I 24912

REVISTA

2022

PĂDURILOR

IANUARIE 1938

ANUL 50, — Nr. 1

18 86
S.P.S.

ORGANUL SOCIETĂŢII

„PROGRESUL SILVIC"

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA:

BULEVARDUL TA[illegible]NESCU Nr. 31, — BUCUREŞTI

SUMARUL:

Studii:
Contribuţii la studiul laricelui . . . . . V. V. Vasiliu

Referate — Comentarii:
Anul forestier 1937 . . . . . D. A. Sburlan
A început declinul exploatărilor în regie . . . . Alf. Nahlik
Origina parcului Snagov . . . . . Ef. Petrescu
Problema delictelor silvice în 1887 . . . . . C. Dragu

Problemele zilei:
Impozitele forestiere
Impozite forestiere . . . . . I. Moldovanu-junior
Impozitele silvice . . . . . C. Criveanu
Cifre edificatoare . . . . . At. Haralamb

Insemnări:
A doua înflorire . . . . . S. Pascovschi
O staţiune nouă a lui Evonymus latifolius Scop . . S. Pasc.

Cronica:
Bismarck şi pădurile . . . . . Gh. I. Ionescu
Unde mergem? . . . . . At. Har.
Contribuţiuni bibliografice . . . . . C. Cristea

Mercuriale:
Cronica lemnului . . . . . V. N. Filip

Recenzii — Informaţiuni — Revista Revistelor — Informaţiuni — Necrolog — Publicaţiuni.

SOMMAIRE:

Etudes:
Contributions à l'étude du mélèze . . . . V. V. Vasiliu

Rapports et commentaires:
L'année forestière 1937 . D. A. Sburlan
Le déclin des exploitations en régie . . . Alf. Nahlik
L'origine du parc Snagov . . . . . Ef. Petrescu
Le problème des délits forestiers . . . . C. Dragu

Problèmes à l'orde du jour:
Les impôts forestiers

Chronique — Mercuriales — Les livres — Informations — Revue des revues — Nécrologie — Publications.

INHALT:

Abhandlungen:
Beiträge zum Studium der Lärche . . . V. V. Vasiliu

Mitteilungen:
Das Forstjahr 1937 . . D. A. Sburlan
Die Waldnutzung in eigener Regie im Schwanken begriffen . Alf. Nahlik
Entstehung des Parks Snagov . . . . Ef. Petrescu
Das Problem der Forstfrevel im Jahre 1887 . C. Dragu

Tagesfragen:
Die Forstbesteuerung

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Nachruf

Clișeu I. Wrbitschi

Parcul de vânătoare Șarlota (Banat).
Le parc de chasse Șarlota (Banat).
Das Wildgehege vom Șarlota-Banat.

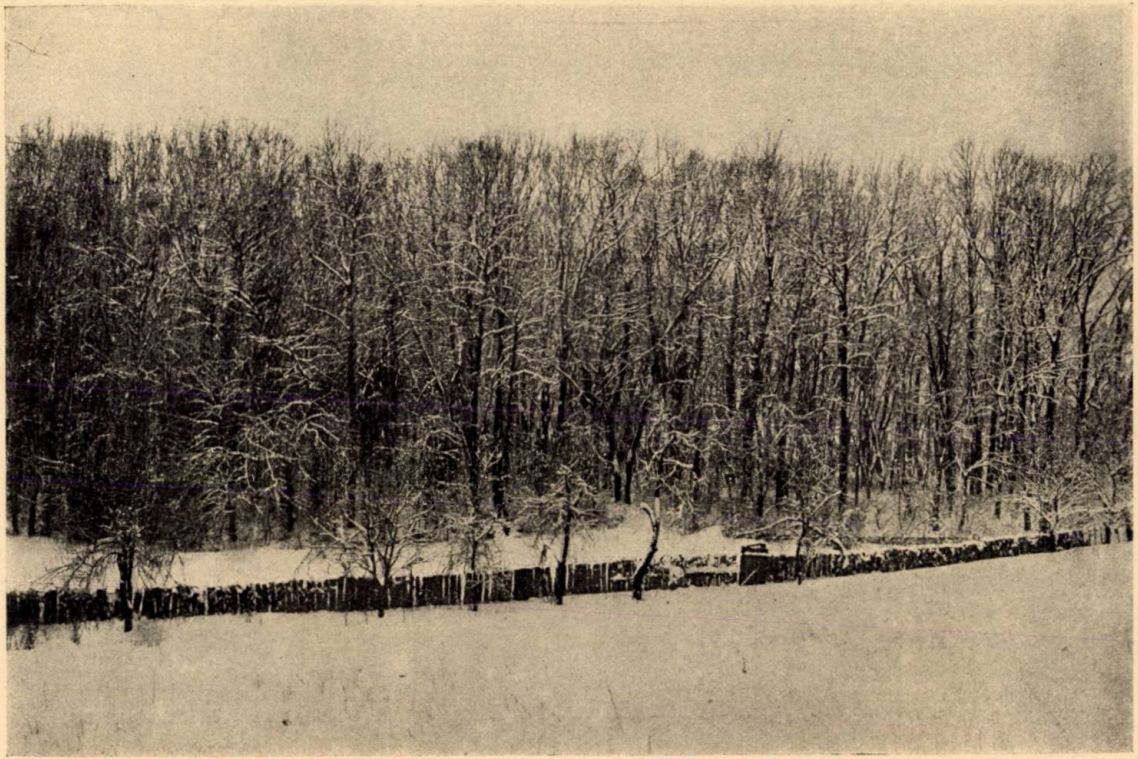

Clișeu I. Wrbitschi

Pădurea Pișchia (Banat) amenajată pentru vânătoare.
Forêt Pischia (Banat) aménagée pour la chasse.
Pișchia-Wald (Banat) zur Jagd eingerichtet.

IUL. 2005

S T U D I I

CONTRIBUŢIUNI LA STUDIUL LARICELUI

de V. V. VASILIU

Laricele este cunoscut şi sub denumirile vulgare de zadă, crin, dăcrin sau chiar de pin.

In ţara noastră el formează arborete mai importante pe Ceahlău şi în munţii Bucegi. In munţii Lotrului a fost semnalat de d-l profesor Drăcea şi cercetat de d-l insp. silvic M. Rădulescu. Alţi specialişti însă nu au avut cunoştinţă de existenţa în Oltenia a laricelui. Astfel, nu se face nici o menţiune în lucrarea d-lui P. Enculescu (Zonele de vegetaţie lemnoasă în România, Buc. 1924) în care se arată — după tăcerea în această privinţă a botaniştilor Brândză şi Grecescu — că în munţii Olteniei nu ar exista larice.

Nu am văzut arboretele semnalate în celelalte părţi ale ţării, însă cred — după statistica pădurilor — că în munţii Lotrului aflăm staţiunea cea mai bogată de larice din ţară.

In munţii Lotrului astăzi laricele este concentrat pe munţii Târnovul-Mare, proprietatea obştei din comuna Mălaia şi Târnovul Mic proprietatea moşnenilor Vaideeni. Se găseşte apoi răspândit în rare exemplare şi pe munţii învecinaţi şi anume:

în punctul Gorgăni, proprietatea moşnenilor Mălăeni, 400-500 bucăţi;

în curmătura Mălăei, proprietatea moştenitorilor Popescu, vreo 20 bucăţi bătrâni, până la 1 metru diametru şi câţiva tineri, până la 30 cm diametru;

39786

în muntele Repezile-Părăginosu, proprietatea adv. Creţeanu, ceva puiezime şi tineret până la 20 cm. diametru:

în munte Vânăta, răspândit pe faţă, din pârâul Fagului şi până la pârâul Fetei;

pe Rădureasa, Cioaca şi Arsuri, proprietatea moşnenilor Ciungeţeni, răspândit pe o suprafaţă de câteva pogoane în exemplare tinere şi rare;

pe faţa muntelui din faţa Voinesei, vreo câţiva;

pe muntele Balindru, în special plantaţii.

Munţii Târnovul Mare şi Târnovul Mic, pe cari se află cel mai important masiv, sunt situaţi la sudul apei Latoriţa afluent al Lotrului. Spre nord către apa Latoriţei, versantele sunt abrupte, stâncoase, întrerupte de padini; spre sud se lasă în pante mai line.

Formaţiunea geologică şi petrografică, după cum se vede din schiţa anexă[1]), aparţine aşa numitului grup al Parângului şi are la bază alături de masivele calcare, cristaline sau criptocristaline, roci eruptive — granogneis — şi cristalofiliene — amfibolite, epidiorite, etc. De aci rezultă că laricele nu e o esenţă categoric calcicolă.

Solul este superficial, întrerupt în foarte multe locuri de stânca aparentă.

Climatul este aspru, cu ierni lungi, geruri timpurii toamna, târzii primăvara. Vânturi puternice din spre nord.

Altitudini dela 600 m în satul Ciunget, până la 1850 m în vârful muntelui Târnovul Mare.

In trecut, aceşti munţi erau acoperiţi cu o pădure bătrână de molid şi larice, care a fost exploatată prin anii 1903—1905 de Petre Raux şi Ştefan Gaillac în patru parchete, lăsându-se rezerve cari, bine înţeles conform spiritului ce domnea pe atunci, nu au fost din cele mai alese exemplare.

Lemnul scurtat în buşteni de 4,50 m a fost transportat, prin plutire liberă, pe apele Latoriţei şi ale Lotrului, până la Brezoi, de unde a luat calea exportului spre Veneţia.

---

1) Extrasă din „Etudes geologiques et petrographiques dans les Munţii Lotrului“ de St. Ghika-Budeşti, Bucureşti 1932.

Prin anii 1903—1904 s'a iscat un incendiu care a cuprins aproape tot muntele trecând şi în muntele Repezile-Părăginosu, distrugând resturile exploatărilor şi mistuind în picioare arbori cari ardeau ca lumânările şi din cari, parte şi azi se mai văd uscaţi în picioare. Au rămas atunci totuş destui arbori, situaţi însă în locuri atât de rele încât nici focul nu i-a putut ajunge. Sămânţa produsă de aceştia, răspândită graţie vânturilor şi vârtejurilor ce bântue regiunea, a ajuns în cele mai ascunse şi inaccesibile locuri unde găsind o fărămitură de pământ, a încolţit umplând locul cu o puiezime azi în vârstă de 18—25 ani. Această însămânţare naturală s'a continuat an de an, astfel că în anul 1934 am găsit puieţi proaspăt eşiţi din sămânţa împrăştiată în cursul iernei ce trecuse.

In 1928, Obştea proprietară a vândut deghizat—exploatare în asociaţie cu un capitalist pentru acoperirea nevoilor moşnenilor—cu 80 lei metrul cub de larice pe care apoi l-a cumpărat societatea Carpatina. Pentru această exploatare făcută fără amenajament şi contrar prescripţiunilor codului silvic, s'au dresat atunci acte în contra Obştei, totalul amenzii după concluziuni ridicându-se la câteva sute de mii de lei faţă de care, pentru stingerea procesului, s'a încheiat o tranzacţie cu 8000 lei. S'au tăiat atunci — în 1928 — vreo 4000 larici bătrâni situaţi în poziţii mai accesibile, mai rămânând în picioare câteva exemplare numai, mărturii vii ale vechei păduri de larice.

Pe munte laricele e situat în părţile cele mai accidentate, instalat pe ţancuri de piatră inaccesibile, de unde domină întreaga vale a Latoriţei. E de notat observaţia interesantă a unui moşneag localnic care-mi spunea: „Cum păstrăvului îi place isvorul de munte, aşa pinului îi place ţancul de piatră". [In localitate laricele e numit pin, pinului i se spune zădar, bradului nemeş sau brad alb, iar molidului moliv].

Pe muntele Târnovul Mare, laricele pe versantul nordic se găseşte dela jumătatea coastei în sus în amestec cu fag, mesteacăn şi frasin iar aproape de culme împreună cu molid sau în masiv pur. Pe valea Vătăjelului se coboară ceva mai jos, iar pe versantul sudic se apropie de creastă. Ar fi în mun-

tele Târnovu Mare, în suprafață totală de 800 ha, cca 250 ha acoperite cu larice. In muntele Târnovul Mic se găsesc în mult mai mic număr, mai mulți către valea Latoriței și foarte puțini pe față, în total o suprafață cam de 5 hectare.

Arboretele de larice, rezultate ale însămânțării naturale, sunt astăzi încheiate și au nevoe de lucrări de degajare care să le dea lumina atât de necesară laricelui. Numai cu mari greutăți, uzând de presiuni, am putut să fac să se execute sub directiva subsemnatului astfel de degajări pe o suprafață de numai cca 5 ha prin ciuntirea mesteacănului și a esențelor moi.

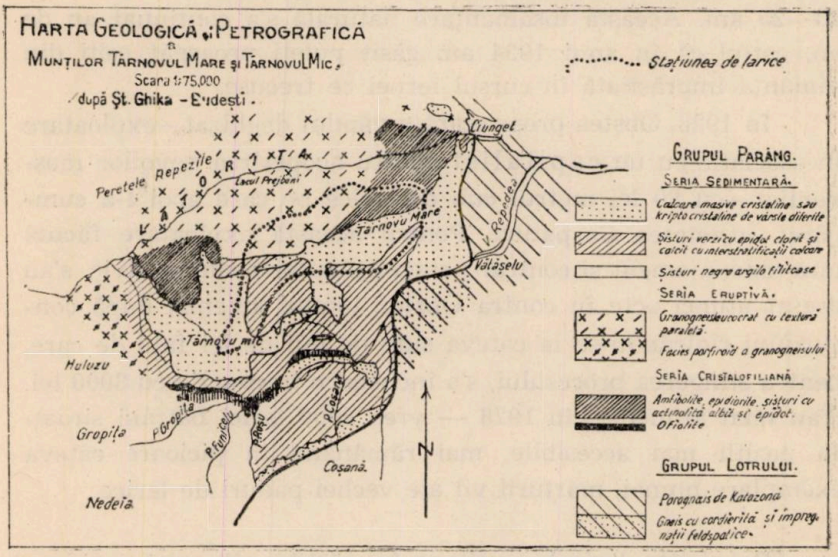

Fig. 1. — Schița geologică și distribuția laricelui în regiunea studiată.

In plus aceste arborete au absolută nevoe a fi protejate în contra pășunatului care se exercită în mod abuziv cu caprele de către moșneni în fiecare an, distrugându-se prin „doborîturi" câte o nouă suprafață de pădure.

In anul 1932, trecând din nou pe munții Târnovului, am recoltat multă sămânță de larice. Lipsa de experiență pe de o parte, iar pe de altă parte faptul că acești munți se găsesc cu totul în afară de sfera de influență a șefului de ocol, au făcut ca în această primă campanie de recoltare, să nu am rezultatele pe cari contam și aceasta în următoarele împrejurări:

S'au recoltat 840 kg conuri. Cunoscând că un hl cântărea 50 kg, am avut în total aproape 17 hl din cari conform datelor din agende contam să scoatem câte 5 kg sămânță desaripată de hl sau în total 85 kg, date constatate și de mine personal. Or cu ocazia recoltării, consemnul fiind de a se culege cât mai mult, s'au cules și conuri mici cari nu conțineau semințe; uscătoria nefiind utilată și cu un tambur care să desghioace și sfărâme conurile, multă sămânță din cauza rășinei abundente, nu a putut fi extrasă din conuri. In felul acesta am ajuns să scoatem numai 1,4 kg sămânță desaripată la hl de conuri sau în total 23 kg. Prețul de recoltare a fost de 110 lei pe kg.

Deși cantitatea nu corespundea așteptărilor noastre, totuș, date fiind condițiunile vitrege în cari s'a executat lucrarea, (a fost prima campanie de lucrări de această natură la ocolul Râmnicul-Vâlcei), putem afirma că, față de experiența câștigată, bine organizate, recoltările ar merge în viitor în progres, în ceea ce privește cantitatea, reducându-se și prețul de recoltare.

Cu ocazia recoltării conurilor am observat că avem trei feluri de conuri :

a) conuri de culoare castanie închisă cu vârful carpelelor îndreptate spre axul conului, în lungimi de 2,5—3,6 cm., grosimi de 1,5—2 cm. cu vârful carpelelor ciuntat și uneori chiar scobit (vezi fig. 2 a).

b) conuri de culoare brună deschisă cu vârful carpelelor verzui, lungi de 3—4,2 cm., groase de 2,5—3,5 cm., având vârful carpelelor recurbat în afară, carpelele mult mai mari cu marginea superioară ușor dințată (vezi fig. 2 b).

c) conuri ce întruneau caracterele celor două feluri descrise mai sus.

Aceste observațiuni făcute asupra seminței, ce se prezenta în trei moduri diferite, ne-au deșteptat bănuiala că am putea avea a face cu diferite varietăți de larice, bănuială ce concorda și cu remarca ce mi s'a făcut la Ciunget de un locuitor, cum că la pârâul Fagului pe muntele Târnov, ar fi două feluri de larice.

Intre 10 şi 15 Aprilie 1934, am trecut din nou pe muntele Târnov unde, sub zăpada care cădea viscolită de vârtejuri, am găsit laricele în haină de primăvară cu mugurii desfăcuţi şi frunzele date odată cu florile.

La florile bărbăteşti nu am putut observa nici o deosebire. In schimb, am găsit mari diferenţe la florile femele şi anume:

a) Flori de culoare roşie-violacee;
b) Flori de culoare verzue;
c) Flori de culoare roză.

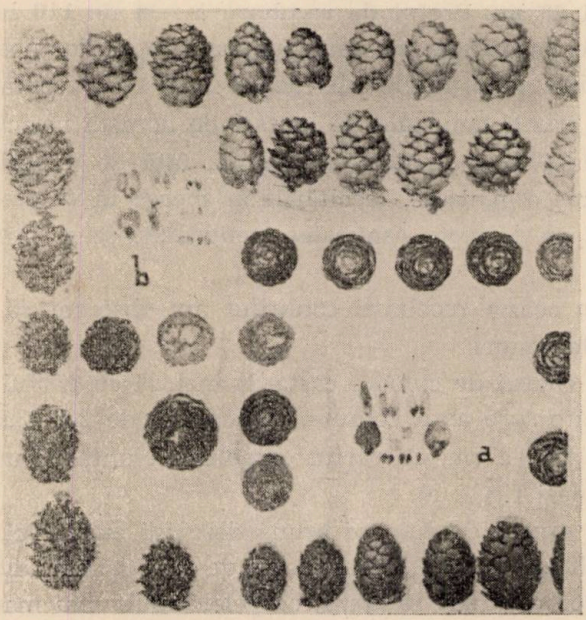

Fig. 2. — Conuri de larice cu carpele şi seminţe.

Cu ajutorul conurilor din anii trecuţi, perzistente încă pe ramuri, am găsit că florile roşii aparţineau indivizilor a căror conuri au carpele concave; florile verzi celor cu conuri a căror carpele sunt retroflexe, iar florile roze indivizilor a căror conuri prezentau caracterele ambelor tipuri.

De aci deducţiunea că în muntele Târnov, am avea trei varietăţi de larice:

siberian cu flori verzi,

european (comun) cu flori roşii-violacee şi în sfârşit, o a treia varietate, corcitură poate între cele de mai sus, care tinde să pună stăpânire pe teren şi care ar putea fi considerată prin caracterele sale, ca o varietate locală specifică pentru Carpaţii Olteniei, sau care ar fi var. polonica Racib.

Cuvântul este acum al botaniştilor cari au datoria să elucideze această chestiune a laricelui oltenesc.

Laricele, esenţă foarte preţioasă pentru munte, este pentru răşinoase ceea ce stejarul e pentru foioase.

Esenţă de lumină prin excelenţă, figurând în această privinţă în primul plan, dă un acoperiş foarte slab, care permite instalarea sub el şi desvoltarea unui puternic covor de erbacee.

Este caracteristic portul său, fineţea crăcuţelor sale mlădioase, culoarea frunzelor sale de un verde palid primăvara. Conurile persistă pe ramuri 2—3 ani.

Vegetează pe orice fel de soluri, preferă însă pe cele fertile, profunde, afânate; în solurile prea compacte şi argiloase, lâncezeşte.

condiţiunile de vegetaţie sunt neprielnice, îşi formează coronament neiloidal; când creşterea în înălţime încetează sau când condiţiunile de vegetaţie sunt neprielnice, îşi formează coronament paraboloidal sau chiar elipsoidal.

Creşterea anuală în înălţime variază în tinereţe între 0,30—0,40 cm. la umbră (sub acoperiş) şi 1—1,50 m. la lumină în stare de dominant.

In Târnov au fost exemplare de larice care au atins 65 m. înălţime, la diametre de 1,50—2 m. la înălţimea pieptului.

In grosime, cele mai mari creşteri anuale corespund decadelor a doua şi a treia în cari, inelele anuale ajung şi întrec chiar 1 cm pe rază. In Târnov au existat indivizi cari au ajuns 2—2,50 m diametru. Pe tulpina unui larice tăiat în 1928, în diametru de 1,54 (vezi fig. 3) am numărat 532 inele anuale, rezultând astfel că acel larice era puiet mic pe vremea (1396) lui Mircea cel Bătrân.

La exemplarele cercetate am găsit:

la	18	ani	diametru	cu	coajă	0,10	m,	înălțime	7 m.
„	25	„	„	„		0,18	„	„	12 „
„	47	„	„	„		0,52	„	„	20 „
„	532	„	„	„		1,54	„	„	62 „

Proporția coajei față de alburn și duramen fiind:

La	18	ani	coaje	7%	alburn	(10	inele)	76%	durament	17%
„	25	„	„	18%	„	4	„	46%	„	36%
„	47	„	„	17,64%	„	17	„	7%	„	18,94%
„	532	„	„	7,54%	„	18	„	3,71%	„	88,75%

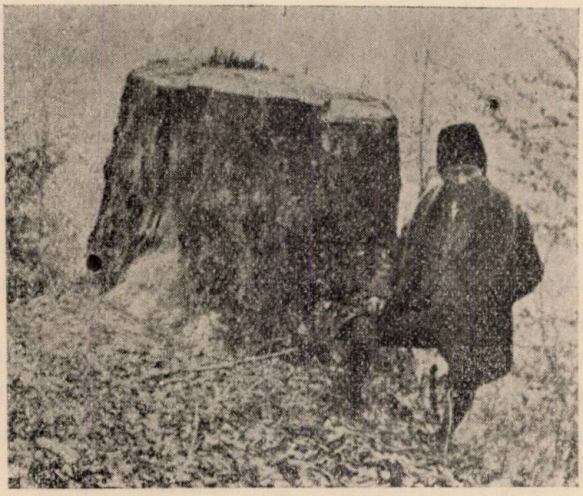

Fig. 3. — Tulpina unui larice de 532 ani.

Lemnul, cu densitatea verde în mijlociu 0,81, uscat în mijlociu 0,60, este foarte puțin contractabil. Când e verde, proaspăt tăiat, ajunge să aibă un mc 1000 kg, și mai bine, ceea ce îl fapte inapt plutitului; astfel și acum se mai găsesc pe valea Latoriței bușteni tăiați în 1898 și cari datorită greutății lor nu au putut pluti, și s'au îngropat în prundiș, constituind azi cea mai bună mărturie a trăiniciei acestui lemn.

Foarte durabil, rezistă întemperiilor grație cantității mari de rășină ce conține care-l face aproape împutrescibil, dându-i totodată un parfum agreabil.

Tot din cauza răşinei abundente, nu poate fi tăiat decât numai în gaterele elveţiene, a căror pânză este udată în tot timpul tăierei, căci ajunge să se înroşească din cauza fricţiunei prea mare produsă de răşină şi rumeguş.

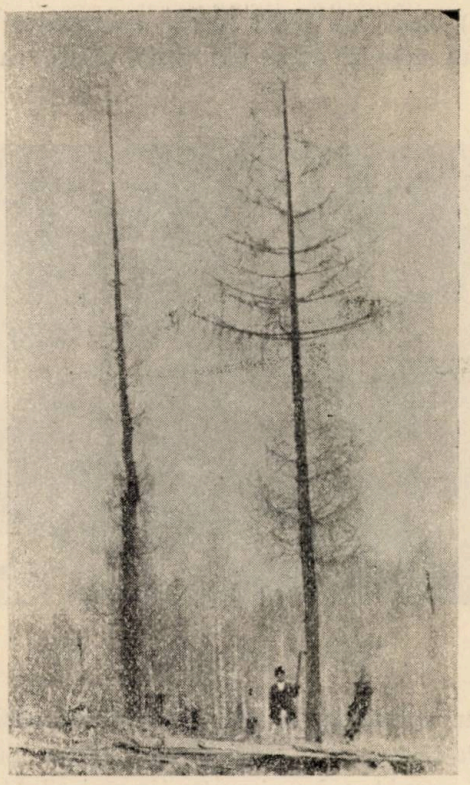

Fig. 4. — Larice pe valea Vătăjelului din Târnovul Mare.

Cheresteaua de larice este cotată mult mai scump decât a celorlalte răşinoase. Astfel de Soc. Carpatina s'a vândut mc cu 4000—5000 lei.

In 1928, Obştea necunoscând valoarea materialului ce vindea, l-a dat cu 80 lei mc capitalistului asociat (!) un oarecare Naum, pe care-l privea doborîtul, trunchiatul şi corhănitul, cubajul făcându-se lângă apa Latoriţei.

Culoarea alburnului este alb-gălbuie iar a duramenului este castaniu deschisă. La arborii bătâni sau la trunchii tăiaţi

de mai multă vreme, ia culoarea brun-roşcată până la roşu închis. Nodurile sunt roşcate sau brune, neregulat dispuse, căci ramurile nu sunt dispuse în verticile regulate.

Dacă fusul este curăţit de crengi, are proprietatea de a da ramuri adventive căpătând astfel o formă caracteristică (vezi fig. 4), cum am găsit multe exemplare pe calea Vătăjelului, toate crăcile depe fus fiind tăiate ca nutreţ pentru capre.

Fig. 5. — Larice cu fibra torsa.

Lemnul e casant; astfel bătrânii îşi amintesc de larici cari tăiaţi, la cădere s'au făcut ţăndări nemai putându-se nimic alege din ei; se pot vedea şi acum lângă budulăul *) depe valea Vătăjelului, cioata şi ţăndările arse dintr'un larice bătrân care, trăsnit acum vre-o 20 ani, s'a spart tot în ţăndări.

Lemnul, bun pentru toate utilizările, serveşte tot atât de bine pentru construcţiunile acoperite cât şi pentru cele expuse întemperiilor. Ca stâlpi de gard şi pentru lucrări menite să fie îngropate în pământ sau afundate în apă, este aproape imputrescibil. E mult întrebuinţat la construcţiunile rurale precum

*) Budulău se numeşte o gaură despre care se crede că n'are fund, excavaţiuni des întâlnite în terenurile calcare.

şi la dogărie, confecţionându-se doage şi vase cari pe lângă că sunt foarte durabile, dau un parfum şi un gust agreabil lichidelor ce conţin. Am văzut la locuitorii bătrâni din Ciunget vase de larice pe cari le au în bună stare, deşi le folosesc neîntrerupt din tinereţea lor. Se întrebuinţează şi la fabricarea de mobile şi piese de interior, păstrând mult timp un miros plăcut de răşină.

Fig. 6. — Versantul sudic al munţilor Târnovul Mare (în primul plan) şi Târnovul Mic (în al doilea plan). In fund muntele Nedeia (2100 m).

Când „umblă" şi se poate despica bine, se face din larice şiţă care însă e lăsată ceva mai groasă. Se găsesc însă multe exemplare cari nu pot primi această utilizare din cauza torsiunei fibrelor (vezi fig. 5).

E recomandabil ca de îndată ce vor fi suficenţi puieţi apţi de plantare, să se facă încercări de a planta această esenţă atât de preţioasă prin calităţile sale pe păşunile de munte şi pe întinsele suprafeţe ocupate azi de pinul târîtor, redând astfel folosinţei terenuri cari nu produc nimic.

Până la masivul de larice depe munţii Târnov care merită să fie vizitat, se poate ajunge:

Până la Brezoi cu trenul (staţiunea Gura-Lotrului) sau cu autobuzele R.-Vâlcea—Sibiu (R.-Vâlcea—Brezoi 50 lei). Dela Brezoi se poate ajunge:

a) Fie până la Voineasa (41 km) cu automobile de cursă (80 lei) şi de aci călare peste munte (teren accidentat) la Ciunget 2½ ore de mers încet (40 lei);

b) Fie chiar până la Ciunget care de 2 ani are şosea de legătură cu gura Latoriţei (7 km + 34 km până la gura Latoriţei).

Din Ciunget pe Târnov se poate urca în 3 ore călare prin Vâtâjeï; caii se plătesc cu 40 lei pe zi.

Noaptea se poate rămâne pe munte la stânile bogat instalate. In Voineasa se poate foarte comod găzdui în casa Soc. Carpatina.

Dată fiind importanţa masivului de larice depe munţii Târnov şi faţă de vitregia cu care a fost tratat în trecut din cauza inconştienţei proprietarilor şi nepăsării noastre, pentru a-l feri pe viitor de aceiaş soartă, dacă nu e posibilă declararea lui ca monument al naturei, în orice caz merită toată atenţiunea şi protecţia noastră.

Beiträge zum Studium der Lärche.

Contributions à l'étude du mélèze.

En Roumanie l'aire de distribution du mélèze est assez restreinte.

Dans les montagnes de la région traversée par la vallée de Lotru se trouve une des plus importantes stations de mélèze.

L'auteur estime qu'on s'y trouve en présence de trois espèces de mélèze, soit: Larix europaea (L.) DC, L. sibirica, Led, et L. polonica Racib.

Une série de considérations de sylviculture viennent de compléter cet étude concernant la végétation du mélèze dans la région mentionnée.

REFERATE—COMENTARII

ANUL FORESTIER 1937

de D. A. SBURLAN

Rememorarea la începutul fiecărui an nou a faptelor mai de seamă petrecute în anul expirat în câmpul de activitate pădurăresc a devenit, de mai mulţi ani, o frumoasă tradiţie a „Revistei pădurilor". Fără îndoială, cel ce doreşte să cunoască mai de aproape activitatea şi realizările instituţiilor noastre silvice, precum şi pe acelea ale Societăţii „Progresul silvic" sau ale membrilor săi s'ar putea documenta şi răsfoind voluminoasa colecţie a celor 11 caete ale revistei, apărute în cursul anului.

Privirea retrospectivă a evenimentelor petrecute în acest timp oferă însă putinţa de a judeca mai obiectiv importanţa lor, atât prin considerarea lor în cadrul general al diverselor măsuri luate succesiv cât şi prin urmărirea rezultatelor.

Spre a înţelege mai bine modul cum a evoluat gospodăria silvică românească în anul ce s'a încheiat, este necesar, credem, să revedem, în câteva cuvinte, situaţia generală economică şi politică a ţării.

Din punct de vedere economic, trebuie să amintim că anul agricol a fost mediocru, din care cauză puterea de cumpărare a micilor agricultori a fost în general slabă. Aceasta a avut efect, în oarecare măsură, o activare a exportului de lemne, favorizat între altele, în primele luni ale anului, prin cererea mare de material lemnos pentru piaţa engleză.

Acest fapt, precum și tendința generală de scumpire a principalelor articole de primă consumație au condus la urcarea cu multe procente a prețului lemnului.

Această sporire s'a datorit însă și unor cauze mai adânci, mai organice: Pentru prima oară dela răsboi s'a putut constata în cursul acestui an o ofertă mai mică de lemne, din partea producătorilor, ca urmare a împuținării rezervelor de păduri particulare exploatabile și a lichidării ultimelor resturi de materiale provenite din defrișările de păduri ale Statului pentru islazuri.

Un fapt este indiscutabil: piața internă s'a resimțit de această reducere a producției. Lipsa lemnului de foc și aprovizionarea marilor orașe cu acest combustibil popular a devenit astfel o problemă din ce în ce mai dificil de rezolvat. Incercările oficiale de a oprima tendința de urcare a prețului lemnelor de foc, prin decretarea unor prețuri maximale s'au dovedit cu totul ineficace. A fost nevoie să se recurgă la alte mijloace (reducerea tarifelor de transport pe CFR) spre a nu se ajunge la prețuri inaccesibile populației nevoiașe.

Din punct de vedere politic, anul 1937 a stat oarecum sub semnul apropiatei schimbări de regim. Grija de zilele grele ale opoziției și dorința de a atrage simpatii și sufragii din mediul țărănesc au îndemnat guvernul să acorde populației rurale tot mai multe avantaje pe seama patrimoniului silvic al Statului: amnestii pentru delicte, cu ocazia diverselor festivități naționale, păduri ieftine de exploatat pentru cooperativele așa-zise țărănești, pășunat și... noi islazuri din păduri!

In această din urmă privință munificența cârmuitorilor a trecut adesea peste limitele prudenței și a grijei pentru interesul general. Cum am putea judeca altfel „vânzările" masive de păduri ale Statului pentru constituiri de islazuri, dela Arad, Hunedoara, Bacău, etc.?

Este interesant de marcat, că ocârmuitorii nici nu-și mai dădeau osteneala să justifice prin cuvinte de circumstanță, sacrificiul greu impus Statului pentru nevoile lor electorale, ci-l prezintau ca o „realizare", cu care credeau că se pot mândri și pot pretinde voturile alegătorilor.

Din propaganda desfășurată în preajma alegerilor din Decembrie am putut constata cu tristețe, că nici unul din partidele aflate în luptă nu renunță la ideea de a se sacrifica mai departe păduri, pentru nevoile de islaz ale satelor. Știri primite din toate părțile țării ne arată că dimpotrivă de data aceasta mai mult ca oricând pădurile Statului au fost obiectul tuturor poftelor și promisiunilor.

Cum putea fi altfel, când însuși șeful guvernului găsea potrivit să enumere, printre înfăptuirile regimului una ca aceasta: „Am vândut din pădurile Statului, cu preț de expropriere, comunelor rurale pentru completări de islazuri, peste 95.000 ha". Își făcea merit guvernul, că în decurs de numai 4 ani a lichidat a douăzecea parte din suprafața pădurilor Statului, pentru a crea noi râpi și ponoare! Și aceasta, după 15 ani dela votarea Legii de Reformă Agrară, a cărui termen de aplicare în domeniul privat a expirat de mai bine de 10 ani.

Prin inventarea acelei diabolice proceduri de ocolire a prevederilor ocrotitoare pentru păduri ale acestei legi, anume, de a considera exproprierile recente din domeniul silvic al Statului drept „vânzări prin bună învoială, cu preț de expropriere", întinderea pădurilor Statului se macină necontenit fără a se încasa cel puțin justa valoare a acestei averi irosite.

Și când ne gândim, că țări vecine ca Jugoslavia, Cehoslovacia, Bulgaria, n'au clintit un arbore și n'au defrișat o palmă de mărăciniș pentru „îndestularea nevoilor de pășune" ale unor tot așa de numeroase și paupere populații rurale, ne cutremurăm de ceeace pot spune străinii, ce trec pe la noi (de ex. silvicultorii bulgari, ce ne-au vizitat) și văd cum ne lichidăm sistematic pădurile!

Dar, fiindcă vorbim de amputarea necontenită a domeniului silvic al Statului, trebuie să adăogăm, că tot în anul expirat guvernul a dus până la capăt ideea de a împroprietări unele mânăstiri cu păduri. S'a votat deci legea în chestiune și s'au afectat acestui scop un prim lot de 17.000 ha păduri, care s'au atribuit unui număr de 25—30 mânăstiri (din care unele nici nu mai existau: Comana, Antim), lăsându-se deschisă poarta a noui „dotări" și pentru alte mânăstiri, ce n'au beneficiat de această împărțire.

Cât despre prevederea legii, că exploatările pădurilor astfel cedate se va face în regie proprie şi sub controlul atent al organelor silvice, noi cunoaştem şi alte asemenea înţelepte dispoziţii cari au fost pur şi simplu nesocotite sau ignorate, şi cari au dus la pustiirea pădurilor ţării. Până la urmă lumea se va convinge că nu interese personale au îndemnat pe silvicultori şi Societatea „Progresul silvic" să ia poziţie contra acestei opere a guvernului. Şi nici lipsa de pietate sau de înţelegere a nevoilor spirituale ale neamului. Ci, grija ca pădurile Statului să nu fie distruse sub fie ce pretexte, iar venitul pădurilor să fie bine şi cu rost utilizat.

Iată însă, că aceea ce noi prevăzusem mai dinainte s'a produs mai repede de cât era de aşteptat: Pădurile recent încredinţate, spre folosinţă exclusivă şi cu bine determinate scopuri, unor instituţii cu caracter religios, au ajuns a forma obiectul unor urâte speculaţii comerciale. Credem că e suficient să amintim, în această privinţă, articolele d-lui prof. Iorga („Israel subt patrafir"), în care pana sa de foc înfierează reaua gospodărie a celor 10.000 ha cedate unei mânăstiri.

Nu va fi oare prea târziu, când se vor desmeteci generoşii donatori de azi ? Şi nu se putea face înzestrarea mânăstirilor şi în alt chip, decât dându-le bunuri atât de greu de păzit, de administrat şi de pus în valoare ?

Tot pe planul politic, anul trecut s'a mai caracterizat şi prin alt aspect îngrijorător: acela al „excesului de autoritate" sau, ca să-l definim mai exact, al excesului de amestec din partea conducătorilor politici în treburile ad-ţiei noastre silvice şi al dreptului de a dispune de averea Statului. Astfel, în ultimile luni ale acestui an, numărul miniştrilor şi subalternilor lor imediaţi (subsecretari, etc.), cari dădeau ordine „valabile" la Casa Pădurilor era de 10, fără să punem la socoteală recomandările şi intervenţiile ce veniau şi din alte părţi.

Cum a putut duce povara atâtor amestecuri „asinul cu zece stăpâni" care a fost Casa Pădurilor, nu e greu de înţeles. In asemenea condiţiuni, a te mai preocupa de programe, de realizări cu efect mai îndepărtat devenia absolut inutil, totul reducându-se la acel „sauve qui peut" al ultimei rezistenţe.

Dacă aceasta a fost atmosfera în care s'a lucrat la Caps, nici celelalte principale instituţii silvice ale Statului n'au fost cruţate de dificultăţi. Direcţia Regimului silvic şi aceea a Ameliorărilor s'au străduit să-şi desăvârşească în 1937 organizarea, delimitându-şi domeniile de activitate şi încadrarea cu personal. Lipsa acestuia din urmă, în special a personalului silvic superior a luat la un moment dat un caracter acut, paralizând încercările de statornicire a diverselor servicii şi dând naştere la inevitabile fricţiuni între autorităţi.

Singur serviciul silvic al Ministerului Cooperaţiei a lucrat oarecum din plin, graţie sprijinului tot mai mare acordat de guvern cooperaţiei forestiere. In ce măsură însă au putut corespunde menirii lor, camarazii noştri cooperatori, sub presiunea necesităţilor electorale, numai ei pot să o spună. E de văzut, dacă trecerea Ad-ţiei Casei Pădurilor sub oblăduirea acestui Minister va aduce o clarificare de raporturi şi o mai bună armonie sau va înscăuna pentru mult timp de aci înainte primatul intereselor electorale.

Intru promovarea ideii forestiere, Societatea „Progresul silvic" în frunte cu preşedintele ei şi mulţi prieteni ai codrilor printre cari citäm pe d-nii prof. Mehedinţi şi Macovei, au luptat să câştige şi să capteze cât mai multe bunevoinţi. Comunicările dela adunarea generală a Societăţii Regale Române de Geografie au fost şi anul acesta prilej de pledoarie caldă, în faţa M. S. Regelui, pentru apărarea oropsitelor şi mult încercatelor noastre păduri. Iar cele 3 lecţiuni făcute de d-l prof. Drăcea la Ateneul Român, precum şi conferinţa dela aceeaş instituţie, din iarna anului trecut, tratând despre importanţa domeniului păduros al ţării au deşteptat un viu interes în publicul numeros ce le-a urmărit.

Propaganda pentru cauza pădurilor la Radio a fost deasemenea bine servită, prin conferinţele d-lor Drăcea, Tr. Heroiu, I. Simionescu, Cristea şi Ştefanopol.

In cercuri mai restrânse au fost rostite interesante comunicări de d-nii Drăcea şi I. C. Demetrescu la congresul ing. agronomi, de d-nii Drăcea, Stinghe, Ciurileanu, etc. la con-

gresul inginerilor cadastrali, de d-l M. P. Florescu la Societatea „Politechnica“ şi de d-l Cezar Cristea la Universitatea populară din Vălenii de Munte.

In fine la Cercul de studii forestiere, în cadrul reuniunilor săptămânale au conferenţiat d-nii: prof. Stinghe şi I. Popescu-Zeletin despre probleme în legătură cu evoluţia amenajamentului; C. Chiriţă despre soluri; Agapie despre cadastru; prof. Georgescu despre phytopatologie; Eliescu despre entomologie; Dinu despre politică forestieră, V. Filip despre Problema exportului nostru forestier şi Ivanovici despre expoziţia dela Paris şi importanţa ei forestieră.

Membrii corpului silvic au participat activ la congresele tuturor asociaţiilor profesionale din ţară, unde au expus păreri şi doleanţe de ale noastre, iar d-nii V. Dinu, prof. D. Drâmbă şi prof. Drăcea au avut delegaţii oficiale în străinătate, primul la congresul silvicultorilor germani, secundul la congresul tehnicei lemnului dela Paris şi al treilea la şedinţele Comitetului internaţional de silvicultură întrunit la Budapesta.

Intre manifestările inginerilor silvici trebuie să citäm la loc de cinste, adunarea generală anuală a Societăţii „Progresul silvic“, care s'a întrunit acum pentru a 51-a oară. Pentru prima dată s'a întâmplat ca la o astfel de întrunire, la care odinioară participa însuşi capul Ţării, să nu fie prezent nici unul din numeroşii miniştri de rezort. Prinşi de treburi politice mai presante, ei s'au lăsat reprezintaţi printr'un funcţionar superior din Minister (d-l Fianu). Participarea altor personalităţi din asociaţiile profesionale la şedinţa festivă a fost însă şi de data aceasta remarcabilă, iar cuvântul d-lor prof. Stratilescu (Politechnica), Antonescu (Agronomi), Nichita (Med. veterinari), Ciurileanu (Cadastru) şi a d-lui prof. Manoilescu, preşedintele Agir-ului, ne-a dat satisfacţie, de a nu ne simţi izolaţi, în uitarea în care ne-au aruncat oficialităţile.

Adunarea generală din acest an a avut să cerceteze şi să ia hotărîri în chestiunea spinoasă a modificării statutelor, care din cauza unor inovaţii îndrăsneţe (conferirea titlului de membru de drept conducătorilor instituţiilor silvice ale Statului şi de membru de onoare celor cu vechime de peste 16 ani în Consiliul de Ad-ţie) au suscitat ample discuţiuni.

La ordinea de zi a şedinţelor următoare au fost proble-

mele: „Necesitatea consolidării proprietăţii forestiere (raportor I. C. Demetrescu) şi „Păşunatul şi pădurile“ (rap. Ath. Haralamb), probleme discutate şi altă dată, iar în cursul acestui an şi la Congresul Agricol. Abordând aceleaşi subiecte silvicultorii au înţeles în acest fel să le adâncească mai mult şi să stăruie pentru aducerea la îndeplinire a desideratelor lor.

Nu putem trece cu vederea remarcabila activitate a membrilor Societăţii noastre în câmpul literaturii de specialitate. S'a observat, în cursul anului expirat un vădit spor al interesului public pentru problemele noastre silvice şi din tagma scriitorilor de fiecare zi, a ziariştilor, am reuşit să ne câştigăm multe şi trainice prietenii. Articolele pline de miez ale talentatului director al ziarului „Curentul“, d-l Pamfil Şeicaru, precum şi ale atâtor inimoşi colaboratori ai d-sale (d-nii Roşu, Vrânceanu, Dimitrescu, etc.) au creat o adevărată mişcare de opinie, în favoarea năpăstuitei noastre gospodării silvice. Iar „colţul forestier“ creat în cadrul acestui mare cotidian prin stăruinţa şi osârdia camaradului Cezar Cristea şi a d-lor M. P. Florescu şi V. C. Filip a reuşit a păstra interesul pentru chestiunile silvice în tot timpul anului încheiat.

Şi alte ziare, precum Universul, Buna-Vestire, Porunca Vremii, etc. au abordat în multe numere ale lor probleme în legătură cu apărarea, ameliorarea sau valorificare avuţiei noastre silvice.

Relevăm deasemenea, munca temeinică desfăşurată în câmpul publicaţiilor şi documentării de specialitate de cele două reviste scrise de inginerii silvici „Revista pădurilor“ şi „Viaţa forestieră“, precum şi apariţia nepretenţioasă, dar mult utilă a „Cuvântului forestier“, o gazetă bi-lunară de informaţii, luptă şi armonie profesională. In provincie au apărut: „Prietenii codrilor“ foaie condusă de d-l Ing. I. M. Pavelescu dela Ocolul Roşiorii de Vede şi „Ocolul silvic“, organul colegilor din Ad-ţia Fondului bisericesc din Bucovina.

Lucrările importante de specialitate silvică apărute în cursul anului expirat au fost: „Technica împăduririlor“ (de d-nii Przemeţchii şi Gr. Vasilescu, editată de Societatea „Progresul silvic“); „Metoda controlului(de G. Biolley, traducere

de G. Antonescu); „Codul silvic adnotat“ (C. Ivanovici), precum și alte publicațiuni mai mici datorite d-lor Petcuț, Chiriță, Dinu, Demetrescu, Haralamb, Cezar Cristea, etc.

Academia Română a distins cu o parte din premiul Demetrescu-Vergu teza de doctorat a d-lui I. Popescu-Zeletin: „Die Kontrollmetode“ apărută în 1936 în Germania.

Cele două edituri de cărți de specialitate: aceea a Soc. „Progresul silvic“ și a grupului „Viața forestieră“ promit să sporească, în cursul anului viitor numărul acestor lucrări cu câteva importante publicațiuni, aflate sub tipar.

In fine, spre a încheia caleidoscopul anului forestier 1937 vom aminti, că grija de mai bine pentru viitor a îndemnat Institutul de cercetări forestiere să trimită 3 tineri camarazi (Toma, Bălănică și Vintilă) să facă studii de specializare în Germania. In acelaș scop s'au acordat concedii de studii și d-lor N. Tănăsescu și G. Pană pentru Franța, în timp ce un tânăr coleg (Bărdeanu) se află, cu mijloace proprii, la studii de perfecționare în Anglia. In acest fel, numărul celor ce se străduiesc să acumuleze peste hotare cunoștințe noi pentru promovarea carierei noastre a crescut la 10, cel mai mare contingent dela războiu încoace.

In cursul anului expirat au părăsit câmpiile înflorite ale vieții, bunii noștri camarazi: Gostovici, Moțoc, Slăvescu, Drăgan, Mihăileanu, Nicolae Stinghe, Massim Lenș, Frâncu, B. Pretorian, G. Dumitrescu, Apostol Dumitrescu precum și bătrânul profesor al atâtor generații de silvicultori, Nicolae Saegiu.

Firul vieții se deapănă fără încetare, ducându-ne pe toți spre inevitabilul sfârșit, dincolo de care, numai ecoul frumoaselor fapte mai răsună în amintirea urmașilor.

Fie ca anul ce începe așa de promițător sub semnul naționalismului și al crucii, să aducă și pentru mult încercata noastră gospodărie silvică așezarea temeinică pe care să putem clădi edificiul impunător al pădurii românești, crescute, îngrijite și tăiate pentru folosul fiilor acestui neam.

Das Forstjahr 1937

L'année forestière 1937

L'auteur envisage les faits les plus importants survenus dans le cours de l'année dernière, et qui se rapportent aux forêts et à l'économie forestière.

Le bois roumain destiné à être exporté a connu l'année dernière comme d'ailleurs dans tous les pays exportateurs une hausse des prix de vente. De même, le marché intérieur a marqué une augmentation des prix, car aujourd'hui on exploite beaucoup moins que dans le passé.

Au point de vue de la politique forestière roumaine nos forêts se sont trouvées sous le signe de l'incertitude. Le domaine forestier du pays a continué à être diminué par de nouveaux défrichements en vue de constituer des pâturages communaux.

Mais comme toujours, les forestiers aidés par beaucoup d'amis de la forêt ont développé une ample action pour leur cause, et on peut constater avec satisfaction que l'oppinion publique lui offre, de plus en plus, un vif intérêt.

A INCEPUT DECLINUL EXPLOATĂRILOR IN REGIE

de ALF. NAHLIK

Ideia exploatărilor în regie, ce a luat fiinţă cu un puternic avânt în anii 1930—1933, a fost îmbrăţişată cu un entuziasm poate puţin obişnuit la funcţionari ai Statului, de către generaţia inginerilor tineri, îndrumaţi fiind de cei bătrâni cu inima tânără şi mintea mereu gata de a primi sugestii noi.

Numai datorită acestui fapt, exploatările în regie au putut lua într'un interval scurt o atât de mare desvoltare, încât Casa Pădurilor să reprezinte astăzi un factor important şi cu cuvânt hotărîtor pe piaţa de lemne a ţării noastre. Dar nu numai entuziasmul a fost factorul determinant în realizarea acestei idei, ci şi libertatea de iniţiativă a elementelor tinere din fruntea Ocoalelor, libertate încurajată şi îndrumată de şefii cu răspundere.

Incetul cu încetul, dar sigur şi de netăgăduit, starea aceasta de lucruri s'a schimbat simţitor. Entuziasmul s'a stins, biruit de o muncă istovitoare şi prea încărcată de răspundere, neîncurajată nici din punct de vedere material, iar în ultimul timp — ceea ce e mai grav — nici din punct de vedere moral.

Libertatea de acţiune a şefului de Ocol e stânjenită în avântul ei când ajunge la Direcţia respectivă; — aceasta la rândul ei întâmpină aceleaşi dificultăţi la Casa Pădurilor, care prin îndoita-i conducere de Administraţie şi Comitet, flancată de Minister şi Control Financiar, reprezintă o piedică serioasă în rezolvirea promptă a unor probleme ce de fapt ar trebui să fie de resortul Direcţiei şi Ocolului.

Astfel, pincipiul diviziunii muncii cu descentralizarea competinţelor respective nu este respectat în organizarea ac-

tuală a Casei Pădurilor. Dimpotrivă, o centralizare excesivă micşorează tot mai mult drepturile în decideri la Direcţii şi Ocoale.

Şeful de Ocol nu mai poate lua aproape nici o hotărîre definitivă, prea puţine lucruri se mai rezolvă de Direcţiile Regionale, toate merg sus la Casa Pădurilor, Comitetul de Conducere sau la Minister. Chestiuni urgente sunt rezolvate târziu, în general altfel de cum au fost propuse şi-şi pierd în parte eficacitatea aplicării pe teren. Drepturile s'au dus, dar în schimb au rămas întregi obligaţiunile şi răspunderile. Şefii de Ocoale resimt greu această stare de lucruri. Ei sunt primii cari răspund de bunul mers al lucrărilor, exploatărilor şi aprovizionărilor la timp, într'un cuvânt: de bunul mers al Ocolului. Măsuri ce se impun a fi luate neîntârziat şi după vederile Şefului de Ocol, care răspunde de ele, sunt anticipat cenzurate de Inspectorul de Control, interpretate de Direcţie, tălmăcite de CAPS, de multe ori temporizate luni de zile în delegaţia Inspectorilor Generali de Control, pentru ca în cele din urmă să fie aprobate altfel de cum au fost propuse. Se înţelege dela sine că în acest caz rezultatul nu mai poate fi cel aşteptat. Urmarea acestui procedeu este, că la adăpostul său s'a desvoltat un sistem laş de biurocratism, cu forme perfect îndeplinite, dar cu răspunderi diluate şi împărţite pe toată ierarhia silvică, astfel încât nimeni să nu mai poată fi sancţionat efectiv pentru greşelile comise.

In atari împrejurări, rezultatul lucrărilor de exploatare în regie, care pretinde: drepturi, iniţiativă, măsuri urgente şi răspundere, nu poate fi decât în plin regres. La declinul acestui sistem de exploatare contribuie în mare parte şi lipsa tot mai acută de personal ingineresc la CAPS. Elemente tinere şi de valoare dezertează din cauza unei situaţii hotărît superioare ce li se oferă la Dir. Regimului, Ameliorări, etc. iar condiţia pusă de Ad-ţia CAPS de a-şi aduce fiecare un înlocuitor înainte de a pleca, nu rezolvă problema ci dimpotrivă o agravează.

De aceia, cred că a sosit timpul de a face grabnic primele propuneri de îndreptare. Răul a pătruns prea adânc şi nu poate fi îndreptat decât prin măsuri radicale. Bazat pe experienţa

îndelungată ce o am în exploatări, îmi permit să viu cu câteva sugestii în acest sens:

a) Ridicarea actualului Şef de Ocol la rangul unui Administrator de Ocol cu drepturi şi competinţe corespunzătoare obligaţiunilor ce va avea şi cu deplina răspundere a activităţii sale, activitate pe care o va justifica cu rezultatele obţinute şi care va trebui să corespundă drepturilor ce i-au fost acordate;

b) Reorganizarea funcţiei de Inspector de Control — care azi apare ca o dedublare a şefiei de Ocol — în sensul ca tinerii ingineri să fie însărcinaţi cu administraţia Ocoalelor, iar cei mai în vârstă cu un control reorganizat al acestora. Azi, Inspectorul de Control călătoreşte o săptămână după alta, dela ocol la ocol, cu o geantă plină de acte, fără să aibă, cu toată osteneala ce-şi dă, posibilitatea materială de a le verifica amănunţit. Şi cu toate acestea, el este obligat să aplice pe acele acte vestita ştampilă „verificat şi atestat sinceritatea", sinceritate, pe care încearcă să o ghicească deseori pe fruntea şi în ochii Şefului de Ocol, atunci când semnează. Nu e oare mai rezonabil ca Inspectorul de Control să-şi aleagă din complexul de acte câteva la întâmplare, pe care să le verifice cu deamănuntul şi îndelungat atât pe teren cât şi în scriptele Ocolului? Şi nu e mai indicat să urmărească la ocol o singură exploatare, începând cu felul cum s'au întocmit actele de punere în valoare, continuând cu examinarea tăierilor, transporturilor, manipularea în depozite, expediţia materialelor şi terminând cu comparaţia dintre plăţile efectuate şi lucrările real executate pe teren? Din verificarea actelor alese la întâmplare şi din controlul amănunţit al unei întregi exploatări, Inspectorul de Control poate să informeze în mod precis Dir., de capacitatea şi corectitudinea unui Şef de Ocol şi să-şi împlinească astfel şi misiunea de bun îndrumător. Semnătura sa depe acte să ateste numai că lucrările sunt în conformitate cu prevederile programului, cu regulile technice, că sunt legale şi corespund întocmai aprobărilor Dir., iar de sinceritatea plăţilor să răspundă singur Administratorul de Ocol.

c) Mărirea competinţei Directorului Regional, întrucât acesta singur are posibilitatea materială de a aprecia just nevoile Ocoalelor sale şi urgenţa măsurilor ce trebuiesc luate.

Ad-ţia din Bucureşti este mult prea îndepărtată de Centrele de activitate exploatativă, ca să poată da directive cu promptitudinea posibilă unei Direcţii. Ca exemplu dau pe Directorii Soc. Particulare, cari întotdeauna îşi au domiciliul chiar în localitatea întreprinderii şi deci în mijlocul uzinelor, fabricelor şi pădurilor respective. Activitatea exploatativă comercială pretinde din partea conducătorului său măsuri urgente, cari implică atât o prezenţă imediată cât şi drepturi depline şi potrivite răspunderilor ce apasă pe umerii săi.

d) Incurajarea materială a inginerului silvic dela CAPS, care să fie retribuit cu o primă de activitate, proporţională cu răspunderea ce are şi cu quantumul de lucrări de exploatare efectuate. Inginerilor cari conduc Ocoale cu o activitate exploatativă redusă şi cari deci nu pot spera în obţinerea unei prime de muncă, să li se încredinţeze lucrări particulare de amenajări, lucrări cari azi sunt toate efectuate de colegii dela Regim.

Concluzii:

Prin înmulţirea drepturilor viitorului Administrator de Ocol, prin încurajarea lui morală şi materială, se va reînviora dorul de muncă şi spiritul de iniţiativă la ocoalele CAPS.

Prin reorganizarea funcţiei Inspectorului de Control, Casa Pădurilor va dispune pe deoparte pentru conducerea Ocoalelor, de elemente mai în vârstă, apte şi cu experienţă, iar pe de altă parte prin simplificarea controlului, numărul Inspectorilor necesari serviciului va fi simţitor redus.

Iar prin lărgirea competenţei Directorului Regional, se va asigura Ocoalelor o soluţionare urgentă şi eficace a tuturor chestiunilor cu privire la explotările în regie.

Posturile de conducere menţionate mai sus, sunt posturi de răspundere şi drepturi mărite, cari reclamă elemente selecţionate, destoinice şi absolut corecte. Inginerii inapţi pentru postul de conducere să fie încadraţi în Comisii de Amenajare, de ridicări în plan şi ca ajutoare la diverse servicii şi chiar la Ocoale, iar cei incorecţi să fie sancţionaţi cu asprime.

Cele câteva sugestii ce mi-am permis să dau sunt bazate pe experienţa îndelungată ce mi-am câştigat-o la exploatările în regie atât în serviciul particular cât şi la Stat.

Totuşi, nu ştiu dacă cele scrise de mine în acest articol nu vor fi primite de mulţi dintre cei ce-l vor citi, cu neîncredere, zâmbete şi ironii. Sunt însă convins că inginerii tineri, şefi de Ocoale, cari ca şi mine au îmbrăţişat meseria de silvicultor cu dragoste şi cu dorinţa sinceră de a realiza cât mai mult, vor fi alături de mine în această luptă de a îndrepta răul acum când încă nu e prea târziu.

Le déclin des exploitation en régie commence.

Die Waldnutzung in eigener Regie im Schwanken begriffen.

L'exploitation en régie des forêts propriété de l'Etat roumain, a pris un grand essor dans la période 1930—33. Depuis, la situation a commencé à changer.

Après un examen des causes qui y ont conduit, l'auteur propose les moyens à employer pour remédier la situation.

ORIGINA PARCULUI SNAGOV, NUMIT ŞI „PRINCIPESA MARIA"

de EF. PETRESCU

In trecut pădurea Snagov era străbătută de vechiul drum de veacuri numit al Porojenilor, care se forma din drumul Comorei, ce trecea prin pădurea Ciolpani, cam pe unde e azi şoseaua Bucureşti-Ploieşti.

Acest drum al Porojenilor îşi arată la orice pas vechimea lui, fie prin arborii ce stau mărturie cu conformaţia lor, fie prin traseul lui adâncit în pământ, bătătorit numai prin urmele trecutelor convoaie de care, călăreţi şi pedeştri, ce îi mâna, pe acest drum spre Snagov şi Gherghiţa, interese sau porunci.

Până la sfârşitul Secolului al XIX-lea, prin cuvântul Snagov se înţelegea, în afară de pădure şi lac, şi insula cu mânăstirea construită pe dânsa.

Aci se abăteau toţi cei ce călătoreau dela Bucureşti spre Gherghiţa, sau cei ce veneau dela Gherghiţa peste apa Ialomiţei, prin podul Tircului, pe la Turbaţi.

Acest drum avea direcţia dela Nord-Est la Sud-West. O direcţie paralelă cu a lacurilor Snagov şi Bălteni, prin care trecea.

De când aceste lacuri au început a fi stăpânite de technica modernă, prin drumuri împietruite şi poduri cari să servească fără înconjur centrele principale ce între timp se desvoltaseră — Bucureşti şi Ploeşti — şoseaua Bucureşti-Ploeşti impun căi noi de comunicaţie locale şi astfel se formează şoseaua Turbaţi—Ţigăneşti la Nord de pădurea Snagov şi şoseaua Isvorani—Ciolpani la Sud-West, la Sud de lacul Snagov, şoseaua Gruiu—Tâncăbeşti.

In dreptul satului Dobrești care se află situat pe celălalt mal al lacului Snagov, în pădurea Snagov, se află un lac cu un mal nu atât de înalt, între Coada Rece și Coada Lungă, pe unde în timpul iernei se făcea și trecerea pe ghiață în pădure și care în timpul verii servea de adăpătoare pentru vitele ce păsunau în trecut în cirezi și unde în cele din urmă s'a construit și un canton de pădurar, numit dela Coada Rece.

Lângă acest canton, vechea adăpătoare lipsită de vegetație, poenită, nu mai putea rămâne așa, astfel că în anul 1904, șef al ocolului silvic din Țigănești, de care ținea Pădurea Snagov, fiind Apostol Cristu și pădurar Voicu Alexandru, se plantează specii de agrement: molift, calta și subarbuști, pe margini de alei, ce se deschid, formându-se un parc căruia i se dă numirea de „Parcul Principesa Maria", ca un omagiu pentru Principesa Maria, mai apoi Regina Maria a României.

Odată cu aceasta, se deschide prin pădure, din acest punct, o linie somieră spre West și alte două, perpendiculare pe ea, dela Nord la Sud.

Mai apoi, linia Est-West se deviază dela jumătatea ei spre Nord-West, pentru ca prin locul luat în schimb la marginea pădurii, să formeze un drum de ieșire la șoseaua București-Ploiești.

Toate aceste linii se transformă în șosele și se pietruiesc, dându-li-se denumirea de șoseaua Principesa Maria, Șoseaua Principele Ferdinand și Șoseaua Principele Carol.

Plantația din Parcul Principesa Maria, făcută în intervalul 1904—1905, de Șeful de Ocol dela Țigănești — Apostol Cristu, din inițiativa și cu grija sa întreținută, punându-se mușchi la rădăcinile puieților, udați cu apă cărată cu sacaua din lac de pădurarul Voicu Alexandru, ferită de prejudicii, se desvoltă și ajunge azi centrul principal de recreație al tuturor, cunoscutul Parc Snagov. Acesta însă nu este altul decât Parcul „Principesa Maria", creiat de Apostol Cristu, cu deosebirea doar că prin legea de înfrumusețarea împrejurimilor Capitalei nu mai aparține Casei Pădurilor, ci Primăriei Municipiului București, adăogându-se la adevăratul parc, care nu avea decât 1,80 ha, întreaga pădure de 1500 ha.

Deci pentru 1,80 ha. plantație de parc, 1500 hectare de pădure seculară a trebuit să iasă din grija Administrației Pădurilor Statului și să treacă pe mâna unei administrații nepregătită pentru astfel de gospodărie.

Mai repede va dispărea pădurea Snagov de pe fața pământului, decât să se transforme toată în parc sau să rămână tot pădure.

In amenajamentul Pădurei Snagov, întocmit de C. I. Ionescu, aprobat cu Decretul Regal No. 3764 din 1906, se amintește de existența acestui parc și a șoselelor de care am vorbit mai sus, astfel:

1. La pagina 5 sub titlul „Locuri înfundate“.

Se amintește de locul luat în schimb, în partea de West, pentru a se construi șoseaua de acces, în șoseaua București-Ploiești.

2. La pagina 7 sub titlul „Căi de comunicație“.

Se vorbește despre șoselele existente în pădure, care sunt cele pe care le-am arătat.

3. La pagina 8 sub titlul „Diferite ale construcțiuni“.

Se spune: „La cantonul din capul șoselei Principesa Maria, în poiana cu acelaș nume, pe o suprafață de 1,80 ha. se află un parc de plantațiuni de rășinoase și foioase, alei și drumuri principale, cu scopul ca, acest punct, în vedere că se află situat chiar lângă balta Snagov și cum de aci e șoseaua pietruită până în șoseaua București-Ploiești, să devină un loc de recreație pentru locuitorii din București și Ploiești“.

4. La pagina 31 sub titlul „Descripțiunea parcelelor“.

La descrierea parcelei 120 coloana „Natura, configurația și starea de vegetație“ ultimul aliniat stă scris: Prezintă o poiană spre Est lângă cantonul de pădurar, unde s'a plantat cu rășinoase acolo un parc numit Principesa Maria.

Acesta-i adevărul istoric.

L'origine du parc Snagov.

Entstehung des Parks Snagov.

PROBLEMA DELICTELOR SILVICE IN ANUL 1887

de C. DRAGU

La ancheta „Revistei Pădurilor", asupra delictelor silvice, au răspuns mai mulţi colegi cu articole documentate, dornici să aducă contribuţia lor preţioasă la cunoaşterea chestiunei.

In ciuda concluziilor la cari au ajuns aproape toţi colegii, noul guvern, prin glasul primului ministru, a anunţat, printre punctele principale ale programului de lucru, anularea tuturor delictelor silvice.

Aşa dar, cei cari s'au declarat împotriva amnistiilor şi graţierilor, au regretul să constate că oamenii politici nu vor să ţină seamă şi tăgăduesc vreo valoare reală concluziilor lor.

„Revista Pădurilor", este însă perfect consecventă în atitudinea ei, căci răspunsurile publicate cuprind aproape în întregime observaţiile pe cari sub-inspectorul silvic M. Mihailescu le făcea în anul 1887, sub titlul:

„O ochire asupra delictelor silvice comise în pădurile Statului".

Redăm mai jos cuprinsul acestor observaţii făcute la 1887:

Atenţiunea ce dela un timp încoace se dă pădurilor noastre, atât în domeniul public cât şi cel privat, ne îndeamnă a vorbi în câteva linii despre un alt mijloc destructiv al arborilor, şi anume despre delictele silvice. Prin codul silvic, astăzi în vigoare, s'a căutat cu oarecare dispoziţiuni — deşi nu tocmai complete — a se pune o stavilă devastaţiunilor cari bântuiau pădurea, acest important avut naţional. Tăierile ilicite cari s'au petrecut cu toate acestea pe seama pădurilor fiind încă multe la număr, suntem datori a le examina cu atenţiunea care merită. Resumăm pentru aceasta în următorul tablou synoptic, mersul delictelor comise specialmente în pădurile Statului pe un period de şase ani:

Observându-se acest tablou — întocmit după registrele ţinute în secţiunea pădurilor din Ministerul Domeniilor — se poate vedea, că în anii 1881, 1882, 1883, s'a comis un număr de 4.786 delicte, reprezentând o sumă de lei 802.319 bani 37, (despăgubirea civilă după tariful anexat la codul silvic, plus amenda conform art. 19 din citatul codice); iar în anii 1884, 1885 şi 1886 s'au comis 6208 delicte, specificate pe categorii, toate însumând lei 2.530.342 bani 04, adică valoarea despăgubirei şi amendei. Din acestea rezultă că, în cei dintâi trei ani delictele s'au urmat pe o scară mai mică decât în cei din urmă trei. Cari au fost motivele că ele în loc să diminueze au sporit în mod aşa de simţitor? Aceasta provine de acolo că legea silvică pusă în aplicaţiune în anul 1881, deşi destul de severă pentru represiunea delictelor, nu a avut încă timpul de a-şi putea produce efectul asupra populaţiunii rurale, deprinse din trecut a considera pădurile aproape ca nişte bunuri ale lor, şi din cari la orice trebuinţă căutau a se folosi fără temere de pedeapsă. In parte se mai datorează şi indulgenţei justiţiei care a căutat a mai îndulci severitatea legei prin interpretarea ei în favorul delicvenţilor, acordând în unele cazuri numai despăgubirea, nu şi amenda şi viceversa, cum şi prin achitări pronunţate, mai ales când actele de constatare nu erau temeinic formulate. Acestea au mai putut da loc la încurajarea chiar şi a celor timizi de a repeta asemenea fapte şi a-şi face împreună cu cei îndrăsneţi aproape o meserie la decimarea pădurilor Statului.

Totodată s'a mai observat, că pe lângă cauzele mai sus arătate, cari au contribuit la sporirea delictelor silvice, se mai poate enumera şi aceea că procesele intentate delicvenţilor, chiar după acte bine dresate, nu sunt totdeauna susţinute cu îngrijire înaintea instanţelor judiciare, şi ce este mai mult, în unele cazuri, Statul nici nu este reprezentat în susţinerea pretenţiunilor sale civile. Din acestea decurge, că delicvenţii sunt achitaţi de multe ori, şi prin urmare sunt încurajaţi de a comite noui delicte.

Afară de acestea, Statul cu toate sacrificiile ce face astăzi, totuşi nu este în măsură de a avea asigurată o bună pază la unele din pădurile sale, în raport cu întinderea lor.

Dela sporirea relativă a personalului technic al exploatărilor care exercită şi controlul asupra poliţiei pădurare, se remarcă oarecum, că actualmente cu toată insuficienţa numărului de guarzi-pădurari şi chiar de guarzi-generali, delictele ce se comit sunt constatate mai bine, pe când în trecut multe rămâneau neobservate.

Dacă mijloacele noastre bugetare ne-ar permite o organizare a serviciului forestier ca în Franţa — după cum ar fi de dorit de oarece Statul posedă mai aceeaşi întindere păduroasă — atunci am putea ajunge nu numai a conserva aceea ce avem, dar a şi exploata în mod raţional şi la timp toate pădurile cari reclamă imperios a fi exploatate. Am putea ajunge la o exploatare sistematică atât din punctul de vedere al regenerării lor, fiind ajunse la maximum de creştere, cât şi din punctul de vedere economic, mărindu-se astfel venitul Statului şi pentru această ramură de producţiune, care astăzi nu raportează aceea ce ar putea produce.

Afară de delictele propriu zise, provenite din tăieri de arbori în mod fraudulos, pădurile Statului mai sunt bântuite pe o scară destul de întinsă de păşunea vitelor, cari se introduc într'însele, prin contravenire la art. 23 din codul silvic. Acestea, după constatările făcute de agenţii forestieri, s'au înscris în tablou pentru cei trei ani din urmă cu sume destul de însemnate (valoarea prejudiciilor cauzate plus amenzile prevăzute de codice) urmând din diversele categorii de vite ce au fost găsite în pădure la facerea constatării.

Continuarea acestei rele deprinderi a săteanului de a-şi băga vitele la păşune în pădure, chiar cu rizicul amendei, făcând mult rău pădurilor mai ales celor tinere, se atribue în mare parte unui vechiu obiceiu moştenit din tată în fiu, slabelor mijloace de pază la care erau lăsate pădurile, şi rapacităţii arendatorilor de moşii cari căutau a trage din toate, cele mai mari beneficii posibile şi în timpul cel mai scurt. In unele localităţi aceste rele deprinderi sunt rezultatele lipsei de islazuri propriu zise şi insuficienţei livezilor naturale de fâneaţă, în raport cu numărul vitelor din localitate.

Această din urmă chestiune angajează pentru viitor la

crearea de livezi artificiale pe moşiile Statului, — spre a se cruţa pădurile sale de acest flagel, ce pe nesimţite duce la o ruină sigură. Acest remediu se poate cu înlesnire aplica, în deosebi pădurilor dela moşiile de câmpie, la cari trebuinţa se resimte mai mult, introducându-se în contractele de arendare o condiţiune specială pentru crearea de livezi artificiale trebuitoare exploatării moşiei. Acestea se pot face fără mari sacrificii, când se va alege, afară de trifoi şi alte plante furajere, cum este lucerna, care are o durtă de 5—6 la 8 ani, şi care cu simpla îngrijire de a fi grăpate în fiecare an, primăvara, mai cu seamă în ultimii ani, pot fi cosite de 2—3 ori în cursul verii.

In ce se atinge de incendii, delictele se văd înscrise în tablou cu o sumă mai mică, în raport cu celelalte sume, graţie dispoziţiunilor salutarii ale legii, care a contribuit la diminuarea lor.

Terminând trebue să spunem, că codicele silvice în vigoare fiind pe cale de a se modifica în unele din dispoziţiunile sale fundamentale, cum este şi aceea privitoare la delictele silvice, vom ajunge poate a umplea lacunele rămase dela votarea lor din 1881. Să sperăm că cu ameliorările ce se vor introduce la revizuirea acestui codice, se vor completa şi mai multe alte lacune strecurate la întocmirea lor, spre a putea da roade mai salutarii pentru asigurarea în viitor a pădurilor noastre.

Das Problem der Forstfrevel in Jahre 1887 und heute.

Le problème des délits forestiers en 1887 et aujourd'hui.

Le présent article n'est qu'une préface à une étude plus ample sur le problème des délits forestiers en Roumanie.

Cette fois, l'auteur, reprenant les oppinions des forestiers roumains en 1887, constate qu'elles ne diffèrent pas de celles des forestiers d'aujourd'hui

PROBLEMELE ZILEI

IMPOZITELE FORESTIERE

IMPOZITE FORESTIERE

de **I. Moldovanu-junior**

Regimul fiscal, căruia-i sunt supuse veniturile proprietăţilor păduroase, a fost stabilit în anul 1923 prin legea de unificare a contribuţiunilor directe. Dispoziţiile acestei legi au suferit aproape an de an modificări prin majorarea cotelor de impunere în afară de anul 1932 când, în urma depresiunei economice îndelungate, sistemul de impunere a fost adaptat împrejurărilor schimbate încercând o uşoară scădere a valorilor anterioare.

In urma acestei lipse totale de stabilitate legea de bază a fost de atâtea ori prefăcută, în cât s'a creat un labirint întreg de legiuiri, din cari nici chiar oamenii specialişti în materie nu se prea pot descurca.

Pe lângă impozitele directe către stat mai există o sumedenie de alte sarcini cu cari impozitul de bază aproape se triplează. Nu se găseşte administraţie locală, care să nu-şi ceară partea de contribuţie fie că este echitabilă, fie că este arbitrară şi dictată de despotismul câte unei satrapii provinciale.

Intre acestea amintim cotele adiţionale către judeţ, comună, cameră agricolă, drumuri, cărora în ultimul an li s'a adăogat contribuţii la fondul sanitar al judeţului şi către Ministerul Agriculturii.

Alte sarcini, mai creiază pădurilor, legea taxei ad-valorem şi cea pe cifra de afaceri şi uneori contribuţii la întreţinerea drumurilor comunale, cari cu toate că grevează asupra produselor fasonate, ce intră într'o localitate oarecare, în ultima analiză tot pădurea se resimte de ele.

In această ordine de idei nu putem ignora nici tarifele C.F.R.-ului, în cari se mai face o repetiţie a dărilor de drum pân'la sume egale cu cota încasată odată în cadrul aşa numitului „impozit agricol".

Un apreciabil tribut mai dă pădurea, statului, prin taxa de înregistrare a contractului de vânzare, care în prezent se cifrează la 7% din valoarea contractului.

Urmând ordinea de succesiune a diferitelor taxe şi dări vom încerca în cele ce urmează să facem o analiză a lor indicând în procente cotele după situaţiile cum au fost fixate de fisc pe anul 1937—38 cu menţiunea, că baza de calcul o formează preţul de vânzare al pădurii, la care se mai adaugă eventualele sarcini impuse cumpărătorului, cari sunt de aşa natură încât pot fi considerate ca venituri ale pădurii, precum: curăţirea parchetului, regenerarea suprafeţelor exploatate, cesiunea gratuită a unui anumit număr de m^3 de material lemnos, etc.

1. Prima operaţie fiscală, care constă în prezentarea contractului la Administraţia financiară pentru a fi înregistrat şi taxat, însemnează o sarcină de 7%

Această prezentare trebue făcută în decurs de cel mult 30 zile dela data semnării contractului.

Pentru întârzieri se aplică o amendă egală cu de trei ori taxa de înregistrare.

2. Inainte de începerea exploatării parchetelor anuale, proprietarul pădurii este obligat a face declaraţia de impunere la „impozitul agricol" chiar şi în cazul când s'a convenit, ca acest impozit să fie în întregime plătit de exploatator având în vedere, că numai proprietarul pădurii este impozabil, nu uzufructuarul vremelnic al produselor lemnoase ; adică exploatatorul. Nerespectarea acestei obligaţiuni impusă de art. 3 şi 6 din legea contribuţiunilor directe constitue contravenţie în sarcina proprietarului.

a) Cota acestui impozit direct către stat este în prezent de 8%

De reportat 15%

	Report	15%

La acesta se mai adaugă adiţionalele stabilite de administraţiile locale cari variază din loc în loc.

In jud. Braşov ele sunt în prezent următoarele:

b) Către judeţ	3 %	
c) „ comună	2 %	
d) „ Camera de Agricultură	1,5%	
e) Pentru Fondul Sanitar Judeţean	3 %	
f) „ drumuri	2 %	
g) „ Ministerului Agriculturii	1 %	
h) Adiţionale suplimentare	1,5%	
	14 %	
		14%
In total		29%

Datorită unui concurs stupid de împrejurări această cotă de douăzeci şi nouă la sută mai sufere o apreciabilă majorare de 8,5%

devenind astfel 37,5%

Intr'adevăr, de curând, aproape în toate contractele de vânzare, proprietarii de păduri transmit obligaţiile lor către fisc, cari derivă din încheierea transacţiei, asupra cumpărătorului manifestându-şi prin aceasta nestrămutata dorinţă de a evada din haosul creat de legiuirile fiscale, dispoziţii asupra căror nu sunt orientaţi şi nici nu se pot dumiri fără asistenţă judiciară costisitoare.

Nu puţin contribue la această tendinţă de eliberare din mrejele fiscului atitudinea vexatorie ce găsesc de cuviinţă să o ia organele financiare în raporturile lor cu contribuabilii împunându-le adeseori sarcini stabilite cu vădită rea credinţă şi susţinute cu argumente scoase din domeniul fantesiei. Numai astfel ne putem imagina cazuri de impuneri stabilite de organele fiscale locale de constatare la suma de circa 350.000 lei şi reduse la prima şedinţă a comisiei de Apel prezidată de un magistrat la suma de 183.000 lei. (Impunerea pădurii Valea Stânii proprietatea comunei Zărneşti, jud. Braşov).

Cu o singură propoziţie introdusă în cuprinsul contractului de vânzare proprietarul se pune la adăpost de aceste inconveniente fără ca să-şi bată capul cu situaţia dificilă a cumpărătorului, căruia nu-i se pun la 'ndemână mijloacele necesare pentru a-şi susţine interesele faţă de fisc, ale cărui decizii nu le poate ataca el nefiind impozabil.

Să presupunem, că aceste neajunsuri se pot aranja de cumpărător cu intervenţii pe lângă proprietar de a i se comunica procesul verbal de impunere, apoi cu alte ploconeli de a semna apelul contra acestui proces verbal şi însfârşit cu rugăminţi fierbinţi de a-l susţinea în faţa instanţei de apel. Un singur lucru nu poate fi aplanat spre satisfacerea părţilor din contract, ci deocamdată numai în favorul fiscului şi anume: majorarea provocată de trecerea obligaţiunilor către fisc asupra cumpărătorului având în vedere, că organele de constatare ale statului se cred indrituite a percepe impozite şi pe impozitele plătite de cumpărător.

Aceasta este circumstanţa, căreia i se atribue majorarea de 8,5%, de care am amintit mai sus şi trebue să admitem, că interpretarea dată de fisc nu pare a fi fără temei, fiindcă aceste sarcini impuse cumpărătorului constitue un venit real, care altfel şi-ar găsi expresiune sigură într'o majorare proporţională a preţului de cumpărare al pădurii, după care proprietarul ar trebui să plătească un impozit egal cu cel analizat mai sus socotit cu procentele scăzute de 29% însă după o sumă impozabilă majorată cu 8,5%; un cerc vitios care ne dă de fapt acelaşi rezultat în favoarea fiscului.

Această anomalie este controversată de mulţi oameni de drept; la instanţele din Bucureşti s'a provocat chiar casarea deciziilor date de fisc, în cari se percepeau impozite după impozitele plătite de cumpărător. Cu toate acestea acest fel de calculare mai perzistă, fără perspective de a fi combătut cu eficacitate, în regiunea Braşovului, astfel încât cei interesaţi sunt nevoiţi a ţine seamă de situaţia de fapt a chestiunei şi a nu o omite din devizele ce le 'ntocmesc când proectează cumpărarea unei păduri.

Cu neglijarea acestor 8,5% nelămuriţi încă pe deplin, rămâne la acest capitol . . . . . 29 % drept cotă cu care se impun pădurile statului şi acelea ale căror proprietari sunt persoane juridice (judeţe, comune, composesorate, obştii constituite, biserici, şcoli etc.);

Pentru păduri particulare mai există un impozit special, numit „supracotă", care este fixată în lege cu cote progresive ascendente. Spre exemplu:

Pentru lei	100.000	se percepe lei		2.300,	adică		2,3%
„ „	500.000	„	„ „	50.000	„		10 %
„ „	1.000.000	„	„ „	155.000	„		15,5%
„ „	5.000.000	„	„ „	1.100.000	„		22 %

Am arătat aici numai vr'o câte-va sume rotunde; în lege sunt fixate cotele pentru valori rotunjite din zece în zece mii.

La calcul se scad din valoarea contractului mai întâi impozitele de pân'acum; adică taxa de înregistrare şi impozitul agricol formânt numai restul suma impozabilă la „supracotă". Spre exemplu, dacă valoarea contractului este de lei 1.000.000 scădem 29% şi vom obţinea un rest de lei 710.000, care constitue suma impozabilă trecută pe tablou cu lei 93.000 drept supracotă adecă 9,3%.

Din cele relatate reese în mod evident, că este greu să stabilim un procent mediu, cu care acest fel de impozit grevează asupra pădurii; pentru consideraţiunile ce le vom face ulterior avem neapărată nevoe de el, de aceea în convingerea că nu exagerăm îl luăm cu 10%.

3. Cu cote mai mici, însă totuşi demne de relevat, mai grevează asupra pădurii, „taxa ad-valorem", care nu poate trece de 2‰ asupra preţului de piaţă al materialului lemnos fasonat.

Această taxă se percepe de comunele pe teritoriul cărora se desfăşoară operaţiunile de exploatare şi transport sau de cele în a căror rază intră de aiurea materialul lemnos pentru a fi prelucrat mai departe sau pus în vânzare pe piaţa locală. Dreptul comunelor la acest arunc (impozit) comunal este bine

stabilit de „Anexa la Legea Administrativă" publicată în Monitorul Of. No. 73/936 astfel, că orice tentativă de anulare în apel şi recurs este iluzorie.

Cu mai mult succes se pot combate în faţa instanţelor de apel hotărîrile unor consilii comunale, cari ar vrea să statornicească noi contribuţii pân'la concurenţa sumei ce variază dela lei 1—4 de m^3, sub titlul de taxă de folosinţă a drumurilor comunale, pe cari urmează a fi transportat lemnul cu vehicule.

Ar rămâne aşadar taxa de doi la mie care se cifrează la numai lei 1 de m^3 (cu lei 500 de m^3), adică la 0,2%.

4. Printre dispoziţiile tarifare din ultimii ani ale C.F.R.-ului găsim ca inovaţie o nouă taxă numită taxă de drumuri de lei 75 de 10.000 kg pentru lemne de foc şi lei 100 pentru lemn de răşinoase ceea ce echivalează cu lei 5 de m^3, adică 1%.

Bănuim că această taxă de drumuri nu este instituită de C.F.R. din iniţiativă proprie, ci la solicitarea stăruitoare şi în folosul aceluiaşi Minister de Lucrări Publice, care mai beneficiază de o altă taxă de 2% impusă aceluiaş lemn în cadrul cotelor adiţionale ale impozitului agricol.

5. La comercializarea materialului lemnos mai apare încă odată spiritul hrăpăreţ al fiscului în forma impozitului pe cifra de afaceri stabilit cu o cotă parte de 3% asupra preţului de vânzare al materialului lemnos şi al impozitului pe venitul comercial în cadrul căruia imaginaţia şi spiritul inventiv al agentului fiscal îşi găseşte o largă aplicaţie fiind vorba de derivarea preţului de cost al lemnului exploatat şi de beneficiul realizat de comerciant; chestiuni, cari nu cad în cadrul preocupărilor zilnice ale organelor de constatare; motiv, pentru care venitul este de obicei mult supraevaluat.

Baza acestui impozit, adecă venitul realizat este supus unor capricioase fluctuaţiuni. Numai cota de impunere în prealabil stabilită, care în prezent se cifrează cu adiţionale cu tot la 20% din venitul comercial, rămâne neschimbată. După aprecieri făcute în baza unor cazuri concrete socotim că sub acest titlu pădurea are de suportat o sarcină de 3%.

Făcând la capătul acestor expuneri de detaliu o recapi-

tulare, vom vedea că pădurile statului şi ale persoanelor juridice sunt impuse de fisc la un impozit de
(29+0,2+1+3+3) = ... 36,2%
iar cele particulare la (36,2+10) 46,2%

In lumina acestor cifre putem afirma cu toată hotărîrea, că nu există ramură de producţie în economia noastră naţională, care să fie jăcmănită de stat în proporţii atât de uluitoare ca proprietatea forestieră.

Această spoliaţie ni se înfăţişează însă numai atunci în măsura ei adevărată, dacă vom ţine seamă, că venitul asupra căruia se aplică procentele de impozite, nu este venitul net, ci cel brut, adică preţul de vânzare integral fără a se lua în considerare şi a se scădea nici una din cheltuelile investite.

Aici apare monstruozitatea legislativă: să ignorezi capitalul sol, investiţiile făcute cu înfiinţarea pădurii, îngrijirea, paza şi administrarea ei, iar la recoltare să vii şi să reclami aproape jumătate din profitul brut realizat, fără a ţine seamă că această operaţie sfidează moralitatea. Aceasta chiar dacă gospodărirea pădurii apare deficitară.

Singură pădurea se bucură de acest regim vitreg al Statului, care trage atâtea şi atâtea foloase de ordin public de pe urma ei. Tocmai pentru aceste motive Statul ar fi obligat să-i acorde o largă protecţie şi un neprecupeţit sprijin, creindu-i astfel de condiţii, pentruca să constitue un permanent îndemn pentru proprietar de a o'ndrăgi şi cultiva cu grijă şi devotament.

Admitem, ca la noile proprietăţi forestiere ajunse în urma operaţiei de expropriere în situaţia juridică în care se găsesc în prezent, să nu se ia în considerare cheltuelile de regenerare. Nu putem însă înţelege cum ar putea fi ele ignorate la unele domenii, cari nu posedă păduri virgine şi cari depun un zel demn de admirat pentru menţinerea şi îngrijirea pădurii lor, precum nu putem înţelege cum se poate trece peste toate celelalte cheltueli cari sunt faptice la oricare categorie de proprietari.

*

Să examinăm cum se prezintă chestiunea punând în calcul toate cheltuelile împreunate cu gospodăria unei păduri, ce va-

loare pot avea produsele anuale ce le poate ea da, şi făcând bilanţul acestor valori, care este venitul curat care ar trebui să formeze baza oricărei impuneri.

In acest scop, luăm ca exemplu pădurile comunei Zărneşti (jud. Braşov), cari au o suprafaţă de 5587 ha, constituite din fag în proporţie de 80% şi răşinoase în proporţie de 20%, fiind tratate în codru cu tăieri rase.

Cheltuelile de administraţie şi pază sunt de lei 201.791.

La capitolul cheltueli vom aminti:

1. Capitalul sol evaluat la lei 300 de ha, care capitalizat pân'la sfârşitul revoluţiei de 100 ani cu un procent de 2½% cu formula $Cn = Co\ 1.0\ p^n$ ne dă lei 3540 la ha

2. Cheltueli de înfiinţarea pădurii. Vom lua la răşinoase 20% din 1500 (actuala garanţie de regenerare), iar pentru fag numai lei 100 pentru prepararea terenului şi eventuale complectări, adică în total lei 400 la ha. Aplicând aceeaşi formulă de capitalizare obţinem . . lei 4.720 la ha

3. Cheltuelile de administraţie şi pază revin la lei (201.791 : 5587 = 36 de ha, cari se repetă an de an. Aplicându-li-se formula de capitalizare a rentei anuale temporare ($C = \frac{R\ 1.0\ p^n - 1)}{0,0\ p}$ ne dă lei 15.570 la ha

Totalul cheltuelilor la sfârşitul perioadei face lei . 23.830 la ha

Faţă de cheltueli opunând numai valoarea produselor principale obţinute din vânzarea materialului lemnos din parchetele anuale în suprafaţă de 55.87 ha, cari după înregistrările din ultimii 20 ani ne pot da 415 m^3 la ha, adică 23.186 m^3 dintre cari 5450 m^3 răşinoase à lei 200 . . . . . lei 1.090.000
şi 17.736 m^3 fag. a 20 lei m^3 . . . lei 354.720

Total lei 1.444.720

Repartizat asupra unui ha vom obţine 25.859 la ha

Beneficiu net lei 2.029

care ar trebui să fie baza impozabilă după care ar urma să se încaseze (cu 36,2%) lei 734.

După legile financiare în vigoare impozitele cuvenite fiscului nu se așează asupra venitului net, ci asupra celui brut, adică asupra sumei de lei 25.859, revenind statului lei (25.859× 36,2%) 9360, în loc de 734 lei.

In acest fel proprietarul ajunge la un deficit de lei 9360 — 2020 = 7331 la ha.

Iată la ce sold imposibil ne duce sistemul de impunere actual.

De dragul echilibrării bugetului, să renunțăm la primele două poziții din capitolul cheltueli și să plăsmuim drept motiv, că valoarea capitalului sol n'a fost niciodată achitată de proprietar și că nici împădurire nu s'a făcut pe acea vreme, adică, acum o sută de ani. Făcând astfel operația, ne rămâne la capitolul cheltueli suma de . . . . . lei 15.570
iar la venituri brute aceeași sumă de . . . . „ 25.859
ceea ce însemnează un venit curat de . . . lei 10.289
din care fiscul își trage partea lui de . . . „ 9.360
lăsând pe proprietar cu . . . . . lei 929

Fiscul încasează deci 92% dintr'un venit net forțat în felul cum am văzut.

In cazul când ar fi vorba de proprietatea particulară, care se impune și la supracotă cu încă 10%, bugetul pădurii apare deficitat cu lei 1667 la ha.

Nu este aceasta o dovadă eclatantă a lipsei totale de rațiune din legiuirile noastre fiscale în materie forestieră ?

In lumina acestor cifre nu apare Statul ca un jefuitor fără milă al pădurilor ?

La un rezultat și mai dezastruos am ajunge, dacă am încerca să ilustrăm situația cu exemple luate înainte cu doi ani, adică pân'la anul 1935 când nu s'ar fi realizat din parchetul suszis nici jumătate din valoarea actulă, adică cu 50% mai puțin, câtă vreme impozitul ar fi fost numai cu 4% mai scăzut.

Fiscalitatea aceasta dusă la extrem este departe de a servi drept stimulent pentru ocrotirea pădurilor existente; cu atât mai puțin pentru înființarea de noi păduri și împăduriri

de terenuri inproductive, când proprietarul ştie, că ori ce investiţie, ce ar face în pădure, este definitiv pierdută pentru el.

Nu arare ori şeful de ocol, care este totdeodată şi încasatorul cheltuelilor de administraţie şi pază, este pus în situaţia dificilă de a constata, că pădurea administrată de el nu produce din valorizarea posibilităţilor anuale nici atâta venit cât este necesar pentru acoperirea acestor cheltueli curente şi se vede nevoit a găsi căi şi mijloace pentru a crea noi venituri din valorizări extraordinare, cari de cele mai multe ori sunt în contradicţie cu prevederile amenajamentului şi nu respectă raportul susţinut.

In schimbul acestor sacrificii dureroase, pe care le face administraţia pădurilor, vine statul şi-şi reclamă pentru sine aproape jumătate din venitul brut, făcând parte din el şi altor fel de instituţiuni, cum sunt spre pildă Camerile agricole, cari n'au nici o legătură cu pădurea şi în consecinţă nici un drept de a profita de pe urma ei.

Pe cât de necruţător se arată fiscul faţă de păduri, pe atât de condescendent apare el faţă de proprietatea agricolă, a cărei impunere se face pe singura bază raţională imaginabilă, aceea a profitului net, care este stabilit cu destulă consideraţie la anii cu recoltă rea. Spre documentare relevăm, că în judeţul Braşov, unde recolta anului curent este considerată de mediocră, venitul net al unui ha de pământ arabil, cu producţia medie pe judeţ de 1400 kg cereale, este de 2800 lei.

Impunerea la impozitul agricol se face după un venit stabilit numai la 460—170 lei, cifrându-se la 20% din acest venit, adcă la 92—34 lei de ha. Aceste sume raportate la venitul real de lei 2800, fac 3—0,8%, cote derizorii faţă de procentele aproape astronomice aplicate pădurilor.

Cauza acestei anomalii trebue căutată în incompetenţa celor cari decid sub raport fiscal de soarta pădurilor. De aceea, atât noi, cât mai ales proprietarii de păduri au datoria să se folosească de toate mijloacele posibile pentru a impune consultarea autorităţilor silvice competente la stabilirea veniturilor pădurilor, ale căror sarcini fiscale trebue reduse, punân-

du-le de acord cu a celorlalte produse ale pământului românesc.

Infiinţarea unui Minister al Pădurilor şi al Apelor ne-ar dispensa de dependenţa sufocantă de problemele agricole şi ne-ar aduce şi într'alte privinţe reale foloase.

IMPOZITELE SILVICE

de **C. Criveanu**

I.

Impozitele silvice erau până prin anul 1930 un subiect necunoscut — fiindcă nici nu existu — pentru Ocoalele silvice de regie; iar pentru Ocoalele de antrepriză, ele constituiau un divertisment, fiindcă singurele impozite ca agricol şi comercial, cădeau exclusiv asupra antreprenorului (deşi prin legea impozitului agricol viza pe proprietarul pădurii, totuşi prin contracte se prevedea ca toate dările să cadă în sarcina cumpărătorului).

Câteva anemice şi timide proteste s'au produs în decursul a 8—10 ani (1924—1932) în cele 2—3 articole din Revista Pădurilor contra impozitelor agricol şi comercial, arătându-se că sunt oneroase. Cum poate nici autorii lor nu erau convinşi de dreptatea cauzei, totul s'a dat apoi uitării, ne mai vorbind nimeni despre ele. Impozitele au rămas ca bune percepându-se cu tot concursul graţios al antreprenorilor impozabili.

Alarmismul vechi s'a prescris deci, cu toate că acum procentual impozitele au crescut.

Astăzi antrepriza este impozabilă la:

1. Impozitul proporţional 7% din preţul de vânzare, plus taxele fondului de educaţie, ameliorare şi toate celelalte sarcini băneşti; deci cu un procent mai ridicat faţă de 6% cât era în 1929 şi cu un procent mai jos faţă de 8% cât era în 1934.

2. Impozitul agricol (fonciera) ce se percepe:

8,0% la stat
11,5% adiţionale, şi
2,0% drumuri.

Total 21,5% din

valoarea de vânzarea a pădurii (preţul de adjudecare, plus ta-

xele fondului educaţiei, ameliorare, eventuala obligaţie de reîmpădurire şi orice alte sarcini băneşti către proprietar).

Impozitul agricol nu se percepe imediat — cum se întâmplă uneori — chiar la vizarea contractului, ci numai după ce antreprenorul va face o declaraţie la Percepţie şi mai legal chiar, după ce proprietarul vânzător va comunica Percepţiei — cum îl obligă şi legea — despre tranzacţia încheiată.

El se plăteşte global ori eşalonat pe anii exploatării.

3. Impozitul comercial ce se percepe asupra câştigului net efectiv şi se compune din:

9% la stat
9% adiţionale
2% drumuri şi supra cota de 7-8‰ (când venitul anual este dela 10.000—20.000 lei). Deci mai mare decât cel din 1929 şi 1934 de 16%.

Deşi aparent aceste impozite de mai sus, puse pe antrepriză, sunt mari, totuşi ele fiind fixe, plătibile odată — vorba aceia dai şi scapi — fără multă bătaie de cap şi formalităţi, sunt acum unanim admise şi se consideră aproape ca firesti.

In consecinţă, în cazul exploatării în regie, proprietarul pădurii — exclusiv Statul — va plăti impozitul agricol ca orice alt proprietar funciar şi în plus impozitul proporţional şi comercial; în cazul antreprizei, antreprenorul va debursa sumele impozitelor de mai sus, cari însă au fost copios scăzute din preţul de vânzare la analiza de preţuri amănunţită de estimatori, până la disecare.

Este exclusă deci o nerentabilitate a antreprizei din cauza impozitelor în speţă. De aceea antreprenorii serioşi nici nu s'au plâns contra acestor impozite.

II.

Impozitele de mai sus [proporţional, agricol şi comercial] sunt impozitele mari, puse pe antrepriză, văzute direct de Percepţie şi urmărite comod odată ce contractul încheiat a fost vizat. Dar droaia de impozite mărunte — prea multe — cum ar fi indirectele — şi cari se ţin de exploatator la tot pasul, ca scaiul, implacabile şi cari la urmă se îngrămădesc şi cresc de

întrec orice închipuire, acestea sunt cele mai greu suportate de economia silvică de regie.

1) Pentru lucrători:

a) Prevăzute în legea impozitelor directe, ele sunt:

4% impozite pe salariu
3% adiţionale, drumuri

} din suma netă plătită, adică ceiace trece de 37,50 lei la zi (minimum neimpozabil) sau 750 lei lunar (când lucrează peste 20 zile).

şi 5‰ Camera Muncii, din suma brută plătită.

Deci dacă plata pe zi este sub 37,50 lei, când a lucrat până la 20 zile, într'o lună, sau sub 750 lei când a lucrat peste 20 zile, atunci impozitul pe salariu şi adiţionale drumuri nu se percep; iar impozitul pentru Camera Muncii se percepe chiar dacă plata pe zi este sub 37,50 lei, ori cât de mică ar fi.

La cele 3 impozite de mai sus este supus orice lucrător şi dela ori ce fel de lucrare (exploatări, reîmpăduriri, construcţii, amenajări, etc.) şi indiferent de durata lucrării, fie o zi, fie un an.

b) Legea asigurărlior sociale obligă pe patroni şi lucrători dela orice fel de lucrări, cu excepţia celor de reîmpăduriri, ce sunt asimilate muncilor agricole scutite de Casa Cercuală, să plătească la Casele Cercuale în părţi egale, cotizaţia fixă conform claselor de cotizare, ce reese din împărţirea sumei câştigate la numărul zilelor lucrate (efectiv) sau numai la 25 zile dacă a lucrat o lună.

Pentru timbrul T. B. C. (ce se varsă tot în numerar) se ia 2 lei pe săptămână dacă plata pe zi nu trece de 100 lei şi 4 lei pe săptămână dacă plata zilnică este mai mare de 100 lei.

Atât cotizaţia la Casa Cercuală cât şi timbrele T.B.C. se percep pe săptămâni întregi, chiar dacă dintr'o săptămână a lucrat numai o zi. In acest ultim caz, Casa Cercuală absoarbe 26% din cei 50 lei plătiţi pentru o zi, adică 13 lei, la care mai adăogând impozitele fiscale cam 5 lei, înseamnă că lucrătorul primeşte în mână numai 32 lei.

2. Pentru cărăuşi:

a) La transporturi, cărăuşii nu se consideră ca salahori, ci profesionişti (art. 53). Deci ei trebue să plătească:

7% asupra câştigului net (ce se taxează cam la 25—65% din suma totală încasată),

6,5% adiţionale
2% drumuri, şi } asupra câştigului net

5% Camera Muncii (din suma brută).

Pentru acest soiu de impozite, cărăuşii de fapt ar trebui să facă declaraţii la Percepţie, însă pentrucă ei se fac că uită, patronul trebuie să le facă reţinerile şi să le verse la Percepţie.

Aici este de discutat dacă cărăuşii angajaţi de Ocoale sunt impozabili sau nu, fiindcă în unanimitate cărăuşii din pădure sunt locuitori din satele vecine care se ocupă tot anul cu agricultura şi creşterea vitelor şi sunt numai nişte cărăuşi accidentali ce fac câte 2—3 transporturi la pădure şi este cert că legiuitorul nu i-a vizat pe ei.

Dintr'o imprecizie a textului de lege, organele fiscale interpretează articolul, că chiar un singur transport este impozabil.

b) şi transporturile ce scăpaseră până la 1 Aprilie 1937 de Casa Cercuală — pentru motivul că nu implică riscuri de muncă — sunt acum impuse de legea Asigurărilor Sociale, dar calculul taxelor se face numai după 1/3 din câştigul total; deci această treime se împarte la numărul zilelor lucrate şi apoi se stabileşte cotizaţia după categoria în care cade.

3. Fie că se face plata prin listă de plată, fie prin chitanţă, impozitele în speţă totuşi trebuesc reţinute de patronul lucrării (exploatatorul) şi vărsate Fiscului.

Dacă se întocmeşte listă de plată (ce se aseamănă unei chitanţe globale) atunci fiecare lucrător trebuie să puie semnătura de primirea sumei, pe timbre de 3 lei fiscale plus 2 lei aviaţie (ca la o chitanţă individuală) conform legei timbrului.

III.

Dar povestea cu impozitele care se vede că nu e o glumă, ci o halima întreagă ca cea din 1001 de nopţi, nu se termină ci tot continuă şi anume:

Conform art. 15 al. 3 din Legea Timbrului, listele de plată pentru lucrările în acord (cu bucata) trebuesc timbrate cu taxa proporţională de 1,4% din sumă.

Până la 1 Septembrie a. c., articolul de lege de mai sus — foarte vag — nu a fost aplicat, dar cu ordinul CAPS. No. 50.703/937, 2 Sept. ni se ordonă executarea.

Cine a lucrat la Ocoale, ştie că numai la pepiniere, plantaţii şi degajări, se angajează lucrători cu ziua, deci se execută lucrările de regie propriu zis, dar încolo toate lucrările se fac numai în acord şi în special cele de mare anvergură: Fasonările, transporturile din parchete, drumurile, c. f. f.-urile, semnele de hotar etc.

Aşa dar la toate listele de plată în acord, pe lângă toate reţinerile impozitelor de mai sus, de subt C. III, 1, pct. a, b şi pct. a, b, mai trebue reţinut şi aplicat timbrul mobil de 1,40%; iar dacă timbrul trece de 100 lei în valoare (deci listele mai mari de 7000 lei) suma trebuie vărsată în numerar la Percepţie, căreia trebuie să-i prezentăm spre vizare originalul şi 2 copii ale actului justificativ (la care mai adăogând originalul şi 2 copii înaintate la Direcţie şi apoi una copie rămasă la ocol, rezultă că ocoalele trebuiesc să întocmească listele de plată în câte 6 exemplare) şi formal ar trebui ca fiecare lucrător din lista de plată să facă declaraţia de vărsare a sumei de 1,40%, declaraţie ce trebuie timbrată legal cu 8 lei plus 1 leu.

Faptul este atât de grav încât până acum credem că la niciun ocol din ţară, nu s'a aplicat timbrarea cu 1,40% a listelor de plată, ceea ce dovedeşte că este inoperantă, imposibilă chiar.

Şi înşişi organele fiscale locale, susţin că numai la concesiunile mari de lucrări (de ex. se dă fasonarea unui parchet sau a unui lot, ori transportul a 1000 m. etc. la 2-3 asociaţi, fără să se încheie contracte scrise — căci dacă ar fi contracte, aplicarea timbrului proporţional s'ar face automat la vizare) listele de plată respective trebuiesc timbrate cu 1,40%.

Totuşi Caps-ul a restituit la unele Direcţii câteva dosare de acte justificative, ca fiind netimbrate cu 1,40%.

Vedem deci cum se adevereşte vorba bătrânească că „să nu dea Dumnezeu Românului, cât poate să rabde".

IV.

Tot un fel de impozite — acestea ar fi veritabilele indirecte — mai trebuesc menţionate şi timbrările sutelor de mii de bonuri de vânzare ce le face Caps-ul la populaţie şi anume cele ordonate cu ordinul Caps Nr. 47.915/936 din 16.VIII, cu 3 lei fiscale duble, 2 lei aviaţie duble şi 1‰ proporţional de aviaţie până la valoarea bonului de 10.000 lei, etc.

Iar în cazul vânzărilor pe credit, când bonul se face netimbrat, nefiind nici o sumă avansată de cumpărător, trebuie să se timbreze la fel chitanţele când se încasează suma debitată.

V.

Dar ceea ce face din aceste impozite silvice puse pe gospodăria silvică, o adevărată dramă, este că toată avalanşa de impozite de mai sus, exorbitante şi direct vexatorii, cu care batem recordul faţă de alte ţări, lovesc direct şi exclusiv pe Caps, fiindcă antreprenorul particular face plăţile fără să ia acte dela lucrători, astfel că eludează legea fiscală, dar Caps-ul care trebuie să justifice fondurile cu actele de plată, trebuie să reţie dela lucrători impozitele.

Ori cum, lucrătorul a fost angajat că va fi plătit (în mână) cu 40 lei sau 50 lei ziua de ex., înseamnă că toate impozitele aferente trebuiesc adăogate la suma netă, tocmită cu lucrătorul şi înscrisă ca atare în lista de plată ca sumă totală de plată.

Deci pe lângă denaturarea în acte comisă de agentul executor (exclusiv ocoalele) rezultă că toate impozitele le debursează de fapt Caps-ul, iar nu angajaţii (lucrătorii) săi.

Şi cum aceste impozite cifrează în medie cam 7% din suma de plată, rezultă că anual Cps-ul ar trebui să plătească fiscului sumt de 40—50.000.000 lei, sumă ce nu se poate resfrânge şi recupera dela consum, preţurile fiind şi aşa ridicate.

Subliniem că ar trebui să plătească, căci de fapt a plătit

cu o fracţie mai puţin, datorită ignorării art. de lege şi a tardivităţii comunicărilor Ministerului de Finanţe.

De fapt, a fost şi este o luptă surdă dusă între conştiinţa legalităţii şi inima noastră silvică ce ne îndeamnă să mai ocolim puzderia de impozite silvice directe şi indirecte cari ne sufocă; şi este o reacţiune faţă de un haos de impuneri mobile dela an la an şi chiar în decursul aceluiaşi an, legiferate vag în art. succinte, interpretate arbitrar şi care pun în impas organele fiscale, când se contrazic între ele.

VI.

Situaţia actuală este aceasta:

1. Reţinerile Casei Cercuale trebuiesc făcute în mod absolut şi la leu, pentrucă controlorii lor, cointeresaţi legal cu 50% din amenzile aplicate evaziunilor, sunt funcţionăraşi cu 4—8 clase de liceu, tenaci şi ireductibili.

2. Impozitele fiscale sunt practic perfect eludabile pentrucă Fiscul se complace într'o quasi absenţă faţă de perceperea lor şi controlul fiscal este prea ocupat cu impozitele fiscale comune asupra massei de contribuabili, astfel că până acum cred că nu s'a mai pomenit vreun control de-al fiscului la ocoale, deşi teoreticeşte controlul este efectuabil oricând; atunci şirul de contravenţii fiscale ar fi nesfârşit.

Cei mai loviţi ar fi şefii de ocoale, aceşti pionieri ai muncii tăcute, care trebuesc să fasoneze şi transporte lemnele, să cultive puieţii şi să reîmpădurească golurile în orice condiţii chiar cu piedicile insurmontabile cari sunt impozitele.

Caps-ul are o datorie ca să intervină la Ministerul de Finanţe în privinţa impozitelor puse pe regii, ca:

a) Timbrarea cu 1,40% a listelor de plată să se facă numai în cazul concesiunilor mari a lucrărilor către antreprenorii de profesie, iar nu şi a lucrărilor unde se angajează cu zecile şi sutele de lucrători din populaţia rurală.

b) In rest, ca toate celelalte impozite silvice mai mult sau mai puţin legale, în caz că nu se pot desfiinţa prin lege, să fie înglobate într'o sumă aproximativă pe care Caps-ul

să o plătească anual, odată **forfetar,** ca să deblocăm ocoalele de noianul actual de forme, formalităţi şi şicane inerente.

Formula pare cam intrepridă, dar este singura soluţie eroică a răului incurabil al impozitelor silvice.

CIFRE EDIFICATOARE

de **At. Haralamb**

Problema impozitelor, pe cari le suportă pădurea şi exploatarea forestieră, prezintă, în adevăr, o mare importanţă.

Răspunzând solicitării acestei reviste, Societatea Reşiţa, care dispune de un frumos şi îngrijit domeniu forestier, sub formă de tablouri, ne arată impozitele pe care le-a plătit, pentru acest domeniu, în cursul anului 1936. Datele sunt scoase din registrele oficiale ale Direcţiei silvice dela Oraviţa [1]).

Societatea are în proprietatea sa o suprafaţă de 96.036 ha, repartizate astfel:

88.245	ha.	— păduri
3.351	„	— fânețe
1.270	„	— păşuni
2.090	„	— improductive
457	„	— arături
350	„	— locuri de casă, grădini, intravilane
51	„	— pometuri
65	„	— vii
157	„	— luminişuri

In acelaşi an 1936, Societatea a realizat din produse principale 386.862 m³, material constituit din următoarele sortimente :

lemne de foc (361.941 s.)	325.747 m³
lemn de mină	23.747 „
lemn de construcţie	35.303 „
traverse	1.554 „
şindrilă	196 „
stâlpi de telefon	100 „
diverse	215 „

1) Datele ne-au fost transmise prin d-l Bârcă, funcţionar al Societăţii.

Ea a plătit, în anul 1936, pentru acest domeniu forestier, impozite care se urcă la cifra de 9.298.724 lei.

Iată, mai jos, cum se repartizează această sumă :

DETALII	Sumele plătite			
	Agricol Lei	Adiţionale Lei	Drumuri Lei	Total Lei
Impozit agricol după pământ	169.061	232.459	56.352	457.872
„ „ „ păd expl.	250.320	234.681	62.580	547 581
„ „ „ „ later.	42.264	52.832	14.088	109.184
„ pe clădiri	164.119	117.301	32.978	314.401
„ comercial şi industr.	126.859	126.859	35.388	289.106
„ de echivalenţă . .	—	—	—	302.681
„ minier (cariere) . .	—	—	—	18.517
„ pe automobile . . .	—	70.750	42.300	113.050
„ proporţ. şi taxa de timbru	—	—	—	957.060
Impozit pentru timbru de aviaţie	—	—	—	250.000
Impozit pentru folosinţa apei	—	—	—	40.000
„ pentru contr. sanitar	—	—	—	50.000
„ pentru traversarea şoselelor cu diverse instalaţ.	—	—	—	38.500
Impozit pe cifra de afaceri .	—	—	—	1.183.222
„ pe salariile angajaţilor	—	—	—	773.284
„ „ „ muncitorilor	—	—	—	637.211
„ „ „ preoţilor . .	—	—	—	3.892
Taxe comunale	—	—	—	696.022
Cotizaţii de boală la Casa Cercuală	—	—	—	1.427.635
Cotizaţii pentru pensii (subf.-muncit.)	—	—	—	378.780
Accidente	—	—	—	640.726
Total . . .	752.623	834.885	243.686	9.298.724

Repartizând suma de 9.298.724 lei pe cei 386.862 m^3, rezultă că m^3 este grevat cu 24 lei.

Dacă ţinem însă seama că lemnul de lucru este cam de 3 ori mai valoros decât cel de foc, impozitele plătite se repartizează astfel:

18 lei pe m^3 de lemn de foc
54 lei pe m^3 de lemn de lucru.

Expunând aceste cifre, lăsăm în seama altora comentariile ce trebuesc făcute asupra lor şi asupra întregei probleme

a impozitelor forestiere, problemă care, așa cum se poate citi în anunțul revistei din Noembrie anul trecut, este „bogată în consecințe pentru însăși cultura pădurilor, pentru tehnica exploatărilor, pentru prețul materialului pe piața internă".

Sub povara unor așa de mari biruri, este de mirare cum mai pot fi suportate și cum nu s'a produs până azi o mișcare care, arătând cât sunt de împovărătoare, să ceară reducerea lor la cifre rezonabile.

Continuând astfel, economia forestieră nu poate ajunge decât la ruină.

Die Forstbesteuerung

Les impôts forestiers

Les impôts sur le produit bois constituent pour l'économie forestière roumaine une très grande charge.

A la suite d'une enquête ouverte, la revue a reçu trois articles bien documentés.

Dans le premier article, Mr. Moldovanu soument à un examen critique les diverses taxes payées à l'occasion de la mise en exploitation d'une forêt et arrive à la conclusion suivante :

a) les entreprises dans les forêts appartenant à l'Etat, aux communes et aux divers établissements publics payent 36,2%, calculé sur la valeur de vente du matériel;

b) l'exploitation de celles des propriétaires particuliers paye 46,2%.

Mr. Criveanu, l'auteur du deuxième article, en dehors des taxes envisagées par Mr. Moldovanu, y ajoute d'autres, plus exigues — c'est vrai — mais très nombreuses, qui grèvent aussi la propriété forestière, soit: l'impôt sur les salaires des ouvriers de toute sorte, les assurances sociales, etc.

Enfin, Mr. Haralamb, d'après les données fournies par Mr. Bârcă montre que la Société Reșița, en 1936, a payé 9.298.724 lei pour son domaine forestier de 96.036 ha, qui lui a fourni 386.862 m^3 de bois. Ces impôts grèvent de 18 lei un m^3 de bois de chauffage et de 54 lei un m^3 de bois de grume.

I N S E M N Ă R I

A DOUA INFLORIRE

Ing. S. PAȘCOVSKI

Despre această înflorire anormală din timpul toamnei găsim în fiecare an informațiuni în ziare cu multe amănunte; bineînțeles se discută în special cazul diferitelor plante de grădină.

Chestiunea se prezintă cu fel de fel de comentarii, de obiceiu în sensul că ar prevesti o toamnă lungă și frumoasă. Se pare că are loc destul de regulat, mai în toți anii, și probabil se datorește unor particularități ale climei din țară.

In toamna 1937, la Timișoara și în împrejurimi, fenomenul s'a produs pe o scară destul de întinsă. Astfel, dintre plantele lemnoase am notat în primul rând sângerul (Cornus sanguinea L.). La 24 Septembrie am găsit în pădurea Lighed mai multe exemplare cu boboci, flori deschise și fructe proaspăt formate; interesant era unul, care avea și fructe vechi coapte și fructe noi. Cu câteva zile mai târziu am observat multe exemplare înflorite prin grădini din jurul Școlii Casa Verde. La 28 Septembrie s'a găsit în parcul Școlii un prun (Prunus domestica L.) care a dat frunze noi și a înflorit. La 3 Decembrie am văzut tot în parcul Școlii câțiva aluni (Corylus avellana L. & C. tubulosa Willd.) la cari s'au deschis mugurii cu înflorescențe femeie și stilele au ieșit afară; florile bărbătești însă nu s'au desfăcut.

Dintre plantele ierbacee, în pădurea Casa Verde, în tot cursul lunilor Septembrie și Octombrie, se puteau observa fire izolate de Viola silvestris L. înflorite a două oară. La sfârșitul

lui Octombrie — începutul lui Noembrie a înflorit abundent în aceiaşi pădure Veronica chamaedrys L. In pădurea Bezdin la 31 Octombrie am găsit câteva fire din nou înflorite de Viola silvestris L. şi Ajuga reptans L.

O STAŢIUNE NOUĂ A LUI EVONYMUS LATIFOLIUS SCOP.

Ing. S. PAŞCOVSKI

Am mai avut prilej să scriu asupra acestui arbust; pare a fi foarte rar în ţară şi ar merita să fie inventariate toate localităţile, unde a fost găsit.

O staţiune necitată încă în literatură se află în pădurea Şoimoş (în apropierea satului cu acelaş nume) din jud. Arad. Aici, în fundul pârului Ilea, la o altitudine de ca. 600 m, într'un arboret bătrân de fag, am observat câteva fire pipernicite, tărâtoare pe pământ.

CRONICA

BISMARCK ŞI PĂDUREA

„Hotărîrile mele cele mai importante
le-am luat în singurătatea pădurii".

„Omul" care a condus destinele poporului german neîntrerupt timp de douăzeci şi opt ani, reuşind să-i realizeze unitatea şi să înalţe Germania la rangul de imperiu, a fost un mizantrop. Dominator, mândru şi autoritar, sgârcit în afecţiunea lui faţă de oameni, Bismarck a fost temut şi urît, dar nu iubit, de contemporani. Sufletul complex al acestui mare om de Stat german — care a influenţat profund în secolul trecut viaţa politică a Europei — a fost dominat de un sentiment puternic: **iubirea de pădure.**

In cartea **„Bismarck"** a lui Emil Ludwig întâlnim numeroase dovezi şi mărturii ale acestui sentiment, pe care apreciem că este bine să le consemnăm în paginele revistei noastre, cu speranţa că ne va fi dată ocazia să înregistrăm dovezi asemănătoare şi din partea conducătorilor treburilor publice româneşti.

Dragostea lui Bismarck faţă de pădure a fost constantă, prezenţa ei fiindu-i totdeauna scumpă: în tinereţe a contemplat-o, ca om de Stat a căutat-o spre a-şi reface forţele şi limpezi gândurile, iar la bătrâneţe şi-a ales-o ca refugiu, cu dorinţa de a-i fi loc de veşnică odihnă.

Intr'o scrisoare trimeasă soţiei, la începutul carierei sale de om politic, se găsesc următoarele impresiuni notate în parcul din Tiergarten: „Arţarul cel mare şi frumos are acuma frunzele ruginite. Teii, alunii şi alţi copaci îşi scutură pe cărări frunzele lor galbene şi foşnitoare". Iar mai departe, vorbind despre vânzarea lemnelor din pădurea ce are pe domeniul Kniephof (Pomerania), scrie: „Pentru moment am lăsat lemnele noastre pe loc. Mi-e aşa de milă de ele" (pag. 118). In toiul unor frământări politice, când urma să intre în guvern, Bismarck scrie din Berlin fratelui său că, dacă poate, se va duce întâi la ţară, pentru a-şi vedea pădurile. „Ideea mea fixă este să plantez stejari pe teren nisipos; Olandezii fac asta cu 20-30

florini pogonul pe cel mai prost teren care există", adaogă Bismarck în aceiaş scrisoare (pag. 200).

Ajuns cancelar al Confederaţiei germane, Bismarck se smulge de câteori poate din mijlocul treburilor publice, pentru a se refugia la Varzin — domeniu dăruit de naţiune după războiul cu Austria — unde-l atrag pădurile (pag. 340). In răspunsul dat unui cunoscut, îşi mărturiseşte astfel dragostea de pădure, de natură: „Imi place viaţa la ţară, pădurea, natura" (pag. 347), aşa precum în tinereţe declarase: „Deabia în fundul pădurii mă simt în largul meu, acolo unde nimeni şi nicio telegramă nu mă poate ajunge" (pag. 142). Referindu-se la un domeniu, denumit Burgstall, care aparţinuse în trecut familiei Bismarck şi fusese luat cu 300 ani înainte de către casa Hohenzollern, regretă nu atât faptul în sine, ci că „pe atunci erau pe aici de două ori mai multe păduri decât sunt astăzi" (pag. 349).

Chiar în ajunul unor hotărîtoare momente istorice şi anume în ajunul declarării războiului franco-german, Bismarck se retrage la ţară, în pădurea de pe domeniul Varzin, şi într'o epistolă ce adresează soţiei, nu uită să scrie şi despre pădurea lui dragă: „Bruma a ruginit câţiva fagi tineri şi a înnegrit câţiva stejari", pentru ca mai departe să adauge şi alte impresiuni şi observaţiuni similare: „Aninii pe care i-ai plantat la Balta-Albă au răsărit, dar au degerat. Pe sub pinii sălbateci pământul era presărat cu mici flori albe înalte de trei picioare, ca nişte mirţi în floare. Iţi trimet şi ţie câteva: se cheamă Sedum palustre, adică rosmarin sălbatec..." (pag. 356).

Pentru a ne da şi mai mult seama de intensitatea şi profunzimea dragostei pe care „Cancelarul de fier" a purtat-o pădurii, redăm o impresionantă pagină din lucrarea biografului Emil Ludwig: „La Bismarck dragostea de patrie se mărginea la Pomerania, dar sentimentul naturii trecea dincolo de această provincie nordică. **Patria lui era pădurea.** In orice ţară ar fi fost, în Ungaria, în Rusia, în Danemarca, pădurea îi era dragă. Sachsenwald, din primele zile, îi deveni tot atât de familiar ca şi domeniile bine cunoscute dela Varzin. Acum ca şi în tinereţe el îşi exprimă poetic pasiunea:

„Imi plac copacii bătrâni. Sunt ca nişte strămoşi. Dacă n'aş iubi aşa de mult copacii, nici n'aş şti cum să mai trăesc. **Bucuria în faţa naturii e un dar dela Dumnezeu, pe care nu ţi-l poţi oferi, nici dobândi tu însuţi.** Am un fel de teamă faţă de oamenii cari nu iubesc natura. Când dorm bine, visez păduri de brazi, de un verde proaspăt de primăvară, umede de ploae — şi apoi mă trezesc vesel şi voinic. Pe aici poţi să te plimbi ceasuri întregi în trăsură cu privirile pierdute în verdeaţă, fără gânduri şi fără griji". Totuşi gândurile îl frământă şi aici, căci altădată spune: **„Hotărîrile mele cele mai importante le-am luat în singurătatea pădurii".**

In pădure Bismarck n'are faţă de cine să-şi arate mizantropia; cel mult se mânie când vede un copac răsturnat sau vreun argat care bate un cal; atunci se repede la argat şi-l loveşte cu cravaşa. Pentru fiecare copac discută cu pădurarul: „Cum, zici că vârful copacului e

uscat? Dar şi eu am capul uscat", şi îşi arată cu mâna capul pleşuv. In pădurea dela Friederichsruh Bismarck şi cu fiii lui împuşcă crengile uscate, ca să nu le vadă pădurarul. El, în faţa căruia toată lumea tremură când dă un ordin, are nevoie de acest siretlic, ca să-şi apere favoriţii de propriul lui slujbaş" (pag. 497).

Pădurea îl face bun şi drept, pe el care „a comis multe nedreptăţi ca ministru", după cum se exprimă autorul biografiei. Şi pentru a evidenţia aceasta, E. Ludwig ne povesteşte următoarea întâmplare: Pe când era la Varzin, Bismarck aude vorbindu-se de nişte braconieri. Pe temeiul unei simple bănueli, el pleacă urmat de musafirii ce-i avea şi dojeneşte aspru pe morar. Intors acasă, cheamă pe pădurar şi acesta îi spune că bătrânul morar n'are armă şi că fiul lui a murit în războiu. Bismarck foarte mişcat spune după o clipă de tăcere: „In cazul acesta să ne mai aştepte puţin cu dejunul şi d-voastră, Domnilor, faceţi-mi plăcerea şi mai veniţi odată cu mine". Ajuns din nou la moară, cheamă pe morar; acesta nu vrea să vină şi atunci Bismarck coboară din trăsură, intră în moară cu musafirii după el şi cere scuze morarului. Intâmplarea este unică în viaţa lui şi a impresionat pe cei cari erau de faţă (pag. 499).

Pădurea continuă să-şi exercite farmecul asupra lui Bismarck, până în ultimii ani ai vieţei sale, după cum singur confirmă: **„Un singur refugiu mai am: pădurea"** (pag. 644). După cum spune Ludwig, câmpul nu-l interesează; ceeace îl atrage sunt „brazii pe care i-a plantat cu atâţia ani în urmă, apoi plantaţiile noi, în sfârşit, părţile cele mai bătrâne în care foşnesc copaci centenari". Iar mai departe, urmându-i pasiunea pentru pădure, biograful continuă: „Intr'adevăr, el îşi iubeşte mai mult copacii decât musafirii. **Da, Bismarck îşi iubeşte copacii mai mult decât Germania.** Sunt nişte strămoşi, a spus el odată. Acuma chiar el ar vrea să-şi facă din ei un loc de odihnă. A descoperit doui brazi uriaşi şi-i arată, spunând: „Aş vrea să mă odihnesc colo sus în vârful copacilor, să mă las desmierdat de razele soarelui şi de suflarea vântului. Gândul la cutia aceea strâmtă în care va trebui să stau mă îngrozeşte". El vorbeşte apoi de vechii Germani şi de Indieni, care-şi atârnau morţii de vârful copacilor. Totuşi el ştie bine care-i va fi mormântul. In mausoleu princiar, pe care epitaful e gravat de pe acum: **dar bătrânul lui suflet e cu uriaşii pădurii"** (pag. 644).

Gh. I. Ionescu

UNDE MERGEM?

Schimbarea de guvern din Noembrie anul ce-a trecut, a adus cu ea un titular la Ministerul de Agricultură şi Domenii: d-l G. Ionescu-Siseşti, directorul Institutului naţional agronomic din ţara noastră.

Instalarea d-sale a fost pentru noi silvicultorii o bucurie. Prin venirea sa la acest departament vedeam sfârşindu-se o epocă de mare

tristeţe pentru noi, de mari sacrificii şi suferinţe pentru pădure. Vedeam începând o nouă epocă, de linişte, de reconstrucţie. Căci noi cunoşteam încă de mai înainte părerile d-lui Sisești faţă de problemele pădurăreşti. L-am ascultat, de pildă, în discursul dela Academia Română, despre care am făcut menţiune, la timp, în această revistă [1]).

La instalare, a ţinut să arate că prin d-sa în adevăr se va începe o epocă nouă — de conservarea pădurilor ce ne-au mai rămas „pentru a nu îngusta dreptul la viaţă al generaţiilor viitoare, şi pentru a stăvili distrugerea solului".

Şederea-i în fruntea departamentului la care fusese pus, a fost însă de prea scurtă durată. Rezultatul alegerilor parlamentare dela 20 Decembrie a dus acolo.

Predând puterile succesorului său — numai interimar însă — d-l Sisești a ţinut să accentueze din nou asupra acestor nevoi ale pădurii. „Problema fundamentală a epocii de faţă este problema ţărănească. Populaţia dela ţară creşte, aspiraţiile ei de viaţă mai bună se accentuiază tot mai mult. Cu creşterea populaţiei, proprietatea ţărănească se pulverizează. Presiunea asupra patrimoniului public — pădurile şi regiunea inundabilă a Dunării — devine tot mai mare. **Am ajuns însă ultima limită cu sacrificarea acestui patrimoniu public.** A continua să-l micşorăm, însemnează a crea situaţii grave, a răpi putinţa de viaţă a generaţiilor viitoare, a distruge elementele cari asigură o evoluţie normală a agriculturii şi o statornicie a ţărănimii însăşi pe pământul ţării. Chiar de pe acum am intrat într'o perioadă de greutăţi în ceea ce priveşte aprovizionarea cu lemne şi peşte. Patrimoniul forestier trebue apărat cu dârzenie în interesul ţăranilor înşişi. **Nu mai putem pune la dispoziţia ţărănimii noui suprafeţe de teren.** In schimb trebue folosit pământul în adâncime".

S'a dus şi interimarul — d-l V. Potârcă — la ministerul ce i-a fost destinat.

La Agricultură şi Domenii avem azi un nou titular şi un nou subsecretar. Nu le cunoaştem programul de lucru.

Dar mai este un Minister — cel al Cooperaţiei — care deasemeni ne interesează îndeaproape, căci de el ţine — odată cu instalarea actualului guvern, Casa Pădurilor Statului. Nici despre intenţiunile titularului dela Cooperaţie nu avem cunoştinţă.

Câteva măsuri luate îndată cu instalarea, ne dau totuşi foarte mult de gândit şi ne face să ne întrebăm: unde mergem ?

Ne zbatem de ani de ani să afle lumea toate nevoile pădurii. Strigăm în lung şi în lat, spre pildă, că a se continua cu iertarea delicvenţilor, însemnează să ajungem curând la epuizarea pădurilor noastre. Ori, una din măsurile luate este tocmai iertarea delicvenţilor. Distincţiunea care se face — privind numai pe săteni — nu ne poate determina să fim mai puţin îngrijoraţi.

O altă măsură de natură a ne întrista este şi aceea prin care se-

1) Revista Pădurilor din 20 Septembrie 1937.

permite — chiar şi în mod temporar — populaţiei rurale să ridice gratuit, cu sarcinile, vreascurile şi uscăturile din pădure. Măsura este periculoasă. Noi cunoaştem o încercare făcută în anul trecut la un ocol din câmpia Munteniei, care a dat rezultate dezastroase.

Am însemnat acestea cu strângere de inimă. Purtăm totuşi nădejdea că vom avea prilejul să putem să ne descreţim frunţile şi să scriem aici pagini de însufleţire.

Până atunci nu putem însă — gândindu-ne la o frază a d-lui Siseşti amintită mai sus — să nu înserăm în acest loc următoarea informaţie luată din „Universul" din 25.XII.937. Iat-o: Ministerul de Agricultură a fost autorizat, prin decret regal, să vândă comunei Dumbrăviţa din jud. Arad, o suprafaţă de 600 jug. cad. din pădurea statului Dumbrăviţa-Groşi, acelaşi judeţ, **cu preţul de expropriere,** pentru constituire de pădure comunală.

Iar într'un ziar care purta o dată din jurul lui 25 Ianuarie a. c. am putut afla că s'a dat, aceleiaşi comune, alte câteva sute de jugăre şi pentru islaz comunal.

A se vinde pe preţ de expropriere, noi ştim că este aproape acelaşi lucru cu gratuitatea. Şi se mai miră o anumită lume că veniturile pădurilor Statului sunt aşa de mici!

Şi pentrucă suntem încă la capitolul intereselor generale sacrificate pentru interesele individuale locale, se cade să facem menţiune despre un articol al d-lui A. Corteanu publicat în ziarul „Universul" cu data de 17.XII.1937.

Deşi acest articol, la data când a apărut, a precedat alegerile generale dela 20 Decembrie, anul trecut, se potriveşte şi azi, aşa cum se va potrivi şi mâine, dacă nu se va schimba mentalitatea guvernanţilor.

Lupta dintre conducătorii partidelor de a pune mâna pe cât mai multe voturi ţărăneşti (căci ţărănimea constitue patru cincimi din populaţia ţării) spune d-l Corteanu, duce la zdruncinarea principiului de autoritate în stat şi la o greşită interpretare a înseşi intereselor ţărăneşti. Aceste interese sunt de 2 feluri: imediate şi individuale şi îndepărtate şi generale. La alegeri, politicianii-orăşeni nu se ocupă decât de cele individuale şi imediate, căci ele pot determina imediat simpatia şi votul. Aceasta face ca să avem o supralicitare între diferitele partide promiţându-li-se, cum zice românul, marea şi sarea, fără să se mai ţină seama de interesul general. Pentru a-şi ilustra spusele, d-l Corteanu dă exemplul pădurilor. „Să ne oprim de pildă la pădurile statului. O mare avere naţională care trebue conservată, pentru a putea da în eternitate randamentul ei normal şi binefacerile laterale, pe care le aduce pădurea. Cu toate acestea, interesele electorale le macină, deşi toată lumea vede şi ştie că se face o faptă rea pentru ziua de azi, dar mai ales pentru ziua de mâine".

D-l Corteanu spune lucrurilor pe nume, scutindu-ne astfel de comentarii.

„Semnalele de alarmă" se trag din toate părţile. Măsurile de îndreptare întârzie însă să vie.

In ultimul timp n'a fost revistă sau gazetă — dela cea mai mică până la cea mai mare — care să nu fi scris pagini de îngrijorare în privinţa pădurilor. Noi aici, am trecut la răboj ori de câte ori vreo publicaţie, despre care nu avusesem cunoştinţă că ar fi scris ceva în această chestie, a luat poziţie pentru păduri. Avem prilejul acum să menţionăm şi revista „Sfarmă-Piatră" care în numărul dela 18.XI.937 publică un articol intitulat „Maramureşenii în prada disperării". D-l Septimiu Bucur, autorul lui, arată mizeria în care se sbate populaţia maramureşană. Arată cum românii din Borşa, lipsiţi de o pădure de 2500 jugăre, care se exploatează de elemente străine, se sbat în cea mai neagră mizerie.

Congresul oierilor.

Pentru a treia oară, oierii constituiţi în **Uniune** s'au strâns în congres. După Sibiu şi Tg.-Jiu, a venit la rând C.-Lungul Muscelului.

Şi tot pentru a treia oară, subscriitorul acestor rânduri semnalează, la această rubrică, manifestarea, arătând, cu fiecare prilej, care sunt revendicările ciobăneşti, căci de florile mărului nu coboară ei de prin satele unde locuesc.

Ca şi în trecutele congrese, după obişnuita şedinţă de deschidere, la care au luat parte oficialităţile oraşului şi judeţului, şi după discursurile de rigoare, s'au prezentat referatele privind chestiunile puse în discuţia congresului.

Intre problemele cercetate, n'a putut lipsi, se înţelege, aceea a păşunatului „la munte, la baltă, **în plantaţii,** pe islazurile comunale, pe şanţuri, etc....", problemă care pentru oierit este de o „importanţă deosebită". S'a afirmat în această privinţă că deşi oierii au o legătură trainică cu pământul ţării, ei „au fost lăsaţi pe dinafară de către reforma agrară".

In afară de aceasta s'a mai desbătut:

chestiunea industrializării laptelui, care necesită înfiinţarea de stâni şcoli, unde să se formeze baci buni;

cooperativa oierilor;

valorificarea lânii la preţuri rentabile şi prin fabrici româneşti.

Ca în toate împrejurările asemănătoare, s'a votat o moţiune ce urmează să se prezinte celor în drept şi în măsură să soluţioneze revendicările oiereşti.

Congresul viitor va avea loc, la aceeaşi dată de 21 Noembrie, la Braşov.

Conferință despre păduri.

In amfiteatrul de geografie dela Facultatea de Litere din București, a avut loc — la 15 Noembrie anul precedent — obișnuitul colocviu al profesorilor de geografie. A conferențiat d-l Popescu-Spineni despre „Pădurile României".

D-sa arată că interesul pentru pădurile țării noastre datează din timpuri vechi. Cantemir, în „Descriptio Moldaviae" nu scapă din vedere să se ocupe și de ele.

Arată apoi rolul jucat de imenșii noștri codri în luptele date dealungul veacurilor, de strămoșii noștri, împotriva popoarelor ce ne-au râvnit țara.

Omul însă, stăpânit de egoism, a distrus pădurea pe capete. Din vestiții codri ai Tigheciului, n'a mai rămas nimic. Dar din codrii Maramureșului și ai Munților Apuseni, ce-a mai rămas? Conferențiarul face un sumbru tablou al domeniului nostru forestier de azi, încăput pe mâinile inconștiente ale politicianilor.

Inchee, arătând necesitatea luării măsurilor de stăvilirea răului, până ce nu va fi prea târziu.

La sfârșitul conferinței, au luat cuvântul d-nii M. P. Florescu, D. Drâmbă și prof. S. Mehedinți.

At. Haralamb.

CONTRIBUȚIUNI LA BIBLIOGRAFIA FORESTIERĂ

Spicuiri din presă, pe luna Decembrie 1937

Argus, 1 Decembrie: **H. Brauner:** Scăderea exportului de cherestea; deficitul exportului de lemn tare; piața Palestiniană.

Ordinea, 1 Decembrie: Mânăstirile ortodoxe au fost înzestrate cu 4376 ha păduri. Ministerul Domeniilor și al Cultelor cer CAPS-ului punerea în posesie imediată.

— Intre comunicatele oficiale și „lipsa lemnelor".

Argus, 2 Decembrie: ing. agr. **Tălășescu:** Cronica agricolă, lucrările de iarnă; și de ce sunt scumpe lemnele?

— dr. **Gh. Manolescu:** Bogăția Zootehnică o problemă națională.

Buna Vestire, 2 Decembrie: **I. C. Constantinescu:** Cine distruge plantațiile de nuci din Jiblea (Vâlcea).

Ordinea, 2 Decembrie: **D. I. Atanasiu:** Cu d-l „Greeraș" M. Berceanu, Subsecretar de Stat... Industrial, despre lemne.

Curentul, 1 și 2 Decembrie (pag. economică): **V. C. Filip** (I și II) Organizarea economică a muncitorilor din porturi (situația specială a muncitorilor din porturile dunărene în sezonul mort, când îngheață Dunărea.

Curentul, 2 Decembrie: **Ion Dimitrescu:** Se suprimă curbele, dar viaţa se tot scumpeşte (alimentele, lemnele, jaful şi incuria).

Universul, 3 Decembrie: Vizita în Banat a d-lui Ministru Ionescu-Sisești, la staţiunea Cenad; constituirea de perimetre, păduri de protecţie şi goluri alpine în jud. Severin.

— Prof. dr. **E. Grinţescu:** Societăţi de întreprinderi agricole.

— Dr. **C. Ville Sandu:** Ingrijirea livezilor de pomi, iarna.

Curentul, 3 Decembrie: (colţ forestier): Dr. **Ilie C. Demetrescu** (II) Politica, ţăranul şi pădurile.

— Plata salariilor întregite a funcţionarilor va începe la 16 Decembrie.

— Creiarea bursei lemnelor.

Ordinea, 3 Decembrie: Bursa lemnelor va începe să funcţioneze de astăzi. Dar specula şi incuria?

Curentul, 4 Decembrie: Amenzile silvice vechi se vor plăti cu titluri din împrumutul de înzestrare, tranşa B.

— In atenţia Ministerului Agriculturii şi Domenii: CAPS şi lemnele IOV.

Universul, 4 Decembrie: **Islazurile electorale** (articol fond); Panamaua cu pădurile Moţeşti, la Justiţie.

Prezentul, 4 Decembrie: **Gh. D. I.:** Majorarea tarifelor de transport la exportul de lemnărie, tariful No. 18 şi 16.

— Export de cherestea pentru Abisinia.

Timpul, 4 Decembrie: „Timpul Vânătorilor": Insp. Dr. **I. Bolboca:** Tot despre examenul de vânător.

— Cum a împuşcat Suveranul un lup în Muntele Seaca: Războiul şi Vânătoarea.

Excelsior, 4 Decembrie: Chronique de bois: l'Exportation des produits forestiers en 1937 (Situaţia pe ţări şi specii; transacţii forestiere).

— (Recenzie): Politica forestieră a României — în Buletinul AGIR şi Congresul Asoc. „Deuscher Forstverein" de dr. ing. **Valeriu Dinu.**

Curentul, 5 Decembrie: **Dragoş Vrânceanu:** Drumuri peste munţi — Vrancea.

— Lemnele nu vor fi scumpite.

— Străjerii plantează pomii.

Universul, 5 Decembrie: **Adrian Maniu:** Inzestrarea Mânăstirilor.

— Instituţiile publice nu mai au voie să aducă lucrători şi specialişti streini. (Ministerul Muncii — către Ministerul Agrculturii — şi regiile sale autonome).

Curentul, 6 Decembre: **E. P.:** Neglijarea intereselor româneşti în comisia Polono-Română a Ceremuşului; exploatările forestiere şi plutăritul. România reprezentată prin ingineri minoritari: Huber, Mülldorff, Schindle, Novak et Co.

— Agitaţia a 2500 lucrători forestieri la Soc. Goetz—Buzău.

— Marele Voevod Mihail la vânătoare în regiunea Crişului.

— Cum a fost repartizat fondul pentru încurajarea agriculturii.

Porunca Vremii, 6 Decembrie: Pădurile Vrâncenilor se prăbuşesc sub securea jidanilor — Societ. „Ardeleana".

— Unde sunt lemnele I.O.V. ? Ce răspunde CAPS ?

Universul, 6 Decembrie: Profesor **Gh. Nedici:** In jurul expoziţiei de vânătoare dela Berlin şi înfrângerea ţării noastre.

Curentul, 7 Decembrie: Ing. **N. Aloman** (recensie) : Două reviste silvice: „Revista Pădurilor" şi „Viaţa Forestieră".

— **A. G. Tutoveanu:** Congresul conductorilor silvici.

Argus, 8 Decembrie: **H. Brauner:** Cronica lemnului: stabilizarea pieţii engleze; pieţele română şi jugoslavă ferme; marfa geluită e căutată cu preţuri în Finlanda.

— **A. Tălăşescu:** Cronica agricolă, muncile de iarnă; sămânţa de salcâm.

Prezentul, 8 Decembrie: **G. D. I.:** Exportul de produse forestiere în primele 10 luni din 1937.

— Cum se va organiza expoziţia agricolă ?

— Licitaţii noui silvice.

Universul, 8 Decembrie: Lemnul are noui întrebuinţări.

— Adunarea generală a Asoc. conductorilor silvici — Moţiunea votată.

Curentul, 8 Decembrie: (Colţul Forestier): Ing. **Cezar Gr. Cristea:** O necesitate vitală — propaganda în favoarea lemnului.

— Ing. **Şt. Demetrescu-Gârbovi:** Semne îmbucurătoare.

— Inchiderea Congresului conductorilor silvici — doleanţe şi moţiunea.

— **Gh. Nedici:** Răspuns — în jurul Expoziţiei de vânătoare dela Berlin, — precizări.

Argus, 9 Decembrie: Exploatările forestiere şi agricultura în Franţa.

Curentul, 9 Decembrie: Problema salarizării inginerilor agronomi.

— Se fac înaintări în corpul silvic.

— Examenele de subinspectori silvici.

— Exportăm 50 vagoane brazi „pomi de Crăciun" pentru Ungaria şi alte ţări.

Porunca Vremii, 9 Decembrie: Ce se petrece la Direcţia Comercială a Casei Pădurilor ?

— Jaful jidovesc din Munţii Sibiului, firma „Mersing Lessel". — fabricile româneşti de cherestea şi lucrătorii români încătuşaţi.

Curentul, 10 Decembrie: **Al. G. Tutoveanu:** Un nou regim al pădurilor particulare administrate de Stat; se vor armoniza dispoziţiile contradictorii din legile în vigoare; intervenţia d-lui Ministru T. Moşoiu.

— Plata debitelor vechi din delictele silvice, dispoziţiunile Ministerului de Finanţe.

Argus, 10 Decembrie: **A. Corteanu:** Industrializarea ţării.

— Exportul lemnului românesc în Franţa; măsurile luate de francezi, împiedică orice vânzare.

Le Moment, 10 Decembrie: Notre exportation des produits forestiers pendant les dix premiers mois.

Epoca, 10 Decembrie: 1000 lei mia kg lemne; dar CAPS-ul ce face?

Curentul, 11 Decembrie: **Ion Dimitrescu:** Scumpetea traiului şi nepăsarea guvernelor; Titanosaurii, trusturi, voturile, ucazuri pentru ieftinirea combustibilului păduret: 1000 lei mia de kg.

— Protestul AGIR-ului contra mutării abuzive (electorale) a inginerilor din administraţiile publice, în timpul alegerilor.

Prezentul, 11 Decembrie: **S. C.:** Sezon activ în comerţul de mobile de lemn; urcarea preţurilor de cost; micşorarea beneficiilor comerciale; concurenţa, a crescut consumul mobilelor-studio.

— Preţurile produselor de export pe piaţa franceză (lemnul).

— Export de cherestea în Bulgaria.

Frontul, 11 Decembrie: **I. O. Suceveanu:** Ne chiamă pădurea!

Timpul, 11 Decembrie: Timpul vânătorilor: **C. A. V. Popescu:** examenul de vânător; vânatul interzis în jud. Arad (M. Ofic.).

Excelsior, 11 Decembrie: Ing. silvic **I. Dumitrescu:** Paradoxul situaţiei noastre economice.

— Chronique du bois: L'Exportation des produits forestiers (situaţia pieţelor de import).

— Preţurile produselor româneşti de export (şi lemnul) pe piaţa franceză.

Argus, 12 Decembrie: Anglia şi comerţul de lemne; importul forestier englez din Ianuarie—Septembrie 1937.

— Lemnele de foc pentru CFR şi cele sosite zilnic în Capitală.

Viitorul, 12 Decembrie: Aprovizionarea cu lemne de loc a primăriilor din raza Municipiului Capitalei (200 vagoane lemne destinate cetăţenilor săraci de sărbători).

Neamul Românesc, 12 Decembrie: **Sandu Sassu:** Un om rar: Prof. Ioan Simionescu. Jaful cu pădurile din Basarabia — Ce trebue să se facă? Ministerul de Domenii a oprit executarea defrişerilor şi contractele încheiate de CAPS cu evreii exploatatori.

Curentul, 13 Decembrie: **M. P. Florescu:** Statul cumpără plătind 9 milioane lei pentru o pădure din jud. Arad, care-i aparţinea de drept.

Argus, 13 Decembrie: **Florian Văsuţiu:** Creşte preţul lemnului.

Curentul, 14 Decembrie: (Colţul Forestier în pag. economică): **M. P. Florescu:** Să se anuleze cumpărarea domeniului dela Secaş

— **V. C. Filip:** Pădurea este un bun al poporului! Hotărîri salutare pentru generaţia de mâine.

— **Eugen Popovici:** Ofensa streinilor la hotarele de miază-noapte. Ce e în Comisia Ceremuşului?!

Curentul, 15 Decembrie (Colţul forestier): Ing. **Cezar Cristea:** Pădurile în faţa legilor şi a necesităţilor războiului.

— **M. D. Drăcea:** Industria forestieră cea mai înstrăinată.

Argus, 15 Decembrie: **H. Brauner:** Cronica lemnului; cu Germania facem afaceri bune; aprovizionarea fabricilor de cherestea; Importul din Rusia a scăzut.

Dreptatea, 15 Decembrie: O scandaloasă afacere cu pădurile Statului. CAPS-ul transformat în întreprindere pentru căpătuiala politicianilor.

— Concesiuni acordate cooperativelor camuflate: „Negovanul", cedat „Ofei"; Zorile, cooper. exploatează prin Kauffman et Iacobowitz; cooper. „Moţul" dă pădurile Someşul Rece Soc. „Stefag" Cluj, Cooper. „Sfinţii Arhangheli" pădurea Arad pentru d-l Grunstein dela „Bihoreana".

Curentul, 16 Decembrie: (pagina economică): **V. C. Filip:** Exportul produselor noastre forestiere pe Ianuarie—Octombrie 1937.

Ordinea, 16 Decembrie: (Masca de fier): Isprăvile CAPS-ului „muma pădurilor".

Neamul Românesc, 16 Decembrie: Devastatorii pădurilor continuă (Evreii operează sub paravanul cooperativelor: Zorile, Sfinţii Arhangheli, Negovanul şi altele.

Dreptatea, 16 Decembrie: Jaful în pădurile Statului. Ce e federala „Codru" din Chişinău".

— Unde apare Soc. maghiară „Foresta" şi d-l Tillea? Continuăm cu cooperativele camuflate: „Cloşani" la T. Severin, „Valea Fiadului" prin „Foresta", iar „Codrul" prin Wald Cernăuţi !

Curentul şi Universul, 17 Decembrie: România la expoziţia de vânătoare dela Berlin (comunicat oficial).

Buna Vestire, 18 Decembrie: **C. Răsmiriţă:** Eparhia, şantier al Bucovinei. Un singur iniţiator: Mitropolitul Visarion şi colaboratorii lui Ing. Petre Ioan, prof. univ. Alexanu, arhitect Ionescu, ş. a.

Timpul, 18 Decembrie: Timpul Vânătorilor: **Al. Barteş:** Dispariţia vânatului; pericolul câinilor vagabonzi şi braconierii.

— **C. A. V. Popescu:** Trofeele româneşti la expoziţia din Berlin; masa vânătorească.

Buna Vestire, 19 Decembrie: **C. Răsmeriţă:** Bătălia lemnului de foc în Bucovina.

— Cum sunt trataţi muncitorii la Soc. „Carpatina".

Lupta, 19 Decembrie: **Jack Zaharia:** Este adevărat? In jurul Casei Pădurilor Statului (CAPS) persistă o atmosferă ce se cere a fi risipită.

— Contractul de reprezentanţă dintre CAPS şi un simplu particular.

Curentul, 20 Decembrie: Comunicatul Direcţiei Păşunilor: distribuirea seminţei de lucernă şi plante furajere pentru islazuri.

Argus, 20 Decembrie: Noile burse de lemne încep să funcţioneze; cum sunt organizate? Cine poate face operaţii în bursele de lemne de foc?

— Premii pentru răspândirea plantelor de nutreţ.

Curentul, 21 Decembrie: Conferinţa D-lui Ing. C. Ivanovici la cercul inginerilor silvici: „Lemnul şi pădurea la Expoziţia internaţională din Paris".

Universul, 21 Decembrie: **Octav Clicioveanu:** România la Expoziţia vânătorească din Berlin.

— O întâmpinare a Uniunii Oierilor din România.

— **M. Tican:** Pădurile din Misiones (Uruguay).

Curentul, 22 Decembrie: Ing. **Gh. I. Pană:** Lemnul punct de atracţie la Expoziţia Internaţională din Paris.

Ordinea, 22 Decembrie: Compensarea în contul redevenţii CAPS — datorată Statului şi ce i se datorează Casei Pădurilor pentru lemnele furnizate; lichidarea până la finele exerciţiului.

Prezentul, 23 Decembrie: M.: Majorarea tarifelor de transport la lemn şi petrol; preţul cherestelei în scădere, exportul.

— Licitaţiile, lichidarea compensaţiei CAPS; prin Galaţi s'au exportat într'un an 20.000 vagoane de cherestea. Controlul circulaţiei materialului lemnos—vânzarea materialului confiscat; sancţiuni.

Viitorul şi Universul, 23 Decembrie: Păduri declarate de „protecţie naţională": jud. Maramureş, Arad, Cernăuţi şi Suceasa integral.

— Vânzarea brazilor-pomi de Crăciun în piaţa 8 Iunie; 160 vagoane lemne la săracii Capitalei.

Curentul, 24 Decembrie: Ing. **M. P. Florescu:** Pădurea Statului din Tazlău (Neamţ) în pericol de a fi acaparată de streini, cu concursul cooperativelor forestiere.

Curierul silvic, no. pe Decembrie: **Gh. Davidescu:** Pomul de Crăciun în cadrul politicei noastre forestiere.

Universul, 25 Decembrie: **M. P. Florescu:** Ni se distrug şi pădurile dela frontiera de Vest (Arad şi Bihor) pentru islazurile electorale.

Curentul, no. festiv de Crăciun, 25 Decembrie: **Cezar Cristea:** Bibliografie economică — die Kontrollmethode, teza ing. I. P. Zeletin; Recenzii: Anuarul AGIR, Revista Pădurilor şi Viaţa Forestieră (de Cezar Cristea).

Porunca Vremii, no. festiv, 25 Decembrie: Agricultura românească pe făgaşul progresului; realizările ofensivelor; administrarea pădurilor particulare, împăduriri, Direcţia ameliorărilor.

— Realizările acţiunii pentru valorificarea pădurilor Statului (veniturile CAPS-ului).

Porunca Vremii, 28 Decembrie: **M. P. Florescu:** Pădurile bisericești sunt oprite de canoane de a fi exploatate de jidani.

Argus, 29 Decembrie: **H. Brauner:** Cronica lemnului; Finlanda, exemplu de organizație și vânzările ei.

— **A. Tălășescu:** Cronica agricolă, probleme agricole, comasarea, plantații, nuci de Sibișel.

Adevărul, 29 Decembrie: **C. Dinu'** Exportul de cherestea în Franța; o lovitură dată exportului nostru; intervenția la Paris; eliminarea concurenților din Europa Centrală.

Curentul, 29 Decembrie: Colțul forestier: **Șt. Dumitrescu-Gârbovi:** Pădurile maramureșene.

— **Sylvestru:** Delictele silvice.

Universul, 29 Decembrie: **Adrian Maniu:** Cântecul Muntelui.

Prezentul, 30 Decembrie: I. Germania prohibește importul de lemnărie românească? Se cer reduceri la preț; hotărîrea exportatorilor noștri; Intervenția Ministerului Industriei și Comerțului.

— Noui licitații la Direcția Cluj și Inspectoratele de regim: Lugoj și Brașov.

Porunca Vremii, 30 Decembrie: **M. P. Florescu:** Pădurile Statului din ținutul Sibiului în pericol de a fi acaparate de „Ofa" și „Negovanul", cooperative camuflate.

Curentul, 31 Decembrie: O nouă politică în materie de păduri, având consilier technic pe Ing. Cons. M. P. Florescu.

Cezar Gr. Cristea.

SE CAUTĂ UN INGINER SILVIC

Cooperativa forestieră „Negovanul" din Sibiu, str. Honterus No. 6, angajează un inginer silvic cu experiență în exploatări de rășinoase și foioase, cu începere dela 1 Ianuarie 1938, în condițiunile următoare: salariul lunar 11.000 lei, locuință, luminat și încălzit într'o casă ce se va construi la serviciul exploatării Valea Sadului, în primăvara anului 1938, diurnă pentru zilele executate în afara exploatărilor „Negovanul" și primă de muncă la salariul brut anual conform statutului Cooperativei, în cazul că inginerul angajat se face membru la cooperativă.

M E R C U R I A L E

CRONICA LEMNULUI

EXPORTUL NOSTRU FORESTIER IN ANUL 1937

1. Conjunctura generală a lemnului.

In atmosfera economiei de război, desvoltată în mod vertiginos în anii 1936 şi 1937, lemnul a devenit una din materiile prime căutate dintr'odată de diversele industrii, consumatori, de guvernele diferitelor state, atât pentru construirea edificiilor, lucrărilor de utilitate publică cât şi pentru cazuri de război şi formarea de depozite în vederea oricărei eventualităţi.

Odată cu desvoltarea economiei de război a fost reluată şi repriza economică mondială, ce-a contribuit la desvoltarea accelerată a activităţii industriale şi comerciale de pretutindeni. In acest timp, cursurile materiilor prime şi valorile mobiliare s'au înscris într'o urcare continuă ce a culminat în luna Mai 1937 (vezi Cronica lemnului din Noembrie 1937, pag. 1184 şi 1185).

Cererile pentru lemnărie au fost dublate.

In timp ce ţările importatoare reclamau cantităţi mari de lemnărie pentru nevoile pieţelor lor, ţările exportatoare aveau să satisfacă cererile pieţelor lor interne, ce-şi majoraseră consumul de lemnărie ca o consecinţă a reprizei economice.

Cererile mari de lemnărie atât pentru consumul intern cât şi pentru export, au dus la declararea unei adevărate crize de subproducţie în industria lemnului.

Lemnul românesc a cunoscut în tot cursul anului 1937 o conjunctură excepţional de bună, mai bună chiar decât în perioada 1925—1929. Fabricele de cherestea au lucrat neîntrerupt pentru satisfacerea numeroaselor comenzi, nemai având timp să debiteze pentru depozit, aşa că lagărele depozitelor lor de cherestea au fost mai mult goale.

Cererile crescânde din perioada Octombrie 1936 — Martie 1937. au provocat mărirea bruscă a preţurilor lemnului brut şi industrializat, ce-au ajuns să fie chiar dublate.

Conjunctura excelentă a lemnului, a determinat pe importatori

să renunţe la toate exigenţele lor speculative arătate în perioada 1930—1936. In anul 1937, uzanţele pentru sortarea lemnului de răşinoase, impuse de importatori în timpul crizei economice, au fost răsturnate şi înlocuite cu uzanţe noi dictate de interesele fabricanţilor.

Sortarea — cheia rentabilităţii fabricelor de cherestea — a fost slăbită cu o clasă şi generalizată la toate producţiile forestiere.

Tot în acest an a fost realizată şi standardizarea dimensională a cherestelei de răşinoase destinată pentru export, datorită activităţii neobosite şi continue desfăşurată de comisiile de control a lemnului, ce funcţionează în porturile Galaţi şi Constanţa, şi cari depind de Asociaţia Industriilor Forestiere.

2. Dublarea preţurilor lemnului.

In situaţia creiată de conjunctura pieţii internaţionale, lemnul rotund de răşinoase a fost supralicitat de către societăţile străine din ţară.

Lemnul de răşinoase, care se vindea în 1936 cu 80—120 lei m³ loco pădure, a ajuns să fie plătit chiar cu 400 lei m³ predat pe rampa fabricelor de cherestea. Buştenii de răşinoase, aduşi cu plutele la Galaţi, au fost vânduţi în 1937 cu 650—750 lei m³ ab schelă, faţă de 420—450 lei m³ cât s'au plătit în 1936.

Preţurile cherestelei pentru piaţa internă şi export au continuat să crească, începând încă din toamna anului 1936, pentru a atinge valorile maxime în lunile Mai—Iunie 1937.

Pentru a ne da seama de evoluţia preţurilor obţinute la lemnăria exportată, dăm mai jos preţurile cherestelei de răşinoase, plătite FOB Galaţi şi Brăila, în intervalul August 1936 — Decembrie 1937:

Felul mărfii	1936			1937				
	Aug.	Nov.	Dec.	Ian.	Febr.	Aprilie	Mai	Dec.
Cl. IV-a lată pt. Grecia	1150	1350	1450	1500	1620	1700	1850	1850
„ V-a „ „ „	1100	1250	1300	1400	1500	1550	1650	1650
Specificaţie tip Alexandria	980	1150	1300	1420	1500	1600	1700	1675
„ „ Siria . .	950	1100	1250	1350	1400	1500	1450	1400
Moralli şi mezomorali .	950	1150	1200	1360	1380	1480	1550	1500
Inguste (10—17 cm.) . .	950	1100	1150	1300	1320	1400	1500	1450

Aceste majorări au fost arătate de noi în cronicele lunare ale Revistei Pădurilor, precum şi în diferite articole săptămânale publicate în ziarul Curentul, în cari am demonstrat oportunitatea vânzărilor numai în partide mici şi cu termene de livrare cât mai scurte.

Casele importatoare din Orient, cari au prevăzut creşterea rapidă a preţurilor pentru lemnărie, au angajat în lunile Decembrie 1936 şi Ianuarie—Martie 1937 aproape toate cantităţile de lemnărie necesare pentru campania anului 1937, avansând sume mari la încheierea con-

tractelor de cumpărare. Prin această operaţie, firmele mari importatoare au cumpărat cheresteaua tip Alexandria pentru Egipt cu 1400 lei m³ FOB Galaţi, în timp ce firmele mai mici au plătit preţurile pieţii.

Exportul de lemnărie, fiind mai mult în mâna importatorilor, intermediarilor şi comercianţilor de lemnărie, s'a ajuns la situaţia că fabricanţii de cherestea să cunoască situaţia pieţii externe a lemnului din informaţiile celor interesaţi, arătaţi mai sus, din cauză că nu avem nici o publicaţie în care să fie cotate cursurile lemnului.

Este necesară o publicaţie regulată asupra pieţii lemnului, care să informeze pe toţi producătorii asupra adevăratelor preţuri pentru diferitele sorturi de lemnărie.

„Cuvânt Forestier" şi-a luat sarcina de a scoate un supliment — la publicaţia sa care apare la 1 şi 15 a ficărei luni — referitor la piaţa internă şi externă a lemnului. Subliniem importanţa acestui supliment mercurial, care răspunde unei nevoi indiscutabile pentru orientarea rapidă şi sinceră asupra pieţii lemnului.

3. Organizarea exportului forestier.

Exportul forestier al României a urmat conjunctura pieţii externe, fără nici o preocupare pentru viitorul pădurilor.

Exploatările forestiere au fost conduse după interesele capitalurilor străine aciuate la noi, cari, prin aplicarea unor procedee coloniale, au realizat beneficii mari.

Exportul produselor forestiere s'a făcut mulţi ani fără nici un control din partea organelor noastre oficiale, într'o atmosferă ostilă chiar intereselor româneşti, prin întrebuinţarea celor mai specifice practici orientale.

Incepând din anul 1934, exportul forestier a fost organizat şi pus pe baze solide, prin acţiunea desfăşurată de Asoc. Industriilor Forestiere, datorită măsurilor preconizate de preşedintele ei — d-l ing. N. Costinescu — şi d-l director ing. I. G. Dumitrescu.

Un rol important l'au jucat comisiile de control a lemnului, dela Galaţi şi Constanţa, cari au aplicat cu toată strictetea măsurile pentru standardizarea dimensională şi calitativă a tuturor sortimentelor de lemnărie ce s'au exportat pe calea maritimă. In nenumărate cazuri, aceste comisiuni au demascat pe speculanţii de lemnărie, cari forţau pe fabricanţi să le dea mărfuri sortate strict, ca să le poată vinde într'o clasă superioară. Nu puţine au fost cazurile când intermediarii, cari nu au nevoe de capital, au câştigat 400—500 lei / m³, adică mai mult decât primeşte producătorul forestier pe materialul brut.

Să sperăm că prin organizarea mai avansată a exportului de lemnărie şi stabilirea unei corelaţii strânse şi desinteresate între principalii posesori de păduri de răşinoase — CAPS, Fondul Bisericesc din Bucovina şi Fondul din Bistriţa-Năsăud — se va ajunge la o valorificare mai corespunzătoare a produselor principale ce se exploatează anual din pădurile ţării româneşti.

4. Spre o normalizare a exportului forestier.

Din studierea sortimentelor de lemnărie ce formează exportul nostru forestier, se constată că am exportat anual cca 75% lemnărie de răşinoase şi numai 25% foioase, deşi posibilitatea normală a pădurilor din România este formată din 25% răşinoase şi restul foioase — lemn de lucru şi pentru foc.

Consecinţele acestui export anormal n'au întârziat să se producă:

— pădurile de răşinoase s'au împuţinat, fiind atacate posibilităţile anuale până în anii 1950—1960;

— s'au tăiat anual de 2—3 ori posibilităţile normale ale pădurilor de răşinoase;

— avutul naţional a fost îmbogăţit cu cca un milion hectare terenuri degradate, pentru a căror ameliorare se vor cheltui sume mari, de zeci de ori mai mari decât sumele realizate din vânzarea pădurilor, cari în multe cazuri au fost acaparate chiar cu 80 bani hectarul.

Avem în schimb rezerve apreciabile în păduri de fag, cari reprezintă 38 la sută din totalul pădurilor României, precum şi păduri de şleau, ce pot furniza cantităţi apreciabile de lemnărie pentru export.

După calculele noastre, exportul lemnului de foioase, poate fi dublat, exceptând ştejarul care a ajuns să nu mai satisfacă nici nevoile pieţii interne.

In anul 1937 — în primele zece luni — s'au exportat faţă de anul precedent, următoarele cantităţi de lemnărie:

	1937	1936
lemne de foc	182.502 m³	131.278 m³
cherestea de brad	987.774 m³	929.314 m³
„ de foioase	133.649 m³	92.360 m³
diverse	300.005 m³	280.950 m³
total	1.603.930 m³	1.433.902 m³

Exportul total al lemnului s'a mărit cu 12%.

Exportul cherestelei de răşinoase s'a majorat numai cu 5%, în schimb exportul cherestelei de foioase s'a mărit cu 45%.

Cunoscând cererile externe pentru lemnăria de foioase, cari se măresc în fiecare an, concludem că se poate mări exportul foioaselor paralel cu reducerea exportului de răşinoase. Prin această normalizare a lemnului nostru forestier, volumul total al devizelor, ce rezultă pentru ţară, nu va fi micşorat.

5. Industria forestieră să fie subordonată posibilităţilor pădurilor noastre

Pădurile din România nu trebuesc privite numai ca nişte bunuri create pentru a satisface nevoile momentului. Exploatarea lor trebue condusă după metode raţionale şi limitată la producţia normală a capi-

talului lemnos, așa cum procedează CAPS-ul și Fondul Bisericesc din Bucovina.

Pentru garantarea unor exploatări raționale, este nevoe **să se purceadă la stabilirea posibilităților normale ce le mai pot da pădurile situate în diferite bazine, și la reglementarea numărului fabricelor de cherestea în raport cu cantitățile de lemnărie ce s'ar mai putea exploata anual.**

Aplicarea acestei măsuri va avea următoarele consecințe:

1. Exploatările în pădurile de rășinoase se vor reduce la jumătate ;

2. Se vor suprima tăierile în delict a majorității pădurilor comunale, composesorale și particulare, cari au asigurat atâți ani lemnul necesar pentru funcționarea fabricelor dubioase din Transilvania, Moldova și Bucovina ;

3. Fagul, ocolit până astăzi, deși are debușee și o piață bună, va deveni materia necesară pentru asigurarea rentabilității fabricelor de cherestea ce vor rămâne după revizuirea posibilităților normale ale pădurilor din România.

Considerăm reglementarea numărului fabricelor în raport cu posibilitățile normale ale pădurilor noastre, ca fiind cheia de boltă a acțiunii ce trebue dusă pentru naționalizarea industriei și comerțului de lemnărie.

In această ordine de idei, d-l profesor V. N. Stinghe — decanul secției silvice dela Șc. Politechnică din București, în articolul **„Raport susținut"** publicat în R. P. din Dec. 1937, scria:

„Ceea ce trebue să se facă însă, e să se potrivească puterea de exploatare și de debitare a industriei pe puterea de producție a pădurilor. E un imperativ al vremii... Și unei industrii forestiere, cu adevărat românești, i se poate cere, cel puțin de aici în colo, să dea o mână de ajutor pentru normalizarea situației pădurilor".

Acest imperativ al vremii va fi înfăptuit prin acțiunea membrilor corpului silvic. Lupta este începută, însă reușita ei este în funcție de cadrele noastre, care sunt reduse.

PIAȚA LEMNULUI IN 1938

In lunile Octombrie și Noembrie 1937, economia mondială a fost dominată de frigurile unei noui crize economice. Well Street din New-York a dat primul semnal, bursa din Londra a inaugurat The black Monday și valorile tuturor materiilor prime și ale acțiunilor au început să cedeze tot mai mult.

In această atmosferă, piața lemnului din bazinul baltic a cedat cu 2 £/Sdts.

Piața lemnului din bazinul mediteranian a continuat să rămână neschimbată, deoarece țările exportatoare n'au parvenit să facă stocuri, și prețurile s'au menținut la acelaș nivel.

Importatorii, aşteaptă ca şi preţurile lemnului nostru să scadă, după care vor începe cumpărături pentru 1938.

Reducerile la lemnăria de răşinoase, exportabilă, hotărâte de ETEC în conferinţele din 29 Septembrie 1937 şi 20 Ianuarie a. c., constituesc o garanţie pentru asigurarea fermităţii pieţii lemnului european.

The Timber Trade Journal and Saw Mill Advertiser, ce apare săptămânal la Londra, îndeamnă pe importatorii de lemnărie să nu mai fie pesimişti, pentrucă preţurile vor reveni la nivelul atins în anul 1937.

Prin reducerea cantităţilor exportabile, piaţa internaţională a lemnului promite să fie bună.

In anul 1938, lemnul românesc are asigurate debuşeuri pe pieţele vechi din Mediterană, Anglia, Abisinia, America de Sud, etc., dar mai ales în Germania şi Italia.

Germania şi Italia vor constitui în anul curent, cele mai mari pieţe pentru lemnul românesc, datorită golurilor produse de lemnul sovietic, care nu mai poate pătrunde pe pieţele acestor ţări, din momentul când s'a pus în aplicare acordul tripartit anticomunist intervenit între Japonia, Germania şi Italia.

Exportul lemnului sovietic a scăzut în 1937 la 7.978.532 m^3 faţă de 9.928.661 m^3 cât a fost în 1936. Diferenţa de 1.850.129 m^3 provine din reducerea exportului în Germania şi Italia, cari, având nevoe absolută de lemnărie, vor căuta să angajeze cantităţi mari din România.

Germania, care acum trei săptămâni a cerut o reducere de 25% asupra preţurilor minimale avute în 1937, faţă de refuzul categoric al producătorilor de lemnărie din Bucovina, a acceptat noile preţuri fixate de Asoc. Ind. Forestiere.

Rezistenţa salutară a fost dusă de noua conducere a Fondului Bisericesc din Bucovina, care deţine 80% din producţia fabricelor de cherestea din ţara fagilor, cu toate svonurile false ce-au inundat piaţa Cernăuţi. In timpul luptei de rezistenţă, cozile de topor au făcut vânzări la preţuri inferioare, pe cari UGIR-ul le-a respins dela viză.

Acţiunea Fondului Bisericesc din Bucovina a hotărît asupra preţurilor lemnului de răşinoase, ce vor fi menţinute cel puţin până la 1 Iulie a. c.

NOUA CONJUNCTURĂ A LEMNULUI DE RĂŞINOASE

Depresiunea economică din toamna anului 1937, a determinat pe importatori să se abţină dela orice cumpărătură de lemnărie cu livrarea în 1938.

Comercianţii şi fabricanţii de lemnărie, lipsiţi de avansurile importatorilor şi temându-se de o piaţă proastă a lemnului, preconizată de cei intersaţi, au angajat cantităţi mult mai mici de lemn rotund decât în anul precedent. Prin această acţiune, oferta de lemnărie va fi inferioară.

La licitaţiile ţinute în toamna anului 1937 de instituţiile publice

— proprietare de păduri — pentru vânzarea parchetelor de pădure, s'au obținut prețuri mici, aproape jumătate față de prețurile oferite în anul precedent.

Dacă proprietarii de păduri ar fi cedat svonurilor de alarmă, am fi înregistrat căderea prețurilor la jumătate față de cele plătite în 1936.

Prețurile lemnului rotund de rășinoase — cca 350—420 lei m^3 loco pădure — au fost menținute și pentru anul curent grație politicei de rezistență dusă cu deplin succes de către noua conducere a Fondului Bisericesc din Bucovina, pe care o vom desvolta într'un articol aparte.

Ținând seama de :

1) existența unor stocuri de lemnărie destul de reduse la fabricele de cherestea,

2) reducerea apreciabilă a tăierilor în pădurile de rășinoase,

3) asigurarea unor debușee certe pentru producția fabricelor noastre de cherestea,

4) garantarea unui consum intern de lemnărie mai mare decât în 1937,

piața lemnului de rășinoase promite să fie bună și destul de animată.

Garanția unei conjuncturi favorabile a lemnului de rășinoase o poate da mai bine Direcția Regimului Silvic, care procedează cu toată severitatea să nu se taie decât parchetele scadente și să fie excluse tăierile în delict silvic practicate de îndreptățiții pădurilor comunale și composesorale.

Numai printr'un control riguros al tăierilor și excluderea exploatărilor de mai multe posibilități deodată, se va putea ajunge automat la mult trâmbițata reducere a tăierilor în pădurile de rășinoase.

Vasile C. Filip

C. I. B.

Viena, 16 Dec. 1937.

Comunicat pentru presă

Convenția lemnului de fag (E. B. C.) semnată la Viena la 13.XI 1937 a fost ratificată de toate statele semnatare, astfel că cotele respective atribuite pot fi acum comunicate publicului.

In momentul stabilirii contingentelor, s'a admis ca bază de estimație că nevoile de lemn de import ar atinge în 1938 cifra de cel puțin 450.000 m^3. Ele vor fi acoperite de țările semnatare în felul următor:

Polonia . . .	56.000 m^3
România . .	130.000 „
Cehoslovacia .	94.000 „
Jugoslavia . .	170.000 „
Total .	450.000 m^3

Pentru a asigura totuși o stabilizare oarecare a pieței, contingentele de mai sus au fost reduse uniform cu 5% pentru toate țările par-

ticipante. Exportul total pentru anul 1938 va atinge astfel maximum 427.500 m³, şi vor rămâne astfel sensibil sub exportul anului 1937.

Acordul stabilit la Viena a avut deja oarecare influenţă asupra vânzărilor izolate din ultimele săptămâni şi a dat o tendinţă fermă pieţei internaţionale de fag. Această fermitate pare de altfel cu atât mai justificată cu cât stocurile sunt foarte mici în toate ţările exportatoare, în timp ce nevoile continuă să fie mari şi orice pericol de inundarea pieţelor pare a fi îndepărtat graţie nouii convenţii.

In adevăr, aşa cum am semnalat-o cantităţile maxime de exportat sunt inferioare livrărilor efectuate în 1937 cu toate că se poate prevedea o creştere a nevoilor Italiei, Germaniei şi Spaniei şi că celelalte pieţe importatoare nu vor consuma în niciun caz mai puţin lemn de fag ca în 1937.

Funcţionarea permanentă a convenţiei va fi asigurată de un comitet executiv. Acesta se va reuni relativ des astfel ca să ia măsurile necesare unei bune evoluţii a pieţelor.

Pentru a atinge acest scop, membrii Convenţiei îşi vor comunica informaţii asupra vânzărilor la export contractate. Pe de altă parte British Hardwood şi Brokers Assosiation, care asigură tot importul Angliei pentru ţările semnatare ale Convenţiei, va colabora îndeaproape cu convenţia.

Prima şedinţă a Comitetului executiv va avea loc la 17 Ianuarie 1938 la Varşovia.

C. I. B.

Viena 20.I.1938.

Comunicat pentru presă

Comitetul executiv E. B. C. (Convenţia europeană a lemnului de fag) a ţinut prima sa şedinţă la Varşovia în zilele de 17—19 / I 1938. Au fost prezenţi delegaţi ai celor 4 state exportatoare semnatare ale acestei Convenţii — Polonia, România, Cehoslovacia şi Jugoslavia, cât şi British Hardwood Agents and Brokers Association.

Obiectul reuniunei l-a constituit realizarea practică a Convenţiunei. S'a decis creiarea unei statistici regulate a vânzărilor şi a unui serviciu de informaţii economice, pentru a se putea avea o vedere generală asupra târgului internaţional de lemn de fag şi să faciliteze o stabilizare a acestui târg. Un examen aprofundat al situaţiei a arătat că stocurile ţărilor exportatoare sunt mai mici decât în anul precedent; s'a constatat, în Anglia şi după reuniunea dela Viena, o fermitate a cotărilor diferitelor categorii, ale căror preţuri nu erau satisfăcătoare; s'a remarcat deasemenea că capacitatea de absorbţie a acestei pieţe continuă a fi bună. Celelalte pieţe continuă a fi satisfăcătoare şi tendinţa lor este bună.

Comitetul executiv a cărei sarcină este realizarea practică a Convenţiei şi supravegherea constantă a târgurilor, a decis să ţină şedinţa sa viitoare la Praga.

INFORMAŢIUNI

In numărul pe Martie al revistei, la problemele zilei, se va discuta românizarea capitalurilor investite în întreprinderile forestiere.

Revista pune la ordinea de zi chestiunea de mare interes naţional rezumată în titlul enunţat mai sus, în convingerea că desigur mulţi cercetători ai vieţii noastre forestiere vor fi reflectat asupra ei şi vor fi având un cuvânt de spus.

— In guvernul naţional-creştin, constituit la sfârşitul lunei Decembrie anul trecut, au fost numiţi la departamentele în a căror competinţă intră şi chestiunile privitoare la păduri, d-nii:

D. R. Ioaniţescu, ministru al Agricultură şi Domenii;

V. Prelipceanu, subsecretar de stat la acelaşi minister;

Stan Ghiţescu, ministru la Cooperaţie.

— Prin decretul lege prin care se hotărăşte organizarea Ministerului Cooperaţiei, Casa Pădurilor Statului este încorporată acestui minister.

— D-l ing. insp. silvic D. A. Sburlan a fost confirmat ca profesor la catedra de Instalaţii de transport, construcţii forestiere, fierăstrae şi industria mecanică a lemnului dela Şcoala Politechnică din Bucureşti.

— D-l ing. consilier silvic D. Tomuţa a fost numit „comisar al guvernului" pe lângă întreprinderea Regna dela Bistriţa-Năsăud şi Cooperativa centrală de îndrumare, organizare şi control.

— La examenul ţinut în toamna anului precedent, pentru propozabilii la gradul de inginer subinspector silvic, au reuşit următorii ingineri şefi silvici:

Băltăreţu Gh. Al., Bivol Vlad, Boeriu Valer, Boboc N., Costinescu P., Constantinescu A. Nic., Chirvăsuţă I., Comşa Lucian, Dragomir Ion, Dârlău Ion, Dumitru Gh., Dobrescu Ion, Filip Vasile, Ghervasia C. P., Grecu Horia, Gerecze Al., Hunciac I., Ionescu C. I., Mihăescu I., Mircea I., Măşcan Aurent, Marchievici David, Niţescu V .C., Petrescu Alex., Preoţescu D. I., Popescu Pamfil, Profir C., Poclitariu I., Paly Emil, Petcu Gh., Popovici Sabin, Popescu C. D., Popa Gr., Roşu Tr., Rech Eugen, Săndulache Gh., Sabău V., Stan Tr., Spiridon C. V., Şara E., Simionescu D., Wrbitzky Iuliu.

— Au apărut cursurile de:

1) Economie alpină,

2) Rentabilitatea pădurilor

predate de d-l prof. V. N. Stinghe la secţia silvică a Şcoalei Politehnice din Bucureşti.

RECENZII

Prof. Leo Hauska:

Wassertransportanlagen; mit Beiträgen von Dr. Ing. O. Härtel; Dr. Ing. J. Duhm und Ing. G. Badura; Verlag C. Gerold's Sohn, Wien, 1936.

(Format 17×24,5 cm.; 384 pag., 440 figuri şi 24 clişee; preţul lei 1770).

Instalaţiile de transport pe apă sunt socotite, pe drept cuvânt printre dispoziţiile cele mai vechi de scoatere a lemnelor şi reprezintă şi azi, în multe ţinuturi, singura posibilitate de a pune în valoare produsul pădurilor. Cu toate că, din anumite puncte de vedere, transportul pe apă este socotit ca primitiv şi provocător de pagube lemnului şi malurilor râurilor, el rămâne totuşi în multe cazuri mijlocul de transport cel mai ieftin şi mai simplu. Ca dovadă putem aduce faptul că, chiar în ţări cu o reţea de căi de comunicaţie foarte densă şi perfect întreţinută, cum sunt Austria, Bavaria, etc., se află încă în exploatare mii de km de cursuri flotabile (1600 km în Austria, 600 km în Bavaria, 2000 km în Cehoslovacia).

In revistele de specialitate au apărut în ultimii ani numeroase scrieri privitoare la instalaţiile de transport pe apă, executate în diversele ţări ale Europei, la îmbunătăţirile aduse dispozitivelor de deschidere şi închidere a opusturilor, la economisirea apei în cursurile şi canalele flotabile etc. O lucrare de ansamblu însă asupra acestei materii, cum a fost aceea a lui G. Förster: „Das forstliche Transportwesen" tipărită în 1885, n'a mai apărut între timp în nici una din ţările de promovare a ştiinţei silvice.

Pe lângă aceasta, în multe ţări, folosirea apei pentru scopurile transportului lemnelor a fost supusă la numeroase reglementări şi restricţii, cu scopul de a asigura şi interesele unor ramuri technice şi agricole, legate de „gospodăria apelor", precum: uzinele electrice cu căderi de apă, irigaţiile, alimentările cu apă ale oraşelor etc.

De aci a născut necesitatea de a se edita o nouă lucrare, cât mai completă, în ce priveşte transportul pe apă, care să îmbrăţişeze toate chestiunile technice şi economice în legătură cu acest domeniu de utilizare a cursurilor de apă.

Sarcina întocmirii acestei lucrări a revenit cunoscutului profesor dela Hochschule für Bodenkultur din Viena, D-lui Dr. Leo Hauska, iniţiatorul acelei „Enciclopedii a ştiinţelor inginereşti forestiere („Das forstliche Bauingenieurwesen") despre care am mai amintit cândva în paginile acestei reviste. Volumul de-

faţă este al II-lea din această enciclopedie, primul fiind editat în 1934; menţionăm apoi în afară de aceste 2 volume, că a mai apărut în 1935, încă unul (al VII-lea) care tratează despre torenţi.

Volumul II, care se ocupă, după cum am spus de instalaţiile de transport pe apă este împărţit în 5 secţiuni şi anume:

Secţia I: Noţiuni fundamentale privitoare la transportul lemnului pe apă, în canale naturale, cuprinde 83 pag.; ea este redactată de d-l ing. Badura şi tratează problemele generale de hidraulică, ce interesează acest mijloc de transport şi amenajările necesare ale cursurilor de apă.

Secţia II: Opusturi (pag. 84—209), tratează despre digurile de pământ (ing. (Badura), opusturile de lemn (ing. Badura) şi despre barajele masive (ing. Duhm). Toate aceste dispozitive sunt studiate în mod complet, atât din punct de vedere teoretic cât şi practic, arătându-du-se diversele procedee pentru determinarea dimensiunilor lor precum şi sistemele de construcţie mai des utilizate.

Secţia III: Porţi şi dispozitive de închidere (pag. 210—264) este redactată de d-l Prof. Hauska şi tratează importanta problemă a deschiderilor ce trebuiesc practicate într'un baraj, cu scopul de a folosi cât mai raţional apa reţinută de acesta.

Secţia IV: Greblele (pag. 265—337) redactată tot de d-l Prof. Hauska cuprinde o descriere detaliată a dispozitivelor de prindere, scoatere şi acostare a lemnelor plutite liber sau legat pe cursurile de apă, cu toate calculele şi procedeele de construcţie proprii fiecărui tip studiat.

In sfârşit, secţia V-a: Amenajarea râurilor în legătură cu plutitul liber şi legat al lemnelor, datorită d-lui ing. O. Härtel, (pag. 338—378) se ocupă de probleme în legătură cu apărarea malurilor, a fundului, a construcţiilor de traverse (poduri) existente etc., precum şi de modul de execuţie al acestor lucrări.

Intreg acest volum, dealtfel ca şi precedentul (privitor la jilipuri şi funiculare) este redactat cu multă îngrijire, avându-se în vedere pe de o parte progresele ştiinţei hidraulicei şi technicei construcţiilor în general, iar pe de alta necesităţile specifice ale transporturilor forestiere, toate coordonate cu preocuparea de a realiza o raţionalizare a acestui mijloc de transport. O oarecare scădere o reprezintă modul cum sunt executate diversele desene şi figuri, ce însoţesc textul, ele fiind adesea nu îndeajuns de clare şi prea variate ca factură, dela un autor la altul. Editura putea folosi procedeul altor case germane (Ernst, Teubner, Springer), care au adoptat un mod standardizat de desenare şi scriere a acestor figuri, menit să înlesnească cercetarea lor.

Considerată în totul, lucrarea întocmită sub conducerea d-lui profesor Leo Hauska reprezintă un mare pas înainte în domeniul cunoaşterii instalaţiilor de transport forestiere şi va însemna fără îndoială, o îmbunătăţire sensibilă a acestora, ca şi un reviriment în favoarea transportului pe apă, care luptă în ultima vreme cu multe şi adesea neîntemeiate adversităţi.

D. A. Sburlan

Prof. Karl Escherich:

„Die Erforschung der Waldverderber. Drei Jahrzehnte im Kampf gegen Forstschädlinge. Rückblick und Ausblik". Paul Parey. Berlin. 1936.

„Cercetarea insectelor vătămătoare pădurei. Trei decenii în lupta contra insectelor vătămătoare pădurii. Privire înapoi și înainte".

Lucrarea de față este o conferință pe care Prof. K. Escherich a ținut-o la Regensburg la 4 Iulie 1934 la Adunarea Asociației forestiere germane. Ea a avut de scop să facă cunoscut silvicultorilor, progresele realizate în combaterea insectelor forestiere. Entomologia forestieră a făcut uriașe progrese în ultimii 10 sau 20 ani, progrese realizate în primul rând din cauza schimbării concepției pe care entomologii forestieri o aveau mai înainte asupra insectelor forestiere. De unde înainte insecta vătămătoare interesa în primul rând din punct de vedere al ei (morfologic și bionomic) astăzi ea interesează din punct de vedere ale legăturilor ei cu mediul. Entomologia devine o știință: ecologia insectelor.

Trecerea aceasta s'a făcut după o riguroasă discuție în jurul influenței pe care o au factorii anorganici asupra insectelor. Această discuție a fost urmată de studii cari au adus cu ele un întreg nou bagaj de aparate necesare ecologiei din cari, în primul rând, termostatele pentru crescut la diferite temperaturi și umidități. Cel ce scrie aceste rânduri a avut satisfacția să fie de față la primele începuturi ale acestor experiențe în 1929—1930 în laboratorul Prof. Escherich din München. Astăzi modelul de termostat münchenez este unul din cele mai utilizate.

Prof. Escherich, pentru a evidenția marele aport al acestei noui metode de lucru, arată în lucrare o parte a rezultatelor obținute până acum în privința calamităților de Nonă (Lymantria monacha), una din cele mai vătămătoare insecte ale arboretelor de molid din Germania. Bazat pe aceste cercetări făcute de Zwölfer, Wellenstein, etc., poate deduce mai exact cauzele supraînmulțirii acestui fluture. Așa se constată că printr'o favorabilă climă în timpul ultimelor stadii larvare crește potențialul biotic (numărul ouălelor se mărește, la fel numărul femelelor care aduce o mai mare putere de înmulțire). De asemenea, vremea bună în timpul larvelor mici sau a ieșirii lor din ouă, micșorează mortalitatea. Insemnătatea acestor cercetări este foarte mare. Ele vor permite cu timpul să se stabilească viitorul mers al populației insectelor într'o pădure și se va ști astfel când va trebui făcută combaterea.

Prof. Escherich arată, apoi, progresele în materie de combatere și anume în combaterea prin prafuri de contact.

Ultima parte a lucrării se ocupă de viitoarele probleme, de ultimele țeluri ale științei ce, după Prof. Escherich, trebuie să devină o „higienă" a arboretelor, așa cum există una a omului. Dar, în lupta de a întemeia această higienă, e nevoie nu numai de cercetări de laborator, ci și de teren. Prof. Escherich constată că „numai în strânsă colaborare a laboratoarelor institutelor, cu stațiunile din pădure, pot cercetările să fie ridicate la cea mai mare fructificare".

Grigore Eliescu

Giovanni Tomè, Dr., Consul de la Milice nationale forestière italienne:

Enquête internationale sur la correction des torrents et sur la restauration des montagnes en Europe.

Rome: Institut Internationl d'Agriculture, 1937, 209 pag. şi 21 figuri în anexă. Preţul 20 lire it.

Lucrarea de faţă nu poartă pe copertă numele unui autor. Totuşi, noi am menţionat mai sus un atare nume. Dacă am procedat astfel, este pentrucă suntem adversarul anonimatului. Dorinţa de desvoltare a spiritului critic şi de responsabilitate şi anumite consideraţiuni de ordin practic, credem că îndreptăţesc procedura noastră. De fapt, lucrarea este rezultatul unei oarecari colaborări. Paternitatea ideii îi revine primului Congres internaţional de silvicultură, ţinut în 1926 la Roma. Formularea temei şi a chestionarului este lucrarea Secţiunii forestiere a Institutului internaţional de Agricultură dela Roma. Autorul menţionat, „gracieusement mis à la disposition de l'Institut par le Gouvernement italien", a prelucrat, „avec beaucoup de competence", materialul primit dela diferite personalităţi în specialitate, guverne şi instituţiuni.

Chestionarul de care s'a vorbit mai sus, şi care a fost trimis guvernelor şi diferitelor instituţiuni din ţările europene cuprinde 6 puncte şi o notă:

1. — Importanţa problemei (date statistice asupra torenţilor şi avizul asupra necesităţii restaurării munţilor şi corectării torenţilor din ţara sau regiunea la care se referă răspunsul);

2. — Legile (istoricul legilor şi dispoziţiunilor referitoare la chestiune; administraţia şi instituţiunile însărcinate cu aplicarea lor; avizul asupra necesităţii ameliorării acelor legi şi instituţii);

3. — Pagube (caracterul, intensitatea, cauzele);

4. — Păduri, fâneţe, păşune şi torenţi (avizul asupra raporturilor dintre torenţi şi numitele folosinţe ale solului);

5. — Executarea lucrărilor. Metode (natura şi istoricul lor, rezultatul aplicării, etc.);

6. — Literatura naţională.

Nota se referă la împlinirea celor de mai sus, prin observaţiuni, adăugarea de fotografii, texte de legi, decrete, etc.

Au răspuns la chestionarul respectiv următoarele ţări: şi anume unele în mai multe exemplare, după instituţiunile cărora li s'a adresat chestionarul: Austria (1); Belgia (2); Bulgaria (2); Cehoslovacia (2); Elveţia (2); Finlanda (1); Franţa (1); Germania (3); Irlanda (1); Italia (1); Polonia (2); Scoţia (1); Ungaria (2). Au răspuns că problema nu prezintă interes pentru teritoriul naţional: Danemarca (3); Estonia (1); Finlanda (1); Marea Britanie (4); Marele Ducat de Luxemburg (1); Norvegia (1) şi Suedia (1). Menţionăm că România nu figurează în nici un fel, nici în sens afirmativ, nici negativ.

Materia lucrării este dispusă în 6 captole după cele 6 puncte ale chestionarului, iar în cadrul capitolelor pe ţări şi pe instituţiile ce au răspunsuri. Avem de-aface deci cu o lucrare monografică, cu părţi inegal desvoltate, un fel de studiu comparat, de bună seamă, foarte utilă pentru cercetător, dar mai ales pentru practician şi în oarecare măsură

pentru cel ce voieşte să se instruiască. Foarte interesante sunt fotografiile din anexă, dintre care unele sunt perechi, înfăţişătoare a stărilor dinaintea şi după executarea lucrărilor de corecţiune a torenţilor şi de restaurare a munţilor în diverse ţinuturi europene.

Din punct de vedere românesc, suntem siliţi să facem o dureroasă remarcă ca şi în cazul altor lucrări monografice ale Institutului internaţional de Agricultură [1]): lipsa noastră totală, nici măcar cu a unui răspuns oarecare de elementară curtoazie, la chestionarul trimis. Este păcat că s'a scăpat un asemenea favorabil prilej, de a se arăta lumii sforţările îndelungate şi serioase ce s'au făcut şi se fac şi la noi în materie de corecţia torenţilor. Pe această cale s'ar fi putut face o bună, o adevărată propagandă. De bună seamă, acel chestionar n'a ajuns, din diferite cauze, la cunoştinţa autorităţilor şi instituţiilor noastre competinte. Suntem siguri, că altfel, contribuţia noastră ar fi fost culantă şi deplină. La congresele internaţionale, noi românii am participat doară, din plin. La Congresul internaţional de silvicultură dela Budapesta, de pildă, am deţinut recordul participaţiei numerice.

Ilie C. Demetrescu

1) Citäm dintre acestea:

a) „Plans d'amenagement des forêts", 1932, Revista Pădurilor, 1933, pag. 256;

b) „Enquete internationale sur les incendes des forêts", 1933, Revista Pădurilor, 1933, pag. 822.

c) „Protection des forêts et des cultures agricoles contre le vent", 1933. Revista Pădurilor, 1934, pag. 56.

A APĂRUT:

CURS DE DENDROMETRIE

predat la Şcoala Politehnică din Bucureşti de d-l Prof. V. N. STINGHE

320 pagini scrise la maşină şi litografiate.
Costul este de 90 lei exemplarul cartonat.

D-nii ingineri din provincie şi-l pot procura contra ramburs dela Librăria „Politechnicum" Str. Polizu, Bucureşti II, trimiţând un acont de 40 lei prin mandat poştal.

REVISTA REVISTELOR

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 10/937.

G. Delevoy:

Le Dilserbosch.

Note historique et descriptive (22 pag).

Dilserbosch este numele unei păduri în suprafaţă de 22 ha situată pe teritoriul comunei Dilsen din regiunea Haute Campine. In 1899, când aparţinea comunei amintite, nu era decât un mărăciniş. Trecând, prin cumpărare, în proprietatea Statului, a fost împădurită.

In 1933—34 s'au efectuat o serie de măsurători pe o suprafaţă de 10 ha. Autorul articolului comentează cifrele rezultate din aceste măsurători, după ce arată condiţiile în cari s'au făcut şi metodele folosite.

Articolul va urma.

Les transports sur pneumatiques en forêt (6 pag).

Transporturile cu autocamioanele în pădure.

Se dau rezultatele experienţelor întreprinse de Soc. Centrală Forestieră din Belgia, privitoare la măsurarea eforturilor ce necesită diverse moduri de transport de lemne pe drumurile forestiere.

S'a putut constata că folosirea vehiculelor cu pneumatice realizează proprietarilor o majorare la preţurile de vânzarea lemnului în picioare. In acelaşi timp, generalizarea acestor mijloace de transport în pădure ar scădea cheltuelile pe care le necesită întreţinerea drumurilor.

M. G.:

La sélection des arbres forestièrs.

Selecţiunea arborilor de pădure (9 pag.).

Azi când pădurile s'au împuţinat ca întindere trebuind totuşi să satisfacă nevoi din ce în ce mai mari, pădurea nu mai trebue privită ca un produs al naturii sălbatice; ea trebue să fie cultivată pentru a da maximum de producţe şi calitate. Pentru aceasta se cere însă să selecţionăm şi să ameliorăm speciile forestiere.

Autorul se ocupă de marea Staţiune de Selecţionare dela Placerville în California şi de rezultatele încercărilor la care s'a ajuns până azi.

At. H.

FORSTARCHIV.

Caietul 22, 15 Nov. 1937.

H. Gläser.

Was gibt es Neues an Geräten für Holzhauerei und Holzbringung ?

Aparate noui pentru doborîtul şi transportul lemnului. (14 pag).

O privire de ansamblu asupra actualului stadiu al problemei aparatelor şi instrumentelor întrebuinţate: ferăstrae, topoare, grife, cârlige şi pârghii pentru ridicarea buştenilor, ţapine, clupe, pene şi ciocane, protectoare pentru lucrătorii care lucrează în genunchi când taie buştenii, căruţe pe două şi patru roate (cu cauciuc) şi autocamioane simple sau pe şenile pentru transportul buştenilor. Toate sunt analizate în forma în care le furnizează diferitele firme, arătându-se modu de lucru, avantajele şi cusururile respective. La urmă, se citează o bogată literatură (utilizată) pentru a fi la îndemâna celor ce vor să aprofundeze diferitele chestiuni în legătură cu acest subiect.

Arnold Müller.

„Was ist Schneideholz ?"

„Ce este lemn de cherestea?" (1 pag.).

O replică la un articol publicat în Nr. 2 din F. A. de către Junack.

K. Junack.

Stellungnahme zu vorstehenden Einwendungen.

Răspuns la obiecţiunile precedente. (2 pag.).

Autorul îşi justifică aserţiunile din articolul criticat cu exemple practice, numerice şi dispoziţiunile din „Homa".

Recenzii:

Olbrich, A.: Handbuch der Baumschule.

Caietul 23, 1 Dec. 1937.

E. Stenzel.

Leistungsuntersuchungen mit Motorsägen im Hauungsbetrieb.

Cercetări asupra rezultatelor obţinute prin întrebuinţarea ferăstraelor cu motor în exploatări (7 pag.).

Un rezumat al rezultatelor obţinute în lucrările efectuate de Institutul pentru ştiinţa muncii din Eberswalde. Cercetările au fost făcute în arboretele de molid şi brad din ocolul Wüstegiersdorf, de către Prof. Hilf şi Forstassessor Gläser, folosindu-se ferăstraele cu marca „Erco". In acest scop, au fost alese două suprafeţe în care s'a lucrat în paralel : manual şi cu ferăstrae cu motor. Lucrul manual a fost, bine înţeles, organizat în condiţiile cele mai bune posibile. Rezultatul: s'a dovedit superioritatea ferăstraelor cu motor, care au dat un randament de 200—400% mai mare decât ferăstraele de mână. Totuşi, dacă ferăstraele cu motor permit un câştig de timp, o cheltuială mai mică şi deci un randament superior, nu trebue să se uite că rezultatele bune depind numai de o organizare raţională a muncii şi în prealabil o deprindere a lucrătorilor cu aparatele de întrebuinţat şi cu tot cea ce au de făcut.

K. Abetz..

Nachwort zu „Vorratswirtschaft und räumliche Ordnung unter besonderer Berücksichtigung südwestdeutscher Verhältnisse".

Epilog la articolul „Vorratswirtschaft şi ordinea în spaţiu cu specială privire la condiţiile din S.-W. Germaniei". (½ pag.).

Intr'un articol (al lui R. Müller), publicat în F. A. se face o critică a lucrărilor lui Abetz (publicate tot în F. A.), care ar fi spus că... în Prusia ideile lui Gayer nu ar fi avut răsunet. Abetz, în replică, arată că n'a fost înţeles cum trebue.

R. Müller.

Stellungnahme zu vorstehenden Ausführungen.

Răspuns la explicaţiile de mai sus. (2 pag.).

R. Müller îşi precizează afirmaţiile din articolul discutat şi la urmă... e mulţumit că prin discuţie problema a fost elucidată.

Recenzii:

Krüssmann, G.: Die Laubgehölze

Schmitt, R.: Die waldbauliche und bodenkundliche Bedeutung der Bodenflora des Buchenwaldes im Hochspessart.

Schimitschek, E.: Schlüssel zur Bestimmung der wichtigsten forstlich schädlichen käfer.

Parchmann - Wrabec - Walbrecht: Die forst-und holzwirtschaftliche Gesetzgebung des Dritten Reiches.

T. B.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT

Caietul 10, 15 Mai 1937.

Prof. Dr. Ernst Münch.

Versuche über Wege und Richtungen der Stoffbewegungen im Baum.

Cercetări asupra căilor şi direcţiilor circulaţiei sevei în arbore (Articolul urmează).

Ing. Iulius Fröhlich.

Aus dem Buchenurwalde der Ostkarpathen.

Despre pădurea virgină de fag din Carpaţii Estici.

După ce face o serie de consideraţiuni generale asupra răspândirii fagului în Carpaţii Estici, autorul arată cu ajutorul unor locuri de încercare care este distribuţia exemplarelor pe diametre. In partea finală autorul se ocupă şi de lucrarea de doctorat a subsemnatului, asupra fagului din Carpaţi, arătându-ne unele nepotriviri de vederi.

Caietul 11, 1 Iunie 1937.

Prof. Dr. Ernst Münch.

Versuche über Wege und Richtungen der Stoffbewegungen im Baum.

Cercetări asupra căilor şi direcţiilor circulaţiei sevei în arbore.

După cercetările întreprinse asupra circulaţiei sevei în arbore, autorul ajunge la următoarele concluzii:

Circulaţia sevei nelucrate şi a hormonilor se face numai dela bază în sus şi în direcţie oblică.

Asimilatele circulă înspre locurile unde este neovie de ele, fie în jos, fie în sus şi la distanţe mari, după cum este necesar de departe.

La răşinoase, când începe înfrunzirea, mugurii îşi iau hrana nu numai dela acele aflate pe acelaş lujer ci chiar dela ramurile vecine.

Creşterea în grosime a tulpinei poate avea loc când se secueşte arborele, prin trecerea sevei din celulă în celulă, ocolind partea lipsită de liber.

Edgar Krausen.

Studien zur Forstgeschichte geistlicher Grundherrschaften in Südostbayern.

Studii în legătură cu istoricul pădurilor mânăstireşti în Sudestul Bavariei (Articolul continuă).

Caietul 12, 15 Iunie 1937.

L. Fabricius.

Ein Versuch mit biologisch-dinamischer Düngung.

O încercare cu îngrăşământ biologic-dinamic.

In ultimii ani a apărut în Germania un curent ce se întindea din ce în cea mai mult.

El propăvăduia o disciplină nouă numită: „economia biologică-dinamică (biologisch-dinamischer Wirtschaftsweise)". Această disciplină enunţa între altele că, un îngrăşământ (băligarul) tratat după metoda ei, este mai eficace ca unul netratat.

Spre a pune capăt acestor afirmaţii, prof. Fabricius a făcut o încercare cu puieţi şi semănătură de molift într'un teren îngrăşat cu asemenea îngrăşământ şi altul cu îngrăşământ obişnuit. Se constată după doi ani că nu este nici o diferenţă între puieţi. Deci totul nu este decât o amăgire.

Hans Schwarz.

Das Holz der Roteiche.

Lemnul de Quercus rubra.

Câteva cercetări technologice asupra lemnului de Quercus rubra, conduce la concluziile că lemnul de gorun este superior celui de Q. rubra.

Edgar Krausen.

Studien zur Forstgeschichte geistlicher Grundherrschaften in Südostbayern.

Studii în legătură cu istoricul pădurilor mânăstireşti în Sudestul Bavariei (Articolul continuă).

Caietul 13, 1 Iulie 1937.

Die Zweiflügler (Diptera) des Waldes.

Dipterele pădurei (Articolul continuă).

Dr. Kurt Mantel.

Waldverbreitung und Waldeigentum in deutschen Raumplanungsrecht.

Distribuţia pădurilor şi proprietăţii forestiere în politica de reglementare a spaţiului (pământului) german. (Articolul continuă).

Caietul 14, 15 Iulie 1937.

K. Escherich.

Die Zweiflügler (Diptera) des Waldes.

Dipterele pădurii.

Grupa dipterelor cuprinde o mulţime de specii cari au mare importanţă pentru pădure. Autorul trece în revistă aceste specii, aducând observaţiuni asupra modului de viaţă şi a arborilor pe care se găsesc.

Edgar Krausen.

Studien zur Forstgeschichte geistlicher Grundherrschaften in Südostbayern.

Studii în legătură cu istoricul pădurilor mânăstireşti din Sudul Bavariei.

Autorul cercetează cum au fost gospodărite pădurile, din timpurile cele mai vechi (1600), la trei mânăstiri din partea de Sud-Est a Bavariei.

Ant. V. Răd.

„HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF"

O nouă revistă a lemnului în Germania

Literatura privitoare la studiul lemnului se găseşte răspândită în Germania, după temele pe care le tratează, în diferite reviste de specialitate, unele din ele destinate exclusiv lemnului, altele în care asemenea articole apar sporadic. O revistă care să se ocupe de toate problemele studiului lemnului a apărut abia în Noembrie 1936 cu numele „Holz als Roh-und Werkstoff. Revista apare lunar, format D.I.N.A. (210×297 mm), sub conducerea Prof. Dr. Ing. F. Kollmann din Eberswalde cu concursul multor personalităţi de seamă ce se ocupă cu studiul lemnului în Germania şi străinătate.

Din programul revistei extragem următoarele: „Ha. Ru. W." va comunica asupra proprietăţilor, prelucrării şi îmbunătăţirii lemnului şi anume nu numai prelucrarea mecanică ci şi cea chimică. Mici comunicări se vor ocupa de instituţiile de specialitate, noutăţi tehnice din practică şi rezultate provizorii ale ştiinţei. Contribuţiile asupra lemnului răspândite în publicaţiile germane şi streine vor fi sistematic referate în rubrica specială a referatelor asupra literaturii. Acesta este poate cel mai mare serviciu pe care îl aduce această revistă celor ce se interesează de studiul lemnului.

Un număr imens de reviste care apar lunar în toată lumea sunt cercetate pentru găsirea articolelor cu privire la lemn. Acest material este sistematizat după o clasificare zecimală elaborată de Prof. F. Kollmann şi însuşită până acum de majoritatea colaboratorilor revistei. Fiecare referat poartă indiciile de clasificare astfel că se poate foarte uşor organiza cu acest material o cartotecă a literaturii lemnului atât de greu de aranjat după clasificarea generală zecimală, care asupra technologiei lemnului nu şi-a concentrat până acum atenţiunea şi nu a făcut o clasificare mai amănunţită în acest domeniu.

Privind această rubrică a referatelor putem avea o imagine completă a producţiei lunare literare în tehnologia lemnului şi rămânem surprinşi de mulţimea publicaţiilor, deşi acestea au trecut printr'o riguroasă selecţionare înainte de referare.

O muncă extraordinară este depusă pentru aceste referate care umplu cel mai mare gol existent până acum în literatura privitoare la lemn.

Revista îşi împarte materialul în următoarele rubrici: studii, mici comunicări, revista patentelor, referate asupra literaturii, recenzii.

Revista apare în editura Julius Springer, Berlin, în condiţii de tehnică tipografică impecabile. Costul abonamentului este de 24 Rm (cca. 960 lei) anual. Costul unui caet 2,5 Rm (cca. 100 lei).

Până acum au apărut 2 caete, din care primul dublu, cu următorul cuprins:

Caetul 1/2, Octombrie—Noembrie, 1936.

Studii.

J. A. von Monroy.

Holz als Rohstoff der Weltwirtschaft.

Lemnul ca materie primă în economia mondială.

Se cercetează noile domenii de întrebuinţare a lemnului, cerinţele lor în lemn, creşterea necesităţii lemnului şi producţia mondială, circulaţia lemnului între diferite state probleme ale aprovizionării cu lemn. Intre acestea autorul pune problema transportului, a măririi producţiei forestiere şi a unei complecte şi raţionale întrebuinţări a lemnului prin mijloace pe care să le pună tehnica la îndemână.

Reinhard Trendelenburg.

Über Stammwuchsuntersuchungen und ihre Auswertung in der Holzforschung.

Asupra analizelor de arbori şi a punerii lor în valoare la studiul lemnului.

Se arată modul cum se fac analizele de arbori, întrebuinţarea lor pentru studiul proprietăţilor fizice, chimice şi technologice în legătură cu însuşirile trunchiului şi condiţiunile biologice în care a fost crescut.

Otto Graf.

Wie können die Eigenschaften der Bauhölzer mehr als bisher nutzbar gemacht werden? Welche Aufgaben entspringen aus dieser Frage für die Forschung?

Cum pot fi făcute proprietăţile lemnelor de construcţie mai folosibile ca până acum? Ce probleme isvorăsc din această întrebare pentru cercetare?

Autorul crede necesară în primul rând o statistică a proprietăţilor lemnului în funcţie de structură şi felul creşterii. Trebue apoi să se ştie întrucât procedeele de azi pentru stabilirea proprietăţilor lemnului sunt utilizabile pentru aplicarea cunoştinţelor câştigate până acum. De asemenea, care rezistenţe sunt hotărîtoare în îmbinarea lemnelor şi cum se pot pune în valoare încă mai departe proprietăţile lemnului prin îmbinări de diferite feluri. Este nevoe ca să se stabilească din nou rezistenţele admisibile pe baza cercetărilor noi.

F. Kollmann und W. Brunn.

Untersuchungen an Nonnenholz.

Cercetări asupra lemnului din arborii atacaţi de nonă.

Cercetările au fost provocate de faptul că lemnul rezultat după un atac de nonă se vindea pe un preţ scăzut şi din cauză că se credea inferior calitativ. Cercetările făcute asupra lemnului de molift rezultat din arbori verzi, cu acele pe jumă-

tate căzute şi complet căzute, au arătat că nu este nici o scădere a proprietăţilor lemnului rezultat în urma atacului nonei. Singurele scăderi ale calităţii pot surveni din cauza atacurilor bacteriilor şi ciupercilor asupra lemnului prost manipulat.

Edgar Mörath.

Eigenschaften und Verwendung von Kunstharzleimen.

Proprietăţile şi întrebuinţarea cleiurilor din răşinoase artificiale.

Greutăţile în aprovizionarea cu cleiurile animale sau vegetale cum şi superioritatea tehnică — mare rezistenţă la absorbirea umezelii şi la atacul bacteriilor şi ciupercilor — au făcut ca întrebuinţarea cleiurilor din răşini artificiale să fie desvoltată.

Autorul arată constituţia diferitelor cleiuri din această categorie, şi însuşirile lor. Se dau deasemenea rezultatele cercetărilor asupra rezistenţii lemnelor contraplacate cu aceste cleiuri la atacul ciupercilor şi bacteriilor.

O. Kraemer.

Neue Wege bei der Beurteilung von Sperrholz.

Căi noui la judecarea lemnului contraplacat.

Aprecierea lemnului contraplacat după caracterele exterioare trebue complectată cu o perfectă cunoaştere a însuşirilor de rezistenţă. Autorul propune reprezentarea polară a acestor însuşiri după care se poate foarte bine judeca felul de aşezare al foilor, încleirea şi modul de fabricaţie al placajului.

G. A. Kienitz.

Buchenzellstoff nach alkalischem Aufschlussverfahren.

Celuloză din fag după procedeul alcalic de dezagregare.

O descriere a încercărilor şi rezultatelor de dezagregare de până acum a lemnului de fag precede studiul mai amănunţit al proprietăţilor celulozei din fag pentru fabricarea hârtiei şi a fibrelor artificiale pentru tors. Se tratează apoi procedeul nou inventat de fierbere treptată cu alcali care dă o foarte bună celuloză de fag în special pentru fabricarea fibrelor de tors.

Heinrich Lüers.

Der heutige Stand der Holzverzuckerung.

Stadiul actual al fabricării zahărului din lemn.

Transformarea lemnului în substanţe zaharoase a ieşit din stadiul cercetărilor şi a intrat în industria mare.

Autorul descrie diferitele procedee de fabricaţie — Scholles-Tornesch, Rheinau, Darboven, Hoch şi Bohunek, Mitterbiller — ale zahărului din lemn şi prelucrarea ulterioară a acestui material în: nutreţuri din hidraţi de carbon, glucoză curată, alcool şi nutreţuri din drojdii. Deasemenea se arată cantităţile şi proprietăţile produselor secundare, pentosan, materii tanante, răşini şi lignină, rezultate la fabricarea zahărului din lemn.

Mici comunicări:

— Asupra bilanţului lemnului german.

— Vânzarea anuală a lucrurilor manuale din lemn.

— Nouă maşină de curbarea lemnului.

— Incercarea lemnului.

Normele germane asupra lemnului s'au elaborat în anul 1934 şi au un caracter provizoriu pentru a se vedea ce rezultate dau într'un număr de ani.

In urma progreselor extraordinare ale studiului lemnului şi a experienţelor făcute până acum în practică, se simte nevoia refacerii acestor norme spre a fi în curent cu ultimele cercetări:

In această revistă se vor publica proiectele noilor norme. Acest număr cuprinde proiectul făcut de Prof. Otto Graf pentru „determinarea însuşirilor de creştere", noduri, mărimea inelului anual, mersul fibrelor.

Referate asupra literaturii.

Această rubrică cuprinde 200 referate asupra publicaţiilor din domeniul studiului lemnului. Referatele sunt aranjate după clasificarea zecimală publicată tot aci.

Recenzii:

H. Meyer, Buch der Holznamen.

E. Schimitschek, Schlüssel zur Bestimmung der wichtigsten forstlich schädlichen Käfer.

W. Ehrmann und R. Seeger, Neuere Untersuchungen über die Scherfestigkeit, Druckfestigkeit und Schlagfestigkeit von Kiefern-und Fichtenholz.

K. Egner, Neuere Erkenntnisse über die Vergütung der Holzeigenschaften.

Caetul 3, Decembrie 1937.

Studii.

Werner Klatt.

Japans Forst-und Holzwirtschaft.

Economia forestieră şi economia lemnului în Japonia.

Date asupra suprafeţelor de pădure, producţiei, consumului şi importului de lemn din Japonia. Din citirea lor se vede că şi în Japonia s'au distrus pădurile până acum fără milă, că pădurile statului sunt singurele care mai supravieţuesc jafului, că măsuri de protecţie drastice a pădurilor existente s'au luat în ultimul timp şi o extraordinară campanie de împăduriri este începută şi susţinută cu dârzenie.

R. Schulze, G. Theden und O. Vaupel.

Röntgen-Interferenzuntersuchungen einheimischer.

Holzarten im gesunden Zustand und nach Pilzangriff.

Cercetări röntgenografice asupra esenţelor lemnoase indigene în stare sănătoasă şi după atacul ciupercilor.

Generalităţi asupra cercetărilor cu ajutorul razelor Röntgen, modul de lucru la cercetarea lemnelor, structura lemnului în diagramele obţinute cu raze Röntgen, diferenţe de structură apărute în diagramele lemnelor atacate de ciuperci.

J. Liese.

Zur Beurteilung der Dauerhaftigkeit überseeischer Nutzhölzer.

La judecarea trăiniciei lemnelor exotice.

Se arată metoda de laborator pen-

tru cercetarea rezistenţii lemnului la atacul diferitelor ciuperci. Din cercetările făcute s'a constatat că lemnele exotice rezistă mai bine la atacul ciupercilor obişnuite în Germania, datorită faptului că au fost scoase din mediul în care au trăit şi unde au avut duşmanii lor periculoşi, iar ciupercile nu găsesc elementul lor cel mai potrivit de viaţă în aceste materiale.

E. Gaber.

Eigenschaften und Bewertung von in-und ausländischem Nadelnutzholz.

Insuşirile lemnului de lucru al răşinoaselor indigene şi străine şi valorificarea lor.

Studiu comparativ al însuşirilor lemnului de lucru din răşinoasele germane şi străine.

F. Kollmann.

Eine neue Abnützungsprüfmaschine.

O nouă maşină de încercat la uzură.

Cunoaşterea rezistenţii la uzură a lemnului este foarte importantă pentru practică. Incercările făcute cu suflaiul cu nisip nu dau rezultate satisfăcătoare. O nouă maşină, care imită uzura prin mersul omului, a fost concepută de Prof. Dr. Ing. F. Kollmann din Institutul de Cercetarea lemnului, Eberswalde. In acest articol se descrie maşina şi rezultatel obţinute cu ea. Deasemenea se propune ca normele noui să cuprindă acest fel de încercare în locul suflaiului cu nisip dovedit ca neprecis.

W. Weltzien.

Zellwollen.

Lâni vegetale.

Date economice asupra nevoii Germaniei de fibre de tors şi asupra lânii vegetale. Metodele de fabricare ale acestui nou produs şi metodele de încercare sunt tratate pe larg în acest articol.

Mici comunicări:

Se continuă cu publicarea proiectelor de norme pentru înlocuirea celor provizorii de acum.

Revista patentelor:

Se dă lista patentelor aprobate şi a patentelor anunţate în domeniul industriei lemnului.

Referate asupra literaturii:

Sunt cuprinse 92 referate asupra literaturii apărute în studiul lemnului în ultimele luni.

Recenziii.

B. J. Rendle, The growth and structure of wood.

W. and K. Findlay, Dry rot investigations in an experimental house.

C. R. Bergson, Beiträge zur Kenntnis des Sulfitzellstoffverfahrens.

P.-A. Koch, Kunstseiden und Zellwollen, ihre Herstellung, Eigenschaften und Prüfung.

N. Ghelmeziu.

REVUE DE EAUX ET FORÊTS.

No. 9—10, Septembrie—Octombrie 1937.

L. Pardé.

Coups d'oeil rapides sur quelques forêts de la Suisse.

Privire generală asupra câtorva păduri din Elveţia.

Descrierea câtorva păduri vizitate de autor în Iunie 1937, cu ocazia unei excursii.

Aug. Barbey.

Le pinsapo au service de la forêt méditerranéenne.

Pinul pinsapo în serviciul pădurii mediteraniene.

Pentru evitarea incendiilor în pădurile din basinul mediteraneean, se recomandă crearea de arborete de pin pinsapo.

R. Blais.

Réflexions sur l'aménagement des reboisements résineux en Lorraine.

Reflexii asupra amenajării reîmpăduririlor de răşinoase în Lorena.

Discutarea diverselor probleme pentru cel mai bun sistem de amenajare, a masivelor din Lorena, în vedera regenerării lor.

Pierre Buffault.

Au sujet du mélèze.

Despre larice.

Exigenţele laricelui asupra staţiunei, climei, luminei, etc.

L'importance du bois en tout que matière première et materiel.

Importanţa lemnului ca materie primă şi material.

Reproducerea unui articol după „Le Bulletin des Archives d'Economie mondiale de Hamburg" în care autorul trece în revistă noile întrebuinţări ale lemnului.

Congrès de la technique du bois.

Congresul technicei lemnului.

Rezumatul lucrărilor ce au avut loc la acest congres.

Gr. Vas.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. 4, Heft 12 (Septembrie 1937).

Eduard Krca, Dr. Ing., Prof.:

Die Forstwirtschaft in der Tschechoslowakei.

Economia forestieră în Cehoslovacia.

Pana unui cunoscut autor de specialitate, ne dăruieşte un cuprinzător studiu (56 pag.), bine echilibrat, de orientare generală, asupra stărilor forestiere din ţara vecină şi prietenă.

Material este dispusă astfel: 1. Geografia economiei forestiere; 2. Exploataţiunea forestieră şi bazele sale; 3. Amenajarea, administraţia şi supravegherea; 4. Politica forestieră şi a lemnului; 5. Invăţământul silvic, institute de cercetări forestiere, asociaţiuni forestiere, publicaţiuni periodice.

Gospodăria forestieră cehoslovacă — sau mai exact cehă — se prezintă

la un înalt grad de cultură şi bună rânduială, având în urma sa o foarte frumoasă tradiţie sub toate raporturile. Incontestabil că îndelungata influienţă a culturii germane şi aspra întrecere dintre cehii şi germanii conlocuitori ai ţărilor din Sudeţi, au constituit şi constitue împrejurări foarte favorabile sub raportul acesta al progresului.

Indemnăm pe cetitorul român să consulte acest articol interesant. Nu va avea decât de câştigat, şi nu puţin.

Internationales Forst-und Holzwirtschaftsberieht.

Raport asupra economiei forestiere internaţionale şi a lemnului.

Ca de obicei ni se prezintă mult material informativ din diverse ţări şi ţinuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

In cartea „Despre vânătoare" de d-l C. A. V. Popescu, se găsesc sfaturi practice cu referire la întreg domeniul vânătoarei.

Lucrarea este ilustrată şi cuprinde 320 pagini de text. Este legată cu scoarţe tari. Preţul: 200 lei, plus 15 lei spese de transport. (Contra ramburs, încă 16 lei).

Se poate comanda direct la autor: C. A. V. Popescu, Făget, Str. Horia Nr. 7, jud. Severin.

NECROLOG

†

B. N. PRETORIAN

1861—1937

Incă unul din bătrânii corpului nostru silvic a trecut în lumea veşniciei. Acesta este B. N. Pretorian, unul din ultimii doi membrii fondatori ai Asociaţii noastre cari mai supraveţuiau în 1937.

Timp de mai bine de 30 ani, Pretorian a servit statului, neîntrerupt, depunând o muncă care a fost plină de rod. Aceasta a făcut ca în cariera sa să fie deosebit de apreciat de colegii şi de toţi cei ce l-au cunoscut.

Activ, energic, plin de sentimentul datoriei şi entuziast, Pretorian acolo unde a pus mâna a creiat. Incă din primii ani ai carierii lui se face remarcat prin zelul pe care-l depune în vederea păstrării patrimoniului forestier şi pentru creiarea lui. Deaceea îl vedem apărând în Dobrogea unde lucrează la împădurirea stepelor acestei provincii.

In 1893, Ministerul de Agricultură şi Domenii constituind o comisie de silvicultori, căreia i-a dat drept misiune studierea plantaţiilor de molid din Bucovina, Pretorian a fost printre cei aleşi.

A călătorit în Franţa unde s'a interesat în deosebi de plantaţiile de pin maritim din landele Gasconiei.

După aceste călătorii, stabilindu-se la Constanţa ca şef de Regim Silvic, a şi pornit la lucru. Rezultatele acestei activităţi se găsesc în publicaţia din 1906 a Ministerului de Agricultură şi Domenii, intitulată: Impădurirea terenurilor cedate satelor din Dobrogea. El este autorul

împăduririi perimetrelor de la Murfatlar, Caraomer, Caramurat, Hasânca, Sarighiol, etc. etc.

S'a născut la 9 Ianuarie 1861 în comuna Coţofenii din Faţă, judeţul Dolj. Liceul (7 clase) l-a făcut la Craiova. A făcut apoi Şcoala Specială de Silvicultură. In 1885 a fost primit in Serviciul silvic al Statului cu gradul de Gard general cl. II, încredinţându-i-se în luna Noembrie, conducerea Ocolului Pauleşti (Prahova). Gradul de Guard general cl. I l-a obţinut în 1888 (Decembrie 8), iar în Aprilie 1893 a fost numit Sub-inspector cl. III. După vizita din Bucovina a luat conducerea ocolului Sinai-Câmpina. La 1 Aprilie 1899 a fost avansat subinspector silvic cl. II, numindu-l agent de control la Regiunea II-a silvică din Bacău. Aici a lucrat până în anul 1901, când a fost trecut în Serviciul Central din Bucureşti, unde a fost înaintat la gradul de subinspector cl I pe ziua de 1 Aprilie 1908. La 1 Aprilie 1910 i s'a dat gradul de inspector silvic cl. II-a, fiind trecut la Regionala dela Constanţa. In 1913 a obţinut ultimul grad de inspector cl. I-a.

A primit ca distincţiuni: medalia jubiliară 1906 şi Ordinul Coroana României în gradul de cavaler şi ofiţer.

Membru fondator al Societăţii Progresul Silvic, Pretorian a avut fericirea să fie faţă la sărbătorirea de o jumătate de veac a Societăţii, fiind şi naş al drapelului ce s'a sfinţit cu acest prilej.

A decedat la 16 Octombrie 1937, fiind incinerat la crematoriul „Cenuşa" din Bucureşti.

Să-i fie amintirea veşnică.

G. Nicolau
Inginer inspector g-ral silvic
pensionar

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Volovăţ, jud. Rădăuţi, proprietatea comunei Volovăţ, în suprafaţă de 243 ha, 7800 m.p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 100 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Sinica, jud. Vlaşca, proprietatea P. Ştefănscu şi Tr. Popescu, în suprafaţă de 144 ha. 9824 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 17 ani. Revizuirea după 17 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Tr. Moşoiu.**

No. 252594 din 5 Noembrie 1937.

---

a) Amenajamentul pădurii Valea Seacă, jud. Sălaj, proprietatea comunei Ciumârna, în suprafaţă de 128 ha. 1386 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cetate, jud. Cluj, proprietatea Composesoratului Ion Coşa şi soţii, în suprafaţă de 117 ha. 4800 m. p. Regimul crâng. Revoluţia normală 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii Conop, jud. Arad, proprietatea Composesoratului din comuna Conop, în suprafaţă de 89 ha. 5700 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

d) Amenajamentul pădurii Cărbunar şi Brătila, jud. Someş, proprietatea comunei Tentea, în suprafaţă de 43 ha. 7700 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Vârşicilor, jud. Caraş, proprietatea comunei Vărădia, în suprafaţă de 25 ha. 5550 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 20 ani, cu întocmirea unui nou plan special după zece ani.

f) Amenajamentul pădurii Bucium, jud. Bihor, proprietatea comunei Bucium, în suprafaţă de 23 ha. 0200 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani, cu întocmirea unui nou plan special după 10 ani.

g) Amenajamentl pădurii Măgurele, jud. Ilfov, proprietatea Academiei Române, în suprafaţă de 21 ha. 6100 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

h) Amenajamentul pădurii Ofrişeni, jud. Iaşi, proprietatea Scoalei de Agricultură Miroslava, în suprafaţă de 21 ha. 3800 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. I. Siseşti.**
No. 269508 din 23 Noembrie 1937.

---

a) Amenajamentul pădurii Gura Vulcana Seria I-a, jud. Dâmboviţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1423 ha. 6900 m.p. tratată în o serie de codru cu tăieri succesive şi revoluţia normală 120 ani şi o serie de crâng simplu cu revoluţia normală 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Columbu Seria XIV-a, jud. Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1091 ha 6000 m.p. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 120 ani. Revizuirea după 8 ani.

c) Amenajamentul pădurii Podari-Palilula Seria VII-a Harba, jud. Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 602 ha. 5800 m.p. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii Probota, jud. Iaşi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 105 ha. 8100 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Lunca Bereşti, jud. Iaşi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 12 ha. 9000 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. I. Siseşti.**
No. 269509 din 23 Noembrie 1937.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii comunale Iacobeni, jud. Câmpulung, proprietatea comunei Iacobeni, în suprafaţă de 566 ha. 7100 m.p. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Pilipăuţi, jud. Dorohoiu, proprietatea Institutului N. Sofian, în suprafaţă de 354 ha. 6300 m. p. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea la finele revoluţiei normale.

c) Amenajamentul pădurii Cornet, jud. Caraş, proprietatea Composesoratului Gârliste, în suprafaţă de 64 ha. 8400 m.p. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

d) Amenajamentul pădurii Vulturi, jud. Caraj, proprietatea Composesoratului Slatina-Nera, în suprafaţă de 44 ha. 8900 m.p. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Cupen ş. a. jud. Argeş, proprietatea Maria St. Hagianoff, în suprafaţă de 41 ha. 6700 m.p. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia normală 25 şi 20 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. I. Siseşti.**

No. 269510 din 23 Noembrie 1937.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Clit, jud. Suceava, proprietatea Obştii Clit, în suprafaţă de 144 ha. 3400 m.p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea lui Câine, judeţul Gorj, proprietatea Bisericei Sf. Gheorghe-Pârâu, în suprafaţă de 74 ha. 2100 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Sanaieu, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Sanaieu, în suprafaţă de 57 ha. 6000 m.p. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 20 ani, — cu întocmirea unui nou plan special de exploatare după zece ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârâul Iuteş, judeţul Mureş, proprietatea Bisericilor: gr. cat. Chesler rom. cat. Ditrău, Chileni, Borsec şi Bilbor în condiţiunile Jurnal Cons. Miniştri No. 1751/1934 în suprafaţă de 40 ha. 2850 m.p. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 90 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Leşile Teiu, judeţul Argeş, proprietatea Maria Ţuţuianu, în suprafaţă de 40 ha. 4000 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Fagul Inalt, judeţul Ciuc, proprietatea Bisericilor gr. cat. Bicazul Ardelean şi rom. cat. Valea Strâmba şi Bârzova — cu condiţiunile Jurnal. Cons. Min. No. 1751/1934 în suprafaţă de 23 ha. 0200 m.p. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 90 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Tr. Moşoiu.**

No. 277679 din 1 Decembrie 1937.

---

a) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic Lozova, jud. Lăpuşna, proprietatea Statului, în suprafaţă de 10.903 ha. 9700 m.p. tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia normală 108 ani, trei serii de crâng compus cu revoluţia normală 35 ani şi una serie de crâng simplu cu revoluţia normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Glăvăneşti-Ţepoaea, jud. Tecuciu, proprietatea Statului, în suprafaţă de 627 ha. 1000 m. p. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 30 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Tr. Moşoiu.**

No. 279712 din 3 Decembrie 1937.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Corneasca, jud. Dâmboviţa, proprietatea D. şi N. Ivănescu, în suprafaţă de 132 ha. 3760 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ţicău, jud. Sălaj, proprietatea comunei Ţicău, în suprafaţă de 51 ha. 4700 m.p. Regim şi tratament crâng, simplu. Revoluţia normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Golani Stănişoara, jud. Roman, proprietatea D. D. Negoescu, în suprafaţă de 47 ha. 5500 m.p. Regim şi

tratament crâng compus. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea în anul 1962.

d) Amenajamentul pădurii Hriţca, jud. Orhei, proprietatea Şcoalei de Viticultură Saharna, în suprafaţă de 35 ha. 2500 m. p. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Tr. Moşoiu.**
No. 279713 din 3 Decembrie 1937.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Reşiţa de Sus, jud. Caraş, proprietatea Uzinelor de Fier şi Domeniilor din Reşiţa U. D. R., în suprafaţă de 7607 ha. 9990 m. p. constituită în 5 serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia normală 100 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Tr. Moşoiu.**
No. 278993 din 3 Decembrie 1937.

---

a) Amenajamentul pădurii Buciogul, jud. Tutova, proprietatea Academiei Române, în supragaţă de 530 ha. 4600 m. p. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluiţa normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Pungeşti, jud. Vaslui, proprietatea Jaques Marco-Polo, în suprafaţă de 253 ha. 2600 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluiţa normală 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Grecii de Sus, jud. Ilfov, proprietatea Eliza O. Soare, în suprafaţă de 94 ha. 3904 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Grădiştea, jud. Vlaşca, proprietatea Eugeniu P. Bănescu, în suprafaţă de 79 ha. 7000 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Revizuirea la finele revoluţiei.

e) Amenajamentul pădurii Dosul Muncelului, jud. Someş, proprietatea Iosif şi Geza Florian, în suprafaţă de 75 ha. 9600 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **C. Sescioreanu.**
No. 293092 din 18 Decembrie 1937.

---

a) Amenajamentul pădurii Putna, jud. Rădăuţi, proprietatea comunei Putna, în suprafaţă de 829 ha. 7800 m. p. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi una serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia normală 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii Bogdand, jud. Sălaj, proprietatea Dr. Degenfeld Maximilian, în suprafaţă de 234 ha. 7800 m.p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **C. Sescioreanu.**
No. 293093 din 18 Decembrie 1937.

---

a) Amenajamentul pădurii Forău, jud. Bihor, proprietatea Composesoratului Forău, în suprafaţă de 139 ha. 3400 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Reovluţia normală 40 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Sasa, judeţul Gorj, proprietatea Ana N. Măcelaru, în suprafaţă de 62 ha. 3750 m.p. Regim crâng. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Cerbului, jud. Argeş, proprietatea Const. Ştefănescu, în suprafaţă de 20 ha. 7930 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Fermei, jud. Ialomiţa, proprietatea Fermei model Călăraşi, în suprafaţă de 20 ha. 5700 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **C. Sescioreanu.**

No. 293094 din 18 Decembrie 1937.

---

a) Regulamentul de exploatare al jădurii Hoiseşti, jud. Neamţ, proprietatea Moşt. Eliza Nevruzi, în suprafaţă de 111 ha. 0200 m.p. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 35 ani.

b) Amenajamentul pădurii Soca-Poiana Târgului, jud. Alba, proprietatea Vincenti Catalina, în suprafaţă de 38 ha. 1740 m.p. Regim crâng. Revoluţia normală 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Soca Sileş, jud. Alba, proprietatea Zeik Gabríela, în suprafaţă de 27 ha. 5348 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Zovoiul Velea, jud. Romanaţi, proprietatea Maria S. Zăgănescu, în suprafaţă de 28 ha. 0500 m. p. Regim şi tratament simplu. Revoluţia normală 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **C. Sescioreanu.**

No. 293095 din 18 Decembrie 1937.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eront sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamntul sau amenajamentul se v revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1938 :

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimănişteanu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari : **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Comaniciu I.
Demetrescu C. I.
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Simionescu I.
Vâlceanu E.

Cenzori : **Ionescu Gh., Chercea Gh., Pallade E.**
Cenzori supleanţi : **Teodorescu St., Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

I 24913

REVISTA PĂDURILOR

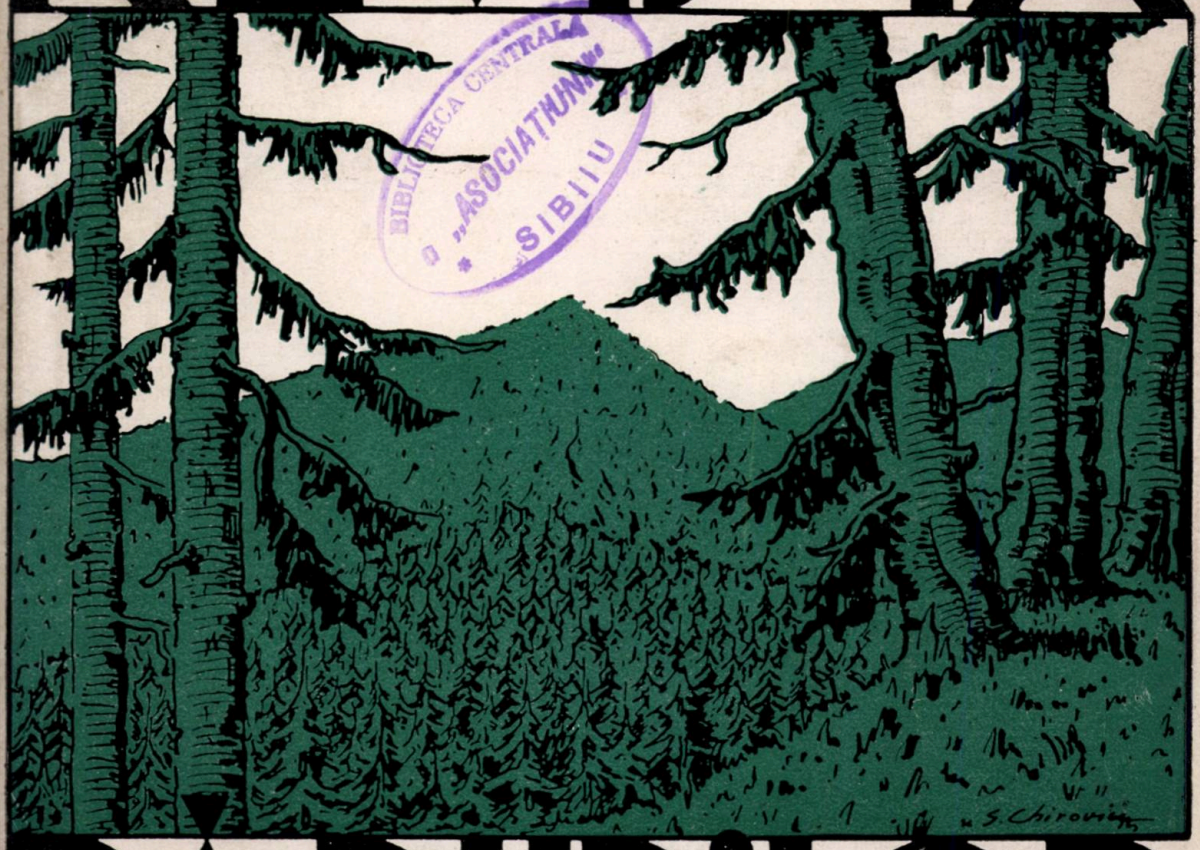

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

FEBRUARIE 1938

ANUL 50, — Nr. 2

18 86 S.P.S.

ORGANUL SOCIETĂȚII

„PROGRESUL SILVIC"

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31, — BUCUREȘTI

SUMARUL:

Editorial:

Măria Sa, Marele Voevod Mihai, la lucru în pădure.

Studii:

Opustul Oașa. Observațiuni de ordin tehnic . . . A. Mălăescu

Referate — Comentarii:

Experiențe în materie de ameliorațiuni alpine . . . At. Haralamb
Conjunctura lemnului în 1937 . . . . . Gh. I. Ionescu
Câteva date din rapoartele prezentate Congresului gazogen . . . . . N. Nedelcovici

Problemele zilei:

Problema muncitorească în întreprinderile forestiere.

Atenție la muncitori . . . . . Tr. Heroiu
Contracte și sisteme de muncă . . . . . I. Moldovanu-Junior
Realități din domeniul muncii în exploatările dela munte, C F.F. și fabricile de cherestea ale Statului . I. Lungu
Problema muncitorească la exploatările de păduri . . D. T. Teodorescu
Aprovizionarea și colonizarea lucrătorilor forestieri . I. Rătan
Cateva aspecte ale problemei lucrătorilor în întreprinderile forestiere . . . . . N. N. Tănăsescu
Personalul și muncitorii în întreprinderile forestiere . M. Prodanciuc

Insemnări:

Un pin exotic rar în România . . . . . Anton Rădulescu

Cronica:

Se descrețesc frunțile . . . . . At. Har.
Tradiție forestieră . . . . . R. Râșcanu
Presa forestieră în Ianuarie 1938 . . . . . Cezar Cristea

Mercuriale:

Piața internațională a lemnului 1937 . . . . . Gr. Vasilescu
Cronica lemnului . . . . . V. C. Filip

Recenzii — Informațiuni — Revista Revistelor — Cercul de Studii Forestiere — Societatea Progresul Silvic — Necrolog

SOMMAIRE:

Editorial:

Son Altesse Royale, Le Grand Voevod Mihai, au travail en forêt.

Etudes:

La Barrage en bois de Oașa. — Observations d'ordre technique . A. Mălăescu

Rapports et commentaires:

Expériences en matière d'améliorations pastorales . . . . . At. Haralamb
La conjoncture du bois en 1937 . . . . . Gh. I. Ionescu
Compte rendu sur les rapports présentés au Congrès international du carbone carburant à Rome . . . . . N. Nedelcovici

Problèmes à l'orde du jour:

Le problème des ouvriers dans les exploitations forestières.

INHALT:

Leitartikel:

Seine Königliche Hoheit, der Grosswoewod Mihai, bei Waldarbeit.

Abhandlungen:

Holzklause Oașa. Technische Bemerkungen . A. Mălăescu

Mitteilungen:

Meliorationsversuche in Alpwirtschaft . . . . At. Haralamb
Holzkonjunktur im 1937 Gh. I. Ionescu
Bericht über die Tätigkeit des in Roma abgehaltenen Internationalen Kongresses für Motorbenzinersatz . . N. Nedelcovici

Tagesfragen:

Die Waldarbeiterfrage.

Măria Sa, Marele Voevod Mihai, la lucru în pădure.
Son Altesse Royale, le Grand Voevod Mihai, au travail en forêt.
Seine Königliche Hoheit, der Grosswoewod Mihai, bei Waldarbeit.

- IUL. 2005
2014

Măria Sa, Marele Voevod Mihai, la lucru în pădure.
Son Altesse Royale, le Grand Voevod Mihai, au travail en forêt.
Seine Königliche Hoheit, der Grosswoewod Mihai, bei Waldarbeit.

MĂRIA SA VOEVODUL MIHAI
LA LUCRU ÎN PĂDURE

In ziua de Joi 20 Ianuarie 1938, Măria Sa Marele Voevod Mihai, în fruntea clasei Sale, care formează o unitate străjerească, a făcut în pădurile Barboşi-Ghermăneşti şi Ţigăneşti din ocolul silvic Ţigăneşti aplicaţiuni practice la cursurile teoretice pe care le urmează.

După oprirea în satul Dobroşeşti, unde Măria Sa a fost primit de un grup de Ingineri Silvici şi de populaţia satului eşită în întâmpinarea Augustului Străjer, a trecut la pădure, unde zece sănii, împodobite cu lăicere, şi pădurari sunând din cornurile lor, aşteptau la capătul drumului.

Caii, nervoşi şi nerăbdători, agitau clopoţeii în dorul lor de ducă spre inima pădurii.

Cine a putut vedea pe Măria Sa Marele Voevod Mihai, din momentul ce a pus piciorul în pădure, nu va mai putea uita câtă voioşie şi câtă voinicie arăta Augustul Moştenitor de Tron, a cărui faţă era iluminată de o vădită bucurie.

In picioare, cu părul auriu în vânt, cu frâiele în mâini, în fuga cailor neastâmpăraţi, cari făceau din sanie un fulg în albul zăpezii, Măria Sa surâdea voios şi încrezător, atât era de înfrăţit cu natura şi cu tot ce-L înconjura.

După 5 km de drum, focul de lângă colibă vesteşte locul de oprire.

Măria Sa ascultă cu deosebită atenţie lămuririle ce I se dau de către d-l consilier A. Nedelcovici, cu privire la arbori şi arborete, varietăţile şi exigenţele lor, cu privire la regenerare, tehnica împăduririlor, ameliorarea arboretelor, exploatare, exploatabilitate, sortimente, etc.

39787

Trecându-se la aplicațiuni practice, Măria Sa Marele Voevod Mihai mânuește toporul, joagărul și maiul cu abilitate de invidiat.

La doborîrea Stejarului, cu mână sigură conduce ultima tăietură de ferăstrău, astfel că, trunchiul se prăvale falnic, tot astfel precum trăise.

Maiul pare o jucărie în mâinile Măriei Sale și sub lovitura-I hotărîtă pana se înfige adânc în tăietură.

La curățitul arborelui de crengi, Măria Sa este în fruntea colegilor, punând mâna harnic la lucru. Sub lovitura sigură și precisă, ramurile atinse de topor, care în mâna Măriei Sale este o uneltă docilă, sar și se înfig la distanță în zăpadă.

Curând, stejarul de 100 de ani e sortat și scurtat în piese pentru diferite întrebuințări, după calitatea lor.

Acum, la sfârșitul vieții, stejarul își desvăluie secretul pe care l-a purtat toată viața în el și arată, celor ce-l citesc, epoca când s'a născut, anii de prosperitate, precum și epocile de vitregie prin care a trecut.

Timpul trecut în pădure a fost plin de însuflețire.

In armonia adâncă a naturii care impresiona, Măria Sa sta în mijlocul Inginerilor Silvici, pădurarilor și muncitorilor și se pătrundea de rosturile pădurii.

Arborii bătrâni duc greul pădurii și-o luptă aspră pentru existență. La adăpostul și protecția lor se desvoltă un tineret, o puiezime care asigură pădurii viitorul; totul se încheagă într'o armonioasă legătură între trecut și viitor, pădurea dând astfel oamenilor exemplu de colaborare, bună înțelegere și continuitate.

Inapoierea din pădure s'a făcut în acea atmosferă de bună dispoziție pe care o dă conștiința îndeplinirii unui lucru folositor.

Caii în goană, parcă nu mai atingeau albul zăpezii. Măria Sa, mulțumit și oțelit de lucrul zilei, cu braț vânjos îndemna fugarii.

Dar ziua n'a putut trece fără ca și o faptă bună să se săvârșească. La o cotitură, un car înțepenit al unui român nevoiaș e urnit din loc de umărul puternic al Măriei Sale, carul pornind astfel ușurat de greaua prinsoare.

Măria Sa trece mai departe, surâzând mulțumit, iar săteanul al cărui car s'a urnit din loc, privește din urmă și nu-i vine a crede.

O ultimă etapă îl reține pe Măria Sa la reședința ocolului silvic Țigănești. Intr'o atmosferă intimă împreună cu d-nii Comandant T. Sidorovici, Comandor Fundățeanu, Maior Dimăncescu, Căpitan Tomescu și colegii clasei Măriei Sale cari îl însoțesc, făcând cerc cu Inginerii silvici — consilier A. Nedelcovici, Matei Pandrea, M. Rădulescu, Eftimie Petrescu, Emanoil, Mateescu, în modesta casă a șefului de ocol, cinstită de bunăvoința Măriei Sale, — s'au recapitulat faptele zilei.

Virtuțile Măriei Sale, firea și felul Său, L-au așezat în inima tuturor.

Incă o clipă și de-acum Măria Sa a trecut mai departe, spre alte țeluri, spre alte îndatoriri.

20 Ianuarie 1938, rămâne ziua de „Merit Forestier" a Măriei Sale.

REVISTA PĂDURILOR

S T U D I I

OPUSTUL OAŞA

OBSERVAŢIUNI DE ORDIN TECHNIC

de A. MĂLĂESCU
ing. şef silvic la U. D. R.

In n-rul 1 din 1937 al „Revistei Pădurilor" a apărut un documentat studiu al d-lui ing. insp. silv. D. Roşu, cu privire la lucrările de proectare şi execuţie ale opustului „Oaşa" de pe Valea Sebeşului, studiu pentru care autorul merită toată gratitudinea cititorilor acestei reviste.

In cele ce urmează, îmi permit să discut acest studiu nu cu gândul de a-i diminua valoarea, ci în interesul unei mai ample documentări a camarazilor noştri în această chestiune.

Prin aceste rânduri încerc în prima linie să sporesc încrederea inginerilor silvici în calculele de rezistenţă, înlăturând în felul acesta supradimensionarea construcţiilor forestiere, care este însoţită întotdeauna de un spor considerabil de cheltuieli; pe de altă parte încerc să determin pe colegii mei, ca atunci când au de executat lucrări importante, să rupă cu tradiţia, adică să nu folosească numai decât materia primă, care formează obiectul principal al activităţii lor, adică lemnul, atunci când alte soluţii ar fi mult mai rentabile.

Pentru o mai bună înţelegere voi proceda metodic.

La pag. 12 din n-rul 1/1937 al „Revistei Pădurilor" sub lit. g „Materialul din care s'a construit opustul", se spune:

„Având în vedere, că opustul s'a proectat a se construi la distanţă de 64 km de oraşul Sebeş, într'o regiune unde există în apropiere lemn de molid şi piatră şi unde aducerea altor materiale de construcţie (ciment, fier) ar fi foarte costisitoare,

în vederea reducerii cheltuielilor, opustul de care ne ocupăm s'a construit din căsoae de lemn umplute cu piatră. Aceste baraje au și avantajul că rezistă mai bine la izbiturile, la care le supun buștenii și nu necesită fundații prea scumpe.

Pentru prelungirea durabilității construcției s'a prevăzut acoperirea ei cu șindrilă".

Trecând la determinarea dimensiunilor opustului, se stabilește grosimea coronamentului opustului după cum urmează:

$$b = \frac{I}{2} \cdot \frac{\mu}{\alpha} \cdot \frac{\gamma^{*)}}{\gamma_1} = \frac{5,7}{2} \times \frac{1,60}{0,60} \times \frac{1.000}{1.800} = 4,25 \text{ m.}$$

μ = coeficient de siguranță
α = „ „ frecare
γ = greutatea specifică a apei
γ_1 = „ „ a unui m³ din trupul opustului.

Se amintește, apoi, că pentru a spori rezistența construcției la răsturnare baza opustului s'a îngroșat până la 8,25 m.

Să vedem dacă a fost justificată această îngroșare a bazei opustului, care a scumpit lucrarea cu cel puțin 40%.

Supunem verificării la răsturnare, opustul având grosimea de 4,25 m rezultată din calculul de mai sus.

Presiunea hidrostatică $P = \frac{H^2}{2}\gamma^1$, tinde să răstoarne corpul opustului în jurul muchei D. (fig. 1). Acestei acțiuni corpul opustului îi rezistă prin greutatea sa $Q = b.H.\gamma_1$.

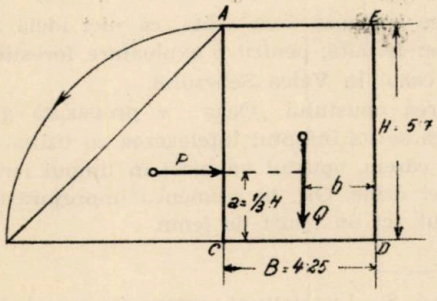

Fig. 1

Condiția echilibrului este: P.a.=Q.b. (1)

*) Cu ajutorul acestei formule se calculează stabilitatea barajului, în contra alunecării.

In practică se aplică și un coeficient de siguranță n, care după profesorul Jankó [1]), în condițiuni nefavorabile este egal cu 2—2,5, iar în condițiuni favorabile cu 1,5—1,75.

Formula (1) se va transforma deci în: n.P.a.=Q.b. (2)

Inlocuind valorile respective, vom avea:

$H=5,7$ m.

$\gamma^1=1000$ kg/m^3,

$$a = \frac{H}{3} = \frac{5,7}{3} = 1,9 \text{ m},$$

$$b = \frac{B}{2} = \frac{4,25}{2} = 2,125 \text{ m},$$

$\gamma_1 = 1.800$ kg/m^3

$$P = \frac{H^2}{2}\gamma^1 = \frac{5,7^2}{2} \cdot 1.000 = \mathbf{16.245 \text{ kg.}}$$

$Q=4,25\times5,7\times1800=\mathbf{43.605 \text{ kg,}}$

din formula (2) aflăm:

$$n = \frac{Q.b.}{p.a.} = \frac{43.605\times2,125}{16.245\times1,9} = \frac{92.661}{30.886} = 3,$$

Rezultă deci un coeficient de siguranță mai mare decât cel maxim recomandat de specialiști și în consecință sporirea volumului și deci și a cheltuielilor opustului „Oașa" în proporție de 40% este nejustificată.

Prin aceasta dispare și singurul avantaj, al ieftinătății barajului de lemn, față de un baraj zidit.

In cele ce urmează vom arăta, că nici ideia alegerii unui opust de lemn n'a fost fericită, pentru o exploatare forestieră neîntreruptă de 30 ani, cum e cazul în Valea Sebeșului.

Exploatarea opustului „Oașa", e prevăzută a avea un caracter permanent, dacă se va înfăptui înțelegerea cu uzina electrică din orașul Sebeș, în baza căreia, opustul va servi în timpul iernii la regularizarea debitului acestei uzine. Ori, în asemenea împrejurări, cu atât mai mult nu-și avea locul aci un opust de lemn.

---

1) Jankó S.: Instalațiuni pentru transporturile forestiere, 1920, pag. 55.

2) Prof. Dr. Leo Hauska: Berechnung forsttechnischen Bauwerke Heft 1. pag. 47, consideră $\gamma^1=\frac{3}{4}\gamma$ unde γ este greutatea specifică a materialului de umplutură. In cazul D-lui Roșu $\gamma=24$,kg/m$_3$.

Se știe, că toți specialiștii [3]) sunt de acord în a recunoaște opusturilor o durată de 10—15 ani.

Iată cum se exprimă Bogdánfy în cartea amintită în nota 3, la pag. 32, asupra barajelor de lemn:

„Barajele construite din lemn și piatră servesc numai pentru crearea lacurilor artificiale provizorii și cu o adâncime mică. Aceste baraje însă au un caracter numai de provizorat, deoarece lemnul supus alternanței de umezeală și uscăciune putrezește ușor, astfel că barajul se distruge repede, în 10—14 ani. Din această cauză nici nu se folosesc aceste baraje pentru producerea de forță motrice, ci mai mult pentru nevoile plutirii lemnului. Anume, se știe că plutirea lemnului este temporară și durează numai până când se termină exploatarea într'o pădure oarecare. In asemenea cazuri se pot folosi cu succes barajele eftine construite din lemn și piatră".

Apoi, la pag. 35 repetă, că „asemenea baraje de lemn se distrug repede, în 10—15 ani. Podinele cari susțin umplutura de piatră putrezesc și se prăbușesc, iar greutatea pietrii distruge canalele porților și după evacuarea apei din curtea barajului împinge în afară peretele frontal dinspre apă, care la partea superioară începe să se aplece în afară.

„Reparațiunea barajelor de lemn este grea și costisitoare și după distrugerea lor, după o durată de 10—15 ani e mai recomandabil a reconstrui complect din nou barajul decât a-l cârpi".

Se mai afirmă, în studiul sus amintit, că prin acoperirea opustului cu șindrilă, durata lui va fi de 30 ani. Generația noastră va ajunge desigur să vadă desmințită această afirmație de realitatea lucrurilor. Deocamdată neîncrederea mea în această durată mi-o bazez pe experiența făcută de antecesoara juridică a Societății „Reșița", fosta Societate „St. E. G.", care a practicat plutirea liberă a lemnelor pe râul Bârzava, din jud. Caraș, timp de 50 ani dela înființarea ei (1855) până la 1904, când s'a construit actuala rețea de canale din beton, care deservește atât centrala hidro-electrică din Reșița cât și plutirea lemnului.

Regularizarea debitului Bârzavei în vederea plutitului se făcea cu apa imagazinată cu ajutorul unui opust de lemn (căsoaie umplute cu piatră) de 11,5 m înălțime, a cărui curte (bazin de retențiune) avea o capacitate de 180.000 m³.

Acest opust (dela Vila Claus) a fost refăcut complect în anul 1896, acoperindu-l de asemenea cu șindrilă. Cu toată această măsură de prevedere, la 1915, barajul fiind complect putred, a trebuit să fie demontat cu prizonierii ruși, pentru a evita o prăbușire a lui și deci inundarea satului Văliug, situat la 8 kg în aval de baraj. (Observ că

---

3) Szécsi: Exploatarea pădurilor.
Bogdáfy: Energia hidraulică vol. II.

dela 1904 până la 1916 acest opust a servit la inmagazinarea apei pentru centralele hidro-electrice Bârzava şi Reşiţa).

Prin urmare, durata acestui opust, construit tot din lemn răşinos şi acoperit cu şindrilă, a fost de 18 ani, cu toate că acesta a fost prevăzut a avea compartimentele din spre apă goale, în vederea unei mai uşoare întreţineri a peretelui frontal, pe când în opustul „Oaşa" n'a fost luată această măsură de prevedere, după cum rezultă din planşa II secţiunea A-B şi C-D.

OPORTUNITATEA CONSTRUIRII DIN PIATRĂ A OPUSTULUI

Având în vedere, că piatra şi nisipul se găseau din abundenţă în apropierea locului de construcţie a barajului şi că numai cimentul eventual trassul şi varul ar fi trebuit transportate dela distanţă, transportat care nu era imposibil, deoarece din planşa 1 a d-lui insp. Roşu rezultă că, între oraşul Sebeş şi locul Barajului există dealungul văii un drum forestier, voiu arăta în cele ce urmează, că dacă s'ar fi construit barajul în chestiune din zidărie de piatră cu mortar de ciment sau trass amestecat cu var gras, s'ar fi realizat o lucrare cu durabilitate de 10 ori mai mare, fără să se fi depăşit cheltuielile avute cu realizarea barajului de lemn.

In motivarea alegerii barajului de lemn, în susindicatul studiu se mai aminteşte că aceste baraje rezistă mai bine la izbiturile, la care le supun buştenii.

Această afirmaţiune este desigur exagerată, deoarece este ştiut că, într'un baraj cu apă înmagazinată, curentul debitului normal, ce sosește în curtea barajului nu mai exercită asupra corpului barajului aproape nici o acţiune dinamică, de oarece aceasta este amortizată de apa înmagazinată în dosul barajului, viteza curentului reducându-se aci aproape la zero.

Prin urmare şi buştenii aduşi de curent nu pot avea o viteză mai mare, din contră ei trebuiesc mişcaţi cu cângile şi ţapinele de muncitori speciali aflaţi pe lac, până la deversor.

Şi chiar dacă apa care sosește la zidul barajului, ar mai conserva o viteză oarecare, acţiunea ei dinamică nu se manifestă decât asupra coronamentului barajului şi anume, pe o adâncime de 0,5—1 m.

De aceea la determinarea secţiunii barajului din zidărie vom ţine cont şi de acest şoc şi ca o măsură de prevedere în

plus, vom considera, de acord cu profesorul Hauska, barajul inundat pe toată lungimea lui cu o coloană de apă de 1 m grosime. Prin această presupunere acţiunea hidrostatică asupra corpului barajului se sporeşte cu 26%.

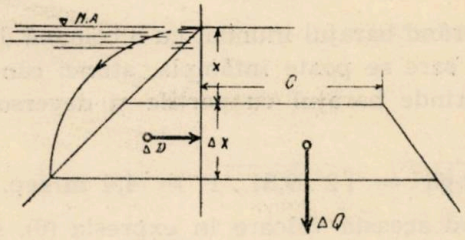

Fig. 2

1. **Determinarea lăţimei coronamentului barajului.**—Dacă însemnăm cu ρ, coeficientul de rezistenţă, cu x grosimea coloanei de apă cu care este inundat coronamentul barajului, cu γ greutatea zidăriei şi cu n coeficientul de siguranţă, vom putea scrie pentru o lungime de baraj de 1 m, următoarea relaţie:

$$n\Delta D_r = \rho_1 . C . \Delta x . \gamma \qquad (3)$$

Presiunea hidrostatică este:

$$D = \gamma^1 (x + \frac{\Delta x}{2}) \Delta x \qquad (4)$$

de unde:

$$D_r = \gamma^1 (x + \frac{\Delta x}{2}) \Delta x . (1 + \frac{4}{100} v^2) \quad ^1) \qquad (5)$$

---

1) Expresiunea şocului hidraulic al unei masse nelimitată de apă asupra unei suprafeţe φ este dată de relaţia:

$$S = (m + m_1) \varphi \gamma^1 . \frac{v^2}{2g}$$

m=1,19 (coeficient pentru presiunea pozitivă).

m_1=0,0 (în cazul barajelor); (m=coeficient pentru presiunea negativă de pe suprafeţele laterale ale corpului din massa lichidului).

Pentru φ =1/1 avem:

$$S = 1{,}19 \times 1 \times \frac{v^2}{2 \times 9{,}81.} \gamma^1 = 0{,}06 \gamma^1 . v^2$$

Presiunea hidrostatică a apei pe unitatea de suprafaţă în cazul

Inlocuind această valoare în expresia (3), obținem pentru lățimea căutată a coronamentului expresia:

$$C = \frac{n \cdot \gamma'}{\rho_1 \cdot \gamma}\left(x + \frac{\triangle x}{2}\right)\left(1 + \frac{4\,v^2}{100}\right) \qquad (6)$$

Considerând barajul inundat cu o coloană de apă de un m grosime (caz care se poate întâmpla, atunci când o rupere de nori ar surprinde barajul cu porțile și deversoarele închise), vom avea:

$$v = \sqrt{2\,gh} = \sqrt{2 \cdot 9{,}81 \cdot 1} = \mathbf{4{,}4\ m/sec.}$$

Inlocuind această valoare în expresia (6), și luând $n=1$; $\gamma' = 1.000\ kg/m^3$; $\rho_1 = 1{,}0$; $\gamma = 2.200\ kg/m^3$; $x = 1$ și $\triangle x = 0{,}5$ m., obținem:

$$C = \frac{2 \times 1.000}{1 \cdot 2.200}\left(1 + \frac{0{,}5}{2}\right)\left(1 + \frac{4 \times 4{,}4^2}{100}\right) = \mathbf{2{,}02\ m.}$$

2. **Dimensionarea barajului.** — Se pleacă dela o secțiune triunghiulară, dând feței din aval o înclinare de 72%, iar celei dinspre apă un fruct de 3%. La vârf i se adaugă lățimea coronamentului rezultată din calculul de mai sus, care se racordează cu fața din aval a barajului într'un arc de cerc de rază convenabilă.

In felul acesta se ajunge la secțiunea de baraj din fig. 3.

Exprimând șocul hidrulic în procente din presiunea hidrostatică avem:

$$D : S = 100 : p, \text{ de unde}$$

$$p = \frac{100\,S}{D} = 4v^2\%$$

Prin urmare atunci când în calculele statice vrem să ți-

---

unei inundări a coronamentului barajului cu o coloană de apă de 1 m grosime va fi:

$$D = 1.(1+0{,}5)\,\gamma^1 = 1{,}5\,\gamma^1$$

$$\frac{D}{S} = \frac{1{,}5\gamma^1}{0{,}06\ v^2\ \gamma^1} \quad \text{de unde}$$

$$S = \frac{4}{100}\,V^2.D.$$

nem cont şi de şocul hidraulic, vom adăuga la presiunea hidrostatică un spor de $p = 4\,v^2\%$, adică rezultanta va fi

$$D_r = D + \frac{D_r}{100} = D\,(1 + \frac{4v^2}{100}).$$

Deducţiunea formulei de mai sus s'a făcut după Prof. Dr. Leo Hauska: „Berechnung forsttechnischer Bauwerke Heft I. Talsperren 1926".

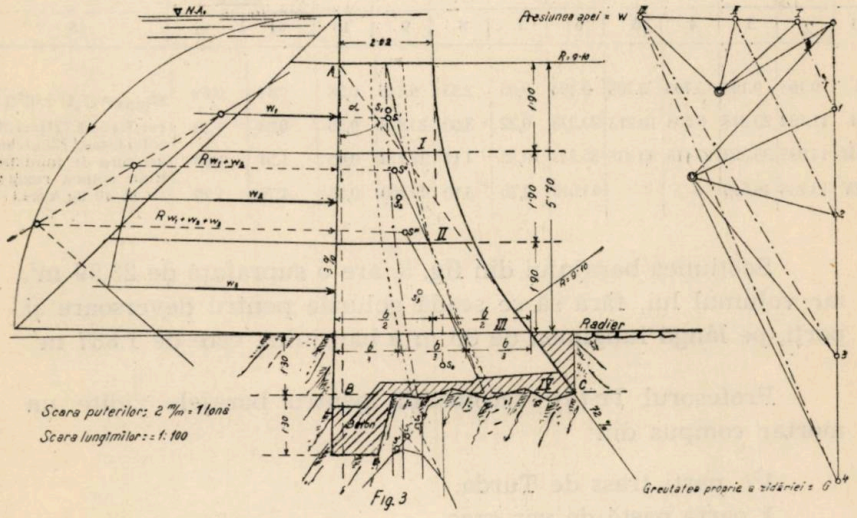

Fig. 3

Această secţiune se împarte în mai multe fâşii orizontale supunându-se calculului de rezistenţă, plecând dela condiţia principală, ca în nici un punct al corpului barajului să nu se nască reacţiuni de tensiune.

Această condiţie este satisfăcută atunci, când pentru fiecare fâşie de baraj rezultanta forţelor exterioare cade în sâmburele central (în treimea mijlocie) al bazei.

Cu ajutorul rezultantelor respective se calculează forţele verticale şi apoi reacţiunile verticale maxime.

Cunoscând reacţiunile verticale maxime se determină grafic reacţiunile principale care pot lua naştere în corpul barajului sau deasupra terenului de fundaţie.

In cazul nostru reacţiunea principală maximă este de 2,72 kg/cm², ori terenul de fundaţie, fiind rocă stâncoasă, rezistă la 10 kg/cm².

Rezultatele de detaliu ale calculului de rezistenţă sunt cuprinse în tabloul de mai jos.

Numărul Etapei	Greutatea proprie în tone		Presiunea apei în tone		Cazul bazinului gol			Cazul bazinului plin		Reacţiunea verticală maximă în secţiune orizontală în kg./cm². $\sigma_v=\frac{P}{t}(1+\frac{6.e}{b})$		Observaţiuni
	Unitar	Total	Unitar	Total	Forţa verticală	Excentricitatea în m.	Lăţimea bazei în m.	Forţa verticală	Excentricitatea în m	Gol / Plin — Bazin		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
I	9.196	9.196	3.705	3.705	9.196	0,05	2.35	9.446	0,28	0,44	0,68	$\sigma_{max}=\sigma_v(1+tg^2\alpha)$
II	11.182	20.378	6.508	10.213	20.378	0,22	3.00	20.878	0,50	0,93	1.39	$=1.79(1+0.72^2)=1.79$
III	14.935	35.313	10.118	20.331	35.313	0,55	4.17	35.113	0,65	1.51	1.68	$\times 1.5\,184=2.72 kg/cm^2$ ori roca de fond ţine fiind stâncă rezistă la 10 kg./cm².
IV	13.256	48.619	—	—	43.619	0,75	5.10	49.369	0,55	1.79	1.70	

Secţiunea barajului din fig. 3, are o suprafaţă de 23,59 m², iar volumul lui, fără să se scadă golurile pentru deversoare şi porţi, pe lângă lungimea de 80 m a barajului, este de 1.887 m³.

Profesorul Intze recomandă pentru barajele zidite un mortar compus din:

$1^3/_4$ părţi trass de Turda.
1 parte pastă de var gras
$2^1/_4$ părţi nisip.

In lipsa trassului se poate întrebuinţa şi Cimentul Portland, când amestecul mortarului va fi compus din:

1 parte ciment Portland
1 parte pastă de var
3—4 părţi nisip,

sau la un m³ de mortar:
295 kg ciment, 0,836 m³ nisip, 0,209 m³ pastă de var gras, sau 80 kg, var bulgări.

Cunoscând, mai departe, că un m³ de zidărie, de baraj reclamă 1,3 m st. piatră brută şi 0,33 m³ mortar, costul unui m³ de asemenea zidărie ar fi fost în 1936 la locul de construcţie al barajului „Oaşa“:

Piatră brută 1,3 m st à 80 lei	104	Lei
Nisip 0,25 m^3 à 200 lei	50	„
Ciment [1]) 100 kg à 3,3 lei	330	„
Var gras bulgări 32 kg à 2 lei	64	„
Manopera (zidari+salahori)	120	„
Regie 10%	67	„
Total .	735	Lei

1) Costul total al zidăriei ar fi fost de 1.887 m^3 à 735 lei	1.386.945	Lei
Celelalte prețuri le menținem din devizul d-lui insp. Roșu, ca:		
2) Demontarea opustului vechi și construirea a 2 barăci	126.000	„
3) Abaterea apei din albia râului . . .	29.112	„
4) Săpatul fundației și pomparea apei .	232.304	„
Total . .	1.774.361	Lei
5) La cele de mai sus se mai adaugă o placă de beton armat de 8 cm grosime sclivisită cu mortar de ciment pur 1:1, pe fața dinspre apă a zidului, pentru realizarea etanșeității lui, 883 m^2 à 202 lei	178.366	Lei
6) Rostuirea feței din aval a zidului, 664 m^2 à 48 lei	31.872	„
7) Pentru conducta de fund și vana de închidere a lei	100.000	„
	2.084.599	Lei

Dacă în loc de ciment s'ar fi folosit trassul de Turda, care este mult mai eftin, cheltuielile de mai sus s'ar fi putut reduce cu cel puțin 300.000 lei.

1) In 1936 cimentul dela Turda ne-a costat la Oravița 2,67 lei kg, din care transportul lui pe CFR. pe distanța de 382 km îi revenea 0,71 lei/kg. Până la Sebeș distanța de transport fiind numai de 97 km costul transportului pe C.F.R. ar fi fost numai de 0,18 lei/kg, deci cu 0,53 lei la kg mai eftin ca la Oravița, adică prețul cimentului în 1936 ab Sebeș era de 2,14 lei/kg. La aceasta se mai adaugă costul transportului cu căruța până la locul barajului, pe distanța de 64 km, pentru care, am socotit, pe lângă o încărcătură de 700 kg, lei 1,14 lei/kg. In felul acesta prețul cimentului s'ar fi urcat la fața locului la 3,30 lei/kg.

In afară de faptul, că trassul este mai eftin ca cimentul Portland, în lucrările hidraulice este de preferat, pentru motivul că trassul leagă varul liber într'un silicat insolubil şi pentru că cimenturile de trass fac priză înceată şi dau un mortar foarte compact şi impermeabil.

In ce priveşte rezistenţa cimentului de trass, acesta ocupă un loc intermediar între cimentul Portland şi cel roman.

Pentru tencuielile impermeabile ale feţei dinspre apă a barajelor se foloseşte un amestec de trass şi ciment Portland, în proporţie de 1 parte trass şi 2 părţi ciment Portland.

Din acest amestec se ia 1 parte pentru 2 părţi nisip.

Mai observ că preţul manoperei de zidărie a fost evaluat de mine exagerat, dacă ţinem seamă, că la construcţia barajului-rezervor dela Văliug un zidar cu 2 salahori şi o femeie au realizat 3—3,5 m^3 de zidărie într'o zi. (In 1936 ziua de zidar am plătit-o cu 80—120 lei, de salahor bărbat 50—60 lei, iar de femeie 40—50 lei, astfel că manopera unui m^3 revine la cca 100 lei).

De asemenea, nisipul s'a calculat cu 200 lei m^3, ori într'o vale mare ca a Sebeşului cu siguranţă că se găseşte oriunde nisip din abundenţă, preţul lui putând fi acolo de cel mult 60 lei/m^3.

Aceste plusuri s'ar fi întrebuinţat pentru construirea radierilor sau a plutelor protectoare în aval de baraj şi a altor lucrări mai mici neprevăzute.

Iar dacă lucrarea s'ar fi executat în regie de către inginerii locali ai C.A.P.S.-ului, atunci şi o bună parte din cele 10% regie, ar fi rămas economie.

In acest caz barajul din zidărie ar fi fost chiar mai eftin decât cel executat din lemn.

3. **Calculul hidraulic al deversorului pentru plutirea buşteniior.** — Menţinând dimensiunile din studiul d-lui insp. Roşu de 6 m lăţimea şi 2,5 m înălţimea, aceasta va putea conduce un debit de:

$Q = m.b.h \sqrt{2gh}$

$h = 2{,}5$ m

$b = 6$ m

$m = m^1 (0{,}70 + 0{,}185 \frac{h}{c})$

$m^1 = 0{,}443$ (coeficient de scurgere pentru deversorul cu muchia ascuțită).

$$m = 0{,}443\ (0{,}70 + 0{,}185\ \frac{2{,}5}{2{,}5}) = 0{,}378$$

$$Q = 0{,}378 \times 6 \times 2{,}5\ \sqrt{19{,}62 \times 2{,}5} = \mathbf{40\ m^3/sec}$$

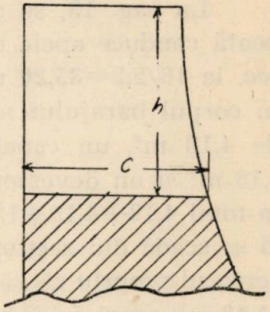

Fig. 4

4. **Calculul hidraulic al deversorului propriu zis.**

$Q = m.b.h\ \sqrt{2gh}$
$b = 5{,}4$ m.
$h = 2{,}2$ m.
$C = 2{,}4$ m.
$m^1 = 0{,}443$ m.

$$m = m^1\ (0{,}70 + 0{,}185\ \frac{2.2}{2.4}) = 0{,}382$$

$$Q = 0{,}382 \times 5{,}4 \times 2{,}2\ \sqrt{19{,}62 \times 2{,}2} = \mathbf{30\ m^3/sec.}$$

5. **Calculul hidraulic al conductei de alimentare.** — Așezând conducta la fund, mijlocul ei (centrul) se va găsi la 5,14 m sub coronamentul barajului, raza ei fiind de 0,56 m. Lățimea bazei barajului este de 4,17 m (vezi fig. 3), iar lungimea conductei va fi de 5,5 m, pentru a se putea monta vana de închidere a ei în aval de baraj.

$d = 1{,}13$ m; $r = 0{,}56$ m; $S = 1{,}0$ m^2; $j = \frac{h}{l} = \frac{5{,}14}{5{,}5} = 0{,}93$

Aplicând formula lui Kutter:

$$v = \frac{100\sqrt{d}}{0{,}5 + \sqrt{d}} \cdot \sqrt{\frac{d}{4} \cdot j},\ \text{avem}$$

$$v = \frac{100\sqrt{1{,}13}}{0{,}5 + \sqrt{1{,}13}} \cdot \sqrt{\frac{1{,}13}{4} \cdot 0{,}93} = \mathbf{34{,}7\ m/sec.}$$

$Q = S.v = 34{,}7 \times 1 = 34{,}7$ sau rotund 35 m^3/sec.

Prin urmare, cele două deversoare și conducte de fund, conduc laolaltă un debit maxim de 105 m^3/sec; deci nu mai era nevoie de o a doua conductă de alimentare, debitul extraordinar al Sebeșului fiind stabilit de către d-l ing. insp. Roșu, 100 m^3/sec.

Relativ la calculele hidraulice din studiul amintit, am de făcut următoarele observaţiuni:

La pag. 13, se calculează secţiunea deversorului, care să poată conduce apele extraordinare ale râului Sebeş de 100 m^3/sec, la 16/2,2=**35,20 m^2**; apoi se spune, că având în vedere, că în corpul barajului mai există un canal de fund cu secţiunea de 4,18 m^2, un canal de alimentare cu aceeaşi secţiune de 4,18 m^2 şi un deversor (canal) de plutire cu secţiune de 15 m^2, în total 4,18+4,18+15,00=23,36 m^2, această suprafaţă urmează să se scadă din secţiunea deversorului calculat, urmând ca deversorul propriu zis să aibă o suprafaţă numai de 35,20—23,36= **11,48 m^2**, adică 5,4/2,2.

Aici cred că s'a făcut o eroare, deoarece altfel se scurge apa peste un deversor şi altfel printr'un orificiu aşezat la o oarecare adâncime sub oglinda apei, unde apa se scurge sub presiune.

Astfel în cazul din studiul d-lui Roşu, deversorul pentru plutirea buştenilor conduce un debit de:

$$Q=2\ m.b.h.\sqrt{2gh}$$

$$m=m^1\ (0{,}70+0{,}185\frac{h}{c})$$

$$h=2{,}5;\ b=6{,}0;\ c=8{,}25;\ m^1=0{,}443$$

$$m=0{,}443\ (0{,}70+0{,}185\ \frac{2{,}5}{8{,}25})=0{,}337$$

$$Q=0{,}337\times6{,}0\times2{,}5\sqrt{19{,}62\times2{,}5}=\mathbf{35{,}38\ m^3/sec.}$$

Iar deversorul propriu zis conduce un debit de :

$$Q=m.b.h\sqrt{2\,gh.}=0{,}33\times5,\ 4\times2{,}2\sqrt{19{,}62\times2{,}2}=\mathbf{25{,}72\ m^3/sec.}$$

Ambele deversoare laolaltă conduc:

$$35{,}38+25{,}72=61{,}10\ m^3/sec.$$

La rândul ei, poarta de fund conduce:

$$Q=\mu\frac{2}{3}\ b\sqrt{2.g.(h_2^3-h_1^3}=0{,}65\ \frac{2}{3}\times2{,}2\sqrt{19{,}62\ (5{,}7^3-3{,}8^3)}=$$

$$=\mathbf{48{,}18\ m/sec.},$$

iar poarta de alimentare conduce:

$$Q=0{,}65\ .\ \frac{2}{3}\ .\ 2{,}2\sqrt{19{,}62\ (4{,}9^3-3^3)}=\mathbf{40{,}183\ m^3/sec.}$$

Prin urmare, cele două deversoare împreună cu cele două porţi conduc un debit total de 35,38+25,72+48, 18+40,19 =

149,47 m³/sec, deci superior celui maxim, de unde rezultă că o singură poartă era suficientă pentru conducerea apelor maxime împreună cu cele 2 deversoare.

La pag. 23 se spune apoi, că reglajul deschiderii porţii „Abrudbányai" se face cu ajutorul unor cuie, fără să se arate pe ce calcul se bazează acest reglaj.

De aceea vom da mai jos şi acest calcul, din care vom trage concluzia, că porţile au fost mult supradimensionate.

Prin descompunerea massei de apă din curtea barajului în fâşii orizontale şi prin integrarea scurgerii (debitului), adică

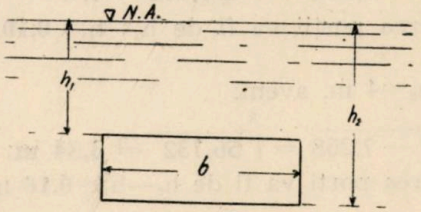

Fig 5

$Q = \mu . b \int_{h_1}^{h_2} \sqrt{2gh}\ dh$, unde h înseamnă adâncimea fâşiei de apă sub oglinda apei din baraj, obţinem:

$$Q = \mu \frac{2}{3} b . \sqrt{2g (h_2^3 - h_1^3)}$$ (vezi fig. 5).

Aci b însemnează lăţimea orificiului; h_1 înălţimea oglinzii apei deasupra pragului superior al orificiului; h_2 înălţimea oglinzii apei deasupra pragului inferior al orificiului.

Din ecuaţia de mai sus obţinem:

$$\frac{3Q}{2\mu . b} = \sqrt{2g (h_2^3 - h_1^3)}$$, de unde

$$h_2^3 - h_1^3 = \frac{9 . Q^2}{\mu^2 . 4 . b^2 . 2g} = C = \text{constant},$$

şi deci

$$h_1 = \sqrt[3]{h_2^3 - C}$$

In cazul dela „Oaşa", debitul normal necesar plutitului, ce trebuie trecut prin orificiul porţii este de 12,26 m³/sec (în ipoteza că nu trece apă peste deversoare).

$Q = 12{,}26$ m³/sec. $\mu = 0{,}7$ $b = 2{,}2$ m.

$$h^3_2 - h^3_1 = \frac{9 \cdot 12{,}26^2}{0{,}49 \cdot 4 \cdot 2{,}2^2 \cdot 19{,}62} = \frac{1352{,}7684}{186{,}12} = 7{,}268 = C.$$

In cazul porții de fund, pentru $h_2 = 5{,}7$ m, avem:

$h_1 = \sqrt[3]{h^3_2 - C} = \sqrt[3]{5{,}7^3 - 7{,}268} = \mathbf{5{,}62.}$

Deci $h_2 - h_1 = \mathbf{0{,}08}$ **m.**

Pentru $h_2 = 5$ m, avem:

$h_1 = \sqrt[3]{5^3 - 7{,}268} = \sqrt[3]{117{,}732} = 4{,}9.$

Deschiderea porții va fi de $h_2 - h_1 = \mathbf{0{,}10}$ **m.**

Pentru $h_2 = 4$ m, avem:

$h_1 = \sqrt[3]{4^3 - 7{,}268} = \sqrt[3]{56{,}732} = \mathbf{3{,}84}$ **m.**

Deschiderea porți va fi de $h_2 - h_1 = \mathbf{0{,}16}$ **m.**

Pentru $h_2 = 3$ m.

$h_1 = \sqrt[3]{3^3 - 7{,}268} = \sqrt[3]{27 - 7{,}268} = 2{,}72$ m.

Deschiderea porții va fi de $h_2 - h_1 = 3 - 2{,}72 = \mathbf{0{,}28}$ **m.**

Pentru $h_2 = 2$ m.

$h_1 = \sqrt[3]{2^3 - 7{,}268} = \sqrt[3]{8 - 7{,}268} = 0{,}9$ m.

Deschiderea porții va fi de $h_2 - h_1 = 2 - 0{,}9 = \mathbf{1{,}10}$ **m.**

Pentru $h_2 < 2$ m expresia $h_1 = \sqrt[3]{h_2^3 - C}$ devine negativă, deci nu mai avem asigurat debitul constant de 12,26 m³/sec.

In studiul d-lui insp. Roșu s'au determinat dimensiunile canalului de alimentare și ale celui de fund, de 1,9/2,2 m în raport cu debitul normal necesar plutirii, adică 12,26 m³/sec.

Ori, văzurăm mai sus, că atunci când oglinda apei scade sub 2 m înălțime, debitul de 12,26 m³/sec nu mai este asigurat, iar între 2 și 3 m înălțime a coloanei de apă din curtea barajului, am văzut că deschiderea porții trebuie să fie de 1,10/2,2 m pentru a se putea scurge prin ea debitul de 12,26 m³/sec.

Aceasta ar fi fost deci secţiunea de adoptat fiindcă cu cât e o poartă mai mică, cu atât se poate închide mai bine şi mai uşor.

La apele extraordinare poarta de fund cu secţiunea de 1,1/2,2 ar fi putut conduce un debit de:

$$Q = 2/3\,\mu \,.\, b \sqrt{2g\,(h_2^3 - h_1^3)} = 2/3 \,.\, 0{,}65 \,.\, 2{,}2 \sqrt{19{,}62\,(5{,}7^3 - 4{,}6^3)} =$$
$$= 0{,}95 \times 41{,}51 = \mathbf{39{,}43\ m^3/sec.}$$

Cele două deversoare am văzut că pot conduce 61,10 m^3/sec, iar împreună cu poarta de fund (cu secţiunea 1,1/2,2) ar fi putut conduce 61,10+39,43=100.53 m^3/sec, deci nici în acest caz n'ar fi fost nevoie de poarta a 2-a.

6. **Concluziuni.** — Ca încheiere, ţiu să repet încă odată, că Opustul „Oaşa" este o lucrare frumoasă, cu care colegii dela CAPS, cari au realizat-o se pot în adevăr mândri şi că studiul d-lui ing. insp. Roşu este de asemenea util şi interesant din punct de vedere practic pentru breasla noastră.

Mai ţiun să accentuez, că observaţiunile din studiul de faţă n'au avut scopul să diminueze câtuşi de puţin valoarea technică a lucrării hidraulice de pe valea Sebeşului sau valoarea ştiinţifică a studiului d-lui ing. insp. Roşu, ci ele reprezintă numai o modestă completare la studiul barajelor, folosite în exploatările forestiere.

De asemenea, prin aceste observaţiuni am căutat să determin Corpul inginerilor Silvici, ca în viitor să prefere construcţiunile hidraulice solide şi cu caracter permanent, celor provizorii, deoarece primele nu numai că sunt mai sigure, dar prin durata lor mai mare, sunt şi mai eftine.

Holzklause Oaşa
— Technische Bemerkungen —

Le barrage en bois de Oaşa
— Observations d'ordre technique —

Dans le no. 1/1937 de cette revue, Mr. D. Roşu a fait publier un article concernant le barrage en bois construit par l'Administration forestière roumaine sur la rivière Sebeşul.

Cette fois-ci, se référant au même barrage, Mr. A. Mălăescu fait une série d'observations d'ordre technique. Il croit que pour les travaux ayant un caractère de permanence, il est à préférer les constructions solides en pierre et en béton dont le prix de revient ne dépasse pas celui des constructions en bois.

REFERATE—COMENTARII

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră

EXPERIENȚE IN MATERIE DE AMELIORAȚIUNÎ ALPINE

— Lucrări și rezultate preliminarii —

de Ing. AT. HARALAMB

Economia noastră alpină trăește și azi din tradiții învechite și ca atare este în toate privințele foarte înapoiată. Pășunile epuizate prin pășunat prea intens, irațional, neîngrijite, se degradează pe fiecare zi până când cutropirea lor de părul porcului, ienuper, afinișuri, în alte părți de către jnepeni (pin târîtor), le face cu totul inutilizabile. Sunt regiuni unde abundența pietrelor, lipsa adăposturilor, adăpătorilor, fără a mai vorbi de stânile cu totul primitive, fac aproape imposibilă folosirea rațională a acestor terenuri din munții înalți, cari astfel sunt ca și pierduți pentru economia națională.

Lipsa sau starea rea a pășunilor pune mereu problema noilor exproprieri de păduri, problema pășunatului în păduri și în plantațiuni, din care pricină economia forestieră a fost întotdeauna și în deosebi în ultimul timp, grav amenințată.

Des repetatele incendii în pădurile din munți și mai cu seamă în plantații și arborete tinere întemeiate cu multă greutate, au ca ultimă cauză neîngrijirea pășunilor.

Iată atâtea motive pentru cari trebue să dăm o deosebită atenție problemei ameliorațiunilor pastorale, pornind la o acțiune susținută de realizări în acest domeniu.

Pentru aceleași motive Institutul de cercetări silvice a luat în deaproape cercetare problema pastorală și a ameliorațiunilor de adus.

In acest scop a obţinut aprobarea să înceapă o serie de lucrări de această natură în munţii aparţinând Statului, din basinul superior al Teleajenului şi anume: Bobul, Babeşul, Bratocea, Roşu, Gropşoarele.

Institutul a început încă din toamna anului precedent, în muntele Babeşul, o serie de lucrări, al căror rezultat cu caracter preliminar îl dăm în cele de mai jos.

Muntele Babeşul, proprietatea Statului, aparţinând de ocolul silvic Vălenii de Munte, se află în basinul superior al Teleajenului şi anume pe creasta principală a munţilor.

Din punct de vedere al orientării lui generale — fapt de o covârşitoare importanţă din punct de vedere pastoral — distingem două părţi: faţa şi dosul.

Faţa Babeşului are aspectul unui amfiteatru care priveşte spre Sud-Est.

Aici limita pădurii, constituită din fag, urcă până la 1150-1200 metri altitudine [1]).

Dela această cotă şi până la creastă, se întinde golul alpin — în suprafaţă de circa 180 ha — păşunat în fiecare vară de oile locuitorilor satelor din judeţul Prahova.

Păşunea, neîngrijită, s'a acoperit încet, încet cu ienuperi (Juniperus intermedia Schur.), care acum cred că se întinde pe circa 30% din suprafaţă. El se prezintă mai ales sub formă de tufe izolate, unele din ele având o întindere apreciabilă, depăşind uneori 15 mp. (Fig. 1). Mai rar se prezintă cazul când tufele se ating ca să formeze împreună un covor continuu.

Terenul acoperit de ienuper este absolut inutilizabil din punct de vedere pastoral, căci la umbra acestor tufe dese şi târîtoare, nu poate creşte iarba. Doar în părţile mai rărite se instalează ceva Vaccinium vitis idaea şi Vaccinium myrtillus, precum şi rare fire de Luzula campestris D. C., Polygonum bistorta L., Viola declinata W et K, Galium cruciata (L.) Scop., Campanula abietina Gr., Scorzonera rosea W et K; toate nefurajere.

1) Altimetrul a marcat la cantonul Casei Pădurilor din satul Cheia 850 m altitudine.

Dosul Babeşului oferă cu totul altă înfăţişare, din cauza expoziţiei sale nordice.

Aici pădurea, care este tot de fag, urcă până la 1300 m altitudine; nu ajunge însă până la creastă. Rămâne deci şi aici o porţiune neacoperită de pădure.

Tot acest rest este acoperit însă de o asociaţie de plante lemnoase de talie mică, constituită din Juniperus intermedia Schur, Vaccinium myrtillus L. şi Vaccinium vitis idaea L.

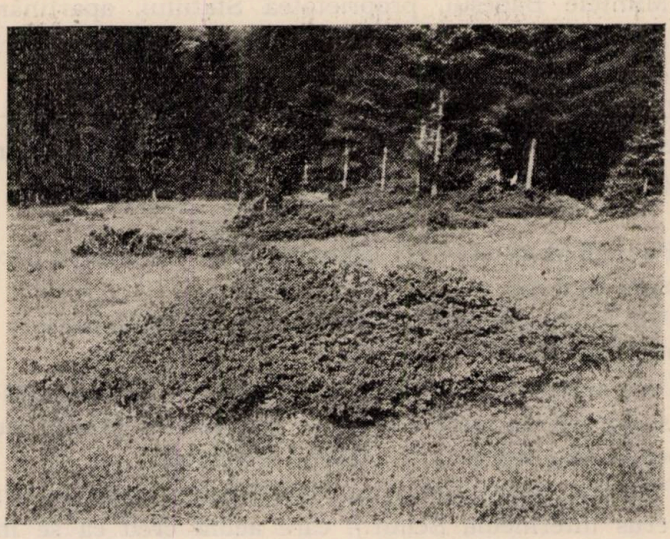

Fig. 1. — O tufă de Juniperus intermedia.

Pe sub această asociaţie se găseşe o saltea groasă de muşchi. Cei mai răspândiţi sunt: Ptilium crista-castrensis (L.) De Not. şi Polytrichum juniperinum Willd. Prezentându-se pe un plan secundar, se mai întâlnesc ici colo tufe de Deschampsia caespitosa (L.) P. B. sau fire izolate de Luzula campestris D.C. Trebue să mai citäm apoi şi alte câteva specii ca: Soldanella montana Wild, Homogyne alpina (L.) Cass., Campanula abietina Gr., Antennaria dioica (L.) Gärtn., Melampyrum saxosum Baumg, Meum mutellina (L.) Gärtn., Scorzonera rosea W. et K., Hypericum transsilvanicum Celak., Phyteuma orbiculare L. Toate însă nefurajere, ceea ce fac ca întreagă această suprafaţă cuprinsă între creastă şi limita pădurii să fie absolut inu-

tilizabilă din punct de vedere pastoral sau, în cel mai bun caz, foarte puţin utilizabilă.

Golul Dosul Babeşului — inutilizabil din punct de vedere pastoral — reprezintă o suprafaţă de circa 40 ha.

Lucrările de ameliorare.

Printre lucrările de ameliorăţiuni începute, am urmărit:

a) Găsirea celei mai eficace metode de curăţit suprafaţa păşunabilă;

b) Mijloacele de folosit pentru ca această suprafaţă să fie acoperită pe viitor cu ierburi furajere;

c) Cel mai mare randament la lucrările de curăţire.

Situaţia diferind dela o faţă la alta a muntelui, se înţelege că la rândul lor lucrările trebuiau să difere şi ele.

Faţa sudică.

Curăţirea. Aici ne-am găsit pur şi simplu numai în faţa ienuperului singur.

Metoda folosită: tăierea dela suprafaţa pământului.

Uneltele întrebuinţate:

1) târnacoape,
2) topoare,
3) tesle de cale ferată,
4) secere,
5) toporaşe-cosoare,
6) crocuri (furci întoarse).

Primele 5 feluri de unelte — pentru tăiere, iar ultimele — destinate să înlesnească lucrătorilor un randament mai mare.

Din încercări făcute de mine cu alte prilejuri, am putut vedea că adesea tufele ce trebuiau tăiate, nefiind întinse şi tremurând sub lovitură, nu erau retezate întotdeauna dela prima lovitură. Am presupus atunci că dacă s'ar folosi o unelţă care să prindă tufa dela colet şi care mânuită în aşa fel încât să-i descopere coletul şi s'o întindă, retezarea ei s'ar putea face dela prima lovitură a toporului. Vedeam în acest scop utilizarea crocului (furca de fier întoarsă. Fig. 2 şi 3). Presupuneam că lucrarea putea merge astfel mai repede, deci cu un randament mai mare. In plus, folosirea crocului dispensa pe lucrători de

a mai pune mâna pe tufe şi deci erau feriţi de înţepăturile acelor de ienuperi, fapt care — fără să le facă prea mare rău — putea totuşi întârzia lucrul.

Incercările însă făcute cu crocul au corespuns numai în parte şi anume numai atunci când am avut de a face cu tufe mici, cari nu au avut timpul să se întindă prea mult. Lucrările ne-au mai dovedit apoi că pentru utilizarea crocului este nevoe de o echipă compusă din două persoane: una care să mânuiască crocul şi alta care să aibă unelta tăietoare. Acesta nu-i însă un

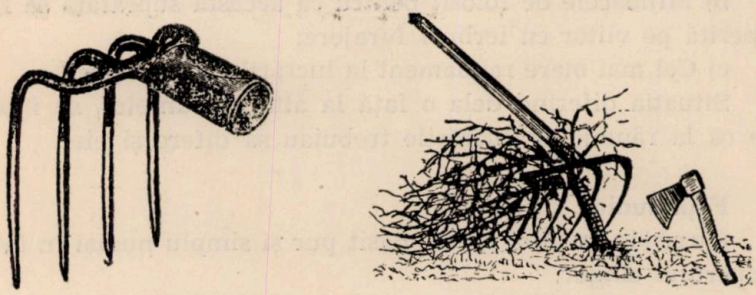

Fig. 2 şi 3. — Crocul şi folosirea lui.

inconvenient determinant pentru abandonarea lui, căci după cum vom vedea mai jos şi în cazul când nu se foloseşte crocul, este bine să se formeze echipe de câte 2 persoane.

De cele mai multe ori însă o tufă nu poate fi tăiată aşa de simplu cum ne-am închipui la prima vedere, căci ienuperul se ramifică chiar dela suprafaţa pământului, ramurile lui întinzându-se pe pământ de jur împrejur; numai vârfurile se ridică puţin dela faţa pământului. Ceva mai mult, având facultatea de a marcota, ramurile cari ating pământul, capătă rădăcini (Fig. 4). Acestea ajung uneori destul de groase, pătrunzând adânc în pământ. In fine, din cauza acelor ce cad an de an, din cauza greutăţii proprii şi mai ales din apăsarea zăpezii, ramurile ajung de se îngroapă în pământ. Din această cauăz lucrătorii au mult de lucru până să curete păşunea de o asemenea tufă, trebuind ca fiecare ramură să fie tăiată în parte. Unui lucrător i-au trebuit 12 minute ca să taie o tufă ce se întindea de 10 m.p. suprafaţă, folosind târnacopul. In cazul acestor tufe, nu se poate utiliza crocul; lucrătorii, dispensându-se de el, se folosesc mai uşor de mâini.

Dintre uneltele tăietoare întrebuinţate, am făcut următoarea constatare:

a) Cu cosoarele (fig. 5) se taie foare greu; din această cauză au un randament mic. Deci nu sunt de recomandat.

b) Topoarele şi târnăcoapele dau rezultate bune.

c) Tesla folosită la căile ferate pentru cioplit traversele în locurile unde se aşează şinile (fig. 6), a corespuns şi mai mult acestui scop. Are o curbură pe care nu o întâlnim la târnăcoape; are apoi partea tăioasă mai lată decât acestea. In plus

Fig. 4. — Marcotaj la ienuper.

fiind făcută dintr'un oţel foarte bun, nu se ştirbeşte şi nici nu se uzează în gură aşa uşor ca târnăcoapele şi topoarele.

d) Un rezultat neaşteptat de bun au dat secerile fără zimţi. Am folosit în acest scop o seceră americană şi alta obişnuită. Ele taie bine ramurile subţiri de ienuper şi mai ales rădăcinile, acestea din urmă putând avea grosimi duble decât crăcile (Fig. 7 şi 8).

Tufele tăiate au fost aşezate în grămezi, pe iarbă sau mai ales pe alte tufe de ienuper netăiate.

In cazul grămezilor făcute direct pe iarbă, tufele tăiate s'au aşezat cu rădăcinile în sus, pentru a se evita o eventuală reînrădăcinare.

Şi într'un caz şi într'altul, li s'a dat apoi foc.

De asemenea am dat foc la tufele izolate netăiate peste care nu am pus altele tăiate.

In primele două cazuri, focul ajunge de mistue mai tot materialul tăiat, precum şi o bună parte din tufa netăiată de dedesubt. Marginile acesteia din urmă însă rămân mai totdeauna ne arse.

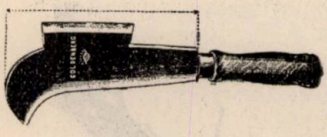

Fig. 5. — Toporaş-cosor.

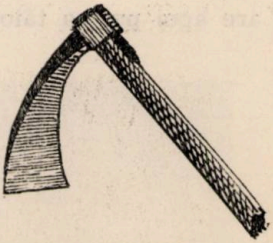

Fig. 6. — Tesla de traverse.

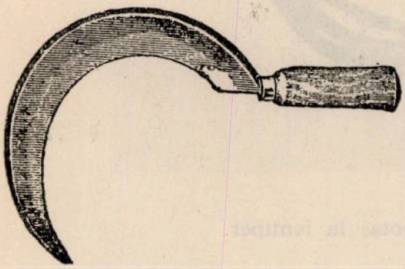

Fig. 7. — Seceră de Styria.

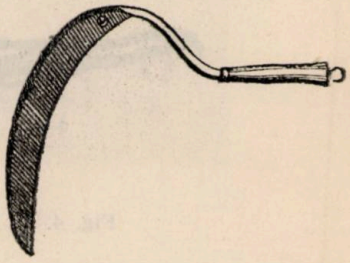

Fig. 8. — Seceră model american

Ca să nu se stingă focul, a trebuit să fie mereu întreţinut. Din această cauză focul se cere concentrat într'un număr mai mic de grămezi, aducându-se cu braţele tufele mai mici tăiate. Această operaţie ar fi necesitat existenţa unor furci. In lipsă, ele au fost înlocuite cu crocurile, care au îndeplinit îndestulător lipsa furcilor.

In cel de-al treilea caz (tufele izolate netăiate) nu ard decât àcele, crăcile rămânând intacte.

Aceste constatări privitoare la rezultatul pe care ni-l dă focul — pentru a căpăta adevărata lor valoare — trebuesc completate cu următoarele explicaţii:

Deşi ziua când am folosit focul a fost frumoasă şi cu soare(28 Octombrie), totuşi ne găseam după o perioadă de umezeală în regiune. Pe timp de uscăciune cred că focul ar da rezultate şi mai bune: s'ar transmite, nu ar cere să fie prea mult întreţinut şi ar arde mai radical, mai ales în primele două cazuri.

N'a fost vânt. Slabele adieri, care veneau din când în când, făceau să anime focul şi să nu mai fie nevoe ca lucrătorul ce era însărcinat cu aceasta, să observe să nu se stingă.

Fig. 9. — O mică parte din golul Babeşului.

Rămâne deci să se facă această încercare pe timp uscat şi cu vânt.

Rămâne de asemenea să se folosească şi metoda stropirii în prealabil cu gaz, cu ajutorul unor aparate de stropit, cum ar fi spre pildă V e r m o r e l u l şi apoi incendiat.

In orice situaţie s'ar găsi, lucrătorul însărcinat cu aprinderea focului, trebue să aibă o torţă anume făcută care să nu se stingă uşor, să nu se consume curând şi să aibă o flacără bogată. Aceasta este cu atât mai necesară atunci când se lucrează în locuri cu tufe depărtate unele de altele, pe timp umed sau după o vreme de umezeală.

Rămâne să mai adaug că pe o porțiune curățată cu ajutorul uneltelor tăioase, grămezile de tufe tăiate au fost lăsate pe loc fără să li se fi dat foc.

Locurile unde am avut foc au rămas acoperite cu un strat bogat de cenușă.

Randamentul. In condițiunile în cari am lucrat (cea mai mare parte din tufe tăiate și numai o mică parte netăiată peste care s'au pus cele tăiate) pentru curățirea unei suprafețe de 3500 m.p., acoperită numai pe 30% cu ienuper, unele tufe care au fost făcute vetre de foc nefiind tăiate,—a fost nevoe de 6 zile de lucru, ziua de lucru socotită 8 ore. Un hectar ar necesita deci 17 zile de lucru. Plătind ziua de lucru cu 50 lei, rezultă că operațiunea de curățire a unui ha cu 30% ienuper, necesită o cheltuială de 850 lei. Cred însă că lucrat vara pe timp uscat, cu ceva vânt, se poate ajunge la un preț mai mic la ha.

Organizarea muncii. Adoptându-se aceeași metodă a curățirii cu unelte tăietoare a tuturor tufelor și apoi incendierea lor, după ce s'au făcut grămezi oarecum concentrate — chiar și pe tufe netăiate — lucrul trebue organizat astfel:

Echipe de câte 2 lucrători.

La fiecare 3—4 echipe câte un lucrător care să strângă materialul tăiat și să-l facă grămezi, aceștia fiind însărcinați și cu întreținerea focului. Pentru acest fel de lucru pot fi folosiți băețandri sau femei.

La fiecare 6—8 echipe, un lucrător care să puie focul și împreună cu strângătorii să întrețină focurile.

Apoi, peste toți un supraveghetor.

Trebue adăogat că este absolut necesar să se găsească pe teren, fie o tocilă, fie pile, pentru reascuțitul uneltelor cari, mai ales din cauza pietrelor, se știrbesc în gură și se îngroașă.

De asemeni să se aibă la îndemână apa necesară pentru lucrători; altfel se pierde vreme cu ducerea fiecărui lucrător după apă.

Fața nordică.

Curățirea. Afinișul amestecat cu ienuperul și cu salteaua groasă de mușchi prezintă un caz deosebit de ienuperul de pe fața sudică.

Afinii ale căror rădăcini lungi se întind sub salteaua groasă de muşchi, unde se amestecă cu acelea ale ienuperului, ne dau foarte mult de lucru.

Operaţiunea, în acest caz, nu se poate limita la curăţirea suprafeţei terenului de afini şi ienuperi, ci trebue să se extindă şi la ridicarea păturii de muşchi. Aceasta mai întâi pentru faptul că prima nu se poate face fără cea de a doua: nu se pot afla şi tăia rădăcinile afinilor şi ienuperului fără a se înlătura muşchii. Apoi nu se poate spera în instalarea unui covor erbaceu fără înlăturarea acestor muşchi.

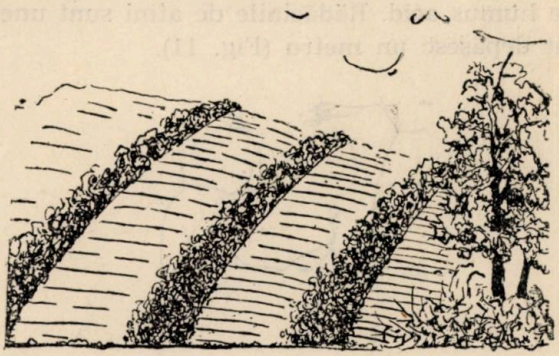

Fig. 10.— Curăţirea afinişului şi ienuperului pe o coastă.

Se înţelege că în acest scop trebue să se folosească unelte care să cureţe totul până la sol.

Târnăcopul şi tesla s'au dovedit a fi singurele indicate. Toporul, secera şi toporaşul-cosor nu se pot folosi.

Lucrarea trebue executată în fâşii aşezate de-alungul coastei, late de 4—5 m, pornind din deal la vale. Materialul foarte mult şi mai ales voluminos, urmează să se aşeze în şiruri late de câte un metru de o parte şi de alta a fâşiilor curăţate. (Fig. 10).

Pornind din deal la vale în cursul operaţiunii, lucrătorii curăţă trecând în spate, materialul rezultat. Cu vremea, acesta se îngrămădeşte aşa de mult, încât lucrătorii sunt complet împiedicaţi de a lucra şi chiar de a se mişca. De aceea trebue să se oprească din lucru pentru a lua materialul cu braţele sau cu furcile şi a-l pune în locurile sortite pentru depozitare. In

acest caz s'au dovedit a fi foarte utile crocurile, cu care se trage la vale sau se pune în şirurile de depozitare materialul rezultat din curăţire. Cu această operaţie însă trebue însărcinaţi alţi lucrători decât cei cari taie.

Procedând astfel, am curăţat locul de afini, ienuperi şi muşchi. Au mai rămas însă resturi de afini (mai ales de Vaccinium myrtillus L.) ale căror rădăcini sunt mult mai adânc înfipte sub suprafaţa atinsă prin operaţiunea curăţirii.

Rămâne astfel pe loc o întreagă ţesătură de rădăcini de afini, şi chiar de ienuperi, amestecată şi mai ales acoperită cu un strat de humus acid. Rădăcinile de afini sunt uneori aşa de lungi, încât depăşesc un metru (Fig. 11).

Fig. 11. — Rădăcini de Vaccinium myrtillus.

Materialul rezultat din curăţire şi aşezat în făşii late de câte un metru în lungul coastei, a fost lăsat pe loc.

Randamentul. Operaţiunea aceasta este incomparabil mai anevoioasă decât aceea a curăţirii ienuperului singur, depe faţa sudică. Randamentul lucrării în acest caz este mic. Intr'o zi de lucru de 8 ore, abia s'a putut curăţa 80—100 mp. Rezultă că pentru un ha trebuesc 100 de zile. Socotite cu 50 lei ziua, însemnează că un hectar de afiniş amestecat cu ienuper, necesită 5000 lei.

In cazul locurilor acoperite numai cu afini şi muşchi, fără ienuperi, operaţiunea poate merge cu siguranţă ceva mai repede.

Trebue însă să adăogăm că lucrarea din Dosul Babeşului s'a executat pe un timp foarte urât: ceaţă deasă, măzăriche şi zăpadă, fapt care, fără îndoială, a împiedicat mult pe lucrători. Rămâne să reluăm lucrarea pe timp frumos de vară şi s'o extindem pe o suprafaţă mai mare.

Ingrăşăminte. In cazul expoziţiilor nordice acoperite cu afini, ienuperi şi muşchi, solul suferă o transformare. In generalitatea cazurilor, avem de a face cu soluri acide. Prezenţa afinilor şi mai ales a muşchilor este o indicaţie.

Curăţind locul de afini, ienuperi şi muşchi, putem oare spera într'o schimbare a florei? Sau este nevoie de a interveni cu îngrăşăminte? Dacă este nevoie de îngrăşăminte, care anume trebuesc întrebuinţate şi în ce cantitate? Şi dacă e vorba să folosim îngrăşămintele, nu pot fi ele eficace şi fără a face operaţiunea curăţirii? Iată câteva întrebări la care ni-am propus să răspundem prin lucrările — parţiale — întreprinse pe Dosul Muntelui Babeşul.

In acest scop, am folosit deocamdată două îngrăşăminte: varul nestins şi bălegarul de oaie, împrăştiindu-le atât pe terenul curăţat, cât şi pe teren necurăţat. Bălegarul a fost luat dela stâna din Babeşul, iar varul adus din vale dela Cheia.

Rămâne să vedem cum va reacţiona solul faţă de fiecare din aceste îngrăşăminte şi cantităţi, ce vegetaţie se va instala şi dacă vechea asociaţie vegetală (afini, ienuperi şi muşchi) se va mai reface.

Lucrările, asupra cărora am făcut această comunicare, nu sunt decât la început. Ele se vor extinde pe sufrafeţe cât mai mari, căutând să folosim cât mai multe modalităţi, pentru a putea ajunge să fim în măsură să aflăm pe cele mai eficace şi mai economice, care să ducă la îmbunătăţirea păşunilor noastre alpine.

Meliorationsversuche in Alpwirtschaft

Expériences en matière d'améliorations pastorales

En Roumanie, comme d'ailleurs partout, les pâturages, irrationnellement exploités, ont maigri et ont été envahi par les broussailles. Aussi, le bétail n'y trouvant plus une nourriture suffisante, on a recouru à la forêt.

Quant aux forestiers l'idée de la défense du domaine boisé les ont conduit à chercher les moyens les plus indiqués pour arriver à l'amélioration de ces pâturages.

C'est en raison de ces faits que l'Institut de recherches forestières de Roumanie a pris l'initiative d'une série de travaux et d'expériences.

D'un caractère tout préliminaire, l'auteur du présente étude expose quelques résultats des travaux entrepris en automne dernier. Il conclut que pour débroussailler une surface occupée par le genévrier, la hache, le pic et surtout l'erminette (fig. 6) sont à recommander. La faucille (sans dents) a aussi donné de bons résultats. Le débroussaillement des airelles est beaucoup plus difficile et les recherches sont à suivre.

CONJUNCTURA LEMNULUI IN 1937

de GH. I. IONESCU

După pierderile suferite în anii de criză 1930—1934, industria şi comerţul lemnului românesc cunosc în 1935 un început de redresare, datorit pe deoparte urcării preţurilor de vânzare, iar pe de altă parte organizării factorilor interesaţi în economia lemnului.

In anul 1936, ca efect al reprizei economice generale şi al febrilei înarmări a unora din ţările apusene, înviorarea industriei şi comerţului forestier s'a accentuat, după cum se poate vedea din cifrele exportului României de lemnărie din perioada 1933—1936 [1]):

1933	1.164.757 m³	29.239.680 fr. aur
1934	1.583.148 m³	43.807.800 „ „
1935	1.596.686 m³	42.411.420 „ „
1936	1.883.975 m³	48.493.290 „ „

Ameliorarea pieţei lemnului s'a manifestat nu numai prin creşterea consumului, ci şi printr'o însemnată ridicare a preţurilor. De asemenea, nouile condiţiuni ale pieţei au îngăduit normalizarea treptată a sortării, apropiind-o de cea existentă în 1930.

*

Exportul. După datele preliminare culese dela Ministerul de Finanţe, exportul de lemn al României, pe principalele categorii, se prezintă în 1937, faţă de 1936, astfel :

1) După publicaţiile C. I. B.

	1937	1936
	T O N E	
Lemn de foc	153.941	130.841
Buşteni p. debitat	48.106	59.654
Lemn de mină	23.542	12.204
Lemn de celuloză	8.305	18.550
Traverse	25.899	31.776
Cioplitură	87.992	73.823
Doage	4.232	4.517
Cherestea	752.754	700.542
Părţi del ăzi	29.395	8.526
Total	1.134.166	1.040.533

Examinând cifrele de mai sus constatăm că plusul de 93.633 tone realizat în 1937, se datoreşte sporurilor înregistrate la următoarele sortimente: cherestea, lemn de foc, părţi de lăzi, lemn de mină şi cioplitură. In ce priveşte structura, exportul nostru forestier înfăţişează unele tendinţe ce se cuvin a fi consemnate. In primul rând, lemnăria de foioase începe să ocupe un procent tot mai însemnat, ceea ce poate conduce la însemnate concluziuni referitoare la rezervele noastre păduroase şi la posibilităţile de export în viitor. Participarea procentulă a foioaselor — fără lemnul de foc — în ultimii cinci ani a fost următoarea: 7,0% în 1933; 8,1% în 1934; 8,4% în 1935; 16,0% în 1936 şi 19,0% în 1937.

Schimbarea configuraţiei exportului nostru forestier este verificată şi de faptul că încetează de a mai fi un export al cherestelei de răşinoase. Astfel, raportându-ne numai la volumul lemnului de lucru şi prelucrat exportat, constatăm că, în anii de repriză economică 1936 şi 1937, cheresteaua de răşinoase a reprezentat 67% şi 61%, faţă de 87% în 1933, 1934 şi 1935. Este locul să consemnăm că şi în anii de prosperitate economică şi cu export intensiv, cheresteaua de răşinoase deţinea în comerţul nostru exterior de lemnărie un procent ce varia între 85—90% din volumul total al lemnului de lucru exportat.

Diminuarea importanţei lemnului de foc în exportul forestier al României s'a menţinut şi în 1937, reprezentând un procent de 13% din volumul total de lemnărie exportat, pro-

cent care reprezintă, de altfel, şi media anilor 1933—1936. In perioada 1920—1930, lemnul de foc a ocupat un loc important în exportul nostru. Astfel, în 1926 mai mult de 60% din volumul total a fost lemn de foc.

Cheresteaua de răşinoase. Urmărind exportul cherestelei de răşinoase — cel mai de seamă post al comerţului forestier românesc — constatăm că, din 1933 până în 1936, acest export a fost în continuă ascensiune. In 1937, s'a exportat 602.062 tone cherestea de răşinoase, faţă de 609.055 tone în 1936. In fruntea ţărilor cumpărătoare de lemn românesc, găsim Anglia. De unde în anii 1933, 1934 şi 1935 a importat din România, respectiv, 1.200, 12.500 şi 13.500 tone de cherestea de răşinoase, în 1936 şi-a mărit importul la 83.998 tone. Această dispoziţie a pieţei engleze s'a menţinut şi în 1937, mai ales în prima jumătate a anului. Volumul total al cherestelei de răşinoase plasat în Anglia în 1937 s'a ridicat la 121.805 tone.

Apariţia Angliei ca mare cumpărătoare de lemn românesc a avut însemnate repercusiuni asupra economiei noastre forestiere. Piaţa engleză absorbind în 1936 şi 1937 cantităţile masive arătate mai sus, oferta de lemnărie pentru consumul intern şi la export în Orient a fost mult redusă, în aşa măsură că la un moment dat cererile n'au putut fi satisfăcute. Ca o consecinţă firească, preţurile lemnăriei au marcat însemnate majorări. Pe de altă parte, politica de preţuri ferme inaugurată de Asociaţia Industriilor Forestiere încă din 1934 a putut fi dusă cu toată opoziţia importatorilor, mai ales a celor din Grecia.

Faţă de 1936, exportul cherestelei de răşinoase efectuat în 1937 se prezintă, pe principalele debuşeuri, după cum urmează :

	1937	1936
	T O N E	
Anglia	121.805	83.998
Ungaria	98.579	110.313
Germania	77.620	109.696
Egipt	68.075	65.550
Palestina şi Irak	48.731	27.676
Statele-Unite	37.863	4.260
Grecia	33.366	75.236
Turcia	23.187	18.446

Pierderile încercate de exportul nostru pe diverse pieţe se explică atât prin funcţionarea defectuoasă a convenţiilor comerciale şi de clearing, cât şi prin fluctuaţiile de curs ale mărcii, drahmei, etc. In cazul Greciei, în afară de cursul scăzut al drahmei tocmai în sezonul exportului, trebuie să adăogăm şi abţinerea caselor greceşti de a importa marfă românească, în speranţa de a provoca o reducere a preţurilor. Exportul în Germania a scăzut, deoarece, preţurile majorându-se, la cota de R.M. destinată lemnăriei româneşti a corespuns un volum mai mic.

Alături de Anglia, apar în 1936 Statele-Unite ca un nou debuşeu pentru lemnul românesc cu 4.260 t. In 1937, exportul s'a intensificat, atingând 37.863 tone cherestea de răşinoase. Acest export nu poate fi privit ca ceva normal, ci accidental, şi anume spre a face posibil un anumit import de maşini. In fapt, exportul a fost numai înregistrat prin U. S. A., dar marfa a mers în America de Sud, Africa de Sud şi Australia.

Efectele sancţiunilor economice aplicate Italiei în 1936 sunt resimţite şi azi în compartimentul exportului nostru de lemnărie. Dela circa 50.000 tone ce plasam pe piaţa Italiei, am ajuns la 875 t. în 1936. Situaţia a rămas la fel de dificilă şi în 1937, nereuşind să exportăm decât 4.053 tone cherestea de răşinoase.

Foioasele. Exportul produselor foioase de lucru şi construcţie — şi anume a buşteniloŗ şi cherestelei — este dela 1933 la 1937, în continuă creştere, atât în volum, cât şi în valoare. După publicaţiile C. I. B., exportul de foioase se înfăţişează în perioada 1933—1936, în modul următor:

	Buşteni		Cherestea	
	m. c.	fr. aur	m. c.	fr. aur
1933	11.023	482.880	92.380	4.382.640
1934	15.710	621.060	108.412	5.613.540
1935	17.423	629.550	106.324	5.369.280
1936	31.087	1.087.290	123.437	6.081.300

In 1937, cererea la export de lemnărie de foioase s'a ac-

centuat. Considerând numai principalele sortimente, exportul foioaselor în 1937 se prezintă, faţă de 1936, astfel:

	Buşteni		Cioplitură		Cherestea	
Esenţe	1937	1936	1937	1936	1937	1936
Stejar	5.747	4.543			30.091	20.513
Fag	8.197	8.979	9.985	4.138	114.126	76.675
Alte foioase	16.851	18.491			6.472	4.543

In ordinea importanţei, cele mai de seamă ţări cumpărătoare de cherestea de stejar în 1937 au fost: Germania 10.262 t., Ungaria 4.146 t., Anglia 3.529, etc., iar de cherestea de fag: Egipt 29.958 t., Anglia 14.033 t., Germania 11.622 t., Ungaria 8.195 t., Turcia 8.087 t., etc.

Lemnul de foc. Rolul jucat de lemnul de foc în comerţul forestier exterior al României şi-a pierdut din importanţă după 1930. Plasamentul extern fiind limitat la Ungaria, exportul acestui produs este în funcţie de nevoile pieţei ungare. Prin acordurile comerciale româno-ungare de după 1931, exportul lemnului românesc de foc în Ungaria a fost contingentat. Pe lângă aceasta, guvernul ungar a majorat taxele vamale respective, iar desfacerea era concesionată unor organizaţiuni maghiare care deţineau monopolul importului. Din preţul de vânzare, exportatorii români trebuiau să suporte scăderea unui comision ce mergea până la 50 Pengoe (1.250 lei) pro vagonul de 10 tone, în afară de fraht, taxe, etc. Tentativa autorităţilor ungare de a acoperi o cât mai mare parte din consumul intern cu producţia pădurilor indigene, sacrificând cu anticipaţie posibilităţile mai multor ani, luând sfârşit, obstacolele puse în calea importului de lemn de foc au fost parţial abolite. La insistenţele guvernului român, autorităţile ungare au desfiinţat în Iunie 1937 soc. Faforgalmi, căreia-i concesionase monopolul importului de lemn de foc. Incepând dela 1 Iulie 1937, plasarea lemnului de foc în Ungaria se face — în cadrul contingentului anual de 250.000 tone — prin expozitura înfiinţată la Budapesta de către Sindicatul Exportatorilor de lemne de foc din România (S.E.L.).

Exportul lemnului de foc în 1937 s'a ridicat la 153.941 tone, faţă de 130.841 tone, în 1936.

Piaţa internă. Ameliorarea conjuncturei interioare a ţării noastre şi cererea mare de lemnărie la export au avut în 1937 urmări favorabile şi asupra pieţei interne a lemnului. Prin activa campanie de construcţii publice şi particulare desfăşurată în 1937, precum şi prin nevoile mereu crescânde ale diverselor ramuri industriale, consumul lemnului a marcat o sensibilă sporire, de natură a influenţa favorabil şi preţurile.

Urcarea însemnată a preţurilor lemnăriei observată încă dela începutul anului trebue explicată nu numai prin creşterea consumului şi a exportului, ci şi prin majorarea cheltuielilor de producţie. Diferenţa de preţ ce în mod normal există între preţul mărfei la export şi la intern — la export plătindu-se orice produs mai bine — a fost redusă în 1937 la minimum, datorită jocului capricios al cursului monetar. Pentru a ne orienta asupra ridicării preţurilor cherestelei, vom arăta că, în Bucureşti, cl. IV (10% brad) de 24 mm, 17—30 cm, 4—6 m, se vindea în Aprilie 1936 cu 1.225 lei mc, iar în Aprilie 1937 cu 1.650 lei. La Timişoara, preţul cl. IV molid de 24 mm, 17—30 cm, 4—6 m era în Aprilie 1936 de 1.325 lei, pentru ca, în Aprilie 1937, să ajungă la 1.800 lei mc.

Dar anul 1937 prezintă o importanţă deosebtiă pentru economia forestieră românească şi din alte consideraţiuni. Lipsa lemnului de foc atât de violent resimţită în iarnă, nu numai în Capitală, ci în toată ţara, a surprins neplăcut autorităţile superioare, care refuzau să acorde crezământ celor spuse şi scrise că România a încetat de mult de a mai fi o „ţară bogată în păduri", şi că o mai bună gospodărie a lor se impune. Măsura maximalizării preţurilor a dovedit că problemele economice nu pot fi soluţionate pe cale de ordonanţe administrative. De sigur, că nu trebuiesc exagerate faptele, iar informaţia apărută într'un ziar că s'ar fi examinat posibilitatea unui import de lemne de foc nu poate fi privită decât ca o glumă. Problema se impune a fi examinată cu toată seriozitatea şi integrată în acea problemă forestieră de Stat care a lipsit ţării noastre.

Concluziuni. Deşi în anul precedent cererea de lemn a crescut atât la intern, cât şi la export, şi deşi preţurile au marcat simţitoare urcări, totuşi rentabilitatea industriei şi co-

merțului forestier nu a fost cea scontată. Cauzele sunt diverse și numeroase.

In primul rând, în urma creșterii prețurilor dela finele anului 1936, lemnul pe picior (în pădure) s'a urcat foarte mult, ajungând în unele locuri în Bucovina la 500 lei mc. Scumpirea vieței în general, survenită în anul 1937, a atras în mod firesc ridicarea cheltuielilor de fasonat, apropiat, transport, prelucrat, etc., cu peste 50%. De asemenea, transportul pe C.F.R. a fost majorat la 1 Mai cu 15%, iar navlurile au înregistrat — mai ales în toamnă — urcări necunoscute.

Fluctuațiunile cursurilor au pricinuit exportatorilor, apoi, foarte mari pagube. Este suficient să exemplificăm aceasta, relevând că drachma a variat în 1937 dela 0,84 lei la 1,15 lei, iar cursul Pengoe-ului a scăzut dela 27 lei, la 24,50 lei. Nu mai insistăm asupra greutăților și întârzierilor ce se pun la transferul valorii exporturilor.

In rezumat, se poate afirma că în anul 1937 a adus o ușoară ameliorare a industriei și comerțului forestier românesc. Reducerea transacțiilor și stagnarea prețurilor înregistrate în ultimele două luni — Noembrie și Decembrie — ne îndrituesc a privi cu îngrijorare anul ce vine. Perspectivele apar — dacă ne raportăm și la situația generală a pieței europene a lemnului — ca foarte puțin promițătoare, consumul fiind în declin, iar prețurile prezentând o pronunțată tendință de cedare.

Holzkonjunktur im 1937

La conjoncture du bois en 1937

En 1937 les exportations du bois roumain ont marqué sur 1936 une certaine augmentation. A leurs tour les prix ont aussi enregistré une hausse, sans qu'ils pussent suivre la même courbe ascensionnelle.

L'auteur croit que l'année 1938 présentera des perspectives moins favorables à l'industrie et au commerce du bois, car les demandes sont en regression.

CÂTEVA DATE DIN RAPOARTELE PREZENTATĚ CONGRESULUI GAZOGEN

de ing. N. NEDELCOVICI

In luna Septembrie anul precedent a avut loc, la Roma, cel de al 3-lea Congres al Carbonului Carburant, la care au participat reprezentanți din mai toate țările Europei și în special din cele lipsite de terenuri petrolifere.

In cele de mai jos, dăm câteva din rezultatele la care s'a ajuns până acum în acest domeniu.

Din rapoartele prezentate Congresului, rezultă că în 1937 au fost în circulație în Franța 4000 vehicule automobile cu gazogen. Ele sunt alimentate cu lemn, cărbune de lemn sau cărbuni minerali. In Italia circula la 31 Iulie același an 737 autovehicule cu gazogen, din care 624 obținute prin transformarea vehiculelor care inițial funcționau cu motoare cu explozie și 113 noi, fabricate anume spre a funcționa cu gazogen.

Lemnul, ca să fie bun de gazeificat trebue să fie uscat, adică să conțină circa 15% apă, să fie tăiat în bucăți de 8 cm lungime și cu o secțiune ce poate varia dela 25 cm până la 36 cm.p

Esențele cele mai bune sunt stejarul, ulmul, salcâmul, fagul, castanul, etc. Lemnul trebue păstrat în locuri uscate, adăpostite pentru a nu fermenta și prinde mucegai. Trebue organizată aprovizionarea cu lemne și formarea de depozite unde autovehiculele să le poată găsi când au nevoe.

La gazogenele ce întrebuințează lemnul, s'a văzut că oțelul inoxidabil este un material care rezistă la lichidul corosiv rezultat din distilarea lemnului în partea superioară a gazogenului.

Cărbunii de lemn trebue să fie lipsiți de praf, având o mărime de 10—20 mm. Să nu conțină umiditate; când au peste

20% sunt inutilizabili. Semicocsul și antracitul nu trebue să conțină mai mult de 5% sau 6% cenușe.

Lemnul cu 10—15% apă are o putere colorifică de 3800—4200 calorii la kg, iar volumul ocupat de el în vrac în gazogen față de benzină în rezervor este în mediu de 5—6 mai mare. Volumul ocupat de cărbunele de lemn este aproape acelaș ca și cel ocupat de lemn. Cocsul de cakerii cu 7800 calorii la kg și densitatea 0,5 ocupă un volum, față de benzină, de 2,2 mai mare, iar cocsul de gaz cu 7500 calori la kg și 0,4 densitate, un volum de 2,8 mai mare ca benzina.

Motorul este bine să fie construit pentru a funcționa cu gaz, cu secțiunea tuburilor de alimentare mai largi cu compresiunea 8, cu avans de aprindere. O soluție bună pentru tracțiunea cu gazogen este studierea ansamblului camion, motor, gazogen pentru a funcționa împreună în bune condițiuni.

Calitatea gazului produs de gazogen depinde de temperatura focarului după cum se vede din datele următoare:

Temperatura focarului	Compoziția gazului în volum		
	H 2.	Co.	C_2
624°	65,2%	4,9%	28,9%
861°	59,9%	18,1%	21,9%
1125°	50,9%	48,5%	0,6%

Temperatura are deci o mare influență asupra calității gazului combustibil și introducerea tubului de conducerea aerului în mijlocul focarului cu viteză mare și deci de a da putința de a avea focar cu temperatură ridicată a adus o ameliorare. Un constructor francez a avut ideia de a face ca viteza aerului să fie aproape constantă indiferent de viteza de rotație a motorului și de deschiderea clapei de admitere a gazului, construind o gaură cu deschideri variabile, comandată automat de o pedală de accelerație. Se pretinde că această modificare ar da un focar întotdeauna cald și gaze bogate în CO și ar permite o bună repriză a motorului.

La Roma pe liniile de autobuze, pe linia M. P_2, funcționează de 2 ani 130 autobuze cu gazogen din care 100 sunt cu lemn. Gazogenele sunt fabricate de Soc. Alfa Romeo care a cumpărat licența Imbert.

La Milano, Napoli, Toarmina, Rigio di Calalerd etc. funcționează autobuze cu gazogen cu lemn sau cărbune de lemn.

Gaze naturale comprimate

Instalaţiunile de gaz prevăd pe cele pentru captarea lui din emanaţiunile spontane sau provocate precum şi pe cele de compresiune. Gazul captat trebue să fie curăţit de gazolină (hidrocarburi uşor condensabile), cari ar provoca turburări aparaturei de utilizare prin condensare. Gazul este trecut în aparate, unde curăţirea se face de cărbunele activ, care absoarbe gazolina.

Comprimarea gazului se face la 350 atmosfere în recipiente de depozit. Din aceste recipiente fixe gazul este trecut în recipientele mobile la presiunea de 200 atmosfere şi cari vor servi la alimentarea autovehiculelor.

Un litru din volumul recipientului, unde gazul este comprimat la 200 atmosfere, conţine 2000 calorii, iar un litru de benzină 8000 calorii. Deci pentru acelaş număr de calorii va fi nevoe de un volum de gaz de 4 ori mai mare ca cel de benzină. Greutatea gazului comprimat în cilindri, plus greutatea respectivă a cilindrului, este deasemenea de patru ori mai mare de cât greutatea benzinei plus greutatea rezervorului necesar.

Aparatura necesară instalării pe vehicul se compune din grupe de cilindri ficşi sau demontabili, din colectări deviatari, din reducători de presiune, pentru a aduce gazul dela 200 atmosfere presiune la presiunea atmosferică, din amestecătorul de gaz aer, din tuburile necesare, robinete, manometre, valve, etc.

In Italia, numărul autovehiculelor cari funcţionează regulat cu gaz metan comprimat este de 200. Din acestea 10 sunt autobuze mari pentru persoane, 100 sunt autobuze medii cu motoare de 30—40 C.P., restul sunt autocare cu motoare de 10—35 C.P. Toate sunt de tip vechi şi au motoare de benzină, transformate pentru gaz şi uşor supra-comprimate. Sunt în curs de a fi prevăzute cu aparatura necesară funcţionării cu gaz metan încă 50 vehicule.

Actualmente tracţiunea cu gaz natural se face în zona de dealungul versantului nordic al Appennino Tosco Emiliano, dela Piacenza la Torli. S'au realizat servicii de transportul mărfurilor şi persoanelor în comun, graţie gazului natural comprimat. Consumul unui motor alimentat cu gaz natural este de 1 m.c. de gaz faţă de 1,5 litri de benzină.

Gazul de iluminat comprimat

In Franţa circulă 120 vehicule cu gaz de iluminat comprimat, care s'a dovedit că este un bun carburant de înlocuire. Vehiculele consumă 1,4 m.c. până la 1,7 m.c. de gaz faţă de 1 litru de benzină pentru îndeplinirea aceluiaş serviciu.

Hidrogenarea catalitică a cărbunilor la presiune şi temperatură înaltă pentru a obţine benzină şi ulei de uns

Rezolvirea practică a transformării cărbunilor în carburanţi lichizi nu numai că dă posibilitate ţărilor cari au cărbuni să şi-i fabrice, dar a ajutat la perfecţionarea technicei de distilarea petrolului pentru a se obţine produse superioare celor date de vechile procedee atât pentru carburanţi cât şi pentru lubrificanţi. Variind procesul de hidrogenare, catalizare şi regulând temperatura de reacţiune între limite bine diferite se poate controla şi modifica constituţia şi proprietăţile produselor sintetice aşa fel ca să se obţină acel timp de structură moleculară care se pretează mai bine la necesitatea industriei automotorice.

Dintre procedeele cari servesc la fabricarea carburanţilor lichizi, cel care a luat cea mai mare desvoltare, este hidrogenarea cărbunilor şi uleiurilor minerale la presiuni şi temperaturi înalte în prezenţa catalizatorilor pentru a obţine în special benzină şi lubrificanţi.

Marile organisme industriale cari se ocupă de hidrogenarea combustibililor au încheiat un acord general în vederea schimbului reciproc de brevete, invenţiuni şi experienţe technice prezente şi viitoare pentru a obţine maximum de avantaje de enormele sume cheltuite în lucrările de cercetări, punând la dispoziţiunea tuturor societăţilor rezultatele la cari orice grup le-a obţinut industrial.

Astfel s'a fondat International Hidrogenation Patent Co. Ea cuprinde adeziunile lui Standard Oil Co., Royal Dutch Shell, Imperial Chimical Industrie, I. Cr. Farben Industrie şi Azienda Nazionale Idrogenezione Combustibili.

Standard Oil Co. a fondat în Statele Unite societatea Hidro Patents, care cuprinde 80% din companiile petrolifere americane pentru

schimbul mutual al experţilor relativ la hidrogenare aplicate la produsele petrolifere. Intre Hidro Patent şi I. H. P. există un acord bazat pe schimbul reciproc al experienţelor respective.

Această mare operă de colaborare internaţională a dat şi continuă să dea preţioase servicii companiilor interesate, permiţând de a trece peste enormele dificultăţi ale technicei de hidrogenare şi a ameliora tot mai mult randamentul operaţiunilor.

Fabricile ce aplică procedeele lui I. H. P. sunt cele din tabloul următor:

Ţări	Localitatea	Compania	Materii prime	Capacitatea de producţiune în tone pe an
Germania	Leuna	I. G. Farben Industrie	Ligniţi şi gudroane	350.000
„	Bochlem	Brabag I.	Gudroane şi ligniţi	175.000
„	Magdeburg	Brabag II.	Idem	175.000
„	Scholven	Hiderma	Cărbune fosil	125.000
Anglia	Billngham	J. C. J.	Cărbune şi gudroane	150.000
St.-Unite	Balton Rouge	Standard Oil Co.	Ulei mineral	250.000
	Bay way	„	„ „	250.000
Italia	Bari	A. N. I. C.	„ „	benzină 125.000 lubrificanţi 30.000
„	Livorno	A. N. I. C.	„ „	benzină 125.000 lubrificanţi 30.000
			Total	178.500

In afară de aceste fabrici, sunt în construcţiune alte 4 noui pentru a produce iso-octan; două în Statele Unite (Standard Oil Co. din California şi Guef Oil Co.), una în Iran (Anglo-Iranian Oil Co.) şi una în Olanda (Royal Dutch) care vor avea o producţie totală de 150.000 tone de super-carburanţi de aviaţie.

In Germania s'au construit două noui societăţi: la Gelsenberg Benzin A. G. şi l'Union Vereingte Braun Kohlen Kraftstoff A. G., cari au în program de a produce prin hidrogenarea ligniţilor şi gudroanelor circa 1 milion de tone de benzină şi ulei Diesel.

Deci când toate aceste programe vor fi înfăptuite, producţia totală de produse hidrogenate după procedeele I. H. P., vor ajunge la 3 milioane tone anual.

Statele Unite ale Americei, Rusia, Germania, Japonia, Franţa, Anglia şi Italia au consumat în anul 1936 o cantitate de petrol de 185,7 milioane tone.

Dacă Anglia ar dori să-şi producă pe cale sintetică toate deri-

vatele de petrol de cari are nevoe în timp de pace anual, circa 10 milioane tone, ar avea nevoe de instalaţiuni cari ar costa 20 miliarde de lire italiene.

Producerea benzinei pentru aviaţie

Indicele de octan a căpătat în ultimii ani o importanţă decisivă şi a devenit caracteristica principală de evaluare a calităţii benzinei pentru aviaţie, permiţându-i o mai mare rază de activitate.

Benzina întrebuinţată acum câţiva ani, care trecea rar de indicele de octan 60, a sărit apoi la 73 şi azi se tinde la carburanţi cu un număr de 100 octani.

Teddon a constatat că în motori cu compresiuni variabile, dacă indicele de octan al benzinei trece dela 73 la 100, puterea motorului se măreşte cu 26%, iar consumul carburantului se reduce cu 29%. Lucru care se explică graţie faptului că benzina cu un număr mai mare de octani permite o compresiune mai mare decât benzina obişnuită.

Hidrogenarea la temperatură joasă, care reprezintă cel mai recent progres în technica pentru producerea benzinei cu număr mare de octani, a fost posibilă graţie întrebuinţărei de noui catalizatori, cari posedă o mare putere de conversiune şi care în acelaş timp provoacă o deshidrogenare selectivă a moleculelor ciclice, astfel benzina obţinută este bogată în nafteni, cari îi dă un număr mare de octani.

Producerea uleiurilor de ungere

Unul din aspectele cele mai interesante ale hidrogenării catalitice sub presiune, constă în obţinerea de uleiuri de ungere de calitate superioară. O înaltă rezistenţă la oxidaţie, un înalt punct de aprindere, deasemenea nu trebuesc să formeze depozite de cărbune sub acţiunea fenomenelor de oxidaţie şi disociaţie la care sunt expuse în cilindru şi o minimă variaţie de viscozitate cu mărirea temperaturii. Curba de viscozitate este sigur coeficientul cel mai important pentru un motor cu explozie, pentrucă dacă viscozitatea variază excesiv cu temperatura, motorul nu va fi uns suficient la pornire sau ungerea

va fi defectoasă în timpul mersului; graţie posibilităţii procesului de hidrogenare de a reforma structura moleculară a hidrocarburilor s'a obţinut lubrificanţi de tipul dorit, fără sulf.

Producerea alcoolului bun de a fi întrebuinţat drept carburant

Prepararea din materii vegetale a alcoolului, care să servească drept carburant, a fost îmbogăţită cu un nou procedeu—brevetul Crima—care dă alcoolul eterificat, un produs care corespunde foarte bine pentru a fi întrebuinţat singur sau în amestec cu benzină, în motoarele ce utilizează benzina, fără să se facă nici o modificare motoarelor.

Concluziunile Ministerului de Marină care l-a încercat sunt :

1. Intrebuinţarea alcoolului eterificat Crima, poate, din punct de vedere technic, să se substitue benzinei în motoarele cu explozie, asigurând o bună funcţionare a acestor motoare.

2. Alcoolul eterificat Crima nu cere nicio modificare motorului.

3. Admite pornirea la frig ca şi benzina. Rezultatele oficiale riguros controlate şi controlabile ale concursului organizat de Automobil Club Regal al Italiei la 15-20 Martie 1937 au demonstrat că în practică o maşină normală consumă mai puţin şi merge repede întrebuinţând în loc de benzină carburantul alcool eterificat Crima.

Prepararea eterului etilic prin procesul catalitic Crima, care transformă o parte de alcool în eter, dând alcool etilic eterificat, care conţine 77% alcool şi 23% eter etilic, eteri superiori şi acetali, cari dau produsului caracteristicele cerute pentru un bun carburant. El are un număr mare de octani 92, ceiace permite un raport volumetic de compresiune mare şi deci un bun randament termic.

Intrebuinţarea dimetilului acetal drept carburant

Transformarea alcoolului metilic în dimetil acetal, cu ajutorul reacţiunei catalitice în prezenţa acetilenei, dă un produs care prezintă foarte bune caracteristice pentru a fi un bun carburant şi care se poate amesteca cu benzina în orice proporţie.

Concluziune

Știința, technica și industria se ocupă în lumea întreagă din ce în ce mai intens de carburanții de înlocuire. Mulți sunt bine studiați teoretic, o bună parte din ei au trecut și în practica zilnică. Măsuri legislative de încurajare s'au introdus mai ales în Italia și Franța.

Bericht über die Tätigkeit des im Roma abgehaltenen Internationalen Kongresses für Motorbenzinersatz.

Compte rendu sur les rapports présentés au congrès international du carbone-carburant à Rome.

PROBLEMELE ZILEI

PROBLEMA MUNCITOREASCĂ ÎN INTREPRINDERILE FORESTIERE

ATENȚIE LA MUNCITORI

— Grija lor, un comandament național —

de **Tr. Heroiu**

In ultimele decenii s'a ridicat mai viu și mai mult ca oricând problema omului care muncește și care, prin străduința lui, contribue la progresul culturii și civilizației.

S'a mers așa de departe în unele tendințe și concepții de viață socială, încât s'a fixat muncitorul centrul organizării vieții colective, cum este cazul comunismului.

Fără să admitem această doctrină, relevăm însă că o dreptate elementară cere, ca societatea să fie organizată în așa fel încât fiecare om să aibă putința să-și folosească facultățile sale fizice și spirituale prin muncă și să trăiască omenește, în raport armonios cu semenii săi.

Când viața este organizată în Stat, în care, fatal, găsim conducători și conduși, patron și lucrător, șef și subaltern, viața trebue să se desfășoare cu cât mai mici diferențieri de tratament, cât mai uman pentru toată lumea, în tot cazul fără supărătoare distanțe și dezacorduri.

Cei nedreptățiți își vor cere dreptul la viață când suferința va deveni insuportabilă. Atunci intervin fatal, turburări în viața socială, pentruca armonia — o realitate și lege firească — să-și facă loc.

Turburările pot fi însă evitate, când conducătorii, cu spiritul lor de dreptate și răspundere, previn nemulțumirile și intervin conștient și activ, în a dirija viața socială.

Muncitorii noștri forestieri, cei mai mulți din ei, necali-

ficaţi, sezonieri şi neorganizaţi, s'au bucurat mai puţin ca oricare alţi muncitori de recentele binefaceri ale operelor sociale muncitoreşti.

Am încercat, câţiva ani în urmă, să mă informez cam ce sumă s'a încasat dela muncitorii de pădure şi ce s'a distribuit din aceasta sub formă de ajutoare sau tratamente de boală. A fost imposibil să obţin vreo cifră.

Nu sunt reprezentaţi nicăeri, pentru că nu sunt organizaţi şi deci sunt încă sub grija întâmplării sau a unui noroc infim şi sporadic şi anume numai acolo unde s'ar găsi un om de inimă ori milă creştină.

Am putea spune, fără să greşim, — special pentru muncitorii de pădure — că suntem încă în perioada pregătirii ideologice a problemei. Şi în această perioadă abia suntem la începutul ei, adică la existenţa câtorva oameni cari s'au ridicat la înţelegerea acestei importante chestiuni.

Mijlocul perioadei îl va forma evidenţierea unui curent viguros de formare a demnităţii lucrătorului, înţelegând: conştiinţa lui asupra menirii ce o are în viaţa socială, participarea lui la străduinţa colectivă pentru cultură şi civilizaţie, integrarea lui în datoria supremă şi generală de a munci pentru strălucirea Ţării şi Neamului.

Finele perioadei îl va forma nu atât realizările practice, cât evidenţierea unei populaţii muncitoare, cât mai înstărită şi mai sănătoasă la trup şi suflet.

Când privim muncitorii noştri forestieri, fie cei din fabrici, dar mai ales cei din pădure, ne dăm perfect de bine seama ce distanţă avem dela epavă până la: cetăţeanul demn şi reprezentativ al unui popor ce vrea să-şi afirme la gurile Dunării geniul lui constructiv şi contribuţia lui la cultura generală.

Fără să avem pretenţia a trasa aci linii de conducere în atacarea mai curagios a problemei, relevăm cele câteva precepte mari, cari s'au luat în considerare ori unde problema muncii şi a muncitorului a fost tratată mai atent:

Selecţionarea: Nu toţi oamenii sunt apţi pentru munca forestieră, dar fiecare om este bun pentru o muncă. Multe greşeli la lucru şi multe accidente se datoresc tocmai acestei acceptări, la întâmplare, a oricăruia îşi oferă braţele sale. O

triare cât de sumară a muncitorilor, fără un pretenţios studiu al însuşirilor, ne arată că pe cei debili şi cu evidente maladii organice, nu-i putem admite la muncă. Iar dacă totuşi suntem nevoiţi a-i admite, căci societatea nu este încă organizată spre a asigura şi acestora traiul zilnic, îi vom întrebuinţa la munca cea mai uşoară şi fără răspundere technică.

Pregătirea: Dacă orice muncitor are puterea fizică să depună o muncă, nu are şi pregătirea intelectuală să o facă şi bună. Aşa se poate spune şi despre munca la treburile pădurăreşti.

Oricât de necalificată ar fi socotită munca forestieră — şi va veni un timp când se va socoti calificată — trebue un minimum de cunoştinţe pentru a lucra în pepinieră, a planta, a tăia şi fasona un arbore, a degaja un seminţiş, etc. etc. Să sperăm că la data când se discută şi se înfiinţează „şcoli de baci", se va vorbi şi înfiripa centre de pregătire cât mai sumară a lucrătorilor forestieri.

Mijloacele de lucru: Oricât de selecţionat şi pregătit ar fi un lucrător, spre a fi pus în condiţiuni bune de lucru trebue să aibă unelte bune, prin care să-şi uşureze munca, iar lucrul să fie cât mai eficient. Cu riscul de a se repeta, adăogăm şi aci imperioasa nevoe a uneltelor bune, dat fiind că după cercetările moderne, munca la pădure şi anume a tăietorului, este cea mai istovitoare. Aşa de ex. tăietorul consumă în munca lui 400 calorii pe oră, faţă de un croitor care consumă 40 calorii [1]). Ne dăm seama deci ce binefacere ar fi pentru organismul lucrătorului un topor bun şi permanent tăios, sau a unui mijloc modern de mişcat sau încărcat buştenii.

Dispoziţia la muncă. Pentru ca munca să nu fie un chin sau o povară. trebue să se facă cu plăcere, oricât de grea ar fi aceasta. Plăcerea la muncă stimulează toate resorturile fiinţei, dă putere braţelor făcând ca oboseala să nu cadă greu asupra sufletului muncitorului. Plăcerea la muncă imprimă

1) După datele Muzeului social de Fiziologie şi higienă a muncii din München. (Echivalentul mecanic al caloriei: 427 kg.m, deci o energie care ar fi în stare să ridice 427 kg la 1 m; la 1 kgm = kilogramometru, este acea energie care poate să ridice 1 kg la înălţimea de 1 m).

întregului organism o voiciune specială, care se exprimă cu deosebire asupra feței printr'o bună dispoziție. Plăcerea și buna dispoziție pot proveni dintr'o predispoziție specială a individului, datorit stării lui de conștiință, concepției lui asupra muncii.

Se pot însă și provoca, prin atitudini și măsuri de ordin moral și material.

Respectul muncii și muncitorului, apropierea de sufletul lui, participarea efectivă la greutatea muncii ce prestează, etc., etc., sunt atitudini ce nasc totdeauna în sufletul lucrătorului demnitate și încredere, înălțându-l sufletește.

Organizațiuni și măsuri de ordin practic, cari pot să-i îmbunătățească simțitor felul de muncă și de viață (unelte bune, hrană, adăpost, îmbrăcăminte, tratament în caz de boală ori accidente, etc., etc.) sunt prilejuri foarte eficace pentru mărirea plăcerii de muncă și bunei dispoziții.

*

Pentru ca instituțiile noastre forestiere să facă un pas înainte în rezolvarea unei probleme de ordin național, cred nimerit ca, recunoscându-se nevoia unei atitudini mai omenești față de muncitorul forestier, să se însărcineze un organ care să se ocupe special de problemele muncitorești, coordonând toate străduințele în acest sens și racordându-le cu organizația centrală depe lângă Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor sociale.

Acest organ va face un program minimal de lucru și va activa în acest sens, căutând să avanseze în soluționarea problemei, treptat și în măsura posibilităților, numai prin realizări de ordin practic.

Stăruind pentru un muncitor mai demn, stăruim pentru însăși demnitatea Țării și Neamului, încadrându-ne astfel în datoria ce ne-o fixează, fiecăruia dintre noi, art. 4 din noua Constituție.

CONTRACTE ȘI SISTEME DE MUNCĂ

de **I. Moldovanu-Junior**

Problema muncitorilor din pădure este complexă. In cele de mai jos nu ne vom ocupa decât de 2 laturi ale ei: întocmirea contractelor de muncă și sistemele de muncă.

Contractele de muncă se vor întocmi astfel încât toate raporturile dintre patron și muncitori să fie bine lămurite. De aceea ele nu se vor opri numai la enunțări de principii generale îndrumând părțile la uzanțe technice și comerciale, ci vor intra în detaliile tuturor chestiunilor indicând chiar și uneltele cu care trebue să fie făcută tăierea; apoi ce înălțime va avea tulpina rămasă, până la ce grosimi se vor fasona vârfurile și ramurile, ce grosimi minime de merteci (lemn rotund) se admit în figurile de ster, dela ce grosimi în sus se vor despica în două, în patru, în șase bucăți, etc., lemnele destinate a forma blanele, precum și multe alte amănunte, la care ne învață technologia forestieră.

Tot astfel contractele vor trebui să cuprindă relațiuni fixe asupra termenelor de începere și isprăvire a diferitelor lucrări, pecum: doborît, curățit și cojit pe de o parte, fasonat în bușteni sau alte articole de comerț pe de altă parte, apoi corhănit, mijloace de transport și exploatarea lor etc. Termenele receptiilor și al plăților, felul de alimentare și prețul alimentelor vor trebui să fie deasemenea bine clarificate.

Un capitol special se va rezerva descrierii pădurii și locului, care urmează a forma șantierul de lucru. In această privință se recomandă cea mai exagerată circumspecțiune. Nici situația pădurii, nici masivul însuși să nu fie arătate mai bune decât sunt în realitate pentru a micșora divergențele, cari se vor produce la fața locului înainte ca muncitorii să înceapă lucrul și cari sunt provocate cu singurul scop de a forța o majorare de preț. Acestei tentative nu-i putem rezista decât atunci, când afirmațiunile din contract concordă perfect cu realitatea și sunt conforme cu purul adevăr.

Sarcina patronului exploatator este mult ușurată când se găsesc muncitori localnici, cari deobicei cunosc condițiile de muncă și pot face ori când și fără prea mari eforturi recunoașteri la fața locului pentru a se documenta asupra felului cum se prezintă pădurea, astfel încât în momentul când se fac angajamentele să nu mai existe nici o necunoscută.

Invoielile ce se fac în astfel de cazuri sunt foarte scurte și se mărginesc adeseori numai asupra prețului unitar convenit, iar în cazul când este vorba de fasonat de steri și asupra acestei principale condiții se tratează și se convine numai verbal sau

cel mult dacă patronul scrie prețul într'un carnet al muncitorului.

Aceste avantaje precum și faptul, că localnicii nu lăcomesc la aconturi de mii de lei și prin urmare riscul exploatatorului este foarte redus, nu sunt apreciate la justa lor valoare decât atunci, când am făcut experiențe cu muncitorii străini cu toate peripețiile, dezamăgirile și surprizele, ce ni le rezervă o astfel de încercare.

In acest domeniu un antreprenor din partea locului, sobru, cinstit, modest și fără exagerate pretenții de câștig ne face servicii neprețuite și ne dispensează de multe din inconvenientele împreunate cu astfel de operații având în vedere, că el cunoaște în deaproape toate însușirile, ce ne interesează, ale muncitorului, precum: capacitatea de lucru, situația lui morală și materială, acoperirea și garanția pe care se poate conta în caz că nu se prezintă la lucru și ne poate da multe alte relațiuni, de care avem nevoe și cari adeseori ne prind bine.

A prevedea sancțiuni pentru reprimarea nerespectării condițiilor technice stipulate la învoielile de muncă este un lucru zadarnic și inoperant, pentrucă ori cât de mică ar fi pedeapsa în bani, ce am încerca s'o reținem din câștig cu ocaziunea plăților, vom întâmpina dârza împotrivire a muncitorului, care va rămâne profund nemulțumit în cazul când cu tot protestul lui vom aplica aceste pedepse. In locul ei găsim că este mai practic, dacă vom asigura îndeplinirea întocmai a contractului prin măsuri de prevenție supraveghind permanent lucrările și dând prin personalul nostru îndrumări necontenite și neobosite asupra felului cum trebue executate lucrările și semnalând pe loc și fără întârziere orice eroare comisă. Cu vorbe bune și convingătoare, cu persuasiune putem face mai mult și ne putem impune mai ușor punctul nostru de vedere decât cu asprime sau cruzime având în vedere, că de cele mai multe ori este vorba de a înfrânge cerbicia și îndârjirea lucrătorului față de lucruri noi și față de inovațiuni, cari nu sunt din domeniul patrimoniului moștenit de el dela înaintași.

Câtă tenacitate și câtă risipă de energie ne trebue până să convingem pe muncitori să nu lase tulpina mai înaltă de 1/3 din grosimea arborelui și să fasoneze vârful lemnului până

la grosimea de 10 cm, când el n'a lucrat până acum aşa, ci a lăsat tulpina egală în înălţime cu întreg sau jumătate din diametrul trunchiului, iar vârful l-a fasonat până la grosimea de 14 cm ⊖ ! Câte alte deprinderi rele şi neconforme cu cerinţele moderne ale industriei forestiere nu trebuesc schimbate şi combătute, cu singura armă ce ne stă la îndemână: perseverenţa şi tenacitatea în a face cu tact şi blândeţe operă de educaţie !

In industriile de orice natură este un lucru consacrat, ca să se angajeze muncitori ziuaşi (zileri), adică retribuiţi cu ziua, fiindcă maşinile întrebuinţate ne indică, după experienţe simple şi cercetări scurte, minimul de lucrători indispensabili pentru a le deservi. Datorită faptului că şantierul de lucru — fabricile — se găsesc sub permanenta observaţie şi supraveghere a conducerii technice, dispoziţiile iniţiale în ceea ce priveşte numărul muncitorilor angajaţi la diferitele categorii de lucrări pot fi verificate şi eventual schimbate ori când.

In schimb, în exploatările forestiere condiţiile de lucru sunt de aşa manieră încât numai în mod excepţional se fac angajamente de lucrători cu ziua, precum sunt: reparaţii de drumuri sau alte mijloace de transport, plutiri de lemne etc.; lucrările propriu zise de exploatare şi transport nu se pot face şi nu s'au făcut nici în trecut, când se putea conta pe lucrători supuşi, loiali, harnici şi cinstiţi, decât numai cu muncitori retribuiţi cu bucata sau cu metrul cub. Cu acest sistem, odată învoiala făcută, sarcina patronului este mult înlesnită, având grijă să controleze numai calitatea lucrului, nefiind nevoit să ţie socoteala fiecărui om — dacă lucrează îndeajuns, dacă leneveşte şi trage chiulul; aprecieri, cari atrag după sine conflicte, certuri şi discuţii vehemente, de pe urma cărora sufere ambele părţi şi mai ales lucrarea însăşi.

Cu lucrări „în acord" putem fi siguri, că lucrătorii îşi vor da silinţa să-şi pună la contribuţie întreaga măsură a capacităţii lor de lucru muncind din zori de zi şi până în noapte şi isprăvind lucrul în termen având în vedere, că sforţările ce le fac îşi găsesc expresie sigură într'un câştig mai mare al lor.

Acesta este raportul direct, ce există între patron şi mâna de lucru în ceeace priveşte sistemul de lucru. Aplicarea acestui sistem pe teren diferă dela regiune la regiune, dela caz la caz

şi este în funcţie de metoda folosită de antreprenori. Unii iau lucrul în acord. In acest caz ei fac serviciul de şefi de echipă, angajând pe cont propriu muncitori cu ziua, muncind cot la cot acordanţi şi lucrători. Câştigul îl împart egal, sau după o anumită chee, plătind în plus destoinicia şi dibăcia unora. Această metodă se încadrează perfect în principiile, cari stau la baza cooperaţiei.

Intre aceste două metode mai sunt şi intermediare, când mai mulţi lucrători se asociază la un lucru oarecare angajat „în acord" şi apoi la executarea lui îşi mai tocmesc şi atâţia muncitori cu ziua încadrându-i pentru o mai bună supraveghere între ei, de câţi socotesc, că au nevoe pentru a isprăvi la timp lucrul.

Sistemul, mai multor muncitori asociaţi, cari solicită antrepriza unei lucrări este preferabil unui singur antreprenor atât din punct de vedere social cât şi pecuniar, când avem lucrători localnici.

Se schimbă însă situaţia când lucrătorii trebuesc aduşi din alte părţi; operaţie, care prezintă prea mari şi multe riscuri dacă am face-o în regie şi fără antreprenor.

PROBLEMA MUNCITOREASCĂ LA EXPLOATĂRILE DE PĂDURI

de **D. T. Theodorescu**
Inginer Inspector Silvic

Pădurea este o avuţie pentru punerea căreia în valoare, este nevoe de munca omului.

Lemnul, fiind o materie puţin valoroasă, la locul de producţie, se încarcă până la locul de vânzare cu o mulţime de cheltuieli rezultate din operaţiunile de recoltare, fasonare şi transport.

Pădurile azi au fost gonite de om în locurile accidentate şi cu populaţie rară sau chiar depopulate, agricultura ocupând toate terenurile din jurul aşezărilor omeneşti pentru cultura cerealelor şi creşterea vitelor.

Sunt păduri azi încă quasi-virgine, scăpate de exploatarea nemiloasă a omului, numai graţie faptului că au fost prea greu de exploatat, munca omului fiind prea grea şi mijloacele de scoaterea lemnului prea costisitoare. Dar acestea vor fi şi ele

atacate, îndată ce nevoia de lemn se va mări şi munca omului va putea fi organizată în condiţiuni satisfăcătoare, astfel ca lucrătorul angajat să fie bine aprovizionat cu alimente, oferindu-i-se în acelaşi timp un adăpost omenesc pentru locuinţă şi adăpost pe timp neprielnic.

Condiţiunile de recrutare, salarizare şi coordonare a lucrului în pădure, nu sunt aceleaşi în tot locul sau în tot timpul. Ele variază mult cu regiunea unde este situată pădurea, cu natura proprietarului sau exploatatorului şi cu condiţiunile favorabile sau mai puţin favorabile ale pieţei locale de desfacerea lemnului.

In regiunea de câmpie, unde pădurile sunt puţine şi populaţia este numeroasă, lucrătorii se găsesc din abundenţă, mai ales că pădurile se taie numai iarna când muncitorii agricoli nu sunt ocupaţi cu muncile câmpului. Greutatea aci rezidă în aceea că lucrătorii nu sunt profesionişti şi n'au instrumente bune pentru fasonatul lemnului. Aici se întâlneşte o mare rezistenţă la introducerea joagărului pentru a reteza lemnul de foc în lungimi de 1—2 m.

Lucrătorii, fiind din satele apropiate pădurii, n'au nevoie de adăposturi în pădure; ei pleacă seara acasă. Din această cauză nici nu sunt preocupaţi de aprovizionarea cu hrană, pe care şi-o procură singuri dela gospodăriile lor.

In regiunea de câmpie avem în schimb mult de lucru cu supravegherea lucrătorilor. Trebue să se observe să nu plece seara acasă cu lemne şi să se controleze atent acei membrii din familiile lucrătorilor cari vin ziua la pădure cu hrană sau apă.

In general, la câmpie, lucrul este ieftin şi o exploatare serioasă în ceace priveşte controlul lucrului este uşor de realizat.

Nici în regiunea colinelor nu se întâmpină greutăţi la exploatarea pădurilor. Lucrătorii sunt uşor de găsit, ba chiar îi avem mai bine specializaţi din cauza desimii populaţiei şi pământului puţin prielnic agriculturii. Aici mulţi săteni trăesc numai din lucrul la pădure ca stânjenari sau chirigii.

La deal însă, începe să se pună problema aprovizionării cu alimente şi în special cu porumb. Sunt rare cazurile când

este nevoie să se construiască locuințe pentru lucrători în pădure; ei se duc seara la casele lor sau dorm în pădure, în serile calde de toamnă și primăvară.

In regiunea colinelor înalte și în exploatarea pădurilor de fag și rășinoase dela munte, condițiunile de lucru sunt schimbate. Aci lucrătorii trebuesc aduși din depărtare și anume numai din cei specializați în astfel de lucrări.

Exploatatorul trebue să se îngrijească de hrană și locuință pentru lucrători. Aci condițiunile acestea indispensabile pentru viața și sănătatea lucrătorilor variază mult dela pădure la pădure, dela Stat până la antreprenorul speculant al capitalismului internațional. Munca lucrătorului este precupețită, căutându-se să se stoarcă tot ceea ce se poate din munca brațelor omenești.

Dacă exploatatorul este o societate străină, atunci numai lucrătorii tăietori sunt români, toți șefii și cantinierii sunt străini, hrana este scumpă și de calitate rea, iar cârciumile cu alcoolurile falșificate abundă pe orice vale. Locuințele sunt neigienice și starea sanitară rea. Adevărate focare de infecție a tuturor boalelor sociale vin și se stabilesc pe văile unde începe să răsune flueratul prelung al locomotivelor trenurilor forestiere.

Condițiunile de salarizare la unitatea de produse fasonate sunt acelea ce se obișnuesc mai adesea. La câmpie și în unele locuri dela podgorii se obișnuește și lucrul în dijmă. Dijma însă ar trebui limitată numai la operațiunile culturale, pentru a se lăsa la dispoziția antreprenorului singura comercializare a lemnelor și a se evita furturile și abuzurile.

Angajarea lucrătorilor trebue făcută pe bază de angajament; mai ales la munte, trebue bine stabilite condițiunile de muncă și de preț, atât pentru munca lucrătorului cât și pentru alimentele necesare.

Se întâmplă de multe ori că lucrătorul este angajat pe un preț oarecare, în aparență avantajos, dar când ajunge la pădure, cheltuiala zilnică, impozitele și reținerile la care este supus micul său câștig, fac să n'aibă nici un folos din munca sa, cu care trebue să întreție și familia rămasă acasă.

Ar trebui, din partea Statului, un control mai serios în ceeace priveşte plata lucrătorilor şi asigurările muncitoreşti. Organele Statului să fie preocupate de încasarea cotelor de asigurări, dar şi de buna stare a sănătăţii lucrătorilor şi de ajutorul imediat în caz de boală sau accidente de muncă.

Să ne îngrijim noi silvicultorii de lucrătorii pădurilor, ei fiind elementele de valorificare. In calitate de români să ne preocupe interesele superioare ale neamului nostru românesc, care până azi a fost strivit de interesele străinilor ajutaţi de lăcomia înstrăinaţilor români.

In exploatările mari, să fim mereu preocupaţi de randamentul lucrului, să aducem instrumente bune de tăiat, hrană suficientă şi cât mai ieftină, să nu se caute un câştig mare de alimente, să ne preocupăm mult de adăpostirea igienică a lucrătorilor construind bărăci şi adăposturi încăpătoare, sănătoase şi să înfiinţăm posturi de ajutor în caz de accidente, iar în preajma cantinelor sau a fabricilor să înfiinţăm câte o baie pentru curăţenie.

Să colaborăm cu Căminele culturale din apropiere ca Duminica şi în zilele de sărbătoare, lucrătorii să nu fie lipsiţi de împărtăşirea cuvântului preoţilor şi învăţătorilor, să organizăm mici serbări în folosul lucrătorilor şi să căutăm, pe toate căile, să-i facem să calce cât mai puţin la cârciumi. Să ne preocupăm de cei rămaşi acasă ai lucrătorilor şi îngrijind ca lucrătorii să le trimită bani.

Sfatul bun, prietenesc să-i însoţească în tot locul. Cu un lucrător bine condus şi sfătuit se poate realiza mult, chiar foarte mult.

REALITĂŢI DIN DOMENIUL MUNCII ÎN EXPLOATĂRILE DELA MUNTE, C. F. F. ŞI FABRICILE DE CHERESTEA ALE STATULUI

de ing. **I. Lungu**

Cu ocazia introducerii exploatărilor în regie, pe o scară mare, la pădurile Statului, punctul central în jurul căruia s'a concentrat toată activitatea de organizare a fost acela al rentabilităţii. Aceasta justificat de împrejurarea că asupra întregei activităţi de comercializare plana afirmaţia că „Statul este un prost gospodar".

Judecarea activității organelor de pe teren se făcea, în primul rând, numai pe baza rezultatelor financiare și munca prezenta un interes mai mult sub raportul dacă produsele exploatate au fost manipulate în condițiunile calitative cele mai bune și cu prețul cel mai mic. Din acest punct de vedere, principial, trebue recunoscut că regiile Statului prezintă un desavantaj față de regiile cooperatiste, în care elementul om este mai mult avut în vedere. Din această cauză, dacă aplicarea principiilor cooperatiste nu s'ar face cu atât de multe defecte, cooperația ar trebui preferată.

In realitate însă lucrătorul cooperativei nu este cu nimic mai avantajat decât cel din exploatările Statului, sau cele particulare. Chiar atunci când unele cooperative împart prima de muncă la lucrători, nu se va găsi la aceștia convingerea că au primit acest spor de salariu, drept o răsplată a efortului depus în comun cu ceilalți cooperatori.

Față cu situația din țara noastră, regia de Stat, în exploatările forestiere, își justifică pe deplin existența, având însă obligațiunea ca să se preocupe mai mult și de latura muncitorească a problemei. Trebue recunoscut însă dela început că, sporadic, organele de teren, în locurile unde CAPS-ul a avut regii mai mari și permanente, au adus îmbunătățiri destinate ridicării stării muncitorilor, demne de toată lauda. O directivă centrală cu instrucțiuni de aplicare însă nu a existat și poate că nici nu se putea da, de oarece modalitățile de lucru, în noua organizare, trebuiau create și adaptate noului organism.

Pentru aceasta, fiecare lucrare de regie începută se sprijinea, în ce privește organizarea de teren, numai pe practica persoanei căreia îi era încredințată conducerea. Chiar în cuprinsul aceleiași Direcții, detaliile de lucru pe teren variau și variază dela loc la loc. Ar fi interesant de cercetat imprimatele și scriptele ce sunt folosite în aplicarea pe teren, ca: bonuri de avans, bonuri de cantină, fișe de lucrători, carnete de zile, rapoarte asupra lucrului efectuat, registre de organizarea cantinelor, contracte cu lucrătorii etc. pentru a se vedea diversitatea formelor de a lucra. Studierea amănunțită a acestora ne-ar duce la concluzia că multe eforturi se pierd pentru găsirea unor lucruri, cari într'altă parte sunt de mult aplicate și nu era nevoe să mai fie inventate, ci numai copiate și adaptate condițiunilor locale. Secretul meseriei inginerești stă în primul rând în aplicarea judicioasă a uneltelor

şi mijloacelor cunoscute şi numai în al doilea rând în descoperirea unor lucruri noui.

Ca preocupare centrală în domeniul muncii în exploatările dela Stat n'aşi putea cita decât încercarea de organizare centrală a cantinelor pentru provizionarea muncitorilor, făcută în anul 1933, care însă n'a ajuns să se aplice şi nici n'a fost primită cu simpatie de organele de teren, din cauza convingerii acestora că, faţă cu organizarea administraţiei noastre şi mobilitatea ei nu prea mare, această organizare n'ar fi adus o uşurare, ci o îngreunare a activităţii de teren.

Ultimii 5 ani de lucrări în regie ne-au împins treptat dela regia directă, în care organele Statului vin în direct contact cu muncitorul, către o regie în care, între Stat ca întreprinzător şi muncitor s'a interpus antreprenorul şi nu rareori acesta era şi strein. Această deplasare, dela regia directă către munca prin antrepriză, s'a făcut în special în exploatările dela munte şi în domeniul industrializării; la căile ferate, în general, lucrându-se numai direct în regie.

Cauza regiei de muncă prin antrepriză a fost în primul rând criza de numerar, care a dus şi la modalitatea de lucru pe o scară întinsă, a dijmei, în lucrările dela munte şi chiar în transporturile pentru aprovizionarea autorităţilor cu lemne de foc etc. Este lucru bine cunoscut că, partea cea mai slabă a organizării regiei, a fost cea financiară.

A doua cauză, a desvoltării muncii prin antrepriză, a fost aparenţa că darea lucrărilor în antrepriză, în activitatea comercială, garantează un preţ de cost fix şi destul de sigur pentru a putea fi luat în calculaţiuni de organele centrale. De asemenea scuteşte administraţia de o mulţime de formalităţi inerente regiei directe.

Siguranţa preţului, arătată mai sus, în realitate este numai o iluzie, căci oridecâte ori antreprenorii au eşit în pagubă — pentru a nu se compromite rezultatul exploatărilor — a trebuit să se acorde majorări.

A treia cauză a acestei modalităţi de lucru a fost aceea că Soc. mari capitaliste, în special în ce privesc lucrările de exploatare dela munte, aplică în mod curent acest mod de a lucra.

Cercetând în fond chestiunea, găsim că la acestea totdeauna nu s'a lucrat decât având în vedere numai latura financiară a lucrării.

Intrebarea firească este: pentruce, faţă cu situaţiunea de mai sus, organele locale şi regionale nu se opun mai dârz acestui fel de lucru şi nu vin cu soluţii destinate a înlocui aceste moduri de a lucra, treptat, până la desfiinţare ? Cauzele sunt multiple şi destul de bine cunoscute, însă nu s'au luat şi nu se iau măsuri de îndreptare.

In primul rând este o lipsă complectă de cadre pentru teren. La începutul regiilor, s'a crezut că prin trecerea inginerilor diurnişti ca şefi direcţi pe teren ai lucrărilor de exploatare, problema este rezolvată. Realitatea a fost însă că, nu după mult timp, tot acest personal a trecut la funcţiunile lui firesti, conducerea lucrărilor de teren servindu-le numai ca o bună practică de teren. Nu s'au format şi nu se formează de loc funcţionarii destoinici, cunoscuţi în exploatările mari de pădure sub denumirea de „manipulanţi de pădure" sau „şefi de parchete". Fără acest personal nu se poate vorbi de organizarea unei exploatări în regie directă la munte. De asemenea, când se lucrează în regie directă, nu se acordă personalul necesar pentru ţinerea scriptelor cari trebuesc în plus faţă de lucrarea în antrepriză. Astfel oricine cunoaşte lucrările de teren, ştie că numai pentru ţinerea scriptelor cerute de Asigurările Sociale este nevoe de un funcţionar special, etc.

In al doilea rând, lipsa de bani la timp constitue o racilă permanentă a lucrărilor de regie directă. Chiar în anul 1937, când s'a produs o schimbare simţitoare pe piaţa lemnului, şefii de ocoale n'au primit bani la timp pentru plata lucrărilor. Se întâmplă şi se întâmplă şi astăzi că particularii plătesc zilnic cărăuşii şi noi uneori nu reuşim să facem aceasta nici lunar. De aci necesitatea antreprenorului, care prin creditul ce-l are pe piaţă, să procure numerarul pentru a face faţă plăţilor, pentru care nu s'au pus la dispoziţie fondurile necesare la timp.

Pe lângă aceasta, lucrarea în regie directă este împreunată cu o serie întreagă de cheltuieli generale inerente, pe cari în general administraţia nu le recunoaşte. Astfel este evident că, dacă lucrezi în regie directă, ai nevoe de un plus de imprimate — fără de cari nu poţi să lucrezi. Ce trebue să faci atunci când ţi se răspunde: „S'a epuizat fondul imprimatelor". Exploatarea în regie directă cere deplasarea aproape zilnică pe teren a şefului de ocol. Ce să facă totuşi când i se spune: „D-ta faci parte din categoria de şefi de ocoale cu 1000 lei pe lună cheltuieli de deplasare. Nu mai este fond disponibil, de unde să-ţi plătim deplasările !"

O altă latură a regiei directe la munte este chestiunea riscului pe care administraţia cu foarte mare greutate şi-l însuşeşte. E un lucru arhicunoscut că în timpurile de conjunctură, lucrători străini nu pot fi angajaţi fără să li se dea avansuri, precum de asemenea cunoscut este că nu sunt rare cazurile când lucrătorii cari au luat avansuri nu se prezintă la lucru. In asemenea cazuri, administraţia noastră încarcă cu toată răspunderea pe şeful de ocol şi acela care odată a fost ameninţat să plătească sume avansate lucrătorilor, a doua oară nu va mai face nici o propunere de regie directă.

Afară de aceasta, neremunerarea muncii depuse în plus de șefii de ocoale cu regie directă va aduce cu sine reducerea din ce în ce a lucrărilor în regie directă. Primele de muncă trebue să devină o realitate și să fie acordate în sume corespunzătoare.

A da unui șef de ocol o primă de muncă anuală de 1774 lei când conduce și are răspunderea unui buget de 6—10.000.000 lei, însemnează a-i acorda numai o primă simbolică.

Astăzi au ajuns să fie cotate drept ocoale bune, acelea care în trecut erau considerate ca rele, adică fără activitate; iar fuga inginerilor tineri absolvenți ai Școalei, precum și a restului personalului dela regiile CAPS-ului, nu trebue interpretată ca o lipsă de idealism a acestora, ci, ceea ce este în fapt: munca și sănătatea nu se pot cheltui decât în măsura în care sunt răsplătite!

Față cu cele de mai sus — care în aparență ating numai tangențial problema muncitorească în întreprinderile forestiere ale Statului — însă în fond constituesc baza ei, să vedem ce ar trebui făcut pentru a evolua către o situațiune mai bună, fără să mai insistăm asupra concluziilor ce se desprind din observațiile critice de mai sus.

Indrumările se pot împărți în 2 categorii și anume: unele cu caracter general, iar altele specifice fiecărei naturi de activitate: exploatare în pădure, C. F. F. și industrializare.

Indrumări generale

Trebue să căutăm a privi mai de aproape problema muncitorească și să preluăm atât îndrumarea ei ideologică, cât și cea de aplicare practică. In general, putem spune că în țara noastră, în materie de organizări muncitorești legale, s'a copiat după străinătate, iar organizările din proprie inițiativă a muncitorilor în sindicate etc. au fost privite mai mult ca un mijloc de a stingheri activitatea patronilor. Din aceste motive, nu le-am privit nici odată cu simpatie; poate că uneori, pe bună dreptate, căci, acei ce căutau să organizeze muncitorimea, numai în mod aparent căutau să o facă în interesul ei, urmărind de fapt interese streine, sau personale ale șefilor mișcării.

Primul pas, ce trebue făcut, este acela de a acorda lucrătorilor din întreprinderile Statului toate avantajele acordate de legile muncitorești în vigoare. Printre acestea înțeleg: preavizele de concediere, respectarea celor 8 ore de lucru, plata

orelor suplimentare cu 25% spor de salar, acordarea de concedii plătie, plata primelor 7 zile în caz de boală etc. Să intervenim cu autoritatea noastră, în caz de nevoe, la Casele de Asigurări Sociale, pentruca toate avantajele acordate de legea asigurărilor sociale pe seama muncitorilor să fie respectate întocmai de acestea, şi aşa cum obligăm pe muncitor să-şi execute datoriile faţă de Case, să-i asigurăm şi drepturile. Cine a observat mai deaproape aplicarea legii asigurărilor sociale a putut constata că de avantajele ei se bucură mai mult lucrătorii dela oraş şi cel mai puţin cei dela pădure. Să îmbunătăţim această situaţie. In acest scop să ne îngrijim de ţinerea Cărţilor chitanţe de asigurare ale muncitorilor la zi şi să căutăm a-i convinge pe aceştia de importanţa acestor cărţi. In birourile noastre de regie trebue introdus funcţionarul care să se ocupe numai cu asigurările sociale.

Să facem pe lucrătorii noştri, în marea majoritate ţărani, să iubească lucrările Statului, drept consecinţă a unui tratament mai bun decât la lucrările particulare. Noţiunile de: dreptate, cinste, respectarea angajamentelor luate, să fie sfinte, consolidând astfel ideia de autoritate a Statului.

Să ne facem un titlu de laudă din îmbunătăţirile aduse condiţiunilor de trai ale muncitorilor şi acolo unde este nevoe, să ne transformăm în educatorii lor, chiar dacă uneori reguli de higienă elementare — ca baia — trebuie să le transformăm în obligaţie.

Bugetul CAPS. să cuprindă un articol special intitulat îmbunătăţiri muncitoreşti din care să se facă cheltuielile de investiţii extraordinare. Este inadmisibil ca într'un buget de cca 1 miliard al unei instituţii publice comerciale, atunci când în ţară avem chiar un Minister al Muncii, să nu se cuprindă sume speciale pentru îmbunătăţirile muncitoreşti.

Din acest articol bugetar să se facă cheltuieli pentru înfiinţări de locuinţe higienice muncitoreşti, acolo unde avem lucrători nelocalnici. Apoi săli de mese pentru lucrătorii cari au de luat masa în timpul lucrului; să se facă instalaţii sanitare ca: băi, W.C., săli de infirmerie, cameră de consultaţii pentru medic, etc. De asemenea localuri pentru cantine cu toate anexele.

Acolo unde este posibil, să se afecteze lucrătorilor, pe

lângă locuințe, mici terenuri de cultură pentru grădini de flori și zarzavaturi. Să fie înființate premii pentru locuințele și grădinile cele mai bine întreținute. Să se planteze arbori în coloniile muncitorești.

Pentru copiii lucrătorilor săraci să se acorde, din aceste fonduri, cărți de școală gratuit, iar cu ocazia sărbătorilor îmbrăcăminte etc.

Tot de aci să se acorde premii pentru diferite acte de curaj făcute în interesul întreprinderii de diferiți angajați, cum ar fi în cazul incendiilor, inundațiilor etc.

Organizarea cantinelor de asemenea trebue să ne cadă pe primul plan și zilnic să controlăm modul lor de funcționare pentru a evita abuzurile, așa cum comandantul de regiment controlează la armată hrana soldatului.

Trecând acum în domeniul muncii propriu zise, să vedem care ese calea pe care trebue să mergem.

Oriunde avem lucrări cari se pot socoti pe prețuri unitare și nu globale, să introducem lucrarea în acord. Acest mod de a lucra ne ușurează în bună parte recrutarea muncitorilorr și supravegherea lor, iar aceluia care preia lucrarea în acord nu i se cere să vină cu aport bănesc, ci numai cu capacitate technică și de conducere; de asemenea nu are de îndeplinit formalitățile cerute de legea asigurărilor sociale și legile fiscale.

Pentrucă adesea am observat că acest mod de a lucra nu este destul de cunoscut, voiu explica 2 din formele lui cele mai obișnuite

O primă formă, a acordului, este aceea în care toți lucrătorii care lucrează în acord sunt renumerați cu același salariu; respectiv prețul obținut pentru lucrare se împarte în mod egal între locuitori ținând seamă și de numărul zilelor lucrate de fiecare.

Acest mod de a lucra, folosit la fasonat, retezat etc. se aplică în condițiuni optime atunci când sunt 2 lucrători în echipă, iar dacă numărul acestora trece de 3—4, atunci aplicarea devine defectuoasă, din cauză că este greu să se poată forma echipe din 4 oameni cu aceeași putere și capacitate de muncă și deci la fel remunerați.

In acest caz se aplică bine al doilea fel de acord, în care acordantul angajează lucrarea la un preț unitar și în condițiuni stabilite și după aceasta se îngrijește de procurarea muncitorilor cărora le stabilește plata pe zi după capacitatea de lucru pe care le-o cunoaște.

Funcționarul nostru încredințat cu supravegherea ține evidența exactă a lucrătorilor și zilelor lucrate, de asemenea și a șefului de

echipă, iar la socoteală, face o listă de plată, ca la regie a lucrătorilor, trecând la începutul sau la sfârşitul listei pe acordant cu numărul zilelor lucrate şi cu plata globală, rezultată din diferenţa între numărul unităţilor lucrate, înmulţit cu preţul unitar şi plata restului lucrătorilor. In cazul când preţul de acord a fost prea mic şi acordantului îi rămâne o sumă prea mică, fiind în acelaşi timp convinşi că a depus toată stăruinţa, se obişnueşte ca să se ridice preţul acordului în aşa fel ca acordantului să-i revină salariul unui lucrător obişnuit. In ce priveşte plafonul maxim de câştig al acordanţilor este bine să fie fixat la o sumă inferioară celei pe care o câştigă funcţionarul supraveghetor; adică preţurile de acord trebusc în aşa fel stabilite, încât acordantul să nu câştige mai mult decât funcţionarul, căci altfel această parte slabă a lucrării poate fi isvor de nereguli. Oricare ar fi felul acordului trebue însă ţinută evidenţa zilelor lucrate pentru controlul preţurilor.

Alegerea acordanţilor după criterii naţionale trebue să fie preocuparea de căpetenie a conducătorului unei lucrări. Să nu uităm că timpul va face din mulţi din aceşti acordanţi, viitori antreprenori sau elemente economice de sine stătătoare. Poate că ar trebui ca să ne îngrijim şi de o instrucţie oarecare a lor, căci nu rare ori îi întâlnim pe aceşti oameni ca antreprenori sau ca mici exploatatori cari în luptă cu elementele de origine etnică streină nu sunt destul de abili din cauza lipsei acestei instrucţii.

O altă latură a muncii căreia trebue să-i dăm toată atenţia este şi aceea a formării lucrătorilor specialişti de origine etnică română. Este bine cunoscut că, în foarte multe cazuri din lucrările noastre, acolo unde e vorba nu de munca unui ziuaş obişnuit, ci de oarecare specialitate, găsim elemente de origine etnică streină, care în urma acestui fapt încasează salariile cele mai mari. Să formăm deci lucrători traversari, cioplitori, lucrători la poduri, mecanici, lăcătuşi etc. de origine etnică română. Chiar când anumite posturi le-am dublat cu elemente pentru şcoală, n'am făcut o cheltuială inutilă, ci am îndeplinit una din datoriile naţionale.

Să schiţez acum câteva din datele speciale ale îndrumărilor muncii:

Munca în pădure la munte.

Fie că este vorba de lucrări de exploatare, fie de plantaţii, munca în pădure, la munte, are următoarele elemente

fundamentale: este legată de sezon şi chiar în cuprinsul aceluiaşi sezon este condiţionată de starea meteorologică ; apoi concentrează pentru timpuri relativ scurte un număr însemnat de lucrători, cari variază dela sezon la sezon, mulţi fiind chiar din localităţi diferite.

Organizarea lucrării, încadrarea cu organe de conducere precum şi organizarea muncitorilor, adăpostirea, asigurarea asistenţei medicale în caz de boală sau accidente, etc. dau începutului şi chiar lucrării ceva din atmosfera organizării unei lupte, cu deosebire numai că aici libera voinţă a lucrătorilor este un element hotărîtor, disciplinat doar de posibilitatea de câştig. De aci greutăţile foarte mari cari se întâmpină la procurarea muncitorilor în timpuri de conjunctură pe piaţa lemnului, când munca este licitată şi datorită unei mentalităţi colective, aproape nu poţi sta de vorbă cu lucrătorii. Nu rare sunt cazurile când iau avansuri din 2—3 locuri şi nu se duc în nici un loc.

Pentru remedierea acestor greutăţi de procurare a lucrătorilor, n'ar fi rău să se legifereze în materie de muncitori forestieri ca angajarea lor pentru localităţi streine să se facă sub girul primăriilor comunale respective. Adică să se închee contractul în asistenţa primarului şi odată contractul încheiat în cazul când muncitorul nu-şi ţine obligaţia să fie forţat de organele administrative să-şi respecte angajamentul cel puţin până la acoperirea avansului primit, sau să restitue avansul dublu. In caz contrar să fie sancţionat penal. Desigur că în epoca noastră de democraţie va fi mai greu să se legifereze aceasta, totuşi ar trebui să urmărim aceasta, în interesul unor raporturi cinstite între lucrător şi patron.

De asemenea ar trebui legiferat că, proprietarul unui material este solidar, pentru plata muncitorilor forestieri, cu antreprenorul, care i-a angajat; aceasta pentru protecţia lucrătorilor.

In situaţiunea de astăzi, cu procurarea lucrătorilor trebue încredinţat un funcţionar destoinic, care să nu facă pentru prima oară această lucrare. In general este bine ca înainte de a angaja lucrători să ducem câte 2 delegaţi ai lucrătorilor care să vadă condiţiile de lucru şi să-i informeze şi pe ceilalţi. In special, este necesară aceasta când sunt condiţiuni de lucru grele, de ex. exploatarea unor doborîturi de vânt. Angajarea lucrătorilor în localităţile streine să se facă în faţa primarului comunei, care să semneze pe contracte pentru asistenţă. De

asemenea este necesar să se întocmească contracte tip de lucru cu specificarea tuturor detaliilor.

Dela localitatea de unde i-am angajat până la locul lucrării, lucrătorii să fie însoţiţi de un delegat al nostru care să fie foarte abil pentru a preîntâmpina orice dificultăţi intervenite.

Transportul şi aşezarea în lucrare are ceva asemănător cu prinderea unui roiu de albine într'un nou stup. La aşezarea în lucru, conducătorul lucrării să fie neapărat faţă pentru a lua toate măsurile pentru rezolvirea cazurilor urgente şi împărţirea lucrătorilor pe echipe.

După împărţirea lucrătorilor pe echipe şi după ce au început să-şi facă colibi şi să doboare arbori, lucrătorii nu mai formează o masă de oameni şi deci sunt mai uşor de condus.

Totodată se iau măsuri pentru construirea adăposturilor necesare în cursul lucrării, la care nu trebue să precupeţim, deoarece în marea majoritate, se fac din lemne de calitate inferioară — adică iescari — costându-ne efectiv numai manopera. Este bine astfel să facem un local pentru funcţionarii noştri şi eventual pentru cantină; apoi încăperi pentru acordanţi, lucrători, grajduri, etc.

In nici un caz să nu lăsăm ca funcţionarii noştri să locuiască în acelaş loc cu acordanţii, căci le scădem autoritatea.

Pentru locuinţele în chestiune, este bine să ne îngrijim din timp de uşi şi ferestre, cari este bine să fie făcute după un plan tip, de asemenea de sobe şi mobilier ca: mese, scaune etc. Casele făcute în pădure, drept adăposturi, se pot folosi cu succes la terminarea lucrării, acolo unde transportul este uşor cu CFF. instalându-se în coloniile de muncitori ale fabricei şi CFF. unde întotdeauna este o criză de locuinţe.

Pentru aprovizionarea muncitorilor acolo unde sunt CFF. se aplică cu succes sistemul vagonului cantină şi anume: un vagon de marfă bine acoperit se amenajează pentru cantină şi odată pe săptămână acest vagon este adus în marginea parchetului şi toţi lucrătorii se aprovizionează cu cele necesare. Se face în acest fel şi o ordine în acordarea bonurilor de cantină şi în activitatea lucrătorului de a nu umbla mereu pe drum după alimente.

Nu trebue neglijat ca funcţionarul nostru de pădure să aibă la el şi o mică farmacie pentru cazuri urgente.

In timpul lucrului, controlul lucrării trebue făcut pe teren permanent şi sever, fără însă a aplica sancţiuni nedrepte. Să se reprime încercările de fraudă. Să fim însă atenţi la instigatori cari ne pot creia multe dificultăţi.

Lucrătorii pe cât posibil să nu fie lăsaţi să părăsească lucrul, ducându-se acasă pentru diverse interese, căci îi scăpăm de sub comandă. Sunt regiuni unde Sâmbăta şi Lunea nu se poate lucra din lipsă de lucrători, cari pleacă pentru Duminică acasă.

La încărcarea materialului în vagoane, pentru aceste motive, să se angajeze numai echipe de lucrători streini de localitate sau, dacă sunt de cei localnici, să se condiţioneze lucrarea faţă cu lipsurile de mai sus. Altfel administraţia va încerca mari pagube din lipsa de transporturi ale C.F.F.

Incă din timpul fasonatului este bine să ne fixăm asupra lucrărilor următoare ce se vor face şi să dăm parte din supravegherea lucrărilor de doborît şi fasonare, viitorilor acordaţi, cari se vor îngriji astfel ca aceste manopere să se facă în aşa fel în cât manoperile următoare să se poată face cu uşurinţă.

Să facem din timp instalaţiile de scoatere din pădure ca: plănci, uluce, drumuri de tras, rampe de încărcare etc. Acolo unde aceste lucrări se fac cu lucrători streini, vom căuta să le dăm ajutoare localnice pricepute, care cu timpul să înveţe meseria şi deci să-i poată înlocui.

Paza contra focului trebue să ne fie o preocupare fundamentală, mai ales în timp secetos sau de vânturi puternice. La nevoe se va angaja chiar un paznic special, mai ales când avem tăiere de vară şi între epoca doborîtului şi fasonatului avem 6 săptămâni lăsate pentru exsevare.

Desigur mai sunt multe lucruri de spus, însă privind mai mult latura technică a lucrării; totuşi nu pot să încheiu fără să amintesc că procurarea fondurilor pentru plata lucrătorilor la terminarea lucrării, trebue să fie una din preocupările fundamentale a conducătorului, altfel aceasta va fi un izvor de mari neplăceri, atât pentru conducător, cât şi pentru lucrători. Nu rare ori vezi lucrătorii streini mâncându-şi micul lor câştig prin cârciumi, în aşteptarea plăţii.

Munca la Căile Ferate Forestiere.

La căile ferate forestiere munca poate fi împărţită ca şi la CFR. în categoriile: întreţinere, tracţiune şi atelier, mişcare şi comerţ şi administraţie generală. Idealul muncitorului dela C. F. Forestiere este situaţia personalului dela C. F. R. aşa că, dacă urmăriţi din ziare situaţia ce arată că o are personalul C.F.R. vă închipuiţi care este situaţia personalului C. F. Forestiere.

Situaţia cea mai analoagă cu cea dela CFR. o are personalul dela întreţinere, cu deosebire că la C.F.F. nu prea i se respectă întotdeauna numărul orelor de lucru. Ceea ce se recomandă în special unui conducător de C.F.F. este controlul la lucru a lucrătorilor, altfel acesta fiind un mare izvor de nereguli.

Personalul cu serviciul cel mai greu este cel dela tracţiune şi mişcare, adică: mecanicii, fochiştii, şefii de tren şi frânarii.

Mai întâiu circulă pe o linie în general slab întreţinută, de unde rezultă un permanent pericol de accidente, pe lângă o oboseală fizică, — care le consumă sănătatea. Apoi în general orele de lucru nu le sunt respectate. Trenul pleacă în pădure când se face ziuă şi nu rare ori ultima cursă o termină la mijlocul nopţii.

Parcul de locomotive şi vagoane redus precum şi anumite lucrări de sezon, nu rareori, fac ca acest personal să stea în serviciu în continuu până la 16 ore pe zi.

In urma acestor împrejurări o preocupare permanentă a conducătorului unei CFF. trebue să fie aceea de a reduce pe cât posibil numărul orelor de lucru, iar personalul care îmbătrâneşte să-l treacă în ateliere etc., unde să-i dea o ocupaţie potrivită priceperii.

De asemenea trebue să se îngrijească la pădure de localuri de adăpost, unde eventual să poată lua şi masa.

In altă ordine de idei trebue să ne interesăm a forma mecanici conducători de locomotivă de origină etnică românească — căci ei constituesc poate categoria cea ma bine plătită dintre toţi muncitorii forestieri.

In acest scop în ateliere CFF. trebue să avem ucenici

care mai târziu să-i trecem ca fochişti şi apoi să ne îngrijim de învăţătura lor pentru a-i face mecanici.

Munca în fabricile de cherestea.

Aci avem 2 categorii de lucrători şi anume: lucrători cu caracter permanent, ca gateriști, circularişti, sortatori, mecanici lăcătuşi, fierari, etc. şi lucrători în depozite cari variază după necesităţile de fabricaţie şi expediţie.

Principiile fundamentale cari trebue să ne conducă la recrutarea, conducerea, aprovizionarea şi adăpostirea acestor lucrători le-am arătat mai sus. Este însă nevoie să insistăm asupra laturei naţionalizării, căreia nu i s'a dat în toate locurile suficientă atenţie.

Concluzie. Pentru a păşi hotărît la acţiunea de îmbunătăţire a stării muncitorilor forestieri ai Statului, este nevoie ca în ansamblul de activitate al Casei Pădurilor această problemă să fie făcută de sine stătătoare, începutul fiind marcat de introducerea unui nou articol bugetar intitulat: Imbunătăţiri muncitoreşti.

APROVIZIONAREA ŞI COLONIZAREA LUCRĂTORILOR FORESTIERI

de ing. **I. Rătan**

In aplicarea programului de naţionalizarea economiei şi în special a industriei forestiere, atât aprovizionarea, cât şi stabilitatea muncitorilor este o problemă vitală pentru instituţia respectivă. Deaceia la începutul oricăror lucrări din păduri cu caracter de durată, găsim aceste două probleme simultan atacate, nu însă şi echitabil rezolvate. Abia după aplicarea regiei la CAPS, problema aprovizionării muncitorimii forestiere a fost şi integral soluţionată.

Să analizăm succesiv aceste preocupări de gospodărie silvică :

1. Aprovizionarea muncitorilor forestieri trebuie făcută direct, prin cantine proprii adică în cadrul administrativ al instituţiei, căci orice concesionare a ei, în favoarea unei alte

persoane, dă imediat loc la nemulțumiri și neînțelegeri între muncitori și respectivul concesionar, fie pe drept, fie chiar din motive imaginare sau invidie a lucrătorilor, asupra unuia care-i presupus că beneficiază, mai ușor decât ei, de un câștig.

Psihologia lucrătorului trebue purtată în regimul de cât mai multă egalitate de tratament și în cazul oricărui concesionar, aceasta nu poate subzista.

O cantină de aprovizionare muncitorească trebue să aibă la bază, pe lângă o cantitate de mărfuri curate, îndestulătoare, ieftine și substanțiale, și un mijloc de distribuire și contabilizarea creditelor, cât mai simplu și la înțelegerea lucrătorului și mai cu seamă, fără posibilitatea de interpretare, situație în care aproape toți muncitorii sunt înclinați să cadă. Neîndoelnic, este de dorit ca instituțiile mari să aibă o cantină cu alimente brute, cu o sală de mese încăpătoare și igienică.

Recrutarea cantinierilor să se facă din același mediu, adică din oameni oneşti și pricepuți (de preferat mai tineri ca să nu pregete la oboseală), apropiați ca mentalitatea de aceia a muncitorimii. Prin aceasta, pe lângă faptul că realizăm mijlocul de a se servi între ei, muncitorimea nu are de ce hrăni idei de ură și invidie asupra cantinierilor.

Prin aceste realizări, cu succes aplicate peste tot, pe lângă faptul că s'ar alimenta igienic muncitorimea, i s'ar da și o oarecare educație socială în cadrul de acțiune al instituției, și i s'ar creia posibilitatea ca din bruma de câștig, să-și economisească ceea ce a putut cu adevărat economisi.

Pentru instituție este economie de timp și asigurare de ordine și liniște, pentrucă un lucrător hrănit suficient și la timp, execută cuviincios munca sa.

Să nu uităm însă, că majoritatea muncitorilor simpli sunt români și toate străduințele noastre de naționalizarea industriei și întregii economii forestiere trebuesc îndreptate cu toată hotărîrea spre acest punct; deci aprovizionarea lor, este un mijloc de atingerea scopului, este o chestiune de înaltă etică socială, dacă ea se face din români și cu români, în condițiunile arătate. Așa face Administrația Pădurilor Statului și Administrația Fondului Bisericesc Bucovinean.

2. Colonizarea muncitorimii forestiere, prezintă aspectul celui mai de durată element din problemele activităţii silvice.

Noţiunea aceasta trebuie însă să treacă sfera obicinuitului, adică să cuprindă tot ceea ce se referă la stabilitatea lucrătorilor de pădure.

La noi colonizarea muncitorilor forestieri s'a făcut odată cu începuturile de industrializarea lemnului în stil mare, însă aşa cum s'a făcut a avut darul ca să fie până azi, cuie străine în corpul ţării. Astfel toţi mecanicii, muncitorii calificaţi sunt străini, ba în general au fost aduşi chiar din ţările străine (Polonia, Ungaria, Slavonia, etc.) şi au moştenit cu strictеţă postul părinţilor, rudelor, lăsând pe dinafară elementul autohton.

In acelaşi timp, printre aceşti muncitori industriali şi manipulanţi de pădure, s'a strecurat neobservat şi câte un băstinaş dintre cei mulţi ce formau şi formează şi azi gloata muncitorilor de pădure, veşnic purtaţi de nevoi, din Maramureş în Vrancea şi din Vrancea în Bistriţa şi la Câmpeni. Acestora din urmă, cărora li suntem datori toată atenţia noastră, asigurându-le şi de azi înainte permanenţa şi un trai mai liniştit, în locul vieţii lor nomade şi frământată de lipsuri.

Exemplul de stabilitatea lucrătorilor forestieri ai ţării, ne este dat în parte de înaintaşii exploatatori şi industrializatori ai pădurilor noastre, adică:

a) Asigurându-le ocupaţie permanentă;

b) Asigurându-le locuinţe familiare igienice; aceasta însă numai la o mică parte din lucrătorii forestieri, adică numai la cei industriali, de oarece marea majoritatea a celorlalţi, sunt săteni din văile noastre păduroase.

Dar, pentru rezolvarea problemei stabilităţii muncitorimii forestiere, se impune adoptarea celui mai intensiv sistem de gospodărie silvică, utilizând, pe cât posibil, populaţia munţilor noştri în tot timpul anului, începând cu lucrările de doborîre, fasonare, transporturi, extrageri de materiale prin aplicarea operaţiunilor culturale, pază etc. şi sfârşind cu plantările de primăvară şi de toamnă, iar în industria forestieră să-i chemăm să ia locul străinilor. In acest scop este bine ca din săteni

onești, pricepuți și harnici, să recrutăm șefii de echipe pentru lucrări; din copiii paznicilor și pădurarilor să facem elemente de viitor pentru paza și controlul pădurilor; din fetele și flăcăii din sate să avem echipe continui pentru plantații și curățituri; dintr'un sat de munte să avem întreg personalul de lucru necesar regiunii respective. Ca să ni-i apropiem, e cazul să sprijinim uneori cauzele lor drepte și să le dăm ajutor în unele cazuri, asigurându-ne astfel încrederea lor. In câteva colțuri de țară acestea au devenit realități, dar în majoritatea cazurilor rămânem tributari acestei preocupări de ordin silvico-social.

Sunt știute de mult toate acestea, dar au rămas litere negre pe filele galbene ale cărților. Azi însă când economia forestieră tinde să ia o desvoltare rațională și deci cât mai intensivă, este nevoie a proceda la stabilizarea lucrătorilor forestieri în centrele păduroase și a-i introduce sistematic și periodic în toată gama lucrărilor noastre silvice, fără a mai utiliza personal străin de localitate. Aci e cazul să insistăm asupra gospodăriei forestiere patronată de Regimul Silvic, unde naționalizarea și raționalizarea explotărilor a scăpat în afara sferii de acțiune a acestei Administrații, iar Cooperația Forestieră a fost doară un paravan al străinismului.

Noi cei chemați a lucra pe șantierul pădurii, trebue să tindem la soluționarea cât mai deplină a ei, căutând a ne apropia acești oameni, făcându-i ajutoarele noastre în toate lucrările. Procedând astfel economia forestieră ar avea următoarele foloase :

a) Posibilitatea executării integrale și la timp a lucrărilor ;

b) Un preț de cost mai redus al materialelor și produselor forestiere ;

c) Posibilitatea selecționării lucrătorilor ;

d) Reducerea delictelor silvice (ca urmare a posibilității de câștig prin muncă permanentă);

e) Face posibilă o gospodărie intensivă și rațională a pădurilor.

CÂTEVA ASPECTE ALE PROBLEMEI LUCRĂTORILOR IN INTREPRINDERILE FORESTIERE

de Ing. **N. N. Tănăsescu**

Unul din factorii de producție dintr'o industrie oarecare este și mâna de lucru, care în cazul special al exploatărilor forestiere, capătă o deosebită importanță în raport cu valoarea materialului lemnos. In adevăr, lemnul sub dublul raport al volumului față de greutatea lui și sub cel al locului unde se găsește față de locul de consum, poate ajunge a avea o valoare derizorie. Cum pe de altă parte, toate aceste păduri, mult depărtate de centrele de consum, se găsesc de cele mai multe ori și la mari depărtări de centrele populate, e natural ca problema manoperei să apară pe primul plan al preocupărilor celui însărcinat cu exploatarea forestieră, mai ales că atunci ea intră în costul de producție cu un procent destul de important.

In această situație când pădurea, care se taie este cu totul izolată, când în jurul ei nu sunt sate sau alte centre populate, atunci pentru exploatator sau în cazul pădurilor Statului, pentru șeful de ocol, mâna de lucru se prezintă sub următoarele principale aspecte: 1) procurarea lucrătorilor; 2) adăpostirea lor, și 3) aprovizionarea lor.

1. In ce privește procurarea lucrătorilor, socotesc că dela început trebuie făcută o deosebire după natura lucrului, pe care-l au de executat.

Când în pădure se exploatează material pentru fabrici de cherestea sau pentru alte industrii, care cer un lemn bun, rar în păduri, atunci lucrătorul specializat este neapărat necesar. Când se fasonează lemn de foc, lucrul se poate face, mai mult sau mai puțin bine, și cu lucrători ocazionali nespecialiști.

Cum în Țara noastră, cele mai importante regiuni împădurite se găsesc la munte sau în locuri unde locuitorii nu-și pot satisface toate trebuințele din agricultură; prin forța lucrurilor, aceștia au ajuns a avea o mare aplicație la lucrul în pădure, devenind adevărați specialiști. Este un mare bine, căci prin întrebuințarea lor, mai ales la exploatarea lemnului de lucru, se evită mari pierderi de material și în acelaș timp multe accidente.

In ce privește exploatarea și fasonarea materialului de foc, e de preferat să se întrebuințeze tot muncitori specialiști, chiar și în cazul când pădurile exploatate se găsesc mai puțin depărtate de centrele populate, la dealuri sau câmpie, unde ocupația obișnuită a țăranului este plugăria. Cu ei se pierde mult timp căci fiind gospodari, lucrează în pădure numai când nu sunt ocupați în gospodăria lor, încât nu rare sunt cazurile, când la sfârșitul sezonului de lucru în pădure, materialul rămâne în mare parte nefasonat. Apoi fiind lucrători forestieri necalificați, cei mai mulți urmărind să-și facă ceva bani de buzunar pentru cheltuieli ocazionale (sărbători, etc.), nu lucrează conștiincios. Pe de altă parte, cum supravegherea lucrului nu totdeauna se poate face ușor mai ales dacă parchetele sunt mari, întrebuințarea acestora este foarte riscantă.

In câteva cuvinte se poate spune că exploatatorul este la dispoziția lor, nefiind sigur dacă lucrul se va face bine și la timp.

Prin întrebuințarea specialiștilor, se înlătură toate dezavantajele arătate mai sus. In plus, de multe ori aceștia sunt și mai ieftini. Deci e bine ca niciodată să nu se ezite a se aduce lucrători buni forestieri, chiar dela distanțe mari, transportul lor cu trenul costând puțin, când sunt în număr mare. Cu ei lucrul se face în timp util, iar din punct de vedere tehnic, randamentul este maxim.

2. Când lucrătorii sunt aduși din altă parte, se pune problema adăpostirei lor.

Sistemul obișnuit este ca, aceștia să-și facă niște bordee în pădure și să locuiască pe șantier, cum ar spune un antreprenor, lucrând ziua și noaptea când timpul le permite, până la terminarea exploatării.

Natural, din punctul de vedere al randamentului, sistemul este ideal, căci se evită o mare pierdere de timp cu drumurile dela pădure la cantonament sau acasă, dacă lucrătorul este localnic. Din punctul de vedere al sănătății însă, sistemul lasă mult de dorit. Personal am avut ocazia să mă conving de aceasta în timpul diverselor exploatări făcute. De aceia cred că, este timpul să se dea o importanță mai mare adăpostirei lor, putându-se face ușor în niște barăci de bârne, în genul celor

dela munte, construite lângă cantoanele de pază şi date în seama pădurarilor respectivi.

Atât construcţia lor, de tipul cazărmilor având paturile suprapuse, cât şi întreţinerea lor, constând în schimbatul paielor din paturi şi dezinfectatul pereţilor cu lapte de var sau alt dezinfectant, sunt foarte ieftine. Numărul şi mărimea lor vor fi condiţionate de întinderea pădurilor şi de valoarea materialului ce se fasonează.

Vedem deci că, cu mici cheltuieli, putem să le punem la dispoziţie o locuinţă mai confortabilă şi să le dăm posibilitatea unui trai mai omenesc. Adăpostirea nu este ideală, dar tot este ceva mai bună decât cea din bordee.

3. Adăpostirea în bărăcile făcute lângă cantoanele de pază prezintă marele avantaj că aprovizionarea lucrătorilor cu alimente se poate face uşor. Aprovizionarea trebue să cadă neapărat în seama exploatatorului.

Dacă ne gândim că trebuinţele lor sunt foarte reduse, aprovizionarea cu articolele de primă necesitate este uşoară, sezonul de lucru fiind iarna când conservarea alimentelor alterabile este posibilă. Economia, pe care o fac având alimentele la preţul pieţei, este importantă pentru ei şi concludentă pentru justificarea acestei aprovizionări.

Acolo unde exploatările sunt permanente şi sunt asociate fabricilor de prelucrarea lemnului, cooperativele de lucrători pentru aprovizionare sunt cele mai indicate, căci pe lângă economia făcută, au şi un beneficiu la sfârşitul fiecărui an.

In afară de acestea, pentru lucrătorii forestieri, un deosebit interes prezintă problema asigurărilor pentru invaliditate de boală, accidente sau decese.

Cu altă ocazie [1]), am arătat că în felul cum sunt ei asiguraţi acum, în special lucrătorii sezonieri din pădurile de deal şi câmpie nu beneficiază deloc de avantagiile legii. Afară de cazul nefericit al unui accident, lucrătorul forestier nu poate avea nici un alt avantaj, căci legea aşa cum este făcută, impune condiţia continuităţii muncei într'o întreprindere, lucru emi-

1) N. N. Tănăsescu: „Asigurările Muncitoreşti în Intreprinderile Forestiere", raport la Congresul A.G.I.R.-ului dela Iaşi, 1936. Publicat în Buletinul A.G.I.R., No. consacrat Congresului.

namente imposibil într'o exploatare forestieră, care prin caracterul ei este sezonieră.

Dar chiar atunci, când prin cine ştie ce întâmplare, pot beneficia de lege, de cele mai multe ori ei renunţă la asistenţa oferită de Casele de Asigurare, totdeauna mult prea depărtate de pădure, căci cheltuielile făcute pentru a căpăta o consultaţie şi medicamente gratuite, costă mult mai mult decât vizita la medicul de plasă apropiat.

Din aceste motive, cotizaţiile, cumpărarea diverselor carnete şi vizarea lor aşa cum cere Legea Asigurărilor, constituie pentru ei un adevărat impozit disproporţionat de mare în raport cu foloasele, pe care le pot avea.

Nu mai vorbesc de situaţia grea creiată pădurilor Statului şi celor ale Aşezămintelor de binefacere şi nici de voluminoasa corespondenţă impusă de instituţia Asigurărilor Sociale, care cere aproape numai pentru ea un funcţionar special, la fiecare Ocol.

Cum în lege s'a făcut o greşeală asimilându-se lucrătorii forestieri sezonieri cu lucrătorii obişnuiţi din celelalte industrii, urmează ca situaţia lor acum să fie îndreptată. Trebuie: sau să li se recunoască de fapt natura deosebită a muncei lor sezonieră şi deci cotizaţia plătită de ei să fie mai mică decât a celorlalţi lucrători industriali, avantajele legei rămânând aceleaşi; sau, plătind aceleaşi cotizaţii, să se stabilească pentru ei condiţii de cotizare, astfel ca să poată beneficia de lege.

Din acest punct de vedere, Legislaţia franceză pentru asigurări, după care a fost făcută şi ultima noastră lege, dă un bun exemplu, căci prin diversele decrete şi circulări ministeriale dintre anii 1932—1935, a îmbunătăţit situaţia lucrătorilor forestieri francezi, care mai înainte era aceiaşi ca a lucrătorilor noştri, acum.

Astfel, ameliorând condiţiile de viaţă ale lucrătorului, prin intermediul căruia, pădurea poate fi valorificată, contribuim în primul rând la civilizarea unei clase aproape uitată a ţărănimii şi apoi folosim pădurii, unde găsind o viaţă mai omenească, lucrătorii vor lucra mai bine şi totdeauna în număr mai mare.

PERSONALUL ŞI MUNCITORII IN INTREPRINDERILE FORESTIERE

de ing. **M. Prodanciuc**

In cele ce urmează voiu căuta să schiţez, numai câteva din problemele actuale ale muncitorimii de toate felurile din întreprinderile forestiere.

Inainte de toate, ţinem să afirmăm încă odată necesitatea că, atât exploatarea şi comercializarea produselor lemnoase, cât şi cultura pădurilor să ajungă sub conducerea şi răspunderea inginerilor şi personalului pregătit din punct de vedere forestier, căci numai astfel, cultura şi exploatarea, vor forma un tot armonic.

Numai în acest caz muncitorimea forestieră va putea fi ridicată la rangul de breaslă conştientă de rolul pădurilor în stat şi favorabilă formării unei „conştiinţe silvice" în masele largi ale poporului.

In al doilea rând, facem o clasificare a lucrătorilor din întreprinderile forestiere:

Sub numele de întreprindere forestieră înţelegem o întreprindere pentru comercializarea şi industrializarea lemnului dela tăierea arborilor şi până la debitarea lui în fabrică şi comercializarea cherestelei rezultate.

Lucrătorii de pădure: manipulanţi, şefi de echipă, lucrători specialişti (repararea drumurilor, podurilor, corşiţelor, constructori de uluci, ţapinari, etc.), lucrători nespecialişti.

Lucrători pentru o primă industrializare a lemnului: lucrători pentru fasonarea lemnelor de loc, lemnelor de celuloză, şiţelor, draniţelor, manelelor, drugarilor, doagelor, traverselor.

Lucrători în fabricile de cherestea: personal tehnic de execuţie, funcţionari contabili, şefi de depozite, şefi de gatere, mecanici; lucrători specialişti: fochişti, gaterişti, circularişti, sortatori, lucrători în fabrica de lăzi; lucrători nespecialişti.

Inainte de a trece la tratarea subiectului, se impun câteva probleme, la soluţionarea cărora ar fi de dorit să contribue, prin faptă şi scris, toţi silvicultorii cu experienţă.

1. **Empirism sau educaţie forestieră teoretică şi practică ?**

In toate ramurile de industrie, educaţia sistematică ştiinţifică, unită cu experienţa din practică, tind să înlocuească empirismul orb. Ca exemplu putem da căile ferate unde avem şcoli de tot felul: de picheri, de şefi de echipă, de acari, de frânari, etc.

In economia forestieră numai faza culturii pădurilor are la noi personal educat ştiinţificeşte: inginerii, conductorii şi brigadierii silvici, pe când faza exploatării pădurilor şi industrializării lemnului e dominată de cel mai primitiv şi dăunător empirism cu excepţia funcţionarilor şi lucrătorilor de altă specialitate cari îşi găsesc întrebuinţare la noi precum: contabilii, mecanicii. Folosesc pentru ilustrare situaţia din industria lemnului bucovinean, situaţie care nu diferă de loc din acest punct de vedere de cea din restul ţării.

Intr'adevăr din toate întreprinderile forestiere de până acum, în afară de cele ale regiilor publice, nu a fost întrebuinţat un inginer silvic sau vreun brigadier sau însfârşit orice om cu vreo pregătire de bază în această branşă:

administrator de fabrici de cherestea,
şefi de depozite (buşteni, cherestea),
şefi de gatere.

Toţi cei existenţi din personalul de mai sus, nu au avut înainte de a îmbrăţişa meseria lor nimic comun cu problemele lemnului decât calitatea de a face parte dintr'un neam, care la noi în ţară a abuzat de ospitalitatea şi de nepăsarea noastră, pentru a distruge cele mai frumoase păduri. Oameni cari nu au la bază decât 4 clase primare sunt mândri de „practica lor" şi până acum câţiva ani nici un român cu ceva şcoală nu putea pătrunde în tagma celor „cu practică" pentru cari facerea unei note de tăiere („Spanung") este o adevărată vrăjitorie reuşită printr'un dar dela Dumnezeu.

La fel cu manipulanţii de pădure. Rolul lor mărginindu-se, la societăţile exploatatoare, de a recepţiona din pădurile instituţiilor un lemn cât mai bun, ei îşi adunau prin lucrul lor zilnic, neavând nici o bază de pregătire în acest domeniu, mai puţine cunoştinţe despre defectele şi calităţile lui tehnologice în 10—15 ani decât avea un brigadier silvic

după un an de şcoală şi după un an de practică în această direcţie. Cu toate acestea şi aceştia, deveniau renumiţi pentru „practica lor", renume menţinut prin conjuraţia celor cari nu aveau nici un interes ca pădurile ţării să fie exploatate de cei cari le cultivă şi menţinut prin nepăsarea noastră.

Trecând la lucrătorii specialişti şi nespecialişti constatăm că şi aceştia au fost folosiţi până acum ca unelte inconştiente şi exploatate în mâna neamului cu „experienţă" în toate, dar mai ales în arta de a exploata tot ce îi ese în cale. Lucrătorul forestier este unul din cei mai exploataţi muncitori [1]). Despre o ridicare culturală a lui nu poate fi vorba în regimul întreprinderilor forestiere de până acuma în marea majoritate particulare şi neromâneşti. Credem însă că trebue să se isprăvească cu acest empirism retrograd şi aproape superstiţios, trecându-se la practica brodată pe o sumă de cunoştinţe teoretice asupra pădurii şi lemnului.

Administrator de fabrică poate fi foarte bun un inginer silvic cu practică în organizarea unei fabrici şi sortarea cherestelei. Toate celelalte funcţiuni, afară de mecanici şi contabili vor putea fi foarte bine îndeplinite de brigadierii silvici cu practică.

Un asemenea caz există la fabrica de cherestea din Brodina, exploatată de Fondul Bisericesc Bucovinean, unde avem ca şef de depozit de cherestea, un tânăr absolvent al şcolii de brigadieri silvici din Rădăuţi, care după o practică de 6 luni, este în stare să conducă un depozit de cherestea cuprinzând sortatul, manipulatul, sortatul mărfii uscate şi expediţia vagoanelor de cherestea pentru interior, Orient şi Germania. Cu atât mai mult, un brigadier silvic poate fi întrebuinţat ca manipulant de pădure unde într'adevăr poate deveni ceea ce se numeşte un om cu o bogată experienţă. Accentuez acest lucru pentru a demonstra că absolvenţii şcoalelor silvice pot fi întrebuinţaţi cu cel mai mare succes în toate întreprinderile forestiere întrucât au cunoştinţe de bază aşa că se pot forma sub o supraveghere înţeleaptă ca elemente de încredere în noua înfăţişare pe care întreprinderile forestiere trebue să o capete.

---

1) M. Prodanciuc: Lucrătorii de pădure. Rev. Păd. Nr. 7-8 din 1937.

Trecem la muncitorimea specializată. Cum am amintit mai sus, majoritatea gateriştilor, fierarilor, circulariştilor, lucrătorilor de pădure specializaţi (constructori de jilipuri etc.) erau străini. Formarea acestor lucrători precum şi ridicarea lor culturală şi socială era lăsată la discreţia forţelor oarbe cari caracterizează regimul individualist liberal. Deformarea lor nu putea îngrijora întreprinderile forestiere particulare care nu aveau caracter permanent ci mai ales caracterul unui val exploatator trecător. Afară de aceasta, nu se puteau îngriji întreprinderile particulare, întrucât funcţionarii dela manipulantul de pădure până la administratorul de fabrică nu aveau cultura necesară ca să sistematizeze datele experienţei lor de ani de zile ca să poată educa pe aceşti lucrători specialişti. Că vor fi existând şi excepţii lăudabile, nu negăm. Din aceste motive până acum nu prea am avut a înregistra încercări sistematice de formare a lucrătorilor specialişti şi de ridicare în acest mod a nivelului întreprinderilor forestiere.

Amintim cu acest prilej de o încercare a Fondului Bisericesc din Bucovina pentru creiarea unei şcoli practice pentru formarea personalului executiv dela exploatările de pădure şi dela fabricile de cherestea. Şcoala aceasta a fost înfiinţată la centrul Falcău (jud. Rădăuţi); n'a durat însă decât un an.

Cu privire la lucrătorii nespecializaţi, socotim că mai ales în viitor când, potrivit unei concepţii totalitare de stat, fiecare breaslă va fi concentrată permanent în vederea ridicării noastre ca neam, lucrătorii de pădure vor trebui supuşi unei educaţii cari să-i lămurească asupra rolului pădurii în viaţa unui popor precum şi asupra măsurilor de sănătate socială şi morală cari vor trebui avute întotdeauna în vedere.

O propunere asemănătoare face d-l N. Ghelmeziu, referindu-se mai ales la perfecţionarea lor din punct de vedere tehnic, cerând în acest scop editarea unor manuale elementare pe înţelesul lor [1]).

In concluzie credem că:

1. Empirismul fără baze teoretice este cu totul insuficient mersului spre ridicare a ţării noastre.

2. Personalul executiv din întreprinderile forestiere să se

1) Viaţa Forestieră, Nr. 5 din 1.VI.1937.

recruteze şi să se formeze numai din absolvenţii şcoalelor silvice sau comerciale, nu din elemente improvizate fără nici o pregătire specială.

3. Muncitorimea specializată şi nespecializată să fie ridicată la rangul de breaslă forestieră conştientă, mărindu-i-se atât randamentul cât şi valoarea sa socială şi morală.

Realizarea acestor fapte nu se poate face, deocamdată, de cât prin intermediul întreprinderilor forestiere sub forma regiilor publice sau prin cooperative forestiere bine conduse, deoarece numai acestea servesc unor instituţii al căror interes coincid cu interesul Statului.

Măsuri pentru traducerea în fapt a acestor lucruri se pot lua dela caz la caz după situaţia fiecărei instituţii şi fiecărui centru de industrializare.

Credem că aceste măsuri nu se pot generaliza ci trebuesc luate de fiecare centru de industrializare în parte, aşa că şi aici intră într'o măsură foarte largă iniţiativa şi idealismul inginerilor dela centrele de exploatare şi industrializare.

Credem că numai prin activitatea acestor ingineri şi prin înţelegerea organelor superioare se pot lua şi următoarele măsuri realizabile:

1. Să se formeze ingineri tineri în domeniul industrializării.
2. Să se formeze şefi de depozite potrivit unui program de cunoştinţe teoretice şi practice, elaborat de şefii de centre.
3. Să se ţină conferinţe cu acest personal asupra comerţului şi industrializării.
4. Să se insiste asupra unui traiu cât mai higienic la lucrători.
5. Să se ţie conferinţe lucrătorilor asupra rolului pădurii.
6. Să li se explice rostul lucrărilor.
7. Să se răspândească printre ei publicaţii folositoare.

Natural că această activitate nu poate fi întreprinsă decât de unii cari sunt îndrăgostiţi de meseria lor şi de pătura lucrătoare a căror activitate e călăuzită de un comandament superior în spre care asimptotic tind să se înalţe. Aceasta e însă cu atât mai necesar cu cât trebue să mobilizăm astfel energiile noastre ca să putem trece dela fabricarea de produse semi-in-

dustrializate la fabricarea de articole definitive a căror valoare să compenseze scăderea care va fi provocată de nesocotita epuizare a rezervelor lemnoase din trecut.

2. Muncitorii forestieri în întreprinderile particulare şi cele ale regiilor publice

Cu cele scrise mai sus şi cele arătate în „Revista Pădurilor" din August 1937, credem că am arătat şi aspectul acestei probleme.

3. Muncitorii din punct de vedere naţional şi social

La cele de mai sus adăugăm că nu e necesară numai o educaţie şi ridicare tehnică, ci educaţia trebue făcută concomitent şi din punct de vedere naţional şi social, căci numai toţi aceşti trei factori la un loc pot să formeze un complex activ şi conştient.

Din punct de vedere social putem împărţi muncitorii forestieri în următoarele categorii:

a) Muncitori forestieri stabili. Stabiliţi dealungul unei văi cu gospodăriile lor, ocupaţia cei mai mulţi dintre ei o găsesc în exploatările şi cultura forestieră dela plantaţiuni până la tăiere şi dela simplu lucrător în fabrică până la mici comercianţi de lemne.

b) Muncitori forestieri nestabili. Din regiuni sărace ei se duc la lucru în număr mare în regiunile cu exploatări intense de păduri (de ex. Maramureşenii). Apoi se întorc în locurile lor da baştină, unde îşi au satele lor.

c) Muncitori forestieri nomazi. Ei se recrutează din regiuni forestiere, cutreeră toată ţara fie ca lucrători de pădure fie ca lucrători de fabrică fără un loc stabil (în unele locuri cei de pădure se numesc „baraberi", în alte locuri şi cei de fabrică). Aceşti lucrători sunt singurii „proletari" din industra forestieră. Lucrătorii de fabrică din această categorie stau deobiceiu în coloniile fabricelor şi sunt lăsaţi de fiecare întreprindere particulară ca moştenire firmei care îi urmează. Coloniile acestea de regulă nu sunt întreţinute de loc în stare higienică.

Care categorie formează idealul de atins?

De sigur prima categorie în care munca forestieră constitue o parte din veniturile acestor familii, restul îl formează creşterea vitelor, etc.

Prin măsuri sociale şi cei din ultima categorie vor putea fi aduşi la prima. Lipsa de mijloace de trai în regiunile sărace ca Maramureşul va putea fi învinsă prin reforme în stil mare care să repună în drepturile uzurpate de străini pe aceşti locuitori ai munţilor.

Ca încheere, accentuez încă odată că toate dezideratele de mai sus nu pot fi avute în vedere decât de o instituţie permanentă. Precum regimul permanent al proprietăţii pădurilor este o instituţie binefăcătoare, tot astfel un acelaş regim permanent de valorificare a lor nu va putea da decât rezultate satisfăcătoare.

Die Waldarbeiterfrage.

Le problème des ouvriers dans les exploitations forestières.

Récemment, le problème des ouvriers dans les exploitations forestières de Roumanie, et surtout celui des bûcherons, a fait l'objet d'une particulière attention de l'oppinion publique. Réellement, il présente une très grande importance et demande des solutions.

A la suite d'une enquète entreprise la-dessus, la Revista Pădurilor a reçu de ses collaborateurs sept articles où on examine la question sur tous ces côtés: recrutement, sélection, salaires, logement, nourriture, assistance sociale, etc.

I N S E M N Ă R I

UN PIN EXOTIC RAR IN ROMÂNIA

de ANTON V. RĂDULESCU

Climatul țării noastre, din cauza iernilor aspre, ce sunt destul de frecvente, nu permite viețuirea speciilor mai sensibile la ger. Intre aceste specii se numără și Pinus excelsa Wall., numit în limba germană, pinul plângător, după picăturile de rășină secretate de conuri și de coaje.

Pinus excelsa în parcurile noastre este o raritate [1]), mai cu seamă ca exemplare în vârstă. Frumusețea acestei specii, datorită culoarei brumării a acelor, mărimea lor; sunt de două ori mai mari ca cele de Pinus strobus, apoi conurile sale mari, care atârnă în jos, stând agățate multă vreme în arbore, fac, după spusa lui Beissner, să fie unul din cei mai frumoși pini pentru parcuri.

Patria de origină a acestui pin este în Sudul și Estul Himalaiei. Aci vegetează la o altitudine cuprinsă între 1600 m și 4000 m. Cere un climat dulce și multă lumină. Față de sol este aproape indiferent.

Fiindcă la noi îl întâlnim așa de rar în parcuri, cred că este interesant să atrag atenția asupra unui exemplar frumos găsit în Parcul Carol din București.

La câțiva zeci de metri depărtare de aripa dreaptă a Muzeului Militar, în imediată apropiere a obuzierului Skoda, se află două grupe de Pinus strobus, compuse din câte 5 exemplare fiecare. In grupul din spate, dominând ceilalți pini se

---

1) In No. 2 al Analelor ICEF, d-l Dr. Georgescu descrie un exemplar de Pinus excelsa dela Dofteana.

găseşte pinul care ne preocupă. Muzeul Militar este aşezat sus, pe prima terasă a Dâmboviţei. Datorită acestei situaţii a terenului, pinul a putut scăpa de geruri. Se poate că ceva adăpost a mai avut şi dela clădirile situate în apropierea lui.

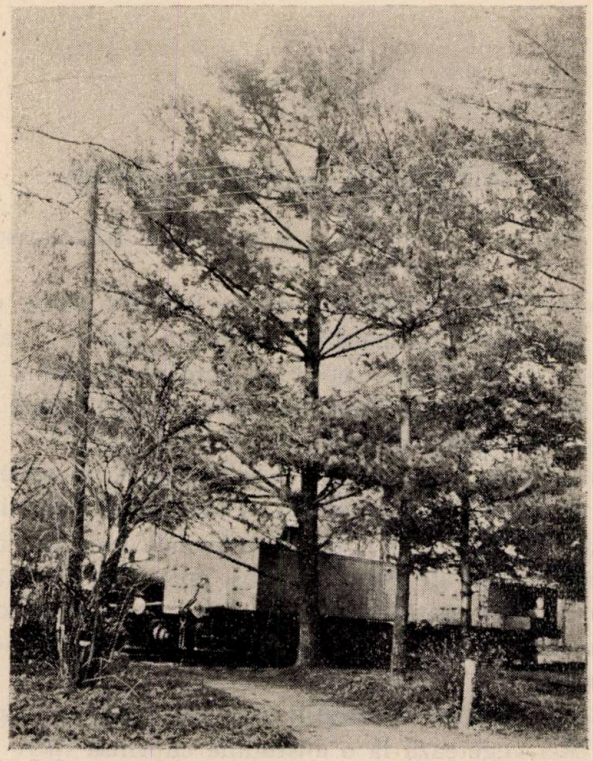

Clişeu I.C.E.F.
Pinus excelsa Wall. în Parcul Carol din Bucureşti.

Dăm mai jos descrierea amănunţită:

Diametrul la 1,30 m dela sol, 35,8 cm; înălţimea 12 m; coronamentul începe dela 1,70 m; diametrul coroanei aproximativ 8 m; creşteri în înălţime până la 1, într'un an; ramuri puternice, până la 12 cm grosime; la 10 m înălţime, tulpina are o deviere; vârful turtit, dă impresia că este degerat.

Asupra vârstei acestui pin, credem că nu greşim dacă o apreciem la 35—40 ani. Această apreciere o sprijinim pe faptul că plantarea a avut loc, probabil, odată cu amenajarea Parcului Carol din 1906.

In presupunerea că plantarea s'a făcut odată cu ceilalţi pini, rezultă că Pinus excelsa a avut până în prezent o creştere în diametru mult mai mare decât au avut exemplarele de Pinus strobus. Dintre acestea numai un exemplar are diametrul de 27 cm la 1,30 m dela sol, restul sunt de 20—25 cm. Cum se vede este o diferenţă de aproape 10 cm, între diametrul lui Pinus excelsa şi al celui mai gros dintre cei de Pinus strobus.

Altfel stau lucrurile în ce priveşte creşterea în înălţime. Pinus excelsa a început să fie întrecut de Pinus strobus, mai ales de când i-a pierit vârful.

In luna Decembrie când am văzut ultima dată, grupurile de pini, dintre toţi pinii, cel de Pinus excelsa era cel mai încărcat de conuri. Rămâne de văzut dacă seminţele sunt bune. Cu ajutorul acestor seminţe, care poartă în ele un început de aclimatizare, s'ar putea să se extindă cultura lui în parcuri, aducându-se în acest fel o variaţie mai mare în compoziţia speciilor arborescente din parcuri.

CRONICA

SE DESCREŢESC FRUNŢILE

Avem un nou guvern. Ingrijorările serioase provocate de măsurile trecutului ministru al pădurilor, în legătură cu soarta pădurilor noastre, au trecut, din moment ce în fruntea conducerii lor avem din nou pe d-l Ionescu-Sisești, ale cărui păreri le-am reamintit și în cronica din numărul trecut al revistei. Frunțile noastre, ale celor ce suntem chemați să ne ocupăm de ele, s'au descreţit.

Solicitudinea arătată de d-l ministru Sisești pădurilor se poate vedea și din alegerea drept colaborator ai său, ca secretar general, a d-lui prof. Drăcea, post care urmează să-și recapete importanța lui de altădată, uzurpată de trecutele subsecretariate de Stat.

Pe de altă parte, regimul politic instaurat odată cu plecarea trecutului guvern, liberat complet de tirania electoralului, ne face să nădăjduim că a sosit în sfârșit și pentru pădure, liniștea cea mult dorită.

Cu nădejde aşteptăm deci roadele nouei guvernări.

Conferinţe.

In seara zilei de 30 Ianuarie a. c., a avut loc, în aula Ateneului Român, conferința d-lui M. P. Florescu inginer consilier silvic, intitulată „Sacrificarea Pădurilor".

In prima parte a cuvântării sale, d-l Florescu a arătat aportul pădurii românești în timpul războiului de întregire. In partea a doua, d-sa a stăruit asupra exproprierilor de păduri făcute în vederea defrișării lor pentru constituire de islazuri comunale. S'a stăruit în special asupra erorilor grave săvârșite cu acest prilej. In acest scop, clișeele proectate au fost pentru publicul numeros, care a ținut să asculte această conferință, convingătoare.

Politica populaţiei munţilor.

Sub acest titlu d-l Dragoș Vrânceanu, într'un articol publicat în ziarul „Curentul" din 19 Februarie a. c., grupează o serie de probleme specifice, „născute din lipsuri și nevoi identice tuturor satelor din regiunea de munte". Intre acestea, d-sa enumeră: drumurile, sănătatea, industriile locale, împăduririle, păşunatul, instrucţiunea.

Problema împăduririlor, spune d-sa, „este legată de soarta uneia din avuţiile de bază ale ţării şi în acelaş timp ea constitue cheia bunei stări a populaţiei dela munte. Majoritatea regiunilor muntoase şi îndeosebi faimoşii munţi ai Maramureşului, Apuseni şi ai Vrancei oferă spectacolul tragic al stâncilor goale şi sfărâmate. De ea se leagă păşunatul".

Referindu-se la o serie de cunoştinţe privind situaţia de dinainte de executarea lucrărilor de „bonifica integrale" executate de italieni pe valea Aosta, d-l Vrânceanu constată că „dacă efectele depopulării nu se simt încă la noi, sunt prea vădite însă deficienţele condiţiilor de viaţă ale ţăranilor dela munte".

In încheere, cu gândul la marile lucrări de ansamblu ale italienilor, cari au cerut cheltueli mari, d-sa arată că s'ar mulţumi la noi „cu o grijă mai atentă şi organizată".

Inundaţii timpurii.

Timpul frumos care a domnit în ţara noastră în prima jumătate a lunei Februarie a făcut să se topească zăpada dela câmp şi dealuri, căzută în cursul lunilor precedente şi să se desprindă gheţurile. Apele Dunării au fost primele care au reacţionat. Un cartier din Galaţi, situat la un nivel inferior, a avut mult de suferit de pe urma apelor mari, iar Vâlcovul, din cauza zăpoarelor formate la gurile Dunării, a fost complet inundat, fapt care a provocat o panică justificată şi intervenţia grabnică a autorităţilor pentru evacuarea populaţiei.

Din fericire inundaţiile s'au limitat aici neluând un caracter general. A fost doar o svâcnire.

Capra neagră.

Gingaşa sălbăticiune a munţilor noştri a format în ultimul timp obiectul unei deosebite atenţiuni atât din partea oamenilor de ştiinţă, cât şi din aceea a vânătorilor.

Primii, reprezentaţi prin Comisia Monumentelor Naturii, socotind că acest animal este ameninţat cu dispariţia, au hotârît să pună sub un regim de completă protecţiune capra neagră din Retezat şi munţii Rodnei.

Despre acţiunea celor din urmă, cetitorii Revistei Pădurilor au putut lua cunoştinţă din darea de seamă ce s'a făcut programului de acţiune întocmit de d-l ing. A. Comşa Inspectorul general al vânătoarei din Ministerul de Agricultură şi Domenii [1]).

După un an de aplicare a măsurilor preconizate de d-l Comşa în programul său, organele de conducere ale Vânătoarei au provocat o reexaminare a situaţiei. Cu acest prilej s'a făcut constatarea că ne găsim în faţa unei ameliorări. Totuşi rezultatul folosirii jandarmilor pentru paza caprei negre, se pare a nu fi fost la înălţimea aşteptărilor,

1) Revista Pădurilor, nr. 9 din 1937, pag. 966-968.

întrucât cei aleşi nu au fost întotdeauna oameni dela munte obişnuiţi cu ascensiunile.

Pentru remedierea situaţiei s'a hotărît constituirea unui corp special de poliţie, recrutarea celor ce urmează să-l formeze trebuind să se facă din persoane crescute şi obişnuite cu muntele. Echipaţi bine, plătiţi cu salarii între 2500 şi 3000 lei pe lună, stimulaţi cu premii în bani pentru cazurile de braconaj descoperit şi instruiţi într'o şcoală pregătitoare şi concentrări periodice, nouii paznici urmează să ducă la rezultatele aşteptate de cei ce au luat această iniţiativă.

Câinii dela turmele de vite şi vânatul.

Intre vânători, pe deoparte şi crescătorii de vite pe de altă parte, există un vechi antagonism. Este aproape inutil să mai reamintesc aci că vânătorii socotesc câinii dela turmele de vite ce păşunează drept unii din cei mai mari duşmani ai vânatului.

Atitudinea aceasta este în parte justificată. Se găsesc uneori la turmele de vite aşa de mulţi câini — nejustificat de mulţi — încât te înspăimântă. Se înţelege că în acest caz hrănirea şi supravegherea lor devenind dificilă, câinii pornesc singuri în căutarea hranei şi fatal va cădea victimă vânatul. De aici lupta împotriva câinilor hoinari şi măsuri împotriva celor dela stâne, prevăzându-se aninarea „jujeului" de gâtul lor.

Crescătorii de vite la rândul lor se plâng că prin limitarea numărului câinilor şi prin aninarea jujeului, paza vitelor împotriva vânatului răpitor devine, dacă nu imposibilă, cel puţin dificilă. Aceasta cu atât mai mult cu cât ei au a se plânge că prin anumite măsuri de ocrotire, cum sunt cele luate pentru urs, acesta s'a înmulţit mult, aducând pagube mari crescătorilor de vite. Mărturie sunt în această privinţă moţiunile celor 3 congrese ale oierilor.

In legătură cu acest diferend, Direcţiunea Păşunatului din Ministerul de Interne a trimis de curând Prefecturilor următoarele îndrumări, ca urmare a unei intervenţii a Serv. Vânătoarei din Ministerul de Domenii:

1. Fiecare turmă de vite nu va putea avea mai mult de 2—3 câini pentru fiecare sută de oi şi maximum 5—6 câini pentru toată stâna.

Aici trebue să facem constatarea că cel ce a dat această dispoziţie este străin de realitatea vieţii pastorale. Ca să dovedesc aceasta dau numai un exemplu. In munţii noştri sunt stâne cari au uneori şi 1000 de oi, împărţite în 4—5 ciopoare sau turme. Aplicând strict partea ultimă a dispoziţiei de mai sus însemnează că nu toate ciopoarele de vite dela o stână pot avea câini suficienţi, ceea ce este o greşală.

2. A doua dispoziţie este introducerea obligatorie a jujeului.

3. Proprietarul stânei răspunde materialmente de abaterile personalului său, în legătură cu prevederile legii vânatului, legii de purtat arme şi cu dispoziţiile contractului.

4. Interzicerea păşunatului cu începere dela 1 Sept. în pădurile păşunabile, sau numai în porţiuni din ele unde stau de predilecţie cerbii în timpul boncănitului (goanei). Dispoziţiunea aceasta urmează să se prevadă şi în contractele de păşunat.

5. In cazul când vânatul răpitor devine supărător, urmează să se informeze Serviciul Vânătoarei pentru a lua măsurile de rigoare. Pentru eventualele pagube suferite de către crescătorii de vite de pe urma animalelor răpitoare, Serviciul vânătoarei urmează să acorde despăgubiri.

6. Distrugerea urşilor în acest caz va fi promptă, această obligaţie fiind impusă prin contract arendaşilor terenurilor de vânătoare. In cazul când aceştia refuză să facă vânători pentru împuşcarea lor, sau neglijează numai, atunci se va ordona vânători din oficiu, chiar şi fără consimţământul lor.

At. Har.

TRADIŢIE FORESTIERĂ

Având cinstea să studiez la „Ecole Nationale des Eaux et Forêts" ca beneficiar al bursei Moşandrei, socot de a mea datorie să împărtăşesc colegilor din România, puternica tradiţie ce domină silvicultura franceză şi care face să vibreze de emoţie sufletul oricărui silvicultor.

Tradiţie înseamnă legătură între trecut şi prezent precum şi puternică impulsiune pentru viitor. Numai datorită tradiţiei poate evolua în mod normal cultura, fără a suferi pecetea nefastă a împrumutului şi a superficialităţii.

Deschizând porţile ospitaliere ale Şcoalei Naţionale de Ape şi Păduri, am aflat că fac parte din promoţia 112-a. Numai acest fapt este suficient să copleşească un suflet tânăr şi să-l umple de admiraţie şi respect pentru aceste vechi ziduri, unde de mai bine de un secol se propagă Evanghelia silviculturii.

Este o şcoală de elită. Elevii sunt sau ingineri ai vestitului Institut Agronomic sau absolvenţi ai Şcolii Politechnice din Paris şi sunt salariaţi de statul francez. Ei vin civili; iar la începutul lunii Decemvrie (în prima Duminică) îmbracă frumoasa uniformă forestieră în cadrul unei serbări înălţătoare. Această serbare se chiamă „La prise d'habit" Anul acesta ea a avut loc la 5 Decemvrie. In această zi, în hallul Şcolii s'a expus genealogia forestieră, căci toţi silvicultorii francezi sunt strâns legaţi prin rubedenie forestieră.

La ora 10,15 s'au adunat în careul Şcolii profesorii, personalul didactic ajutător precum şi „Les anciens", toţi în uniforme strălucitoare, purtând trese dela sublocotenent până la general. De asemeni au fost invitate şi personalităţi din afară de cadrul forestier, care au ţinut să onoreze cu prezenţa această sărbătoare.

La ora 10,30 apar elevii în uniforme, încinşi cu săbii. Ei fac front la dreapta şi la stânga plăcii de marmură, pe care sunt săpate pentru nemurire numele elevilor acestei Şcoli, ce au căzut pe câmpul de onoare. Şefii anilor I şi II dispar pentru câteva minute, revenind apoi cu o frumoasă coroană de flori naturale, pe care o depun în faţa plăcii de marmură. Cu glasul stins de emoţie, şeful anului II citeşte numele eroilor; iar elevii răspund prezent.

Se păstrează apoi un minut de tăcere, în care timp asistenţa descoperită vădeşte o profundă emoţie. Aruncându-mi întâmplător privirea am văzut lacrămi în ochii unui bătrân general.

Apoi ca o destindere se aude o duioasă melodie forestieră cântată din cornurile de vânătoare. Aceste cornuri de vânătoare sunt simbolul Şcolii. Pe steagul verde al promoţiei se află cusut în fir cornul de vânătoare. Melodiile cântate sunt prelungi şi cuprind par'că armonia mistică a pădurii.

La ora 11 se porneşte în grup la Catedrală. Aici sărbătorirea „La prise d'habit" ia un caracter public, căci în Nancy se ştie că serviciul divin din această Duminică este dedicat pădurii, iar în locul orgei se vor auzi melodiile cornului de vânătoare. In vasta Catedrală nu se mai află un singur loc liber. Cornurile de vânătoare, cărora pereţii bisericii le dă o rezonanţă mai pătrunzătoare, cântă în tribuna orgei.

Preotul se urcă în amvon şi vorbeşte. Incepe prin a felicita pe forestieri şi 'n special pe noii încadraţi, admirând viaţa frumoasă de silvicultor, care poate oferi o lecţie şi pentru ceilalţi oameni. Viaţa în mijlocul pădurii şi a forţelor naturii în splendida lor deslănţuire, constitue acea armonie, care apropie pe om de Dumnezeu. Fiecare arbore contribue la soliditatea pădurii şi în desvoltarea lui sălbatecă cântă imnuri de glorie trasând punte între pământ şi cer; tot aşa trebuie ca fiecare om să contribuie la soliditatea societăţii, care este necesară astăzi mai mult ca oricând.

Şi după cum fiecare arbore are nevoie pentru desvoltarea lui de un mediu propice, tot aşa trebuie ca şi desvoltarea oamenilor să se facă în mediul Evangheliei şi în jertfa pentru Christ.

„La prise d'habit" se sfârşeşte printr'o masă comună, la care participă elevii Şcolii şi „Les anciens", într'o atmosferă de înfrăţire ce nu cunoaşte vârsta.

Romeo Râşcanu

CONTRIBUŢIUNI BIBLIOGRAFICE

Presa forestieră, pe luna Ianuarie 1938

Excelsior, 1 Ianuarie: Ing. Dr. V. Dinu: Economia forestieră în 1937: viaţa noastră forestieră, debuşeurile şi exportul României.

Universul, Curentul, ş. a. (31 Decembrie şi 1 Ianuarie): Instalarea noilor miniştri al Agriculturii şi Domeniilor (V. Potârcă) şi al Cooperaţiei (Stan Ghiţescu).

Prezentul, 1 Ianuarie: Ing. Gh. Ionescu: Anul forestier 1937, exportul forestier — cherestea de răşinoase, foioase, lemn de foc; piaţa internă

Porunca Vremii, 1 Ianuarie: Cooperaţia, cea mai bună armă contra jidanilor; românizarea industriei şi comerţului la Sibiu.

Excelsior, 1 Ianuarie: T. Mandru. Agricultura în 1937, producţia cooperativă, ameliorațiunu, problema technică, economică şi cea socială, în viitor.

Curentul, 1 Ianuarie: Cooperaţia şi naţionalizarea economică: rolul Băncii Centrale Cooperative.

— Realizări pozitive în domeniul agricol, 1937 un pas înainte; valorificarea produselor, administrarea pădurilor particulare.

Curentul, 2 Ianuarie: Ing. C. V. Filip: Exportul nostru forestier în anul 1937: din cauza conjuncturii favorabile a pieţei externe, mare export din exploatări anormale; necesitatea reducerii exploatărilor de răşinoase şi industrializarea fagului.

Curentul, 5 Ianuarie: Ing. M. P. Florescu: Anul forestier, Situaţia masivelor noastre păduroase.

Curentul, 13 Ianuarie: Ion N. Efstate: Casele exportatoare de cherestea din Galaţi se mută la Constanţa? Taxele C. E. D., lipsa vapoarelor, regimul tarifar C.F.R. Anularea proceselor de delicte silvice (Jurnalul Consiliului de Miniştri). Urmărirea debitelor dela Ministere şi Instituţii.

Curentul, 13 Ianuarie: Instalarea d-lui D. R. Ioaniţescu la Ministerul Agriculturei.

— Acţiunea de replantarea pădurilor şi terenuri degradate din jud. Arad.

Prezentul, 14 Ianuarie: Participarea României la Comerţul Internaţional al lemnului. Rolul Asociaţiei industriilor forestiere, valorificarea stejarului, standardizarea, apărarea intereselor nostre.

Prezentul, Curentul, Universul, 14 Inuarie: Iertarea delictelor silvice săvârşite de săteni.

Ordinea, 15 Ianuarie: D. I. Atanasiu: Metode în specula lemnelor (văzute şi trăite).

Excelsior, 15 Ianuarie: Chronique du bois (în franţuzeşte): La situation de l'exportation des produits forestiers, şi (în româneşte) Cronica lemnului: Exportul. Conferinţele internaţionale, menţinerea preţurilor actuale, normalizarea exploatărilor forestiere, controlul circulaţiei, industrializarea.

Excelsior, 15 Ianuarie: Ing. insp. silvic Ion G. Dumitrescu: Regimul comerţului exterior — devizele, controlul preţurilor şi acordurile comerciale şi de plăţi.

— Prof. Gr. Mladenatz: Mişcarea cooperativă în 1937; autonomia frământărilor, camuflajul cooperaţiei populare; cooperative de consum şi producţie.

Viitorul, 16 Ianuarie: Un important decret de grațieri și reduceri de pedepse, cine beneficiază de ele; și infracțiunile la Codul Silvic.

Prezentul, 16 Ianuarie: I. B.: Noua scumpire a lemnelor de foc; efectele maximalizării; lipsa lemnelor, transporturile.

— Aprovizionarea cu lemne a Capitalei.

— Italia cumpără în Iugoslavia lemne pentru celuloză.

Curentul, 17 Ianuarie: Urgentarea lucrărilor pentru inzestrarea cu păduri a Mânăstirilor (Conferința Eforiei Centrale).

— Epoca de înflorire în industria lemnului în Ardeal.

Argus, 19 Ianuarie: Cronica lemnului: procentul de lemn tăiat în Cehoslovacia, exportul de lemn moale a scăzut; exportul spre Olanda, avântul afacerilor pentru lemn tare și fag.

Patria, 19 Ianuarie: Incuria dela CAPS — cine poartă vina lipsei lemnelor, după ce a încasat cu anticipație costul lemnelor: abuz, excrocherie și incurie.

Timpul, 20 Ianuarie: „Timpul Vânătorilor": NEMROD: nu distrugeți vânătoarea; Prof. Univ. Gh. Giuglea: Ceva despre graiul vânătorilor noștri.

— Asociația pentru protecția caprei negre. Bourul și zimbrul.

Viitorul, 20 Ianuarie: (Petronius) Gh. Tăușan: „O problemă de economie rurală", studiul d-lui V. G. Bârcă.

— M. Negură: Cooperația și viața economică — precizări.

Timpul, 20 Ianuarie: Lemnele de foc se vor vinde cu 95 lei suta kg. în Capitală.

Cuvântul, 20 Ianuarie: Manole Stroici: Vânătorii și vânatul.

Neamul Românesc, 20 Ianuarie: Dar pădurile?

— Lemne pentru populația rurală: circulara d-lui Stan Ghițescu către oficiile silvice CAPS.

Curentul, 21 Ianuarie (colț forestier): Ing. V. C. Filip: Piața lemnului în 1938, producția noastră forestieră nu mai poate acoperi cererile externe și consumul intern, garantând fermitatea prețurilor. Necesitatea reducerii exploatărilor forestiere.

— Debușeurile lemnului românesc: care e realitatea?

— Invalizii de război nu au lemne de foc.

Argus, 21 Ianuarie: Piața internațională a lemnului; înlesniri făcute exportatorilor jugoslavi și nesiguranța pe piața noastră; posibilități de vânzare pentru campania de primăvară.

Frontul, 22 Ianuarie: Evreii dela Forestiera „Mersing și Lessel" Sibiu își fac de cap.

Cuvântul, 22 Ianuarie: Problema lemnelor de foc.

Excelsior, 22 Ianuarie: (în român. și franceză): Ameliorarea pădurilor: ce se va lucra, planta și recolta în viitoarea campanie?

— Nou procedeu pentru fabricarea hârtiei; Valorificarea trestiei din regiunea inundabilă a Dunării.

— (Cronica lemnului): Pieţele de import ale produselor noastre forestiere (conferința internațională dela Varșovia); exportul,

piaţa internă, piaţa franceză, conservarea pădurilor de răşinoase. „Letea" fabrică de hârtie.

— Comerţul exterior al României în 1937: importul, creşterea valorii exportului, pe când volumul său scade.

Curentul, 24 Ianuarie: Restricţii la exportul lemnului necesar aviaţiei.

Cuvântul, 24 Ianuarie: Pentru scăderea preţurilor la lemne (rolul CAPS şi CFR).

— Serviciul vânătoarei — închiderea sezonului de a vâna iepuri şi fazani.

Prezentul, 24 Ianuarie: MAR: Exportul de cherestea al României în scădere; diferite cauze şi piedici cari trebuiesc înlăturate.

Curentul, 28 Ianuarie: Ordinele şi transportul lemnelor funcţionarilor dela Comunicaţii, P. C. A.

Curentul, 29 Ianuarie: Departamentul Cooperaţiei va deveni al Economiei Naţionale.

— Ameliorarea terenurilor inundabile (la PARID).

Excelsieor, 29 Ianuarie: Chronique du bois (în franţ. şi rom): Rezultatele Conferinţelor exportatorilor de lemnărie dela Varşovia. O nouă reducere a exporturilor; un „modus vivendi" româno-german; Noul regim al exportului în Ungaria; stocurile ţărilor exportatoare; depresiunea a trecut.

— Nouile tarife CFR la exportul de cherestea.

Curentul, 30 Ianuarie: G. Enescu B.: Activitatea de străjer a Marelui Voevod Mihai (contactul cu naţia, brazda şi pădurea).

Universul, 30 Ianuarie: 50 milioane lei pentru terminarea reformei agrare.

— Pentru d-l Ministru al Agriculturii: să se oprească licitaţia pădurilor Predeal-Bran.

— Arhim. Efrim Enăchescu: Scopul înzestrării Mânăstirilor.

Buna Vestire, 30 Ianuarie: Un caz rezoltător la Gârcina (Neamţ): Biserica Gârcina, CAPS şi evreul M. Solomon.

— Comisiile de studiu ale partidului „Totul pentru Ţară"; comisiile 7, 8 şi 9 interesează Ministerul Agriculturii şi economia naţională.

— Doleanţele conductorilor silvici.

— O facultate internaţională de studii agrare la Roma.

Universul, 31 Ianuarie. Un arbore care strânge oase, în insula Thursday (Pacific).

Cuvântul, 31 Ianuarie: Manole Stroici: Vânătoarea.

Cezar Cristea

MERCURIALE

PIAŢA INTERNAŢIONALĂ A LEMNULUI ÎN 1937

de Ing. VASILESCU GRIGORE

Inviorarea economiei mondiale observată în anul 1936, după o criză şi o stagnare generală de peste 6 ani, a continuat în acelaş ritm şi în cursul anului 1937.

Febra înarmărilor tuturor statelor, în fruntea cărora se găseşte chiar pacifica Anglie, provoacă cereri masive de lemnărie, pe toate pieţele importatoare. In această atmosferă de războiu, în care începe anul 1937, materia primă, lemnul, e cerută pretutindeni, pentru lucrări de apărare, pentru creare de stocuri mari de rezerve, spre a se face faţă oricărei eventualităţi. Concomitent cu cererile masive ale statelor importatoare, pe pieţele interne ale ţărilor exportatoare se produc cereri mari de lemnărie, din cauza aceluiaşi curent general de înarmare al statelor.

Din cauza cererilor de lemnărie, neobişnuit de mari, piaţa internaţională a lemnului suferă din lipsă de materiale suficiente, pentru satisfacerea nevoilor. O adevărată criză de subproducţie apare în industria forestieră şi ca urmare preţurile sunt în continuă creştere.

Cu toate acestea, măsurile luate pentru limitarea exportului, în vederea adaptării cererii la ofertă, se menţin şi pentru anul 1937.

La 1—2 Octombrie 1936 a avut loc la Stockholm adunarea generală a E.T.E.C.-ului (European Timber Exporters Convention). Obiectul principal al conferinţei a fost fixarea cotelor de export pentru lemnul de răşinoase, pe anul 1937. La adunare au fost prezente toate statele membre: Suedia, Finlanda, U. R. S. S., Austria, Letonia, Jugoslavia, Polonia, Cehoslovacia şi România.

Totalul volumului lemnului de răşinoase, de exportat pe 1937, s'a fixat în unanimitate, pentru cele 9 ţări participante la 4 milioane standarzi, după cum urmează (cantităţi în mii standarzi): Finlanda 1.005; URSS 950; Suedia 820; Polonia 313; Austria 275, România 246; Jugoslavia 168; Letonia 127; Cehoslovacia 96.

Observăm că, cu toată cererea mare şi conjunctura extrem de favorabilă, — cu excepţia majorării cotei României cu 23.000 sds, care

pentru prima oară ia parte activă la desbateri, şi stabilirea unei cote pentru Letonia, recent primită membru în E.T.E.C. — nu s'a modificat nici o cotă de export, faţă de 1936.

La începutul anului 1937, conjunctura favorabilă a lemnului se menţine şi câştigă în intensitate pe toate pieţele. Cererile de lemnărie devin tot mai mari, sub perspectiva unei consumaţii susţinute.

Anglia, care deţine cca 40% din importul forestier european, continuă să ceară cantităţi mari. Intrucât statele exportatoare nordice (Suedia, U.R.S.S., Finlanda) nu pot acoperi complect, masivele nevoi ale Angliei, unele din ele având înşişi importante nevoi interne, Anglia solicită şi în acest an, ca şi în 1936, cantităţi considerabile de lemn românesc. Aproape întreaga industrie forestieră din Bucovina lucrează azi pentru piaţa engleză, iar lemnul este exportat în majoritate „via terra" pentru porturile Danzig şi Gdynia.

Concurenţa lemnului canadian fiind exclusă şi pe 1937, deoarece Canada continuă să-şi plaseze lemnul în Statele-Unite, pieţele importatoare din Vestul Europei nu pot să-şi procure lemnul decât din statele exportatoare europene şi în limita cotelor fixate de E.T.E.C.

Toate statele luând măsuri extraordinare pentru lucrări de apărare naţională, cererile de lemnărie cresc foarte mult în primele 3—4 luni ale anului, iar preţurile se măresc mereu.

Cu toate cererile masive de lemnărie, în şedinţa ordinară a E.T.E.C-ului, ce are loc la Londra la 22 Februarie 1937, se hotărăşte menţinerea cotelor fixate pentru 1937, neadmiţându-se nici-o modificare a contingentelor. Statele membre depun toate sforţările ca să nu întreacă aceste cote.

Să analizăm pe scurt situaţia principalelor ţări producătoare şi consumatoare de lemn:

In U. R. S. S. cererile de lemnărie pentru refacerea construcţiilor sunt în continuă creştere, reducând prin aceasta, în aceiaşi măsură, capacitatea de export a Sovietelor. Având siguranţa limitării cotelor fixate de E.T.E.C., U.R.S.S. se abţine dela vânzări şi aşteaptă o nouă urcare a preţurilor. Faţă de conjunctura extrem de favorabilă, Sovietele nu se mai gândesc să plaseze lemnul lor în bazinul mediteranean, pieţele continentale oferindu-le condiţiuni mult mai avantajoase.

Viaţa economică a Finlandei e în plină desvoltare. Industria a luat o mare expansiune iar activitatea comercială şi creditul s'au desvoltat în mod extraordinar.

In Suedia situaţia economică se prezintă de asemenea destul de bine.

In Germania cererile de lemnărie sunt susţinute, datorită importantelor investiţii ce se fac pretutindeni.

Cehoslovacia şi Polonia, graţie îmbunătăţirii situaţiei lor agricole, îşi desvoltă mult industria. Ca urmare, cererile de lemn pentru consumul intern sunt mult în creştere. Bazate pe experienţa anului trecut, aceste două state imită ţările nordice, ducând de asemenea o

politică reţinută. Stocurile de lemnărie se plasează în cantităţi mici şi la preţuri superioare.

In urma încheierii acordului cu Germania, Cehoslovacia îşi ameliorează şi mai mult exportul forestier.

In Austria, piaţa lemnului se ameliorează mult şi preţurile sunt în creştere. Graţie acordului încheiat recent cu Germania, exportul forestier spre această ţară se intensifică, iar în Ungaria şi Italia se plasează lemnărie în limita contingentelor, cu preţuri superioare. De asemenea Austria plasează în Grecia, cantităţi de lemnărie superioare celor din 1936 graţie reducerii exportului românesc în această ţară.

In urma strângerii relaţiilor cu Anglia, situaţia Jugoslaviei se îmbunătăţeşte simţitor. Numeroase capitaluri engleze se plasează pe piaţa jugoslavă în vederea exploatării masivelor forestiere din Bosnia. In primele luni ale anului, Jugoslavia plasează de asemenea cantităţi însemnate de cherestea în Grecia, iar în urma încheierii acordului din 25 Martie 1937 cu Italia, această piaţă devine un însemnat debuşeu pentru lemnul jugoslav.

Olanda şi Belgia trec printr'o conjunctură agricolă şi comercială excelentă. Din această cauză consumul intern s'a mărit şi necesită cantităţi considerabile de lemnărie, iar preţurile pe aceste două pieţe sunt în creştere. Aceste state cumpără stocuri însemnate de lemn suedez cu preţuri superioare.

Franţa importă multă lemnărie din Suedia şi Finlanda. Prin reînoirea convenţiei cu Austria, se plasează de asemenea pe piaţa franceză, însemnate cantităţi de lemnărie austriacă.

Situaţia agricolă şi comercială în Ungaria a fost foarte bună. Pe piaţa internă a acestei ţări se cere foarte mult lemn, iar importul forestier depăşeşte pe cel din 1936.

Incercările făcute de Bulgaria în 1936 de a importa lemn românesc nu sunt continuate în acest an. Deşi pe piaţa bulgară s'ar putea face mari plasamente (mai ales cioplitură şi scânduri pentru ambalaje), totuşi din lipsa unei convenţiuni de schimb, nu pot avea loc relaţiuni comerciale între aceste două ţări vecine.

In basinul mediteranean cererea e de asemenea mare. Rusia retrăgându-se din această parte a Europei, ţările mediteraneene sunt alimentate cu lemn, în primul rând de România şi Jugoslavia.

In Egipt, cererile de lemn sunt foarte animate. Prin sporirea preţului la bumbac, puterea de cumpărare a ţăranului egiptean a crescut şi se manifestă printr'o nevoie mărită de lemnărie. Majoritatea lemnului e adus din România, piaţa egipteană fiind principalul nostru debuşeu din Mediterana.

Italia trece printr'o conjunctură agricolă şi comercială înfloritoare. Deşi puţin sdruncinată financiarmente, în urma războiului pentru cucerirea Abisiniei, Italia cere multă lemnărie, atât pentru metropolă cât şi pentru colonii.

Prin acordul încheiat cu România în cursul lunei Februarie 1937, se fixează pentru noi, un contingent semestrial de 3.500.000 lire italiene, cioplitură şi cherestea de răşinoase pentru metropolă şi de lire 4.500.000 pentru colonii, precum şi o cotă de 2.000.000 lire pentru foioase. Plata se face în clearing la cursul oficial, plus prima de 38%, exportatorii primind preţul lemnului exportat în lei dela B. N. R., în măsura disponibilului.

De aceste dificultăţi de lichidare a conturilor profită Jugoslavia, care îşi măreşte exportul său forestier, în urma acordului încheiat cu Italia la finele lunei Martie 1937.

Comerţul palestinian, care în anul 1936 fusese întrerupt de turburările naţionaliştilor arabi, începe din nou să se desvolte. Campania de construcţiuni e reluată şi cantităţi însemnate de cherestea sunt absorbite de această activitate. Exportul de lemn românesc în Palestina e foarte activ. Convenţia de clearing încheiată de Palestina cu Polonia, stimulează de asemenea exportul de lemn polonez în Palestina.

In Siria, economia naţională e în plină desvoltare. Standardul de viaţă e în creştere iar cererile interne de lemnărie tot mai mari.

Grecia are nevoi însemnate de lemnărie. Până acum Grecia constituia unul din principalele noastre debuşeuri din Mediterana. In anul 1937 însă exportul forestier românesc în Grecia este aproape inexistent din cauza greutăţii nelichidării disponibilului de lei blocaţi la banca Greciei. De acest lucru profită Austria şi Jugoslavia, care invadează piaţa grecească. Lemnul acestor ţări e oferit la preţuri inferioare lemnului românesc însă şi calitatea lor e inferioară.

Grecia s'a aprovizionat din Austria şi Jugoslavia cam cu jumătate din nevoile sale în lemn. In urma încheierii acordurilor, Austria găsind debuşeu în Franţa şi Jugoslavia în Italia, Grecia e nevoită să se aprovizioneze pentru rest, în cursul verii, cu lemn românesc, la preţurile cerute de noi.

In Statele-Unite consumul intern e în creştere şi cererile foarte animate, iar Canada, a cărei situaţie agricolă s'a îmbunătăţit, îşi plasează lemnul său la preţuri bune, în Japonia şi Statele-Unite.

Revenind la ţara noastră, repetăm că, posibilităţile de export ale lemnului depăşesc în bună măsură puterea de producţie a pădurilor ţării. Din cauza cererilor mari externe şi a situaţiei favorabile din ţară, provocată de situaţia agriculturii şi industriei, în plină desvoltare, piaţa lemnului românesc este foarte activă.

Campania de construcţiuni este activă iar puterea de cumpărare a ţăranului nostru a crescut mult, graţie recoltei abundente din 1936, valorificată la preţuri bune.

Prin standardizarea dimensională a moralilor şi mezzo-moralilor care a intrat în vigoare la 1 Februarie 1937, se începe aplicarea reglementării dimensionale şi calitative a exportului forestier.

Exportul spre Ungaria, Anglia şi Germania e foarte prosper şi depăşeşte pe cel dn 1936. De asemenea în basinul mediteranean ex-

portul e foarte activ, cu excepţia Greciei, unde din cauza nelichidării leilor blocaţi la banca Greciei, este aproape nul. Exportul este mai ales susţinut în Egipt, Siria şi Palestina.

In ceea ce priveşte cheresteaua de fag păstrăm întâietatea pe pieţele Greciei, Egiptului, Siriei şi Palestinei, Jugoslavia neputând să ne concureze puternic în acest domeniu.

Limitarea exportului de răşinoase la cotele fixate de E.T.E.C. şi cererea mare pe toate pieţele, au provocat vânzări masive şi preţuri mereu crescânde până în luna Iunie când preţurile ajungând la un plafon maxim, par a se stabiliza. Situaţia pieţei internaţionale a lemnului devine calmă iar activitatea comercială slăbeşte.

Această slăbire a activităţii e provocată de vânzarea rapidă a unei mari părţi din cotele de export ale ţărilor nordice (U.R.S.S., Suedia, Finlanda) care în prezent nu mai au interes să facă noi vânzări.

In primele 4—5 luni ale anului expirat, tranzacţiile internaţionale încheiate, reprezintă cca 75% din contingentele de răşinoase fixate de E.T.E.C. Aceste mari cantităţi de lemnărie plasate pe pieţele statelor importatoare au provocat independenţa exportatorilor, care au un avans de 3 luni înaintea lor, în timp ce importatorii au interesul să menţină preţurile, spre a-şi putea plasa lemnul la preţuri convenabile.

Pieţele occidentale (Anglia, Franţa, Olanda, Belgia) deşi îşi menţin conjunctura favorabilă, totuşi par saturate de lemnul nordic şi rusesc şi nu mai arată interes pentru noi cantităţi de lemnărie.

In acelaş timp însă se remarcă o cerere mare pentru Germania, Ungaria, Grecia, Italia, Palestina, Africa de Nord şi America de Sud.

Germania are de acoperit importante deficite de lemn pentru industria grea şi pentru construcţiunile de case pentru muncitori.

Italia necesită cantităţi mari de lemnărie pentru construcţiuni în Libia şi Abisinia, pe care şi le acoperă mai ales din Austria şi Jugoslavia. Stocurile Italiei de rezervă sunt epuizate, iar industria forestieră indigenă nu poate acoperi decât 1/4 din nevoi.

Navlurile pe pieţele nordice se măresc, aşa că statele din basinul mediteranean nu se mai pot aproviziona cu lemn decât din România, Jugoslavia şi Austria. Prin excluderea lemnului nordic din Mediterana, România îşi consolidează puternic situaţia în acest basin.

La 10—11 Mai 1937, a avut loc la Viena a 8-a adunare generală ordinară a C.I.B.-ului, iar la 13 Mai 1937 şedinţa comitetului executiv al E.T.E.C.-ului, când se constată că până la acea dată se plasase 73% din cotele fixate.

La finele lunei Iulie, a avut loc la Paris a 3-a conferinţă a utilizării lemnului, la care au participat 24 state.

In cursul lunilor Iulie—Septembrie situaţia de acalmie se menţine iar tranzacţiile pe piaţa internaţională a lemnului sunt slabe.

Ţările importatoare nu mai cer noi cantităţi de lemnărie, având de lichidat stocurile depozitate din primăvară, iar statele exportatoare nu depun insistenţe deoarece nu dispun de rezerve.

Cu toată liniştea aparentă ce domneşte pe piaţa internaţională a lemnului, preţurile se menţin ferme. Importatorii stau în rezervă evitând încheierea oricăror tranzacţiuni, înainte de a vedea hotărîrile ce se vor lua la conferinţa generală a E.T.E.C.ului.

La 27 Septembrie 1937 are loc la Stokholm conferinţa E. T. E. C.-ului,, la care participă cele 9 state membre. Cu această ocazie s'a decis în unanimitate, ca cifra totală a exportului de răşinoase pe 1938 să se reducă cu 10% faţă de 1937, adică să atingă numai 3.600.000 sds.

Prin această reducere, cotele cuvenite fiecărui stat în parte sunt (în mii standarzi): Finlanda 904; U.R.S.S. 855; Suedia 738; Polonia 281; Austria 247; România 221; Jugoslavia 151; Letonia 114; Cehoslovacia 86. Total 3.600 sds.

Fiecare stat e autorizat să facă această reducere de 10% parţial sau total încă din acest an, ea fiind aplicată pe periodul 1 Octombrie 1937 — 31 Decembrie 1938.

Prin reducerea cotelor cu 10%, se garantează într'o oarecare măsură, stabilizarea preţurilor.

In urma acestei măsuri situaţia în Europa este următoarea:

Ţările exportatoare nu se resimt încă deloc de această stare de acalmie, care durează de câteva luni.

Statele nordice (U.R.S.S., Suedia, Finlanda) şi-au plasat deja cea mai mare parte din producţie şi pieţele se menţine ferme. Industria forestieră prezintă o situaţie financiară bună, aşa că poate aştepta în linişte, fără a vinde lemnul cu orice preţ.

In Austria situaţia economică s'a ameliorat simţitor, iar exportul forestier e în creştere.

Polonia are o piaţă internă foarte animată iar în Cehoslovacia activitatea construcţiilor e foarte mare şi necesită cantităţi însemnate de cherestea.

România e numai puţin influenţată de acalmia de pe piaţa internaţională a lemnului. Cererea de lemn românesc pe pieţele din Orient nu au scăzut, iar Anglia arată încă interes pentru cheresteaua noastră.

Siria şi Palestina sunt cele mai bune debuşeuri pentru lemnul românesc, iar Egiptul şi Africa de Nord sunt clienţi excelenţi.

Sezonul de toamnă se caracterizează printr'o sporire a cheltuielilor de exploatare, din care cauză costul de producţie al lemnului industrializat s'a majorat cu 20—30%.

Piaţa internaţională a lemnului marchează acum o tendinţă de slăbire, din cauza conjuncturii economiei mondiale, care este dominată de scăderea preţurilor materiilor prime. Preţurile lemnului nordic, în special finlandez şi rusesc, sunt pe punctul de a ceda şi numai decizia de a reduce cotele de export pe 1938 cu 10% a menţinut preţurile ferme.

Pieţele importatoare se reţin de a face tranzacţiuni şi din cauza navlurilor care s'au urcat pe neaşteptate.

Cu toată hotărîrea E.T.E.C.-ului de a reduce contingentele cu 10%, se menţine tendinţa de scădere a preţurilor, provocată pe de o parte de speculaţia à la baisse a importatorilor, iar pe de alta de ideia că lemnul ca şi alte materii trebue să-şi reducă preţul. Această evoluţie a pieţei este însă numai în ţările occidentale pe când pe pieţele continentale şi sudeuropene, preţurile se menţin ferme şi cererile insistente.

Consumul rămâne urcat iar stocurile se reduc în fiecare zi, ceea ce face să se considere trecătoare situaţia pieţelor occidentale.

In Anglia, piaţa lemnului se menţine încă nestabilă, deşi rezultatul conferinţei E.T.E.C.-ului a oprit începutul de scădere al preţurilor. Cu toată situaţia turbure, se încheie tranzacţiuni masive, mai ales cu Finlanda, nevoile anuale nefiind încă complect acoperite.

In Belgia desvoltarea economică continuă a fi favorabilă. Piaţa lemnului a căpătat o oarecare stabilizare, deşi tranzacţiile se menţin reduse.

Acelaş lucru se observă şi în Olanda, unde din cauza stocurilor încă mari cât şi a instabilităţii pieţii, cumpărătorii sunt rezervaţi.

Piaţa ungară continuă să fie bună, nevoile fiind încă importante. Austria a exportat în Ungaria tot contingentul său, iar România lichidează ultimele partide, menţinând preţurile deasupra celor minimale, fixate de U. G. I. R.

Situaţia pieţei italiene se menţine fermă. Lemnul austriac vine în cantităţi din ce în ce mai mari fiind bine apreciat, iar industria indigenă nu poate satisface decât o parte din cereri.

In Suedia şi Finlanda vânzările au fost reduse, iar tranzacţiile pentru 1938 nu au început, chestiunea preţurilor nefiind încă complect elucidată.

Piatra internă polonă se menţine activă pe când exportul de lemn e redus, din cauza situaţiei rele din Anglia, cea mai importantă piaţă pentru lemnul polonez.

Situaţia pieţei austriace este excelentă. Ca urmare a convenţiei încheiate cu Italia la 5 Noembrie 1937, exportul de lemn în Italia e în creştere. Suedia şi Ungaria deasemenea sunt buni clienţi pentru lemnul austriac.

Exportul lemnului jugoslav se desvoltă favorabil. Italia ocupă primul loc în exportul forestier jugoslav urmată de Anglia şi Germania.

Piaţa lemnului românesc se menţine bună. Anglia se găseşte în fruntea clienţilor, deşi tranzacţiile s'au mai rărit în ultimul timp. Tranzacţiile cu Grecia şi Italia se menţin reduse în timp ce Egiptul, Palestina, America de Nord şi America de Sud au rămas buni clienţi pentru lemnul românesc. Astfel situaţia exportului românesc este excelentă, iar exportatorii privesc viitorul cu încredere şi linişte.

In cursul lunei Noembrie piaţa internaţională continuă să fie slabă. Cu toate eforturile făcute de vânzători, tranzacţiile pe pieţele occidentale şi în special în Anglia sunt reduse din care cauză preţurile au fost micşorate.

Pe pieţele Europei Centrale şi Sudice, cererea se menţine însă activă.

In cursul lunei Noembrie a avut loc la Viena conferinţa internaţională a fagului, unde s'a încheiat o convenţie între statele participante, fixându-se cotele de export pentru fiecare ţară exportatoare de fag.

Vânzările în ţările nordice (Suedia, Finlanda, Norvegia, U.R.S.S.) sunt reduse şi unele stocuri vor rămâne neplasate.

La pieţele Europei Centrale şi Sudice preţurile se menţin ferme, deşi se observă o uşoară reducere a tranzacţiilor, din cauza micşorării importului forestier în statele occidentale, în special în Anglia, Belgia şi Olanda.

Mărirea cheltuelilor de fabricaţie, costul ridicat al materialului brut şi lipsa de stocuri importante de lemnărie va permite ca preţurile să se menţie şi în 1938 cam la acelaş nivel iar tranzacţiunile să fie destul de active.

De altfel, o nouă reducere a cotelor de export e pe cale să se încheie, ceea ce va micşora şi mai mult oferta, punând-o de acord cu cererea.

Se poate spune că pe 1938 cantităţile de lemnărie pentru export se vor reduce dar preţurile se vor menţine la plafonul atins la finele anului 1937.

CRONICA LEMNULUI

PREŢURILE LEMNULUI NU SUNT INCĂ FORMATE, DIN CARE CAUZĂ VOLUMUL VÂNZĂRILOR ESTE REDUS

Faptele şi fenomenele economice produse în a doua jumătate a anului expirat, au neliniştit cercurile comerciale în legătură cu criza economică ce este pe punctul de a isbucni, sau care ar fi isbucnit, după cum susţin economiştii pesimişti.

Piaţa internaţională a lemnului a urmat curba descendentă a majorităţii materiilor prime, şi în lunile Septembrie—Decembrie 1937 a fost lipsită de vreo activitate mai importantă pentru noul an.

După Informatorul CIB-ului (caetul No. 12 din 10 Februarie a. c.), în luna Ianuarie a. c., au început să se facă vânzări extrem de reduse, cereri mai importante existând mai mult în Anglia.

Singură Germania, a făcut importante cumpărături din ţările

nordice şi a acordat licenţe de import pentru mărfurile albe din România.

Ţările din Europa Centrală au deţinut pieţe bune de desfacere în tot anul 1937, având plasamente mai ales în Grecia, Italia şi mai puţine în Egipt, Siria şi Palestina.

Din cauza reducerii vânzărilor în toamna anului 1937, preţurile lemnului baltic — producţia finlandeză, suedeză sau sovietică — au pierdut 10—15 sh/m³ faţă de preţurile atinse în Iulie 1937; deşi reduse, tot sunt însă cu cca 5 sh/m³ mai mari decât preţurile dela începutul anului trecut.

Pentru documentare, dăm preţurile cherestelei de răşinoase din Baltică, — arătate în Lstg per standards (4,672 m³) cotate în intervalul Aprilie 1937 — Februarie 1938:

		I.IV.1937	I.VII 1937	I.X.1937	I.XII.1937	I.I.1938	I.II.1938
Producţie suedeză, fob Nederbotten							
lemn alb	3 ×9 U/	16.0.0	16.15.0	16.0.0	15.5.0	15.10.0	16.0.0
	2½×7 U/S	15 0.0	15.10.0	15.5.0	14 0.0	14.0.0	14.0.0
	2½×7 V-a	14.0.0	14.5.0	14.5.0	2.10..	12.15.0	13.0.0
Producţie finlandeză, fob Finlanda de Sud							
lemn alb	3 ×9 U/S	16.15.0	16.15 0	16.0.0	14 0.0	14 0 0	14.0.0
	2½×7 U/S	15.0.0	15.0.0	14.10.0	13.0 0	13.0.0	13.0.0
	2½×7 V-a	14.0.0	14.0.0	13.10.0	12.0.0	12.0.0	12.0.0
Producţie sovietică, cif Londra							
lemn alb	3 ×3 U/S	22.5.0	—	—	22.5.0	—	—
	2½×7 U/S	18.0.0	—	—	18 0.0	—	—
Polonia — marfă fob Danzig							
	3 ×9 U/S	16.10 0	14.15.0	14.0.0	14.0.0	12.10.0	12.0.0
	2½×7 U/S	14.15.0	14.5.0	12.10.0	12.10.0	12.0.0	11.10.0

Din compararea preţurilor de mai sus, se vede scăderea lor cu 2—3 Lsgt. de fiecare standard. La preţurile din ultimele 3 luni s'au vândut partide mici, exportatorii continuând să ceară preţurile mari din anul trecut.

Preţurile lemnului din Cehoslovacia, Austria, Jugoslavia şi România, au fost menţinute la nivelul maxim atins în Iulie 1937, datorită cererilor constante a ţărilor din Bazinul Mediteranian.

Se speră că prin aplicarea reducerii de 15% a exportului de răşinoase, preconizat de ETEC. pentru anul curent, preţurile cherestelei să fie redresate şi consolidate la nivelul anului precedent.

Se constată că atât importatorii cât şi exportatorii de lemnărie continuă să reziste în parte, din care cauză volumul angajamentelor este foarte redus. In cazul când exportatorii îşi vor putea impune preţurile din anul 1937, piaţa internaţională a lemnului va lua aliura din 1937, spre mulţumirea... manipulanţilor şi intermediarilor.

In cadrul internaţional, situaţia lemnului românesc pare relativ bună, dacă luăm în consideraţie cererile ce avem din Germania, Italia, Ungaria, Abisinia, etc., şi ţinem seama de reducerea tăierilor de iarnă a răşinoaselor, produsă în atmosfera ultimelor evenimente politice.

Prin scumpirea cu 50—80 lei/m³ a transportului pe C.F.R., majorarea cheltuelilor de exploatare, personal şi industrializare, preţurile lemnului românesc, calculate FOB sau franco frontieră, nu pot fi micşorate fără a ameninţa rentabilitatea redusă a fabricelor de cherestea.

Fabricanţii de lemnărie, avizaţi numai la lemnul cumpărat în mod cinstit, fără a mai putea conta pe cel rezultat din delicte silvice şi vândut la un preţ derizoriu, continuă să ceară preţurile din anul 1937, mai ales că nu sunt stocuri.

Cercurile noastre oficiale privesc cu neîncredere rezistenţa exportatorilor, mai ales că s'au oferit mărfuri cu 100—150 lei/m³ mai eftin decât în 1937.

Dacă luăm în consideraţie reanimaţia cursurilor la bursa din New-York, programele pentru construcţii anunţate de guvernele din U.S.A., Anglia, Franţa şi Germania cât şi cererile pentru lemnărie ce vin din zona de război a Chinei de Est, putem să sperăm într'o redresare mult aşteptată a preţurilor lemnului de răşinoase, dacă nu în semestrul Ianuarie—Iunie, cel puţin în al doilea semestru al anului curent.

Rezistenţa importatorilor, în special din Egipt, este considerată în lumea comercianţilor de lemnărie, ca fiind de natură subiectivă, pieţele importatoare având nevoe de mărfurile româneşti.

Sunt înregistrate cereri mai numeroase din Grecia, care duce lipsă de mărfuri de bună calitate.

In compartimentul foioaselor, cererile sunt susţinute. Industria fagului, mai ales, continuă să se desvolte, date fiind debuşeurile create în ultimii ani de industria mobilei placate.

Lemnul rotund de anin, tei şi plop, este tot mai căutat de Egipt, Siria, Palestina şi Turcia, pentru fabricele de placaje şi chibrituri. Se obţine pe acest material până la 1800 lei/m³ fob Galaţi sau Constanţa.

In lipsa unei organizaţii pentru vânzarea cherestelei de răşinoase, preţurile din anul 1937 sunt pe punctul de a ceda chiar cu 300—350 lei/m³. Noua politică de devize pe care B.N.R.-ul vrea să o aplice exporturilor de lemnărie pentru Egipt ar grăbi căderea preţurilor. Este necesară, în aceste momente, rezistenţa dârză a Asociaţiei Industriilor Forestiere de a nu aproba vânzările ce le tratează unele societăţi forestiere la preţuri mai mici decât în 1937, cu 200—250 lei/m³.

Exportul european al lemnului în 1937

Pentru a cerceta mai bine evoluţia probabilă a comerţului de lemnărie în anul 1938, dăm mai jos cantităţile de lemnărie exportate de cele 12 ţări exportatoare din Europa, în anii 1934—1937:

No. curent	Țara exportatoare	1937	1936	1935	1934
		m. c.	m. c.	m. c.	m. c.
1	Norvegia . . .	271.022	267.917	256.603	258.250
2	Suedia	4.733.535	4.434.276	4.05[illegible].571	4.964.129
3	Finlanda . . .	8.876.388	8.620.121	8.314.329	8.597.732
4	Estonia				
5	Letonia	3.669.358	1.910.011	1.797.228	2.396.064
6	Lituania . . .				
7	U. R. S. S. . .	8.596.262	10.572.361	11.796.857	11.542.418
8	Polonia	2.913.179	2.909.973	3.031.900	3 5[illegible]5.647
9	Cehoslovacia . .	2.084.864	2.322 885	2.594 7 1	2.690.124
10	Austria	3.128.692	2.260.014	2.445.305	[illegible].263 910
11	Jugoslavia . . .	1.714.268	864.314	1.434.377	1.687.469
12	România . . .	2.005.069	1.891.600	1.626.544	1.620.291
	Total . .	38.012.637	36.053.475	37.355.555	39.546.034
	idicele de export 1934=100	96	91	94	100

Importul european de lemnărie a fost în anul 1937 cu 5,4% mai mare decât în anul 1936, influențând în mod defavorabil asupra pieții lemnului dela începutul acestui an.

Redresarea comerțului european de lemnărie a fost posibilă în anii 1935 și 1936 datorită restrângerii exportului cu cantități neglijabile, însă destul de mari pentru a coborî oferta sub nivelul cererilor produse de curentul redresării economice și desvoltarea industrială.

Menținerea prețurilor din anul 1937 este condiționată de reducerea efectivă a exportului cherestelei de rășinoase, cu cel puțin 15% asupra cantităților exportate în anul precedent. Influența reducerii cantităților exportabile se va simți mai bine în a doua jumătate a anului 1938.

Dacă U.R.S.S. nu va căuta să forțeze exportul lemnului său, peste cantitatea de cca 8 milioane m. c. exportată în 1937, prețurile lemnului în bazinul mediteranian ar putea să fie menținute, deși piața lemnului din Baltică a scăzut prețurile cu 300—400 lei/m³.

Exportul lemnului de foc s'a redus la jumătate din ceea ce s'a exportat în anul 1934.

Exportul părților de lăzi s'a dublat în intervalul de patru ani, și se crede că se va mări, datorită extinderii culturilor de portocali și a comerțului internațional de fructe și diverse ce se desvoltă.

Pe sorturi de lemnărie, exportul forestier al Europei în anii 1934—1937, s'a desfăşurat după cum urmează:

Sortimentul	1937	1936	1935	1934
	m. c.	m. c.	m. c.	m. c.
lemne de foc . . .	567.863	410.122	740.163	1.003.286
lemn rotund pt. deb.	3.012.618	3 039.529	3.294.841	3.205.609
lemne de mină . .	5.368.906	4.239.389	4. 28.798	4 156.466
lemn pentru celuloză	5.816.215	5.975.328	6.601.337	7.37[illegible].246
stâlpi de telegraf . .	535.651	6 0.252	956.364	907 178
traverse	909.774	663.341	644.272	673 242
cioplitură	810.229	628.377	613.305	721.[illegible]17
doage	61.897	78.769	6 .296	63.880
cherestea	18 837.076	18.257.554	18.376 464	19.651.960
scânduri geluite . .	1.101.171	1.310.583	1.141.186	1.206.567
părţi de lăzi	991.192	770.231	691.526	579.483
total . . .	38.012.637	36.057.475	37.355.555	39.546.034

Este necesară reducerea apreciabilă a exportului cherestelei de răşinoase pentru a se putea menţine preţurile din anul trecut.

Această reducere echivalează cu provocarea a noui cereri de mărfuri din România pentru Anglia, ceea ce ar duce la definitivarea pieţii lemnului românesc, care continuă să fie incertă.

Exportul lemnului românesc în 1937

In cadrul european, România ocupă locul al 8-lea între cele 12 state exportatoare de lemnărie.

Exportul forestier al României în anul 1937, faţă de ultimii trei ani, s'a desfăşurat după cum urmează:

Sortimentul	1937	1936	1935	1934
	m. c.	m. c.	m. c.	m. c.
lemne de foc . . .	252.233	201.293	191.658	210.675
lemn rotund pentru gatere	60.380	77.433	75.411	31.072
lemn de mină . .	42.808	21.518		
lemn pentru celuloză	25.858	35.000		
stâlpi de telegraf .	—	—	—	—
traverse	35.156	42 368	4.106	
cioplitură	164.462	143.893		
doage	5.645	5.086	3.769	7.739
cherestea	1.369.549	1.347.103	1.351.600	1.370 805
scânduri geluite . .	—	—		
părţi de lăzi . . .	58.978	18.104		
total . .	2.005.069	1.891.600	1.626.544	1.620.291
indicele export 1934=100	124	116	100	100

In timp ce exportul european al lemnului din 1937, este numai 96% din ceea ce s'a exportat în 1934, România a exportat 124% faţă de exportul din 1934.

In cazul restrângerii importului european de lemnărie în anul 1938 cu 10—15%, se va provoca o criză de subconsumaţie în industria forestieră din România, care va duce la scăderea preţurilor cherestelei de răşinoase mai ales, cu 350—450 lei/m^3, şi renta netă forestieră ar fi din nou 80—120 lei/m^3, ca şi acum 3—7 ani.

Comparând indicii de export ai Europei şi României, cari sunt:

	1937	1936	1935	1934
Europa	96	91	94	100
Romnâia	124	116	100	100

conchidem că **industria forestieră din România urmează conjunctura pieţii externe, putându-se tăia cantităţile necesare, deoarece posibilităţile de producţie ale pădurii au fost adaptate capacităţii de debitare a fabricelor de cherestea.**

O normalizare a exploatărilor forestiere ar putea provocat o stabilizare a preţurilor lemnului, la un nivel cât mai mare, pentru a se asigura fondului forestier o rentă ridicată.

Nădăjduim că prin aplicarea **legii asupra controlului materialului lemnos din păduri,** ce se pregăteşte de către Direcţia Regimului silvic, se vor desfiinţa tăierile în delict silvic practicate de proprietarii pădurilor particulare, şi prin aceast se vor diminua automat cantităţile exploatabile.

Până la reglementarea riguroasă şi fără echivocuri a tăierilor anuale, vom continua să avem un comerţ forestier nestabil, caracterizat prin specularea conjuncturii externe.

Vasile C. Filip

INFORMAŢIUNI

Toate Administraţiile forestiere cunosc neajunsurile pe care le au de pe urma inclavelor — proprietăţi străine aflate în mijlocul pădurii. Înlăturarea lor a preocupat mult Administraţiile forestiere străine, care decenii dearândul, pentru a ajunge la rezultate, au făcut chiar sacrificii.

Pentru a preciza neajunsurile pe care le vădeşte această formaţiune şi pentru economia noastră forestieră, pentru a găsi soluţiuni în raport cu condiţiunile specifice ale ţării noastre, Revista Pădurilor pune la dispoziţia colaboratorilor săi coloanele dela rubrica „Problemele zilei" din numărul pe Aprilie.

— Odată cu constituirea noului guvern, al cărui preşedinte este I. P. S. S. Miron Patriarhul României, Ministerul Cooperaţiei s'a contopit cu cel al Agriculturii şi Domeniilor.

Ca titular al Ministerului a fost numit d-l Prof. G. Ionescu-Sisești, iar ca Secretar general d-l prof. M Drăcea.

— D-l ing. cons. silvic An. Nedelcovici a fost numit Administrator General al Casei Pădurilor Statului, în locul d-lui I. Simionescu, demisionat.

— Consiliul profesoral al Şcoalei Politehnice din Bucureşti a hotărît, în unanimitate, să cheme pe d-l V. N. Stinghe, ca profesor la catedra de „Dendrometrie, Estimaţie, Amenajament şi Economie alpină" dela această şcoală.

— D-l ing. consilier silvic Coman Marinescu din Administraţia Casei Pădurilor Statului a fost pus în retragere din oficiu pentru aranjarea drepturilor de pensie.

— Prin Inaltul Decret Regal Nr. 4247/937, d-nul ing. şef. silv. A. Pridie, a fost numit în postul de şef al Circumscripţiei IV Silvice, a Eforiei Spitalelor Civile, Bucureşti, pe ziua de 15 Octombrie 1937.

Colaboratorii „Revistei Pădurilor" sunt rugaţi să ne trimită articole cât mai scurte. Astfel, pentru „Studii" şi „Referate-Comentarii" acestea nu trebue să depăşească 6—7 pagini de coală; iar pentru „Problemele zilei" 4-5 pagini.

RECENZII

Pflanzenschutz.
(1. Lieferung).

Parey. Berlin, 1937.

Lucrarea pe care o recenzăm acum, reprezintă prima fasciculă din volumul șase, ultimul din marea lucrare ce cuprinde cunoștințele actuale asupra vătămărilor de tot soiul ce se întâlnesc la plante, lucrare ce poartă numele de Handbuch der Pflanzenkrankheiten, întemeiată la 1874 de Sorauer și apărută astăzi sub îngrijirea Profesorului O. Appel.

Primele cinci volume cuprind bolile neparazitare (așa numita Patologie vegetală), agenții vătămători vegetali și vătămările lor (Botanica aplicată) și agenții vătămători animali și vătămările lor (Zoologia aplicată).

Urmează ca acest ultim volum să cuprindă sub numele de Protecția plantei măsurile pe care omul le ia împotriva diferitelor cauze ce pot aduce prejudicii plantei. Reprezintă cu alte cuvinte partea practică a apărării plantelor, în opoziție cu celelalte cinci volume care tratează rezultatul cercetărilor în legătură cu diferitele vătămări.

In această primă fasciculă se desvoltă: 1) Insemnătatea economică a protecției plantelor și (în parte) 2) Problemele protecției plantelor.

In fasciculele următoare vor fi tratate următoarele părți: 3) Mijloace tehnice ale protecției; 4) Valorificarea produselor; 5) Creșterea sorturilor imune; 6) Organizarea serviciului de protecția plantelor; 7) Legislația protecției plantelor; 8) Literatura protecției plantelor.

*

In prima parte, Insemnătatea economică a protecției plantelor — tratată de Dr. Morstatt — se studiază elementele ce au însemnătate pentru importanța economică. Intâi vătămările, anume cari sunt, cum pot fi estimate, ce metode se întrebuințează și în fine la ce valori pot ajunge asemenea vătămări. Se studiază apoi costul măsurilor protecționiste, apoi succesul acestor măsuri, deci importanța lor, despre asigurări și în fine despre rolul în stat al protecției plantelor.

In partea doua, Problemele protecției plantelor, se arată în această fasciculă un capitol ce tratează despre măsurile preventive sau higiena plantei, după cum o mai intitulează autorul unei părți ale acestui capitol, Dr. Braun. Autorul împarte capitolul în trei părți: măsuri culturale, măsuri de desinfectare și măsuri de carantină.

La măsurile culturale în general ni se vorbeşte întâi de influenţa staţiunei şi ca urmare de măsurile preventive ce trebuesc luate. Nu se pot da aci toate recomandările pe care această higienă le face. Dăm doar două exemple. Plantele (inclusiv arborii pădurei) trebuesc crescute în optimul lor ecologic; trebuesc alese anumite plante ce convin pentru fiecare loc caracteristic; etc. Se arată apoi influenţa climei şi răspândirea speciilor (plantelor de cultură, a arborilor forestieri, speciilor de ciuperci şi insecte vătămătoare) şi se face recomandarea a se creşte speciile în aria lor de vegetaţie; se arată influenţa solului şi se recomandă ca plantele să fie crescute pe solurile caracteristice bunei lor desvoltări, ca solurile „bolnave" să fie îmbunătăţite (unele soluri predispunând la boli: ex. solurile lehmoase la putrezirea roşie); apoi influenţa locului prin producerea găurilor de ger.

In al doilea rând ni se vorbeşte de îmbunătăţirea staţiunei, de mijloacele de îmbunătăţire a climei: gerurilor, căldurei, solului prin lucrarea lui şi îngrăşeminte.

In al treilea rând se studiază planta ca obiect imediat al măsurilor culturale, higienice, si anume schimbarea culturilor de pe acelaş loc, influenţa monoculturii, alegerea speciilor rezistente, selecţionarea produselor, timpul de semănat, adâncimea semănatului, depărtarea între plante.

Măsurile de desinfectare prelucrate de Dr. Thiem, cuprind desinfectarea solului şi a seminţelor şi plantelor. Se arată metodele biologice, fizice şi chimice utilizate.

In fine măsurile ce constituesc carantina — opriri la import, la export, la vânzări a plantelor infectate de diferite organisme vătămătoare sunt studiate de Dr. Braun.

Şi această parte a lucrărei se remarcă prin aceiaş grije de o perfectă documentare, de o abundentă citaţiune de lucrări, ca şi volumele anterioare, ceia ce face din acest monumental tratat o carte de consultare de fiecare zi, pentru protecţioniştii plantelor.

Gr. Eliescu

Dr. Ion L. Ciomac şi Valeriu Popa Neacşa:

„Munţii Apuseni".

Cercetări asupra stărilor economice din Munţii Apuseni. 310 pagini (şi o hartă). Tipografia ziarului „Universul", Bucureşti, 1936.

Problema Moţilor a fost şi este ţinută la ordinea zilei şi numeroase sunt tentativele făcute pentru rezolvarea ei. Numărul comisiilor şi anchetelor ministeriale întreprinse pentru ajutorarea acestor Români, cu un trecut aşa de măreţ în istoria poporului nostru, au rămas fără efect real şi durabil, fiindcă problema Moţilor a fost privită mai totdeauna prin prisma electoralului, iar sacrificiile materiale ale Statului au folosit mai mult agitatorilor şi politicienilor mărunţi, decât populaţiei nevoiaşe şi amărâtă.

Din lipsa unui program studiat şi întemeiat pe stări de fapt, asistenţa şi ajutorul guvernelor perindate la cârma ţării n'au schimbat nimic din mizeria Moţilor. Mai mult, amnestiile şi daniile din bugetul Statului i-au făcut să se socoată pensionari ai colectivităţii şi feriţi de sancţiunile legilor.

D-nii ingineri agronomi dr. I. L. Ciomac și V. Popa-Neacșa au primit în 1933 însărcinarea de a cerceta amănunțit „stările economice din Munții Apuseni și ai Maramureșului", publicând rezultatul în studiul ce ne propunem a recenza. Regiunea cercetată de autori „este delimitată în mod natural, ca fiind cuprinsă între râul Mureș, râul Arieș, Crișuri, Câmpia Tisei și Câmpia Ardeleană, care de fapt în ansamblul ei este un podiș" (pag. 33). Este de reținut că numărul comunelor studiate se ridică la 276, pe când „Moții adevărați sunt numai locuitorii celor vreo 14—16 sate din jurul Abrudului și Câmpenilor", după cum arată d-l dr. Alex. Vaida-Voevod în prefața cărții. Mai jos, urmează Topii, iar la poalele munților, Mocanii (pag. 12).

După o serie de considerațiuni geografice, geologice și climaterice, autorii folosind lucrarea d-lui prof. Borza „Vegetația și Flora Ardealului", dau următoarele etaje de vegetație (pag. 32): etajul stejarului sau campestru (până la 850 m), etajul fagului sau montan (1200—1350—1500 m), etajul molidului sau montan superior (1760—1800 m), etajul subalpin (2100—2290 m) și în fine, etajul alpin (golurile de munte, etc.). Amintind influența omului asupra vegetației, găsim constatarea că așa se explică „scoaterea bradului alb din Munții Apuseni, esență prețioasă și înlocuirea lui cu salcâm, pin, mesteacăn sau alte esențe inferioare" (pag. 33). Dintre elementele mediteraniene citate că se întâlnesc pe acele locuri notăm fraxinus ornus. Descriind, apoi, forma regiunii, autorii afirmă că „din punct de vedere cinegetic, importanța Munților Apuseni este redusă", faptul explicându-se prin desordinea de după războiul mondial și defectuoasa aplicare a legii vânatului (pag. 41).

După ce se definește Țara Moților care aparține județului Turda, cu excepția unei singure comune Sohodol, în județul Alba și după o serie de elemente demografice din care relevăm cifra de 286.475 locuitori urmează mai multe capitole referitoare la culturile ce se fac în Munții Apuseni și la ocupațiile locuitorilor. Din capitolul consacrat pădurilor, aflăm că acestea ocupă 608.372 jugăre, reprezentând 45,90% din întinderea totală. Pe natură de proprietari, pădurile se repartizează: 30,33% Statului; 26,80% comunelor; 25,92% urbarialiștilor; 9,84% particularilor din comune; 4,76% particularilor din alte comune; 2,16% diferitelor confesiuni religioase; 0,19% aparțin școalelor. Esențele predominante sunt (pag. 141): 46,55% fag, 24,83% rășinoase, 21,54% stejar.

Prelucrarea lemnului și industria casnică a lemnului constituind principalele ocupațiuni ale locuitorilor, procesele de delict silvic sunt foarte numeroase și „formează un însemnat subiect electoral, cu care dela Unire încoace se operează sistematic de către doritorii de voturi multe", încât „acest procedeu aproape s'a patentat în regiune și astăzi nu se poate înțelege solicitare de voturi fără amnestia delictelor silvice de pe urma cărora, cel care pierde, este Statul și pădurea" (pag. 150). Defrișarea pădurilor este astăzi cerută insistent și pentru creiarea de pășuni, deși există suprafețe întinse. „Nepăsarea munteanului pentru pădurea lui", după cum constată autorii „este un fe-

nomen care ar merita să fie studiat și din punct de vedere psihologic" (pag. 151). Și în sprijinul afirmațiunii ce fac, ne arată că pentru a găsi un brad care să crape bine, pentru doniţe și ciubăre, munteanul taie mai mulți brazi, neinteresându-l ce se întâmplă cu brazii răsturnați degeaba" peste cari se așterne putregaiul și ciupercile de tot felul" (pag. 151). Despăduririle făcute în chip abuziv și nesocotit „pun în pericol viața economică a câmpiei și de aceia țările vecine au obținut prescripțiuni precise în privința acțiunii ce trebuie să ducem pentru oprirea dezastrelor a căror origină pornește din această regiune" (pag. 157). Pentru corectarea torenților din Munții Apuseni, cari a devenit o problemă de Stat, se fac anual sacrificii, plantându-se suprafețe întinse, construindu-se baraje, garduri, etc. Dar consecințele despăduririlor le suportă direct chiar locuitorii din Munții Apuseni „pentru că singură pădurea le asigură bună starea și desvoltarea economică" (pag. 159) și de aceea ocrotirea pădurilor de către Stat n'ar trebui să-i nemulțumească, fiindcă pădurea constituie „un bun de care trebue să se bucure și generațiile viitoare" (pag. 175).

Industria cea mai de seamă a regiunii o constitue industria lemnului, și anume fabricația cherestelei. Cele mai multe din instalații sunt fierăstraie de apă (fireze). Cherestеaua produsă este transportată în târgurile apropiate unde locuitorii de cele mai multe ori o vând pe prețuri derizorii, nu atât din cauza calității inferioare sau a debitării defectuoase, cât din cauza boicotajului organizat de speculanții cari abundă în Munții Apuseni (pag. 182).

Deși agricultura este apreciată de autori ca „ocupația de căpetenie" (pag. 203), totuși, pădurea și lemnul dă de lucru la o însemnată parte a populației și „nici o regiune din țară nu ne arată o varietate mai mare de ocupațiuni în industria lemnului, ca Munții Apuseni", încât locuitorii „au devenit adevărați artiști, abili și plini de gust" (pag. 210). In industria casnică a lemnului se disting o serie de specializări: confecționarea vaselor de lemn, șindrilăritul, cercuitul, etc. Intre cei cari lucrează vase (ciubărarii) se deosebesc: holongării cari-s ciubărari ambulanți și sfârnarii cari „cumpără ieftin și vând scump, transportând marfa în căruțe sau pe spinarea cailor (pag. 212).

O specialitate a locuitorilor din Munții Apuseni este cioplitul lemnului, ocupație aducătoare de frumos venit. La paginile 219—226 găsim o statistică pe specialități și localități, a celor ce se ocupă cu lucratul lemnului.

Dintre propunerile d-lor ingineri I. L. Ciomac și V. Popa-Neacșa pentru îndreptarea situației economice și sociale a regiunii Munților Apuseni, desprindem pe cele ce se referă la păduri: respectarea legilor silvice, insuflarea dragostei de pădure, valorificarea pădurilor prin cooperație, intensificarea lucrărilor de cercetarea torenților și împăduririlor, tarife raționale pentru transportul lemnului provenind din Munții Apuseni, etc.

In încheiere, ținem să aducem elogii autorilor pentru munca și dragos-

tea pusă pentru a contribui la o bună soluţionare a problemei Munţilor Apuseni, atât de agitată şi neomenos speculată.

Gh. I. Ionescu

Holzprobleme der Gegenwart.

(Probleme de actualitate ale lemnului).

Mitt. Fachauaschuss.

Holzfragen beim Verein deutscher Ingenieure und Deutschen Forstverein, Heft 17, 156 pag., 53 fig., Berlin, 1937.

Cartea cuprinde conferinţele şi discuţiile ce au avut loc la al cincilea congres al lemnului ţinut la Berlin în zilele de 27-28 Noembrie 1937. Congresul a fost organizat de Comisia lemnului de pe lângă Asociaţia inginerilor şi Societatea silvicultorilor germani sub preşedinţia consilierului silvic Dr. Ing. F. Gernlein.

Lucrările acestei comisiuni, ca şi ale congresului, au fost puse sub imperativele planului de patru ani, în economia căruia lemnul joacă un rol de mare importanţă. Pentru împlinirea scopului fundamental al acestui plan — independenţa economiei germane în materii prime — deduce preşedintele congresului în cuvântul de deschidere pentru lemn următoarele teme:

1) Studierea unor noui căi de întrebuinţare a lemnului.

2) Studiul unor noui măsuri de economisirea lemnului în întrebuinţările sale.

Lucrările congresului au fost împărţite în patru secţiuni.

I. — Insuşirile lemnului, cu următoarele conferinţe:

Dr. R. Trendelenburg, Noui cunoştinţe asupra legăturii dintre condiţiile de creştere şi greutatea specifică a lemnelor de răşinoase, complectată cu discuţiile silvicultorului Seitz asupra variaţiei însuşirilor lemnului după rasele diferitelor specii.

Prof. Dr.-Ing. F. Kollmann, Asupra rezistenţii lemnului la isbire şi la solicitări repetate.

Dr.-Ing. W. Stoy, Dare de seamă asupra lucrărilor de normalizare terminate şi în curs.

Prof. O. Graf, Cum trebue judecată valoarea lemnului de construcţie.

II. — Gazeificarea lemnului.

Dr. E. Schulz, Rezultatele curselor de încercare făcute cu combustibiii indigeni pentru maşinile cu generatori de gaze din lemn.

Dipl.-Ing. N. Tormin, Gazul din lemn la automobile.

III. — Lemnul contraplacat.

Dipl. Ing. C. Schreve, Tăierea furnirului prin translarea şi rotirea lemnului.

Dr.-Ing. E. Mörath, Chestiuni actuale la fabricarea lemnului contraplacat german.

Ing. H. Benz, Lemnul ca material de construcţie în fabricarea avioanelor.

IV. — Conservarea lemnului.

Dr.-Ing. O. Hespeler, Cariul şi lupta contra lui.

Dipl.-Ing. W. Erdmann, Construirea tavanelor din lemn apărate contra focului.

Dipl.-Ing. H. Schultze-Rhonhof, Cercetări asupra arderii lemnului de mină.

Ing. F. Kaufmann, Cercetări asupra comportării la foc a popilor şi a grinzilor încărcate făcute din lemn

impregnat şi neimpregnat cu substanţe neinflamabile.

Dr.-Ing. L. Metz, Judecarea metodelor de încercarea rezistenţii lemnului la foc.

In afară de aceste lucrări cartea mai cuprinde o scurtă dare de seamă a conferinţelor ţinute la recepţia din timpul congresului de von Pidoll şi D. Brauer asupra lânii vegetale.

Enumărarea acestor titluri de lucrări este suficientă spre a putea aprecia importanţa materialului divers şi de actualitate care se cuprinde în această carte de mare valoare pentru toţi acei ce se interesează de studiul lemnului.

N. Ghelmeziu.

A APĂRUT:

CURS DE DENDROMETRIE

predat la Şcoala Politehnică din Bucureşti de d-l Prof. V. N. STINGHE

320 pagini scrise la maşină şi litografiate.
Costul este de 90 lei exemplarul cartonat.

D-nii ingineri din provincie şi-l pot procura contra ramburs dela Librăria „Politechnicum" Str. Polizu, Bucureşti II, trimiţând un acont de 40 lei prin mandat poştal.

REVISTA REVISTELOR

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE DE BELGIQUE.

Nr. 11—12/1938.

Rifon.

Epicéa sur le plateau de Losheimergraben.

Molidul pe platoul Losheimergraben.

G. Delevoy.

Le Dilserbosch (14 pag).

Dilserbosch.

Urmarea studiului început în numărul precedent al revistei, privind pădurea cu acest nume.

Studiul va urma.

* * *

Activité de l'Administration des eaux et forêts en 1936 (15 pag.).

Activitatea Administrației pădurilor în anul 1936.

* * *

Les prix des bois sur pied en automne 1937 (4 pag.).

Prețurile lemnului în picioare în toamna anului 1937.

At. Har.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT

Caietul No. 15, 1 August 1937.

Dr. Christoph Hofmann.

Tannenlaus und Tannensterben.

Păduchele bradului (Dreyfusia nusslini C.B.) și uscarea bradului.

Există în Germania o boală, care face ravagii în pădurile de brad. Cauza acestei boli este păduchele bradului. Această insectă atacă mai ales arboretele din stațiunile mai puțin favorabile bradului și culturile artificiale. Sunt atacați mai mult brazii tineri în stare de nueliș.

Combaterea cu mijloace chimice, dacă se întrebuințează, ceea ce nu totdeauna este rentabilă, trebuie să se facă toamna, nu primăvara cum era obiceiul până acum.

Dr. Kurt Mantel.

Waldverbreitung und Waldeigentum im deutschen Raumplanungsrecht.

Distribuția pădurilor și proprietatea forestieră în dreptul de reglementare a spațiului german (Articolul urmează).

Caietul No. 16, 15 August 1937.

W. Grimm.

Beitrag zur Lösung des Lärchenrätsels.

Contribuţii la rezolvarea problemei laricelui. (Articolul urmează).

Dr. Kurt Mantel.

Waldverbreitung und Waldeigentum im deutschen Raumplanungsrecht.

Distribuţia pădurilor şi proprietatea forestieră în dreptul de reglementare a spaţiului (pământului) german. (Articolul continuă).

Caietul 17, 1 Sept. 1937.

Hertrich.

Rohhumusbildung auf Hauptbundsadstein des Pfälzer Waldes.

Formarea de humus acid pe gresie în pădurea Palatinatului.

Pentru combaterea humusului acid în afară de o prelucrare specială a solului, se recomandă şi o alegere mai potrivită a speciilor ce urmează a fi cultivate. In afară de pin, care este indicat pe asemenea soluri, el putând suporta mai multă aciditate, este bine să se cultive în amestec şi următoarele ; molift, larice, duglas, stejar, fag şi mesteacăn.

W. Grimm.

Beitrag zur Lösung des „Lärchenrätsels".

Contribuţie la rezolvarea problemei laricelui.

Observaţiile autorului conduc la concluziile următoare:

Laricele are nevoe de multă evaporaţie, deaceea cele mai bune staţiuni sunt cele fresce şi profunde.

Din lipsa de transpiraţie, laricele poate fi uşor atăcat de cancer.

In cultivarea laricelui trebuie să se ţină seamă de aceste cerinţe. Nu este recomandabil să se întemeeze arborete pure. Amestecul laricei numai cu fag, nu este cel mai bun, din cauză că fagul este un concurent privitor la apa din sol.

Amestecul, pin-larice-fag, ar fi cel mai potrivit.

Comunicări:

Chr. Hofmann.

Nouneufalterkontrolle auf biologischer Grandlage.

Controlul călugăriţei pe baze biologice.

Autorul descrie metoda de prindere a fluturilor de călugăriţă întrebuinţată de prof. Dyk în Cehoslovacia.

Intr'o cutie de chibrituri se pune o femelă care serveşte de momeală pentru masculi, mirosul fiindu-le aşa de desvoltat, încât vin dela distanţe mari. Arborii pe cari se găsesc cutiile se dau cu un clei care va prinde fluturii.

Caietul 18, 15 Sept. 1937.

Sturmschaden im Wald.

Untersuchungen der Bedingungen unter welchen Sturmwürfe und Sturmbrüche entstehen.

Stricăciuni cauzate de furtună în pădure.

Cercetări asupra condiţiilor în care se produc doborîturi şi rupturi de vânt.

Din observaţiile asupra rupturilor de vânt şi a unor experienţe în mic asupra vântului, autorul ajunge la o serie de constatări din care extragem :

1) Arboretele regulat rărite din tinereţe, sunt mai rezistente la vânt, dacă au coronamentele la acelaş nivel.

2) Arborii al căror coronament este deasupra celor mulţi (cazul crângului compus) expun pe cei din jurul lor a fi mai uşor rupţi de vânt.

3) Arboretele cu consistenţă plină, rezistă numai dacă au o lizieră bine închisă.

4) Mare rol joacă asupra vântului arboretele care sunt întâlnite de vânt inainte.

Caietul 19, 1 Oct. 1937 şi 20, 15 Oct. 1937.

Theodor Rădulescu.

Beiträge zur kenntnis der Baumkrankheiten.

Contribuţii la cunoaşterea boalelor arborilor (A se vedea la recenzii pe luna Martie).

D.r Kurt Mantel.

Waldverbreitung und Waldeigentum im deutschen Raumplanungsrecht.

Distribuţia pădurilor şi proprietatea forestieră în dreptul de reglementare a spaţiului german. (Articolul continuă).

Ant. V. Răd.

JOURNAL FORESTIER SUISSE

Nr. 1, 1938.

H. Badoux:

La pyrale grise du mélèze (Semasia diniana, Guenée). (5 pag.).

Semasia diniana a laricelui (urmare).

Se arată aria ei de răspândire şi câteva particularităţi ale apariţiilor sale periodice.

Lozeron:

La route forestière de Moron (5 pag.).

Drumul forestier din pădurea Moron.

Pădurea aparţine cantonului Neuchâtel din anul 1855.

O cultură raţională nu se putea face decât dacă se făcea accesibilă; ceea ce s'a realizat prin drumul construit în 1937. Are 8 km lungime şi 4 m lăţime; a costat 494.582 franci elveţieni, adică 60 franci pe metru.

Aug. Barbey:

Le palais du bois à l'exposition internationale de Paris 1937 (5 pag.).

Palatul lemnului la expoziţia internaţională dela Paris 1937.

Descrierea palatului lemnului.

M. Kaiser:

Les travaux de défense contre les avalanches sur le flanc nord du Stanserhom, exécutés de 1800 à 1910. (5 pag).

Lucrările de apărare împotriva avalanşelor pe versantul Nord dela Stanserhorn, executate dela 1880—1910.

Cuprinsul unei conferinţe ţinută

la adunarea generală a Societăţii forestierilor elveţieni, cu subiectul de mai sus.

Nr. 2, 1938.

H. Badoux:

La pyrale grise du mélèze (Semasia diniana, Guenée) (4 pag.).

Semasia diniana de pe mélèze. (sfârşit).

Despre mijloacele ei de combatere.

F. Grivaz:

Caisses de retraite dans le canton de Vaud (4 pag.).

Casele de pensionare din cantonul Vaud.

Aug. Barbey:

Le pin de montagne dans le cadre du parc national suisse (5 pag.).

Pinus montana var. uncinata în cadrul parcului naţional elveţian.

W. Nägeli:

Balais de sorcière sur l'épicéa.

Mătura vrăjitoarei pe molid (3 pag.).

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band V, Heft 1, (Oktober 1937).

Schwarz Hans, Ing.:

Die klimatischen Bedingungen im natürlichen Verbreitungsgebiet von Pinus Strobus L. als Anbauweiser der Strobe für Europa.

Condiţiunile climatice din aria naturală de distribuţie a lui Pinus Strobus L. ca indicaţiune pentru cultura sa în Europa.

Introducerea acestui musafir american în pădurea europeană prezintă extraordinare avantagii din punct de vedere cultural şi productiv. In încercările făcute până acum s'au înregistrat serioase deziluzii (ravagiile cauzate de ciupercile Peridermium Strobi, Agaricus melleus), din cauza necunoaşterii cerinţelor sale elementare de vegetaţie. Pentru evitarea pericolelor în cultura artificială, trebuie să se ţie seamă atât de condiţiunile sale naturale de vegetaţie, cât şi de asociaţii săi naturali. Considerând aceste elemente în patria originală, autorul crede că, între altele, regiunile noastre Carpatice ar reprezenta localităţile optimale de creştere ale acestui valoros arbore.

Sirakoff G.:

Inhaltsermittlung von Weisskiefernschäften aus Höhe, Durchmesser in Viertelhöhe und Kronenprozent.

Aflarea volumului trunchiurilor de pin cu ajutorul înălţimii, a diametrului la un sfert din înălţime şi a procentului coroanei.

Autorul acestui remarcabil studiu a făcut parte, fiind purtătorul de cuvânt, al musafirilor noştri, silvicultori bulgari, din Septembrie 1937.

Se propune şi se demonstrează o metodă mai practică pentru aflarea volumului trunchiurilor de pin, cojite şi necojite, aşezate în grupe mari, ca şi la construirea de table de cubaj după sistemul factorului de formă.

Studiul este foarte interesant pentru specialitatea dendrometriei.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Raport asupra economiei forestiere şi a lemnului internaţionale.

Un foarte bogat şi interesant material informativ asupra diverselor stări şi fapte cu caracter forestier din diferite ţări şi ţinuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- und JAGDWESEN.

No. 5, Mai 1937.

Prof. dr. Lemmel:

Wirtschaftsziele.

Scopurile activităţii economice.

După părerea generală la stabilirea scopurilor economiei forestiere se punea problema între „venitul net al solului" şi „venitul net al pădurii". Peste 70 de ani a domnit această alternativă; o literatură enormă — cu caracteristica secolului trecut care căuta o lege generală în natură, în cultură şi în tot ce înconjura pe om — a acompaniat această dispută, libertăţii voinţei omeneşti nerămânându-i decât un spaţiu mic.

Astfel a fost găsit legea rentabilităţii, care în economia forestieră era reprezentată prin „venitul net al solului" sau prin „venitul net al pădurii". După una din aceste legi, trebuia să se îndrepte toată economia forestieră.

Dacă agricultura şi silvicultura — spune autorul — ar fi supuse acestor legi, aceste ramuri ale economiei ar ajunge în scurt timp în decădere. De aceea la judecarea lor trebuie luat în primul rând ca unitate de măsură folosul total pe care îl aduce, din punct de vedere naţional, social, cultural şi al nevoilor economice ale poporului respectiv. O economie forestieră care răspunde tuturor condiţiunilor de mai sus şi poate aduce şi o rentabilitate de 1%—1½% poate fi considerată pentru starea actuală ca satisfăcătoare.

H. Kanzok:

Die Douglasie.

Douglasul.

Pe baza măsurătorilor făcute de institutul din Prusia s'a întocmit o tablă de producţie până la 50 ani pentru douglas. Din curba înălţimilor fiecărei suprafeţe s'au despărţit două bonităţi. O comparaţie între tablele de producţie ale molidului şi douglasului (cu toate că aceasta se găsea pe un sol inferior) ne arată producţia considerabilă a douglasului.

Intensitatea diferită a răriturilor n'a arătat nicio deosebire în creştere. Producţia douglasului în patria lui şi în Anglia este cu mult mai mare.

Deosebirile în creşteri ale diferitelor provenienţe sunt uimitor de mari, 3—4 ori mai mari. Aceasta nu poate fi explicată decât prin deosibirea de rasă. Provenienţele care arată din tinereţe o creştere mare şi-o menţin şi mai târziu. Provenienţa continentală este mai expusă atacului de Rnabdoclina Pseudotsugal. De ger suferă în special douglasul de California, iarna iar de geruri târzii cea continentală. Douglasul adus din Colombia Britanică, din regiunile de coastă, a dat cele mai bune rezultate, foarte rezistent la

geruri şi cu creşteri mari, la fel cel introdus din regiunile de optimum ale douglasului, din Washington coastele de Vest de Cascade la o altitudine de 170—500 m. Trebuie dată o atenţiune deosebită provenienţei.

Iunie 1937.

Dr. R. Ganssen:

Die Bedeutung des Bodentyps für Forstw. u. Praxis.

Importanţa „tipului de sol" în silvicultură şi practică.

După ce defineşte noţiunile de „natura solului" şi „tipul solului", precum şi legătura dintre ele din punct de vedere morfologic şi practic autorul analizează în alt capitol legătura dintre „tipul solului" şi „tipul pădurii". Trece apoi la importanţa hărţilor pedologice şi modul cum trebuiesc acestea întocmite.

I. Bartels:

Witterung und Bodenfeuchtigkeit im Jahre 1936.

Timpul şi umiditatea solului în anul 1936.

In legătură cu comunicările anuale trecute, autorul discută observările şi măsurătorile meteorologice zilnice şi lunare făcute în Eberswalde, comparându-le cu cele din restul Germaniei.

Prof. R. Albert:

Optimale Lärchenstandorte in Nordwestdeutschland.

Staţiuni optimale pentru larice în nordvestul Germaniei.

După ce Münch a arătat că pentru Germania numai laricele din Sudeţi poate da rezultate bune, Albert dă solurile pe care laricele găseşte condiţiuni satisfăcătoare de desvoltare, în urma analizelor calităţilor mecanice şi chimice ale tipurilor de sol din N-V Germaniei.

Iulie 1937.

Prof. Dr. A. Dengler:

Krönengrösse, Nadelmenge und Zuwachsleistung von Altkiefern.

Mărimea coroanei, cantitatea acelor şi creşterea la pinii bătrâni.

In staţiuni asemănătoare se aleg pini de aceiaşi vârstă (150—160 ani) cărora li se fac analiza coroanei şi a trunchiului. Din cifrele obţinute se poate vedea că între natura solului, tipului de sol şi creşteri există anumite relaţii, fiecare imfluenţând producţia într'un fel anumit. Rezultatele obţinute coincid cu cele ale lui Burger şi Stalfelt.

Keck.

Ist Hylarsol ein Gift für den Russelkäfer?

Este Hylarsolul o otravă pentru Hylobius?

In legătură cu articolul lui Prölss publicat în această revistă (Nr. 1, 2, 1937), autorul îşi explică nedumerirea dacă Hylarsolul este o otravă contra lui Hylobius sau numai un mijloc de îndepărtare al insectei.

Comunicări.

Bäume als Geschichtsschreiber des Klimas.

Arborii cronicari ai climei.

Studiul cărţii „Climatic Cycles and Tree Growth" (ciclurile climatice şi creşterile arborilor) ale vestitului A. Douglass, astronom şi directorul observatorului din Arizona.

Dr. Th. Rădulescu

Cercul de studii forestiere

I

C. IVANOVICI: LEMNUL ŞI PĂDUREA LA EXPOZIŢIA INTERNAŢIONALĂ DELA PARIS, 1937.

La 15 Decembrie 1937 Cercul de studii Forestiere şi-a reluat activitatea cu conferinţa d-lui ing. C. Ivanovici, având titlul de mai sus

D-sa a arătat că lemnul şi pădurea românească au ocupat în pavilionul românesc dela Paris un loc neinsemnat. In acelaş timp, alte ţări ca: Franţa, Suedia, Canada şi Jugoslavia au acordat lemnului, în pavilioanele lor, locuri de primă importanţă; unele, ca de pildă Franţa, au avut destinate lemnului pavilioane speciale, constituind pentru lumea care a vizitat expoziţia puncte de atracţie.

Ne limităm numai la semnalarea acestor idei capitale din conferinţa d-lui Ivanovici, trimiţând pe cititori, pentru detalii, la un articol, cu aceiaş temă, publicat de d-l Ivanovici în „Revista Pădurilor" din Noembrie anul trecut.

La sfârşitul conferinţei a luat cuvântul d-l prof. V. N. Stinghe, care a dat ample explicaţii privind organizarea pavilionului românesc dela expoziţia din Paris.

At. Hr.

II

PROF. C. GEORGESCU: SILVICULTURA ŞI BIOLOGIA

26 Ianuarie 1938

Biologia ne învaţă a cunoaşte viaţa pădurii. Silvicultura tinde să dea pădurii acele forme de viaţă, care să asigure scopul cultural propus şi să-i menţină caracterul de permanenţă. Orice operaţiune culturală trebuie deci să ţină seamă de higiena pădurii, care are în vedere să realizeze acele informaţiuni de sănătate necesare unei bune şi nestânjenite producţiuni. In creerea şi îngrijirea pădurilor, Silvicultura noas-

tră, care a păşit într'o etapă de intensive lucrări artificiale de regenerări, trebue să ţină seamă înainte de a păşi la lucru pe teren, de buna higienă a arboretelor noi create, altminteri totul se face în zadar sau se vor aduce mari pagube economiei ţării. In lucrările de plantare şi reîmpădurire se învestesc an de an sume tot mai mari şi după rezultatele obţinute vom avea a da socoteală de cheltuielile angajate şi de modul cum s'a realizat scopul cultural propus.

Higiena pădurii are în vedere să prevină orice boală, — care ar putea surveni, — prin studiul aprofundat al particularităţilor staţiunei date. Câteva axiome curente ale higienei sunt:

Orice plantă nu se desvoltă în stare de perfectă sănătate, în tot cursul vieţei sale, decât în staţiuni proprii. O desvoltare favorabilă însă se realizează în optimul ecologic al acestor staţiuni.

Pentru a folosi particularităţile diferitelor staţiuni trebue să aflăm pentru esenţele principale de culturi rase cu proprietăţi diferite şi bine cunoscute. Pentru fiecare rasă de culturi se va stabili optimul ecologic şi astfel prin cultivarea lor să se realizeze arborete cât mai sănătoase, cât mai productive.

Factorii staţionali, pe care avem a-i lua în considerare sunt: clima, solul şi natura vie înconjurătoare.

Dintre factorii climatici, care produc la noi îmbolnăviri grave ale arboretelor sunt: uscăciunea (seceta) prelungită de vară, gerurile târzii şi mai puţin cele timpurii, umiditatea scăzută a aerului, arşiţa.

Acţiunea noastră se manifestă în a cultiva, în locurile bântuite de unul din aceşti factori dăunători, rasa cea mai rezistentă şi să influenţăm cel puţin microclima (de ex. în pepinieră) astfel ca să se poată face cultura unei specii dorite.

Solul are o serie de factori dăunători ca plusul sau minusul de umiditate, bătătorirea şi lipsa de aier, etc.; asupra solului intervenţiunea noastră poate avea un deosebit succes, întrucât el se poate ameliora.

Mijloace de prevenire a boalelor sunt: alternanţa speciilor, distrugerea plantelor ospitaliere complimentare, alegerea speciilor şi raselor, selecţionarea seminţelor etc. Biologia ne arată că succesul multor fapte în natură atârnă de fenomene mărunte. Noi creem un edificiu grandios de organizare a economiei forestiere cu unităţi multe mari, altele destul de puţine mici, care nu se vor putea menţine decât în măsura cât va prospera pădurea.

Tot ce clădim se prăbuşeşte dacă neglijăm cultura pădurii. Prea adeseori cu lucrările ce se execută se păcătueşte asupra higienei pădurilor şi acolo unde a trecut exploatarea prea adeseori nu mai creşte în loc nici cel puţin pădurea anterioară, fără ca să mai vorbim de o pădure ideală.

In lucrările de reîmpădurire se fac sistematic greşeli cultivându-se pe o scară întinsă arborete pure, se scoboară prea jos răşinoasele, se plantează prea adânc etc.

Să dăm strigătul de alarmă şi să aducem tuturor chemarea „Inapoi la Silvicultură".

T. H. C.

III

ILIE C. DEMETRESCU: **POLITICA FORESTIERĂ INTERNAȚIONALĂ**

La 9 Februarie a. c. a avut loc cea de a 3-a conferință din ciclul organizat pe anul în curs. D-l Ilie Demetrescu și-a ales subiectul din domeniul preocupărilor sale.

D-sa a împărțit materia în patru părți și anume:

a) economia forestieră internațională;
b) politica forestieră internațională;
c) factori de politică forestieră internațională;
d) concluziuni.

D-sa, în timpul limitat unei conferințe, nu a putut decât să eboșeze tema aleasă; ulterior d-sa, va publica în toată desvoltarea lui subiectul ales. In așteptarea acestuia vom fce o scurtă expunere a conferinței ținută de camaradul nostru.

In partea întâia reamintește factorii geofizici, istorici și politico-economici cari determină repartiția și natura pădurilor pe suprafața pământului. Aceștia fac să avem de afăce în producția forestieră cu specializări regionale care determină la rândul lor raporturi de interdependență între diferitele regiuni ale pământului și deci ca atare între state. Se nasc astfel legături atât de strânse încât ruperea lor dacă n'ar fi imposibilă, ar provoca fără îndoială mari perturbațiuni.

D-l Demetrescu arată că preocupările de organizarea economiei forestiere internaționale sunt hotărîte de nenumărate fapte:

1. Procentul de împădurirea solului național este mult prea scăzut față de nevoile de protejare a climei, regimul apelor, solului și chiar apărării naționale.

2. Tendința constantă de scumpire a lemnului, treptat cu scăderea producției și conjunctura generală;

3. Depășirea constantă a producțiunii lemnoase printr'un consum activ;

4. Imposibilitatea de adaptare promptă a producțiunei la un consum în creștere;

5. In fine, existența a o sumedenie de rezistențe pasive sau parazitare în calea schimbului internațional al lemnului.

Trecând la partea 2-a a conferinței se artă că în timpurile noastre politica forestieră internațională se desvoltă pe mai multe planuri

Diferitele măsuri luate au urmărit în principiu următoarele ținte:

a) să stimuleze și să ajute o mai bună organizare a economiilor naționale — componente, până la un anumit punct, ale economiei forestiere internaționale;

b) să suplinească și să adapteze diferitele acțiuni de politică forestieră ale diferitelor state naționale, pe plan intern, atunci când asemenea acțiuni ar depăși puterile lor de înfăptuire.

Reglementarea comerţului exterior de lemne pe bază de convenţii constitue calea cea mai bună.

Cei mai de seamă factori de politică forestieră internaţională cunoscuţi în epoca pe care o trăim sunt:

Societatea Naţiunilor, Institutul internaţional de agricultură dela Roma, Convenţia iternaţională a lemnului cu sediul la Viena (C.I.B.), European Timber Exporters' Convention (E.T.E.C.), Liga forestieră mediteraneană.

Cu toate sforţările făcute de aceşti diverşi factori, în vederea unei cât mai bune organizări a economiei forestiere internaţionale, totuşi rezultatele practice sunt minime.

In ceea ce ne priveşte pe noi Românii, ordinea şi buna stare a pădurilor noastre, nu depinde decât de noi, de cuminţenia factorilor politici naţionali, cari trebue să ştie, măcar de acum înainte, să înfrâneze abuzurile rezistând la orice fel de presiuni.

T. C.

Societatea «Progresul Silvic»

La urările prezentate cu prilejul anului nou 1938, Societatea „Progresul Silvic" a primit din partea D-lui I. Cudalbu, fost Ministru și fost Administrator al Casei Pădurilor, următorul răspuns:

Iubite Domnule Drăcea și Stimate Domnule Președinte,

Vă mulțumesc călduros Dv. personal și Domnilor membri al Societății „Progresul Silvic" pentru urările măgulitoare ce-mi faceți cu prilejul anului nou 1938.

La rândul meu, vă urez Dvs. și Societății „Progresul Silvis", al căreia Președinte sunteți, ca munca dv. personal și domnilor membri a Corpului Silvic închinată țării prin păstrarea și cultura pădurilor a căror îndreptar firesc este Corpul Silvic, să fie rodnică deplin, iar acest Corp, astăzi organ de elită a Statului, să poată duce mai departe entuziasmul și dragostea pentru păduri, stări sufletești pe cari le-am apreciat, când am avut fericirea a fi capul Administrației Pădurilor.

Cunosc bine lăcomia cu care interesații ce năpustesc asupra pădurilor, unii pentru a se îmbogăți prin o largă nedreptate, alții pentru a-și face drum în viața politică, asigurându-și onoruri nemeritate. Cunosc însă tot atât de bine și puternica rezistență pusă de sufletul Corpului Silvic în apărarea pădurilor.

Intre paznicii firești ai pădurilor—Corpul Silvic—și între aventurierii îndrăzneți și lacomi sprijiniți de politicienii fără scrupule, la devastarea pădurilor, a fost și va fi totdeauna o luptă îndârjită.

Izbânda va fi a Corpului de strajă al pădurilor, Corpul Silvic, atât timp cât fruntașii corpului nu vor primi trista sarcină să fie în mâinile politicienilor — cozi de topor.

Primiți, iubite domnule Drăcea, din partea acelui care iscălește, asigurarea constantei afecțiuni pe care am avut-o pentru dv. și a dragostei și interesului cald care le păstrez pentru Corpul Silvic.

(ss) **Teodor Cudalbu.**

1. Ianuarie 1938.

PROCES VERBAL No. 29

Ședința de Luni 13 Decembrie 1937

Membri prezenți domnii: C. M. Bunescu, A. Butoi, N. N. Caragea, D. M. Drăcea, C. Emanoil, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Gh. Lutescu, Gh. Năstăsescu, M. Rădulescu și V. Stinghe.

Ședința se deschide la orele 21,30 sub președinția d-lui M. D. Drăcea, președinte, având următoarea ordine de zi:

1. Discuțiuni asupra problemei: „Desvoltarea cadrelor corpului silvic“ (referent d-l At. G. Nedelcovici).
2. Premiile pentru împăduriri.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

La punctul 1. lipsind d-l Nedelcovici, se amână discuțiunea.

2. — **Premiile pentru împăduriri.**

D-l Marin Rădulescu: citește referatul cu privire la premiile pentru împăduriri.

Se aprobă propunerile, mărindu-se însă premiile celor doi brigadieri propuși la 2000 lei de fiecare.

D-l Președinte M. Drăcea aduce mulțumiri celor cari au emis părerea premierii lucrărilor de împădurire. D-sa propune să se dea câte o diplomă comunelor cari au făcut împăduriri. De asemenea, propune ca Societatea să intervină pentru înființarea medaliei „Meritul Forestier“.

D-l N. N. Caragea, propune ca, odată cu adresa de mulțumire, să se trimită comunelor și câte un număr de volume din Tehnica Împăduririlor de Przemețchii și Gr. Vasilescu, Arborii și pădurile noastre de Dr. D. A. Sburlan, cum și câte un număr de calendare, care să se împartă la sătenii cari au făcut plantații.

Pentru viitor, Consiliul numește o comisiune compusă din d-nii:

C. Emanoil şi M. Rădulescu, cari să studieze şi să propună ce anume lucrări urmează a se mai premia afară de împăduriri.

3. — **Diverse — Administrative.**

D-l Preşedinte M. Drăcea citeşte o scrisoare a Societăţii Forestierilor Bulgari din Sofia către Societatea Progresul Silvic.

Consiliul hotărăşte să se publice în „Revista Pădurilor".

4. — **Comunicări.**

D-l Secretar general Tr. Heroiu, citeşte raportul de prezentare către Societate a celor 5 stindarde mici şi a dosarului cu actele făuririi stindardului.

D-l N. N. Caragea cere să se mulţumească d-lui Tr. Heroiu, iniţiatorul şi însufleţitorul ideii.

D-l Preşedinte M. Drăcea aduce aceste mulţumiri d-lui Heroiu pentru această iniţiativă, prin care s'a făptuit simbolul unităţii noastre sufleteşti. Patru din cele 5 steguleţe se vor da la 4 cercuri regionale ce se vor înfiinţa şi unul va rămâne Societăţii.

D-l C. C. Emanoil citeşte referatul cu privire la construirea unui sanatoriu al corpului silvic inferior la Amara-Ialomiţa.

D-l Preşedinte M. Drăcea propune, ca sanatoriul ce se va face să fie numai pentru brigadieri şi pădurari, ca un act de generozitate al Societăţii „Progresul Silvic". D-sa roagă comisia să găsească forma juridică pentru administrarea şi funcţionarea acestui sanatoriu, înainte de a se trece la construirea lui. D-sa propune să rămână proprietatea Societăţii „Progresul Silvic" şi să se dea pădurarilor şi brigadierilor numai spre folosinţă. Se însărcinează comisia, în care va intra şi d-l Butoi, să facă toate demersurile şi pregătirile în acest scop.

D-l V. N. Stinghe cere să se tipărească de Societatea cursul său de Amenajament.

D-l Gh. Năstăsescu citeşe referatul comisiei de editură, care conchide la tipărirea cursului de Amenajament în chestiune. Consiliul aprobă prin aplauze.

D-l Preşedinte Drăcea, asociindu-se la aprobarea entusiastă a Comitetului adaogă următoarele:

In evoluţia gândirii ştiinţifice a unui popor într'un anumit domeniu al gândirii omeneşti se pot distinge mai mult sau mai puţin clar următoarele trei epoci şi anume:

a) epoca împrumuturilor puţin prelucrate şi puţin adaptate sau epoca compilaţiei din literatura şi din practica altor popoare.

b) epoca scepticismului în care se constată că multe din cele împrumutate nu se potrivesc mediului în care au fost transplantate.

c) odată cu constatarea acestor nepotriviri doctrinarul îşi ascute spiritul critic şi începe a se apropia de realităţile epocii şi locului pentru care voieşte a creia doctrina.

In toate domeniile de gândire şi în toate ţinuturile omul a început prin a compila, a imita. Peste tot însă a putut constata şi urmări fazele schiţate mai sus. Asemenea se şi explică încetineala cu care un popor ajunge să-şi creieze în anumite domenii doctrine proprii.

Lucrarea d-lui Stinghe apare într'o epocă târzie a evoluţiei ştiinţei noastre silvice şi — datorită şi înzestrării şi experienţei autorului în materie de amenajament. Ca atare, apariţia tratatului d-sale de amenajament trebueşte salutat cu o deosebită căldură.

D-l Tr. Heroiu, citeşte referatul cu privire la propaganda silvică în anul ce expiră şi cere aprobarea cheltuielilor în sumă de 47.060 lei. Se aprobă propunerile, dar se cere a se vedea în şedinţa viitoare şi numele celor cari prin scris au contribuit la propaganda silvică, cum şi modul cum se va repartiza suma de 47.060 lei.

Se aduc mulţumiri d-lui Tr. Heroiu.

D-l V. N. Stinghe remarcă propaganda ce se face prin miile de vizitatori ai muzeului silvic.

A. V. I. S. Lugoj trimite raportul asupra statutelor şi activităţii spre a i se acorda o subvenţie.

D-l Drăcea arată că e o ideie ce trebuie susţinută.

Se aprobă sumt de 10.000 lei. Soc. „Progresul Silvic" va urmări activitatea Societăţii A.V.I.S. Lugoj şi va fi mulţumită să vadă rezultate bune.

Societatea nu va fi însă în măsură să dea o subvenţie anuală. Acordă acum 10.000 lei ca un stimulent pentru promovarea ideii de vânătoare.

D-l Preşedinte Drăcea propune să se facă o pagină cinegetică la „Revista Pădurilor".

D-l M. Rădulescu, propune să se dea ajutoare de sărbători personalului de administraţie al Societăţii. Se aprobă 1/2 din salariul lunar ca gratificaţie personalului prevăzut în statul de salarii al Societăţii şi diverse ajutoare la personalul din afară de stat, cari au adus serviciî Societăţii în cursul anului 1937.

D-l Tr. Heroiu readuce în discuţie chestia datoriei de 2970 lei a ziaristului Nestor, care a locuit o cameră la Govora şi n'a plătit.

D-l C. Emanoil crede că nu trebuie să se creieze precedente cu gratuităţi la vilele Societăţii.

Se admite a se acoperi suma de 2970 lei dela fondul de propagandă.

Revista „Viaţa Forestieră" cere restul de 15.000 lei pe anul 1937. Se aprobă.

D-na Eliza Savela, văduva defunctului membru fondator N. Savela cere un ajutor. Se aprobă 1.500 lei.

D-nelor Elena Trifănescu şi Elena Teodorescu întrucât li s'a mai acordat ajutoare în cursul anului 1937, nu li se mai aprobă alt ajutor.

Inginerii silvici din Direcţia IV Bacău mulţumesc pentru cei 5.000 lei ajutor acordat de Societatea „Progresul Silvic" pentru înfiinţarea unui muzeu silvic la Direcţia Bacău. Consiliul ia act.

Se aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1938 a d-lor ingineri silvici: Ioan Lupe şi J. Filipovici.

Consiliul aprobă d-lui inginer Cezar Cristea 2.000 lei costul zia-

relor cumpărate în cursul anului 1937 pentru bibliografia silvică. Tăieturile din aceste ziare cu articole forestiere se vor depune la biblioteca Societăţii.

Şedinţa se ridică la orele 23,30.

Preşedinte, (ss) **M. Drăcea.**

Secretar general, (ss) **Tr. Heroiu.**

PROCES VERBAL Nr. 30.

Şedinţa de Luni 20 Decembrie 1937

Membrii prezenţi d-nii: C. M. Bunescu, N. N. Caragea, M D. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, At. G. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Rădulescu şi D. A. Sburlan.

Şedinţa se deschide la orele 21,30 sub preşedinţia d-lui Prof. M. D. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea ordine de zi:

1. Discuţiuni asupra problemei: „Desvoltarea cadrelor corpului silvic" (referent D-l Consilier silvic At. B. Nedelcovici).
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

D-l Secretar general dă citire proceselor verbale din ultimele trei şedinţe cari se aprobă.

Intervertindu-se ordinea de zi, se trece la comunicări cu caracter urgent.

1. D-l cons. D. Grozescu arată stadiul tratativelor privitoare la terenul, ce Societatea doreşte să cumpere la Amara, pentru căminul personalului silvic inferior. D-l Preşedinte rezumând discuţiile este de părere ca în cererea ce se va adresa Ministerului de Domenii, să se arate scopul achiziţionării acestui teren şi să se caute a se obţine cedarea lui în deplină folosinţă, fără nici una din condiţiunile puse de d-l Director general Ionescu-Brăila.

2. D-l Preşedinte informează pe d-nii consilieri că statutele Societăţii, votate în Adunarea generală din 31 Mai 1937, vor intra în vigoare la 1 Ianuarie şi cere să se desăvârşească formalităţile ce trebuiesc îndeplinite în acest scop.

3. In chestiunea propagandei silvice prin Radio, d-l Preşedinte arată că agronomii tind să acapareze tot ceea ce se referă la activitatea Ministerului de Agricultură şi Domenii; de altfel, într'una din conferinţele de Duminică am auzit rostindu-se unele sfaturi cu caracter forestier, cari nici nu erau, cel puţin, bine redactate. Crede că e cazul să ne mişcăm pentru a obţine şi noi câteva conferinţe cu caracter silvic, în cadrul orelor de propagandă dela Radio.

D-l V. N. Priboianu crede că, utilizând unele relaţii personale, pe care membrii consiliului le au cu conducătorii Societăţii de Radio-Difuziune s'ar putea realiza mai mult, în această chestiune, decât dacă am căuta să ne adresăm lor pe cale oficială.

4. D-l Preşedinte comunică d-lor consilieri, că la Academia de Ştiinţe, d-l prof. Gh. Nedici a prezentat sub o formă interesantă ştiinţa Vânătoarei în România şi crede că e bine ca şi silvicultorii să se manifeste în acest domeniu, prin comunicări făcute în şedinţele acestei Academii.

5. D-l Grozescu atrage atenţia asupra alegerii dela AGIR, care va avea loc la 28 Decembrie a. c., unde unele asociaţii doresc să-şi sporească reprezentanţa în consiliu. D-l Preşedinte spune că deşi această adunare a fost rău plasată între sărbători, e încredinţat că vom reuşi să ne realegem camarazii noştri în număr cel puţin egal cu cel actual. In acest sens trebuie făcută propagandă printre colegii din Capitală, ca să participe în număr cât mai mare.

6. D-l Preşedinte şi d-l Bunescu arată că mult discutata problemă a sporului de salarii şi a armonizării acestora cu acelea ale Corpului technic a fost rezolvată de Ministerul de Finanţe în sensul dorit de noi. Remarcă stăruinţa depusă în acest sens de şefii diverselor administraţii forestiere ale Statului şi propune să li se aducă mulţumiri.

7. D-l M. P. Florescu cere şi Consiliul aprobă să se publice în Revista Pădurilor cu titlul de document memoriul întocmit de Societatea noastră cu ocazia votării legii pentru înzestrarea cu păduri a Mânăstirilor.

8. D-l casier M. Rădulescu spune că vizitând o expoziţie de pictură a văzut un tablou cu plute pe Bistriţa, care ar fi bine să fie cumpărat de Societate pentru ornarea sălilor sale. Consiliul îl deleagă să trateze.

9. D-l D. Grozescu arată că între proiectele de lege, ce se studiază la Minister este şi acela al Pădurilor administrate de Stat. Face un scurt expozeu asupra cuprinsului ei şi propune studierea ei amănunţită într'una din şedinţe, spre a putea cere modificarea articolelor ce nu par oportune.

După discuţiuni la cari participă d-nii Drăcea, Caragea, Emanoil şi Iilie Demetrescu se hotărăşte să se împartă d-lor consilieri proiectul acestei legi, urmând a fi discutat în momentul potrivit.

Intrându-se în ordinea de zi, D-l Preşedinte dă cuvântul d-lui consilier At. G. Nedelcovici, care citeşte referatul d-sale referitor la „Chestiunea lărgirii cadrelor Corpului silvic".

D-l Preşedinte mulţumeşte d-lui referent pentru judicioasa expunere a acestei probleme şi arată că lărgirea cadrelor prezintă avantaje, dar şi inconveniente. Deocamdată, ceea ce putem constata este că noi nu ştim câţi ingineri silvici sunt necesari pentru administrarea pădurilor ţării. Pe de altă parte, în numărul actual n'avem o judicioasă împărţire pe grade (n'avem „clase de vârstă raţionale"). Propune ca referatul d-lui Nedelcovici să fie multiplicat şi distribuit spre a fi discutat pe larg într'o şedinţă viitoare.

D-l M. P. Florescu cere reînfiinţarea şcoalelor de pădurari, cari azi se recrutează din drojdia satelor, după criterii pur politicianiste.

D-l V. N. Priboianu se raliază la propunerea de lărgire a ca-

drelor personalului superior şi cere ameliorarea situaţiei materiale a celui inferior.

D-l Tr. Ionescu-Heroiu: discută problema numărului inginerilor silvici, pe care îl găseşte insuficient: deasemenea pe al personalului inferior.

D-l C. C. Emanoil spune că nu ne putem avânta într'o direcţie, care nu ştim unde ne va duce. Sporind numărul şi salariile, umflăm bugetele şi cu organizaţia de azi a valorificării pădurilor (cedării sub preţ la cooperaţii) nu vom avea de unde plăti. E bine să aşteptăm, să vedem şi ce tendinţă se desvoltă în viitor în privinţa valorificării pădurilor şi cum evoluiază preţurile lemnului.

D-l Grozescu arată că lipsa personalului duce la supărătoare fricţiuni între diversele administraţii. Citează cazuri, când inginerii dela Direcţia Ameliorărilor au fost trecuţi cu posturile lor bugetare Cooperaţiei, deşi nevoile acestei direcţii erau foarte mari.

Cere să se facă intervenţii pentru trecerea în bugetul anului viitor a şcoalelor de pădurari.

Răspunzând ante-vorbitorilor, d-l Nedelcovici constată că s'a discutat mai mult chestia gradelor, când nouă ne lipseşte efectivul, cadrele. Crede şi d-sa că mişcările de personal dela o instituţie la alta nu pot fi decât păgubitoare pregătirii inginerilor şi sursă de neînţelegeri în marea noastră familie silvică, în care ar trebui să domnească numai armonie.

In încheiere, d-l Preşedinte arată că numai cu discuţiunile din această şedinţă nu se poate da răspuns definitiv acestei importante probleme. Socoteşte că înainte de toate e necesară o mai bună utilizare a personalului existent. Sunt mulţi cari nu prestează o muncă efectivă de specialişti şi nu ies bucuros pe teren.

In ce priveşte problema cadrelor, atâta vreme cât nu ştim cum se vor desvolta actualele instituţii, nu putem face o raţionalizare a numărului şi serviciilor. Ar fi necesar să se stabilizeze organizaţia actuală, cel puţin pentru 10 ani. Nu trebue să se uite că pe măsură ce noi dorim o sporire a cadrelor, veniturile pădurilor Statului scad, fiindcă ies prin alte uşi.

II. — **Diverse.**

Se respinge cererea revistei „Curierul silvic" de a i se acorda un ajutor, deoarece i s'a mai dat unul în cursul anului 1937.

Se aprobă cererea d-lui ing. D. Stănescu, de a plăti numai câte 40 lei pe zi, pentru cele 51 zile locuite în căminul Societăţii.

Se aprobă d-lui Secretar general suma de 4320 lei (câte 360 lei lunar) ca despăgubire pentru cheltuielile de transport făcute în anul 1937, în interesul Societăţii.

La sfârşitul şedinţei, d-l Preşedinte subliniind armonia şi spiritul de colaborare ce a existat între membrii Consiliului în anul expirat le mulţumeşte pentru munca depusă şi le face călduroase urări pentru sărbători şi Anul Nou.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, (ss) **M. Drăcea.**

Secretar, general, (ss) **Tr. Heroiu.**

PROCES VERBAL No. 31

Şedinţa de Marţi 25 Ianuarie 1938, orele 21

Membrii prezenţi d-nii: Al. Butoi, N. N. Caragea, M. D. Drăcea, Ilie C. Demetrescu, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, Tr. I. Heroiu, Horia Lazăr, G. Minescu, Ath. G. Nedelcovici, Gh. Năstăsescu, V. N. Priboianu, Marin Rădulescu, Eugen Vâlceanu şi Ioan Comaniciu.

Şedinţa se deschide la orele 21,15 sub preşedinţia d-lui Prof. M D. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea ordine de zi:

1. Stabilirea membrilor de drept.
2. Constituirea biroului Societăţii pe anul 1938.
3. Desemnarea Redactorului şef la Revista Pădurilor.
4. Fixarea taxelor statutare.
5. Constituirea secţiilor.
6. Desemnarea diverselor comisiuni şi delegaţiuni.
7. Diverse — Administrative.

Domnul Preşedinte salută membrii Consiliului, le mulţumeşte pentru activitatea desfăşurată în anul expirat şi le urează spor în funcţiunea d-lor lor şi în acest an.

Se citesc procesele verbale ale şedinţelor din 13 şi 20 Decembrie 1937 şi se aprobă.

Intrucât pe ziua de 29 Ianuarie a. c. urmează să intre în vigoare noile statute votate de Adunarea Generală şi publicate în Monitorul Oficial, ceea ce va atrage după sine o altă organizare a conducerii Societăţii, Consiliul în unanimitate alege acelaş Comitet de Direcţie ca şi anul trecut.

Consiliul ia notă de felicitările primite de Societate dela diferite personalităţi. Dintre acestea, se va publica în extenso în Revista Pădurilor scrisoarea primită dela d-l T. Cudalbu, fost administrator al Casei Pădurilor Statului şi fost Ministru al Agriculturii şi Domeniilor.

După un schimb de vederi asupra ordinei de zi, se amână discutarea sa pentru şedinţa viitoare, reţinându-se pentru astăseară numai ultimul punct.

D-l N. N. Caragea face o amplă expunere asupra diferendului dintre Societate şi d-l Corani în chestiunea lucrărilor debitate la vila Sylva din Govora. D-sa susţine să se facă recurs în Casaţie. D-l Priboianu propune să se amâne discuţiunea problemei pentrucă într'o şedinţă viitoare comisiunea însărcinată să poată face propuneri concrete când d-l avocat va face comunicare în scris asupra evoluţiei procesului. Consiliul roagă pe d-l Caragea să facă diligenţele necesare pentru valorificarea căilor de procedură ce mai stau deschise pentru Societate.

Şedinţa se ridică la orele 22,45.

Preşedinte, (ss) **M. Drăcea.**

Secretar general, Tr. Heroiu.

NECROLOG

† GHEORGHE DUMITRESCU

2.II.1861 — 9.XI.1937

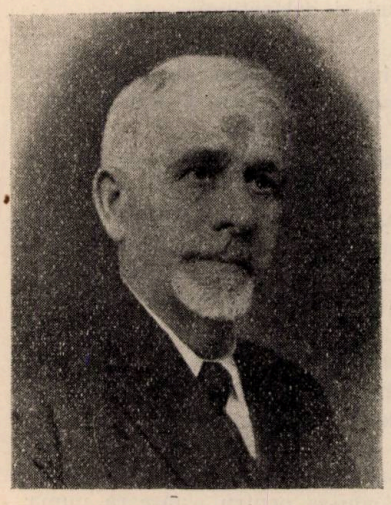

Din rândurile bătrânilor silvicultori pensionari a mai trecut în lumea veşniciei inspectorul silvic Ghiţă Dumitrescu.

Absolvent al Şcoalei de Agricultură şi de Silvicultură dela Herăstrău, intră în serviciul silvic al Statului la 1.XI.1887, fiind curând avansat la gradul de silvicultor cl. II (la 1.XI.1888). La 1.IV.1897 fiind înaintat la gradul de silvicultor cl. I, este numit ajutor de şef de birou în Administraţia Centrală. Aici a fost avansat la gradele de silvicultor şefclasa II (1.IV.1908) şi silv. şef I (la 1.XII.1910). In anul 1911 îl găsim şef al ocolului silvic Comana-(Vlaşca), unde nu a stat însă multă vreme, pentru a reveni în Centrală ca şef al biroului de împăduriri. In timpul războiului 1916—18 a avut conducerea ocolului Târgovişte. După aceea a fost din nou readus în Centrală, tot în postul de şef de birou al împăduririlor. La 1.VII.1924 a fost înaintat onorific la gradul de inspector silvic cl. II. Ultimul grad căpătat a fost acela de inspector silvic, când a fost pensionat.

In timpul serviciului a primit Medalia Jubiliară şi Crucea Serviciului Credincios cl. I.

Ghiţă Dumitrescu a fost un funcţionar conştiincios, îndatorător şi bun cu colegii; obligaţiile familiare l-au legat mult de Bucureşti, locul lui natal, unde a şi fost înmormântat în ziua de 10.XI.1937.

Să-i fie ţărâna uşoară.

Gh. Nicolau

Inginer inspector g-l silvic, pensionar

† APOSTOL DEMETRESCU

9.II.1857 — 22.XI.1937

Abia o lună a trecut de când nemiloasa moarte a smuls din mijlocul nostru pe G. Dumitrescu, şi altul dintre ai noştri a luat calea veşniciei: Apostol Demetrescu.

Născut în Craiova la 9.II.1857, Apostol Demetrescu, după absolvirea liceului, îmbrăţişează cariera de silvicultor, urmând pentru aceasta Şcoala de Agricultură şi de Silvicultură dela Herăstrău. Intră în serviciul silvic al Statului în urma unui examen special, cu gradul de guard ajutor, pe ziua de 1.VII.1881.

Ataşat pe lângă Regionala silvică din Ploeşti, funcţionează acolo până la 18.IV 1883, când a fost avansat guard general cl. II, grad care, azi ar echivla cu cel de „inginer silvic". Primul ocol ce i s'a încredinţat a fost cel dela Urlaţi (Prahova). La 1887 a fost avansat guard g-ral cl. I, încredinţându-i-se conducerea ocolului Cotmeana (Argeş).

Luând fiinţă exploatările în regie, Apostol Dumitrescu este numit şef al exploatărilor din Centrul Seaca-Optăşani (Olt). Aici a avut ocazia să-şi pună la contribuţie cunoştinţele sale. De felul cum a ştiut să lucreze, cu ocazia vizitării acestor exploatări de către forestierul francez G. Huffel, a primit mulţumiri elogioase. Incetând aceste exploatări, (după aproape un an) este trimis ca agent de control la Regionala silvică dela Ploeşti, unde a funcţionat până la 1.VII.1897. Aici este avansat la gradul de subinspector silvic cl. III. La 1.IV.1908 a fost înaintat la gradul de insp. silv. cl. II. La 1 Dec. 1910 este trecut agent de control la Regionala Constanţa, cu care ocazie primeşte gradul de subinspector silvic cl. I. Aici i se dă conducerea părţii de Nord a Dobrogei, luându-şi reşedinţa la Babadag. In această situaţie primeşte gradul de inspector silvic cl. II (1.IV.1914). In 1919 a fost scos la pensie.

Ca pensionar a colaborat la conducerea lucrărilor de clădirea palatului Societăţii „Progresul Silvic".

In timpul serviciului a primit Medalia Jubliară (1902) ş Ordinul Coroana României în gradul de Cavaler (1914).

Sfârşitul vieţii i-a fost mult îngreunat de amărăciuni de ordin familiar.

Odihneascâ-se în pace!

Gh. Nicolau
Ing. insp. g-ral silvic, pensionar

C. E. A. C. S.

CONVOCARE

Domnii acţionari ai Casei de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic „CEACS" sunt convocaţi în Adunare generală ordinară, pentru ziua de 20 Martie 1938, orele 10 dimineaţa, în localul Societăţii „Progresul Silvic" din Bucureşti, Bulevardul Take Ionescu No. 31.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă a Consiliului de Administraţie asupra activităţii anului 1937.

2. Raportul Cenzorilor.

3. Discutarea şi aprobarea Bilanţului, Contului de Profit şi Pierdere precum şi repartizarea beneficiului.

4. Aprobarea Bugetului pe 1938.

5. A hotărî asupra Fondului de rezervă.

6. Alegerea a trei membri în Consiliul de Administraţie în locul d-lor D. Grozescu, Al. Butoi şi At. Nedelcovici al căror mandat a expirat.

7. Alegerea a trei cenzori în locul d-lor: Al. Bratu, Gh. Chercea şi Gh. I. Ionescu al căror mandat a expirat precum şi alegerea a trei cenzori supleanţi.

8. Comunicări cu privire la transformarea Casei.

Membrii al căror mandat a expirat, precum şi cenzorii pot fi realeşi.

Membrii Consiliului trebue să posede 30 de acţiuni iar cenzorii 20.

Votarea se face în conformitate cu art. 81 şi 82 din Statute.

Potrivit art. 76 din Statute, dacă în ziua de 20 Martie 1938 nu se va întruni numărul de acţionari cerut de Statute, Adunarea se amână pentru ziua de 27 Martie 1938, în acelaş local şi la aceeaşi oră, fără nici o altă convocare sau publicaţie.

Consiliul de Administraţie

BILANȚ

ACTIV — Pe data de 31

Cassa			
Numerar efectiv	114.106		
Disponibil la C.E.C.	30.999		
Cupoane scăzute	—	145.105	
Disponibil la Bănci			
La Banca Centrală Cooperativă .	—	1.956.700	
Portofoliu de titluri			
Renta Inzestrării (val.)	—	66.000	
Portofoliu de scont			
Efecte de Primit (cambii)	—	4.832.553	
Debitori			
Cu ipoteci cont curent (diverși) .	338 937		
Cu efecte protestate	807.994		
In concordat (Banca Poporului) .	26.311	1.173.242	
Mobilier			
La valoarea de cost	—	43.890	8.217.490
Conturi de ordine			
Titluri în gaj	—		
Polițe în garanție protestate . . .	—		10.000
	—	—	8.227.490

S. E.

Președinte, (ss) **C. P. GEORGESCU**

Director, (ss) **M. Suhăteanu.**

GENERAL

Decembrie 1937 PASIV

Capital social			
Deplin vărsat în 8000 acţiuni nominative	—	4.000.000	
Fonduri de rezervă			
Rezerva statutară	—	186.400	
Fonduri de amortizare			
Pentru creanţe dubioase	114.800		
Pentru mobilier	24.685	139.545	
Fonduri de ajutoare			
La dispoziţia Consiliului	—	13.083	
Dobânzi nerealizate la creanţe dubioase			
Dobânzi restante la diverşi. Efecte Protestate	—	335.877	
Depuneri spre fructificare			
Progresul Silvic	78.500		
Depuneri membri	228.120		
Depuneri la termen şi la vedere .	1.442.986	1.749.606	
Depuneri libere fără dobândă			
C.A.P.S. Fond Educaţie	963.791		
Diverse	295.999	1.259.790	
Dividende neridicate	—	198.121	
Conturi diverse	—	51.810	
Conturi tranzitorii			
Reportări pe gestiunea următoare.	39.281		
Impozite de plată	2.566	41.847	
Beneficiu net		241.411	8.217.490
Conturi de ordine			
Deponenţi poliţe în garanţie . .	—	—	10.000
Deponenţi cauţiuni statutare . .	—	—	—
	—	—	8.227.490

& O.

Contabil, (ss) **Ch. Regiu**

Cenzori: (ss) *Ing. A. Bratu*
(ss) *Ing. Gh. Chercea*
(ss) *Ing. Gh. Ionescu*

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

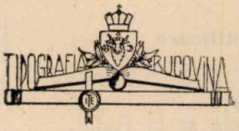
TIPOGRAFIA
BUCOVINA

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1938 :

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimănişteanu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari : **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Comaniciu I.
Demetrescu C. I.
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Simionescu I.
Vâlceanu E.

Cenzori : **Ionescu Gh., Chercea Gh., Pallade E.**
Cenzori supleanţi : **Teodorescu St., Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECĂ DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

I 24914

REVISTA PĂDURILOR

MARTIE 1938

ANUL 50, — Nr. 3

18 86
S.P.S.

ORGANUL SOCIETĂȚII

„PROGRESUL SILVIC"

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31, — BUCUREȘTI

SUMARUL:

Studii:

Contribuţiuni la flora Cadrilaterului . . . . . S. Paşcovschi
Câteva plante interesante din Maramureş . . . . A. Coman

Referate — Comentarii:

Ridicările topografice speciale pentru studiul terenurilor în alunecare . . . . . D. Drâmbă
Din cultura bradului . . . . . V. Magdaş
Administraţia pădurilor Statului şi practica aprovizionărilor . . . . . I. C. Demetrescu
Câteva însemnări pe marginea legii pentru pădurile de protecţie şi a legii pentru pădurile necesare apărării naţionale . . . . . Tib. Cernescu
Regimul proprietăţilor particulare intrate în patrimoniul persoanelor juridice prin testamente . . I. Florescu
Producerea puieţilor de pomi în pepinierele forestiere. M. Rădulescu

Problemele zilei:

Românizarea capitalurilor investite în întreprinderile forestiere.
Rom. cap. în întrep. forestiere . . . . . H. Manole
Cap. rom. în întrep. for. . . . . I. Moldovanu-junior
Naţionalizarea valorificării lemnului românesc . . . Gh. Ionescu
Rom cap. învestite în întrep. forestiere . . . . . I. Lungu
Necesitatea şi modalitatea românizării cap. din întrep. forestiere . . . . . I. C. Demetrescu

Cronica — Mercuriale — Recenzii — Informaţiuni — Revista Revistelor — Cercul de studii forestiere — Societatea „Progresul Silvic" — Publicaţii.

SOMMAIRE:

Etudes:

Contributions à l'étude de la flore de Cadrilater (Dobroudja méridionale) . . . . . S. Paşcovschi
Quelques plantes intéressantes de Maramureş . A. Coman

Rapports—Commentaires:

Levés topographiques speciaux pour l'étude des terrains en glissement D. Drâmbă
Sur la culture du sapin. V. Magdaş
L'Administration des forêts domaniales et la pratique de l'approvisionnement des institutions publiques . . I. C. D-trescu
Quelques observations sur la loi des forêts de protection et celle des forêts necéssaires à la défense nationale . . Tib. Cernescu
Le régime des forêts, propriétés particulières entrées, par testaments, dans le domaine des institutions publiques . . . . . I. Florescu
La culture des arbres fruitiers dans les pépinières forestières . M. Rădulescu

Problèmes à l'ordre du jour:

La nationalisation du capital des entreprises forestières . . . . . .

INHALT:

Abhandlungen:

Beiträge zur Kentniss der Flora von Süd—Dobroudscha . . . S. Paşcovschi
Einige seltene Pflanzen in Maramureş . . . A. Coman

Mitteilungen:

Besondere topographische Aufnahmen für das Studium ausrutschender Böden . . D. Drâmbă
Über die Tannenkultur. V. Magdaş
Staatsforstverwaltung und Holzversorgung der Staatsbetriebe . . I. C. D-trescu
Einige Bemerkungen über die rumänischen Forstschutz- und Landesverteidigungsgesetze Tib. Cernescu
Die rechtliche Lage der Privatwälder die durch Testamente in öffentlichen Besitztum gelangt sind . . . . . I. Florescu
Die Zucht der Obstbaüme in Forstgärten. M. Rădulescu

Tagesfragen:

Die Nationalisierung der forstlichen Betriebskapitalien.

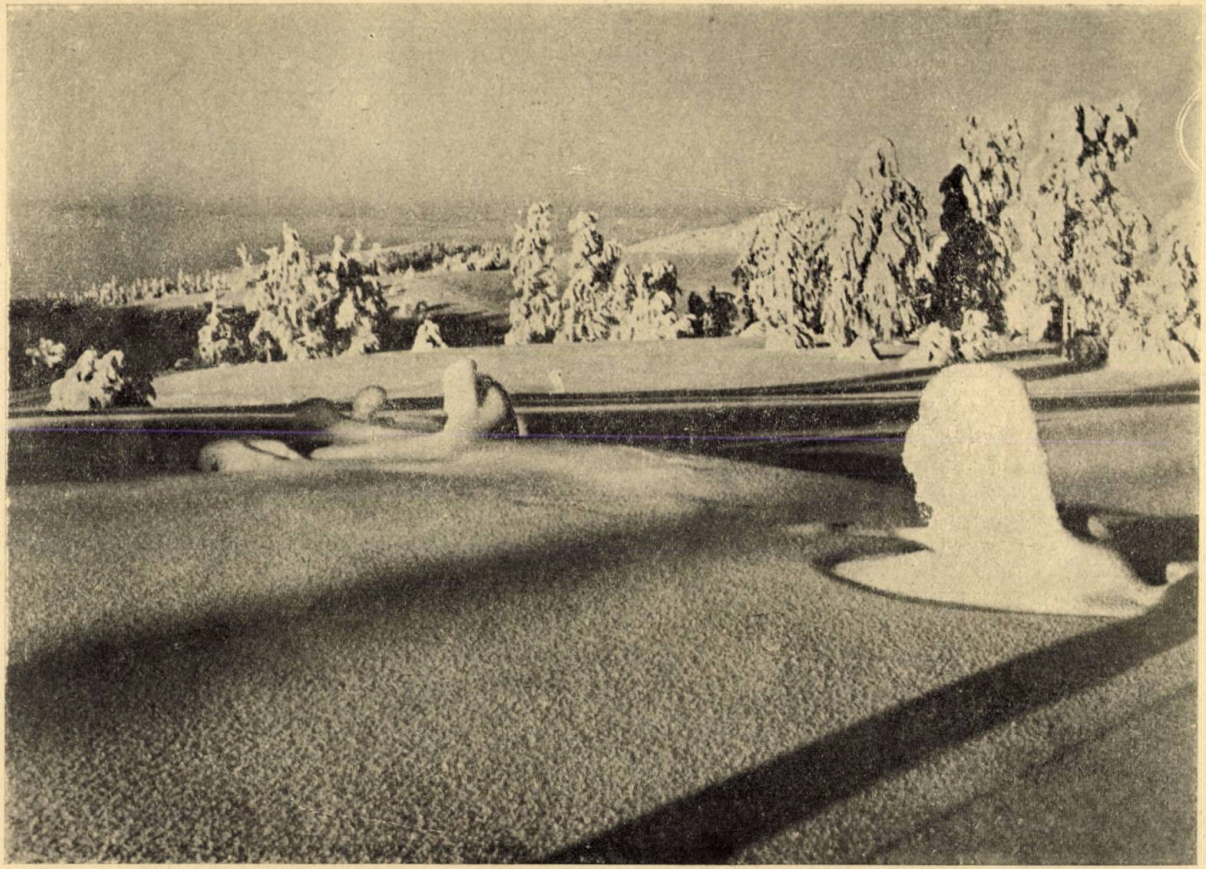

Clişeu F. Páll

Peisaj de iarnă în munţii Semenicului, jud. Caraş (1450 m. alt.).
Paysage d'hiver dans les montagnes Semenic, depp. de Caraş (1450 m. alt.).
Winterlandschaft über das Semenic-Gebirge (1450 m Höhe) Bezirk Caraş-Banat.

Clişeu F. Páll

Peisaj de iarnă în munţii Semenicului, jud. Caraş (1450 m. alt.).
Paysage d'hiver dans les montagnes Semenic, depp. de Caraş (1450 m. alt.).
Winterlandschaft über das Semenic-Gebirge (1540 m Höhe) Bezirk Caraş-Banat.

97

S T U D I I

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră.

CONTRIBUȚIUNI LA FLORA CADRILATERULUI

Ing. S. PAȘCOVSKI

La sfârșitul lunii August 1937 mi s'a prezentat ocazia să fac o excursie de câteva zile prin Cadrilater. Interesul deosebit al acestei excursii se datorește faptului că am străbătut o regiune, în care aproape nu s'a făcut până în prezent nici un fel de cercetări botanice. Astfel am putut observa câteva fapte noi și interesante.

Am plecat la drum în tovărășia câtorva prieteni botaniști. La întoarcere am hotărît să împărțim între noi munca de prelucrarea materialelor adunate, după specialitatea fiecăruia. Din această împărțeală mi-a revenit capitolul plantelor lemnoase. In articolul de față voi face o scurtă dare de seamă asupra observațiilor făcute în această privință.

De altfel m'am și interesat, pe tot parcursul executat, în mod special de vegetația arborescentă. Am avut și un obiectiv precis: studiul cât mai amănunțit al speciilor de Quercus, cu toate varietățile și formele, și mai ales studiul hibrizilor între specii. Am reușit să colectez un material foarte bogat. Nenorocul a fost că fructificațiile lipseau cu desăvârșire în această vară; deci prelucrarea materialului, mai ales în ce privește prea delicata chestiune a hibrizilor, devine foarte dificilă. Pe de altă parte am avut cunoștință că, actualmente se procedează de către un specialist cu renume mondial, Prof. O. Schwarz din Berlin, la revizuirea totală a genului Quercus; cu această ocazie este de așteptat că se vor aduce precizări noi și schimbări importante în sistematica acestui gen.

39788

Din aceste două cauze am crezut indicat să las pentru moment în aşteptare cea mai mare parte din materialul de stejari adunat. Astfel în raportul de faţă, în ce priveşte speciile de stejar, am introdus numai constatările cele mai simple, asupra cărora nu poate exista nici o îndoială.

* * *

Punctul de plecare a fost oraşul Silistra, de unde am pornit cu un automobil pe şoseaua către Curt-Bunar. Prima oprire am făcut-o între km 27—28, într'o vale adâncă, în parte împădurită. Conducătorul nostru ne-a declarat că numele văii este Ghiulerchioi, probabil după numele satului din imediata apropiere; pe hartă însă este trecut numele de Secenta Canara. De altfel acest nume de Canara se aplică aici în mod generic tuturor văilor de o anumită formaţie, foarte curioasă. Terenul în această parte a Cadrilaterului este în general puţin ondulat, pe alocuri apare chiar şes, aproape ca în Bărăgan. Din loc în loc însă odată se deschide înaintea ochilor câte o vale foarte adâncă, cu versanţii repezi şi stâncoşi; aceste stâncării calcaroase ajung uneori să formeze adevăraţi pereţi verticali de înălţimi considerabile. Astfel de văi se numesc aici canarale. Pe hărţi însă găsim în multe puncte trecut „Canara", ca numele propriu al văii. Revenind la canaraua dela Ghiulerchioi, mai menţionez că o parte din versanţii ei, precum şi vălcelele afluente, sunt acoperite de pădure sau mai bine zis de un tufăriş tânăr, printre care se găsesc rar grupe mici ori exemplare izolate de arbori mai mari.

Vegetaţia este variată şi interesantă.

A doua oprire am făcut-o chiar în satul Curt-Bunar. Am cercetat pădurea Curt-Bunar, situată lângă sat. Această pădure însă, aşezată pe teren şes, prezintă un aspect monoton, cu un număr mic de specii. Aici am găsit şi arborete ceva mai bătrâne — nu trec totuşi de 30—35 ani, toată pădurea fiind tratată în crâng.

Dela Curt-Bunar am pornit în dimineaţa următoare cu o căruţă. Am mai vizitat o parte din pădurea de lângă sat; am trecut valea Ialoşman, o vale puţin adâncă şi aproape fără stâncărie, dar în care s'au găsit totuşi ceva plante interesante. De aci ne-am îndreptat spre satul Cogea-Olar, ca să ajungem

apoi în pădurea Cupeluc-Coru; am constatat însă repede că nu prezintă mare interes, asemănându-se cu pădurea Curt-Bunar. De aceea nu ne-am mai oprit aici, ci am continuat drumul înainte; am traversat valea Cheseigic, ca să ieşim în satul cu acelaş nume, situat în apropierea şoselei Silistra-Bazargic (notez că pe hartă satul şi valea sunt însemnate „Kisilgic", localnicii însă pronunţă ca mai sus). Valea Cheseigic are caracterul unei adevărate canarale, deşi puţin adâncă; dar în punctul, pe unde am traversat-o noi, nu este împădurită ci doar acoperită cu rare tufişuri de vişin turcesc. Dela Cheseigic am ajuns în satul Saranebe, un sat mic pe un teren foarte accidentat. Lângă sat am vizitat un islaz de curând defrişat, iar azi acoperit cu tufăriş des, după care se putea judeca felul vegetaţiei din trecut.

De aici a început partea cea mai interesantă a drumului, care s'a desfăşurat prin locuri de o nebănuită frumuseţe şi sălbăticie. Anume ne-am angajat într'o canara lată, întortochiată, extrem de adâncă şi stâncoasă. Această vale îşi are origina tocmai în Bulgaria şi cu puţin înainte avea un curs permanent de apă; a fost îndiguită în partea superioară, astfel încât astăzi curg prin ea numai apele din ploi sau din topirea zăpezii. Se varsă în Dunăre, prin regiunea iezerului Oltina. In multe locuri prezintă versanţi compuşi din stâncărie calcaroasă; ici şi colo aceşti versanţi iau înfăţişarea unor pereţi aproape verticali, ce pot ajunge la câţiva zeci de metri înălţime şi sunt complet inaccesibili; în alte părţi stânca s'a distrus în parte, formând grohotişuri de bolovani mari, dispuse pe o pantă foarte repede; toate acestea îţi produc uneori impresia că te găseşti la munte. In pereţi se găsesc peste tot o mulţime de peşteri de mărimi diferite. Unele sunt aşezate jos, la baza peretelui, încât pot fi uşor vizitate; în câteva din ele am găsit urmele turmelor de oi, ce se adăpostesc aici pe vreme rea. Alte peşteri se văd sus, la 10—20 m înălţime, servind de refugiu diferitelor păsări — vulturi— hoitari, vinderei, porumbei de stâncă.

Locurile cele mai curioase se află chiar în dreptul satului Saranebe, unde valea face un cot mare, parcurgând peste 4 km, ca să ajungă iarăşi aproape de punctul, de unde a pornit ; versaţii sunt despărţiţi de o distanţă de cca 200 m abia, iar între ei a rămas înălţat un perete stâncos, foarte înalt şi accidentat, cu grohotişuri în ambele părţi. Aici se găsesc stâncării

de cele mai variate forme, precum şi cele mai multe peşteri. Porţiunea ocolită de vale are forma unei peninsule, puţin lărgită către cap. Acolo se pot observa urmele unor întărituri — valuri făcute din bolovani neciopliţi, îngrămădiţi unul peste altul; de sigur sunt resturile unei tabere fortificate. Stâncării sălbatice sunt destule şi mai în jos; mai cu seamă în dreptul satului Arabagi, unde valea coteşte de câteva ori, se văd iarăşi pereţii înalţi, cu piscuri, stâlpi şi platforme de cele mai bizare aspecte.

In cea mai mare parte a lungimii văii, versanţii ei sunt acoperiţi de pădure tânără sau de tufărişuri mai mărunte, formând desişuri greu de străbătut. In alte părţi printre stânci abia îşi pot găsi adăpost tufe izolate ori în grupe mici. In albia propriu zisă, lată pe alocuri chiar şi de 200—300 m, cresc deasemenea grupe de arbori şi arbuşti, ajungând uneori chiar să formeze boschete mai mari.

Pe hărţi acestei văi, ca şi altor multe, i se zice simplu Canara. Nici localnicii nu cunosc vreun alt nume. Fiindcă ne-a impresionat atât de mult, am păstrat şi noi acest nume special pentru ea. Lucrul acesta fac şi eu în expunerea mea; deci de câte ori am scris „Canara", se înţelege canaraua dela Saranebe.

Am parcurs în total prin Canara un drum de cca 17 km, studiind vegetaţia. Am ajuns astfel aproape până în dreptul satului Caragaciul Mare (pe hartă Goleama Karagaci). Aici am fost nevoiţi să ne oprim din cauza apelor de ploaie puternic revărsate, care în mai multe locuri umpleau toată albia, din versant în versant. N'a mai fost chip să mergem cu căruţa. A trebuit să ne întoarcem înapoi şi să ieşim în satul Arabagi. Cu asta s'a terminat de fapt excursia. Mai departe am ieşit pe şosea şi ne-am îndreptat spre Silistra. Am mai vizitat pădurea Duslen-Coru, situată lângă drum, dar n'am găsit nimic deosebit. De asemenea am examinat arborii izolaţi şi tufărişurile, rămase pe ici-colo lângă şosea, resturile pădurilor de altădată.

Itinerariul parcurs a trecut prin două judeţe. Astfel dintre localităţile amintite: Ghiulerchioi, Curt-Bunar, Arabagi, Caragaciul Mare cad în Durostor, iar Cheseigic şi Saranebe în Caliacra. Mai jos de Saranebe hotarul între judeţe urmează chiar firul văii Canara.

Dau mai jos lista completă a plantelor lemnoase observate, împreună cu localitățile unde au fost identificate. Sunt aranjate în ordinea sistematică, obișnuită azi.

Carpinus orientalis Mill., Ghiulerchioi abundent; Curt-Bunar rar; Saranebe; Canara, foarte abundent pe versanți, în multe locuri predomină; se găsesc și exemplare izolate pe grohotișuri și stâncării.

Corylus avellana L., Ghiulerchioi, rar pe versanți, mai abundent în vălcele; Saranebe; Canara, mai mult tufărișuri din albie, dar și pe versați chiar stâncoși.

Quercus robur L., Curt-Bunar rar; câteva exemplare bătrâne pe marginea șoselei dela Arabagi spre Silistra.

Quercus cerris L., Ghiulerchioi, Curt-Bunar, Saranebe, Canara, Duslen-Coru; exemplare bătrâne izolate lângă șosea. Peste tot abundent, iar în pădurile de șes absolut predominant.

Variază mult; în materialul colectat am putut identifica următoarele forme: typica Loud. și austriaca (Willd.) Loud., ambele abundente la Ghiulerchioi și Curt-Bunar; bipinnatifida Christ., Curt-Bunar; laciniata Petz. & Kirch., Canara lângă Saranebe.

Quercus lanuginosa Lam., Ghiulerchioi, Curt-Bunar, Saranebe (și pe stâncării), Duslen-Coru. Abundent peste tot. In materialul colectat s'au identificat: a) var. undulata (Kit.) Asch. & Gr. f. elegans (Vuk.) Asch. & Gr., la Ghiulerchioi și Curt-Bunar, abundentă; b) var. subvelutina (Schur.) Gürke, la Curt-Bunar, rară.

Desigur mai există mai multe varietăți și forme; studiul lor a fost amânat pentru motivele expuse la început.

Quercus conferta Kit., Ghiulerchioi rar; Curt-Bunar foarte rar; un exemplar mare lângă șosea, mai jos de Arabagi.

Ulmus glabra Mill., Ghiulerchioi, Curt-Bunar, Canara; în păd. Curt-Bunar s'a găsit și var. suberosa Mnch.

Ulmus scabra Mill., Ghiulerchioi, foarte rar. Specie până acum necunoscută din Cadrilater.

Clematis vitalba L., Ghiulerchioi, Curt-Bunar, destul de frecvent; pe marginea șoselei, mai jos de Arabagi, în tufărișuri.

Tilia tomentosa Mnch., Ghiulerchioi, Canara, Duslen-

Coru. Exemplarele colectate în primele două localităţi aparţin formei inaequalis Simk.

Tilia cordata Mill., Ghiulerchioi; Canara, pe stânci la cotul mare. Exemplarele colectate la Ghiulerchioi aparţin var. typica Beck. Specie nouă pentru Cadrilater.

Cotinus coggygria (L.) Scop., Canara, pe stânci în vreo 2 locuri, aproape de Saranebe. Exemplarele colectate aparţin var. arenaria (Wierzb.) Jáv.

Acer campestris L., Ghiulerchioi, Saranebe, Canara (şi pe stânci). Foarte abundent.

Acer tataricum L., Ghiulerchioi, Curt-Bunar, Canara.

Evonymus europaea L., Curt-Bunar, rar; Saranebe; Canara, pe stânci. Toate exemplarele colectate aparţin var. bulgarica Vel.

Evonymus verrucosa Scop., Canara, mai ales pe stânci.

Staphylea pinnata L., Canara, numai 1—2 exemplare, pe grohotiş, la cotul mare.

Paliurus aculeatus Lam., Canara, numai un grup de câteva exemplare, în albia văii, aproape de satul Iurtluc.

Rhamnus cathartica L., Canara, mai ales pe stâncării; mai rară decât specia următoare.

Rhamnus saxatilis Jacq., Ghiulerchioi; Ialoşman, rar; Canara, abundent, mai ales pe stâncării. Predomină var. tinctoria W. & K.; în Canara s'a găsit şi var. typica Beck.

Cotoneaster integerrima Medic., Canara, un grup de câteva exemplare pe stânci, aproape de Saranebe. Specie până acum necunoscută din Cadrilater.

Pyrus communis L., Chiulerchioi, Curt-Bunar, Cupeluc-Coru, Saranebe, Canara (chiar şi pe stâncării), Duslen-Coru; arborii izolaţi pe marginea drumurilor, în multe puncte. Exemplarele colectate la Ghiulerchioi şi Cupeluc-Coru aparţin var. achras (Gaertn.) Wallr.

Pyrus elaeagrifolia Pall., Curt-Bunar, foarte abundent; Cupeluc-Coru; Saranebe, rar; Deslen-Coru, rar; mai multe exemplare bătrâne pe marginea şoselei, mai jos de Arabagi. Materialul colectat aparţine var. typica Cretzoiu & Neuwirth.

Malus communis Lam., Curt-Bunar; Saranebe; câteva exemplare izolate pe marginea şoselei, mai jos de Arabagi.

Sorbus domestica L., Ghiulerchioi, foarte rar. Specie nouă pentru Cadrilater.

Sorbus torminalis (L.) Cr., Ghiulerchioi, rar; Canara. Exemplarele culese din ambele localități aparțin formei mollis Beck.

Crataegus monogyna Jacq., Ghiulerchioi, Curt-Bunar, Ialoșman, Saranebe, Canara, Duslen-Coru; pe șosea mai jos de Arabagi. Peste tot foarte abundent. Exemplarele colectate aparțin var. typica Beck.

Rosa canina L., Curt-Bunar, Duslen-Coru.

Rosa gallica L., Curt-Bunar, Duslen-Coru.

Prunus mahaleb L., Curt-Bunar, abundent; valea Cheseigic, tufe izolate pe stânci; Canara, foarte abundent peste tot, mai ales pe creste și versanți stâncoși, precum și pe grohotișuri. Exemplarele colectate aparțin var. typica Asch. & Gr.

Prunus spinosa L., Ghiulerchioi, Curt-Bunar, Duslen-Coru; abundent. Tufe izolate pe lângă șosea, mai jos de Arabagi. Exemplarele colectate aparțin var. dasyphylla Schur.

Genista tinctoria L., Curt-Bunar. Exemplarele colectate aparțin var. vulgaris Spach. f. latifolia (Schur.) Asch. & Gr.

Cytisus austriacus L., Curt-Bunar, Cupeluc-Coru. In prima localitate s'a culeș var. danubialis Vel., în cealaltă forma obișnuită.

Cornus mas L., Ghiulerchioi; Curt-Bunar, foarte abundent; Saranebe; Canara (și pe stânci).

Cornus sanguinea L., Ghiulerchioi.

Hedera helix L., Ialoșman, rar; Canara, destul de frecvent, pe stânci.

Fraxinus excelsior L., Canara, relativ rar, prin pădure, pe alocuri și tufărișuri pipernicite pe stânci. Cât s'ar părea de curios, dar până acum această specie n'a fost semnalată în Cadrilater.

Fraxinus ornus L., Giulerchioi, rar; Canara, destul de frecvent, chiar și pe stâncării. Exemplarele colectate aparțin var. typica Lingelsh.

Ligustrum vulgare L., Curt-Bunar, Canara.

Sambucus nigra L., Saranebe, Canara.

Viburnum lantana L., Ghiulerchioi, rar; Canara, destul de frecvent, chiar și pe stâncării.

LITERATURA

P. Ascherson & P. Graebner: Synopsis der mitteleuropäischen Flora.

A. Borza: Flora Romaniae Exsiccata.

P. Cretzoiu & I. Neuwirth: Zur Kenntnis der Flora des Bezirkes Caliacra in Süd-Dobrogea. In „Repertorium specierum novarum regni vegetabilis", 1934.

P. Cretzoiu & I. Neuwirth: Notă asupra câtorva plante din pădurile județului Durostor. In „Revista Pădurilor", 1935.

P. Enculescu: Zonele de vegetație lemnoasă din România.

C. Hegi: Illustrierte Flora von Mittel-Europa.

Z. Panțu: Contribuțiuni la Flora Dobrogei Nouă.

I. Prodan: Flora pentru determinarea și descrierea plantelor ce cresc în România.

I. Prodan: Die Flora der Dobrudscha und ein kurzer Überlick über die Flora der Meeresküste Rumäniens.

I. Prodan: Conspectul Florei Dobrogei. Part. II.

Contributions à l'étude de la flore du Cadrilater (Dobroudja méridionale).

Beiträge zur Kentniss der Flora der Süd-Dobrudscha.

Verfesser beschreibt einen Ausflug durch den sogenannten Cadrilater (Süd-Dobrudscha). Zweck war die Untersuchung der Holzgewächse vom pflanzengeographischen Standpunkt.

Es wurden zwei Formationen unterschieden.

a) die artenarmen Wälder der Ebene und des schwach welligen Terrains;

b) die artenreichen Wälder und Gestrüppe der steilen und felsigen Abhänge der Täler.

Zum Schlusse wird ein Verzeichnis des beoachteten und gesammelten Holzarten, nebst Fundorte gegeben.

Als am häufigst vorkommenden Arten des Gebietes, werden folgende angeführt: Carpinus orientalis, Quercus cerris, Q. lanuginosa, Acer campestris, Pyrus communis, Crataegus monogyna, Prunus mahaleb und P. spinosa.

Neue Arten für das betreffende Gebiet, die bisher in der Fachlitteratur noch nicht angegeben sind, sind folgende: Ulmus scabra, Cotoneaster integerrima, Sorbus domestica (alle drei sehr selten), Tilia cordata und merkwürdigerweise auch Fraxinus excelsior (beide häufiger)

CÂTEVA PLANTE INTERESANTE DIN MARAMUREŞ

de Ing. A. COMAN

In cele de mai jos dau staţiunile a trei plante fanerogame, primele două noi pentru flora Maramureşului, ia treia — Trichophorum pumillum — nouă pentru întreaga floră a ţării noastre.

Asplenium Forsteri Sadl. (Syn.: Asplenium cuneifolium Viv). — E cryptogamă vasculară rară în flora ţării noastre. După J. Prodan, Flora I, p. 11, se găseşte în munţii Parângului şi în Banat, în regiunea alpină.

In Maramureş am găsit-o numai într'un singur loc, pe Pietrosul din Borşa. Cele două exemplare pe care le posed în herbarul meu au fost colectate pe stâncile calcaroase dela despărţirea punctului Corhele-Pietrosului de Arsicioara-Pietrosului, la o altitudine de 1715 m şi expoziţiunea Estică.

Probabil că mai creşte şi în alte staţiuni asemănătoare din munţii Maramureşului.

Androsace chamaejasme Wulf. — Este deasemenea o plantă rară a crestelor înalte de munţi. Posed din regiunea cercetată mai multe exemplare din următoarele trei localităţi: din Puzdrea-Borsaneasca, exp. N.-W. la o alt. de 1799 m; din Pietrosul, sub Jezer, exp. N. şi alt. 1774 m; şi din Vârful-Muscheta (sau Vârful Cailor) la alt. de 1945 m.

C. J. Oehninger, în Atlas der Alpenflora, spune că în Europa se află numai în Alpi şi Carpaţi, între 1400—3000 m alt.; în Alpi e comună pe sol calcaros.

Trichophorum pumillum (Vahl.) Schinz. et Thell. Este o Cyperacee necunoscută încă din flora României.

In Maramureş am aflat-o în Puzdrea-Borşaneasca, spre vale, la cantonul funicularului, într'o mocirlă împreună cu

Salix hastata L., Orchis cordigera Fr., Carex canescens L. și Eriophorum vaginatum L.

S. Javorka, în Magyar Flora, dă ca distribuție geografică pentru această specie: Tatra-Fatra-Mare, în Carpații Cehoslovaciei și în Alpi. Mai departe, ajunge până în Asia și America de Nord.

Din stațiunea din care am colectat-o posed în herbarul meu 6 exemplare, culese în același punct și în aceiași zi, la o altitudine de 1740 m și expoziție West.

Einige seltene Pflanzen in Maramureș.

Quelques plantes intéressantes de Maramureș.

REFERATE—COMENTARII

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră

RIDICĂRILE TOPOGRAFICE SPECIALE PENTRU STUDIUL TERENURILOR IN ALUNECARE

de D. DRÂMBĂ
Ing. consilier silvic

INTRODUCERE

Problema stabilizării terenurilor în alunecare este una dintre acelea care se întâlnește cel mai des în lucrările de corecțiunea torenților și de ameliorarea terenurilor degradate.

După cum se știe, aceste alunecări pot fi de trei feluri:

1. Alunecări provocate numai de apele de infiltrațiune și de isvoare;

2. Alunecări provocate numai de mâncăturile longitudinale și transversale dela picioarele malurilor;

3. Alunecări mixte, provocate atât de apele de infiltrațiune sau de isvoare cât și de mâncăturile dela picioarele malurilor.

Pentru a se stabili proporțiile și gradul de intensitate al alunecărilor, înainte de începerea lucrărilor de fixare, se impune o ridicare topografică detaliată, care să aibă de scop determinarea amplitudinii deplasărilor punctelor în alunecare, prin reperarea lor față de anumite puncte fixe de pe terenul înconjurător.

După ce s'au executat lucrările de corecțiune sau ameliorare, și chiar în cursul lor, studiul topografic al terenurilor a căror fixare se urmărește, constă dintr'o serie de ridicări succesive, sprijinite pe ridicările anterioare lucrărilor de fixare, și continuate mai mulți ani dearândul, în scopul de a se determina scara variațiunei deplasărilor punctelor în alunecare, față

de reperile stabile, a căror poziţie fusese determinată prin operaţiuni topografice de mare precizie.

Aceste operaţiuni topografice încetează atunci când deplasarea este nulă sau aproape nulă, ceiace este un indiciu sigur că lucrările de corecţiune întreprinse au fost eficace şi că şi-au atins scopul. Astfel fiind, se poate spune că ridicările topografice, făcute în cursul şi după executarea lucrărilor de corecţiune, constituesc o verificare a eficacităţei acestora din urmă.

Pentru acest cuvânt, la Şcoala de Ape şi Păduri din Nancy, operaţiunile speciale, relative la studiul alunecărei terenurilor, ocupă un loc important în cursul de Topografie forstieră.

In cele de mai jos, voiu expune modul cum se aplică metodele clasice topografice, în aceste cazuri speciale. In acest scop, voiu folosi experienţa forestierilor francezi reproducând, în unele părţi, fără a schimba cu nimic îndrumările alpinistului încercat d-l Bernard, fost profesor de topografie forestieră la Şcoala din Nancy, strânse în notiţele dela cursul său, şi complectându-le cu documentarea ce mi-am putut face personal la faţa locului cu ocazia mai multor călătorii de studii făcute în Alpii francezi, în anii 1931—1936.

Scopul publicărei acestui studiu este, în primul rând, de a pune la îndemâna inginerilor silvici români, rezultatele experienţelor de decenii, făcute de silvicultorii francezi în rezolvarea acestei probleme de topografie forestieră, dat fiindcă francezilor le revine meritul de a fi ştiut să asocieze, cei dintâi, lucrările forestiere cu acele de geniu civil.

GENERALITĂŢI

Studiul unui teren în alunecare necesită, în prealabil, ridicarea unui plan topografic general, care să cuprindă nu numai suprafaţa masei în mişcare ci şi suprafeţele înconjurătoare stabile.

Intinderea suprafeţelor de ridicat fiind în general de mai multe sute de hectare, suntem nevoiţi, de cele mai multe ori, să acoperim zona interesată cu o reţea destul de deasă de puncte de triangulaţie, ridicate cu mare preciziune, pe care se vor sprijini ulterior toate ridicările topografice de planimetrie şi nivelement.

Aceste puncte de tiangulație se ridică în plan cu teodolitul, după metodele clasice ale topografiei (reiterație cu ambele poziții ale lunetei), iar calculele și raportarea se fac cu mare precizie.

Ridicările topografice de detaliu se fac cu tacheometru ordinar sau cu tacheometru Sanguet sau chiar cu busola, după procedeele cunoscute în topografie, atât în ce privește operațiunile pe teren, cât și în ceeace privește lucrările de birou (calculele și raportarea planurilor).

In afară însă de ridicările cu un caracter pur topografic, studiul alunecărilor unui teren, mai necesită unele operațiuni speciale, mult mai precise decât operațiunile topografice obicinuite și destinate să arate sensul și mărimea deplasărilor maselor în mișcare, precum și variațiunile lor de nivel.

Aceste operațiuni speciale — cari consistă esențial din lucrările de nivelement transversal și din reperarea unor anumite puncte alese pe suprafața în alunecare — trebue să se sprijine și ele la rândul lor pe puncte riguros determinate.

Aceste din urmă puncte precise, aflate întotdeauna pe terenul absolut nemișcător, sunt alese în general pe delăturile masei în mișcare și pe ambele țărmuri, astfel ca să formeze două câte două, aliniamente aproximativ perpendiculare cu direcțiunea presupusă a mișcării.

Având în vedere caracterul lor, aceste puncte trebuesc să fie puncte trigonometrice, în care scop trebuesc înglobate în rețeaua de triangulație.

Când aceasta nu este cu putință, ele se determină prin metoda ridicării înapoi (Pothenot).

CAP. I *)

Reducerea lungimilor la aceiași suprafață de nivel.

Ori cum ar fi, ridicarea și calculul unei triangulații presupune cunoașterea lungimei unei baze.

Ori, la munte, nu se pot măsura distanțe mari, cu o precizie suficientă. Asemenea lungimi nu le putem găsi decât pe

*) Indrumările din Cap. I—V, sunt extrase din notițele dela cursul Profesorului Bernard, Nancy.

fundul văilor, deci la altitudini mici. Cum prin forța lucrurilor, bazele de control sunt la altitudini diferite, pentru a se putea face controlul închiderei triangulației, toate aceste baze trebuesc reduse la nivelul mării.

In ridicările terenurilor în alunecare, cele mai mici deplasări ale punctelor trebuind să fie înregistrate, se impune dela sine ca toate lungimile să fie reduse la aceiași suprafață de nivel, spre a se putea deduce, în fiecare caz, care este lungimea lor reală, la altitudinea unde se găsesc.

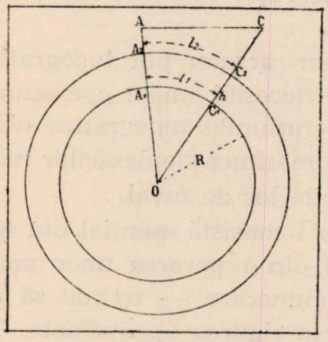

Fig. 1.

După cum se va vedea mai jos, această corecțiune nu este neglijabilă.

Intr'adevăr se știe că, atunci când se proectează orizontal pe o suprafață, dacă această suprafață poate să fie asimilată cu un plan, toate proecțiunile sunt identice, oricare ar fi altitudinea planului de comparație; dar dacă se consideră suprafața de nivel ca sferică o aceiași dreaptă AC (fig. 1) se va proecta, pe două dintre ele, după liniile $A_1 C_1$ și $A_2 C_2$ de lungimi diferite l_1 și l_2.

Dacă se înseamnă cu **h** diferența de altitudine ditre ele și cu **R** raza pământului, rezultă ușor relațiunea:

$$\frac{l_2}{l_1} = \frac{R + h}{R}$$

$$l_2 - l_1 = l_1 \frac{h}{R}$$

Se impune deci ca să se precizeze care e suprafața de nivel anume aleasă ca plan de comparație și, de aceia, în triangulațiile de mare precizie, între care se pot număra și acelea destinte să ne indice cele mai mici deplasări ale punctelor în alunecare, când s'au măsurat mai multe baze la altitudini foarte diferite, se impune ca să fie reduse la acelaș nivel (nivelul mării), corecțiunea putând să fie apreciabilă. La o diferență de nivel de 300 metri și pentru o bază lungă de 1 kilometru, ecartul, potrivit formulei de mai sus, este cam de 5 cm;

prin urmare mai mare decât erorile admise în măsurătorile de precizie.

De multe ori, în loc de a măsura direct o bază, se ia ca bază distanța care separă două puncte trigonometrice care fac parte dintr'o triangulație anterioară sau din triangulația hărței Țării. Valoarea distanței, luată din această triangulație, va servi ca punct de plecare pentru calculele operatorului și dacă acesta, ulterior, desfășoară o triangulație complimentară pentru ridicarea profitelor transversale și pentru reperarea punctelor în alunecare, va trebui să corecteze distanța dintre punctele acestei triangulații cu valoarea corecțiunei de mai sus și care întotdeauna este pozitivă.

Să dăm un exemplu aplicabil la terenurile în alunecare:

Să însemnăm prin **h** media altitudinelor celor două extremități ale unei laturi, exprimată în kilometri și prin l_1, lungimea acetei laturi la nivelul mării, exprimată de asemenea în kilometri. Lungimea l_2 a acestei laturi, la altitudinea medie **h**, se obține adăogând la l_1 cantitatea $l_2—l_1$, exprimată în metri, dată de formele :

$$l_2—l_1 = \frac{l_1 . h}{R} = \frac{l_1 h}{6{,}37}$$

CAP. II.

Jalonarea profilelor transversale.

Față de precizia cerută în asemenea lucrări, jalonarea profilelor transversale trebue făcută cu teodolitul sau cu un tacheometru obicinuit, a cărei lunetă se poate da peste cap.

Dacă se ia anumite precauțiuni, se poate lucra și cu tacheometrul Sanguet, a cărei lunetă nu se poate da peste cap; în acest caz, se cere numai ca instrumentul să fie prevăzut cu o nivelă mobilă, care se poate așeza călare pe axa de rotație orizontală (axa secundară) a lunetei.

1. Jalonarea cu teodolitul sau cu tacheometrul a cărei lunetă se poate da peste cap.

Să presupunem că cele două extremități A și B ale profilului transversal, ce trebue trasat, sunt însemnate cu precizie

pe teren, prin repere (borne, țăruși, etc.) care se pot ușor găsi. Dacă stationăm în A, de exemplu, cu intenția de a jalona profilul din A spre B, și dacă presupunem că punctu B se vede clar în lunetă și este determinat printr'un semnal, care nu poate da loc la nicio îndoială, în ceeace privește precizia punctărei, iată cum se succed operațiunile :

Punem teodolitul în stație în punctul A, așa fel ca axul principal (zis și axul general) să treacă riguros prin punctul A, după teren, servindu-se de mișcarea de translație a platformei trepiedului, care înlesnește mult o punere în stație rapidă și precisă.

Facem apoi toate verificările și rectificările instrumentului, cât se poate mai bine, având în special grija să facem o foarte îngrijită verificare și rectificare a nivelei.

Procedăm apoi la calarea instrumentului. Aceste două operațiuni sunt perfecte numai atunci când bula nivelei fixe va rămâne între repere, în orice poziție a instrumentului dacă îl facem să se învârtească ușor, cu un tur complect de 400 grade în jurul axului principal.

Nu este numai decât nevoie să se facă și verificarea și rectificarea eclimetrului (orizontalitatea axei optice la zero), căci, după cum se va vedea mai departe, la măsurarea unghiurilor de înclinarea vizelor, nu se întrebuințează teodolitul.

Nu trebue uitat că nivela fixă se deranjează foarte ușor sub influența loviturilor, chiar ușoare, pe care le poate primi instrumentul, când se introduce în cutie sau când se scoate, precum și în timpul transportului. De aceia se recomandă ca verificarea și rectificarea să se facă din nou, pe cât posibil la fiecare punere în stație.

Deasemenea, nu trebue uitat că rectificarea nivelei și calarea instrumentului (verticalitatea axei generale a instrumentului), nu rămân mai niciodată permanente tot timpul cât ține o operațiune de jalonare de oarecare durată, mai ales dacă se lucrează în soare, fără umbrelă. Această deranjare se produce în special din cauza încălzirii inegale a părților metalice ale instrumentului și a picioarelor trepiedului, care stau unele la umbră și altele la soare.

De aceia se impune ca rectificarea nivelei și calarea să fie revăzute din timp în timp, ori decâteori s'ar constata că

bula ar fi ieşit dintre repere în mod apreciabil (să zicem cu o diviziune a nivelei).

După ce am atras atenţia asupra acestor fapte, să continuăm cu descrierea jalonării.

Eclimetrul instrumentului fiind aşezat la dreapta, după ce am strâns bine şurubul mişcării generale, slăbim şurubul mişcării alidadei şi vizăm punctul B, care va apare în câmpul lunetei; apoi cu ajutorul şurubului de mici mişcări al alidadei, facem ca intersecţia firelor reticulare să coincidă cu punctul B.

Această operaţiune odată terminată, nu ne mai atingem de niciunul din şuruburi, nici de mari, nici de mici mişcări, afară numai de şuruburile de înclinarea lunetei pentru a înlesni punctarea în înălţime la diferite puncte ale profilului.

Ajutorul va purcede la alegerea punctelor profilului începând, de exemplu, cu capătul profilului aflat de partea operatorului. Ajutorul va avea cu el o mică sau chiar numai un jalon, pe care îl va înfige în pământ cât se poate de vertical.

Operatorul, îi va arăta prin semne, sensul în care va trebui să se mişte.

Piciorul mirei sau al jalonului vor fi considerate ca bine aşezate, atunci când vor fi bisectate de firul vertical al reticulului, acesta din urmă fiind presupus perfect vertical.

E bine ca operatorul să nu utilizeze decât porţiunea din fir aflată în vecinătatea punctului de încrucişarea firelor, pentru a se evita eroarea care ar putea să rezulte din neverticalitatea perfectă a firului reticular denumit fir vertical.

Ajutorul va însemna, după aceia, pe faţa pământului, printr'un ţăruş, punctul unde a fost mijlocul mirei sau piciorul (sabotul) jalonului; apoi se va duce mai departe pentru a determina un al doilea punct al profilului şi aşa mai departe, — operând întotdeauna în acelaş mod.

Deoarece unele profile trec de multe ori de un kilometru de lungime, distanţele dintre ajutor şi operator, încep repede să ajungă destul de mari, astfel că operatorul nu mai poate transmite semnele cu vocea.

Pentru înlesnirea şi pentru rapiditatea şi bunul mers al operaţiunei, e bine ca operatorul să aibă cu el un fanion, a

cărei pânză să aibă cel puțin 0,70 m lungime și al cărui băț să nu fie mai scurt de 1,20 m.

Va coborî fanionul dela Zenit la dreaptă sau la stânga lui, după cum va voi să facă să se miște ajutorul la dreapta sau la stânga sa. Ajutorul, ținând vertical jalonul, va trebui să stee în mod obligator cu fața la operator; în felul acesta, dreapta operatorului corespunde evident cu stânga ajutorului și invers. Urmează deci ca ajutorul trebue să se deplaseze numai după semnele făcute de operator, fără să le interpreteze în raport cu poziția lui.

E bine să i se deie chiar un binoclu pentru a vedea cât mai bine semnele făcute de operator.

Când jalonul este bine adus în linie, operatorul va agita fanionul dela stânga la dreapta și invers, trecând prin Zenit. Numai în acest moment ajutorul va înfige ușor jalonul în pământ și apoi, scoțând jalonul, va bate în locul lui un țăruș.

Ca verificare, după ce s'a bătut puțin țărușul, ajutorul va pune din nou mira sau jalonul pe țăruș și operatorul se va asigura că punctul este bine așezat în linie. Dacă întâmplător se găsește o mică eroare de poziție, va fi ușor de corectat făcând noi semne ajutorului. Aceasta nu va trece la punctul următor decât după ce operatorul îi va fi agitat din nou fanionul dela stânga la dreapta sau invers, trecând prin Zenit.

Operatorul își va regula iuțeala și amplitudinea semnelor, ce va face, așa fel ca ajutorul să înțeleagă dacă trebue să se deplaseze mult sau puțin, în sensul indicat.

Din timp în timp operatorul își va verifica nivela, va reface calarea dacă e locul, va viza din nou punctul B și va continua operațiiunea până ce ajutorul va fi sosit la cealaltă extremitate a profilului.

Ajutorul nu se va înapoia numai decât la operator, ci va aștepta oarecare timp, până ce acesta îi va face semn, agitând fanionul după un sens convenit, dându-i să înțeleagă că operațiunea va fi reluată, însă în sens invers.

In genere, o a doua operațiune este necesară.

In adevăr, oricâtă grije s'ar pune, nu se poate ajunge niciodată ca să se facă axa optică a lunetei perpendiculară pe axa ei orizontală de rotație (axa secundară) și ca aceasta din urmă să fie așezată perfect orizontală. De unde rezultă că axa

optică, întorcându-se în jurul axei de rotație a lunetei, nu se va mișca într'un plan vertical, ci va descrie în realitate un con de revoluție cu axa ușor înclinată în raport cu orizontul.

Din cauza aceasta, punctele însemnte pe profil (țăruși, crucile văpsite pe pietre), nu se vor găsi riguros pe linia de intersecție a suprafeței terenului cu suprafață plană verticală ce trece prin punctele A și B (fig. 2 și 3).

Din potrivă jaloanele se vor înșira pe o linie curbă în plan, cum ar fi de ex. A N B (fig. 4). Se va obține astfel punctul R_1 în loc de R.

Dacă s'ar cunoaște simetricul punctului R_1, în raport cu linia A B, adică punctul R_2, s'ar putea găsi adevărata poziție a punctului R, căci punctul R se află la mijlocul lui R_2 R_1.

Pentru a găsi poziția punctului R_2, n'avem decât să reîn-

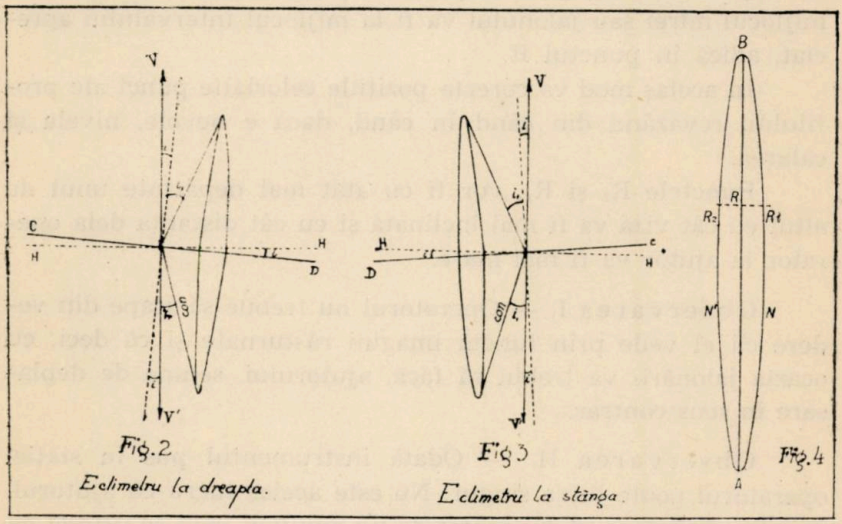

cepem jalonarea, după ce mai întâi am avut grija să dăm luneta peste cap, aducând în acest caz eclimetrul la stânga.

In acest scop, după ce s'a jalonat linia A N B și s'a însemnat cu țăruși pe teren, operatorul va da luneta peste cap, va revedea nivela, va reface calarea și va face semn ajutorului să vină cu jalonul sau cu mira spre el. Insă în loc să traseze pe teren la fel linia A N B, operatorul va corecta imediat poziția fiecărui punct și va așeza jalonul pe adevărata linie A B.

Pentru aceasta, ajutorul înapoindu-se spre operator, se va opri la toate punctele prin care a trecut, cum ar fi de exemplu R_1 și va așeza mijlocul mirei sau jalonului în spatele țărușului. Operatorul va da apoi viza la miră sau jalon, dacă nu există niciun defect de neperpendicularitatea axelor, intersecția firelor recticulare, va trece chiar prin mijlocul mirei sau jalonului.

Dacă defectele există intersecția firelor reticulare va veni în dreapta sau în stânga mirei sau jalonului, cum ar fi de ex. în punctul R_2.

Operatorul va aprecia din ochi intervalul care există între jalon sau miră deoparte și punctul de intersecția firelor de altă parte, adică între R_1 și R_2 și va face semn ajutorului să miște mira sau jalonul până ce punctul corespunzător din mijlocul mirei sau jalonului va fi la mijlocul intervalului apreciat, adică în punctul R.

In acelaș mod va corecta pozițiile celorlalte punct ale profilului, revăzând din când în când, dacă e nevoie, nivela și calarea.

Punctele R_2 și R_1, vor fi cu atât mai depărtate unul de altul cu cât viza va fi mai înclinată și cu cât distanța dela operator la ajutor va fi mai mare.

Observarea I. — Operatorul nu trebue să scape din vedere că el vede prin lunetă imagini răsturnate și că deci, cu ocazia jalonării va trebui să facă, ajutorului, semne de deplasare în sens contrar.

Observarea II. — Odată instrumentul pus în stație, operatorul poate lucra singur. Nu este acelaș lucru cu ajutorul. Acesta are nevoie să fie ajutat de un auxiliar, care să prindă cu binoclu semnele operatorului și să i le transmită, și de unul sau doi auxiliari, cari să fie însărcinați să bată țărușii sau, în lipsa lor ori în imposibilitatea de a-i bate în stâncă, să caute anumite pietre pe care să facă cruci de văpsea spre a le face distincte.

Jalonarea odată terminată, se va trece cât mai repede la ridicarea profilului transversal, căci țărușii bătuți pe aliniament pot să se miște dela o zi la alta, cu distanțe care nu sunt neglijabile.

2. Jalonarea profilelor transversale cu tacheometrul Sanguet.

Metoda rectificării profilului, descrisă mai sus, nu se poate aplica, cu tacheometru Sanguet, deoarece, după cum se ştie, la acest instrument, luneta neputându-se da peste cap, nu se poate aplica metoda cu duble vizări.

Cu toate acestea, putem rectifica profilul şi cu acest instrument. Se cere numai ca instrumentul întrebuinţat să întrunească următoarele condiţiuni:

1. Pe lângă nivela fixă adaptată la alidadă, să aibă o nivelă mobilă cu picioare în formă de furci, care să se poată aşeza călare pe axa de rotaţie a lunetei;

2. Fusele dela capetele axei de rotaţie a lunetei să se poată inversa adică axa secundară (de rotaţie) a lunetei să se poată scoate de pe suporţi.

Inainte de a începe operaţiunea se va cala cu îngrijire tacheometrul, cu ajutorul nivelei fixe, după ce s'a avut grija să se rectifice; apoi, cu nivela mobilă, se aduce axa secundară (axa fusurilor lunetei) orizontal, cât se poate mai exact. Se va verifica şi rectifica deasemenea centrajul lunetei.

Aceste precauţiuni odată luate, operaţiunea se urmează astfel:

Aşezăm instrumentul în staţie în punctul A şi începem jalonarea dela A la B, în acelaş mod ca şi cum am opera cu teoloditul.

Punctarea spre B se va face acţionând asupra şuruburilor de mari şi mici mişcări ale cercului alidad, şurubul mişcărei generale fiind blocat. Punctările în înălţime se vor face mişcând cursorul de-alungul scării de pantă, cu ajutorul şurubului de strângere şi a şurubului de mici mişcări, aflat sub scara de pante.

Tot timpul cât durează jalonarea dela A la B, trebue să observăm ca bula de aer a nivelei fixe şi a celei mobile să rămână între reperele lor.

Inainte de a trece la verificarea şi, la nevoie, la rectificarea profilului dela B spre A, se face darea lunetei peste cap în modul următor:

1. Se ridică nivela şi se inversează fusele axei de rotaţie a lunetei.

2. Se aşează din nou nivela pe axa lunetei, inversându-se picioarele (piciorul care era în dreapta va veni în stânga adică în contact cu acelaş fus al lunetei ca şi mai înainte).

Dacă bula nivelei mobile nu rămâne între repere, se aduce între repere acţionând în sens convenabil asupra şurubului respectiv.

Aceste operaţiuni terminate se va da viză la B şi se va rectifica linia B A în acelaş mod cum se procedează şi cu teodolitul şi păzind aceleaşi reguli.

Observaţiunile I şi II din cazul Teodolitului rămân aplicabile şi în cazul jalonărei cu tacheometrul.

(Va urma).

Besondere topographische Aufnahmen für das Studium ausrutschender Böden.

Levés topographiques spéciaux pour l'étude des terrains en glissement.

(A suivre. Le prochain nouméro contiendra le résumé entier de cette étude).

DIN CULTURA BRADULUI

de V. MAGDAŞ
Ing. subinsp. silvic

Din câteva experienţe recente am putut deduce că bradul atât de greu de crescut în pepiniere, se poate cultiva într'o măsură cât mai mare, dacă aplicăm cele mai bune metode de protejarea seminţei, de însămânţare la timp şi de ocrotirea puieţilor tineri în pepiniere până devin buni de plantat. Odată puietul crescut în condiţiuni normale, se poate planta — desigur în staţiunea lui — tot atât de bine şi cu succes ca şi molidul şi atunci se naşte întrebarea: Nu a sosit oare timpul să oprim năvala împăduririlor cu molid chiar şi în parchetele, indicate pentru introducerea bradului? Se impune deci părăsirea obiceiului de a planta molid sub altitudinea de 1000—1200 m dela nivelul mării, acolo unde pădurile din împrejurimi sunt constituite din fag în amestec cu brad.

Până în prezent în asemenea parchete s'a plantat numai molid şi ici colo câte puţin frasin, paltin pentru amestec, fiindcă molidul se creşte uşor în pepiniere, nu reclamă o prea mare grijă, se cultivă foarte uşor şi vorba cuiva, „numai cu vârful în jos să nu-l plantezi, că se prinde sută la sută dacă e timpul ploios".

Ce frumos e să priveşti o porumbişte sau o holdă de grâu, cum a răsărit fir lângă fir! Cam aşa răsare şi molidul şi se şi menţine. Cu bradul insă lucrul merge greu. Uneori creşterea bradului eşuiază complect dacă nu-i dăm o deosebită atenţiune, dacă nu luăm o serie întreagă de măsuri preventive.

Acesta a fost motivul pentru care s'a păcătuit atât de mult şi atât de greu în contra bradului, înlocuindu-l în cele mai prielnice staţiuni ale lui cu molidul.

Dar acest molid plantat în asemenea staţiuni — observăm la plantaţiunile mai vechi — nu se elaghează în condiţiuni normale. Rămâne crenguros, chiar dacă a fost plantat mai des şi se acopere de muşchiu şi bureţi. Cele mai multe frânturi provocate de zăpezi şi de vânturi se găsesc în asemenea plantaţiuni, pe când în staţiunea normală a molidului de pe la 1000—1200 m în sus, nu se află decât foarte rar. Zgâlţâie vântul molizii, îi îndoaie, dar nu-i poate frânge.

Sub altitudinea menţionată, pe lângă frânturile dese şi bolile cryptogamice numeroase, molidul creşte pospăiat, fraged şi cu inele anuale groase. Deci fără rezistenţă. Ca atare, materialul de construcţie ce-l va produce va fi inferior molidului crescut la locul său, cu solul mai sărac, cu climă mai aspră, cu inele mai înguste, structură mai deasă şi mai bine elagat, calităţi ce se cer lemnului de construcţie.

Este aşa dar sosit momentul să ne întoarcem la cultura bradului şi să-l plasăm în optimul său climateric, ca împreună cu cel provenit din seminţiş preexistent, să formeze 70%—80% în amestec cu fagul natural, cu paltinul, teiul şi frasinul introdus pe cale artificială.

Să nu se creadă că aceasta ar fi o imposibilitate. Din contră vom avea toate posibilităţile de reuşită, dacă vom proceda cu tragere de inimă şi cu stăruinţa necesară la aplicarea următoarelor măsuri:

1. Culegerea conurilor să se facă la timp.

Brazii seminceri trebuesc aleşi dintre arborii mai sănătoşi şi robuşti şi mijlocii ca vârstă, întrucât din experienţele existente cele mai multe seminţe seci se obţin din bifurcaţi, gemeni, iescari, scorburoşi şi cei prea bătrâni sau tineri sub 40 ani.

Începând din prima jumătate a lunii Septembrie, semincerii se supraveghează continuu de pădurarul cantonului şi şeful ocolului spre a se stabili timpul cel mai favorabil culegerii conurilor, deoarece conurile prea coapte, se scutură, când le atinge culegătorul şi nu mai rămâne din ele decât fusul.

În parchetele la rând de tăiere, semincerii se pot doborî pe la jumătatea lui Septembrie, iar conurile se mai lasă pe ei până la coacerea complectă a seminţei. Dacă brazii s'ar doborî când sămânţa e coaptă în conurile îngălbenite, sămânţa se împrăştie.

In multe locuri culegerea seminței se face pe la sfârșitul lunei Septembrie — jumătatea lui Octombrie. In timpul culesului atmosfera trebue să fie uscată iar căratul conurilor să nu se facă pe timp ploios. Dezariparea să se facă repede și însămânțarea, fie în cuiburi sub masiv la buturugă, fie în pepiniere, să se execute necondiționat în aceeași toamnă.

2. Reușita depinde foarte mult de alegerea unei bune pepiniere. Pentru acestea vom prefera podișurile unde vom vedea sub umbra arborilor, ici-colo, pâlcuri, covorașe întinse de semințiș de brad tânăr, sănătos, vesel, de un an, de doi, de un verde-vinețiu ce pare că împrumută ceva din aspectul coloraturei splendide a cerului limpede azuriu. E locul cel mai potrivit pentru înființarea pepinierei de brad.

Asemenea pepinieră sub masiv se poate înființa și în pădurile pure de fag, unde solul este bogat în materii nutritive, iar coronamentele arborilor au crengile rare, permițând pătrunderea luminei solare, de regulă sub arbori bătrâni.

Sub asemenea veterani pensionari, solul a primit de veacuri frunzele căzute an de an, transformându-le în humus bogat, în care vor crește puieții de brad în cantitate cât de mare, sute de mii, milioane, dacă dorim.

Până acuma am căutat să înființăm pepinierele în câte o poiană undeva, iar dacă nu era poiană se raporta că nu se găsesc locuri potrivite pentru înființarea pepinierei. Dar în definitiv ce sunt poienile? Niște goluri mai mult sau mai puțin sterpe, sterile cu solul sărac în care n'a fost în stare să se instaleze nici un soiu de arbore, nimic altceva decât iarbă. Ori nouă ne trebuie tocmai contrariul, locul cel mai fertil și cu acoperiș suficient pentru protecția puieților tineri.

Pentru a se vedea cum se prezintă o pepinieră de brad sub masiv, alăturăm o fotografie privind pepiniera de brad sub masiv din Ocolul silvic Armeniș din Direcțiunea silvică Lugoj.

A fost înființată în toamna trecută, sub conducerea colegului Criveanu, pe atunci șeful acelui ocol [1]). S'au însămânțat

1) Ideia a fost împrumutată dela fosta școală superioară de silvicultură din Schemnitz (Schueczbánia) prin brigadierul silvic Lungu dela Ocolul Armeniș, care în timpul războiului a lucrat la o asemenea pepinieră lângă Schemnitz.

140 kg brad în straturi, cu 4 şiruri dealungul stratului. In primăvară au răsărit complect toate şirurile din toate straturile. A urmat însă năvala şoarecilor cari au ros o bună parte din puieţi până când s'a luat măsuri în contra lor, stropindu-se abundent solul dintre şiruri — nu puieţii, căci se usucă — alternativ cu petrol şi catran, în urma cărei operaţiuni, roaderea şoarecilor a încetat complect. Astfel ne-au rămas 200.000 puieţi cari se desvoltă foarte frumos.

Pepiniera de brad sub masiv dela Cracul Lat din ocolul Armeniş.

La Rusca-Montană s'a cultivat şi se cultivă brad în pepiniere — (în afară de una situată sub poala pădurii de fag) — sub protecţia acoperişului artificial cu muşchiu pe rigole — până la răsărire, — şi prin împlântare de crengi pe marginea straturilor, pentru umbrire.

Pepiniere de brad excelente sub protecţia fagilor bătrâni, se mai găsesc în ocolul silvic Coşava [1]), din Direcţiunea Lugoj şi la Luncani, „Poiana Ruzii" cu 170.000 puieţi, dintre cari 80.000 de 3 ani şi 90.000 de 1 an.

Pepinierele sub masiv de fag au inconvenientul că arborii îşi scutură frunzele şi jirul peste straturi. Pădurarul le poate îngriji însă de acest neajuns. Avantajul cel mare însă este că nu se înierbează prea tare. Ca urmare plivitul este uşor şi ieftin.

1) Şeful Ocolului Ing. silvic Nicolae Boboc.

3. Locul pepinierei odată stabilit, se îngrădeşte bine să nu poată pătrunde iepuri, căprioare, mistreţi. Se sapă solul afund cu hârleţul, iar straturile se fac bine ridicate dela nivelul solului spre a nu suferi de năvala apelor. Apoi se procedează la prepararea seminţei cu praf de minium de plumb. Pentru aceasta se aşează într'un butoiu sau ciubăr când este în cantitate mare şi peste ea se toarnă praf de minium după care se amestecă bine-bine, până ce toată sămânţa se acopere cu un strat roşu-aprins. Muncitorii trebuesc să se îmbrace cu haine cât mai rele, deoarece se colorează cu minium şi nu mai iese culoarea decât foarte cu greu.

Cine cumpără miniumul, mai întâiu are să se convingă, dacă acela este minium de plumb sau minium de fier. Acesta din urmă are o culoare roşie închisă întunecată, ca şi culoarea rocei de hematită şi nu are niciun efect (vezi Jollyet). Miniumul de plumb are culoare roşie aprinsă deschisă şi bate în portocaliu. Acesta este praful care are efect asupra şoarecilor. Dar mai are o însuşire protectoare şi în contra pasărilor: se sperie de căciuliţa roşie din vârful cotiledonului şi nu se apropie de straturi.

4. Cel mai important moment care nu trebue să ne scape nici când din vedere este constatarea bonităţii seminţei, mai ales când se primeşte dela alte unităţi. Să fie pusă la germinare imediat, să se constate precis de ocol procentul de germinaţie indiferent de ceea ce arată procesul-verbal însoţitor de trimiterea seminţei, deoarece este mai prudent să ne oprim la pierderea cheltuielilor de recoltare şi transport, decât ca pe baza unor acte formalistice întocmite uneori în tempo rapid spre a se împlini scriptura, să acceptăm sămânţa drept bună şi pe urmă să sporim pierderile în bani cu continuarea tuturor lucrărilor până la un rezultat nul, ceeace însemnează nu numai o pierdere materială dar şi morală simţitoare.

5. Cu sămânţă bună şi preparată cum s'a arătat, se procedează la însămânţare în rigole în pepinieră sau sub masiv în cuiburi, întotdeauna toamna, fiindcă durata de germinaţie este numai de 6 luni. Sămânţa se îngroapă cel mult la 2 maxi-

mum 3 cm adâncime şi nu la câte 5—6 cm, de unde nu mai răsare.

In acest scop se va selecţiona personalul de conducere a lucrării şi în special lucrătorii cărora li se va atrage atenţiunea în prealabil prin demonstraţiuni practice de felul cum ar trebui să se facă însămânţarea.

Pădurarul însărcinat cu supravegherea pepinierei, va inspecta la fiecare 3—4 zile starea puieţilor răsăriţi, brigadierul de control, săptămânal, iar şeful ocolului de câte ori va avea ocaziunea se va interesa de starea pepinierei.

La pepinierele deschise, rigolele se acoperă peste iarnă cu muşchiu curat fără pământ. Pe timpul răsăririi puieţilor muşchiul se ridică şi se aşează între rigole iar straturile se acoperă cu cregi sau cetină înfipte pe marginea straturilor. Muşchiul se ridică dintre rigole numai după ce a trecut pericolul gerurilor târzii. Umbrişul rămâne însă cel puţin pentru anul întâiu. Apărarea puieţilor în contra şoarecilor se face prin stropirea solului între rânduri cu catran şi petrol fără să atingă puieţii, după cum am mai arătat.

6. Despre însămânţarea bradului în cuiburi sub masiv, s'a mai scris; însă credem că nu e rău dacă se mai repetă.

Cuiburile se plasează la gâtul tulpinii arborilor şi din josul ei, între rădăcini dacă-i posibil, atât din punctul de vedere al protecţiei plantelor contra gerurilor, păşunatului, călcării din partea animalelor, şi a frunzei şi ţărânei adusă de ploi, cât şi pentru motivul că mai târziu prin putrezirea tulpinilor, solul se transformă în adevărată magazie de alimente nutritive, de care se va folosi viitorul arbore în acel loc.

Cuiburile nu se execută sumar, ca mici trocuţe concave cât palma cari repede se umplu de frunze şi pământ încât după câteva luni nici nu se mai cunosc, ci se fac mari, bombate, cu diametrul de cel puţin 60 cm, semănând mai curând a muşuroaie. Pe ele se seamănă împrăştiat, nu pe un singur rând — din cauza şoarecilor — şi nu îngrămădite, căci se mucezesc, câte 20—30 de seminţe la adâncimea de maximum 2 cm, chiar şi atunci când sămânţa este mai bună, când procentul de germinaţie arată 30—40% [1]).

1) Procentul de germinaţie maximal la brad.

In parchetele tăiate ras nu se seamănă direct, ci — în staţiunea bradului — în asemenea parchete se plantează puieţi de brad viguroşi cari să poată rezista în lupta cu buruienile şi extremele de intemperii.

Să trecem cu toată însufleţirea la cultivarea bradului în pepiniere alese judicios, de preferinţă pepiniere sub masiv. In acest caz, am face mult mai bine şi cu mai mulţi sorţi de izbândă, dacă am abandona însămânţarea în cuiburi şi am creşte cât mai mulţi puieţi, pe cari să-i plantăm în amestecul parchetelor tăiate ras şi sub masiv. Insămânţările directe să le lăsăm în grija naturii, acolo unde se pot produce şi să le favorizăm în parchetele tăiate ras, lăsând ici-colo câte un semincer bun producător. care prin împrăştierea seminţei pe sub diferiţi arbuşti şi semănişuri de fag, ar produce o operă de regenerare naturală. Această operă ar fi mult superioară însămânţărilor artificiale sub masiv, cari rămân pretutindeni timide încercări, şi se vor continua ca atare şi de aci înainte. Dar pentru lăsarea câtorva rezerve de brad, fie şi unul la hectar, trebue schimbată complect mentalitatea exploatărilor, prin mult curaj, energie şi stăruinţă! Altfel nu vom mai putea menţine nici proporţia bradului actual acolo unde se află, dar încă să-l mai înmulţim.

Über die Tannenkultur.

Sür la culture du sapin.

Dans la région naturelle du sapin, l'auteur recommande que les régénérations soient faites par des plantations de sapin, au lieu d'ensemencements à la démeure. Les plants nécessaires doivent être cultivés en pépinières. Celles-ci, sont à installer dans un endroit bien abrité et même sous l'ombre de la forêt un peu éclaircie.

ADMINISTRAŢIA PĂDURILOR STATULUI ŞI PRACTICA APROVIZIONĂRILOR

de ILIE C. DEMETRESCU

Intr'unul din ziarele noastre de mare tiraj, a apărut zilele trecute o notiţă cu caracter de comunicat, având următorul conţinut :

„Conducerea C.F.R. a trimis ieri Ministerului Agriculturii o energică întâmpinare, în legătură cu lipsa de traverse de stejar pentru căile noastre ferate.

Se arată în acea adresă că ne mai putându-se întreţine liniile curente, va trebui să se micşoreze sensibil iuţeala trenurilor, chiar pe liniile principale.

Se vor restrânge şi transporturile pe liniile secundare, iar pe cele de mică importanţă, se vor suprima cu totul.

Vor suferi şi construcţiile noui, de care ţara are neapărată nevoie.

Administraţia Casei Pădurilor a cerut imediat Ministerului Agriculturii autorizaţia de a exploata special pentru aprovizionarea căilor ferate cu traversele necesare, toate parchetele de păduri care conţin materialul din care se fac asemenea traverse.

Asemenea material nu se va mai vinde pe viitor nici cooperativelor, nici particularilor pentru foc.

C. F. R. au nevoie deocamdată de 1.600.000 traverse pentru lucrările normale şi 2.200.000 bucăţi pentru lucrările necesare armatei" [1]).

Nota respectivă — semnificativă pentru modul cum se face gospodăria publică în Ţara românească — conţine o seamă

---

1) Sublinierile din textul citat sunt ale autorului de faţă.

de elemente, demne de a fi relevate. Ne oprim asupra lor, în cele ce urmează, și pentru motivul că nu sunt ceva accidental, ci reprezintă un caz particular al unor maniere gospodărești mai obișnuite.

Prima remarcă ce ni se impune — deși nu interesează în principal discuția de față — se referă la anumite stări din Administrația C.F.R. Cum este cu putință ca o așa de vastă, veche și încercată organizație să ajungă deodată în situația precară de a micșora sensibil iuțeala trenurilor, chiar pe liniile principale; de a restrânge și transporturile pe liniile secundare și de a suprima cu totul pe cele de mică importanță ? Consumul de traverse este una dintre nevoile fundamentale ale exploatării respective, alături de șine, vagoane, locomotive. Determinarea sa — mai ales după experiența căpătată — este de o ușurință elementară. In nici un caz, nu se poate invoca dificultatea prevederii, în prmul rând, pentrucă o asemenea situație nu poate fi decât rezultatul unui lung proces de neîmplinire a îndatoririlor de întreținere a liniilor. Dinspre partea ofertei, lucrurile sunt deasemenea lămurite. Țara românească a fost și mai este încă, în oarecare măsură o țară de export în materie de lemn în general și chiar de lemnărie în strânsă conexiune cu confecționarea de traverse. Specialiștii în cele ale economiei forestiere trâmbițează de ani de zile urbi et orbi despre inevitabila criză a producției pădurii românești, din pricina nesăbuitelor supraexploatări, practicate în trecutul apropiat.

Dar chiar în supoziția că situația alarmantă a C.F.R. ar fi căzut deodată din senin, ce este vinovat Ministerul de Agricultură să i se trimită întâmpinări energice și i se descrie tabloul sumbru al transporturilor pe C.F.R? Există o mulțime de țări lipsite de păduri suficiente (Anglia, Germania, Belgia, Ungaria, etc.) care sunt silite să importe enorme cantități de lemnărie anual pentru îndestularea nevoilor, între altele, și pentru liniile lor ferate [2]). Cu toate acestea, trenurile în țările respec-

2) In perioada 1925—1930, comerțul european exterior de traverse a variat între limitele de 2.060.000 — 3.440.000 sau în mediu 2.750.000 m. c., lemn brut, ceeace ar veni la circa 16.500.000 bucăți traverse, dacă socotim 6 buc. la mc lemn brut. Locul prim între țările importatoare de traverse îl ocupă Anglia cu cca 7.500.000 bucăți medie anuală în aceiași perioadă.

tive merg cu iuţeli impresionante, iar traficul lor feroviar, în general, atinge cifre cu mult superioare faţă de al nostru.

Este adevărată că în ultimii 20 de ani s'a creiat la noi şi o tradiţie prin aprovizionările directe cu lemn şi exploatări de păduri în regie prin diverse autorităţi de Stat. Asemenea practici au luat naştere în vremea războiului. Ele erau justificate de stările cu totul excepţionale ale timpului. Cu deosebire lipsa de fonduri băneşti, cerute de regie, apoi lipsa de personal şi de braţe de muncă, au îndemnat Administraţia Casei Pădurilor să cedeze exploatarea parchetelor sale anule armatei, Căilor Ferate, comunelor, etc. Lucrul era justificat şi prin tendinţa pe care o manifestă în genere economia naţională în vreme de război de a se apropia de tipul economiei de acoperire şi a se depărta de cel al economiei de schimb.

A continua cu asemenea sisteme şi în timpuri altele decât cele de război este o mare eroare, cel puţin în principiu. Economia de acoperire reprezintă din punctul de vedere al economisirii forţelor, al cheltuielilor de producţiune, al perfecţiunii tehnice, o formă mai inferioară, mai neevoluată, faţă de economia de schimb. In ţările occidentale, cu o sănătoasă şi înaintată economie naţională, nu se recurge la practici de domeniul economiei de acoperire decât cu totul excepţional, chiar în vreme de război.

La prima vedere, n'ar apărea nimic mai simplu şi mai logic ca Statul proprietar de păduri să acopere nevoile în lemn de foc şi de lucru ale instituţiunilor şi întreprinderilor sale, direct din producţiunea sa. Aşa ar face, bună oară, şi un proprietar particular oarecare. Dacă analizăm chestia mai profund, vedem că se cam schimbă lucrurile. Mai întâiu de toate, un om chibzuit, nu îşi acopere nevoile din producţiunea proprie decât numai dacă această cale i se pare mai convenabilă. Subscriitorul acestor rânduri, a cunoscut un proprietar de păduri în Ialomiţa, care îşi încălzea casa cu cărbuni, în timp ce vindea lemnul de foc exploatat în parchetul alăturat. Aşa a socotit omul că e mai convenabil pentru bugetul său. La fel şi în cazul Statului. Diversele sale instituţiuni şi întreprinderi trebue să-şi păstreze perfecta independenţă în ceeace priveşte raporturile lor de furnituri. Aceste raporturi trebue să se bazeze numai pe socoteli precise şi drepte. Preţul furniturilor

cată a se fixa de jocul nestingherit al cererii și ofertei de pe piață. Numai în acest fel, se dă cea mai bună utilizare a bunurilor.

Are Administrația Căilor Ferate nevoie de traverse, în cantități ordinare sau excepționale? Foarte bine. Să publice nevoia sa. Casa Pădurilor se poate prezenta la licitație alături de oricare alt furnizor de asemenea materiale. In funcție de prețurile atinse, C.F.R.-ul își va cumpăni nevoile sale, iar CAPS-ul își va putea fixa mai util, atât cantitățile de lemn de exploatat, ca și felul de sortare a materialelor respective. Nu nevoia, chiar foarte presantă, pentru traverse a CFR-ului trebue să fie determinată la întocmirea programului de exploatări al CAPS-ului, ci considerațiunile de o cât mai bună valorificare a produselor sale. Și aceasta, privită à la longue și exprimată sub formă de venit maxim. Procedând așa cum se pare că reese din nota citată, este foarte probabil ca, sau bugetul uneia, sau al celeilalte instituțiuni să fie avantajat sau desavantjat. Ni s'ar putea răspunde că ceeace pierde una dintre instituții, câștigă cealaltă. Ambele aparținând Statului, s'ar produce o compensare. Nu este chiar așa, deoarece atunci când e vorba să judecăm modul cum funcționează o asemenea instituție, trebue să cunoaștem în mod precis efectul financiar al activității sale. Nu vom ajunge să facem bună gospodărire, atât timp cât ne vom legăna în vagul unor formule generale, cum ar fi de pildă, funcțiunile sociale, economice, etc.

S'ar mai putea întâmpla ca consumul de bunuri să fie neeconomic și în acest fel să se păgubească direct și indirect economia națională. Dacă CFR-ul primește traverse mai ieftine sau mai scumpe decât ar stabili concurența liberă, atunci consumul său de asemenea materiale este mai mare sau mai mic decât ar hotărî-o echilibrul general economic al bunurilor naționale. Acest lucru se va răsfrânge în chip neconvenabil mai întâi asupra celorlalte sortimente complimentare ale materialului lemnos și apoi în general asupra tuturor bunurilor, în gradațiuni diverse.

S'ar mai putea întâmpla ca producțiunea de traverse prin regie de Stat să fie mai scumpă, decât prin jocul liber al concurenței, din cauza imperfecțiunei tehnice și a lipsei de interes suficient din partea organelor executante. Nu putem avea de

fel certitudinea că un ocol silvic care a primit ordinul de a confecționa neapărat un anumit număr de traverse, a făcut o mai bună treabă și din punctul de vedere mai restrâns al Administrației, și din cel mai larg, al economiei naționale, decât dacă ar fi dirijat lemnul acolo unde i se oferea un mai mare preț. Avem convingerea că metoda stabilirii dela centru a cantităților de traverse pe care are să le confecționeze diferitele ocoale este nepractic. Credem că procedeul invers, de a se face mai întâi cunoscută nevoia C.F.R. și de a se cere — chiar foarte urgent — ofertă din partea ocoalelor, ar fi cel normal. In Germania, de pildă, care în orice caz are uneori nevoi de lemn tot atât de presante ca și unele Administrațiuni ale noastre, nici nu s'ar putea concepe o altă cale de furnizare decât aceia a cumpărării pe cale licitativă.

Nu mai vorbim de perturbarea pe care o produc asemenea măsuri în gospodăria celorlalți proprietari de păduri, care dețin totuși cca 70% din suprafața totală a pădurilor Țării.

Trebue odată să ajungem ca ideea de calcul să devină elementul de bază în activitatea tuturor instituțiunilor publice. Trebue să ajungem odată să ne convingem că prețul este cel mai bun regulator al consumului economicos.

Să nu uităm că Rusia sovietică însăși, a cărei economie este de Stat și are conducere centrală și unitară, organizează totuși diversele sale întreprinderi pe principiul independenții și al prețului de concurență. Dacă nu îi reușește acest lucru în mod deplin—din cauza naturii acestei economii—faptul acesta constituie tocmai viciul său fundamental.

Staatsforstverwaltung und Holzversorgung der Staatsbetriebe.

L'Administration des forêts domaniales et la pratique de l'approvisionnement des institutions publiques.

En Roumanie il y a une forte tendance de faire satisfaire les nécessités en bois des diverses institutions publiques par la Caisse Autonome des forêts de l'Etat.

L'auteur fait un examen critique de cette pratique, et montre aussi quelques inconvénients qui en résultent pour l'économie nationale et pour l'Administration.

CÂTEVA ÎNSEMNĂRI PE MARGINEA LEGII PENTRU PĂDURILE DE PROTECȚIE ȘI A LEGII PENTRU PĂDURILE NECESARE APĂRĂRII NAȚIONALE

de Ing. TIB. CERNESCU

Deși, după amplele și documentatele articole publicate în „Revista Pădurilor" de d-nii Dr. Ilie Demetrescu și Dr. V. Sabău, referitoare la legislația noastră silvică din 1935, în legătură cu pădurile de protecție, îmi e foarte greu de a mai relua acest subiect; totuși cred că nu sunt fără de folos cele câteva observații, ce voiu face pe marginea Legii pentru pădurile de protecție și a Legii pentru pădurile necesare apărării naționale.

1. Declararea unei păduri, ca pădure de protecție, în conformitate cu Legea pentru pădurile de protecție din 20.IV.1935 se face pe baza încheerii comisiunii județene specificate la art. II avizată de Consiliul technic al pădurilor complectat potrivit prevederilor art. III.

Avizul se supune aprobării Ministerului de Agricultură și Domenii, instituirea perimetrului de pădure de protecție făcându-se prin Decret regal.

Pădurile Statului considerându-se de drept supuse regimului de protecție specificat în legea susmențională, prin publicarea în Monitorul Oficial, ceilalți proprietari de pădure pot face întâmpinare Ministerului de Agricultură și Domenii, în termen de 3 luni, în contra hotărîrii de determinare a perimetrului pădurii de protecție.

Art. IV prevede că întâmpinările se vor aviza din nou de comisiunea dela art. III supunându-se aprobării Consiliului de Miniștri, după propunerea Ministerului de Agricultură și Domenii.

In primul rând, art. III nu amintește de nici o comisiune, ci numai de consiliul technic. Art. II e acela care vorbește de comisiunea județeană a pădurilor de protecție, așa că, sau e o greșală de articol sau ceea ce e mai probabil o greșală de nomenclatură, confundându-se noțiunea de comisiune cu cea de consiliu, căci e mai natural ca întâmpinările să fie avizate de Consiliul technic, iar nu de comisiunea județeană.

In orice caz, se impune corectarea cuvenită.

Apoi odată instituirea făcută prin Decret regal, cum se mai poate reveni asupra ei, numai prin aprobarea consiliului de Miniștri, fără un alt Decret regal și urmată de o nouă publicare în Monitorul Oficial ?

Oare n'ar fi fost mai bine, ca avizul Consiliului technic dat asupra încheerii Comisiunii județene să fie comunicat proprietarului respectiv, care în termen de trei luni, să poată face întâmpinarea cuvenită, care avizată de Consiliul technic și atașată dosarului anterior, să fie supus aprobării Ministerului de Agricultură și Domeniilor, dându-se cuvenitul Decret regal, care se va publica în Monitorul Oficial ?

2. Prin art. 3 din Legea pentru pădurile necesare apărării naționale din 13.IV.1935, în pădurile declarate ca atare, defrișările sunt oprite, cu excepția defrișărilor prevăzute la art. 13 al. e) și g) din Codul Silvic, adică:

e) când va fi necesitate să se construiască prin pădure, case de locuit și alte clădiri necesare exploatării, drumuri, sau alte mijloace de transport, să se creeze locuri de depozite pentru lemne și să se deschidă linii de amenajament, sau linii destinate să separe în caz de partaj, diferitele părți ale proprietarilor ce stăpânesc pădurea în indiviziune.

g) când întinderea porțiunii defrișate va fi compensată prin împădurirea prealabilă a unei întinderi egale de teren și când tinerele plante, cu vârsta de cel puțin 3 ani, reprezintă toată garanția de reușită a împăduririi.

Prin art. VI din Legea pentru pădurile de protecție, posibilitatea de defrișare este și mai mult restrânsă, ea fiind permisă numai pentru construcții de case de locuit, de exploatare, drumuri de trecere, de transport sau agrement, linie de partaj sau de amenajament.

Iată deci, că regimul la care sunt supuse pădurile de protecţie, în ceiace priveşte defrişările, este mai aspru pentru acestea decât pentru cele necesare apărării naţionale, cari numai datorită faptului, că conform art. I al. b din Legea pădurilor de protecţie, intră în categoria acestora, nu se mai pot defrişa conform art. 13 al. g din Codui Silvic, după cum prevede art. 3 din Legea pădurilor necesare apărării naţionale.

E uşor de înţeles, unde am fi ajuns cu pădurile necesare apărării naţionale, fără corectivul art. VI din Legea pădurilor de protecţie.

Am fi putut defrişa o pădure absolut necesară apărării naţionale, de exemplu dela graniţa de Vest, dacă am fi plantat o întindere egală în judeţul Dolj.

Unde mai este raţiunea calităţii de apărare naţională pe care o poate avea o pădure ?

Ce rost mai au prevederile art. 4, cari permit chiar exproprierea terenurilor a căror împădurire sau restaurare este recunoscută ca necesară apărării naţionale, sau altor scopuri de interes militar justificat ?

3. Conform art. 2 din Legea pentru pădurile necesare apărării naţionale se stabileşte, că în pădurile declarate ca atare nu se poate face nici o tăiere, decât pe bază de amenajament, oricare ar fi natura proprietarului, iar potrivit art. V din Legea pentru pădurile de protecţie, după ce interzice cu desăvârşire orice exploatări în pădurile prevăzute la art. I al. c adică, în pădurile declarate ca monumente ale naturii, precum şi în rezervaţiile cerute de Institutul de cercetări forestiere, indică normele de exploatare pentru celelalte păduri de protecţie, după cum urmează:

Pădurile dela art. I al. b, d şi e (la munte) adică:

b) pădurile necesare apărării naţionale;

d) pădurile necesare pentru igiena şi starea sanitară a centrelor populate.

e) pădurile cari prezintă o însemnătate deosebită pentru estetică şi turism şi cele afectate pentru experimentaţia institutului forestier,

se vor exploata avându-se în vedere regenerarea naturală din sămânţă, excluzându-se tăierile rase, afară de cazul arboretelor

de molid, dacă consiliul technic va indica motivat altă modalitate de tratament.

Pădurile dela acelaş articol, al. a, e, f, g şi h (coline şi câmpie), adică:

a) Pădurile necesare menţinerii şi fixării solului în vederea apărării centrelor populate şi garantarea siguranţei circulaţiei pe căile de comunicaţie;

e) Pădurile cari prezintă o însemnătate deosebită pentru estetică şi turism şi cele afectate pentru experimentaţia institutului forestier;

f) Pădurile necesare pentru asigurarea permanentă a debitului izvoarelor minerale din staţiunile balneare şi a sănătăţii publice a staţiunilor climaterice;

g) pădurile destinate ca perdele de protecţie şi irigaţii aeriene în regiunea de câmpie;

h) pădurile ce se găsesc în bazinele de recepţie ale terenurilor din jurul golurilor de munte, apoi acelea a căror existenţă este necesară pentru a împiedeca surpările, mişcările de terenuri, eroziunile, dislocarea pietrelor şi a stâncilor, proteguirea malurilor contra ruperilor şi a mâncăturilor de apă, acelea care asigură cursul regulat al apelor şi conservarea izvoarelor, precum şi acelea care împiedică formarea nisipurilor zburătoare, precum şi pădurile înfiinţate prin împădurirea terenurilor degradate,

se vor exploata astfel ca regenerarea să fie asigurată pe cale naturală, cu rezerva de mai sus pentru arboretele de molid.

O primă observaţie.

La latitudinea noastră geografică nu prea avem arborete de molid la coline şi câmpie.

Apoi, pentru pădurile necesare apărării naţionale situate la coline şi câmpie n'avem un regim special, ca pentru celelalte păduri de protecţie, rămânând numai obligativitatea amenajamentului, deci a continuităţii exploatării indiferent de modul de regenerare. Aceasta, ţinându-se seama, probabil, de regimul crâng care nu poate fi înlocuit în bună parte, în pădurile puţin întinse, din regiunea de câmpie şi coline.

Pădurile prevăzute la art. I al. d, necesare igienii şi stării sanitare a centrelor populate din regiunea de munte, sunt foarte reduse. Mult mai natural era, ca aceste păduri să fi fost tre-

cute pentru regiunea de coline şi câmpie, unde se află cele mai multe centre populate, dacă nu aproape toate.

Pădurile, cari prezintă o însemnătate deosebită pentru estetică şi turism precum şi cele afectate pentru experimentaţie institului forestier — art. I al. e — au fost supuse regimului special de exploatare, fie că sunt situate în regiunea de munte, fie că sunt situate în regiunea de coline sau câmpie, lucru foarte natural.

In timp ce art. V al. b plasează bine pădurile dela art. I al. f şi g, în regiunea de coline şi câmpie, nu acelaş lucru se întâmplă cu cele dela al. h, când se vorbeşte de pădurile din bazinele de recepţie a torenţilor din jurul golurilor de munte, precum şi cele ce urmează să împiedece dislocarea pietrelor şi stâncilor, situându-le în regiunea de coline şi câmpie.

O revenire asupra nepotrivirilor dela art. V a Legii pentru pădurile de protecţie o găsim pe cât de utilă, pe atât de urgentă.

Einige Bemerkungen über die rumänischen Fortschutz- und Landesverteidigunsgesetze.

Quelques observations sur la loi des forêts de protection et celle des forêts nécessaires à la défense nationale.

REGIMUL PROPRIETĂȚILOR PARTICULARE INTRATE IN PATRIMONIUL PERSOANELOR JURIDICE PRIN TESTAMENTE

de IOAN FLORESCU

In numărul din Octombrie 1937, la articolele „Concepția proprietății forestiere și apărarea ei" am arătat principii de doctrină și în articolul: jurisprudența la art. VII L. mod. Cod. Silvic 1920 am arătat cum Inalta Curte de Casație în Secții unite prin Decizia No. 1218 din 1930 a consacrat tema: în fața intereselor generale ale țării nu se pot opune drepturi individuale și, în speță: un fragment dintr'o pădure moșnenească devenită particulară prin hotărîre judecătorească păstrează caracterul inițial de moșnenească în privința exploatării urmând a fi amenajată în bloc cu celălalt complex.

Mai jos expunem o soluție dată într'un caz invers: ce regim urmează o pădure fostă particulară când devine prin testament proprietatea unei persoane juridice.

Speța a fost următoarea:

Defunctul C. Cantacuzino-Pașcanu, prin testamentul aflat la Trib. Ilfov S. III-a C. C. No. 10/927 a lăsat venitul întregei sale averi soției sale Maria Cantacuzino-Pașcanu, (persoană fizică), iar nuda proprietate, comunei Roman (persoană morală).

In această avere intră și pădurea Dumești-Erbiceni compusă din mai multe trupuri în suprafață de 199,46 ha pădure și 48,67 ha poeni.

Pentru exploatarea ei s'a depus de uzufructuară Regulamentul de exploatare, adoptându-se crângul simplu cu o revoluție tranzitorie de 12 ani într'una normală de 25 ani.

S'a cerut avizul Consiliului de avocați ai Ministerului Domeniilor și apoi pe cel al Consiliului superior al avocaturei Statului, dacă uzufructuara unei păduri comunale poate pune în

exploatare o pădure altfel decât în condiţiunile unei exploatări normale (tăieri continui cu raport susţinut pe toată durata revoluţiunei de 30 ani cel puţin, adică a 30-a parte conform regulamentului Legei modificatoare a Codului Silvic din 1920.

Chestiunea a fost controversată între următoarele opiniuni:

Prima: „Nu poate influenţa asupra Amenajamentului sau Regulamentului de Exploatare, calitatea de comună a nudului proprietar, clauzele urmând a fi fixate în raport cu situaţia uzufructuarului".

A doua: „pădurea poate fi exploatată printr'un Regulament iar nu amenajament, deoarece drepturile respective ale acestor beneficiari testamentari isvoresc din voinţa defunctului, care nu a putut înţelege decât că veniturile pădurii în chestiune să poată fi perceput de către soţia uzufructuară în acelaş mod în care şi el în mod normal îl percepea.

Că aceasta însemnează că defunctul a voit ca această pădure să fie exploatată tot printr'un regulament de exploatare, aşa cum a exploatat-o şi el în timpul vieţii sale.

Că astfel fiind, trecerea nudei proprietăţi a acestei păduri în patrimoniul soţiei, prin acelaş act mortis cauza, nu poate avea de efect transformarea pădurii supusă unui regulament de exploatare într'o pădure supusă amenajamentului, deoarece interpretând astfel voinţa defunctului ar însemna să se micşoreze într'o proporţie importantă veniturile soţiei, ceea ce nu poate rezulta din interpretarea testamentului.

Că, desigur, conduse de aceiaşi idee, că drepul de exploatare aparţine nelimitat soţiei defunctului, organele silvice au întocmit un regulament de exploatare iar nu un amenajament".

Consiliul superior al Avocaţilor Statului cu Nr. 446/936, considerând şi faptul că pădurea n'a avut regulament de exploatare în vigoare, fapt care faţă cu dispoziţiunile categorice ale art. 5 din Codul Silvic ar fi schimbat temporar faţa problemei, a dat soluţie contrară, motivând:

„Având în vedere că din actele anexate la susmenţionata adresă, rezultă că pădurea Dumeşti-Erbiceni, aparţine în nudă proprietate comunei Roman, iar uzufructul aparţine d-nei Maria Cantacuzino-Paşcanu.

Având în vedere că, pentru a asigura conservarea şi regenerarea pădurilor supuse regimului silvic, codul silvic a prescris anumite condiţiuni şi moduri de exploatare a acelor păduri, dispunând că ele nu pot fi exploatate decât pe baza unui amenajament sau a unui regulament de exploatare;

Având în vedere că în stabilirea acestor moduri de exploatare legiuitorul a avut în vedere numai calitatea proprietarului pădurii, (persoană fizică, persoană juridică, ceată de moşneni, etc.) indiferent dacă el sau autorul său a înstrăinat altei persoane dreptul de folosinţă.

Că, prin urmare, ceia ce este determinant în fixarea modului de exploatare, este calitatea proprietarului pădurii, iar nu a titularului dreptul de folosinţă.

Având în vedere că în ceia ce priveşte pădurile aparţinând comunelor, art. 2 alin. a, din codul silvic, dispune că ele nu se pot exploata decât pe baza unui amenajament.

Că astfel fiind şi întrucât pădurea Dumeşti-Erbiceni aparţine comunei Roman, urmează ca exploatarea acestei păduri nu se poate face decât pe baza unui amenajament".

Ministerul a adoptat vederile Consiliului Superior al Avocaţilor Statului, întrucât prin decizia dela jurn. 30462/936 a respins regulamentul depus de uzufructuară pentru a se întocmi amenajament cu tăieri continui şi raport susţinut pe toată durata revoluţiunei de 30 ani şi apoi a se semna şi depune de cei îndreptăţiţi.

Socotim soluţia dată de Minister în cadrul normelor preconizate de doctrina silvică şi în concordanţă cu jurisprudenţa care şi-a croit tot mai mult loc în ultimele 2 decenii că în faţa intereselor generale cel particular trebue să cedeze.

De altfel, chestiunea nu mai prezintă interes decât din punct de vedere doctrinar, de oarece după anul 1935 aplicându-se legile pădurilor de protecţie şi apărare naţională; iar pădurea căzând în zona de apărare naţională nu poate fi exploatată decât pe bază de amenajament.

Die rechtliche Lage der Privatwälder die durch Testamente im öffentlichen Besitztum gelangt sind.

Le régime des forêts, propriétés particulières entrées, par testaments, dans le domaine des institutions publiques.

PRODUCEREA PUIEȚILOR DE POMI ÎN PEPINIERELE SILVICE

de MARIN RĂDULESCU

Intre problemele fundamentale, ce preocupă zi de zi pe silvicultor și pe care e ținut să le rezolve cât mai potrivit cu împrejurările date, regenerarea pădurilor și ameliorarea lor progresivă (sporirea creșterilor și a procentului de specii prețioase), stau pe primul plan.

Fără îndoială cea mai bună regenerare e cea naturală, întru cât e ieftină, permite să se păstreze neștirbită puterea de producție a solului și dă arborete amestecate și trainice din sămânță, din speciile indicate de stațiune.

E starea ideală către care se îndreaptă în general gospodăria forestieră rațională.

Din nefericire natura lucrează încet și după legi, pe cari omul nu le stăpânește perfect.

De aceea regenerarea naturală adesea întârzie, sau se face incomplet.

Amenajamentul cere însă, ca pădurea să se regenereze la timp, ca exploatarea să nu sufere întrerupere.

Ca să prevină acest neajuns, silvicultorul intervine și seamănă sau plantează, acolo unde nevoia o cere.

In acest scop adună semințe, și înființează pepiniere, pentru producerea puieților necesari. E o lucrare scumpă, care grevează cu mult costul lemnului la exploatabilitate și pe care silvicultorul, de câte ori are putință, o evită.

Cu toate acestea, în țările cu silvicultură veche, pentru bunul mers al gospodăriei forestiere, pepinierele se păstrează în limita posibilului ca pe un „rău necesar".

In țara noastră însă, în care pădurile au avut și mai au încă mult de suferit, până ce poporul și conducătorii săi vor

ajunge să le cunoască şi să le respecte, regenerarea naturală în multe părţi este şi va mai fi în suferinţă. Ca urmare silvicultorul va trebui să intervină energic să le regenereze şi pe cale artificială. Cu alte cuvinte să culeagă seminţe şi să producă puieţi în cantităţi foarte mari, ca să facă faţă împrejuărilor şi să asigure permanenţa tăierilor.

Dacă la acestea mai adăogăm şi faptul, că multe din pădurile noastre se taie şi astăzi ras, chiar acolo unde scosul şi transportul lemnului nu întâmpină prea mari greutăţi şi că în acelaşi timp trebue să împădurim cât de curând şi coastele degradate şi prundişurile din lunca râurilor, spre a le fixa şi reda producţiei, activitatea silvicultorului pentru culegerea de seminţe şi producerea de puieţi, trebue să fie din cele mai intense.

Acestea fiind zise, se pune întrebarea dacă silvicultorul n'ar fi cu cale să se ocupe şi de producerea puieţilor de pomi în pepinierele silvice.

In adevăr, având în vedere nevoia imperioasă de a intensifica cât mai curând producţia naţională şi de a pune în valoare multe din terenurile degradate dela coline, prin înfiinţarea de livezi de pomi, desigur că producerea puieţilor din această categorie va trebui continuu sporită şi îmbunătăţită.

Lucrul e clar şi el a fost înţeles la timp de serviciul nostru silvic. Probă e că s'au luat măsuri, ca ocoalele silvice să producă şi puieţi de pomi în pepinierele lor, spre a-i planta la cantoanele pădurarilor şi brigadierilor şi a veni în ajutorul populaţiei rurale, unde nevoia o cere.

In unele părţi ale ţării s'au creiat şi întreţinut chiar şi pepiniere speciale de pomi (Tighina, Deva şi Dobra jud. Hunedoara, Ferdinand I jud. Constanţa, Turda, Negreşti jud. Satu Mare, etc.).

Această activitate a fost şi este însă cu totul redusă şi în cel mai scurt timp va trebui să înceteze pentru bunul motiv, că fiecare ramură de producţie trebue să fie neapărat condusă de cunoscători desăvârşiţi.

In consecinţă silvicultorul va trebui să rămână silvicultor, iar cultura pomilor să rămână în seama horticultorilor, cari fac studii speciale în acest scop.

Astfel riscăm să cheltuim în altă parte sumele destinate pentru cultura pădurilor şi să fim criticaţi pentru eventuale

greşeli de cultură, cari uşor ar putea fi aruncate în sarcina silvicultorilor, ca nespecialişti.

Sunt însă şi pomi, de care silvicultorul s'a ocupat şi se ocupă stăruitor. In primul rând citäm nucul (Junglas regia), care pe lângă fructele sale hrănitoare, produce şi lemn preţios, foarte mult căutat în industrie, în special aceia pentru apărarea naţională.

El e cultivat cu mult înainte de războiu în poeni şi în curţile cantoanelor de pădurari şi brigadieri şi acum se dă gratuit sau cu preţ redus la locuitori cu ocazia serbării „Sădirii arborilor" pentru plantat în grădini sau pe coastele mai aşezate şi cu sol profund.

Spre a ne da seama de această activitate, vom aminti că în unele ocoale plantaţiunile de nuc ating zeci de hectre, iar în pepiniere începând din 1934 numărul puieţilor din această specie a sporit continuu, aşa că în momentul de faţă e de aproximativ 1.000.000. In viitor însă, dacă avem în vedere şi legea pentru protecţia nucului şi înfiinţarea Direcţii ameliorărilor din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor din 1937, care are de scop plantarea terenurilor dagradate, numărul puieţilor de nuc va fi în scurt timp dublat sau triplat.

In aceiaşi ordine de idei, trebuie amintit castanul (Castanea vesca) din depresiunea subcarpatică a Olteniei, din ţinutul Hunedoarei, Beiuşului şi Baia Mare, unde această specie de Sud, cu lemn preţios, găseşte condiţiuni favorabile de climă şi sol şi pe care silvicultorul o cultivă în cantitate din ce în ce mai mare, în pepiniere.

Va trebui de asemenea să se dea atenţie mai mare alunului (Corylus avelana şi Colurna), ce creşte în pădure şi dă lemn preţios, cum şi mărului (Malus communis), părului (Pirus communis) şi vişinului turcesc (Prunus mahaleb) ce constituesc foarte buni arbori de amestec în pădurile de antestepă şi dau foarte buni port-altoi, — pentru horticultură.

O excepţie în privinţa producerii puieţilor de pomi ar putea s'o facă numai silvicultorul dela Camerele de Agricultură, unde la un loc cu agronomii şi horticultorii va trebui să producă în scurt timp puieţi mulţi, buni şi ieftini.

PROBLEMELE ZILEI

ROMÂNIZAREA CAPITALURILOR ÎNVESTITE IN INTREPRINDERILE FORESTIERE

ROMÂNIZAREA CAPITALURILOR ÎNVESTITE IN INTREPRINDERILE FORESTIERE

de **Horia Manole**

O problemă căreia ar trebui să i se consacre câteva volume, iar nu numai un articol.

Voi scinda această problemă, printr'o rapidă înfățișare, astfel:

Românizarea capitalurilor forestiere.

1. — In întreprinderi actuale.
2. — In întreprinderi de viitor apropiat.
3. — { A. In exploatări de păduri .
   B. In exploatări de păduri și industrie.
   C. Numai în industrii.
4. — { A. Păduri de Stat.
   B. Păduri particulare.
   C. Păduri controlate de Stat.

Ad. 1. — Nu văd nici o posibilitate de românizare, deoarece 95% din capitalurile cari lucrează, azi, în țara noastră sunt de proveniență streină; au păduri cumpărate pe termen îndelungat de exploatare, așa că nu-mi închipui care ar fi mijloacele de coerciţiune, pentru a le determina să primească și capitaluri noi, naționale. N'ar fi nici practic.

Ad. 2. — Intreprinderile noi, ce s'ar creea, cu capitaluri românești, 10% (beneficiind de unele avantaje) s'ar putea înființa (dacă mai sunt păduri de exploatat!) fie prin lansarea lor de către Băncile românești, care ar canaliza subscrierile

anonimilor, fie prin formaţiuni directe (cu mai puţine şanse, însă, de reuşită).

Intreprinderile forestiere mari, cer capitaluri uriaşe. Acestea nu pot fi adunate decât dela cei mulţi; deci, formula societăţii anonime nu poate fi ocolită (cu toate racilele de care suferă sistemul acesta).

Ad. 3/A. — Exploatarea pădurilor şi — deci — procurarea de lemn brut (materie primă) nu poate aduce beneficii substanţiale. Aceasta echivalează cu ocupaţia de „antreprenor".

B. — Este formula de preocupare aproape totalitară, cu riscuri şi în bine şi în rău; dar e preferabilă, căci numai astfel românizarea se poate aplica la tot ce preocupă îndeletnicirea forestieră.

C. — Este soluţie incompletă. Neavând materia primă la dispoziţie, industria nu poate activa şi e dependentă de furnizorul lemnului brut.

Ad. 4/A. — Capitaluri naţionale, aplicate în exploatarea pădurilor de Stat, poate constitui forma de azi a CAPS-ului. Se cer însă, din partea acestei instituţii fonduri colosale, de care CAPS-ul nu poate dispune, fără o cointeresare cu capitalul particular. Este — după părerea mea — singura posibilitate de a avea o ramură de producţie naţională, cu capitaluri exclusiv româneşti.

Combinând formula 3 B cu 4 A, din schema arătată, mai sus, se va fi realizat 36% din problema pusă, considerând că Statul deţine o suprafaţă forestieră de circa 1/3 din aceea existentă azi.

La această formulă (3 B+4 A) se poate adăoga încă un element şi atunci combinaţia devine 3 B+4 A+4 B, asociind pe acei proprietari particulari, care ar conveni să adere la o valorificare sistematică a propriilor lor masive.

Ad. 4 C. — Nu întrevăd o posibilitate de a românîza capitalurile ce s'ar învesti în exploatările (şi industrializarea) acestui gen de păduri din cauza deţinătorilor de azi (minoritari) ai masivelor (composesoratelor).

Dar, dacă prin regia cointeresată a CAPS-ului, s'ar reglementa vânzările de păduri composesorale, către această instituţie, atunci — desigur — problema se va fi rezolvat, în

sensul românizării capitalurilor, prin înlăturarea fabricanţilor de azi, cumpărători exclusivi ai lemnului composesoral.

Şi — în fine — mai sunt pădurile comunale, care ar putea, deasemeni, să fie afectate exploatării naţionale, participând şi aici tot capitalul românesc, adus în regia cointeresată a CAPS-ului.

Indiscutabil, opera aceasta este de proporţii impresionante, dar nu trebue să sperie pe nimeni, căci dacă exproprierea latifundiilor dela 1918 a fost posibilă (deşi cu rezultate economice negative) nu înţeleg dece nu s'ar putea înfăptui o altă operă, de ordin pozitiv, de data aceasta.

Dar, încăodată: fără constituirea capitalurilor masive, nu poate fi nimic întreprins.

Aportul acestora este de resortul cetăţenilor, indivizilor naţionali, fie direct, fie prin intermediul instituţiilor româneşti de credit.

Poate — într'o zi — se va păşi la această formulă.

CAPITALUL ROMÂNESC ÎN INTREPRINDERILE FORESTIERE

de **I. Moldovanu-junior**

Intreprinderile de orice fel din ţară au fost şi sunt chiar şi în prezent un câmp aproape ermetic închis capitalului românesc. Manifestările pătrunse de un legitim curent naţionalist au reuşit să schimbe pe ici pe colo faţa lucrurilor fără a putea ataca şi modifica însuşi fondul problemei rămas acelaşi, îmbibat de preocupări străine de aspiraţiunile neamului românesc.

Faimoasele naţionalizări în teritoriile alipite acum 20 ani, odată cu reîntregirea neamului, n'au însemnat cuceriri efective ale capitalului românesc, ci simple operaţiuni mercantile făcute de capitalul strein cu scopul de a-şi aservi nume neaoşe româneşti şi personalităţi cu influenţă pentru a putea eluda cu ajutorul lor legi şi regulamente.

Nici chiar sporadicele naţionalizări, cari prin măsuri lăudabile de românizare a personalului de toate categoriile n'au dat dovezi de reale înfăptuiri, n'au avut la temelie capital românesc particular, ci visteria Statului sub diferite aspecte; precum: furnituri, protecţii vamale şi de transport, schimburi valutare şi alte ştiute şi neştiute favoruri, din cari s'au acumulat cu timpul resursele necesare cu ajutorul cărora aparenţele au devenit realităţi.

Domeniul întreprinderilor forestiere a fost şi mai puţin râvnit de capitalul românesc datorită faptului, că până acum au lipsit energiile cunoscătoare în materie, cari să-şi asume răspunderea riscurilor împreunate cu durata lungă a exploataţiunilor forestiere, cu nesiguranţa rentabilităţii investiţiilor şi mai ales lipsei de stabilitate şi de continuitate; factori în strânsă dependenţă de viitoare parchete de păduri, a căror achiziţie nu poate fi nici odată sigură.

Aşa s'a făcut, că industria mare a lemnului a rămas în stăpânirea aproape exclusivă a finanţei internaţionale, care opune şi sub imperiul noilor postulate şi curente naţionale o dârză rezistenţă faţă de orice tendinţe de a-i schimba structura financiară sau organizarea technică şi administrativă.

Faţă cu enormele exigenţe de capital de investiţiuni şi rulment nici nu ştim cum şi unde am găsi fondurile de natură particulară disponibile pentru o eventuală naţionalizare a întreprinderilor forestiere, când orice sumă de bani îşi găseşte plasament mai sigur şi în condiţii mai avantajoase în oricare din industriile şi întreprinderile comerciale de altă natură, împreunate cu mai puţin risc şi cu beneficii de scadenţă mai scurtă.

Micile, însă cu atât mai lăudabilele, întreprinderi forestiere româneşti existente în Oltenia, în Argeş şi Muscel şi isvorîte din trebuinţele unui admirabil spirit întreprinzător caracteristic populaţiei acestui colţ de ţară; întreprinderi, cari duc şi ele lipsă de capital, nu fac decât să confirme regula generală.

Ele trebue să constitue o mândrie a noastră a tuturor şi merită toată solicitudinea, tot sprijinul şi întreaga consideraţie a acelor, cari au un cuvânt de spus în soarta lor şi pot contribui cu ceva la propăşirea lor.

Românizarea întreprinderilor forestiere internaţionale dela noi din ţară nu se poate face nici prin naţionalizarea capitalurilor lor şi nici prin înfiinţarea de noi întreprinderi cu capital particular naţional. Activitatea lor se va putea însă îngrădi şi chiar paraliza prin desvoltarea şi extinderea pe o scară cât mai largă a sistemului regiilor şi cooperaţiei, cari au la temelie sprijinul material al statului posesor de domenii păduroase,

finanţări de lucrări acordate pe cale bugetară sau prin intermediul instituţiilor de credit etatizate.

Exploatarea în regie proprie a pădurilor în teritoriile alipite s'a reînceput în anii din preajma războiului mondial luând uneori fiinţă chiar din nucleele formate de utilajul industrial rămas dela exploatatorii anteriori şi trecut conform contractelor în patrimoniul proprietarului de păduri.

Lărgirea sferei de activitate a administraţiilor silvice şi pătrunderea lor în industrie şi comerţ a făcut cu timpul progrese neîncetate, astfel încât în prezent au ajuns să-şi exploateze singure fabricele, luând chiar în arendă fabrici străine pentru a-şi putea prelucra în ele materialul lemnos rezultat din păduri proprii şi a-l pune direct în comerţ în formă de produse gata fasonate.

Când acest procedeu va fi generalizat şi răspândit pretutindeni şi în toate bazinele proprietăţilor păduroase ale Statului şi marilor domenii şi când CAPS-ul îşi va consolida şi situaţia ce şi-a cucerit în compartimentul lemnului de foc, atât ca exploatare cât şi ca valorizare, naţionalizarea unei considerabile părţi a industriei forestiere va fi înfăptuită, în ceea ce priveşte formele ei exterioare.

In fond procesul de naţionalizare al capitalului mai necesită multă stăruinţă şi multă cheltuială de energie până ce se va putea spune, că este desăvârşit. Sub acest raport regiile au stat până acum sub necontenita tiranie a lipsei de fonduri, cu cari să poată face faţă plăţilor curente, astfel încât conducătorii lor au ajuns să-şi macine şi nervii şi însufleţirea, cu care au pornit la luptă pentru triumful acestei idei.

Această situaţie nu mai este suportabilă şi nu mai poate dura fără a compromite cu desvârşire regiile.

A demonstra utilitatea regiilor din punct de vedere naţional este de prisos; ele şi-au dovedit îndeajuns dreptul la existenţă şi chiar şi foloasele economice din anii 1931—1935 când au intrat în acţiune pentru a salva situaţia deficitară a pădurilor faţă de cari întreprinderile cu capital particular au practicat o politică de totală abţinere dela vânzări.

Despre destoinicia technică şi devotamentul profesional al tinerilor colegi, cari au activat în regii ne face mărturie trecutul; despre organizarea financiară reclamată de aceste regii urmează să ne facă dovadă viitorul, trăgând învăţăminte din păţaniile trecutului.

Remedierea acestui neajuns, care înseamnă totdeodată şi soluţionarea problemei capitalului naţional forestier, o găsim în cele ce urmează:

1. Să nu se facă nicio furnizare de material, nici chiar către autorităţile de Stat, fără plată anticipată sau cu plată făcută deodată cu încărcarea mărfii în vagon.

2. Valoarea materialului expediat să fie încasată de regia care a făcut predarea, căreia i se va da dreptul de a-şi face toate plăţile lucrărilor în curs vărsând casieriilor regionale sau centrale şi acte de portofoliu în loc de bani.

3. După ce budgetul centrelor de exploatare sau singuraticelor regii a fost aprobat, iar devizele de lucrări văzute şi verificate, să se facă din vreme formele pentru ca sumele necesare să se poată ridica dela Administraţiile Financiare, oricând va crede directorul regional.

4. In limita bugetului anual aprobat să se dea drept directorilor regionali de a emite ordine de plată către autorităţile financiare locale.

In calea îndeplinirei acestor deziderate bănuim că se vor găsi piedici în legea contabilităţii publice, care ar trebui bine înţeles modificată în sensul arătat. Se modifică doar an de an atâtea legi de importanţă secundară. Pentru ce nu s'ar putea schimba şi reface o lege veche, care nu mai corespunde cu spiritul vremii?

Paralel cu regiile sau întregindu-se una pe alta, potrivit aportului ce îl aduce fiecare, ar trebui să meargă şi cooperaţia forestieră, lansată cu principalul scop de a acapara industria şi comerţul forestier care se găseşte în mâini străine. Prin însăşi natura ei cooperaţia are un aspect capitalist şi organizare asemănătoare societăţiilor pe acţiuni. Am fi deci în drept să presupunem, că ea este chemată a efectua naţionalizarea capitalului învestit în întreprinderile forestiere.

Faţă de enormele sume reclamate de această industrie însă, capitalul social al Coperativelor poate fi privit ca inexistent şi deci aproape în imposibilitate de a-şi îndeplini misiunea, pentru care au fost create. Pentru complectarea acestei lacune şi remedierea acestor lipsuri recunoscute dela începutul existenţei Cooperativelor forestiere, a venit Statul să-şi pună la contribuţie nu numai girul său moral, ci şi un larg sprijin

material, care în epoca şi condiţiile în care s'a produs a ajuns să angajeze banul public la sacrificii nebănuite.

Atât această împrejurare, cât şi faptul, că cu timpul ele au devenit anexe ale cluburilor politice le-au făcut odioase în faţa opiniei publice chiar şi acolo unde au avut de înregistrat realizări frumoase şi demne de relevat. Prea puţine dintre aceste înfăptuiri se datoresc însăşi cooperativelor locale, ci mai ales ajutorului acordat de Stat sub diferite forme ca păduri cu preţuri reduse, întâetate la vânzări, personal technic de îndrumare, credite, etc. Cel mai mare folos al Statului ca echivalent al sacrificiilor lui de tot felul este însă că s'a împânzit ţara cu elemente iniţiate în tainele industriei şi comerţului forestier, cari dacă nu vor activa şi în viitor în Cooperaţie se vor dedica cu siguranţă acestor îndeletniciri pe cont propriu servind acelaşi scop, adică naţionalizarea acestor ramuri de producţie ale ţării.

In organizaţia economică a Statului, Cooperativelor li s'a rezervat un vast cadru de desvoltare în viitor. Cu toate acestea ele suferă de multe neajunsuri a căror principală cauză o găsim în lipsă de capital şi greutatea de a organiza şi îndruma pe calea bună atâtea unităţi, câte răsar în tot momentul în întreg cuprinsul ţării.

Din cauza acestor nevoi pe deoparte şi a amestecului nefast al politicei pe de altă parte, multe din unităţile cooperative au ajuns să facă misitie odioasă, care chiar şi atunci este reprobabilă când ea se face cu aprobarea cercurilor de îndrumare şi are ca singur scop sporirea resurselor şi întărirea instituţiei, mai puţin când ea serveşte scopuri nemărturisite şi streine de ideologia cooperaţiei.

După unele semne şi atitudini cari ni se par direct stranii, cooperaţia nu s'ar complăcea în rolul de a colabora mergând mână în mână cu regiile la acţiunea de suprimare şi desfiinţare a întreprinderilor forestiere cu capital străin, ci se pare că i-ar mai conveni de dragul unui stupid amor propriu să se năpustească asupra regiilor din pădurile Statului, să le sugrume şi să se poată aşeza ca un trântor la masa pusă de alţii, rezervând un dispreţ suveran antecesorilor, cari au depus muncă, trudă şi suflet în opera pe care le este dat s'o vadă uzurpată de alţii într'un mod atât de puţin demn.

Nu încape îndoială, că astfel de erori de tactică sunt a se atribui machiavelismului politic, care în dorința de a parveni nu cunoaște scrupule și menajamente. Suntem siguri însă, că cercurile technice din sânul Cooperației sunt streine de asemenea acțiuni fiind convinse că locul lor este alăturea de regii și nu contra lor, pentrucă ambele sunt nevoite a se lupta cu același dușman comun: capitalul străin, care văzându-și situația periclitată, se folosește de toate mijloacele pentru a se menține de poziție.

Pădurile composesoratelor, obștiilor și comunelor oferă un câmp întins de afirmare în cadrul căruia Cooperativele își pot desfășura programul fără a ajunge în colizie de interese cu regiile, a căror activitate se mărginește numai la pădurile Statului.

Cu toată reacțiunea finanței internaționale, lupta contra acestor două instituții, considerate intruse, a pierdut, în decursul anilor, de când a fost începută, mult din intensitate, astfel încât situația prezentă dă toată speranța că regia și cooperația, favorizate și de curentul naționalist care stăpânește întreaga țară, vor creia, în scurtă vreme, o nouă industrie și un nou comerț forestier, așezate pe baze exclusiv naționale, capabile să se substitue întreprinderilor forestiere deținute până acum de capitalurile streine.

NAȚIONALIZAREA VALORIFICĂRH LEMNULUI ROMÂNESC

de **Gh. I. Ionescu**

Organizarea Statului român necesitând mari fonduri bănești, exploatarea bogățiilor naturale ale țării — petrol, păduri, etc.— s'a impus din primul moment. Lipsind capitalul autohton, am fost nevoiți să recurgem la finanța, și în cele mai multe cazuri, și la tehnica străină.

Vechiul proces dintre redusa productivitate a pădurii și exigențele capitalului — care se cere remunerat la un procent cât mai ridicat și imobilizat cât mai puțin — s'a rezolvat, și în România, în dauna pădurii, cu atât mai mult, cu cât climatul

moral al vieței noastre publice de acum jumătate de secol era dominat de corupție.

Exploatările devastatoare practicate de întreprinderile străine neîntârziind să-și arate efectele, s'a încercat o stăvilire a răului pe două căi: cooperația forestieră și regia.

Pentru inițierea și susținerea cooperației forestiere, Statul a sacrificat multe păduri și mulți bani. Rezultatele obținute au fost cu totul opuse celor scontate, fiindcă — în marea lor majoritate — cooperativele au fost niște formațiuni parazitare care, speculând avantajele ce li se acordau prin legi au servit interesele unui contingent de profitori, aflați în solda întreprinderilor străine. Unele din ele au fost înființate cu un scop limitat la defrișarea de pădure pentru islazuri, creind acea categorie de cooperative denumite de colegul G. Minescu „islazofile".

Cât de neserios a fost și este cooperatismul forestier în țara noastră ne-o spune tot colegul G. Minescu — unul din cei cari au slujit-o cu fidelitate și bună credință — când ne arată că, din 400 cooperative forestiere cari activează numai 30 (treizeci) au reușit „să aibă operațiuni cu o însemnătate deosebită și un număr de membrii corespunzător" [1]).

Această stare de lucruri a determinat pe d-l Ministru al Agriculturii și Domeniilor să anunțe o totală reorganizare a cooperației.

Extinderea regiei în exploatarea pădurilor Statului, începută pe baza legii din 1930, nu trebuie privită numai ca o măsură destinată a mări venitul acestui domeniu politic, ci și ca un mijloc de a-i naționaliza valorificarea. Cercetarea modului cum au fost gospodărite pădurile Statului între 1930—1933 și avântul luat de regie arată că principiul românizării exploatărilor, industrializării și comercializării lemnului a fost urmărit fără încetare de conducerea CAPS. Modificarea suferită de legea organică a CAPS-ului în 1934 și pierderea autonomiei au dat posibilități întreprinderilor streine ca, direct sau prin in-

1) Ing. George Minescu: „Câteva considerațiuni privind cooperația și economia forestieră românească". Analele Economice și Statistice, Nr. 6—9/1937.

termediul cooperativelor, să achiziţioneze noui păduri din patrimoniul Statului. Pe această cale, multe din fabricele care erau ameninţate cu închiderea, şi-au asigurat existenţa pentru încă un număr de ani.

Românizarea capitalului învestit în întreprinderile forestiere — care trebuie înţeleasă şi privită dintr'un punct de vedere mai cuprinzător, şi anume: românizarea muncei, tehnicei şi capitalului din întreprinderile forestiere — se înscrie în fruntea preocupărilor ce frământă corpul silvic, fiindcă de modul de rezolvare depinde şi soarta patrimoniului forestier existent astăzi.

Imprejurările prin cari trecem şi oamenii din fruntea instituţiilor sub a căror autoritate stau pădurile, ne îndreptăţesc să credem că, astăzi, sunt realizate condiţiunile optime pentru naţionalizarea valorificării pădurii româneşti.

Pentru atingerea scopului urmărit, preconizăm următoarele soluţiuni:

a) Valorificarea pădurilor Statului, ale Fondurilor şi Comunităţilor să se facă numai în regie proprie sau regie mixtă, acolo unde este posibilă colaborarea cu cooperativele de muncă.

Lipsite de materia primă — lemnul — întreprinderile streine vor fi nevoite, după ce se vor epuiza contractele existente, să lichideze.

b) O verificare a tuturor întreprinderilor forestiere, spre a-şi justifica existenţa, decretându-se dizolvarea acelor întreprinderi care se alimentează din materiale rezultate din tăieri în delict sau achiziţionări accidentale.

c) Procurarea de capital românesc administraţiilor forestiere de Stat şi aflate sub controlul Statului, sub formă de împrumut, de către B. N. R. şi C. E. C.

d) Infiinţarea unui Credit Forestier, similar cu Creditul Agricol, Creditul Industrial, etc., care să pună la dispoziţiunea proprietarilor de păduri împrumuturi pe termen lung şi cu dobânzi reduse.

Găsim necesar să arătăm că nevoia unei organizaţiuni de credit forestier s'a făcut simţită chiar în ţările în care pădurile reprezintă o avuţie de mai mică însemnătate.

Astfel, Primul Ministru al Greciei, într'un recent discurs, în care examinează problema valorificării pădurilor greceşti, —

declară [1]): „Banca Agricolă, punând în aplicare o mare parte din programul nostru, a întreprins acum înființarea creditului forestier. Astfel, sunt puse bazele valorificării și a unei mai bune exploatări a bogăției forestiere a țării și consolidarea economiei populației din regiunile forestiere a căror mizerie economică este cunoscută".

e) Asocierea Casei Pădurilor și a marilor administrațiuni forestiere controlate de Stat, în vederea coordonării activității și consolidării lor.

Propunerea de mai sus merită o atențiune deosebită, mai ales pentru faptul că rezervele forestiere ale țării se găsesc astăzi în proprietatea Statului, Fondului Religionar și Regna.

f) Inființarea unui Consiliu Superior al Lemnului, care să aibă în studiu și observare toate problemele privitoare la exploatarea, transportul, industrializarea și comerțul lemnului, avizând forurile guvernamentale competente și asupra măsurilor ce se impun pentru apărarea intereselor economiei românești.

ROMÂNIZAREA CAPITALURILOR ÎNVESTITE ÎN INTREPRINDERILE FORESTIERE

de Ing. **I. Lungu**

Problema românizării capitalurilor din întreprinderile forestiere se încadrează în problema generală a românizării tuturor întreprinderilor economice ale țării.

Intrebarea care se pune este dacă latura forestieră a chestiunii, are o înfățișare asemănătoare cu a celorlalte întreprinderi. Dacă nu, care sunt diferențele cari cer o soluționare specifică ?

Această problemă — pentru toate întreprinderile — n'a fost actualizată de plângerea capitalurilor românești că sunt scoase depe piață de capitalurile străine, ci de către împrejurarea că munca românească nu-și găsește plasament corespunzător, în întreprinderile economice. Toate sforțările făcute, chiar de autorități, de a impune în posturile principale din în-

1) La Sylviculture en Grèce — Revue Internationale du Bois. Ianuarie 1938.

treprinderi, munca românească, s'au lovit de greutăţile făcute în această privinţă, de capitalul străin.

De aci a izvorît necesitatea românizării capitalurilor.

Capitalul învestit în întreprinderile forestiere se împarte în 2 părţi:

1. Capitalul din instalaţiile de exploatare, transport şi industrializare, denumit în economia politică, capital fix, şi

2. Capitalul învestit în valoarea la tulpină a materialului brut, apoi în cheltuelile de exploatare, transport, industrializare şi comercializare, denumit capital circulant.

Ambele forme ale capitalului sunt importante şi anume: Capitalul din investiţii — ca: drumuri, căi ferate forestiere, instalaţii de plutărit, fabrici de cherestea, etc. — pe lângă cuantumul mare ce-l are într'o gospodărie raţională, se mai caracterizează şi prin faptul că urmează a se amortiza într'o perioadă lungă. Aceste investiţii condiţionează fundamental toată gospodăria pădurii, în special în regiunea de munte.

Capitalul circulant are importanţă pentru motivul că în marea majoritate a cazurilor, din momentul tăierii arborilor şi până la ajungerea lemnului ca semifabricat pe piaţă, trece peste un an. Deci perioada de rulare este mare.

Dacă comparăm acum această situaţie din întreprinderile forestiere, cu acea arătată în ştiinţa întreprinderilor, care spune că o întreprindere economică lâncezeşte atunci când într'un an nu-şi rulează cel puţin de 3 ori capitalul, ne putem da seama de greutăţile intrinsece ale întreprinderilor forestiere, din punctul de vedere al rulării capitalului.

O caracteristică fundamentală a întreprinderilor forestiere mai este şi aceea că-şi găsesc o rentabilitate, numai sub forma de întreprinderi mari şi numai excepţional ca întreprinderi mijlocii. In această privinţă întreprinderile forestiere au un punct comun cu gospodăria generală a pădurilor, care se poate face bine numai dacă acestea au întindere mare.

Foarte adesea auzim vorbindu-se chiar despre o asociere a proprietarilor depe aceeaşi vale, pentru a-şi exploata în mod raţional pădurile, făcându-se amenajamente pe văi, respectiv pe guri de exploatare şi nu pe pădurile diverşilor proprietari. Deşi această idee o găsim exprimată chiar în legea de organi-

zare a CAPS-ului din anul 1930, totuşi din cauza greutăţilor practice de aplicare nu am întâlnit-o încă nicăeri aplicată.

Când ne ocupăm de românizarea capitalurilor din întreprinderile forestiere, trebue desigur să ne referim în primul rând şi la proprietarii pădurilor, din ale căror produse se alimentează întreprinderile respective şi aceasta mai ales în regiunile de deal şi munte.

Printre proprietarii ale căror păduri trebue să constitue o preocupare specială sunt:

— Statul,
— Fondul bisericesc din Bucovina,
— Fondurile grănicereşti din Năsăud şi Caransebeş,
— Pădurile altor instituţii publice,
— Pădurile răzeşeşti, moşneneşti, şi ale Composesoratelor,
— Pădurile particulare cu suprafeţe întinse,
— Pădurile particulare cu suprafeţe mici.

Ne vom ocupa în special de pădurile proprietatea Statului.

Ideea românizării capitalurilor din întreprinderile forestiere cari lucrează cu lemn provenind din pădurile Statului, nu este numai a momentului de faţă. Ea a preocupat cercurile noastre de specialitate şi mai înainte.

Soluţiile cari s'au dat şi s'au aplicat, au fost: cooperaţia şi regia publică. Deşi vechimea ambelor a trecut peste perioada unui timp de probă, faptul că românizarea întreprinderilor forestiere este din nou la ordinea zilei, dovedeşte că soluţiile au fost incomplecte sau rele.

Greutăţile cu cari a luptat cooperaţia în realizarea scopurilor ei au fost: lipsa personalului de specialitate, mai ales în posturile principale de conducere a unităţilor cooperatiste, apoi lipsa de capital şi în al treilea rând, lipsa unor legături comerciale întinse, pentru a putea să-şi valorifice în condiţiuni optime produsele lor. Marea majoritate a cooperativelor, din această cauză, au ajuns numai nişte simpli intermediari între capitalul strein şi Stat, ca proprietar de păduri.

Regia publică a suferit şi sufere de următoarele greutăţi: lipsa complectă de capital, atât pentru învestiţii, cât şi capital de rulment, apoi lipsa unor măsuri de ordin financiar care să

faciliteze circulaţia capitalului — printre acestea înţeleg pe aceea elementară de compensare a veniturilor cu cheltuielile. De asemenea sufere de lipsa unei descentralizări controlate, faţă cu situaţia de astăzi care constă într'o centralizare care porneşte dela ideea că măsurile bune sunt numai acelea luate de centru.

Dată fiind lipsa capitalurilor particulare româneşti, care să fie învestite în întreprinderile forestiere, precum şi condiţiile speciale ale întreprinderilor forestiere, singura soluţie care ne poate duce la o românizare a capitalurilor din întreprinderile forestiere cari exploatează pădurile Statului, este intervenţia Statului.

Mijloacele care sunt la dispoziţie pentru realizarea acestui desiderat sunt tot regia de stat şi cooperaţia.

Capitalul din investiţii, fiind în strictă legătură cu gospodăria raţională a pădurilor şi condiţionând-o pe aceasta, pentru perioade lungi, este bine să se învestească numai prin regia de stat şi în acest fel valoarea lui să se înglobeze în patrimoniul public al pădurilor. In urma acestor învestiţii, liber este apoi Statul să facă exploatarea prin regie publică sau regie cooperatistă, după cum interesele sale sociale o vor cere.

Trebue deci convins Ministerul de Finanţe să pună la dispoziţie toate capitalurile necesare, pentruca în pădurile Statului să nu se facă de aici înainte învestiţii decât cu capitalul Statului; de asemenea să pună la dispoziţie capital pentru achiziţionarea tuturor învestiţiilor existente şi cari sunt necesare gospodăriei viitoare a pădurilor.

In acest fel pădurile vor căpăta învestiţii potrivite unei gospodării permanente şi nu unei gospodării care are în vedere executarea unui anumit contract de exploatare, de cele mai multe ori pe termen scurt.

In ce priveşte capitalul circulant, până la formarea unei bresle româneşti de specialişti în industria şi comerţul lemnului, cred că ar trebui ca mai mult să se lucreze tot prin regie de stat şi numai după aceasta să se recugă la desvoltarea altor soluţii cum ar fi cooperativele sau industriile particulare. In acest scop să se pună regiilor de stat la dispoziţie suficient capital.

Să rămână exclusiv în sarcina regiei publice aprovizionarea tuturor autorităţilor publice cu lemn de lucru şi de foc, inclusiv CFR-ul. Prin punerea la dispoziţia regiei publice a capitalului necesar pentru lucrări întinse, se va putea duce şi o politică a exploatării lemnului de foc pentru aprovizionarea oraşelor.

Privitor la românizarea capitalului din investiţiile celorlalte categorii de proprietari, în special cei cu caracter public, ar trebui ca tot Statul să le pună la dispoziţie, capitalurile necesare învestiţiilor prin crearea unui credit forestier. Aceste învestiţii însă să se facă numai sub controlul autorităţilor silvice. Deasemenea capitalul de rulment ar trebui pus la dispoziţie tot prin acest credit forestier.

In ce priveşte capitalurile din întreprinderile cari primesc lemn din pădurile particulare, mijlocul de finanţare, pentru a fi românizate, ar trebui să fie soluţionat prin cooperaţie.

O problemă care în mod tangent ar trebui soluţionată odată cu măsurile ce s'ar lua în domeniul românizării capitalurilor din întreprinderile forestiere, ar fi şi a capitalului necesar pentru învestiţii cari deservesc mai multe păduri cu aceeaşi gură de exploatare.

Soluţia care ar trebui dată acestei chestiuni ar fi la fel cu aceea aplicată de legea regimului apelor când dă concesiuni de plutărit şi care în cadrul nostru de aplicare ar consta în:

Stabilirea prin organele silvice a căilor de comunicaţie cele mai rentabile pădurilor respective, apoi facerea lucrărilor respective prin organele de stat sau prin proprietarul cel mai mare de pe acea vale, în calitate de concesionar şi apoi punerea pe cale oficială a celor interesaţi, la plata cotelor de amortisment respective, repartizate pe unităţi de transport şi cantitate (mc. km. sau tonă km.).

In acelaşi fel să se procedeze şi cu cheltuielile de întreţinerea învestiţiilor.

Finanţarea acestor lucrări ar trebui făcută tot printr'un credit forestier.

Acestea cred că ar fi punctele de reper, cari trebuesc avute în vedere la soluţionarea problemei românizării capitalurilor din întreprinderile forestiere.

NECESITATEA ŞI MODALITATEA ROMÂNIZĂRII CAPITALURILOR DIN ÎNTREPRINDERILE FORESTIERE

de **Ilie C. Demetrescu**

Este în afară de ori şi ce îndoială că punerea în valoare a lemnului românesc în genere, şi cu deosebire mobilizarea marilor rezerve de lemn din păduri virgine, s'a făcut aproape exclusiv de capitalul străin.

Tot acest capital a prilejuit şi naşterea şi desvoltarea până la hipertrofie a unei industrii de primă prelucrare a lemnului: industria cherestelei.

Tot acestui capital îi datorăm în mod exclusiv până mai bine de curând prezenţa noastră eminentă şi nejustificată pe lista principalilor furnizori de lemnărie în Europa şi chiar în afara graniţelor acesteia.

Este în afară de ori şi ce îndoială că aceste funcţiuni s'au făcut plătite cu vârf şi îndesat [1]). După cum este tot atât de adevărat că, prin felul cum au fost lăsate să se exercite acele funcţiuni a rezultat pentru economia naţională răni adânci, cu efecte directe şi indirecte de foarte lungă durată şi peste măsură de anevoie de vindecat.

Fenomenul acesta nu este specific ţării noastre şi mai ales nici ramurei de economie naţională în numele căreia vorbim. Toate ţările noi, cu rezerve naturale industrializabile, surprinse de vremuri, au trebuit să dea un greu tribut capitalismului, în schimbul serviciului de a le fi introdus şi angrenat în economia de schimb mondială. Avem exemple nenumărate, mai vechi şi mai noui: Statele-Unite Americane, Canada, etc. Apoi la noi acasă, găsim analogii tipice cu ceea ce s'a petrecut în economia

1) Trei dintre cele mai mari societăţi de exploatare de păduri dela noi: Goetz, Argeş şi Lotru, au acordat în 1913 beneficii de 18,70: 19,00 resp. 19,90%, fără ca acel an să fie nu numai excepţional, ci chiar mediocru, din cauza războaielor balcanice. Deosebit de aceasta trebuie ţinut seama că „numărul cel mai mare de acţiuni, fiind deţinut de puţine persoane, cari au şi direcţiunea generală a societăţii, cea mai mare parte a beneficiilor este preluată sub formă de tantieme mari, bonificări, gratificaţii, iar acţionarilor li se dă un divident modest" (Eug. Ghering şi Ernest Ene: Rentabilitatea exploatărilor forestiere în România, Bucureşti, 1916).

forestieră, şi în alte ramuri de producţiune, cum este în primul rând industria petrolului.

Atunci când vrem să aruncăm cu piatra în capitalul străin, nu trebue să uităm că acest capital n'a venit singur. El a fost numai un instrument în mâna unor întreprinzători care ne-au mai adus tot odată: cunoştinţi tehnice, comerciale şi spirit de organizare.

De pe urma sa ne-am ales, ori cum, cu o creştere, mult puţină cât a fost, a capitalului naţional şi mai ales cu iniţierea şi oarecare experienţă în materie de industrializare şi comercializare a lemnului. Şi acestea în schimbul unui material foarte puţin apreciat la vremea sa. E uşor să priveşti lucrurile înapoi, după ce s'au consumat şi e profund greşit să le judeci în funcţie de mărimile şi de părerile timpului nostru.

Mă întreb ce-ar fi Ţara românească, dacă noi am fi avut putinţa să ne aţinem la graniţe şi să oprim orice încercare de pătrundere a întreprinzătorilor, specialiştilor şi maşinilor străine? Ne-am găsi şi astăzi într'un stadiu inferior de desvoltare a economei noastre naţionale şi în general, cel puţin a bunei stări materiale, deci cu atât mai uşor de stăpânit de popoarele încunjurătoare, înarmate cu posibilităţile moderne extraordinar de eficace.

Dacă n'avem dreptul aprioric, de a învinui fără rezervă capitalul străin în economia forestieră românească, îl avem incontestabil, pe acela de a cântări avantagiile şi desavantagiile acţiunii sale şi de a renunţa la serviciile sale, în măsura în care avem putinţa să-l înlocuim cu cel naţional.

Să vedem cum evoluiază lucrurile. Capitalul care a dat naştere primelor întreprinderi forestiere la noi a venit de peste graniţă. Curând a început a i se asocia şi capital dinăuntrul graniţelor şi anume din cel evreiesc. In ultimii ani premergători războiului celui mare, era manifestă o oarecare tendinţă de afirmare a capitalului pur românesc şi în această ramură de producţiune. Anume, sub formă de cooperative de exploatare, pur naţionale şi de asocieri timide în marile întreprinderi, în primul rând pentru serviciile pe care le aşteptau acele întreprinderi dela stăpânii capitalurilor respective, personalităţi cu trecere pe lângă autorităţi. Războiul a distrus aproape cu totul întreprinderile forestiere dela noi şi cu acestea şi bruma de început

românesc. După încetarea ostilităţilor, în dezorientarea, lipsa completă de capitaluri şi specialişti dela noi, a găsit din nou foarte propice teren de acţiune spiritul de întreprindere străin. Perspectivele admirabile care se deschideau pentru un foarte fructuos plasament al lemnăriei, cerută insistent de reconstruirea ţinuturilor pârjolite de război, au determinat o irezistibilă tendinţă de acaparare a pădurilor Ţării din partea finanţei internaţionale. Este meritului d-lui Teodor Cudalbu, în calitatea d-sale de titular al Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, de a fi adus — de bună seamă, cu multe şi grele rezistenţe de învins — legea din 30 Iulie 1921 pentru reglementarea cumpărării de păduri destinate exploatării. In acest fel, s'a pus frâu unei foarte periculoase acţiuni a finanţei internaţionale.

La adăpostul legii amintite şi cu sprijinul financiar al Statului, capitalul românesc a început să câştige continuu teren. Astăzi cu greu se mai poate vorbi de un capital străin, ci cel mult, de unul neromânesc în sens etnic. Complecta sa românizare şi sub acest din urmă aspect, ar fi în sine foarte uşoară, dacă ar fi vorba de o problemă independentă. Băncile româneşti şi casele de economie sunt supraîncărcate astăzi cu depoizte de bani, pentru care abia dacă se plăteşte o dobândă de 3%. Statul n'a lipsit la rândul său dela datoria de sprijinire financiară a întreprinderilor forestiere româneşti. Ce-a fost altceva acţiunea de înlocuire a străinilor prin aşa zisele cooperative forestiere? Câte zeci de milioane de lei n'a trebuit să sacrifice contribuabilul român anual, sub formă de credite nerambursabile, vânzări de materiale la preţuri scăzute, asistenţă tehnică şi scutiri de taxe şi impozite, în numele acelei acţiuni? Rezultatele obţinute sunt mult prea modeste, faţă de sacrificii. S'a uitat că într'o întreprindere, capitalul nu e decât unul dintre instrumentele cu care lucrează întreprinzătorul priceput. Nu ne sfiim să afirmăm: Problema naţionalizării capitalului este indiscutabil legată şi anume chiar subordonată creierii unei clase de întreprinzători şi tehnicieni naţionali, la înălţimea celor pe care vrem să-i înlocuim.

Incontestabil, e mai lesne să ne legăm de capital, care e uşor sesizabil. Dar dacă vrem să rezolvăm o problemă, trebue să încercăm a o diseca în tot adâncul său.

Statul a făcut mult prea mult în direcţia naţionalizării capitalului în întreprinderile forestiere. De acum vine rândul nostru, ca în cercul de acţiune al fiecăruia să încurajem bunele şi cinstitele iniţiative. Nu vom putea ajunge să avem întreprinderi forestiere româneşti viabile, ca şi în general în oricare direcţie de activitate, dacă nu vom pune la loc de cinste pe întreprinzătorul cinstit, dacă nu ne vom elibera de nenorocita prejudecată a ruşinei de a face comerţ, atât de păgubitoare naţiei noastre.

Die Nationalisierung der forstlichen Betriebskapitalien.

La nationalisation du capital des entreprises forestières.

A la suite de l'enquête ouverte par la revue, sur le sujet ci-dessus mentionné, cinq collaborateurs ont exprimé leurs opinions.

D'une manière générale, trois (M-rs Ionesco, Moldovanu et Lungu) ont envisagé la régie et le coopération comme moyens d'aboutir à la nationalisation. Toutefois les coopératives doivent changer leur conception actuelle, en activant seulement là où il n'y a pas une régie d'État.

Mr. H. Manole préconise surtout l'association des grands propriétaires de forêts (Etat, autres institutions publiques et même particuliers) avec les sociétés à capital exclusivement roumain.

Mr. Dumitresco croit que la nationalisation du capital roumain est lié et même subordonné à la création d'une classe d'entrepreneurs et d'hommes de technique d'origine éthnique roumaine, qui soient aussi capables que ceux qu'on veut remplacer.

Mais, dans tous les cas, on ne peut rien faire sans l'aide de l'Etat qui doit accorder des crédits par l'intermediaire de la Banque Nationale où d'un Crédit Forestier qu'il faut créer.

CRONICA

PROBLEMELE PĂMÂNTULUI ROMÂNESC

In primele zile ale acestei luni a fost convocat la București, Consiliul superior al agriculturii, despre al cărui rost și compunere ne-am ocupat deja în această revistă.

Potrivit dispozițiunilor legii agriculturii care a dat naștere acestui organism de îndrumare, în acest for se discută și problemele economiei forestiere.

Cu acest prilej, reprezentanții silviculturii românești s'au ocupat de situația pădurilor și a economiei forestiere, propunând soluții de bună rânduială.

Astfel, d-l H. Lazăr, directorul Regimului Silvic, a arătat necesitatea ridicării planurilor pădurilor existente și a celor cari au fost defrișate. ca urmare a aplicării legilor de reformă agrară. In acest scop s'au prevăzut pentru anul în curs lucrări de 2 milioane lei.

Chestiunea amenajării pădurilor proprietate particulară a ocupat de asemenea loc de frunte în expunerea d-sale, arătând că s'au prevăzut 6 milioane lei pentru lucrări de această natură.

Infine, s'a mai relevat faptul grav că proprietatea forestieră se fărâmițează, proprietarii de păduri vânzând la țărani pădurile lor în loturi de câte 2—3 ha, pentru a fi defrișate și apoi transformate în locuri de cultură agricolă.

D-l Grozescu, directorul Ameliorării terenurilor degradate, a arătat situația dela noi. Constată cu bucurie că dela o vreme atât Ministerul, opinia publică cât și populația manifestă interes pentru această problemă. Cum era și natural să se releve, d-sa a arătat că în această materie este nevoie de continuitate, lucrările parțiale și neîngrijite an de an neducând la nici un rezultat.

D-l Comanici a expus lucrările executate de organizațiile silvice în vederea asigurării intangibilității domeniului forestier.

D-l V. Alimănișteanu a cerut să se înființeze și un **Credit forestier**, care să ofere împrumuturi cu dobânzi chiar mai mici decât cel agricol, pentru a se putea finanța opera de refacerea domeniului forestier.

Problema forestieră a fost apoi expusă în ansamblul ei de către d-l prof. M. Drăcea, Secretarul general al Ministerului Agriculturii. Domeniilor şi Cooperaţiei.

Insfârşit, d-l ministru G. Ionescu-Sisești, în expunerea făcută Consiliului, a spus:

Exploatarea pădurilor să se facă raţional. De azi înainte se va aplica strict Codul silvic. Să se facă amenajamentele pădurilor cari nu au încă şi să se tindă la desfiinţarea păşunatului vitelor în păduri.

In ce priveşte patrimoniul forestier, acesta nu numai că trebue păstrat intact, ci mai mult, trebue mărit prin cumpărări de păduri — mai ales din cele exploatate — dela cei ce vor să le vândă.

Să se intensifice acţiunea de replantare atât la Stat cât şi la particulari.

Să se facă perdele de protecţie pe islazuri.

Să se planteze terenurile surpătoare.

Dintre problemele agricole menţionăm pe cea zootehnică, a cărei rezolvare ne preocupă şi pe noi în deaproape.

Din relatările ziarelor, se pare că există o contradicţie între părerile d-lor Ionescu-Brăila şi T. Mândru. Astfel, în timp ce primul spune că suntem săraci pentru că nu avem suficiente vite de muncă, cel de al doilea arată că n'avem lipsă de vite.

Lăsând deoparte această nepotrivire — poate numai aparentă — toţi cei cari s'au ocupat în desbaterile acestui for de problema creşterii vitelor — deci şi d-nii Ionescu-Brăila şi T. Mândru — au arătat necesitatea sporirii suprafeţelor cultivate cu plante de nutreţ;

D-l Garoflid a arătat că economia creşterii vitelor nu rentează, de aceea lumea creşte grâu care rentează. Trebue făcută deci rentabilă, dacă vrem să se desvolte. Eftinătatea este semn de sărăcie.

Iar d-l G. K. Constantinescu, spune că rentabilitatea acestei economii depinde numai de politica Statului. D-sa arată câte lucruri pot fi valorificate de pe urma creşterii vitelor.

Din întreagă această desbatere noi trebue să reţinem că s'a insistat — odată mai mult — asupra necesităţii extinderii culturilor de plante furajere.

De altfel soluţia intensificării plantelor de nutreţ s'a mai ridicat şi zece zile mai târziu după şedinţele Consilului Superior Agricol, în cadrul unor conferinţe mixte — silvică, agricolă, zootehnică — provocate în vederea găsirii soluţiilor necesare pentru a se evita păşunatul în păduri. Este fără îndoială calea care ne duce la rezolvarea problemei.

Sărăcia noastră, spune d-l Ionescu-Brăila la adunarea generală a Societ. Medicilor Veterinari, este legată de întinderile de pământ

prea reduse ce avem semănate cu furaje, 6% în total, față de suprafața cultivată cu cereale.

„O treime din proprietățile țărănești nu au plug de arat și mai mult de jumătate din numărul total al gospodăriilor țărănești nu au o vacă de lapte. Ce înseamnă aceasta altceva decât un popor subnutrit, pradă tuturor boalelor sociale, cu numeroase familii care nu-și pot hrăni copiii cum se cuvine".

Indreptarea nu ne poate veni decât dela o vie propogandă pentru o tehnică agricolă mai bună și răspândind cât mai mult lucerna, trifoiul și nutreturile semănate, în genere. Să ajungem cel puțin la 15% furaj semănat în timp de 5 ani de acum în colo. Așa se va putea aduce buna stare în satele noastre continuă d-l Ionescu-Brăila.

D-l Ministru G. Ionescu-Sisești în expunerea d-sale asupra programului agricol de înfăptuit, a ținut și d-sa să insiste asupra necesității cultivării a cât mai multe suprafețe cu plante de nutreț. Nu se poate face agricultură bună — spune d-sa — fără vite bune. Să învățăm pe țăran să se deprindă cu cultura plantelor furajere. Cu acest scop, să se dea premii în semințe. Să căutăm de asemenea să-l îndemnăm la folosirea îngrășămintelor, ridicarea producției la unitatea de suprafață fiind altă țintă capitală a agriculturii noastre. Se va căuta să se ieftenească îngrășămintele chimice.

In privința aceasta organele Ministerului duc din an în an o acțiune cât mai susținută, stăruind să se execute lucrări de ameliorarea islazurilor, folosindu-se toate căile cu putință: perdele de protecție, curățiri de buruieni și mărăcini, grăpări, culturi de plante furajere. Se stimulează apoi lumea ca și în afară de islazuri să cultive astfel de plante, acordându-se semințe cu preț redus și chiar gratuit, în afară de asistența tehnică necesară.

Conferințe.

Ln Universitatea populară a Ateneului Român, d-l Drăcea a ținut, în zilele de 15 și 22 Februarie a. c., două lecțiuni a căror temă a fost următoarea: Problemele și principiile fundamentale ale economiei forestiere.

Cei trei stâlpi ai gândirii și economiei forestiere sunt: perfecțiunea tehnică, rentabilitatea și permanența sau raportul susținut.

Intr'o expunere din cele mai atrăgătoare, d. prof. M. Drăcea analizează pe fiecare din aceste principii, luând exemple atât din realitatea românească, cât și din țările străine.

Mențiuni.

Secțiunea științifică a Academiei Române a publicat, în volume, în anul 1937, o serie de articole, scrise de membrii ei, privitoare la „Viața științifică în România"

Printre acestea se găsește și studiul d-lui Tr. Săvulescu, intitulat

„Progresele biologiei vegetale în România" [1]). In acest studiu, d-sa se ocupă în special de însușirile poporului român de a cunoaște și folosi plantele, citând, în ordinea și după importanța lor, pe toți aceia cari s'au atașat studiului numirilor de plante cunoscute și utilizate de poporul român. Printre aceștia, d-l Săvulescu menționează și pe d-nii M. Drăcea, Ittu și Sburlan.

De asemenea, d-l S. Mehedinți, ocupându-se de desvoltarea studiului geografiei la noi [2]), atunci când vorbește de biogeografie, menționează la bibliografie pe d-l prof. C. Georgescu, cu un articol [3]).

At. Har.

ROLUL PĂDURILOR IN PRODUCȚIA AGRICOLĂ

Rolul pădurilor în producția agricolă, a format subiectul conferinței ținută în ziua de 25 Februarie a. c., de către d-l inginer agronom Gr. T. Vrabie, la Universitatea populară din Chișinău.

In partea introductivă, conferențiarul, un distins agronom din serviciul Facultății Agricole locale și șef de lucrări la Muzeul Național, arată factorii naturali de producție a solului, insistând în acelaș timp asupra faptului că pădurea are influența covârșitoare asupra factorilor climaterici în cultura agricolă. In această ordine de idei dă și unele exemple concrete prin care dovedește că împădurirea unor regiuni de stepă a avut drept consecință îmbunătățirea climei și deci îmbunătățirea culturei agricole. Din contra, dispariția pădurilor a atras după sine înrăutățirea climei, ceia ce îngreunează agricultura.

Trece apoi la examinarea situației din Basarabia, unde în cursul ultimilor 100 ani suprafața pădurilor s'a micșorat cu circa 130.000 ha, adică cam cu 1/3 parte din suprafața totală. Consecințele despăduririlor se văd astfel, când recoltele agricole merg descrescând paralel cu reducerea suprafețelor păduroase.

In concluzie, conferențiarul arată că Basarabia este provincia cea mai săracă în păduri și deaceia aici acțiunea de împădurire trebuie extinsă cât de mult.

Termină prin îndemnul de a creia păduri acolo unde nu sunt astăzi, pe cele existente, prin pază și îngrijirea cuvenită.

Pe noi silvicultorii trebue să ne bucure faptul că aici în Basarabia unde a treia parte din domeniul forestier s'a distrus pentru a

---

1) pag. 243—260.

2) S. Mehedinți: Quelques observations sur l'évolution de la géographie en Roumanie, pag. 329—371

3) C. Georgescu: Insulele de fag din Dobrogea. Rev. Păd., 1928.

ceda locul agriculturii, cel puţin acuma în ceasul al 12-lea, suntem ajutaţi în acţiunea noastră de trezirea în masele populare a conştiinţei forestiere şi de colegii ingineri agronomi.

ing. **Gr. Colpacci**

Din PASTORALA I. P. S. S. Patriarh al României Dr. Miron Cristea, Preşedintele Consiliului de Miniştri, la începerea Primăverii (Dum. 13 Martie), extragem :

„Plantaţi pomi roditori în grădini şi soiuri nobile altoite, cari reuşesc mai bine în acel ţinut.

Plantaţi râpele şi ogoarele cu arbori de pădure şi salcâmi, care cresc repede şi cu rădăcinile lor lungi întăresc suprafaţa pământului, fixează coaste, râpi şi nisipurile.

Săpaţi până şi răzoarele atât de late dintre delniţe şi le plantaţi.

In Italia, am văzut printre loturi (delniţe) plantaţi pomi pitici, duzi şi viţă de vie, cari nu fac nici umbră prea mare şi tot petecul de loc aduce rod.

Curăţaţi pomii şi arborii de omizi şi insecte; şi îngrijiţi mai bine vitele, tovarăşul de muncă.

Cruţaţi pădurile ce au mai scăpat de urgia securei streine, căci — unde nu-s păduri, — se schimbă clima, piere umezeala, ne năpădeşte seceta şi cu ea sărăcia.

Reîmpăduriţi locurile pustiite, căci pădurile pentru foloasele aduse omului, erau socotite chiar de cei vechi, drept cele mai preţioase daruri făcute pământului de către Cel-de-sus, Părintele Luminei.

Oamenii pricepuţi ai Ministerului de agricultură şi domenii şi ai Camerii de agricultură: ingineri agronomi, ingineri silvici şi medici veterinari laolaltă, sunt în mijlocul vostru.

Ei trebue să vă sfătuiască şi să vă ajute în toate tainele plugăriei la care nu vă pricepeţi în deajuns. Cereţi-le deci povaţa şi ascultaţi-le sfatul, căci aceasta este datoria şi slujba lor, ca şi a noastră a tuturor, de a sluji pe alţii, după cuvântul Domnului Hristos: „Cel ce voeşte să fie mai mare între voi, acela să fie tuturor slugă !“

Ministerul va da anul acesta 5000 premii diferite pentru bunii gospodari.

Prefecţi, pretori, primari, preoţi, învăţători, străjeri, premilitari, jandarmi şi armată, cu toţii laolaltă, să ne îndreptăm spre brazda şi glia care ne hrăneşte şi care este temelia ţării. Ne-am apucat întâi de înveliş, de acoperişul casei, şi nu ne-am îngrijit — cum era firesc — de talpa ţării, de plugărime.

In numele acestor dorinţi sfinte, binecuvintez din adâncul Sufletului Meu câmpurile, ogoarele şi pădurile, ce-şi aşteaptă muncitorii, precum şi braţele celor ce pornesc la muncă.

Bucureşti, ziua tuturor Sfinţilor, al vostru al tuturor, de binevoitor,

MIRON
Patriarh şi Prim-Ministru

CONTRIBUŢII BIBLIOGRAFICE

Presa forestieră pe Februarie 1938.

Curentul, 2 Febr.: Sacrificarea pădurilor. Conferinţa dela Ateneu a d-lui ing. cons. silv. M. P. Florescu.

Argus, 2 Febr.: Cronica lemnului, exportul din România, preţurile pentru Grecia, cheresteaua de fag aburit şi stejar.

Curierul silvic, pe Ianuarie 1938: I. Sulea, Anul al 3-lea de apariţie, cauza pădurilor şi doleanţelor Corpului inferior silvic.

Curentul, 3 Febr.: Cum se încasează debitele silvice; prelungirea tarifului redus; desăvârşirea lucrărilor de cadastrare; stabilirea noului regim al muncilor agricole.

Universul, 3 Febr.: Inginer silvic împuşcat de un brigadier (la Cons. de disciplină CAPS, Cernăuţi). Se închid fabricile de cherestea din Gura Humorului. Incasarea amenzilor din delictele silvice (Instr. Min. Finanţe) şi desăvârşirea lucrărilor de cadastrare.

Argus, 3 Febr.: Cronica agricolă: lucrări în timpul iernei, ogorul sterp şi valorificarea terenurilor sărate prin cătină şi măslin sălbatec.

N. Românesc, 4 Febr.: Sandul Sassu: Bravo administraţie silvică la fondul bisericesc. Ştiri şi fapte, tot dela fond: Contracte şi noui realizări: mori, cantine.

Prezentul, 4 Febr.: Exportul produselor forestiere în 1937, un plus de 475.000 tone. Noui licitaţii; Numiri în Consiliul de Administraţie al CAPS.

Curentul, 4 Febr.: Programul şi manifestul partidului liberal dizident (Haşist): Noui exproprieri şi păduri comunale.

Curentul, 5 Febr. (art. fond): Pamfil Şeicaru: Arvună electorală: învoirea la uscături în pădurile Statului. Dragoş Vrânceanu, Camerile de agricultură.

Prezentul, 5 Febr. Interzicerea întrebuinţării lemnului de fag în Germania.

Excelsior, 5 Febr: (Cronica lemnului) Perspectivele de export ale produselor forestiere, în Egipt, Ungaria; Cheresteaua şi piaţa internă.

Ordinea, 6 Febr.. Decretul lege de reorganizarea Ministerului Cooperaţiei; dizolvarea Comisiilor Cooperatiste şi cel mai bătrân arbore din lume.

Gazeta, 6 Febr.: Modificarea legei Cooperaţiei.

Curentul, 6 Febr.: Al. G. Tutoveanu: Reorganizarea Ministerului Cooperaţiei. Cuprinsul decretului lege. Dizolvarea Comisiilor centralelor cooperative; Ridicarea autonomiei CAPS, PARID.

Semnalul, 6 Febr.: Situaţia pădurilor Statului, suprafeţe şi exploatare.

Universul, 6 Febr. A. Corteanu: Ţara şi ţăranii. T. Păcescu: legea înzestrării unor mânăstiri. Consfătuirea agricultorilor, prima şedinţă a Comisiei de încadrarea elementului românesc în întreprinderi. Confer. d-lui dr. C. Băicoianu: rasele de animale rentabile pentru agricultura noastră.

Universul, 7 Febr.: S'a etatizat Cooperaţia; prin simplu decret organizaţiile cooperatiste au fost încorporate Ministerului cooperaţiei. Lichidarea debitelor pentru: islazuri, păduri şi pompieri.

Curentul, 7 Febr.: Punerea în aplicare a decretului de reorganizare a Cooperaţiei; primele măsuri la Cecopava, şi alte dispoziţii.

Frontul, 8 Febr.: D-l Stan Ghiţescu, ministrul Cooperaţiei, a pornit lupta pentru purificarea instituţiilor economice parazitare (Parid, Caps, Cecopava, ş. a.).

Buna Vestire, 8 Febr.: M. Dorneanu: Ministerul Cooperaţiei încorporează direcţiile: Caps, Parid, Viticultura, Valorificarea grâului.

Ordinea, 8 Febr.: Ing. I. Scutaru: Compromiterea Cooperaţiei.

Cuvântul, 8 Febr.: (Vânătoarea); Manole Stroici, paza vânatului.

Argus, 9 Febr.: (Cronica lemnului): Anglia aşteaptă lista preţurilor din Rusia; preţul lemnului în Canada şi Scandinavia; vânzarea slabă; marfa poloneză şi cea românească.
Respectarea drepturilor câştigate la armonizarea salariilor şi pensiilor.

Curentul, 9 Febr.: M. V. Pienescu: îmbunătăţirea culturii pământului; constatări şi experienţe din Basarabia.

Cuvântul, 9 Febr. Prof. Aristide Bazilescu: ce se petrece la Instituţiile cooperatiste? Scandalul continuă; acţiune în justiţie, 26 jum. milioane lei volatilizate !

Curentul, 10 Febr.: Mircea V. Pienescu: Frământări în Cooperaţie.

Epoca: Prof. Dr. Gr. T. Popa: Alt falangist cu diplomă 'n goană: d-l ing agr. C. T. Popescu.

Viitorul, 10 Febr.: M. Negură: Guvernul şi desfiinţarea autonomiei Cooperaţiei. Cum e primită de cooperaţie, abuziva măsură a guvernului.

Frontul, 11 Febr.: Ministerul agriculturii şi domeniilor sprijină activitatea agricolă a tineretului în „Straja Ţării"

Timpul, 11 Febr.: Prof. I. Simionescu: Wikingii români, oierii Mărgineri. Vânătoarea diplomatică dela Bialowicza-Polonia.

Dreptatea, 11 Febr.: In chestia pădurei din Valea Vlăsiei. Textul ofertelor Prinţesei Şuţu. Actele desmint afirmaţiile primarului general al Municipiului.

Neamul Românesc, 11 Febr.: Prof. N. Iorga: O vânătoare la sigur... în codrii Poloniei: Regentul Horthy şi col. Beck.

Cuvântul, 11 Febr.: (Pădurile-inaugural)): Economie silvică. Delictele silvice ne decimează pădurile (ss) Codrul.

Răsăritul, 12 Febr.: Cezar Petrescu: Cooperativele de paie.

Curentul, 12 Febr.: Al. G. Tutov: Rolul economic şi social al proprietăţii.

Viitorul, 12 Febr.: Instalarea noilor miniştri: G. Ionescu-Siseşti la Agricultură, Domenii şi Cooperaţie.

Timpul, 12 Febr.: Timpul vânătorilor. A. Exarhu, Animalele sălbatice.

Al. Balteş, protecţia prepeliţelor ; Câinele; bibliografie, reviste, informaţii.

Excelsior, 12 Febr.: Prof. G. Taşcă: Problema drumurilor; Consiliul Centralelor cooperative îşi reia locul vechiu.

Acţiunea Uniunii Sindicatelor agricole.

Variaţia anuală a creditelor industriale, inclusiv grupa lemnului (grafic).

(în rom. şi fr.) Cronica lemnului. Contingentele de export în anul curent; repartiţia pe ţări; situaţia exportului în Ungaria şi Franţa, piaţa internă.

Curentul, 14 Febr.: Ştiri agricole; dizolvarea Comisiilor interimare a Camerilor agricole.

Secretarii g-rali de ministere: d-l Prof. M. Drăcea, secretar general la Agric. şi Domenii.

Neamul Românesc, 15 Febr.: D-l ministru G. Ionescu-Siseşti la departamentul agriculturii; programul de organizare şi conservarea pădurilor.

Frontul, 15 Febr.: Solemnitatea instalării noului ministru al Agr. şi Domeniilor. D. R. Ioaniţescu omul marilor realizări, cuvântarea d-lui Dăscălescu, dir. g-ral al contabilităţii.

Curentul, 15 Febr.: V. Politica populaţiei şi turismului de masse în munţii Italiei. Regiunea Val d'Aosta, staţia Pilla.

Argus, 16 Febr.: Ing. A. D. Carabella: Criza agricolă şi criza agrară, conf. d-lui N. Cornăţeanu la Soc. centr. Apicolă.

Conferinţa experimentală agricolă a d-lui Siseşti la staţiunea „Bărăganul".

Primul congres al crescătorilor de oi Karakul din ţară.

Curentul, 16 Febr.: M. V. Pienescu: Contopirea Ministerului Cooperaţiei cu Ministerul Agriculturii (Organizarea plugăriei prin cooperaţie).

Puterea de cumpărare a agriculturii (din Bul. Asoc. pentru Studiul conjuncturei economice).

Viitorul, 16 Febr.: Consfătuirea dela Min. Agriculturii; prezentarea noului secretar general, prof. M. Drăcea.
Se va înfiinţa la Amara, un Sanatoriu pentru personalul silvic inferior.

Curentul, 17 Febr.: Ioachim Botez (art. fond) Păduri şi oameni (răspuns d-lui ing. Şt. Demetrescu-Gârbovi).
Un sanatoriu pentru pădurari şi brigadieri silvici, sub auspiciile Soc. „Progresul Silvic".
Stabilirea unei noui metode de lucru la Ministerul Agriculturii şi Cooperaţiei.

Frontul, 17 Febr.: Soc. „Progresul Silvic" înfiinţează un Sanatoriu pentru pădurari şi brigadieri silvici.

Argus, 17 Febr.: Cronica Agricolă, proba încolţirei, curăţirea de omizi. Cronica lemnului; preţurile în Franţa, noul tarif de fracht, negoţul de lemne e slab în Franţa.

Timpul, 17 Febr.: Reorganizarea ministerului de agricultură şi dom.

Universul, 17 Febr.: Const. Garoflid: Demagogie agrară.
Adrian Maniu: Talent şi plugărie.
Unificarea Ministerelor agriculturii şi Cooperaţiei; coordonarea lucrărilor; mai multă atenţie pentru marele public. Arborele care înţeapă, în Queensland.

Porunca Vremii, 17 Febr.: Fecioarele dela Cooperaţie protestează; notificarea fostei conduceri a Băncii Centrale.

Ordinea, 17 Febr.: Ing. Ion Scutaru: Descătuşarea vieţii economice.

Viitorul, 17 Febr.: Problema extinderii legislaţiei muncitoreşti în agricultură (desbaterile B. I. Muncii).
Naţionalismul economic(confer. Constant Georgescu).
Fapte: dela domenii şi Un. cam. agricultură.

Ordinea, 18 Febr.: Ion Scutaru: Pentru o conducere unitară: Caps. Parid, Camerele de muncă şi Cooperativele la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.
Reinstalarea vechilor consilii cooperatiste. Audienţele la Minist. Agr. şi Dom.

Curentul, 18 Febr.: Congresul internaţional de îngrăşăminte chimice la Roma. Biobliografice: lucrări agro-silvice. Demisia adtorului g-ral dela Caps, d-l I. Simionescu. Modificarea art. 17 din Statutele Creditului agricol. Vânătorii îşi vor păstra armele pe baza permiselor legale. Al. G. Tutoveanu: Comercializarea pădurilor particulare ad-trate de Stat; aprovizionarea cu traverse. Conferinţa dela Min. Agriculturii.

Neamul Românesc, 18 Febr.: Consolidarea gospodăriei sătesti.

Dreptatea, 18 Febr.: Lămuriri pentru d-l Garoflid la „demagogia agrară". „Viitorul", Cooperaţia şi românizarea.
Problema pământului arabil şi repartiţiile sale.
„Spiridoniadă" expl. pădurilor, nu prin licitaţie publică, ci prin contracte, bună învoială.

Timpul, 19 Febr.: Timpul vânătorilor. Al. Balteş, îmbunătăţirea tirului la distanţe mici; proectilul Gakovenko. Restricţii la vânat; Marea expoziţie internaţională de câini la Viena. Flagelul iepurilor; Ce este boala Tulasemiei ?

Curentul, 19 Febr.: C. Cristea: Conferinţa prof. M. Drăcea la Univ. pop. Ateneu, despre: „Probleme fundamentale de economie forestieră".

Th. M.: In lumea vânătorilor, Campania pentru redresarea caprelor negre.

Mircea V. Pienescu: Instărirea ţărănimei.

Dragoş Vrânceanu (art. fond) Politica populaţiei munţilor: împăduririle, păşunatul, industrii locale.

Buna Vestire, 19 Febr.: C. Cr.: Probleme fundamentale de economie forestieră, Conferinţa prof. ing. M. Drăcea.

Neamul Românesc, 19 Febr.: O imensă avuţie a ţării, pădurea, devastată cu concursul politicianilor; Se impun cercetări şi sancţiuni. Colaborarea dintre d-nii Prof. G. Ionescu-Sisești şi M. Drăcea la Agricultură şi Domenii.

Argus, 20 Febr.: Ingrădirea exportului de stejar, ce depăşeşte puterile noastre.

Universul, 20 Febr.: Pentru salvarea pădurilor din România, propunerile organelor conducătoare ale Ministerului. Modificarea art. 17 din legea institutului naţional de credit agricol.

Unificarea marei proprietăţi (confer. I. Marian la Soc. Centr. Agricolă).

Curentul, 20 Febr.: Probleme fundamentale de economie forestieră, (confer. M. Drăcea).

Prezentul, 20 Febr.: O mare furnitură de traverse de stejar şi fag pentru CFR. din păd. Statului (CAPS) şi din pădurile particulare administrate de Stat (aplicarea art. 48 Cod. silvic).

Prezentul, 20 Febr.: Preţurile principalelor produse de export ale României pe piaţa franceză (la 7.II). In jurul alegerii rectorului Acad. agricole; profesorii de specialitate protestează. Modificarea Statutelor Inst. de credit agricol; lărgirea operaţiilor de credit pentru unelte şi sucursale.

Gazeta, 20 Febr.: Un vast program de împăduriri: seminţe, pepiniere, perdele de protecţie şi plantarea drumurilor; 125 milioane afectate în acest scop.

La Praga va avea loc în Mai un congres agrar mondial.

Vom importa traverse de stejar pentru c.f.r. ?

Curentul, 21 Febr.: Timbrarea manifestelor la încărcămintele materialelor Caps. (conform ord. circ. 83463 din Iunie 1936, art. 50 şi 54 din legea vămilor); şi cabotajul pe Dunăre.

Curentul, 22 Febr.: O dragă într'o pădure din jud. Lăpuşna.

Argus, 23 Febr.: Ce-i trebue agriculturii (conferinţa d-lui ministru Ionescu-Sisești, la Radio).

Universul, 23 Febr.: A. Corteanu: Proprietatea mijlocie.
Terminarea lucrărilor de reformă agrară, proectul dir. cad.
Buna Vestire, 23 Febr.: Gr. Matei: Situaţia jalnică a muncitorilor români dela fabrica de cherestea „Şloim Kahane" din Teleiu (Năsăud). In atenţia Ministerelor: Muncii şi Agr. Domenii.
N. Românesc, 23 Febr.: D-l Gh. Ionescu-Siseşti şi noua Constituţie, expunerea din conferinţa directorilor de serviciu; sporurile bugetare la materiale şi personalul depart. Agriculturii.
Agricultura eliberată de politicianism.
Plugăria înainte de orice. Lucrările de reformă agrară spre terminare.
Argus, 24 Febr.: Mai avem stocuri de stejar pentru export?; proecte pentru importul de traverse.
Viitorul, 24 Febr.: Combustibilii artificiali în economia modernă; lemnul gazeificat la motoare. Intensificarea culturii nucului, la Stat (Caps, Regim), Camere agricole şi particulari. Lucrările Dir. Ameliorărilor pe Inspectorate. Decret lege pentru modificarea legii viticulturii.
Ordinea, 24 Febr.: Ing. I. Scutaru: Reorganizarea cadrelor administrative; după despoliticianizare. Unificarea ministerelor Agr. Domenii şi Cooperaţiei.
Argus, 25 Febr.: Licitaţii publice la ad-ţia fondului bisericesc.
Curentul, 25 Febr.: Interzicerea păşunatului în păduri; hotărîrile luate în conferinţa dela Domenii.
Frontul, 25 Febr.: Boeru Ion: Păşunatul în păduri şi salvarea vitelor noastre; o problemă veşnic actuală şi tot nerezolvată; păşunatul forestier.
Ordinea, 25 Febr.: Ing. I. Scutaru: Cooperatismul camuflat.
Epoca, 25 Febr.: Ing. A. D. Carabella: Ce-au realizat Agronomii în alte ţări? Rolul ştiinţei în agricultură (confer. prof. C. Jornescu). Cheltueli de suprimat: mărirea palatului Ministerului Agr. şi Domenii pentru toate serviciile pendinte. Abrogarea decret. lege 330 din 1938 de reorganizarea Cooperaţiei, făcut de d. Stan Ghiţescu.
Excelsior, 26 Febr.: Problema rezervelor noastre forestiere: furnituri de traverse fag şi stejar la CFR., rezervele de brad şi cultura nucului; opinia Caps şi Asoc. Ind. Forestieră. Criza de hârtie în Statele Unite. Rolul ştiinţei în agricultură, conf. prof. C. Jornescu.
Curentul, 26 Febr.: Mircea V. Pienescu: Dirijarea formării proprietăţilor agricole. Pronunţarea Curţii de apel Cluj în procesul „Fondurilor grănicereşti", pârâtă Dir. Silv. Năsăud.
Curentul, 27 Febr.: Dragoş Vrânceanu: CAPIR şi organizarea profesională. Noul administrator al CAPS-ului: ing. cons. silvic At. Nedelcovici.
Universul, 27 Febr.6 D-l Prof. G. Ionescu-Siseşti, Ministrul Agr. Dom. şi Cooper., despre nevoile agriculturii; îndemnuri că-

tre plugărime; desființarea prestației o mare greșală; reforma agrară; drumurile. Să nu se mai agite ideia nouilor exproprieri. Probleme din economia noastră forestieră (prelegerea d-lui prof. M. Drăcea).

Ordinea, 27 Febr.: Ing. I. Scutaru: Stabilitatea proprietății agricole.

Argus, 27 Febr.: H. Brauner: Cronica lemnului, importul în Olanda, fabrici lăzi, importul via mare; nu poate fi vorba de noui cumpărături. Ziua „sădirii pomului" (fixată la 25 Martie de Dir. Vitic. și Horticulturii). Industria forestieră din Bucovina la grea răspântie (rolul Caps și ad-ției fond. biser.).

Curentul, 28 Febr.: Proectul decret-lege pentru modificarea legii de organizarea Cooperației (nu s'a abrogat încă Decretul Stan Ghițescu). Licitații publice.

Universul, 28 Febr.: Un Ministru la locul lui: Ce crede d-l Prof. Ionescu-Sisești că-i trebuie agriculturii. Chr. Musceleanu: Sir Jagadis Bose, cercetări asupra sensibilității vegetalelor. Dela Academia de științe din România.

Epoca, 28 Febr: Cezar Cristea (confer. d-lui Drăcea: Probleme esențiale din economia noastră forestieră, prel. II Univ. Ateneu). A. D. Carabella (cronica agr.). numărul și activitatea agronomilor în România. C. Cr.: Domeniul protecției pădurilor, ca știință și tehnică (confer. ing. dr. Grig. Eliescu).

Dreptatea, 1 Martie: Demostene Botez: „Eminamente Agricolă" (agricultura și petrolul nostru la 1914 și 1935, date statistice).

Epoca, 1 Martie: Horia Lupan, Em. Grințescu: organizarea gospodăriei plugarului. Știri agricole.

Semnalul, 1 Martie: Nevoile agriculturii (prof. Gh. Ionescu-Sisești). B. N. R. și problema creditului (I. Manolescu-Strunga). Autorizațiile de port-armă trebue depuse spre verificare (agenții silvici sunt scutiți, depun însă declarații.

Cezar Cristea

ȘCOALA SUPERIOARĂ DE SILVICULTURĂ THARANDT

Programul prelegerilor ce se țin în semestrul de vară 1938.

Bovendamm: Botanică sistematică partea II-a: Sistematica și plante staționale, 1 oră; Exerciții de determinare a plantelor staționale, 1 oră; Constituția și viața bacteriilor și ciupercilor, partea II-a, 1 oră.

Dotterwich: Zoologie pentru forestieri, 4 ore.

Gierisch: Biochimie, 1 oră.

Grosskopf: Introducere în pedologie și stațiune colonială, partea II-a, 1 oră.

Huber: Botanică sistematică partea I-a: Specii forestiere, 3 ore; Excursii botanice; Conducerea lucrărilor ştiinţifice, 1/2 zi sau ziua întreagă.

Hugershoff: Matematică (capitole alese), 2 ore; Exerciţii de măsurători, ziua întreagă; Exerciţii de geodezie, 2 ore; Fotogrametrie 1 oră; Exerciţii de fotogrametrie, 2—4 ore; Mijloacele matematice ale inginerului şi biologului, partea II-a: Statistică şi calculul corelaţiilor, 2 ore.

Jeutsch: Introducerea în ştiinţele silvice, 3 ore; Exerciţii la introducerea în ştiinţele silvice.

Mantel: Economie politică (în special politică agrară, socială şi comercială), 4 ore; Drept german (Principiile dreptului) cu deosebită accentuare a dreptului public naţional socialist pentru studenţi, 2 ore; Economie politică pentru studenţi forestieri, 3 ore; Comerţul lemnului, 1 oră; Exerciţii de politică forestieră, 1 oră.

Metzger: Popor şi rasă, 1 oră.

Prell: Zoologie forestieră, partea I-a, 2 ore; Excursii zoologice, o jumătate de zi; Kolocvii zoologice. Introducere în lucrări ştiinţifice, o jumătate de zi sau o zi.

Röhrl: Protecţia pădurilor, 2 ore; Amenajament, 2 ore; Aplicaţii la Amenajament, o jumătate de zi; Dendrometrie şi Rentabilitate, 3 ore; Piscicultură, 1 oră.

Rubner: Silvicultură partea II-a, 3 ore; Lucrări practice de silvicultură, după masă; Exploatarea pădurilor, 4 ore.

Sachre: Soluri, partea I, 3 ore; Exerciţii, excursii şi demonstraţie în legătură cu solurile, partea I, 2 ore; Staţiunea, 3 ore; Excursii în legătură cu staţiunea, după masă.

Schreiter: Geologie aplicată (inclusiv geologia Saxoniei), 2 ore; Excursii şi aplicaţii de petrografie şi geologie, 2 ore.

Schmuntzsch: Exerciţii corporale, 4 ore.

v. Vetinghoff: Biologia şi importanţa păsărilor din păduri, 1 oră.

Wienhaus: Chimie organică, în special chimia plantelor, 3 ore; Laborator de chimie, 3 ore; Aplicaţii de chimie pentru plante coloniale, 3 ore; Indrumări la lucrări ştiinţifice în domeniul chimic al plantelor, ziua întreagă.

*

Se aduce la cunoştinţa cititorilor noştri că la Institutul de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră, se găsesc de vânzare următoarele publicaţiuni din Seria IIa: Referate, Comunicări:

1. Georgescu C. C. Dr. şi Badea M.: Dare de seamă asupa maladiilor criptogamice, de importanţă economică, apărute în pădurile ţării în anul 1933. 1935, 8°, pp. 43, lei 40.

2. Sburlan A. D. Dr.: Intrebuințarea lemnului în construcția străzilor și a șoselelor. Realizări și curente noui (Extras din Rev. Păd.) 1935, 8°, pp. 23. lei 20.
3. Heroiu Tr. Dr.: Utilajul unui birou modern (Extras din Buletinul IROM) 1935, 30/21, pp. 33, lei 40.
4. Petcuț M. și Cretzoiu P.: Contribuțiuni la cunoașterea florei dintre Dunăre și Carpații Sudici (Etxras din Rev. Păd.), 1936, 8°, pp. 10, lei 20.
5. Sburlan A. D. Dr.: Trasarea jilipurilor și ulucelor (Extras din Rev. Păd.) 1936, 8°, pp. 15, lei 20.
6. Haralamb At. Dr. și Rădulescu A. Dr.: O plantație de pin silvestru la poalele podgoriei muntene (Extras din Rev. Păd.) 1936, 8°, pp. 15, lei 20.
7. Demetrescu I. C. Dr.: Legea din 20 Aprilie 1935, pentru pădurile de protecție (Extras din Rev. Păd.) 1936, 8°, pp. 41, lei 20.
8. Demetrescu I. C. Dr.: Nouile păduri și legile noastre silvice (Extras din Rev. Păd) 1936, 8°, pp. 9, lei 20.
9. Petcuț M.: Lupta împotriva secetei, privită din punct de vedere silvic, 1937, 8°, pp. 15, lei 20.
10. Haralamb At. Dr.: Noui contribuțiuni la cunoașterea stațiunilor naturale de pin silvestru în Vrancea (Extras din Rev. Păd.) 1936, 8°, pp. 15, lei 20.
11. Drâmbă D. Dr.: Studiul torentului Valea lui Bogdan (Extras din Rev. Păd.) 1937, 8°, pp. 79, lei 20.
12. Petcuț M.: Semănături sau plantațiuni de stejar (Extras din Rev. Păd.) 1937, 8°, pp. 29, lei 20.
13. Heroiu Tr. Dr.: Cunoștințe de economie forestieră în școala românească (Extras din Rev. Păd.) 1937, 8°, pp. 15, lei 20.
14. Petcuț M.: Pădurile dela limita dintre Vlăsia, Mostiștea și Bărăgan (Extras din Rev. Păd.) 1937, 8°, pp. 14, lei 20.
15. Haralamb At. Dr. și Cretzoiu P.: Hippophae rhamnoides L. pe litoralul românesc al Mării Negre (Extras din Rev. Păd.) 1937, 8°, pp. 10, lei 20.
16. Eliescu Gr. Dr.: Lithocolletis populifoliella Tr., un fluture vătămător frunzelor de plop (Extras din Rev. Păd.) 1937, 8°, pp. 7, lei 20.
17. Petcuț M. și Chiriță C.: Impăduririle în sprijinul agriculturii, din Sudul Basarabiei, 1937, 8°, pp. 35, lei 20.
18 Demetrescu I. C.: Consolidarea proprietății agricole din punct de vedere silvic (Raport prezentat la al 13-lea Congr. Agricol), 1937, 8°, pp. 21, lei 20.
19. Demetrescu I. C.: Capitalul în Economia forestieră (Extras din a 50-a Adunare G-rală a Soc. „Progresul Silvic"), 1937, 8°, pp. 18, lei 20.
20. Haralamb At.: O stațiune de Pinus banatica Georg. et Ion. și Pinus silvestris L. pe valea Sohodolului de Runc în Oltenia (Extras din Rev. Păd.) 1937, 8°, pp. 15, lei 20.

21. Paşcovski S.: Ciocănitorile şi seminţele forestiere (Extras din Rev. Păd.) 1937, 8°, pp. 14, lei 20.
22. Sabău V. Dr.: Organizarea producţiei lemnului în cadrul politicii forestiere naţionale, 1938, 8°, pp. 102, lei 70.
23. Sabău V. Dr.: Politica de amenajare a pădurilor româneşti în lumina statisticei, 1938, 8°, pp. 42+17 tabele, lei 40.
24. Sburlan D. A. Dr.: Prelucrarea manuală şi mecanică a traverselor în pădure (Extras din Rev. Păd.) 1937, 8°, pp. 24, lei 20.
25. Dinu V. Dr.: Politica forestieră. Evoluţia şi stadiul actual al doctrinei. Problema românească, 1938, 8°, pp. 61. lei 40.
26. Demetrescu I. C.: Despre sensul articolului 13 aliniat. G, din Codul nostru silvic în vigoare (Extras din Rev. Păd.) 1937, 8°, pp. 8, lei 20.

Lucrările se pot procura dela biblioteca ICEF, cu preţurile indicate în dreptul fiecăreia. In cazul când comanda se face prin poştă, se va adăoga la aceste preţuri o taxă de ambalaj şi expediţie de 10 lei de exemplar.

Doritorii se vor adresa Serviciului de bibliotecă al ICEF-ului din strada Clopotarii Vechi Nr. 1, Bucureşti III.

MERCURIALE

CIB

Viena, 18 Martie 1938.

Comunicat de Presă

Buletinul lunar de Statistică şi Informaţiile Economice, publicate de C.I.B. anunţă că piaţa internaţională a lemnului, în Februarie, n'a fost uniformă. Situaţia pieţei în ţările westeuropene a fost mult influenţată de publicarea listelor de preţuri ruseşti făcută la 12.II în Anglia. Acestea din urmă se prezentau pe o bază de preţuri corespunzând aproape preţurilor dela începutul anului precedent (adică un preţ de bază de £ 15.00 pentru calitatea 3-a de lemn roşu de Arhanghel). Vânzările făcute de exportatorii nordici în Olanda, Franţa şi Belgia sunt încă puţin importante; asupra pieţelor centrale şi sudeuropene, situaţia era mereu fermă şi Germania s'a prezentat în Februarie ca cumpărător de mărfuri de provenienţă nordică şi sudică europeană.

Exportul diferitelor ţări este următorul:

Ianuarie 1938

Ţara de origină	Exportul total în m³	Din care export de cherestea de lemn moale şi rabotat	
		în m³	în standarzi
Norvegia	13 648	6.910	1.479
Suedia	170.709	147.757	31.626
Finlanda	125.394	100.088	21.423
U. R. S. S.	32.420	25.462	5.450
Estonia	4.956	4.822	1.032
Letonia	71 443	36.315	7.773
Lituania	13.176	10.212	2.186
Polonia	211.350	82.961	17.757
Cehoslovacia	195.230	36.451	7.802
Austria	140.206	47.809	10.233
Jugoslavia	101.568	54.616	11.690
România	97.168	39.964	8.554
Total . .	1.177.268	593.367	127.005

RECENZII

K. Salev:

Ajauurimusi meie okasmetsade ülestöötamisel (Zeistudien über die Aufarbeitung unserer Nadelwälder).

Tartu (Estonia): Mitteilung der Forstwiss. Abteilung der Universität Tartu, No. 28, 1938 ,192 pag. cu numeroase tabele, figuri şi curbe în text şi 3 fotografii în anexă.

Folosirea cât mai chibzuită şi condiţionarea cât mai bună a muncii, rămâne una din preocupările de căpetenie ale conducătorului de întreprinderi şi administraţii. Este adevărat că s'au ridicat critici aspre împotriva acestei noui arte sau, după unii, chiar ştiinţă, folosindu-se unele urmări negative, în special din punct de vedere social, ale pornirei de rapidă raţionalizare a muncii (creşterea şomajului, etc.). Dar în acest caz, este vorba de o abuzivă utilizare unilaterală a foloaselor acestei arte din partea întreprinzătorului, iar nu o dreaptă împărţire a lor între acestea şi lucrători, cum s'ar cuveni.

Oricum, aşa zisa raţionalizare a muncii, care s'a născut în fabrică, unde îşi şi găseşte cea mai largă aplicaţiune, se impune în oarecare măsură şi în exploataţiunea şi administraţiunea forestieră. Deşi condiţiunile de lucru în pădure sunt mai nepotrivite unei atari raţionalizări, nu ne putem, totuşi sustrage unor asemenea preocupări. Ne-o impune ambianţa socială şi economică şi în special concurenţa celor ce o aplică.

Lucrarea de faţă reprezintă un exemplu de studii necesare pentru raţionalizarea lucrului în exploatarea lemnului.

Tema ce şi-a pus-o autorul este: urmărirea mersului lucrului în diverse condiţiuni staţionale; măsura în care sufăr influenţe diverşii factori; orientare asupra diverselor unelte de lucru. La exploatarea lemnului ţine seama de următorii factori: 1) Experienţa (specializarea) lucrătorului; 2) felul uneltelor de lucru; 3) bonitatea staţiunii; 4) volumul diverselor sortimente de materiale; 5) organizarea lucrului; 6) influenţele climatice (anotimpul, etc.).

După cum vedem, este vorba de o mulţime de factori, fiecare cu variaţiunile sale multiple. Tema ar fi, deci, croită pentru nişte proporţii foarte cuprinzătoare. Totuşi, o deosebită simplificare a lucrului rezultă, pe de altă parte, din aceia că împrejurările staţionale (climă, sol, etc.), de constituţie a pădurii (esenţe, creşteri, etc.), etc., în Estonia, sunt cu mult mai uniforme, în toate

privinţele, decât suntem noi obişnuiţi în România. Aceste împrejurări elimină, sau cel puţin reduc la un mai restrâns număr variantele diverselor feţe ale problemei.

Metoda întrebuinţată este — cum e uşor de închipuit — cea statistică, cu un număr de cercetări, spre a se elimina cazurile accidentale şi a se pune în lumină specificul.

Rezultatele diverselor cercetări sunt expuse sub formă de tabele — foarte numeroase — şi de curbe.

Deşi lucrarea este scrisă în limba estoniană, ea conţine şi un rezumat în limba germană. Figurile şi tabelele au explicaţiunile şi titlurile deasemenea în limba germană, încât poate fi înţeleasă de cel interesat.

Semnalarea acestei lucrări în cadrul Revistei noastre, s'a făcut spre a servi ca îndreptar în multe privinţe pentru lucrări similare la noi şi mai ales pentru a arăta pe ce baze îşi clădeţse lumea în alte părţi şi chiar şi într'o ţărişoară aşa de mică cum este Estonia, despre care noi nu suntem suficient orientaţi.

Ilie C. Demetrescu

Theodor Rădulescu:

Beiträge zur Kenntnis der Baumkrankheiten.

Contribuţiuni la cunoaşterea maladiilor arborilor.

Extras din Revista „Fortswissenschaftliches Centralblatt" No. 19, 20 şi 21 din 1937, 35 pagini.

Lucrarea de faţă reprezintă teza cu care d-l Rădulescu şi-a trecut examenul de doctorat la Universitatea din München în anul 1937. D-sa a studiat la amintita universitate, secţia silvică, pe care o absolveşte în 1934 primind titlul de inginer silvic. Fiind animat de multă râvnă pentru studiu, înfruntând de multe ori lipsuri materiale (deşi sărac, a studiat pe cont propriu) care pe alţii i-ar fi oprit în calea lor, d-l Rădulescu le învinge pe toate, ajungând ca o încununare a tuturor eforturilor făcute să-şi ia diploma de doctor în ştiinţele silvice, specialitatea patologie.

Lucrarea d-lui Rădulescu cuprinde contribuţiuni la cunoaşterea a trei maladii importante, dintre care, două de foarte mare actualitate, pentru practica silvică.

Prima contribuţie se referă la maladia Cronartium ribicola, chestiune care a fost foarte mult desbătută în Germania şi America. Toată lumea se întreba dacă în faţa acestei maladii, mai este rentabil să se cultive Pinus strobus sau nu. Au fost unii specialişti, în frunte cu Prof. Tubeuf, care au opinat pentru complecta părăsire a culturii, cel puţin timp de o revoluţie, ca în acest fel să dispară ciuperca. De partea cealaltă, se cristalizează părerea că, deşi Cronartium aduce stricăciuni însemnate arborilor, totuşi, cultura lui strobus nu trebuie părăsită. Susţinătorii acestei păreri sunt, Dr. Wappes şi prof. Münch.

Prof. Münch, sub a cărui conducere, d-l Th. Rădulescu şi-a făcut cercetările, a susţinut că mersul boalei este destul de încet, încât arborii ce erau atacaţi de 30—40 ani, n'au suferit o împuţinare a creşterilor. Pentru această susţinere era nevoie de dovezi ştiinţifice. Prof. Münch a propus această chestiune spre a fi lămurită d-lui Rădulescu

In urma cercetărilor amănunţite în arboretele de Pinus strobus, atacate d-sa găseşte argumente pentru susţinerea tezei Profesorului Münch. Astfel în arboretele din apropierea de München, d-sa a putut stabili că chiar dacă au fost atacaţi din tinereţe, în stare de păriş, sau chiar mai tinere, tot au rămas până la starea de codru, multe exemplare sănătoase aşa încât acoperişul coronamentelor s'a menţinut. La vârste mai înaintate ale arboretelor pagubele sunt mai mici. Dacă un arbore este atacat, rana progresează foarte încet, încât zeci de ani poate arborele trăi mai departe. Să presupunem că un arbore este atacat la vârsta de 20 ani (la această vârstă, strobus are diam. terier de aproape 20 cm), cum boala avansează încet, arborele va putea ajunge la 50—60 ani, păstrându-şi puterea de creştere pe toată această perioadă. La 60 ani, Pinus strobus ne dă lemn gros de 40—50 cm, propriu pentru foarte multe întrebuinţări.

Viteza de avansare a rănii, d-l Rădulescu a găsit că este pe circonferinţă de 2—5 cm pe an. In lungul arborelui viteza de propagare a boalei este numai de 2 cm într'un an.

Cu aceste constatări problema culturii lui Pinus strobus intră de acum într'un stadiu nou. Urmează a fi reluată şi extinsă. Vom avea în curând o reabilitare a acestei specii valoroase.

A doua contribuţie se ocupă cu lămurirea a câtorva chestiuni în legătură cu boala ulmului (Graphium ulmi Schwarz, sau Ceratostomella ulmi Münch).

Boala aceasta, care face ravagii şi la noi şi despre care s'a mai scris în Rev. Pădurilor, este cauzată de ciuperca Ceratostomella ulmi. Biologia acestei ciuperci nu este încă bine cunoscut. A surprins pe toată lumea, spune d-l Rădulescu, cum este posibil ca ciuperca să se răspândească cu aşa de mare repeziciune în ramuri şi tulpină încât un arbore atacat să fie omorît în câţiva ani. Era deci de stabilit pe ce căile se răspândeşte ciuperca în corpul arborelui.

Pe baza cercetărilor făcute, d-l Rădulescu stabileşte următoarele fatpe importante pentru cunoaşterea maladii:

Ciuperca (Conidiile ei) se introduce prin rănile produse la nervurile frunzelor. Odată conidiile intrate în curentul de sevă sunt purtate în toate părţile arborelui. Conidiile intrate în sevă rămân în inelul anual, nu poate trece în alt inel decât numai sub forma de micel. Cum micelul nu se poate forma totdeauna, ciuperca rămâne numai într'un inel anual (inelul anual ultim).

Un arbore poate fi bolnav fără ca să prezinte acele pete negre care erau socotite până acum ca un semn de recunoaţere a maladii. De asemenea, a mai stabilit d-l Rădulescu, pe bază de experienţe că, ciuperca nu trăeşte în vasele arborelui decât câteva săptămâni şi de multe ori o infecţie dacă a avut loc poate să nu fie ucigătoare.

Ultima chestiune, ce-a făcut obiectul cercetărilor d-lui Rădulescu se referă la modul cum se comportă ciuperca care produce putregaiul albastru (Ceratostomella pini) în lemnul viu şi în cel mort.

In anii 1907/908, Münch, pe vremea aceea asistent la prof. Tubeuf, găseşte că pentru ca micelul ciupercei Ceratostomella pini să poată

pătrunde în lemn, este absolut necesar ca lemnul să-şi piardă o parte din apa sa. El explică acest fapt în felul următor: Odată cu ieşirea apei din lemn se face loc liber, care încetul cu încetul se umple cu aer, inclusiv oxigen. Münch conchide atunci că ciuperca are nevoie de oxigen.

Făcând cercetări amănunţite de laborator, d-l Rădulescu găseşte că, dacă lemnul, în cazul de faţă, de pin, posedă o mai mică cantitate de apă, micelul ciupercei trăeţse mai bine, în lemnul viu (imediat după tăiere) decât în cel mort (după ce a fost ţinut 1½ oră în autoclavă). Dacă din contră, cantitatea de apă este mai mare, atunci micelul trăieşte mai bine în lemnul mort. Rezultă că, micelul preferă celulele vii faţă de cele moarte. In cazul că spaţiul liber pentru aer este mai mic, adică când lemnul este mai bogat în apă, atunci micelul este concurat de celulele vii în privinţa oxigenului, din care cauză ciuperca trăieşte mai greu.

Toate aceste rezultate îndreptăţesc a trage concluzia că, teoria prof. Münch, referitoare la importanţa ce o are cantitatea de apă, aerul şi respiraţia lemnului, pentru viaţa ciupercei, îşi găseşte o confirmare, încheie d-l Rădulescu, această ultimă contribuiţe.

Judecând după râvna pe care d-l Rădulescu a depus-o la studiul de specializare, şi după rezultatele obţinute în lucrarea de faţă, ca o dovadă a serioasei pregătiri ce-a primit sub îndrumarea prof. Münch, suntem îndreptăţiţi a crede că acolo unde d-sa s'a încadrat pe baza pregătirii în acest domeniu, la serviciul de Protecţia plantelor din Ministerul de Agricultură şi Domenii, va fi purtătorul spiritului de cercetător, dând la o parte birocratismul ce este încuibat la acest serviciu.

Anton V. Rădulescu

Dr. Ching-hsing Tsi:

„Der Einfluss der Temperatur auf die Keimung von Nadelholzsamen verschiedener Standortsrassen und Holzarten als Ausdruck erblicher Strukturunterschiede". Provincial Forest Bureau, Sian, Shensi, China, 1933.

„Influenţa temperaturii asupra germinaţiei seminţelor de răşinoase a diferitelor specii şi rase staţionale, ca expresie a diferenţei ereditare de structură". (Format 16,5 ×24,5 cm; 84 pagini ,cu 3 hărţi, 26 tabele şi 54 planşe).

In urma desvoltării unilaterale a agriculturii chineze şi a înmulţirii extraordinare a populaţiei, pădurile Chinei au fost aproape total distruse. Din date statistice rezultă că 70—80% din suprafaţa Imperiului Chinezesc e fără păduri. Cum e şi normal, o problemă foarte importantă pentru acest Imperiu este împădurirea cel puţin a unei părţi din această suprafaţă goală.

Foametea care bântue, aproape în fiecare an, prin uscăciune si inundaţii, o parte din ţară, impune să se ia măsuri salvatoare urgente. Dintre aceste măsuri, problema împăduririlor trebue să stea pe primul plan.

Pentru reuşita lucrărilor de împădurire, trebuesc luate în considerare în primul rând speciile indi-

gene. Cum însă în China aceste specii au fost distruse cu trecerea timpului, a trebuit să se păşească la introducerea speciilor exotice. Acestea nu se pot introduce decât după o prealabilă studiere a condiţiunilor staţionale ale lor.

Condus de considerentele de mai sus, autorul lucrării de faţă, studiază germinaţia seminţelor a patru specii de conifere, şi anume: Pinus silvestris, Picea excelsa, Pinus massoniana şi Larix dahurica, dintre cari primele două din Europa iar ultimele două din China.

Scopul urmărit de autor în experienţele sale este: influenţa temperaturii constante asupra puterii şi energiei germinative la seminţele diferitelor rase ale unei aceleiaşi specii.

Seminţele întrebuinţate pentru cercetări au proveniente diferite, astfel:

Pinul silvestris, 19 proveniente (9 din Vestul Europei, 8 din Estul Europei şi 2 din Siberia de Vest).

Picea excelsa, 9 proveniente (3 din Europa Centrală şi 6 din Vestul Europei).

Pinus massoniana, 2 proveniente (din Centrul şi Sudul Chinei).

Larix dahurica, 2 proveniente din Coreea de N.-E.

Arătând felul de alegere şi manipulare a seminţelor, pentru a înlătura cât mai mult influenţele exterioare asupra germinaţiei (în afară de cele pe cari le pune el să lucreze), autorul descrie apoi technica amănunţită a experienţelor sale. Mai departe arată factorii cari influenţează mărimea şi greutatea seminţei în interiorul aceleiaşi rase.

Inainte de-a trage anumite concluzii din experienţele sale, autorul expune sumar teoria formării raselor după Strohmayer şi Münch. El arată că, în cursul experienţelor sale, poate să confirme în parte cele două teorii.

După lungi şi laborioase experienţe autorul ajunge la următoarele concluzii mai principale:

1. Molidul cere în timpul germinaţiei mai multă apă decât pinul.

2. Seminţele din regiuni calde germinează mai bine la temperaturi mai înalte iar cele din regiuni rece, la temperaturi mai scăzute.

3. Temperaturile optime pentru germinaţie sunt: pentru Picea excelsa 18° C; Pinus silvestris 25° C; Pinus massoniana 25—30° C şi Larix dahurica 20—25° C.

Temperaturile joase nu sunt dăunătoare germinaţiei, atât timp cât ele nu întrec o anumită limită, care e totdeauna deasupra lui 0° C. Din contră, temperaturile ridicate sunt dăunătoare germinaţiei. Seminţele puse sub punctul nul inferior, nu suferă nimic, pe când cele puse deasupra punctului nul superior îşi pierd facultatea de-a germina.

5. Temperaturile variabile, cari imită în mare variaţiile naturii, sunt mai favorabile germinaţei decât temperatura constantă, în ceiace priveşte procentul total de germinaţie. Nu se ştie însă cari variaţiuni ale temperaturii sunt cele mai favorabile.

Dr. Tsi îşi termină lucrarea de faţă, cu concluziile arătate mai sus, fără să arate cari dintre acestea sunt speciile cele mai indicate pentru reîmpădurirea ţării sale. Asupra germinaţiei seminţelor — spune autorul — mai este foarte mult de cercetat.

Ion Lupe

INFORMAŢIUNI

Intocmirea unei statistici forestiere preocupă oficialitatea silvică de mai multe decenii. Cu toate acestea, încă nu putem spune că posedăm o statistică bună.

Să nu fie ea necesară ? Nu se vede de toată lumea folosul pe care-l aduce ? Să fie, în tot cazul, interesul atât de secundar încât să nu putem jertfi, fiecare dintre noi, cele 2-3 zile, chiar o săptămână, pe care le-ar necesita adunarea corectă şi conştiincioasă a datelor din cuprinsul fiecărui ocol ?

Poate că metoda după care se culeg datele are ceva de ameliorat. Vor fi simplificări de adus în tehnica întocmirii; vor fi procedee noui de introdus.

Revista se întreabă: cum se poate ajunge mai curând şi mai sigur la o statistică utilă.

Colaboratorii noştri sunt rugaţi să-şi exprime părerea în articole scurte. Cel ce a simţit, la un moment dat, nevoia unei statistici în lucrările sale să spună un cuvânt de îndemn pentru colegi. Cel ce s'a preocupat de tehnica adunării datelor să spună rezultatele experienţei sale. Să se dea sugestii sub toate raporturile pentru rezolvarea unei probleme, pe care o socotim de importanţă capitală pentru economia forestieră.

Problema se discută în numărul de pe Mai al revistei.

— D-l prof. V. N. Stinghe a fost delegat cu conducerea Icef-ului, în locul d-lui prof. M. Drăcea pe tot timpul cât D-sa va fi însărcinat cu atribuţiunea de Secretar general al Ministerului de Agricultură, Domenii şi Cooperaţie.

— D-nii ing. cons. silvic I. Piso din Direcţia silvică Arad şi ing. insp. silvic Gh. Teodorescu din Direcţia silvică Iaşi, au fost puşi în retragere din oficiu pentru a-şi aranja drepturile de pensie.

— D-nii Al. Algiu şi ing. cons. silvic I. Moldovanu au fost repuşi în comitetul de direcţie al Casei Pădurilor Statului, în locul d-lor Dr. C. Deculescu şi avocat Teodor Bănescu.

— D-nii prof. V. N. Stinghe, prof. Alex. Nasta, ing. cons. silvic An. Nedelcovici, dr. Ernest Grinţescu şi V. Ionescu-Darzeu, au fost numiţi în consiliul technic de pe lângă Direcţia Cadastrului.

— D-l Ing. Aurel Constantinescu-Fălciu dela I.C.E.F. a obţinut un concediu de studii de 2 ani, cu începere dela 1.IV a. c., pentru studii de perfecţionare în străinătate (Germania).

REVISTA REVISTELOR

L'ARBRE, buletinul trimestrial al Soc. **„Amis des arbres".**

Nr. 11, din toamnă şi 12 din iarnă 1937 (Tomul II).

Sumarul primului număr: Crearea unui Comitet al apărării intereselor propr. forestiere în departamentul Charente; ad. g-rală a secţiei Auvergne, şi a reuniunei pentru împădurirea coloniilor franceze; Muzeul de industria lemnului Paris de Demorlaine; Impozitul fonciar şi exoneraţia temporară a lemnului de Cam. Rosier; Aerologia şi Silvicultura, un remarcabil studiu al d-lui Bernard Dubois; apoi: Concurs pentru amenajările alpine (silvo-pastorale), organizate de A.D.A M. şi Bibliografie din Franţa şi străinătate: Mexic, Italia (ar trebui să nu lipsim nici noi).

Celălalt număr (12) conţine: Un apel către membrii din Paris şi provincie pentru susţinerea revistei şi activitatea Societăţii „Amicii Arborilor" (pe care am vrea să o vedem înfiinţată şi în România). Un arbore rar: Sassafra officinalis, din fam. Laurineelor, de G. Durivault. Un studiu original şi interesant: Pădurea, sursă de energie electrică, autorul fiind tânărul Laplandre, elev în I-iul an al Institutului naţional agronomic, şi comunicată de d-l Demorlaine, profesor de econ. forestieră dela Institut. Maladiile ulmului şi remediile, de I. Demorlaine. Instrucţiuni, sfaturi asupra producerii plutei; şi Concursul de afişe pentru protecţia pădurilor contra incendiilor.

Asupra acestui subiect — veşnic actual — ne amintim de conferinţa şi broşura d-lui Prof. D. Drâmbă, totuşi vom recunoaşte că lucrurile stagnează şi s'a făcut destul de puţin din partea oficialităţii, atât ca propagandă educativă, cât şi ca remedii practice contra acestui flagel, analizat de noi silvicii şi la „problemele zilei" în „Rev. Pădurilor" şi „Viaţa forestieră".

In rest: comunicările Centrului de documentare al Casei chimiei, Agenda Vermorel, un Vade-mecum al forestierilor publicat de Soc. forest Franche Comté şi Provincia de Est. Remarcabilă prin fina dantelărie lirică: poezia d-lui Guy Dechène: „La Muse forestière".

Ing. Cezar Cristea.

BULLETIN DE LA SOCIÉTE CENTRALE DE BELGIQUE

Nr. 1, 1938.

Le Dilserbosch (15 pag.).

Sfârşitul studiului privind încă pădurea Dilserbosch.

P. d'Huart:

Nos vrais caburants nationaux, le bois et la houille (9 pag.).

Adevăraţii noştri carburanţi: lemnul şi cărbunele.

R. Misson:

Contribution à l'appréciation de la décroissance du pin sylvestre dans les cantons rédimés (3 pag.).

Contribuţie la aprecierea descreşterii pinului silvestru în cantoanele recumpărate.

* * *

Dégats de neige (6 pag.).

Pagube provocate de zăpadă.

At. Har.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT

Caietul 21, 1 Noemvrie 1937.

H. Goetz:

Die Bedeutung der rassischen Ordnung im deutschen Wirtschaftswalde und der Streit um die Aufartung.

Importanţa reglementării rassiste în pădurea cultivată germană şi discuţiunea în jurul ameliorării speciei. (Articolul continuă).

Theodor Rădulescu:

Beiträge zur Kenntnis der Baumkrarkheiten.

Contribuţiuni la cunoaşterea boalelor arborilor.

(Vezi în acest număr la recenzii).

Dr. Kurt Mantel:

Waldverbreitung und Waldeigentum im deutschen Raumplanungsrecht.

Distribuţia pădurilor şi proprietatea forestieră în dreptul de reglementare al spaţiului german. (Articolul continuă).

Caietul 22, 15.XI.1938.

H. Goetz:

Die Bedeutung der rassischen Ornund im detschen Wirtschaftswalde und der Streit um die Aufartung.

Importanţa reglementării rassiste în pădurea cultivată germană şi discuţiunea în jurul ameliorării speciei. (Articolul continuă).

Dr. Kurt Mantel:

Waldverbreitung und Woldeigentum im deutschen Raumplanungsrecht.

Distribuţia pădurilor şi proprietatea forestieră în dreptul de reglementare al spaţiului german. (Articolul continuă).

Comunicări:

Das Türkische Forstgesetz vom 8 Februar 1937.

Legea silvică turcească din 8 Februarie 1937.

Caietul 23, 1.XII.938.

H. Goetz:

Die Bedeutung der rassischen Ordnung im deutschen Wirtschaftswalde und der Streit um die Aufartung.

Importanţa reglementării rassiste în pădurea cultivată

germană şi discuţiunea în jurul ameliorării speciei.

Ocupându-se de nevoia unei reglementări în ce priveşte rassele forestiere, autorul combate părerea prof. Schmidt care propunea pentru o îmbunătăţire a rasselor, determinarea rasselor bune după gemulă.

Se accentuiază mult asupra armoniei ce trebuie să existe între arbore, sol şi climă. De asemenea noţiunea de rassă trebueşte modificată, căci după părerea autorului nu mai corespunde timpului de azi.

Dr. Kurt Mantel:

Waldverbreitung und Woldeigentum im deutschen Raumplanungsrecht.

Distribuţia pădurilor şi proprietatea forestieră în dreptul de reglementare al spaţiului german. (Articolul cotinuă).

Comunicări:

Legea silvică turcească din 8 Februarie 1937.

Caietul 24, 15 Decembrie 1937.

Max Woelfle:

Verhogerungserscheinungen.

Windverhältnisse bei Umströmung eines einzelstehenden Baumes.

Uscarea solului.

Influenţa vântului asupra unui arbore izolat.

Făcând măsurători asupra vântului în apropierea la mai mulţi arbori izolaţi, autorul găseşte că pentru a apăra solul de acţiunea sa este bine ca să prevenim uscarea solului, păstrând arborii izolaţi şi orice vegetaţie mică, gard viu, etc.

In caz că s'a produs o uscare a solului se recomandă imediat să se acopere porţiunea uscată cu o vegetaţie oarecare. Să se acopere cel puţin jumătate din suprafaţa uscată, cu pietre mari. Dacă nu sunt pietre la dispoziţie se pot folosi chiar grămezile de material rezultate din exploatări. In acest ultim caz se pierde o parte din precipitaţiuni, fiindcă nu ajung la sol.

Dr. Kurt Mantel:

Waldverbreitung und Waldeigentum im deutschen Raumplanungsrecht.

Distribuţia pădurilor şi proprietatea forestieră în dreptul de reglementare al spaţiului german.

Făcând o analiză a dispoziţiunilor şi legilor silvice care au dirijat soarta pădurilor germane până la începutul celui de-al treilea Reich, autorul ajunge la concluziile următoare.

1. In legiuirile noi va trebui să se urmărească o precisă reglementare a procentului suprafeţelor împădurite.

2. Să se asigure menţinerea acelor păduri ce au influenţă asupra debitului apelor.

3. Să se păstreze o anumită suprafaţă împădurită pentru oraşele şi regiunile industriale.

4. Asigurarea aprovizionării cu lemn prin păstrarea raportului susţinut şi prin creeri de noi păduri.

5. Să se delimiteze suprafaţa păduroasă de cea agricolă.

6. Reglementarea raportului dintre pădure şi industrie, dintre pădure şi mine, dintre pădure şi oraşe.

Comunicări:

Legea silvică turcească din 8 Februar 1937.

Caietul 1, 1 Ianuarie 1938.

Prof. L. Fabricius:

Bodendeckung mit Pflanzenstoffen.

Acoperirea solului cu resturi de plante.

Pe soluri proaste, sărace, autorul a făcut câteva încercări în plantații tinere de molift și pin, acoperind solul cu iarbă neagră (Calluna vulgaris) și resturi de ramuri dela exploatare.

După aproape 9 ani de când a făcut această operație, rezultă că plantațiunile arată o creștere mult mai activă în înălțime decât alte plantații unde solul nu s'a acoperit

Wax Woelfle:

Hecken als Windschutzanlagen.

Perdele de protecție contra vântului.

In urma măsurătorilor făcute în legătură cu viteza vântului în spatele unei perdele de mesteacăn, autorul găsește că pentru a obține o reducere a vitezei vântului până la 40%, se cere a se așeza perdelele perpendiculare pe direcția vântului dominant. Distanța între perdele ar fi de 200 la 250 m, când înălțimea perdelei este de 15 m. Intre perdele este bine să se instaleze alte perdele mai mici (3,5—4 m înălțime) la distanță de 6 m între ele.

Hans Schwarz:

Die Waldböden Österreichs.

Solurile forestiere ale Austriei.

După ce ne arată care sunt factorii ce au influență la formarea solului, autorul enumeră pe scurt ce soluri forestiere se întâlnesc în Austria.

Caietul 2, 15 Ianuarie 1938.

Die Vermehrung der Baumweide. (Salix alba).

Inmulțirea salciei albe. (Articolul continuă).

Max Woelfle:

Windschutzanlagen.

Plantații de protecție contra vântului. (Articolul continuă).

Ant. V. Răd.

JOURNAL FORESTIER SUISSE

Nr. 3, Martie 1938.

A. Engel:

La question des exotiques (7 pag.).

Problema esențelor exotice.

Mulți specialiști sunt contra introducerii esențelor exotice deși după părerea autorului nu au la baza afirmațiunilor date științifice sau empirice.

Marile schimbări suferite de floră în timpul epocilor istorice uneori provocate artificial de oameni, arată că exoticele se pot aclimatiza în regiuni unde mai înainte nu existau.

Elementele cari influențează aclimatizarea sunt: solul și clima, și față de aceștia trebue studiată puterea de acomodare a plantei.

A. Bourquin:

Quelques observations sur un phénomène accompagnant les poches résinifères du mélèze (5 pagini).

Câteva observaţiuni asupra unui fenomen care însoţeşte pungile de răşină la larice.

Autorul arată că la larice (Larix europaea) se observă că înspre partea interioară a pungilor de răşină din duramen, lemnul are, pe o adâncime de 4—25 creşteri anuale o porţiune colorată mai deschis cu limitele foarte nete şi care se comportă ca şi alburnul. Cauza acestui fenoment este întrerupera razelor medulare prin formarea pungei de răşină şi în acest mod oprirea duramenificării.

Acelaş fenomen se observă şi la Larix Gmelini şi Juniperus Virginiana.

P. E. Farron:

Revision d'aménagement des forêts bourgeoisiales de Porrentruy (4 pagini).

Revizuirea amenajamentului pădurilor comunale din Porrentruy.

Se arată cum s'a făcut revizuirea amenajamentului acestei păduri în suprafaţă de 267 ha care are 3 trupuri.

La urmă autorul face comentariul rezultatelor obţinute în decada 1926-1936 prin aplicarea metodei controlului.

Dorin Comaniciu

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band V, Heft 2 November 1937).

Generaldirektion der Österreichischen Bundesforste: Die neuen Triftanlagen in den Mürzforsten in der Nordsteiermark.

Noile instalaţii de transportul lemnului prin plutire în pădurea Mürz în Steiermark-ul de Nord.

Ţinutul forestier la care se referă instalaţia respectivă are o suprafaţă de cca 13.000 ha, cu o posibilitate anuală de cca 55.000 unităţi (mc şi steri). Lemnul de transportat este în marea sa majoritate format din butuci de răşinoase (molid în special) şi în foarte mică măsură din lemn de foc (lobde de fag). Lungimea totală a instalaţiei este de 46 km, urmărind în principial râul Mürz. Ea este compusă din mai multe timpuri de canaluri (buşteni, scânduri, zidărie, etc.) aşezate direct pe pământ sau susţinute prin diferite dispozitive. Capacitatea sa de transport este de circa 800 mc sau steri pe zi. Intr'o parte ultimă se redă şi partea financiară a chestiunii.

Specialiştii pot găsi foarte interesante sugestii şi învăţăminte în materie, cu atât mai mult cu cât austriacii au poate cea mai frumoasă tradiţie de asemea construcţiuni.

Internationaler Forst-und Holzwirtschatsbericht.

Cronica internaţională a economiei forestiere.

Un foarte interesant şi variat material informativ asupra diverselor stări şi fatpe cu caracter forestier din diferite ţări şi ţinuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

Cercul de studii forestiere

IV

GR. ELIESCU: DOMENIUL PROTECȚIEI PĂDURILOR.— CA ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

16 Februarie 1938

In introducerea conferinței se arată importanța studiilor de metodologie, cari au ca scop precizarea obiectului și metodei de cercetare al științelor. Se arată că și Protecția pădurilor are nevoie de a fi studiată din acest punct de vedere. In adevăr ea, așa cum e reprezentată în unele părți, cum ar fi de ex. cartea lui Hess-Beck, Protecția pare a avea înfățișarea unei entomologii și zoologii forestiere (în Hess-Beck, 588 pagini) alături de o botanică forestieră (132 pag.) și de o protecție contra factorilor anorganici și om (447 pag.). Prin acest mod de tratare protecția își pierde obiectul, disolvându-se în alte științe. Acest lucru se datorește greșitei interpretări a obiectului protecției. Protecția n'are a se ocupa cu „cauzele" vătămărilor: insecte, ciuperci, vânturi, zăpezi, cari fac obiectul Zoologiei, Botanicei, Meteorologiei. ci după d-l Eliescu, cu condițiile în care aceste cauze pot deveni vătămătoare, cu contribuția pădurii (a elementelor ei: arbore, arboret, stațiune) în actul vătămărei.

După această critică a actualei înfățișări a Protecției, se arată în ce constă obiectul protecției, cari sunt problemele ei și cum ar trebui tratată.

Se constată că un prim aspect al protecției este aspectul de tehnică. Tehnica protecționistă e ieșită din nevoia de a apăra pădurea și produsele ei, întocmai cum tehnica silviculturală (tehnica silvică) e ieșită din nevoia de a crește pădurea pentru ea și lemnul ei.

In această tehnică Protecția trebue să fie studiată, nu după factorii cari vatămă, ci după metodele pe care mintea omenească le poate concepe în vederea împiedicării vătămărilor, sau a combaterii cauzelor vătămătoare. Aceste metode sunt: atragerea, prinderea, distrugerea cauzelor vătămătoare, izolarea lor, modificarea și distrugerea mediului în care cauzele vătămătoare acționează. Scopul Protecției ca tehnică e să

găsească pentru fiecare metodă procedeele tehnice ce trebue să ducă la realizarea metodelor.

Dar pentru metoda modificării mediului, protecţia are nevoie şi de cercetări proprii în pădure. Ca să poată prescrie o metodă preventivă, trebue să cunoască care e contribuţia pădurii în vătămare. De aci aspectul de ştiinţă pură al Protecţiei pădurilor, în care protecţia studiază pădurea, mediu, din punct de vedere al accidentelor: accidentalitatea. Protecţia nu mai are deci în acest nou aspect ambiţia vană de a înşira vătămările şi de a găsi un mijloc de combatere, ci de a putea prevede cu ce procent de accidentalitate, cu ce probabilitate de reuşită, lucrează cutare sau cutare tratament. O concluzie a acestui punct devedere e că Protecţia pădurilor nu trebue studiată pe factori vătămători, pentrucă factorii vătămători nu acţionează izolaţi. Protecţia trebue studiată pe grupe de factori ecologici vătămători sau mai bine zis pe tipuri de păduri, fiindcă numai aşa reies în evidenţă condiţiunile în care acţionează factorii vătămători împreună.

At. Har.

V.

M. PETCUŢ: **DISCUŢIUNI ÎN LEGĂTURĂ CU ESTIMAREA PATRIMONIULUI CAPS.**

23 Februarie 1938.

Pornind dela consideraţiunea că orice întreprindere care îşi propune să-şi administreze raţional avutul trebue să-şi administreze raţional avutul trebue să-şi organizeze în aşa fel administraţia ca, în orice moment să-şi dea seama de felul cum îşi fructifică fiecare din valorile ce stau la baza ei, conferenţiarul îşi propune să analizeze o lucrare prin care se face evaluarea patrimoniului CAPS, spre a vedea cum fructifică capitalul dat în administrarea acestei instituţii.

După ce enumără normele după care s'a executat această evaluare, examinând rezultate obţinute, constată că valorile fondului — capitalul sol — sunt reprezentate prin cifre foarte mici.

Pentru explicaţia acestor rezultate, conferenţiarul analizează două ipoteze:

sau cheltuielile de administraţie sunt mari;

sau veniturile provenite din exploatarea pădurilor sunt mici.

Concluzia acestei analize duce la constatarea că şi cheltuielile de ad-ţie sunt mari şi veniturile exploatărilor sunt mici.

Constatarea că cheltuielile de ad-ţie ale CAPS. sunt mari la prima vedere, pare neexplicabilă, întrucât suprafaţa ocoalelor, în raport cu aceea a altor ţări, este mult mai mare şi lefurile personalului destul de mici. Comparate cu cheltuielile altor ţări, cheltuielile noastre de ad-ţie sunt totuşi cu 20% mai mari.

Explicaţia acestei realităţi o găseşte conferenţiarul în următoarele împrejurări:

1. Moravurile ţării şi supralicitarea dintre oamenii politici de după războiu pe contul avutului ţării;

2. Pădurile administrate de ocoale sunt alcătuite din trupuri mici şi numeroase mult depărtate unele de altele;

3. Ad-ţia ocoalelor nu este îndeajuns raţionalizată; CAPS nu s'a fixat pentru niciunul din sistemele definite în practica ţărilor cu experienţă mai veche. Ocolul nostru a adoptat personalul tuturor sistemelor şi atributele celui mai simplu dintre ele.

Cu privire la venituri, conferenţiarul explică micimea lor cu elementele care urmează:

1. 20% din pădurile ţării nu sunt puse în exploatare din lipsa de drumuri.

2. Se duce o politică neconformă cu interesele noastre, atunci când se pun în valoare pădurile neaccesibile.

3. Aceeaşi politică se duce şi la vânzarea produselor.

4. Producţia la hectar a unora din păduri, datorită unei gospodării extensive, este redusă.

5. Lemnul din pădure, datorită păşunatului, nu este de calitate superioară.

6. La vânzarea produselor nu se dă destulă atenţie pieţei locale care ar putea plăti preţuri foarte bune.

Pentru îndreptarea acestor rele, conferenţiarul propune:

A. — Pentru scăderea cheltuielilor de ad-ţie:

1. Consolidarea autorităţii şi renunţarea la prea desele amnistii.

2. Comasarea proprietăţii forestiere şi îndrumarea unei politici de cumpărări de masive de păduri prin emisiune de rentă.

3. Adoptarea unuia din sistemele de ad-ţie fixate de doctrină cu personalul aferent.

B. — Pentru sporirea veniturilor se propune:

1. Deschiderea masivelor neaccesibile prin artere noui de comunicaţie.

2. Renunţarea la politica concesiunilor de păduri în vederea constituirii instalaţiunilor de transport şi de debitare, politică care ne-a lăsat fără păduri fără să ne dea drumuri.

3. Vânzarea materialelor să nu se facă pe unităţi de produse forestiere scoase în depozite.

4. Sporirea producţiei la hectar printr'o gospodărie mai intensivă.

5. Oprirea păşunatului.

6. O mai mare atenţie pieţii locale.

VI

Ing. ŞT. BĂRBULESCU : **ORGANIZAREA PĂŞUNATULUI**

— O problemă de protejarea pădurilor —

2 Martie 1938

Arată dăunările aduse pădurii prin păşunat precum şi valoarea inferioară a furajelor obţinute din pădure. D-sa constată că admiterea păşunatului în pădure, chiar numai dela caz la caz şi în mod cu totul excepţional, aşa cum preconizează actualul guvern, reprezintă un pericol tot aşa de grav pentru pădure, căci din lipsa de organizare a păşunatului şi neîngrijirea fâneţelor, clima tot mai secetoasă provoacă lipsa de nutreţ, deci motiv excepţional şi totuşi anual pentru admiterea păşunatului în pădurile de câmp, iar păşunatul în baltă şi muguritul la sălcii sunt numai pretext pentru a duce vitele forţat în pădurile tot de câmp, căci suprafeţele de păşunat şi mugurit din baltă sunt şi iarna şi vara inundabile.

Ritmul actual al lucrărilor de regenerare, înnobilare şi complectarea consistenţii pădurilor, a extins starea „în regenerare" pe aproape toată suprafaţa pădurilor mai ales la câmp. Or în cazul admiterii păşunatului în pădure, vitele vor găsi nutreţul tocmai acolo unde nu poate fi permis.

Mai constată că tehnica culturii fâneţelor şi păşunilor este comună celor două specialităţi de cultura solului; dar pe când agronomilor li se pare sau o consideră ca o extensiune fără valoare, silvicultorilor le apare ca o tehnică specială şi interesantă mai ales prin scopul urmărit: ameliorarea păşunilor pentru protejarea indirectă a pădurilor.

Conferenţiarul este de părere ca Dir. Păşunilor să treacă dela Min. Internelor la Min. Agr. şi Domenii şi că personalul silvic să activeze direct în organizarea fondului pastoral: adică îngrijirea şi administrarea suprafeţelor date pentru păşune şi fâneaţă. Propune chiar ca până la găsirea unei soluţii mai practice, ad-torii de păşune, în majoritate conductori agricoli, să treacă sub conducerea organelor silvice, iar eforiile judeţene de păşune să se desfiinţeze neavând nici un rost.

La discuţie au luat parte:

D-l ing. agronom A. Tălăşescu, expune o parte din lipsurile organizării păşunatului în cadrul Min. de Interne.

D-l ing. insp. g-ral silvic M. Petcuţ, arată imposibilitatea corpului silvic de a se ocupa şi de problemele de păşunat, căci are destul lucru cu cele silvice.

D-l ing. insp. g-ral silvic Andrei Boldescu, face o legătură între cuvintele păşune, eden şi raiul biblic şi apoi o comparaţie între împroprietărirea actuală făcută pe seama oamenilor şi desorganizată prin politică şi împroprietărirea dela 1864 făcută pe seama boilor şi vacilor şi desfiinţată de oameni.

A 52-a ADUNARE GENERALĂ

Consiliul Societății a hotărât să supună discuțiunilor în Adunarea Generală din acest an, referate și comunicări asupra următoarelor chestiuni:

1. Exploatarea pădurilor pe bază de raport susținut.

Raportor: C. Horia Lazăr;

2. Creditul forestier.

Raportor: Dem. Grozescu.

Domnii membrii sunt rugați cu stăruință a-și prezenta comunicările Domniilor-lor asupra acestor importante și actuale probleme, la secretariatul Societății, până cel mai târziu la 1 Mai a. c. După această dată, nu vor mai putea fi luate în considerare de Domnii Raportori.

Comunicările vor trata numai câte o față bine definită a problemelor respective, într'o cât mai concisă formă.

Ele vor fi bătute la mașină, în două exemplare, având cel mult 5 pagini de coală normalizată.

Secretarul Comisiunii Referatelor
ILIE C. DEMETRESCU

TABLOU DE CĂRŢILE INTRATE IN BIBLIOTECĂ ÎN LUNILE IANUARIE, FEBRUARIE ŞI MARTIE 1938

In ceea ce priveşte periodicele, sunt notate în „Revista Pădurilor" Nr. 2 din Februarie 1936, la pag. 242.

N. Deák: Forstkarten von Österreich.
H. Grumăzescu, lucrări de studii: Album de desemne.
— Exerciţii de triangulaţie.
— Studii generale pentru punerea în exploatare a pădurii Statului Barboşi-Ghermăneşti, Ilfov.
— Studiu pentru punerea în exploatare a pădurii Statului Brânzeasca-Ilfov.
— Studiu general pentru punerea în exploatare a pădurilor Statului Balta-Neagră, Ilfov.
— Proect de casă (lucrare pentru diploma de absolvire 1898).
— Studiu pentru amenajamentul pădurilor din Savoia.
— Tablou de reducerea distanţelor.
— Triangulaţia pădurii Snagov-Ţigăneşti-Ilfov.
— Triangulaţia M-ţii Unguroia-Prahova.
C. Miclescu: Triangulaţie.
N. A. Iacobescu: Curs de Piscicultură.
— Geologie - Curs.
— Botanică - Curs.
— Zologie şi Botanică - Curs.
N. R. Danielescu: Drept şi legislaţie silvică.
— Protecţia pădurilor.
— Economia politică şi administraţia pădurilor.
Th. Gh. Petraru: Economia forestieră şi tehnologia silvică.
N. Saegiu: Desemn - Curs.
— Căi de comunicaţie.
— Construcţiuni civile şi forestiere.
Ministerul Agriculturii şi Domeniilor: Buletinul Comisiunii Monumentelor Naturii, 1937.
Rudolf Weber: Lehrbuch der Forsteinrichtung.
Friderich Judeich: Die Forsteinrichtung.
Karl Gayer: Der Waldbau.
V. N. Stinghie: Evoluţia metodelor de amenajament.
Biolley E. H.: Amenajamentul pădurilor prin metoda experimentală şi în special metoda Controlului (Trad. de Dr. G. Antonescu).
C. Jornescu: Dreptul agrar în România.
Institut International D'Agriculture: Enquête internationale sur la correction des torrents.
Cezar Cristea: Suveranul şi armata, sunt marea nădejde a pădurilor (Extras din Rev. România Militară, Nr. 11, 1937).

C. Hamangiu: Codul general al României, 1936. Partea II.
R. Grahman: Der Sächseche Landesgrundwasserdienst.
Dr. W. Parthey: Die Lage der deutschen Holzwirtschaft nach dem Kriege.
O. Brandt: Kann Deutschland seine Nutzholzbedars selher dechen?
H. Plauda: Das Rüchen von Brenhölzern.
P. Salvat: En forêt.
Bernhard: Grundlagen, Geschichte und Aufgaben der Forstwirtschaft in der Türkei.
Dr. A. Herrmann: Lagerhaltung von Speraholz, Holzhalbabrikaten môbln.
II Congres International de Sylviculture 1936 Actes. Premier volume.
II. Congres International de Sylviculture 1936: Actes. Deuxieme volume.
II Congres International de Sylviculture 1936: Actes. Troisieme volume.
— Technik und Preis der Papierfabrikation. Band I — 1.
— — Band I — 2.
— — Band III — 1.
— — Band III — 2.
Karl Escherich: Die Erforschung der Waldverderber.
Konrad Frenzey: Andrees Haud-Atlas.
Nicolae Caranfil: Cum renunțăm anual la miliarde.
Sander Pierron: Histoir de la illustrée. Forêt de soignes. Tom. I.
— Tom. II.
— Catasto-Agraria 1929. VII. Fasc. 25.
— Die Holzpreise in dem Bayerstaatsforsten 1928—1935.
David Mitranz: The land et the peassant in Rumania.
Rudolf Benini: Principi di statistica metodologica.
Walter Seitz: Edelrassen des Waldes.
Bruno Berkhahn: Die Handortsverschubungen in der papierzeugenen Industrie Europas.
Deidesheimer: Arbeitsauwersung für den Bau neuzeitlescher Holzstrasen.
The Imperial Forestry Institute, Univ. Oxford: Tierteenth anuar report 1936—37 and prospectus.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR
Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Muntele Râgla cu plaiul şi Fundul Văii Robeşti, jud. Vâlcea, proprietatea Eugenia Al. Măciuceanu ş. a., în suprafaţă de 472 ha. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Sălacea, jud. Sălaj, proprietatea Capitlului româno-catolic din Oradea, în suprafaţă de 472 ha, 6000 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 40 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Luminos, jud. Trei Scaune, proprietatea Csch Maria ş. a., în suprafaţă de 53 ha, 7500 m.p. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 60 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **T. Moşoiu.**

No. 244086 din 29 Oct. 1937.

---

a) Amenajamentul pădurii I. G. Duca (Casim) Seria VI-a, jud. Caliacra, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1162 ha 1400 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 35 ani.

b) Amenajamentul pădurii Purani Sf. Gheorghe, seria XII-a, jud. Vlaşca, proprietatea Statului, în suprafaţă de 401 ha 2000 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani.

c) Amenajamentul pădurii Zăvoaiele şi Ostroavele Cetate, jud. Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 177 ha 9200 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **D. R. Ioanițescu.**
No. 8887 din 19 Ianuarie 1938

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea lui Ivan, jud. Muscel, proprietatea Ioan Bejan, în suprafaţă de 762 ha 3300 m.p. tratată în o serie de protecţie cu exploatabilitatea fizică şi o serie de codru cu tăiere rasă şi revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul păduri Alioş, jud. Timiş-Torontal, proprietatea comunei Alioş, în suprafaţă de 444 ha 8700 m.p. Regimul crâng, Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii După Vii şi Runcu, jud. Sălaj, proprietatea composesoratului din Cehul Silvaniei, în suprafaţă de 235 ha 7700 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Roşcani, jud. Covurlui, proprietatea Moşt. Gh. Gheorghiade. în suprafaţă de 205 ha. 8800 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Prelipceanu.**
No. 13324 din 25 Ianuarie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Marghita, jud. Bihor, proprietatea composesoratului Marghita, în suprafaţă de 201 ha 3000 m.p. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Brădetul şi Hilul, judeţul Braşov, proprietatea Bis. Evangh. luth. din Vulcan, în suprafaţă de 194 ha 1275 m.p., tratată în o serie de codru cu tăieri succesive şi revoluţia normală 90 ani şi o serie de codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii La Ruga, jud. Severin, proprietatea comunei Coşova, în suprafaţă de 161 ha 1400 m.p. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Composesoratului Rus jud. Someş, proprietatea Composesoratului Rus, în suprafaţă de 154 ha 8000 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Vancea, jud. Târnava Mică, proprietatea Satmary Iulia, în suprafaţă de 115 ha. 3400 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani cu întocmirea a noui planuri speciale după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al păd. Borduşelul şi Zăvoiul dela Ialomiţa, jud. Ialomiţa, proprietatea D-tru M. Popescu, în suprafaţă de 57 ha 7350 m.p. tratată în 2 serii de crâng, cu revoluţia normală 20 şi 5 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Setul Părului, jud. Prahova, proprietatea Ion I. Feticu şi P. Ionescu, în suprafaţă de 24 ha 2500 m.p. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **V. T. Prelipceanu.**
No. 13325 din 25 Ianuarie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Văleni, jud. Someş, proprietatea Composesoratului Văleni, în suprafaţă de 262 ha 1500 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Maşloc, jud. Timiş-Torontal, proprietatea comunei Maşloc, în suprafaţă de 252 ha 7900 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Fiscut, jud. Timiş-Torontal, proprietatea comunei Fiscut, în suprafaţă de 210 ha 4600 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dâlma, jud. Sălaj, proprietatea Tüzeş Valentin ş. a., în suprafaţă de 67 ha. 1184 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Balta Viişoarei, lot. P. 4, jud. Teleorman, proprietatea M. H. Capră, în suprafaţă de 31 ha. 5646 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Revizuirea după 12 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **D. R. Ioanieţscu.**

No. 21408 din 4 Februarie 1938.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Grozeşti, jud. Mehedinţi, proprietatea Moşt. Gh. Gărdăreanu, în suprafaţă de 225 ha. Regimul crâng. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **D. R. Ioaniţescu.**

No. 24694 din 8 Februarie 1938.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor de protecţie din ocolul silvic Ohaba Bistra jud. Severin, proprietatea Comunităţii de Avere Caransebeş, în suprafaţă de 761 ha. 2800 m.p. tratată în 5 serii regim şi tratament codru grădinărit cu exploatabilitate fizică.

b) Amenajamentul pădurii Seica Marei jud. Târnava Mare, proprietatea comunei Seica Mare, în suprafaţă de 595 ha 1700 m.p., tratată în o serie de codru cu tăieri succesive, revoluţia normală 105 ani, două serii de crâng cu revoluţia 30 şi 10 ani şi una serie de protecţie

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **D. R. Ioaniţescu.**

No. 24695 din 8 Februarie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Perişor, Seria I-a, judeţul Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 812 ha 9400 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 35 ani.

b) Amenajamentul pădurii Criva Ruptura Seria IV-a Bujorul, jud. Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 459 ha 7600 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 40 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **D. R. Ioaniţescu.**

No. 24.696 din 8 Februarie 1938.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor de protecţie din ocolul silvic Teregova, jud. Severin, proprietatea Comunităţii de Avere din Caransebeş, în suprafaţă de 5149 ha 9300 m.p. tratată în 23 serii de codru grădinărit cu vârsta exploatabilităţii 100 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Călugărul, jud. Argeş, proprietatea Nae C. Popovici, în suprafaţă de 507 ha 8613 m.p. tratată în trei serii de codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 65 ani (Seria I-a) şi 90 ani (Seria 2 şi 3) şi una serie de protecţie tratată în codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Siseşti.**

No. 39336 din 22 Februarie 1938.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Săritoarea Turii, jud. Trei Scaune, proprietatea Imecsi Ghizela, în suprafaţă de 95 ha. 6100 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Coasta Frumoasă ş. a., jud. Argeş, proprietatea I. Rădulescu Poboran, în suprafaţă de 25 ha 2584 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Siseşti.**

No. 54040 din 8 Martie 1938.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Fundul Moldovei, jud. Câmpulung, proprietatea comunei Fundul Moldovei, în suprafaţă de 359 ha 7600 m.p. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Vlăngăreşti, jud. Olt, proprietatea Elena D. Cuculi, în suprafaţă de 157 ha. 1500 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea al pădurii Valea Bezdeadului, jud. Dâmboviţa, proprietatea Ilie Gh. Popescu, în suprafaţă de 20 ha 1315 m. p. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Faţa Bezdeadului, jud. Dâmboviţa, proprietatea Ion Teodorescu, în suprafaţă de 20 ha. 1315 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Siseşti.**

No. 54041 din 8 Martie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Smida, jud. Făgăraş, proprietatea Composesoratului familia Băcilă, în suprafaţă de 140 ha. 2800 m.p. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 21 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Dămileni, jud. Dorohoi, proprietatea Vasile Beldianu, în suprafaţă de 38 ha 9700 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Lucieni jud. Muscel, proprietatea Ion N. Popescu, în suprafaţă de 21 ha. 9145 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Siseşti.**
No. 54042 din 8 Martie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Ciceu, jud. Someş, proprietatea comunei Reteag, în suprafaţă de 346 ha 4000 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Popricani, jud. Iaşi, proprietatea Epitropia Sf. Spiridon, în suprafaţă de 203 ha 7200 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Podul Golumbului, jud. Someş, proprietatea Composesoratului din Căianul Mic, în suprafaţă de 62 ha. 8400 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Siseşti.**
No. 54043 din 8 Martie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii comunale Caporal Alexa, jud. Arad, proprietatea comunei Caporal Alexa, în suprafaţă de 307 ha. 3200 m.p. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 105 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Piciorul Ploscarului şi Saşa, jud. Someş, proprietatea Margareta Urany, în suprafaţă de 294 ha. 8700 m.p. tratată în o serie de crâng cu revoluţia normală 20 ani şi una serie de agrement. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârâul Borviz şi Păltiniuşului, jud. Mureş, proprietatea Bisericilor gr. cat. din Miercurea Ciuc şi Buna Vestire din Braşov în condiţiunile Jurnal. Consiliului de Miniştri No. 1751 din 1934, în suprafaţă de 37 ha. 4075 m.p. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Siseşti.**
No. 54044 din 8 Martie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Spanţov, jud. Ilfov, proprietatea Fermei Spanţov (R.E.A.Z.), în suprafaţă de 198 ha. 5664 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ghergheleu, jud. Turda, proprietatea comunei Iara, în suprafaţă de 179 ha. 8843 m.p. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Lunca, jud. Ialomiţa, proprietatea V. C. Ionescu, în suprafaţă de 34 ha. 1000 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Siseşti.**
No. 54045 din 8 Martie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Paleologul, jud. Vlaşca, proprietatea Radu M. Corbescu, în suprafaţă de 153 ha. 4000 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cireş, jud. Storojineţ, proprietatea Stefania Mavrocordat, în suprafaţă de 49 ha 4200 m.p. Regim şi tratament codru grădinărit. Vârsta exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Fundătura, jud. Odorhei, proprietatea Bis. ref. din Mureni, în suprafaţă de 29 ha. 7691 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea lui Ion Negru, jud. Muscel, proprietatea I. Mateescu, în suprafaţă de 28 ha. 6000 m. p. Regim. şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Siseşti.**
No. 56310 din 9 Martie 1938.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eront sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (Regul. de expl.) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1938 :

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimănişteanu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari : **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Comaniciu I.
Demetrescu C. I.
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Simionescu I.
Vâlceanu E.

Cenzori : **Ionescu Gh., Chercea Gh., Pallade E.**
Cenzori supleanţi : **Teodorescu St., Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUTIU BUCUREȘTI

I 24915

REVISTA PĂDURILOR

APRILIE 1938

ANUL 50, — Nr. 4

18 86 S.P.S.

ORGANUL SOCIETĂȚII

„PROGRESUL SILVIC"

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31, — BUCUREȘTI

ANUL 50, Nr. 4. APRILIE 1938

SUMARUL:

Studii:

Defectele lemnului de salcâm . . . . . T. Secărescu
Hibrizi între Alnus glutinosa (L.) Gaertn. şi A. incana (L.) Mnch . . . . . S. Paşcovschi

Referate-Comentarii:

Ridicările topografice speciale pentru studiul terenurilor în alunecare . . . . . D. S. Drâmbă
Preţuri unitare la Casa Pădurilor . . . . . I. Lungu
Prestaţia la păduri . . . . . H. Manole
Cooperativele forestiere . . . . . St. Dumitrescu-Gârbovi

Problemele zilei:

Inclavele în păduri
Inclavele, sarcini ale exploatării forestiere . . . Ilie C. Demetrescu
Ocupaţiunile . . . . . V. P. Negulescu
Inclavele din pădurile Statului . . . V. Ivăncianu şi V. P. Negulescu
Degajarea pădurilor de cutropiri . . . . . Ion Petö
Problema inclavelor în pădurile Reşiţei . . . . F. Páll

Cronica:

Serbarea sădirii arborilor . . . . . At. Har.
Contribuţii bibliografice . . . . . Cezar Cristea

Mercuriale:

Cronica lemnului . . . . . V C. Filip

Recenzii — Revista Revistelor — Cercul de studii forestiere — Societatea „Progresul Silvic" — Publicaţii

SOMMAIRE:

Etudes:

Les défauts du bois de robinier . . . . . T. Secărescu
Hybrides entre l'aune glutineux et l'aune blanc . . . . . S. Paşcovschi

Rapports—Commentaires:

Levés topographiques spéciaux pour l'étude des terrains en glissement . . . . . D. S. Drâmbă
Les prix unitaires de l'Administration des forêts de l'Etat . . . I. Lungu
La prestation en nature pour les forêts . . . H. Manole
Les coopératives forestières . . . . . St. Dem.-Gârbovi

Problèmes à l'ordre du jour:

Les enclaves

Chronique — Mercuriales — Les livues — Revue des revues — Cercle d'études forestières — Soc. „Progresul Silvic" — Publications

INHALT:

Abhandlungen:

Fehler des Akazienholzes T. Secărescu
Bastarde zwischen Alnus glutinosa (L.) Gaertn. und A. incana (L.) Mnch. . . . . S. Paşcovschi

Mitteilungen:

Besondere topographische Aufnahmen für das Studium ausrutschender Böden . . D. S. Drâmbă
Ueber die einheitliche Preise der Staatsforstverwaltung . . . I. Lungu
Arbeitleistungen für den Wald . . . . H. Manole
Die Forstgenossenschaften . . . . . St. Dumitrescu

Tagesfragen:

Die Forstenklavenfrage.

Chronik — Bücherschau — Die Zeitscriftenschau.

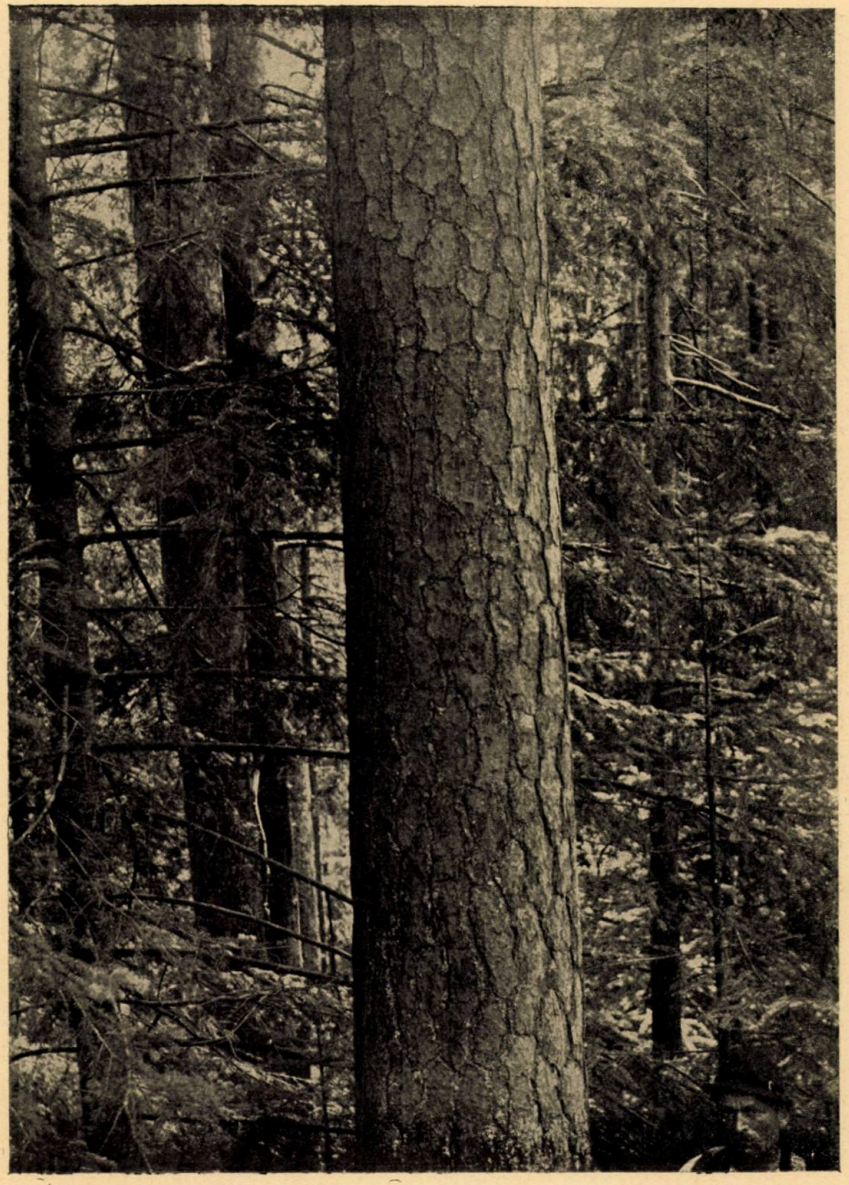

Clişeu V. Ciolofan

Pin silvestru spontan pe Valea Sadului (jud. Sibiu)
Kiefer im Sadutal (Bez. Sibiu)
Pin sylvestre dans la vallée de Sadul (dep. Sibiu)

990

97

IUL. 2005

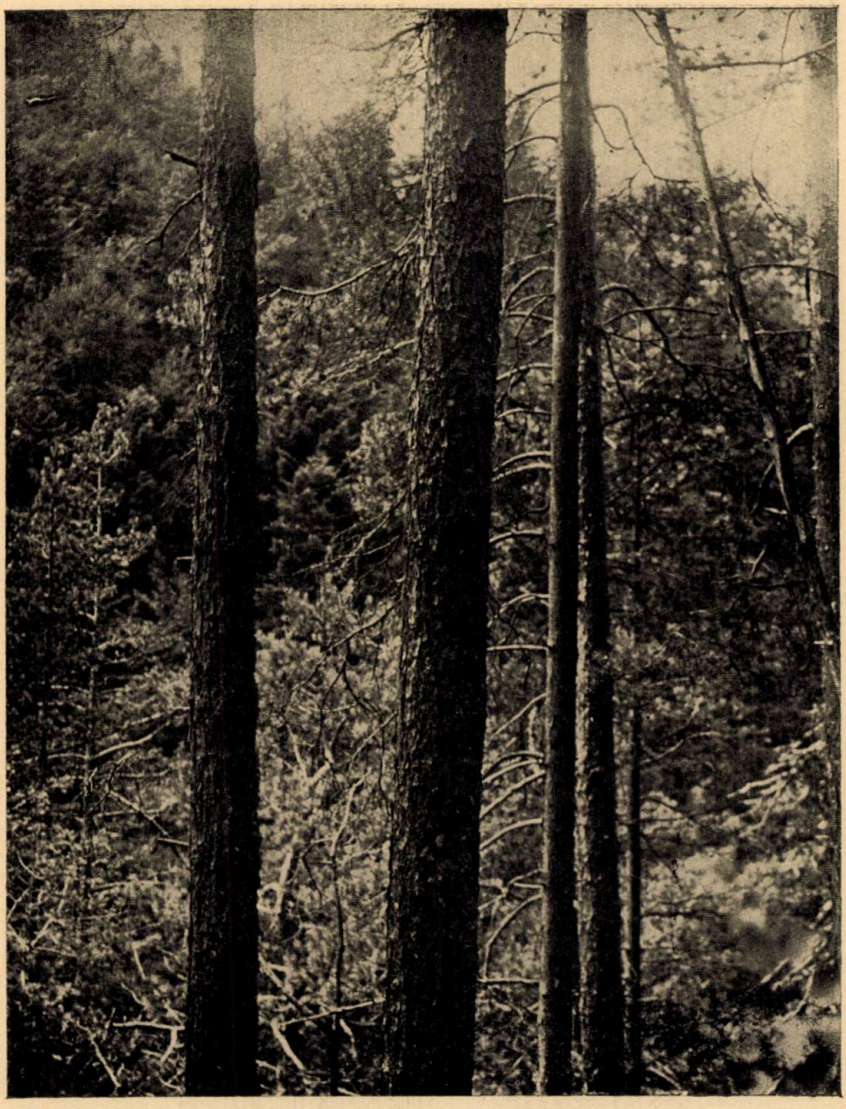

Clișeu V. Ciolofan

Pin silvestru spontan pe Valea Sadului (jud. Sibiu)
Kiefer im Sadutal (Bez. Sibiu)
Pin sylvestre dans la vallée de Sadul (dep. Sibiu)

S T U D I I

DEFECTELE LEMNULUI DE SALCÂM

de Ing. T. SECĂRESCU

Calităţile technologice situează lemnul de salcâm printre lemnele de valoare. Pe măsură ce acest lemn va fi mai bine valorificat pe piaţa românească, problema înlăturării defectelor lemnului de salcâm se va pune cu mai multă intensitate. Dar pentru aceasta este necesară o cunoaştere a lor.

In cele ce urmează voiu arăta câteva din defectele principale ale lemnului de salcâm în pădurile Piscu-Tunari şi Nelma-Ivăneasa din Jud. Dolj, lucrare pe care am făcut-o din sugestiunea D-lui prof. M. Drăcea.

Pentru acest mic studiu m'am servit:

1) de materialul rezultat din exploatările în curs,

2) de arborii doboriţi special pentru acest studiu,

3) de observaţiuni făcute asupra arborilor în picioare. Fotografiile anexate arată defectele pieselor colectate pe teren şi aduse pentru studiu la Laboratorul de Botanică al Şcoalei Politechnice.

a) Răni de elagaj cicatrizate.

In masiv salcâmul are defectul de a nu se elaga perfect. Crăcile uscate rămân pe trunchiu încă multă vreme. După ce s'a produs elagajul natural, în cazul când craca a fost subţire, rana se vindecă complect în câţiva ani. In drep-

39789

tul nodului inelele anuale sunt puțin deformate, în exterior coaja e puțin ridicată și brăzdată de crăpături (Foto 1).

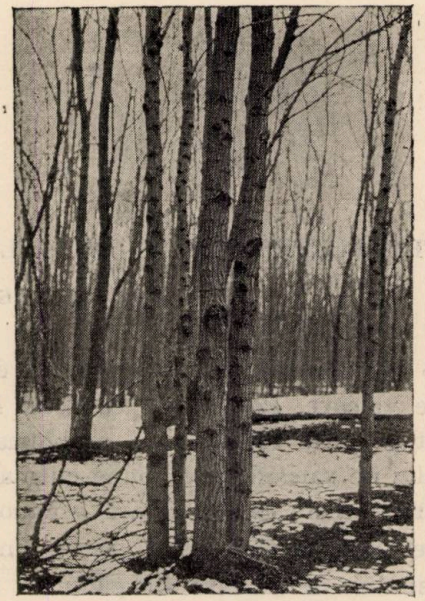

Fig. 1. Răni de elagaj cicatrizate, la salcâm.
(Pădurea Piscu-Tunari, jud. Dolj).

b) Gâlme.

Aceste răni cicatrizate nu reduc valoarea lemnului, când se face cicatrizarea repede și când sporii ciupercilor nu pătrund în masa lemnului. Sunt cazuri frecvente când fără vreo rănire exterioară se nasc la extremitatea razelor medulare muguri adventivi și din aceștia crăci lacome, cari se usucă repede. Prin învăluirea acestor cuiburi de muguri adventivi se formează o serie de gâlme (Foto 2) cari prin mărirea lor fac inutilizabil trunchiul ca lemn de lucru. Salcâmi acoperiți de asemenea gâlme sunt foarte frecvenți în pădurea Ivăneasa. Acolo solul e foarte sărac și în multe locuri apa freatică apare la suprafața solului, ceeace nu-i prieste salcâmului. Defectul

nu apare pe arborii sănătoşi, e foarte frecvent însă pe arborii dominaţi şi în arboretele deperisante.

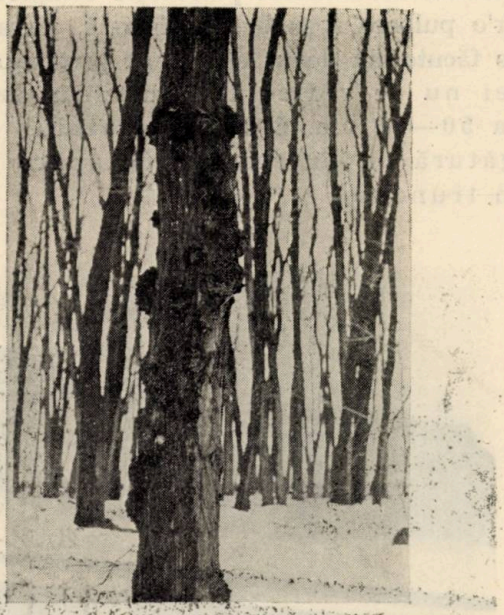

Fig. 2. Gâlme şi tulpini de salcâm.
(Pădurea Ivăneasa, jud. Dolj).

c) Infurcirea.

In tinereţe, lăstarul de salcâm creşte foarte viguros în înălţime; aşa, în primul an atinge 3—4 m. înălţime pe soluri fertile. Fiind format numai din alburn e uşor doborît de vânt sau în cel mai bun caz îi rupe vârful. Rezultatul este o creştere înfurcită. La punctul de inserţie al celor două ramuri se observă totdeauna mai târziu un început de putregaiu ce a pătruns prin rana care nu se vindecă din cauza frecării celor două ramuri.

d) Putregaiul dela baza tulpinei.

Acest putregaiu apare numai la lăstari, drajonii nu sunt atacaţi. Suprafaţa tăeturii tulpinelor ce vor lăstări, nu poate să

se acopere repede cu valuri de acoperire, aşa încât e expusă infectării cu spori de ciuperci parazite. Lemnul atacat începe să putrezească şi putrezirea se comunică atât lăstarilor cât şi rădăcinilor. Lemnul putrezeşte complect şi e transformat într'o pulbere roşie-brună (Foto 4, piesa 2). Din observaţiunile făcute am dedus că acest putregaiu dela baza tulpinei nu se ridică în trunchiu decât cel mult până la 50—60 cm. deasupra solului, şi nu are nicio legătură cu putregaiul ce apare la alte înălţimi în trunchiu.

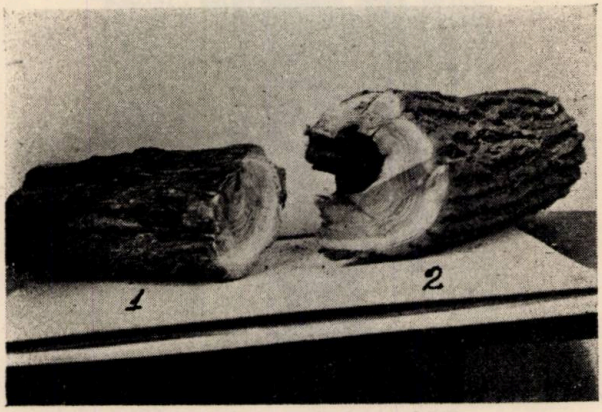

Fig. 3. Putrezirea la baza tulpinii de salcâm.
1) Rană produsă de insolaţie.
2) Scorbură la baza tulpinii.

Piesa 2 (foto 3) are la capătul opus celui care se vede în fotografie putregaiu puţin şi numai în centru.

Defectul e frecvent la lăstari. Drajonii nu au acest defect, pentrucă nu există sursa de infecţie — tăetura tulpinei. Piesa 1 din fig. 3 este tăiată dintr'un arbore atacat de insolaţie.

e) Putregaiul rădăcinei.

O serie de ciuperci pot produce putrezirea începând dela rădăcini, care se continuă în sus pe tulpină pe o înălţime de

circa 3—4 m. Fig. 5 ne arată secţiuni la diferite nivele ale tulpinei (secţ. 3, fiind cea mai dela bază) în care se observă putrezirea inimei. Lemnul putred (A) este înconjurat, după câte se vede în secţ. 2 din aceiaşi figură, de o zonă de protecţie (B) închis colorată şi lată de 2—3 inele anuale.

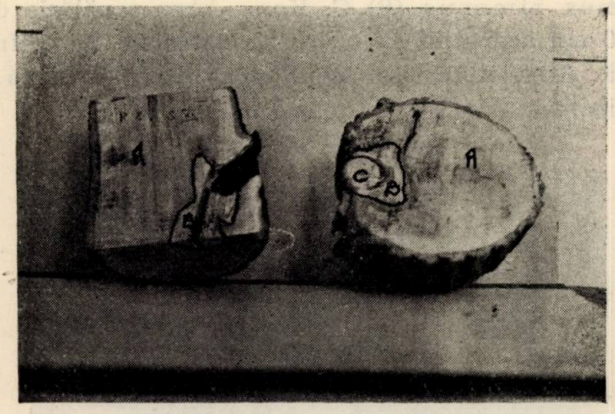

Fig. 4. Putrezire provocată de rănile de elagaj.
A. Lemn sănătos. B. Lemn putred. C. Partea internă a ramurei (nodul) putredă.

f) Putregaiul dela rănile de elagaj.

Putregaiul alb pornind dela rănile de elagaj e mult mai frecvent decât putregaiul roşu ce apare la baza tulpinei. Trunchiuri foarte frumoase, ce par complect sănătoase, la doborîre se constată că au putregai alb interior pe lungime de 1—2 m. Putregaiul poate apărea în acelaş trunchiu în 2, 3 locuri, totdeauna pornind dela un nod, sau uneori dela o rană.

Piesele din fotografia 4 arată cum pătrunde putregaiul prin noduri. Din cauza elagajului imperfect, ciotul C e rămas aderent de trunchiu; aici s'au fixat sporii ciupercilor aduşi de vânt, atacul a început, nodul a putrezit şi putregaiul a pătruns mai departe în tulpină. Putregaiul are tendinţa să înainteze în josul şi spre centrul trunchiului; în sus înaintează puţin.

Putregaiul alb nu rezistă la încovoiere, piesele cari ar fi confecționate din trunchiuri cu duramentul putrezit, nu pot rezista la un efort mecanic mai important.

Dintre ciupercile pe care le-am găsit în arboretele de salcâm, determinate de D-l Profesor C. Georgescu, menționez pe cele mai frecvente.

Fomes rimosus (B) C. Ke. — Are o pălărie dreaptă de 10—40 cm acoperită cu o crustă cărămizie. Corp fructifer în consolă. Atacă numai salcâmul, și ar putea fi cauza putregaiului alb studiat mai sus.

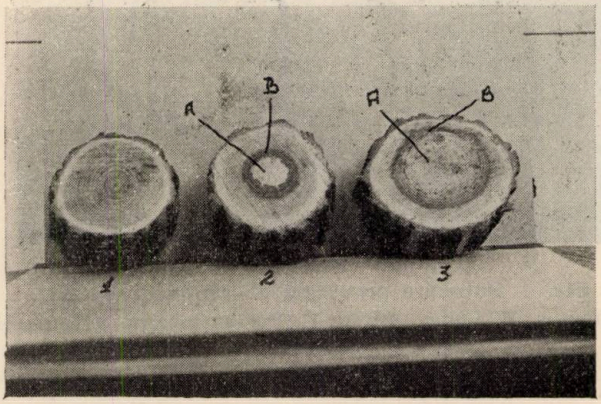

Fig. 5. Secțiuni transversale la diferite înălțimi. Salcâmul prezintă putregai la baza tulpinii.

Leptoporus robiniophilus (Mur) Pil. — Aparat fructifer în console suprapuse. Pălărie cenușie lipsită de cuticulă. Intre carnea pălăriei și lungime este un strat care prin udare devine gelatinos.

Ungula fraxinea (Bull.). — Corp fructifer alungit lipit de trunchiu, brun deschis. Carne suberoasă lemnoasă, cu grăunte fin.

Auricularia Auricula Iudae (Bull). Himeniu unit, gri sau brun purpurescent. Hife gelatinoase. Vegetează tot anul saprofitic.

Dintre acestea cea mai răspândită este Auricula Iudae în special în pădurea Ivăneasa, unde se găsesc mulți arbori

deperisanți. E saprofită, se instalează după ce alte ciuperci parazite au produs putrezirea. Se găsește pe arbori sănătoși, dar prezența ei arată că există în acel punct un început de putregaiu. Dintre celelalte mai frecventă este Fomes rimosus, căutată de locuitori pentru iască.

Pleurotus stipticus (Bull.) Pil. Ciupercă cu pălăria ocră, prin uscare decolorându-se, reniformă, 2—3 cm. în diametru, cărnoasă-coriacee, întărindu-se prin uscare, cu marginea răsfrântă. O specie comună pe foioase, pe cari trăește saprofitic pe lemnul mort. Este periculoasă la lemnele debitate, depozitate în locuri nearisite, cărora le produce putrezire albă.

Fehler des Akazienholzes.

Les défauts du bois de robinier.

L'auteur expose les principaux défauts du bois de robinier des forêts Pîscu-Tunari et Nelma Ivăneasa situées sur les sables mouvants de l'Oltenie

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră.

HIBRIZI ÎNTRE ALNUS GLUTINOSA (L.) GAERTN. ȘI A. INCANA (L.) MNCH.

de Ing. S. PAȘCOVSKI

Faptul, că cele două specii principale de anini se hibridizează între ele, este cunoscut de mult în literatura botanică.

Rig. 1. Alnus intermedia Call. în pădurea Aninoasa (Cislău, jud. Buzău).

S'au descris câteva forme diferite, sub care se pot prezenta hibrizii lor. Autorii, cari s'au ocupat mai amănunțit de acest

caz, au fost P. Ascherson și P. Graebner în vol. IV din „Synopsis der mitteleuropaeischen Flora“ (Berlin, 1908-1913), precum și G. Beck, în „Flora von Niederoesterreich“, vol. I (Wien, 1890). Pentru România, nu găsim decât scurta menţiune a Prof. I. Prodan în „Flora pentru determinarea și descrierea plantelor ce cresc în România“, vol. I, pag. 266, în care se accentuiază că hibrizii la noi sunt puţin studiaţi.

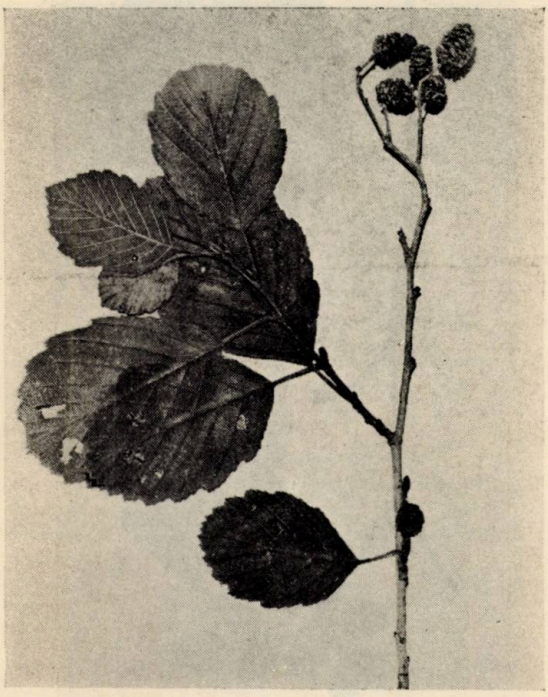

Fig. 2. Alnus intermedia Call. (Aninoasa, Buzău).

In cursul cercetărilor mele floristice am avut ocazia să recoltez două forme ale acestui hibrid, în două localităţi diferite.

Prima este pădurea Aninoasa, în apropiere de Cislău, jud. Buzău. Aici, la punctul zis Poiana Nicovanului, se găsesc în abundenţă ambele specii paterne, formând un arboret des

în jurul poienii; mai mulţi arbori izolaţi sunt răspândiţi şi prin poiană. Altitudinea locului este între 510—530 m. In ce priveşte hibrizii am remarcat câteva exemplare. Cel mai desvoltat este unul crescut izolat în poiană; are cca. 7 m. înălţime şi pre-

Fig. 3. Alnus ambigua Call. (Gurghiu, Jud. Mureş).

zintă mai multe tulpini, groase până la 20 cm. diametru terier (fig. 1). Toţi hibrizii găsiţi aici aparţin formei intermedia Callier (numită astfel de P. Ascherson & P. Graebner, op. cit., pag. 430—431; G. Beck, op. cit., pag. 263, îi zice A. pubescens Tausch. sau A. hybrida A. Br.). Ca aspect această

formă se aseamănă mai mult cu A. glutinosa; se poate totuşi deosebi uşor prin: lujerii tineri păroşi, partea inferioară a frunzei păroasă pe nervuri, vârful frunzei ascuţit ori cel mult obtuz (în loc de eşancrat ca la A. glutinosa), conurile laterale cu peţiolul mai scurt (fig. 2).

Alt punct, unde am semnalat acest hibrid, este Gurghiul, jud. Mureş. L-am găsit aici chiar lângă sat, pe malul apei Gurghiului, la alt. de cca. 420 m. Ambele specii paterne sunt şi aici foarte abundente, hibrizi însă puţini, abia 2—3 exemplare; ating cca. 6—7 m. înălţime şi 10—15 cm. diametru terier. Aparţin altei forme, anume a m b i g u a Beck (P. Acherson & P. Graebner, op. cit., pag. 431; G. Beck, op. cit., pag. 263). Se aseamănă mai mult cu A. incana, chiar cu greu se poate deosebi de aceasta. Caracteristic este faptul că găsim conurile laterale peţiolate, cu un peţiol chiar ceva mai lung decât la forma hibridă precedentă; afară de această, frunzele par ceva mai rotunde decât la A. incana (fig. 3).

Hybrides entre l'aune glutineux et l'aune blanc.

Bastarde zwischen Alnus glutinosa (L.) Gaertn. und A. incana (L.) Mnch.

Verfasser beschreibt zwei von ihm gefundene Formen der Bastarden dieser beiden Arten.

Der erste wurde in Cislău, Distrikt Buzău, auf einer Höhe über Meersspiegel von 510—530 m., beobachtet. Er gehört der Form i n t e r m e d i a Callier. Einige Exemplare wachsen in dem dichten, von den beiden Elternarten gebildeten, Bestand, sowie auch vereinzelt in einer anliegenden Waldlichtung. Der grösste Bastardbaum erreicht etwa 7 m. Höhe und hat mehrere Stämme, bis 20 cm. Durchmesser an Brusthöhe (fig. 1 u. 2).

Der zweite wurde in Gurghiu, Distrikt Mureş, neben den Gurghiubach, bei 420 Höhe, gesammelt. Dieser gehört der Form a m b i g u a Beck (fig. 3). Dort wachsen nur 2—3 Exemplare dieser Fom, die bis 6—7 m. Höhe und 10—15 cm. Brustdurchmesser gross sind.

REFERATE—COMENTARII

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră

RIDICĂRILE TOPOGRAFICE SPECIALE PENTRU STUDIUL TERENURILOR IN ALUNECARE

de Dr. D. DRÂMBĂ
Ing. consilier silvic

CAP. III.

Ridicarea profilelor transversale.

Ridicarea profilelor traversale se poate face cu tacheometrul sau cu busola.

Instrumentul cel mai întrebuințat este tacheometrul Sanguet.

Față de greutățile, adesea foarte mari, de a străbate suprafața în alunecare, în special în părțile de la margini de unde începe alunecarea, se impune ca distanțele să se măsoare cu stadia (mira). Profilul tranversal A B va fi considerat ca o drumuire atât în planimetrie cât și în altimetrie.

Deoarece toate punctele profilului transevrsal A B sunt în linie dreaptă, orientările se măsoară odată pentru totdeauna, fie prin metoda cu duble vizări la dreapta și la stânga, dela A la B, în cazul când se lucrează cu busola sau cu un tacheometru ordinar, fie, prin duble vize directe și inverse, dela punctul A spre un alt punct al profilului, situat la oarecare depărtare de A și în care va trebui să se staționeze în cursul ridicării profilului.

Fără îndoială că nu se va staționa în toate punctele profilului.

Se va fracționa profilul în mai multe porțiuni, la capetele cărora se va staționa, iar punctele intermediare, cuprinse între două stații, se vor ridica prin radiere.

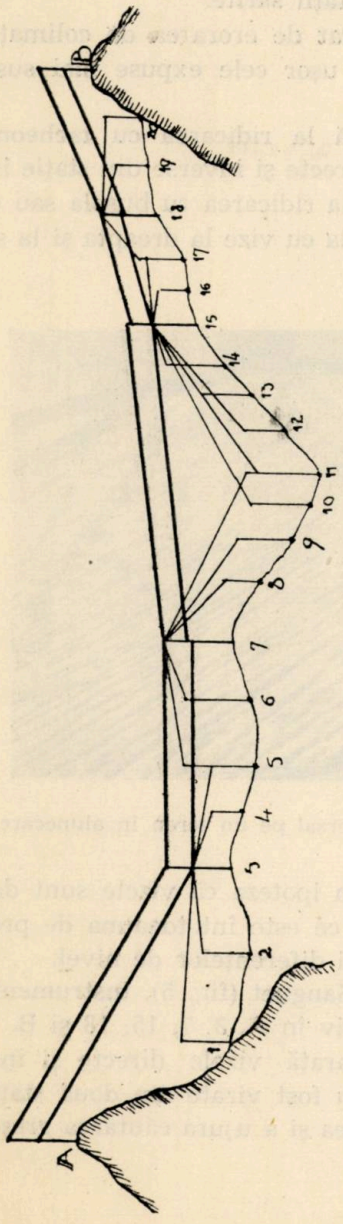

Fig. 5

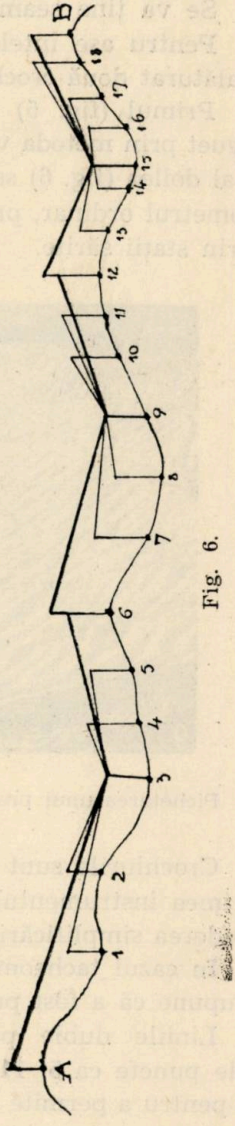

Fig. 6.

Dacă se lucrează cu tacheometru Sanguet, atunci, va trebui neapărat să se staţioneze în toate punctele principale ale drumuirei; dacă se lucrează cu busola sau cu tacheometrul ordinar se va putea lucra cu staţii sărite.

Se va ţine seamă neapărat de eroarea de colimaţie.

Pentru ase înţelege mai uşor cele expuse mai sus, dau aci alăturat două crochiuri.

Primul (fig. 5) se referă la ridicarea cu tacheometrul Sanguet prin metoda vizelor directe şi inverse din staţie în staţie; al doilea (fig. 6) se referă la ridicarea cu busola sau cu tacheometrul ordinar, prin metoda cu vize la dreapta şi la stânga şi prin staţii sărite.

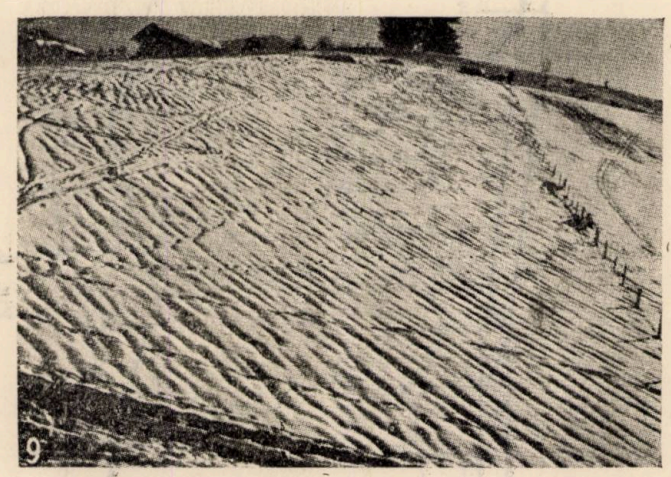

Pichetarea unui profil transversal pe un teren în alunecare.

Crochiurile sunt făcute în ipoteza că vizele sunt date la înălţimea instrumentului, ceea ce este întotdeauna de preferat în vederea simplificării calculului diferenţelor de nivel.

In cazul tacheometrului Sanguet (fig. 5), instrumentul se presupune că a fost pus succesiv în A, 3, 7, 15, 18 şi B.

Liniile duble paralele arată vizele directe şi inverse. Unele puncte ca 5, 11 şi 17 au fost vizate din două staţii vecine pentru a permite verificarea şi a uşura căutarea greşelilor.

In cazul busolei și a tacheometrului ordinar (fig. 6) instrumentul a fost pus succesiv în stațiile 3, 9 și 15.

Liniile groase indică vizele duble la dreapta și la stângaș Se poate alege, și în acest caz, câteva punete pentru verificare.

Observație.

Ajutorul va avea totdeauna grijă să bată țăruși (sau să facă cruci de vopsea pe pietre) în toate punctele principale și în special la schimbările de pantă ale profilului. Dacă operatorul, venind în urmă cu ridicarea, găsește că nu sunt suficiente, va mai bate alți țăruși sau va mai face alte cruci, ceeace îi va fi foarte ușor, întrucât se va cunoaște orientarea liniei.

Numerotarea țărușilor sau a pietrelor însemnate cu cruci de vopsea se va face chiar de operator, aceasta constituind la nevoie o operațiune distinctă de jalonare și de ridicarea profilului. Pentru a se evita confuziunile eventuale la birou, va trebui să se facă, pe teren, un crohiu detaliat, pe care se vor figura punctele în mișcare (în alunecare) în poziția lor adevărată.

CAP. IV.

Calculele relative la stabilirea profilelor transversale.

Punctele extreme A și B ale unui profil transversal fiind determinate prin lucrările precise de triangulație, urmează că se cunosc cu exactitate următoarele elemente:

1. Lungimea orizontală A B, redusă la altitudinea medie a celor două extremități A și B.

2. Altitudinea exactă a celor două puntce A și B și deci diferența lor de nivel exactă.

Toate compensările planimetrice și altimetrice ale punctelor profilului se sprijină pe aceste două elemente.

Suma lungimilor orizontale din stație în stație, va trebui să fie egală cu lungimea A B.

Eroarea admisibilă eventuală se va repartiza proporțional cu lungimile.

Diferențele de nivel parțiale din stație în stație, se vor calcula luându-se ca bază distanțele orizontale compensate, menționate mai sus; unghiurile de înclinare fiind de asemenea corectate cu erorile de colimație (dacă există), dată de dublele vizări.

Suma algebrică a diferențelor de nivel parțiale va trebui să fie egală cu diferența de nivel între A și B. Ecartul de închidere va fi repartizat proporțional cu lungimile. Formularele de carnet sunt cele obișnuite pentru planimetrie și altimetrie. Dealtfel fiecare operator îi poate aduce modificările care i se par mai lesnicioase, în raport cu modul în care este obișnuit să lucreze.

CAP. V.

Reperarea punctelor în alunecare.

Dela început trebue să avem grijă ca punctele, a căror deplasare ne propunem să o urmărim în timp, să fie cuprinse în profilul tranversal și deci ridicate ca toate celelalte puncte ale acelui profil. Știm că, cunoscând coordonatele celor două puncte extreme ale profilului, putem ușor deduce, dacă nu cumva îl avem prin alt mijloc, azimutul sau orientarea profilului transversal.

Odată orientarea determinată, putem calcula coordonatele tuturor punctelor profilului și deci și a punctelor în alunecare.

După oarecare trecere de timp dela pichetarea punctelor în alunecare din profil și după ridicarea în plan a acestuia — de regulă după un an, — se ridică din nou profilul și se pichetează alte noi puntce în alunecare, alese de asemenea în linie dreaptă.

Punctele din anul precedent, și, dacă a fost cazul, punctele pichetate cu 2, 3 ani mai înainte, ocupă atunci alte poziții care nu mai sunt în linie dreaptă și care trebuesc reperate.

Fie 1_{38}, 2_{38}, 3_{38},... punctele în alunecare, pichetate într'un

profil trasat acum, în anul 1938. Punctele anilor precedenți din același profil, se vor găsi în 1_{37}, 2_{37}, 3_{37},... 1_{36}, 2_{36}, 3_{36}... (fig. 7).

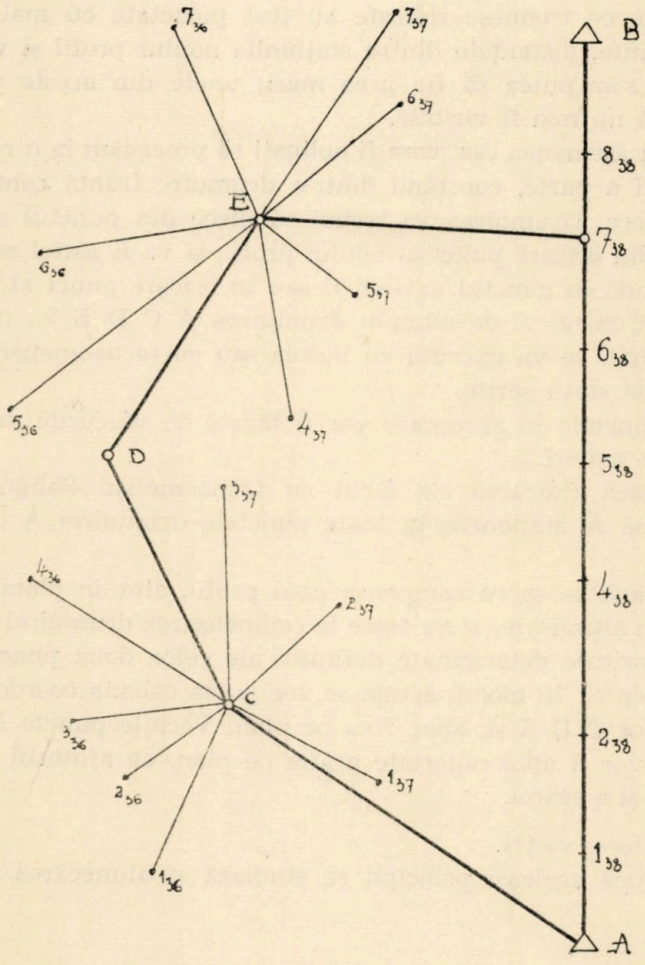

Fig. 7.

Cu ocazia ridicării noilor prifile, se vor repera în același timp și toate puntele în alunecare, din vechile profile. Aceste puncte vor putea fi raportate pe plan imediat, chiar numai cu ajutorul raportorului și a scării. Altitudinele lor se vor calcula

în carnetul ridicărei, luându-se, ca punct de plecare, altitudinile compensate ale punctelor din ultimul profil.

Cu toate acestea, dacă alunecarea este rapidă, sau, dacă punctele ce trebuesc ridicate au fost pichetate cu mai mulţi ani înainte, distanţele dintre staţiunile noului profil şi vechile puncte s'ar putea să fie prea mari; unele din aceste pnucte chiar să nu mai fi vizibile.

In asemenea caz, vom fi obligaţi să procedăm la o ridicare cu totul a parte, constând dintr'o drumuire frântă combinată cu radiere. Drumuirea va trebui să plece din punctul extrem A sau din oricare punct al noului profil, şi va fi astfel condusă ca să cadă în punctul extrem B sau în oricare punct al noului profil. Cum ar fi de exmplu drumuirea A C D E 7_{38} (fig. 7). Drumuirea se va executa cu busola sau cu tacheometrul obişnuit prin staţii sărite.

Punctele în alunecare vor fi legate de vârfurile drumuirei prin radieri.

Dacă ridicarea s'a făcut cu tacheometrul Sanguet, va trebui să se staţioneze în toate punctele drumuirei A C D E 7_{38}.

După ce se va compensa noul profil, atât în planimetrie cât şi în altimetrie, se va trece la compensarea drumuirei frânte între poziţiile determinate definitiv ale celor două puncte extreme ale ei. In modul acesta se vor putea calcula coordonatele punctelor C D E şi, apoi, fixa pe plan. Vechile puncte în alunecare vor fi apoi raportate grafic pe plan, cu ajutorul raportorului şi a scărei.

Observaţii.

După aceleaşi principii se studiază şi alunecarea gheţarilor.

CAP. VI.

Un exemplu concret de modul cum se face studiul topografic al alunecărei unui teren.

In Alpii francezi, cazurile de alunecări de terenuri sunt foarte dese. Pentru a nu cita decât pe cele mai importante, din

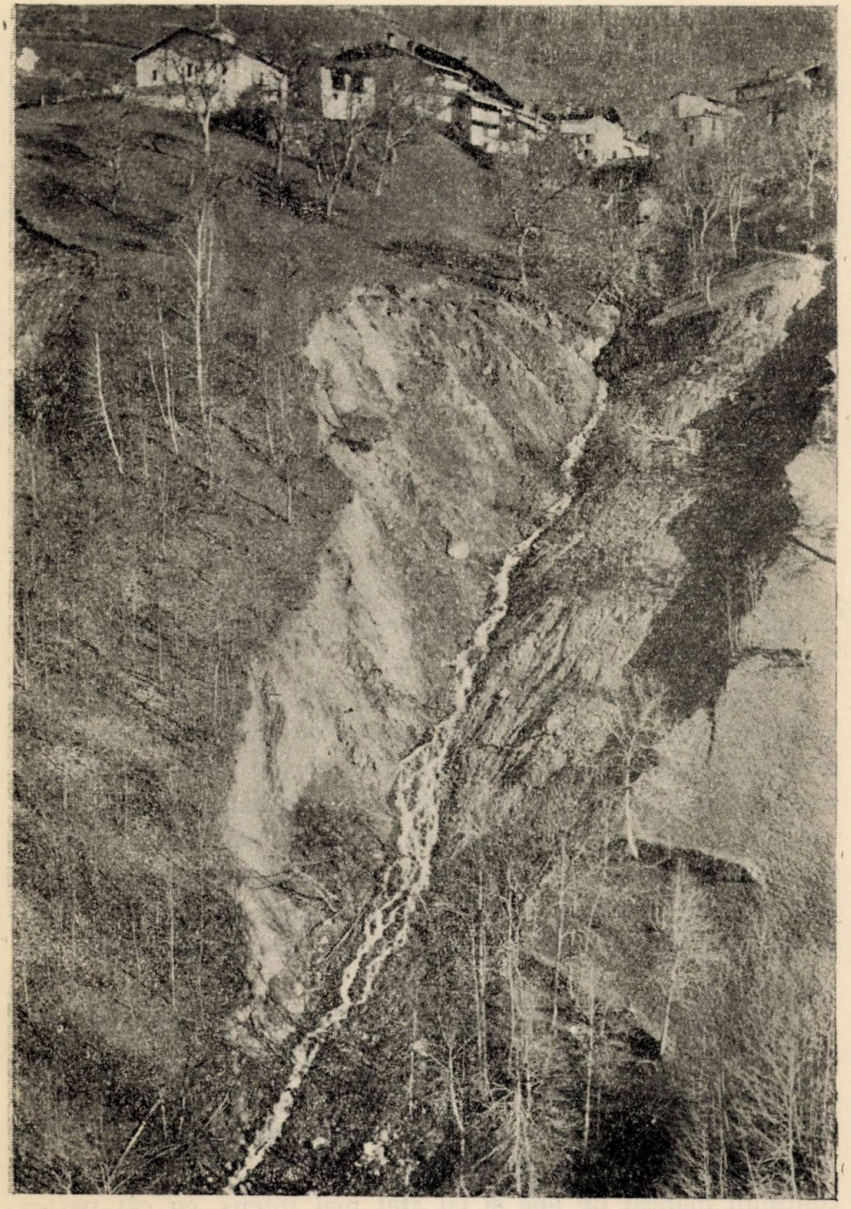

Torentul Planay, săpat de lava din 27 Aprilie 1924.
Alunecările sub satul S-te Foy.

acele pe care le-am vizitat în Savoia, menţionez aluncarea versantului Encombres de pe teritorul comunelor St. Martin-la-Porte şi Beaune, care înglobează o suprafaţă de 3.000 hectare şi terenul în alunecare de pe teritoriul comunei S-te Foy, care cuprinde o suprafaţă de aproape 280 hectare.

Lucrările de fixare, executate pe teritoriul acestei din urmă comune, le-am vizitat în două rânduri, la intervalul de 4 ani: prima dată, în anul 1931 şi a doua oară, în 1935.

La Nord, terenul se limitează cu creasta separativă a basinului Nant de St. Claude; la Sud, cu cătunele Montalbert şi Détaillette; la Est îşi are obârşia la marginea pădurii comunale (cota 1700—1900) şi se întinde la Vest, până la piciorul versantului, adică până în apa râului Isère (cota 900-1000 m.).

Acest versant are o pantă generală de 45%. Este brăzdat de mai multe ravene, dintre care cel mai de seamă este ravenul numit Planay.

Alunecarea nu este omogenă pe toată întinderea bazinului. O importanţă deosebită prezintă în regiunea cuprinsă între Bataillette şi Planay Dessus.

In genere aceste terenuri sunt constituite din sfărămături de stânci (gresie) de diferite mărimi şi din depozite glaciare mai moi, care joacă rolul unui burete gigantic, îmbibat în întregime cu apă, şi pericolul constă în faptul că este aşezat pe straturi plane de şişturi de huilă sericitoase, constituind nişte suprafeţe de alunecare, deasupra cărora masa umectată este în întregime în mişcare. In livezi şi pe locurile desgolite, se constată dealtminteri numeroase crăpături de disclocare.

Pe de altă parte, această situaţie se agravează prin faptul că râul Isère curge la piciorul versantului, într'o albie devenită foarte strâmtă din cauza alunecărei terenului. Din cauza naturei stâncoase a ţărmălui opus, apele sunt asvârlite la piciorul versantului în alunecare, care, în felul acesta, este continuu mâncat de ape şi cu atât mai intens, cu cât partea de jos a versantului este cu totul muiată şi lipsită de coesiune.

Pericolul pentru comuna S-te Foy a apărut încă din anul 1897. Ravene noi începuseră să apară mai sus de comună, lava năvălea în case şi pe terenurile cultivate şi o crăpătură mare, ce apăruse mai jos de sat, ameninţa serios existenţa caselor.

Comuna a făcut apel la autorităţile centrale şi Administraţiei Apelor şi Pădurilor s'a insărcinat cu lucrările de corecţiune.

Vedere generală a versantului, străbătut de reţeaua de drenage. Urmele albe rectilinie sau regulat curbe, sunt drenuri; o mare parte este ascunsă în pădure. Reţeaua coboară până în apa Iserului.

Lucrările de corecţiune executate sunt de două feluri:

1. Drenarea masivă a versantului cu scopul de a asana terenul prin drenuri închise, drenuri descoperite, rigole pavate, guri de apă şi adăpători.

2. Schimbarea albiei Iserului şi deviarea lui printr'un tunel, pentru a suprima eroziunea la piciorul versantului. Totalul lucrărilor s'a ridicat la suma de 969.808 franci. Această sumă a fost în sarcina Statului, comuna fiind săracă şi

Tip de dren pavat în formă de V.

Tip de dren descoperit. Pietrele dela coronament au cea mai mare dimensiune perpendiculară și nu paralelă la ax.

PROFILELE DE ALUNECARE DELA STE FOY

Scara.
Lungimilor 1:2000
Deplasarilor 1:50

PROFILUL DELA ST. GUERIN (Stabilit în 1931) a 2a chinzină a lui Mai.

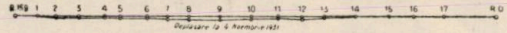

PROFILUL DELA PLANAY (Stabilit în 1931) a 2a chinzină a lui Mai

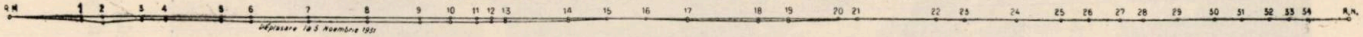

PROFILUL DIN PLANUL DELA SUET (Stabilit în 1927, restabilit în 1931) 1a chinzină a lui Mai.

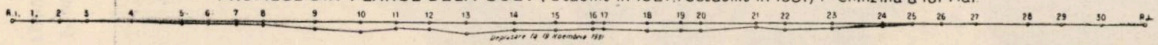

PROFILUL DELA STE FOY (Stabilit în 1927, restabilit în 1931) 1 chinzină a lui Mai

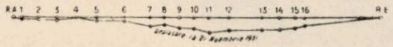

Profilul	Altitudinea medie	Interavlul de timp între ridicări	Deplasarea medie	Deplasarea maximă	Observaţiuni
1 din S-te Foy	985 m.	Mai 1931—Noembrie 1931 (6 luni)	25 cm. (media a 15 ţăruşi).	40 cm.	Deplasarea întregului profil.
		Noembrie 1931—Iunie 1932 (7 luni)	22 cm. (idem 16 ţăruşi)	37	Deplasarea unei extremităţi a profilului.
		Iunie 1932—Noembrie 1932 (5 luni)	0, cm. 93 (idem 16).	10	Idem.
		Aprilie 1933—Octombrie 1933 (6 luni)	2 cm. 81 (idem 16)	10	Nicio deplasare la extremităţile profilului.
		Noembrie 1932—Aprilie 1933 (5 luni)	1 cm. 06 (idem 15)	10	Deplasarea unei extremităţi a profilului.
2 din planul dela Suet.	1225 m.	Mai 1931—Noembrie 1931 (6 luni)	16 cm. 6 (media a 20 ţăruşi)	28	Nicio deplasare la cele două capete ale profilului.
		Noembrie 1931—Noembrie 1932 (12 luni)	3 cm. 16 (idem 30)	18	Idem.
		Noembrie 1932—Octombrie 1933 (11 luni)	0 cm. 53 (idem 30)	10	Idem.
3 din Planay	1550 m.	Mai 1931—Noembrie 1931 (6 luni)	7, cm. 3 (media a 19 ţăruşi)	15	Nicio deplasare la extremitatea dreaptă a profilului.
		Noembrie 1931—Noembrie 1932 (12 luni)	7 cm. (idem 34)	18	Idem.
		Noembrie 1932—Octombrie 1933 (11 luni)	0 cm. 60 (idem 34)	2	Nicio deplasare la cele două extremităţi ale profilului.
4 din St. Guerin	1850 m.	Mai 1931—Noembrie 1931 (6 luni)	5, cm. 4 (media a 12 ţăruşi)	8	Nicio deplasare la cele două extremităţi.
		Noembrie 1931—Noembrie 1932 (12 luni)	0 cm. 8 (idem 12)	2	Idem.
		Noembrie 1932—Octombrie 1933 (11 luni)	nimic		Idem.

neputând contribui decât cu 500 franci ca subvenţie de principiu. Lucrările s'au urmărit cu mai multe intensitate numai din anul 1924.

Ele au căpătat un nou imbold în anul 1931, când alunecările au început să ameninţe siguranţa comunei de reşedinţă şi a numeroaselor ei cătune precum şi siguranţa circulaţiunei pe şoseaua naţională zisă a Alpilor. Pe măsură ce se înainta cu lucrările şi pentru a se verifica în ce măsură s'a oprit alunecarea terenului, s'a trasat, pe întreaga suprafaţă în alunecare, 4 profile transversale, care au fost legate de o triangulaţie desfăşurată, în afara terenului în alunecare, prin ridicări topografice de planimetrie şi altimetrie de mare precizie.

In 1935, am studiat la faţa locului, cele 4 profile transversale, trasate pe terenul în alunecare la diferite altitudini, şi care sunt reproduse pe planşa dela pag. 368.

Tabloul dela pag. 369, arată pentru o perioadă de aproape 2 ani şi jumătate din Mai 1931 până la Octombrie 1933, importanţa deplasărilor constatate.

Din examinarea acestui tablou rezultă că:

1. Din primăvara anului 1932, alunecarea pare să indice un timp de oprire.

2. Amplitudinea mişcărei creşte de sus în jos.

Am ţinut să evidenţiez, prin acest evemplu, importanţa, pe care o au ridicările topografice relative la studiul terenurilor în alunecare, căci, după cum se vede, în această localitate, s'au executat lucrări de aproape 1.000.000 de franci (în medie 7.000.000 de lei) şi singurul indiciu de eficacitatea lor nu a fost decât amplitudinea deplasărei ţăruşilor din profilele transversale, la determinarea căreia trebue să se meargă, până la obţinerea fracţiunilor de centimetru, după cum rezultă din tabloul de mai sus.*),

*) In anul 1931, vizitând, cu Şcoala de Ape şi Păduri din Nancy, profilele transversale trasate pe gheţarul Evettes (Savoia), unul din profesorii Şcoalei şi-a scăpat bastonul în fundul unei prăpăstii, deschisă în masa gheţarului.

Acest exemplu invederează în deajuns că, în asemenea cercetări, se impun ridicări topografice de mare precizie și că toate îndrumările, expuse principial la începutul acestui studiu, trebuesc urmate întocmai, ele fiind rezultatul experienței unor technicieni cari au lucrat mult și cu succes în asemenea regiuni dificile.

Besondere topographische Aufnahmen für das Studium ausrutschender Böden.

Levés topographiques spéciaux pour l'étude des terrains en glissement.

Le problème de la fixation des terrains en glissement est un de ceux que l'on rencontre le plus souvent dans les travaux concernant la correction des torrents et l'amélioration des terrains dégradés.

L'étude d'un glissement de terrain exige l'établissement préalable d'un plan topographique général comprenant non seulement la surface de la masse en mouvement mais aussi les surfaces voisines.

L'étendue des surfaces à lever étant généralement de plusieurs centaines d'hectares, on se trouve le plus souvent dans la nécessité de couvrir la zone inéressée d'un réseau assez serré de points trigonométriques, qui servent à appuyer les levés topographiques de tachymétrie et de nivellement.

Mais, en dehors de ces levés, ayant un caractère purement topographique, l'étude des glissements de terrain exige des opérations spéciales, beaucoup plus précises que les opérations topographiques et destinées à faire connaître le sens et la grandeur des déplacements des masses en mouvement et leurs variations de niveau.

L'auteur puisant une riche documentation dans les travaux de l'éminent forestier français feu M. Bernard, expose amplement toutes ces opérations spéciales, qui consistent essentiellement en nivellements ou profils en travers et en repèrement de points disposés à la surface du glissement. Ces opérations, dit l'auteur, sont appuyées sur des points

---

Cum, în genere, alunecarea gheţarului este aproape uniformă, inginerul silvic local, pe baza graficelor întocmite, referitoare la deplasările picheţilor (borne de piatră colorate) în anii anteriori, introducând în calcule lungimea gheţarului, ne-a precizat anul când bastonul va ajunge la capul gheţarului, unde, ghiaţa topindu-se, bastonul ar fi putut fi găsit în aceiaşi bună stare.

Imi reamintesc că era vorba să se aştepte cam vreo 20 de ani.

déterminés avec une grande précision, placés en terrain absolument immobile et généralement installés aux abords des masses en mouvement et sur chacune de leurs rives, de manière à former, deux à deux, des alignements approximativement perpendiculaires à la direction supposée du mouvement.

Comme conclusion, l'auteur illustre l'importance de ces levés topographiques spéciaux par les opérations entreprises à ce sujet pour l'étude des glissements des terrains de la Commune de S-te Foy (Savoie) et visités par lui sur les lieux même, en 1935.

PREȚURI UNITARE LA CASA PĂDURILOR
— Tarife și analize de prețuri —

de Ing. I. LUNGU

Scopul final al activității productive este vânzarea și realizarea unui beneficiu, cât mai mare. Acest scop îl urmărește și Statul în comercializarea produselor sale, cu corectivul că uneori ține seamă și de interesele generale, pe lângă interesul comercial.

La baza vânzărilor CAPS-ului, dat fiind felul produselor ce se comercializează, stau întotdeauna prețurile unitare.

Aceste prețuri sunt reglementate de legea cererii și a ofertei. Inainte însă ca produsele să ajungă să formeze obiectul unei tranzacții, ele trebuesc estimate. Estimația are greutățile ei generale bine cunoscute; anume că oricât am vrea să fie de obiectivă, conține o parte de subiectivism. Acesta este cu atât mai mare cu cât informațiile ce stau la îndemână estimatorului sunt mai reduse. Altă greutate a estimației constă în faptul că ea are un caracter static și se controlează prin prețul oferit, care are caracter dinamic.

Fie că este vorba de o valoare de estimație, fie de un preț de vânzare, întrebarea care se pune este dacă această valoare sau acest preț este bun. Desigur niciodată nu trebue pierdut din vedere că această calitate trebue judecată în raport cu datele momentului în care s'a stabilit sau s'a oferit.

De multe ori însă critica unui preț se face posterior momentului în care a fost stabilit, sau oferit și de aci rezultă concluzia că la judecarea unui preț trebue avut în vedere și ceeace va urma, adică trebue să prevedem. Prevederile în materie de comerț sunt destul de grele și pentru a le putea face cât mai

bune trebue ca să existe la dispoziţie cât mai multe informaţii utile şi uşor de folosit.

Animaţia depe piaţa lemnului începută odată cu ultima jumătate a anului 1936, a adus mari schimbări de preţuri în special pentru lemnul de lucru brut şi industrializat, fără ca Statul să tragă toate foloasele cuvenite acestor urcări din cauza lipsei informaţiilor arătate mai sus. Am putea spune că nu am fost suficient înarmaţi cu cele necesare pentru o asemenea mişcare pe piaţa lemnului.

In cele ce urmează îmi propun să analizez această chestiune şi să văd concluziile ce se desprind; pentru o mai bună organizare în viitor. In acest scop găsesc necesară o privire amănunţită asupra felului cum a evoluat chestiunea tarifelor şi analizelor de preţuri până la forma folosită astăzi de CAPS.

I. Tarifele produselor silvice din pădurile Statului.

Vânzările produselor Casei Pădurilor — în categorii mult mai puţine decât astăzi — până la înfiinţarea CAPS.-ului în anul 1930, se făceau pe baza tarifelor, iar actele de estimaţie se întocmeau utilizându-se preţurile tarifare. Aceste tarife se întocmeau anual pe ocoale de către Şeful Ocolului şi după ce se verificau de organele de control se înaintau Casei Pădurilor care le verifica şi aproba, după care intrau în vigoare.

Asupra bazelor cari serveau la întocmirea acestor tarife n'am găsit prea multe lucruri scrise. Printre alte idei cari stăteau la baza lor era şi aceea că lemnul este o materie primă al cărui preţ trebue să se facă în aşa fel încât să înlesnească activitatea şi necesităţile cetăţeneşti. O legătură mai strânsă şi directă între comerţul de lemne şi tarifele de vânzare am impresia că nu se prea făcea, după cum în general o dovedeşte chiar structura tarifelor. Intr'un număr nu prea vechiu al Revistei Pădurilor am găsit chiar un articol în care se propunea ca preţul lemnului de lucru într'un anumit loc să se stabilească cu ajutorul unor coeficienţi din preţul lemnului de foc. Câtă diferenţă de concepţie ne desparte astăzi de acest fel de gândire!

Tarifele se împărţeau în 4 capitole.

1. Lemn de lucru.
2. Lemn de foc.
3. Produse accesorii — arenzi terenuri, păşunat, diverse.
4. Pueţi.

Pentru lemnul de lucru și de foc pădurile din fiecare ocol se împărțeau la una din cele patru categorii de valoare, în raport cu situația lor față de centrele de consumație, de drumurile existente pentru transport și de facilitatea exploatării.

Lemnul de lucru bușteni se clasa pe specii, iar înăuntrul fiecărei specii se făceau patru clase: inferioară, mijlocie, primă și specială; iar fiecare clasă se împărțea în categorii de diametre; la rândul lor categoriile de diametre se împărțeau în subcategorii de lungimi adică până la 4 m, dela 4—8 m. și peste 8 m.

Se mai făcea apoi o categorie de lemne de lucru speciale ca: nuele, araci, doage, șițe, draniță, etc.

Capitolul lemnului de foc se împărțea în 5 categorii și anume: esențe tari, esențe tari și moi, foioase moi, rășinoase și diverse.

Produsele accesorii și pueții, având mai mică importanță, nu mai insist asupra diviziunii capitolelor respective.

Prețurile de vânzare, din tarife, pentru lemnul de lucru și de foc, se socoteau în picioare, sau tăiate și fasonate de cumpărător cu spesele sale. Pentru materialele ce s'ar fi exploatat în regie se prevedea că la aceste prețuri se vor mai adăuga cheltuelile de exploatare, pază și administrație.

Materialele estimate cu prețurile tarifare, în regulă generală se scoteau în vânzare prin licitație. Licitația controla estimația.

Mai târziu s'au făcut vânzări pe prețul de estimație la autorități și cooperative.

Se pune întrebarea: Care sunt avantajele și desavantajele acestor tarife?

Avantaje.

1. Dau posibilitatea organelor Direcțiilor Regionale și Administrației Centrale să știe în orice moment prețurile la o anumită unitate și într'un anumit punct pentru orice fel de produs existent acolo. Acest sistem servește un sistem de administrație cât de centralist.

2. Se poate face de organele centrale o coordonare a prețurilor pe toată țara.

3. Se poate urmări o oarecare politică a prețurilor pe toată țara.

4. Tarifele îmbrățișează totalitatea produselor ce se vând.

Desavantaje.

1. Tarifele nu ţin suficient seamă de posibilităţile de desfacere pe centrele de consumaţie.

2. Valoarea nu este şi în funcţie de cantitatea ce se va exploata, de care depinde foarte mult, ţinând seamă că la anumite exploatări sunt necesare mari cheltueli în investiţii de exploatare, transport, industrializare şi comercializare.

3. Nu se controlează amănunţit preţul chiar în momentul punerii parchetului în valoare.

4. Nu cuprind noţiunea că în cazul unei estimaţii preţul de vânzare al lemnului în pădure, în picioare, se calculează în raport cu instalaţiile întreprinderii căreia îi convine cel mai mult să cumpere acel material.

5. Nu ţine seamă de constatarea făcută şi susţinută de doctrinari în materie de comerţul lemnului, că vânzările prin tarife se pretează la vânzările în detaliu şi în genere pentru materiale de valoare unitară mică.

6. Controlul estimaţiilor prin licitaţie se dovedeşte în practică a nu fi întotdeauna destul de eficace. El poate fi real numai in cazul când se găsesc mai mulţi amatori necartelaţi, sau înţeleşi.

7. In sistemul de valorizare în care se prevede că pentru anumiţi cumpărători, de ex. cooperativele, se pot face vânzări pe preţul de estimaţie, acest sistem de vânzare este direct inaplicabil, neexistând nici un control real al preţurilor de estimaţie.

Aceste numeroase desavantaje, cari depăşesc cu mult avantajele, au dus cu ocazia introducerii exploatărilor în regie, în baza legilor din 1930 şi 1934, la renunţarea complectă de a se mai vinde pe bază de tarife fixate anual. Totodată s'au introdus analizele de preţuri cari se folosesc oridecâteori este vorba de stabilit o valoare.

Prin tarife a rămas să se fixeze preţurile numai pentru materiale industrializate şi pentru pueţi. Tarifele pentru cherestea se întocmesc de Direcţia Comercială din CAPS. şi se ţin la curent cu situaţiunea pieţei, iar tarifele pentru pueţi se întocmesc anual de Direcţie şi se aprobă de CAPS.

II. **Analizele de prețuri.**

Organizarea pe baze comerciale a Casei Pădurilor a transpus administrația din domeniul cultivatorului în foarte mare pare în acela al comerțului. Este explicabil deci că și la întocmirea analizelor de prețuri s'a recurs la felul exact de a lucra al negustorului. Instrucțiuni principiale au fost date asupra întocmirii analizelor de prețuri, lămurind noțiunile de preț pe piața de desfacere principală, secundară și locală. Apoi s'au arătat cotele cu cari să se ia în calcul diferite cheltueli ca impozite, dobânzi, beneficii, etc. De asemenea noțiuni noui, ca preț rentă, preț de regie prin cumpărător, preț de regie pentru materiale fasonate de stat și alte noțiuni ca: preț de cost, preț de vânzare, beneficiu de regie.

Mai târziu cu ocazia uniformizării tarifelor pentru vânzarea cherestelei s'au mai introdus și alte noțiuni, nefolosite până aci de CAPS., ca: preț de vânzare pe credit, scont, comision de vânzare și de încredere, primă de consum, preț de vânzare fob sau cif, comision de vânzare la export etc.

Câțiva ani, până prin anul 1934, Administrația Centrală nu s'a preocupat de o uniformizare a procedeului de estimație.

Poate că erau prea multe lucruri de făcut cu ocazia comercializării și lipseau și organizațiuni similare în acest domeniu; deci aproape totul trebuia construit din nou. Analizele de prețuri se întocmeau de organele locale după formele pe care fiecare le credea mai bune, cu excepția unor Direcțiuni regionale — cari le-au uniformizat pe cât a fost cu putință.

Diferitele feluri de a se întocmi actele, necesitatea de a se complecta vechile formulare ale actelor de punere în valoare în raport cu nouile cerințe și faptul de a se putea urmări mai ușor activitatea organelor locale și regionale, a dus la înființarea în anii 1933/1934 și a unor analize de prețuri tip, pe formulare de acte de punere în valoare nou introduse, cu denumirea de formularul C1.

Analizele de prețuri în chestiune sistematizează într'o măsură oarecare categoriile de cheltueli.

Formularele n'au avut însă de cât o scurtă viață.

In anul 1934 tot sub impulsul preocupărilor de mai sus s'a introdus formularul numit: Estimaţia, devizul de cheltueli, calculul rentabilităţii şi analiza preţurilor unitare.

Ideile noui cu cari vin aceste formulare sunt:

Gruparea cheltuelilor în şase capitole principale, ca: exploatare, transport, industrializare, vânzare, administraţie generală şi diverse. Fiecare din aceste capitole le subîmparte până la cele mai mici categorii de cheltueli. Prin această divizare, cheltuelile ajung să fie repartizate în 26 categorii.

Se introduce de asemenea un grup nou de cheltueli, denumit administraţie generală, care cuprinde: personalul bugetar, materiale, regenerarea, amortizarea clădirilor de ad-ţie şi asigurarea clădirilor de administraţie. Drept consecinţă apare şi un termen nou denumit renta netă, care reprezintă ceeace se înţelegea mai înainte sub renta de antrepriză minus cheltuelile generale de administraţie.

Sortimentele de materiale le standardizează în următoarele categorii:

R ă ş i n o a s e : Araci, pari, construcţii rurale, pari de mină, stâlpi de telegraf şi telefon, piloţi şi material de poduri, traverse, doage, şiţe, şindrilă, lemne speciale de rezonanţă, trunchi de cherestea, cherestea.

F o i o a s e : Nuele, araci, pari, construcţii rurale, pari de mină, stâlpi de telegraf şi telefon, piioţi şi material de poduri, traverse, doage, şiţă, şindrilă, lemne speciale pentru furnir, trunchi de cherestea, cherestea.

L e m n e d e f o c : Tari clasa I, tari clasa II, moi clasa I şi II, grămezi crăci.

Materialele urmează a se estima în unul din următoarele 3 locuri de desfacere: loco pădure; sau ab depozit, ab vagon sau ab şlep staţia de expediţie; sau ab vagon sau şlep staţia de destinaţie sau domiciliu.

Aceste acte urmau să se întocmească pentru fiecare parchet sau lot de către ocoale, iar Direcţia să le verifice şi să le aprobe. De asemenea Direcţia urma să le centralizeze lunar şi să le înainteze la CAPS. Complicatele şi multele calcule cerute

de acest formular au făcut ca el să se poată introluce cu greu în serviciu; centralizarea apărând chiar ca imposibilă.

Totodată s'a făcut şi greşala fundamentală de a nu se da formula de calculul rentei de antrepriză şi regie, care era foarte bine arătată în primele instrucţiuni principiale date cu ocazia introducerii analizelor de preţuri.

In general aceste analize de preţuri au însemnat un regres principial şi anume au transpus pe estimatori din calitatea de negustori în aceea de funcţionari birocraţi sau contabili, cari au de făcut un tablou de nenumărate coloane şi rânduri. Apoi standardizarea categoriilor de materiale, în grupele arătate, este o regresare, chiar faţă de tarifele de vânzare produselor cari s'au desfiinţat în 1930. E destul să exemplific cu cazul unei păduri de stejar amestecat cu fag, care trebue analizat în comun la grupa foioase.

Dar formularul mai avea şi greutăţi de technică aritmetică; foarte multe adunări trebueau făcute pe orizontală, ceeace era greu de făcut şi isvor al multor greşeli.

In curând deci a şi fost desfiinţat şi o parte din acest formular s'a înglobat în formularul de acte de punere în va loare unde se găseşte astăzi.

Cu această ocazie s'a renunţat la împărţirea în categorii fixe a felurilor de materiale, rămânând ca estimatorul să stabilească singur sortimentele de materiale ce are în parchet.

De asemenea estimaţia în bani, devizul cheltuelilor şi calculul rentabilităţii se face numai pe categorii mari de cheltueli ca: exploatare, transport, industrializare şi vânzare, ceeace uşurează vederea generală asupra actului. Totodată s'a desfiinţat grupa de cheltueli de administraţie generală cari în actuala structură a contabilităţii CAPS. nu se pot separa pe unităţi de exploatare, parchete, loturi şi respectiv sortimente ce se analizează. Apoi s'a pus de acord grupul de cheltueli denumite „de exploatare" cu cerinţele contabilităţii, la acest grup figurând cheltuelile cari se contabilizează la contul materiale de exploatat.

O ultimă modificare a acestui act făcută în anul în curs schimbă în analiza de preţ şi aranjamentul coloanelor de cheltueli în aşa fel ca adunarea cheltuelilor să se poată face uşor pe verticală. Revine însă asupra cheltuelilor de administraţie generală, pe care este drept însă că le reîntroduce numai cu titlu informativ.

Voiu supune ultimul formular unei critici amănunțite, pentru a vedea cari sunt concluziile utile cari se desprind.

Nu mă voiu ocupa de partea matematică a acestor analize, deoarece pe aceasta voiu căuta s'o studiez mai deaproape într'un articol viitor.

In propunerile ce voiu face voiu căuta întotdeauna să leg concluziile cu ansamblul întocmirii actelor azi existente în serviciu.

III. Observațiuni asupra ultimului formular de analiză de prețuri.

O analiză de prețuri trebue să conțină următoarele părți fundamentale:

— Prețul pe piața de desfacere.

— Cheltuelile de exploatare, industrializare și comercializare.

— Prețul de rentă — sau în pădure în picioare.

1. Primul punct trebue să fie stabilirea pieții de desfacere și a prețului în această piață. Ori în analiza de preț, în chestiunea aceasta, abia apare la capitolul denumit „Diverse" litera E punctul 4.

2. Unitatea de măsură trebue să fie bine precizată deci în capul tabloului să se adauge un rând orizontal în care să se scrie Lei/mc, Lei/mster etc. sau lei/. . . . . urmând ca în locul indicat cu puncte să se complecteze de estimator unitatea de volum. Așa cum lasă să se înțeleagă că este de complectat analiza, nu rezultă de nicăeri că prețurile sunt exprimate în lei.

3. Pentru ușurința calculului pentru fiecare sortiment trebuiau făcute 2 coloane. Una pentru valori parțiale și alta pentru totaluri parțiale pe grupe de lucrări, ca: exploatare, transport, industrializare, vânzare și diverse. Aceasta facilitează și o privire generală asupra analizei.

4. La anumite capitole, de exemplu: amortizarea investițiilor de transport, la transportul dela pădure la piața de desfacere și la capitolul cheltueli de administrație, etc. nu se cere

nici o indicație asupra modului cum s'au stabilit aceste sume pentru a exista un mijloc de control. De oarece aceasta nu este posibil să se uniformizeze ca tip de calculație, ar trebui ca analiza de prețuri să aibă o filă anexă pe care să se vadă toată desfășurarea calculelor.

De exemplu pentru:

a) Transporturi se va indica distanța de transportat și prețul în lei/mc. Km; lei/m. st.; Lei/tona Km. etc.

Pentru a avea cât mai mult material documentar la dispoziție, ar trebui ca în general la toate actele de cheltueli ce se fac pentru plăți de transporturi, în certificarea lucrării, organul gestionar să facă întotdeauna calculația la cât revin cheltuelile respective pe mc. Km.; m. st. Km.; tona Km. etc.

b) Amortizarea investițiilor. Aci se va arăta valoarea investițiilor, timpul în care urmează să se amortizeze, cantitățile de materiale asupra cărora se amortizează; de unde rezultă cota respectivă pe mc. trecută în analiza de preț în chestiune.

c) Cheltuelile de pază și administrație. Se va arăta suma globală ce urmează a se cheltui, specificată pe categorii de personal, cantitatea de material la care se repartizează și cota respectivă care revine pe mc. ster etc. de analiză.

5. Grupul de cheltueli denumit „Cheltueli de industrializare" trebue, în ce privește subdiviziunile, pus de acord cu subdiviziunile folosite astăzi de toate fabricile CAPS-ului și anume:

a) Depozitul de bușteni
b) Hala fabricei
c) Depozitul de cherestea
d) Hala mașinilor
e) Materiale technice de uzină
f) Personal.
g) Cheltueli diverse.

Aceste cheltueli sunt cunoscute în administrația CAPS sub denumirea de cheltueli de debitare și pot fi ușor cunoscute pentru toate fabricile CAPS.-ului.

Cota de asigurări sociale este cuprinsă conform evidenței ce se ține astăzi, în cheltuelile arătate mai sus, așa în cât nu este nevoe de o trecere a lor într'o coloană specială.

Cheltuelile de asigurarea instalaţiilor, amortizarea instalaţiilor sancţiuni şi asigurarea materialelor, s'ar putea cuprinde sub un singur titlu, denumit „Arenda fabricei" care este mai uşor de evaluat şi mai bine cunoscută, deoarece se încheie în mod curent transacţii de arendarea fabricilor.

Aici bine înţeles trebuesc avute în vedere cazurile în care în acel loc se găsesc instalaţii complect amortizate, chiar dacă ele nu aparţin CAPS.-ului şi estimaţia trebue făcută ţinând seama că această cheltuială are valoarea zero.

Cheltuelile trecute în analiza de preţ a CAPS.-ului, sub numele de cheltueli de pază şi administraţie sunt cuprinse la grupele f şi g arătate mai sus.

In mod practic aş propune ca cheltuelile de industrializare în analiză să aibă numai următoarea clasificare:

— Cheltueli de debitare (sub înţelegându-se prin aceasta grupul de cheltueli enumărat mai sus sub a-g)
— Arenda fabricei (în înţelesul arătat mai sus)
— Dobânzi de . . . . .% pe . . . . . luni.

Pentru uşurinţa estimatorilor ar fi necesar să caute CAPS-ul a pune la dispoziţia organelor sale exterioare, rezultatul lucrărilor sale în regie, în materie de cheltueli, comunicând lunar valoarea cheltuelilor de debitare pe fabrici, pe anul financiar în curs dela începutul anului până la finele lunei respective, cu următoarele explicaţiuni suplimentare.

— cantitatea medie lunară debitată
— preţul mediu pe zi a lucrătorilor, calculat prin împărţirea totalului sumelor plătite lucrătorilor, inclusiv cota de asigurare, cu totalul zilelor lucrate.
— eventual, numărul zilelor lucrate, repartizate pe mc. debitat.

Cu aceste date este foarte uşor de judecat cuantumul cheltuelilor ce trebuesc luat într'o analiză de preţuri, iar repartizarea pe categorii de lucrări în cuprinsul unei fabrici urmează să intereseze mai îndeaproape numai pe aceea cari se ocupă de fabricaţie.

6. Grupul de cheltueli denumit cheltueli de vânzare, cred de asemenea că trebue să capete o explicaţie în cuprinsul anexei arătate ca necesară a se introduce la punctul 4 de mai sus.

Astfel se vor explica remanipulările ce trebuesc făcute, spesele de vânzare, distanţele de transport şi cheltuelile pe unitatea de distanţă, mărimea totală a chiriei depozitelor, cuantumul total al cheltuelilor de pază şi administraţie şi repartizarea lor la unitate.

7. Ca observație generală asupra grupării cheltuelilor aș găsi necesară ca aceasta să nu se mai facă numai în 4 grupe mari, ci în 5 grupe și anume să fie clasificate în: cheltueli de exploatare, transport, industrializare, vânzare și diverse.

Grupa de diverse ar urma să conțină după mine cheltuelile de pază și administrație, dobânzile, precum și amortizarea investițiilor pe o durată mai lungă, — astăzi clasificate la grupele exploatare, transport, industrializare și vânzare.

Introducerea acestei grupe este justificată de faptul că atunci când prețul de rentă este foarte mic — cheltuelile de administrație, dobânzile și amortismentele investiilor de durată mai lungă — îl influențează foarte simțitor și din cauză că astăzi aceste cheltueli sunt repartizate în prea multe locuri, mai cu greu ne putem da seama cât este cuantumul lor total, luat în analiză.

De altfel în general divizarea cheltuelilor făcută în această analiză în prea multe părți poate fi izvorul unor greșeli de estimație mărind cota cheltuelilor în dauna rentei, fără a se putea observa prea ușor acest lucru.

In instrucțiunile anexă analizei, ar trebui precizat că, la actele a căror valoare nu întrece suma de 50.000 lei, analiza poate fi făcută și mai rezumativ, punându-se prețurile pe grupe de lucrări.

Din punctul de vedere al formei imprimatului, eu aș propune ca acesta să cuprindă 4 clase bine distincte, notate și prin litere de tipar mai groase și cu inițiale prescurtate astfel:

a) **Prețul în piața de desfacere** notat cu . . . . P

b) **Cheltueli** de exploatare, transport, industrializare, vânzare și diverse, notate cu . . . . . K

c) **Prețul de vânzare loco pădure în picioare.**

— Renta de regie . . . . . R

— Renta de antrepriză . . . . . r.

d) **Formule întrebuințate la calculul rentei.**

— Pentru Renta de regie . . . ,R=O,...P—O,...K

Pentru Renta de antrepriză . . . r=O,...P—O,...K

— Cotele cu cari sunt socotite în aceste formule:
Impozitul agricol . . . . . %
. . . . . , %
Beneficiu la capitalul învestit în exploatare . . . %
Dobânzi la prețul de rentă . . . . . %

Intr'un număr viitor al revistei, voiu căuta să analizez diferitele norme și dispoziții principale cari au reglementat, sau reglementează în prezent prețurile la CAPS., pentru a vedea concluziile utile ce se desprind.

Ueber die einheitliche Preise der Staatsforstverwaltung.

Les prix unitaires de l'Administration des forêts de l'Etat.

A suivre. Le prochain numéro contiendra le résumé entier de cet article.

PRESTAȚIA LA PĂDURI

de HORIA MANOLE

Ceea ce face Italia fascistă, pentru pădurile ei, am auzit la congresul internațional din Budapesta, acum doi ani. Este păcat că nu putem să și vedem, la fața locului, minunile înfățișate. Și, nu știu dacă „Progresul silvic" n'ar binemerita, din partea membrilor săi, organizând o excursie, în pădurile „făcute" ale Italiei.

Dar „facerea" acelor păduri este opera fasciilor, a tineretului italian, care a contribuit cu sutele de mii de brațe, pentru a pune din nou stăpânire pe solul național.

La noi, până acum câțiva ani, era în vigoare o lege a prestației pentru drumuri.

S'a socotit însă că ea nu mai corespunde timpurilor moderne și — astfel — a fost desființată acea lege, care — de bine de rău, permitea să se întrețină șoselele.

Prețuești un lucru atunci când nu-l mai ai. Așa cu șoselele și tot astfel cu pădurile.

Refacerea pădurilor dispărute, cu sutele de mii de hectare, este opera pe care o asemuiesc cu secarea mlaștinilor dela Littoria.

Ce nu s'a putut înfăptui pe timpul sclavilor, în decursul secolelor, a realizat un om care a știut ce vrea. Și fără să aibe la îndemână, oastea robilor fără drept de protestare; ci acum, în timpurile noastre, în numai câțiva ani, o imensă suprafață cu bălți — focare de paludism — a fost transformată în terenuri agricole.

Aşa este de mare opera ce se cere înfăptuită, în munţii româneşti. Dar o muncă de proporţii biblice (căci replantarea sutelor de mii de hectare este o lucrare de vaste dimensiuni) nu se mai poate concepe, în epoca în care ne aflăm, fără fonduri uriaşe. Şi acestea — tocmai acestea — ne lipsesc.

Străduinţele tuturor acelora, care nu găsesc odihnă, în lupta pe care o duc, pentru a acoperi cât mai multă suprafaţă românească, cu pueţi, vor trebui preamărite.

Dar, această bunăvoinţă, osârdie neîncetată, pentru restaurarea munţilor, este un „infinit mic", în raport cu ceea ce este de reconstituit.

Şi, încă, nu e totul. Plantaţiile trebue timp îndelungat întreţinute.

Şi întreţinerea costă mult mai mult, decât plantaţia însăşi.

De unde, atunci, imensitatea fondurilor reclamate, de o astfel de întreprindere.

Din moment ce este dovedit, că munţii trebue reîmpăduriţi, sub sancţiunea de a fi obligaţi să ne mutăm pe alt continent; din moment ce acest fapt este admis ca o necesitate, pentru naţie, atunci se impune aplicarea acelui faimos imperativ: „necesitatea nu cunoaşte legi".

Dacă la 1914 se putea vorbi astfel, azi — sub imperiul democraţiilor — s'ar putea spune, că naţiunea — spre binele ei — simte necesitatea legii, care obligă la muncă de refacere.

In cazul nostru: prestaţia pentru restaurarea munţilor, prin împăduriri.

Intre 17—20 ani, toţi adolescenţii să fie obligaţi la un minimum de zile — de pildă şase la număr — ce vor trebui prestate în interesul pădurilor. Firește, cei dela coline şi munte vor fi afectaţi regiunilor muntoase, iar cei dela şes vor fi aplicaţi câmpiilor, bălţilor, etc.

Fiecare generaţie să contribue la înfiinţarea pădurilor, de care nu se vor putea dispensa, în decursul vieţii. Să le înfiinţeze şi să le întreţină; să le păziască şi să le îngrijească.

Pentru a da o imagine, despre opera gigantică, pe care o reclamă reîmpădurirea ţării, aşa cum trebue aceasta să fie

(adică să ajungă la un minimum de procent păduros, de 24%) voi arăta că pentru 100.000 de hectare este nevoe **de trei sute milioane lei,** numai pentru plantaţia propriu zisă! Intreţinerea a 100.000 ha. pe timp de 12 ani, reclamă încă pe atât!!

Cine va da aceste sume şi în cât timp?

Să nu se uite, însă, că suprafaţa reclamată de împăduriri este cu mult mai mare, decât o sută de mii de hectare.

Ce uşor au fost munţii jefuiţi şi cât de greu vor fi îmbrăcaţi, la loc!

Dacă vor mai putea fi, vreodată, îmbrăcaţi!

Cum însă materialul de plantaţie (puieţii) intervine, în calculele de cost pe hectar, cu un coeficient relativ mic, rămâne ca mâna de lucru să fie găsită, fără plată. Şi aceasta nu o poate oferi, decât viitoarea lege a „prestaţiei pădurilor".

Dacă prestaţia drumurilor a fost găsită demodată şi de factura evului mediu, cred că prestaţia, pentru refacerea pădurilor, este tot ce poate fi mai în nota timpului.

O ţară cu mijloace atât de reduse, cum este a noastră (un om se hrăneşte cu douăzeci lei pe zi!) nu are şi nu va avea niciodată, la îndemână, indicii monetari ai Preşedintelui Roosvelt, pentru a reface domeniile imense, devastate de cretinism, sau de iubirea de arginţi.

De aceea, la noi, munca obligatorie, în scopul mai sus arătat; prestaţia manuală, în vederea reclădirii unui templu ultragiat şi masacrat — am numit pădurea -- va deveni, şi va trebui cât mai curând, o realitate.

După generaţia „maeştrilor" în distrugeri, să urmeze generaţia „constructorilor de păduri".

Arbeitleistunger für den Wald.

La prestation en nature pour les forêts.

COOPERATIVELE FORESTIERE

de ȘT. DEMETRESCU-GÂRBOVI
Ing. insp. silvic

Sunt 12 ani de când, în paginile „Universului", tratam același subiect. Imi exprimam atunci convingerea că principial, cooperația trebuie acceptată ca unul din mijloacele puternice de întărire a poporului român. Cooperație, pe românește, înseamnă dictonul: „unirea face puterea" enunțat, în primele zile ale întemerii României moderne, de către „Moș Ion Roată" din vremea lui Vodă-Cuza. Arătam atunci câtă distanță era între principiu și faptă. Că, în materie de cooperație forestieră, principiul era numai un simplu pretext de „aranjarea intereselor personale și materiale ale diverșilor politicaștrii locali printre cari enumeram unii preoți și învățători acoliți ai satrapilor politici regionali sau ei înșiși senatori ori deputați. Deși ideile mele de atunci constituiau o filipică destul de aspră, încălzită de tinerețea celor 28 ani ce aveam, fusesem destul de obiectiv astfel că, luat din „Universul", articolul meu fusese reprodus în „Curierul Cooperației Sătești".

Au trecut de atunci 12 ani și până mai eri, cu excepția unor cazuri izolate, lucrurile au rămas la fel. Principiul, pretext; realitatea (mai cu seamă în ultimii 3—4 ani), o frenetică goană a politicienilor după masivele forestiere ale Statului. In condițiuni oneroase, direct păgubitoare pentru bugetul Statului, cu regim de favoare, s'au trecut cooperativelor ad-hoc masive importante din cari, asupra românilor locali, ca și mai înainte, nu s'a resfrânt din sfântul principiu, decât munca trudnică de lucrători în pădure. Cunosc cazuri când, pentru a se ajunge cu cooperativa în pădure s'a recurs, ca preliminar,

la acordarea unor islazuri. Rezultat dublu funest: islazul nu este astăzi islaz, localitatea nu mai are pădure, iar „cooperatorii" în opinci au rămas tot ca atare.

Zilele de destindere pe cari le trăim azi mă determină să renunț a mai veni cu exemplificări și nume de persoane. Să aplicăm zicătoarea latinească: „de mortuis nihil nisi bene". Cu o singură condițiune: să se revizuiască amănunțit situația tuturor cooperativelor cari în prezent exploatează pădurile Statului și să se desființeze sau să li se retragă favoarea celor cari ascund în dosul principiului câteva interese personale și locale cari, de multeori, nu sunt nici românești. D-l ministru Ionescu Sisești care, în ce privește justa și strânsa legătură între agricultură și pădure, se înscrie ca un mare precursor și restaurator al economiei forestiere în dreapta ei lumină, a exprimat și intențiunea de a da cooperației bazele ce îi sunt necesare pentru a se contopi cu principiul, încetând de a mai fi o odioasă firmă în special pentru pădure.

Corpul silvic așteaptă cu legitimă speranță ca programul anunțat să devină cât mai curând realitate.

Fără a fi adversari cooperației forestiere, cugetăm a exprima aci câteva desiderate:

a) Cooperație forestieră cu capital românesc și numai capitalul românilor locali, din populația rurală.

b) Cooperație forestieră numai acolo unde deocamdată Statul nu poate face singur regia.

c) Prețul de vânzare al lemnului să fie acela pe care Casa Pădurilor îl plătește Ministerului de Finanțe, fără nici o reducere (cooperativele sunt scutite de impozite). Sau, dacă se fac reduceri, acestea să fie recunoscute ca plăți făcute de C. A. P. C., Ministerului de Finanțe, dacă acest Minister va fi dispus să acorde gratuități ori ajutoare cooperativelor.

d) Regimul de gratuități făcute sub orice titlu și formă din pădurile Statului trebuesc suprimate.

e) Casa Pădurilor Statului, cum s'a exprimat în discursul de recepție noul administrator general, d-l inginer consilier silvic A. Nedelcovici, va trebui să devină „o uzină model de producție a lemnului". Pentru aceasta însă este nevoie de bani.

Iar aceştia nu pot fi decât dacă se dă posibilitate Casei Pădurilor să-şi valorifice produsele sale în integrala şi justa lor valoare.

Cooperativele forestiere conduse corect, dublate de cooperative de muncă, realizând un modest câştig comercial peste preţul real cu care li se va transmite lemnul, întemeeate cu capital şi muncă românească, vor rezolva, ca nişte colaboratori paraleli ai şi cu Casa Pădurilor, adevărata operă de naţionalizarea capitalului şi muncii româneşti forestiere.

Die Forstgenossenschaften.

Les coopératives forestières.

PROBLEMELE ZILEI

INCLAVELE ÎN PĂDURI

INCLAVELE, SARCINI ALE EXPLOATĂRII FORESTIERE

de Ilie C. Demetrescu

Problema aceasta a mai fost atinsă incidental de semnatarul acestor rânduri cu prilejul prezentării câte unui raport general la cel de al XIII-lea Congres Agricol din Martie 1937 [1]) şi deasemenea, la cea de a 51-a Adunare Generală a Societăţii „Progresul Silvic" [2]). Stăruim, a fost atinsă numai incidental şi anume ca unul dintre multele mijloace şi căi de consolidare a proprietăţii forestiere. Punerea sa pe ordinea de zi, de către conducerea Revistei, ca problemă de sine stătătoare, corespunde într'adevăr unei nevoi reale a economiei noastre forestiere. Avem toate motivele să credem că ne aflăm la începutul unei ere de reconstrucţie, după furia distrugătoare a democraţiei româneşti. Inlăturarea inclavelor din păduri este într'adevăr o foarte bine aleasă problemă a zilei.

Sub denumirea de origină latină, inclavă, ajunsă în limba noastră ca şi în limba germană, engleză, etc., pe cale şi în haină franceză, de enclavă (Enklave, enclave, etc.) [1]), se pot înţelege două lucruri, cu conţinut comun în oarecare măsură. Inclava presupune, în primul rând, o porţiune relativ mică de teren izolată, închisă, după cum o arată, de altfel şi numele (Lat.: in clavis=cheie; inclavare). Ea poate fi, mai departe,

---

1) „Consolidarea proprietăţii agricole din punct de vedere forestier". Bucureşti: „Cartea Românească", 1937, pag. 16.

2) „A 51-a Adunare Generală ţinută în zilele de 30 şi 31 Mai, 1 şi 2 Iunie 1937", Bucureşti: Societatea „Progresul Silvic", 1937, pag. 119 şi 174.

1) Cu acest studiu, vom adopta expresia „inclavă", fiind mai apropiată de forma sa primară şi potrivindu-se totdeodată mai bine spiritului limbii noastre.

diferită de terenurile încunjurătoare numai prin natura folosinței, de exemplu: teren agricol, păşune, aşezări omeneşti, etc., în mijlocul unei păduri, toate aparţinând aceluiaş proprietar sau după apartinenţă, (inclava aparţinând unui proprietar, iar terenurile înconjurătoare altuia sau altora proprietari) ori şi prin una şi prin alta.

In mod obişnuit, se înţelege prin inclavă: o porţine relativ mică de teren prinsă în mijlocul unui teren sau între terenuri streine. In cele ce urmează, ne vom ocupa de inclava forestieră, care nu presupune neapărat deosebire de cultură, ci numai diferenţă de apartinenţă.

Existenţa de inclave în mijlocul unei păduri sau pe latura unei păduri, constituie, în generalitatea cazurilor, foarte neplăcute sarcini pentru exploatare.

In primul rând, un astfel de „cuiul lui Pepelea" cere o servitute de ieşire, de trecere în sarcina pădurii înconjurătoare, servitute care — deşi plătită — poate totuşi să fie legată de anumite inconveniente. El poate constitui apoi, un loc prielnic pentru comiterea de delicte şi izvor de sarcini directe şi indirecte pentru rest. In orice caz, prezenţa unei inclave într'o pădure se traduce printr'o creştere mai mult sau mai puţin mare a cheltuielilor de gestiune şi totdeodată printr'o oarecare scădere a producţiunii cantitativ şi calitativ. Natura şi greutăţile acestor sarcini şi inconveniente variază între foarte largi limite, cu felul proprietăţii şi al folosinţei inclavelor.

Nu este tot una pentru pădurea dimprejur dacă inclava este cultivată agricol, dacă este destinată ca fâneaţă sau păşune, dacă serveşte ca loc pentru aşezări omeneşti (locuite, industrii, etc.) ori dacă este rezervată tot culturii forestiere. Apoi, în chipul cum se exercită fiecare dintre diferitele folosinţe, poate să dea naştere la inconveniente mai mult sau mai puţin mari pentru rest. O şatră de ţigani de pildă aşezată într'o asemenea inclavă poate să reprezinte un adevărat flagel pentru pădure. Deasemenea, anumite industrii vătămătoare, păşunat cu capre, etc. Dar chiar o cultură forestieră inferioară şi dezordonată (tăieri rase, executate brusc, etc.) poate pune în mare pericol arboretele învecinate. Folosirea inclavei ca loc de

fâneață sau pentru cultura agricolă, prezintă dimpotrivă un mai redus inconvenient pentru pădure.

Dacă proprietatea inclavei este colectivă sau măcar dacă folosința sa este cedată mai multor persoane, cum ar fi cazul unei pășuni comunale, se înțelege, că situația bunului înconjurător se prezintă mult înrăutățită. Intr'un asemenea caz, stabilirea autorului eventualelor încălcări și vătămări și a responsabilităților decurgătoare este legată de mari greutăți, de mult mai mari greutăți, decât atunci când e vorba de un singur proprietar și de o singură folosință.

O situație analoagă cu inclavele propriu zise o au și intrândurile sau dinții de proprietate străină în perimetrul pădurii. In studiul de față, acestea vor fi privite ca și inclavele. Legislația forestieră austriacă, de pildă, tratează — după cum vom vedea mai departe — absolut la fel problema inclavelor propriu zise cu aceia a intrândurilor în perimetrul pădurii. Toate acestea sunt, de altfel, cuprinse și definite, în textul legilor respective, sub una și aceiaș expresie: „ganz oder teilveise eingeschlossene fremde Grundstücke (Enklaven)". Ceva mai mult, odată cu inclavele, legislația respectivă urmează absolut aceiaș cale și în materie de rotunjire a limitelor pădurii. Insăși titulatura legii se referă în mod expres la ambele chestiunii. Astfel, atât legea imperiului (Reichsgesetz) din 7 Iunie 1883, cât și cele de aplicație ale diverselor țări ale Coroanei austriace (Mähren — 1884, Craina — 1887, Silezia — 1887, Kärnten — 1890, Salzburg — 1892, Galiția — 1899, etc.) conțin în titulatura lor expresia: Gesetz.... „betreffend die Bereinigung des Waldlandes vom fremden Enklaven und die Arrondierung der Waldgrenzen" (Lege... „privitor la eliberarea teritoriului pădurii de inclave străine și la rotunzirea limitelor pădurii").

Se poate întâmpla, însă, uneori și inversul adică și, sau numai proprietatea unei inclave să aibe de suferit din cauza bunului înconjurător. Cazul este, însă, mai rar și oricum de proporții mai reduse.

Pentru înlăturarea sau cel puțin pentru ameliorarea situației neplăcute rezultate din prezența unei inclave într'o

pădure, sunt, fără îndoială, mai multe mijloace amiabile sau legale. Niciunul nu se poate însă compara cu dobândirea stăpânirii însăşi a inclavei. Aceasta este mijlocul radical şi cel mai ieftin. Chestiunea ar fi deci de ordine particulară. Proprietarul pădurii se va strădui să ajungă în posesiunea inclavei, fie prin cumpărare, fie prin schimb. Dar proprietarul acesteia din urmă va căuta, la rândlu său, să speculeze situaţia sa privilegiată şi dorinţa sau nevoia solicitatorului.

In asemenea împrejurări, intervenţia Statului se poate face necesară, spre a înlesni tranzacţiuni într'o formă cât mai justă, fără specularea unei situaţiuni privilegiate şi prin nimic justificată. Serviciile pe care economia forestieră le aşteaptă în această privinţă, au multă analogie cu cele rezultate din intervenţia Statului pentru lichidarea drepturilor la produse forestiere în natură şi în genere a servituţilor. De altfel, existenţa de inclave se poate traduce cu aşezarea de diverse servituţi legale, dar mai ales ilegale în sarcina pădurii alăturate. Deci, înlăturarea inclavelor e tot una cu lichidarea tuturor acestor servituţi.

Preocupări din partea Statului pentru înlesnirea eliberării proprietăţii forestiere de inclave aflăm — după cum am mai arătat şi mai sus — în legislaţia austriacă. Aşa zisa „Reichsgesetz 7. Junie 1883, betreffend die Bereinigung des Waldlandes von fremden Enklaven und die Arrondierung der Waldgrenzen", identifică, din punctul de vedere al tratamentului legal: inclavele propriu zise, dinţii sau intrândurile, ca şi orice nerotunjire a perimetrului pădurii. Contractele de schimb proiectate, între diverse părţi în scopul înlăturării inclavelor sau rotunjirii limitelor pădurii se bucură, prin legea respectivă, de anumite înlesniri. Asistenţa şi aprobarea unor astfel de contracte, cădeau în sarcina unor organe speciale şi anume a Comisiunei Ministeriale şi provinciale de Comasare, completată cu un consilier forestier (Forsttechniker). Invoirea necesară din partea oricărei autorităţi administrative sau tutelare (administrative oder Pflegeschaftsbehörde), a unui eventual coproprietar (Obereigentümer), sau a unor eventuali posesori de drepturi sau sarcini asupra bunului de schimbat, putea fi în-

locuită prin aprobarea uneia dintre autorităţile de mai sus, se înţelege cu despăgubiri corespunzătoare. Contractele ca şi orice alte acte în legătură, erau scutite de timbre şi taxe directe (Stempel und unmittelbare Gebühen). Deasemenea erau scutite de taxe: transcrierile de proprietate, a drepturilor şi sarcinilor (servituţilor) provocate de operaţiunile de schimb respective.

In România problema aceasta a intervenţiei Statului pentru înlesnirea lichidării inclavelor propriu zise şi pentru aranjarea unui perimetru regulat al pădurilor, nu s'a pus până la răsboiul cel mare. Felul cum evoluase proprietatea pământului rural la noi, până la acea epocă, nu creiase asemenea inclave. In ceeace priveşte forma neregulată a perimetrului, chiar dacă ar fi fost necesară o oarecare intervenţie, ea nu era atât de presantă, faţă de alte nevoi ale economiei noastre forestiere şi faţă de stadiul relativ neevoluat al culturii şi gospodăriei noastre.

In aceşti ultimi 20 de ani, Statul român nu numai că nu a contribuit cu nimic în bine sub acest raport, dar a creiat chiar, în mod artificial, o problemă a inclavelor forestiere de o acuitate extremă, mai ales pentru proprietatea sa însăşi.

„Prin reforma noastră agrară, pare că s'a căutat într'adins să se facă cât mai grea viaţa exploataţiunilor forestiere şi din acest punct de vedere. Poenile de orice fel din marginile pădurilor, cele peste 10 ha mărime din interiorul pădurilor, apoi porţiuni de pădure învecinate sau de legătură au fost expropriate şi transformate în locuri de păşune. Inconvenientele ce rezultă pentru restul de pădure învecinat sunt uşor de imaginat: delicte de păşunat, de incendiere, furt de lemne şi alte produse forestiere, turburarea culturii pădurii şi a vieţii vânatului, etc. Legile pentru constituirea de păşuni comunale [1]), au aşezat în mod expres o întreagă serie de servituţi de acces la păşunile din păduri, de trecere la adăpători, de adăpost, etc. Ceva mai mult, chiar pădurile învecinate cu locuri de păşuni externe, cum este cazul păşunilor alpine, sunt grevate de dreptul de refugiu al vitelor pe o adâncime, nici mai mult nici mai

1) In special legea din 28 Aprilie 1933 pentru completarea măsurilor necesare folosirii păşunilor comunale constituite din păduri.

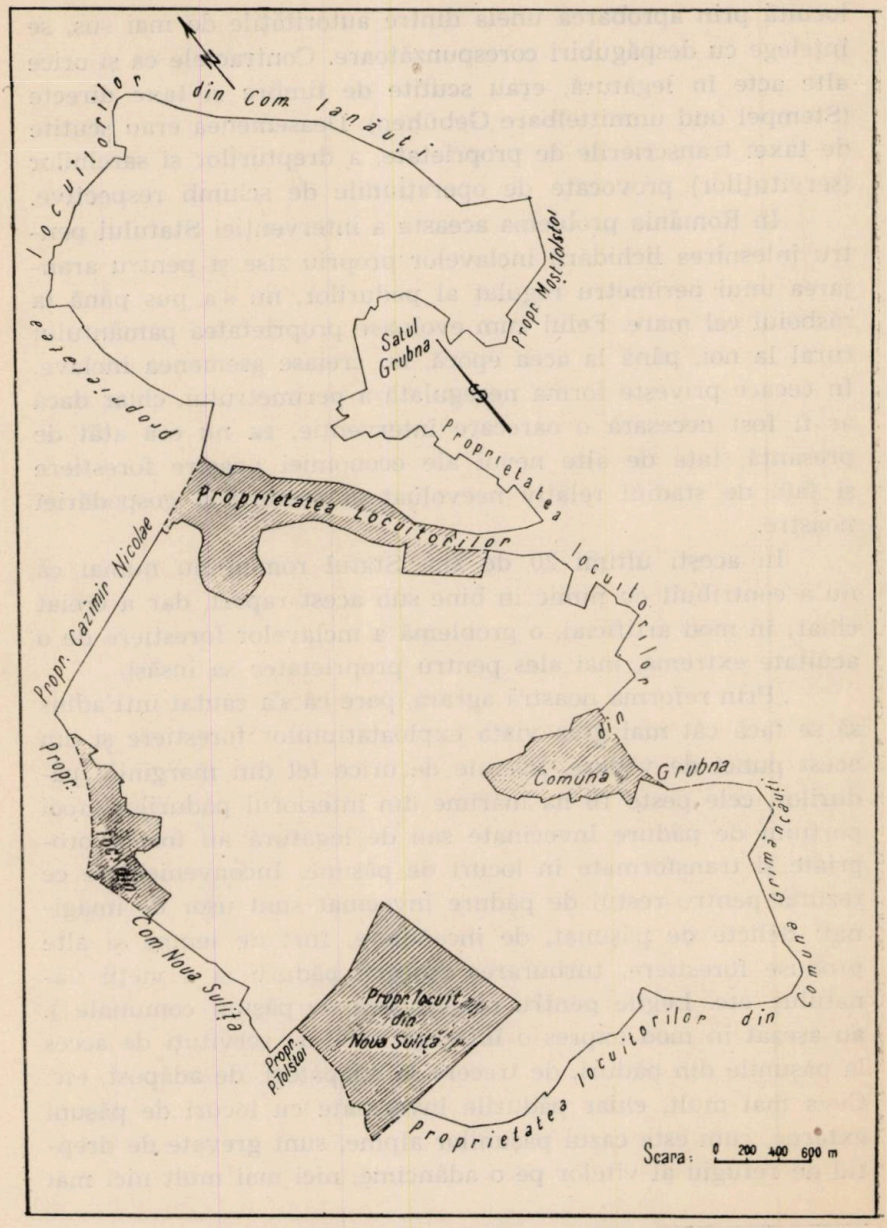

Pădurea Statului Grubno, jud. Hotin

puţin decât de 800 m. Aceiaş soartă o au şi pădurile de luncă, de pe grinduri, etc. Câte pagube de ordin material atrage după sine o asemenea stare de lucruri şi cât de mult ridică ea cheltuielile de pază şi administratie, îşi poate oricine imagina! Dar abuzurile pe cari le ocazionează asemenea dispoziţiuni de lege, sub regimul votului universal!?" [1]).

Ceeace s'a făcut cu păşunea s'a urmat şi în materie de locuri de cultură. Oriunde a voit atotputernicia electorului, s'a rupt sângeros din trupul pădurii, fără nicio consideraţiune pentru efectele negative ce avea să încerce, chiar o cât de rudimentară economie forestieră, cum ar fi şi a noastră.

In orice caz, astăzi sunt o mulţime de păduri, mai ales din proprietatea Statului, ca inclave şi cu un perimetru sfârticat până la absurd, prin chipul necugetat şi barbar cum a fost condusă în unele privinţe reforma agrară. Dăm un exemplu de asemenea păduri de Stat, victime ale „operei" de reformă agrară [2]).

Intervenţia Statului pentru eliberarea economiei forestiere de asemenea inconveniente este incontestabil trebuitoare. După cum ne-am exprimat şi altădată: „Odată reveniţi la timpuri mai normale, va trebui să ne gândim cu grije şi la această problemă a eliberării pădurilor de cătuşele unor asemenea greutăţi destul de serioase" [3]). Şi se pare că timpuri normale se ivesc la orizont şi pentru mult încercata noastră economie forestieră. Un prilej favorabil îl constituie acţiunea de comasare a proprietăţii agricole. Iată cum şi în această problemă, silvicultorii au un cuvânt de spus, incontestabil, numai spre o mai bună şi lesnicioasă folosire a pământului Naţiunii.

---

1) Vezi nota 1 dela pag. 394 de mai sus.
2) Un alt exemplu a fost dat în lucrarea dela nota 1.
3) Nota To. 2 dela pag. 394 de mai sus.

OCUPAȚIUNILE

de **V. P. Negulescu**

Una dintre cele mai delicate probleme de inclave ale pădurilor Statului, o formează așa numitele ocupațiuni din Banat, de a căror soluționare în bune condițiuni depinde existența domeniului păduros al Statului.

Prin ocupațiuni se înțeleg, în această parte a țării, cutropirile făcute de locuitorii comunelor vecine cu pădurile Statului, din cele trei ocoale: Berzeasca, Moldova Nouă și Orșova, dealungul Dunării, dela Baziaș până la Orșova, pe o lungime de circa 140 Km și pe o lățime de 8—12 Km. Aceste cutropiri au fost urmate de pășunat abuziv, în special cu caprele, de exploatări și de defrișeri, într'un cuvânt de devastarea pădurilor, cu scopul de a obține terenuri de pășunat, de fâneață și de cultură, cari s'au întins în foarte numeroase locuri în interiorul pădurilor, ca arhipelagurile pe întinsul oceanelor.

In cele mai multe din aceste ocupațiuni, locuitorii au ridicat colibe: „sălașe".

Regiunea din sudul Banatului, în care se găsesc ocupațiunile, este săracă în terenuri agricole, foarte accidentată, cu numeroase văi și vâlcele strâmte, cu versanți în pante repezi. Insăși valea Dunării, care ar fi putut oferi terenuri agricole, este îngustă, în parte cu maluri repezi și stâncoase, lipsită deci de lunca binefăcătoare din restul țării. Așa că lipsa de terenuri agricole unită cu slăbiciuni de ordin administrativ, au permis apariția cutropirilor endemice, care au o vechime de peste 120 ani, ocupațiuni care se manifestă încă și astăzi, din cauza hotarelor nestabilite, însă desigur pe o scară mai mică.

Inainte de 1870, întreaga regiune era ocupată de pădurile Statului cu arborete seculare de stejar și fag, pe o suprafață de circa 140.000 ha, cu numele de „Codrul Impărătesc". Aceste păduri erau grevate de numeroase servituți în folosul satelor vecine, pentru pășunat, folosință de lemne, folosință de apă pentru mori, etc.

Intre aceste servituţi cele mai importante au fost pentru păşunat, în vederea cărora locuitorii au căutat locurile cele mai bune, şi prin diverse sacrificii, le-au moştenit din tată în fiu, s'au stabilit pe aceste terenuri, au făcut sălaşe, au croit terenuri de păşune, fâneaţă şi cultură şi astfel s'au născut ocupaţiunile.

Cum servituţile şi ocupaţiunile aduceau mari neajunsuri administraţiei silvice, s'au reglementat în anul 1871, prin legea LIII, în modul următor:

a) Servituţile de păşunat şi folosinţa de lemne s'au comasat în păşuni şi păduri comunale, ce s'au dat din pădurile Statului, în apropierea comunelor, constituindu-se două comunităţi de avere grănicereşti: româno-bănăţeană (Reg. 13) cu reşedinţa în Caransebeş şi sârbo-bănăţeană în Biserica Albă (Reg. 14).

b) Ocupaţiunile neturburate în posesie până în anul 1820 au fost recunoscute ca proprietăţi ale ocupanţilor, primele proprietăţi particulare în interiorul pădurilor.

Cum vedem, prin această lege, pădurile Statului au fost degrevate de servituţi, n'au fost însă scăpate de ocupaţiuni, deoarece prin această rezolvare superficială, pe de o parte s'au creiat numeroşi proprietari particulari în interiorul pădurilor, iar pe de altă parte ceilalţi ocupanţi nesoluţionaţi — adică acei cu cutropiri turburate în posesie până în 1820 şi acei cu ocupaţiuni comise în anii 1820—1871 — n'au fost scoşi din păduri, aşa că toţi aceşti ocupanţi, legalizaţi sau nelegalizaţi au continuat cutropirile spre a-şi mări proprietăţile şi au îndemnat şi pe alţi locuitori să intre în păduri şi să facă alte ocupaţiuni.

Intinderea ocupaţiunilor se făcea încetul cu încetul, prin secuirea sau baterea coajei arborilor cu toporul, provocându-se uscarea lor în picioare, după care li se dădea foc primăvara sau toamna, în timpuri de secetă.

In perioada 1886—1914, administraţia silvică a fostei Monarhii Austro-Ungare a căutat prin măsurători cadastrale, în-

tocmiri şi revizuiri de amenajamente să comaseze pe ocupanţi, însă nu s'a putut termina din cauza războiului european.

Locuitorii au profitat apoi de starea turbure a războiului din 1914—1918, dar mai ales de perioadele armistiţiului şi schimbării de administraţie şi şi-au întins ocupaţiunile atât ca suprafaţă, dar mai ales ca număr, în detrimentul pădurilor, încât în anul 1919, după războiu, toate pădurile erau presărate cu foarte numeroase ocupaţiuni, unele mici de câte 300—500 mp. unde locuitorii ridicau adăposturi de vite, care păşunau în păduri, iar altele de câte 4—5 ha, cultivate cu cereale.

Prin art. 6 al. b din legea agrară pentru Transilvania, Banat, Crişana şi Maramureş, s'au expropriat în folosul ocupanţilor consideraţi embaticari, toate ocupaţiunile anterioare anului 1914, aşa că s'a legalizat altă serie de proprietari mici particulari în interiorul pădurilor. Cum vedem prin această lege, ca şi prin acea din 1871 problema ocupanţilor s'a soluţionat unilateral, cu desconsiderarea intereselor pădurilor, care continuă să fie victime atât a ocupanţilor legalizaţi până la 1914, cât şi a celor nelegalizaţi dela 1914 la 1919.

Prin aceiaşi lege agrară, pădurile fostei comunităţi de avere sârbo-bănăţeană s'au expropriat în folosul Statului, constituindu-se actualul ocol silvic Moldova Nouă. Tot prin aceiaşi lege, pentru nevoile de islazuri şi păduri comunale, pentru împroprietăriri individuale şi diverse interese obşteşti ale comunelor din sudul Banatului s'a expropriat suprafaţa de 19.420 ha din pădurile fostei comunităţi de avere sârbo-bănăţeană şi din pădurile Statului, în care suprafaţă se aflau şi numeroase ocupaţiuni.

După aplicarea reformei agrare, în pădurile statului au rămas nesoluţionaţi 873 ocupanţi cu 1252 ocupaţiuni în suprafaţă de 623 ha, pentru a căror soluţionare Caps-ul a luat măsuri de evacuarea lor, cu trimiterea în judecată a celor ce refuzau să plece şi cu plantarea ocupaţiunilor.

In anul 1932, din cauza oportunismului politic, cu preocupări pur electorale, în goana după voturi şi cu neglijarea in-

tereselor economiei forestiere, administrația a sistat atât acțiunile judecătorești cât și plantarea.

Ocupațiunile, atât cele legalizate în anii 1871 și 1921 ca proprietăți particulare, pentru care nu avem o statistică exactă, cât și cele nelegalizate în suprafață de 623 ha., constituesc cel mai mare pericol pentru existența acelor păduri, deoarece pe de o parte ocupanții continuă încă cu lărgirea lor, iar pe de altă parte ei comit foarte multe delicte de păşunat și furturi de lemne, cari prin numărul și întinderea mare a ocupanților duc la degradarea și dispariția pădurilor Statului în suprafață de 68.317 ha, printr'o quasi defrișare lentă și sigură.

In cele mai multe părți, prin natura solului superficial și prin pantele repezi ale terenului, pădurile au caracter de protecție, așa că după dispariția lor, prin formare de ravene și torenți va veni pustiul și sărăcia.

Astăzi, oricine călătorește pe Dunăre dela Orșova la Baziaș, poate vedea în multe părți înfățișarea urâtă a pădurilor și formarea ponoarelor.

In afară de viitorul întunecat al acestor păduri, Statul are astăzi o serie de pagube enorme, care reduc rentabilitatea pădurilor:

a) Cheltueli mult mai mari de pază și de controlul pazei, deoarece pentru o pază mai atentă a pădurilor, trebuie să se mărească numărul pădurarilor și brigadierilor.

b) Veniturile pădurilor scăzute, cu aproape 50% din cât ar fi trebuit să dea, din cauza micșorării consistenței arboretelor, prin furturi de lemne și degradării solului prin păşunat.

c) Regenerările naturale și artificiale au procente mai mici de reușită din cauza delictelor.

d) Prin degradarea continuă a pădurilor, ele nu mai pot corespunde rolului de apărare națională, mai ales în această zonă de graniță, unde mai mult ca în alte regiuni se impune menținerea stării împădurite.

e) Ocupațiunile mai produc prejudicii de ordin moral și social, deoarece s'a constatat că majoritatea ocupanților sunt oameni înstăriți și îndrăzneți, care au terenuri agricole în satele vecine, dar care prin lăcomie au căutat să-și întindă proprie-

tăți în păduri, așa că restul populației (80—85% din totalul populației) privesc cu ochi răi pe ocupanți văzând cum se îmbogățesc pe cale imorală, încât în anul 1934 locuitorii din comuna Bigăr au dat foc recoltelor depe ocupațiuni. In această ordine de idei, menționez că în anul 1920 mulți ocupanți săraci, de teama sancțiunilor, au părăsit ocupațiunile, așa că astăzi din cei 873 ocupanți, numai 80 sunt săraci, lipsiți de terenuri agricole.

Epidemia ocupațiunilor s'a întins în restul Banatului, în pădurile Statului, ale comunității de avere româno-bănățeană și particulare, precum și în celelalte provincii vecine cu Banatul, atât în timpul războiului 1914—1918, cât și în timpul armistițiului și schimbării de administrație.

In pădurile Statului, ocupațiuni importante mai avem în ocolul silvic Sudrigiu, de locuitorii comunei Tărcăița (Bihor) pe suprafața de 140 ha.

Această stare nenorocită pentru păduri, cu seria nesfârșită a prejudiciilor, trebuie să se curme prin singura soluție radicală: scoaterea ocupanților din păduri. Ori ce altă soluție nu va rezolva problema.

Soluția va fi definitivă și completă numai prin scoaterea din numeroasele locuri resfirate prin păduri atât a ocupanților nelegalizați cât și a celor legalizați în anii 1871 și 1921, așa că problema lor se poate desface în două părți, după natura ocupanților.

Cum am văzut mai sus, locuitorii din Sudul Banatului au primit prin reforma agrară pentru satisfacerea nevoilor lor suprafața de 19.420 ha din păduri. Locuitorii fostei comunități de averi sârbo-bănățean, rămași în țara noastră, reprezintă 22% din totalul membrilor acestei comunități (restul de 78% a rămas în statul Jugoslav). Cum prin reforma agrară ei au primit suprafața de 12.300 ha, ce reprezintă 56% din totalul pădurilor comunității, rezultă că le-a revenit cu 150% mai mult decât li se cuvenea din aceste păduri. De asemenea, locuitorii comunității de avere româno-bănățeană, pe lângă suprafețele primite prin Reforma agrară, mai posedă mari suprafețe de pădure, ca membri ai acestei comunități și anume: 10.830 ha

pădure şi 1.580 ha poeni. Din acestea rezultă că nevoile locuitorilor au fost satisfăcute cu prisosinţă şi nu mai există ca problemă socială, care să împiedice scoaterea ocupanţilor din păduri, cu excepţia celor 80 locuitori săraci, cărora trebuie să li se vândă terenuri echivalente cu ocupaţiunile până la maximum 1 ha, comasate la marginea pădurilor.

Prima parte a problemii ocupanţilor va comporta următoarele măsuri:

a) Reconstituirea hotarelor, cu fixarea de stâlpi şi movile de hotar solide, ce trebuesc conservate permanent.

b) Determinarea ocupanţilor nelegalizaţi.

c) Evacuarea ocupanţilor, cu vânzarea la preţul zilei, ocupanţilor săraci, de terenuri echivalente cu ocupaţiile lor până la 1 ha. în marginea pădurilor, camasare, printr'o lege specială, iar cei ce refuză să părăsească terenurile să fie daţi în judecată pe cale de revendicare.

Partea a doua a problemei trebuie să se rezolve prin scoaterea ocupanţilor legalizaţi din păduri, tot pe baza unei legi, cărora urmează sau să li se cumpere terenurile ocupate pe preţul zilei sau să li se dea terenuri echivalente, fie la marginea pădurilor, comasaţi pe sate, fie în alte regiuni ale ţării cu o justă despăgubire pentru gospodăriile ce le-au făcut în ocupaţiunile respective.

Această lege are caracter de expropriere pentru utilitate publică, deoarece pădurile răspund la atâtea cerinţe de interes general, prin foloasele materiale şi imateriale în frunte cu rolul de apărare naţională.

Cu scoaterea ocupanţilor din păduri, se va da liniştea atât de necesară acestor organisme vii şi se va introduce respectul de proprietatea Statului în sufletul populaţiei, aşa cum vrea şi noua Constituţie.

INCLAVELE DIN PĂDURILE STATULUI

de **V. Ivăncianu** şi **V. P. Negulescu**

Statul a avut grijă să nu incomodeze pe proprietarii particulari prin administrarea şi exploatarea bunurilor sale, dar n'a avut aceeaş preocupare de a nu fi el însuş incomod, de către diverşi proprietari cari au inclave în proprietăţile sale.

Intr'adevăr, prin legea pentru înstrăinarea bunurilor Statului şi răscumpărarea embaticurilor, din 7 Aprilie 1889, se prevede la art. 6, al. 2 că guvernul este autorizat a vinde ca bunuri mici, între altele, „toate locurile înfundate în proprietăţi străine, cu clădiri sau fără clădiri pe dânsele".

Statul însă, nu şi-a urmărit propriul său interes, căci ar fi trebuit să cumpere chiar în condiţiuni mai grele, bunurile străine aflătoare pe proprietăţile sale ca inclave. Nu numai atât, dar a transformat în proprietari pe toţi embaticarii, gime, în folosul embaticarilor, „pământul folosit cu titlul de arendă, plătind o foarte mică dare anuală, denumită: embatic, besman, otaşniţă sau zecime. Astfel, prin art. 58 din legea sus citată s'a autorizat „răscumpărarea acestor embaticuri, plătindu-se de 20 ori data embaticară, sau de 40 ori după trecere de 5 ani dela promulgarea acestei legi.

Mai târziu, Statul a manifestat aceeaş lipsă de interes pentru proprietăţile sale, căci prin legea agrară pentru vechiul regat din 17 Iulie 1921 (art. 7, al. d), s'a expropriat în întregime, în folosul embaticarilor, pământul folosit cu titlul de embatic, besman, locaţiune ereditară, otaşniţă, fie că este acoperit cu plantaţiuni, sădiri, clădiri, sau nu, fie că este situat în comunele rurale sau urbane".

Evident, unele embaticuri au fost situate în afara perimetrului pădurilor, dar foarte multe erau în interior, deci inclave, pe cari Statul avea tot interesul să le recupereze şi să le împădurească sau să le folosească pentru diverse nevoi ale serviciului.

Prin legea agrară pentru Transilvania, Banat, Crişana şi Maramureş din 30 Iulie 1921 (art. 6, al. b), s'a expropriat „pământul folosit prin embatic, plantat sau nu, (emphytensis),

precum şi acel ţinut de săteni cu arendă cel puţin 5 ani neîntrerupt; dacă aceştia îşi vor fi construit pe ele case, şălaşuri, mori de apă primitive (rustice), joagăre, sau vor fi făcut plantaţiuni de vii, sau pomi roditori".

Cum vedem, în Transilvania, Banat, Crişana şi Maramureşi exproprierea a depăşit embaticurile, trecând şi la alte categorii de terenuri, interioare pădurilor, între care cele mai importante sunt acele ocupaţiuni endemice din Banat.

Prin aceste trei legi, din 7 Aprilie 1889, 17 Iulie 1921 şi 30 Iulie 1921, s'a constituit astfel o serie nesfârşită de inclave în pădurile Statului.

Ca şi cum aceste inclave nu erau suficiente, s'a mai adăogat o altă serie de inclave, terenuri cari fiind expropriate pentru islazuri comunale, primejduesc pe o scară mai întinsă gospodăria silvică, întrucât în loc să fie folosite de câţiva locuitori, ele sunt folosite de sate întregi. Intr'adevăr, prin art. 23 din legea agrară pentru Vechiul Regat s'a expropriat pentru păşuni comunale, în regiunile de munte şi deal, poenile din păduri, mai mici de 20 ha. apropiate, precum şi suprafeţele intermediare dacă au fost două sau mai multe din aceste poeni depărtate între ele la maximum 200 m şi întrerupte de grupuri mici de arbori. In mod samavolnic s'a expropriat chiar dacă era o singură poiană în interiorul pădurei, atât în regiuni de de deal şi munte, cât şi în regiunea de câmpie.

Toate aceste inclave, create în pădurile Statului, aduc enorme neajunsuri economiei forestiere.

Pe deoparte stânjeniri în admininistraţie prin mărirea cheltuelilor de pază, administraţie, exploatare şi regenerare.

Pe de altă parte, ameninţând existenţa pădurilor, păşunat ilicit şi furturi de lemne.

Dar şi din punct de vedere petrolifer Statul a încercat pagube considerabile de pe urma embaticurilor din pădurile sale. Astfel, deşi legea agrară a prevăzut că dreptul de exploatarea subsolului terenurilor expropriate aparţine numai Statului, totuşi neconţinând nicio dispoziţiune precisă asupra subsolului embaticurilor, posesorii acestora au înfrânt economia

legii şi au concesionat subsolul acestor terenuri, concesiuni cari au fost ulterior consolidate de instanţele judecătoreşti.

Mai mult încă, în lipsa multor planuri şi acte doveditoare a proprietăţii Statului, de organele Statului după cum a evidenţiat instrucţiunea vestitelor fraude petrolifere, încurajate de lipsa unui cadastru minier, embaticarii se ofereau ca martori, unii pentru alţii, dovedind că au fost şi sunt proprietari, iar nu embaticari şi că deci subsolul le aparţine.

A trebuit să treacă mulţi ani dela promulgarea legii agrare şi să fie descoperite fraudele pentru ca Statul să legifereze interpretativ, că subsolul embaticului aparţine Statului, întrucât embaticurile au fost expropriate în favoarea embaticarilor.

Până atunci însă, cele mai productive subsoluri ale embaticurilor concesionate şi consolidate, au fost pierdute de Stat, ele constituind drepturi câştigate pentru societăţile petrolifere concesionare, bine înţeles exceptând concesiunile făcute prin fraudă din plina proprietate a Statului.

Cum vedem, Statul a acţionat împotriva intereselor sale, căci oricât de mare ar fi trebuit să fie solicitudinea sa faţă de locuitorii cari au deţinut cu arendă embaticuri sau alte terenuri, sau oricât de însemnate ar fi fost nevoile lor de islaz, socotim că mult mai mare era interesul său, de a nu avea inclave în pădurile sale, căci, ca orice organism viu, ele nu pot activa în bune condiţiuni, dacă au corpuri străine în interior.

Pentru a reda vitalitatea cuvenită acestor păduri, Statul este chemat să rezolve complet şi eroic scoaterea proprietarilor de inclave din păduri, printr'o lege de expropriere pentru cauză de utilitate publică. Pădurile, prin natura lar, aducând atât de însemnate foloase materiale economiei generale a Statului, cât şi nepreţuite foloase de ordin material, constituesc desigur bunuri de utilitate publică. Este deci o datorie naţională de a se proceda la asemenea exproprieri.

Desigur că nu este raţional a preconiza exproprierea proprietarilor de inclave cu suprafeţe prea mari, depăşind circa 40—50 ha. (Vetrele de sat date prin diverse legi sau orice alte terenuri), întrucât măsura exproprierii silite ar ocaziona se-

rioase perturbaţiuni de ordin social. Totuş pentru asemenea inclave se impune a se proceda la delimitări mai precise şi mai durabile: movile mari cu pietre, şanţuri şi garduri mari etc. permanent întreţinute. Exproprierea proprietarilor de inclave se poate face prin despăgubirea lor în natură, Statul dându-le în schimb în marginea pădurilor sale terenuri cari ar putea fi folosite pentru arătură, fâneaţă sau islaz, bineînţeles de valoare egală.

Acest schimb forţat putea fi folosit odată cu aplicaţiunea reformei agrare, când Statul dispunea de numeroase terenuri libere, atât în marginea pădurilor, cât şi pe moşiile expropriate.

Astăzi această posibilitate este extrem de redusă întrucât terenurile expropriate sunt distribuite sătenilor, iar poenile exterioare au fost parte expropriate prin legea I. O. V. iar restul, aproape în întregime împădurite într'un ritm accelerat de teama unor noui exproprieri.

Aşa fiind, în prezent nu vedem altă posibilitate, decât o justă şi prealabilă despăgubire în bani a proprietarilor de inclave, cărora nu li se va putea da în compensaţie terenuri în marginea pădurilor.

Discuţiunea găsirii mijloacelor financiale, socotim că iese din cadrul acestui articol.

In numeroasele ocaziuni, atât de dese în ultimii ani, domeniul forestier al Statului către care s'au îndreptat poftele oamenilor politici, doritori a-şi satisface clientela de partid, a suferit prea mari şi dureroase lovituri, cu grave repercursiuni asupra economiei generale, mai ales pentru viitor.

Chestiunea inclavelor din păduri constitue un exemplu trist şi de neînchipuit cum Statul a legiferat în mod constant împotriva intereselor sale proprii, abandonând cu bună ştiinţă interesul general al conservării şi ameliorării domeniului silvic.

Când este atât de elementar că oricât de slab şi-ar gospodări un proprietar averea, totuşi nu poate tolera „cuiul lui Pepelea" în casa sa (definiţia mai populară a inclavei), ci caută cu orice mijloace să alunge pe indezirabilul personaj legendar care-i turbură liniştea casei la orice oră din zi şi din noapte.

Credem că, mai ales acum, când obligaţiunile politice au încetat, a sosit momentul ca Statul român să legifereze eroic şi în conformitate cu interesele sale, în definitiv interesele tuturor, soluţionând pentru totdeauna problema inclavelor care apasă destul de greu asupra gospodăriei silvice a Statului.

DEGAJAREA PĂDURILOR DE CUTROPIRI

de **Ioan Petö**

In unele regiuni ale Ardealului şi mai ales ale Banatului, în perimetrul pădurilor Statului se găsesc o mulţime de cutropiri, a căror existenţă nu numai că este foarte neplăcută, dar periclitează menţinerea pădurilor.

Ce sunt aceste cutropiri, de către populaţie, numite ocupaţiuni şi care este origina lor?

In regiunile respective, agricultura având puţine terenuri apte, s'au transformat în terenuri agricole porţiuni de pădure mai puţin înclinate ale văilor, precum şi cele ale coamelor dealurilor. Astfel în perimetrul pădurilor s'au creiat multe proprietăţi particulare, ai căror proprietari nu s'au mulţumit cu întinderea lor iniţială, ci au căutat să mărească aceasta, permanent în dauna pădurii, prin defrişarea porţiunilor învecinate. Impiedecarea acestor defrişări a fost foarte grea, fiind făcute sistematic şi cu multă viclenie.

Procedeul urmărit a fost: cercuirea arborilor de pe marginea imobilului lor situate în perimetrul pădurii. Aceasta sub pretext că pământul lor este umbrit, din care cauză nu creşte nimic pe locul lor, şi deci sunt siliţi a tăia arbori de pe marginele imobilului lor. Dar după ce au defrişat o zonă oarecare, au mutat încet semnele de hotar (dacă existau pe marginea zonei defrişate). Acest procedeu l'au repetat ori de câte ori au găsit împrejurări favorabile pentru operaţiunea lor. Cea mai bună ocazie pentru ei era momentul schimbării personalului de pază; noul pădurar, nefiind orientat de situaţie şi necunoscând bine limitele originale ale proprietăţilor particulare, ţăranii au putut lucra în voe.

Impotriva acelora cari au comis cercuiri, personalul de pază a fost neputincios, pentrucă o urmărire în justiţie nu se putea face cu succes numai dacă erau prinşi în flagrant delict ceea ce era aproape imposibil, întrucât delicvenţii, manipulând cu cuţite sau barde ascuţite, nu făceau nici-un zgomot. Se înţelege dela sine că arborii de pe lângă un teren particular, au fost cercuiţi numai de proprietarul acestui imobil, fiindcă numai el avea interes, ca arborii de pe lângă proprietatea lui se fie distruşi. Această consideraţiune nu era însă acceptată ca probă doveditoare de către justiţie.

Statul a suferit pagubă nu numai prin pierderea terenului defrişat, pe care l-a cutropit proprietarul imobilului vecin, dar nici materialul lemnos al arborilor cercuiţi nu s'a putut valoriza, pentrucă dacă s'ar fi ridicat, prin aceasta s'ar fi dat concursul cutropitorilor şi s'ar fi accelerat defrişarea terenurilor respective.

Ţăranii au putut cutropi samavolnic, fără sancţiuni, mai ales acolo unde nu s'a făcut măsurătoarea cadastrală, deci unde n'au existat planuri exacte. Justiţia, în litigiile cu ei, a fost nevoită să judece având de bază numai schiţele Cărţii Funduare. Acestea însă erau întocmite fără scară, neservind decât pentru orientarea generală, adecă pentru a constata dacă ţăranul cutropitor posedă vre-un imobil pe locul respectiv sau nu; întinderea însă exactă şi dimensiunile laturilor imobilului litigios nu s'au putut fixa, cu exactitate. Deci instanţele de judecată au fost silite să judece aceste litigii exclusiv pe baza declaraţiunilor martorilor, cari s'au recrutat tot din ţăranii cutropitori, mărturisind reciproc unii pentru alţii.

Astfel proprietarii imobilelor situate în perimetrul pădurii au majorat încet terenul lor din suprafaţa păduroasă.

Văzând însă ceilalţi ţărani că consătenii lor cari au imobile aşezate în pădure, cutropesc liber din pădurea Statului, şi-au ales şi ei în pădure câte un loc pe care l-au găsit corespunzător pentru agricultură şi l-au defrişat. Acei cari s'au hotărît mai târziu la cutropire, nemai găsind suprafeţe şese, sau cu pantă mai dulce, au cutropit porţiunile mai înclinate, având chiar 30—35 grade.

In felul acesta porţiuni întregi de pădure au fost complect distruse.

Marea majoritate a acestor cutropiri s'a făcut în timpurile turburi de după terminarea războiului mondial; s'au continuat însă şi după reluarea pazei şi administraţii pădurilor, fiindcă ţăranii au văzut că pot face cutropiri în mod absolut samovolnic fără nici o sancţiune. Cei cari au fost daţi în judecată pentru delicte silvice comise în legătură cu cutropirea, dacă eventual au fost condamnaţi, au fost apoi amnestiaţi. Cutropirea însă nu s'a putut urmări, pe baza codului silvic, întrucât el nu conţine nici o dispoziţiune în această privinţă. Anume când s'a întocmit codul silvic nu s'a gândit nimeni că vor veni timpuri, când ţăranii nu se vor mulţumi numai cu tăierea arborilor, şi că îşi vor însuşi chiar solul forestier.

Codul penal în vigoare în Ardeal şi Banat a prevăzut sancţiuni faţă de acei cari cutropesc samovolnic, cu forţa, imobilele altora, însă aceste fapte s'au urmărit numai pe baza reclamaţii părţilor lezate. Deci în fiecare caz a fost necesară autorizaţia pentru dare în judecată din partea Casei Pădurilor, acest fapt îngreuind mult chestiunea, astfel că nu s'a făcut uz din aplicarea codului penal.

Cutropirile fiind permanent continuate, chiar şi după împroprietărirea ţăranilor cu terenurile agricole prin aplicarea legii de reforma agrară, s'a hotărît darea cutropitorilor în judecată prin acţiuni civile. S'au ridicat în plan toate cutropirile. Numărul lor este peste o mie. După ce s'au întocmit planurile, avocaturile Statului competente au intentat procesele, pe care judecătoriile respective le-au şi pus pe rol fixându-se termenele pentru desbatere, unele din ele au şi fost chiar judecate.

Daţi în judecată şi unii de ei fiind chiar condamnaţi, cutropitorii au început să părăsească ocupaţiunile.

Dar, când ne bucuram că am reuşit să salvăm pădurile Statului de defrişări şi cutropiri, au intrevenit politicianii şi au obţinut o decizie ministerială, prin care toate procesele contra cutropitorilor s'au sistat.

Urmarea acestei măsuri a fost ca țăranii cari au părăsit ocupațiunile, le-au reluat, iar acei cari le-au ținut, continuă să le mărească prin defrișarea mai departe a pădurii.

Ce măsură ar trebui luată pentru îndreptarea situații dezastroase?

In primul rând, cutropitorii ar trebui somați să părăsească benevol terenurile ocupate, la finele anului economic după ce au ridicat recolta anului în curs. Acei cari satisfac această cerere, ar trebui să fie asigurați că vor fi absolviți de orice urmărire. Față de acei cari nu vor retroceda terenurile cutropite, ar trebui să se continue cu toate rigoarea procesele intentate.

Urmărirea cutropitorilor și recâștigarea terenurilor răpite silviculturii este justificată din punct de vedere național, și nu este contrară considerațiunilor de ordin social. Anume porțiunile de păduri, în care s'au făcut cutropiri sunt declarate ca necesare pentru apărarea națională, iar pe de altă parte aceste păduri, fiind așezate în valea Dunării, reprezintă pentru silvicultura română o notă rea dând ocaziune numeroșilor călători străini de pe valea Dunării să-și formeze o părere defavorabilă, văzând pădurile pline cu defrișări, chiar pe porțiuni cu pantă însemnată.

Contra sistării cutropirilor nu se poate argumenta că aceste terenuri defrișate au servit pentru îmbunătățirea situații țăranilor nevoiași și lipsiți de pământ agricol; aceasta pentru faptul că cei mai mulți cutropitori sunt tocmai țăranii bogați, dintre cari cei mai mulți posedă 10—50 hectare de pământ arabil.

După ce s'a curățit pădurea de cutropiri ar trebui să urmeze liberarea pădurii de celelalte proprietăți particulare prin arondarea lor într'un singur trup pe un loc corespunzător.

Numai dacă pădurile Statului vor fi degajate de proprietățile streine, situate în perimetrul lor, vor servi exclusiv scopului căruia îi sunt destinate.

PROBLEMA INCLAVELOR ÎN PĂDURILE REŞIŢEI

de Ing. **F. Páll**

Efectul cel mai grav al proprietăţilor străine împrăştiate în mijlocul unui trup de pădure este îngreunarea pazei eficace a pădurii şi formarea de adevărate cuiburi de infracţiuni contra integrităţii pădurii.

Marea întindere a cantonului de pază încredinţat unui pădurar — şapte sute de hectare în medie — ne arată că o pază bună nu se poate face altfel, decât prin restrângerea sau oprirea completă a pătrunderii în pădure, concentrând controlul la arterele de circulaţie — drumurile — şi escluzând toate elementele străine ce n'au ce căuta în pădure.

Ce poate să facă însă pădurarul, dacă prin diferitele părţi ale cantonului său, au drept legal de intrare fel de fel de elemente care, în jurul sălaşelor, fac ei o gospodărie silvică aparte, privind pădurea ca un bun propriu al lor? Cioate nejustificate, pădure brăcuită, plantaţiuni şi goluri păşunate, incendii, încălcări de hotar, mutări de movile, ocupaţii, pretenţia de a trece cu vitele la isvoarele de apă din pădure, un complex cumplit de necazuri, de gâlcevi, de procese: iată urmările neplăcute ale inclavelor.

E firesc deci, că fiecare proprietar de pădure să tindă să scape de aceste centre de distrugere. In străinătate, de mult timp s'a dat şi incontinuu se dă mare atenţie acestei probleme, trecându-se chiar şi prin amenajamente un plan special de răscumpărarea inclavelor şi arondarea proprietăţii forestiere.

In privinţa inclavelor, pădurile Uzinelor de Fier şi Domeniilor din Reşiţa (U. D. R.) sunt într'o situaţie destul de gravă.

Regorma Agrară a împărătesei Maria Terezia — Urbarium Banaticum, dela sfârşitul secolului XVIII — a făcut deja mulţi ocupanţi proprietari, dându-le în proprietate aşa zisele „terenuri industriale" (Industrial gründe), adică micile livezi şi fâneţe înfundate în păduri, cultivate şi folosite oarecare timp de o familie. Antecesoara Societăţii U. D. R. a răscumpărat înainte de războiul mondial multe din ele.

A agravat însă situația, Reforma Agrară din zilele noastre, care a creiat o mulțime de inclave noui în interiorul pădurilor U. D. R., chiar și prin nerespectarea prevederilor Legii Reformei Agrare.

Zelul exagerat, sentimentalismul și nepriceperea în chestiuni economice a organelor de aplicare a Legii R. A., neînțelegerea față de marea proprietate și admiterea prin lege a inadmisibilului „Cui al lui Pepelea" și „Păduche în cojoc" a făcut de s'au expropriat poieni înfundate într'un complex mare de mii de hectare de pădure — situate în fundul văilor înguste, mocirloase. S'a expropriat, de exemplu, între multe alte, o poiană, lungă de aproape 1 Km. și lată de 20—30 m., având o suprafață totală de 1,80 ha. (!) pe când Legea R. A. prevedea, ca suprafață minimă expropriabilă, 10 jug. cad. In jurul acestei poieni a trebuit să fie ridicate 26 movile de hotar, pentru desmembrarea proprietăților, ceea ce a cauzat atâtea cheltueli încât, poiana respectivă, nici în 100 de ani nu va aduce atât folos. Actualmente, poiana stă nefolosită și așteaptă să fie răscumpărată.

O soluțiune este răscumpărarea sau schimbarea inclavelor înfundate, cu sacrificii — plătindu-se multiplul prețului normal, sau dându-se în schimb dublul suprafeței la marginea pădurei — și împădurirea lor cu specii potrivite. Societatea U. D. R. de mai mulți ani încearcă această metodă, dar nu este posibil să se corecteze tot răul cauzat, pentrucă e greu să convingă partea adversă. Fiecare împroprietărit își evaluiază dreptul său, conform tuturor avantagiilor pe care i le dă imposibilitatea de a se păzi moșia proprietarului inițial, — și răscumpărarea sau schimbul devine imposibil.

La terenuri expropriate în favoarea comunelor, nu poate fi vorba de cât de schimb. Problema este mai grea, dacă inclavele s'au împărțit ca loturi individuale între cei îndreptățiți. In astfel de cazuri, numai pe calea înțelegerei comune se poate ajunge la un rezultat îndestulător, ceea ce este peste putință — cum s'a arătat mai sus.

Ar fi de examinat, dacă nouile „Instrucțiuni privitoare la pregătirea, organizarea și aplicarea lucrărilor de comasare proprietăților agricole", aprobate de Min. Agr. și Dom. sub

deciz. nr. 32.792 din 18 Febr. 1938 şi publicate în Monit. Of. Nr. 51/1938, n'ar putea forma baza îndepărtării inclavelor din păduri.

Dar credem că numai o lege specială ar putea impune scoaterea inclavelor la marginea pădurilor — pentru buna separare a proprietăţilor.

Pentru ideile încă în curs, menţinerea poenilor ca atare este periculoasă.

Die Forstenklavenfrage.

Les enclaves.

En Roumanie, le problème des enclaves dans les forêts présente aujourd'hui une gravité exceptionnelle, car les récentes lois de réforme agraire ont permis l'expropriation de tous les vides ayant plus de 10 ha. Devenues propriétés privées, leur existence dans le milieu de la forêt crée à celle-ci de nombreux inconvénients: facilite les délits, les incendies, oblige à des servitudes d'accès, provoque des perturbations dans la culture et l'exploitation de la forêt et fait des difficultés au gibier.

C'est pour cela que la Revue a mis en discution ce problème et a reçu cinq articles.

Le premier (Mr. Demetresco) envisage le problème en général et montre ce qu'on a fait à l'étranger pour les liquider. Le deuxième et le quatrième (Mr. V. Negulesco et Mr. Petö) s'occupent des enclaves d'une nature particulière qui existent dans les forêts de Banat. Dans le troisième, Mr. Ivăncianu et Negulesco, envisageant les enclaves situées dans les forêts de l'Etat, accentuent sur les dommages souffertes par l'Etat dans la région pétrolifère. Enfin, dans le dernier article, Mr. Páll expose la situation du domaine forestier de la Soc. Reşiţa à ce point de vue.

Constatant les pertes de matériaux, les dépenses plus grandes de l'Administration et de l'exploitation, la décroissance de la production — en quantité et qualité, tous les cinq auteurs sont d'avis qu'il faut trouver, le plus vite possible, la solution d'éliminer ces enclaves: par des achats à l'amiable, par des échanges, ou alors par expropriation.

C R O N I C A

SERBAREA SĂDIRII ARBORILOR

Pornită mai întâiu de forestieri, ea a ajuns acum să fie însușită de mai toată suflarea românească: școlari, străjeri, premilitari, militari.

Ca și în anii precedenți, s'a pornit deci, odată cu primăvara, să se sădească arborii dătători de bogăție.

Dacă, din punct de vedere al rezultatelor materiale, această acțiune dă naștere la critici, ea nefăcându-se totdeauna după planuri bine studiate, fără continuitate și uneori fără viitor, totuși ideia forestieră are mult de câștigat. Cei 700 de școlari-străjeri care s'au avântat în primăvara acestui an pe râpele cu aspect hidos ale Prahovei la Câmpina, nu vor fi făcut, fără îndoială, mare lucru. Cât sunt de păgubitoare, cât sunt de nefolositoare și câtă rușine constitue aceste râpi pentru județul Prahova și Țara Românească, sunt însă sigur că au convins pe toți. Este, repet, un câștig. Un mare câștig. Dealtfel, nu știu dacă, până acum, în gândul inițiatorilor și organizatorilor, s'a scontat mai mult.

Că se va tinde și vom ajunge să avem de la aceste mâini tinerești și realizări serioase pe teren, nu trebue să ne îndoim.

Nădăjduim ceva mai mult; odată cu ele se vor antrena la o astfel de acțiune și cei mai vârstnici. Exemplul de mai jos întărește acest gând.

Un cărturar, care a avut prilejul să aibă dese relațiuni cu silvicultorii, s'a gândit că ar putea să schimbe fața islazului din satul său natal, dacă ar creia pe el perdele de protecție plantând arbori.

A luat deci contact cu sătenii și a ajuns ușor să-i convingă. Avea totuși credința că, pentru început, puțini vor rsăpunde inițiativei sale. Mare i-a fost însă surprinderea și bucuria când, în ziua fixată, de Buna Vestire a anului acesta, mai bine de 300 săteni au ieșit pe islaz, cu pluguri și sape să planteze arborii pentru perdele. Și s'a făcut treabă bună, căci lucrările au fost organizate și supravegheate de doi pricepuți și inimoși silvicultori din Direcția silvică Craiova.

Un exemplu deci care mă îndeamnă să cred că multe lucruri de nădejde se pot face, atunci când este bună înțelegere, pricepere și hotărîre la lucru.

O acțiune demnă de relevat.

„Asociația bănățeană pentru protecția naturii" a pornit cu nădejde la drum. Acțiunea sa este mult înlesnită de solicitudinea ce i se acordă de către Municipiul Timișoara, care i-a pus la dispoziția coloanele „Buletinului Municipiului Timișoara". Se cuvine deci laude și Municipiului pentru colțul „Pitorescul Bănățean".

Pe linia activității sale, „Asociația bănățeană..." a făcut să se publice, pe 7 coloane din Nr. 1/938 al Buletinului amintit, un articol al d-lui inginer P. Zaharia, în care se tratează despre „Foloasele pădurii și nenorocirile pricinuite de despăduriri".

Deasemenea, prin intermediul Camerei de Agricultură a județului Timiș-Torontal, se publică un apel în legătură cu ocrotirea păsărelelor folositoare (4 pagini). Acesta a precedat o acțiune în această direcție, oarecum originală, a Asociației, care a constatat în organizarea unui „pom de crăciun" pentru păsărele, angajând la această faptă pe toți elevii școalelor din Timișoara. O conferință explicativă a precedat „pomul". In apelul publicat, se arată:

imensele foloase pe care le are agricultura cu ramurele ei anexe de pe urma acestor păsărele,

cauzele împuținării și dispariției păsărelor folositoare,

măsurile de ocrotire.

Acțiunea „Asociației Bănățene" și a instituțiilor ce o sprijină se cere cât mai mult menționată pentru a se putea vedea imitată de cât mai multe alte asociații și instituții.

Protecția nucului.

In seria măsurilor luate pentru împiedicarea tăierii nucului este și aceea luată de Administrația Căilor Ferate, de a nu se admite la transportul pe C. F. R. lemnul de nuc, dacă nu este însoțit de un certificat eliberat de serviciile agricole sau silvice, pe baza autorizației de tăiere, dată de Ministerul de Agricultură și Domenii.

Certificatul este valabil numai o lună de zile, trebuind să poarte și viza notarului comunei de unde pornește transportul.

Exportul de nuc este interzis. Face excepție numai cel ce se adresează uzinelor de armament Zbrojowka din Brno (Cehoslovacia), având fixate ca stație de frontieră — Halmei și Orășeni.

Furnirul de nuc nu este socotit material brut, deci este liber de transport pe C. F. R. fără certificat.

Inlesniri pentru Moți.

Printre măsurile luate în vederea înlesnirii vieții Moților este și acordarea de reduceri la taxele de transport pe C. F. R.

Calea ferată română a luat de curând măsura să acorde 60% reducere din tariful de transport de călători pentru grupuri de cel puțin

cinci muncitori forestieri, agricoli şi ciubărari, dela staţiile situate pe liniile Turda-Abrud, Gurahonţ-Brad de pe linia Alba Iulia-Zlatna, Călăţele de pe linia Călăţele-Huedin, Vascău-Beiuş-Uilac de pe linia Vascău-Oradia şi Sâmbaşag-Rogoz-Dobreşti în Bihor, până la staţiile de pe întreg cuprinsul ţării sau înapoi.

Pentru a putea beneficia de aceste reduceri, aceştia trebue să se identifice cu legitimaţii eliberate de notariatele comunale, vizate de prefecturile judeţelor Cluj. Turda, Alba, Arad, Huniedoara, Bihor, de care depind comunele aferente liniilor amintite mai sus.

Conferinţe.

In ciclul de conferinţe organizat de Societatea de agricultură, în ziua de 31 Martie a. c., a conferenţiat d-l C. Garoflid, agricultor şi fost ministru, despre „Rolul proprietăţii mijlocii".

Constată că proprietatea mare nu mai există şi că greşesc aceia care susţin această.

Proprietatea mică se fărămiţează tot mai mult. Aceasta va ajunge să cultive numai porumb care, poate, nu va îndestula nici nevoile satelor.

Suntem ţara cu cel mai mare procent de populaţie rurală pe Km^2, (83 loc.) neîntrecându-ne decât Bulgaria. Ce ne facem cu surplusul? A ne gândi la o nouă expropriere a moşiilor ce au mai rămas, nu este o soluţie. Dar chiar presupunând că aceasta s'ar face, va avea odată un sfârşit. Şi cu toate acestea lumea nu va fi satisfăcută.

Conferenţiarul crede că proprietatea agricolă mijlocie constitue un debuşeu important pentru mâna agricolă disponibilă. Pe asemenea moşii activitatea este intensivă şi poate deveni şi mai intensivă. In această ordine de idei, d-sa compară cheltuiala pe care o necesită un ha. de teren agricol proprietate mijlocie cu un ha. din proprietatea mică. Prima cere cu mult mai multă cheltuială.

Rezolvarea problemei surplusului de populaţie rurală constitue pentru pădurea românească o chestiune de viaţă şi de moarte. Numai găsind un debuşeu în alte părţi: în industrie, în proprietatea mijlocie, în meşteşugărie, în intensificarea culturilor, putem să salvăm şi bruma de păduri ce ne-au mai rămas.

Socotesc însă că pe lângă cele pomenite, intensificarea exploatărilor în pădure constitue deasemenea un mijloc de a folosi permanent mâna disponibilă de lucru.

Se înţelege că în această ordine de idei, sunt multe de făcut. Aşa spre pildă, deschiderea drumurilor este o condiţie indispensabilă. Din lipsa lor, unele masive forestiere se exploatează extensiv, iar altele rămân încă inaccesibile. Ele cer însă bani mulţi şi se întâmplă ca o bună parte din masivele forestiere încă neexploatate să nu prezinte o prea mare valoare, în comparaţie cu cheltuelile de exploatare ce-ar necesita. Şi pădurea aşteaptă până ce condiţiunile vor deveni mai favorabile.

Intr'o asemenea situaţie se găsesc unele masive forestiere din munţii Lotrului. Lumea însă, necunoscătoare a acestor dificultăţi, prinde să se jeluiască, cum face de exemplu d-l Al. Iacobescu în Curentul de la 2 Aprilie. Zice că, în timp ce populaţia suferă din lipsă de lemne, păduri „în întindere ce nu-şi are capăt dincolo de plaiuri" cad în putreziciune, neexploatate „din pricină că nimeni nu-şi dă seama de câtă bogăţie se înconjoară culmile negre ale Carpaţilor".

Desigur că d-l Iacobescu este unul din aceia cari, necunoscând realitatea, judecă lucrurile pe deasupra şi ca atare se înşeală în constatările pe care le face, dar cari scrise în ziare, pot face şi pe alţii, tot aşa de necunoscători ca dânsul, să creadă că în adevăr se găsesc în faţa unor incapacităţi şi risipitori de averi publice.

Nu avem decât de regretat, dar şi datoria de a căuta să folosim aceleaşi căi, pentru luminarea opiniei publice.

In provincie.

Ecouri din provincie ne vin uneori destul de rar. Vor fi de sigur multe manifestări, în domeniul activităţii noastre, demne de relevat, dar prin faptul că ele nu ne sunt comunicate rămân cunoscute numai într'un cadru limitat.

Intâmplător am aflat, de pildă, de o conferinţă ţinută la 3 Aprilie a. c. de colegul nostru d-l Ing. Şt. Demetrescu-Gârbovi. Ea a fost ţinută sub auspiciile vrednicei Societăţi „Astra", în sala de festivităţi a liceului „Al. Odobescu" din oraşul Bistriţa jud. Năsăud. Conferinţa intitulată „Pădurile, Ţara şi Neamul" a fost ascultată cu un viu interes de un numeros public, reprezentând toate clasele sociale.

Căi noui.

Aflăm că de curând, colegi, cari nu mai activează în cadrul de stat al Corpului Silvic (pensionari şi liberi profesionişti), au pus bazele unei Societăţi, întitulată „Inginerii silvici asociaţi". Ea şi-a propus ca scop lucrativ următoarele:

1. Exploatări de păduri.
2. Cumpărări şi vânzări de materiale lemnoase brute şi fasonate.
3. Ridicări în plan, hotărnicii, amenajări de păduri.
4. Expertize silvice.
5. Contencios, etc.

Este, după ştiinţa cronicarului ce semnează aceste rânduri, a doua încercare de acest fel.

Prima îşi fixase, este drept, un câmp de activitate mai limitat. Se ocupa numai de exploatări. A activat înainte de 1930.

Societatea de azi porneşte sub alte auspicii. Inginerii silvici au o experienţă în domeniul exploatării pădurilor, cu nimic mai pe jos de aceea a societăţilor particulare de exploatare. Deaceea socotim că Societatea „Inginerilor silvici asociaţi" va activa în plin şi cu succes.

Işi are sediul în Bucureşti, Parcul Dorobanţi Str. A, Nr. 35.

Iată deci o nouă cale care ne poate duce spre naţionalizarea întreprinderilor forestiere.

At. Har.

INZESTRAREA MÂNĂSTIRILOR CU PĂDURI

Aprilie ne aduce vestea modificării legei pentru înzestrarea mânăstirilor. Se publică şi tabloul mânăstirilor înzestrate cu suprafaţa atribuită fiecăreia.

Se vor preda deci curând, de organele silvice, suprafeţele ce se vor defalca din trupul pădurilor Statului, fie în petecuţe mici după Mânăstiri, schituri, deci nevoi locale, în raza Ocoalelor silvice, fie pe Eparhii, cum ar fi mai logic, păstrând unităţile economice silvice, — dat fiindcă nouile instituţii înzestrate sunt numai beneficiare sau au în uzufruct „perpetua şi deplina folosinţă" a acestor suprafeţe de păduri şi terenuri.

Ca organ tutelar suprem este Eforia compusă din I. P. Sf. Patriarh şi Miniştrii dela resortul: Agriculturei, Domenii şi Cultelor. Eforia funcţionează pe lângă Patriarhie, având şi un inginer insp. g-l silvic detaşat. Acesta, în baza delegaţiilor speciale, va controla regulat modul de exploatare şi administrarea veniturilor; actele de anchete vor fi însă supuse examinării Eforiei.

Ministerul Agriculturii şi Domeniilor are dreptul de control asupra lucrărilor ce se referă la administraţia — tehnică silvică, respectându-se art. 19 Cod. silvic. Pădurile se pot exploata şi în regie proprie. De 2 ori pe an vor fi, obligator, controlate de către organul silvic delegat. Amenajamentele ce se vor întocmi, vor fixa normele de tehnica administraţiei şi cultura pădurilor.

Cele 17 unităţi: 4 Arhiepiscopii şi 13 Episcopii au primit în ordine: Arh. Bucureşti 4388 ha; Arh. Iaşilor 3175 ha; Arh. Sibiu-Alba Iulia 1100 ha şi Arh. Chişinău 1000 ha; iar Episcopiile: Râmnic N. Severin 3200 ha, Dunărea de jos 1400 ha, Argeş 900 ha, Caransebeş 550, Huşi 480 ha, Hotin 436, Arad 400, Buzău 361 ha, Roman 310 ha, trei a câte 300 ha: Maramureş, Cluj, Oradia şi Ep. Constanţa cu 200 ha, total însumând: 18.800 ha pădure. Astfel s'a modificat legea din 20 Martie 1937. M-rea Neamţu-Secu nu intră în această categorie, ea având lege specială.

Cezar Gr. Cristea

CONTRIBUŢII BIBLIOGRAFICE

Presa forestieră, pe luna Martie 1938

Prezentul, 2 Martie: Un nou program de politică forestieră. Instalarea noului administrator al C. A. P. S

Curentul, Cuvântul, Universul, 2 Martie: Un nou program de politică forestieră. Instarea noului administrator al C. A. P. S.

Curierul silvic, (pe Februarie): Răsplata Silvicilor, D-l Prof. M. Drăcea Secretar general la Agricultură şi Domenii. **Silvestru:** Incă un mare sustinător: I. Simionescu, ne părăseşte.

Viitorul, 2 Marie: **Al. Cazaban:** In vizită la un crescător de păstrăvi.

Prezentul, 2 Martie: Tendinţele autarhice italiene în producţia de celuloză. Exportul de lemn cehoslovac în 1937.

Argus, 3 Martie: Ing. silvic Ioan G. Dumitrescu: Problema traverselor pentru C. F. R. şi a Stejarului în România. **H. Brauner:** Cronica lemnului, piaţa în Elveţia, Contigentare, ameliorări. S'a oprit exportul de stejar, hotărârea d-lui Ministru Siseşti, măsuri pentru aprovizionarea pieţei interne.

Viaţa Bărăganului, No. 4 Febr.-Martie: Ing. silvic Cezar Cristea: O lacrimă târzie pentru camaradul agr. Gr. Popescu-Ialomiţa; Marea Enciclopedie agricolă (recenzie).

Ordinea, 3 Martie: Exploatarea râurilor de munte este liberă.

Curentul, 4 Martie: **Pamfil Şeicaru:** Mai presus de toate: agricultura.

Argus, 4 Martie: Producţia de grâu poate spori cu sută la sută, vite bune; exploatarea pădurilor nu s'a făcut în condiţii normale. Expunerea d-lui Ministru Siseşti în Consiliul Agriculturei.

Prezentul, 4 Martie: Lucrările Consiliului superior al Agriculturei — programul agricol.

Cuvântul, 4 Martie: Programul agricol al guvernului, expozeul d-lui Ministru Ionescu-Siseşti.

Dreptatea, 4 Marite: **Demostene Botez:** Creşterea vitelor... adevărate. Agricultura, Creditul şi Cooperaţia.

Viitorul, 4 Martie: Eri s'a deschis I-a sesiune a Consiliului Superior al Agriculturei.

Curentul, 5 Martie: **Al. G. Tutoveanu:** Desbaterile Consiliului Superior al Agriculturii, ziua II-a.

Universul, 6 Martie: **A. Corteanu:** Probleme agrare şi sociale-rurale.

— Domeniul forestier Fărăşeşti al A. S. R. Principesa Elisabeta (3187 ha), trecută proprietatea Statului, în schimbul pădurei Stat Iersig 705 ha.

— Păşunatul în păduri interzis cu desăvârşire.

— Lucrările „Consiliului superior al agriculturii", obligativitatea asigurării, şcoalele, plantaţii, etc. (Ziua a III-a).

Neamul Românesc, 6 Martie: Desbaterile consiliului superior al agriculturei; Nu se mai numesc funcţionari noui. Un mic parlament agricol. Impăduriri pe scară întinsă (dispoziţiile Ministerului). Reorganizarea Cooperaţiei.

Timpul, 6 Martie: „Timpul vânătorilor": **Al. Balteş:** Protecţia păsărilor migratoare; bibliografie; Nouile permise de vânătoare, în ce epoci se poate vâna; Verificarea permiselor de port-armă.

— Lucrările Consiliului Superior al Agriculturii.
— Se reglementează circulaţia materialului lemnos, — Avizul Consiliului legislativ.

Prezentul, 6 Martie: Lucrările Consiliului Superior al Agriculturei: Criza viticulturei, desfiinţarea impozitului agricol, control fito-sanitar, irigaţiile, problema zootehnică (iZua II-a).

Curentul, 6 Martie: **Al. G. T.:** Desbaterea problemelor agricole — proectul de buget al Departamentului Agriculturii.

Argus, 6 Martie: **Al. Corteanu** (art. de fond): Agricultura.
— **Al. Petrovici:** Necesitatea cruţării pădurilor şi intensificării culturilor de plante textile.

Universul, 7 Martie: Desbaterile Consiliului Superior al Agriculturei (Ziua IV-a).
— Dela C. F. R.: lemne de foc pentru pensionarii ceferişti, desfiinţarea Comisiilor de disciplină.

Curentul, 8 Martie: Administrarea averii grănicereşti (dr. I. Ţeicu, comisar al guvernului).

Universul, 8 Martie: O vânătoare în codrii Bucovinei.
— Munţii şi văile noastre (conferinţa dela Ateneu a prof. I. Simionescu).
— Estimarea patrimoniului C. A. P. S. (conferinţa Ing. M. Petcuţ).

Neamul Românesc, 9 Martie: Distrugerea pădurilor (grave destăinuiri în Consiliul Superior al Agriculturii).

Ordinea, 9 Martie: Improprietărirea Scriitorilor; Conferinţa dela C. A. P. S., Sosirea a 70 vagoane lemene de foc; Noul administrator al C. A. P. S.-ului.

Curentul, 10 Martie: **Pamfil Şeicaru** (art. fond): Comisiuni şi eftenirea traiului.
— Lupta împotriva secetei, conferinţa ing. agr. A. Frunzănescu.

Viitorul, 10 Martie: Prin munţii şi văile noastre, de Prof. I. Simionescu.

Viitorul, 11 Martie: **V. G. Bârcă:** Statul şi proprietatea rurală, o gravă problemă actuală.

Universul, 11 Martie: **R. Seişanu:** Gospodăriile ţărăneşti — o statistică îngrijorătoare.
— O nouă organizare a „CAPS"-ului şi bugetul.
— Trecerea direcţiei păşunilor la Ministerul Agriculturii.
— Prof. **Cezar Partheniu:** Statul şi Cooperaţia.

Excelsior, 12 Martie: (Cronica lemnului): Noua politică forestieră, campania de export, piaţa internă.

Curentul, 12 Martie: Cadastrul şi consolidarea juridică a proprietăţii.

Argus, 12 Martie: Plata materialului lemnos furnizat de CAPS ministerelor (compensarea sumelor datorate Casei pădurilor).

Semnalul, 12 Martie: Modificarea legii Regiilor Autonome (Textul Decretului).

— Restanţele altor departamente faţă de CAPS, dispoziţiile Min. Finanţe.

Universul, 13 Martie: **Dr. Miron Cristea,** prim ministru: Pastorala I. P. S. Patriarh, la începerea Primăverii.

— Problema păşunatului în pădure; Consfătuirea dela Min. Agric., hotărîrile luate.

— **Adrian Maniu:** Agricultura la birou (Un „om rău" d-l Ionescu Siseşti, ce nu face politică).

Semnalul, 13 Martie: **Jean Ionescu:** Franţa şi Coloniile ei nu mai sunt debuşee pentru cheresteaua românească (Rusia, Jugoslavia şi ţările nordice concurenţi).

Dreptatea, 13 Martie: Creşterea vitelor şi posibilităţile de păşunat.

Prezentul, 13 Martie: Creşterea vitelor şi insuficienţa posibilităţilor de păşune.

Curentul, 13 Martie: **M. V. Pienescu:** Inţelesul nou al proprietăţii.

— Programul muncii de folos obştesc. Licitaţii silvice.

— Insuficienţa păşunilor pentru vite (conferinţa dela Domenii).

— Textul Proect decret-lege al: trecerii Dir. Pădurilor dela Interne la Agricultură.

Universul, 14 Martie: **A. Corteanu:** Ţară de porumb.

Epoca, 15 Martie: Păşunatul în păduri (Conferinţa ing. Şt. Bărbulescu la Cercul de Studii forestiere).

Viitorul, 15 Martie: **M. Voinea:** Refacerea Creditului, Institutul naţional de Credit agricol.

Buna Vestire, 15 Martie: Mânăstiriile noastre şi pădurile.

— Ultimul termen pentru ridicarea lemnelor cu bonuri, la C. F. R.

Viaţa Bărăganului, 15 Martie: **Cezar Cristea:** Ogor, stepă şi pădure.

Prezentul, 16 Martie: **P.:** 38 ani de criză agricolă?; **N. N. Mat.:** Statutul modern al muncii în Franţa.

Neamul Românesc, 16 Martie: O altă panama, procesul fraudelor pădurii din Ciuc şi Făgăraş la Curtea de Apel.

Epoca, 16 Martie: Ing. agr. **A. D. Carabella:** Marea proprietate rurală de azi, rolul ei social, economic, tehnic şi cultural.

Viitorul, 16 Martie: (art. fond): Proprietatea agricolă şi exproprierea.

— **Ion Guriţă** (Tutova): Problema drumurilor.

— Restricţii la transportul lemnului de nuc. Două primejdii economice: micşorarea resurselor de petrol şi reducerea exportului de produse forestiere.

Curentul, 17 Martie: Modificarea legii pentru înzestrarea Mânăstirilor cu păduri şi terenuri.

Argus, 17 Martie: **Marc:** Regiunea inundabilă a Dunărei (câmp de activitate).

Curentul, 18 Martie, Colţul forestier: Ing. Cezar Cristea, Sădirea pomilor şi arborilor.

Semnalul, 18 Martie: **Tr. Rădulescu:** Vânătoarea e lux, sau sport? (ce spune d-l M. Sadoveanu).

— Străjerii şi ziua „Sădirei pomilor".

— Judecarea infractorilor la legea patrimoniului public se va face cu precădere, prin complete speciale.

Ordinea, 18 Martie: **Ion Scutaru:** Consolidare economică şi promovare naţională.

Argus, 18 Martie: **A. Tălăşescu:** (Cronica agricolă): Lupta împotriva secetei, plantaţiunile.

Viitorul, 18 Martie: Străjerii şi „Ziua sădirei pomilor".

— Cum vor fi administrate averile mânăstireşti? (Controlul Patriarhiei şi Min. Culte).

Universul, 18 Martie: Modificarea legii de organizare a Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina.

— **E. Grinţescu:** Grija pentru agricultură.

— **D. R. Ioaniţescu:** Bugetul Ministerului Agriculturei (Cuvânt în Consiliul Superior al Agriculturei).

Excelsior, 19 Martie: (Cronica lemnului): Perspectivele exportului de produse forestiere, cu Anglia, Germania şi Ungaria.

Buna Vestire, 19 Martie: **Const. Pintilie:** Cum se jefuesc pădurile Ciucului? (Cazul Muntelui „Beneş" com. Tulgheş).

Universul, 20 Martie: Defrişarea pădurilor (1.089.398 ha.) un mare pericol naţional.

— Reorganizarea Serv. Centrale şi exterioare a M. Agr. Dom.

Viitorul, 20 Martie: Adunarea generală ordinară a Asoc. Medicilor veterinari din România.

— Reorganizarea Serviciilor Ministerului Agriculturii

— Dir. păşunilor dela Interne, a revenit la Min. de Domenii.

Neamul Românesc, 20 Martie: Munţii Vrancei vor fi împăduriţi.

— Mai puţină scripturistică şi mai multă practică, la Agricultură.

— Ziua sădirii pomilor şi „Straja Ţării".

Prezentul, 20 Martie: **G. Tudorică** (art. fond): Agricultură „teoretică".

— Intensificarea activităţii Ministerului Agriculturii (îndrumarea personalului).

Curentul, 20 Martie: **Ion Dimitrescu:** Pâraele primăverii.

— **Dragoş Vrânceanu:** Muncitorii în întreprinderile forestiere.

— Străjerii şi sădirea pomilor.

— Păduri de protecţie.

Universul, 21 Martie: Adunarea generală a Asoc. Medicilor Veterinari.

Curentul, 21 Martie: **Al. G. Tutoveanu:** Congresul medicilor veterinari.

— Direcţia păşunilor a fost trecută la Min. Agr. Domenii. Ingrijirea păşunilor comunale.

Cuvântul, 21 Martie: Naţionalizarea valorificărei lemnului (Conferinţa Ing. V. C. Filip).

— Decretul lege de trecerea dir. păşunilor la Min. Agriculturii.

— Congresul medicilor veterinari priveşte realitatea în faţă; Moţiunea.

Porunca Vremii, 22 Martie: Pădurea Andronache loc de recreaţie — parc pentru Bucureşteni.

Ordinea, 22 Martie: **Ion Scutaru:** Inapoi la brazdă!

Epoca, 22 Martie: Naţionalizarea valorificărei lemnului (Conferinţa Ing. V. C. Filip).

Curentul, 23 Martie: (Colţ forestier): **Cezar Cristea:** Relaţii între exploatarea agricolă şi cea forestieră (colaborarea d-lor Ministru Ionescu-Siseşti şi M. Drăcea ca Secretar general la Domenii).

— Organizarea corporativă a agriculturei în Portugalia.

Ordinea, 23 Martie: **Ion Scutaru:** Pentru agricultorul ţăran.

— Turcia cumpără lemn special pentru chibrituri, din România.

Curentul, 24 Martie: **Dragoş Vrânceanu:** Parcul „Lunei Bucureştilor". Conferinţe forestiere.

— **I. Dobrescu** (pag. Invăţătorului): Cu prilejul sărbărei „Sădirii pomilor".

— **M. P. Florescu:** Serbarea arborilor şi „Pădurea Sacră" dela Mărăşeşti.

— Incendiu formidabil la pădurile belgiene (Ardeni).

— Comitetul Soc. Elevilor ing. silvici.

Argus, 24 Martie: **H. Brauner:** Cronica lemnului; piaţa în Jugoslavia, Germania şi Italia.

Prezentul, 24 Martie: Franţa refuză cheresteaua din Austria.

Cuvântul, 24 Martie: Dispoziţii generale cu privire la sărbătorirea „Sădirii Pomilor".

Neamul Românesc, 24 Martie: **Fl. Stănescu Gighera:** Bucovina înstrăinată.

Viitorul, 24 Martie: Cum vor sărbători străjerii ziua „Sădirii pomilor".

Curentul, 2ê Martie: Incedii: pădurea de stejar a Statului Arhanghelul-Cetăţuia (Vâlcea).

Cuvântul, 25 Martie: **Şt. Demetrescu-Gârbovi:** Pădurile, informaţii silvice.

Universul, 25 Martie: (Art. fond): Noţiunea de lucru (în toiul Sădirii pomilor).

— Prof. **E. Grinţescu:** Sfaturi pentru plantarea pomilor.

— Pentru ridicarea Staţiunilor noastre balneo-climatice — problema pădurilor din jur. (Iniţiativa Ministerului Sănătăţii).

Buna Vestire, 25 Martie: **Cristofor Dancu:** Mănăstirile noastre, „trândăvia" călugărilor ce se roagă şi taie brazi pentru iarnă. Cadavrele munţilor şi pădurilor noastre.

Curentul, 26 Martie: M. S. Regele membru de onoare al organizației germane vânătorești.

— Centru internațional de silvicultură la Berlin.

Curentul, 27 Martie: **I. Efstate:** Activitatea economică în porturile dunărene: navlul în scădere; Germania și Anglia; Situația exportului de cherestea. Inginerii și echipele atelierelor C. F. R. în cadrul Fundațiilor regale.

Universul, 27 Martie: **Adrian Maniu:** Dela sădirea pomilor, la păstrarea lor!

— Declararea păd. și pășuni împădurite din jud. Dorohoi, ca păduri de protecție pentru apărarea națională.

Prezentul, 27 Martie: Tăieri de păduri pentru islazuri comunale (Jurn. Cons. Miniștri), — pentru jud.: Argeș, Muscel, Severin, Tecuci, Neamț, Trei Scaune, Prahova.

Gazeta Municipală, 27 Martie: Parcul „Lunei Bucureștilor" **Dragoș Vrânceanu** (după „Curentul").

— **Inginer. Ț.:** Cetățenii și tăerea pomilor pe Bd Lascar Catargiu.

Universul, 28 Martie: **Mircea D. Rădulescu:** Cântecul „Sădirii pomilor".

— Cum vor fi defalcate terenurile C. A P. S. și P. A. R. I. D.-ului, coordonate cu cadastrul, în ce privește aplicarea reformei agrare și contestațiunilor.

Prezentulè 28 Martie: **Virgil Madgearu** (art. fond): Despre Regiile Autonome.

— Exportul de cherestea din România, după Anschluss: pierderea debușeului german, — situația speicală din Bucovina.

Viitorul, 29 Martie: Sărbătorirea sădirei pomilor, la Velodrom, de către Primăria S. I galben.

Dreptatea, 29 Martie: **Virgil Madgearu:** Despre Regiile Autonome.

— **V. T.:** Exportul de cherestea din Bucovina grav lovit, prin evenimentele din Austria (Anschluss). Dezideratele exportatorilor Bucovineni.

Ordinea, 30 Martie: **Ing. Ion Scutaru:** Program de refacere agricolă.

Curentul, 31 Martie: „Straja țării" și serbarea „Zilei Arborilor"; Primăvara în pădure; Vacanțe la Șc. politehnică București.

Universul, 31 Martie: Amenajarea și regenerarea pădurilor (informații)..

— Programul „Sădirei pomilor" și Straja Țării.

Viitorul, 31 Martie: Modificarea legii pentru înzestrarea Mânăstirilor cu păduri și terenuri agricole — (Ce mânăstiri au fost înzestrate).

Universul, 1 Aprilie: **Prof. E. Grințescu:** Comasarea; Cum s'a stimulat cultura plantelor de nutreț.

— Organizarea serbării „Zilei Arborilor" la Brănești,de Soc. elevii ing. silvici.

— Modificarea legei pentru Inzestrarea Mânăstirilor: Tabloul Mânăstirilor și Schiturilor, cu suprafața atribuită.

Rev. România Aeriană pe Febr.-Martie No. 3: Ing. **Cezar Cristea:** Apărarea pasivă, războiul și pădurile.

Ing. Cezar Cristea

MERCURIALE

CRONICA LEMNULUI

Spre o normalizare a pieţii internaţionale a lemnului

Sub imperiul unor eventuale complicaţii internaţionale, ţările importatoare au acumulat în anul 1937 stocuri masive de lemnărie, a căror lichidare este întârziată din cauza fenomenului de subconsum.

Anglia, Egiptul, Franţa, Belgia, Olanda şi Grecia mai au şi astăzi ceva stocuri de lemnărie, pe cari nu le desfac decât cu mai mare greutate decât în anul precedent.

La existenţa unor stocuri de lemnărie, se adaogă impresia generală că preţurile din anul trecut au să scadă — deşi între timp, cheltuelile de exploatare s'au mărit considerabil, din care cauză importatorii se abţin de a face angajamente propriu zise.

Sezonul vânzărilor de primăvară va începe în mod fatal cu întârziere de cel puţin două luni, adică în luna Mai a. c.

Până atunci, exportatorii din toate ţările, şi în special cei din Europa Centrală, fac toate eforturile ca preţurile să nu fie scăzute.

Scăderea preţurilor lemnului alb şi roşu din bazinul baltic, arătat în cronica precedentă, nu poate constitui un criteriu de bază pentru piaţa iugoslavă sau românească, deoarece creşterea preţurilor din anul trecut a fost disproporţionată în raport cu conjunctura generală.

Informatorul C. I. B.-ului (No. 1 din 10 Martie 1938) şi Timber Trade Journal and Saw Mill Advertiser din Londra, înregistrează o animaţie tot mai pronunţată în comerţul internaţional al lemnului.

Se prevede chiar o bună conjunctură a lemnului după sărbătorile Paştilor, când nu se va mai vorbi de stocuri de materiale rămase din anul trecut.

Suedezii au vândut până la 1 Martie 50% din cotă, Finlandezii 70% şi Ruşii 60%.

Cehoslovacii, Polonezii şi cu noi, avem cele mai puţine angajamente, ce nu vor întârzia să se mărească chiar brusc, în câteva săptămâni.

Țările importatoare și în special Germania, au nevoe de aproape aceleași cantități de lemnărie ca și în anul precedent.

Oferta este mai mică decât în anul 1937.

Fiecare țară consumă o cantitate oarecare de lemnărie, indiferent că o plătește cu un preț mai mare sau mai mic.

Esențialul în politica generală a prețurilor, constă tocmai în a regla oferta de lemnărie în raport cu consumul total și probabil al fiecărei țări importatoare.

ETEC-ul (European Timber Exportes Convention), organul internaițonal care stabilește ce cantități de lemnărie să exporte anual fiecare țară, a ținut seama de fenomenul conjunctural ce se desfășoară în acest an și a redus cantitățile de rășinoase ce pot exporta în acest an țările exportatoare din Europa.

In scopul de a evidenția reducerea exportului european de rășinoase, dăm mai jos cantitățile de cherestea de rășinoase exportate în anii 1934, 1935, 1936 și 1937 precum și cantitățile maxime ce pot fi exportate în anul 1938:

Nr. crt.	Țara exportatoare	1934	1935	1936	1937	1938
		mii standarzi cubici				
1	Suedia	874	714	816	810	738
2	Finlanda . . .	1.046	985	1.036	962	903
3	U. R. S. S. . . .	1.019	1.088	1.003	908	900
4	Polonia	331	266	313	342	276
5	Cehoslovacia . .	98	68	63	105	80
6	Austria	247	266	220	309	—
7	Jugoslavia . . .	171	156	90	190	143
8	România	270	268	261	258	228
9	Norvegia	29	23	27	25	25
10	Estonia	72	42	34	53	53
11	Letonia	149	114	117	127	110
12	Lituania . . .	28	43	39	38	38
		4.336	4.035	4.051	4.100	3.729

Dacă scădem cota Austriei, al cărei export de lemnărie este prohibit prin alipirea la Reichul german, rezultă că exportul european de cherestea de rășinoase va atinge în anul 1938 maximum 3.494.000 Sdt.

Consumul european de lemnărie nefiind influențat atât de defavorabil, pentru a scădea cu mai mult de 5%, rezultă că oferta europeană de lemnărie, redusă cu cca. 18%, va deveni mult inferioară cererilor externe, din care cauză, prevedem pentru a doua jumătate a anului 1938 o piață mai bună lemnului european.

In anul 1938, vom asista la o evoluţie a comerţului european de lemnărie inversă decât în anul precedent, adică: în primul semestru avem un export mic şi preţuri scăzute, iar în semestrul al doilea un export mare şi preţuri majorate.

Perspectivele pieţii lemnului românesc după alipirea Austriei la Germania.

Austria a deţinut până la 11 Martie a. c. locul al 7-lea între cele 12 ţări exportatoare de lemnărie din Europa, exportând anual două-trei milioane m³ lemnărie.

Prin alipirea la Germania, Austria incetează de a mai exporta lemnul său, pe care îl va trimite în Bavaria şi Germania centrală.

Pădurile Austriei ocupă o suprafaţă de 3 milioane hectare, adică 37% din suprafaţa totală a ţării, sau 1/3 din suprafaţa împădurită a Germaniei.

Alipirea Austriei nu va provoca reducerea importului de lemnărie al Germaniei cu 33%, adică în raport cu cantităţile ce le produce din fosta Austrie, deoarece în acelaş timp, nevoile Germaniei în lemn de construcţie şi lemn brut pentru pastă şi fabricarea textilelor artificiale se va mări simţitor.

După calculele d-lui Ing. I. Dumitrescu — directorul Asoc. Industriilor Forestiere, Germania va proceda la reducerea importului de răşinoase din Cehoslovacia şi Jugoslavia, cari au lemn similar ca cel din Austria, şi va căuta să importe aceleaşi cantităţi de lemnărie din România, deoarece noi livrăm calităţi pe cari nu le are Austria.

Este probabil, că în 1938, exportul cherestelei noastre de răşinoase în Germania nu va scădea sub 155.000 m³, cât am exportat în anul 1937.

Austria, încetând de a mai fi un furnizor de lemnărie al pieţelor cunoscute ca debuşee per excelentiam pentru lemnul românesc, poziţia noastră s'a întărit considerabil.

Pentru a aprecia în ce măsură poziţia lemnului nostru poate fi întărită, dăm mai jos cantităţile de cherestea de răşinoase exportate de Austria în ultimii 4 ani, pe ţări de destinaţie (în m. c.):

	1934	1935	1936	1937
Franţa	114.220	45.730	62.772	92.948
Germania	109.018	84.754	69.748	134.830
Ungaria	294.466	267.596	285.526	316.344
Italia	583.676	788.022	541.120	715.816
Grecia	1.738	14.538	17.472	72.076
Alte ţări	51.860	44.458	52.812	53.586
	1.154.978	1.245.098	1.029.450	1.445.690

Franţa, Ungaria, Italia şi Grecia, al căror consum de lemnărie nu a scăzut, vor căuta să se aprovizioneze din România, Jugoslavia şi în parte din Cehoslovacia.

Perspectivele pieţii lemnului românesc se definesc a fi cât se poate de bune:

— Ungaria a mărit deja contingentul de răşinoase din România la 12.000 vagoane, adică cu 2.000 vagoane mai mult decât în anul trecut şi va accepta şi preţuri mai mari.

— Italia ne asigură un import până la 100.000 m³.

— Franţa, va conveni în cele din urmă să acorde lemnului românesc tariful preferenţial de care au beneficiat mărfurile austriace.

— Grecia, care a făcut o experienţă dureroasă cu lemnul eftin din Austria, revine la lemnul românesc, unicul în Europa prin calitatea şi structura lui.

In faţa perspectivelor ce ni s'au deschis, menţinerea preţurilor actuale la lemnărie de răşinoase, apare ca fiind corespunzătoare conjuncturii viitoare a lemnului românesc.

Politica orientalilor pentru scăderea preţurilor.

Până la anul 1934, când Asociaţia Industriilor Forestiere a organizat controlul preţurilor şi al calităţii lemnului ce se exportă, importatorii şi intermediarii din Grecia, Siria şi Egipt au putut lucra nestingheriţi în ţara noastră, speculând ignoranţa şi desbinarea fabricanţilor de lemnărie

In lunile Noembrie—Februarie, importatorii arătau fabricanţilor că se prevăd cereri mari pentru anul următor; aceştia angajau mai mult lemn, produceau mai multă cherestea.

In perioada angajamentelor (Februarie—Martie), reprezentanţii importatorilor arătau fabricanţilor telegramele ce anunţau că Egiptul, Grecia sau Siria nu mai au nevoe de lemnărie, şi cumpărau lemnul nostru la preţuri tot mai mici.

In anii 1934—1937, preţurile au crescut treptat-treptat, şi fabricanţii au rătat mai multă coeziune, având de urmat instrucţiunile ce primeau dela U. G. I. R.

Importatorii din Siria şi Egipt, profitând de acalmia generală a pieţii lemnului din acest an, au înţeles să reediteze vechea politică pentru comprimarea preţurilor.

Deşi cheltuelile de exploatare s'au mărit, deşi transportul pe C. F. R. s'a majorat cu 25—45%, reprezentanţii importatorilor din Siria şi Egipt, cari cumpără marfa cu lei, direct dela fabricanţii de cherestea, au hotărît să nu mai cumpere nici o cantitate de lemnărie până când fabricanţii noştri nu vor reduce preţurile cu cel puţin 200 lei/m³.

Situaţia generală a lemnului nostru devenind dintr'odată destul de favorabilă, nu vedem cum vor putea importatorii orientali să impună politica lor nefastă.

O singură firmă, şi aceasta este o cooperativă forestieră, a vândut o mică partidă de cherestea pentru Egipt cu preţul de 1450 lei/m³ fob Galaţi, deşi preţul real este 1650 lei/m³.

Trebue să se ia măsuri pentru apărarea comerţului şi industriei noastre forestiere, şi să se interzică tuturor nechemaţilor cu paşapoarte să mai vină în ţară şi să cumpere marfa cu lei, deoarece ruinează producţia forestieră şi avuţia noastră naţională.

Preţurile din anul trecut nu pot fi reduse.

Producţia forestieră, din cauza măsurilor de control luate de Direcţia Regimului Silvic şi dată fiind atmosfera de nesiguranţă din ultimele trei luni, a scăzut mult.

Stocurile de cherestea sunt mai mici decât în anul trecut pe această vreme.

Credem că în curând cererea va depăşi oferta noastră, cu diferenţa că sezonul va începe cu câteva luni mai târziu.

Semnalăm că piaţa navlurilor maritime a scăzut mult faţă de anul trecut. Este necesar ca diferenţa de navlu să fie bonificată exportatorilor, astfel încât să se poată ridica preţurile fob, pentru a se acoperi majorarea de fracht care este de 60—80 lei/m³ (2—3 sh.).

Credem că în lunile Iunie—Iulie să se poată impune importatorilor de a suporta diferenţa de fracht, aşa cum o suportă astăzi importatorii din Ungaria.

Piaţa internă.

Piaţa internă este în aşteptarea comenzilor pentru construcţii.

Preţurile sunt staţionare, însă prezintă o tendinţă de fermitate, datorită faptului că producţia noastră forestieră este diminuată faţă de anul trecut.

Se scontează o campanie de construcţii destul de mare.

La lemnele de foc se constată o uşoară urcare, care va deveni mai pronunţată în apropierea sezonului aprovizionărilor mari din August.

Pretutindeni se afirmă că stocurile de lemne de foc, fasonate în această iarnă, vor fi inferioare nevoilor cu cel puţin 30—40%, din cauză că nu s'au mai făcut tăeri în delict, de când atâtea păduri au fost declarate ca fiind necesare pentru apărarea naţională.

Ţinem să remarcăm că în anul curent Casa Pădurilor Statului, prin măsurile energice luate la timp, va putea să aprovizioneze autorităţile şi depozitele sale dela Giurgiu, Călăraşi, Brăila, Galaţi şi Ismail.

Casa Pădurilor Statului suprimând vânzările lemnelor de foc către particulari, dă posibilitate depozitelor sale să se desvolte, şi realizează în sfârşit comandamentele comerciale silvice, preconizate de noi în cronicele anterioare.

Piaţa lemnelor de foc va fi în acest an mai bună decât în 1937.

Vasile C. Filip

RECENZII

Statistique Forestière de la Letonie et Activité du Département des Forêts du 1. IV. 1935 au 31. III. 1936. — 196 pag. Riga, 1937.

Pădurile statului leton sunt gospodărite de Direcţia Pădurilor, înglobată în Ministerul Agriculturii. Din rezumatul francez şi tablourile statistice publicate în limbile letonă şi franceză (98 pagini, în total) ce cuprinde „Darea de Seamă" privitoare la anul financiar 1 Aprilie 1935—31 Martie 1936, găsim o bogată documentare asupra administraţiei şi valorificării domeniului forestier public din Letonia.

Suprafaţa terenurilor domeniale aflate sub administraţia Direcţiei Pădurilor este de 1.736.876 ha., din care:

1.387.914 (79,9%) terenuri forestiere
56.178 (3,2%) terenuri agricole
292.784 (16,9%) terenuri improductive.

Din suprafaţa afectată culturii forestiere, 1.318.529 ha. sunt împădurite, iar cele 56.178 ha. terenuri agricole — fâneţe şi terenuri arabile — sunt date în folosinţă personalului Direcţiei Pădurilor. Din cauza situaţiei geografice, pădurile statului leton prezintă următoarea compoziţie: 52.4% pinus silvestris, 24.5% picea excelsa, 3.9% populus tremula, 15.0% betula verrucosa şi pubescens şi 4.2% diverse.

Găsim interesant să dăm şi creşterile anuale înregistrate la ha.:

arboretele de pin	2,3 m³
arboretele de molid	4,3 „
arboretele de mesteacăn	3,0 „
arboretele de plop	4,2 „
arboretele de anin	2,7 „

Direcţia Pădurilor are următoarea structură centrală: 1) Serviciul Administraţiei, 2) Serviciul Amenajărilor, 3) Serviciul Economiei Forestiere, 4) Serviciul Exploatărilor, şi 5) Biroul Contabilităţii.

Serviciul exterior se face prin 75 inspectorate, 374 ocoale silvice şi 2607 cantoane de pază. Suprafaţa medie a unui inspectorat este de 23.183 ha., a unui ocol de 4.649 ha. şi a unui canton de 666 ha. Personalul Direcţiei Pădurilor Statului leton se compunea la 1 Aprilie 1936 din: 75 inspectori forestieri, 413 silvicultori, 70 stagiari, 76 comptabili, 77 impiegaţi şi 2.670 pădurari.

Pentru pregătirea personalului silvic există la Universitatea din Riga o facultate de silvicultură, precum şi trei şcoli inferioare în alte centre provinciale. In plus, pentru perso-

nalul inferior sunt organizate şi cursuri suplimentare. Tot de Direcţia Pădurilor depind Staţiunea de Cercetări Forestiere şi Muzeul de Silvicultură.

In anul 1935-36, s'a tăiat din pădurile Statului leton 6.266.344 m^3, din care 3.648.807 m^3 (58.2%) lemn de lucru. Modalitatea exploatării în regie găseşte şi în Letonia aplicare pe o scară destul de întinsă. Astfel, din volumul tăiat în 1935-36, 2.003.558 m^3 au fost exploataţi în regie. Pe baza unei legi speciale, materialele lemnoase rezultate din pădurile Statului sunt — în cea mai mare parte — livrate la preţuri reduse sau gratuit. In anul 1935-36 au fost vândute la preţul pieţei numai 22% din totalul exploatat, adică 1.383.214 m^3.

In cadrul activităţii sale comerciale, Direcţia Pădurilor Statului leton posedă şi două fabrici de cherestea, şi anume la Riga şi la Ventsé pils.

In domeniul culturii pădurilor, se pare că Ad-ţia Pădurilor letone face o silvicultură destul de avansată. In anul 1935-36, a împădurit artificial 12.317 ha. şi a regenerat natural 11.348 ha. Trebuie să notăm aici că Direcţia Pădurilor a institut controlul seminţelor ce utilizează în pepiniere şi la împădurire. Pentru favorizarea terenurilor improductive, susnumita Direcţie organizează „ziua arborelui" şi pune la dispoziţia celor interesaţi, în mod gratuit, sămânţă şi puieţi, acordând de asemenea şi premii celor cari fac împăduriri reuşite.

Amenajarea pădurilor Statului leton este aproape terminată. Cele câteva zeci de mii de hectare restante vor fi amenajate în curând. In anul 1935-36, au fost utilizaţi în acest scop 21 amenajişti şi 22 topometri.

Din tabloul rezumativ de la pag. 165, referitor la exportul general rezultă poziţia însemnată pe care o ocupă lemnul în viaţa economică a Letoniei. Astfel, în 1935, exportul produselor lemnoase a fost de 25.5% din total, în afară de lemnul de placaj (9.8%), hârtia şi cartonul (2.2%), celuloza (0,3%), etc.

Gh. I. Ionescu

Arnold Gerlai, Dipl. Forstingenieur.

„Keimphysiologische Untersuchungen mit Verwendung künstlicher Lichtquellen". Pächter der Röttig — Romwalter Druckerei, Sopron 1937.

„Cercetări fiziologice asupra germinaţiei cu întrebuinţarea isvoarelor de lumină artificială".

(Format 20,5×25,5 cm, 110 pagini, cu 28 tabele şi 59 planşe).

Lucrarea de faţă e o disertaţie ţinută de Ing. A. Gerlai în ziua de 23 Iunie 1937, în faţa Senatului Şcoalei de silvicultură din Eberswalde.

Autorul studiază influenţa isvoarelor de lumină de intensitate mare asupra seminţelor de molid (Picea excelsa) şi pin (Pinus silvestris), cu scopul de-a preciza: dacă germinaţia seminţelor, de diferite proveniente, prezintă proprietăţi precise de deosebire a raselor climatice şi dacă aceste proprietăţi precise de deosebire a raselor climatice şi dacă aceste proprietăţi pot fi întrebuinţate pentru diagnoza raselor.

Pentru cercetările sale, autorul întrebuinţează nouă provenienţe de pin şi unsprezece provenienţe de molid din: Europa Centrală, Vestul Europei şi Sudul Scandinaviei. El consideră ca o greşală fundamentală în alegerea seminţelor, faptul că un alt cercetător (Tsi) alege pentru cercetările sale seminţele cele mai închise la culoare.

După ce arată felul de recoltare a seminţelor de studiat şi influenţele stării în care se află seminţele (climă de coacere, îngheţ şi manipulare), asupra germinaţiei; autorul expune metodele de experimentaţie şi rezultatele obţinute.

Pentru a avea rezultate comparabile între ele şi cu ale altor autori, cari s'au ocupat cu astfel de studii, cercetările sunt împărţite în două părţi:

1. Un şir de experienţe se fac în germinatorul normal la lumina difusă a zilei, pentru trei trepte de temperatură (10° C, 25° C şi 52° C).

2. Al doilea şir de experienţe la lumina lămpii Wolfram (1500 W, 8800 Lux) pentru aceleaşi trepte de temperatură şi o experienţă la lampa de cristal de Quarţ cu vapori de mercur, pentru studiul acţiunii razelor ultraviolete asupra germinaţiei. Aceasta din urmă o face numai pentru temperatura optimă de germinaţie.

Cercetările s'au făcut pe o perioadă de timp de două luni.

In timpul acestor experienţe, autorul găseşte unele rezultate diametral opuse celor găsite de un predecesor al lui (Tsi), cu privire la rasele de regiuni calde şi rasele de regiuni reci, precum şi referitoare la cantitatea de apă necesară pentru germinaţia seminţelor de pin şi molid.

In acelaş timp cu cercetările de mai sus, autorul face şi experienţe privitoare la absorbţia apei şi germinaţia (puterea şi energia germinativă) seminţelor diferit colorate. Rezultatele acestor cercetări arată deosebiri tranşante.

Un alt şir de experienţe e făcut cu scopul de a vedea influenţa fermenţilor catalazici asupra germinaţiei.

Din rezultatele experienţelor de mai sus, autorul trage următoarele concluzii mai principale:

1. In mersul germinaţiei nu se poate constata o deosebire între rasele din ţinuturi calde şi cele din ţinuturi reci.

2. Lumina de intensitate mare nu aduce vătămări puterii de germinaţie a seminţelor. Ea cauzează numai o lenevire a germinaţiei prin radiaţiunile calorice.

3. Radiaţiunile ultraviolete nu au nici o acţiune asupra puterii germinative a seminţelor, în schimb sunt foarte dăunătoare asupra plantulelor, arătând o vătămare mai mare asupra pueţilor de molid.

4. In mersul germinaţiei nu se arată comportări specifice diferitelor rase climatice, deci germinaţia nu poate servi la diagnoza raselor.

Ca lucrare de ştiinţă cartea D-lui A. Gerlai reprezintă un pas înainte în studiul seminţelor forestiere, rămânând viitorului să constate: dacă unele excepţii în mersul germinaţiei, sunt datorite stării seminţei (cum spune autorul) sau sunt o caracteristică a rasei.

Ion Lupe

Cercul de studii forestiere

VII.

ING. VASILE C. FILIP: **Naţionalizarea valorificării lemnului.**

9. III. 1938

Industria forestieră din România s'a desvoltat independent de capacitatea de producţie a pădurilor, care în cazul exploatărilor raţionale este egală cu creşterea anuală a capitalului lemnos.

Fabricele de cherestea cele mai mari din Europa, au fost instalate în regiunile cele mai bogate în păduri de răşinoase, cărora li s'au adoptat exploatările economice pe un timp de 20—30 ani şi nu revoluţii de 100—120 ani şi au transformat în cimitire regiunile Vrancea, Lotru, Bistriţa, Tarcău, Buzău, Mureş, Olt, Bihor, Bistricioara, etc.

Dela 1887, când a început să se desvolte industria lemnului şi până astăzi, exploatările forestiere au fost conduse după capacitatea de debitare a fabricelor de cherestea, desconsiderându-se posibilitatea de producţie a pădurilor.

In aproape 6 decenii, patrimoniul forestier a pierdut peste 30% din întinderea sa, în profitul exclusiv al străinilor, deoarece pădurile ţării noastre au fost mai mult devastate decât exploatate.

Autorii campaniei pentru distrugerea pădurilor sunt:

— capitalurile internaţionale,

— politicianismul veros şi

— lipsa unei conştiinţe forestiere, ignorându-se rolul pădurii în economia naţională.

Rolul cel mare în ruinarea avuţiilor noastre forestiere îl deţin capitalurile învestite în exploatarea şi industrializarea lemnului, care au un caracter internaţional.

In general capitalurile străine angajate în exploatările şi industria forestieră, se ridică la 88% (3.085 milioane) în timp ce capitalurile româneşti sunt numai 12% (151 milioane lei).

Aceste cifre explică dece exploatările forestiere din România au fost conduse după procedee coloniale, constituind un monopol al capitalurilor străine, care au ca deviză maximum de venituri.

Este nevoe pentru salvgardarea pădurilor rămase, de a se naţionaliza capitalurile, iar elementele străine să fie înlocuite cu români.

Trecând la producția pădurilor diferitelor categorii de proprietari, d-l Ing. Vasile Filip constată că statul, comunele, composesoratele și fondurile dețin 60% din pădurile țării, pădurile particulare având restul de 40%. Producția normală a tuturor pădurilor din România este de cca 17 milioane m^3 lemne de foc și lucru, formată din 75% foioase și 25% rășinoase.

Singure pădurile Statului, ale Fondurilor și instituțiilor publice au fost exploatate în mod rațional, în vederea asigurării menținerii constante a producției forestiere.

In schimb, pădurile particulare, composesorale, comunale și moșnenești au fost exploatate de străini prin speculareа ignoranței proprietarilor și forțarea codului silvic și a dispozițiilor ministeriale.

Din această cauză, în perioada 1923—34, s'au exploatat anual 20—26 milioane m^3 lemnărie, ceeace a creiat situația de astăzi, când lipsa lemnului începe să se simtă tot mai mult.

Exportul și comerțul de lemnărie constând din cca 75% rășinoase și restul foioase, adică invers față de posibilitatea de producție a pădurilor, a fost acoperit prin exploatarea de decimare a pădurilor de rășinoase din care s'au exploatat anual 3—4 posibilități anuale.

Situația actuală nu mai poate continua, deoarece am ajuns să avem cel mult 17—18% păduri, când în mod normal trebue să avem 28% păduri.

Exploatările forestiere trebuesc normalizate în sensul de a nu se mai tăia decât posibilitățile normale, ceeace echivalează cu reducerea producției lemnului de rășinoase la aproape jumătate.

In cadrul raționalizării exploatărilor forestiere d-l Ing. Filip preconizează revizuirea tuturor fabricelor de cherestea, ce au fost înființate fără nici o autorizație și să nu mai funcționeze decât atâtea gatere câte pot tăia cantitatea de material ce s'ar mai putea exploata anual, urmând să fie stabilite pentru fiecare vale sau bazin de exploatare.

Pentru a ajunge la formulele ce asigură raționalizarea valorificării lemnului, conferențiarul analizează evoluția exploatărilor pădurilor Statului și ale instituțiilor publice, constatând următoarele:

1. In perioada 1880—1918 pădurile au fost concesionate societăților internaționale, la prețuri extrem de reduse.

2. După război, instituțiile publice au început să adopte exploatările în regie proprie, care tind să se generalizeze.

3. Unicul sistem de valorificare este regia proprie, care se adaptează repede la toate fazele de evoluție economică și asigură venituri îndoite față de antrepriză. Prin regie se asanează viața economică și socială a regiunilor de munte. Prin regie se pătrunde pe piețele consumatoare de lemnărie din străinătate și se obțin prețurile cele mai bune.

Exportul forestier al României constată d-l Ing. V. Filip este deținut în majoritate de elemente străine, societăți internaționale, importatori, intermediari și manipulanți de lemnărie din porturi, ceeace nu

se întâlneşte în nici o altă ţară, unde exportul este în mâna producătorilor forestieri.

Elementele străine, ce deţin majoritatea exportului nostru forestier, realizează beneficiile cele mai mari, prin specularea ignoranţei noastre şi a conjuncturii generale.

Situaţia actuală, când lemnul deţinut în majoritate de instituţiile publice este vândut la preţurile de foame ce le oferă elementele străine, nu mai poate fi tolerată, deoarece constitue o ruşine şi o jicnire a demnităţii noastre naţionale.

In scopul realizării: 1. celor mai mari câştiguri din exploatarea posibilităţilor pădurilor din România, 2. naţionalizării industriei şi comerţului forestier, 3. adaptării exploatărilor raţionale si 4. realizării politicii lemnului dictată de interesele economice forestiere naţionale se impune:

1) organizarea proprietarilor de păduri într'un sindicat forestier,

2) desvoltarea exploatărilor cu ajutorul cooperativelor de muncă,

3) industrializarea şi comercializarea lemnului în fabrici proprii,

4) crearea CAPS-ului totalitar, care să dicteze adevărata politică a exploatărilor şi industrializării lemnului potrivit intereselor româneşti.

Până la organizarea generală a tuturor proprietarilor de păduri, d-l Ing. V. Filip propune înfiinţarea blocului românesc al lemnului, a cărui activitate să constea din:

1) biroul conjuncturii lemnului

2) biroul vânzărilor comune pentru export şi piaţa internă

3) institutul de credit forestier.

In cadrul blocului românesc se cere înfiinţarea unui depozit de manipulaţie pentru mărfurile ce trimit la Galaţi CAPS-ul, Cooperativele forestiere şi Fondul Bisericesc. Dacă noi furnizăm braţele necesare în fabrici, transporturi şi la vapoare, să avem dreptul de a dispune de plus valoarea ce rezultă din industrializarea şi comercializarea lemnului.

Ne cerem dreptul, închee d. Ing. Filip conferinţa, de-a avea cuvântul hotărîtor în economia noastră forestieră.

Au luat parte la discuţii d-nii: prof. Drăcea, Ivanovici, Comanici, Zeicu, Grozescu, Dinu şi Anton Gorcea.

VIII.

ING. TH. RĂDULESCU: **Organizarea Serviciului de Protecţia Plantelor în România.**

16. III. 1938

In introducere, conferenţiarul arată importanţa generală, economică şi socială a protecţiei plantelor, care asigură şi ajută la mărirea şi îmbunătăţirea producţiunei naţionale prin apărarea culturilor de duşmanii ce le ameninţă.

Stăruie apoi, asupra importanţei speciale ce o are pentru silvicultori — administratorii şi păzitorii celei mai mândre părţi din domeniul vegetal — pădurea.

Prin exemple şi datele statistice ale realizărilor protecţiei plantelor în diferitele state: America, Germania ş. a., dovedeşte că protecţia plantelor este o problemă de rentabilitate care îndreptăţeşte luarea măsurilor de protecţie.

Protecţia plantelor are, ca şi medicina, o parte stiinţifică şi alta practică.

Partea practică este combaterea maladiiilor şi insectelor vătămătoare, iar cea ştiinţifică aparţinând fitopatologiei, se ocupă cu studiul posibilităţilor de prevenire, evitare şi combatere a duşmanilor.

Conferenţiarul insistă asupra necesităţii întocmirei unei statistici a pagubelor suferite la diferitele produse vegetale, pentru a se putea învedera şi mai bine necesitatea protecţiei plantelor, precum şi stabilirea timpului aparaţiei maladiilor şi insectelor cu caracter periodic.

Având în vedere rolul general al acestei activităţi, ea nu poate fi instituită şi condusă decât de stat, care prin instituţiile lui respective poate susţine experimentările şi cercetările pentru obţinerea metodelor de combatere, şi a rentabilităţii lor.

Se subliniază importanţa rasselor la speciile forestiere, ca elementul viitor de luptă al protecţiei în silvicultură. D-l Rădulescu vorbeşte apoi de organizarea fitopatologică a României a secţiunilor fitopatologice şi laboratoarelor din diferitele institute (I. C. E. F. şi I. C. A. R.).

Trece apoi la expunerea de motive care au determinat înfiinţarea serviciilor de Protecţia Plantelor în diferite ţări.

Străduinţa de unificare a măsurilor luate de Serviciile diferitelor state şi-a găsit expresia în „Convenţiunea internaţională pentru Protecţia vegetatelor“ încheiată între reprezentanţii a 46 de state, la Roma în 1929.

Pe lângă măsurile interne se specifică în convenţia de mai sus că: „este o datorie de onoare, a tuturor ţărilor, să împedice exportul oricărei plante bolnave, care poate ameninţa ţara importatoare“!

Din astfel de considerente, precum şi din necesitatea practică a fost înfiinţat şi în România, Serviciul de Protecţia Plantelor din Ministerul de Agricultură şi Domenii în anul 1933, cu programul general următor:

1. Propaganda pentru educarea cultivatorilor, în scopul de a-i convinge să-şi apere culturile de duşmani,

2. Controlul fitosanitar al culturilor,

3. Controlul fitosanitar al produselor vegetale de import şi export,

4. Popularizarea cunoştinţelor privitoare la boalele şi duşmanii vegetalelor.

Trece la întocmirea serviciului şi nevoile lui, la realizările Serviciului de Protecţia Plantelor. In personalul acestui serviciu fac parte un ing. insp. silvic şi 2 ing. silvici ca referenţi.

Şefi de birouri, după această lege nu pot ajunge inginerii silvici nici odată! Această curioasă lacună constitue o lezare şi o nedreptate. După studiul legilor de asigurarea poliţiei fitosanitare a controlului şi tuturor măsurilor de protecţie, precum şi acelor care privesc direct silvicultura, conferenţiarul cere conlucrarea Serviciului de Protecţia Plantelor cu Protecţia Pădurilor, fiind vorba de o complectare reciprocă, de real folos întregului Departament şi economiei generale.

D-l Rădulescu închee, exprimând credinţa că această ramură de activitate: „Protecţia Plantelor" — îşi va găsi înţelegere şi susţinători printre toţi acei care sunt însărcinaţi cu determinarea, administrarea şi îmbunătăţirea plantelor, silvicultori, agricultori, horticultori, botanişti, naturalişti, etc., pentru a ridica producţia naţională, de care depinde standarul economic şi al civilizaţiei ţărei întregite.

La discuţia ce a urmat, D-l Prof. Dr. C. Georgescu, a adus interesante precizări şi sugestii.

IX.

Ing. ATANASE HARALAMB: **Pădure şi gol alpin.**

23. III. 1938

In regiunile muntoase pădurea nu urcă până pe crestele cele mai înalte. Din cauza unui asamblu de factori naturali, pădurea cedează locul mai întâiu asociaţiunilor de plante lemnoase pitice, apoi celor erbacee.

Privind altitudinal, există deci deasupra pădurilor o zonă naturală de vegetaţie erbacee, cunoscută sub numele de zonă alpină. La noi, în vorbirea populară, această zonă este cunoscută sub numele de gol alpin sau gol de munte.

Trecerea, însă, dela pădure la golul alpin nu se face brusc ci progresiv. Din această cauză între pădure şi golul alpin este o legătură foarte strânsă, ceeace face ca cele 2 mari asociaţii vegetale să formeze împreună un tot inseparabil.

Existenţa acestor zone erbacee a făcut ca din timpuri foarte vechi ele să fie utilizate ca păşuni de vară pentru vitele locuitorilor dela poalele munţilor.

In felul acesta se desfăşoară vara în golurile de munte o activitate pastorală din cele mai intense.

Conferenţiarul arată cât de strâns este legată economia pastorală din golurile de munte de prezenţa pădurii. Admiţând că separaţia

dintre pădure şi golul alpin ar fi cu putinţă, economia pastorală n'ar putea dăinui fără sprijinul pădurii.

Legătura aceasta strânsă — fizică şi economică — dintre pădure şi golul alpin impune şi din punct de vedere administrativ o conducere unică.

S'ar greşi deci dacă s'ar încerca să se facă altfel.

X.

ING. VALERIU DINU: **„Politica forestieră naţională".**

30. III. 1938

Evoluţia economiei forestiere a fost condiţionată în fiecare ţară de factorii naturali, de populaţie şi destinele sale schimbătoare.

Cu excepţii neînsemnate, toate ţările lumii au parcurs acelaş drum în ceea ce priveşte gospodărirea pădurilor, evoluând cu intensităţi diferite prin următoarele etape: a) Folosinţa neregulată a pădurilor, sau etapa lemnului — adică durata de timp cât interesul este circumscris la „produs", fără să existe nici o preocupare relativ la pădurea propriu zisă, b) Exploatarea industrială a pădurilor, epoca de nestânjenită dominare a „capitalismului" forestier, stimulat de concepţiile economice „liberaliste" şi c) Folosinţa continuă sau etapa economiei forestiere, bazată pe cunoştinţe ştiinţifice de cultură şi valorificarea raţională a pădurilor.

O delimitare indirectă a etapelor de evoluţie face scriitorul german Schenck, prin următoarele trei genuri de politică forestieră manifestate în decursul timpului: a) Politica forestieră destructivă, b) Politica forestieră conservatoare şi c) Politica forestieră constructivă.

Evident că aceste trei tipuri încadrează aproape numai etapele b) şi c) din prima clasificare, deoarece e greu să se creadă că în lunga evoluţie a pădurilor sub regimul „folosinţei neregulate" au existat preocupări de politică forestieră.

In epoca noastră se petrece fenomenul de covârşitoare importanţă al cristalizării economiilor forestiere naţionale. Celor trei etape, de evoluţie a economiei forestiere, mai sus menţionate, li se adaogă astfel o a patra, pe care literatura germană o numeşte: „Stadiul organic naţional economic, al economiei forestiere bazate pe continuitate".

Această etapă, începută în Germania odată cu regimul politic al naţional-socialismului, poate fi identificată în Italia Mussoliniană şi chiar în Statele Unite ale Americei.

Considerată doctrinar etapa politicei forestiere naţionale se caracterizează prin: 1. Subordonarea ţelurilor urmărite de proprietarul forestier, rosturilor mari pe care pădurea le îndeplineşte faţă de totalitatea naţională, permanentă şi

2. Concepţia organică a pădurii, ca fiind o comunitate naturală de viaţă.

Subordonarea întregei economii forestiere a unei ţări aceluiaşi ţel unic şi etern: naţiunea, elimină numeroasele categorii de interese corespunzătoare formelor de proprietate şi detronează din poziţia dominantă de până acum, vechiul principiu al „rentabilităţii".

Toate categoriile de proprietate forestieră: stat, particulară, comunală, instituţii, etc., sunt încadrate în noul sistem naţional de politică forestieră, cu obligaţii comune, după împlinirea cărora proprietatea poate satisface interesele proprii.

Principiile axiale de realizare a celor mai sus enunţate sunt: continuitatea şi randamentul economic maxim.

Conferenţiarul examinează pe larg consecinţele ce decurg din această modificare a concepţiilor faţă de economia forestieră, insistând asupra obiectivelor care trebuesc atinse pentru a face ca economia forestieră naţională să corespundă rosturilor ei moderne.

Preocupările politicei forestiere naţionale se concentrează asupra următoarelor obiective: asigurarea situaţiei economice a proprietarului, ridicarea productivităţii forestiere, asigurarea continuităţii, folosirea cât mai bună a materialului produs şi repartiţia justă a producţiei forestiere.

După o examinare documentată a tuturor acestor obiective, conferenţiarul desbate problema organizării administrative, care să coordoneze şi să realizeze influenţarea sectoarelor componente. In concluzie, insistă asupra independenţei şi unităţii organice a economiei forestiere, căreia îi trebuesc reunite domeniile acum izolate administrativ: vânătoarea, piscicultura în apele de munte, protecţia naturii şi economia lemnului.

Numai astfel se poate trece la creiarea unei organizaţii puternice şi autoritare care să răspundă în faţa naţiunii de împlinirea raţională, metodică, a rosturilor ce politica forestieră modernă i le-a aplicat.

La discuţiuni, D-l Prof. V. Stinghe, a făcut judicioase observaţiuni critice şi sugestii.

XI.

Ing. Dr. V. SABĂU: **Statistica forestieră.**

6 Aprilie a. c.

In lumea complicată a fenomenelor colective, omul a simţit dela început nevoia de a creia lumină şi a descoperi raporturi de cauzalitate. Asemenea descoperiri nu se puteau face printr'o observaţie comună sau izolată, întrucât fenomenele colective, numite şi sociale sau de masă, se petrec într'un ansamblu atât de complex şi variat, încât

spiritul omului nu posedă facultatea de a identifica reguli sau norme de producere a lor fără a nu recurge la mijloace ştiinţifice de investigaţie.

Auxiliarul care permite omului să pătrundă misterul după care se produc fenomenele sociale şi să prezinte mersul acestor fenomene complexe într'o formă simplă şi accesibilă inteligenţii omeneşti, este statistica.

Acest rol, disciplina statistică îl îndeplineşte cu ajutorul a două funcţiuni: una descriptivă, adică observând metodic modul de reproducere a fenomenelor în masă şi alta analitică, adică grupând aceste fenomene după natura şi modul de dispersare a lor în timp şi spaţiu.

După această definiţie a obiectului şi a naturii observaţiunii statistice, conferenţiarul analizează activitatea statistică forestieră din trecut şi constată că această activitate nu s'a desfăşurat în cadrele definite mai sus. Ca dovadă, d-sa invoacă înseşi studiile numerice întocmite, care, în loc să fie statistici, sunt mai de grabă nişte cataloage sau cadastre de păduri, şi în care nu există decât foarte modeste tendinţe de a grupa elementele după caracterele lor comune. Cu alte cuvinte, statisticile din trecut nu îndeplinesc funcţiunea analitică a metodei numerice de observare.

După ce subliniază o altă serie de insuficienţe a statisticilor forestiere din trecut, conferenţiarul arată, în partea a treia a comunicării sale, principiile care ar trebui să stea la baza unei statistici silvice ca această lucrare să se menţină în cadrele fixate de doctrina statistică.

O activitate numerică, spre a se putea menţine în limitele impuse de ştiinţă, presupune o investigaţie sistematică şi o precizare din punct de vedere metodologic, a următoarelor patru noţiuni:

1. Obiectul cercetărilor numerice; 2. elementele sau unităţile componente ale obiectului statisticei; 3. particularităţile sau însuşirile acestor elemente; 4. metoda de observaţie sau investigaţie ce trebueşte adoptată la culgerea şi prelucrarea datelor.

Dată fiind complexitatea sau diversitatea obiectului statisticei forestiere, — adică a suprafeţelor supuse regimului silvic, — conferenţiarul propune să se facă mai întâiu o clasificare a acestor suprafeţe după scopurile ce deservesc în:

I. Terenuri împădurite: a) păduri de raport; b) de protecţie; c) monumente naturale şi parcuri; d) păşuni împădurite; e) păduri degradate, tufărişuri, etc.

II. Terenuri despădurite: a) necesare exploatărilor; b) ce urmează a se împăduri; c) improductive.

Ca unităţi de numărătoare statistică, se propun unităţile economice sau technice silvice recunoscute ca atare de doctrina silvică.

Având în vedere problemele ce are de rezolvat în mod curent

o statistică forestieră, se propune ca, în ce privește particularitățile unităților statisticei, să se observe și studieze domeniul forestier sub aspectele: juridice și administrative, ale exploatării, ale amenajării, ale regimelor și tratamentelor aplicate, ale vârstelor, speciilor, ale tipurilor de arborete, factorilor staționali, a distribuției geografice a pădurilor, a creșterilor, capacității normale de producție, etc.

In vederea studierii acestor elemente variate și complexe, conferențiarul propune, ca metodă de adunare a datelor numerice, să se adopte un chestionar pe care să-l completeze la fața locului organele Serviciului Central de statistică cu concursul agenților exteriori.

O astfel de anchetă numerică reclamă însă o reorganizare a serviciilor statistice din cadrul celor trei administrații centrale, dotarea lor cu personal comptetinte, material și fonduri suficiente.

Ca încheere, conferențiarul își exprimă îndoiala că s'ar putea întocmi la noi o statistică forestieră impecabilă, chiar adoptând toate principiile științifice de organizare preconizate mai sus. După d-sa, preciziunea unei statistici nu depinde numai de perfecțiunea metodelor statistice de investigație, ci și de gradul de organizare administrativă și în genere de gradul în care găsesc aplicație în pădurile noastre metodele științifice de silvicultură.

O statistică forestieră nu este și nu poate fi decât oglinda fidelă, reflexul natural al stărilor în care se află domeniul silvic național. Atâta vreme cât pădurile nu sunt toate ridicate în plan, studiile de exploatare se bazează adesea pe evaluări, iar uzanțele administrative nu sunt raționalizate sau tipizate, este o utopie a crede în putința creerii unei statistici silvice desăvârșite.

La problemele zilei, în numărul pe Iunie, se va discuta:

Controlul circulației lemnelor ca mijloc pentru stăvilirea tăierilor abuzive.

Problema aceasta este atât de importantă, încât va găsi în curând o sancționare prin Decret Lege. Inginerii silvici, cu experiența lor pot aduce contribuțiuni însemnate în a face ca această lege să fie cât mai eficientă în aplicare. Odată cu controlul lemnelor, n'ar trebui instituit și un control al fabricilor de cherestea, ce nu dispun de păduri cari să le justifice existența ?

Intrebări ca acestea sunt încă multe cari se pot pune și cari așteaptă răspuns pentru ca gospodărirea pădurilor să se poată face cât mai conservativ.

A 52-a ADUNARE GENERALĂ

Consiliul Societății a hotărât să supună discuțiunilor în Adunarea Generală din acest an, referate și comunicări asupra următoarelor chestiuni :

1. Exploatarea pădurilor pe bază de raport susținut.

Raportor: C. Horia Lazăr;

2. Creditul forestier.

Raportor: Dem. Grozescu.

Domnii membri sunt rugați cu stăruință a-și prezenta urgent comunicările Domniilor-lor asupra acestor importante și actuale probleme, la secretariatul Societății.

Comunicările vor trata numai câte o față bine definită a problemelor respective, într'o cât mai concisă formă.

Ele vor fi bătute la mașină, în două exemplare, având cel mult 5 pagini de coală normalizată.

Secretarul Comisiunii Referatelor
ILIE C. DEMETRESCU

REVISTA REVISTELOR

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.
Caietul 3, 1 Februarie 1938.

Windschutzanlagen.
Plantaţii de protecţie contra vântului.

In urma măsurătorilor asupra vitezei vântului în spatele a mai multe perdele de protecţie situate la 800 m. altitudine, se ajunge la concluzia că, perdelele constituite din foioase sunt mai recomandabile pentru regiune decât moliftul care suferă mult din cauza intemperiilor (chiciură, zăpadă, etc.).

Rudolph Hofmann:
Die Vermehrung der Baumweide (Salix alba).
Inmulţirea sălciei albe.

Inmulţirea din sămânţă a sălciei nu se practică în silvicultură decât foarte rar, din cauza dificultăţilor ce întâmpină sămânţa la germinat. După observaţii şi cercetări, autorul ne dă o metodă simplă pentru germinarea seminţelor.

Se amenajează pe marginea unui râu un pat din nisip mai mare, care să fie totdeauna umed, fără ca să fie inundat. Patul de nisip este bine să fie în pantă pentru ca să fie porţiuni cu grade diferite de umiditate.

Autorul se ocupă şi de înmulţirea pe cale de butaşi mici şi mari (de grosimea şi mărimea unui par), stabilind următoarele reguli: Către partea externă a butaşului mugurii să fie distanţaţi pentru ca să iasă afară numai un lăstar. Butaşi buni se obţin din partea de mijloc a nuelelor, aici mugurii sunt mai rari.

Tăetura să se facă perpendicular pe axa butaşului.

Butaşii mari (pari) este bine să fie cât mai subţiri. Cicatrizarea rănei dela partea exterioară a butaşului se face mai repede dacă sunt muguri mai mulţi în acel loc.

Lăstarii inutili să nu se înlăture prea de timpuriu.

Se recomandă ca butaşii mari să se îngroape în loc de a fi înfipţi.

Comunicări.

Max Dingler.
Zehn Jahre forstzoologische Abteilung and der Universität Giessen.
Zece ani ai secţiei de zoologie forestieră dela Universitatea din Giessen.

Caietul 4, 15 Februarie 1938.

Ernst Rohmeder.
Die forstliche Pflanzenzüchtung.
Ameliorarea plantelor forestiere.

Lemnul a devenit o materie primă de primul ordin pentru foarte multe industrializări. A trecut timpul când lemnul era bun numai pentru lucru şi construcţie; astăzi, din el se face alcool, benzină, mătase artificială, zahăr, nutreţ... etc.

Acestea toate sunt motive ca să se pornească la sporirea prducţiei prin îmbunătăţirea diferitelor rase. Autorul arată căile de urmat în lucrările de ameliorare a raselor.

Dr. E. Wimmer.
Ein Beitrag zur Tannenlausfrage.
O cantribuţie la problema păduchelului bradului. (Dreyfusia nüsslini).

In Germania şi ţările vecine, face adevărate ravagii în pădurile de brad, acest păduche. Combaterea lui nu trebuie să se facă prin măsuri curative ci mai mult preventive. Fiindcă la apariţia şi înmulţirea acestui parazit, contribue mult condiţiile staţionale nefavorabile, va trebui să se caute a se da mai multă grije culturei în staţiuni potrivite cerinţelor bradului.

Dr. H. Weck:
Eine einfache Formel zur überschlästlichen Ermitelung eines Gesamtderbholzhiebsatzes in Kiefernrevieren.
O formulă simplă pentru determinarea expeditivă a posibilităţii lemnului plin în ocoalele cu pin.

O formulă simplă pentru determinarea expeditivă a posibilităţii lemnului plin în ocoalele cu pin.

Pentru pădurile de pin cu revoluţie între 100 şi 130, autorul dă formula 400 cu care se calculează aproximativ şi rapid, procentul creşterii la exploatabilitate.

Comunicări.

Dr. Max Dingler.
Zehn Jahre forstzoologische Abteilung an der Universität Giessen.
Zece ani ai secţiei de zoologie forestieră dela Universitatea din Giessen.

Ant. V. Răd.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Caietul 4. Aprilie 1938.

A. Engel.
La question des exotiques.
Problema esenţelor exotice (9 pag.).
(Urmare şi sfârşit).

Comparaţia care se face între lemnul exoticelor introduse de 50—60 ani şi a speciilor cari sunt în flora unei regiuni nu este concludentă.

Autorul descrie comportarea câtorva specii exotice şi anume: duglasul, cedrul, Abies grandis, Pinus strobus, salcâmul, platanul, nucul comun şi american.

Afirmaţia că exoticele aduc insecte şi ciuperci cari atacă apoi celelalte specii din flora locală este nefondată.

Un exemplu de introducere a exoticelor pe scară întinsă îl dă Anglia care și-a populat cu astfel de esențe suprafețe întinse.

S. Aubert.

Les sorbiers à la montagne.

Speciile de sorbi de la munte (3 pag.).

Autorul face descrierea sorbilor din masivul muntos Jura cari sunt: Sorbul păsăresc, Sorbus aria Crantz (allisier) și Sorbus chamaemespilus Crantz (allisier nain).

Toate aceste specii sunt pionieri ai pădurei și deaceia trebuesc privite cu simpatie de silvicultori.

Ing. D. Comaniciu

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.
No. 11 Noembrie, 1937

P. Harlé.

Les forêts de chêne pedonculé de la vallée de l'Adour.

Pădurile de stejar pedunculat din valea Adour, — tratament și producție.

Descrierea pădurilor de stejar din valea Adour-ului, tratamentul ce se aplică și studiul creșterilor prin sondaje.

Leon Schaeffer:

Les reboisements de la plaine hongroise.

Reînpăduririle din câmpia ungară.

Condițiunile de vegetație din câmpia ungară. Clima, solul, asociațiile vegetale și metodele de împădurire.

Conférence internationale d'utilisation du bois.

Conferința internațională a utilizării lemnului.

Rapoartele susținute la conferința internațională a utilizării lemnului ce a avut loc la Paris la 26—28 Iulie 1937.

Réaumur initiateur de l'expérimentation forestière.

Reaumur inițiatorul experimentației forestiere.

In memorile sale fizicianul Reaumur spune că numeroase probleme forestiere pot fi rezolvate prin experimentația forestieră, a cărei inițiator a fost.

No. 12, Decembrie.

M. J. Demorlaine.

Régénération des forêts de promenade.

Regenerarea parcurilor.

Pentru ca regenerarea să nu fie prejudiciată se propune plantarea cu arbori de talie mare și subarbuști, care formând un masiv dens favorizează crearea humusului și regenerarea naturală. Deasemenea se preconizează izolarea porțiunilor regenerate prin garduri.

Tournée de la société des amis et anciens élèves de l'école nationale des eaux et forêts en 1937.

Excursia societăți amicilor și foștilor elevi ai școalei naționale de ape și păduri în 1937.

Excursia anuală care în 1937 s'a făcut în pădurile din Retz.

Renoux:

Le châtaignier du japon au pays basque.

Castanul de Japonia în ţările basce.

Rezultatele favorabile obţinute în aceste regiuni cu castanul de Japonia, care rezistă la maladii, climă, sol, etc.

Paul Buffault:

Le V congrès de la vie intellectuelle des provinces du Centre.

Al V-lea congres al vieţii intelectuale din provinciile centrale.

Lucrările şi discuţiile ce au avut loc la acest congres.

H. Perrin.

La situation forestière de la France d'après la statistique agricole de 1927.

Situaţia forestieră a Franţei după statistica agricolă din 1927.

Suprafaţa pădurilor Franţei, natură de proprietari, regim, producţie şi industria forestieră.

Pierre Buffault.

Les richesses forestières de l'Abyssine.

Bogăţiile forestiere ale Abisiniei.

Congrès de la technique du bois.

Congresul technicei lemnului.

Raportul grupei a III asupra utilizării lemnului.

Gr. V.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCRIFT FÜR FORSTWESEN.

Caietul 1. Ianuarie 1938.

C. Albisetti:

Die Entwässerung im Dienste der Forstwirtschaft.

Drenajul în serviciul economiei forestiere (18 pag.).

Problema drenajului în pădure a fost pusă în Elveţia încă din anul 1864 de prof. Kopp. in Winterthur. De atunci importanţa ei a crescut în aşa fel că în anul 1936 cheltuelile cu acest fel de lucrări au ajuns la 8,2% din cheltuelile făcute pentru corecţia torenţilor.

Autorul împarte chestiunea în trei capitole:

I. Drenajul umed la împădurirea anumitor suprafeţe din regiunea de la origina torenţilor.

Face descrierea câtorva lucrări de drenaje executate arătând cauzele rezultatelor slabe la unele din ele precum şi primele concluziuni ce s'au dedus din executarea lucrărilor.

II. Directive pentru drenaje viitoare (operaţiunile ce trebuesc executate).

a) Stabilirea gradului de umiditate şi a capacităţei în apă a solului din regiunea care trebue drenată.

b) Proectarea reţelei de drenaj:

1. Alegerea canalelor principale.
2. Desimea canalelor secundare.
3. Profilul şanţurilor.
4. Panta.

c) Alegerea esenţelor cari vor fi plantate, în funcţie de cerinţele staţiunei şi a condiţiilor locale.

III. Drenajul în pădure.

Von Mauritz Carlgreu, Erik Lundh, Edvin Nylom, Einar Hedulff, Gustaf Lundberg und Nils Schager.
Serienprüfung von Geräten zur Astung lebender Bäume.

Incercări în serie a uneltelor pentru elagarea artificială a arborilor (tăierea crăcilor arborilor în picioare) (8 pag.).

Se arată rezultatele încercărilor făcute în Suedia cu 22 de unelte din cari 8 erau ferăstrae iar restul aparate de tăiat sau smuls. Se arată lungimile cele mai favorabile a cozilor instrumentelor pentru diferite înălţimi a crăcilor cari trebuesc elagate.

Caietul 2, Februarie 1938.

S. Seger.
Die neue Holzbrücke über die Zulg bei Stefisburg.

Noul pod de lemn peste râul Zulg în Stefisburg. (5 pag.).

Podul are deschiderea de 30 m. Partea carosabilă a podului are lăţimea de 7,50 m iar deoparte şi de alta sunt făcute trotoare pentru pietoni. Podul are acoperiş acoperit cu ţiglă făcut în stilul vechiu Bernez.

Pentru construirea podului sau întrebuinaţt 210 m^3 lemn de construcţie impregnat.

Iosif Leuthard.
Handwerklicher Massivmöbellbau in unserer Zeit.

Construcţii de mână de mobile masive în vremea noastră (9 pag.).

O problemă importantă care a fost în general neglijată în timpurile moderne este favorizarea lucrului manual.

In industria mobilelor imediat după războiu a început construirea mobilelor în serie după anumite modele pe cari meseriaşii le împrumutau de la fabricile mari. Mobilele aceste erau făcute în general din placaj cari sunt mai slabe decât cele masive spre cari ar trebui să tindă industria mobilelor.

Caietul 3, Martie 1938.

G. Haug.
Das Haus aus unserem Holz.

Casa construită din lemnul nostru (6 pag.).

Autorul face o descriere a diferitelor secţiuni a expoziţiei care arată întrebuinţarea lemnului elveţian în construcţia caselor insistând asupra modului de utilizare a lui în diferitele părţi ale unei case cât şi pentru mobilierul din casă.

Prof M. Dügell.
Beitrag zur Kenntnis der physikalischen, chemischen und biologischen Beschaffenheit der Boden in den Olivienhaie von Alassio.

Contribuţiuni la cunoaşterea calităţilor fizice, chimice şi biologice din dumbrăvile de măslini din Alassio (9 pag.).

Autorul dă rezultatele unei cercetări de laborator a 30 de probe de pământ luate din regiunea Alassio situată între Genua şi Nissa. Probele au fost luate din dumbrăvile de măslini din acea regiune după o perioadă de secetă de 4½ luni când toate plantele erau uscate în afară de măslini cari nu prezentau simptome că ar suferi. La analiza solului s'au făcut mai mult cercetări biologice.

Ing. D. Comaniciu

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bard V, Heft 3 (Dezember, 1937).

Franz Heske, Prof., Dr., Ing.:
Ziele und Wege der tropischen Waldwirtschaft.
Scop şi căi ale economiei forestiere tropicale.

Secătuirea multora dintre rezervele naturale de lemn, face să se îndrepte cu crescând interes ochii marilor consumatori din această nepreţuită materie primă, către pădurea tropicală.

In timpurile moderne, exploatarea acelor păduri nu mai poate fi turburată sub forma colonială. Astăzi se impun din ce în ce mai mult principiile de silvicultură şi exploatare europeană adoptate — bine înţeles — la condiţiunile specifice ale regiunilor tropicale.

Articolul de faţă — prezentat dealtfel ca referat la Congresul Internaţional de silvicultură dela Budapesta — expune pe scurt problemele capitale de diferite naturi ale acelei economii (Rezumat în limba franceză).

Ernst Polchan, Forstassessor:
Die Walder Algeriens.
Pădurile algeriene.

Cuprinde descrierea pădurilor, a administraţiei silvice şi a economiei forestiere în sens larg a ţării.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.
Cronica forestieră internaţională.

Ni se împărtăşesc multe ştiri şi date asupra economiei forestiere din diferite ţări şi regiuni ale lumii

Ilie C. Demetrescu

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Mărgineni, jud. Prahova, proprietatea Vasile Georgescu, în suprafaţă de 106 ha. 6200 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dealul Pustii, judeţul Someş, proprietatea Composesoratului Nireş, în suprafaţă de 96 ha 8900 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Racova-Hrabuşna, judeţul Rădăuţi, proprietatea Maria Hij, născ. Hladciuc, în suprafaţă de 78 ha. 2900 m.p. Regim şi tratament codru grădinări. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Crasna Putnei, judeţul Storojineţ, proprietatea comunei Crasna Putnei, în suprafaţă de 57 ha. 1148 m.p. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Hliboca Pohar, judeţul Rădăuţi, proprietatea Andrei şi Irina Hostiuc, în suprafaţă de 30 ha. 6272 m.p. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul păduri Tatorardei, jud. Alba, proprietatea Moşten. Albert Silvasi, în suprafaţă de 30 ha. 6300 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amnajamentul pădurii Ciret, jud. Someş, proprietatea comunei Agrişul de Sus, în suprafaţă de 20 ha, 3100 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Siseşti.**

No. 56311 din 9 Martie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Husueri, jud. Someş, proprietatea comunei Sântioana, în suprafaţă de 135 ha. 7800 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Făget, jud. Someş, proprietatea comunei Fizeşul Gherlei, în suprafaţă de 99 ha. 4200 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Buzalic, jud. Someş, proprietatea comunei Mânăstirea, în suprafaţă de 84 ha. 9300 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluiţa normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Ciret, jud. Someş, proprietatea comunei Mălin, în suprafaţă de 77 ha. 9300 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Cotioaja, jud. Someş, proprietatea comunei Uri, în suprafaţă de 52 ha. 2800 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Preval, jud. Tecuci, proprietatea Desirée D. Vretos, în suprafaţă de 46 ha. 3500 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

g) Amenajamentul pădurii Fânaţele Tămăşanului, La Cotropina, jud. Someş, proprietatea comunei Valea Ungureşului, în suprafaţă de 33 ha. 6300 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Mândreşti lot. II, jud. Tecuci, proprietatea Elisabeta R. Rosetti, în suprafaţă de 32 ha. 8600 m.p. Regim crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Amenajamentul pădurii Mândreşti lot. I, jud. Tecuci, proprietatea Radu R. Rosetti, în suprafaţă de 30 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Siseşti.**

No. 56313 din 9 Martie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Ghergheleu, jud. Someş, proprietatea comunei Sânmărtin, în suprafaţă de 126 ha. 2400 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Jilava, jud. Ilfov, proprietatea Alexandrina Gh. Florescu, în suprafaţă de 58 ha. 8200 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Ruginoasa, jud. Năsăud, proprietatea comunei Sicu Sfântul, în suprafaţă de 45 ha. 6600 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Pădurea Rară, jud. Someş, proprietatea comunei Salaţin, în suprafaţă de 43 ha. 9300 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Balaciul de Jos, jud. Ialomiţa, proprietatea Lucia Bratzu, în suprafaţă de 35 ha. 5200 m. p. Două serii de crâng simplu cu revoluţia normală 1 şi 6 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Oveşteni, jud. Someş, proprietatea comunei Cutca, în suprafaţă de 34 ha. 5300 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Grindu Penciu, jud. Vlaşca, proprietatea Asoc. de ameliorăţiuni funciare Malul Roşu, Băneasa, Goştin, în suprafaţă de 31 ha. 3384 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

h) Amenajamentul pădurii Haşbadic La Tăuşor, jud. Alba, proprietatea Isidor Grunfeld, în suprafaţă de 26 ha. 1800 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Sisești.**

No. 56.309 din 9 Martie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Dobric, jud. Someş, proprietatea Văd. Weer Gheorghe, în suprafaţă de 162 ha. 6500 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizurea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ticău, jud. Sălaj, proprietatea Maximilian Degenfeld, în suprafaţă de 121 ha. 8700 m. p. tratată în o serie de cadru cu tăeri succesive şi revoluţia normală 80 ani, una serie de crâng simplu cu revoluţia normală 30 ani şi una serie de codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pădurea Mare Pădurea Oilor, jud. Sălaj, proprietatea Văd. Sigismund Peci, în suprafaţă de 74 ha. 7000 m. p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Milic, jud. Storojineţ, proprietatea Samuel Herer, în suprafaţă de 68 ha. 0957 m. p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Milic, jud. Storojineţ, proprietatea Hain şi David Bildver, în suprafaţă de 47 ha. 8550 m. p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Vimuş, jud. Cernăuţi, proprietatea Nathan Offenberger, în suprafaţă de 23 ha. 4700 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Sisești.**

No. 56.312 din 9 Martie 1938.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Făgeanca şi Valea lui Dan, jud. Muscel, proprietatea Ion Prislopeanu, în suprafaţă de 171 ha. 4800 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea în anul 1945.

b) Amenajamentul pădurii Nagoreni, jud. Hotin, proprietatea Obştei satului Nagoreni, în suprafaţă de 76 ha. 2680 m. p. constituită

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1938 :

Președinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Președinți : **Alimănișteanu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari : **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Comaniciu I.
Demetrescu C. I.
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luțescu V. Gh.
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Simionescu I.
Vâlceanu E.

Cenzori : **Ionescu Gh., Chercea Gh., Pallade E.**
Cenzori supleanți : **Teodorescu St., Constantinescu Gh. și Georgescu St.**

PREȚUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății . . .	200 „
„ „ „ „ conductori și brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

REVISTA

PĂDURILOR

I 24916

MAI 1938

ANUL 50, — Nr. 5

18 86

S.P.S.

ORGANUL SOCIETĂŢII

„PROGRESUL SILVIC"

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA:

BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31, — BUCUREŞTI

ANUL 50, Nr. 5 MAIU 1938

SUMARUL:

Studii:

Vehicule cu roţi pneumatice pentru transportul lemnelor cu tracţiunea animală . . . . D. A. Sburlan

Referate — Comentarii:

Preţuri unitare la Casa Pădurilor (II) . . . . I. Lungu
Corecţiuni de torenţi pe Valea Prahovei . . . At. Haralamb
Fişa de activitate . . . . . V. P. Negulescu

Problemele zilei:

Statistica noastră forestieră . . . . . Gh. Ionescu
Putem întocmi acum o statistică bună a pădurilor ? Z. Przemeţchii
Anchetă asupra statisticei . . . . . C. Ivanovici
Elementele unei statistici relativ la protecţia pădurilor Gr. Eliescu
Statistica forestieră . . . . . Valeriu Dinu

Cronica:

Năzuinţe . . . . . At. Har.
Contribuţiuni bibliografice . . . . . Cezar Cristea

Mercuriale:

Consecinţele Anschluss-ului din punct de vedere forestier . . . . . Gh. Ionescu

Informaţiuni — Recenzii — Revista revistelor — Societatea „Progresul Silvic" — Necrolog — Publicaţii.

SOMMAIRE:

Etudes:

Véhicules à roues pneumatiques pour le transport du bois par la traction animale . .D. A. Sburlan

Rapports-—Commentaires:

Les prix unitaires de l'Administration des forêts de l'Etat (II) .I. Lungu
Correction de torrents dans la Vallée de Prahova . . . . .At. Haralamb
La fiche d'activité . .V. P. Negulescu

Problèmes à l'ordre du jour:

La statistique forestière.

Chronique — Mercuriales — Les livres — Revue des revues — Informations — Société „Progresul-Silvic" — Nécrologie — Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Die Lösung der Frage über die Verwendung von Fuhrwerken mit luftgummibereiften Rädern, für Tierzugkraft, zwecks Langholztransport . . . . . .D. A. Sburlan

Mitteilungen:

Ueber die einheitlichen Preise der Staatsforstverwaltung (II). . . .I. Lungu
Wildbachabwehrarbeiten im Prahovatal .At. Haralamb
Tätigkeitzettel . . . . V. P. Negulescu

Tagesfragen:

Rumänische Forststatistik

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Nachruf — Verein „Progresul-Silvic"

29516

Clişcu I. Lupe

Larice bătrân (173 cm ⊖) în Curmătura-Mălâii (basinul Lotrului).
Vieux mélèze (173 cm ⊖) dans la Curmătura-Mălâii (bassin de Lotru; Carpathes Méridionales).
Alte Lärche (173 cm ⊖) aus Curmătura-Mălâii (Lotrubecken, Mittelkarpathen).

IUL. 2005

Clişeu Ing. F. Páll

Stejarul dela Buza Turcului. Ocolul silvic Bocşa-Română al Soc. Reşiţa.

Le vieux chêne de Buza Turcului. Cantonnement forestier de Bocşa-Română de la Soc. Reşiţa.

Die Eiche von Buza Turcului, Forstbezirk Bocşa-Română, (Gesellschaft Reschitza).

S T U D I I

Din lucrările Institutului de Cercetări şi experimentaţie forestieră.

VEHICULE CU ROŢI PNEUMATICE PENTRU TRACŢIUNEA ANIMALĂ

de D. A. SBURLAN

1. INTRODUCERE

In cunoscuta sa lucrare „Der isolierte Staat" economistul v. Thünen susţinea pe bună dreptate, că între diferitele ramuri de cultură a pământului, pădurii ar trebui să i-se rezerve locurile cele mai apropiate de centrele de consum, de oarece ea produce mărfuri grele şi ieftine, ce nu suportă transportul la distanţe mari.

Nevoia de pământ pentru agricultură şi desvoltarea mijloacelor de comunicaţii au dus însă, după cum se ştie, la o altă repartiţie în spaţiu a diverselor ramuri de producţie. Pentru satisfacerea unor trebuinţe mai urgente, care reclamau terenurile cele mai uşor accesibile, pădurea a fost tolerată doar în locurile cele mai greu accesibile, slab locuite sau lipsite de drumuri şi în orice caz, depărtate de pieţele de desfacere.

Aceste împrejurări n'au rămas însă fără ecou asupra costului producţiei lemnului şi asupra rentabilităţii forestiere.

Spre a învedera, ce importanţă are transportul lemnului pentru economia silvică, dăm mai jos (după Windirsch, 7) repartizarea cheltuielilor de producţie în Germania şi Austria, ţări cu o bogată reţea de drumuri, în anul 1931 :

Exploatare, fasonare, scoatere, în	Germania	26%;	în Austria	26%
Transport	„	26%;	„	27%
Cultură, amenajament . .	„	11%;	„	3%
Administraţie, diverse . .	„	37%;	„	44%

39790

Aceste cifre arată, că gospodăriile forestiere ale celor două țări menționate, investesc anual mai bine de ¼ din sumele de care dispun, în transporturi, aceste cheltueli constituind unul din posturile cele mai importante ale bugetelor lor.

In țări cu drumuri mai puține și mai rău întreținute, cum e cazul țării noastre, proporția cheltuelilor pentru transport este desigur mai importantă și credem că nu e nevoie să fie dovedită cu cifre statistice. Ca să cităm un caz foarte cunoscut, amintim că vagonul de lemne de foc pornia în iarna 1937/38 din pădurile Carpaților cu o valoare de 2000—3000 lei, spre a ajunge pe piețele de desfacere din câmpia Dunării, la peste 8000 lei. In multe cazuri dela noi, transportul reprezintă mai bine de 60% din prețul de vânzare, iar rentabilitatea exploatărilor noastre forestiere este într'o covârșitoare proporție dependentă, de modul cum sunt organizate transporturile.

Considerațiile de mai sus ne lămuresc, pentru ce economia forestieră din toate țările a fost și este atentă și interesată la toate realizările technice, care urmăresc raționalizarea și ieftenirea transportului. Rând pe rând au fost încercate, în acest scop, căile ferate înguste, funicularele, autovehiculele și s'a reușit în multe cazuri, să se găsească soluțiuni satisfăcătoare acestei importante probleme. In vreme însă, ce tehnicienii trecutului erau preocupați să aducă noilor mijloace de transport tot mai multe perfecționări, transportul cu carele de povară, trase de animale, a fost părăsit vechilor sale tradiții și procedee, aceleași de zeci și sute de ani.

In ciuda acestei părăsiri, transportul cu carul a rămas pentru multe regiuni forestiere, nu numai mijlocul cel mai răspândit, dar și cel mai adecvat împrejurărilor economice și organizației gospodăriei silvice locale.

In adevăr, după cum se știe, exploatările de păduri au în general un caracter sezonier. La câmpie și la dealuri aceste lucrări se practică mai mult iarna. In acest anotimp, populația rurală poate găsi în lucrul la pădure un plasament convenabil pentru brațele sale de muncă și pentru o parte din inventarul de care dispune: căruțe și animale pentru transporturi, într'o epocă, în care activitatea pe câmp încetează aproape cu totul.

Multe gospodării țărănești din regiunile bogate în păduri nici n'ar fi rentabile, fără adaosul de câștig, pe care îl pot avea din fasonarea și transportul lemnelor.

A introduce în astfel de regiuni mijloace mecanice de exploatare

şi transport ar însemna să condamnăm populaţia locală la şomaj şi să dăm ocazia la mişcări sociale îndreptăţite.

Pe de altă parte, gospodăria forestieră, care are de luptat cu atâtea greutăţi şi sarcini proprii, nu poate privi indiferentă, cum cea mai mare parte din încasările sale sunt cheltuite pentru transportul produselor pădureşti. „Ea nu poate, periclitându-şi propria-i existenţă, să se gândească numai la interesele altora" (7).

Trebuie deci căutată şi găsită limita, până unde preocupările de modernizare a transporturilor sunt întemeiate, fără a cauza neajunsuri populaţiei locale.

In Germania bunăoară, transportul lemnelor cu caii se practică actualmente pe distanţe de cel mult 3—5 km. La distanţe mai mari el devine neeconomic, nerentabil şi nici proprietarii animalelor nu se deplasează bucuroşi peste 10 km.

O diagramă a costului transportului pe şosele, întocmită în 1934 de „Auschuss f. d. Technik i. d. Forstwirtschaft" (A.T.F.) arată, că în Germania transportul lemnelor cu carele ţărăneşti este cu aprox. 100% mai urcat, chiar pe distanţe scurte, decât cel făcut cu alte vehicule moderne: camioane de cai cu bandaje pneumatice, tractoare cu remorci sau auto-camione (7).

Explicaţia rezidă în faptul, că vehiculele agricole cu roţi şinuite şi osii cu paliere lisse au o capacitate de încărcare mică şi reclamă o forţă de tracţiune mult mai însemnată, din cauza frecărilor mai mari a lagărelor şi bandajelor lor.

2. PERFECŢIONAREA VEHICULELOR PENTRU TRACŢIUNEA ANIMALĂ

a) Studiul rezistenţelor la înaintare. Un vehicul tras de animale pe o şosea are de învins următoarele rezistenţe, ce se opun înaintării sale:

1. Rezistenţa datorită frecării osiei în bucşă, R_i.
2. Rezistenţa la rostogolire a bandajului roţii pe drum, R_r
3. Rezistenţa datorită aerului, R_a. şi
4. Rezistenţa datorită urcuşurilor sau rampelor, R_p.

Toate aceste rezistenţe se exprimă de ordinar, ca şi forţa de tracţiune, în kg raportate la greutatea totală a vehiculului în tone.

1. Rezistenţa datorită frecării interioare a osiei în bucşă depinde de diametrul (sau raza) roţii şi al osiei, precum şi de greutatea ce apasă pe roată. Valoarea ei este dată de expresia: $R_i = f_i \; Q. \frac{r}{R}$ în care f_i este coef. de frecare al oţelului uns pe fontă (în mediu $f_i = 0{,}08$); Q este greutatea totală a vehiculului în tone, r=raza osiei şi R=raza roţii vehiculului în metri.

Luând de ex.: $\frac{r}{R} = \frac{0{,}03}{0{,}5} = 0{,}06$, aflăm $R_i = 0{,}08—0{,}06$. Q sau $F_i = 0{,}005 \; Q = f'Q$

Relaţia de mai sus arată, că osiile subţiri şi roţile înalte micşorează frecările interioare. Din motive lesne de înţeles, nici grosimea osiei nu poate fi redusă prea mult şi nici raza roţilor nu poate fi sporită oricât; în consecinţă, valoarea coef. f' nu poate fi coborîtă sub 4—5‰.

2. Rezistenţa la rostogolire R_r îa naştere din apăsarea pe care o exercită roţile vehiculului pe drum, printr'o porţiune din obada lor. Mărimea acestei presiuni depinde de sarcina Q, de diametrul roţii şi de calitatea drumului şi se exprimă prin relaţia: $R_i = \mu.Q$, în care coeficientul μ este dat sub formă de fracţie ordinară (1/20) sau zecimală (0,05).

Valorile medii ale acestui coeficient, pentru diverse categorii de drumuri, sunt următoarele (după Heeb-Kölmel, Strassenbau, 1934):

Drumuri naturale nisipoase sau prăfuite,	$\mu = 1/5$
„ noroioase	$\mu = 1/3$
„ uscate	$\mu = 1/20$
„ pietruite, cu pietriş proaspăt aşternut	$\mu = 1/10$
„ „ „ „ bătut . . .	$\mu = 1/35$
„ „ „ „ rău întreţinute	$\mu = 1/20$
„ pavate cu calupuri mari . . .	$\mu = 1/50$
„ asfaltate	$\mu = 1/100$

3. Rezistenţa datorită aerului este dată de expresia: $R_a = c.F.V^2$ în care c este un coeficient, care depinde de forma vehiculului şi are valoarea medie c = 0,005; F = suprafaţa frontală (lovită) a vehiculului şi V = vitesa acestuia în km/oră.

Ţinând seama de vitesa redusă, pe care o ating vehiculele cu tracţiune animală pe şosele obişnuite, valoarea acestei rezistenţe poate fi neglijată.

4. Rezistenţa datorită rampelor este dată de relaţia cunoscută:

$$R_p = (Q + G) \operatorname{tg} \alpha = (Q + G)\, p$$

în care Q=greut. totală a vehiculului, G=greut. animalelor de tracţiune iş p=tg α şi care trebue învinsă prin forţa de tracţiune este deci

$R_{tot} = (f' + \mu)\, Q$, pe drumuri orizontale
$= (f' + \mu)\, Q + (Q + G)\, p$, pe drumuri în rampă şi
$= (f' + \mu)\, Q - (Q + G)\, p$, pe drumuri în pantă.

Forţa de tracţiune trebuie să fie, bineînţeles, mai mare decât această rezistenţă totală: $F \geq R_{tot}$.

b) Perfecţionări. De mult timp s'a observat, că roţile cu bandaje metalice, din cauza obezilor înguste ce au, se înfundă adânc în platforma şoselelor („taie drumul"), ceea ce se traduce printr'o sporire însemnată a rezistenţei la înaintare. S'a căutat o înlăturare a cestui inconvenient prin prescrierea unei lăţimi minime a acestor obezi, dar ordonanţele autorităţilor în chestiune nu sunt respectate, pentrucă obezile late sunt mai scumpe şi roţile respective mai grele.

De asemenea, s'a constatat, că roţile cu diametrul mare

înalță platforma vehiculelor și îngreuiază încărcarea acestora, iar cele mici cauzează, după am văzut, o mărire a rezistenței la tracțiune, mai ales pe drumurile aspre.

Ii revine constructorului de căruțe și trăsuri Graupmann[1]) din Mannheim meritul de a fi utilizat cel dintâi, roți pneumatice la vehiculele grele pentru tracțiunea animală. El a construit și primele camioane pentru transportul lemnelor lungi și prin perfecționări succesive a realizat vehiculul, astăzi atât de cunoscut și răspândit în Germania sub numele de „Graguwa". Actualmente circulă pe șoselele tuturor țărilor apusene, milioane de asemenea vehicule moderne, în serviciul tuturor ramurilor de producțiune, inclusiv cea forestieră. In ce privește transportul lemnelor, experiențele au arătat, că obada unui car cu roate de lemn șinuite, intră mai adânc în platforma drumurilor, decât un bandaj pneumatic. Cum drumurile forestiere sunt aproape exclusiv drumuri naturale sau cel mult împietruite, dar necilindrate, pagubele cauzate acestora de roțile cu bandaje rigide sunt mult mai mari și ca atare și cheltuelile de întreținere sunt mai însemnate.

Roțile pneumatice își creiază pe drumurile neconsolidate, nisipoase, numai o urmă, pe care pot circula apoi toate vehiculele următoare și care poate fi folosită fără inconvenient, în toată perioada de transport, făgașul astfel creat având fundul neted și tare.

Carele cu roți rigide își creiază făgașuri neregulate, înguste și adânci, care dau naștere și la frecări laterale pe pereții obezilor. Ca să evite acest lucru, care se traduce printr'o sporire însemnată a efortului animalelor, vizitiul croiește pentru fiecare cursă un drum nou, astfel că la sfârșit, întreaga platformă a drumului apare ca arată cu plugul.

In afară de aceasta, roata pneumatică prezintă particularitatea, că dacă întâlnește în drumul său un obstacol ridig, nu prea înalt (o piatră, o rădăcină), ea îl trece fără șoc, mai ales dacă presiunea aerului în cameră nu este prea mare. Cu drept cuvânt se spune, că pneurile „înghit" obstacolele.

La vehiculele cu bandaje rigide, pentru ca roțile să treacă

1) In București asemenea vehicule erau utilizate și înainte de război (trăsurile „muscalilor").

peste asemenea obstacole, animalele trebue să depună un efort mai mare, care cu vremea le oboseşte; apoi, încărcătura este sdruncinată şi poate deplasată, iar vehiculul se uzează mai repede.

Dar perfecţionările aduse vehiculelor pentru tracţiunea animală au urmărit să micşoreze şi celelalte rezistenţe, ce se opun înaintării lor pe şosele. In prima linie, s'a căutat, să se se reducă frecările interioare ale osiilor în bucşă, prin folosirea rulmenţilor.

Experienţele au arătat, că prin utilizarea palierelor cu rulouri sau cu bile, coeficientul de frecare al osiei scade la aprox. 1/30 din valoarea ce o are la palierele lisse obişnuite (după Hütte). Pe lângă aceasta, frecarea la pornire (demaraj) este aproape egală cu aceea din timpul mersului, ceea ce este foarte important, iar cheltuielile de întreţinere (ungere) ale acestor paliere sunt mult mai mici.

In fine, s'a căutat să se amelioreze dispozitivele de întoarcere a osiei dinainte şi a celei dinapoi în curbele pronunţate, să se anihileze bătăile verticale ale scaunului şi oscilaţiile oiştei şi să se perfecţioneze dispozitivele de frânare.

c) Rezultate obţinute. Cele mai vechi experienţe cu vehiculele moderne pentru transportul lemnelor par a fi cele făcute în 1933/34 de ad-ţia silvică austriacă a Statului, la Ebensee. Prof. Hauska (3) relatează, că s'au experimentat două tipuri de camioane cu bandaje de cauciuc :

Unul din ele avea 2 perechi de roţi, toate cu frâne, cu o capacitate de încărcare de 5 tone. Platforma pentru lemne de foc, de 1,80×5 m. avea racoanţe frontale şi lanţuri de legătură iar cadrul vehiculului era din oţel. In acest camion s'au putut încărca 7,5 steri lemne tari şi 11,5 moi, faţă de circa 4,5 tari şi 5,5 moi, ce se puteau încărca pe un car agricol tras de 2 cai.

Rezultate şi mai bune a dat un vehicul cu bandaje pneumatice, care avea cadrul de lemn şi deci o greutate proprie simţitor redusă. Cu acesta s'au putut transporta, pe acelaş drum, 9 steri lemn de foc, tari şi 13 moi, respectiv 9 m^3 buşteni de molift.

Staţiunea pentru încercarea maşinilor dela Hochschule für Bodenkultur din Viena (Prof. Grögor) experimentând în 1935 un vehicul cu bandaje pneumatice şi cu paliere cu rulouri, având o greutate proprie de 1100 kg şi o capacitate de încărcare de 4000 kg (deci o greutate totală de 5,1 tone) a constatat, că pe o şosea împietruită, în stare de între-

ţinere mediocră, economia de forţă de tracţiune a fost de 68,1% (după Hillgarter, 4).

Incercări şi mai interesante (6) au fost făcute în 1936 de către o comisiune specială belgiană, însărcinată de Societatea centrală forestieră să experimenteze noile vehicule cu bandaje pneumatice. S'au studiat comparativ: un vehicul cu bandaje de fier pe roţi de lemn (car agricol); unul cu bandaje de cauciuc plin şi cu paliere lisse; un al treilea, cu bandaje de cauciuc plin şi cu paliere cu rulouri şi în fine un vehicul având bandaje pneumatice şi cuzineţi cu rulouri conice S.K.F.

Experienţele au fost făcute pe drumuri de naturi diferite şi cu rampe variabile: I. pe un drum forestier noroios, cu făgaşe, lungimea 50 m, pantă 0,155%; II. pe un drum desfundat, tip macadam, cu sgură, uscat, lungimea 35,35 m cu 6,285% rampă şi 66,90 m cu rampă de 6,483%; III. idem, noroios, lungimea 34 m, rampă de 1,576% şi IV. drum din sgură îndesată, relativ uscat, lungimea 46 m, rampă de 3,029%.

Forţa de tracţiune necesară a fost înregistrată cu un dinamometru Schaeffer-Budenberg, care printr'un reductor, putea înregistra până la 3000 kg, vehiculele fiind remorcate de un tractor.

Fiecare vehicul a parcurs succesiv aceleaşi drumuri, cu încărcături aprox. egale, variind între 5,2 şi 5,7 tone.

Rezultatele au fost exprimate, calculându-se coeficientul de tracţiune în kg/tonă şi neţinând seama de diferenţele de viteză, cu care au mers diferitele vehicule.

Valoarea coef. de tracţiune e dată de relaţia: $f = \frac{F \mp Q.p.}{Q}$

în care Q este sarcina totală în tone, p=rampa (panta) în miimi şi F=forţa de tracţiune în kg.

Rezultatele sunt consemnate în următorul tablou rezumativ:

Nr. cor.	Felul vehiculului folosit	Lăţimea bandaj. cm.	Valoarea coef. de tracţiune f. pentru drumurile tip:			
			I	II	III	IV
1	Cu bandaje metalice	10,5	160,5	88,1	110,5	100,8
2	„ „ cauc. plin, paliere lisse .	30,0	118,8	53,2	—	65,4
3	„ „ „ „ „ cu rulouri	29,0	103,0	45,9	61,6	59,2
4	„ pneuri rulm. SKF { pres. 3,5 atm.	20,0	74,3	—	45,4	52,4
	„ 6,5 „	20,0	73,8	42,8	61,4	49,3

Cifrele de mai sus arată, că folosirea roţilor cu bandaje pneumatice este avantajoasă pe orice drum. Pe cele noroioase este indicat să se ia o presiune redusă a aerului în cameră, deoarece prin aceasta se lăţeşte banda de rulaj a roţilor şi se micşorează comprimarea pe cm^2 a solului umed.

Experienţele belgiene au arătat, că vehiculele cu pneuri umplute la 3,5 atm. şi cu rulmenţi S.K.F. realizează o reducere a forţei motrice:

de minimum 48% și de max. 58,9% față de carele cu bandaje metalice.

de minimum 19,4% și de max. 37,5% față de vehiculele cu bandaje de cauciuc plin și paliere lisse, și

de minimum 6,6% și de max. 27,9% față de vehiculele cu bandaje de cauciuc plin și rulmenți.

Alte experiențe au arătat de asemenea, că starea de întreținere a drumului influențează considerabil asupra randamentului noilor vehicule, utilizarea lor fiind mai puțin avantajoasă pe drumurile moi, acoperite cu noroi argilos, acesta lipindu-se de bandaje și îngreuindu-le mersul.

Se înțelege dela sine, că pe drumuri în rampă folosirea vehiculelor astfel perfecționate nu mai prezintă toate avantajele menționate. La un asemenea vehicul, ce urcă o rampă, cea mai mare parte din forța de tracțiune este utilizată, nu spre a învinge rezistențele datorite frecărilor, ci pentru ridicarea poverii pe diferența de nivel dintre capetele rampei.

Formula rezistenței totale la un drum în rampă:

$$R_{tot} = (f + \mu) Q + (Q + G) p$$

arată, că pentru drumurile cu o rampă mai mare de 3—4%, rezistența rampei depășește pe aceea datorită frecării și rostogolirii și asupra ei nu se poate influența prin nici o perfecționare adusă vehiculului.

Fig 1. — Prospectele unei firme („Hofherr-Schrantz") producătoare de vehicule cu bandaje pneumatice.

Cu toate acestea, la un astfel de vehicul, animalele depun sforțări mult mai mici și mai uniforme pentru tracțiune, pe porțiunile orizontale ale drumurilor și în acest chip ajung mai odihnite la piciorul rampelor și le urcă deci mai ușor.

In rezumat, prin folosirea palierelor cu rulmenţi, prin utilizarea bandajelor pneumatice şi prin perfecţionarea dispozitivelor de înscriere în curbă şi a frânelor, se obţine o reducere a forţei de tranţiune, ce trece adesea de 50%.

Cu drept cuvânt constructorii respectivi pot afirma, în prospectele lor, că prin folosirea acestor vehicule se realizează o economie de 50% în forţa de tracţiune sau se poate face o încărcătură dublă („Halbe Zugkraft, oder doppelte Last").

3. Descrierea noilor vehicule.

Condiţiile unui vehicul modern pentru transportul lemnelor sunt următoarele:

1. Să aibă o greutate proprie redusă şi o capacitate de încărcare cât mai mare,
2. Incărcarea să se facă uşor şi să aibă stabilitate în timpul mersului,
3. Să necesite o forţă de tracţiune cât mai redusă,
4. Să se înscrie uşor în curbe şi să aibă frâne puternice,
5. Să aibă cât mai multe utilizări, ca să se poată amortiza repede.

In cele ce urmează, vom da o descriere a acestor vehicule, spre a se vedea măsura, în care s'au putut satisface condiţiile de mai sus.

a) Osiile şi roţile sunt construite în general după principiile celor de la automobile. Osiile se fac din oţel cu secţiunea patrată, foarte elastic, spre a amortiza şocurile puternice. Palierele au de ordinar rulmenţi tronc-conici, oblici, cu un mers tot aşa de uşor, ca şi cele cu bile, dar mai rezistenţi la compresiune şi la şoc. Cutiile rulourilor sunt închise cu inele şi etupaje în labirint, spre a împiedica pătrunderea prafului sau curgerea unsorii. Roţile au discul din oţel presat şi sunt demontabile (fig. 2). Bandajele se aplică pe genţi solide şi au dimensiuni anume calculate, spre a rezista presiunii la care sunt supuse şi a se deplasa uşor.

Presiunea aerului în camere variază între 2,75 şi 4,75 atm., după diametrul bandajelor şi după starea drumului, pe vreme umedă şi pe şosele aspre fiind mai avantajoase presiunile mici (sub 4 atm.).

2. Scheletul vehiculului (fig. 3) este construit de ordinar din ţevi rotunde ori patrate de oţel, sau din fier profilat, mai rar din lemn. Inima vehiculului este combinată în formă de

telescop, din țevi de diametre diferite, permițând lungirea după voie a carului, la lemnele de foc (între 2 și 5 m), iar la transportul trunchilor lungi, desfacerea ușoară a celor două osii. Prin dispoziția oscilantă a osiei dinapoi pe inimă, se asigură o mai bună stabilitate a încărcăturii, precum și buna adaptare la forma terenului.

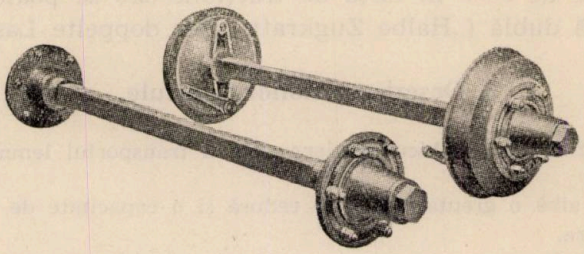

Fig. 2. — Osii cu roți demontabile cu frână (dreapta) sau fără frână (stânga) (Hofherr-Schrantz).

Incărcăfura se reazimă pe 2—4 scaune orizontale așezate la o distanță și înălțime convenabilă pentru ca încărcarea și descărcarea să se poată face ușor.

Pentru lemnele de foc se construește o platformă specială (vezi fig. 4), punându-se la capetele cadrului țepușe verticale, care fixează lemnele și le opresc să se deplaseze în timpul mersului.

Când sunt de transportat poveri mari, de ex. trunchi lungi de arbori groși se pot utiliza vehicule speciale cu 6 roți (fig. 5). Pe asemenea camioane se pot încărca până la aprox. 7 tone, greutatea proprie fiind de 1, 2 tone.

Greutatea proprie a vehiculului este de cea mai mare importanță pentru transporturile forestiere, deoarece vehiculele goale au adesea de urcat pante mari, către locurile de încărcare, în pădure.

Pentru acest motiv, vehiculele cu 6 roți, cari au o greutate proprie așa de însemnată, au dat în general rezultate mai puțin bune decât cele cu 4 roți. Prin dimensionarea corespunzătoare a osiilor și scheletului lor, s'a reușit a se fabrica și vehicule cu 4 roți cu o capacitate de încărcare de 6—7 tone, dar cu o greutate proprie de numai 850—900 kg. (Zellinger-Linz).

3. Incărcarea lesnicioasă joacă un rol de seamă în

manipularea materialelor grele și deci în rentabilitatea transporturilor. La cele mai multe vehicule cu bandaje pneumatice pentru trunchi lungi și lemne de foc, înălțimea scaunelor sau a platformei de încărcare nu depășește 1,05 m.

De o importanță tot atât de mare este și stabilitatea încărcăturii în timpul acestei operații și a transportului. La carele agricole, după cum se știe, scheletul vehiculului este serios sdrun-

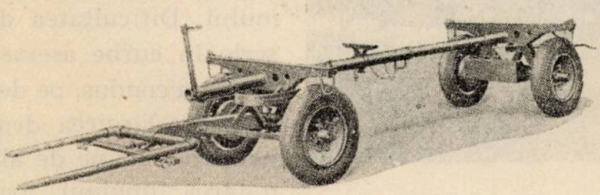

Fig. 3. — Vehicul pentru trunchi lungi (Hofherr-Schrantz).

cinat când se așează buștenii grei, precum și în mers. Spre a se ameliora acest neajuns, pe baza experiențelor făcute, la noile vehicule se așează câte un reazim pe fiecare osie și unul intermediar (v. fig. 3) sau chiar câte două pe fiecare osie.

Stabilitatea laterală a vehiculului este asigurată prin aceea, că roților li se lasă un joc foarte mic pe osii. Grație ace-

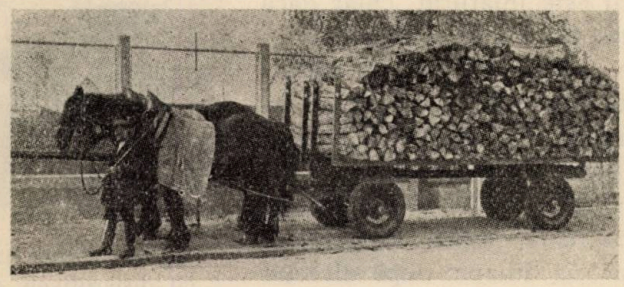

Fig. 4. — Camion pentru lemne de foc (Zellinger-Linz).

stei dispoziții, vehiculul poate trece prin curbe cât de pronunțate, chiar când e încărcat cu trunchi lungi, fără a fi amenințat să se răstoarne.

4. Intoarcerea (convergența) vehiculelor ce transportă trunchi lungi, la trecerea prin curbe, este o problemă destul de dificilă. După cum se știe, la carele agricole osia dinapoi e fixă

pe inimă, iar roţile acestei osii descriu în curbe un alt drum (mai scurt), decât cele dinainte. Vizitiului, care conduce un asemenea vehicul, i se cere o mare destoinicie, spre a menţine toate cele 4 roţi ale acestuia, precum şi animalele de tracţiune, pe platforma drumului. Dificultatea de a înscrie în curbe asemenea vehicule a condus, pe de o parte la supra-lărgirea drumurilor în curbă, iar pe de alta la limitarea lungimii trunchilor ce se pot transporta cu aceste care.

Fig. 5. — Vehicul cu 6 roţi (Damisch, St. Pölten).

La vehiculele moderne convergenţa osiei dinainte este asigurată, în mod ireproşabil, printr'un scaun rotitor circular, cu diametru mare (fig. 6), alcătuit ca şi la auto-vehicule din 2 părţi, perfect centrate şi strungite. Graţie acestui dispozitiv întoarcerea camionului se face uşor, cu un efort neînsemnat, iar pericolul răsturnării este înlăturat, chiar dacă încărcătura nu e simetrică.

In fine „bătaia" scaunului rotitor şi oscilaţia verticală a oiştei sunt reduse la minimum, chiar pe drumurile cele mai rău întreţinute.

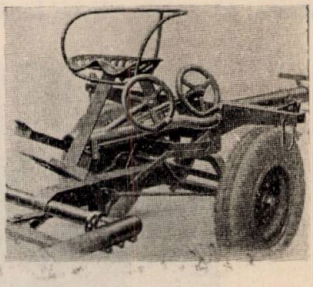

Fig. 6. — Osia dinainte cu dispozitivele de înscriere în curbă şi frânele („Hofherr-Schrantz").

In afară de aceasta, vehiculele de construcţie nouă posedă mijlocul de a aşeza şi osia dinapoi după direcţia razei, când drumul e în curbă. Această convergenţă a osiei posterioare („starzen") a fost realizată de firmele constructoare cu ajutorul unor cabluri, ce se înfăşoară pe câte un mosor, prin învârtirea unor volanţi sau a unor manivele, aşezate sub scaunul vizitiului (v. fig. 6).

5. Frânarea joacă la aceste vehicule un rol foarte în-

semnat, deoarece pe ele se încarcă adesea poveri de peste 5—6 tone, iar drumurile forestiere au pante pronunțate. Pe asemenea drumuri, vehiculele folosite trebuie să aibă frâne puternice pe toate roțile; pe drumuri de câmpie ajung și numai frâne pe o singură osie (cea dinainte, fig. 1).

Frânele în chestiune sunt construite cu saboți interiori de 50—60 mm lățime, ce apasă pe tambure conice de diametru mare (400—500 mm). Saboții sunt prevăzuți cu o cămașă demontabilă și cu dispozitive speciale pentru uniformizarea presiunii.

Unele modele noi (Zellinger) au saboții astfel construiți, încât cămașa lor poate fi schimbată fără a demonta roțile, chiar de oameni nespecialiști.

Aceste frâne sunt acționate prin pârghii și cabluri, care se pun în funcțiune prin apăsarea cu piciorul pe o pedală sau prin învârtirea unei manivele (când vizitiul merge pe jos, alături de vehicul).

Pentru vizitiu, unele din aceste vehicule au un scaun exterior, plasat pe o consolă pe osia dinainte, ca la unele mașini agricole.

La osia dinapoi este montată uneori o „piedică pentru rampe", care evită alunecarea înapoi a vehiculelor, când se opresc animalele pentru a se odihni pe rampele mari și prelungite.

6. Intreținerea acestor vehicule moderne este extrem de simplă și ieftină și se rezumă la ungerea diverselor paliere și la controlul presiunii în camerele pneumatice. Acest control se face în câteva minute, cu ajutorul uni manometru special, iar ungerea palierelor exterioare este ușurată prin utilizarea unor pompe speciale.

In fine lagărele cu bile ale roților se ung cel mult odată pe an.

Ceva mai scumpă este schimbarea saboților frânelor, operație care se face în mediu la 2 ani odată, acest termen depinzând bine înțeles de pantele drumurilor pe care sunt folosite vehiculele. Costul lor se ridică la 1200—1500 lei, după calitate și lățime.

Alte cheltueli de întreținere nu se mai ivesc, decât excepțional. Scheletul metalic al cadrului și modul cum acesta e alcătuit, fac ca reparațiunile să fie necasare numai în cazuri de accidente. In aceste cazuri se pot transporta la atelierele de specialitate doar părțile mai rău avariate, vehiculul permițând demontarea lor până la cele mai mici detalii.

Cât despre cheltuiala prin uzarea bandajelor de cauciuc, aceasta aproape că nici nu vine în considerație. Experiențele făcute timp de 8 ani în Austria au arătat, că bandajele unui asemenea vehicul se uza-

seră în acest interval pe o grosime mai mică de 50% din grosimea inițială.

Lucrul este dealtfel explicabil, dacă ținem seama, că la aceste vehicule forța de tracțiune se exercită direct asupra osiilor, nu asupra bandajelor, ca la automobile.

Se poate deci pretinde, fără exagerare, că în afară de cazuri excepționale (pane, accidente), bandajele vehiculelor pentru tracțiune animală au o durabilitate egală cu durata naturală a cauciucului, care, după cum se știe, după 10—12 ani devine sfărâmicios, chiar dacă nu s'a uzat complet.

7. Posibilități de utilizare. La cumpărarea unui vehicul modern, care este simțitor mai scump decât unul obișnuit, cu roți de lemn șinuite, trebuie urmărit ca acesta să fie întrebuințat pentru cât mai multe scopuri, astfel ca folosirea lui să fie continuă și amortizarea să fie posibilă într'un termen cât mai scurt.

Un camion pentru trunchi lungi poate fi utilizat și pentru transportul bușteni lor de gater, cherestelei, etc., scurtând după caz distanța între osii, potrivit lungimii materialului ce se încarcă pe el. Deasemenea, prin aplicarea unor scaune speciale, cu țepușe frontale, se poate folosi acest vehicul și pentru cărătul lemnelor de foc, de celuloză, etc. In fine, prin așezarea unei platforme, camionul poate fi întrebuințat pentru transportul oricăror produse forestiere sau agricole, adică poate sta în serviciul unor gospodării mixte, în tot timpul anului.

8. Din nefericire, costul acestor vehicule, atât de comode de întrebuințat și de avantajoase pentru drumuri, cari actualmente circulă în număr așa de mare pe șoselele țărilor bogate din apusul Europei, revine încă prea urcat pentru condițiile economice de la noi.

După o ofertă austriacă din Februarie a. c., prețul unui vehicul cu o greutate totală (greutatea proprie + încărcătura) de 2, 3 tone era de aproximatix 1100 Schillingi, iar a unuia de 8 tone de aproximativ 2000 Schillingi. Dacă proporția prețurilor se menține și azi și dacă noul Reich mai acordă reducerea de aproximativ 25% la mărfurile exportate, prețurile de mai sus ar reveni la circa 35.000 lei pentru primul vehicul și de 70.000 lei pentru cel de-al doilea.

9. De câtva timp au început să se ivească și pe drumurile noastre asemenea vehicule.

In Capitală ele sunt utilizate, deocamdată pe o scară restrânsă, la transporturile de cărămizi, apă gazoasă, etc.. Multe din aceste vehicule sunt construite de ateliere indigene, folosind axe și roți de la automobilele uzate.

4. Concluziuni.

Ținând seama de cele arătate, putem rezuma avantajele utilizării vehiculelor cu bandaje pneumatice în transporturile forestiere, în modul următor:

1. Prin folosirea bandajelor pneumatice se micșorează rezistența la înaintare a vehiculelor, se amortizează șocurile și se cruță platforma drumurilor.

2. Utilizarea palierelor cu rulmenți aduce o scădere a forței de tracțiune, ce poate trece chiar de 50% din aceea necesară la vehiculele cu paliere lisse.

3. Se reduc cheltuelile de întreținere ale vehicului, acesta fiind mai puțin supus la șocuri.

4. Se sporește siguranța transporturilor, grație dispozitivelor perfecționate pentru înscrierea în curbe și frânelor mai puternice.

5. Se pot lungi distanțele de transport cu caii, ca urmare a mersului mai lesnicios și mai rapid al acestora.

6. Avantajele expuse mai sus se traduc printr'o sporire a încărcăturilor cu 50%, pentru aceeaș forță de tracțiune și printr'o reducere a cheltuelilor (inclusiv amortizarea) de circa 30% (după Windirsch, 7).

Ținând seama apoi, de proprietatea ce au vehiculele cu camere de aer, de a cruța platforma drumurilor, precum și de a nu face sgomot și praf, utilizarea lor este foarte indicată în orașe pentru transporturile de lemne de foc la domiciliile cumpărătorilor. Deasemenea ar trebui folosite pentru transporturile de lemne, ce parcurg o parte din rețeaua de șosele asfaltate, căreia vehiculele cu roți șinuite îi aduc atâtea stricăciuni.

Pe drumuri noroioase, rău întreținute, avantajele utilizării acestor vehicule perfecționate se reduc considerabil. In asemenea cazuri trebuie procedat mai întâi la o ameliorare a drumurilor și numai după aceea la modernizarea vehiculelor.

Literatură:

1. Ebner Dr. A.: Vorversuche mit neueren Geräten zum Ausrücken von Stammholz, Fw. Centralblatt **58**, 618—632, 1936.
2. Glück K.: Luftbereifter Pferdewagen und Holzgas-Lastauto, Wiener Allg. F.- u. J. Ztg. **54**, 75—76 și 80—81, 1936.

3. Hauska Dr. Leo, Prof.: Das forstliche Bringungswesen Oesterreichs, Budapest, 1936.
4. Hillgarter Fr.: Kritische Betrachtungen über den neuzeitlichen luftgummibereiften Pferdewagen und dessen Verwendungsmöglichkeiten im Forstbetriebe, Wiener Allg. F. u. J. Ztg. **54**, 151—152 şi 155—156, 1936.
5. Idem: Halbe Zugkraft oder doppelte Last, în acelaş loc, **54**, 161—162, 1936.
6. Les transports sur pneumatiques en forêt, Bull. de la Soc. Centrale forestière de Belgique. Oct. 1937 (fără indicarea autorului).
7. Windirsch, Dr. J.: Beiträge zum forstlichen Transportwesen in Deutschland mit besonderer Berücksichtigung der Strassenfahrzeuge. Ztschr. f. Weltforstwirtschaft, V, 4, 1938.

Prospecte:

Următoarele firme de specialitate au binevoit a-mi pune la dispoziţie prospecte şi a-mi da informaţiuni:

1. Hofherr-Schrantz — Clayton — Shuttleworth, Wien XXI, prin reprezentanţa pentru România, Bächer — Clayton — Melichar, S. A. R., Str. Armenească 10, Bucureşti I.
2. Joh. Zellinger — Linz, Spezialfabrik für Nutzwagen, Linz-Donau, Goethestr. 22.
3. K. E. Damisch, Fabrik luftbereifter Pferdewagen, St. Pölten.

Această din urmă firmă s'a oferit a trimite un vehicul de probă, la preţ scăzut.

Véhicules à roues pneumatiques pour le transport du bois par la traction animale.

Les transports du bois avec de véhicules par la traction animale jouent dans l'économie forestière roumaine un rôle tout à fait remarquable. Les exploitations des bois de la plaine et des petites collines du pays ont un caractère saisonier, les travaux d'abatage, façonnage, vidange et transport étant faits par la main d'oeuvre et par les attelages paysanes pendant l'hiver. A cette époque le labourage des champs cesse presqu'entièrement et les travaux dans la forêt assurent la prosperité de beaucoup d'exploitations agricoles des régions boisées.

Et pourtant, cet ancien moyen de transport coûte, même à courtes distances, bien plus cher qu'autres véhicules modernes, comme les autocamions, les tracteurs à remorque etc.

L'auteur décrit les nouveaux véhicules à traction animale, construits en Autriche, Allemagne et d'autres pays, pour le transport des troncs d'arbre très longs et du bois de chauffage. Ces véhicules ont un

squelette métallique, des bandages à pneus et des roulements à galets ou SKF, puis des dispositifs perfectionnés pour assurer la convergence des essieux dans les courbes de la route et pour le frainage énergique sur 2 ou 4 roues.

Après un exposé critique des essais faits à l'étranger sur les avantages qu'offre l'utilisation de ces véhicules modernes pour le transport du bois, l'auteur arrive à la conclusion que:

1. L'emploi des bandages à pneus reduit l'effort de traction et cause des dégâts moins importants aux routes et aux semis.

2. L'utilisation des roulements donne une économie de la force motrice, qui va jusqu'à 50%, augmentant de cette façon les charges utiles à double.

3. Ces véhicules réclament des frais d'entretien moins importants, augmentent la sureté des transports et les distances de livraison par la traction animale.

4. Par ces faits, les frais de transport se réduissent de 30% en comparaison des véhicules à bandages métalliques.

L'auteur recommande l'utilisation de ces véhicules modernes surtout pour le transport du bois de chauffage dans les villes, ensuite pour les transport qui se font sunt les routes asfaltées pendant les derniers ans.

REFERATE—COMENTARII

PREȚURI UNITARE LA CASA PĂDURILOR

— Norme și dispoziții pentru reglementarea lor —

de Inginer I. LUNGU

Intr'un articol din numărul trecut al revistei, am arătat felul cum se stabileau prețurile unitare la Casa Pădurilor prin tarife și apoi am dat detalii asupra analizelor de prețuri folosite în serviciu, începând cu anul 1930.

In afara celor arătate acolo, dela înființarea CAPS.-ului până astăzi, s'au mai dat o serie de norme și dispoziții privind, fie prețurile pe piața de desfacere, fie valoarea loco pădure a produselor CAPS.-ului. Privind acestea în ansamblu lor însă, nu găsim în ele spiritul unei politici a prețurilor și o evoluție normală.

Aceasta poate și în urma faptului că odată cu desființarea tarifelor avute de fosta Casa Pădurilor, problema prețurilor unitare nu a mai fost urmărită de un serviciu care ar fi trebuit să existe la CAPS. pentru tarife, așa cum are orice mare instituție comercială.

Să analizăm în mod cronologic dispozițiunile și normele în chestiune pentru a vedea concluziile ce se desprind.

Prețul plafon pentru rășinoase.

La începutul anului 1931 — adică într'o perioadă de plină criză pe piața lemnului — au fost introduse analizele de prețuri.

Rezultatul a fost că sub influența spiritului care stăpânea piața și deci a informațiilor ce puteau să aibă estimatorii

CAPS.-ului, preţurile unitare pe picior, ce erau stabilite în special pentru lemnul de lucru, erau foarte mici. Astfel în mod destul de curent se găseau preţuri de 25—65 lei/mc. lemnul rotund de răşinoase. Cu aceste preţuri gospodăria pădurilor ar fi mers către faliment.

Aceasta face ca în toamna anului 1931 Casa Pădurilor să introducă preţul plafon de 80 lei/mc. de răşinoase. Sub acest preţ nu se puteau face estimaţii. Acest preţ plafon, precum însăşi ideea în sine, este primit cu critici foarte severe atât din partea cumpărătorilor, cât şi din partea estimatorilor C. A. P. S.-ului.

CAPS-ul s'a menţinut însă pe punctul său de vedere un timp destul de îndelungat şi astăzi judecând chestiunea vedem că avea dreptate. Era firesc ca proprietarul care avea o marfă de vânzare, ce nu se deteriora dacă mai aştepta câţiva ani cu desfacerea ei, să zică: „nu vând decât dacă mi se asigură un preţ rentabil". Precum tot de înţeles este, că atunci, când în valoarea unui produs pe piaţa de desfacere, preţul materiei brute intră cu abia 1/4, vânzătorul materiei brute să pretindă ca restul cheltuelilor de 3/4 să fie şi ele comprimate în aşa fel încât industriaşul sau negustorul să poată plăti celui ce desface materia primă un preţ acceptabil.

Trebue, în calitate de estimatori să fim convinşi că un industriaş de cherestea care nu-şi găseşte rentabilitate de a lucra cu 80 lei/mc. preţ la tulpină, chiar dacă i se va vinde lemnul cu 65—70 lei mc. nu va putea exista.

Aplicarea preţului plafon a avut însă şi un rezultat rău, căci mulţi estimatori s'au obişnuit cu el şi au început a-l considera ca un preţ mediu, iar la întocmirea analizelor de preţuri, căutau să ajungă la preţuri aproape de preţul plafon.

Preţuri pentru lemnele de foc date la autorităţi.

Începând cu anul 1931 CAPS.-ul a fost încredinţat cu livrarea lemnelor de foc pentru autorităţi. Preţurile la început s'au fixat de organele regionale sau locale CAPS. de comun acord cu organele autorităţilor respective.

Ulterior s'au fixat preţuri de comun acord între CAPS.

şi oficiul central de licitaţii, pentru a se ajunge în anul 1933 la forma folosită şi astăzi, anume că toate preţurile lemnelor de foc, pentru autorităţi, după ce se stabilesc de CAPS. de comun acord cu Oficiul central de licitaţii, se publică prin Monitorul Oficial pe localităţi, sub formă de tarif.

Acest fel de a lucra cred că ar fi util de folosit şi în normalizarea întocmirii analizelor de preţuri.

Preţuri pentru vânzarea cherestelei.

La începutul activităţii CAPS.-ului preţul de vânzarea cherestelei se fixa prin tarife stabilite pentru fiecare fabrică.

Incepând cu anul 1934 s'a produs o schimbare fundamentală de organizare a tarifelor şi anume, sub influenţa cartelului firmelor mari pentru vânzarea cherestelei, s'au introdus tarifele folosite de acesta cari prevăd preţuri loco gara de destinaţie a cumpărătorilor. In mare, ţara este împărţită în 9 regiuni şi anume: 1) Basarabia şi Bucovina, 2) Moldova, 3) Bucureşti, 4) Oltenia, 5) Muntenia, 6) Dobrogea, 7) Banat, 8) Ardealul de Nord şi 9) Ardelul de Sud. Fiecare regiune îşi are tariful ei, iar preţurile diferitelor localităţi se stabilesc cu o chee arătată în tariful respectiv, numită lista parităţilor.

Acest fel de tarife au avantaje necontestate, au însă desavantajul că noi nefăcând parte din cartel, interesele noastre n'au mers totdeauna exact paralel cu ale cartelului şi din această cauză uneori am suferit. Afară de aceasta din motive de combaterea speculei nu întotdeauna am fost lăsaţi de Ministerul de Agricultură şi Domenii să ne mişcăm cu preţurile paralel cu urcarea pieţii cherestelei. Nu s'a ţinut seama că noi nu suntem unul din factorii cei mai principali cari o influenţăm, şi nici de covârşitoarea influenţă a pieţii externe. Astfel în toamna anului 1936 noi n'am urcat tarifele la timp, negustorii au cumpărat dela noi cu preţuri mici şi au vândut cu preţuri mari. Consumatorii au primit marfă tot cu preţ mare, iar beneficiul în loc să meargă la CAPS. a mers la negustori.

Tarifele dirijate pe toată ţara au avut însă bunul rol că ne-au dat posibilitatea ca din actele estimative ale prudocţiei cherestelei să ne putem uşor da seama de preţul mediu de vânzarea cherestelei în diferite localităţi din ţară.

Tarifele pentru vânzarea cherestelei de stejar şi fag la început, s'au făcut independent pentru fiecare fabrică; mai

în urmă s'au coordonat pentru toate fabricele ţinându-se seamă de poziţia fabricelor faţă de centrele principale de desfacere şi de calitatea lemnului brut din care rezultă acele produse.

In ce priveşte vânzările pentru piaţa externă ele s'au ghidat începând cu anul 1933 de normele fixate de Ugir pentru întreg exportul ţării.

Informaţiuni comerciale

In anul 1933 a luat fiinţă la Galaţi Reprezentanţa Comercială CAPS, căreia, deşi din spirit centralist, nu i s'a atribuit rolul ce trebuia să-l aibă, nu-i putem neglija însemnătatea.

Reprezentanţa şi-a înţeles dela început rolul, trimiţând periodic administraţiei centrale rapoarte informative asupra pieţei, pe cari mai târziu le-a trimis în copie şi Direcţiilor Regionale. La timpul său acestea le-au comunicat organelor în subordine.

O greutate însă ce au întâmpinat în special organele locale, depe teren, la folosirea acestor date, precum şi la folosirea acestor date, precum şi la folosirea tarifelor minimale ale Ugirului, pentru informaţie, este că aceste preţuri nu erau prelucrate la posibilitatea lor de folosire.

Astfel ar fi fost necesară o transformare a preţurilor în lei, arătarea valorii fobului sau cifului, scontul, comisionul etc.... pentru ca scăzând acestea împreună cu costul transportului, să se poată obţine uşor preţul în staţia de încărcare. De asemenea ar fi necesar să se arate influenţa ce o au diferitele preţuri asupra preţului mediu de vânzarea cherestelei, care în special interesează pe şeful de Ocol sau inspectorul de control în vederea estimaţiilor.

In ultimele rapoarte informative Reprezentanţa a mai dat unele din datele de mai sus, totuşi credem că ar mai fi încă lucruri de complectat pentru a uşura informaţia, în special a organelor, cari au mai puţin de lucrat cu exportul, direct.

Preţuri de vânzarea lemnului brut stabilite direct din preţul mediu de vânzarea cherestelei.

Anul 1933 aduce o inovaţie în ce priveşte preţul lemnului brut vândut Cooperativelor, care în unele cazuri a costat destul de mult CAPS-ul.

Anume preţul lemnului brut se ia drept o cotă parte (de

ex. într'un caz 11,3%) din prețul mediu de vânzarea cherestelei, plus o cotă de 15% din beneficiul net.

Prețul mediu de vânzarea cherestelei se ia după cel realizat de Cooperativă în anul precedent, iar asupra gestiunii Cooperativei CAPS-ul nu are nici un drept de control atât asupra cuantumului prețului de vânzare, cât și asupra cheltuelilor.

CAPS-ul are drept să controleze numai înregistrările contabile, ceea ce echivalează cu un control nul.

In baza unor asemenea contracte astăzi CAPS-ul vinde lemnul brut cu 78 lei mc, plus 2 până la 4 lei mc. cota de 15% din beneficiul net, când în realitate ar trebui să obțină la tulpină în locurile respective 180—250 lei mc. brut.

Prețuri pentru vânzarea lemnului brut de stejar.

CAPS-ul în calitate de mare proprietar de lemn brut de stejar, care-și dă seama de scăderea din ce în ce a posibilităților de stejar de exploatat și de creșterea corespunzătoare de preț, a căutat să reglementeze la mijlocul anului 1936, aceste prețuri în tot cuprinsul țării, stabilind printr'un tarif, — prețurile de vânzare pe dimensiuni și calități, la stațiile de încărcare. Deși chestiunea sorturilor de material prevăzute în aceste tarife n'a fost suficient studiată, totuși putem spune că normalizarea bazelor de întocmirea analizelor de prețuri, indicându-se prețul ab stația de încărcare cea mai apropiată, reprezintă un mod de a vedea înaintat.

Ultimele norme date de CAPS referitor la stabilirea prețului la tulpină.

Jumătatea a doua a anului 1936, în urma schimbării conjuncturei pieței externe, a adus schimbări mari de prețuri pentru produsele lemnoase și în țara noastră, în special pentru lemnul de lucru.

Modul de organizare al CAPS-ului cu această ocazie s'a dovedit a nu fi suficient de bine pus la punct pentru a se trage maximum de foloase. Anume înțeleg prin aceasta că atât acei cari estimau, cât și cei cari vindeau, nu aveau la îndemână

suficiente informaţii pentru a ridica, fie preţurile la tulpină, fie preţurile de vânzare în ritmul urcării pieţii. Aş caracteriza această situaţie cu aceea ce numim la un cântar, sensibilitate spre diferenţă de exactitate.

La începutul lunei Ianuarie a anului curent odată cu dispoziţiunea de a se revizui estimaţiile tuturor materialelor, s'au dat şi instrucţiunile menite să pună la zi chestiunea preţurilor unitare din estimaţie.

Voiu căuta să analizez aceste instrucţiuni prin prisma întregei probleme a analizelor de preţuri.

Din punct de vedere principial aceste instrucţiuni au desavantajul că nu-şi precizează dela început obiectul, adică dacă ele au rostul să normalizeze preţul de vânzare al materialelor gata fasonate şi aflate în depozite sau preţul de vânzare la tulpină. De asemenea nu ţin seamă şi nu fac aproape de loc legătură cu trecutul.

Să analizăm pe rând :

In mare, instrucţiunile se împarte în 3 capitole.

a) Lemnul de stejar cu subdiviziunile lemn rotund şi cherestea.

b) Lemnul de răşinoase cu subdiviziunile lemn rotund şi cherestea.

c) Dispoziţiuni generale pentru vânzarea cherestelei.

O primă lipsă se vede în aceste instrucţiuni în faptul că nu se ocupă de loc cu lemnul de foc în general, apoi cu lemnul de lucru de alte esenţe ca fag, teiu, plop, anin, frasin, etc.

In ce priveşte lemnul de stejar, după o judicioasă studiere a claselor de stejar se fixează şi preţurile minimale ab staţia de expediţie considerându-se preţul pentru acelaşi sortiment egal în orice staţie din cuprinsul ţării, fie că materialul respectiv provine dintr'un ocol îndepărtat, fără o piaţă de consumaţie aproape, cum ar fi de exemplu Roznovul, fie dintr'un ocol apropiat Bucureştiului cum ar fi Gruiu sau Ţigăneşti. Această lipsă face să fie întunecată întreaga parte bună a stabilirii preţurilor de clase.

De altfel, clasificarea în prea multe categorii, face pe estimator să se ghideze mai greu în alegerea unui preţ mediu din aceste preţuri. In cazul unei vânzări, fiind vorba de preţuri minimale fixe pentru materiale cari nu mai pot întârzia cu desfacerea, fiindcă sunt fasonate şi expuse deprecierii, leagă prea mult pe vânzător, în staţiile situate prea izolat, faţă de centrele principale de consumaţie.

Sistemul acesta de preţuri se pretează foarte bine pentru mărfuri monopolizate, ceeace nu prea e cazul aici, deşi în subsidiar cam acestea se înţelege.

Chestiunea preţurilor cherestelei de stejar este lăsată pe seama unor tarife care vor apărea.

Şi pentru lemnul de răşinoase, instrucţiunile au lipsuri. După o analiză a chestiunei rămâi cu convingerea că s'ar urmări numai stabilirea unor preţuri de rentă pentru materialele ce se industrializează în regie proprie în fabricile CAPS.-ului.

Dar în acest caz nu se înţelege ce rost au preţurile de rentă pentru antrepriză.

Dacă n'ar fi vorba de nişte preţuri medii ci de unele de plafon, atunci am înţelege că pentru bazinele cari alimentează fabricile respective s'au fixat preţurile de rentă plafon respective. Ce poate să înţeleagă estimatorul din aceste preţuri medii dacă nu-i sunt cel puţin indicate preţurile pe piaţa de desfacere dela care s'a pornit în analiză şi nici cheltuelile de exploatare, transport, industrializare şi comercializare?

Pentru lemnul rotund de răşinoase care nu este bun de fabrică, instrucţiunile sunt şi mai vagi, spunând că el se stabileşte dela caz la caz de Casa Pădurilor.

Capitolul Dispoziţiuni generale pentru vânzarea cherestei se mărgineşte la a centraliza toate vânzările de cherestea în mâinele Centralei CAPS.

In luna Aprilie 1937 în complectarea ordinului de mai sus s'a dat un ordin pentru normalizarea preţurilor piloţilor, care reprezintă de fapt numai o majorare a vechiului tarif.

Un ultim ordin din luna Decembrie 1937 reglementează din nou preţurile stejarului majorându-le faţă de cele de mai sus.

Totodată noul tarif se extinde şi la buştenii de salcâm, frasin, platin, teiu, anin şi plop, stabilind preţurile acestora în raport cu cele ale stejarului, după caz, prin majorare sau micşorare cu o anumită sumă.

Comitetul de Direcţie cu ocazia aprobării acestor tarife sesizând partea slabă a lor, a făcut următoarele rezerve:

a) Ele se introduc numai cu titlu de încercare pe timp de 3 luni, în care timp organele exterioare să-şi facă observaţiunile necesare.

b) Antrage atenţia asupra posibilităţii de variaţie a preţurilor dela localitate la localitate, chiar când acestea sunt vecine şi arată că trebue să ne ferim de sistemul comod al preţurilor uniforme şi unice pentru localităţi cât mai întinse.

Faţă cu toate cele arătate mai sus să vedem acum cari sunt concluziunile cari se desprind:

Concluziuni.

Din cele arătate mai sus rezultă că administraţia CAPS. trebue să se preocupe mai de aproape de dirijarea şi uniformizarea preţurilor unitare fie de estimaţie, fie de vânzare, urmând să le coordoneze în aşa fel în cât din punct de vedere principial nimic să nu se poată imputa. Lucrarea nu este uşoară ţinând seama că este varba de actele de comerţ în care CAPS-ul nu are în întregime cuvântul, deşi este cel mai mare producător din ţară.

Analizele de preţuri trebuesc în această reorganizare păstrate ca fiind singurele mijloace de a putea stabili într'un anumit punct şi la un anumit timp valoarea cea mai apropiată a materialelor.

Punerea tuturor informaţiilor la îndemâna estimatorilor şi a organelor de vânzare, pentru a putea lucra în deplină cunoştinţă de cauză şi folosind toate rezultatele exploatărilor şi comercializărilor ce se fac de diferitele organe ale CAPS.-ului, constitue un imperativ.

In domeniul preţurilor chestiunea trebue îndrumată pe 3 planuri şi anume: al preţului de vânzare în piaţa de desfacere, al cheltuelilor, al preţului la tulpină.

Pe planul preţului de vânzare în piaţa de desfacere, este necesar a se indica, nu preţuri minimale, ci preţuri medii pentru a se putea da o oarecare posibilitate de mişcare estimatorului după caz, totuşi însă având o bază sigură dela care porneşte.

Ar fi necesar să se emită lunar sau bilunar liste de preţuri medii calculate în felul cum se uzitează astăzi la vânzarea cherestelei de răşinoase la intern pe centre principale de desfacere, cu o listă a parităţilor.

Pentru fiecare Direcţie Regională ar trebui să se facă un studiu comercial al centrelor de vânzare şi centrelor de consumaţie. Aceasta bine înţeles referitor la toate categoriile de produse şi la tot felul de esenţe. Datele ce se comunică să fie în aşa fel studiate şi date de organele centrale în cât ele să poată fi folosite foarte uşor de organele locale.

Pe planul cheltuelilor să se uniformizeze modurile de stabilire cum s'a arătat la Cap. III al articolului nostru „Ta-

rife şi analize de preţuri" publicat în numărul trecut al revistei. Să se facă formulare bine studiate, care întotdeauna să se miște pe linia de evoluţie a politicei tarifare. De asemenea să se comunice anumite date medii pe tot CAPS.-ul ca cheltueli de debitare, arenzi de fabrici, cost transport pe linii ferate calculate pe tona Km. etc.

Pe planul preţului la tulpină.

Pornind dela principiul că „nu vând decât dacă-mi convine" să se menţină anumite preţuri de plafon inferior.

Executarea unui asemenea plan, ţinând seamă de toată experienţa trecutului nu este posibil decât dacă în Centrala CAPS. se înfiinţează un serviciu al tarifelor, independent de organele încredinţate cu vânzarea şi dotat cu personal bine cunoscător în domeniul comerţului lemnului, cu practică îndelungată în calculaţii de preţuri şi care să cunoască bine şi chestiunile de industrializare, fără de cari cunoştinţe nu se poate mişca nimeni în domeniul preţurilor lemnului de lucru.

O ultimă concluzie: Schimbarea dela sistemul actual la noul sistem trebue să se facă pe cale de evoluţie şi nu de revoluţie şi în cursul realizării scopului urmărit să se ţină mereu seama de greutăţile întâmpinate.

Altfel, toată schimbarea, în loc să fie o îmbunătăţire, ar însemna încă una din măsurile centralizatoare care paralizează activitatea organelor exterioare.

Ueber die einheitliche Preise der Staatsforstverwaltung.

Les prix unitaires de l'Administration des forêts de l'Etat.

En deux articles successifs, l'auteur montre d'abord la structure, les avantages et les désavantages des tarifs des prix de vente employés jusqu'à présent par l'Administration des forêts domaniales.

En continuant il soummet à un ample examen les analyses des prix que la même Administration utilise comme base pour la fixation des prix.

Ensuite, il cherche à tirer des conclusions pratiques en vue d'aboutir à un procédé standard d'estimation et à une coordination des prix sur tout le territoire du pays.

CORECȚIUNI DE TORENȚI PE VALEA PRAHOVEI

de AT. HARALAMB

Partea din basinul râului Prahova, cuprinsă între Câmpina și Sinaia, este cunoscută drept una din regiunile cu mulți torenți în plină activitate.

Faptul că de-alungul acestei văi se află una din cele mai importante și circulate artere de comunicație, a făcut ca, mai înaintea multor altor regiuni, poate și mai grav atacate de eroziune, să atragă asupră-i atențiunea atât a oamenilor de știință, cât și a autorităților, de a o studia și de a lua măsuri de îndreptare.

Astfel, încă din anul 1886, silvicultorul P. S. Antonescu-Remuși, publică un studiu privind „Cauzele și remediile înnecurilor și depunerilor" din această regiune.

Ad-ția Căilor Ferate, în urma nenumăratelor pagube provocate de acești torenți și mai ales după marea viitură din 1905, se hotărăște să execute o serie de lucrări de corecțiune (baraje) în câțiva dintre cei mai periculoși.

De curând, Direcțiunea Regimului Silvic și apoi Direcțiunea Ameliorării terenurilor degradate, a luat în studiu și problema refacerii acestei regiuni, stabilind un prim perimetru pe teritoriul comunei Comarnic.

Pentru cei cu preocupări în acest domeniu de activitate, cercetarea regiunii și a lucrărilor deja executate, prezintă un deosebit interes, putând trage multe învățăminte.

In cele de mai jos, ne permitem să deprindem câteva observațiuni rezultate din vizitarea atât a lucrărilor vechi, executate de C.F.R., cât și a celor recent întreprinse de Direcția Regimului Silvic.

A. — **Lucrări executate de Căile Ferate.**

Această administrație a executat, așa cum am amintit mai sus, o serie de baraje de-alungul celor mai de seamă torenți situați între Sinaia și Comarnic, atât pe dreapta cât și pe stânga Prahovei. Atenția acestei Administrații s'a îndreptat însă în special asupra torentului Valea lui Bogdan, care provoca cele mai multe pagube.

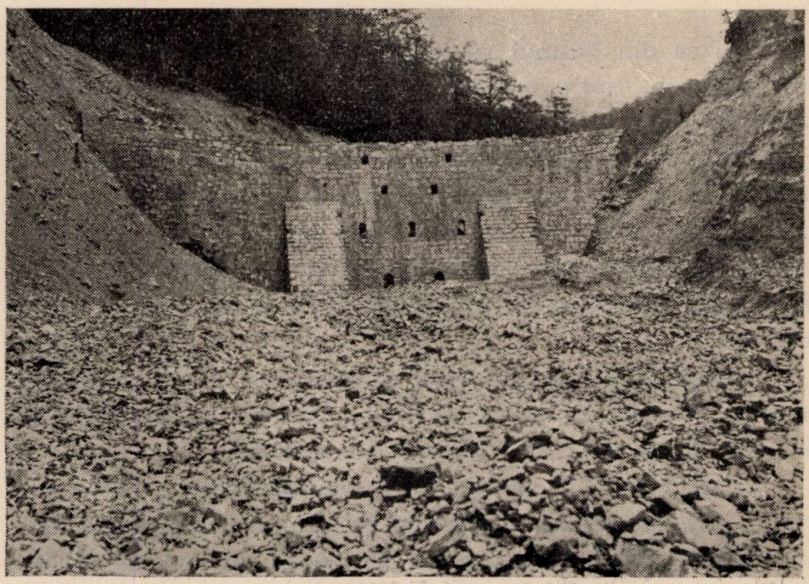

Clișeu At. Haralamb

Fig. 1. — Torentul Valea lui Bogdan. Baraj rău încastrat. O aripă ruptă; cealaltă amenințată.

Barajele, executate din piatră cioplită cu mortar, sunt de tip mare, rectilinii și uneori curbilinii, fără cuvetă. Pentru a da o idee de mărimea lor, menționăm că primul baraj din Valea lui Bogdan (cel mai mare dintre toate) are 12 m înălțime și mai bine de 70 m lungime. Sunt baraje zise de reținere, destinate să acumuleze în spatele lor materialele săpate și transportate de apele mari ale torenților.

Căile Ferate s'au mărginit însă numai la executarea aces-

tor baraje și nimic mai mult; ba ceva mai mult, nici acestea n'au fost făcute în număr suficient.

Datorită mărimii și așezării favorabile a unora dintre ele, s'a putut reține în spatele lor cantități foarte mari de materiale de transport.

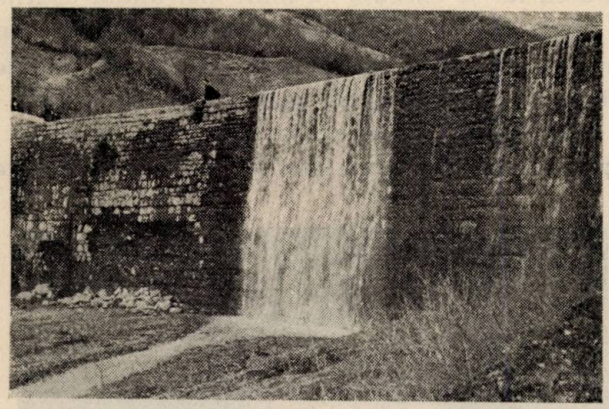

Clișeu Trifăuescu

Fig. 2. — In apropiere de Comarnic, surpări într'un baraj executat de C. F. R.

Intrucât nu s'au luat măsuri ca atât prin lucrări de artă, cât mai ales prin împăduriri și regazonări să se suprime răul la origina lui — în basinele de recepție ale torenților, — aceste baraje, cu toată mărimea lor, nu puteau să aibă decât un efect limitat. In scurt timp, capacitatea lor de reținere a fost atinsă. Din acel moment, materialele provenite din basinele de recepție, unde torenții activau nestingheriți, erau transportate în Prahova. Măsura luată de Administrația Căilor Ferate de a supraînălța, în câteva rânduri, unele din aceste baraje, nu putea să ducă la alt rezultat. Din contră putea să puie în primejdie stabilitatea barajelor.

Iată deci cum numai lucrările de artă, ele singure, nu sunt capabile să suprime răul, dacă nu sunt însoțite de lucrări de împădurire și de regazonare.

Nu se poate, se înțelege, tăgădui că aceste baraje, în afară de materialele reținute, acolo unde au fost executate în număr suficient, au fixat fundul torenților, dând în acelaș timp și

stabilitate malurilor. Dar acest rezultat putea fi obținut tot așa de bine cu baraje de tip mai mic sau numai cu simple praguri. In plus, acestea ar fi costat mult mai puțin, iar în caz de ruptură nu ar fi prezentat pericolele marilor baraje. Ruperea unui baraj mic nu se face cu nimic simțită, iar reconstruirea sau repararea lui se execută cu mult mai multă ușurință decât în cazul unuia mare și costă, se înțelege, mult mai puțin.

Un alt fapt, demn de relevat. Puține din aceste baraje nu prezintă stricăciuni. Ceva mai mult, unele sunt complet distruse. Un astfel de caz se întâlnește în torentul care se găsește pe dreapta Prahovei, cam în fața gării Comarnic. Este

Clișeu Tritănescu

Fig. 3. — Baraj de piatră cu mortar executat de Regimul Silvic în perimetrul Comarnic.

știut că orice lucrare, oricât de bine ar fi făcută, și din oricât de bun material, cu vremea se uzează, se deteriorează chiar, dacă nu este întreținută. Supravegherea și întreținerea lucrărilor de plină desfășurare. Deaceea, atunci când este vorba de lucrări de corecțiune sunt cu atât mai imperios cerute, cu cât ele sunt puse să lupte împotriva forțelor distrugătoare ale naturii în corecțiune de torenți, se cere ca imediat ce s'a produs undeva o slăbire sau o ruptură, să se întărească, să se repare fără întârziere. Altfel stricăciunea se mărește cu o repeziciune uimitoare, punând în pericol de distrugere întreaga lucrare.

In cazul barajelor de cari ne ocupăm, a mai întârzia, înseamnă a expune unei complete distrugeri lucrări cari au costat zeci de milioane de lei.

Dar neglijarea acestor lucrări și nerepararea stricăciunilor, mai este condamnabilă și din alt punct de vedere.

Cine a văzut barajele din torentul Valea lui Bogdan, poate să-și dea imediat seama de cantitatea imensă de materiale de transport acumulată în spatele lor. Ruperea lor, sau numai a unuia dintre ele, în momentul unor ploi generale abundente, sau a unor ploi torențiale excepționale, va provoca un adevărat dezastru.

Clișeu At. Hor.

Fig. 4. — Mici praguri de piatră uscată în perimetrul Comarnic.

Aceste baraje mai sunt amenințate cu distrugerea și din anumite insuficiențe de construcție. Astfel, din cauza puținei lor încastrări în malurile torenților, apele atacând în aceste părți, amenință cu desvelirea și distrugerea aripilor, fapt care va aduce după sine distrugerea întregei lucrări. Anumite breșe de acest fel s'au și produs.

Deasemenea, din cauza necompletării lucrărilor, unele baraje sunt săpate de apă la temelie în aval, situație care necesită lucrări complimentare: baraje intermediare, contrabaraje sau radiere.

Ce rămâne de făcut, în situația de azi ?

1. Acolo unde lucrările de corecțiune nu au fost distruse,

să fie ţinute în bună starea, făcându-li-se imediat reparaţiunile necesare. De asemenea, să se complecteze numărul lor.

2. Să se lucreze neapărat în basinele de recepţie, făcându-se corecţiuni, împăduriri şi reînierbări.

B. — **Lucrările Regimului Silvic.**

Anul 1930 ne-a adus, în sfârşit, legea pe baza căreia să se poată porni cu nădejde lupta pentru refacerea terenurilor degradate. Direcţia Regimului Silvic din Ministerul de Agricul-

Clişeu J Messines

Fig. 5. — Praguri de piatră uscată şi drenaje într'un torent important din Savoia franceză.

tură şi Domenii a fost însărcinată cu aplicarea dispoziţiunilor acestei legi. Ulterior această sarcină a fost trecută Direcţiei Ameliorării terenurilor degradate şi a administrării pădurilor particulare administrate de Stat, din acelaşi Minister.

Dispunând de fonduri puţine, organele silvice au pornit totuşi la lucru, întocmind proectele de ameliorare prevăzute de lege. In basinul Prahovei au întocmit proectul „perimetrului" Comarnic, iar de curând au şi început executarea lucrărilor. Ele nu sunt încă terminate. Lipsa fondurilor pare a fi o piedică serioasă în desăvârşirea lor.

Cercetarea puținelor lucrări deja executate în perimetrul Comarnic, nu este lipsită totuși de învățăminte.

Lucrările de corecțiune. Deocamdată s'au construit câteva baraje (cinci, dacă nu mă înșel), din piatră cu mortar. Piatra, negăsindu-se la fața locului, a fost adusă din altă parte.

De remarcat că și organele silvice au construit tot baraje mari; nu însă din cele de reținere. Acestea nu sunt, se înțelege, de mărimea celor construite de Calea Ferată, căci și situația este cu totul diferită.

Barajele — bine executate — sunt rectilinii și au cuvetă.

Ținând însă seamă de micimea aparatului torențial unde s'a lucrat, precum și de faptul că organele silvice, nu angajează lucrări parțiale ca cele dela C. F. R., ci au ca țintă finală împădurirea, socotim că pragurile ar fi fost suficiente pentru a putea obține rezultatele voite.

S'au făcut, este drept, de probă, în niște ogașe și 2—3 praguri din piatră fără mortar (praguri din piatră uscată, cum li se mai spune), folosindu-se piatra găsită la fața locului.

Curând însă s'au stricat. Era și natural să se strice, căci pietrele nu erau cu mult mai mari decât o cărămidă. Ori este știut că în asemenea cazuri se folosesc întotdeauna blocuri mari, cioplite și aranjate cu deosebită grijă, cari abia pot fi urnite din loc de 1—2 oameni.

Pietrele întrebuințate în pragurile construite la Comarnic trebuiau fixate — cel puțin în partea de sus a pragului — cu mortar, sau folosite mai bine în gabioane. Se știe că gabioanele, acolo unde au fost încercate, au dat rezultate bune. In alte părți Regimul Silvic a făcut frumoase lucrări de această natură.

Ar fi fost bine credem să se fi făcut și lucrări de lemn. Sunt împrejurări unde putem avea lemnul la îndemână, costul lucrărilor de acest fel găsindu-se sub al celor din piatră. Nu trebuie să scăpăm din vedere că în anumite țări, ca Franța și Italia, dacă s'a întrebuințat aproape cu exclusivitate piatra, aceasta s'a făcut pentru motivele că o găseau chiar în albia și malurile torenților și pentrucă lucrau în regiuni unde nu era lemn.

b) Lucrările de împădurire. Odată cu lucrările de corecțiune, în perimetrul dela Comarnic s'au început și cele de împădurire. In acest scop s'a folosit în special pinul silvestru sprijinit de gărdulețe pe coastele goale prea înclinate. Lucrările sunt promițătoare de rezultate frumoase.

S'a plantat însă și unde nu trebuia și anume pe suprafețe de teren în alunecare, situații destul de obișnuite în această regiune. In asemenea cazuri ar trebui să se facă, în prealabil lucrări de drenarea terenului, care să-i asigure mai întâiu stabilitatea și numai după aceea să se împădurească. Numai împădurirea singură nu poate da rezultate, mai ales când în acest scop se folosesc specii rășinoase.

In ce privește speciile de întrebuințat pentru stăpânirea acestor terenuri, socotim că este cazul să se folosească cât mai mult foioasele (arbori și arbuști). Cătina albă (Hippophaië rhamnoides L.) trebuie să se impuie atențiunei noastre, ea fiind indicată și de natură, drept specie de primă împădurire.

In sfârșit, o altă măsură, atât curativă cât și preventivă, în aceste terenuri așa de expuse alunecărilor, este interzicerea culturilor agricole cari necesită mobilizarea solului. Se pot întâlni aci locuri unde solul este mobilizat pe suprafețe destul de mari. Să se sfătuiască populația să folosească terenurile mai ales ca fâneață și numai în mod excepțional ca livadă; în niciun caz pentru altfel de culturi agricole.

Pentru a încheia, este de dorit ca lucrările odată pornite să fie executate în totalitatea lor, în cât mai scurt timp cu putință. Numai făcând deodată toate lucrările prevăzute, putem să obținem rezultatele scontate. Lucrările parțiale, executate în timp lung, reușesc mai totdeauna să compromită ideia de restaurarea terenurilor degradate. Ministerul de Agricultură și Domenii trebuie deci să acorde fondurile necesare pentru ca să se ducă la bun sfârșit lucrările proectate.

Wildbachverbauung im Prahovatal.

Correction de torrents dans la vallée de Prahova.

La vallée de Prahova est bien connue par ses dangereux torrents.

Depuis longtemps l'Administration des chemins de fer y a fait construire une série de grands barrages de retenue. Mais elle n'a rien entrepris pour supprimer le mal à son origine.

Une investigation concernant ces torrents, montre une fois de plus que seuls les travaux d'art n'arrivent jamais à des résultats définitifs, et qu'ils doivent toujours être accompagnés de reboisements.

Récemment, le Service forestier, à la suite d'une loi spéciale votée en 1930, a commencé une action complète de restauration.

L'auteur du présent article montre quelques observations sur les travaux exécutés ou en cours d'exécution.

FIŞA DE ACTIVITATE

de V. P. NEGULESCU

Suntem în perioada dinamismului creator, când lucrările de creaţie apar pe primul plan al preocupărilor conducătorilor din ţările civilizate, care caută şi antrenează sforţările colective şi astfel ne oferă minuni de creaţie în toate domeniile de activitate.

Acest dinamism trebue desvoltat şi în ţara noastră, cu atât mai mult, cu cât avem o ţară tânără, care reclamă multă, foarte multă muncă constructivă în toate ramurile de activitate, din care unele sunt abia la început şi pe care le ştim cu toţii.

Munca creatoare n'a dat rezultate optime în Administraţia noastră de Stat, deoarece criteriul de selecţionare şi promovare în această administraţie, nu s'a bazat totdeauna pe evidenţierea acestei munci, aşa că n'a existat stimulentul muncii. Dinamica muncii constructive, nu se va desvolta, lucrări superioare nu se vor obţine până când această muncă nu va fi evidenţiată şi stimulată.

Elementul cel mai propriu pentru evidenţierea muncii este fişa de activitate, fişa muncii constructive, în care să se noteze lucrările de creaţie realizate, desigur bine reuşite şi în mărimi apreciabile.

Actuala foaie calificativă oarecum potrivită pentru calificarea funcţionarului administrativ, apare cu totul insuficientă pentru funcţionarul de creaţie (inginer, arhitect, etc.), deoarece prin ea nu se poate evidenţia munca constructivă desfăşurată.

Dacă uneori notarea în foaia calificativă este subiectivă,

neavând suficiente elemente de precizie, notarea în fişa de activitate va fi numai obiectivă, bazându-se pe date certe.

Fişa de activitate trebue să facă parte integrantă din cazierul de serviciu al funcţionarului de creaţie şi să însoţească foaia calificativă, fără de care să nu se dea calificarea respectivă.

Dintre administraţiile de Stat unde trebue să se desfăşoare multă energie constructivă şi dela care economia naţională aşteaptă realizări importante, avem: Administraţia Casei Pădurilor Statului, Direcţia Ameliorărilor şi Pădurilor Particulare Administrate de Stat şi Direcţia Regimului Silvic. Dacă avem în vedere natura preocupărilor acestor Direcţii, dinamismul creator trebue să desvolte în special în primele două administraţii, atât pentru vindecarea rănilor provocate de politicianismul nefast din trecut, cât mai ales pentru obţinerea unei gospodării forestiere raţionale.

Pentru evidenţierea cât mai obiectivă a realizărilor de creaţie ale inginerului silvic, se impune introducerea fişei de activitate şi în administraţiile silvice de Stat.

Lucrările ce urmează să se noteze în fişa de activitate sunt:

a) Ridicări în plan. Amenajări definitive.

b) Regenerări naturale prin sămânţă (arborete cu specii de elită). Regenerări artificiale. Ameliorări de terenuri degradate. Pepiniere.

c) Operaţiuni culturale.

d) Construcţiuni de fabrici, case de reşedinţă, cantoane, etc.

e) Construcţiuni de drumuri, poduri, căi ferate silvice, jilipuri, funiculare, etc.

f) Corecţiuni de ravene şi torenţi.

g) Lucrări diverse pentru protecţia pădurilor.

Lucrările ce se vor trece în fişă, vor trebui să aibă mărimi apreciabile, aşa că urmează să se stabilească — mărimea limită a lucrărilor la fiecare categorie, sub care să nu se noteze în această fişă.

Constatarea lucrărilor realizate, ce urmează a se trece în fişă, trebue să se facă de un organ superior şi anume de

inspectorul general de control, la anumite perioade şi în special înaintea termenelor de prezentare a inginerului respectiv în faţa comisiilor de înaintare.

Pentru obţinerea stimulentului, fişa de activitate trebue să apară în toate ocaziile de evidenţierea muncii:

a) La acordarea premiilor, gratificaţiilor, etc.

b) In faţa comisiilor de înaintări.

c) In momentul de selecţionare şi numire în posturile de conducere.

Selecţionarea şi numirea în posturile de conducere, se impune a se face pe baza fişei de activitate, deoarece realizarea lucrărilor de creaţie arată pe deoparte dotarea inginerului cu cunoştinţe tehnice temeinice şi energie creatoare, iar pe de altă parte, arată calitatea de şef capabil, lucrările creaţiei făcându-se de inginerul respectiv ajutat de personalul în subordine, pe care a ştiut să-l câştige prin pregătire şi prin pătrunderea spiritului de muncă.

Introducerea fişei de activitate, nu va îngreuna serviciul, deoarece întocmirea ei este o lucrare simplă, şi nici nu poate nemulţumi elementele active, prin garanţia de obiectivitate, cu care completează notarea inginerului silvic, aşa că având în vedere foloasele ce vor decurge pentru administraţiile silvice de Stat, se impune folosirea fişei.

Fişa de activitate va reduce vorbăria şi paperaseria în administraţia de Stat şi va introduce dinamismul creator, cu care se va obţine un randament superior al muncii.

Fişa de activitate va fi cheia progresului silvic.

Tätigkeitzettel.

La fiche d'activité.

L'auteur croit qu'à la base de toute sélection et promotion dans le Service doit se trouver le travail de création. Par conséquence il propose d'établir pour chaque ingénieur forestier une fiche d'activité où ils devront être inscrits tous les travaux de création réalisés dans son domaine d'activité.

PROBLEMELE ZILEI

STATISTICA FORESTIERĂ

STATISTICA NOASTRĂ FORESTIERĂ

de **Gh. I. Ionescu**

O examinare cât de sumară a publicațiilor noastre statistice apărute până acum ne arată că aceste lucrări n'au fost privite și nici executate cu seriozitate. Statistica pădurilor din 1922 s'a dovedit că prezintă atâtea greșeli și inexactități, încât datele ce conține au fost de la început considerate ca inutibilizabile. Modificările masive suferite de patrimoniul forestier al țării, în urma legiuirilor agrare survenite ulterior, a făcut ca întreaga lucrare statistică din 1922 să nu mai prezinte nici un interes.

Dar desconsiderarea de care se bucură statistica în rândurile oficialităților și majorității corpului silvic, continuă, din nefericire, și astăzi.

Unele din actualele servicii statistice de pe lângă instituțiile noastre forestiere figurează numai cu numele — pentru salvarea prestigiului instituțiilor respective; altele sunt încadrate de un personal improvizat, fără o pregătire specială sau atașament de această disciplină. Serviciul statistic a fost situat — și se poate spune că încă este — pe același plan „de importanță" cu arhiva.

Rezultatul acestor stări de lucruri se reflectă în materialul statistic forestier de care dispunem.

In adevăr, oricine are astăzi nevoe de date statistice privitoare la păduri constată că sunt vechi, incomplete și diferite de la o instituție silvică la alta, și de la o zi, la alta. De ase-

Din „Buletinul Statistic pe anul 1934 „al Casei Pădurilor

menea, în studiile bazate pe material statistic se întâlnesc aceleaşi nepotriviri.

Fără gânduri de critică, ci numai spre a contribui la evidenţierea necesităţii remedierii stării actuale, relev câteva greşeli intolerabile.

Din „Buletinul Statistic pe anul 1934 al Casei Pădurilor Statului" (pag. 24) rezultă că „totalul pădurilor" din România este de 6.336.468 ha. — fără a se preciza, dacă în această cifră sunt cuprinse şi golurile de munte şi poienile. Urmărind cifrele ce se dau, pe aceiaşi pagină, pe categorii de proprietari, găsim că România posedă:

păduri	6.376.462 ha
goluri, poeni, etc.	519.322 „
Total	6.895.784 ha

Admiţând că sub „totalul pădurilor" se dă suprafaţa împădurită, constatăm o diferenţă la acest capitol — înregistrată pe aceiaşi pagină — de numai 39.994 ha. (6.376.462 —6.336.468).

In acelaş an, după „Activitatea Direcţiunii Regimului Silvic", publicată în „Buletinul Informativ al Ministerului Agr. şi Domeniilor", suprafaţa totală a pădurilor ar fi de 6.856.426 ha, adică cu 39.358 ha. mai puţin decât se arăta în „Buletinul Statistic pe anul 1934" al CAPS-ului.

Dar „Buletinul Statistic pe anul 1935" al CAPS-ului (pag. 23) ne aduce o surpriză dureroasă (!) şi anume că suprafaţa totală afectată culturii forestiere — inclusiv goluri, poieni, etc. — a scăzut la 6.336.468 ha., adică exact la cifra pe care, în 1934, acelaş „Buletin Statistic" o dădea, într'o primă versiune, drept suprafaţă a pădurilor propriu zise. Ediţia anului 1936 păstrează cifra de 6.336.468 ha., cu menţiunea prudentă de „circa", însă fără altă indicaţie (pag. 16).

După „Buletinul Statistic pe 1935" editat de CAPS, suprafaţa pădurilor ar fi:

suprafaţa împădurită	5.828.485 ha
poieni şi goluri	507.983 „
total:	6.336.468 ha

Diferența de 559.316 ha. dintre suprafețele pădurilor (inclusiv poieni și goluri) din 1934 și 1935 ar proveni — comparând cifrele pe categorii de proprietari — din modificările suferite de patrimoniul forestier al Statului și, mai ales, dintr'o reducere de 513.278 ha. pe care pădurile particulare ar fi suferit-o între 1934 și 1935. (Celelalte categorii de proprietari își păstrează în cei doi ani, aceleași poziții). Astfel, în edițiile „Buletinului Statistic CAPS" privitoare la 1934 și 1935 se dau următoarele suprafețe, pentru pădurile particulare:

		1934	1935	1934—1935
pădure,	ha.	1.927.949	1.415.771	—512.178
poieni, goluri,	„	205.900	204.800	— 1.100
Total,	ha.	2.133.849	1.620.571	—513.278

Cum în anii 1934 și 1935 — după știința noastră — pădurile n'au suferit amputări care să însumeze peste jumătate milion hectare, socotim că la mijloc este o eroare de dimensiuni neuzitate chiar în câmpul statisticei noastre forestiere, în jurul căreia planează atâtea legende asupra sistemelor „de fabricarea" suprafețelor, claselor de vârstă, etc.

* * *

Confuzia ce creiază în spirite, erori de natura celor semnalate ilustrează cu prisosință situația gravă în care se află statistica forestieră în România și urgenta nevoie de îndreptare.

Problema normalizării exploatării pădurilor țării, care se pune azi cu atâta insistență autorităților silvice, nu se poate concepe fără a se alcătui în prealabil o statistică reală a pădurilor românești, fiindcă este unanim admis că statistica constituie „instrumentul economiei planificate în sensul cel mai larg" *). Și pădurile reprezintă, prin excelență, cea dintâi și cea mai tipică avuție care se pretează la dirijare și planificare.

Noua statistică a pădurilor românești trebue să se des-

*) W. Breisky: Die Weltlage der Statistik (pag. 3) Wien, Edit. J. Springer, 1930.

volte în condiţiuni de natură a evita repetarea greşelilor din trecut. In primul rând, se impune să poarte un gir capabil a-i asigura recalificarea în cercurile noastre. Apoi, culegerea datelor trebue să se facă după norme uniforme, ţinându-se seama de mijloacele pe care le au la îndemână organele silvice exterioare. Trebue, de asemenea, să se asigure o prelucrare ireproşabilă a materialului cules, spre a se înlocui scepticismul cu care au fost şi sunt primite publicaţiile statistice de până acum.

După părerea noastră, autoritatea indicată să dea României statistica posibilităţilor sale forestiere, este Institutul de Cercetări şi Experimentări Forestiere.

Pregătirea temeinică pe care o posedă în domeniul statisticei un număr dintre colegii noştri de la I. C. E. F. şi autoritatea necontestată a conducerei Institutului creiază condiţiunile optime pentru elaborarea statisticei pădurilor româneşti.

Spre a se înlesni colaborarea organelor exterioare pendinte de diferite instituţii silvice, şi spre a se realiza colaborarea tuturor conducătorilor oficiali, propunem înfiinţarea „Consiliului Statisticei Forestiere".

PUTEM ÎNTOCMI ACUM O STATISTICĂ BUNĂ A PĂDURILOR?

de **Z. Przemeţchii.**

Nu voi vorbi despre importanţa statisticei în economia forestieră, nici de obiectele de studiu cu care se ocupă statistica. Importanţa statisticei este evidentă şi nu se poate admite conducerea unei raţionale gospodării într'o ramură aşa de importantă din bogăţia naţională, fără cunoaşterea exactă a obiectului gospodăriei, fără cunoaşterea inventarului, adică suprafaţa pădurilor, repartiţia lor după proprietate, după natura şi compoziţia arboretelor, producţia arboretelor, în cantitate şi calitate.

Scăderea suprafeţei păduroase şi creşterea valorii lemnului ne impune aplicarea metodelor ştiinţifice în cultura şi exploatarea arboretelor existente, în afară de măsură de constrângere în folosinţa acestui bun al naturii. Se impune deci

necesitatea de a cunoaşte ce a mai rămas din bogăţiile de altă dată aşa de nemilos reduse. Se impune adică întocmirea unei statistici forestiere reale şi pe cât posibil detaliate.

Statistica, ca orice lucrare serioasă, necesită date adunate după o metodă unică, care să excludă elementul subiectiv.

Vom face aci o mică cercetare a situaţiei, spre a vedea dacă dispunem în momentul de faţă de elementele necesare pentru întocmirea unei adevărate statistici forestiere.

Suprafaţa exactă a pădurilor se calculează pe baza planurilor existente. Or, nu toate pădurile noastre sunt ridicate în plan.

Suprafaţa ocupată de diferitele specii se pot stabili având la dispoziţie descrierea detaliată şi reală a arboretelor.

Or, nu toate pădurile sunt amenajate, iar descrierea parcelară la multe amenajamente lasă mult de dorit.

Găsim deseori cazuri când arborete care diferă după compoziţie, natură şi vârstă, sunt încadrate într'o singură parcelă.

Cum se poate utiliza o descriere parcelară unde arboretele de molid, de brad-fag, de fag şi de gorun sunt trecute în aceeaşi parcelă, descrisă ca un arboret format din 0,2 molid, 0,2 brad, 0,4 fag, 0,1 gorun şi 0,1 diverse?

Sau vorbind de proporţia speciilor raportată la suprafaţă, găsim că întâia parcelă mare de 150 ha, cu compoziţia descrisă mai sus, molidul ocupă 30 ha, bradul 30 ha, fagul 60 ha, gorunul 15 ha şi diverse 15 ha ?

Putem oare conta pe date astfel întocmite, care sunt cu totul fictive ?

Natura pădurilor sau, mai precis, tipurile de păduri, de care sunt strict legate producţia, cantitatea produselor lemnoase şi regenerarea arboretelor, de asemenea încă nu sunt complect studiate, fiind în legătuă strânsă cu ridicarea pădurilor în plan, parcelarea şi descrierea detaliată a arboretelor.

In astfel de condiţiuni, a întreprinde întocmirea unei statistici forestiere, folosindu-ne de materialele existente, ar însemna pierdere de timp şi cheltueli fără mult folos.

Avem nevoe de statistică — incontestabil. Insă pentru aceasta este de făcut un rând de operaţii de lungă durată pentru ocuparea materialului necesar.

Inainte de toate trebue să se facă ridicarea în plan a tuturor pădurilor cu descrierea detaliată a arboretelor.

Când vom avea suprafaţa exactă a pădurilor şi arboretelor, a diferitelor tipuri de pădure, când vom avea repartiţia arboretelor după clase de fertilitate, care nu sunt stabilite până acuma, atunci va fi momentul oportun pentru întocmirea statisticei forestiere.

E nevoie însă de muncă raţională, de fonduri şi de timp.

Graba strică treaba. La statistica pădurilor această zicală se potriveşte ca nicăeri mai bine.

ASUPRA STATISTICEI FORESTIERE

de **C. Ivanovici**
inginer consilier silvic

Prin noua lege de organizare a Ministerului de Agricultură şi Domenii s'a înfiinţat Serviciul Politicei economice, statisticei şi mobilizărei forestiere, a cărui menire este să se ocupe de chestiuni care privesc dirijarea economiei forestiere a întregei ţări, întocmirea statisticei forestiere, cum şi organizarea personalului şi a producţiei forestiere în caz de război.

Probleme mari şi extrem de importante ca: determinarea consumului ţărei (autorităţi, armată, apărarea ţărei, C. F. R. etc.), reglementarea şi adaptarea industriilor la capacitatea de producţie a ţărei (invers de cum a fost până acum), românizarea industriei forestiere, ordonarea exportului, credit forestier, asociaţiunea marilor proprietari (Stat, Fond, Bistriţa, Caransebeş), noua cooperaţie forestieră sunt la ordinea zilei şi aşteaptă o grabnică rezolvare.

Prin depăşirea posibilităţilor normale, prin lipsa unor metode de cultură adaptate la condiţiunile naturale, specifice localităţilor, şi prin neaplicarea promptă şi strictă a dispoziţiunilor preventive şi coercitive a codului silvic, vom ajunge în mai puţin de zece ani la lichidarea lemnului de lucru, cum şi la imposibilitatea de a mai putea aproviziona cu lemne de foc piaţa internă. De altmintrelea au şi apărut primele simptome în iarna aceasta, când populaţia Capitalei a rămas sur-

prinsă de lipsa de lemene iar organele silvice n'au putut lămuri publicului nici până în prezent această chestiune.

Pentru a putea orienta exploatările forestiere, pentru a cultiva și ameliora pădurile, într'un cuvânt pentru a putea organiza producția forestieră națională, trebue mai întâi să știm, care este posibilitatea normală de exploatare a pădurilor și care sunt cantitățile de lemne care se tae efectiv spre a putea ști în mod precis cauza și a se determina consecințele, ca apoi în mod științific și nu pe simple păreri și aprecieri, să propunem și să luăm măsurile necesare la restabilirea echilibrului dintre producție și consumație.

Dar pentru tratarea și rezolvarea unor asemenea probleme avem nevoe mai întâi de anumite date statistice culese în mod sigur, obiectiv, cu stăruință și sinceritate, astfel ca problema economiei silvice să fie tratată pe date reale și sigure și să poată fi privită cu încredere de toți.

Avem dar nevoe ca oficiul statistic care este la baza problemelor economice, să fie bine organizat, să poată răspunde prompt și sigur la toate datele ce interesează, în mod urgent și atât de arzător, economia noastră silvică.

Modul cum a fost concepută, organizată și pusă în executare statistica din 1935 a dus la rezultatul că nici astăzi nu putem ști și suntem încă foarte departe de a avea răspunsul complect pentru toată țara, măcar la o întrebare din toate cele 119 întrebări, care formează un complex statistic de care sunt legate toate chestiunile.

Sunt ocoale care n'au răspuns de loc, altele care n'au răspuns decât într'o foarte mică măsură și nu se găsește după 3 ani nici un ocol care să fi răspuns pentru toate pădurile din ocolul său. In fine, se pare că ocoalele, convinse de imposibilitatea și inutilitatea multor date din chestionarele acestei statistici, au și abandonat-o cu toate ordinele date.

Se îndreptățește astfel critica din 1935 pe care d-l inginer Sabău, specialist în lucrări statistice, a făcut-o în Revista Pădurilor.

Mulți șefi de Ocoale consideră această statistică ca o povară, ca un lucru de prisos, plictisitor. Aceasta din cauză că fiind preocupați mai mult de lucrări de amenajare, operațiuni

culturale, plantaţiuni, lucrări de gestiunea exploatărilor ,— stăruesc mai mult în acţiuni individuale unde activitatea şi priceperea ies mai bine în relief şi mai puţin în lucrările de statistică unde se cere o activitate comună pentru a duce la un rezultat general apreciabil.

Ne trebue dar o statistică raţională şi un serviciu general de statistică care să răspundă prompt tuturor nevoilor.

Dar prin aceasta trebue ca în exterior întreg personalul să aibă acel animus de luptător care să ştie totodată că munca şi sacrificiile făcute servesc cauzei comune.

Iar la centru ordinele date să fie precise, raţionalizate după puterea de lucru şi posibilităţile şefului de Ocol sau a executanţilor.

Este dela sine înţeles că o ridicare statistică generală a ţării exactă merită deplasări şi muncă în plus peste lucrările curente ale ocoalelor. Se socoteşte până la 1 leu de hectar, cheltuelile necesare.

De buna organizare a serviciului statisticei, depinde o politică economică forestieră înţeleaptă şi raţională, care să dea rezultate fericite pe care, cât mai curând, le aşteptăm.

ELEMENTELE UNEI STATISTICI RELATIVE LA PROTECŢIA PĂDURII

de GR. ELIESCU

Sub numele de statistică forestieră se înţelege mai totdeauna statistica proprietăţii forestiere, sau statistica comerţului lemnului sau, mai puţin, a producţiunii forestiere, mai niciodată, statistica relativă la fenomenele ecologice din pădure.

Lucru este întrucâtva explicabil, deoarece în primul rând nevoile economice cer o asemenea statistică şi numai pe ultimul plan apare, din nevoi culturale, şi o statistică a fenomenelor ecologice, fie folositoare, fie vătămătoare pădurilor.

De aceea s'ar putea ca acest articol să fie considerat nu tocmai la locul lui, la problemele zilei din acest număr al Revistei pădurilor.

Părerea noastră este că statistica relativă la protecţia pădurilor, ca şi oricare altă statistică legată de fenomene ce au loc în pădure, face parte din statistica forestieră, cu toată înfăţişarea ei de cercetare ştiinţifică. Iată dece.

Statistica nu e o ştiinţă prin ea însăşi şi ca atare nu poate fi urmărită în totalul ei de un singur cercetător. Ea constitue o metodă de cercetare în fiecare disciplină ştiinţifică, în parte.

Nu există astăzi ştiinţă sau ramură de ştiinţă şi, în legătură cu ştiinţele, activităţi omeneşti sau, în general, activităţi ale organismelor vii, în cari metoda statistică să nu fie utilizată în cercetare.

Iată dece, credem că, statistica forestieră nu e una, ci un complex de statistici, atâtea câte discipline şi ramuri sunt în ştiinţele şi activităţile forestiere.

Iată dece „statistica forestieră" nu poate fi lucrată în bloc, şi ori de câte ori se va încerca tratarea ei în bloc, nu va da rezultate.

Această consideraţiune ne duce la concluzia că activitatea statistică trebue să fie descentralizată. Fiecare serviciu, de orice natură ar fi el, ar trebui să ţie statistica corespunzătoare.

Credem că o asemenea oraginazţie ar da rezultate mai bune, fiindcă numai serviciile de specialitate vor fi mai în măsură să ceară datele necesare, nu inutile, cerute în necunoştiinţă de cauză şi fără un scop bine determinat; iar pe de altă parte vor fi în măsură să le obţină mai uşor din însăşi lucrările serviciului respectiv.

O centralizare a datelor s'ar putea face apoi foarte uşor.

Pentru aceleaşi considerente credem că utilizarea numai a termenului de „statistică forestieră" este pretenţioasă, acest termen având un conţinut mult mai larg de cât în general arată o asemenea statistică. Credem că mai nemerit ar fi utilizarea termenilor de statistică a pădurilor, a comerţului lemnului, a proprietăţii forestiere, a tipurilor de arborete etc.

O statistică relativă la protecţia pădurii este de o extremă necesitate pentru facerea amenajamentelor. Acestea nu sunt altceva decât reglementări pentru viitor. Ele trebuesc să se bazeze în primul rând pe observările din trecut.

Deoarece fenomenele vătămătoare pădurii sunt accidentale, statistica şi activitatea statistică trebue să fie permanentă.

Idealul ar fi ca orice fenomen protecţionist să fie observat şi înregistrat.

Aceasta este problema cea mai importantă pentru statistica protecţionistă. Cum trebue organizată aceasta este însă o problemă aparte.

Aci voiu arăta elementele absolut necesare ale unei statistici care trebue să răspundă la fenomene destul de variate. Atacurile sunt cauzate atât de organisme cât şi de factori anorganici. Fiecare factor vătămător are în sine ceva caracteristic, de care statistica trebue să ţină seamă.

Iată care credem că sunt aceste elemente necesare unei statistici de protecţia pădurii:

1. Numele pădurii, pepinierei, locului unde a avut loc fenomenul vătămător.

2. Situaţia locului: altitudine, expoziţie, şi configuraţia terenului.

3. Arboretul: Specii şi reparţia lor, vârsta şi repartiţia lor, consistenţă, tratament.

4. Datele relative la durata vătămării şi prima observaţie.

5. Factorul vătămător.

6. Vătămarea: specia atacată, descrierea pe scurt, suprafaţa atacată, numărul arborilor sau metrii cubi atacaţi. Repartiţia atacului, intensitatea, direcţia vătămării.

7. Observaţiuni şi antecedente: atacuri anterioare, păşunat etc. etc.

8. O schiţă sumară de pe harta forestieră (harta care ar trebui făcută, căci nu există încă şi care ar trebui introdusă, în toate ad-ţiile silvice).

Aceste elemente pot fi strânse într'un tablou formând un registru în care se trec fenomenele observate.

Statistica relativă la protecţia pădurii trebue completată cu o statistică a combaterilor. Aceasta constitue însă o problemă aparte.

STATISTICA FORESTIERĂ

de Dr. VALERIU DINU

Numeroasele probleme, pe care o economie forestieră în plină desfăşurare le pune celor chemaţi să realizeze cu fapta lor progresul ce viitorimea e îndreptăţită să aştepte dela generaţia actuală, au găsit pe rând ecou în paginele acestei reviste. Din tot ceea ce, propus ca temă, a fost tratat până acum, fără îndoială că problema statisticei forestiere merită o subliniere specială.

Evoluţia ţării româneşti — cu ritmul ei accelerat — diversitatea domeniilor de viaţă economică şi socială care se cereau delimitate, încadrate administrativ şi coordonate politic, ambianţa politică internaţională ca şi spiritul nostru latin, au concurat laolaltă spre a nu îngădui decât realizările ce stau astăzi mărturie. Oricât ar fi de critic orientat, observatorul trebue să recunoască totuşi un capital însemnat de mândrie naţională în toate sectoarele vieţii de stat.

Economia forestieră românească atât de tânără încă, faţă de similarele ei din Europa, a parcurs într'un timp extrem de scurt etape lungi de secole. Desigur e încă mult de făcut. Dar acum, când pare că toate puhoaele ce turburau progresul au fost domolite, e timpul să păşim la o activitate chibzuită şi îndrumată cu nădejdie, de care, de astă dată, numai noi vom fi răspunzători faţă de neam şi ţară. Răspunderea istorică ce ne incumbă, obligă ca la alegerea problemelor ce voim să atacăm să avem în faţă nu numai ţelul precis pe care-l urmărim, ci şi planul general al dirijării economiei naţionale.

Ori, baza tuturor influenţărilor omeneşti în domeniul silvicultural, subjugat intereselor naţionale durabile, o constitue cunoaşterea perfectă a stării de fapt şi a capacităţii de produc-

ţie şi desvoltare a economiei forestiere. Nu e suficient să fii orientat asupra problemelor ce trebuesc rezolvate, ci trebue să poţi verifica întru cât şi în ce direcţie urmează a fi exercitată influenţarea, pentru a rezolva problemele.

Cunoaşterea numeroaselor aspecte ale vieţii forestiere dintr'o ţară, ca şi a capacităţii economice a domeniului pădurăresc, nu pot fi mijlocite decât de o bună statistică forestieră. Nu intenţionăm să insistăm aici asupra întrebărilor cruciale la care statistica forestieră trebue să poată răspunde. In scurta noastră activitate publicistică de până acum am avut repetate ocazii să discutăm atât lipsurile statisticei noastre forestiere cât şi principiile aceleia care trebue realizată. Am arătat astfel că „statistica este baza pe care se poate clădi studiul şi speculaţia ştiinţifică, ea e oglinda realităţii şi prin aceasta pivotul însăşi al oricărei orientări durabile“ [1]). In ceea ce priveşte statistica viitorului am militat pentru un material documentar, pe baza căruia să se poată trage concluzii valabile şi o cât mai completă orientare în structura intimă a economiei noastre forestiere. Tipuri de pădure, regiuni forestiere, şi clase de vârstă, detaliate pe categorii de proprietate, pe regime şi tratamente, iată ceea ce trebue să cunoaştem spre a putea determina creşterile şi capitalul lemnos real al domeniului nostru forestier. Neam oprit deasemeni asupra acelei probleme de importanţă naţional economică, pe care o reprezintă „contribuţia domeniului silvic la utilizarea muncii româneşti“.

Nu mai târziu de anul trecut, examinând amplu „premisele forestiere“ ale unei eventuale doctrine de politică forestieră naţională a trebuit să conchidem că: „Ceea ce astăzi noi considerăm elemente statistice forestiere este un amalgam de cifre obţinute la origine pe cale deductivă, iar nu ca rezultat al unei ridicări statistice propriu zise“ [2]).

Vor arăta, desigur, colegii noştri, care sunt nepotrivirile şi lipsurile cele mai recent identificate în materialul pe care nevoia ne-a obligat să-l etichetăm cu numele de statistică. A

1) Vezi „Viaţa Forestieră“: Probleme de actualitate ale politicii forestiere româneşti (Nov. 1933).

2) „Politica Forestieră“ — Evoluţia şi stadiul actual al doctrinei — Problema românească. (Lucrare ICEF. p. 44).

insista pe această tem, astăzi, când se pare că există conjunctura unei înoiri, ar fi inutil. Deaceea, limităm această contribuţie la exprimarea unui deziderat:

Să trecem cât mai neîntârziat la pregătirea unei ridicări statistice sub formă de anchetă forestieră.

Structura acesteia a fost expusă congresului internaţional de silvicultură din Budapesta în 1936 de către colegul V. Sabău, iar problemele în legătură cu personalul şi obiectivele principale ale anchetei sunt subliniate în lucrarea noastră mai sus amintită.

Pornind dela noţiuni a căror conţinut să fie precis şi colectând numai elemente uniforme, prima noastră anchetă forestieră urmează să fixeze: 1) Caracteristicele juridice ale proprietăţii, 2) Condiţiile economice ale unităţii forestiere, 3) Caracteristicele cantitative, 4) Caracteristicele calitative, 5) Sistemul economic de exploatare, 6) Esenţele forestiere, 7) Clasele de vârste, 8) Bonitatea solului, 9) Creşterile anuale, 10) Volumul anual exploatabil şi sortimentele ce-l compun, 10) Rezerva lemnoasă.

Detaliate după criteriile internaţional recunoscute, grupele de mai sus vor constitui elementele reale ale economiei noastre forestiere comparabile celor din statisticele străine.

Paralele cu structura intimă a domeniului forestier existent, ancheta ar trebui să urmărească şi stabilirea tuturor suprafeţelor foste sau apte a deveni domenii de producţie naţională prin cultura forestieră.

Scriam în lucrarea noastră: „Intr'o ţară bine gospodărită, harta completă a tuturor terenurilor degradate, inculte şi a celor destinate greşit altor scopuri, dar utilizabile rentabil numai prin cultura forestieră, este o necesitate. Numai pe baza ei se pot face prevederile bugetare impuse de o acţiune susţinută, care obligă la o eşalonare a investiţiilor în vederea normalizării, utilizării solului naţional, pe de o parte, şi a valorificării tuturor suprafeţelor ce astăzi pătează harta ţării cu improductivitatea lor".

Dacă deziderатul repetat de noi, în acest cadru de probleme desbătute de Revista Pădurilor, va găsi înţelegerea şi

sprijinul celor chemați să hotărască, atunci credem că anul 1940 va putea rămâne o piatră de hotar în istoria economiei forestiere românești.

Noi îl dorim: anul primei anchete și punctul de plecare al statisticei forestiere românești.

Forststatistik.

La statistique forestière.

L'établissement d'une bonne statistique préoccupe depuis longtemps l'Administration forestière roumaine. Pourtant on ne peut pas dire que nous en avons une assez bonne.

Pour y apporter une contribution, la revue a ouvert une enquête et a reçu, dans ce but, cinq articles.

Tous les cinq auteurs sont d'accord que nous avons besoin d'une meilleure statistique.

Toutefois, Mr. Przemetzki croit que dans la situation d'aujourd'hui, nous n'avons pas à la disposition les éléments nécessaires. Il nous faut en préalable les relevements des plans de toutes les forêts, avec la description des peuplements.

Mr. Dinu, au contraire, est d'avis d'entamer toute de suite une enquête la-dessus et il en indique ses éléments constitutifs. En même temps, il demande d'établir l'étendue de tous les terrains capables d'être mise en valeur par la voie de reboisement.

Mrs Ionesco et Ivanovici se montrent les partisans d'un seul Service de statistique appartenant à toutes les Administrations forestières existentes. D'après Mr. Ionescu ce Service doit être mis sous l'autorité de l'Institut de recherches et d'expériences forestières. Pour faciliter la collaboration des organes extérieurs des diverses Administrations, il propose la création d'un Conseil de la statistique forestière.

Mr. Eliesco présente une toute autre oppinion. Il conteste à la statistique un caractère unique. Par conséquant elle ne peut pas être établie, en totalité, par un seul service. La statistique constitue seulement une méthode de recherche dans le domaine de chaque discipline. Donc elle ne peut être travaillée en bloc. Elle doit être descentralisée.

Puis Mr. Eliesco montre les éléments de la statistique concernant la protection des forêts.

CRONICA

NĂZUINȚE

In seara zilei de 9 Mai, d-l G. Ionescu-Siseşti, ministrul agriculturii şi domeniilor, a făcut o expunere în legătură cu situaţia agriculturii. După ce a arătat că starea semănăturilor este îmbucurătoare, d-sa s'a ocupat de acţiunea întreprinsă de minister pentru a îndruma agricultura noastră cu toate anexele ei pe calea raţionalizării. A arătat apoi activitatea de ordin forestier a tuturor direcţiunilor şi Case autonome pendinte de minister.

Vom lăsa deoparte latura forestieră a expunerii d-lui ministru al agriculturii şi vom releva, în cele de mai jos, aşa cum de altfel am mai făcut-o şi altă dată, acţiunea care priveşte problema hrănirii vitelor, căci de buna ei rezolvare depinde în bună măsură soarta pădurilor.

In expunerea sa, d-l Siseşti a arătat atât activitatea de îmbunătăţire a islazurilor comunale, cât şi aceea de îndrumare a sătenilor pentru cultivarea a cât mai multe plante de nutreţ.

La această acţiune a ministerului, trebue să contribuim şi noi silvicultorii, atât cu vorba cât şi cu fapta. Cât mai multe culturi de plante de nutreţ, însemnează salvarea pădurilor: iată ceea ce nu trebue să uităm niciodată.

Indemnul nostru la scris, în această privinţă, n'ar fi poate atât de mare, dacă n'am şti că mulţi din colegii noştri lucrează cu râvnă în această privinţă. De curând, mergând într'o regiune de sub munte, am putut să constat stăruinţa unui coleg în această ordine de idei. „Cărăuşii care cară lemne din pădurile Ocolului ce conduc, au vitele cele mai bune din regiune", îmi spunea colegul. Secretul? Ori de câte ori le făcea plata transporturilor, le dădea şi un sac de tărâţe, pe care-l plăteau cu preţ de cost. A adus în acest scop, dela o moară din capitala judeţului, vagoane de tărâţe. Şi lumea a fost, şi mai ales este azi când a ieşit din iarnă, foarte mulţumită. Dar nu numai atât. „Nu mă las până ce nu-i voiu desvăţa de a cultiva aici porumb, care nu-şi are rost în regiune, şi nu vor pune plante de nutreţ", mi-a adăogat. Pentru moment a pus el o bucată bună de loc cu sfeclă de nutreţ şi a dat şi la câţiva din cărăuşii mai luminaţi, să facă la fel. Rezultatul culturii făcută de ei va servi astfel de pildă şi celorlalţi.

Iată dar un exemplu demn de laudă şi de imitat. Eu am socotit de datoria mea să-l relev.

Oierii şi păşunatul în păduri

Măsura luată de guvern ca în materie de păşunat în pădure, să se aplice legea a adus „nelinişte şi multă dezamăgire în rândurile mai ales ale oierilor". Citim aceasta în articolul: „S'a oprit păşunatul în păduri", publicat în numărul pe Aprilie al revistei „Stâna", organul de publicitate al oierilor din ţara noastră, de d-l N. Muntean, directorul revistei şi preşedintele „Uniunei oierilor din toată ţara".

Angajând discuţie în jurul motivării acestei măsuri, d-sa încearcă să deplaseze discuţia pe alt plan. „Toporul n'a avut niciun amestec, n'a contribuit cu nimic la nimicirea pădurilor". „Trebuia găsit un ţap ispăşitor" zice d-l Muntean. Nu numai că păşunatul nu aduce nici un rău pădurilor, dar chiar le ajută, adaugă autorul articolului menţionat. „Pădurilor, poienilor şi tăieturilor neplantate nu le strică nimic, ci din contră". „Plantaţiilor tinere, năpădite de buruieni, chiar dacă le dăunează în oarecare măsură prin călcarea unui număr mic de puieţi, le face bine, degajându-le de iarba ce le înăbuşe şi de insectele care „se cuibăresc în ea".

Numai că motivele cari privesc această măsură sunt altele. Noi le-am spus şi scris de atâtea ori. Cred că le ştie şi d-l Muntean, nu se poate să nu le ştie. Dar dacă le-ar spune, cum ar mai putea susţine necesitatea păşunatului în păduri?

In continuare, arată că cei ce au luat această măsură nu s'au gândit la consecinţele economice ce decurg din ea, urmări, cari „pentru oieri, oierit şi economia generală naţională nu se pot prevedea". Dacă măsura va fi întocmai executată, spune d-l Muntean, „zeci de mii de familii oiereşti se vor distruge şi sute, dacă nu mii, de comune curat româneşti se vor desfiinţa, vor dispare. Prin măsura luată se risipeşte ceea ce cu greu s'a adunat şi se distruge ceea ce s'a păstrat cu sfinţenie prin veacuri de suferinţi. Desfiinţează elementul cel mai tipic al rasei noastre...". Iar ca încununare adaogă că se îndoeşte că ceea ce se va pierde va fi recompensat prin **„problematicul plus de păduri care vor creşte în lipsa oilor".**

Dacă ar fi adevărată afirmaţia că oprind păşunatul în păduri, desfiinţăm oieritul, atunci însemnează că ne găsim în faţa unei anomalii economice. Ne găsim în faţa unei economii ce s'a desvoltat, trăeşte şi vrea să continue să trăiască şi mai departe în detrimentul alteia, în detrimentul pădurii. Ori dacă aceasta a putut fi îngăduită până acum când ţara noastră era socotită a fi bogată în păduri, ea nu mai poate fi tolerată, căci este ştiut că domeniul actual păduros al nostru, în întinderea şi în starea în care se găseşte, nu mai poate face faţă nici nevoilor noastre de lemn, dar să mai şi exportăm. Să fie însă adevărată afirmaţia d-lui N. Muntean?!

Lăsăm să discutăm cu alt prilej afirmaţia asupra căreia ne-am exprimat îndoiala.

In ce priveşte „problematicul plus de păduri" la care

face aluzie d-l Muntean, ne grăbim să-l asigurăm că pădurea nu cere pentru ea teritoriile altor economii. Ea nu vrea nimic dela alţii. Nu vrea deci terenurile destinate ca păşune şi nici din cele agricole. Ea cere, pur şi simplu, ca la ea acasă, pe teritoriul ce-i este afectat, să fie lăsată în pace, să nu mai fie turburată în desvoltarea ei. Numai aşa poate da maximum de producţie lemnoasă şi poate face faţă nevoilor de lemn. Atât cere şi nimic mai mult. Credem că are dreptul la aceasta şi nu înţelegem de ce alţii se supără şi se alarmează, ridicându-se împotriva drepturilor ei legitime. Dar pentru a-şi atinge scopul ei, înlăturarea păşunatului din pădure este una din condiţii.

Pe viitor numărul vitelor, deci şi al oilor, trebue să fie în funcţie numai de posibilităţile de hrană ale terenurilor de păşune. Asupra acestora trebue să se îndrepte atenţia tuturor (aşa cum se tot spune) şi deci şi a oierilor.

De altfel şi d-l Muntean o aminteşte în ultimă instanţă. „Să se studieze putinţa de a mări capacitatea actualelor goluri de munte prin îmbunătăţirea continuă a păşunilor pe cari le formează. Să se stârpească cu plan jneapănul şi jipul".

Acestea formează dealtfel şi obiectul preocupărilor organelor silvice, care nu sunt, după cum se tot încearcă să se acrediteze pe seama lor, lipsite de interes pentru cauza oieritului. Cât despre pădure ea va continua să vie în sprijinul oieritului cu ceeace trebue să dea: lemn, adăpost, adăpat şi câteodată şi păşune, dar aceasta numai accidental, nu permanent şi nici obligator.

Ceva despre „parcurile naţionale" din Canada.

D-l Ing. Aurel Comşa, inspectorul general al vânătoarei a ţinut la 8 Mai a.c., sub auspiciile Societăţii Regale Române de Geografie, o conferinţă, în aula Fundaţiei Regale Carol I, relevând „momente" din viaţa parcurilor naţionale din Canada.

După ce arată ce sunt şi care este rostul acestor parcuri naţionale, d-sa face istoricul câtorva din cele cari există în Statele Unite şi Canada. Auditorul a putut afla că în aceste imense ţări, unde situaţia demografică este de aşa natură încât permite să se lucreze şi în această privinţă „americăneşte", un parc are o întindere cât de două ori judeţul Ilfov, iar altul cât jumătate din Ardeal.

Conferinţa a fost completată cu rularea a patru filme cinematografice, puse la dispoziţia conferenţiarului de către Ministerul de Interne Canadian, de care ţin parcurile naţionale. S'a putut vedea astfel ceva din viaţa celor 6000 bizoni aflaţi într'unul din parcuri, apoi cerbi canadieni, elani, urşi, porci spinoşi etc.

Ceeace au făcut americanii pentru păstrarea unora din monumentele naturii, trebue să fie un îndemn pentru toată lumea. De altfel mai în fiecare ţară s'au rezervat în acest scop teritorii de mărimi îngăduite de situaţia fiecăreia.

Şi la noi se lucrează în acest sens. Pe lângă alte câteva porţiuni de păduri şi fâneţe declarate ca monumente naturale, două au întinderi mai de seamă: parcul Căpriana din Basarabia care are circa 2000 ha, şi parcul Retezat.

Paza acestor parcuri şi monumente este dată în seama noastră a silvicultorilor. Să căutăm să ne dăm toată silinţa să păstrăm intacte şi să ferim de stricăciuni şi încălcări aceste raritâţi ale pământului românesc, căci numai aşa ele îşi pot atinge scopul pentru care au fost rezervate.

At. Har.

CONTRIBUŢII BIBLIOGRAFICE
Presa forestieră, pe luna Aprilie 1938

Vocea, (Galaţi), 27 Martie (art. fond): Ing. V. C. Filip: Ziua sădirii arborilor.

Acţiunea (Galaţi), 28 Martie (art. fond): Ing. V. C. Filip: Inchinare pădurii, cu prilejul Serbării Sădirii arborilor.

Vocea (Galaţi), 29 Martie: V. C. Filip: Centura verde a Galaţilor: parcul demobilizaţilor, plantaţia Amiral Roşca şi plantarea coastelor dinspre Brateş.

Curentul, 2 Aprilie: Al. Iacobescu: Bogăţii căzute în putreziciune, pădurile din valea Lotru-Parângu.

— Reglementarea titlului de inginer. Programul sădirii arborilor la Bucureşti. Şedinţa consiliului Soc. ing. cadastrali „Sintec".

— Au ars 20 ha pădure în jud. Dâmboviţa (propr. Becheru, com. Dragomireşti). Infiinţarea Ministerului economiei naţionale în care trece B. N. R., Min. Ind. Comerţ şi Cooperaţia.

Prezentul, 2 Aprilie (art. fond): Dr. Marin Mihuţ: Islazurile Comunale.

Neamul Românesc, 2 Aprilie (art. fond): Sădirea pomilor, rezultate materiale — renaşterea pădurilor devastate; educaţia morală a tineretului şi acţiunea semnificativă a inginerilor silvici.

Excelsior, 2 Aprilie: (Cronica lemnului): Exportul forestier în primele luni ale anului 1938; tratativele cu Italia şi Ungaria; piaţa noastră internă.

— Industria lemnului: o ramură prosperă, echilibru între producţie şi desfacere.

Universul, 3 Aprilie: (art. fond): Recordul delictelor silvice.

— Ministerul Agriculturii şi Domenii întocmeşte o statistică a pădurilor.

— Producţiunea fâneţelor şi altor ramuri de activitate agricolă, pe 1937.

— Serbarea sădirei arborelui la Regimentul 2 Artilerie, General Manu din Bucureşti.

Curentul, 3 Aprilie: (Pagina „Straja Ţării"): Străjerii şi Sădirea pomilor.

Porunca Vremii, 3 Aprilie: Nichifor Crainic: Şi ceva vânt peste oropsitele păduri: înzestrarea Mânăstirilor.

Ordinea, 3 Aprilie: Ion Scutaru: Ministerul economiei naţionale.

— Serbarea sădirii pomilor (în Sect. 2 Negru, Capitală).

Curentul, 4 Aprilie: Sărbătorirea sădirii arborilor în Capitală.

Cuvântul, 4 Aprilie: Impozitul proporţional de 7 la sută, la exploatările de păduri. (Dispoziţiunile Ministerului de Finanţe).

Porunca Vremii, 4 Aprilie: I. P. Prundeni (art. fond): S'au sădit pomi... la Pusnicul şi în ţară.

— Măria Sa Marele Voevod Mihai, la impresionanta serbare străjerească a sădirei pomilor.

Curentul, 5 Aprilie: Al. G. Tutoveanu: Breslaşii pădurii au prăznuit la Brăneşti — în prezenţa d-lui Secretar General M. Drăcea — sădirea arborilor.

— Ing. Vasile C. Filip: Spre normalizarea pieţei internaţionale a lemnului.

Buna Vestire, 5 Aprilie: Ion Băleanu: Dumbrava verde — Copiii şi sădirea pomilor.

Universul, 5 Aprilie: Serbarea sădirii arborelui la Brăneşti. (Şi la Periş, Poenari, Urziceni, Buftea).

— Incendiu în pădurea Răzoarele-Sinaia. G. Scrioşteanu: Situaţia vânatului de sezon.

— Manifestaţie străjerească la Ploeşti pentru sădirea pomilor la fosta expoziţie.

— Din ţară; Câmpina: Munca de folos obştesc — la plantaţii silvice şi serbarea pomilor.

„Satul" (Rev.) Nr. special închinat pomilor: Colaborează personalităţile: I. P. S. S. Patriarhul Miron, Prof. N. Iorga, Min. G. Ionescu-Siseşti, Arhim. I. Scriban, I. Agârbiceanu, V. Militaru, I. C. Teodorescu, T. C. Ionescu Paşcani, Andrei Udrea ş. a. Iar dintre silvicultori: Prof. M. Drăcea, M. Rădulescu, Tr. I. Heroiu, Cezar Cristea şi „Moş Neculai".

Viitorul, 5 Aprilie: M. S. Marele Voevod Mihai la Serbarea Străjerească a sădirii pomilor în pădurea Pusnicului.

— I. Băncilescu: 70 ani dela împroprietărirea ţăranilor grăniniceri bănăţeni. Istoricul Comunităţii de avere din Jud. Caraş-Severin.

— Fabrica din Zărneşti exportă celuloză.

Neamul Românesc, 5 Aprilie: Dim. Cantemir, din „Descrierea Moldovei" — pădurile vestite — stejărişurile Cotnari şi Tigheciu.

— Refacerea pădurilor noastre.

Prezentul, 6 Aprilie: Situaţia exportului nostru de produse forestiere. (Hotărârile din şedinţa Asociaţiei Industriilor forestiere (Expunerile d-lor Ing. N. Costinescu, I. Dumitrescu, Petre Ioan, At. Nedelcovici, Laurenţiu Oanea ş. a.'.

Curentul, 6 Aprilie (Pagina lui A. Dragoş): Sădirea pomilor în imagini... politice.

— Al. G. Tutoveanu: O acţiune nouă pentru ocrotirea pădurilor; planul silvic de primăvară — împădurirea terenurilor degradate, îndrumarea exploatărilor şi propaganda.

Universul, 7 Aprilie (art. fond): Irigaţiile.

— Politica forestieră naţională, conferinţa d-lui Dr. Valeriu Dinu, la Cercul de studii forestiere.

Curentul, 7 Aprilie: M. V. Pienescu: Cooperaţie şi Corporatism.

Buna Vestire, 7 Aprilie: Politica forestieră Naţională, (conferinţa Ing. Dr. Valeriu Dinu).

Porunca Vremii, 7 Aprilie: Vasile Militaru: Pomii (poezie).

— Serbarea sădirii pomilor la Slatina.

Epoca, 7 Aprilie: Măria Sa Voevodul Mihai la lucru în pădure.

Universul, 8 Aprilie: A. Corteanu: Viaţa satelor.

— Prof. E. Grinţescu: Pentru plantarea pomilor.

— Serbarea sădirii pomilor roditori în Com. Ştefăneşti (Ilfov).

Prezentul, 9 Aprilie: Dr. Marin Mihuţ: Mai sunt necesare islazurile comunale?

Curentul, 9 Aprilie: M. V. Pienescu (art. fond): Nuclee de viaţă nouă: Constituţia nouă şi regimul Corporatist. Infiinţarea Ministerului Economiei Naţionale.

Epoca, 9 Aprilie: Dela „Cercul Ieşenilor" Conferinţa Prof. Galinescu: Păduri şi livezi în muzica noastră populară

Ordinea, 10 Aprilie: Ing. Ion Scutaru: Coordonarea factorilor economiei de producţie (Ministerul Economiei Naţionale).

Cuvântul, 11 Aprilie: Pădure şi gol alpin, Conferinţa d-lui Dr. Ing. At. Haralamb, la Cercul de studii forestiere.

Porunca Vremii, 11 Aprilie: I. P. Prundeni: Gorunul lui Horia.

Timpul, 11 Aprilie: „Timpul Vânătorilor": Al. Balteş: De ce s'au schimbat soroacele de vânătoare.

— Protecţia Caprei negre — constituirea Corpului de poliţie.

Curentul, 12 Aprilie: „Păduri şi gol alpin", conferinţa Ing. Dr. Atanase Haralamb.

Universul, 12 Aprilie: Din ţară: Voineşti (Dâmboviţa). Foc la pădure; Târgovişte, Serbarea sădirei pomilor la Ibrianu şi vânătoreşti.

Viitorul, 12 Aprilie: I. T.: Serbarea sădirii pomilor la Cernăuţi.

Buna Vestire, 12 Aprilie: Radu Gyr: Primăvară pădureaţă.

Argus, 14 Aprilie: Reluarea negocierilor comerciale între România şi Ungaria. Vânzarea lemnului românesc, modificarea acordului de plăţi.

Prezentul, 14 Aprilie: Ing. Ioan G. Dumitrescu: Aprovizionarea Capitalei cu lemne de foc; măsuri ce trebue luate; facilitarea transporturilor.

Curentul, 16 Aprilie: Intrunirea Eforiei Mânăstirei Neamț și a Eforiei Mânăstirilor înzestrate.

Universul, 16 Aprilie: Nic. Mareș: Demagogia și Agricultura.

Ordinea, 16 Aprilie: Ion Scutaru, Purificarea Cooperației.

Prezentul, 17 Aprilie: Lg.: Prime la exportul de cherestea, comunicatul oficial a delegației economice.

— Prețurile principalelor produse de export românești, pe piața franceză în 7 Aprilie.

„Viața Bărăganului", No. 8, 15 Aprilie: Ing. Cezar Cristea: Glasul codrului — treburi pădurărești în luna Aprilie.

— Ziua sădirii pomilor la Călărași, ing. agr. Al. Stănescu.

Curentul, 17 Aprilie: Extrem de agitată ședință a „Regnei".

— Hotărîrile delegației economice a guvernului (pentru petrol și lemne).

Neamul Românesc, 19 Aprilie: I. Agârbiceanu: Cuvinte pentru Codru.

Epoca, 19 Aprilie: Ing. Cezar Cristea: Ogor și pădure, colaborări și nădejdi: Min. Ionescu Sisești și Secr. Gl. M. Drăcea.

Viitorul, 20 Aprilie: Reprezentanți Soc. petrolifere și forestiere la Min. Economiei Naționale.

Curentul, 21 Aprilie, (art. fond): Pamfil Șeicaru: Birocrație agrară; (caprele și devastarea pădurilor, agronomii la teren).

— Aprovizionarea C. F. R. cu traverse (Conferința dela Domenii reprez. Caps. și Cfr., Miniștrii de resort).

— Folosirea apelor în cadrul valorificării bogățiilor naționale (Conferința Ing. prof. Gr. Vasilescu).

Universul, 21 Aprilie: Neajunsurile noului regim de export al lemnului; exportatorii sunt dezavantajați; iar fagul înlăturat dela primă.

Neamul Românesc, 21 Aprilie: Ing. M. Burculeț: Serbarea sădirii arborelui, dela Mânăstirea Căldărușani.

Universul, 22 Aprilie: Pădurea împietrită — în Arizona America.

— Organizarea exportului produselor forestiere.

— C. A. P. S.-ul va aproviziona cu traverse C. F. R.

— Serbarea sădirii arborelui, la Căldărușani.

— I. Mihalache: Noua structură a proprietății agricole.

Curentul, 22 Aprilie: Al. G. Tutov: Aprovizionarea Căilor Ferate cu material lemnos — traverse și lemn de foc: Convenția și acordul cu Caps.

— Lucrările Comisiilor speciale pentru încurajarea și organizarea exportului lemnului și altor produse.

Neamul Românesc, 22 Aprilie: Serbarea sădirii pomilor la Câmpulung (Bucovina).

Curierul silvic, pe Aprilie: N. Cristea-Bibiceşti: D-l Prof. M. Drăcea, Omul şi opera sa.
După un an de activitate. Sădirea Arborilor.

Universul, 23 Aprilie: Folosirea apelor, în cadrul valorificării bogăţiilor naţionale (Conferinţa prof. ing. Gr. Vasilescu).

Curentul, 23 Aprilie: Prof. V. N. Stinghe: Silvicultura raţională.

Prezentul, 23 Aprilie: Conferinţa conducătorilor Intreprinderilor Statului şi instituţii cu bugete speciale (Expunerea d-lui M. Cancicov, Min. finanţelor).

Argus, 23 Aprilie: Ing. Gh. I. Ionescu: Problema aprovizionării Capitalei cu lemne de foc, trebue deslegată gospodăreşte.

Curentul, 24 Aprilie): Numărul festiv — cu 3 pagini consacrate „Pădurilor noastre" (la 1 an de apariţie al „Colţului forestier").

— I. P. S. Patriarh Dr. Miron: Despre păduri — în Pastorala Primăverii.

— Ministrul Ionescu-Sisești: Un program în sprijinul Silviculturei.

— T. Mândru: Câmpul şi pădurea — „Crezul forestier".

— Ing. Dr. At. Haralamb: Coastele surpătoare sunt ruina şi ruşinea ţării.

— C. Cr.: Realizările de ordin tehnic ale C. A. P. S. pe ultimii 6 ani.

— Dem. Grozescu: Pădurile în ridicarea economiei satelor.

— I. Comaniciu: Pădurile şi noul spirit al vremii.

— Rugăciunea pădurii, Cuvinte Regale, Maxime închinate arborilor şi pomilor; de C. Cristea D. Dr.: Codul forestier francez.

— Prof. univ. ing. C. Sfinţescu: Silvicultura urbanistică.

— Ing. Dr. Valeriu Dinu: Politica noastră forestieră.

— Ing. V. C. Filip: „Curentul" în slujba pădurilor ţării; tribuna forestieră naţională şi datoria noastră.

— Theo Maiorescu: „In lumea vânătorilor", ce nu ne este permis şi totuşi facem?!

Timpul, 24 Aprilie: Drumuri de vacanţă (Of. Naţ. Turism).

— Mari înfăptuiri vânătoreşti: Delta, lipsa confortului; expoziţiile dela Berlin şi Paris.

Curentul, 28 Aprilie: Pag. Pădurilor noastre.

— Ing. Andrei Ionescu: Pădurea bun permanent al Naţiunii.

— Ing. Cons. Horia Lazăr: La o aniversare.

— Ing. Agr. A. D. Carabella: După 20 de ani.

— Ing. Cons. M. P. Florescu: La o răspântie.

— Ing. Cezar Cristea: Ce a însemnat „Colţul forestier". Bilanţ activ: 1 an de existenţă şi propagandă.

— Ing. Alg. Tut: At. Nedelcovici: Programul de valorificare al pădurilor Statului.

— Pamfil Şeicaru: Drama despăduririlor.

— Prof. G. D. Mugur: Arborii — Cuvinte festive.
— Ing. Șt. Bărbulescu: Pădure — inundații, secetă.
— Al. Vlahuță: Varia (C. Cr.).

Universul, 28 Aprilie: Activitatea agro-silvică a Camerei de agricultură Fălciu.
— Activitatea agro-silvică a Camerei de agricultură Fălciu.

Argus, 28 Aprilie: Prime de export la produsele forestiere 15 și 10 la sută.
— Limpezirea situației proprietății imobiliare: Decretul lege pentru unificarea și generalizarea regimului cărților funciare.

Neamul Românesc, 28 Aprilie: Primejdia devastării pădurilor

Timpul, 28 Aprilie: „Timpul vânătorilor": Al. Balteș: Setterul englez; câinii noștri — revista chinologică; Revistele străine, la St. Hubert. 20.000 lei o capră neagră împușcată prin branconaj.

Prezentul, 29 Aprilie: Un credit de 80 milioane pentru „prime de export" la produsele forestiere (Decret Regal).

Argus, 29 Aprilie: Revizuirea tuturor tarifelor de produse forestiere (Asoc. Ind. forest. România).

Curentul, 29 Aprilie: Prime economice pentru exportul de cherestea; după ce criterii se vor acorda.

Universul, 29 Aprilie: Exportul produselor forestiere.
— Ocrotirea păsărilor din Delta Dunării.

Curentul, 30 Aprilie: Theo Maiorescu: „In lumea vânătorilor" — probleme vânătorești actuale; Se organizează Delta.

Prezentul, 30 Aprilie, (art. fond): Const. I. Untaru: Să nu distrugem pădurile.
— Posibilitățile exportului de lemn în Palestina; România principala furnizoare de lemn. Construcție și lăzi. Germania intensifică importul de lemn din Jugoslavia.
— Acțiunea Camerei de agricultură Constanța. program silvico-pomicol.

Argus, 30 Aprilie: A. Tălășescu: Cronica agricolă, nuci pe islazuri.
— H. Brauner: Cronica lemnului; Importul din Elveția, prețul lemnului, activitatea de construcții.

Viitorul, 1 Maiu: Mijloacele și programul de lucru ale Ministerului Agriculturei și Domeniilor, expozeul către Presă al D-lui Prof. Gh. Ionescu-Sisești.

Bul. AGIR., Nr. 3 pe Martie: Ing. N. N. Tănăsescu: Politica forestieră franceză.

Ing. Cezar Cristea

MERCURIALE

CONSECINȚELE ANSCHLUSS-ULUI DIN PUNCT DE VEDERE FORESTIER

de **Gh. I. Ionescu**

Austria fiind o țară cu o producție lemnoasă excedentară, în timp ce Germania importa anual circa 10 milioane m.c. pentru acoperirea consumului său, este neîndoios că, în urma Anschluss-ului, lemnul austriac va conta în viitor foarte puțin în comerțul forestier european. Cele 3 mil. m.c. lemnărie care constituia exportul Austriei în trecut, vor fi absorbite — în cea mai mare parte — de nevoile Reich-ului.

Faptul acesta e plin de consecințe pentru economia românească, întrucât lemnul nostru era concurat, pe cele mai de seamă debușeuri ale sale, de lemnul austriac. De aceea, apare ca interesantă examinarea problemei Anschluss-ului și din acest punct de vedere.

Suprafața pădurilor din Austria era de 3. 137.185 ha, fiind compusă din 2.619.223 ha rășinoase și 517.962 ha foioase. Producția lor depășind consumul intern, Austria exporta, în anii din urmă, circa 3 mil. m.c. de lemnărie brută și prelucrată.

In 1937, exportul austriac s'a prezentat astfel :

lemn de lucru și construcție, rășinoase	3.037.660 m.c.
lemn de lucru și construcție, foioase	29.451 m.c.
lemn de foc	61.581 m.c.
Total:	3.128.692 m.c.

Exportul forestier austriac consta din rășinoase — peste 97% — principalele sortimente fiind: cheresteaua, lemnul rotund pentru fabrică și lemnul de celuloză.

Modul în care au fost plasate sortimentele de mai sus, în 1937, pe debușeurile ce ne interesează, se poate urmări din tabolul de mai jos:

Debuşeuri	Răşinoase		
	Lemn rotund pentru fabrică	lemn de celuloză	Cherestea
	metri cubi		
Germania	363.399	322.567	134.830
Elveţia	75.927	151.246	24.428
Ungaria	138.674	22.384	316.344
Italia	169.802	107.218	715.816
Grecia	—	—	72.076
Franţa	—	—	92.948
Alte ţări	6.603	59.481	89.172
Total	754.405	662.896	1.445.600

Din aceste cifre, se poate trage o primă concluzie, şi **anume că Germania a fost şi în trecut, unul din cele mai de seamă debuşeuri ale exportului forestier austriac.**

Din examinarea statisticei comerţului forestier european, constatăm că lemnul românesc avea de înfruntat concurenţa lemnului austriac în sectorul cherestelei de răşinoase, în: Ungaria, Germania, Italia şi Grecia. Măsura în care se desfăşura această concurenţă şi repercusiunile dispariţiei sau comprimării exportului cherestelei austriace se pot deduce din cifrele ce dăm mai departe, privitor la importul respectiv al Germaniei, Ungariei, Italiei şi Greciei în 1937, pe ţările furnizoare :

Ţări de proveniență	Cherestea de răşinoase			
	Germania	Ungaria	Italia	Grecia
	metri cubi			
România	155.240	199.158	8.106	66.732
Austria	134.830	316.344	715.816	72.076
Jugoslavia	104.404	34.856	232.811	51.757
Cehoslovacia	340.512	33.973	—	—
Polonia	85.634	2.803	—	—
U. R. S. S.	252.583	—	—	24.229
Finlanda	547.346	—	1.355	29.313
Suedia	383.262	—	1.285	6.451
Alte ţări	—	—	—	—
Total:	2.205.295	587.134	960.036	250.558

Din cercetarea evoluţiei exportului, rezultă că, în ultimii ani, cheresteaua românească a suferit pagube, de pe urma concurenţei cherestelei austriace, în Ungaria — ca efect al regimului preferenţial de care se bucura — şi în Grecia, unde dela 4.000 m.c. în 1934, a ajuns la 72.076 m.c. în 1937, depăşindu-ne pe noi cu circa 6 mii m.c. In 1936 şi 1937, exportul cherestelei de răşinoase din România şi Austria în Grecia, s'a prezintat astfel :

	1936	1937	∓
România, m.c.	136.728	66.732	— 69.996
Austria, m.c.	17.472	72.076	+ 54.604

După cum se vede, în timp ce România a înregistrat o pierdere de 69.996 m.c. în 1937, faţă de 1936, Austria şi-a sporit exportul cu 54.604 m.c.

Din statistica importului de cherestea al Greciei din 1936 şi 1937, **rezultă că mărirea volumului exportat de Austria s'a făcut în detrimentul intereselor româneşti.**

In **Italia,** scăderea exportului nostru de cherestea se explică prin aceea că raporturile comerciale româno-italiene, sdruncinate de aplicarea sancţiunilor, n'au fost încă normalizate.

Din primele măsuri luate de guvernul german după încorporarea Austriei, se poate trage concluzia că producţia lemnului austriac va fi utilizată în interiorul Germaniei. Pe linia politicei sale de autarhie, Germania va căuta să folosească cât mai mult din cele 3 mil. m.c. lemnărie care constituiau în trecut exportul austriac, spre a reduce volumul de 10 mil. m.c., cu care economia germană era până azi tributară străinătăţii.

Scăzând exportul lemnului austriac, **Ungaria** va căuta să-şi acopere deficitul din celelalte ţări furnizoare, limitrofe, şi anume: România, Cehoslovacia şi Jugoslavia.

Sporirea importului din Cehoslovacia este îngreuiat prin aceea că plusul eventual ar trebui acoperit printr'un import cehoslovac de cereale ungureşti, ceea ce în condiţiile actuale este imposibil.

Pentru **Jugoslavia,** piaţa ungară nu mai prezintă interes, din momentul în care va rămâne un gol mare pe piaţa italiană, prin restrângerea exportului austriac. **Urmează deci, ca o concluzie logică, că lemnul românesc va fi solicitat pe piaţa Ungariei şi că, în viitor, exportul nostru forestier în această ţară va creşte.**

In noua conjunctură politică, avantajele de care se bucura lemnul austriac pe **piaţa italiană** vor înceta, iar — pe de altă parte — lemnul austriac fiind integrat în economia germană, exportul acestui produs în Italia va fi dacă nu suprimat, în orice caz mult redus. Ca urmare, Italia îşi va adapta politica comercială astfel ca să-şi acopere trebuinţele consumului său cu lemn de alte provenienţe. De

această situație, va profita în primul rând Jugoslavia, mai ales că raporturile sale actuale cu Italia sunt bune. In ce privește România, este de așteptat că, prin încherea acordului comercial ce se tratează acum la Roma, exportul nostru forestier să-și redobândească cel puțin poziția anterioară anului 1935.

Eforturile făcute în ultimii ani de Austria de a pătrunde cu lemnul său în Grecia vor înceta complet, iar România — ajutată și de recenta convenție comercială — își va recuceri postul de prim furnizor al pieței grecești a lemnului.

Prin aportul producției pădurilor austriace, reducându-se importul de lemn al Germaniei, s'ar părea că exportul nostru ar putea fi influențat în mod defavorabil. Considerând, însă, calitatea lemnului nostru și puternicile legături comerciale dintre noi și Germania, credem că volumul exportului nostru de rășinoase nu va avea nimic de suferit.

In concluzie, reducerea exportului de lemn austriac, ca efect al Anschluss-ului, creează avantaje exportului lemnului românesc pe o seamă de debușeuri. Acest fapt prezintă o deosebită importanță, mai ales când pe unele debușeuri firești ale lemnului românesc — Egipt, Siria, Palestina — exportul nostru este în scădere.

RECENZII

Prof. **Dr. Gh. Nedici**:
Curs de vânătoare — III. **Ocrotirea vânatului mare.**
(Buc. Editura Sc. Politehnice, 1937).

In curând se vor împlini 15 ani dela intrarea în Politehnică a primei serii de viitori ingineri, care coincide cu debutul ca profesor de vânătoare a d-lui Consilier Gh. Nedici.

In scurta lui existenţă în cadrul învăţământului politehnic, cursul de „Vânătoare şi Piscicultură" a realizat progrese importante, care merită a fi cunoscute lumii noastre forestiere.

Dela noţiunile cu caracter general, care nu depăşeau cadrul redus al unei „introduceri în domeniul vânătoresc", cursul a evoluat treptat până la stadiul complex de astăzi, care integrează în el toate disciplinele cinegetice.

Titularul catedrei a publicat succesiv „Distrugerea răpitoarelor prin otravă", „Hrana vânatului util în timpul iernii" şi „Ocrotirea vânatului mic" (ultimele în editura Cartea Românească), punând astfel la îndemâna studenţilor şi lumii vânătoreşti primul ciclu de lucrări moderne.

Spiritul nou introdus la conducerea secţiei silvice a îngăduit progresele cunoscute, care în ceea ce priveşte catedra de vânătoare au făcut posibilă editarea în 1936 a „Cursului de istoria vânătoarei", lucrare voluminoasă (680 pg.) şi de importanţă fundamenală, asupra căreia vom reveni cu altă ocazie.

Anul trecut teascurile Şcoalei Politehnice au editat noua lucrare „Ocrotirea vânatului mare", despre care voim să menţionăm aici câteva observaţii. După cum se arată în introducere, acest curs studiază principiile fundamentale în ocrotirea vânatului mare, completând astfel lucrarea tipărită cu zece ani în urmă „Ocrotirea vânatului mic". Materia organizată în 10 capitole tratează succesiv:

1) Terenul potrivit ocrotirii vânatului mare. Aici, după generalităţile privind: întinderea, forma, calitatea solului, clima, etc., adică ceea ce noi cunoaştem în silvicultură sub numele „staţiune", sunt descrise inconvenientele ce decurg din păşunat, nevoia de liniște cât mai puţin turburată, precum şi flora terenului. Un scurt examen ne lămureşte ce teren convine fiecăruia din speciile de vânat mare util: cerb,

lopătar, căprioară, capra neagră, tetraoni şi dropie.

2) Despre terenul de arendă, e al doilea capitol care stabileşte legătura dintre durata arendării terenului de ocrotire şi timpul necesar desvoltării complecte a vânatului.

3) Despre buna înţelegere dintre arendaş şi proprietar şi 4) Păzitorii de vânat, sunt două capitole scurte, cuprinzând indicaţii generale. 5) Despre braconieri tratează pe larg: braconajul cu laţul, cu capcane, arme, otrăvuri. Capitolul următor 6) Răpitoarele vânatului mare util, sistematizează o materie cu deosebire interesantă pentru cei cari sunt chemaţi să activeze în domeniul ocrotirii vânatului. Urmează cap. 7) Pagubele cauzate de vânatul mare, silviculturii, agriculturii şi crescătorilor de vite. Aici autorul tratează separat fiecare specie importantă şi analizează pagubele şi foloasele ce acesta le aduce.

Desigur că materia cea mai interesantă este cuprinsă în cap. 8) Cum trebue să vânăm în interesul ocrotirii vânatului mare? Plecând dela principiul că „vânatul mare nu se vânează pentru carnea lui ci pentru trofee", autorul justifică dispoziţiile legii şi ne orientează în domeniul selecţionării cu arma a vânatului. Urmează tratarea problemelor: Cu ce armă de glonţ să vânăm? Cum să vânăm? Ascunzişurile artificiale pentru vânătoarea la pândă, gropile, observatoarele înalte, etc. cap. 9) Lovitura, tratează o sumă de cunoştinţe necesare vânătorului pentru a şti care sunt centrele importante din organismul animalului unde lovitura are efect mortal; deasemeni reflexele animalului împuşcat şi ce trebue să deducă din ele vânătorul, urma de sânge, etc.

Ultimul capitol tratează: „Urmărirea vânatului mare".

Din această scurtă enumerare se poate obţine o suficientă orientare asupra materiei cuprinse în ultima lucrare a D-lui prof. Nedici, pe care secţia silvică o pune acum la dispoziţia lumii vânătoreşti.

Dr. Valeriu Dinu

L'économie alpestre française.

Bulletin de la Fédération française d'économie alpestre. 1937 (anul 17), 122 pag.

Cu alt prilej am scris în coloanele acestei reviste despre activitatea rodnică a societăţilor de propagandă — silvice şi silvo-pastorale din Franţa. Printre acestea, Federaţia franceză de economie alpină se găseşte în loc de frunte.

Arătam atunci că printre mijloacele folosite pentru atingerea scopurilor Federaţiei este şi editarea unui Buletin.

Fără să-şi cruţe mijloacele, Federaţia publică de 17 ani acest buletin intitulat „Economia alpină franceză".

Ca şi până acum, el cuprinde dările de seamă ale juriilor constituite pentru cercetarea gospodăriilor înscrise la concursurile iniţiate de Federaţie, din care se poate vedea starea de desvoltare a economiei forestiere sau pastorale din regiunile cercetate, progresele realizate, deziderate de împlinit. Interesante articole, în care se tratează chestiuni generale, sau speciale, în legătură

cu ţelurile urmărite de Federaţie, vin apoi să completeze Buletinul, care isbuteşte să se facă mereu interesant şi atrăgător.

Buletinul din anul 1937 ne aduce în plus vestea sporirii forţelor Asociaţiei: o nouă secţie vine să i se afilieze. Aceasta are să activeze în departamentul Ardeche şi anume în munţii Cevennes, aflaţi în bordura sud-estică a Masivului Central. In această regiune, secţia nou înfiinţată are mult de lucru, atât în domeniul pastoral, cât şi în cel forestier.

Astăzi când şi la noi se pune tot mai insistent problema pastorală, reamintirea activităţii Federaţiei franceze de economie alpină, trebue să constitue un îndemn la lucru.

At. Har.

Topografie Lesu V. Ceskoslovensko Republica. Castdruha: Rachovsko-Topographie der Wälder in der Tschechoslovak Republick. Zweiter Teil: Rachover Gebiet. Autor Gustav Vincent; Din lucrările Institutului de Cercetări forestiere din Brno. 110 pag. în limba cehă cu un rezumat de 50 pag. în limba germană, cu 36 tablouri, 40 figuri în text şi numeroase diagrame şi grafice.

1. Această carte cuprinde al doilea volum apărut din „Topografia pădurilor în republica cehoslovacă", din care primul volum cuprinde regiunea Munţilor Tatra.

2. Socot interesant să prezint silvicultorilor români această carte pentru că ea caracterizează minunat de bine străduinţa oficialităţilor cehe de a-şi crea o ştiinţă silvică a lor, o terminologie a lor, o politică forestieră a lor.

3. Topografia pădurilor cuprinde descrierea condiţiunilor staţionale, a esenţelor, a productivităţii precum şi a tuturor problemelor ce se pot prezinta într'o regiune din punct de vedere forestier. In prefaţă d-nii ing. Konsel şi G. Vincent accentuează importanţa acestei lucrări astfel: „Noi o repetăm, de aceea că scopul Topografiei Pădurilor este compararea: 1) a condiţiunilor de producţie ca bază a posibilităţii pădurilor din punct de vedere forestier; 2) a creşterii lemnoase ca rezultat al compunerii actuale şi a schimbării pădurilor din punct de vedere forestier în diferite regiuni".

Şi în altă parte: „Studiile de Topografie forestieră nu urmăresc să intregească cunoştinţele de şt. naturale ci de ştiinţă forestieră

4. Cu aceste directive bine trasate, cartea aduce o contribuţie foarte preţioasă asupra cunoaşterii pădurilor din Maramureşul Cehoslovac atât din punct de vedere aplicativ forestier cât şi din punct de vedere pur ştiinţific.

Aceste date sunt importante şi pentru noi întrucât condiţiunile staţionale sunt acelaşi ca şi în Maramureşul românesc:

Capitolele cele mai principale sunt:

I. Răspândirea pădurilor vertical (limita de sus şi de jos); Răspândirea pădurilor orizontal.

II. Clima.

III. Poziţia.

IV. Solul.

V. Specii.

VI. Creşterea molidului.

5. In special ultimele două capi-

tole sunt de o importanţă ştiinţifică şi practică însemnată, arătând o atenţie specială laricelui şi mai ales molidului care e specia predominantă în această regiune.

Cu privire la molid autorul determină creşterile acestei specii la diferite înălţimi determinând constantele pentru formula de creştere în înălţime:

$$I = Imax\ (A — Ae^{-cs})$$

care corespunde cel mai bine pentru molidul de aici.

De asemenea dă diferite diagrame reprezentând curbele înălţimilor la diferite vârste şi diferite înălţimi.

6. In privinţa relaţiunilor dintre înălţimea medie a arboretelor, fertilitate şi pătura erbacee, autorul împreună cu d-l Prof. Bayer (care scrie un capitol special: Beitrag zur Frage der Standortsbonitierung mittels der Bodenflora = Contribuţie la problema stabilirii bonităţii staţiunii cu ajutorul păturii erbacee), dovedesc prin cercetările făcute în aceste păduri că între pătura erbacee şi bonitatea solului nu există o relaţie strânsă, ci acelaş tip de pădure stabilit după Cajander nu corespunde la o anumită fertilitate ci o noţiune mult mai imprecisă, astfel că înălţimea medie prezintă o scară mult mai sigură fiind un factor direct de producţiune, pe când flora e unul lateral.

Aceste cercetări, cari cuprind măsurători exacte asupra variaţiei păturei erbacee dela 820—1300 m înălţime, dau astfel dreptate afirmaţiunilor lui Rubner, Blancmeister şi Merz cari nu au văzut decât o corelaţie imprecisă între pătura erbacee şi bonitatea solului şi vor să pue pe primul plan întrebarea pe care şi-o face d-l Prof. Konşel din Brno care se întreabă „dacă nu cumva înălţimea medie a arboretului nu ar prezinta o punte de unire între Silvicultură şi tipurile lui Cajander, exprimând ceva mult mai precis decât noţiunile mult mai complicate de subtip, asociaţie şi facies".

Rachov, 12 Aprilie 1938.

Ing. **M. I. Prodan**

INFORMAŢIUNI

SORTAREA MATERIALELOR exploatate este una din problemele capitale ale unei îngrijite administraţii. Alegându-se cu îngrijire lemnul care poate fi întrebuinţat în construcţiile rurale şi valorificându-l ca atare, în loc de a-l da pur şi simplu pentru foc; sortând deosebit speciile care pot avea întrebuinţare industrială, fie oricât de primitivă, s'a găsit adeseori formula fericită pentru ridicarea veniturilor la unele Ocoale.

Măsura însă trebue extinsă şi adâncită. Pentru aceasta, desigur, ar constitui un îndemn experienţele fericite făcute în diferitele Ocoale publicându-le în coloanele de pe Iulie şi August ale revistei noastre, care se deschide pentru acest subiect.

Aşteptăm dar sugestii, detalii, îndemnuri şi critici obiective.

— Direcţiunea Păşunilor din Ministerul de Interne a trecut la Ministerul Agriculturei şi Domeniilor, pe ziua de 1.IV. a. c.

— D-l Ing. insp. g-l silvic Stelian Calotescu a fost numit director al regionalei silvice Bucureşti, pe ziua de 1.IV.1938.

— In Administraţia Casei Pădurilor Statului s'a făcut următoarea mişcare: d-l Ing. St. Rubţov dela Ocolul silvic Pogoanele, la Ocolul silvic T.-Severin; D-l Ing. V. Tomescu din Centrală, la Ocolul silvic Pogoanele; d-l Ing. D. Coban din Direcţia Bucureşti, la Ocolul silvic Mitreni; d-l Ing. I. D. Popescu dela Ocolul silvic Mitreni, şef al Depozitelor de lemne din Capitală; d-l Ing. C. Rachieru dela Depozitele de lmene din Capitală, inspector de control la Direcţia Bucureşti.

— D-l Ing. Mircea Romulus de la Ocolul Căiuţi a fost transferat la I. C. E. F.

— Congresul de chimia lemnului, care urma să aibă loc în primele zile ale lunei Iulie a. c. a fost amânat la o dată ce se va anunţa din timp.

— Deasemenea s'a amânat pentru toamnă cea de a 4-a conferinţă internaţională de utilizarea lemnului. Locul şi data acestei conferinţe vor fi anunţate din timp.

— Lucrările celui de al 3-a Congres internaţional de Carbon carburant, care s'a ţinut la Roma, anul trecut, vor apare în cursul acestei luni, în patru volume cu un total de 1600 pagini. Costul lor este de 120 lire italiene. Se pot comanda la: „Reale Automobile Club d'Italia", Ufficio Tecnico, via Po, 14, Roma.

— Cu prilejul sărbătorirei zilei de 10 Mai prin Decretul Regal Nr. 1835 şi 1836, (Mon. Of. Nr. 106/938) s'au acordat decoraţiuni următorilor ingineri silvici din diferite administraţiuni:

Steaua României:

In gradul de Comandor: D-nilor M. Drăcea şi I. Comanici.

In grad de Ofiţer: d-lui An. Nedelcovici.

In grad de Cavaler: d-lor M. Fiera, Tr. Heroiu, M. Rădulescu.

Coroana României:

In grad de Comandor: d-lui D. Grozescu.

In grad de Ofiţer: d-lor I. Florescu, Gh. Minescu, St. Stănescu, E. Vâlceanu, I. Zeicu.

In grad de Cavaler: d-lor Gr. V. Andreescu, I. Andrei, C. Arghiriade, A. Haralamb, M. Burculeţ, C. Ceauşu, I. Chirvăsuţă, C. Chiriţă, Gh. Stan Ciobanu, V. Ciolofan, Em. Demetrescu, I. Dobrescu, C. Dragu, Vencu Georgescu, M. Grecu, D. Ionescu, Al. Ivănescu, V. Mârza, Ion Niculescu, Iulian Niculescu, P. Niculescu, S. Paşcovschi, C. Popescu, Anton Rădulescu, V. Sabău, Gh. Vasiliu.

Tot cu prilejul zilei de 10 Mai a. c. s'a acordat:

Crucea „Serviciului Credincios", următorilor brigadieri silvici:

Cl. III: d-lor N. Cota, Anghel Micu.

Media Serviciului Credincios:

Cl. III: d-lor C. Chiriacescu, brigadier silvic, G. Fotica brigadier, Gr. Iordăchescu brigadier, I. Ladanu brigadier, Suciu Florian brigadier, Gh. Sandu brigadier, Gh. Cişmaş, S. O. Frăţilă, Ion Mircea, Iuliu Stan, Drăcea Gh.

Pădurari: I. Avram, M. Badea, V. Chilut, M. Beizadea, D. Bulduş, P. C. Cojoaca, Alexei Florian, Gr. Ilieşi, Moraru Ion, Mitrică Serghie, Ilie Şerban.

Prin Decretul Regal Nr. 1760 din 6.V.938 (Mon. Of. Nr. 110/938) s'a acordat d-lui Ing. Z. Spârchez „Meritul Agricol" în grad de „Cavaler", pentru activitate rodnică desfăşurată în domeniul silviculturii.

*

— In primăvara anului acesta, în intervalul 1—15 Aprilie, dr. Ing. C. Smighelschi, şeful ocolului silvic Bistriţa (Năsăud), a organizat, în cuprinsul acestui ocol. un număr de 7 serbări pentru sădirea arborelui.

La acestea au participat circa 1560 străjeri, 109 premilitari şi 48 învăţători.

S'au plantat 40.000 pueţi şi butaşi din diferite specii forestiere, pe o suprafaţă de 8 ha. de râpi şi păşuni degradate.

Colaboratorii „Revistei Pădurilor" sunt rugaţi să ne trimită articole cât mai scurte. Astfel, pentru „Studii" şi „Referate Comentarii" acestea nu trebue să depăşească 6—7 pagini de coală; iar pentru „Problemele zilei" 4—5 pagini.

REVISTA REVISTELOR

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 2/1938.

A. Poskin:

La forêt (16 pag.).

Pădurea.

Autorul se ocupă de pădure ca entitate biologică, menţinându-se în generalităţi şi inspirându-se în acest scop din ideile moderne.

In acest scop examinează:

a) mediul, adică atmosfera şi solul, cu influenţele respective-climatice şi edafice

b) grupările vegetale

c) acţiunile biotice diverse determinate de plantele şi animalele cari găsesc hrana lor în această asociaţie vegetală (pădurea), precum şi de foc şi om.

In toată această privire de ansamblu, autorul a căutat să scoată în relief „importanţa primordială a ştiinţelor biologice în studiul şi cultura raţională a pădurii".

La sfârşit dă un tablou bibliografic.

G. Delevoy:

Le Dilserbosch (10 pag.).

Se dă urmarea şi sfârşitul observaţiunilor autorului asupra pădurii care poartă numele de mai sus.

R. Misson:

Dégats de neige dans les pessières de Haute-Ardenne (4 pag.).

Pagubele cauzate de zăpadă pădurilor de răşinoase din Haute Ardenne.

Ca o completare a unor observaţiuni asemănătoare, privitoare la aceeaşi regiune şi publicate de d-l Quoirière în Nr. 1/1938 al acestei reviste, autorul semnalează observaţiunile sale asupra acestui fenomen.

Nr. 3/938.

Meunissier:

Les noyers (17 pag.).

Nucii.

Cuprinsul unei conferinţe ţinută de autor. E vorba de cultivarea nucilor de rase alese, cari ajung să dea nuci de bună calitate şi dela o vârstă mică a lor.

A. H.:

Les progrès les plus récents dans la détermination du pouvoir germinatif des graines. (10 pag.).

Cele mai noi progrese în materie de determinarea puterii germinative a seminţelor.

Se ocupă în special de metodele: Hasegawa şi Eidmann.

Fr. Houins:

Quelques insectes attaquant les bois ouvrés. (10 pag.).

Câteva insecte din cele care atacă lemnul lucrat.

Lyctus linearis G. (canaliculatus F.), L. Brunneus S., Anobius, Hylotrupes Bajulus L., Cryocephalus Rusticus L. Lupta împotriva lor (mijloace preventive şi curative).

Ab. B.:

Le prix des bois indigènes (9 pag.).

Preţul lemnelor indigene.

At. Har.

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF

Caetul 4, Ianuarie 1938.

Studii.

Roland Runkel:

Die Bedeutung der stofflichen Holzforschung für die Deckung des Faserholzbedarf.

Valoarea cercetării tehnologice a lemnului pentru acoperirea nevoii de fibre de lemn.

Pentru acoperirea nevoilor mereu crescânde de fibre lemnoase nu sunt deajuns măsurile luate de a mări producţia pădurilor sau de a reglementa întrebuinţarea lemnului. Singur studiul aprofundat al lemnului poate deschide noui căi de transformare a lemnului astfel ca prin reducerea pierderilor care azi se ridică la cifre foarte mari, să se realizeze o însemnată economisire a lemnului.

N. Pallay:

Über die Holzhärteprüfung.

Asupra încercării durităţii lemnului.

Rezultatele încercărilor la duritate nu au dat criterii de calificare a lemnului, fiindcă toate metodele nu au fost încă adaptate perfect condiţiunilor speciale ce le impune structura lemnului. Un procedeu cu rezultate mai bune este cel elaborat de prof. Krippel. In articolul acesta se dau rezultatele experienţelor comparative după metodele Janka, Brinell şi Krippel.

Robert Schlüter şi Friedrich Fessel:

Toleranzen und Pasosystem in der Holzbearbeitung.

Toleranţe şi sisteme de ajustare în prelucrarea lemnului.

In prelucrarea lemnului nu s'a simţit nevoia precizării toleranţelor şi a unor sisteme de ajustare până când industria lemnului nu a trecut la fabricate mai fine şi în special la lucrul în serie.

Lucrarea aceasta este de o deosebită importanţă prin faptul că pentru prima dată aduce o încercare de creare a acestor norme în prelucrarea lemnului. De remarcat este faptul că autorii — conducători în industria mare a lemnului — scriu acest articol după ani de verificare practică, încât rezultatele pot fi mult mai sigur aplicate în practică.

M. Klar:

Derzeitiger Stand der Holzverkohlungstechnik.

Stadiul actual al technicei carbonizării lemnului.

Industriei de carbonarea lemnului

i se prevăzuse un foarte apropiat sfârşit din cauza concurenţii fabricilor care obţineau aceleaşi produse prin sinteze la un preţ extraordinar de redus. Metode noui de lucru adaptate nouilor progrese ştiinţifice au salvat această industrie în ultimii ani. Descrierea întregului proces al carbonizării lemnului şi a obţinerii diferitelor produse derivate este dată pe larg şi clar în acest articol.

Mici comunicări.

— Economia lemnului în Germania.

— Comerţul exterior cu mătase şi lână vegetală.

— Norme noui: Furnire şi plăci de contra placaj.

— Proiect de norme pentru rindele.

— Prelucrarea soluţiilor ce rămân dela fabricarea celulozei-sulfit.

— Lâna din peşte.

— Un procedeu suedez de fabricare a benzinei şi uleiurilor de uns din lemn.

— Zaharificarea lemnului.

— Inima roşie la traversele de fag.

— Frânghie din deşeurile de lemn.

— Cronica celui de al 6-lea congres al lemnului la Berlin.

REVISTA PATENTELOR

Referate asupra literaturii

In caetul acesta sunt cuprinse 81 referate.

Recenzii.

K. St. G. Cartwrigt: The causes of stain and decay in imported timber.

C. J. Chaplin and E. H. Nevard: Strength tests of structural timbers. Part III.

H. Finkbeiner: Hochleistungs = Gaserzeuger für Fahrzeugbetrieb und ortsfeste Kleinanlangen.

E. Wölkel: Kunstseiden- und Zellwollarten.

N. A. Richardson: Wood preservatives.

K. G. Bateson: Methods of kiln operation.

Stoy und Fonrobert: Holz-Nagelbau.

Blankenstein: Holzbearbeitung. Bd 3. Leimen von Holz.

H. Stolper: Bauen in Holz. Blockbau, Fachwerk, Plattenbau und Hallenbau.

L. Rödler: Der Holztreppenbau.

G. Bahnemann: Die Herstellung und Verwendung von imprägniertem Holzpflaster.

Caetul 5, Februarie 1938.

Studii:

A. Kräss:

Anfall und Verwertung von Holzabfällen.

Producerea şi valorificarea deşeurilor de lemn.

Atâta timp cât lemn a fost deajuns nu s'a gândit nimeni la valorificarea pe scară mare a deşeurilor lemnului. Nevoia de lemn simţită mai ales de ţările importatoare care caută să-şi reducă la minimum posibil cifra importului, cum este Germania, a făcut ca în ultimii ani să se îndrepte cu toată vigoarea atenţia industriilor şi asupra acestui material fără valoare până acum. Cifra deşeurilor este în adevăr înspăimântătoare. Germania socoteşte 10.800.000 mc. lemn anual pierdut pe această cale. Articolul cuprinde de-

scrierea căilor de valorificare a deşeurilor prin întrebuinţare la fabricarea brichetelor de ars, a materiilor artificiale, îngrăşăminte, zahăr din lemn, etc. Este un foarte interesant articol.

H. Simons:

Die russischen Holzbau-Vorschriften.

Prescripţiunile ruseşti pentru construcţiile în lemn.

Studiu critic al normelor ruseşti pentru construcţiile în lemn.

F. Hartmann:

Die Festigkeit von geleimten Laschenverbindungen aus Holz.

Rezistenţa legăturilor cu platbande din lemn prin încleire.

Se dă un sistem de calcul mai precis al acestui sistem de legătură, după care dimensiunile platbandei se pot micşora oferind totuşi aceiaşi siguranţă.

W. Lüty:

Drahtleimfilm „Tegowiro".

Filmul de clei cu reţea de sârmă „Tegowiro".

Pentru fabricarea plăcilor de placaj se întrebuinţează foi de clei foarte subţiri ca filmul. Acestea se pun între foile de lemn şi lipirea se face sub presiune şi căldură. Pentru a nu fi nevoe de încălzirea lemnului şi cleiului s'a făcut un film de clei în care se cuprinde şi o reţea fină de sârmă. Aceasta se încălzeşte prin acţiunea unui curent electric şi în cca 3 min. se efectuiază lipirea. Descrierea proprietăţilor acestui cleiu, şi a modului său de întrebuinţare sunt făcute în acest articol.

M. Esterer:

Zeitgemässe Sägewerktechnik.

Technica modernă a fabricilor de cherestea.

Se descrie amănunţit gaterul rapid, fierăstrăul dublu de refecat şi instalaţiile de transport anexe. Se discută în special condiţiunile de funcţionare şi bună păstrare.

Mici comunicări.

Valorificarea lemnului în cadrul planului de patru ani.

Norme noui.

Lână din ace de răşinoase.

Pavajul din lemn în Belgia.

Acoperirea nevoilor de traverse ale căilor ferate germane în 1937.

Fabricarea butoaielor.

Economisirea lemnului la fabricarea butoaielor de bere.

Prezervarea lemnului şi sublimatul.

REVISTA PATENTELOR

Referate asupra literaturii.

Sun cuprinse 115 referate.

Recenzii.

ÖKW: Holzgasgeneratoren.

J. Seger: Brandversuche an Holzbauten.

N. Ghelmeziu.

SILVA, 1937.

Nr. 29.

Künanz (Hermann):

End- und Vornutzungsnachweis oder Gesamtnutzugsnachweis?

Produse finale şi intermediare sau produs total?

La codrul regulat, ţinerea separată a evidenţei produselor din rărituri şi a produselor finale, prezintă oare-

care avantaje, atâta timp cât răriturile, prin intensitatea lor, nu reduc prea mult din materialul lemnos. Cu cât răriturile se fac mai forte şi cu cât pădurea se apropie mai mult de grădinărit, avantajele evidenţei separate a produselor devin discutabile, şi, pentru verificarea raportului susţinut, chiar avantajoasă inventarierea în bloc.

Autorul găseşte, că atâta timp cât se va lucra în păduri regulate este bine să se ţină evidenţa separat pe produse principale şi intermediare.

Nr. 30.

Sieber (Philipp):

Die forstliche Buchführung als Grundlage der Leistungs- und Erfolgsprüfung.

Contabilitatea forestieră ca bază de verificare a producţiei şi venitului.

E vorba de importanţa înregistrării produselor lemnoase. Posibilitatea în codrul grădinărit se poate fixa cu oarecare siguranţă numai pe baza unei bune şi îndelungi înregistrări a materialului lemnos exploatat.

Nr. 31.

V. Dieterich:

Verpflichtungen der Forstwirtschaft gegenüber dem Vierjahresplan (II). Dauerwald und Vierjahresplan.

Indatoririle economiei forestiere faţă de planul de patru ani. II. „Dauerwald" (pădurea permanentă) şi planul de patru ani.

„Dauerwald" şi „Vorratswirtschaft" sunt două noţiuni curent folosite de silvicultorii nemţi. Ele ar caracteriza pe de o parte constituţia şi pe de alta măsurile de cultură cele mai bune pentru o pădure. Dieterich arată, în lumina situaţiei economice actuale din Germania, că „Dauerwald" a fost prea unilateral înţeles, şi se întreabă dacă nu ar fi timpul să se renunţe la acest termen; iar „Vorratswirtschaft" ar trebui să aibe cu totul un alt înţeles decât cel care i se dă azi. Prin „Vorratswirtschaft" se înţelege obişnuit o măsură tehnică de îngrijirea arboretelor. In realitate ar trebui să se înţeleagă felul de a dispune de capitalul lemnos şi de produsele lemnoase. In legătură cu aceste două noţiuni îşi arată părerile asupra măsurilor practice, în vederea realizării planului de 4 ani, aşa încât pădurea şi generaţiile viitoare să sufere cât mai puţin de pe urma recoltării plusului de 50% din posibilitatea reală, impus de starea economică critică de azi.

Nr. 32.

Karl Eckstein:

Auf neuen Wegen der Schädlingsbekämpfung.

Pe noui drumuri de combaterea agenţilor vătămători (din pădure).

E vorba de o măsură de luptă în contra nonei şi Lymantria dispar, prin ademenirea şi prinderea bărbăţuşilor.

Oswald, Hans:

Gedanken über Grundfragen der forstlichen Zielsetzung.

Gânduri asupra unor probleme fundamentale de fixarea principiilor conducătoare în gospodăria forestieră.

Acest articol este primul dintr'o serie pe care autorul o anunţă. To-

tul nu va fi decât o redactare în rezumat a ideilor fostului prof. E. Ostwald. Aici, după ce arată deosebirea dintre economia forestieră a unui stat importator de lemn și aceea a unui stat exportator, cu privire la principiile de gospodărie conducătoare, autorul insistă asupra raportului dintre interesele unui stat importator și economia sa forestieră.

Nr. 33.

Prof. Dr. Wittich:

Der Einfluss der Holzart auf den Humuszustand.

Influența esenței asupra humusului.

Influența esențelor și amestecului lor asupra humusului este diferită, după stațiune. O aceeași esență influențează într'un fel pe un sol sărac, și altfel pe un sol bogat. In raport cu o aceeași stațiune se poate stabili, în general, o scară a esențelor, în privința influenței lor asupra humusului. Recepte general valabile însă nu se pot da. Nici amestecul de esențe nu trebue să se facă oricum. Unui amestec recunoscut ca bun, i se mai poate adăoga însă o esență numai în cazul când aceasta influențează în bine descompunerea litierii.

Vegetația ierbacee joacă un rol important.

Nr. 34—35.

V. Dieterich:

Wichtige Kennziffern der Europäischen Holzwirtschaftgeographie.

Cifre caracteristice pentru geografia europeană a economiei lemnului.

Exportul mondial de lemn se ridică la aprox. 50 mil. mc. Din această cantitate 35—39 mil. reprezintă exportul european. Restul revine Canadei și Statelor Unite.

După ce se arată — în 4 tablouri — și se discută cifrele caracteristice pentru producția de lemn a țărilor europene și Americei de Nord (suprafața păduroasă, procent, supraf. păd. pe cap de locuitor și procentul resp., Capital lemnos, creșterea anuală, cantitatea exportată de țările exportatoare și importată de cele importatoare, etc), se prezintă în alte 5 tablouri și se discută cifrele caracteristice privitoare la comerțul fiecărei țări.

Pentru cine vrea să-și facă o imagine a configurației economiei lemnului și vrea să cunoască poziția României, studiul acestor cifre este prețios.

Nr. 36.

Hans Ostwald:

Gedanken über Grundfragen der Holzbedarfsdeckung.

Gânduri asupra unor chestiuni fundamentale de satisfacerea trebuințelor de lemn. (vezi Nr. 32).

Pentru ca o țară importatoare de lemn să profite cât mai mult din producția proprie trebue să-și bazeze această producție pe nevoile pieții interne. De aceea fixarea principiilor de gospodărie trebue să se facă pe baza unei exacte cercetări a pieții și pe baza studiului pădurilor. Pe de altă parte statul este interesat să-și îndrepteze producția spre sortimentele de mai mare importanță pentru viața sa. Se înțelege astfel că fixarea principiilor de gospodărie revine statului.

Dacă revoluția se fixează după nevoile pieții, atunci atât teoria celei mai mari rente a solului cât și

teoria celei mai mari rente forestiere sunt de prisos.

Pentru a se putea fixa principii de gospodărie este nevoie de table de producţie unitare.

Nr. 37—38.

H. Zimmerle:

Ein Versuch mit Besenginster (Sarothamnus scoparius).

O experienţă cu Sarothamnus scoparius.

Odată cu nişte experienţe pe care Institutul de cercetări forestiere din Württemberg le-a întreprins în 1928, pentru a vedea cum se comportă lupinul faţă de îngrăşăminte, a făcut experienţe şi cu Sarothamnus. Rezultatele experienţelor făcute cu Sarothamnus nu au părut la început destul de satisfăcătoare pentru a fi publicate. Avându-se în vedere, că astăzi, în epoca planului de 4 ani, această plantă prezintă din ce în ce mai mare importanţă ca plantă textilă, se publică acum condiţiile, metoda şi rezultatele culturii constatate între 1928 şi 1932.

Nr. 39.

Prof. Dieterich:

Forstwirtschaft und Vierjahresplan. (III). Die Kosten- und Preisgestaltung der Forstwirtschaft im Zeichen des Vierjahresplan.

Economia forestieră şi planul de 4 ani (III). Cheltuielile şi preţul în economia forestieră sub semnul planului de 4 ani.

Economia forestieră, fie ea particulară sau de stat, trebue să fie pusă în situaţia de a rezista în timpuri grele şi să fie în stare să dea mereu produse mari, corespunzătoare cerinţelor variate şi crescânde ale economiei naţionale. Acesta trebue să fie principiul de bază al economiei forestiere germane. El însă cere o sporire a cheltuelilor: solul trebue îmbunătăţit, regenerarea asigurată, să se creieze drumuri, să se creieze siguranţă complexelor de păduri uniforme, curăţiri la vreme etc. Legiuitorul, la fixarea impozitelor, trebue să aibă în vedere să nu împiedece investiţiile în pădure când acestea se fac în interesul producţiei.

Dar atunci când proprietarului de păduri i se cer atâtea cheltueli se înţelege că şi preţului lemnului trebue să i se asigure un nivel corespunzător.

Nr. 40.

Dr. Eichhorn:

Im Banne der Formel.

Sub presiunea Formulei.

Ceva despre valoarea formulelor în amenajament.

Dieterich:

Deutschlands Aussenhandel in Papierholz, Zellstoff und Papier.

Exportul şi importul german de lemn de hârtie, celuloză şi hârtie.

Se arată cantitatea importată şi exportată, valoarea respectivă, între 1926 şi 1937.

Dr. E. Buchholz:

Der Papierholzhandel und die Papier und Zellstoffindustrie der Ud SSR.

Comerţul de lemn de hârtie şi industria hârtiei şi celulozei în URSS.

In Rusia, industria hârtiei este de 10 ori mai mare decât înainte de războiu. Cu 95 de fabrici de hârtie cât are Rusia azi aproape a ajuns

să satisfacă cererea internă. Numai hârtie de calitate superioară mai este nevoită să importe (3200 t. în 1936). Noui fabrici continuă a se construi.

Nr. 41, 46, 51, 52/53.

Koch:

33 Mitgliederversamlung des Deutschen Forstvereins.

A 33-a adunare a Asociaţiei Silvicultorilor Germani.

Raport asupra desbaterilor şi redarea ideilor tuturor lucrărilor prezentate.

Nr. 42.

Krausen, Edgar, Dr.:

Vom Forstgericht Neuötting.

Tribunalul forestier Neuöting.

In vechea Bavarie, înainte de 1879, şeful de ocol avea dreptul să pedepsească (să judece) cazurile de delict silvic, şi încălcări şi să execute toate dispoziţiile de poliţie forestieră. In Neöting drepturile acestea erau mult mai întinse. Se face un studiu istoric al cazului Neuöting.

Nr. 43.

D. Fehér:

Der periodische Kreislauf des Phosphors und des Kaliums in den Waldböden.

Ciclul periodic al fosforului şi potasiului în solurile forestiere.

Cercetările întreprinse au putut dovedi că între variaţia sărurilor de fosfor şi potasiu şi variaţia activităţii microbiane există o relaţie. Cantitatea de săruri este în funcţie de activitatea microbiană.

Nr. 44/45.

Dr. E. Münch:

Entstehungsursachen und Wirkung des Druck- und Zugholzes der Bäume.

Cauzele şi efectul lemnului de compresiune şi de tracţiune la arbori.

Un arbore înclinat sau culcat de o cauză oarecare caută să-şi ridice iarăşi vârful în direcţiune verticală. Se produce o îndoire a trunchiului, provocată, la răşinoase, de o creştere mai puternică şi o presiune a ţesuturilor nouă ce se formează în partea dinspre pământ a trunchiului (creşterea în partea opusă fiind foarte redusă) iar la foioase invers: de o creştere mai accentuată în partea de deasupra a trunchiului, care exercită însă o tracţiune asupra vârfului. Ţesuturile acestea constituesc la răşinoase aşa numitul lemn de compresiune, iar la foioase lemnul de tracţiune. Se arată care sunt efectele (neplăcute) ale acestor ţesuturi şi se insistă asupra fenomenului de ridicarea vârfului trunchiurilor înclinate (şi ramurilor).

No. 47, 48.

Dr. V. Dieterich:

Wirtschaftliche Standortskunde als Grundlage einer neuzeitlichen Gestaltung der forstlichen Wirtschaftslehre.

Studiul condiţiunilor economice ale staţiunei ca bază a unei moderne economii forestiere.

Fiecare staţiune îşi are caracterele sale proprii cărora trebue să li se adapteze şi metodele technice de cultură forestieră şi organizarea economică. De asemenea politica fo-

restieră trebue să se bazeze numai pe o bună cunoaştere a condiţiunilor economice ale staţiunei.

Nr. 49.

Dr. Wiedemann:

Über die Stetigkeit und Unstätigkeit des Waldwesens.

Despre continuitatea şi discontinuitatea (fiinţei) pădurii.

Puterea de viaţă a pădurii este condiţionată de mai mulţi factori legaţi de coronament, de aer şi de sol. Aceşti factori suferă variaţii naturale mult mai mari decât acelea pe cari intervenţiile omului le poate provoca. Variaţiile influenţează creşterea. Aşa fiind, se înţelege că nu e de prea mare importanţă dacă se revine cu răriturile la 2, 4 sau 6 ani.

Nr. 50.

Dr. V. Dieterich:

An die Leser und Mitarbeiter.

Către cititori şi colaboratori.

Dieterich, redactorul revistei, anunţă că apariţia revistei „Silva" va înceta cu acest an.

Dr. G. Baader:

Zur Theorie der Ertragsregelung.

Contribuţie la teoria reglementării produsului.

Concepţia modernă de economie forestieră păstrează principiul permanenţei ca fundamental. Condiţiile se formulează însă mai simplu decât le formula C. Heyer pentru pădurea normală. Acestea ar fi:

1. O deosebită îngrijire şi activare a creşterii.

2. O potrivită structură a pădurii (în raport cu diametrul).

3. Ordine în spaţiu.

Silvicultura trebue să se adapteze staţiunii. Orice calcul al revoluţiei bazat pe o formulă este exclus. Posibilitatea trebue să fie şi o expresie a tratamentului pădurii şi de aceea e bine ca în codrul regulat să se fixeze separat pe produse principale şi intermediare.

Se dă o grupare a metodelor de amenajament în raport cu concepţia de permanenţă care a stat la baza lor:

1. Raport susţinut în produse lemnoase.

2. Permanenţa producţiei lemnoase.

3. Rentă egală (în bani).

No. 52/53.

Dr. R. Trendelenburg:

Wuchs-und Holzuntersuchungen an Japanischer Lärche (Larix leptolepis).

Cercetări asupra creşterii şi lemnului de Larix leptolepis.

Cultura de Larix leptolepis a dat într'o regiune din Württenberg rezultate foarte bune. Autorul a cercetat mai de aproape calităţile acestei esenţe pentru a vedea dacă se poate sau nu încuraja cultura ei. Rezultatul cercetărilor se prezintă în mai multe tablouri şi diagrame. Aci se mărgineşte numai la prezentarea rezultatelor asupra creşterii, asupra greutăţii lemnului, şi asupra creşterii în substanţă lemnoasă.

(Date comparative).

*

Cu acest număr, „Silva" şi-a în-

cetat apariţia. Redactorul, V. Dieterich, aruncă o ultimă privire, într'un articol „cuvânt de încheiere" asupra trecutului, şi fixează obligaţiile prezentului.

N. R.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band V, Heft 4 (Januar 1938).

Sven Petrini, Generalsekretär:

Internationaler Verband Forstlicher Forschungsanstalten.

Uniunea internaţională a Institutelor de Cercetări forestiere.

Ni se arată evoluţia şi organizaţia actuală a acestei instituţiuni, ca şi problemele ce au preocupat-o şi o preocupă astăzi.

Articolul — prevăzut şi cu un rezumat în limba franceză — este cu atât mai interesant, cu cât este scris de însuşi secretarul general al Uniunii, o cunoscută personalitate în cercurile forestiere internaţionale.

Josef Windirsch, Ing., Dr.:

Beiträge zum forstlichen Transportwesen in Deutschland, bei besonderer Berücksichtigung der Strassenfahrzeuge.

Contribuţiuni la chestiunea transportului forestier în Germania, cu specială considerare a vechiculelor de şosele.

Studiul cuprinde următoarele puncte: 1) Insemnătatea economică a transportului forestier; 2) Probleme sociale legate de chestiunea transporturilor forestiere; 3) Cercetări asupra laturei tehnice şi de rentabilitate a vehiculelor pentru şosele; 4) Principii asupra punerei în exploatare a pădurii.

Punctul 3 găseşte o deosebită atenţie din partea autorului.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Conţine un preţios material asupra stărilor şi mişcării forestiere din diverse ţări şi regiuni ale lumii.

Ilie C. Dem.

CONVOCARE

In conformitate cu art. 21 din statute, membrii Societăţii „Progresul Silvic", sunt convocaţi în adunarea generală ordinară pentru ziua de 25 Mai crt., la sediul Societăţii din Bucureşti, Bul. Take Ionescu 31, orele 11 dimineaţa.

Dacă la această dată nu se întruneşte numărul de membri prevăzut de statute, adunarea generală, se va ţine irevocabil în ziua de 2 Iunie 1938, ora 11 dimineaţa, în acelaş loc, cu orice număr de membri, fără o nouă convocare.

Programul adunării generale este următorul:

Ziua I-a — 2 Iunie 1938.

1) Cuvântarea de deschidere a D-lui Preşedinte al Societăţii.

2) Cuvântările invitaţilor.

3) Darea de seamă a Consiliului de Administraţie şi raportul cenzorilor pe 1937.

4) Aprobarea bilanţului şi contului de venituri şi cheltuieli, încheiate la 31 Decembrie 1937 şi descărcarea Consiliului de Administraţie de gestiunea pe 1937.

5) Aprobarea bugetului pe 1938.

6) Alegerea preşedintelui Societăţii pe 4 ani, în locul D-lui M. D. Drăcea, al cărui mandat expiră, conform art. 26 din statute.

7) Alegerea a 6 membri în Consiliul de Administrație pe 4 ani, cu începere dela 1 Ianuarie 1939, conform art. 28, alin. 5, din statute, în locul D-lor: C. P. Georgescu, C. Alimănișteanu, D. Grozescu, Al. Butoi, G. Minescu și At. Haralamb, al căror mandat expiră la 31 Decembrie 1938.

8) Alegerea pentru 1938 a 3 cenzori titulari și 3 cenzori supleanți, în locul D-lor: Gh. Ionescu, Gh. Chercea, Em. Pallade și St. Teodorescu, Gh. Constantinescu, St. Georgescu.

Ziua a II-a — 3 Iunie 1938.

1) Prezentarea referatelor și discuțiuni asupra problemei: Exploatarea pădurilor pe bază de raport susținut.

Raportor: C. Horia Lazăr.

Ziua a III-a — 4 Iunie 1938.

1) Prezentarea referatelor și discuțiuni asupra problemei: Creditul forestier.

Raportor: Dem. Grozescu.

Ziua a IV-a — 5 Iunie 1938.

Excursiune de o zi la Giurgiu, cu o scurtă vizitare a orașului Rusciuk.

Consiliul de Administrație

BILANȚUL

ACTIV — Soc. „Progresul Silvic" încheiat

CONTURI	1936	1937
Activ Disponibil		
Casa numerar	87.625	34.369
Banca Centrală Cooperativă (CEACS 1936)	270.990	804.000
Activ realizabil		
Efecte publice proprii	118.987	152.078
Debitori diverși	111.523	102.491
Medalia P. Antonescu	21.050	21.050
Restanțe cotizații membrii	235.680	195.820
Restanțe abon. Rev. Pădurilor	193.710	207.495
C. A. P. S.	209.715	209.715
Cărți depozit editură	76.999	181.694
Debitori dubioși	23.180	23.180
Insigne	7.431	6.731
Activ imobilizat		
a) Imobile:		
1. Imobil București	16.368.649	16.368.649
2. „ vila Sylva Govora	16.684.555	16.684.555
3. „ Carmen Sylva	244.199	244.449
4. „ colonia Bistra	20.857	21.357
5. Teren Băile Herculane	10.287	10.848
6. „ Păltiniș	9.103	9.703
7. „ Cumpăna	—	2.919
b) Mobilier:		
1. Mobilier București	685.013	621.226
2. „ Govora	2.545.864	2.292.975
3. „ Carmen Sylva	289.700	262.291
c) Biblioteca	1.195.660	1.292.961
Diverse conturi	307	67.000
Total lei	39.411.034	39.817.556

CONTURI DE

Efecte publice donate		
a) M. T. Moșandrei valoarea nom.	1.000.000	1.000.000
b) V. A. Golescu	5.000	5.000
c) C. G. Dissescu	1.000	1.000
Efecte publice proprii val. nom.	238.600	238.600
	1.244.600	1.244.600
Total general	40.655.634	41.062.156

Președinte,
M. DRĂCEA

Cenzori: *Gh. Ionescu*, *Gh. Chercea*, *Em. Palladi*

GENERAL

la 31 Decembrie 1937

PASIV

CONTURI	1936	1937
Pasiv neexigibil		
Fondul social	34.898.462	34.898.462
„ „ statutar	1.357.280	1.611.089
„ pentru amortizm. imobile	1.886.792	2.012.826
„ de asigurare	—	30.000
Pasiv exigibil		
Subscriitori cămin	206.813	211.494
C. E. A. C. S.	—	1.788
Fonduri culturale		
a) Fond. G. Crăciunescu	10.000	10.000
b) „ C-tin Dissescu	8.000	8.000
c) Venit fond Moşandrei	158.722	171.245
d) „ fond V. Golescu	6.153	6.595
Fond prevedere		
a) Cotizaţii restante	235.680	195.820
b) Abonamente restante	193.710	207.495
c) Fond construcţie C. Sylva	301.596	301.596
d) Fond creanţe dubioase	23.180	23.180
Diverse conturi		
a) C. Dumitrescu Vergu	10.000	10.000
b) Garanţii	2.000	2.000
c) Chiria CAPS 1938	109.761	109.761
d) Abonamente 1938	1.320	3.035
e) Cotizaţii 1938	1.565	3.170
Total lei	39.411.034	39.817.556

ORDINE

Donaţiuni		
a) M. T. Moşandrei	1.000.000	1.000.000
b) V. A. Golescu	5.000	5.000
c) C. G Dissescu	1.000	1.000
Subscrieri diverse împrumuturi	238.600	238.600
	1.244.600	1.244.600
Total general	40.655.634	41.062.156

Casier,
Marin Rădulescu

Contabil,
N. Paia

CON

VENITURI DE VENITURI ŞI CHELTUELI ÎNCHEIAT

Nr. ordin.	Natura Veniturilor	1936	1937
1	*Chirii.*		
a.	Chiria C. A. P. S.	1.800.000	1.800.000
b.	„ Sala de festivităţi	63.100	60.600
c.	„ Căminului	56.650	60.731
d.	„ Bufet	25.200	25.200
e.	„ C. E. A. C. S.	10.000	10.000
f.	„ vila Sylva din Govora	625.220	549.903
g.	„ vila din Carmen Sylva	64.932	66.447
h.	„ Casa din colonia Bistra	—	5.081
2	*Revista Pădurilor.*		
a.	Publicaţiuni de amenajamente	103.700	87.581
b.	Abonamente restante	70.033	110.095
c.	„ curente	99.918	114.112
3	*Taxe statutare.*		
a.	Cotizaţii restante	—	125.180
b.	„ curente	—	127.129
c.	Taxe de înscriere	—	1.500
4	*Diverse.*		
a.	Cupoane efecte publice proprii	12.461	10.437
b.	Venituri neprevăzute	1.060	13.288
c.	Diferenţe de curs efecte publice	—	33.091
	Total lei	2.932.274	3.200.375

Preşedinte,
Prof. M. DRĂCEA

Cenzori: *Gh. Ionescu*, *Gh. Chercea*, *Em. Palladi*

T U L

LA 31 DECEMBRIE 1937 — CHELTUELI

Nr. ordin.	Natura Cheltuelilor	1936	1937
1	*Cheltueli generale*		
a.	Cheltueli de ad-ție, întreținere, lumină	123.136	139.022
b.	Salarii, gratificații	297.713	328.917
c.	Ajutoare	36.500	37.000
d.	Reparații imobil	8.158	290
e.	„ mobilier	1.950	2.500
f.	Asigurare imobil	7.014	6.712
g.	Cheltueli neprevăzute	64.952	38.059
2	Impozite imobil București	246.086	326.359
3	Dobânzi	31.202	12.409
4	*Cheltueli activitate culturală*		
a.	Revista Pădurilor	454.735	458.563
b.	Adunarea Generală	180.505	259.613
c.	Conferințe	5.538	9.241
d.	Misiuni de studii	20.000	24.000
e.	Premii pentru lucrări pe teren	—	29.000
f.	Propagandă forestieră	137.835	150.180
g.	Subvenții diverse	165.000	218.500
5	*Vila Sylva Govora*		
a.	Cheltueli de administrație	31.242	40.193
b.	„ „ exploatare	144.390	127.148
c.	Imbunătățiri, reparații	145.629	65.495
d.	Impozite	59.169	54.031
6	*Vila din Carmen Sylva*		
a.	Cheltueli de administrație	21.046	31.453
b.	„ „ exploatare	31.643	31.122
c.	Reparații	37.102	42.549
d.	Impozite	13.473	5.230
		2.264.018	2.437.590
7	*Repartizarea excedentului*		
a.	Fond social statutar (cotiz. rest.)	—	125.180
a.	„ „ „ (cotiz. cor.)	—	127.129
a.	„ „ taxe de înscriere	—	1.500
b.	Amor. mob. Buc. 10% asupra 690.251	76.112	69.025
b.	„ „ Govora 10% „ 2.547.749	282.873	254.774
b.	„ „ Carmen Sylva 291.434	32.188	29.143
c.	Amortiz. creanțe dubioase	31.945	—
c.	„ imobile	245.138	126.034
	Fond de asigurare	—	30.000
	Total lei	2.932.274	3.200.375

Casier,
Marin Rădulescu

Contabil,
N. Paia

PROCES-VERBAL Nr. 1

Şedinţa de Luni 31 Ianuarie 1938

Membrii prezenţi domnii: Al. Butoi, N. N. Caragea, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. Emanoil, Dem. Grozescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, Ath. Nedelcovici, Gh. Năstăsescu, V. N. Priboianu, Marin Rădulescu, D. A. Sburlan, V. N. Stinghe şi I. Comaniciu.

Şedinţa se deschide la orele 21,30 sub preşedinţia d-lui M. D. Drăcea, preşedinte, având următoarea

Ordine de zi:

1) Constituirea biroului Societăţii pe anul 1938.
2) Cooptarea de noui membri în Consiliul de Administraţie.
3) Desemnarea Redactorului-Şef la Revista Pădurilor.
4) Fixarea taxelor statutare.
5) Constituirea secţiilor.
6) Desemnarea diverselor comisiuni şi delegaţiuni.
7) Diverse — Administrative.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, d-l preşedinte **M. Drăcea** salută membrii Consiliului şi în deosebi pe nouii veniţi în sânul său, potrivit prevederilor din nouile statute. Evenimente deosebit de importante se conturează la orizontul vieţii publice, care pretind Consiliului, în forma sa cea nouă, dispoziţii de muncă şi sacrificiu intensificate. D-sa mai ţine să remarce conferinţa ţinută de d-l **M. P. Florescu** în în seara zilei de 30 Ianuarie la Ateneul Român. Conferenţiarul a arătat cu competinţă sacrificiile pe cari pădurile le-au făcut, le fac şi probabil că vor mai fi silite să le facă.

Cooptarea de noui membri în Consiliul de Administraţie.

Cercetându-se arhiva Societăţii se constată că d-nii M. P. Florescu şi V. N. Stinghe au făcut parte din Consiliul de Administraţie al Societăţii peste 16 ani în şir. Indeplinind astfel greaua condiţie fixată de statute, Consiliul îi declară membrii de drept.

D-l Preşedinte felicită pe primii doi membri de drept, relevând activitatea fructuoasă desfăşurată de d-lor, cu devotament neclintit, în interesul Societăţii. Domniile lor intră în a doua etapă din viaţa Societăţii cu o aureolă, care poate să fie model şi pe care o doreşte multora dintre tinerii membri.

D-l M. P. Florescu mulţumeşte mişcat pentru cuvintele de recunoştinţă ce i se adresează. D-sa face un istoric al participaţiei sale în viaţa Societăţii, reamintind multe momente de abnegaţie şi entuziasm care cinstesc generaţiile precedente din conducerea Societăţii.

D-l V. N. Stinghe mulţumeşte şi d-sa pentru cuvintele ce i s'au adresat, asigurând că şi în calitatea de membru de drept va activa la fel ca şi în calitatea de membru ales.

Luându-se în considerare prevederile statutare, — referitor la membrii de drept, şefi de autorităţi administrative silvice, — se constată că îndeplinesc această condiţiune, d-nii: I. Comaniciu, Preşedintele Consiliului Technic al Pădurilor, M. D. Drăcea, Directorul Institutului de Cercetări Forestiere, I. Simionescu, Administratorul Casei Pădurilor Statului, C. Horia Lazăr, Directorul Regimului Silvic şi Dem. Grozescu, Directorul Ameliorării Terenurilor degradate.

D-l I. Comaniciu lămureşte calitatea sa de Preşedinte al Consiliului Technic al Pădurilor, în conformitate cu prevederile categorice ale Legii pentru administrarea pădurilor. Asigură Consiliul că se va strădui să conlucreze în iubire şi armonie la opera Consiliului, cu menţiunea că va avea înainte de toate ca normă de conduită: conservarea, regenerarea şi ameliorarea pădurilor.

D-l Preşedinte remarcă, în referire la concepţia de silvicultor a d-lui Comaniciu, că toţi membrii Consiliului, desigur şi ai Societăţii, se află pe aceiaşi linie de conduită. Acesta a fost dealtfel spiritul statutelor.

D-l M. Drăcea arată că d-sa deţine un loc în Consiliu prin alegerea ca preşedinte, în afară de cei 21 membri aleşi, astfel că nu este cazul de optare.

D-l Horia Lazăr consideră o cinste de a fi ales al Adunării Generale şi socoteşte că are datoria de a îndeplini un mandat. In consecinţă, d-sa optează pentru calitatea de membru ales.

D-l Dem. Grozescu, reprezentând acelaş punct de vedere, ca şi d-l Horia Lazăr, optează pentru calitatea de membru ales.

Ne mai ridicându-se nici o obiecţiune, Consiliul ia act de cele de mai sus.

Prin transformările suferite, se constată că rămân două locuri vacante în Consiliul Societăţii. Pentru ocuparea lor se deschid discuţiunile

D-l Preşedinte propune ca la această ocupare a locurilor libere să se ţină seama de două condiţiuni:

a) Membrii devotaţi idealurilor Societăţii;

b) Reprezentarea tuturor „claselor de vârstă".

D-l V. N. Stinghe arată că, tocmai pentru împlinirea principiilor enunţate de d-l Preşedinte este necesar să se aleagă doi tineri.

D-l Dem. Grozescu reprezintă punctul de vedere că, ar fi bine ca în Consiliu să fie reprezentate şi persoane ce nu activează în serviciile Statului; apoi, proprietari particulari de păduri, chiar dacă aceştia ar avea numai calitate de consiler fără vot deliberativ. Recunoaşte şi necesitatea de a aduce şi forţe tinere pentru noua etapă de muncă intensificată.

Punându-se la vot secret cooptarea a doi membri în Consiliu, întrunesc cele mai multe voturi d-nii **Mircea Manoilescu** şi **Atanasie Haralamb.**

Constituirea biroului Societăţii pe anul 1938

Inainte de a se începe discuţiunile asupra acestui punct, d-l Preşedinte aduce mulţumiri vechiului Comitet. Un cuvânt deosebit se cuvine d-lui C. Alimănişteanu, pentru sprijinul dat Societăţii.

D-l N. Caragea, citind un memoriu, arată cât de important este postul de Secretar General şi de cât prestigiu trebue să se bucure persoana ce-l va ocupa, spre a fi la înălţimea marilor secretari generali din trecutul societăţii. D-sa propune pentru acest post pe d-l Dem. Grozescu.

D-l I. Comaniciu pledează pentru soluţia Secretarului General de carieră retribuit, aşa cum este şi în alte părţi. Cei doi Secretari pot fi aleşi din sânul Consiliului.

D-l Dem. Grozescu recunoaşte, în principiu, superioritatea soluţiei propusă de d-l I. Comaniciu; traducerea sa în practică este, totuşi, legată de serioase dificultăţi. Declară că, fiind foarte ocupat, d-sa nu poate să-şi mai ia noui sarcini.

D-l V. N. Stinghe: Intr'adevăr, propunerea d-lui Comaniciu este foarte interesantă; crede, totuşi, că aflarea unei persoane care să fie complet sustrasă dela activitatea sa pentru funcţiunea permanentă de Secretar General ar fi cu neputinţă. Cea mai practică deslegare a problemei, vorbitorul, o vede în alegerea d-lui Grozescu, pentru postul respectiv, dar fiind tactul şi inima puse de d-sa în susţinerea intereselor Societăţii până în prezent. Prin această propunere, vorbitorul nu înţelege să aducă absolut nici o imputare d-lui Heroiu, fostul Secretar General. Locul înalt pe care d-l Grozescu îl deţine şi relaţiile d-sale l-ar pune în poziţie să satisfacă mai bine multiplele nevoi ale Societăţii.

D-l Nedelcovici este de opinia d-lui Comaniciu, până la a se putea ajunge la un Secretar de carieră, să se acorde o mică retribuţie Secretarului General şi Secretarilor.

D-l A. Ionescu: Postul de Secretar General este un post de mare răspundere şi de multă muncă. Se raliază şi d-sa la propunerea generală de a fi ales d-l Grozescu.

D-l Preşedinte: Un simţ al proporţiunilor îl obligă să spună că se exagerează în oarecare măsură. Roagă a se remarca activitatea d-lui Heroiu, care a muncit, a avut prestigiu, a corespuns, împlinind condiţiunile cerute de d-l Cragea. In principiu, d-sa este de părerea ca Secretarul General să fie ales şi lăsat să-şi indice singur colaboratorii.

D-l D. Grozescu apreciază în cel mai înalt grad greaua sarcină a Secretarului General, mai ales sub nouile statute, deoarece crede că d-sa nu va putea împlini această sarcină, date fiind ocupaţiile sale multiple. Este de părere ca d-l Heroiu să accepte iarăşi sarcina de Secretar General.

Se pune la vot alegerea Comitetului de Direcţie. In urma rezultatului votului secret, se declară aleşi:

Vicepreşedinţi: D-nii V. N. Stinghe şi C. Alimănişteanu.

Secretar General: D-l Traian I. Heroiu.

Casier: d-l Marin Rădulescu, şi

Secretari: d-nii N. N. Caragea şi Ath. Haralamb.

3) **Desemnarea Redactorului-Şef la Revista Pădurilor.**

Este ales prin aclamaţii fără contra-candidat, d-l V. N. Stinghe.

4) **Fixarea taxelor statutare.**

După discuţiunea deschisă, Consiliul aprobă următoarele taxe:

Inscrierea: 100 lei; Cotizaţia: 240 lei anual, şi abonamentul la Revista Pădurilor: 200 lei anual.

6) **Desemnarea diverselor comisiuni şi delegaţiuni.**

Comisiunea CAPIR pe 1938:

Se hotărăşte ca să se menţină şi pe 1938 aceiaş comisiune şi anume:

Titulari:	**Supleanţi:**
M. Drăcea	C. M. Bunescu
Gh. Năstăsescu	G. Minescu
D. Grozescu	D. A. Sburlan
M. P. Florescu	V. N. Priboianu
Horia Lazăr	N. N. Caragea

7) **Diverse — Administrative.**

D-l A. Ionescu atrage atenţiunea asupra lucrărilor referitoare la normalizarea, armonizarea salariilor şi a proiectului-lege al Copului Technic. Societatea are datoria să-şi spună cuvântul. Cere a se pune chestiunea pe viitoarea ordine de zi a Consiliului.

Consiliul numeşte pe d-l A. Ionescu ca referent.

Secţiunile Consiliului, constituite în mod provizoriu, se vor întruni Joi 3 Februarie 1938, spre definitivare.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, **M. Drăcea.**

Secretar General, **Tr. Heroiu.**

PROCES-VERBAL Nr. 2

Şedinţa de Luni 14 Februarie 1938

Membri prezenţi domnii: C. M. Bunescu, Al. Butoi, N. N. Caragea, M. Drăcea, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Andrei I. Ionescu, H. Lazăr, G. Minescu, At. Nedelcovici, V. N. Priboianu, G. Năstăsescu, M. Rădulescu, V. N. Stinghe, Eugen Vâlceanu şi I. Comaniciu.

Şedinţa se deschide la orele 21,15 sub preşedinţia domnului Prof. **M. D. Drăcea,** preşedinte, având următoarea

Ordine de zi:

1) Discuţiuni asupra problemelor urgente de politică forestieră.

2) Discuţiuni cu privire la întocmirea regulamentelor prevăzute de Statute.

3) Diverse delegaţiuni şi comisiuni pe anul 1938.

4) Diverse — Administrative.

5) Comunicări.

Se citeşte procesul-verbal al şedinţei şi se aprobă.

Se completează votul şedinţei trecute, ca d-l Mircea Manoilescu să fie ales în locul d-lui M. P. Florescu pe 4 ani şi d-l At. Haralamb pe 1 an în locul d-lui Stinghe.

D-l M. P. Florescu aduce la cunoştinţă că d-l Ministru Sisești a dat locul înalt de Secretar General colegului Drăcea. E un vechiu deziderat al nostru, e un pas spre idealul nostru de a avea un subsecretariat al pădurilor. E o zi importantă pentru noi şi Societatea noastră, care se simte onorată de această alegere.

D-l N. N. Caragea constată că alegerea d-lui Drăcea e un eveniment. D-sa a avut totdeauna chemarea să fie un deschizător de drumuri noui. In noua misiune de Secretar General ce i s'a încredinţat, d-sa este chemat să deschidă şi să netezească drumul spre acel subsecretariat de Stat al pădurilor, pentru care luptăm de atâta timp. Socotim că pentru d-l Prof. Drăcea noua funcţiune este mai puţin o înaltă demnitate şi mai mult o sarcină în plus. De acolo, d-sa trebue să contribue cu perseverenţă la acea armonie a corpului nostru şi la realizarea conlucrării tuturor instituţiilor noastre silvice.

D-l M. Drăcea: A fost un alt deschizător de drumuri: d-l C. P. Georgescu. Işi dă seama că e o sarcină grea. I s'a dat asigurări că postul de Secretar General va fi un post de un mai mare prestigiu decât până acum.

A primit acest post ca nefiind legat de politică, în slujba intereselor pădurii şi pentru a merge spre un subsecretariat de Stat. Să ne ameliorărm, să ne adaptăm la noua situaţie, să soluţionăm repede problemele ce ni se pun.

Sperăm să ridicăm prestigiul ideii de silvicultură, să deschidă drumuri mai bune, mai înalte celor ce vin. Să ne ajute Dumnezeu!

D-l C. P. Georgescu: Din 1930 nimeni nu s'a mai aninat de postul de consilier ministerial silvic, pentru că nu era bine plătit.

De atunci de când a plecat d-sa a început să meargă rău în corp.

Il onorează pe d-l Sisești că a făcut alegerea în persoana d-lui Drăcea. Pe d-l Drăcea, pentru ceia ce va face, nu pentru locul ce-l va ocupa, care e mai mic decât cel de director general, pe care l-a ocupat.

D-l Preşedinte citeşte cererea mai multor membri din Societate, de a se convoca o adunare generală extraordinară pentru a se discuta asupra chestiunilor urgente de politică forestieră la ordinea zilei.

D-l Stinghe întreabă dacă cererea mai este actuală?

D-l Secretar General dă explicaţii asupra cererii. E drept că chestiunile puse în cerere nu mai sunt urgente, dar sunt importante. D-sa arată din moţiunile a 4 adunări generale precedente, problemele mai importante, ce trebue discutate.

D-l M. Drăcea: trebue să discutăm ce va trebui să trecem în Constituţie şi în administraţia locală.

D-l D. Grozescu: e totuşi o chestie urgentă actuală a Decretului-lege de trecere a Casei Pădurilor la Ministerul Cooperaţiei. In acel Decret se prevedea dreptul Ministrului de a desfiinţa cooperativele şi asociaţiile de moşneni, obştiile. E bine să discutăm această problemă a colectivităţilor forestiere, care s'ar putea specula de alţii.

D-l V. N. Stinghe: trebue să stabilim întâiu asupra cererii: convocăm sau nu o adunare generală? Să nu banalizăm soluţia grea a adunării generale.

Măsurile luate de fostul guvern se vor ridica fără intervenţia Adunării Generale. Biroul Societăţii să facă diligenţe în această chestiune.

D-l G. Minescu: Cooperaţia n'are niciun amestec în cererea celor 50 de membri. Proectul de lege al guvernului trecut era o aberaţie, dădea dreptul să disolve obştiile vechi, composesoratele şi comunităţile de avere.

D-l C. P. Georgescu: Chestiunea trebue discutată chiar dacă guvernul a căzut. Consiliul trebue să sancţioneze coadele de topor, cei cari au dat concurs fostului guvern, ca să ia măsurile grave de care vorbim.

D-l Andrei Ionescu: Eu văd în cerere conştiinţa forestieră care s'a ridicat la nevoie. Trebue neapărat abrogat Decretul-lege al fostului guvern, să nu rămână în picioare unele măsuri din fostul Decret.

D-l E. Vâlceanu: trebue să cerem şi reintegrarea personalului deplasat dela locul lui.

D-l I. Comaniciu: D-nii Miniştri lucrează cu directorii de serviciu, de aceea e foarte greu să protestezi împotriva unui ordin circular semnat de unul de-ai noştri. Acuz pe cei ce nu se opun Miniştrilor, ca să depăşească legea. Să ne opunem la crăci, dar să ne opunem şi la păşunatul în pădure.

D-l A. Nedelcovici: Admir sinceritatea d-lui Comaniciu. Protestăm numai în anumite ocazii şi nu cu aceiaşi vehemenţă. Păşunatul s'a practicat mereu după războiu şi nu s'a protestat cu tot atâta vehemenţă.

Nu ştiu din ce considerente a pornit ordine circulări relativ la crăci. Se zice că populaţia rurală nu-şi mai putea vinde produsele, din cauza reacţiunei evreilor şi atunci n'avea cu ce să-şi plătească lemnele. In multe părţi ale ţării s'au produs atacuri de speculatorii politici. S'a supus cazul Ministerului Cooperaţiei, care a dispus să se dea altă circulară pentru restrângerea primului ordin circular.

Chestiunea s'a semnalat d-lui Ministru Sisești şi este în curs de soluţionare.

S'a revenit asupra măsurilor luate împotriva personalului.

D-l Comaniciu: Cineva a spus că noi ne-am sesizat de reducerea de 40% la crăci, la țărani. De ce nu ne-am sesizat și de alte reduceri făcute la cooperative, etc. ?

Această chestiune n'o putem discuta prea tare.

D-l H. Lazăr: se aduc acuzațiuni celor ce contrasemnează ordinele Miniștrilor și nu se opun la ordinele lor. In chestia păşunatului, cu toate congresele și moțiunile noastre, miniștrii au făcut acelaș lucru. Dela 1930 până azi s'a reușit a se micșora suprafețele de pădure păşunabile. Treptat vom reduce păşunatul. Depinde de individ, de conștiință și energia celui ce aplică ordinele. Nu putem ajunge la rezultat cu măsuri radicale, cari pot duce la rezultate contrarii.

D-l M. Drăcea: Chestia discutată e foarte greu de rezumat. Știm că din diferite considerente, guvernul recurge la unele măsuri. Nu e cazul convocării unei adunări generale.

Guvernul actual vrea să scape de presiunea electoralului. Rămâne ceva permanent, ce trebue spus, că am constatat că prea adeseori s'a făcut din păduri un obiect de tranzacții.

Să relevăm: repetatele amnistii.

D-l H. Lazăr: a explicat foștilor Miniștri pagubele și primejdiile delictelor și atunci s'a redus la 10% din amendă și numai la populația săracă. E cea mai favorabilă aministie, pentru noi silvicultorii, atunci când Ministerul aprobă tranzacții în care se plătesc 1%.

D-l M. Drăcea: să facem o întâmpinare de principiu asupra decretului lege al amnistiilor și pentru anularea decretului-lege pentru înființarea Ministerului Cooperației și în general să nu se mai facă din pădure obiect de tranzacție.

Ce să introducem în Constituție ?

Să se desființeze art. 133 din Constituție;

Nu se mai poate micșora actuala surpafață a domeniului păduros al țării sub nici un motiv;

Indivizibilitatea pădurilor.

D-l C. P. Georgescu cere ca chestiunea să se studieze urgent de secția respectivă și să facem propuneri precise.

D-l Stinghe convine să nu se mai divizeze: pădurile moșnenești, composesorate, etc.; dar un proprietar mare să nu-și poată împărți o pădure de 2.000 ha de ex. să n'o poată diviza la 2 copii? Trebue să ne stabilim la un minim, care să nu se mai divizeze.

D-l C. P. Georgescu propune ca în Constituție să se treacă un articol ca toate pădurile și cele particulare, să se exploateze cu amenajament nu cu regulament de exploatare, adică să se introducă continuitatea exploatării.

D-l A. Ionescu: să se treacă în Constituție necesitatea pădurilor de protecție și apărare națională.

Chestiunea se trece la secția economică.

D-l M. Drăcea: ce avem de spus în chestia legii administrației locale, care se lucrează acum ?

D-l I. Comaniciu e de părere că inginerii silvici să nu facă numai estimația ci să țină și licitația.

Se stabilesc comisiile:

a) Comisia Govora d-nii: C. P. Georgescu, D. Grozescu și N. N. Caragea;

b) Comisia Carmen-Sylva d-nii: Gh. V. Luțescu și Al. Butoi.

Comitetul va lucra în fiecare Marți la orele 16 (4 după amiază).

Se aprobă cumpărarea a 5 bilete de bal A.G.I.R., în totală 2500 lei.

Se aprobă sala pentru adunarea generală a Asoc. Ing. C.F.R. ce se va ține Duminică 6 Martie a. c. cu plata cheltuielii de regie.

Se aprobă sala d-lui ing. Gh. Avram, pentru nunta fiicei sale la 20 Februarie a. c. cu plata cheltuelilor de regie.

Se citește cererea d-lui D. Drâmbă pentru suspendarea art. din legea de organizrea Ministerului Agriculturii prin care s'a micșorat limita de vârstă la consilierii silvici.

D-l I. Comanciu, propune să se încerce pe cale administrativă.

Se deleagă d-nul A. Ionescu să studieze chestiunea.

Ședința se ridică la orele 24.

Președinte, **M. Drăcea.**

Secretar General, **Tr. Heroiu.**

PROCES-VERBAL Nr. 3
Ședința de Luni 7 Martie 1938

Membri prezenți domnii: C. Alimănișteanu, C. M. Bunescu, N. N. Caragea, C. C. Emanoil, D. Grozescu, H. Lazăr, G. Minescu, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu, I. Comaniciu, Mircea Manoilescu, Ath. Haralamb.

Ședința se deschide la orele 21,15 sub președinția d-lui Prof. **M.** D. Drăcea, președintele Societății, având următoarea

Ordine de zi:

1) Proiectul de buget pe anul 1938.
2) Probleme de discutat la Adunarea Generală din 1938.
3) Procesul Corani.
4) Activitatea secțiunilor și Comitetului de Direcție.
5) Diverse — Administrative.
6) Comunicări.

D-l Președinte M. Drăca: salută pe d-l C. Alimănișteanu, cum și pe nouii membri, cooptați în sânul Consiliului: Mircea Manoilescu și Ath. Haralamb.

D-sa anunță că în noua Constituție, intrată în vigoare, va schimba felul de lucru, acordându-ne și nouă silvicultorilor oarecare libertate.

D-sa anunță că s'a trimis M. Sale Regelui următoarea telegramă, pe care Consiliul o aprobă:

„M. SALE REGELUI CAROL II

Palatul Regal
Loco

Cu prilejul nouei aşezări dată Ţării de iubitul ei Suveran, care nu precupeţeşte nimic spre a o vede cât mai strălucitoare, Societatea „Progresul Silvic“, în numele celor peste 1000 ingineri silvici, slujitori devotaţi ai pădurilor, podoaba nepreţuită a pământului românesc, reînoieşte devotamentul ei neclintit către Regele Ţării şi Preşedintele ei de onoare şi Il asigură că inginerii silvici sunt la posturile lor hotărîţi de a asigura triumful desăvârşit al înălţării patrimoniului forestier, pe noua temelie creiată pentru propăşirea Ţării şi Neamului.

Preşedintele Societăţii „Progresul Silvic“

Profesor Marin D. Drăcea“

D-l Mircea Manoilescu, arată că este profund emoţionat şi măgulit pentru cinstea ce i s'a făcut prin cooptarea sa în Consiliu.

D-l At. Haralamb, la rândul său, mulţumeste Consiliului pentru marea cinste ce i s'a făcut de a fi cooptat într'unul din cele două locuri libere în Consiliu. Declară că va munci din tot sufletul pentru Societate

Se trece preşedinţia şedinţii d-lui C. Alimănişteanu.

D-l Secretar General Tr. Heroiu: citeşte procesul-verbal din 31.I 1938, care se aprobă fără modificări, iar procesului-verbal din 14.II.938 i se aduc câteva complectări.

Se interverteşte ordinea de zi, luându-se în discuţie punctul 6:

6) **Comunicări:**

Consiliul hotărăşte ca Adunarea generală extraordinară nu mai este necesară a se ţine.

D-l M. Drăcea anunţă că a apărut decretul de dizolvarea Ministerului Cooperaţiei, iar în Comisia interdirectorială ce s'a ţinut la Minister s'a atacat problema Cooperaţiei.

D-l D. Grozescu: cere ca delegaţii cari să compună comisia Govora să fie aleşi din sânul secţiunei economico-administrativă, iar d-sa să fie înlocuit din comisiune.

Se intră în ordinea de zi.

1) **Proectul de buget pe anul 1938.**

D-l Casier M. Rădulescu citeşte proectul de buget pe noul an 1938.

Iau cuvântul d-nii: Grozescu şi Caragea, după care ivindu-se diferenţe de cifre, se hotărăşte ca proectul să fie discutat în şedinţa viitoare în continuare, iar până atunci o comisie compusă din d-nii : D. Grozescu, E. Vâlceanu, M. Rădulescu, N. Caragea şi M. Manoilescu să studieze acest proect.

3) **Procesul Corani.**

D-l Grozescu dă relaţii situaţiei procesului dela Vila Sylva, în urma convorbirilor avute cu d-l Corani şi cere ca Consiliul să hotărască

dacă e de părere să se ceară avizul, nu avocatului nostru, ci d-lui avocat Meitani, din Ministerul de Domenii.

Consiliul aprobă propunerea d-lui Grozescu de a interveni la avizul d-lui Meitani.

4) **Activitatea Secţiunilor şi Comitetului de Direcţie.**

Se cere să se fixeze de către membrii secţiunilor zilele când pot să activeze şi să ţină şedinţele, aceasta pentru ca să nu se mai facă convocări zadarnice.

D-l Grozescu rezumă ce s'au rezolvat de Secţiunea II profesională şi că această Secţiune îşi ţine şedinţa în fiecare Luni la orele 2,30. indiferent dacă are sau nu şedinţă Consiliul.

Pentru ca să se facă efectiv aceste rezolvări s'a hotărît cooptarea unui număr de membri din afara Consiliului.

In şedinţa viitoare, D-l Grozescu va face propuneri scrise.

Consiliul ratifică lucrările rezolvate de Comitetul de Direcţie în şedinţa sa din 22.II.938.

5) **Diverse.**

D-l M. Drăcea anunţă că Ministerul a aprobat cererea Societăţii noastre de a i se vinde 3 ha. teren pentru construirea unui sanatoriu la Amara (Ialomiţa), pentru brigadieri şi pădurari, cu preţul de 24.000 lei.

Se deleagă d-nii C. Emanoil şi G. Minescu pentru a urgenta întocmirea contractului de vânzare-cumpărare şi a depune un proiect de construcţie a sanatoriului.

D-l M. Drăcea anunţă că Vineri 4.III.938 a avut loc la Minister o conferinţă la care a participat şi d-l Ministru Sisești discutându-se problema „Păşunatului".

Şedinţa se ridică la orele 24.

Vicepreşedinte, **V. N. Stinghe.**

Secretar General, Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL Nr. 4
Şedinţa din 21 Martie 1938

Preeznţi domnii: Bunescu M. C., Butoi Al., Caragea N. N., Drăcea M., Demetrescu C. I., Emanoil C., Florescu P. M., Grozescu Dem., Heroiu Tr., Lazăr Horia, Nedelcovici Atanasie, Rădulescu Marin, Sburlan D., Stinghe N. V., Comaniciu I., Manoilescu Mircea, Haralamb Ath.

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia d-lui Prof. M. D. Drăcea, preşedinte, cu următoarea

Ordine de zi:

1) Proectul de buget pe anul 1938.
2) Problema de discutat la Adunarea generală din 1938.
3) Procesul cu Gh. Corani.

4) Activitatea secţiilor şi comitetului de Direcţie.

5) Diverse — Administrative.

6) Comunicări.

Se citeşte procesul-verbal al şedinţei din 7 Martie 1938 şi se aprobă. D-l Secretar General Tr. Heroiu citeşte demisiunea d-lui C. P. Georgescu din Comisia Govora.

Consiliul în unanimitate respinge demisiunea şi roagă pe d-l C. P. Georgescu să dea mai departe contribuţia d-sale de muncă şi pricepere pentru administrarea vilei din Govora.

Se citeşte telegrama de răspuns a M. Sale Regelui la urările trimise de Societate cu prilejul nouei Constituţii, cu următorul cuprins: „Vii multumiri pentru felicitările exprimate cu ocazia promulgării Constituţiei. Carol R.".

Se intră în ordinea de zi.

1) **Bugetul pe 1938.** Comisia bugetară prezintă bugetul pe 1938. Iau cuvântul d-nii: N. Caragea, D. Sburlan, D. Grozescu.

Consiliul aprobă proectul aşa cum s'a alcătuit de comisia numită în acest scop, adică cu un total de 5.020.703 lei la venituri şi 5.020.703 lei la cheltuieli.

2) **Adunarea Generală 1938.** D-l Secretar General Tr. Heroiu citeşte subiectele discutate în cursul anilor 1927—1937.

După ample discuţiuni la care iau parte şi fac propuneri d-nii: At. Haralamb, Mircea Manoilescu, Tr. Heroiu, M. P. Florescu, I. Comaniciu, Horia Lazăr, C. M. Bunescu, At. Nedelcovici, V. N. Stinghe, D. Grozescu, V. N. Priboianu, Consiliul hotărăşte:

a) să se pună în discuţiune la Adunarea generală 2 subiecte şi anume: 1) Exploatarea pădurilor pe bază de raport susţinut; 2) Creditul Forestier. Se desemnează ca raportori d-nii: Horia Lazăr, pentru prima problemă şi Dem. Grozescu pentru a doua; iar d-l Ilie C. Demetrescu ca Secretar, urmând să se ocupe de precizarea diferitelor laturi ale problemelor ce urmează a se discuta, de publicarea lor şi de organizarea desbaterilor.

3) **Procesul Gh. Corani.**

D-l **D. Grozescu** referă supra stadiului în care se află procesul cu Ing. Gh. Corani, arătând că nu s'a putut lua încă avizul d-lui avocat Meitani.

Consiliul autorită Comisia Govora să găsească soluţia cea mai potrivită pentru apărarea intereselor Societăţii, fie făcând o transacţie fie continuând procesul la Casaţie.

Cu acest prilej se deleagă în comisia Govora şi d-l C. C. Emanoil, astfel comisia Govora va fi formată din d-nii C. P. Georgescu, D. Grozescu, N. N. Caragea şi C. C. Emanoil.

4) Se citeşte procesul-verbal din 15.IIII.1938 al Comitetului de Direcţie şi se ratifică hotărîrile luate. Apoi:

a) Cererea d-lui Alex. Ciumacenco, pentru mărirea salariului se amână;

b) Intervenţia d-lui Ing. D. Drâmbă, în legătură cu subiectele de discutat la Adunarea Generală din a. c., se clasează, întrucât Consiliul s'a fixat asupra altor subiecte.

c) Se aprobă Societăţii AVIS un avans de 25.000 lei din subvenţia pe 1938.

5) **Activitatea Secţiei a II-a profesională.**

D-l **D. Grozescu,** face o dare de seamă asupra problemelor discutate în secţie.

D-l C. C. Emanoil, citeşte procesul-verbal din 14 Martie 1938 al lucrărilor trecute şi soluţionate de secţie:

a) Capir, chestionarul referitor la românizarea profesiunilor intelectuale, circulara No. 9 din 1938.

b) Intervenţia inginerilor silvici dela Reşiţa (Jl Nr. 1058 din 1937).

c) Intervenţia inginerului A. Schmidt (Jl. No. 539 din 1937).

d) Situaţia personalului anchetat pentru învinuiri de abateri dela îndatoriri.

e) Echivalarea salariilor inginerilor silvici cu cele ale inginerilor dela Ministerul Lucrărilor Publice.

f) Chestiunea numirii inginerilor ca Directori ai Constabilităţii la Drecţiile Comerciale şi Economice.

Consiliul aprobă hotărîrile luate de secţie.

Consiliul hotărăşte apoi să se repete intervenţia făcută de Societate în chestiunea respectării legii noastre de organizare faţă de legea de organizare a Ministerului.

6) **Activitatea secţiei a III-a.**

D-l I. Comaniciu citeşte procesul-verbal din 17 Februarie 1938 al acestei secţiuni asupra problemelor discutate:

a) Ce să introducem în Constituţie.

b) Problema păstrării suprafeţei actuale a pădurilor ţării.

c) Secţiunea rămâne la formula de a nu se mai face alte exproprieri şi defrişări de păduri.

Consiliul aprobă hotărîrile luate de secţie.

7) **Diverse — Administrative.**

D-l Traian Heroiu depune două dosare cuprinzând cheltuelile făcute în anii 1936 şi 1937 la capitolul propaganda forestieră.

Consiliul le aprobă.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Vicepreşedinte, **V. N. Stinghe.**

Secretar General, **Tr. Heroiu.**

N E C R O L O G

† Ing. CONSTANTIN PEPA

consilier silvic în retragere al Comunității de Avere din Caransebeș

A trecut la veșnicie, după o muncă forestieră rodnică de 40 ani, la frumoasa vârstă de 70 ani. A închis ochii pentru totdeauna încet, ca o lumânare, care își răspândește căldura și razele luminoase, până ce se stinge clipă cu clipă, așa cum l'a caracterizat și activitatea sa desfășurată pentru binele codrului românesc. Constantin Pepa, înzestrat cu spirit fin și cultură generală, cunoștințe de specialitate, cu suflet nobil, cu sentimentul camaraderiei și ținută demnă românească și în timpuri de grea încercare, a câștigat aprecierea tuturora, cu care a ajuns în atingere, în serviciu, în relații oficiale sau în viața socială de toate zilele.

Ne-a părăsit după scurte și grele suferințe, în ziua de 10 Maiu a. c., chiar atunci, când mulțimea era cuprinsă de farmecul prazniculuí național, iar șuvoaele pâraelor, care se trudeau la vale de pe versanții Muntelui-Mic și ai Tarcului, arena de activitate forestieră a decedatului în cei 30 ani, ca șef al Ocolului silvic Caransebeș — aduceau vestea că crestele munților s'au desghețat și așteaptă numai brațele de muncă a le împodobi cu multă-multă pădure nouă.

Pentru un silvicultor, moartea e mai grozavă primăvara, știind că atunci, când pretutindenea țâșnește viața, numai el, cel concrescut

cu natura, nu se mai bucură de podoaba vegetației proaspete, pentru care a muncit.

Și așa i-a fost soarta aceluia, pe care noi cu ochii înlăcrimați, cuprinși de durere, dar cu gândul revederii, l'am însoțit la locul de veci în necropola Caransebeșului, unde zac osemintele și ale altor camarazi adormiți în Domnul.

Noi îi păstrăm o pioasă aducere aminte și îi perpetuăm năzuințele de care era condus în preocupările sale forestiere, ceea ce constitue cel mai valoros prinos al recunoștinței camaraderești.

Inchinăm memoriei lui tradiționala ramură de brad, ca simbol al serviciului credincios pentru pădure, instituție și colegi. Lumina veșnică să-l cuprindă în dragostea ei.

In veci pomenirea lui!

Caransebeș, la 20 Mai 1938.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR
Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Amenajamentul pădurii Ginta, jud. Bihor, proprietatea comunei Ginta, în suprafaţă de 143 ha. 9500 m. p. Regimul crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 20 ani cu întocmirea a noui planuri speciale după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Cârjanul, jud. Muscel, proprietatea Suzana R. Negulici, în suprafaţă de 76 ha. 1300 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Coasta Frâncului s. a., jud. Someş, proprietatea Dioseghi Sigismund, în suprafaţă de 57 ha. 3100 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Poeniţa, jud. Someş, proprietatea Eugen Hirsch, în suprafaţă de 53 ha. 4300 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Coasta Isvorului, jud. Someş, proprietatea Ioan Bătinaş, în suprafaţă de 30 ha. 2800 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Sişeşti.**

No. 76.826 din 28 Martie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Hotarul I şi II, jud. Ciuc, proprietatea Composesoratului Dăneşti, în suprafaţă de 4951 ha. 8700 m. p. tratată în 2 serii de exploatare. Regimul şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Stejerime, jud. Târnava Mică, proprietatea Alfred Ambrozie, în suprafaţă de 31 ha. 9500 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Sişeşti.**

No. 76.827 din 28 Martie 1938.

a) Amenajamentul pădurii Olăneşti, jud. Vâlcea, proprietatea Obştei moşnenilor Olăneşti, în suprafaţă de 3911 ha. 2500 m p. constituită în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia normală 100 ani şi una serie de protecţie tratată în codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Stănceşti-Deduleşti ş. a., jud. Prahova, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, în suprafaţă de 427 ha. 5500 m. p. Regim crâng. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Dosul Râpilor, jud. Hunedoara, proprietatea Bisericii gr. cat. din Bonţoiul de Jos, în suprafaţă de 42 ha. 3456 m. p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor. (ss) **G. Ionescu-Siseşti.**

No. 86.797 din 5 Aprilie 1938.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Huluba, jud. Muscel, proprietatea Consuela Bursănescu, în suprafaţă de 427 ha. 2600 m.p., tratată în o serie de codru cu taeri rase şi revoluţia normală 60 ani şi una merie de codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Baloteşti, jud. Ilfov, proprietatea Marta Bibescu, în suprafaţă de 230 ha. 267 8m. p. Regimul crang. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii Piciorul Cuţilor, jud. Ciuc, proprietatea Anton şi Ştefan Lucaci, în suprafaţă de 230 ha. 2400 m.p. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Poiju, jud. Braşov, proprietatea Francisc Beldi, în suprafaţă de 195 ha. 2700 m. p. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Pantelimon, jud. Vlaşca, proprietatea Obştei de cumpărare Pantelimon, în suprafaţă de 100 ha. 9575 m.p. Regim crâng. Revoluţia normală 16 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Rătul Sarchii, jud. Sălaj, proprietatea comunei Domnin, în suprafaţă de 92 ha. 0382 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Orbeni Dealul, jud. Putna, proprietatea Eugen P. Buzdugan, în suprafaţă de 52 ha. 6772 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. I. Siseşti.**

Nr. 95813 din 12 Apr. 1938.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Valea Lungă, jud. Prahova, proprietatea Moşten. Gr. Cantacuzino, în suprafaţă de 905 ha. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 17 ani. Exploatarea se va face numai cu avizul Tribunalului pe toată durata sequestrului instituit.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Edera de Sus, jud.

Prahova, proprietatea Moșten. Gr. Cantacuzino, în suprafață de 801 ha. 2500 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 13 ani. Exploatarea se va face numai cu avizul Tribunalului, pe toată durata sequestrului instituit.

No. 103977 din 1 8Aprilie 1938.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **G. I. Sisești.**

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eront sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (Regul. de expl.) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1938 :

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimănişteanu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari : **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Comaniciu I.
Demetrescu C. I.
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu Đ.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Simionescu I.
Vâlceanu E.

Cenzori : **Ionescu Gh., Chercea Gh., Pallade E.**
Cenzori supleanţi : **Teodorescu St., Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

I 24917

REVISTA PĂDURILOR

IUNIE 1938

ANUL 50, — Nr. 6

18 86 S.P.S.

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ORGANUL SOCIETĂȚII

„PROGRESUL SILVIC"

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31, — BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

ANUL 50, Nr. 6. IUNIE 1938

SUMARUL:

Studii:

Formule pentru calculul rentei . . . . . I. Lungu

Referate — Comentarii:

Cutropirile de păduri . . . . . I. Florescu
Exploatările de păduri și asigurările sociale . . . V. V. Vasiliu

Problemele zilei:

Controlul circulației lemnului

Bonuri de transport . . . . . I. Moldovanu-junior
Controlul circulației lemnului . . . . . Horia Manole
Controlul circulației lemnelor . . . . . F. Haustein

Cronica:

A 52-a adunare generală a Soc. Progresul Silvic . At. Har.
Pădurea învățătorilor eroi dela Poiana Tecuci . . . Cezar Cristea
Contribuțiuni bibliografice . . . . . C. Cr.
Arboretul Amance . . . . . N. N. Tănăsescu

Mercuriale:

Cronica lemnului . . . . . V. C. Filip

Informațiuni — Recenzii — Revista revistelor — Societatea „Progresul Silvic“ — Publicații.

SOMMAIRE.

Études:

Formules pour le calcul du prix des arbres sur pied . . . . . I. Lungu

Rapports-Commentaires:

Manières irrégulières de s'emparer de la propriété forestière . I. Florescu
Les exploitations de forêts et les assurances sociales . . . . . V. V. Vasiliu

Problèmes à l'ordre du jour:

Le contrôle de la circulation du bois, comme moyen d'empêcher les coupes abusives.

Cronique — Mercuriales — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Soc. „Progresul Silvic“ — Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Formeln für Berechnung des Stockpreises . . . I. Lungu

Mitteilungen:

Unregelmässige Besitznahme von Waldungen. I. Florescu
Waldnutzung und Arbeiterversicherung . . . V. V. Vasiliu

Tagesfragen:

Kontrolle der Holzbewegung als Mittel zur Verhütung unerlaubter Waldnutzung.

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten.

Clişeu F. Pall

Sequoia gigantea Torr., de 50 ani, în pădurea Carașova (Banat), proprietatea Soc. Reșița.

Sequoia gigantea Torr., planté il y a 50 ans, dans la forêt Carașova (Banat), propriété de la Soc. Reșița.

Sequoia gigantea Torr., 50 Jahre alt, in Carașova Wald (Banat), Eigentum der Allg. Geselschaft Reșița.

97
- IUL. 2005
IAN 2011

Clişeu F. Pall

Golirea lemnului de foc, din parchetele exploatate, cu jilipuri uscate.
La vidange des parquets. Rise pour le bois de chauffage.
Abräumung der Schlagflächen. Trocken Riese für Brennholz.

S T U D I I

FORMULE PENTRU CALCULUL RENTEI

de Ing. I. LUNGU

I. **Introducere.**

Am arătat, în două articole precedente [1]), principiile fundamentale cari au stat și cari stau și astăzi, la C. A. P. S., la baza prețurilor unitare, fără a mă ocupa însă și de partea matematică a chestiunii.

In cele ce urmează o voiu analiza și pe aceasta.

Cercetarea este de actualitate, pentru motivul că a început din nou să-și facă loc aplicarea principiului fixării prețurilor, pentru o parte din materiale, loco pădure, din oficiu, din centrală, fără nici o analiză de preț. Aceasta introduce arbitrarul în estimații și face să se piardă baza atât de sănătoasă a prețurilor — analiza de preț.

Pe de altă parte, în unele contracte de vânzare pe termene lungi, prețul la tulpină s'a fixat printr'un procent din prețul de vânzare, într'un anumit punct. Iar pentru revizuirile de preț ce se vor face în viitor s'a admis că acest procent rămâne constant. Această bază de calcul este falșă, lucru care rezultă ușor din analiza formulei folosite pentru calculul prețurilor la tulpină.

După ce voiu arăta diferitele formule folosite și modul cum au fost stabilite, voiu face o comparație între ele, trăgând concluziile ce se vor desprinde din aceasta.

Pentru formulele întrebuințate în anii 1931—1934, mă

1) I. Lungu: Prețuri unitare la Casa Pădurilor. Rev. Păd. (Nr. 4 și 5) pag. 373—384 și 474—482.

39791

voiu referi în special la cele folosite în Direcţiile Bacău şi Bucureşti. Aceasta pentru motivul că au lipsit dispoziţiuni precise pentru tot C. A. P. S.-ul şi nu am avut la dispoziţie formulele folosite în celelalte Direcţii regionale. Formulele folosite din anul 1934 până astăzi, fiind date de C. A. P. S., s'au întrebuinţat de toate Direcţiile.

Inainte de a intra în tratarea chestiunii, să precizăm noţiunea de rentă, aşa cum este astăzi înţeleasă la C. A. P. S.

II. **Renta.**

Valoarea materialelor loco pădure în picioare se numeşte în prezent la C. A. P. S.: valoarea rentă, sau pe scurt rentă.

Ea poate fi de 2 feluri:

r = renta de antrepriză, când materialele sunt destinate a se valoriza prin antrepriză.

R = renta de regie, în cazul când materialele se vor comercializa în regie.

Aceasta din urmă se deosebeşte de prima, numai prin faptul că este majorată cu impozitele pe care le plăteşte antreprenorul.

Denumirea de rentă vine dela Contul Renta Pădurilor, care reprezintă, în contabilitatea C. A. P. S., Tezaurul Public şi indică arenda ce C. A. P. S.-ul varsă Ministerului Finanţelor, pentru pădurile date Casei Pădurilor Statului în exploatare.

Din Renta Pădurilor, Ministerul Finanţelor scade cheltuelile de administraţie şi ameliorare în bloc pentru tot C. A. P. S.-ul şi încasează numai diferenţa, care reprezintă renta netă.

Deoarece o defalcare a cheltuelilor de administraţie şi ameliorare este greu de făcut, până la ultimul fel de material şi nici nu prezintă o utilitate practică, renta netă privind fiecare fel de material nu se calculează decât în mod excepţional, în interes documentar. Deci mai jos oridecâteori va fi vorba de rentă, se va înţelege renta brută, compusă din renta netă plus cheltuelile de administraţie şi ameliorare. Renta brută, după cum am arătat mai sus, se împarte în rentă de antrepriză şi rentă de regie.

Stabilirea valorii rentă se face prin analiză de preţ, în momentul întocmirii actelor de punere în valoare.

Baza analizei, este preţul de vânzare al materialelor pe piaţa principală de desfacere. Din acesta se scad cheltuelile de exploatare, transport, industrializare şi vânzare, precum şi impozitele, taxele, dobânzile şi beneficiul respectiv, iar ceeace rămâne în urma acestei scăderi este valoarea rentei de antrepriză: Dacă la aceasta se adaugă impozitele pe care antreprenorul le plăteşte la contractul de antrepriză, avem renta de regie. Cu alte cuvinte, atunci când un material se exploatează în antrepriză, Ministerul Finanţelor încasează de la C. A. P. S. valoarea la tulpină, numită renta de antrepriză, iar de la cumpărător impozitele respective; iar în cazul exploatării în regie, încasează odată dela C. A. P., sub denumirea de rentă de regie, atât renta de antrepriză, cât şi impozitele.

Dat fiindcă impozitele, dobândite şi beneficiul, iau parte pentru o perioadă de timp oarecare, într'o anumită proporţie constantă din:

p = preţul de vânzare, pe piaţa principală de desfacere.
k = cheltuelile de exploatare, transport, industrializare şi vânzare.
r = renta de antrepriză.

S'a căutat a se stabili o formulă cu ajutorul căreia să se poată calcula uşor renta, ţinând seamă numai de preţul pe piaţa de desfacere şi cheltuelile efective, cari se fac pentru manipulatul şi aducerea lemnului din pădure până pe piaţa de desfacere considerată. Aceasta paralel cu o altă preocupare şi anume cu aceea de a căuta să se uniformizeze, modul de întocmire al analizelor de preţuri.

III. **Formule pentru calculul rentei.**

Prima formulă folosită în Direcţia Bacău a fost stabilită prin ordinul Nr. 1792 din 7/II/1931.

La stabilirea ei s'a considerat că p = preţul din piaţa principală de desfacere se compune din:

r = renta, valoarea în pădure în picioare
k = cheltuelile de exploatare, transport, industrializare şi vânzare, fără dobânzi
32,5% impozite ce se aplică la rentă
10 % dobânda la capitalul angajat, socotită pe 1 an.
20 % din preţul pe piaţa de desfacere, reprezintând beneficiul antreprenorului.
10 % impozitul comercial la beneficiu.

Compunerea prețului de vânzare, reprezentată schematic este:

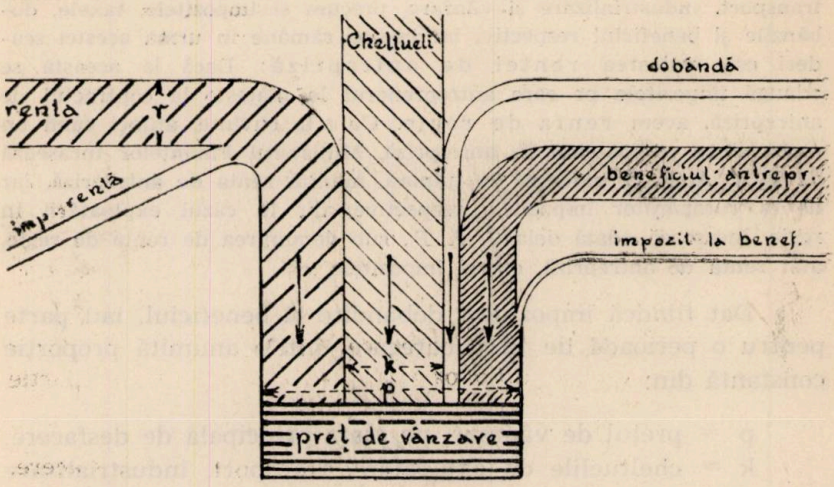

Fig. 1.

Exprimând matematic descompunerea de mai sus, a prețului de vânzare, avem:

$p = r + 0{,}325r + k + 0{,}10\ (r + 0{,}325\ r + k) + 0{,}20\ p + (0{,}10 \times 0{,}20)\ p$

de unde valoarea în pădure în picioare este

$$r = \frac{0{,}709\ p - K}{1{,}325}$$ sau transformată într'o formă mai ușor de întrebuințat în calcul

$$\boxed{r = 0{,}535\ p - 0{,}755\ k} \qquad (1)$$

Observând atât elementele cari au stat la baza compunerii acestei formule, cât și reprezentarea schematică, ne dăm seama că formula dă rezultate foarte desavantajoase pentru C. A. P. S.

Intr'adevăr să presupunem cazul când valoarea la tulpină este egală cu zero după formulă, adică cumpărătorul n'ar avea de plătit nimic pentru material proprietarului și să vedem care este pentru acel caz raportul între prețul de vânzare și cheltuelile efective ale cumpărătorului.

$$0{,}535\ p - 0{,}755\ K = 0$$

$$\frac{k}{p} = \frac{0{,}535}{0{,}755} = 0{,}71$$

După această formulă atunci când cheltuelile reprezintă 71% din prețul de vânzare pe piața de desfacere, proprietarul pădurei nu are de primit nimic pentru valoarea pădurei, în picioare a acestui material. Cu alte cuvinte dacă, spre exemplu, am avea un material care pe piața de desfacere are valoarea de 400 lei/m^3 și din pădure până în piața de desfacere ar trebui cheltuit 284 lei/m^3, valoarea rentă a materialului este nulă.

Acest desavantaj a dus la facerea unei noi formule, care s'a dat cu ordinul Nr. 17294 din 21/X/1932 și în care s'a admis:

31% impozitele ce se aplică la rentă.
10% dobânda la capitalul angajat, socotită însă numai pe 1/2 an.
15% din prețul de pe piața principală de desfacere, reprezentând beneficiul antreprenorului.
10% impozitul comercial la beneficiu.

Schematic reprezentat, considerând același preț în piața de desfacere și aceleași cheltueli, avem:

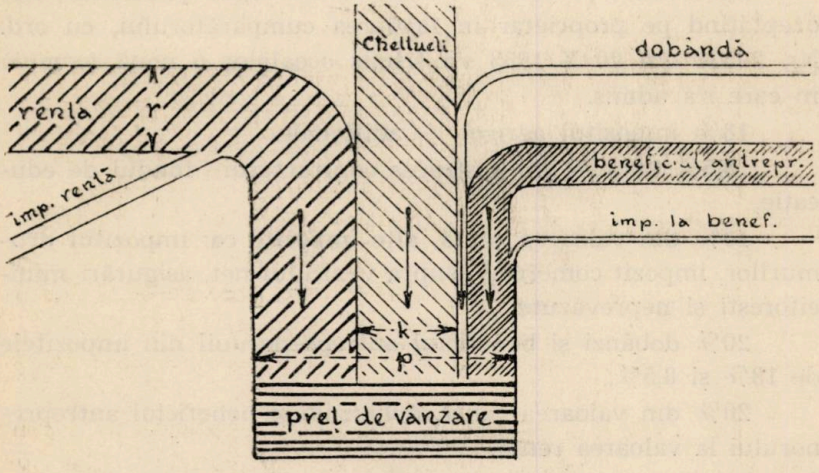

Fig. 2.

Exprimând matematic, descompunerea prețului de vânzare, avem:

$p = r + 0{,}31r + k + (0{,}5 \times 0{,}10)\ (r + 0{,}31r + k) + 0{,}15p + (0{,}10 \times 0{,}15)p$

de unde:

$$r = \frac{p - 1{,}255\ k}{1{,}643}$$

sau

$$\boxed{r = 0{,}609\ p - 0{,}764\ k} \qquad (2)$$

Această formulă dă o rentă egală cu zero în cazul când $0{,}609\ p = 0{,}764\ K$ sau

$$\frac{k}{p} = \frac{0{,}609}{0{,}764} = 0{,}80$$

Adică atunci când cheltuelile reprezintă 80% din preţul de vânzare în piaţa de desfacere.

De exemplu atunci când preţul este 400 lei/mc. iar cheltuelile 316 lei/mc. valoarea rentă este zero.

Deoarece şi această formulă dădea valori prea mici, nedreptăţind pe proprietar în favoarea cumpărătorului, cu ord. Nr. 20531 din 20/X/1933 s'a trimis ocoalelor o nouă formulă în care s'a admis.

18% impozitul agricol + adiţionale,

8,5% taxa de înregistrarea contractului+fondul de educaţie,

10% din valoarea rentă, alte impozite ca: impozitul drumurilor, impozit comercial asupra venitului net, asigurări muncitoreşti şi neprevăzute,

20% dobânzi şi beneficiul antreprenoruuil din impozitele de 18% şi 8,5%,

20% din valoarea rentă, dobânzile şi beneficiul antreprenorului la valoarea rentă.

Dobânda şi beneficiul antreprenorului la cheltueli se calculează la fiecare natură de lucrări în parte cu cota de 20% pe timpul cât capitalul stă învestit în aceste lucrări.

Schematic reprezentat avem:

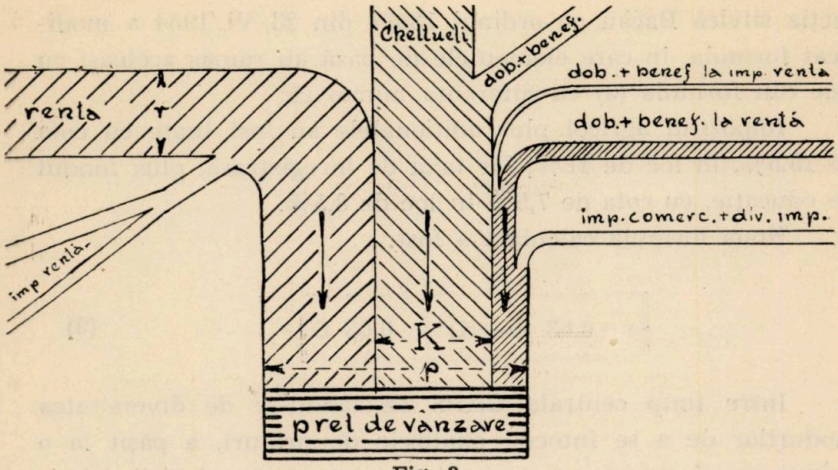

Fig. 3.

Exprimând matematic descompunerea prețului de vânzare avem:

$$p=r+0{,}18r+0{,}085r+0{,}10r+K+0{,}20\ (0{,}18r+0{,}085r)+0{,}20r$$

în care K=cheltuelile de exploatare, transport, industrializare și vânzare, plus dobânzile și beneficiul respectiv cuvenit antreprenorului pe timpul cât capitalul investit în lucrări, calculat cu 20% pe an (adică K=k+0,20 k pe timpul cât cheltuielile stau investite)

$$r=0{,}618\ (p—K)\cong 0{,}6\ D \qquad (3)$$

în această formulă D însemnând diferența p—K.

O formulă, cu structura identică cu aceasta, folosea în acel timp și Direcția silvică București cu diferența numai că dobânda și beneficiul luat în formula (3) cu cota de 20%, în acea formulă era luat cu cota de 30%.

Această formulă era:

$$r=0{,}567\ (p—K)\ =\ 0{,}567\ D \qquad (4)$$

Deoarece în anul 1934 impozitele la rentă s'au redus, Di-

recţia silvică Bacău cu ordinul 13594 din 23/VI/1934 a modificat formula, în care elementele de bază au rămas aceleaşi cu cele din formula (3) cu diferenţa numai că:

Impozitul agricol plus adiţionalele au fost luate cu cota de 15,5%, în loc de 18%, iar taxa de înregistrare, plus fondul de educaţie, cu cota de 7,5% în loc de 8,5%.

Noua formulă calculată a fost:

$$r = 0{,}63\ (p - K) = 0{,}63\ D \qquad (5)$$

Intre timp centrala CAPS sesizându-se de diversitatea modurilor de a se întocmi analizele de preţuri, a păşit la o îndrumare şi o uniformizare a lor pe tot cuprinsul ţării, trimiţând cu ord. Nr. 3452 din 28/II/1934 „instrucţiunile pentru întocmirea estimaţiei, devizului de cheltueli, calculul rentabilităţii analizei de preţuri unitare".

In aceste instrucţiuni s'a omis a se trece formula pentru calculul simplu al rentei, aşa încât, o parte din ocoale, şi-au dedus singura formulă pentru calculul rentei, iar altele — în majoritate — au procedat la calculul ei, prin încercări succesive, la fiecare caz analizat.

Conform formularului de analiză de preţ introdus prin aceste instrucţiuni cheltuelile de exploatare, transport, industrializare şi vânzare sunt a se lua în calcul fără dobânzi, adică aşa cum s'a înţeles şi la formulele (1) şi (2), dobânzile socotindu-se în bloc, cu ocazia stabilirii formulei.

In aceste analize de preţ s'a admis:

24% din renta, impozitul agricol, taxa de timbru şi înregistrare şi alte diverse impozite.

10% pe un an dobânzile la capitalul învestit, compus din: renta, cheltueli de exploatare, transport, etc. şi impozie,

5% beneficiul antreprenorului la capitalul învestit.

16% din beneficiu, impozitul comercial.

Reprezentând schematic analiza aceasta de preţ avem:

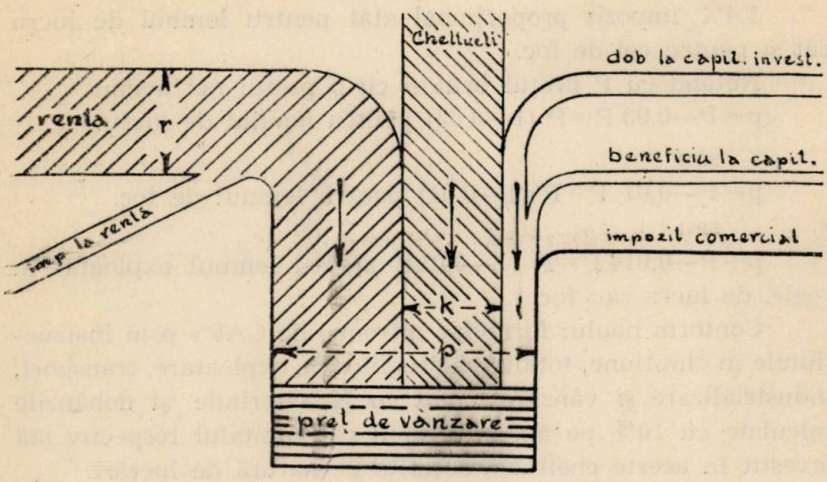

Fig. 4.

Exprimând matematic descompunerea prețului de vânzare acem : $p=r+k+0{,}24r+0{,}10\ (r+k+0{,}24r)+0{,}05\ [r+k+0{,}24r+0{,}10\ (r+k+0{,}24r)]+(0{,}16\times 0{,}05)\ [r+k+0{,}24r+0{,}10\ (r+k+0{,}24r)]$ de unde avem:

$$r=0{,}693\ p—0{,}806\ k$$

sau rotund

$$r=0{,}7\ p—0{,}81\ k \qquad (6)$$

In urma unei conferințe ținute cu directorii regionali la 18 Noembrie 1935 la CAPS s'a întocmit și trimis de către CAPS cu ordinul Nr. 13032 din 4 Martie 1936, noui instrucțiuni pentru întocmirea analizelor de prețuri în care se cuprind și formulele de întrebuințat pentru calculul rentei.

Modificările principiale ce se aduc la stabilirea acestei formule în comparație cu precedenta sunt :

Prețul, pe piața de desfacere dela care se pornește, nu se consideră net, ci brut, adică inclusiv impozitele afectate lui.

Acestea sunt:

— La vânzările făcute de particulari:

3% impozit pe cifra de afaceri pentru lemnul de lucru.

1% impozit pe cifra de afaceri pentru lemnul de foc.

— La vânzările CAPS-ului:

1,4% impozit proporţional atât pentru lemnul de lucru cât şi pentru cel de foc.

Notând cu P preţul brut şi cu p preţul net avem:

p=P—0,03 P=P (1—0,03) pentru lemnul de lucru.

sau

p=P—0,01 P=P (1—0,01) pentru lemnul de foc.

sau

p=P—0,014 P=P (1—0,014) pentru lemnul exploatat în regie, de lucru sau foc.

Conform noului formular introdus de CAPS prin instrucţiunile în chestiune, totalul cheltuelilor de exploatare, transport, industrializare şi vânzare notat cu K_1 cuprinde şi dobânzile calculate cu 10% pe an, pe timpul cât capitalul respectiv stă învestit în aceste cheltueli, socotite pe natură de lucrări.

Schematic reprezentat compunerea preţului de vânzare considerată în formula de mai jos este:

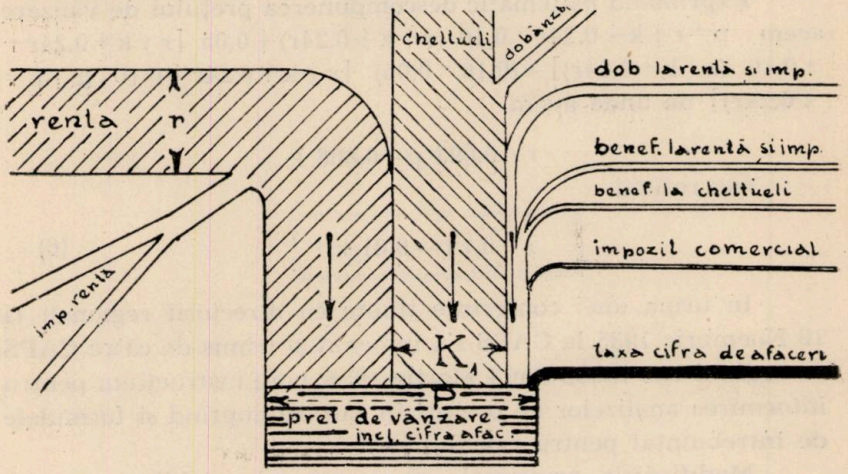

Fig. 5.

Pentru a exprima şi matematic această schemă, într'o formă mai generală, vom nota.

r=renta de antrepriză.

R=renta de regie.

P=preţul pe piaţa principală de desfacere inclusiv taxa pe cifra de afaceri, sau în cazul regiei, inclusiv impozitul proporţional.

K_1 = cheltuelile totale de exploatare, inclusiv dobânda aferentă lor.

a = cota impozitului agricol și a zecimilor adiționale la prețul rentă.

t = taxa de timbru și impozitul proporțional la prețul de rentă și sarcini.

t_1 = idem în cazul regiei la prețul de vânzare.

c = cota impozitului comercial și zecimile adiționale la beneficiu.

t^1 = taxa pe cifra de afaceri.

d = dobânda la capitalul angajat în exploatare, cu excepția cheltuelilor.

b = beneficiul la capital.

Cu aceste notații avem pentru antrepriză formula:

$$(1-t^1)\,P = r + a\,r + t\,(1+a)\,r + d\,[r(1+a)+t(1+a)\,r] + b\{r(1+a)+t(1+a)r+d[r(1+a)+t(1+a)r]\} + cb\{r(1+a)+t(1+a)r+d[r(1+a)+t(1+a)r]\} + K_1 + bK_1 + c\,b\,K_1.$$

de unde avem formula generală:

$$r = \frac{(1-t^1)}{(1+b+bc)\,(1+a)\,(1+d)\,(1+t)}\,P - \frac{1}{(1+a)\,(1+d)\,(1+t)}\,K_1$$

La data alcătuirii acestei formule cotele impozitelor și taxelor erau:

a = 17,6 %

t = 7 %

t' = 3 % sau 1%

c = 15,5 %

iar beneficiul și dobânzile admise

b. = 5%

d = 10% pe an.

Inlocuind aceste date în formula de mai sus pentru cazul când capitalul rămâne 1 an învestit în exploatare, se obține formula de mai jos pentru lemnul de lucru:

$$r = 0{,}66\,P - 0{,}72\,K_1 \qquad (7)$$

iar dacă, capitalul rămâne învestit în exploatare numai 1/2 an se obţine, pentru lemnul de lucru, formula:

$$r = 0{,}69\,P - 0{,}76\,K_1 \qquad (8)$$

iar în cazul lemnului de foc coeficienţii lui P vor fi sporiţi cu $\frac{0{,}02}{1{,}46} \cong 0{,}01$ adică diferenţa ce rezultă în formulă în cazul când impozitul pe cifra de afaceri se ia 1% în loc de 3%.

In cazul exploatărilor în regie renta de regie este dată de formula generală:

$$R = \frac{(1-t_1)}{(1+b)\,(1+d)}\,P - \frac{1}{(1+d)}\,K_1$$

ceeace ne dă pentru cazul când capitalul rămâne învestit în exploatare timp de 1 an cu datele de mai sus şi cu $t_1 = 1{,}4\%$.

$$R = 0{,}85\,P - 0{,}91\,K_1 \qquad (9)$$

iar pe 1/2 an

$$R = 0{,}89\,P - 0{,}95\,K_1 \qquad (10)$$

Raportul între renta de antrepriză şi cea pentru regie este

$$\frac{r}{R} = \frac{0{,}66\,P - 0{,}72\,K_1}{0{,}85\,P - 0{,}91\,K_1} \cong \frac{0{,}66}{0{,}85} = 0{,}78$$

şi în cazul formulelor pe 1/2 an.

$$\frac{r}{R} = \frac{0{,}69\,P - 0{,}76\,K_1}{0{,}89\,P - 0{,}95\,K_1} \cong \frac{0{,}69}{0{,}89} = 0{,}78$$

Ceeace însemnează că dacă din renta de regie vrem să calculăm renta de antrepriză trebue să scădem 22%.

Cu ordinul CAPS Nr. 40635 din 31/VII/1937 s'a comunicat că s'au făcut următoarele modificări de impozite: impozitul agricol s'a mărit cu 1% fond pentru încurajarea agriculturii, iar impozitul comercial s'a mărit cu 0,5% fond sanitar.

Cu aceste modificări formula (7) devine

$$r = 0{,}66\ P - 0{,}71\ K_1 \qquad (11)$$

OBSERVAȚIUNI. — Formula (8) dată de CAPS este $r = 0{,}71\ P - 0{,}76\ K$, însă la stabilirea ei s'a strecurat o greșală principială și anume s'a admis că beneficiul se calculează și în funcție de timp adică în cazul de față pe ½ an în loc să se ia beneficiul 5% s'a luat 2,5% ceeace nu este exact.

IV. **Comparație între formule.**

Se pune acum întrebarea:

In condițiuni identice, cari sunt valorile pe care le dau diferitele formule pentru renta de antrepriză ?

Observând schemele din figurile 1—5 constatăm că în general în urma schimbării bazelor principale de evaluare, renta de antrepriză calculată pe seama Statului, a fost din ce în ce mai mare.

Aceasta ne îndeamnă să facem o cercetare mai apropiată a chestiunii.

Avem 2 căi pentru analiză, una grafică și alta numerică:

Inainte însă de a proceda la comparație, să exprimăm toate formulele pentru același caz. Considerăm că dobânzile investite în cheltueli, stau un an și că analiza se face pentru lemn de lucru.

In acest caz avem:

(1) $r = 0{,}535\ p - 0{,}755\ k$

(2) $r = 0{,}609\ p - 0{,}764\ k$

(3) $r = 0{,}6\ (p - K) = 0{,}6\ (p - 1{,}2\ k) = 0{,}6\ p - 0{,}72\ k$

(4) $r = 0{,}567\ (p - K) = 0{,}567\ (p - 1{,}3\ k) = 0{,}567\ p - 0{,}737\ k$

(5) $r = 0{,}63\ (p - K) = 0{,}63\ (p - 1{,}2\ k) = 0{,}63\ p - 0{,}76\ k$

(6) $r = 0{,}7\ p - 0{,}81\ k$

(7) $r = 0{,}66\ P - 0{,}72\ K_1 \cong (0{,}66 \times 1{,}03\ p) - (0{,}72 \times 1{,}1\ k)$
$= 0{,}68\ p - 0{,}79\ k$

(11) $r = 0{,}66\ P - 0{,}71\ K_1 \cong (0{,}66 \times 1{,}03\ p) - (0{,}71 \times 1{,}1\ k)$
$= 0{,}68\ p - 0{,}78\ k$

Renta fiind funcție de gradul întâiu de 2 variabile însemnează că este o dreaptă în spațiu.

Pentru a putea face o reprezentare în plan să analizăm cum variază raportul rentei față de preț în comparație cu raportul dintre cheltueli și preț, avem:

$$(1)\quad \frac{r}{p} = 0{,}535 - 0{,}755\,\frac{k}{p}$$

$$(2)\quad \frac{r}{p} = 0{,}609 - 0{,}764\,\frac{k}{p}$$

$$(3)\quad \frac{r}{p} = 0{,}6 - 0{,}72\,\frac{k}{p}$$

$$(4)\quad \frac{r}{p} = 0{,}567 - 0{,}737\,\frac{k}{p}$$

$$(5)\quad \frac{r}{p} = 0{,}63 - 0{,}76\,\frac{k}{p}$$

$$(6)\quad \frac{r}{p} = 0{,}7 - 0{,}81\,\frac{k}{p}$$

$$(7)\quad \frac{r}{p} = 0{,}68 - 0{,}79\,\frac{k}{p}$$

$$(11)\quad \frac{r}{p} = 0{,}68 - 0{,}78\,\frac{k}{p}$$

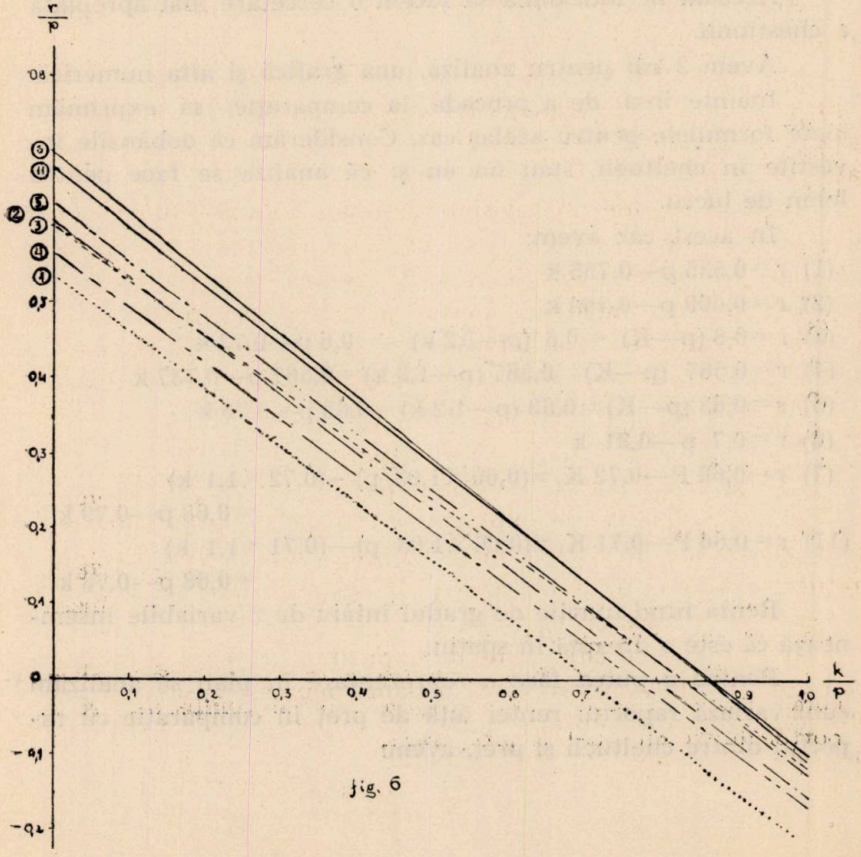

fig. 6

Formulele (7) şi (11) fiind aproape identice, vom studia numai formula (11).

Reprezentând grafic aceste formule avem (fig. 6):

Dacă calculăm valoarea rentă cu diferitele formule, în ipoteza că preţul pe piaţa de desfacere este 100 lei/mc, iar că cheltuelile au valoarea dela 0—100 lei, variind din 10 în 10 lei, obţinem, pentru rentă, valorile din tabloul dela pagina următoare.

Observaţiuni. — La aplicaţiunile din formule s'a ţinut seamă de relaţiunile ce există între p, k, D, P şi K 1, conform arătărilor dela pag. 2; 5; 7; 8.

Studiind graficul de mai sus şi tabloul următor, putem face următoarele observaţiuni:

1) Graficul ne poate servi la calculul rentei, fără a mai face aplicaţii în formulă, indiferent cu ajutorul căreia din cele 7 formule, vrem să facem calculul.

Acest calcul este şi mai uşurat dacă ne servim de o riglă sau maşină de calcul.

Pentru a afla valoarea rentă facem raportul dintre cheltueli şi preţ. La valoarea găsită căutăm în abscisă pe grafic valoarea ordonatei, care înmulţită cu preţul de vânzare ne dă valoarea rentă.

Dacă la calcule nu folosim rigla sau maşina, atunci calculaţia cu graficul este mai grea decât cea cu formula căci la calculul cu formula avem de făcut 2 înmulţiri şi o scădere, iar în al doilea caz o împărţire, o citire pe grafic şi o înmulţire.

2) Calculul rentei în felul cum se face cu graficul se poate face şi cu datele din tablou însă numai pentru cazul când $\frac{p}{k} = 0{,}10;\ 0{,}20;\ 0{,}30$ etc...

3) Valoarea maximă pe care o poate avea renta, chiar în ipoteza că cheltuelile de exploatare, transport, industrializare şi comercializare ar fi zero, nu depăşeşte valoarea de 70% din preţul de vânzare, în cazul când se foloseşte formula (6) şi 68% în cazul că se foloseşte formula (11).

4) Atunci când cheltuelile de exploatare, transport, industrializare şi comercializare fără dobânzi depăşesc procentul de 80% din preţul de vânzare, numai formulele (3) (5) (6) şi (11) mai dau valori pozitive pentru rentă.

Prețul de vânzare p.	Cheltueli fără dobânzi în lei/mc. K.	Valoarea rentei calculată cu formula Nr. ..... în lei						
		1	2	3	4	5	6	11
		r=0,535 p- 0,755 k	r=0,609 p—0,764 k	r=0,6 D	r= ,567D	r=0,63 D	r=0.7 p—0,81 k	r=0,66 P—0,71 K_1
100 lei $/m^3$	100	negativă	negativă	negativă	negativă	negativă	negativă	negativă
	90	negativă	negativă	negativă	negativă	negativă	negativă	negativă
	80	negativă	negativă	2	negativă	2	5	6
	70	1	6	10	5	10	13	13
	60	8	15	17	13	17	21	21
	50	16	22	24	20	25	30	29
	40	23	30	31	27	33	38	37
	30	31	38	38	34	40	46	45
	20	38	46	46	42	48	54	52
	10	46	52	53	49	55	62	60
	0	54	61	60	57	63	70	68

5) Indiferent de care formulă este vorba, în ipoteza că prețul de vânzare este 100 lei mc. — pentru fiecare 10 lei diferență de cheltueli, renta variază cu 7—8 lei mc, — aceasta din cauza coeficientului unghiular al dreptelor care variază între 0,72 → 0,81.

6) Ultima formulă (11) folosită în prezent în serviciu, dă aproape valorile cele mai mari pentru rentă.

Acestea sunt depășite cu puțin numai, de valorile date de penultima formulă (6) pentru cazul când

$$\frac{p}{k} < 0{,}60$$

7) In cazul când cheltuelile de exploatare, transport, industrializare și vânzare fără dobânzi au o valoare mai mare de 60% din prețul pe piața de desfacere, trebue dată o mare atenție la întocmirea analizei, căci valorile ce revin pentru rentă CAPS-ului, sunt mici și elementele ce se iau în calcul pot ușor să influențeze, cu variațiuni mari, prețul rentă.

Formeln für Berechnung des Stockpreises.

Formules pour le calcul du prix des arbres sur pied.

L'Administration des forêts domaniales établie les prix unitaires des arbres sur pied à l'aide d'une formule ayant à la base le prix de vente sur le marché du bois et les dépenses effectives d'exploitation, de transport, de transformation industrielle, et de placement commerciale. Les autres éléments qui entrent dans le calcul du prix de vente soit: les impôts, les intérêts du capital, le bénéfice de l'entrepreneur (dans une proportion en quelque sorte constante pour certaines époques) sont englobés dans des coefficients utilisés en formules.

L'auteur du présent article soummet à une ample analyse les formules employées jusqu'aujourd'hui par la dite Administration pour établir les prix des arbres sur pied.

REFERATE—COMENTARII

CUTROPIRILE DE PĂDURI

de **Ion Florescu**

Conştiinţa şi tradiţia noastră forestieră nu a avut îndelungata plămădire din apusul Europei.

Pe când acolo, încă de prin mijlocul veacului al V-lea, începuse a se aplica legile Vizigoţilor codificate de regele Enric al Burgunzilor, de regele Godebaud sau legea salică a francilor devenită sub Clovis legea Franciei, pentru ca în secolele XIII-lea—XIV-lea să apară primele ordonanţe forestiere, la noi după 1300 abia începea să se închege o domnie românească.

Când pe la 1518 şi 1560 existau ordonanţele lui Francisc şi Carol al IX-lea, fără a mai vorbi de ordonanţa apelor şi pădurilor din 1669, care constituie un cod forestier ale cărei urme merg până în actuala noastră legislaţie, la noi abia lua naştere raporturile agrare, făcându-se diferenţierea între nobilime şi ţărănime cari trăesc la început într'o perfectă armonie, pentru ca apoi — ultimii să ajungă după două secole în cea mai cruntă robie.

Pădurile, colective la început, încep cam pe vremea lui Mircea (23/XI/1406) să fie atribuite de domni Mânăstirilor sau boerilor. Nimic însă, nicio oprelişte nu împiedica „desfundarea pământului de buturugi", dacă domnul, boerul, răzeşul sau alt proprietar voia să-şi mărească terenul agricol sau păşunea şi în mintea nimănui nu încolţise ideia că, a lua lemne de foc sau pentru construcţia acelor primitive bordee — datorită cărora nu s'a putut dura o clădire în piatră care sa oglindească un trecut —, nu era îngăduită.

Dar deosebirea între cele două concepţii ale legislaţiilor din apus şi cele dela noi era şi mai adâncă. Primele, foarte severe în materie de delicte silvice şi foarte blânde în materie

de drept criminal ordinar, prevedeau pierderea unui membru al corpului, suplicii sălbatice sau chiar moartea pentru cei ce tăiau arbori din codru. Pe când la noi obiceiul pământului mergea până la aproape deplină libertate în ceeace privește folosirea pădurilor, dar edictau cele mai aspre pedepse pentru celelalte soiuri de crime sau delicte.

Iată deci plămădirea în cursul veacurilor a două tradiții și conștiinți forestiere de concepții diametral opuse.

Cât timp populația a fost rară pădurea a suferit mai puțin, dar când sistemele vexatorii ale fanarioților au început a fi înfrânte sub influențele generoase din apus iar populația să se mai înmulțească, conducătorii au inceput a se impresiona de risipa extraordinară ce să făcea in pădurile „dese și numeroase" cu facerea străzilor, drumurilor, locuințelor, cetăților și porturilor dunărene sau chiar clădirilor de pe țărmurile Bosforului (Voyage en Valachie et en Moldavie 1782—1785 Paris 1822 Lejeune) și au început să ia măsuri restrictive începând cu anaforalele lui Alexandru Moruzi din 16 Octombrie 1792 și 20 Martie 1793.

Lipsa unei tradiții și conștiințe forestiere se resimte în regulamentul organic și mai ales în aplicarea legilor din 1843 (Moldova) pentru cruțarea pădurilor și cea din 1847 (Muntenia) care împărțea pădurile în parchete și admitea să se taie în fiecare an câte unul, cu lăsare de seminceri. Aceste legi n'au fost înțelese iar efectul lor a fost anihilat chiar juridic prin „legea pentru înființarea de izlazuri și pășunatul vitelor din 1851" cari permitea țăranilor și luarea de lemne pentru trebuințele lor.

Inutil să adăogăm că această lege a dat naștere la tot soiul de abuzuri.

In această ordine de idei înțelegem că, fără a ne rezema pe o tradiție și conștiință forestieră, nu putem vorbi de eficacitatea legilor și de ce codul silvic, după o încercare nereușită din 1873, s'a votat tocmai la 1881 și s'a revizuit la 1910. Sub aceste aspecte înțelegem mai ales de ce aceste legi inspirate în cea mai mare parte din codul silvic francez dela 1827, cu toată arhitectura lor înaintată și împodobirea lor posterioară cu noui fresce de gândire juridico-economică, și continuu dominate de un spirit conservator, nu au putut da rezultatele așteptate.

Fără să-şi fi tras sevă din sufletul poporului căruia trebuia să i se aplice şi fără ca represiunea să fi urmat unei opere preventive, codul silvic apare în primii ani ca o haină mult prea largă faţă de moravurile sociale de atunci şi în foarte scurt timp, numai după 27 ani, devine insuficient pentru principiile cari şi-au făcut loc în doctrină şi jurisprudenţă, precum şi pentru curentele tot mai largi de înviorare economică prin conservarea şi ameliorarea patrimoniului forestier care este de interes general.

Că acest cod silvic fiind prin esenţa lui dinamică, trebuia să se ţie în pas cu civilizaţia care la noi a făcut salturi gigantice nu e singurul motiv de insuficienţă.

Se mai adaogă şi unele greşeli:

Sistemul practicat la 1923 de a se extinde aplicarea întregului cod silvic, printr'un articol unic în toate teritoriile alipite, fiecare cu legislaţia lui proprie de aproape 70 ani, oricare i-ar fi fost oportunitatea politică, nu era cel mai indicat. Era nevoie de a se satisface necesităţi de ordin social şi ştiinţific cari reclamau refacerea legislaţiei noastre silvice — nu să se extindă asupra României întregite un cod învechit care nu mai corespundea intereselor de conservare şi ameliorare a pădurilor.

Apoi fel de fel de legiuiri fragmentare, elaborate treptat, unele chiar în domenii tangenţiale cu silvicultura n'au fost decât îmbunătăţiri aduse unui edificiu ce ameninţa cu ruina.

Iată cum apare actuală problema revizuirii codului silvic, fără a mai vorbi de cei 314.628 delicvenţi silvici pe cari îi arată statistica Ministerului de Justiţie din anul 1936 ca daţi judecăţii şi ce înseamnă această cifră pe lângă celelalte infracţiuni ale codului penal.

Intregul cod va trebui revăzut. Va trebui să revizuim principiile care guvernează materia amenajamentului şi să înscrim altele noui, la fel materia exploatărilor, transporturilor, industriilor, moşnenilor, etc., etc.

In ceeace priveşte infracţiunea şi pedeapsa, verificarea va trebui să se fac articol cu articol şi fiecare fel de infracţiune să capete o definiţie exactă, fiindcă numai în cadrul de-

finiţiei dată de lege, judecătorul poate pedepsi. Numai un text clar şi precis permite judecătorului să interpreteze în mod restrictiv toate elementele infracţiei, adică faptul material, (căci în conformitate cu art. 126 din nou cod penal, în materie de delict silvic nu se cere intenţie) şi să aplice pedeapsa aşa cum o specifică legea.

Dar pedeapsa deşi constituie suportul pe care se sprijină apărarea patrimoniului forestier o considerăm ineficace fără operă preventivă.

Asupra operei preventive, adică asupra acelor măsuri de higienă socială, s'a scris şi s'a vorbit mult în ultimul timp. Cu toţii au căzut de acord: oricât de bună ar fi o lege privitoare la păduri, ea nu va da roade, dacă nu se substituie mentalităţii de azi o cât de slabă conştiinţă forestieră. Şi printre altele putem da exemplu frumoasele articole din „Revista Pădurilor" No. 10 pe Octombrie 1937, semnate de D-nii: Gh. Pavalache, Tr. Heroiu, I. Moldovan-Junior, C. Crivean, M. Ene, N. Câmpean, etc.

Toţi au desprins ideile:

1) O vastă acţiune educativă pentru formarea conştiinţei forestiere.

2) O altă acţiune economică: în primul rând ocoalele să aprovizioneze populaţia cu lemne, îndestulând pe cei săraci, cu preţuri scăzute, din extracţiunea uscăturelor şi căzăturelor, sau cu grămezi de crăci din parchete.

3) Populaţia rurală din vecinătatea pădurilor să fie cultivată a forma zid de apărarea pădurilor.

Apoi:

1) Prime pentru încasarea debitelor din delictele silvice, în maximum un an dela crearea lor.

2) Cadastrul forestier cât mai urgent, începându-se în primul rând cu pădurile particulare — cele mai expuse dispariţiei.

3) Mărirea numărului pădurarilor de pază, îmbunătăţirea retribuţiunei şi înarmarea lor, pentru a fi puşi în situaţia de aşi face datoria; iar paza pădurii să se facă şi pretindă cu cea mai mare strictete.

4) Abrogarea art. 90 din codul silvic, desființarea amnistiilor, modificarea art. 59, racordarea amenzilor cu prețul actual al lemnului, inaplicabilitatea art. 138—142 din noua procedură penală în materie silvică, controlul transporturilor, accelerarea judecăților, etc. etc.

Evident, revenind la chestiunea defrișerilor — a întrândurilor în pădure — constatăm că la noi s'a angajat prea mult opera represivă, neglijându-se cea preventivă, unde avem de luptat cu un atavism tolerat până în zilele noastre.

Dar în materia intrândurilor în pădure și mă refer la defrișeri, mai este și altceva. Aici nu se poate invoca starea de necesitate sau constrângerea. Un proprietar de pădure nu poate invoca mizeria.

Proprietatea agricolă și cea forestieră sunt oarecum stabilizate, iar conservarea actualului procent păduros e de ordine publică. Cel ce defrișează pădurea o face în scopul unei îmbogățiri fără o cauză dreaptă. Apoi concepând proprietatea ca o funcțiune socială intrândurile în pădure sunt pur și simplu desființări de hotare, reprimate drastic de codul penal.

Pentru ce n'a fost prompt reprimată și această infracțiune încă dela 1910? Căci dacă vrem să cocoloșim toleranțele din epoca patriarhală strecurate în cea modernă, invocând atavismul, ajungem să justificăm chiar canibalismul.

Codul silvic în art. 14 a fost destul de sever:

„Exploatatorul unei păduri, fie el proprietar, fie cumpărător, care va contraveni la dispozițiunile art. 12 și 13, se va pedepsi cu o amendă dela 5000—10000 lei de ha., în nici un caz nu va putea cumula cu cea prevăzută la art. 7.

„Incasarea acestei amenzi se va face cu legea de urmăriri și se va întrebuința de Ministerul Agriculturii și Domeniilor la repopularea suprafețelor despădurite.

„Sumele ce vor rămâne disponibile după acoperirea tuturor cheltuelilor de împădurire se vor încasa de Stat ca venit din amenzi?".

A fost oare aplicat din primii ani cum trebuia?

Credem că nu.

Mai desprindem însă și alte constatări:

„Regulamentul de ordine publică" care urma să determine amănuntele aplicării codului silvic dela 1910 şi despre care vorbeşte art. 91 din numitul cod n'a apărut până în prezent.

Jurisprudenţa la art. 14 e foarte săracă şi n'a clădit nimic fiindcă nu s'a dat o luptă pentru a clădi ceva! Scânteia de voinţă neînfricată a celor puşi să vegheze la conservarea patrimoniului n'a izbutit prin concluziuni drastice să provoace pedepsirea şi mai ales regenerarea porţiunei defrişate. A lipsit tocmai ceiace trebuia să oprească tentaţiunile în viitor.

Dealtfel după 27 de ani dela aplicarea codului silvic oprirea defrişerilor nu mai poate rămâne platonică, căci celor ce li s'au dresat acte, dacă n'au scăpat cu martori dovedind că defrişarea e prescrisă, au putut scăpa prin amnistii sau făcând tranzacţii cu amenzi mici, dar **împădurirea nu s'a mai făcut.**

Azi se mai adogă şi altceva: pe lângă funcţiunea socială a proprietăţii forestiere, s'a intrat sub imperiul legii pădurilor destinate apărării naţionale. Această lege, începând din 1935, decretează tot mai multe păduri în această categorie şi e de reţinut că pe lângă fixarea unui anumit regim al exploatărilor, se creiază zone de pădure acolo unde lipsesc. O coincidenţă ciudată face să se creieze tocmai acolo unde s'a defrişat mai mult în delict.

Bunul simţ ne spune ca, înainte de exproprierea terenului agricol, — poate cu multe sacrificii materiale, — să se urmărească delicvenţii cari au defrişat.

Socotesc de acută actualitate un text de lege într'un nou cod silvic cu o mai strânsă reglementare a proprietăţii. Cei ce au defrişat să fie obligaţi la reîmpădurire, după o constatare şi un deviz al ocolului silvic aprobat de Minister. Impădurirea să o facă organele silvice în contul infractorilor. Se poate pleca dela reforma agrară când proprietăţile au fost mai mult sau mai puţin cadastrate.

Opera represivă ca şi restul codului silvic, trebuie să fie determinată nu numai de gravitatea rezultatelor materiale ci şi de gradul de pericol ce reprezintă infracţiunea pentru gos-

podăria forestieră. Pedeapsa trebuie să aibe un caracter exemplar, intimidant și reformator.

Organizând represiunea, trebuie organizată și instanța de judecată în sensul unei rapide și eficace pedepsiri.

Unregelmässige Besitznahme von Waldungen.

Manières irrégulières de s'emparer de la propriété forestière.

EXPLOATĂRILE DE PĂDURI ŞI ASIGURĂRILE SOCIALE

de V. V. VASILIU

I. — **Codul asigurărilor sociale**

Isvorîtă dintr'un înalt spirit de omenie şi din nevoia de a se aduce un corectiv nemiloaselor legi economice cari, din ce în ce mai aspre, făceau ca salariul unei întregi categorii de muncitori să nu poată depăşi strictul necesar vieţei, şi determinată pe de altă parte de angajamentele contracte în cadrul internaţional în legătură cu codificarea muncei, legea asigurărilor socile e destinată să ferească pe muncitori şi familiile lor, atunci când ei n'ar mai putea munci din cauza bătrâneţei, boalei sau accidentelor, de a ajunge pe drumuri după o viaţă de muncă greoae şi istovitoare.

Nu stăruesc asupra importanţei acestei legi ale cărei temeiuri profund morale sunt chemate să schimbe în mare parte configuraţia socială căutând mai ales să desfiinţeze cauzele urei de clasă.

La început cu un caracter restrâns, aplicându-se numai unor anumite categorii de muncitori, cu timpul legea s'a estins asupra tuturor felurilor de muncă, îmbrăţişând azi totalitatea muncitorilor.

Legile azi în vigoare în privinţa asigurărilor sociale sunt:

Legea pentru unificarea asigurărilor sociale din 8 Aprilie 1933;

Legea pentru căminurile de ucenici din 20 Martie 1926. Regulamentele lor,

Legea pentru complectarea unor dispoziţii din legea de unificare a asigurărilor sociale, din 2 Aprilie 1937.

II. — Condiţiuni de asigurare

Pentru ca muncitorii să se poată bucura de drepturile asigurate prin aceste legi, ei trebue să fie asiguraţi adică trebue „să contribue la casa de asigurări împreună cu patronii lor în părţi egale, cu o cotizaţie egală cu un procent ce nu va fi mai mare de 6% din salariul mijlociu al clasei de cotizare respectivă“ (art. 42 din lege).

„Lucrătorii la domiciliu şi lucrătorii independenţi vor plăti în întregime cotizaţiile“ (art. 42 al. III din lege).

Muncitorul este încadrat într'o clasă de cotizare pe baza tabloului ce urmează:

Clasa de cotizare	Salariul			Salariul mijlociu asigurat zilnic	Cotizaţia săptămânală	Cotizaţia lunară
	Zilnic	Săptămânal	Lunar	Lei	Lei	Lei
I	Până la 24 lei inclusiv	Până la 144 lei inclusiv	Până la 600 lei inclusiv	17	6	26
II	Dela 24 lei—46 lei inclusiv	Dela 144 lei—270 lei inclus.	Dela 600 lei— lei incl.	35	12	52
III	» 45 » —79 » »	» 270 » —474 » »	» 600 » —1125 » »	62	22	96
IV	» 79 » —99 » »	» 474 » —594 » »	» 1125 » —1975 » »	90	30	136
V	» 99 lei în sus	» 594 » în sus	» 1975 » în sus	120	36	156

Perceperea cotizaţiilor se face pentru întreprinderile mari prin reţineri asupra listelor de plată a salariilor, fiind „obligate să anunţe în timp de opt zile intrarea şi eşirea din serviciu a angajaţilor lor şi să înainteze, Casei de asigurare respective în cel mult 15 zile dela sfârşitul fiecărei luni, copii după listele de plată în care se vor calcula şi cotizaţiile datorate de asiguraţi şi patronii lor, vărsând la Casa de asigurare aceste cotizaţii împreună cu contribuţiile suplimentare prevăzute de art. 48“ (art. 44 din lege).

„Cotizaţia se achită pe săptămâni întregi chiar dacă asiguratul n'a lucrat întreagă săptămâna“, (art. 45 din lege).

Cotizaţiile suplimentare de cari am vorbit mai sus (art. 44) şi prevăzute de art. 48 din lege, se referă la întreprinderile cari contribue cu reţineri asupra listelor de plată şi cari „vor contribui în vederea acoperirei sarcinei cu accidentele de muncă, şi cu o cotă de 1,20% din totalul salariilor efectiv plătite. Această contribuţie suplimentară este în sarcina numai a patronilor“ (art. 48 dn lege).

Nu pot fi asiguraţi muncitorii ce au salariu mai mare de 6000

lei lunar (art. 1 al. 1) şi salariaţii supuşi legei generale de pensiuni (art 2 al. a).

III. — Drepturile asiguraţilor

In schimb, legea prevede muncitorilor asiguraţi următoarele drepturi :

a) Ingrijire medicală, medicamente, pansamente şi accesorii medicale;

b) Ajutoare băneşti: de boală, accidente, maternitate şi deces;

c) pensii de invaliditate din boală sau accident;

d) pensii pentru urmaşi. (art. 5 din lege).

De aceste drepturi se poate bucura:

A. — Fără nici o justificare a vechimei în asigurare, de:

a) îngrijire medicală, medicamente, pansamente şi accesorii medicale putând ajunge şi la o internare în spital pe timp de maximum 26 săptămâni cu plata transportului la spital şi înapoi.

Aceste drepturi se extind şi asupra membrilor familiei, cu singura restricţie că internarea în spital se va putea face pentru maximum 4 săptămâni (art. 6—16 din lege, 7—19 din regulament).

b) ajutoare băneşti: în caz de boală 50% din salariul mijlociu asigurat dela a 8-a zi de boală (primele 7 zile patronul fiind obligat a-i plăti salariul întreg) — socotindu-se maximum 26 săptămâni pentru aceeaş boală în cursul unui an şi maximum 36 săptămâni pe an pentru boli diferite (art. 11 din lege şi 21—28 din regulament).

— în caz de accident: ajutoarele se acordă până la vindecarea sau consolidarea leziunei .(art. 11 din legea şi 23 din regulament).

c) Pensie de accident care ajunge până la 2/3 din salariul asigurat în caz de incapacitate totală (art. 23 din lege, 54—62 din regulament).

d) In caz de moarte prin accident, urmaşii primesc:

— ajutor de înmormântare egal cu 40—60 ori salariul mijlociu asigurat (art. 17 din lege, 33 şi 72 din regulament).

— o pensie lunară în raport cu salariul mijlociu asigurat (art. 28 din lege şi 63—70 din regulament).

B. — După o anumită vechime în asigurare:

a) în caz de maternitate:

— dacă asigurata a contribuit cel puţin 26 săptămâni în ultimele 12 luni înaintea facerei, are drept la:

1) îngrijire cu medic, moaşă şi medicamente, pansamente, etc.

2) ajutor bănesc 12 săptămâni din cari cel puţin 6 după facere (potrivit clasei mijlocii de cotizare).

3) când alăptează singură copilul, 6 săptămâni ajutor de alăptare.

4) la cerere, internarea într'o maternitate. (art. 14—15 din lege şi 29, 30 din regulament).

— soţia asiguratului care a cotizat cel puţin 52 săptămâni în ultimii 2 ani, beneficiază în caz de lehuzie, de îngrijire cu medic,

moaşă, pansamente şi medicamente. (art. 16 din lege şi din regulament).

b) Ajutor de înmormântare dacă a contribuit cel puţn 26 săptămâni în ultimii 2 ani (art. 17 din lege, 33—35 din regulament).

c) In caz de invaliditate rezultată în urma unei boli are drept la pensie numai după o cotizare de cel puţin 200 săptămâni socotite câte 16 săptămâni pe an. (art .18 din lege, 36—40 din regulament).

d) In caz de deces al unui pensionar urmaşii au drept la:

1) ajutorul de înmormântare,

2) pensie lunară socotite după clasa de cotizare (art. 22 din lege, 41 din regulament.

IV. **Muncitorii din întreprinderile forestiere**

Distingem:

a) muncitorii din pădure,

b) cărăuşii,

c) muncitorii dela căile ferate forestiere şi din instituţiile industriale.

Dintre aceştia, muncitorii dela căile ferate forestiere şi din instalaţiile industriale forestiere au caracterul special al unor muncitori specializaţi cari sunt angajaţi pe termene mai lungi şi cu o anumită continuitate în lucru, fiind totodată supuşi tuturor drepturilor şi datoriilor rezultate din contractele de muncă.

De aceştia nu ne vom ocupa. Legea este clară în privinţa lor, iar munca lor oricum plătită, cu ziua, cu luna sau cu bucata, permite încadrarea într'o clasă precisă de cotizare.

Cărăuşii sunt supuşi unui regim special pe care-l vom examina mai jos.

In primul rând însă ne vom ocupa de:

a) lucrătorii din pădure.

In general pentru exploatarea pădurilor, în afară de câteva regiuni restrânse şi bine definite în cari locuitorii sunt specializaţi şi nu au altă ocupaţie, în restul întinsului ţării sunt întrebuinţaţi locuitorii din satele vecine pădurei în exploatare, locuitori a căror ocupaţie principală e agricultura sau creşterea vitelor.

In foarte puţine locuri exploatarea pădurilor durează tot timpul anului, în cea mai mare parte, ea nu se face în mod continuu, ci este redusă în timp la anumite epoci ale anului

durând — după importanța exploatărei — câteva luni sau numai câteva săptămâni.

Pentru executarea lucrărilor din pădure, locuitorii, la aceste epoci, se constituesc în mici asociații — cete, echipe sau căprării — alcătuite din membrii aceleiaș familii sau străini (2 până la 6 membri) și își repartizează munca, fiecare având câte o atribuție (tăiatul cu ferestrăul, tăiatul cu toporul, despicatul, descojitul, clăditul, corhănitul, curățitul, procurarea alimentelor etc. etc.).

Plata se face în funcție de lucrul ce se execută în total de echipă și fiecare își primește dela șeful echipei partea în raport cu cuantumul și importanța muncei ce a executat.

Lucrul, foarte adesea, din cauza intemperiilor este întrerupt zile întregi sau fracțiuni de zile.

Conformația echipei poate suferi schimbări zilnice sau chiar în cursul aceleași zile, componenții lucrând fără un orar bine stabilit iar numărul lor și felul lucrărilor la cari sunt repartizați fiind în continuă variație.

La lucru, cel mai adesea, ei vin cu instrumentele lor.

Lipsa de continuitate a muncei și celelalte caractere speciale întrunite de lucrătorii de pădure a determinat ca în unele părți ei să fie considerați ca lucrători independenți și obligați astfel pe temeiul art. 42 din lege să-și plătească ei singuri în întregime cotizația fără nici un amestec și nici o contribuție din partea patronului.

Lăsând la o parte chestiunea lipsei de continuitate, care nu poate fi adusă nici un moment în discuție, întrucât munca pentru a-și păstra calitatea nu e nevoe să îmbrace un caracter de continuitate sau de permanență, lucrătorii de pădure nu pot fi considerați drept lucrători independenți pentrucă sub această denumire, legiuitorul a înțeles pe acei lucrători mai ridicați din punct de vedere economic și care, negăsindu-se în stare de subordinațiune față de un anumit patron, își pot suporta singuri întreaga sarcină a cotizațiilor.

Profitul lucrătorilor independenți rezultat din munca lor va putea depăși salariul muncitorilor depedenți, peste al căror nivel s'au ridicat, fără a fi ajuns totuși în situația de patron.

Or știut este de noi toți că muncitorii noștri de pădure sunt sub nivelul celor mai prost salariați lucrători, că ei sunt

recrutați în mare majoritate a cazurilor dintre sătenii cei mai nevoiași, mânați de nevoe la munca de pădure. In această situație e clar că ei nu numai că nu-și pot suporta singuri cotizațiile cerute de legea asigurărilor sociale dar chiar jumătate din acestea constitue pentru ei o destul de grea sarcină care are de rezultat scumpirea lucrului în pădure.

Greutatea cea mare însă, se ivește la încadrarea lucrătorilor de pădure în clasele de cotizare, la controlul real care-i aproape imposibil și mai ales la ținerea evidenței lor în scopul beneficierei de avantagiile asigurate de lege.

Totuși trecându-se peste toate aceste dificultăți asigurarea lucrătorilor trebue făcută cu cea mai mare conștiinciozitate pentru ca legea să-și poată ajunge scopul.

Asigurarea își are locul chiar și în cazul exploatărilor în dijmă sau cu acordul pentru că și aici „munca" se execută iar „plata" se face în bani sau în materiale.

b) Cărăușii.

In privința cărăușilor asigurările sunt legiferate categoric prin art. 9 din legea publicată în Monitorul oficial Nr. 77 din 2 Aprilie 1937 care prevede:

„Cărăușii folosiți de orice fel de întreprinderi la transporturi de orice natură, vor fi supuși asigurărei obligatorii, pevăzută prin legea de unificarea asigurărilor sociale, ca salariați ai întreprinderilor respective, indiferent de natura contractului de angajament, cu deosebirea celor din porturi și stațiuni C.F.R. care vor urma normele pentru muncitorii din porturi, menționate în prezenta lege.

Se exceptează din această lege cărăușia rurală în legătură cu transporturile agricole și cele forestiere în interes propriu".

Distingem așa dar:

a) cărăușii cari transportă materialul din pădure în depozite, fabrici, domiciliu, etc.

b) cărăușii și muncitorii cari lucrează în stațiunile C.F.R. și porturi la încărcări, descărcări și transporturi de materiale.

Pentru primii — cărăușii obișnuiți — chiar când aceștia fac transporturi în anumite anotimpuri ale anului, sau nu lu-

crează săptămâni întregi, sunt consideraţi ca salariaţi şi supuşi regimului comun de asigurare.

Impunerea acestora pentru cotizaţia unică se face numai asupra 1/3 din câştig, cotizaţia rezultată urmând a fi suportată în mod egal de cărăuşi şi patroni. (Circulara Casei centrale Nr. 81 din 27.IX.1934). Diferenţa de 2/3 reprezintă renta capitalului învestit în vite şi vehicul.

Pentru aceştia situaţia este clară, indiferent de numărul zilelor lucrate sau de felul plăţei, cu bucata, cu ziua sau cu acordul, cotizarea socotindu-se în funcţie de plata primită din care se ia în considerare numai 1/3 şi se raportează apoi la clasa de cotizare respectivă.

Pe muncitorii manuali şi cărăuşii din gări şi porturi, legea îi împarte în clasele de cotizare:

a) cl. II muncitorii manuali şi cărăuşii din gări.

b) cl. III muncitorii şi căruţaşii din toate porturile fluviale şi maritime în afară de cele de mai jos.

c) cl. V muncitorii şi căruţaşii din porturile Brăila, Galaţi, Constanţa şi Giurgiu.

Lucrătorii de sub b şi c, cari se află într'un stadiu superior de organizare, trebue să fie recunoscuţi de Comisia Muncei în porturi.

Asigurarea se consideră făcută pe tot timpul anului cu condiţiunea ca asiguratul să nu-şi piardă calitatea de muncitor.

Pentru muncitorii de sub a, legea nu prevedere nici o restricţiune.

Cotizarea se face prin perceperea asupra sumelor brute ce primesc muncitorii conform contractelor colective de muncă sau a decontului pentru munca prestată (lista de plată).

a 3½ la sută din partea muncitorilor
3½ la sută din partea patronului.

c) Muncitorii dela căile ferate forestiere şi instalaţiile industriale:

Situaţia acestor lucrători, cari sunt în majoritatea cazurilor specializaţi şi lucrează aproape continuu, este clară şi supusă asigurărei obligatorii.

Dealtfel categoria acestor lucrători este întotdeauna cea

mai conștientă de drepturile și datoriile ce decurg din legea asigurărilor. Controlul acestora este mult mai ușor de făcut; deaceea aproape nu există nici un fel de discuțiune în privința acestora.

V. — Aplicarea legei.

In general aplicarea legei este încredințată — cu excepțiile lăudabile cari nu fac decât să confirme regula — unor oameni cu puțină pregătire și mai ales lipsiți de un fond moral solid, lucru ce duce fatal la toate abuzurile ce se constată mereu în aplicarea părtinitoare a legei și au culminat cu neregulile descoperite recent chiar în instituția centrală.

Sunt multe, foarte multe întreprinderi forestiere cari nu plătesc nimic, pentru exploatările lor, asigurărilor sociale, sau plătesc sume derizorii, după cum sunt unii proprietari sau exploatatori cari au procese nenumărate și grele, în vreme ce situația materială a agenților puși să aplice legea, înflorește uimitor.

Așa fiind vremurile și oamenii, trebue să ne facem noi cel puțin datoria complectă și să ne supunem legilor, până vor înțelege și ceilalți să facă la fel.

Aceasta cu atât mai mult cu cât legea din 2 Aprilie 1937 prin art. 6 aliniatele 3—5, prevede:

„In cazul când patronul nu ar ține aceste registre sau ar refuza să le prezinte organelor de control și inspecție din asigurările sociale cari fac controlul, se va face impunerea din oficiu, fără a mai putea fi contestate etc. Constatarea abaterilor dela dispozițiile legei de asigurări sociale precum și stabilirea impunerilor de cotizații de asigurări se vor consemna în procese-verbale dresate de organele de inspecție ori control din asigurările sociale sau de delegații Caselor de asigurări sociale. Constatările făcute prin procesele-verbale dresate de către organele de inspecție și control ale asigurărilor sociale fac deplină dovadă până la înscrierea în fals".

In privința exploatărilor de păduri ale Statului, chestiunea nu este precis reglementată de Administrație.

Astfel și azi încă mai sunt divergențe de păreri și din această cauză în unele Direcții silvice asigurările sociale sunt plătite cu cea mai desăvârșită conștiinciozitate, în alte Direc-

ţiuni s'au încheiat cu Casele de asigurare respective, acorduri plătindu-se sume globale fixe sau într'o anumită proporţie, şi în sfârşit, în unele Direcţii nu se plăteşte nimic.

In Direcţiile în cari legea se aplică „ad literam" se plăteşte Casei de asigurare cota de 6% prevăzută de art. 42 din lege, suportându-se ½ de asigurat şi ½ de patron, întocmindu-se complicate liste de plată şi în măsura în care se face efectiv reţinerea cotei de 3% din plata lucrătorilor, se ajunge la majorarea preţului de muncă, aceasta pentru că în general preţurile muncii în toate exploatările forestiere ale Statului sunt extrem de scăzute.

In Direcţiunile în cari nu s'a plătit, sau continuă a nu se plăti cotizaţiile către Casele de asigurări sociale, de către agenţii respectivi, ni s'au dresat o sumă de procese de contravenţie conform cărora Statul prin Casa Pădurilor ar urma să plătească sume enorme atât pentru asigurările socotite în mod absolut arbitrar, cât şi drept amenzi.

O bună bucată de vreme, aceste procese ne-au lăsat indiferenţi, întrucât s'au făcut contestaţii şi s'au cerut în temeiul art. 33 lit. d din legea pentru organizarea corpului de advocaţi publici, declinarea competinţei instanţelor ordinare din avantajul Consiliului superior de advocaţi care era competinte a se pronunţa în toate litigiile ivite între autorităţile publice.

S'a obţinut aproape în toate cazurile această declinare de competinţă, dar cum prin legea pentru complectarea unor dispoziţii din legea de modificare a asigurărilor sociale (publicată în Monitorul Oficial Nr. 77 din 2 Aprilie 1937) prin art. 11 se prevede că:

„orice litigii, ivite din aplicarea legei pentru unificarea asigurărilor sociale din 8 Aprilie 1933 între Casa centrală a asigurărilor sociale sau organizaţiile ei administrative şi administraţiile comerciale, casele autonome, administraţiile publice şi de utilitate publică a Statului, judeţelor sau comunelor, se vor judeca numai de instanţele prevăzute la art. 101 şi 102 din legea pentru unificarea asigurărilor sociale, după normele şi procedura prevăzute de acea lege şi regulamentul ei de aplicare".

Consiliul superior al avocaturei Statului, la rândul său, şi-a declinat competinţa restituind instanţelor ordinare, spre judecare, procesele în curs de judecată (aceasta pe considerentul că legea din 2 Aprilie 1937 este posterioară legei advocaţilor).

Acum ne găsim în stare de judecată în o mulţime de procese cu Casa asigurărilor sociale.

In acest caz ne găsim în faţa textului art. 115 din lege care prevede: „patronul nu poate trece nici total nici parţial, în sarcina asiguraţilor cotizaţiile sau contribuţiile ce cad în sarcina sa potrivit legei de faţă. Sunt nule şi de nul efect orice dispoziţiuni prin care patronul ar trece în sarcina altei persoane îndatoririle ce-i revin lui potrivit legei de faţă".

In unele părți Casa de asigurări a și obținut în contră-ne hotărîri definitive și executorii cari vor încărca considerabil bugetul anului viitor.

In schimb în toate direcțiile în cari asigurările sociale s'au plătit în mod conștiincios, lucrătorii — cu excepția celor din fabrici și căi ferate — din neștiința lor sau din lipsa de organizare a Caselor de asigurare, nu s'au bucurat de nici unul din avantagiile asigurate de lege.

VI. — **Contribuții suplimentare**

A. — Fondul de asigurare contra accidentelor.

Intreprinderile particulare pe lângă cotele prevăzute de art. 42 din lege (maximum 6%, din care jumătate plătit de asigurat și ½ de patron) în măsura în care întrebuințează mai mult de 10 angajați, conform art. 48 din legea de unificare „vor contribui în vederea sarcinei cu accidentele de muncă și cu o cotă de 1,20% din totalul salariilor efectiv plătite. Această contribuție este în sarcina numai a patronilor".

Aceste contribuții sunt destinate să acopere toate riscurile ivite în cazul accidentelor de muncă, situație în care, dacă asiguratul și patronul sunt în regulă cu toate plățile — orice pensii de invaliditate, ajutor de înmormântare sau pensii urmașilor sunt suportate de către Casa asigurărilor sociale, patronul ne mai având nici un fel de răspundere.

Cota de 1,20% se socotește asupra tuturor salariilor plătite de întreprinderile respective nu numai asupra salariilor asiguraților.

Intreprinderile publice, comerciale sau industriale (între care intră și Casa pădurilor) prin ultimul aliniat al art. 128 sunt dispensate de plata contribuției suplimentare de 1,20% prevăzută de art. 48 în vederea asigurărei contra accidentelor, totodată însă dispensează și pe Casa centrală de asigurări de obligația de asigurare împotriva accidentelor de muncă a salariaților acestor întreprinderi.

Dispozițiile acestea se aplică tuturor întreprinderilor de stat, județ sau comună fie că ele au organizată asigurarea salariaților lor pe bază de lege, fie că nu o au organizată și prin urmare pentru toate celelalte riscuri sunt supuse legei de uni-

ficare a asigurărilor sociale. Legea însă le obligă pe acestea din urmă (aliniatul penultim al aceluiaș articol) să plătească salariaților lor cel puțin drepturile minime stabilite prin legea de unificarea asigurărilor sociale.

Aceste drepturi minime stabilite de lege sunt în caz de accident de muncă:

ajutorul bănesc,
pensia de accidentat,
ajutorul de înmormântare,
pensia pentru urmași.

Datorită acestui articol Casa Pădurilor este condamnată, ori de câte ori se întâmplă câte un accident, să plătească — chiar acolo unde este perfect la curent cu plata cotizațiilor de asigurare — ajutoarele, pensii de accidentare, ajutoare de înmormântare sau pensii urmașilor celor morți în asemenea condițiuni.

Or cunoscând că în exploatările de pădure și mai ales la munte accidentele sunt destul de dese și în majoritate mortale, Casa pădurilor suportă toate aceste riscuri destul de mari. (Casa asigurărilor poate fi obligată numai la plata ajutorului de înmormântare atunci când asiguratul are vechimea de cotizare arătată mai sus, 26 săptămâni în ultimii 2 ani).

B. — Fondul pentru căminele de ucenici.

Legea pentru căminurile de ucenici (publicată în Mon. Oficial din 20.III.1926, prevede, prin art. 22 al regulamentului: „Fiecare patron va plăti pentru fondul căminelor, odată cu cotizațiile cuvenite Caselor de asigurare, o taxă de 2 lei de fiecare salariat asigurat conform legei asigurărilor sociale.

Aceste taxe se vor achita prin liste de plată sau prin timbre speciale după deosebirile prevăzute în legea și regulamentul legei asigurărilor sociale".

Din interpretarea dată prin avizul Nr. 333 din 1936 al Consiliului superior al advocaturei Statului, rezultând că „taxele prevăzute mai sus nu se referă la toți salariații cuprinși în legea pentru unificarea asigurărilor sociale ci numai la meseriași și deci ea trebue plătită numai pentru meseriași, iar nu și pentru lucrătorii necalificați ca atare din diversele întreprinderi", lucrătorii întrebuințați la exploatarea pădurilor ne fiind meseriași, urmează că pentru aceștia nu trebue plătite taxe pentru căminele de ucenici.

Socotim însă că această taxă trebue plătită pentru lucrătorii calificaţi din fabrici şi din căile ferate forestiere.

C. — Fondul pentru combaterea tuberculozei.

Prin articolul unic al legei pentru complectarea art. 87 din legea sanitară din 1936 publicat în Monitorul oficial Nr. 64 din 18 Martie 1937, s'a înfiinţat o cotizaţie specială săptămânală care se percepe de Casa Centrală a asigurărilor sociale dela fiecare muncitor asigurat.

Această cotizaţie, care e suportată în părţi egale de patron şi salariat, constă în:

2 lei pe săptămână pentru salarii zilnice până la 100 lei,

4 lei pe săptămână pentru salarii zilnice peste 100 lei, şi se plăteşte odată şi în acelaş fel cu cotizaţia unică.

VII. — **Asigurarea socială pentru anagajaţi şi diurnişti.**

Deşi Consiliul Superior al Advocaturei Statului prin avizul Nr. 201 din 24 Septembrie 1935 a interpretat legea în sensul că „funcţionarii diurnişti ai Statului îndeplinind un serviciu public au calitatea de funcţionari publici astfel că şi ei intră excepţiunea dela art. 2 litera a (exceptându-i dela asigurările sociale obligatorii) totuşi, întrucât art. 2 al. a exceptează pe „salariaţii supuşi legei generale de pensiuni" diurniştii neintrând în cadrul legei de pensiuni nefăcându-li-se nici un fel de reţineri pentru aceasta, socotim că toţi angajaţii şi diurniştii trebuesc asiguraţi obligatoriu.

Aşa este omenește: dacă acestor angajaţi nu li se asigură ziua de mâine, măcar să fie puşi la adăpost pentru nenorocirile ce-i pot lovi în timpul cât prestează un serviciu statului.

VIII. — **Asigurarea socială a personalului inferior bugetar.**

Am văzut că legea (art. 2 al. a) exclude dela asigurări pe salariaţii supuşi legei generale de pensiuni.

Şi totuşi câţi salariaţi ai statului — în actualul sistem de salarizare — au o situaţie mai mizerabilă decât mulţi muncitori cari se pot bucura din plin de avantagiile legei de asigurare, dintre cari cele mai de preţ sunt asistenţa medicală în caz de boală şi naştere, cazuri în cari Statul nu are nici o grije de funcţionarii săi.

Pentru noi în special e dureroasă chestiunea pădurarilor și brigadierilor ale căror salarii sunt atât de reduse încât adesea abia întrec cu foarte puțin acel minim socotit de lege neimpozabil.

Cunoscând greutățile vieței unui pădurar și imposibilitatea de a se mai ocupa lucrativ și în altă direcție decât pădurăria, traiul zilnic constitue o problemă dureros de greu de rezolvat. Și situația se complică în cazuri de boală când lipsiți de îngrijire medicală și medicamente, pădurarii nu au posibilitatea să-și caute sănătatea lor și a membrilor familiilor lor.

Fiecare din noi cunoaște cazuri de copii de pădurari morți cu zile din lipsă de îngrijire medicală. Câți din noi, trecând peste regulile rigide contabilicești, nu am avansat — în lipsa salariilor neprimite câte 1—2 luni — banii necesari înmormântărilor, atunci când un tratament medical la timp făcut ar fi putut salva viața unor vlăstare românești.

Dar în cazul accidentelor nenorocite, când pădurari sau angajați proaspăt intrați în lucru, au rămas neoameni pe drumuri — ei și ai lor!

Dacă Statul crează condiții de asistență socială pentru simpli lucrători, cu atât mai mult e cazul să aibă grije de salariații săi, cari din salariul de mizerie pe care-l primesc, deabia își pot procura bucățica de pâine zilnică, nici de cum să mai vadă de sănătate.

IX. — **In concluzie.**

A) In bugetul Casei Pădurilor anual se înscriu, drept cote patronale pentru Casa asigurărilor sociale, sume ce variază între 10—15.000.000 lei (art. 89, 104, 121, și 138).

B) Cel puțin o sumă egală reprezintă cota pe care o plătesc salariații și cu care se scumpește munca.

C) In același buget anual se prevăd drept ajutoare de boală, accidente și pensiuni accidentaților și ajutoare de înmormântare, sume ce variază între 1.500.000—2.000.000 lei (art. 76, 77, 92, 93, 107, 108, 125).

D) Nu în toată țara este reglementată plata cotizațiilor

pentru asigurările sociale, după cum am arătat, în unele părți plătindu-se corect iar în altele neplătindu-se deloc, sau numai în parte.

E) Ne găsim în fața unei mulțimi de hotărîri definitive și executorii aduse în procesele ce ni s'au intentat de Casa Asigurărilor Sociale, unde nu s'au plătit cotizațiile regulat, sume ce vor trebui prevăzute în bugetele viitoare.

F) Asigurații noștrii — din complectă ignoranță a drepturilor ce le sunt asigurate de lege — nu beneficiază de absolut nici un fel de drept.

*

I. — Pentru uniformitate este nevoe de aplicare pe tot cuprinsul țărei a aceluiaș procedeu care socotesc că — cel mai corect și mai drept — e asigurarea obligatorie a lucrătorilor noștri.

In acest caz trebuesc generalizate formele cele mai lesnicioase pentru lucrătorii din pădure (lucrătorii din fabrici și căraușii având regimul special lesne aplicabil) cari socotesc că sunt:

a) anunțarea începutului și terminărei exploatărilor de păduri.

b) plata cotizațiilor prin listele de plată după care se vor depune Caselor de asigurare copii certificate oficial de organele noastre după încheerea listelor și efectuarea plăților, când se vor depune și sumele respective.

c) în listele de plată lucrătorii vor fi înscriși cu întreagă muncă efectuată atât pe cantitatea de lucru cât și pe timp întrebuințat pentru a se putea determina clasa de cotizare.

In aceste liste vor fi înscriși toți lucrătorii ce iau parte la lucrare, această pentru a se putea stabili drepturile la asistență socială.

b) Pentru nevoile de medicamente, consultații medicale și toate celelalte drepturi asigurate de lege și enumerate mai sus, e nevoe de evidențierea permanentă a lucrătorilor și ținerea carnetelor de asigurare la zi.

Pentru o mai mare simplificare s'ar putea face o convenție specială generală cu Casa asigurărilor sociale pentru toți lucrătorii Casei pădurilor stabilindu-se atât cotizația unică, modul de achitare către Casele de asigurare, cât și asigurarea asistenței sociale a muncitorilor noștri.

Oricât de greoae ar fi toate aceste formalități, ele trebuesc îndeplinite conștiincios, chiar cu sacrificii, dat fiind atât de frumosul rol social al legei.

II. — In cazul plăței cotelor de asigurare, lucrătorii noștrii să fi îndrumați și învățați asupra tuturor drepturilor ce decurg pentru ei din asigurare, pentru ca astfel însuș scopul legal să fie atins.

III. — Pentru evitarea riscurilor Casei Pădurilor, ar fi cazul ca prin derogare dela art. 128 din legea unificărei asigurărilor sociale, să se închee o convenție cu Casa asigurărilor sociale, plătindu-se și contribuția suplimentară de 1,20% asupra tuturor salariilor plătite (154.459.560 lei revenind la 1.853.514 lei).

IV. — Cum însă contribuția anuală a Casei Pădurilor și a lucrătorilor este le cca 15—20.000.000 lei, la care se adaogă încă 1.5—2.000.000 lei ajutoare și pensii (după buget), sumă pe care noi o plătim fără ca lucrătorii noștrii să aibă ceva în schimb, credem că ar fi posibilă înființarea pe cale de lege a unei Case de muncă a Casei Pădurilor (în felul casei muncii C. F. R.) în care pe lângă lucrătorii întrebuințați la exploatări, transporturi și industrializări, să poată fi încadrat și personalul diurnist și personalul silvic inferior (lipsit azi complect de orice fel de asistență socială).

Waldnutzung und Arbeiterversicherung.

Les exploitations de forêts et les assurances sociales.

L'auteur montre la position des bûcherons et des ouvriers de l'industrie forestière par rapport aux dispositions de la loi roumaine pour les assurances sociales.

PROBLEMELE ZILEI

CONTROLUL CIRCULAȚIEI LEMNELOR CA MIJLOC PENTRU STĂVILIREA TĂIERILOR ABUZIVE

BONURI DE TRANSPORT DE LEMNE

de Inginer **Ion Moldovan**-Junior

La vremuri noi se cer și măsuri noi, pentru a reglementa diferitele ramuri de activitate silvică și în special a pune ordine în organizația pazei pădurilor, care a suferit pân'acum de lipsuri datorite amestecului nefast al politicei și influenței distrugătoare a protecționismului de diferite nuanțe, sub a căror mantie s'a găsit larg refugiu și pentru erori proprii și lacune administrative de proveniență internă.

Astăzi nu mai există pretexte de astfel de natură; suntem stăpâni în casa noastră și putem conta pe sprijinul neprecupețit al autorităților de stat, cari sunt gata să ne dea tot concursul, atunci când este vorba de punerea în aplicare a oricăror dispoziții de interes obștesc. In situația dată, răspunderea noastră este cu mult mai mare, fiind în joc prestigiul corpului nostru.

Drept aceea găsim fericită idea lansată cu scopul de a controla circulația lemnelor și a intensifica prin această verificare, măsurile de reprimare a tăerilor abuzive și frauduloase. Aceste bonuri de circulație, cari urmează să însoțească transporturile de material lemnos destinat vânzării, n'ar trebui să 'nsemneze o desființare a „bonurilor de pădurit" eliberate de proprietar, ci numai o complectare a lor cu intrarea în vigoare în momentul când este vorba de vânzări de material lemnos, nu și de lemn ce se transportă pentru nevoile gospodărești ale proprietarului, care poate rămânea și pe viitor sub regimul „bonurilor de pădurit" eliberate de proprietar,

însă controlate şi ţinute riguros în evidenţă de organele de pază ale ocoalelor, cari sunt în măsură a ţinea seamă, ca să nu se facă tăeri decât din parchete autorizate a fi exploatate. Verificarea acestor transporturi se va face atât la tăere de pădurarul cantonului în raza căruia se găseşte parchetul în curs de exploatare, cât şi la intrarea în comună de un pădurar de serviciu detaşat dela alt canton sau de un guard comunal, paznic de noapte, etc. ţinuţi de scurt de brigadierul competent, de jandarmerie şi la nevoe de personalul technic al ocoalelor. Cu reducere la una lună pe an şi în cadrul acesteia, cu restrângerea zilelor de transport la una zi pe săptămână, s'ar găsi mijloace şi personal, cu cari s'ar putea face faţă nu numai acestor îndatoriri, ci s'ar putea ţine şi o evidenţă, pe bonuri, titulari, sortimente, cantităţi exprimate în m^3 sau bucăţi, cu eventuala indicare de lungimi şi grosimi, din care să se poată constata oricând situaţia fiecărui îndreptăţit în raport cu cantităţile cumpărate şi arătate în bon. Dacă în aceste evidenţe s'ar deschide câte o partidă fiecărui posesor de bon, situaţia ar apărea şi mai lămurită şi orientarea mai uşoară. Sub regimul acestor feluri de bonuri ar urma să se puie toate transporturile de material brut sau semifabricat (bârnărie cioplită) din pădure până în comuna de reşedinţă a proprietarului sau pân' la ferăstraele de apă, fabrici de cherestea sau alte industrii forestiere ce se găsesc în raza aceleaşi comune, unde se trec transporturi fie pentru debitare în gatere în vederea producerii de material de cherestea destinat nevoilor proprii, fie pentru vânzări pe loc.

Pentru transporturi de bârnărie rotundă, cioplitură, stâlpi, dulapi, astereală, lemne de foc şi alte produse, dela comuna de origine spre pieţele de desfacere, ar urma să intre în vigoare bonurile de circulaţie a căror eliberare ar trebui să rămână în grija exclusivă a personalului ocolului silvic competent.

Bonurile de circulaţie vor avea număr curent şi vor conţine date asupra titularului lor, cu indicarea numelui, pronumelui şi domiciliului, materialele ce se transportă pe sortimente, bucăţi, grosimi şi lungimi, cantităţi exprimate în steri, precum şi localitatea unde vor fi transportate spre valorificare. O deosebită atenţie merită chestiunea valabilităţii bonurilor, a

cărei durată va trebui să varieze după împrejurări și depărtări. Ea totuși nu va putea trece peste termenul minim cât este necesar pentru facerea unui singur transport. Altfel să nu ne surprindă faptul dacă se vor face cu un singur bon mai multe transporturi.

La eliberarea bonurilor de circulație va servi drept bază evidența bonurilor de pădurit din care vom putea avea referințe prețioase asupra materialelor lemnoase, de cari poate dispune solicitatorul și ne vom putea da seama dacă nu este cazul ca bonul cerut să fie refuzat.

Despre bonurile de circulație se va purta o evidență separată ținută la zi în felul celei arătate la bonurile de pădurit.

Industriilor forestiere și comercianților, cari exploatează și transportă material lemnos din păduri cumpărate în regulă, în principiu nu găsesc, că este necesar să li se impună nici un fel de bon pentru transporturi înspre depozitele lor. Aceasta pentrucă ele posedă bonurile lor proprii eliberate în baza acelorași detalii preconizate mai sus. Urmează ca să exercităm numai controlul necesar asupra lor și să împiedecăm eventuale abuzuri, lucru extrem de rar dealtfel având în vedere, că întreprinderile serioase nu se pretează la astfel de manopere nedemne de prestigiul lor. Situația locală și creditul moral, de care se bucură aceste întreprinderi, ne va indica metoda ce va trebui pusă în aplicare și față de ele.

*

Punerea în aplicare a restricțiunilor arătate în ceea ce privește circulația lemnelor și implicit reprimarea delictelor silvice va fi mult ajutată și promovată de următoarele dispoziții:

1. Restrângerea la minimum posibil a exploatărilor destinate acoperirii nevoilor proprietarilor, cu cari se fac atâtea abuzuri, atâtea cesiuni și afaceri. Prin ele nu se prejudiciază numai interesele pecuniare ale colectivității ca proprietară, ci mai ales integritatea porțiunilor de păduri sau arborii nemarcați din aproprierea sau chiar din cuprinsul parchetului pus în exploatare. Trebue să ținem seama de greutatea ce întâm-

pînă personalul de pază care are adeseori de furcă cu un sat întreg, ai cărui locuitori se întrec în atitudini recalcitrante.

O justă repartizare a materialului lemnos, ce urmează a servi la îndestularea nevoilor proprietarilor, fără a tolera transscrieri și comercializări, va spori considerabil suprafețele ce se vor putea vinde la licitație ameliorând simțitor situația budgetară a proprietarului și înlesnind paza bună a pădurii având în vedere, că avem de a face cu un număr restrâns de exploatatori, cari se pot mai ușor disciplina.

Dacă ținem seamă de faptul că proprietarii realizează din cărăușiile materialului lemnos exploatat de cumpărător aproape același venit, ca și din vânzarea lemnului lor propriu, vom putea ușor combate argumentarea ce ni se va face, cum că îndreptățiții proprietari sunt desavantajați în favoarea cumpărătorilor. Un prejudiciu li se crează — ce e drept — însă numai prin faptul că nu li se dă ocazie să mai taie în delict; fapt, pe care îl urmărim, și care nu ne poate prin urmare impune altă atitudine.

2. Reglementarea eliberării autorizațiilor de construcții de fabrici de cherestea și ferăstrae de apă în sensul de a nu se permite înființarea lor fără a dovedi, că sunt aprovizionați cu material brut cu cel puțin un an, iar celor în ființă să li se retragă autorizația de folosință în termen de trei luni dela terminarea lemnului destinat a le alimenta. Prin aceste măsuri s'ar reduce la minimum posibilitățile de dispariție a oricăror urme de delicte. Spre același scop socotim că stăruințele, ce le-am depune pe lângă autoritățile industriale, ca să nu se permită decât în cazuri bine motivate și cu avizul serviciilor silvice, — lucrul de noapte în industriile forestiere mici și mari, ne-ar furniza surprinzătoare rezultate de încetare a delictelor și a furturilor de lemne.

3. Fără un personal de execuție bine instruit și mai ales bine intenționat, nici cu bonurile de circulație nu se face mare lucru, decât doar că se vor spori măsurile legale, a căror aplicare a lăsat și în trecut mult de dorit. De aceea, la intrarea în vigoare a acestor bonuri, se impune nu numai o muncă stăruitoare pentru a da îndrumări organelor de execuție, ci o severă și implacabilă sancționare a oricăror neglijențe, treceri cu vederea voite și nevoite sau chiar corupțiuni. Pân' la sanc-

ţiuni, găsim că este nevoie să se ia neapărat măsuri preventive pentru a feri în prealabil personalul de ori ce tentativă, care l'ar putea duce pe panta incorectitudinei. In acest scop, la organizarea serviciului, se va ţine seamă de gradul de rubedenie al celor nevoiţi a face serviciu împreună sau în subordine, apoi se va evita după posibilitate ca personalul de pază să fie angajat în comuna sa natală. In fine nu se va mai tolera, sub nici un motiv, ca paznicii, pădurarii, brigadierii să facă comerţ de lemne, în orice anotimp şi la orice oră din zi, cu material provenit din cantonul lor propriu sau vecin cu el, operaţie care discreditează enorm cu ori câtă scrupulozitate şi corectitudine s'ar executa.

Cu mult suflet, mult devotament în interesul cauzei, voinţă dârză şi mână de fier, pădurea va putea fi salvată din ghiarele uneia dintre racilele, cari rod la temelia ei.

CONTROLUL CIRCULAŢIUNII LEMNULUI

de **Horia Manole**

Controlul circulaţiunii lemnului, ca mijloc pentru stăvilirea tăierilor abuzive, presupune:

A. — Controlul circulaţiunii pe drumuri de tot felul (şosele).

B. — Idem la staţiile de încărcare c. f. r.

C. — Idem la plutăritul lemnului.

D. — Idem în fabricile cu vapori şi ferestraele de apă.

In cazurile prevăzute sub literile A şi B, acesta se poate face de către: agenţii silvici, de orice grad, recunoscuţi; jandarmii; agenţii fiscali, etc. Toţi vor avea dreptul de control şi dresare de procese-verbale, pentru arice materiale lemnoase, care nu poartă perfect vizibil, marca de control a proprietarului lemnului transportat. Deasemeni, orice transport trebue însoţit de o „foaie de circulaţie" (caşi produsele măcinate de mori; produsele rafineriilor de petrol, etc.). Foaia de circulaţie trebue anexată la frachtul c.f.r. (având o culoare pentru produse fabricate; altă culoare pentru produsele brute; alta pentru lemnele de foc).

In cazurile de sub literile C şi D, organele de regim silvic trebue să ţină lunar, sau cel mult trimestrial, statistica — culeasă dela şefii staţiunilor de drum de fier — pentru încărcările efectuate. Aceste date le vor confrunta cu registrele fabricilor.

Creiarea, pe întreaga ţară, a unui organism de inspecţii, cu această unică misiune: „controlul circulaţiunii lemnului".

Intre cumpărările de... „X" m.c. lemn dintr'o pădure şi... „Y" m. c. produse industrializate sau brute, trebue să existe un raport, cu o toleranţă de 5%, care nu poate fi depăşită sub grave penalităţi.

Pentru ca o lege, care s'ar referi la măsuri — aşa cum sumar le-am schiţat mai sus — să-şi producă efectele, este nevoe:

1. De sancţiuni, care să înmulţească cu de 20 ori (drept amendă), valoarea produselor imposibil de justificat, de către cei în cauză.

Ex: 100 m.c. (nejustificaţi) × 400 lei = 40.000 lei × 20 = 800.000 lei. Cei ce nu pot plăti, neavând de unde, vor face prestaţie, pentru sumele datorate, în folosul pădurilor, socotind lei 60 ziua de lucru.

2. Aceia care descoperă infracţiunile, vor primi 10% din valoarea amenzilor.

Amenzile nu vor putea fi micşorate de justiţie.

Fabricile ce nu posedă păduri proprii, vor trebui să justifice lemnul cumpărat, prin acte şi „foile de circulaţiune", cu număr de ordine, data emisiunii, **durata valabilităţii**, semnătura celui care emană foaia şi a celui care predă lemnul din pădure. Aceste foi se vor face în 4 exemplare (cu indigo) din care: un exemplar rămâne la cotor; unul însoţeşte transportul, până la destinaţie (şi pe care e înscris numele şi domiciul aceluia ce face transportul); al treilea exemplar îl primeşte şi ţine în arhiva sa, funcţionarul care predă lemnul, iar al patrulea exemplar se trimite organelor imediat superioare.

In felul acesta, s'ar face — cred — un început de control. Ulterior, s'ar adăoga aceea ce practica ar pretinde.

CONTROLUL CIRCULAŢIEI LEMNELOR

de Ing. **F. Haustein**, Berhomet p/S.

Inainte cu vreo câţiva ani, această problemă părea insolubilă apăsând mereu pe umerii proprietarilor de păduri, mai ales asupra celor particulari. Cu timpul, de când s'a înfiinţat la jandarmerie o unitate specială silvică, cu o instrucţie specială pentru combaterea braconajului şi delictelor silvice, posibilitatea circulării lemnelor, rezultate din tăieri abuzive, s'a redus mult. Cu toate acestea în unele regiuni, mai cu seamă unde există inclave ţărăneşti în mijlocul masivelor întinse (inclavele constând o parte din păşune, o parte chiar din păduri), controlul provenienţei lemnului transportat devine greu şi zadarnic.

Codul silvic prevede un amenajament sau cel puţin un regulament de exploatare pentru suprafeţele mici de păduri, în mare parte proprietăţi ţărăneşti, după care nici un fel de exploatare de păduri nu se poate exercita fără aprobarea instanţelor silvice ale statului şi fără garanţie de împădurire. Supravegherea şi controlul executării acestor regulamente cade în sarcina Direcţiei Regimului Silvic care, pentru acest scop întreţine un număr de ingineri silvici — actualmente redus şi insuficient —, plasaţi pe ocoale silvice în judeţe sau regiuni, cuprinzând mai multe judeţe. Aci găsim un mare neajuns pentru executarea unui control serios. Este imposibil să ceri unui singur inginer silvic de ocol să supravegheze, conform legii, toate tăierile, cari sunt legate de un amenajament sau regulament de exploatare, deoarece acestuia-i este încredinţat uneori un ocol cu o suprafaţă de cca. 100.000 hectare păduri situate în 2 judeţe, aşa cum este cazul la ocolul silvic din Cernăuţi.

Afară de lucrările de birou, cari neapărat trebuiesc executate şi înaintate la timp, inginerul responsabil trebuie să se deplaseze până la o distanţă de 100 kilometri — aşa este cazul la ocolul susnumit — pentru a face controlul exploatărilor şi împăduririlor.

Este el în stare să supravegheze tăierile detaliate şi împrăştiate într'o regiune atât de întinsă? Imposibil!!

Din această cauză, țăranii proprietari de mici sau mai mari suprafețe de păduri pot tăia fără nici un control (ba chiar fără un regulament de exploatare), lemn de construcție, de cherestea etc., transportându-l spre vânzare, sau folosindu-l pentru trebuințe proprii. Dacă acest „exploatator" este proprietarul unei suprafețe oarecare situată în mijlocul unei păduri întinse, a Statului, a Fondului bisericesc, etc., nu are el oare posibilitatea de a tăia și din pădurea vecină? Cum poți să-i dovedești tăierile abuzive, când el se referă la arborii crescuți și tăiați pe proprietatea sa și când lemnul dubios este deja prelucrat?

La administrația silvică a contelui Wassilko, Berhomet p/S. jud. Storojineț, transportul lemnelor pe căi publice este condiționat de un „bilet de transport".

Orice lemn sau material lemnos provenit din regiunea administrației susnumite, nu se poate transporta decât pe baza unui bilet de transport eliberat de organele silvice, purtând numărul curent al blocului, data eliberării, cantitatea și felul lemnului transportat. Acest bilet este valabil, după distanța transportului, dela 24 ore până la 3 zile (maximum).

Pentru supravegherea drumurilor principale, s'a angajat un organ special cu atribuțiunile unui polițist, care are dreptul să someze orice vehicul încărcat cu material lemnos și să confisce orice material de proveniență dubioasă, transportat fără bilet de transport sau cu un bilet falsificat. S'a remarcat și cazul când posesorul unui astfel de bilet, reușind să treacă fără a fi controlat (deci cu biletul nevizat), a îndrăznit a doua zi să transporte lemn furat în aceași cantitate, cu acelaș bilet eliberat în regulă. In astfel de cazuri, numai prin denunțare se poate interveni la timp.

In orice caz, dacă din timp în timp se mai comit totuși furturi de lemne, introducerea unui bilet de transport a contribuit foarte mult la constrângerea acestor delicte.

Dacă lemnele transportate într'o regiune supusă unui astfel de control provin din păduri particulare, proprietarul sau transportatorul și în cazul acesta este obligat să scoată un bilet de transport, care va indica și dovedi proveniența lemnului în cauză. El se adresează sau organelor silvice competente, dacă ele se vor încredința de adevărul spuselor sale,

sau primăriilor respective, cari vor putea elibera bilete de transport când provenienţa lemnului este clară.

Posturile de jandarmi sunt şi ele înştiinţate de întrebuinţarea unui astfel de bilet şi sunt deci în stare să lucreze mână 'n mână cu organele silvice în favoarea combaterei delictelor silvice.

In vederea aplicării Decretului-Lege privitor la circulaţia lemnului, socotim că se impune introducerea biletului de transport, care, dacă nu va contribui la stârpirea totală a abuzurilor, va avea totuşi cel puţin moraliceşte un efect preţios, prezentând caracterul unei măsuri preventive.

Dăm în acest scop modelul unui astfel de bilet de transport:

Administraţia

No. chitanţei de plată Data . . .

BILET DE TRANSPORT No. 3760

pentru D-l .....

din Com. ..... căruţe material lemnos ..... care transportă

proprietatea d-lui ..... şi anume

..... m. c. lemen de cherestea ..... bucăţi .....

m. c. lemn de construcţie rotund ..... bucăţi .....

m. c. „ „ „ cioplit ..... bucăţi .....

..... bucăţi leaţuri

..... m. st. lem de foc tare — moale

..... mii bucăţi draniţe ..... cm. lungime

Eliberat de: .....

Valabilitatea acestui bilet este de .....

Cupon de control No. 3760

controlat la data de .....

Semnătura: .....

Kontrolle der Holzbewegung als Mittel zur Verhütung unerlaubter Waldnutzung.

Le contrôle de la circulation du bois, comme moyen d'empêcher les coupes abusives.

Pour empêcher les coupes abusives pratiquées surtout dans les forêts propriété particulière ou communale, le Ministere de l'Agriculture et des Domaines a obtenu un décret-loi concernant la circulation du bois exploité.

Vu son importance, la revue a mis en discution ce problème pour obtenir des détails sur les difficultés qu'on entrevoit dans l'application des dispositions de la dite loi.

En ce but, les trois auteurs qui ont repondu à l'enquête ouverte, s'occupent du ticket de transport qui doit accompagner le matériel qui circule, depuis la forêt jusqu'au lieu de consommation.

C R O N I C A

A 52-a ADUNARE GENERALĂ A SOC. „PROGRESUL SILVIC"

A 52-a Adunare Generală a Societăţii „Progresul Silvic" a avut loc în zilele de 2—4 Iunie a. c. Ca în fiecare an numeroşi colegi, veniţi din toate unghiurile ţării, au umplut sala de festivităţi a palatului nostru.

Dimineaţa primei zile a fost consacrată şedinţei de deschidere, care potrivit obiceiului de mult înscăunat, s'a făcut în prezenţa D-lui G. Ionescu-Sisești ministrul agriculturei şi domeniilor şi a invitaţilor.

D-l preşedinte M. Drăcea luând primul cuvântul a vorbit despre naţionalismul forestier care este cea mai firească şi mai legitimă mişcare a noastră. despre năzuinţa noastră fundamentală care trebue să fie consolidarea frontului silvic în faţa duşmanilor pădurii. A ţinut apoi să sublinieze că sub steaua unei alte orânduiri constituţionale pădurea se desleagă de cătuşele vechilor practice. Lipsiţi de presiunea din afară, azi putem lucra în voe la propăşirea economiei forestiere. De acum rămânem singurii responsabili de soarta pădurii. In încheere, preşedintele nostru a făcut elogiul d-lui ministru G. Ionescu Sisești — care a venit dela început cu concepţii clare în materia de silvicultură pe cari a şi început să le desăvârşească, fără întârziere, şi fără experimentări primejdioase.

Reamintind că profesiunea de silvicultor este aristocratică prin tradiţia ce păstrează, prin legătura cu pădurea, prin ţelurile celor mai permanente şi celor mai înalte pe care trebue să le aibă o naţiune, d-l Ministru Sisești a schiţat în faţa silvicultorilor, programul său în materie de pădure şi economie forestieră:

sporirea patrimoniului până la 25% din suprafaţa totală a ţării;

ocrotirea speciilor preţioase pe cale de împuţinare;

punerea în valoare a terenurilor degradate;

formarea unei conştiinţe forestiere la poporul român;

rationalizarea exploatărilor şi a folosinţei lemnului, cruţându-l; iar atunci când este cu putinţă, să se folosească alt combustibil;

politica preţurilor şi naţionalizarea exploatărilor, căutând să folosim cât mai mult munca şi capitalul ţărănesc;

creiarea unei ştiinţe şi tehnice silvice româneşti, care să ne călăuzească permanent iniţiativele şi planurile de lucru.

Şedinţa de deschidere a fost încheiată de cuvântările invitaţilor: d-l prof. Mihail Manoilescu preşedintele A. G. I. R.-ului, prof. L. Stratilescu, reprezentantul Soc. Ing. agronomi, Dr. Braghină din partea Soc. medicilor veterinari, Ing. Ciurileanu care a adus salutul Soc. ing. cadastrali, unde un grup de ing. silvici activează cu mult spor şi multă autoritate Apoi cuvântul elevilor dela Sectia Silvică şi acela al Conductorilor silvici.

*

Dării de seamă a activităţii Consiliului pe anul expirat, 1937, raportului cenzorilor, bugetului pe anul 1938, cari s'au scurs într'o ambianţă deosebită, îi urmează apoi alegerea pe alţi 4 ani a preşedintelui Societăţii, întrucât mandatul d-lui M. Drăcea expiră.

Adunarea Generală realege prin aclamaţii pe d-l M. Drăcea, pe alţi 4 ani, la preşedinţia Societăţii.

La fel se manifestă, atunci când au venit la rând cei 6 membri din consiliu ieşiţi la sorţi, cenzorii şi supleanţii lor.

Zilele II-a şi III-a au fost consacrate citirii şi discutării rapoartelor prezentate de d-nii: C. Horia Lazăr şi Dem. Grozescu asupra problemelor puse în discuţie:

a) Exploatarea pădurilor pe bază de raport susţinut,

b) Creditul forestier.

Continuând modalitatea practică adoptată în anul precedent, încă din prima zi s'a împărţit participanţilor la şedinţă, comunicările tipărite făcute de membrii societăţii, pe baza cărora s'au întocmit rapoartele, singurele cari s'au citit în şedinţă.

In felul acesta, şedinţele au fost mai puţin încărcate, desbaterile, deşi animate, făcându-se mai puţin obositoare.

Am putut avea astfel şi timpul necesar reuniunilor diferitelor serii din şcoală.

O excursiune, de o zi, excelent organizată, la Giurgiu şi Rusciuk, a încheiat cea de a 52-a adunare generală a Societăţii noastre.

Ploi şi inundaţii.

Sfârşitul lunei Mai (24-30.V) a fost însemnat printr'o serie de ploi, căzute în mai toată ţara, aducând după ele, în multe locuri, prăpăd şi nenorocire. Astfel, în jud. Dâmboviţa, la Pietroşiţa, Moroeni, după relaţiunea oficială, au fost distruse mai multe gospodării. O seamă de poduri au avut mult de suferit: cel de pe apa Bezdedel dintre Pucioasa şi Valea Lungă, cele din comunele Vişineşti, Urseni şi Valea Lungă. Digul de beton al râului Bezdedel din comuna Măgura a fost rupt. La fel, conducta de apă a oraşului Târgovişte. Şoseaua naţională a fost distrusă la Pietroşiţa de către apele furioase ale vâlcelei Lupului. Livezile şi fâneţele, la rândul lor, au avut mult de suferit (Universul 30.5.938).

In urma acestor ploi, Prefectura judeţului a cerut Ministerului de Agricultură şi Domenii materiale lemnoase pentru repararea podurilor, în valoare de 2 milioane lei.

Trecând acum la jud. R. Sărat aflăm că în întreg judeţul au căzut ploi torenţiale. Cele mai mari pagube însă au provocat în regiunea Murgeşti, Mărgăriteşti, Racoviţeni şi comunele învecinate. Au avut de suferit mult şi locuitorii din comunele Jideni, Oratia, Coţatcu şi Slobozia Bradului (Universul 26.V.938).

In Buzău, râul Câlnău, umflându-se, a luat podul depe şoseaua naţională Buzău—R. Sărat. Deasemenea, acelaşi râu, a rupt podurile dela Fundeni şi Zărneşti (Universul 26.V.938).

La Cluj ploile au adus deasemenea pagube, mai ales în regiunea Făget. (Curentul 27.5.938).

In Dolj, linia ferată din apropiere de staţia Răcari a fost detaşată pe o lungime de câţiva metri, din care cauză circulaţia pe calea ferată a trebuit să se face prin transbordare.

Câteva cartiere din Craiova au avut de suferit de pe urma apelor mari ale Jiului. (Curentul 26.5.938).

La Iaşi, au avut de suferit semănăturile din cuprinsul comunelor Podul Iloaiei şi Tg. Frumos. Ruperi de nori au mai fost apoi deasupra comunelor Holeşti, Cogeasca şi Dumeşti. (Curentul 29.5.938).

In Transilvania, la Diciosânmartin, ploile au rupt terasamentele căii ferate între staţiile Diciosânmartin şi Bahnea. Tot din cauza ploilor, linia Cristeşti-Mureş şi Beghina a devenit impracticabilă. (Curentul 29.5).

In Tutova a plouat cu piatră în satele Furgu, Călimăneşti, Cristeşti, Popeşti, Voineşti, Rădeni, Vladia, Dragomireşti, Bănceşti şi Căsărdeşti, păgubind semănăturile. Satele Furgu, Călimăneşti, Dragomireşti şi Vladia au fost inundate. (Curentul 29.5).

Ploile au continuat să cadă din abundenţă în mai tot cursul lunei Iunie. De remarcat perioada de la mijlocul lunei.

Astfel, telegramele din Brăila, Galaţi şi Reni anunţă creşterea apelor Dunării, cari au inundat Balta, cu care prilej, recolte şi turme de vite sunt ameninţate.

In Sudul Basarabiei s'au distrus multe case la Ceadârlung, unde nivelul apelor a atins 2—5 metri. Linia ferată a fost distrusă pe o lungime de 2 Km. (Curentul 13.6.938).

In Botoşani, Baia, Mureş, Turda, Cluj, Buzău, Iaşi, Brăila, Constanţa, ploile căzute în cursul zilelor de 15, 16 şi 17 Iunie au provocat multe şi mari pagube. (Curentul dela 18 şi 19.6.938).

In Bucovina, în Jud. Cernăuţi, în aceleaşi zile, ploile au provocat mult rău în cuprinsul comunelor Cuciuru Mic, Cocimeni, Trivodin, Lăsciuca şi Zastavna. In Storojineţ, grindina a adus dăunări mari recoltelor din comunele: Beleneu, Bardeşti şi satele învecinate. In notarul comunei Beleneu, apele Prutului au venit aşa de mari încât au rupt podul de 12 m lungime. In jud. Suceava au fost deranjate firele de telegraf şi telefon din comunele Brăeşti şi Capul Podului.

At. Har.

„PĂDUREA ÎNVĂȚĂTORILOR-EROI" — LA POIANA TECUCI

„Pe frontul Victoriei silvice".

In cadrul săptămânei străjerilor și zilei închinată eroilor, din inițiativa Inspectoratului de Regim Silvic Focșani, a avut loc zilele acestea o serbare a eroilor, grandioasă prin fastul, amploarea și țelurile ei.

Urmărind idea creerii acelor „monumente vii" pe întregul front al victoriei: Năməloasa-Mărășești-Mărăști-Tg. Ocna și Oituz, organele silvice, având prețiosul concurs al administrației militarizate, — simbol al vremei noui de muncă ordonată și pozitivă, — precum și al „Străjei Țărei" și Corpului didactic, au putut înfăptui în aceste județe Putna și Tecuci, adevărate minuni.

Serbarea a avut loc în comuna Nicorești-Poiana, jud. Tecuci, în prezența autorităților administrative, școlare și silvice de la Inspectoratul Focșani, premilitarii și străjerii în frumoasele lor uniforme de paradă, școlile și sătenii, (circa 3.000 de persoane).

Un sobor de preoți a oficiat mai întâi un Te-Deum pentru eroi, la biserica din Poiana; de aici s'a plecat în procesiune la punctul denumit „Tabăra", unde se văd atât urmele tranșeelor războiului de întregire pe malul drept al Siretului, unde s'a scris lozinca „Pe aici nu se trece", cât și cele ale vechei cetăți Pirobolidava.

Din pădurea „vitejilor neamului" ce se va marca printr'un brâu neîntrerupt de asemenea păduri pe câteva sute de kilometri, s'a consacrat în acest punct o porțiune simbolică, amintirii învățătorilor eroi.

„Castrul dela Poiana" renaște astfel după vreo două milenii, iar țărmul înalt și abrupt al Siretului, pe care-l vezi golaș chiar din fuga trenului, se va îmbrăca în covorul verde al plantațiilor.

Grație muncii de folos obștesc a premilitarilor și comandantului subcentrului premilitar, a Primarului care cu mândrie se și prezintă „plutonier de rezervă", s'a săvârșit aici o faptă pilduitoare, demnă de toată lauda. Pe circa 20 hectare terenuri degradate și fugitive s'au plantat 75.000 pueți de salcâm, frasin, glădiță; jumătate din lucru efectuându-se cu premilitarii, iar restul cu plată de către Serv. Silvic al Statului, care a dirijat lucrările.

Odată ajunși la plantația dela „Tabăra", s'a oficiat un nou parastas pentru eroii Corpului didactic, după care a urmat seria cuvântărilor, deschisă de Preotul Paroh, ce a binecuvântat plantația legată de amintirea scumpilor noștri morți.

D-l Col. Pața, Prefectul Jud. Tecuci, în numele Majestății Sale Regelui și al Guvernului, a vorbit impresionant, slăvind memoria celor două mii de învățători cari și-au dat tributul pentru întregirea neamului.

Elevii școalei primare au cântat Imnul Regal și Rugăciunea.

Ing. Marin Georgescu, șeful Inspectoratului Focșani, aduce omagiul silvicultorimei pentru toți cei cari au contribuit la realizarea acestei opere a „pădurilor sacre" prin care se scrie cu slove nestерse istoria

vie a Patriei, servind de pildă viitorimei. D-sa mulţumeşte D-lui Prefect, Străjei Ţărei, Comandanţilor premilitari, autorităţilor şcolare şi administrative, precum şi tineretului idealist.

Delegaţii „Asociaţiei Invăţătorilor" din Bucureşti şi ai filialei Tecuci, au răspuns vădit emoţionaţi, reliefând frumuseţea piosului gest al pădurărimei, adresat învăţătorimei ţărei, aceste două bresle fiind menite să lupte laolaltă pentru Ţară şi în ogorul social-cultural, precum odinioară au luptat pe front.

Premilitarii şi Străjerii au complectat programul cu frumoase demonstraţii de exerciţii, recitări, coruri, etc.

D-l Ing. Silvic V. C. Spiridon, Şeful ocolului Furceni, a cetit „actul comemorativ", iar muzica militară a dat onorul marilor dispăruţi evocaţi.

Cu inaugurarea acestui sector al „bravilor învăţători", se scrie prima biruinţă pe „frontul victoriei silvice", eternizat prin monumentele vii ale pădurilor sacre pe care le înfăptuiesc: silvicultorii, şcolile şi premilitarii laolaltă, înţelegând îndemnul Suveranului şi datoria vremii noastre.

Ing. **Cezar Cristea**

CONTRIBUŢII BIBLIOGRAFICE

Presa forestieră, pe luna Maiu 1938.

Curentul, 2 Mai: Al. Iacobescu: Mânăstirile Olteneşti; Sărăcia unora şi înzestrările.

— Dispoziţii (decizia Min. 8867) pentru exportul în compensaţie: cherestea, contra bumbac şi orez, cu Egiptul.

— Al. G. Tutoveanu, Declaraţiile d-lui Ministru G. Ionescu-Sisești: bugetul agriculturii deşi sporit, nu răspunde tuturor necesităţilor; înviorarea agriculturii, reforma agrară, colonizarea, zootehnia, refacerea patrimoniului forestier etc.

— Unificarea cărţilor funciare, — o lege mult aşteptată.

— Brigadier silvic, arestat la Mangalia, pentru port ilegal de armă.

— 5 Maiu: Rentabilitatea culturii salcâmului, circulaţia Min. Agriculturei, dir. Studii.

— Cum va lucra Consiliul Superior al Agriculturii.

Gazeta Sporturilor, 5 Maiu. Solitarul: O plagă a Vânătoarei: branconajul.

— Braconierii de elită (rubrica Vânătoarei — Sport).

Curentul, 7 Maiu: Declararea pădurilor de protecţie. Decoraţi cu „Meritul Agricol".

Universul, 8 Maiu: Rezultatele acţiunii silvice din ultimii 7 ani.

— Incendiu la clădirea Ocolului Silvic Sinaia.

Seara, 8 Maiu: S'a interzis funcţionarea depozitelor de lemne în zona oraşului Huşi.

Cudentul, 8 Maiu: Acţiunea silvică în ultimii ani, la lumina datelor statistice.

Gazeta Sporturilor, (rubrica Vânătoarei), Solitarul: Importanţa vânătoarei şi vânătoarea modernă.

Universul, 11 Maiu: Situaţia agriculturei, conferinţa la Radia a d-lui Min. Sisești.

— Dela Societatea română de ştiinţe, Secţia şt. agricole.

— Adunarea generală a Soc. „Progresul Silvic".

Curentul, 11 Maiu: Situaţia agricolă a ţării, Confer. d-lui Ministru Ionescu Sisești la Radio.

Argus, 13 Maiu: H. Br.: Cronica lemnului, transacţiile cu Suedia, Finlanda, Germania, Rusia.

Universul, 13 Maiu: Reorganizarea „Regimului silvic", mai e nevoe de încă 28 Ocoale silvice.

— Arborele care dă pâslă.

— Momente din „Viaţa Parcurilor Canadiene", Conferinţa ing. Aurel M. Comşia).

Curentul, 14 Maiu: Măsurătoarea terenurilor supuse exproprierei, pentru constituirea păşunilor.

Gazeta Sporturilor, 14 Maiu, (rubrica Vânătoarei): Solitarul: Braconajul cu curse.

Universul, 14 Maiu: Campania agricolă şi acţiunea silvică, din jud Storojineţ.

— 15 Maiu. Adrian Maniu: Premiile C. F. R. pentru plantaţiile staţiunilor; rolul pepinierelor de Stat.

— 18 Maiu: Adrian Maniu: Soarta Moţilor, viaţa pastorală, pădurile, pribegia lor.

— 19 Maiu: Pădurea-parc Andronache, şi refacerea Monumentului istoric M-rea Plumbuita (Colentina).

— Dela Asociaţia Corpului silvic inferior.

Curentul, 19 Mai: M. P. Florescu: Necesitatea înfiinţării Creditului forestier român.

— Dela Asoc. Corpului silvic inferior.

Porunca Vremii, 19 Maiu. Nichifor Crainic: Problema Moţilor, lemn şi drum; Tischler Mohr-Viorel Tilea.

Semnalul, 19 Maiu: Rep.: Reglementarea exportului de produse forestiere, cruţarea stejarului.

Argus, 20 Maiu: H. Brauner: Cronica lemnului, plasamentul în Italia

Universul, 20 Maiu: Oraşele noastre, centuri de verdeaţă şi parcuri, probleme edilitare.

Curentul, 21 Maiu: Pol. G. Tutoveanu: Vom avea anul acesta lemne eftine? piaţa lemnelor de foc şi datoria administraţiilor comunale şi de stat pentru aprovizionarea Capitalei.

— Decretul lege pentru Circulaţia materialului lemnos.

Prezentul, 21 Maiu: Preţurile principalelor produse de export româneşti, pe piaţa franceză (la 14 Mai).

Gazeta Sporturilor, 21 Maiu: Solitarul (rubrica Vânătoarei): Câinele: prietenul vânătorului.

Universul, 21 Maiu: Circulaţia materialului lemnos, noul Decret-lege.

Gazeta Sporturilor, 22 Maiu: Solitarul (rubrica vânătoarei): Câini de vânătoare pentru vânatul mic.

Universul, 2 2Maiu: Şedinţa Consiliului Superior economic; Trofee de vânătoare.

Curentul, 24 Maiu: Primele organizaţii corporative în agricultura Italiei, technicienii.

Universul, 25 Maiu: Planurile de exploatare pentru păşunile împădurite.

— Propaganda forestieră în colaborare cu alte autorităţi (dispoziţiile Min. Agr. Dom.).

— Parcurile noastre — pădurea Pustnicul.

Prezentul, 25 Maiu: Dr. Marin Mihuţ: Exploatarea islazurilor comunale.

— Adunarea generală a C. I. B. (Comitet internaţional pentru exportul lemnului), la Praga.

Gazeta Sporturilor, 25 Maiu: (rubrica Vânătoarei), Solitarul: Etica vânătorească.

Curentul, 26 Maiu: Ing. prof. D. A. Sburlan: Pădurile inaccesibile şi naţionalizarea producţiei lemnului.

— Adunarea generală a Soc. „Progresul Silvic".

Ordinea, 26 Maiu: In Jugoslavia lucrări mari de asanarea terenurilor inundabile: 3.220 milioane dinari.

Porunca Vremii, 26 Maiu: Fl. Stănescu-Gighera: Delicte şi contravenţii silvice în Bucovina.

Argus, 26 Maiu: H. Brauner: Cronica lemnului, import-export — Olanda, Rusia, Scandinavia.

— M. Marian: Piaţa cherestelei e mult schimbată după Anschluss; nu se cunosc relaţiile cu Marele Reich; lipsesc cererile Angliei. Recăpătăm situaţia dominantă pe pieţele Greciei şi Ungariei.

Curentul, 27 Maiu: Cel mai bătrân stejar din ţară, la Bocşa Montană.

— Plata primelor la exportul de cherestea.

Reacţiunea, 28 Maiu: Ing. Cezar Cristea: Timpuri noui şi nădejdi pădurăreşti

Neamul Românesc, 28 Maiu: Sădirea pomilor, cu străjerii stolului gimnaziului mixt din Dorna-Vatra.

Argus, 28 Maiu: Licitaţii publice, C. A. P. S. — Dir. Sebeş.

Frontul, 28 Maiu: S'a permis păşunatul oilor în unele păduri. (Consfătuirea dela Sibiu).

Curierul silvic, 28 Maiu: Ing. V. Văideanu: La datorie!

— „Ne cheamă ţara!" — Apelul Insp. de regim Fccşani.

Curentul, 29 Maiu: Elev. străjer Sultănoiu Eugen: Sădirea pomilor.

Gazeta Sporturilor, 29 Maiu: (rubrica vânătoarei), Solitarul: O societate despre care se vorbeşte: „Pelicanul".

Timpul, 30 Maiu: Copacul, — de ce ne place?

Universul, 30 Maiu: Ing. Silv. C. S. Niţescu: Pădurea „Vadul" din jud. Făgăraş, o minune a naturii; să o rezerve Comisia Monumentelor Naturale.

Argus, 30 Maiu: Comitetul internaţional de lemne (C. I. B.).

— Jurisprudenţă fiscală: Intreprinderile industriale fără activitate, nu pot fi impuse la „Minimal" (Cazul fabricei de mătase artificială Buc.).

Dreptatea, 31 Maiu: Dovezile „învârtelilor" lui Laurenţiu Oanea.

Prezentul, 31 Maiu: Rolul materiilor prime austriace în economia naţională a Germaniei; Infiinţarea oficiului special pentru valorificarea produselor forestiere.

Universul, 1 Iunie: Combaterea Cărăbuşilor şi a Oidium-ului la Stejar.

Argus, 1 Iunie: H. Brauner: Cronica lemnului, piaţa belgiană, lemnul de mine, ş. a.

Gazeta Sporturilor, 1 Iunie, (rubrica Vânătoarei), Solitarul: Ancheta Inspectoratelor de vânătoare.

Timpul, 1 Iunie: Parcuri frumoase şi comori.... uitate, în Capitala ţării.

Cezar Cristea

CRONICA EXTERNĂ

ARBORETUL AMANCE

de Ing. **N. N. Tănăsescu**

Dorința de a avea grădini și parcuri cât mai bogate în arborii ornamentali, a făcut ca pe măsura descoperirilor botanice să se cultive din ce în ce mai mult arborii exotici. In același timp s'a observat că, în multe păduri terenul nu este utilizat la maximum sau că, locuri goale improductive pot fi bine valorificate prin întrebuințarea în cultură a speciilor exotice. Un exemplu foarte bun îl oferă cultura salcâmului în nisipurile din Oltenia, care până acum câteva zeci de ani formau întinse terenuri improductive, ce înaintau mereu în terenurile agricole vecine. Grație împăduririlor făcute acolo cu salcâm, s'au putut valorifica mii de hectare de pământ improductiv. Nu numai atât, în multe cazuri, exoticii pot da un lemn de calitate specială, care la noi în țară lipsește. De exemplu „Juniperus Virginiana" care dă cel mai bun lemn pentru creioane. Deci arborii forestieri străini pot avea pentru noi: sau o valoare estetică, pentru ornamentarea parcurilor și grădinilor, sau o valoare economică, atunci când pot fi întrebuințați în cantitate mare la împăduriri.

Actualmente se poate prevedea cu oarecare siguranță dacă introducerea unei esențe străine va reuși sau nu. Fiecare specie are față de condițiile ecologice (climă și sol) anumite cerințe, care dealtfel determină și aria lor geografică de vegetație.

Prin urmare, pentru a avea posibilitatea unui succes, va fi nevoie să dăm exoticelor putința de a vegeta în condiții ecologice similare locului de origină, adică să le facem posibilă adaptarea ecologică*).

Insă siguranță nu putem avea, căci mai intervine în cultura lor alte elemente cu totul necunoscute; astfel: plasticitatea sau supleţea

*) Datele de mai sus sunt luate parte după notele de la Cursul de Botanică Forestieră, predat de d-l Ph. Guinier, Directorul Școalei de Silvicultură de la Nancy și parte după explicațiile date de D-sa și de d-l R. Rol, șeful Secț. a III-a a Stațiunei de Cercetări, cu ocazia diverselor excursii silvice.

speciilor faţă de noile împrejurări econologice, ceea ce în termeni ştiinţifici reprezintă adaptarea biologică şi în fine, rezistenţa în contra concurenţei vitale.

Cum toţi aceşti trei factori sunt mult necunoscuţi, deoarece până acum, cu toate progresele Climatologiei şi Botanicei, nu se cunosc încă bine condiţiile în care cresc arborii exotici în ţările lor de origină, în cultura lor putem avea adeseori surprize.

Singurul mijloc, prin care putem căpăta date precise şi siguranţă în introducerea lor, este experimentaţia îndelungată. Arboretele devin o necesitate, pentru că în ele cultivând esenţe exotice socotite de noi interesante pentru silvicultură, ne vom da perfect seama în ce fel pot fi ele întrebuinţate în pădure.

În Franţa, ca o consecinţă a constatărilor de mai sus, s'au creiat până acum 21 arborete, răspândite în toate părţile ţării. Mărimea lor variază dela un hectar până la 100, cum este cel dela Barres, creiat de „Vilmorin", care este şi cel mai important dintre toate. Gestiunea lor tehnică este făcută de Secţiunea III-a a Staţiunei de cercetări şi experimentaţie forestieră dela Nancy. Cea administrativă este suportată, parte de Stat şi parte de Şcoala de Silvicultură dela Nancy, după cum este vorba de arboretele Statului sau ale Şcoalei.

Cum Şcoala de Silvicultură de aici avea nevoie de o colecţie de arbori exotici pentru învăţământ şi cum pe de altă parte nu exista nici un arboret în Estul Franţei, încă din anul 1901 s'a înfiinţat Arboretul din pădurea Amance.

Situat la o depărtare de 15 km. de Nancy, acesta are o întindere de 10 hectare şi este aşezat pe un platou la altitudinea de circa 250 metri. Solul argilo-nisipos, de tipul solului brun de pădure este mai mult sau mai puţin spălat şi datorită proprietăţilor lui fizice medii, cultura unui mare număr de specii forestiere este posibilă. Cantitatea de calciu, pe care o conţine, este atât cât trebuie ca speciile calcicole să nu sufere, iar cele calcifuge să poată prospera.

Climatul este continental, cu ierni reci (cer descoperit şi vânturi destul de puternice) şi cu veri adesea secetoase. Minimile de temperatură pot ajunge până la —30°, cum s'a întâmplat în anul 1929. Gerurile târzii de primăvară produc în regiune mari pagube tuturor culturilor.

Arboretul a fost plantat cu puieţi în vârstă de 5—6 ani între anii 1901—1909. Cum în timpul războiului mondial, în pădurea Amance se găseau primele linii ale frontului, arboretul ca şi toată pădurea au suferit foarte mult. Dela 1920, plantaţiile au fost continuate regulat în vederea refacerei părţilor distruse în timpul războiului şi a complectării colecţiei de exotice.

Cea mai mare parte dintre puieţii întrebuinţaţi la creerea arboretului a fost procurată din comerţ. Metodă cu totul nepotrivită, căci nu se cunoaşte bine origina seminţei întrebuinţate. In fiecare specie există rase şi în special rase climatice, a căror rezistenţă la frig este cu totul variabilă şi deci şi valoarea lor practică va fi şi ea diferită.

Numai pentru Pinus Ponderosa se cunosc până acum 23 de rase în America de Nord, iar pentru Pseudotsuga Douglasii, tot acolo, se fac cercetări în vederea determinărei diferitelor rase locale, căci s'a constatat că, vechea clasificaţie în virides şi glauca nu este completă.

Fig. 1. — Arboretul Amance. In dreapta: Picea orientalis. In stânga: Buchet de Abies Nordmandiana.

Azi nu se mai cultivă în Arboret decât puieţi produşi în pepiniera Şcoalei şi din sămânţă de origină bine cunoscută.

Ca sistemă de plantare, s'a pornit dela ideea că speciile exotice în tinereţe trebuiesc protejate, deci s'a urmărit ameliorarea condiţiilor aspre ale climatului local. Terenul întrebuinţat era ocupat de un crâng, care pe măsura plantaţiilor era exploatat fără a fi defrişat. Ulterior, după nevoile puieţilor, se făcea în jurul lor diverse operaţiuni culturale, degajări, răriturí, etc. pentru a li se da spaţiu şi lumină. In felul acesta lăstarii din crâng formau un mediu protector contra vântului, extremelor de temperatură şi secetei prea mari.

Insă, observaţiunile de mai târziu au arătat că, dacă lăstarii îmbunătăţesc microclima, produc în acelaş timp în sol o concurenţă extraordinară tinerilor exotici. Probe concludente în acest sens au dat câteva exemplare de Cryptomeria Japonica, care după o epocă de lâncezire, îndată ce au fost izolate prin şanţuri de concurenţa crângului, au luat o desvoltare apreciabilă.

Această constatare a dus la ameliorarea metodei întrebuinţate. Inainte de plantarea puieţilor, crângul este exploatat şi în jurul lor nu se mai lasă decât un fel de perdea protectoare, mai importantă în partea de Sud şi Sud-Vest, care are rolul de a-i feri în special de efectul dezastros al îngheţurilor târzii de primăvară. In fiecare an lăstarii de crâng sunt controlaţi şi distruşi, nelăsându-se decât perdeaua de protecţie de mai sus. Astfel al treilea element, care intervine în cultura exoticelor, concurenţa vitală, atât de temută în tinereţea lor, este pe cât posibil înlăturată.

In fine în afară de Arboret, în apropierea lui, s'a mai creiat aşa numita „Anexa Arboretului", în care speciile, care par cele mai interesante sunt cultivate în serii de compartimente în suprafaţă de aproximativ 25 arii.

Precum Arboretul ne poate da date precise asupra condiţiilor de vegetaţie a diverselor esenţe exotice mai ales din punct de vedere or-

namental, căci acolo ele cresc izolate ca într'un parc; tot aşa compartimentele Anexei Arboretului ne dau date precise din punct de vedere forestier. In fiecare, neplantându-se decât o singură specie şi arborii crescând acolo în masiv, se găsesc în condiţii pur forestiere. După felul cum vor vegeta şi după ceiace produc, se vor putea trage concluzii cu totul precise asupra posibilităţilor de cultură în pădurile din ţinutul în care se găseşte arboretul.

Anexa Arboretului Amance înconjoară lacul Brin, unde climatul local este mult mai aspru decât în arboret, din cauza gerurilor târzii şi temperaturilor scăzute din timpul iernei (acolo frigul stagnează).

In Arboret nu s'a plantat decât specii provenind din zonele temperate reci şi din munţii zonelor temperate calde ale emisferului de nord, deoarece numai aceste regiuni pot da arbori exotici cu şanse de reuşită în climatul Lorenei. Zonele temperate din emisferul sudic, fiind toate cu un climat oceanic accentuat, nu pot furniza esenţe interesante pentru regiunile înconjurătoare Nancy-ului.

In Arboret, cel mai bine, sunt reprezentate coniferele, formând colecţia aproape complectă a tuturor speciilor originare din emisferul nostru. Foioşii nu prezintă prea mare importanţă pentru Franţa în afară de Quercus rubra şi Carya (diverse varietăţi), căci modul de creştere şi calităţile stejarului, frasinului şi fagului indigen, satisfac foarte bine cerinţele industriale şi culturale locale. Cum nici un exotic foios nu-i va putea vreodată înlocui, ei sunt mai mult sau mai puţin neglijaţi.

Fig. 2. — Arboretul Amance dreapta: Buchet dt Larix Septolepis. In stânga: Segueria sempervirens.

Speciile introduse au fost repartizate din punct de vedere geografic pe regiunile floristice de unde provin. Prin alei s'au despărţit mici compartimente grupate în patru mari secţiuni şi anume:

1. Secţiunea Eurasiei occidentale, cuprinzând: Europa, Asia mică, Caucaz şi Siberia occidentală. Acesteia i s'a adăugat şi cele câteva specii de arbori provenind din munţii Africei de Nord.

2. Secţiunea Eurasiei orientale cuprinde: Siberia orientală, Manciuria, China, Himalaia şi Japonia.

3. Secţiunea Americei de Nord orientale reprezentând: Versantul Atlantic al Canadei şi Statelor Unite.

Acest sistem de repartizare are avantajul de a avea reunite la un loc toate speciile unei regiuni geografice, dar şi marele dezavantaj de a nu se putea uşor compara caracterele diverselor rase, ale unei aceleiaşi specii, originare însă din regiuni geografice diferite.

Oricine vizitează Arboretul îşi poate da seama uşor de caracterele şi felul cum se comportă principalele esenţe exotice cultivate, cât şi de interesul ce-l prezintă aceştia ca arbori ornamentali şi forestieri.

Acum, după aproximativ 30—35 de ani, rezultatele obţinute sunt destul de concludente şi se vede că unii arborii s'au naturalizat bine, putând fi întrebuinţaţi cu succes în împăduriri. Astfel dintre speciile existente:

1. In secţiunea celor din Europa, Asia occidentală şi Africa de Nord, pentru Lorena, dintre conifere s'au arătat mai interesante:

Pinus Laricio Austriaca, care a devenit subspontan, fiind excelent pentru împăduririle din terenurile calcaroase.

Picea Orientalis, originar din Caucaz şi munţii de Nord ai Asiei mici, este mai rezistent la secetă decât Picea excelsa.

Intre brazi sunt de menţionat brazii ce cresc în munţii din jurul Mediteranei şi cari în raport cu Abies Alba suportă mai bine o atmosferă uscată şi bine luminată de soare. Sunt arbori forestieri numai în partea de jos a munţilor de pe coasta Mediteranei.

Intre foioşi, stejarul pedunculat tardiv (Quercus pedunculata tardissima) rezistă foarte bine la gerurile târzii de primăvară.

2. In secţiunea Asiei centrale şi orientale sunt mulţi arbori interesanţi dar aproape exclusiv din punct de vedere ornamental. Acele regiuni sunt cu un climat umid aproape regulat (Himalaia şi Japonia) şi toţi arborii spontani acolo sunt expuşi a fi compromişi de iernile de aici.

Dintre toate, numai laricele japonez (Larix leptolepis) face excepţie. Orignar din munţii înalţi ai Japoniei, suportă bine climatul loren şi are o creştere superioară celui european. Are deasemenea marele avantaj de a nu fi atacat de Dasyscypha Wilkommii, care provoacă cancerul laricelui european. In Anexa Arboretului există un compartiment în suprafaţă de 23 de ari, având o plantaţie de larice japonez făcută în anul 1901.

Dintre foioşi cei mai interesanţi sunt: Ailantus glandulosa şi Sophora japonica.

3. Secţiunea Americei occidentale cuprinde aproape exclusiv numai conifere, printre ele găsindu-se cele mai căutate esenţe pentru ornament şi împăduriri.

Cel mai interesant dintre toţi este Abies Grandis originar din Columbia Britanică şi Nord-Vestul Statelor Unite. In Anexa Arboretului, brazii plantaţi, în vârstă de 37 ani, au acum o creştere anuală de 40 cm. în circonferinţă şi înălţimea medie de 20 de metri. Foarte bun pentru terenurile umede, dă un excelent lemn de celuloză. Este atacat de Armillaria mellea.

Pseudotsuga Douglasii are o arie geografică foarte întinsă, din Columbia Britanică până în Mexic. Intre cele 2 mari tipuri: Douglasul virides cere un climat mai mult sau mai puţin oceanic, pe când D. glauca unul mai continental. Din cauza rapidităţei de creştere şi calităţei lemnului său, este foarte interesant din punct de vedere fo-

restier. Douglasul verde din Anexa Arboretului, în vârstă de 38 de ani, are înălțimea medie de 20 metri și circonferința medie de un metru; creșterea anuală la hectar este de 16 m.c.

Din punct de vedere ornamental sunt interesanți: Abies concolor, Abies Lowiana, Tsuga heterophylla, etc.

Intre molizi, Picea sitchensis are o creștere rapidă și dă un lemn de calitate superioară. Crește bine interenurile umede ale climatului local.

Thuya gigantea și Chamaecyparis Lawsoniana au o oarecare importanță din punctul de vedere al lemnului lor. Restul arborilor care se găsesc sunt considerați pentru această regiune ca arbori de ornament.

4. Secțiunea Americei orientale ne-a dat până acum cele mai cunoscute specii exotice.

Dintre conifere în primul rând trebuie menționat Pinus Strobus, atât de răspândit în Europa și apoi Pinus Banksiana, Thuya occidentalis și Juniperus Virginiana.

Această regiune floristică este mai importantă, căci de acolo ne vin aproape toți exoticii foioși:

Quercus rubra, cu o creștere rapidă în solurile umede, a dat un frumos rezultat în încercările făcute cu el în Anexa Arboretului.

Quercus palustris și Juglans nigra sunt interesanți în această regiune a Franței, cel din urmă este sensibil la gerurile târzii.

Carya, deși dă un lemn de calitate excepțională, în Estul Franței nu vegetează bine nici o varietate.

Robinia pseudoacacia, devenit în atâtea țări subspontan, și în fine câteva specii de plop, acer și mesteacăn sunt întrebuințați ca arbori de ornament sau chiar forestier.

MERCURIALE

CRONICA LEMNULUI

In primele cinci luni din acest an, situaţia internaţională a lemnului a continuat să fie cu totul nesigură. Importatorii ţărilor din vestul Europei (Anglia, Belgia, Olanda şi Franţa) au o atitudine prudentă şi continuă să reducă cumpărăturile de lemnărie la cantităţi neînsemnate.

Piaţa lemnului a suferit o depresiune mare, datorită stocurilor de materiale ce-au depăşit cu 20—30% media stocurilor unui an normal.

Preţurile au fost reduse în bazinul baltic, ofertele au depăşit cererile şi încrederea a fost spulberată pretutindeni, mai ales că scăderea preţurilor a fost generală la toate materiile prime.

Faţă de majorarea cheltuelilor de exploatare şi industrializarea lemnului, exportatorii finlandezi şi suedezi au căutat să nu vândă sub preţurile majorate din toamna anului 1938, scontând efectul reducerii, exportului european al cherestelei de răşinoase decretat de ETEC. Scăderea preţurilor a fost considerată ca fiind inerentă în primele 3 luni, fără a-şi imagina cineva că vor scădea în mod sistematic timp de peste cinci luni.

In intervalul Octombrie 1937—Mai 1938, lemnul roş şi alb din bazimul baltic a pierdut 3—4 Lgts/Sds, datorită într'o mare măsură listelor de preţuri oferite de U. R. S. S., ce-au fost inferioare preţurilor cerute de producătorii din Finlanda, Suedia şi ţările baltice.

Plafonul inferior al preţurilor, presupus pentru luna Martie—Aprilie, a fost atins deabia la începutul lunei Iunie a. c.

După aprecierile cercurilor importatoare, cari sunt interesate, cererile de lemnărie cât şi preţurile vor fi susţinute şi chiar se vor mări spre sfârşitul anului, fără a mai putea atinge nivelul din Octombrie 1937, care a fost exagerat.

In ţările din sudul şi centrul Europei, situaţia este mai fermă, datorită blocului consumator Germania—Italia, care reclamă cantităţi masive de lemnărie.

Importul total de cherestea de răşinoase al Germaniei, a fost de 283.058 m^3 în primele trei luni din 1938, faţă de 251.230 m^3 importaţi. în aceiaşi perioadă din anul trecut.

Din România a importat 40.458 m³ cherestea de răşinoase, faţă de 24.054 m³ importaţi în anul trecut.

Germania va importa în anul curent toată marfa bună din Bucovina, deoarece realizarea Anschluss-ului nu poate influenţa exigenţele Germaniei centrale şi orientale, pe cari nu le poate satisface lemnul austriac.

Acordul germano-ungar din Mai a. c. de a se livra vechile cantităţi de lemnărie din fosta Austrie, garantează că Germania va lua din România cel puţin cantitatea importată în anul 1937 (vezi cronica lemnului din R. P. pag. 429). Această conjunctură pentru fabricele de cherestea din Bucovina constitue o binefacere pentru întreaga economie forestieră, fiindcă în cazul când n'ar fi debuşeul Germaniei şi al Americei de Sud, marfa bucovineană ar fi invadat piaţa orientului, cea ce ar fi provocat o scădere bruscă a preţurilor.

Al doilea mare consumator este Italia, care a redevenit unul din principalele noastre debuşee. Pe piaţa italiană au pătruns numai marele societăţi internaţionale din România, ce-au angajate peste 100.000 m³ cherestea de răşinoase. Preţurile obţinute pe această piaţă sunt destul de bune.

Exportul de lemnărie al României.

In ultimii patru ani, exportul total de lemnărie al României din primele 3 luni, a fost următorul (în m. c.):

	1938	1937	1936	1935
lemne de foc	68.003	67.555	24.284	43.779
„ de mină	17.540	10.482	16.479	6.470
„ rotund	7.606	5.028	2.927	
„ pentru hârtie	456	1.790	4.639	
traverse	1.636	6.170	9.458	
cioplitură	24.487	20.460	12.514	
doage	1.596	1.216	746	917
cherestea	161.071	280.862	169.508	167.393
părţi de lăzi	14.372	15.226	266	—
	296.766	408.789	240.821	218.559

Din cifrele de mai sus, rezultă următoarele:

1. Exportul forestier al României în primul trimestru din 1938 a scăzut cu cca. 27%, în raport cu cantităţile exportate în anul trecut, când a fost un export forţat pentru Anglia, Siria, Palestina şi Egipt, deoarece importatorii au prevăzut urcarea bruscă a preţurilor lemnului de răşinoase.

2. Exportul redus din acest an este totuşi mai mare decât exportul efectuat în anii 1936 şi 1935, când au fost ani buni pentru exportul forestier al României.

3. Cheresteaua de răşinoase şi foioase, a suferit cea mai mare reducere, fără însă a se coborî sub cantităţile exportate în 1936 şi 1935.

4. S'a mărit exportul lemnelor de foc în Ungaria, care a angajat prin noul acord comercial din Aprilie a. c., cantităţi mai mari decât în anul trecut.

5. Cioplitura de răşinoase şi foioase, produsă în majoritate de micii proprietari de păduri, ce nu cunosc aşa bine valoarea acestui material, se exportă în cantităţi din ce în ce mai mari. Egiptul va importa din România mari cantităţi de cioplitură de brad, deoarece voeşte să înlocuiască treptat lemnul rusesc.

In ambianţa generală, reducerea exportului de răşinoase a fost inevitabilă, mai ales că importatorii din Orient s'au abţinut dela angajări de materiale în partide mai mari. Perioada critică a trecut, iar în a doua jumătate a anului va urma un export cntitativ mai mare, şi preţurile vor prezinta tendinţa de fermitate şi chiar se vor urca.

PREŢURILE MINIMALE PENTRU EXPORTUL LEMNULUI

In scopul redresării şi îndrumării exportului de lemnărie spre ţările cu devize forte, Ministerul Economiei Naţionale a desfiinţat exporturile de lemnărie în compensaţie pentru toate ţările, cu excepţia Angliei, şi a introdus prime economice ce se plătesc exportatorilor pentru exportul cherestelei de răşinoase, cioplitură de răşinoase, părţi de lăzi geluite şi cherestea de fag, ce se face după 18 Aprilie a. c.

Primele economice, sunt variabile, după interesul ce-l prezintă fiecare piaţă importatoare.

S'au acordat următoarele prime economice, calculate la valoarea netto-fob a mărfurilor exportate şi primite în ţara de destinaţie:

5% pentru Siria, Palestina, Irak, Cipru şi Malta.

10% pentru Egipt.

15% pentru exporturile via mare în Olanda, Belgia, Franţa, Spania, Alger, Tunis, Maroc, Africa de Nord, America de Sud, America de Nord, Australia, Statul liber al Irlandei.

Pentru exporturile făcute în Anglia prin porturile dunărene şi Constanţa, cum şi pentru vânzările directe prin Hamburg, se acordă o primă economică de 15% în afară de prima de compensaţie ce se obţine, deoarece s'a menţinut vechiul regim al devizelor.

In scopul acoperirii plăţilor ce se vor face cu primele economice, Ministerul Economiei Naţionale a deschis un credit irevocabil de 80 milioane lei.

In zilele de 28, 29 şi 30 Aprilie a. c. Asociaţia Industriilor Forestiere din România, a examinat situaţia generală a pieţii lemnului şi a întocmit noile liste de preţuri minimale pentru tot felul de materiale lemnoase ce se exportă în toate ţările, ţinându-se seama de primele economice ce se plătesc de către Ministerul Economiei Naţionale.

Dăm mai jos prețurile fixate pentru câteva țări importatoare, pentru a arăta totodată și corelația ce există între prețurile diferitelor sortimente:

Cherestea de rășinoase
Grecia

Marfă lată de 17—30 cm., cu cel mult 15% 12 mm, 4 m și maximum 70% cl. V-a din totalul scândurilor		tombante	78 sh/m³
		cl. IV	66 „
		cl. V	62 „
înguste	10—15 cm	tombante	66 „
„	„	cl. IV/V (cofrage)	57 „
Frizuri	38 și 48 mm	cl IV/V	62 „
„	56 mm în sus	säge falleud	68 „
Moralli și semimoralli		4—6 mm	62 „
Madrieri pentru Pireu			66 „

3—3½ m, marfă lată cu 4 sh/m³ mai puțin ca cea de 4 m.			
3—6 m supralate, dela 30 cm în sus			70 „
Scurtături înguste		3—1½	52 „
„	„	1½—2½	44 „
„	„	1—1,25	40 „
„	late	1½—2½	50 „

Prețurile se înțeleg fob, cu 3% comision și 2½ scont.

Exportul de lemnărie în Grecia se face în baza acordului eleno-român din 1937, cu plată 35% în devize forte și 65% în drahme, ceeace face 29 lei/sh.

Palestina

Marfă lată de 4 m și moralli	47 sh/m³
Inguste 10—15 cm. 12—48 mm	46 „
Moralli peste 6 m	51 „
Scânduri late 3 și 3½	44 „
„ înguste 3 și 3½	41 „
„ de 28 și 30 cm. dela 1 m în sus	58 „
lăzi de portocale (cl. I cu 30% cl. II)	11 penny/buc
lăzi de portocale cl. III tip arab	9½ penny/buc

Prețurile se înțeleg fob cu 3% comision și 2% sconto. Se acordă prima economică de 5%. Schilingul este de 35,18 lei.

Siria

Specificaţie normală (18% 12 mm, 23% 18 mm, 22% 24 mm, 5% 38—48 mm, 10% înguste şi 20% moralli	43	ch/m³
înguste 18 mm	39	„
„ 12 şi 24 mm	42	„
Scurtături 1½—2½	36	,

Preţurile se înţeleg fob netto casa. Se acordă prima economică de 5%. Schilingul este de 35,18 lei.

Egipt

Specificaţie normală tip Alexandria (IV/V)	43	sh/m³
Ingustătură cu max. 50% 24 mm	40	„
Cantinelle 1½—4 m cu o medie de 2½ m	54	„
Scurtături de 1—2½, dela 8 cm în sus	32	„
Cantinelle scurte 1—2½	27	„
Moralli vânduţi separt	42	„

Preţurile se înţeleg fob porturi dunărene. Se acordă prima economică de 15%. Schilingul englez este de 37 lei.

Africa de Nord (Algeria, Tunis, Maroc)

Madrieri — bastings — exclus rupt şi putred 3—8 m	54	sh/m³
Chevrons fără rupt şi putred — 3—6 m. media 4 m	58	„
Conore Joints 6—48 mm 4 m	82	„
Scânduri 17—30 cm, în proporţie de 30% tombantă şi maximum 70% cl. IV-a	71	„
Tombante 27 mm, cu media lăţimii 24/25 cm	68	„
„ 18 mm, cu media lăţimii 23/24 cm	71	„
„ 12 mm, cu media lăţimii 23/26 cm	75	„
„ dulapi, cu media lăţimii 24/25 cm	71	„
Cl. IV-a 24 mm, cu media lăţimii 24/25 cm	58	„
„ 18 mm, cu media lăţimii 23 cm	60	„
„ 12 mm, cu media lăţimii 20 cm	64	„
dulapi, cu media lăţimii 24/25 cm	60	„

Preţurile se înţeleg cif. Se admite 3% comision şi 2½ sconto. Se acordă prima economică de 15%. Schilingul englez este de 38,52 lei.

Franţa de Sud

Calitatea normală 12—48 mm, 17—30 cm,			78	sh/m³
„ tombantă (lll-lV) 12—48 mm, 17—30 cm,	4—3½ m		64	„
„ „ 12—48 mm, 17—30 cm,	3—3½ m		57	„
„ subnormală (iV—V) 12—48 mm, 17—30 cm,	4 m		55	„
„ „ 12—48 mm, 17—30 cm,	4½—6 m		53	„
„ „ 12—48 mm, 17—30 cm,	3—3½		48	„
„ tombantă 12—48 mm, 1016 cm, 4 m			56	„
Coffrage cl. V-a 12—48 mm, 10—16 cm, 4 m			48	„
Madrieri tombante incl. IV-a 3—6 m			52	„
Chevrons fără rupt şi putred, 3— 6 m			52	„

Preţurile se înţeleg cif. Se admite 3% comision şi 2½% sconto Se acordă prima economică de 15%. Schilingul revine la 38,52 lei.

Preţurile de mai sus se obţin în cazurile când vânzările se fac prin reprezentanţi în străinătate, cu plata contra documente şi riscul reclamaţiei clientului asupra calităţii materialelor livrate. Astfel de vânzări sunt făcute mai mult de către societăţile mari internaţionale Foresta, Lomaş, Bangra, Ofa, etc., cari dispun de capitaluri importante.

Micii fabricanţi de cherestea şi cooperativele forestiere, cari nu dispun de reprezentanţe în străinătate, şi nici nu au capitaluri mari ca să aştepte chiar şi 4—5 luni pentru a încasa valoarea materialelor exportate, vând partidele lor de lemnărie franco-vagon staţia de încărcare sau fob reprezentanţilor importatorilor sau intermediarilor.

Plata se face în lei imediat la predarea materialelor şi cu avansuri de 30—80% la încheerea contractelor.

In astfel de cazuri, preţurile ce se obţin sunt cu 80—250 lei/m^3 mai mici decât preţurile minimale arătate mai sus.

La începutul anului, preţul minimal al cherestelei de răşinoase pentru specificaţia normală de Egipt era 1650 lei/m^3 fob Galaţi, iar prin vânzările directe nu s'a putut obţine decât 1450—1475 lei/m^3.

In ultimele săptămâni însă, preţurile în lei s'au mărit, ajungând
1425—1450 lei/m^3 pentru marfa tip Siria şi
1550—1575 lei/m^3 pentru marfa tip Alexandria.

Este posibil ca aceste preţuri să mai fie majorate cu încă 50 lei/m^3, fără însă a se spera într'o revenire a preţurilor la nivelul din anul trecut.

Asociaţia Industriilor Forestiere intenţionează să suprime vânzările în lei, sperând prin aceasta într'o redresare a preţurilor. Micii fabicanţi de cherestea şi cooperativele forestiere închee contracte de vânzare la preţurile fixate de U. G. I. R., însă primesc în lei un preţ mai mic, cu 80—200 lei/m^3.

Suprimarea vânzărilor în lei va fi posibilă în ziua când se va creia CAPŞ-ul totalitar, care să dicteze adevărata politică a exploatărilor şi industrializării lemnului, potrivit intereselor româneşti. (Vezi „Revista Pădurilor" pag. 436—438 din Aprilie 1938).

O astfel de organizaţie va satisface interesele caselor importatoare din Egipt, Siria, Palestina şi Grecia, cari privesc chiar cu simpatie frământările de astăzi ale Casei Pădurilor de a realiza blocul românesc al lemnului.

Cereri mari pentru buşteni de tei şi plop.

Fabricile de chibrituri din Orient (Egipt, Siria, Turcia şi Palestina) consumă cantităţi tot mai mari de buşteni de tei şi plop, pe cari le importă din România prin intermediul a 3—4 comercianţi străini.

Din cauza cererilor mari şi a greutăţilor de scoatere a acestor

esenţe, cari nu cresc în masive pure, Asociaţia Industriilor Forestiere a majorat preţurile minimale pentru aceste materiale, după cum urmează:

56 sh/m³ buşteni de tei (1876 lei)
55 sh/m³ buşteni de plop (1842 lei)

In realitate, cumpărăturile de tei şi plop se fac franco-vagon staţia de încărcare sau loco pădure, revenind la maxim 1300—1350 lei/m³ fob Galaţi.

Lemnul de tei din pădurile CAPS-ului din Dobrogea de Nord, este trecut prin mâna a 3—4 intermediari până să ajungă încărcat în şlepuri sau vapoare şi să fie exportat de un al 5-lea intermediar.

Dacă Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, ar institui monopolul vânzării lemnului rotund de tei şi plop, s'ar asigura proprietarului forestier un preţ de minimum 1200—1400 lei/m³ loco pădure, faţă de 250—600 lei/m³ cât se realizează astăzi. In ce privesc fondurile de exploatare şi transport, ar fi avansate chiar de fabricele de chibrituri din Cospoli şi Alexandria.

Piaţa lemnelor de foc

In opoziţie cu piaţa cherestelii, care a slăbit mult faţă de anul trecut, lemnele de foc au asigurată o conjunctură excelentă, datorită.

— exportului de lemne de foc pentru Ungaria, care absoarbe cantităţi mari de lemne;

— reducerii exploatărilor forestiere, prin lichidarea suprafeţelor de păduri afectate pentru islazurile electorale;

— interzicerii exploatărilor în delict practicate în majoritatea pădurilor, ce-au fost declarate ca fiind necesare pentru apărarea naţională ;

— atacării a cel puţin 30—40% din stocurile de lemne de foc fasonate anul trecut pentru iarna 1938/39.

In ultmele 2 luni, preţurile lemnelor de foc, la staţiile de încărcare s'au scumpit cu 800—1500 lei/10 tone, ajungând astăzi lemnele de fag şi stejar cl. I/II:

5800 lei/10 tone franco vagon Cislău
6000 „ „ loco pădure Comana
5700 „ „ ab şlep Drencova
6500 „ „ ab şlep T.-Severin
6500 „ „ ab şlep Turmaia şi Măcin.

Preţurile de vânzare, ab malul Dunării, Braila şi Galaţi a lemnelor de foc sunt următoarele:

lemne de stejar şi fag livrate	7700 lei/10 tone
lemne de salcâm 2 m alese	8200 lei/10 tone
lemn de salcâm 3 şi 4 m alese	9500 lei/10 tone
lemne de salcie 2 m	5100 lei/10 tone
lemne de tei 1 m	5100 lei/10 tone

Aceste preţuri au tendinţa de a se majora.

Casa Pădurilor Statului, dispunând de cantităţi reduse de lemne de foc, a fost nevoită să suprime pe cât posibil vânzările de lemne de foc către particulari, şi să îndrumeze stocurile de lemne la depozitele sale din Bucureşti, Giurgiu, Călăraşi, Cernavodă, Brăila, Galaţi şi Ismail.

Prin această măsură se realizează comandamentul comercial ce trebue să-l aibă fiecare depozit al CAPS-ului, preconizat de noi în Cuvânt Forestier din Noembrie 1937.

Cosmeşti, 16 Iunie 1938.

VASILE C. FILIP

C. I. B.

Comunicat de presă

21 Mai 1938.

A 9-a Adunare Generală a C. I. B.-ului s'a reunit la Praga, în zilele de 19—21 Mai a. c. Ea a decis să transfere la Bruxelles sediul Secretariatului General permanent.

Discuţiile privind diferitele activităţi ale Secretariatului General şi-au urmat cursul prevăzut. Ele au condus în primul rând la concluzia că nu numai că lucrările C. I. B.-ului nu se vor resimţi de schimbarea sediului, dar fiind în apropierea marilor târguri de import va facilita sarcina Secretariatului permiţându-i să-şi amelioreze activitatea sa. Din aceasta vor beneficia membrii, ca şi diferitele publicaţii ale C. I. B.-ului.

Examinarea situaţiei târgului de lemne a furnizat delegaţilor reuniţi o bază de discuţie pentru şedinţele Etec.-ului, cari vor avea loc zilele următoare.

In urma alegerilor, comitetul s'a reconstituit în felul următor:

Preşedinte: Krystyn Conte Ostrowski (Polonia); Vice-preşedinte: Cons. Doctor Carlo di Nola (Italia); Preşedinţia comisiei administrative: d-l Leon Körner (Cehoslovacia); Comisia internaţională a utilizării lemnului: Preşedinte d-l René Chaplain (Franţa); Preşedintele comisiei de statistică: d-l Gerald Lenanton (Anglia).

C. I. B.

Comunicat de presă

17.5.938.

Buletinul lunar de Statistică şi Informaţiile economice, publicate de C. I. B., au apărut. In ele se poate vedea că situaţia târgului internaţional de lemn în luna Aprilie era nesigură. Exportatorii scandinavi n'au putut vinde decât foarte puţin lemn în ţările west-europene, căci preţurile n'au putut fi stabilizate şi importatorii n'au abandonat atitudinea lor prudentă. Publicarea celei de a II-a listă de preţuri ruseşti n'a găsit o primire favorabilă în Anglia şi o nouă reducere de 10—15 sh. a

fost consimțită asupra mărfurilor cari făceau obiectul acestei a 2-a oferte pentru ca să stimuleze debușeul.

In țările din Sudul și Centrul Europei situația târgului era mult mai fermă; Germania a încheiat un tratat cu Ungaria în ce privește livrarea de lemn provenind din fosta Austrie și tratează acum vânzări de lemn cu Italia.

Exportul diferitelor țări a fost următorul în luna:

Martie 1938

Țări de origină	Export total în m3	Din care exportul cherestelei și a lemnului geluit:	
		în m³	în standarzi
Norvegia	31.105	11.143	2.385
Suedia	125.389	77.611	16 612
Finlanda	69.905	57.480	12.303
U. R. S S.	22.277	12.572	2.691
Estonia	8.422	4.252	910
Letonia	41.810	20.202	4.324
Lituania	13.304	8.465	1.812
Polonia	308 837	96.715	20.701
Cehoslovaci	188.319	41.585	8.901
Austria	161.528	44.595	9.545
Jugoslavia	108.143	50.574	10.825
România	117.235	70.108	15.006
Total	1.196.274	495.302	106.015

RECENZII

Léon Pardé şi Maurice Pardé: Arbres et forêts, 1938, Paris, A. Colin (Collection Colin, Nr. 212) 220 pag.

Autorii acestei cărţi sunt cunoscuţi cititorilor acestei reviste.

D-l Léon Pardé, conservator de ape şi păduri în retragere şi fost director al şcoalei forestiere dela Barres, este cunoscut de noi mai ales prin tratatul practic de amenajarea pădurilor [1]), apărut în anul 1930. Nu mai puţin cunoscute sunt apoi lucrările: „Introducerea esenţelor exotice în pădurile Europei occidentale" apărută în 1929 şi Tratatul de conifere din 1937.

D-l Maurice Pardé, fiul celui dintâiu, este profesor la Facultatea de Litere din Grenoble şi la Şcoala de ingineri hidraulici din acelaş oraş. Este un geograf a cărui reputaţie a făcut-o lucrările sale din domeniul hidrologiei. Cetitorii Revistei Pădurilor au putut lua cunoştinţă la timp de apariţia volumului său: „Fleures et rivières" [2]).

Cartea, despre care voim să facem menţiune în rândurile de mai jos— ca toate cele apărute în această colecţie — este destinată :

tinerilor cari vor să se iniţieze în practica unei profesiuni, sau să se perfecţioneze în aceea pe care o îmbrăţişează;

oricărei persoane care, ieşind pentru puţin timp din câmpul preocupărilor sale, doreşte să facă o incursiune în alte domenii de activitate.

Colaborarea celor doi autori este dintr'un început o indicaţie despre maniera cum este tratat acest subiect: „en poètes et en techniciens, en géographes et en forestiers".

Lucrarea cuprinde 4 părţi:

I. Condiţiunile generale ale vegetaţiei forestiere,

II. Pădurile globului,

III. Pădurile Franţei,

IV. Utilitatea pădurii.

1. In partea I-a, după ce se dau câteva noţiuni preliminarii despre arbori, arborete şi păduri, se arată factorii naturali cari hotărăsc asupra prezenţei sau absenţei vegetaţiei forestiere într'un loc sau ţinut oarecare:

---

1) L. Pardé: Traité pratique d'aménagement des forêts. Paris, Les Presses Universitaires de France, 1930, grand in 8; 546 pages.

2) M. Pardé: Fleures et rivières. Paris, Armand Colin (Collection Colin), 1935, in —16; 224 pages, 18 figures.

Factorii climatici (lumină, temperatură, umiditate şi precipitaţii, acţiunea combinată a temperaturii şi a umidităţii, vânturi, electricitate atmosferică).

Factorii edafici — solul (compoziţia chimică, profunzimea, compacitate, permeabilitate, aptitudini la încălzire, sol şi relief).

Factorii biotici naturali (acţiunea vegetalelor şi animalelor).

2. In partea II-a, în care se ocupă de pădurile globului se arată:

Principalele tipuri de păduri. Aici autorii indică, în prealabil, criteriile folosite pentru stabilirea diferitelor tipuri de păduri. Se stabilesc astfel 4 tipuri climatice de păduri:

1) Păduri climatice continui, în care sunt cuprinse: pădurea ecuatorială, păd. tropicală, pădurea subtropicală, păd. mediteraneană, păd. de eucalipt, păd. temperată australă şi boreală, păd. rece boreală şi australă, păd. munţilor.

2) Păduri climatice discontinui: pădurea parc, păd. luminată (clairières), păd. savană, jungla, păd. spinoasă, stepa împădurită.

3) Păduri climatice pipernicite: maquis, garrigues, etc.

4) Păduri hidrofile: pădurea fluvială, păd. din regiunile mlăştinoase, păd hidrofilă marină.

Această clasificare — în mare — a pădurilor nearătându-se suficientă pentru a putea caracteriza starea de împădurire a globului, autorii examinează, apoi, într'un capitol aparte, întinderea brută şi relativă a pădurilor în diferite regiuni ale globului, compoziţia lor (foioase şi răşinoase), tratamentele ce li se aplică, producţia, consumaţia şi schimburile internaţionale.

Din acest capitol se poate vedea că pe glob ar fi circa 34 milioane km.p. de pădure, ceea ce reprezintă cam un sfert din suprafaţa de pământ (mai puţin regiunea Antarcticului şi Groenlanda). Pădurile capabile de producţie nu ar reprezenta însă decât 1/5 din această întindere.

Repartizate pe continente, pădurile se prezintă astfel:

Europa 324 milioane ha. sau 32,4 la sută.

Asia 1217 milioane ha sau 27,7 la sută.

Africa 292 milioane ha sau 9,8 la sută.

America de Nord 588 milioane ha sau 25,5 la sută.

America de Sud 846 milioane ha sau 47 la sută.

Oceania 93 milioane ha sau 10,5 la sută.

3. Partea III-a a cărţii este consacrată pădurii franceze. Autorii fac menţiunea că stăruie ceva mai mult asupra ei, întrucât îi priveşte mai de aproape. Ii consacră cam o treime din întreaga lucrare.

Materia este împărţită în 3 capitole:

arborii în Franţa;

regiunile forestiere naturale ale Franţei;

omul şi pădurea franceză.

Se expune astfel în primul capitol, caracteristicile principalelor esenţe forestiere ce există în Franţa: indigene şi naturalizate, sociale sau diseminate, foioase sau răşinoase şi exoticele a căror aclimatizare se experimentează.

In privinţa încercărilor cu exotice,

cititorul poate rămâne surprins de numărul mare de parcuri, grădini sau arborete unde s'au făcut încercări de această natură (pag. 185-189).

Şi atunci când este vorba de împărţirea în zone naturale a pădurii franceze, autorii au avut în vedere mai mult pincipiile de ordin geografic. Au stabilit astfel numai trei mari domenii: mediteranean francez, atlantic sau temperat boreal şi rece boreal sau de munte.

Înăuntrul fiecăruia din aceste domenii au stabilit apoi sectoare.

In cel de al treilea capitol al acestei părţi, se arată sforţările făcute în Franţa nu numai pentru menţinerea unui anumit procent de împădurire, dar chiar de mărirea lui. Astfel, în Alpi, numai Statul a împădurit în decurs de vreo 70 ani, circa 110.000 ha. S'a lucrat deasemenea în Masivul Central, în Pirinei. Autorii relevă lucrările din Aigoual (în munţii Cevennes) unde au colaborat: marele forestier G. Fabre şi savantul Ch. Flahault. Nu mai puţin demne de relevat sunt vestitele lucrări de reîmpădurirea Landelor şi dunelor Gasconiei, cuprinse între fluviul Gironda şi munţii Pirinei. Peticile de pădure mizerabilă presărate în această regiune prin anul 1773 când au început primele încercări de împădurire, au devenit cu scurgerea anilor, o adevărată mare de pini. Astăzi în landele Gasconiei se găseşte un masiv păduros de aproape un milion hectare. In legătură cu lucrările de fixare şi împădurire a acestor nisipuri, este interesant de pus în relief următcarele: Brémontier, despre care mulţi ştiu că este iniţiatorul acestor lucrări, nu a făcut decât „să oficializeze" metodele de împădurire stabilite de mulţi înaintaşi de ai lui. Primii care a indicat posibilitatea de împădurire a dunelor a fost contele Montausser (prin anul 1773 şi 1775) şi abatele Derbiey (1766). Dar şi înaintea acestora, alţii ca Alain de Ruat, efectuase deja semănături directe şi plantaţiuni în această regiune (1734).

Autorii relevă apoi lucrările efectuate în Sologne. Aici s'au pus în valoare, prin împădurire, 500.000 ha de mlaştini şi terenuri nisipoase, inculte.

4. Părţii a patra şi cea din urmă i s'a dat cea mai mică extindere: numai 22 pagini. Ea tratează pădurea prin prisma utilităţii ei.

Se arată pe scurt şi foloasele pe care noi le numim indirecte: acţiunea asupra climatului, asupra regimului apelor, asupra higienei publice. In această privinţă şi mai ales atunci când se ocupă de rolul pădurii în înlăturarea inundaţiilor, autorii sunt circumspecţi: pădurea are un rol pozitiv, dar limitat; nu trebue deci să credem că privită pe regiuni întinse, ea poate împiedica viiturile excepţionale.

In totalitatea ei, cartea d-lor L. şi M. Pardé, foarte bine tratată, este o carte utilă tuturor. Deaceea o recomandăm cu căldură.

At. Haralamb

INFORMAŢIUNI

Unităţile forestiere care fac exploatarea în regie a pădurilor lor, luându-şi în diferite ocaziuni sarcina să furnizeze la autorităţi, fie lemne de foc, fie materiale de lucru (traverse, stâlpi de telegraf, etc.) au avut adeseori greutăţi să împace furniturile cu textele diverselor caete de sarcini, ce le-au fost opuse de recepţionari.

Pentru a cunoaşte particularităţile acestor caiete de sarcini, lipsurile lor, îndreptările ce li se pot aduce şi interpretarea justă care trebue dată în cazurile îndoelnice, etc., contând pe larga experienţă a colegilor, revista deschide o anchetă şi solicită colaborarea tuturor.

Articolele urmează să se publice la rubrica „Problemele zilei", în numărul pe Septembrie a. c. al revistei.

— Prin Decretul Regal Nr. 1998 din 20 Mai 1938 publicat în Mon. Of. Nr. 122 din 30.5.1938, s'a acordat **Ordinul „Meritul Agricol" în grad de cavaler** următorilor ingineri silvici: Prof. V. N. Stinghe, D. Drâmbă, M. Petcuţ, Gr. Eliescu, C. Georgescu, At. Haralamb, Marin Rădulescu, Aurel M. Comşa.

— D-l Gr. Vasilescu inginer silvic din Administraţia CAPS. a trecut de curând Doctoratul în ştiinţe economice la Academia de Inalte studii comerciale şi industriale din Bucureşti, luându-l cu menţiunea „foarte bine".

In teza sa de doctorat, d-l Vasilescu tratează despre: Basinul mediteranian ca piaţă de desfacere pentru lemnul românesc şi concurenţa cu ţările vecine

— Academia Română a acordat premiul „Şt. Demetrescu-Vergu" pe anul 1937, d-lor:

1) D. Drâmbă, pentru lucrarea „Torentul Valea lui Bogdan";

2) Z. Przemeţchi şi Gr. Vasilescu, pentru lucrarea „Tehnica împăduririlor".

— In seara zilei de 30 Mai a. c. a vorbit la postul nostru de radiodifuziune, d-l prof. Alex. Borza de la Universitatea din Cluj, despre: Originalitatea masivului Retezat.

— In zilele de 12 şi 13 Iunie a. c., a avut loc, la Bucureşti în sala de festivităţi a Soc. „Progresul Silvic", adunarea generală a Soc. brigadierilor silvici.

— In cursul primei decade a lunei Iulie, Studenţii anului IV dela Secţia Silvică a Şcoalei Politehnice din Bucureşti, vor face o excursiune de studii în Cehoslovacia, sub conducerea d-lui prof. V. N. Stinghe, decanul secţiei.

— Decretul Lege privind **„Controlul circulaţiei materialului lemnos"** a fost publicat în Mon. Of. Nr. 122 din 30.5.1938.

REVISTA REVISTELOR

BULLETIN DE LA SOC. CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 4—5/1938.

Comte Goblet d'Alviella:
Les carburants nationaux en Belgique. (25 pagini).
Carburanţii naţionali în Belgia.

Autorul a publicat o lucrare cu acest titlu. In revistă se dă numai un rezumat.

Belgia a folosit în anul 1937, pentru vehiculele sale cu motori, 5.065.687 hl. benzină, din care 90.939 hl. rafinată în ţară şi 76.852 hl. folosiţi pentru întrebuinţări industriale. Aproape întreg acest combustibil este importat, în special din America de Nord şi Mexic.

De când cu motorizarea armatei, nevoile au crescut şi mai mult.

Faţă cu această situaţie, autorul se întreabă dacă nu ar fi cazul şi nu ar fi cu putinţă ca Belgia să tindă a nu mai depinde de străinătate, căutând să folosească, pentru producerea carburanţilor, produsele sale. Aceasta din quadruplu punct de vedere: militar, monetar, social şi economic.

Autorul examinează situaţia Belgiei din aceste puncte de vedere.

G. Delevoy:
Le Dilserbosch. (Suite et fin).

Cu numărul de faţă se termină studiul asupra pădurii ce poartă numele de mai sus.

M. Gobiet:
Les causes du dépérissement du mélèze d'Europe. (11 pag.).
Cauzele dispariţiei laricelui european.

Belgienii au căutat să introducă în cultură laricele european. Folosit şi unde nu trebuia, el a dezilzionat. Din această cauză a fost înlocuit cu cel de Japonia, mai puţin sensibil insectelor şi bolilor criptogamice. Sub acest raport, cel japonez a dat satisfacţie; în plus creşterea sa în prima tinereţe pare a fi mai repede decât a celui de Europa. Există însă îndoială că el nu va putea ajunge să aibă dimensiunile, trunchiul drept şi primos al laricelui european. „Se pare deci — scrie autorul — că ne-am lăsat prea repede antrenaţi spre abndonarea acestei specii".

Cercetarea cauzelor care au condus şi conduc la dispariţia laricelui european şi rezultatele la care ne conduc, trebue să ne facă să ne revizuim părerile anterioare şi să cău-

tăm să-l cultivăm raţional, restabilindu-l definitiv în rândurile arborilor indigeni — adaugă autorul articolului.

Autorul se ocupă apoi de cauzele dispariţiei melezului european.

At. Har.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 5, 1 Martie 1938.

Dr. Ing. Franz Hafner, Ankara.

Die Wirtschaftlichkeit des Baues von Waldbahnbrücken unter Berücksichtigung des Holzverbrauches.

Rentabilitatea construcţiei podurilor de cale ferată îngustă sub raportul consumului de lemn.

Autorul analizează factorii care influenţează asupra rentabilităţei podurilor de lemn la căile ferate înguste.

G. Strohmeyer.

Über Auslesegesichtspunkte bei der Züchterischen Bearbeitung der Kiefer.

Despre criteriile de selecţie în lucrările de ameliorare la pin.

Se caută în ultima vreme să se găsească putinţa de a cunoaşte după puieţii de un an, dacă avem de a face cu o rasă bună sau proastă.

Autorul schiţează numai unele direcţii în care s'a găsit ceva până acum. Astfel, ar fi indicii că după lungimea acelor se poate cunoaşte o rasă bună. Acele mari ne arată o rasă bună.

De asemenea cercetându-se mărimea lemnului de toamnă ar reeşi că la o rasă bună proporţia lui este mai mare.

H. Grimm.

Eignet rich die Sudetenlärche für den Bayerische Wald?

Este proprie laricea din Sudeţi pentru Pădurea Bavareză?

Culturile de larice din Sudeţi, făcute până acum în Pădurea Bavareză la altitudine de 600—1400 m., înfăţişează o stare proastă de vegetaţie. A suferit mult laricea din cauza gerului şi a zăpezii.

Laricea din Sudeţi crescută la altitudini mici, 300—500 m., nu trebue cultivată la altitudini prea mari, după cum tot aşa laricea din Alpi (1600 m.) nu trebue cultivată prea jos.

Se cere o atenţie mai mare la procurarea seminţei.

Ştiri scurte.

Se publică decizia şefului suprem al pădurilor Germaniei (Reichsforstmeister) privind reglementarea procurării seminţelor de larice.

Caietul 6, 15 Martie 1938.

Dr. h. c. Leopold Hafnogl.

Forsteinrichtung und Erfolgsrechnung.

Amenajamentul şi calculul rentabilităţei.

In calculele de azi privind rentabilitatea pădurei îşi face loc tot mai mult şi binefacerile imateriale ce ni le procură pădurea. Calculul rentabilităţii după cea mai mare rentă a

solului trebue să se adapteze timpurilor de azi.

La articolul lui Hufnoyl se aduc câteva lămuriri din partea lui Reinhold.

Hans Ostwald.

Gedanken über Fragen der Erhaltung des forstlichen Grundvermögen.

Reflexii asupra problemei conservării fondului forestier.

Pentru o ţară care este avizată la importul lemnului, spune autorul, este de mare importanţă păstrarea fondului forestier. De aceea trebue depusă mare grijă spre a se păstra neatins şi în cazuri când s'a depăşit prin exploatări să se reconstitue cât mai curând prin creere de noi păduri.

Dr. habil E. Rohmeder.

Erdstrahlen im Walde?

Raze terestre în pădure?

Intr'un articol publicat în Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen, 1937, K. M. Müller a interpretat greşit unele constatări făcute de Institutul de silvicultură din München, privitor la chestia razelor trestre. Autorul repetă concluziile stabilite de institut în câteva lucrări anterioare că, nu există nici o legătură între creşterea plantelor şi aşa zisele raze terestre.

Ant. V. Răd.

ZEITSCHRIFT FÖR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band V, Heft 5 (Februar 1938).

Richard Cieslar, Ing.:

Forstliches aus der Türkei.

Chestiuni forestiere din Turcia.

După ce într'o primă parte a studiului sunt tratate problemele de ordin cultural (a se vedea R. P. 1937/1323), de astă dată se ocupă autorul de latura tehnică forestieră, într'un caz dat de punere în valoare a unui complex forestier rudimentar.

Prin tehnică forestieră („Forsttechnik") sunt înţelese aici „toate chestiunile de care se preocupă silvicultorul dela începerea recoltării prin ferestreu şi secure, până la întrepozitarea materiei prime prelucrate care e lemnul, sub formă de cherestea de diferite feluri, lână de lemn, cărbuni de lemn, diverse produse accesorii ale lemnului, adică dela tupină până la vânzare".

Ni se descriu, aşa dar, modalităţile de doborîre, ale lemnului, strânsul, transportul forestier, prelucratul său în fabrici de cherestea, cum a putut fi organizat cu ocazia punerii în exploatare a unui complex forestier relativ virgin din Turcia.

Chestiunea prezintă interes deosebit pentru noi, întrucât acelaş proce s'a petrecut şi la noi în această primă parte a silviculturii româneşti de trecere dela pădurea sălbatecă la cea, mai mult sau mai puţin cultivată, şi acelaş proces este sortit să se mai petreacă încă în cazul câtorva păduri virgine din Carpaţi.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Conţine diverse date şi referinţe asupra economiei forestiere în diferite ţări şi ţinuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

PROCES-VERBAL No. 5
Şedinţa de Luni 11 Aprilie 1938.

noil, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, V. N. Stinghe, I. Comaniciu, Mircea Manoilescu şi Ath. Haralamb.

Şedinţa se deschide la orele 21,30, sub preşedinţia Domnului Profesor M. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea irdine de zi:

1) Legea pentru administrarea pădurilor particulare.

2) Chestiuni în legătură cu creiarea Ministerului Economiei Naţionale.

3) Diverse — Administrative.

4) Comunicări.

Comunicări.

D-l C. P. Georgescu: arată că în compunerea actuală a Consiliului Superior Economic nu există nici un silvicultor. Nu numai atât dar s'a desfiinţat Consiliul Superior Silvic. Cere să pornim din nou o acţiune puternică pentru a câştiga pe lângă poziţiile pierdute, altele noui. Aucm este mai uşor, întrucât noua Constituţie se prevede apărarea intereselor breslelor. Deasemenea, să căutăm să elaborăm un nou Cod Silvic, putând obţine uşor un Decret Lege.

D-l V. N. Stinghe arată că în legătură cu problema ridicată de d-l C. P. Georgescu că a citit într'un ziar că viticultorii au făcut la Preşedintele Consiliului de Miniştri un demers să li se admită un reprezentant în Consiliul Superior Economic.

D-l M. Drăcea arată că Consiliul Superior este constituit schematic şi că în el nu pot intra corporaţii de felul Societăţii Progresul Silvic. Intâmplarea a făcut ca în momentul când s'a constituit Consiliul Superior Economic, silvicultura să nu aibă o uniune sau ceva asemănător,

D-l C. P. Georgescu arată că silvicultura nu poate fi ignorat(. Trebue luptat pentru schimbarea concepţiei care stă la baza actualei organizări a Consiliului Superior Economic.

Consiliul dă D-lui Andrei Ionescu să cerceteze legea înfiinţării Consiliului Superior Economic şi decretul lege de modificarea lui şi să prezinte Consiliului Societăţii de a se putea susţine revendicările noastre.

D-l Drăcea: In privinţa modificării Codului Silvic. In trecut nu am avut atmosfera necesară unei astfel de modificări. In momentul de faţă se desprind două etape: 1) înainte de alegerile ce se vor face pe baza legii electorale ce se va elabora; b) după alegeri. Epoca favorabilă este înainte de alegeri. Să discutăm principiile şi constituim o comisiune redusă care să-şi ia asupra-şi această problemă.

D-l H. Lazăr: arată că la Regimul Silvic se studiază punerea la punct a actualului Cod Silvic.

D-l V. N. Stinghe: Să discutăm principiile mari cari stau la baza viitorului Cod Silvic şi apoi să dăm la specialişti şi oamenii competenţi să redacteze diferitele lui părţi.

Consiliul: desemnează o comisie constituită din D-nii: Stinghe, Grozescu, H. Lazăr, Comaniciu şi A. Nedelcovici, cari să schiţeze cadrul viitorului Cod.

Se intră în ordinea de zi.

D-l Grozescu: începe a face o expunere generală a anteproectului de decret lege pentru administrarea de către Stat a pădurilor proprietate particulară.

D-l Manoilescu: discută în general proiectul prezentat. Ca să fim siguri că vom reuşi, trebue să ne asigurăm mijloacele necesare. Dă ca exemplu dispoziţiunile art. 14.

D-l V. N. Priboianu: Arată că mare parte a dispoziţiunilor acestui proiect se aplică, acum se caută să se dea o formă legală. Şi în Codul Silvic actual sunt dispoziţiuni cari nu se aplică încă.

D-l Comaniciu: Această lege trebue să fie cel puţin tot atât de severă cât sunt dispoziţiunile regulamentelor din 1925, întocmite pe baza unui răspuns dat în Parlament de Ministrul de resort de atunci. Regretă că nu a întâlnit în anteproectul de decret lege dispoziţiunile din regulamentul semnalat de D-sa.

a) Trebue să introducem în decret dispoziţiunea că în ce priveşte pădurile comunale, composesorale, moşneneşti, bisericeşt, etc., să nu poată fi vândute, nici greva, nici date drept gaj.

b) Obligaţiunile administraţiei silvice, faţă de aceste păduri să fie mai precizate.

D-l Andrei Ionescu arată: a) raporturile dintre acest decret lege şi celelalte legiuiri silvice existente la noi; b) In ce măsură ne putem lua răspunderea conservării, regenerării şi ameliorării acestor păduri; c) In ce măsură extindem puterea acestei legiuiri.

D-l D. Grozescu dă lămuriri fiecăruia din cei ce au ridicat obiecţiuni, nu revendică niciun merit personal. Se pot aduce amendările utile. Obiecţiunile D-lui Comaniciu sunt juste şi intenţiona deja să le treacă în regulamentul de aplicare al acestui decret lege; a voit ca legea să nu fie prea detaliată.

După închiderea discuţiei generale se trece la citirea şi discutarea pe articole a anteprocetului de lege prezentat.

Se citeşte articolele 1—4.

Şedinţa se ridică la orele 24, anunţându-se cea viitoare pentru Miercuri 13 Aprilie 1938, orele 21.

Preşedinte, (ss) **M. Drăcea.**

Secretar General. (ss) **Tr. Heroiu**

PROCES-VERBAL No. 6
Şedinţa din 13 Aprilie 1938.

Membri prezenţi Domnii: M. P. Florescu, Tr. Heroiu, Andrei I. Ionescu, Eugen Vâlceanu.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri, nu s'a ţinut şedinţă.

PROCES-VERBAL No. 7.
Şedinţa din 15 Aprilie 1938.

Membri prezenţi Domnii: C. M. Bunescu, N. N. Caragea, I. Comaniciu, M. Drăcea, C. P. Georgescu, D. Grozescu, At. Haralamb, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, George Minescu, Gh. Nastasescu; Eugen Vâlceanu.

Şedinţa se deschide sub preşedinţia Domnului Prof. **M. Drăcea**, preşedintele Societăţii, având la ordinea de zi următoarele:

1) Legea pentru administrarea de către Stat a pădurilor particulare.
2) Diverse — Administrative.
3) Comunicări.

1) Intervertindu-se ordinea de zi:

D-l Preşedinte **M. Drăcea** comunică că la fosta Societatea de chimie înfiinţată de Dr. C. I. Istrati, transformată în Societatea de Ştiinţe, s'a creiat o secţie de ştiinţe agricole.

Din partea silvicultorilor a vorbit D-l M. Drăcea arătând că silvicultura să nu-şi piardă personalitatea. S'a hotărît ca Preşedinţii şi Vicepreşedinţii să se schimbe.

Anul trecut au fost: Preşedinte: Prof. G. Ionescu Sişeşti; Vicepreşedinţi: Prof. M. Drăcea, reprezentând silvicultura şi Dr. Apostoleanu, reprezentând medicina veterinară.

Pentru anul acesta s'a stabilit: sărbătorirea D-rului C. Istrati şi primirea secţiei agricole în sânul acestei Societăţi de Ştiinţe.

Duminica trecută s'a ţinut Serbarea sădirii arborelui. In aceeaşi zi s'a ţinut şedinţa de primire a noului comitet: Preşedinte: V. N. Stinghe, vicepreşedinţi: D-l Dumitrescu (agronom) şi Dr Apostoleanu (medic veterinar).

2) Comitetul de silvicultură Internaţională s'a întocmit cât se poate de independent. Biroul Internaţional are sediul la Berlin, dar este în cadrul Institutului Internaţional de Agricultură dela Roma.

D-l C. P. Georgescu arată că în exterior stăm bine, dar în interior stăm foarte prost. Ne tutelează agricultorii. Cere să intrăm în Societatea de Ştiinţe ca Secţie aparte. Tutelaţi de alţii nu trebuie să mergem acolo.

D-l M. Drăcea: Nu puteam să ne desezizăm. Nu era putinţă de a intra ca Secţie specială.

D-l I. Comaniciu: Vom putea reuşi să ne afirmăm în Societatea de Ştiinţei aceasta dacă vom lucra în cadrul ei, făcând comunicări.

Se intră în ordinea de zi.

Legea pentru administrarea de către Stat a pădurilor particulare. S'au discutat articolele 4 şi 5.

Se hotărăşte, apoi, ca în legătură cu adresa CAPIR-ului No. 338 din 8 Aprilie 1938, prin care se cerea desemnarea unui delegat pentru comisia de propuneri în legătură cu viitorul Parlament, să fie delagat D-l Preşedinte Prof. M. Drăcea.

Şedinţa se ridică la orele 23,30.

Preşedinte, (ss) **M. Drăcea.**

Secretar General. (ss) **Tr. Heroiu**

PROCES-VERBAL No. 8
Şedinţa de Luni 18 Aprilie 1938.

Membri prezenţi Domnii: N. N. Caragea, I. Comaniciu, M. D. Drăcea, C. P. Georgescu, Dem. Grozescu, Andrei Ionescu, H. Lazăr, Gh. Năstăsescu, At. G. Nedelcovici, V. N. Priboianu, V. N. Stinghe.

D-l preşedinte dă explicaţiuni asupra proectului de lege pentru modificarea legii pădurilor de apărare naţională din 1935.

1) Se citeşte proectul de modificare.

D-l Dem. Grozescu spune că, în general, e vorba de exploatarea pădurilor necesare apărării naţionale.

Nu se vor putea anula amenajamentele actuale la pădurile Statului, cu atât mai mult la cele particulare.

Nu se va putea aplica continuitatea la pădurile particulare şi comasarea pădurilor. E de ajuns să remarcăm câteva din aceste puncte şi să cerem ca legea să fie făcută de noi.

D-l Preşedinte propune să se înainteze un memoriu Ministerului în care să se arate punctul nostru de vedere şi să cerem ca legea să se redacteze de organele silvice.

Şedinţa se ridică la orele 23,30.

Vice-Preşedinte, (ss) **V. N. Stinghe.**

Secretar Genarl, (ss) **Tr. Heroiu**

PROCES-VERBAL No. 9
Şedinţa de Joi 28 Aprilie 1938.

Membri prezenţi Domnii: Al. Butoi, I. Comaniciu, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. C. Emanoil, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, Mircea Manoilescu, Ath. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, V. N. Stinghe şi Eugen Vâlceanu.

Ședința se deschide la orele 17,30 sub președinția Domnului Prof. **M. Drăcea**, președintele Societății, având următoarea **ordine de zi:**

„Legi silvice cu caracter extraurgent".

D-l Horia Lazăr: citește „proectul de lege al pădurilor necesare apărării naționale" propus de Marele Stat Major pentru modificarea actualei legi și însușit de Ministerul Apărării Naționale.

Iau parte la desbateri membrii prezenți pentru fixarea unitară a punctelor de vedere ale Societății.

D-l D. Grozescu: arată în special că trebue să salvăm principiul continuității periodice, adoptând un minimum ale acestei periodicități. Proprietarii cari pot să-și facă singuri amenajament să-și facă, iar cei ce nu pot să intre la comasare, ajutând pe cei ce sunt păgubiți în interesele gospodăriei prin creditul forestier ce se va înființa.

D-nii: V. N. Stinghe și **At. Nedelcovici:** sunt de asemenea pentru o continuitate periodică spre a se ameliora rigiditatea legii în cazul proprietarilor mici.

D-l C. P. Georgescu: arată că legea din 1935 este foarte bună și Societatea Progresul Silvic trebue să răspundă Ministerului că modificările ce se propun ating dispozițiunile Codului Silvic și se vor avea în vedere când Societatea va lua în studiu modificarea Codului Silvic.

D-l I. Comaniciu: susține că prin nouile propuneri să nu pierdem ceeace s'a câștigat deja prin lupte anterioare.

D-nii: C. P. Georgescu și **Andrie Ionescu:** cer pentru aprobarea amenajamentului **avizul conform al Consiliului Technic.**

Consiliul deleagă pe Domnii: **V. N. Stinghe, D. Grozescu, I. Comaniciu** și **Horia Lazăr** să facă o întâmpinare arătând punctul de vedere al Societății și anume: „continuitatea cerută de lege pentru amenajament se poate realiza și prin tăieri periodice, cu o periodicitate maximă de 5 ani la crânguri și 10 ani la codru; în tot cazul parchetul de crâng și de codru cu tăiere rasă să nu depășească o suprafață continuă mai mare de 50 hectare.

Actualele amenajamente rămân în vigoare până la termenul revizuirii lor.

D-l Horia Lazăr: citește mai departe „proectul de lege pentru controlul cilculației materialului lemnos" pentru care și Consiliul își dă adeziunea cu modificările aduse în urma discuțiunilor.

Luându-se în discuție intenția Ministerului Apărării Naționale de a militariza Corpul Silvic, Consiliul admite principial organizarea militară a Corpului Silvic, de toate gradele, pentru a mări eficiența în interesul apărării naționale în timp de război.

Administrative.

1) Se aprobă textul pentru convocarea ce urmează a se publica în Monitorul Oficial și circulara către membrii Societății Progresul Silvic referitoare la Adunarea generală din anul acesta.

2) Se dă însărcinare D-lor: **At. Nedelcovici, Podeanu D.,** și **C. C.**

Emanoil să organizeze cu ocazia adunării generale din anul acesta o excursie la Giurgiu, cu o scurtă trecere la Rusciuk.

3) Se aprobă 20.000 lei dela propaganda forestieră pentru paginile apărute în ziarul **Curentul.**

Şedinţa se închide la ora 22,30.

Preşedinte, (ss) **M. Drăcea.**

Secretar General. (ss) **Tr. Heroiu**

PROCES-VERBAL No. 10
Şedinţa din 2 Mai 1938.

Membri prezenţi Domnii: G. M. Bunescu, I. Comaniciu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, At. Haralamb, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, G. Minescu, Gh. Nastasescu, M. Rădulescu, V. N. Stinghe.

Şedinţa se deschide la orele 21,30 sub preşedinţia Domnului Prof. **V. N. Stinghe,** vice-preşedintele Societăţii, având la ordinea de zi:

1) Legea pentru administrarea de către Stat a pădurilor particulare.

2) Comunicări.

Se citesc şi se aprobă procesele-verbale ale şedinţelor precedente ale Consiliului din 21 Martie şi 18 Aprilie 1938.

Comunicări.

D-l Casier **M. Rădulescu** arată că s'au mărit impozitele la casa din Bucureşti şi cea dela Govora cu 146.000 lei.

Urmează ca în cadrul bugetului stabilit de Consiliu să se găsească fondurile necesare pentru acoperirea acestei sume.

Ordinea de zi:

Se continuă citirea legii pentru administrarea de către Stat a pădurilor particulare, la discutarea căreia iau parte D-nii: Prof. V. N. Stinghe, C. P. Georgescu, Minescu, Comaniciu, Năstăsescu, Grozescu şi Andrei Ionescu.

Şedinţa se ridică după terminarea citirii întregului ante proect de Decret-lege.

Preşedinte, (ss) **M. Drăcea.**

Secretar General. (ss) **Tr. Heroiu**

PROCES-VERBAL No. 11
Şedinţa de Luni 16 Mai 1938.

Membri prezenţi Domnii: N. N. Caragea, I. Comaniciu, M. D. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, At. Haralamb, H. Lazăr, Mircea Manoilescu, G. Minescu, Gh. Nastasescu, M. Rădulescu, D. A. Sburlan.

Prezidează Domnul Prof. **M. D. Drăcea.**

Comunicări.

D-l Prof. M. D. Drăcea: 1) Aduce la cunoştinţă Consiliului moartea celui din urmă membru fondator al Societăţii Progresul Silvic, **Gh.**

Popescu. Relevă meritele celui ce acum s'a dus dintre noi. Societatea a fost reprezintată la înmormântarea lui prin D-l M. P. Florescu.

2) Deasemenea, D-l Președinte, omagiază memoria marelui român, poet și om politic: **Octavian Goga**, trecut deasemenea de curând în lumea veșniciei.

D-l George Minescu: Remarcă publicarea în ziare a proectului de reformă administrativă. Acesta cuprinde dispoziţiuni ce lezează administraţiile silvice.

După discuţiunile angajate în această privinţă, se hotărăşte ca o comisiune compusă din domnii: **Grozescu, H. Lazăr, A. Nedelcovici** și **G. Minescu,** să studieze proiectul și să facă propuneri.

Se intră în ordinea de zi.

1) **Darea de seamă a Societăţii pe anul 1937.**

Se citeşte și se aprobă.

2) **Sanatoriul pentru brigadierii și pădurari, dela Amara.**

Se prezintă Consiliului patru proiecte de construcţie.

După discuţiuni ample, se hotărăşte ca **D-l C. Emanoil,** însoţit de arhitectul Armăşel, să meargă la Amara, să vadă cum este situat locul și să facă un proiect potrivit cu situaţia locală

Şedinţa se ridică la orele 24.

Președinte, (ss) **M. Drăcea.**

Secretar General. (ss) **Tr. Heroiu**

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Maciova, judeţul Severin, proprietatea Familiei Litsek, în suprafaţă de 998 ha. 1400 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Chirnogi, jud. Ilfov, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, în suprafaţă de 428 ha. 6000 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

c) Amenajamenul pădurii Zvorişte a Stăncuţa, jud. Dorohoi, proprietatea Grigore Manoliu Teţeanu, în suprafaţă de 167 ha. 3200 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Moşteni, jud. Vlaşca, proprietatea Toma Iordache Ion, în suprafaţă de 79 ha. 5800 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

e) Amenajamentul pădurii Dichitineţ, jud. Rădăuţi, proprietatea Moses Schnapp ş. a., în suprafaţă de 43 ha. 0800 m. p. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Pata Popii, jud. Târnava Mare, proprietatea Bis. gr. ort. din comuna Seica Mare, în suprafaţă de 23 ha. 0200 m. p. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Siseşti.**

No. 103978 din 18 Aprilie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic Tighina, jud. Tighina şi Lăpuşna, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 10.770 ha. 5000 m. p., tratate nî o serie de cadru cu tăeri succesive şi revoluţia normală 108 ani; 2 serii de crâng cu revoluţia normală 30 ani; 3 serii de crâng cu revoluţia normală 35 ani; una serie de crâng cu revoluţia 7 ani şi una serie de crâng cu revoluţia 4 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Bălaia Seria VIII-a, jud. Brăila, proprietatea Statului, în suprafaţă de 720 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

c) Amenajamentul pădurii Potmolul Seria XIV-a, jud. Brăila, proprietatea Statului, în suprafaţă de 354 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Sişeşti.**

No. 103979 din 18 Aprilie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Viezuri ş. a., jud. Sălaj, proprietatea Elena Pop de Băseşti măr. Hossu Longin, în suprafaţă de 350 ha. 9200 m. p. tratată în o serie de crând cu revoluţia normală 35 ani şi una serie cu tăeri succesive şi revoluţia 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Lerescu, jud. Făgăraş, proprietatea Pr. Ilie Piso, în suprafaţă de 414 ha. 3600 m. p. tratată în o serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia normală 60 ani şi una serie de protecţie tratată în codru grădinărit cu exploatabilitateaa fizică. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Sişeşti.**

No. 116600 din 4 Mai 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Oşand, jud. Bihor, proprietatea comunei Oşand, în suprafaţă de 617 ha. 7500 m. p. Regimul crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Gepiş, jud. Bihor, proprietatea comunei Gepiş, în suprafaţă de 279 ha. 7400 m. p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Ploşcuţeni-Nicolau, jud. Tecuci, proprietatea I. Nicolau, în suprafaţă de 564 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Tăure, jud. Someş, proprietatea comunei Sintereag, în suprafaţă de 197 ha. 0500 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Purcăreanca, jud. Muscel, proprietatea Pr. V. Niculescu ş. a., în suprafaţă de 158 ha. 7600 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 aniş Revizuirea după 12 ani.

f) Regulamentul de exploatarea pădurii Pârâul Rece şi Frăsinet, jud. Argeş, proprietatea Smaranda I. M. Pristavu, în suprafaţă de 110 ha. 7600 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Revizuirea regulamentului de exploatarea pădurii Cuparu, jud. Dâmboviţa, proprietatea eJan Chintescu, în suprafaţă de 92 ha. 4000 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Sişeşti.**

No. 116601 din 4 Mai 1938.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Mijloc Tihu-Peştilor, jud. Mureş proprietatea Soc. Anon. pt. Industria Forestieră din Reghin, în suprafaţă de 2110 ha. 3300 m. p. Regim şi tratament codru ras. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ciovârnăşani, jud. Mehedinţi, proprietatea Graziella Missir, în suprafaţă de 489 ha. 5100 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 24 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Cuciurul Mic, jud. Cernăuţi,

proprietatea Nicolae Romaşcan ş. a., în suprafaţă de 188.04 ha. pădure curată. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea dujă 20 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Sişeşti.**

No. 116602 din 4 Mai 1938.

---

a) Amenajamentul pădurilor ocolului silvic Tigheci, jud. Cahul, proprietatea Statului, în suprafaţă de 9958 ha. 6600 m. p. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia normală 108 ani, 5 serii de crâng cu revoluţia normală 30 ani şi 2 serii de crâng cu revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ghireasca seria VII-a, jud. Covurlui, proprietatea Statului, în suprafaţă de 455 ha. 2000 m. p. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Crângul Meiului Seria I-a, jud. R. Sărat, proprietatea Statului, în suprafaţă de 382 ha. 6200 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Uzinca Seria XXI-a, jud. Brăila, proprietatea Statului, în suprafaţă de 355 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

e) Amenajamentul pădurii Racova, jud. Baia, proprietatea Statului, în suprafaţă de 61 ha. 7300 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Sişeşti.**

No. 123874 din 11 Mai 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Gheboaia, jud. Dâmboviţa, proprietatea Ana Maria Callimachii, în suprafaţă de 170 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Broasca, jud. Prahova, proprietatea Constanţa A. C. Nasopol, în suprafaţă de 89 ha. Regimul crâng. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Amenajamentul pădurii Sobod Lighet, jud. Sălaj, proprietatea comunei Irina, în suprafaţă de 49 ha. 2400 m. p. Regimul crâng. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Sişeşti.**

---

a) Amenajamentul pădurii Bocu-Mălăişte, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului Valea Mare, în suprafaţă de 169 ha. 4400 m. p. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia normală 80 ani şi una serie de crâng cu revoluţia 30 ani. Revizuirea 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Fughiu, jud. Bihor, proprietatea comunei Fughiu, în suprafaţă de 103 ha. 9500 m. p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Sişeşti.**

No. 135690 din 23 Mai 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Horgeşti, jud. Bacău, proprietatea George Strat, în suprafaţă de 864 ha. 8000 m. p. Regimul crâng. Revoluţia normală 24 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Surduc, jud. Sălaj, proprietatea comunei Surduc, în suprafaţă de 196 ha. 5705 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Dumbrava, jud. Someş, proprie-

tatea comunei Piatra, în suprafaţă de 93 ha. 2500 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dâmbul Tăului, jud. Severin, proprietatea comunei Nemeşeşti, în suprafaţă de 52 ha. 9500 m. p. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Plopişul Ciplonat, jud. Sălaj, proprietatea Bis. gr. ortod. din Bodia, în suprafaţă de 43 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Valea Zalhei, jud. Sălaj, proprietatea Bis. gr. cat. din Cristolţ, în suprafaţă de 34 ha. 3500 m. p. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Cheşchebecul, jur. Fălciu, proprietatea Eugen A. Mitache, în suprafaţă de 23 ha. 6200 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 an. Revizuirea după 3 ani.

h) Amenajamentul pădurii Fundul Elanului-Urlaţi, jud. Fălciu, proprietatea Gheorghe A. Mitache, în suprafaţă de 22 ha. 8000 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Sisești.**

No. 135691 din 23 Mai 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Frunzăneşti, jud. Ilfov, proprietatea Casei Şcoalelor, în suprafaţă de 123 ha. 4500 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 33 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Tovarniţa, jud. Storojineţ, proprietatea Gh. Bursuc, în suprafaţă de 33 ha. 7100 m. p. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Sadvesta, jud. Storojineţ, proprietatea Foca şi Matrona Huzoc, în suprafaţă de 33 ha. 1500 m. p. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Sisești.**

No. 135692 din 23 Mai 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Bahna, jud. Storojineţ, proprietatea Comunei Bahna, în suprafaţă de 128 ha. 5400 m. p. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Cosoba, jud Ilfov, proprietatea Elena Bogdan şi M. I. Grădişteanu, în suprafaţă de 99 ha. 1500 m. p. tratată în 2 serii de crâng cu revoluţia normală 9 şi 5 ani. Revizuirea după 20 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Sisești.**

No. 135693 din 23 Mai 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Peştere, jud. Severin, proprietatea Soc. An. Industria Asfalt şi var din Căvăran, în suprafaţă de 830 ha. 5600 m. p. Regimul crâng compus. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Sisești.**

No. 135694 din 23 Mai 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Grigoreşti lot. II, jud. Botoşani, proprietatea Gh. I. Miclescu, în suprafaţă de 115 ha. 0100 m. p. Regim

şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Maximeţ, jud. Rădăuţi, proprietatea Reicolo N. ş. a., în suprafaţă de 44 ha. 4600 m. p. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Sişeşti.**
No. 135695 din 23 Mai 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Siştarovăţ, jud. Timiş Torontal, proprietatea Statului, în suprafaţă de 6632 ha. 1800 m. p. tratată în 3 serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia normală 105 ani.

b) Amenajamentul pădurii Galben Seria VIII a, jud. Caliacra, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1421 ha. 3200 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Sişeşti.**
No. 135696 din 23 Mai 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Drăgoeşti-Pământeni, Căprioru Sturzeni Seriile IV şi V-a, jud. Dâmboviţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1897 ha. 9028 m. p. tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Drăgoeşti-Ungureni, Căprioru, Gheboeni Seria VI-a, jud. Dâmboviţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 891 ha. 7660 m. p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamenul pădurii Slătinicul Seria XIV-a, jud. Mehedinţi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 635 ha. 0953 m. p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Schitul Duca Costuleni Seria VIII-a, jud. Iaşi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 630 ha. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 35 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Prisecani-Moreni, jud. Iaşi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 617 ha. 7000 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Călugăreanca, jud. Romanaţi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 447 ha. 8900 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Aroneanu-Cârlig Seria IV-a, jud. Iaşi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 359 ha. 0700 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Coropceni Seria IX-a, jud. Iaşi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 339 ha. 8200 m. p. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 35 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Sişeşti.**
No. 142681 din 28 Mai 1938.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Brad-Tihuleţ-Tătar, jud. Mureş, proprietatea Ion Kemeny, în suprafaţă de 925 ha. 5800 m. p. tratată în 2 serii de codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Sişeşti.**
No. 142682 din 28 Mai 1938.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eront sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (Regul. de expl.) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „STRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1938 :

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimănişteanu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari : **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Comaniciu I.
Demetrescu C. I.
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Mancilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori : **Ionescu Gh., Chercea Gh., Pallade E.**
Cenzori supleanţi : **Teodorescu St., Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

I 24913

REVISTA PĂDURILOR

2022

I 24918

IULIE - AUGUST 1938

ANUL 50, — Nr. 7-8

18 86 S.P.S.

„ASOCIATIUNII" SIBIIU

ORGANUL SOCIETĂŢII

„PROGRESUL SILVIC"

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA:

BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31, — BUCUREŞTI

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

ANUL 50, Nr. 7—8 IULIE—AUGUST, 1938

SUMARUL:

Studii:

Renta de antrepriză . . . . . I. Lungu
Apariția cancerului laricei în România . . . . Anton Rădulescu

Referate -- Comentarii:

Munca în gospodăria forestieră . . . . . Andrei Mălăescu
Lemnul de fag pentru celuloză . . . . . I. Moldovanu-junior
Noua procedură penală și forța probantă a proceselor-verbale de flagrant delict silvic . . . . . I. Florescu

Problemele zilei:

Sortarea materialelor lemnoase

Contribuțiuni la îmbunătățirea condițiunilor de sortarea materialelor . . . . . I. Lungu
Sortarea materialelor în exploatările forestiere . . I. Bancu
Scurtă privire asupra sortării materialului lemnos în exploatarea forestieră . . . . . Alex. Ivănescu

Material documentar:

O insulă de tisă pe dealurile Hârlăului . . . . . At. Haralamb, și N. Caliniuc
Proiect de cod silvic.

Cronica — Recenzii — Revista Revistelor — Informațiuni — Societatea „Progresul Silvic“ — Note — Necrolog — Publicații.

SOMMAIRE.

Études:

Le prix sur pied du bois exploité par entreprise I. Lungu
Apparition du chancre du mélèze en Roumanie . . . . . A. Rădulescu

Rapports-Commentaires:

Le travail dans l'exploitation forestière . . . A. Mălăescu
Le bois de hêtre pour cellulose . . . . . I. Mold.-jun
La nouvelle procédure pénale et la force probante des proces-verbaux de flagrant délit forestier . . . I. Florescu

Problèmes à l'ordre du jour:

La classification des matériaux bois.

Matériel documentaire:

Une île d'if dans les collines de Hârlău . . . At. Haralamb și N. Caliniuc
Projet d'un nouveau code forestier . . . . . *

Cronique — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Société „Progresul Silvic — Notes — Nécrologie — Publications

INHALT.

Abhandlungen:

Des Stockpreis des durch Unternehmung exploatirten Holzes . . . . I. Lungu
Das Erscheinen des Lärchenkrehses in Rumänien . . . . . A. Rădulescu

Mitteilungen:

Die Arbeit in den Waldbetrieb . . . . . A. Mălăescu
Das Buchenholz für Zellulosefabrication . . I. Mold.-jun.
Das neue Straffverfahrengesetz und die Beweiskraft des aufgenommenen Protokoll im Falle eines frischen Forstfrevels . . . . I. Florescu

Tagesfragen:

Die Sortierung des Holzmaterials.

Kleine Angaben:

Eine Eibeinsel auf den Hügeln von Hârlău . At. Haralamb și N. Caliniuc
Entwurf eines neuen Forstgesetzes . . . *

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Nachruf — Verein „Progresul-Silvic“

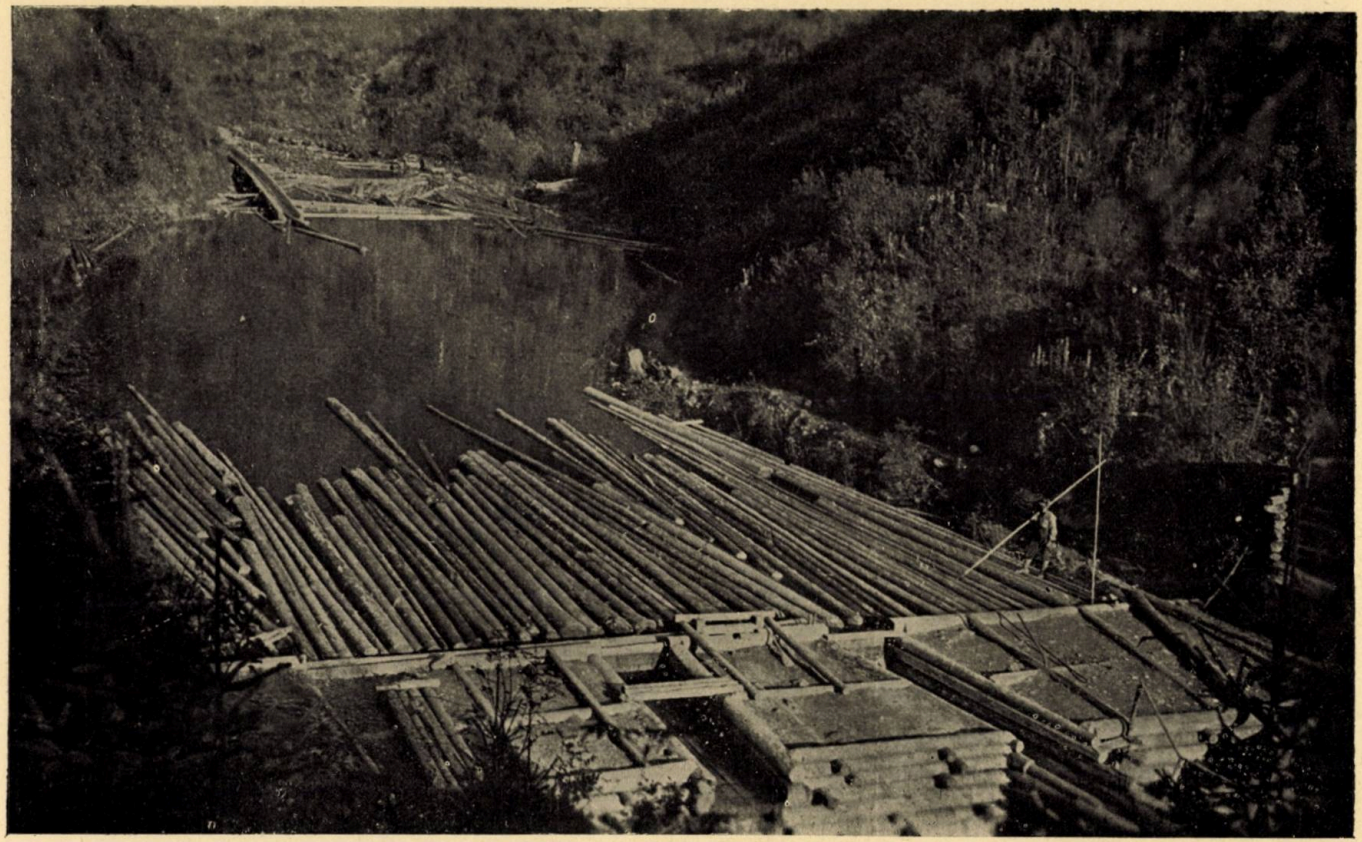

Clișeu V. Ițoaie

Ocolul silvic Valea Râului. Canalul de apă Făina cu stăvilarul Nr. 1
Cantonnement forestier de Valea-Râului. Le chenal de flotage de Făina avec l'écluse Nr. 1.
Die Wasserriese von Făina mit der Schleuse No. 1.

1990
97
- IUL. 2005

Clișeu V. Ițoaie

Ocolul silvic Valea-Râului. Canalul de apă Făina.
Cantonnement forestier de Valea-Râului. Le chenal de flotage de Făina.
Forstrevier Valea-Râului. Wasserriese von Făina.

S T U D I I

RENTA DE ANTREPRIZĂ

Analiza formulei folosită de CAPS.

de Ing. I. LUNGU

Am arătat într'un număr trecut al revistei [1]), formula folosită în prezent de CAPS. pentru calculul valorii rentei de antrepriză, care este:

$$r = 0{,}66\ P - 0{,}71\ K_1 \qquad (1)$$

In aceasta, **P** reprezintă preţul pe piaţa de desfacere — inclusiv taxa pe cifra de afaceri — iar $\mathbf{K_1}$ cheltuelile totale de exploatare, transport, industrializare şi vânzare — inclusiv dobânzile aferente lor.

La stabilirea formulei s'au admis următoarele cote, pentru elementele luate în calcul:

18,6% impozitul agricol şi zecimile adiţionale
7 % taxă de timbru şi impozitul proporţional
10 % dobânda la capitalul învestit
5 % beneficiu la capitalul învestit
16 % impozitul comercial la beneficiu şi zecimile adiţionale
3 % taxa pe cifra de afaceri.

Să analizăm mai în amănunt această formulă.

Reprezentând-o grafic, avem dreapta oblică din graficul ce urmează.

1) I. Lungu: Revista Pădurilor Nr. 6, 1938, pag. 561—577.

39792

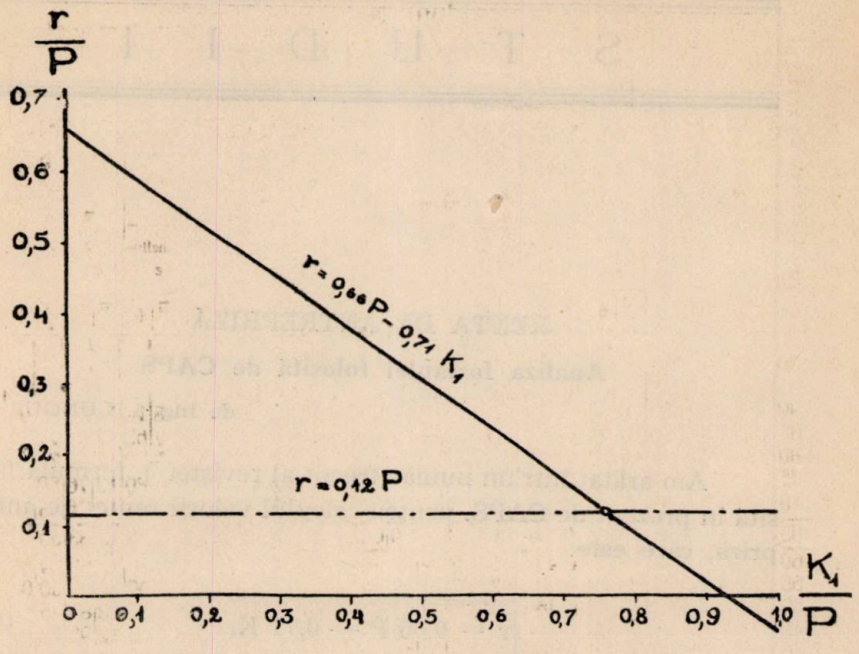

Descompunând prețul de vânzare în elementele lui componente, în ipoteza că are valoarea de 100 lei, iar că cheltuelile variază dela 0—100 lei, găsim datele din tabloul Nr. 1.

Menționăm că cheltuelile de exploatare, notate în formulă cu K_1, au fost defalcate în tablou (ultimele coloane) în cheltueli nete — fără dobânzi — iar dobânzile s'au trecut într'o coloană specială, alături de coloana dobânzilor acordate pentru capitalul învestit în rentă, impozite și taxe.

Prima observațiune pe care o avem de făcut asupra acestei formule este referitoare la prețul de pe piața de desfacere, dela care se pornește analiza.

Anume se consideră că acesta cuprinde și impozitul asupra cifrei de afaceri. Datorită acestui punct de vedere, putem afirma că aproape întotdeauna analizele pornesc dela un preț de vânzare mai mic cu 3%.

Intr'adevăr la orice tranzacție de materiale făcute de CAPS. prețul se înțelege întotdeauna fără impozite. Aceasta fie că este vorba de materiale vândute loco pădure în picioare, fie fasonate sau industrializate. Chiar tarifele noastre de vânzarea cherestelei, care reprezintă cea mai îndepărtată formă de

Tabloul Nr. 1

Preţul de vânzare	Cheltueli de expl. inclusiv dobânzi	Descompunerea preţului de vânzare																								Procentul impunerilor raportat la rentă
		Renta de antrepriză	Impozite şi taxe											Beneficiu şi dobânzi								Chelt. de expl. fără dobânzi				
			Agricol şi additional		Comercial după beneficiu la				timbru şi înreg.		cifra de afaceri		Total		Beneficiu la		Dobânzi la								
					rentă şi imp.		cheltueli								rentă şi imp.		cheltueli		rentă şi imp.		cheltue		Total				
P	K_1	r																						k		
Lei	Lei	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	%
100	100	negat.																								
	95	negat.																								
	90	2	10	0	39	0	02	0	65	0	17	3	—	4	23	0	15	4	09	0	26	8	10	1	60	81	90	202
	85	5	65	1	05	0	06	0	62	0	46	3	—	5	19	0	40	3	87	0	72	7	65	12	64	77	35	92
	80	9	20	1	71	0	10	0	58	0	76	3	—	6	15	0	66	3	64	1	18	7	20	12	68	7	20	67
	75	12	75	2	37	0	14	0	54	1	05	3	—	7	10	0	92	3	41	1	63	6	80	12	76	68	20	56
	70	16	30	3	03	0	18	0	51	1	35	3	—	8	07	1	18	3	19	2	09	6	3	12	76	63	70	50
	65	19	85	3	69	0	22	0	47	1	64	3	—	9	02	1	43	2	96	2	54	5	90	12	83	59	10	45
	60	23	40	4	35	0	26	0	43	1	94	3	—	9	98	1	69	2	73	3	00	5	40	12	82	54	60	43
	55	26	95	5	01	0	30	0	40	2	23	3	—	10	94	1	95	2	50	3	4	5	00	12	91	50	00	41
	50	30	50	5	67	0	35	0	36	2	53	3	—	11	91	2	20	2	28	3	91	4	50	12	89	45	50	39
	45	34	05	6	33	0	39	0	32	2	82	3	—	12	86	2	46	2	05	4	37	4	16	12	98	40	90	38
	40	37	60	6	99	0	43	0	29	3	12	3	—	13	84	2	72	1	82	4	82	3	60	12	96	36	40	37
	35	41	15	7	65	0	47	0	25	3	41	3	—	14	78	2	97	1	59	5	28	3	18	13	02	31	82	36
	30	44	70	8	31	0	51	0	21	3	71	3	—	15	74	3	23	1	37	5	73	2	70	13	03	2	30	35
	25	48	25	8	97	0	55	0	18	4	00	3	—	16	70	3	49	1	14	6	19	2	25	13	07	22	75	35
	20	51	80	9	63		59	0	14	4	29	3	—	17	65	3	75	0	91	6	65	1	80	13	11	18	20	34
	15	55	35	10	29	0	63	0	10	4	59	3	—	18	61	4	00	0	68	7	10	1	35	13	13	13	65	34
	10	58	90	10	95	0	67	0	07	4	88	3	—	19	57	4	26	0	46	7	56	0	90	13	18	9	10	33
	5	62	45	11	61	0	71	0	03	5	18	3	—	20	53	4	52	0	23	8	01	0	45	13	21	4	55	33
	0	66	—	12	27	0	76	0	00	5	47	3	—	21	50	4	77	—	—	8	47	—	—	13	24	—	—	33

comercializare, cuprind preţurile, exclusiv impozitele. Intr'un singur caz, la vânzările CAPS.-ului, valoarea se înţelege brutto — anume la export. Ori elementele din acele vânzări nu sunt folosite decât cu totul excepţional în analizele de preţuri.

Deci organele CAPS.-ului nu au curent noţiunea de valoare brută şi totdeauna când pun un preţ în analiza de preţ, pornesc dela ideea preţului fără impozite.

De altfel şi la tranzacţiile între producătorii sau industriaşii particulari şi comercianţii de lemn, de obiceiu impozitele formează un obiect aparte de preţ. In mod curent numai la tranzacţiile între comercianţi sau între comercianţi şi consumatori se foloseşte preţul brut, adică inclusiv toate taxele şi impozitele.

Pentru aceasta ar fi necesar ca la o nouă recalculare a formulei, să se introducă în ea în loc de prețul brut, prețul net.

Din grafic se vede că atunci când cheltuielile inclusiv dobânzile depășesc cota de 93% din prețul de vânzare, valorile ce se obțin pentru prețul la tulpină, sunt negative.

In mod practic, după cum se vede din tabloul Nr. 1, prețul la tulpină poate să aibă valori acceptabile, numai atunci când procentul cheltuelilor este mai mic decât 80% din prețul de vânzare. (Dacă prețul e 100 lei/mc. iar cheltuelile 80 lei/mc. valoarea rentă este 9,20 lei/mc.).

Această observație ridică problema limitelor în care formula $r = 0{,}66\,P - 0{,}71\,K_1$ este aplicabilă.

Concluzia care se desprinde este, că atunci când într'o analiză de preț procentul cheltuelilor raportat la prețul de vânzare este mai mare de 80%, trebue schimbată baza de evaluare.

Aceasta se poate face în 2 feluri: 1) Să pornim dela o altă piață de desfacere mai apropiată, sau 2) să facem o estimație din oficiu, pornind dela alte vânzări similare.

Pentru această din urmă soluție mai pledează și următoarele :

Din tabloul Nr. 1 se vede că atunci când prețul este 100 lei mc. și cheltuelile 90 lei mc., renta care ne revine este 2,10 lei mc. Ori la calculul rentei noi am admis antreprenorului că în această afacere poate câștiga 12,60 lei mc. beneficiu și dobânzi, după cum în detaliu se vede în tablou.

Deci noi pentru a încasa 2,10 lei mc. am crescut o pădure 100 ani, iar lui îi admitem ca într'un an să câștige 12,60 lei mc., bine înțeles cu riscurile lui. Deci se impune schimbarea bazei de repartiție a veniturilor între noi, ca producători și antreprenor, ca exploatator.

Din tabloul Nr. 1 se mai vede că oricare ar fi valoarea rentă, beneficiul și dobânzile acordate antreprenorului prin formulă sunt aproape egale și se cuprind în jurul valorii de 13 lei/mc., în cazul când prețul de vânzare este 100 lei/mc., sau în general 13%.

Tot din tablou, mai rezultă că, atunci când cheltuelile, inclusiv dobânzile, au valoarea de 75% din preţul de vânzare, valoarea ce ne revine nouă drept rentă, este egală cu beneficiul şi dobânzile admise să le câştige antreprenorul.

In cazul când cheltuelile de exploatare sunt zero, valoarea care revine pentru rentă este 66%, restul repartizându-se precum urmează: 21,50% impozite şi taxe, 13,24% dobânzi şi beneficiul antreprenorului.

Făcând o analiză medie pentru toate pădurile ţării, credem că s'ar găsi că procentul cheltuelilor din valoarea de vânzare ar forma cam 2/3, adică aproximativ 65%.

Cercetând această situaţie în tabloul Nr. 1 găsim următoarea repartiţie între elementele ce compun preţul:

Renta	19,35%
Impozite şi taxe	9,02%
Beneficiu şi dobânzi	12,83%
Cheltueli de expl. fără dobânzi . .	59,10%
Total . . .	100,80%
Erori de calcul	0,80%
Preţul în piaţa de desfacere . . .	100,00%

Aceste elemente ne arată în ce măsură mare, problema culturii pădurilor în ţara noastră este legată de problema exploatărilor şi a finanţelor.

In coloana ultimă a tabloului Nr. 1 am calculat procentul impozitelor şi taxelor raportat la rentă, care grevează producţia forestieră şi am găsit că el variază dela 33—202%, în mediu fiind circa 45%.

In deosebi sunt grevate pădurile cari au o valoare mică. Pentru aceasta ar trebui convins Ministerul Finanţelor să facă o degrevare a acestor păduri de impozite, la nişte cote mai echitabile. Aceasta mai ales acum când trebue să urmărim pe toate căile o refacere a domeniului nostru forestier.

Menţionăm că în impozitele de mai sus nu se înţeleg şi cele indirecte, cari grevează într'o măsură foarte mare exploatarea pădurilor, cum sunt: impozitele pe salarii, asigurări muncitoreşti, etc.

In actele de estimaţie întocmite în general de toate or-

organele CAPS.-ului preţurile unitare aplicate sunt rotunjite la lei întregi.

Astfel găsim preţuri de felul următor 213 lei mc., 79 lei mc., 21 lei mc. etc.... Se pune întrebarea dacă n'ar fi necesar să se facă o oarecare rotunjire a acestor preţuri, aşa cum se obişnueşte de ex. la CFR. unde preţurile unitare sunt fixate la 100 Kgr.

Pentru aceasta să studiem puţin formula noastră.

$$r = 0{,}66\ P - 0{,}71\ K_1$$

Să facem abstracţie de elementele care compune pe K_1 şi să analizăm aproximaţiile de estimaţie ale lui P.

Până la valoarea de 100 lei mc. nimeni nu pote avea pretenţia că poate să-l fixeze cu aproximaţie mai mare de 5 lei mc., dela 100—700 lei mc. cu o aproximaţie de 10 lei mc., iar dela 700 lei mc. în sus cu o aproximaţie de 25 lei mc.

In tarifele de vânzarea cherestelei, preţurile au o gradaţie de 25—50—75 lei mc. sau în mediu 50 lei mc.

In urma acestor împrejurări, aproximaţiile cu care vom putea obţine pe **r** sunt:

până la P = 100 lei/mc. $5 \times 0{,}66 = 3{,}30$ lei/mc. brut
„ P = 100—700 lei/mc. $10 \times 0{,}66 = 6{,}60$ lei/mc. brut
„ P = peste 700 lei/mc. $25 \times 0{,}66 = 16{,}50$ lei/mc. brut
pentru cherestea $50 \times 0{,}55 \times 0{,}66 = 18{,}22$ lei/mc. brut

Datorită rotunjirilor coeficienţilor din formulă, eroarea de calcul este de 0,74 → 0,83%.

Pe de altă parte K_1 se compune, din elementele evaluate parţial în număr de circa 26, la stabilirea cărora de asemenea se procedează cu aproximaţie.

In urma acestor împrejurări sunt de părere că renta ar trebui rotunjită întotdeauna la următoarele valori:

Până la	100 lei/mc.	din 5 în 5 lei/mc.
Dela	100—700 lei/mc.	„ 10 în 10 lei/mc.
Dela	700 lei/mc. în sus	„ 25 în 25 lei/mc.

Rotunjirile ar trebui făcute precum urmează: până la 100 lei/mc. 1 leu/mc. să se neglijeze, orice diferenţă să se majoreze la rotunjirea de 5 lei/mc. Dela 100—700 lei/mc. orice sumă depăşeşte 2 lei/mc. să se majoreze la rotunjirea de 10 lei/mc. iar dela 700 lei în sus, orice depăşeşte 10 lei/mc. să se majoreze la rotunjirea de 25 lei/mc.

O aplicaţie din care se vede importanţa practică a analizei teoretice a formulei.

CAPS.-ul a făcut mai multe contracte de vânzare pe termene lungi, în care preţul de vânzare se revizueşte la anumite perioade de timp (de ex. din 2 în 2 ani) stabilindu-se renta printr'un procent oarecare din preţul mediu de vânzarea cherestelei (de ex. 12%, adică atât cât aceasta reprezenta real în momentul când s'a încheiat contractul).

La încheerea contractului, vânzarea apărea foarte echitabilă, atât pentru CAPS. ca vânzător, cât şi pentru cumpărător.

Aplicarea practică a dovedit că lucrurile nu stau tocmai aşa. Să analizăm deci cazul:

Formula folosită de noi pentru calculul rentei este

$$r = 0{,}66\ P - 0{,}71\ K_1 \qquad 1$$

Formula folosită de contract este

$$r = 0{,}12\ P \qquad 2$$

Din graficul din faţă se văd reprezentate ambele formule. Prima este o dreaptă oblică, iar a doua una orizontală.

Punctul lor de intersecţie reprezintă momentul când s'a încheiat contractul, anume când ambele formule dau valori egale. Adică în cazul când $\frac{K_1}{P} = 0{,}76$.

Preţul de vânzarea cherestelei însă nu are o variaţie paralelă cu variaţia cheltuelilor de exploatare, transport şi industrializare. De exemplu la noi în ţară preţul mediu de vânzarea cherestelei este funcţie principală de conjunctura de pe piaţa lemnului la export şi în al doilea rând de conjuctura internă, care

variază în raport cu recolta agricolă, cu cantitatea de cherestea disponibilă spre vânzare și în raport cu viața economică generală.

Cheltuelile de exploatare, transport și industrializare sunt în funcție mai mult de indicele general de scumpete și numai într'al doilea rând de conjunctura depe piața lemnului.

Iată cum se prezenta situația într'un caz concert, raportat la anul 1937 (contractul încheiat în anul 1933):

	Anul 1933	Anul 1937	Procentul creșterii
P =	620 lei/mc.	1200 lei/mc.	93%
K_1 =	477 lei/mc.	763 lei/mc.	60%
r după formula reală	70 lei/mc.	250 lei/mc.	
r după formula convenție.	70 lei/mc.	144 lei/mc.	

Diferența în defavoarea CAPS.-ului

Rezultă deci că pentru acest caz CAPS.-ul pierde 106 lei/mc. din cauza cheii de calcul.

Dar fiindcă lemnul de cherestea se împuținează din ce în ce în țara noastră și deci valoarea lui absolută trebue să crească, încheerea unor contracte cu o asemenea bază nu poate fi decât foarte desavantajosă pentru Stat, deși în aparență pare echitabilă.

Cele expuse mai sus arată suficient necesitatea de a se studia amănunțit formula folosită pentru calculul rentei, din punct de vedere teoretic, acest studiu aducând reale foloase practice.

Der Stockpreis des durch Unternehmung exploatirten Holzes.
Le prix sur pied du bois exploité par entreprise.

Analyse de la formule utilisée par l'Administration forestière de l'Etat.

Dans le précédent cahier de cette revue, l'auteur a soumis à une ample analyse les formules employées, jusqu'aujourd'hui, par l'Administration forestière de l'Etat, en vue d'établir les prix des arbres sur pied.

Cette fois-ci, l'auteur examine en détail — au point de vue théorique et pratique — la dernière formule utilisée par la dite Administration, pour le calcul du prix des arbres sur pied, et il donne des suggestions pour son application pratique. En ce but il prend un exemple dont on peut voir l'importance de l'étude minutieuse de ce calcul pour le bois exploité par entreprise.

APARIȚIA CANCERULUI LARICEI IN ROMÂNIA

de Dr. ANTON V. RĂDULESCU

Străduințele depuse în secolul al 19-lea și chiar în al 18-lea, de silvicultura apuseană pentru a face pădurile, mai ales cele de rășinoase, să devină mai retabile prin introducerea în cultură a unor specii cu creșteri mai repezi, par, dela o

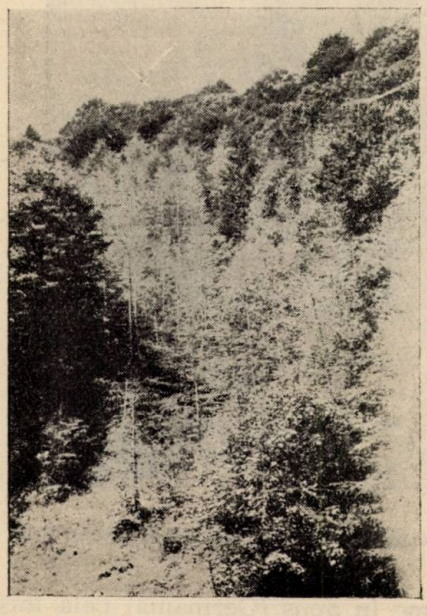

Fig. 1. — Aspectul unei porțiuni din plantația atacată.

vreme, a fi dus la rezultate mediocre. Ceea ce a contribuit la acest insucces, n'a fost greșita alegere a speciilor, nici o nepotrivită modalitate de cultură a lor, ci ivirea unor catastrofe ca: atacuri de insecte, boli cryptogamice, multe din ele necunoscute până atunci. Lipsa de cunoaștere a felului de

viață a ciupercilor, a îngreunat mult de tot combaterea. Chiar azi când multe din aceste ciuperci sunt cunoscute în amănunt, totuș nu s'au găsit mijloace eficace de combatere, cel puțin ca arborii să ajungă a fi proprii unei valorificări chiar minimale.

Intre boalele cu caracter distrugător al pădurilor de rășinoase găsim alături de rugina veziculoasă a pinului (Peridermium pini), căderea (roșeața) acelor la pin (Lophodermium pini) și cancerul laricei (Peziza Wilkommii).

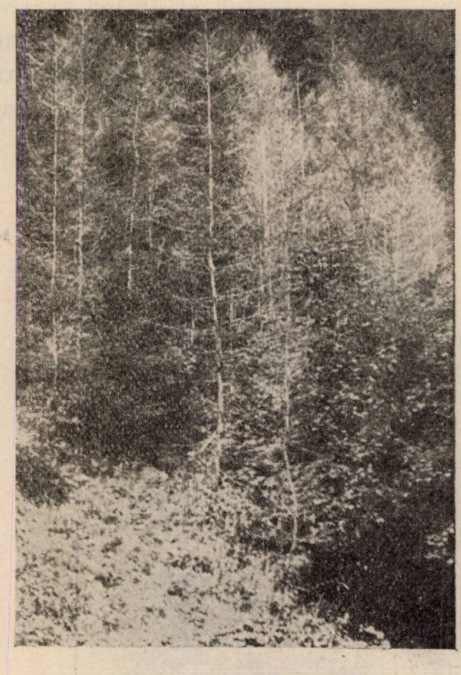

Fig. 2. — Aspectul unei alte porțiuni din plantația atacată.

A fost o vreme în apus (Germania) pela începutul secolului trecut, când cultura laricei începuse să ia un mare avânt. Stejarul rășinoaselor, cum se mai numește laricea, pentru lemnul său frumos și durabil, făcea modă atunci. La acest entuziasm a contribuit mult și faptul că ea crește în tinerețe foarte repede. Când aceste arborete au ajuns la vârsta de 25—40 ani, s'a băgat de semă că ele sunt minate de cancer. Multe din ele s'au uscat complect în scurtă vreme. A trebuit să treacă mult timp până ce s'a aflat care este cauza acestei boli. Despre ul-

timile cercetări asupra cancerului laricei ne-am ocupat într'un număr trecut al revistei [1]).

Cu acea ocazie am scris că şi la noi a fost un timp de entuziasm pentru larice. Din acest entuziasm au rezultat acele mici arborete, unele curate, altele în amestec cu pin, sau molift, depe Valea Prahovei etc. Incheiam atunci, acea notiţă, cu afirmaţia îmbucurătoare că la noi, până în acest moment, nu se cunoşteau cazuri de uscare a laricei din cauza cancerului.

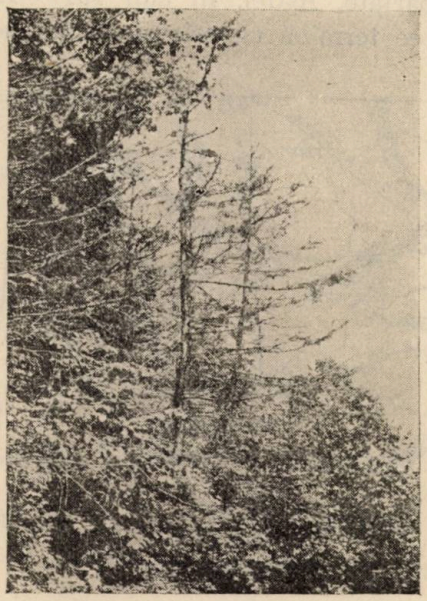

Fig. 3. — Un larice pe jumătate uscat. Se vede că frunzişul mai este verde numai la mijlocul coronamentului.

Astăzi însă, lucrurile par că stau altfel. Cele ce urmează ne va arăta că şi laricea cultivată dela noi nu este cruţată de această nimicitoare boală.

Printre anii 1890—1914 a existat un curent puternic de reîmpădurirea văii superioare a Prahovei începând dela Comarnic până la Predeal. Acest curent nu a fost numai la Stat, Eforie, Casa Regală şi Domeniul Coroanei, ci şi la marele proprietar particular din acea regiune, Gh. Gr. Cantacuzino. Cu-

1) Rev. Pădurilor, No. 1, 1937, pag. 41—43.

rentul de reîmpădurire era pornit din dorința și nevoia de înfrumusețare a stațiunilor climaterice care începuse să fie tot mai mult vizitate de viligiaturiști.

Speciile întrebuințate la aceste lucrări au fost exclusiv rășinoasele. Foarte rare sunt cazurile când s'a folosit, pentru fixarea unor coaste, aninul alb. Dintre rășinoase cel mai mult a fost plantat moliftul, fie singur, fie în amestec de cele mai multe ori cu pinul silvestru, pinul negru și laricele.

După ce mai întâi s'au reîmpădurit părțile situate în apropierea stațiunilor climaterice, s'a trecut la reîmpădurirea locurilor mai îndepărtate. Astfel, în anii 1911—12, Gh. Gr. Cantacuzino, după ce termină cu reîmpădurirea poenilor din

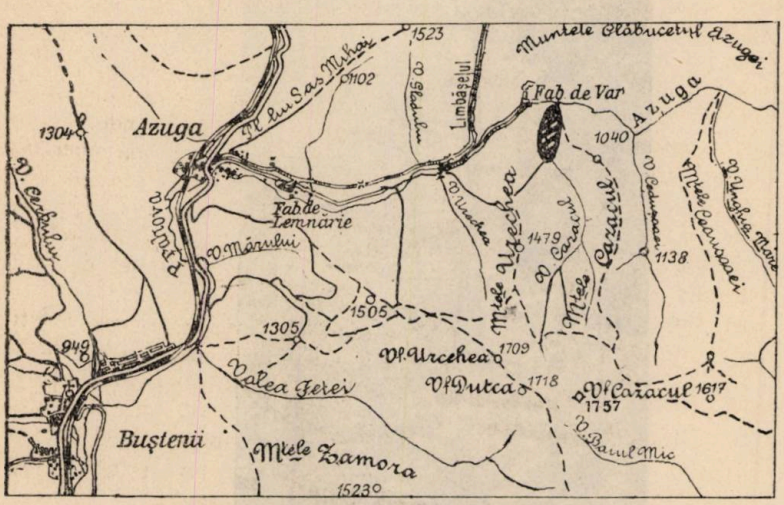

pădurea Zamora situată pe partea stângă a Prahovei, în dreptul comunei Bușteni, trece la reîmpădurirea poienilor dela pădurea Urechea, aflată pe valea Azugei.

Considerentele pentru care s'a făcut aici reîmpăduriri nu mai erau de ordin estetic cum a fost cazul la pădurea Zamora, ci numai pentru mărirea productivității solului, în majoritate, și într'o măsură din dorința proprietarului de a-și vedea pădurile bine îngrijite.

Pădurea fiind situată între 1000 și 1400 m. altitudine, deci în regiunea moliftului, specia care s'a folosit pentru reîmpădurire a fost moliftul. In chip foarte restrâns s'a întrebuințat

laricea pentru fixarea unei coaste surpătoare. Această plantaţie, bine reuşită, este astăzi prada cancerului, care o va distruge în câţiva ani.

*

Pentru identificarea locului unde se află plantaţiunea, alăturăm o schiţă a regiunei. Privind această schiţă putem vedea că după ce am trecut de comuna Azuga, urmând pe valea cu acelaş nume, după ce am lăsat în urmă fostul fierăstrău Schiel, cimitirul şi pepiniera forestieră a Domeniului Coroanei, ajungem la cariera de piatră pentru ciment depe muntele Urechea, proprietatea d-nei Alexandra B. Catargi. Ceva mai sus de carieră, vine de se uneşte cu valea Azugei, în unghiu aproape drept, valea Cazacul formând hotarul între muntele Urechea şi muntele Cazacul, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile.

Pe această vale, la 3—400 m dela punctul de confluenţă, se găseşte plantaţiunea de larice. Suprafaţa pe care se întinde plantaţia o putem aprecia cam la mai bine de 1 ha. Ea are forma unei fâşii cu lăţimi variabile între 20—50 m şi lungă de 300 m. Marginea de jos a fâşiei se sprijine pe marginea văii.

Terenul este în pantă ridicându-se pe alocuri până la 50—60%. Panta s'a tot accentuat cu vremea din cauza eroziunei dela bază, a apei, ceea ce a făcut să se tot surpe pământul mereu şi să se despădurească. Scopul plantărei cu larice, după ce apa s'a mai abătut din această pantă, a fost tocmai pentru a servi ca specie pionieră. Laricea este pentru coastele, unde s'a ajuns a se împiedica surparea pământului, în regiunea de munte, o specie ce în foarte scurt timp acoperă solul. Cum nu are un frunziş prea des, în umbra lui se poate uşor instala alte specii chiar mai de lumină, cum este moliftul. Se poate vedea azi cum sub larice a venit fagul, moliftul şi alte specii.

Altitudinea, aşa cum rezultă din harta Statului Major şi din măsurarea cu altimetru aneroid, este de 1050 m.

Formaţiunea geologică este cretacicul; aşa zisele straturi de Sinaia amestecate cu marne calcaroase bune pentru fabricarea cimentului. Fabrica de ciment Azuga îşi procură piatra necesară fabricaţiei, din cariera situată în spatele plantaţiei. Pe schiţa de plan ce alăturăm cariera se găseşte însemnată sub numele de Fabrica de Var. In timpul când s'a făcut ridicarea topografică se găsea aici şi o fabrică de var hidraulic care astăzi nu mai există.

Pătura de sol este superficială, în majoritate amestecată cu pietriş şi pietre mai mari. In porţiunile mai aşezate stratul de pământ este mai gros.

Dela întemeerea plantaţiei, au venit din apropiere mai multe specii, mai ales pe margine şi'n unele locuri au pătruns chiar mai înăuntru. Din speciile importante întâlnim molift şi fag printre care se mai amestecă câte un paltin de munte, ulm şi scoruş. In părţile de jos ale plantaţiei, situate aproape de marginea apei se întâlneşte abundent, aninul alb. Destul de des se găsesc arbuştii: Lonicera xylosteum, Ribes grossularia, Spirea ulmifolia.

Vârsta actuală a plantaţiei ar fi de 28 ani.

Înălţimile maxime atinse, până ce boala a început, sunt la exemplarele mai frumoase, de 12 m. Comparativ cu alte plantaţiuni din regiune, aceste înălţimi sunt destul de modeste.

Nici în grosime creşterea n'a fost prea activă. Ca diametre mai mari am găsit, 18 cm. Cele mai multe diametre sunt cuprinse între 10—14 cm.

*

Prima dată când s'a observat uscarea laricei a fost în anul 1934 [1]). Judecând, azi, după ce au trecut patru ani dela data apariţiei boalei, atacul pare a fi foarte intens. Numărul exemplarelor uscate complect sunt în proporţie de peste 60%. Anul trecut când am văzut pentru prima oară plantaţia se găsea un număr mai mare de exemplare sănătoase, adică cu un frunziş mai bogat, căci altfel mai toate erau atacate. Dacă ciuperca îşi menţine intensitatea atacului, credem că'n maximum 3 ani se vor usca în întregime toţi arborii.

Boala a început mai întâi în părţile de jos ale coroanei şi spre periferia ei. La cei mai mulţi arbori atacaţi se vede că boala începe dela lujerii anuali, deoarece aceştia îşi pierd complect acele.

Odată cu lujerii anuali boala cuprinde şi vârful arborelui, aşa că un arbore bolnav se prezintă cu marginile coroanei uscate sau pe cale a se usca, şi'n mijlocul său se mai găseşte un slab frunziş verde. Pe ramurile verzi se pot vedea secreţiuni de răşină în jurul a mici răni făcute în coaje. La un exemplar aflat pe marginea pârâului, complect uscat, am găsit şi fructificaţiile ciupercei.

Studiile făcute de prof. Münch asupra evoluţiei boalei şi mai cu seamă asupra împrejurărilor cari contribuesc la răspândirea ei, l'au condus la concluzia că este mai mult o chestie de provenienţă a seminţelor, sau mai exact o chestie de rasă. Prof. Münch vede uscarea plantaţiunilor de larice din Germania ca o consecinţă a faptului că s'a cultivat laricea provenită din staţiuni înalte în staţiuni mult mai joase. Se ştie că cea mai mare parte din sămânţa de larice cu care s'au creiat multe

1) Multe din datele privind acest articol mi-au fost comunicate de tatăl meu care a făcut această plantaţie.

din plantaţiunile de larice, fie în Germania, fie chiar la noi, provine din Tirol.

Dacă admitem explicaţia prof. Münch, cazul de faţă este o confirmare a constatărilor făcute asupra provenienţei seminţei. Din cele aflate, sămânţa din care s'a făcut plantaţia dela Urechea, a fost procurată dela Casa de seminţe Jeunewein din Innsbruk. Nu încape nici o îndoială că sămânţa era din Tirol, adică dela altitudini de 1600 m. în sus. Faptul că staţiunea în care s'a cultivat este numai la 1050 m. altitudine, a putut să fie cauza care a contribuit la apariţia ciupercei.

Das Erscheinen des Lärchenkrehses in Rumänien.

Apparition du chancre du mélèze en Roumanie.

L'auteur signale l'apparition du chancre dans les plantations de mélèze effectuées, il y a 25—40 ans, dans la partie supérieure de la vallée de Prahova.

Quant à la cause de cette maladie, l'auteur embrasse l'oppinion du prof. Münch qui la considère comme la conséquence de l'emploie des graines des hautes stations dans des régions beaucoup plus basses. La semence de mélèze qui a donné les plants utilisés dans les plantations de la Vallée de Prahova, provient de Tirol, station beaucoup plus haute que celle qui constitue l'objet de cette étude.

REFERATE—COMENTARII

MUNCA ÎN GOSPODĂRIA FORESTIERĂ

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU

In gospodăria forestieră, forţele naturale, cari iau parte la actul asimilaţiei clorofiliene şi al creşterii, singure nu pot da naştere la nici o producţiune în sensul strict economic al cuvântului.

Pentru a ajunge la o producţiune de bunuri menite a servi la satisfacerea nevoilor omeneşti, trebue să mai concure la acţiunea forţelor naturale şi munca braţelor omului, în care am considerat înglobat şi capitalul, acesta din urmă fiind tot un produs al muncii.

Ca în orice altă exploatare şi întreprindere industrială, aşa şi în gospodăria forestieră, rezultatul producţiunii depinde de cantitatea, rutina, destoinicia, isteţimea şi de modul de întrebuinţare a braţelor de muncă.

Cantitatea de muncă întrebuinţată în gospodăria forestieră depinde de gradul de intensitate al gospodăriei, care la rândul ei este condiţionată de densitatea populaţiei, de gradul de desvoltare a industriei şi de preţul lemnului.

Diverşi autori ne dau următoarele date relative la cantitatea de muncă întrebuinţată în gospodăria forestieră la fiecare Km^2 = 100 ha (în regimul codrului):

Hundeshagen: 235 zile de lucru

Fohr. v. Berg, în regiunea Tharandt: 567 zile

„ „ „ „ „ Kupferhütte: 925 zile

Bernhardt { 625 zile de lucru
49 zile de cărăuşi

Alţi autori exprimă în bani munca întrebuinţată la ha în gospodăria forestieră.

Astfel, după Danckelmann cheltuelile avute cu tăierea pădurii, cu lucrările culturale şi cu lucrările de construire

și de întreținere a drumurilor, repartizate pe ha și pe an, au fost în anul 1880 următoarele:

In	Prusia:	5,2 M. pe ha și pe an
„	Saxonia:	6,5 „ „ „ „ „ „
„	Alsacia și Lorena:	9,1 „ „ „ „ „ „
„	Würtenberg:	12,6 „ „ „ „ „ „
„	Baden:	13,2 „ „ „ „ „ „

Iar după comunicările statistice ale D-rului Schwappach, aceleași cheltueli (exploatare, cultură, drumuri) pe ha. referitoare la pădurile germane și la anii economici 1909, 1910 și 1913, au fost:

In anii	1909	1910	1913
In Prusia:	10,82 M.	11,47 M.	— M.
„ Bavaria:	16,71 „	16,35 „	18,08 „
„ Würtenberg:	20,17 „	20,31 „	— „
„ Saxonia:	20,29 „	20,25 „	21,33 „
„ Baden:	23,54 „	24,34 „	24,03 „
„ Hessen:	22,86 „	22,23 „	21,65 „
„ Alsacia și Lorena:	13,38 „	13,57 „	14,41 „

In datele de mai sus nu sunt cuprinse și cheltuelile de administrație.

După H. Weber*) cheltuelile de exploatare și de administrație pentru pădurile germane, repartizate la ha., au fost în 1909 următoarele:

In	regiunea	Königsberg	25,18 M.
„	„	Danzig	16,36 „
„	„	Postdam	22,71 „
„	„	Stettin	17,88 „
„	„	Posen	16,57 „
„	„	Breslau	27,53 „
„	„	Magdeburg	19,37 „
„	„	Schleswig	23,41 „
„	„	Hannover	31,47 „
„	„	Arnsberg	27,67 „
„	„	Wiesbaden	36,12 „
„	„	Koblenz	31,74 „

*) H. Weber: Handbuch der Forstwirtschaft. vol. I.

Din datele de mai sus rezultă până la evidenţă în ce măsură variază cheltuelile la ha în gospodăria forestieră, în raport cu densitatea populaţiei, cu gradul de desvoltare a industriei şi cu preţul lemnului, după natura oraşelor înşirate mai sus.

Considerând datele de mai sus, ca referindu-se la cea mai intensivă gospodărie forestieră din Europa, cea germană, vom da în cele ce urmează numărul zilelor de lucru întrebuinţate pe domeniile Societăţii Reşiţa din Banat, pentru anii 1931—1937, precum şi cheltuelile de exploatare şi de administraţie la ha., căutând să tragem concluzia, din comparaţia acestor date, în ce măsură se apropie gospodăria forestieră de pe aceste domenii, de cea germană.

SITUAŢIA

şi a zilelor lucrate pe Dome

Ocolul	Cărăuşi		Cărbunari		Stânjenari		Lucrări la vie		Vărăria Colţan		Ferăstraie	
	muncitori	zilele	muncitori	zilele	muncitori	zilele	muncitori	zilele	muncitori	zilele	muncitori	zilele
Dognecea	349	4555	—	—	554	8748	—	—	—	—	—	—
Bocşa Română . .	882	6391	—	—	436	5962	—	—	—	—	—	—
Vie Tirol-Ramna .	—	—	—	—	—	—	1 89	14105	—	—	—	—
Bocşa Montană .	709	13528	—	—	1132	22588	—	—	—	—	—	—
Vărărie Coltan . .	72	1074	—	—	—	—	—	—	1413	26672	—	—
Ferestrău Vasiova .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	606	12096
Reşiţa ocol . . .	114	17818	21	473	1425	28983	—	—	—	—	—	—
„ dep. de lemne	97	1791	—	—	1	30	—	—	—	—	—	—
Văliug Ocol . . .	501	5072	11	147	1297	18805	—	—	—	—	—	—
„ Ferestrău . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	153	2495
Oraviţa	465	8934	—	—	845	14106	—	—	—	—	—	—
Anina Ocol . . .	1237	17229	—	—	4629	75758	—	—	—	—	—	—
„ dep. de lemne	35	589	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ferestrău .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	686	14162
„ C. F. S. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sasca	958	8110	—	—	1255	17257	—	—	—	—	—	—
Moldova Ocol . .	1213	11403	—	—	1267	23606	—	—	—	—	—	—
„ Vie . . .	103	1068	—	—	17	486	—	—	—	—	—	—
Total . . .	7765	97652	32	620	12858	216329	1489	14105	1413	26672	1445	28753

Pentru a arăta diversitatea muncii pe aceste domenii, în partea stângă a tabloului, s'au specificat zilele lucrate pentru anul 1937, după diversele specialităţi.

Dacă raportăm numărul acestor zile lucrate la suprafața totală a domeniilor, care se compune din:

88.245 ha păduri
3.351 „ fânețe
1.270 „ pășuni
2.090 „ improductive
457 „ arături
350 „ locuri de casă, grădini, intravilane
51 „ pometuri
65 „ vii
157 „ luminișuri

Total: 96.046 ha,

MUNCITORILOR
niile Soc. „Reșița“ în anii 1931—1937.

C. F. S. Anina		Lucrări diverse		Total în anul						
				1937	1936	1935	1934	1933	1932	1931
muncitori	zilele	muncitori	zilele	muncitori	zilele lucrate					
—	—	1136	12046	2039	25349	35582	18058	22923	23889	17567	14279
—	—	183	21117	3153	34470	32983	32280	23340	21196	13473	20657
—	—	—	—	1489	14103	16211	13491	9887	7718	5994	7197
—	—	1337	19062	3178	55178	53964	44536	52029	49627	27300	20650
—	—	—	—	1485	27746	21037	13547	12179	11061	12450	12474
—	—	—	—	606	12036	13749	11620	6507	17879	7461	—
—	—	4956	104389	7546	151663	154329	105853	82023	69757	92008	145249
—	—	1320	26843	1418	28664	23827	17525	17244	24737	31851	37352
—	—	2061	28551	3870	52575	68071	52251	48563	36254	47038	71902
—	—	—	—	153	2495	3249	700	1252	178	934	932
—	—	2309	41300	3619	64340	75397	50343	27226	24119	25854	26699
—	—	2469	35137	8335	128424	117051	106698	108 65	98103	82533	83455
—	—	287	6313	322	6902	7009	7558	7291	5579	6794	10910
—	—	—	—	686	14162	17581	20485	22700	19120	43748	17213
2119	38141	—	—	2119	38141	28776	28621	27967	23028	22495	20056
—	—	842	9177	3055	34544	41717	36573	44002	35549	35476	25110
—	—	3019	39731	5559	74830	88267	74137	88436	119264	83423	56296
—	—	1906	27751	2026	29305	27039	34989	36982	26423	21424	21249
2119	38141	23537	371717	50658	793989	825839	670165	640116	613481	578159	591680

constatăm, că în ultimii 7 ani, munca întrebuințată pe domeniile Soc. Reșița a fost pentru fiecare ha și pe an:

In anul 1931: 616 zile la Km^2 = 100 ha
„ „ 1932: 602 „ „ „ „ „
„ „ 1933: 639 „ „ „ „ „
„ „ 1934: 667 „ „ „ „ „
„ „ 1935: 698 „ „ „ „ „
„ „ 1936: 859 „ „ „ „ „
„ „ 1937: 826 „ „ „ „ „

Din comparaţia acestor date cu cele germane, rezultă că numai în pădurile din regiunea Kupferhütte, gospodăria forestieră germană este mai intensivă decât cea de pe domeniile „Reşiţa", pe când pe cea din celelalte regiuni citate a depăşit-o, apropiindu-se în ultimii ani de cea din Kupferhütte.

Aceste date ne mai arată că dela 1931 încoace, gradul de intensitate al gospodăriei forestiere de pe domeniile Soc. Reşiţa a sporit continuu. Explicaţia sporirii intensităţii gospodăriei forestiere de pe aceste domenii rezidă în faptul că şi exploatările uzinelor metalurgice din Reşiţa ale aceeaşi Societăţi s'au intensificat în aceeaşi măsură. Ori principalul consumator al produselor forestiere de pe aceste domenii sunt uzinele şi muncitorii lor.

Să vedem acum, cum se prezintă caracterizarea în bani a intensităţii gospodăriei forestiere de pe Domeniile Soc. Reşiţa.

Cheltuelile de exploatare şi de administraţie au variat în ultimii 7 ani după cum urmează:

In anul 1931: 38.282.534 Lei
„ „ 1932: 33.961.341 „
„ „ 1933: 28.408.529 „
„ „ 1934: 30.047.435 „
„ „ 1935: 33.247.161 „
„ „ 1936: 41.647.291 „
„ „ 1937: 44.578.191 „

Observăm că în aceste cifre nu se cuprinde şi regia Direcţiunii Generale a Soc. Reşiţa.

Din variaţia acestor cheltueli, se observă şi felul cum a evoluat şi cum s'a stins criza economică dinainte de 1935, precum şi influenţa exercitată de ea asupra intensităţii gospodăriei forestiere.

Repartizând aceste cheltueli la suprafaţa totală a domeniilor, ajungem la următoarea cheltuială la ha:

In anul 1931: 399 Lei pe ha
„ „ 1932: 355 „ „ „
„ „ 1933: 296 „ „ „
„ „ 1934: 312 „ „ „
„ „ 1935: 346 „ „ „
„ „ 1936: 435 „ „ „
„ „ 1937: 464 „ „ „

Comparînd aceste cifre cu cele germane, rezultă că în Germania cheltuelile de exploatare şi de administraţie sunt de două ori până la de trei ori mai mari decât la noi, din cauză că acolo muncitorii şi funcţionarii având un standard de viaţă mai ridicat decât la noi, sunt mai bine plătiţi. Deasemenea şi valoarea lemnului este mai mare, decât la noi, din cauza caracterului industrial al ţării şi din cauza densităţii mai mari a populaţiei.

*

Am amintit însă, la începutul acestui studiu, că rezultatul producţiunii nu depinde numai de cantitatea braţelor de muncă întrebuinţate, ci şi de rutina, destoinicia, isteţimea şi de modul de întrebuinţare a acestora.

Pe de altă parte ştim din ştiinţele economice, că o întreprindere, spre a prospera, trebue să caute un îndoit scop:

a) Satisfacerea clienţilor săi;

b) Satisfacerea personalului său; adică satisfacerea fiecărui agent al întreprinderii considerat aici nu ca producător, ci ca consumator, şi trebuind, graţie remuneraţiei muncii sale, să-şi împlinească viaţa sa de om, de cap de familie, de cetăţean, şi satisfacerea generală a întreprinderii considerată ca un întreg ce trebue să vieţuiască asigurându-şi brevete fecunde, furnizori serioşi, o clientelă stabilă şi rezerve pentru zile grele.

Cu alte cuvinte, să caute a vinde ieftin şi a plăti lefuri mari.

Acest dublu scop nu poate fi atins, decât căutând a face întreprinderea cât mai eficientă*).

*) S. Wilbois: Şeful de întreprindere. Funcţiunea şi persoana sa.

Un agent, mașină sau om, individ sau grup, se numește eficient când lucrează cu un mare randament.

La om randamentul depinde de rutină, dibăcie și de faptul dacă fiecare este pus să execute muncile pentru care prezintă cele mai multe înclinații, adică de faptul dacă lucrează după o rațională diviziune a muncii.

*

Pentru ca patronul unei întreprinderi să poată face munca lucrătorilor săi eficientă, nu este în interesul său și acela al culturii pădurii, ca exploatarea să se facă prin antrepriză, ci numai în regie proprie. Numai atunci poate un patron să-și formeze muncitorii rutinați de cari are nevoe, cărora să le poată impune întrebuințarea uneltelor cele mai perfecționate și adecuate muncilor respective. Numai atunci poți dispune de muncitori oricând și oriunde.

Astfel într'o regiune cu păduri întinse, unde muncitorii localnici pot găsi de lucru la pădure tot timpul anului, câștigându-și întreaga existență de aci, e mai ușor să-ți creezi muncitori permanenți rutinați și destoinici, decât într'o regiune industrială sau agricolă, cu păduri puține, unde industria și agricultura fac concurență puternică gospodăriei forestiere prin prețurile mai mari pe cari le plătesc. Aci munca forestieră este considerată ca o ocupație accesorie și durează numai câteva săptămâni. In asemenea regiuni, muncitorii sunt lipsiți complect de rutină și de destoinicie.

In asemenea regiuni este indicat a se amesteca lucrătorii localnici lipsiți de experiență cu lucrătorii forestieri permanenți și rutinați în astfel de lucrări, întrebuințând pe cei rutinați la doborît și curățat de crăci, iar pe cei fără experiență la retezat, despicat, apropiat și stivuit.

La doborît, randamentul scade proporțional cu creșterea diametrului.

In general, la lucrările de exploatare de păduri, randamentul depinde de duritatea și fizibilitatea esenței, de forma arborilor (grosime, lungime), de crăci, de consistența arboretului, de panta și de asperitățile solului (stânci, gropi, șanțuri), de felul tăierii (tăiere rasă sau succesivă), de modul de doborîre (numai cu securea sau și cu fierăstrăul), de sortimentele ce se

scot, de perfecţiunea uneltelor întrebuinţate, de anotimp şi de vreme.

Mai depinde acest randament şi de anumite condiţiuni interne, ca: alimentaţia, naţionalitatea, dibăcia indivizilor, dorul de câştig, nevoia economică de a munci *).

*

Pe Domeniile Societăţii Reşiţa, muncitorii forestieri permanenţi sunt în marea lor majoritate Români; însă în multe localităţi industriale, sunt şi Germani, pe lângă Bohemi, câţiva Slovaci, Croaţi, Crainieni şi Italieni.

Muncitorii silvici sezonieri sunt de toate naţionalităţile.

Muncitorii forestieri Români au venit aci, în majortate, deja dela înfiinţarea uzinelor, în secolul al 18-lea, din Vechiul Regat. In această privinţă mă refer la articolul publicat de subsemnatul în cel mai recent număr al Vieţii Forestiere **).

Abia mai târziu s'au colonizat Germanii, Bohemii, Slovacii şi alte naţionalităţi străine.

A fost nevoe de colonizarea acestor străini, deoarece Românii erau deprinşi să producă lemnul de foc (stânjenii) şi cel de cărbune, pe calea cea mai risipitoare, numai cu toporul şi cu securea, fără fierăstrău.

La fasonatul cu securea, fără fierăstrău, se pierdea la lemnele de 6 picioare lungime (cca 2 metri) 4%, iar la cele de 3 picioare (cca 1 m) lungime, cca 8%.

Din această cauză a fost nevoe de aducerea şi colonizarea unor muncitori streini, cari să le servească ca exemplu viu Românilor în privinţa metodelor şi uneltelor întrebuinţate.

Germanii, Bohemii şi Slovacii au fost aduşi din Nordul fostei Ungarii, unde au lucrat la renumitele întreprinderi ale Erariului dela Neusohl şi în alte părţi, unde Erariul a introdus de timpuriu metodele germane de producerea lemnului şi cărbunilor de lemn, precum şi toate mijloacele şi instalaţiunile de transport ale acestuia, ca: jilipuri, canale, drumuri, etc.

După ce s'au cunoscut rezultatele obţinute în Nordul Ungariei cu aceste metode de lucru, s'a crezut necesar a se aduce şi pe Domeniile din Banat asemenea lucrători încercaţi.

*) Gayer-Fabricius: Die Forstbenutzung, 1921.

**) Andrei Mălăescu: Viaţa Forestieră, Nr. 5/1938, pag. 230—232.

Rutenii au fost aduşi din Bucovina; Croaţii, Crainienii şi Italienii au fost aduşi în jurul anului 1870—75, iar unii din ei au imigrat singuri. Aceştia, provenind din regiunea munţilor înalţi, posedau cea mai mare rutină şi cele mai perfecte unelte, astfel că erau doborîtori excelenţi, iar ultimele două naţionalităţi: Crainienii şi Italienii mai erau şi constructori de jilipuri şi cărbunari în acelaş timp.

S'a depus multă stăruinţă şi a trecut multă vreme până când s'a reuşit a familiariza şi pe Români cu metodele şi uneltele întrebuinţate de muncitorii streini şi în deosebi până când s'a reuşit a se introduce şi la dânşii fierăstrăul Steiereanţ („Steiresch") la doborîtul arborilor.

Pentru a-i hotărî să adopte fierăstrăul, la doborît şi fasonat, li se plătea un spor de salariu de 10%, faţă de secure *).

După cum aceşti muncitori, de diverse naţionalităţi, întrebuinţau diverse metode şi unelte, şi dispuneau de mai multă sau mai puţină rutină, şi producţia diferea atât calitativ, cât şi cantitativ.

După observaţiunile din trecut ale Societăţii, o echipă de doi oameni a fasonat (pe lângă scurtarea — secţionarea — trunchiului în timpul nopţii) într'o lună:

Italieni şi Crăinieni:	50	stj.	de	3	picioare	lungime
Croaţii:	35—40	„	„	„	„	„
Ruthenii:	21—40	„	„	„	„	„
Românii cei mai harnici:	25—30	„	„	„	„	„
Românii harnici	20	„	„	„	„	„
Românii harnici	7—14	„	„	6	„	„

In teren puţin accidentat, stivele erau de 1 stj. înălţime, iar pe coaste repezi de ½ stj.

Prin exemplul viu al muncitorilor streini, prin procurare de unelte bune şi prin diverse încurajări materiale, s'a ajuns

*) Gayer-Fabricius, opul citat, recomandă, ca atunci când se introduc forme noui de unelte, primele bucăţi să se pună gratuit la dispoziţia muncitorilor destoinici, sub formă de premii şi în plus să li se mai adauge la plata obicinuită un spor de 3%, drept primă de încurajare pentru întrebuinţarea lor.

în curând să se transforme şi Românii în muncitori forestieri permanenţi excelenţi şi rutinaţi.

Astăzi Românii nu sunt cu nimic mai pe jos decât străinii.

Astfel, în Ocolul Silvic Sasca, o echipă de 2 oameni, produce în condiţiuni favorabile de teren şi în pădure seculară potrivită, într'o zi:

Almăjenii (sezonieri) 4 m. st. de 150 cm înălţime;

Bohemii (Cehi) din com. Gârnic şi St. Elena (permanenţi) 5 m. st. de 150 cm. înălţime;

Bufenii (Români, permanenţi) 6 m. st. de 150 cm. înălţ.

Vara când ziua e lungă, lucrând forţat (14 ore pe zi), Boehemii şi Bufenii ajung până la 8 m. st. de 150 cm. înălţime pe zi.

Fotografia No. 1.
O echipă de Almăjeni întrebuinţează la doborît: securile şi beschia (fierăstrăul) Steiereanţ („Steirisch").

In Ocolul Silvic Văliug cei mai renumiţi stânjenari sunt Bohemii (Germani sudeţi) din comunele Gărâna (Wolfsberg) şi Brebul Nou (Weidenthal), şi Românii din com. Veredin.

Aceşti Bohemi produc 4—4,5 m. st. de 150 cm. înălţime, de om pe zi, iar Românii 3,5—4 m. st. La aceştia din urmă randamentul este cu 20% mai mic, decât la Bohemi, cu toate că sunt neîntrecuţi în hărnicie şi dibăcie. Cauza este faptul că nu vor să cheltuiască bani pentru unelte bune.

Iarna, la ambele naţionalităţi, scade acest randament cu 1—1,5 m. st. pe zi.

*

Ca lucrători cărbunari, Românii au ajuns repede pe Italieni şi pe Crainieni, iar astăzi au rămas aproape singurii specialişti.

Fotografia Nr. 2.

Fotografia Nr. 3.

In Ocolul silvic Anina se fasonează, din rămăşiţele cari n'au putut fi stivuite ca lemn de foc (crăci, bucăţi noduroase etc.), lemn scurt de ½ m lungime pentru alimentarea locomotivelor.

In cadrele acestui studiu, nu putem intra în detaliile metodelor de cărbunărit prin bocşe întrebuinţate pe Domeniile

Reşiţei, deoarece descrierea acestor metode formează singură obiectul unui vast studiu.

Dealtfel, astăzi Societatea nu-şi mai produce cărbunele de lemn, de care au nevoe uzinele ei metalurgice, prin bocşe, ci prin cele două destilării sistematice din Reşiţa şi din Valea Minişului. Cărbunăritul prin bocşe se mai practică astăzi, după aceleaşi metode ca şi în trecut, dar numai sporadic şi numai acolo unde rămăşiţele lemnoase din parchete nu mai pot fi valorificate altfel.

Pentru a ne face o idee despre randamentul muncii în operaţiunile cărbunăritului prin bocşe, dăm mai jos următoarele date:

1) Pentru pregătirea vetrei (afară de baracă), diametrul vetrei fiind de 18—24 picioare = 5,69 m. — 7,58 m. este nevoie de:

a) In teren şes, pe lângă o mică săpătură şi fără pod, 1¼—1½ zile de lucru.

b) Pe coaste, pe lângă săpături mai importante, jumătate din vatră fiind construită pe un pod de lemn, este nevoie de 1½—7 zile de lucru;

c) Dacă vatra este construită în întregime pe pod, 7—10 zile de lucru;

d) In teren stâncos, pe lângă întrebuinţarea explosivilor, 10—12 zile de lucru.

2. La vetrele cu diametrul de 24—30 picioare = 7,58 m. — 9,48 m:

a) In teren şes, totuşi destul de greu, 7½—9 zile de lucru.

3. Pentru aşezarea lemnului într'o bocşă având volumul de 19 stj. de 3 picioare lungime = 19 × 3,42 = 64 m. st. normali, a fost nevoie, în Ocolul Oraviţa, în împrejurări mai mult nefavorabile, 6 zile de lucru.

4. Pentru conducerea operaţiei carbonizării, 16 zile.

5. Pentru scoaterea cărbunelui, 8 zile.

O asemenea bocşă a dat în medie 113,5 măsuri de cărbune, volumul unei asemenea măsuri fiind de 0,316 m. c.

Repartizând numărul zilelor de lucru, de sub 3—5, la totalul măsurilor produse, rezultă că pentru producerea unei măsuri de 0,316 m. c. cărbune de lemn a fost nevoie de ¼ zile de lucru.

Transportul cărbunelui se face pe osie în corfe speciale

(vezi fotografia Nr. 5), în care se poate încărca, pe drumuri bune, trase de doi cai puternici (în Ocolul Steierdorf), o cantitate de 10—12 măsuri à 0,316 m^3 = 3,16 — 3,79 m^3, iar trase de doi cai mijlocii (în Ocolul Dognecea), 8—10 măsuri = 2,53 — 3,16 m^3.

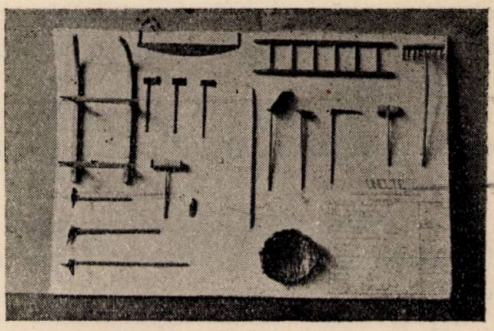

Fotografia Nr. 4.

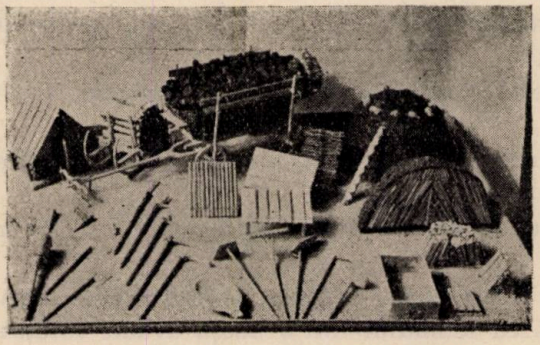

Fotografia Nr. 5.

Fotografiile 4 şi 5 reprezintă uneltele de doborît şi apropiat lemnul de bocşe, uneltele cărbunarului, baraca, sania de apropiat, corfa de transport, modul de construcţie al unei bocşe, diverse acoperişe (plase) pentru adăpostirea bocşei contra vântului, întrebuinţate pe Domeniile Reşiţei.

O asemenea corfă se încarcă de doi oameni în timp de două ore.

*

Pentru ca toate principalele operaţiuni din exploatarea pădurilor să fie tratate, dăm mai jos şi tabloul privitor la randamentul muncii forestiere în actul de producerea buştenilor.

Producerea unui m³ buşteni (doborît, curăţat de crăci, retezat, apropiat dela o distanţă de 40 m. şi stivuit.
Munca medie necesară.

Felul tăierii	Condiţiunile terenului	Trunchiuri groase, drepte fără crăci		Trunchiuri mijlocii cu puţine crăci		Trunchiuri subţiri, scurte şi nedurease	
		2 – 6 m. lungime					
		E s e n ţ ă					
		tare	moale	tare	moale	tare	moale
		Producerea buşteniler reclamă zile de lucru :					
Tăiere rasă	bune	0,29	0,22	0,35	0,29	0,44	0,38
	mijlocii	0,32	0,25	0,38	0,32	0,48	0,41
	rele	0,38	0,29	0,41	0,35	0,51	0,44
Grădinărit şi Succesive	bune	0,38	0,32	0,44	0,38	0,54	0,48
	mijlocii	0,44	0,38	0,51	0,44	0,60	0,54
	rele	0,51	0,44	0,57	0,51	0,66	0,60
Doborâtură de vânt şi arbori uscaţi	bune	0,44	0,38	0,51	0,44	0,60	0,54
	mijlocii	0,54	0,48	0,60	0,54	0,70	0,64
	rele	0,64	0,57	0,70	0,64	0,79	0,73

Notă: Pentru descojire cantităţile de muncă de mai sus se vor spori :

In sevă : cu 20—25%
In repaus : cu 35—40%

Intr'un articol viitor vom arăta alte aspecte ale muncii forestiere pe domeniile Soc. Reşiţa.

Die Arbeit in den Waldbetrieb.

Le travail dans l'exploitation forestière.

L'auteur expose quelques aspects du travail des bûcherons dans les exploitations des forêts propriété de la Soc. Reşiţa.

Après une comparaison avec quelques pays étrangers, il conclut que l'exploitation forestière des domaines de la Soc. Reşiţa est aussi intensive que les plus intensives exploitations étrangères.

LEMNUL DE FAG PENTRU CELULOZĂ

de I. MOLDOVANU-JUNIOR

Cu consumaţia în continuă creştere a hârtiei, industria celulozei s'a văzut de mai multe decenii pusă în situaţia precară de a se resimţi de greutăţile de aprovizionare cu principala materie primă a fabricaţiei, care este molidul. Această situaţie nu este creată numai de micşorarea masivelor de molid, ci mai ales de imensele cantităţi de material lemnos întrebuinţate de industria mondială a celulozei, care numai în Germania se cifrează la 5 milioane m^3 pe an; precum şi de multiplele întrebuinţări ale molidului ca lemn de lucru şi construcţie.

Ingrijorările ce se manifestă pe ici pe colo şi la noi, în ceea ce priveşte trebuinţele în lemn de molid ale industriei de celuloză indigenă, nu au nici un temei real, dacă vom ţine seama că toate fabricele de celuloză din ţară, cu cele de hârtie cu tot, nu consumă — lemn rotund de răşinoase, — decât optsprezece la mie din materialul debitat în gatere de fabricile de cherestea din Ardeal şi că exploatările forestiere dela noi dau un excedent în produse de lemn de celuloză, cari trec peste graniţă.

Nevoile arătate au pus de mult în industria mondială a celulozei problema înlocuirei lemnului de molid cu alte esenţe, cari s'ar putea achiziţiona mai uşor. In soluţionarea acestei probleme, ochii tuturor cercetătorilor s'au oprit asupra fagului, ca fiind specia de lemn cea mai răspândită, cea mai tenace şi uşor de regenerat şi în deosebi cea mai puţin valoroasă. Studiile întreprinse în această direcţie au făcut dovada, că la punerea în libertate a fibrelor de celuloză din fag se pot pune în aplicare toate procedeele cunoscute în industria celulozei de răşinoase, a căror reprezentanţi tipici sunt sulfiţii şi bisulfiţii de natriu şi calciu. Insă, cu toate că celuloza de fag în ceea ce priveşte

finețea, hygroscopicitatea și aptitudinea la înălbit nu rămâne în urma altei celuloze, rezistența ei la tensiune datorită fibrei prea scurte — proprietatea tuturor foioaselor — lasă mult de dorit. Acest defect face ca celuloza de molid să nu poată fi substituită de celuloza de fag, care nu intră la fabricația hârtiei fine, decât ca supliment cu menirea de a suplini și astupa golurile rămase între fibrele mai lungi de molid, asigurând hârtiei o uniformitate mai mare și făcându-o perfect opacă. In industria hârtiei inferioare și mai ales în cartonaje, ea a găsit o largă întrebuințare astfel încât în Germania există fabrici numai de celuloză de fag.

Dacă primele cercetări, al căror stimulent principal a fost dorința de a găsi un înlocuitor molidului, n'au dat rezultatele scontate, în fabricația mătasei artificiale, fagul a reușit să înlocuiască pe deplin molidul. Explicația acestui fenomen o găsim în faptul, că aici nu mai contează nici lungimea nici grosimea fibrelor, ci compoziția lor chimică, care este aceeași; ba, celuloza fagului este ceva mai rezistentă la atacul diferiților compuși chimici, cu care este tratată până ce ajunge a fi fir de mătase.

De aproximativ un an de zile am încetat și noi de a mai fi tributarii străinătății, la achiziția fibrelor de mătase artificială, cari se fabrică, de atunci încoace, în țară, de fabrica „Apretura" București, căreia-i furnizează celuloza de mătase de fag necesară „Fabrica de Celuloză Zărnești S. A.". Incercările făcute în acest domeniu au trecut de mult peste greutățile inerente orcărui început și au ajuns la o desvoltare în stare să satisfacă cele mai exigente pretențiuni.

In perioada de experimentație destul de lungă și chiar în decursul fabricației propriu zise, s'a formulat un caet de sarcini asupra proprietăților anatomice și fizice ale lemnului de fag destinat a servi nevoile fabricației.

Conform acestor constatări, lemnul de fabricație trebue să întrunească următoarele condiții:

a) Să aibă o structură omogenă și uniformă fără diferențieri esențiale în densitate. Drept aceea lemnul care intră de-odată la fabricație va trebui să fie crescut în condiții de vegetație similare. Un lemn provenit din stațiuni de mare altitudine nu merge cu unul din stațiuni joase, sau unul din stațiuni optime cu cel din stațiuni slabe. In practică nu prea întâmpinăm greutăți sub acest raport, dat fiind faptul că stațiunea poate fi considerată ca o noțiune cu sens larg și poate fi atribuită câte unui basin cu dimensiuni de zeci de km², iar parchetele ce se

pun în exploatare prezintă de obicei suficientă uniformitate în această privinţă.

Vom avea numai grijă, ca să nu fie amestecat unul cu altul, materialul lemnos exploatat în diferite parchete, cari prezintă importante deosebiri staţionale.

b) Să nu aibă cioturi, noduri, gâlme, caneluri, scoarţă înfundată, concreşteri şi furcituri. Cioata prezintă de obiceiu semne de alteraţiune, cari pătrund mult, puţin, în interiorul lemnului, tinzând înspre măduvă, iar nodurile sunt însoţite, aproape fără excepţie, de coaje, care constitue cel mai mare neajuns la fabricaţia celulozei, din cauza căruia sunt excluse dela fabricaţie gâlmele şi scoarţa înfundată, precum şi concreşterile. Nodurile şi gâlmele mai au şi defectul de a fi punctele de plecare ale infecţiei diferitelor ciuperci saprofite, motiv, pentru care deasemenea nu sunt admise. Caneluri nu se prea găsesc la fag; ele constitue însă defecte de structură şi considerând, că sunt foarte sporadice, se pot ignora.

Furciturile îşi pierd aptitudinile pentru lemn de celuloză tot pentru deosebiri de densitate cauzate de comprimări caracteristice şi nodurilor vii, cari din aceeaşi cauză deasemenea îşi pierd capacitatea de a fi întrebuinţate în industria celulozei. La furnituri de lemne pentru fabricile de celuloză sunt însă tolerate în proporţie de 10% din bucăţi considerând că cu mijloacele mecanice utilizate la fabricaţie, ele pot fi eliminate şi separate.

Gelivura umedă şi rulura nu sunt admise din cauza decolorărilor care le însoţesc; în schimb, excentricitatea şi fibra torsă nu sunt defecte.

c) Inima roşie a fagului este admisă la fabricaţie, cu toate că în decursul experienţelor făcute la începutul fabricaţiei, ea a creat mari dificiultăţi prin rezistenţa gomelor aglomerate în cavităţile celulelor, la acţiunea de penetraţiune a dizolvanţilor, producând o mulţime de impurităţi sub formă de puncte întunecoase vizibile pe foaia de celuloză. Aceste impurităţi mai perzistă şi acum, însă în măsură mică şi fără a influenţa în rău filamentul mătasei obţinute. La acest rezultat s'a ajuns prin o mai migăloasă filtrare a pastei şi prin o mai sistematică înălbire, diferită de a celulozei obicinuite, fără ca să se fi forţat însă procedeul de fierbere cu bisulfit; operaţie, care ar fi avut drept rezultat distrugerea fibrelor de celuloză din restul masei lemnoase şi implicit o scăderea vertiginoasă a randamentului, precum şi o înrăutăţire a calităţii celulozei.

d) Lemnul va trebui să fie perfect sănătos, fără a fi suferit nici chiar o încingere, cu atât mai puţin de un atac mai avansat de putregai. Este cazul să facem amintire, că o oarecare toleranţă începe a se contura şi în această privinţă, cu toate că până de curând, fabricaţia se menţine intransigentă. Este vorba de primul stadiu de desvoltare al ciupercei de Polyporus fomentarius atunci când incubaţia şi propagarea ei se face prin atacul substanţelor de rezervă ale celulelor de parenchim din razele medulare şi când acest proces de putrigai alb rămâne la periferie pe o

adâncime de 1½—2 cm şi se arată în secţiune tangenţială în formă de dungi albe.

Atari defecte în proporţie de 7% se tolerează fiind inadmisibile când acest putrigai alb este încadrat de linii de culoare închisă sau dacă se manifestă într'o împestriţare mai accentuată în întreg ţesutul lemnos şi nu se mărgineşte numai la razele medulare.

Nu arareori putem remarca la periferia câte unei bucăţi de lemn o decolorare roşietică-brună sau surie, care seamănă cu o duramenificare, dacă nu s'ar găsi la suprafaţă. Ambele fenomene, semne ale pătrunderii filamentelor de ciuperci în ţesut, fac piesele în suferinţă ca inapte fabricaţiei. Tot astfel nu merg nici bucăţile de lemn cu inima albăstrue sau surie produsă de asemenea de putregai.

e) Lemnul să fie uscat la aer astfel ca un m^3 să nu cântărească mai mult de 700 Kg. luând de bază împrejurările staţionale din regiunea Braşovului. Dacă vom avea în vedere că la acest grad de uscare nu poate ajunge lemnul decât cel mult după 8—9 luni dela data fasonării, dintre cari cel puţin 4 luni vor trebui să fie luni de anotimp mai cald şi considerând mica durabilitate a fagului şi uşurinţa cu care poate fi el atacat de toţi agenţii atmosferici, ne putem da seama cu câte greutăţi este nevoită a lupta exploatarea forestieră pentru a-i păstra lemnului intactă capacitatea de a fi întrebuinţat la fabricaţia celulozei.

Anul 1937 este întâiul an când s'a făcut încercări de a îndruma exploatările de fag şi în vederea obţinerii unui lemn bun de celuloză. Rareori pot fi conduse exploatările astfel, ca să se ţină seamă numai de postulatele produselor destinate celulozei; aceasta având în vedere că mai există şi alte nevoi ale exploatării, cari trebue satisfăcute şi de cari va trebui să se ţină seamă chiar la întocmirea proectelor de exploatare şi anume: eventualul amestec al fagului cu răşinoasele şi necesitatea de a exploata şi lemnul de foc deodată cu cel de celuloză.

Potrivit acestor nevoi s'au făcut în anul curent trei feluri de exploatări de lemn de fag destinat celulozei şi anume: s'a fasonat întregul parchet pus în exploatare în steri, la fel ca şi în cazul când ar fi vorba de lemn de foc .Intr'alt parchet în care molidul a fost în preponderanţă s'a fasonat fagul aflat în amestec în buşteni cojiţi în sevă. Intr'al treilea parchet, din care s'au extras răşinoasele în anul precedent, s'a fasonat fagul în steri, cojindu-se în sevă bucăţile de lemne considerate drept apte pentru celuloză.

La exploatarea lemnului de fag în steri se vor respecta aceleaşi principii şi uzanţe, care stau la baza exploatărilor de lemne de foc, cu deosebirea că, punerea lor în practică se va

făce cu mai multă rigurozitate şi cu mai multă miticulozitate, date fiind calităţile speciale ce se cer lemnului de fag de celuloză.

De aceea se va respecta riguros epoca obicinuită de tăere executând lucrările de doborîre şi fasonare numai în perioada de stagnare a vegetaţiei forestiere, ştiind că ori ce depăşire a acestui termen şi prelungirea lucrărilor în intervalul de timp, când începe procesul de circulaţie al sevei — lucru obicinuit în regiunea alpină din cauza înzăpezirilor frecvente — compromite aproape cu desăvârşire aşteptările ce le-am avea în ceea ce priveşte păstrarea intactă a ţesutului lemnos al materialului exploatat.

Mare importanţă din punct de vedere al calităţii lemnului trebue să atribuim şi felului cum se va face despicarea lemnului. Cu cât blanele crăpate vor fi mai subţiri şi cu cât în secţiune transversală arcul cu coaje din segment va fi mai mic, cu atât se va usca mai uşor şi mai bine, lemnul devenind refractar faţă de orice maladii. Cu toate că această operaţie micşorează coeficientul de transformare al sterilor în metri cubi, ea trebue totuş executată, fiindcă pierderile ce le încercăm sub acest titlu vor fi recuperate de avantajele ce ni le asigură calitatea mai bună a lemnului.

Din acest punct de vedere cea mai bună formă a blanei va fi asigurată atunci, dacă arcul cu coaje nu trece de 15 cm lăsând razei segmentului orice lungime; proporţia de 2 : 5 găsim că este cea mai ideală. Cu cât ea se va micşora, cu atât ne vom apropia mai mult de forma blanelor crăpate în două, cari nu prea pot scăpa neatinse de ciuperci, după cum nu scapă neatacat nici un mertec (lemn rotung necrăpat), ori cât de gros ar fi.

In ordine cronologică lemnul fasonat urmează a fi aşezat în figuri în parchet pe locuri uscate şi ridicate, bătute de curenţi şi de soare evitând după posibilitate văile înfundate, lipsite de vânturi şi ferite de razele solare, iar când modalitatea de tratament ne obligă a face tăeri succesive, sau tăeri jardinatorii vom căuta, pentru figuri, locuri cari să nu fie adumbrite de copacii rămaşi în picioare. Trecând apoi la aşezarea în figuri, nu vom trece cu vederea de a face din crăcile mai groscioare câte două şire de căpătâie sub lemne permiţând circulaţia aerului pe sub figuri, iar pentru a asigura pătrunderea curenţilor şi în

interiorul figurei vom adopta la stivuire o metodă de a aşeza lemnele cât mai rău, cu goluri cât mai mari între bucăţile de lemne. La această operaţie vom găsi preţioşi colaboratori în persoana lucrătorilor metrari, cari se bucură de o astfel de aşezare, fiindcă le sporeşte numărul sterilor.

Servind acelaş scop vom dispune ca parii dela capetele figurilor să nu fie proptiţi pe dinafară, ci cu cârlige făcute din crăci şi clădite în figură însăşi; iar figurile nu le vom admite mai lungi de cel mult 8 metri.

In parchetele cu expoziţie mult mai puţin sudică, sarcina operatorului pe teren de a lua toate măsurile indicate de împrejurări pentru conservarea materialului lemnos exploatat este uşoară. Mai dificilă însă se prezintă problema pe expoziţiile nordice, cari nu beneficiază aproape de loc sau în cel mai bun caz numai în măsură redusă de binefacerile căldurei solare şi în cari intervenţia artificială nu poate schimba situaţia, decât la limita de trecere în alte epoziţii fie prin îndrumarea direcţiei de cădere a arborilor la doborîre, fie prin scurte transporturi cu braţele pe distanţe de vreo câţi-va zeci de metri înspre muchi sau coaste însorite.

In restul terenului expus spre Nord, suntem nevoiţi a ne resemna cu situaţia dată şi a prelimina în proectele ce le vom întocmi un anumit procent de lemn alterat datorită expoziţiei neprielnice, ale cărei repercursiuni se resimt în încetineala procesului de uscare fie că este vorba de eliminarea apei organice din lemn, fie că avem de a face cu apa de suprafaţă provenită din precipitaţiuni.

Examinând lemnele la sfârşitul perioadei de staţionare „între pari" în parchet, vom găsi că mertecii necrăpaţi sunt aproape fără excepţie atacaţi prezentând semenele unei vădite pătrunderi de ciuperci saprofite în diferite stadii de desvoltare. In aceeaşi stare vor fi majoritatea bucăţilor crăpate numai în două, doar că procesul de putrezire va fi mai puţin înaintat. Urmează apoi bucăţile cu arcul de coaje prea mare, cele prea strâns aşezate, cele cari din cauza aşezării defectuoase a căpătâelor au ajuns în atingere cu pământul. Infine, în expoziţiile nordice, şirul de sus expus la umezeala din ploi, fără să se fi putut usca destul de repede şi o cotă parte însemnată din lemnele aşezate în figuri pe pârae, în locuri apătoase şi în depre-

siuni. Precipitaţiunile frecvente, alternând cu călduri mari, creiază condiţii prielnice de atac de ciuperci; în schimb, timpul uscat, vânturile şi temperaturile mai puţin urcate asigură o mai bună păstrare a lemnului.

Ciupercile se cuibăresc în straturile de ţesut aflat nemijlocit sub coaje; restul lemnului rămas la aer, foarte rar sufere vreo schimbare de structură, ci numai o oarecare intensificare a culoarei naturale devenind ruginie, care nu este un fenomen patologic, ci un proces de oxidare.

Există unele semne exterioare după cari se pot identifica lemnul rămas intact.

Astfel coaja netedă, lucie şi aderentă este un semn sigur, că întreaga bucată de lemn nu a suferit. Culoarea cărămizie a liberului rămas pe lemn în porţiuni de unde coaja a fost îndepărtate prin mijloace mecanice, deasemenea ne indică o lipsă totală a agenţilor patologici. Aceasta, în opoziţie cu culoarea cenuşie închisă, cu pete sau dungi, ce par a fi produse de funingine, a aceloraşi porţiuni descoperite de coaje, precum şi culoarea cenuşie ştearsă a coajei, coaja convexă crăpată şi pe alocurea solzoasă, cari oferă tot atâtea indicii, neîndoelnice, că lemnul este atacat.

Rezultatul consideraţiunilor făcute asupra exploatării fagului de celuloză în steri cu coaja este că, pentru acest fel de operaţie nu se pretează decât masivele la vârsta exploatabilităţii, ai căror arbori au o grosime mai mare de 30 cm diametru; pădurile tinere până la 50 ani sunt excluse, ca neapte pentru a ne furniza lemn de calitatea cerută.

Mai puţin pretenţioase, în ceea ce priveşte dimensiunile lemnului sunt metodele de exploatare cari preconizează cojirea lemnului în sevă; operaţiune, care pune lemnul la adăpost de încindere şi-l păstrează în condiţii de a putea fi întrebuinţat la fabricaţie dela grosimea de 10 cm în sus, fapt care aduce o simţitoare ameliorare cantitativă a lemnului destinat fabricaţiei celulozei.

Cojirea lemnului se face în aceleaşi condiţii ca şi a răşinoaselor; insistăm numai asupra necesităţii şi utilităţii de a nu reteza vârful arborilor decât la 6—8 săptămâni după data doborîrii pentru a înlesni aspiraţia sevei din interiorul lemnului şi asupra oportunităţii de a coji lemnul complect chiar cu oca-

ziunea doborîrii, lăsând trunchiurile — după posibilitate — suspendate şi proptite de crengi din coronament, pentru a evita contactul cu umezeala pământului, izvor inepuizabil de maladii.

In cazul când lemnul cojit va fi fasonat imediat în steri, aceste măsuri de precauţiune devin superflue mărginindu-se numai la grjia ce trebue să avem, ca să nu se facă aşezarea lemnelor prea strâns în figură şi să fie în acest fel ferite de încindere.

Operaţia cojitului trebue începută deodată cu începerea circulaţiei sevei şi terminată până în decada a doua a lunei Iulie, timp cât vegetaţia este activă; mai târziu lucrările se fac mai anevoe şi cu mai multe cheltueli.

Pentru ca măsurile de prudenţă luate în decursul lucrărilor de până acuma să nu devie iluzorii, este nevoe ca ele să ne călăuzească şi în faza ultimă a lucrărilor de exploatare, adică la strânsul din parchet şi transportul pe scocuri uscate la drum de car, acolo unde situaţia terenului ne-o indică şi unde figurile de lemne de steri aflate pe loc în parchet nu sunt direct accesibile pentru cărăuşi.

Sub acest raport, cele mai desavantajoase puncte pentru lemn sunt grămezile dela gura scocurilor, despre cari ne vom îngrijiri, ca să fie cât mai mici posibile, transportând lemn pe scoc numai pe măsură ce el poate fi îndepărtat de acolo cu oricare dintre mijloacele de transport cunoscute. Atunci când îngrămădiri mai mari sunt inevitabile, vom stărui cu toată autoritatea să se amenajeze aşa numitele „tunele“ cât de dese pe sub grămezi, preferabil din 4 în 4 metri depărtare, făcute din câte două figuri de lemne de steri aşezate la 80 cm depărtare una de alta şi la înălţime de 1,50—2 m.

Staţionarea lemnelor în aceste grămezi dela gura „asvârlitoarelor“ şi peste anotimpurile calde (primăvara, vara) nu ne-o putem imagina nici chiar cu canalele de ventilaţie arătate, decât numai dacă am renunţat la aptitudinile de lemn de celuloză al materialului supus în astfel de împrejurări la serioase deprecieri calitative.

Aceleaşi neajunsuri, însă în măsură mai pronunţată, întâmpinăm la transportul lemnului prin plutire, motiv pentru care transporturile pe apă nu sunt recomandate în exploatările lemnului de celuloză de esenţă fag.

Punând față în față caracteristicile celor trei metode de exploatare arătate, conchidem că cea mai potrivită și adaptată împrejurărilor, este metoda a treia cu doborîrea și cojirea lemnului în sevă și fasonarea lui pe loc în steri de-avalma cu lemnul de foc, fiind posibilă astfel o utilizare mai rentabilă a materialului lemnos, care în împrejurări normale ne poate da un procent de 50—60% lemne de celuloză față de metoda întâia, a exploatării lemnului în coajă, care cu toate dificultățile inerente nu ne poate oferi nici în pădurile la vârsta exploatabilității mai mult de 35—40%. Metoda de fasonare în bușteni, deasemenea ne dă un procent ridicat de lemn de celuloză, însă ea își găsește aplicare numai în cazuri speciale, ca cel arătat aici.

Cantitățile de material lemnos de esență fag, ce-și găsesc de-ocamdată debușeu în industria celulozei din țară sunt destul de reduse și se cifrează în prezent la 12000 m^3 pe an. Insă, pentru anul următor se vor dubla, având perspective de a crește în proporție însemnată, atunci când industria celulozei de mătase va fi în măsură a-și adapta utilajul și pentru un eventual export al produselor sale.

Das Buchenholz für Zellulosefabrication.

Le bois de hêtre pour cellulose.

En Roumanie, l'industrie de la soie artificielle, commence à employer de plus en plus la cellulose de hêtre.

L'auteur du présent article montre les qualités du bois de hêtre demandées pour pouvoir fournir cette cellulose. Puis il donne les régles d'exploitation des arbres, règles dont on doit tenir compte.

NOUA PROCEDURĂ PENALĂ
și
FORȚA PROBANTĂ A PROCESELOR VERBALE DE FLAGRANT DELICT SILVIC

de IOAN FLORESCU

Este o însemnată deosebire între caracterul special al legilor forestiere cari operează pe realități ce se desfășoară în medii cu totul specifice și izolate și celelalte legiuiri cu caracter penal care operează în centre sau aglomerări omenești. Deci a fost perfect justificat legiuitorul când, în art. 78 Cod Silvic, derogând dela dreptul comun, a cerut ca procesele verbale de flagrant delict să fie semnate de doi martori asistenți (înțelegând asistența la dresarea actului, nu și obligativitatea de a fi fost martor în pădure). Căci dacă puținii și singuraticii pădurari exercitând paza în funduri de munți și adâncimi de păduri, ar mai avea nevoe și de martori cari să-i însoțească pentru valabilitatea proceselor lor verbale de flagrant delict, ar însemna să nesocotim principiul de mai sus, iar sistemul de pedepsire din Codul Silvic să devină platonic, inoperant și chiar suspendat. Mai mult încă, pădurile pe care ne învățăm din ce în ce să le numim bunuri naționale, ar urma să rămână expuse rapacității delicuenților, cari în curând pot dubla sau tripla numărul imens de 314.628 delicuenți silvici din anul 1936, transmis de statisticile Ministerului de Justiție, realizând cel mai trist record mondial, căci delictele silvice alături de asasinate, bătăi, răniri, nu pot fi considerate drept simple fapte diverse. Ele oglindesc starea morală a unei societăți, nivelul până la care se ridică lipsa de răspundere și degradarea omenească.

Considerând pe de o parte mediul izolat, vast și greu accesibil, care favorizează situația delicuenților, iar pe de altă parte agenții de represiune — pădurarii — insuficienți ca număr, cari umblă mai totdeauna singuri pe mult prea vastele

regiuni ce au de păzit, înţelegem cum în asemenea condiţiuni, singurii martori ai delicuentului pe care unele instanţe judecătoreşti îi apreciază ca necesari în conformitate cu art. 139 din Noul Cod de procedură penală „Carol al II-lea" ar fi fost faţă la comiterea infracţiei, n'ar putea fi decât însăşi delicuenţii sau complicii lor.

Dar mergând mai departe, în analiza mijloacelor de acţiune ale Codului Silvic — cod care la timpul său a servit de model străinătăţii prin perfecta lui echilibrare — găsim art. 81 alin. 2 după care justiţia nu poate anula pentru vicii de formă, decât numai procesele verbale referitoare la flagrant delict silvic.

Şi în această ordine de idei jurisprudenţa consequentă stabilise că procesul verbal de flagrant delict silvic, fără semnătura martorilor asistenţi, sau dresat în absenţa lor, nu îi atrăgea nulitatea ci numai îi micşorau forţa probantă putând fi combătut prin proba contrarie sau înscrierea în fals.

Iată însă că după 25 ani de aplicare a Codului Silvic o întreagă serie de instanţe judecătoreşti, în special cele din Nordul Ţărei, interpretează dispoziţiunile salutare pentru paza pădurilor, din art. 78 şi 81 alin. 2 Cod Silvic ca desfiinţate prin art. 655 din Noul Cod de procedură penală şi prin art. 139, din aceeaşi lege, deoarece procesele verbale încheiate de ofiţerii de poliţie judiciară, referitoare la constatarea infracţiilor după interpretarea instanţelor de mai sus, fac dovada despre cele constate prin ele înşile până la proba contrarie.

Nu discut aci dacă soluţia dată de justiţie e cea mai dreaptă, dar prin generalizarea acestei interpretări ajungem la concluzia că procesele verbale de flagrant delict silvic cari făceau proba deplină până la înscrierea în fals, azi nu mai au forţă probantă decât până la dovada contrarie. Orice delicuent are fantezie, ştie să se apere şi-şi găseşte uşor scuze şi cu unul sau doi martori, de complezenţă, răstoarnă constatările şi judecata îl achită.

E lesne de înţeles de ce măcinările de pădure, prin ex-

tracțiuni cu firul, a luat în ultimul an proporții înspăimântătoare. De altfel, înmulțirea delictelor a fost încurajată și de slaba putere de represiune a unui Cod prea blajin aplicat, precum și de valul de amnistii, grațieri și tranzacții, cari au curs necontenit dela războiu încoace.

Statul, ca orice proprietar de pădure, cu grefarea dispozițiunilor legale de mai sus, este în imposibilitate de a-și mai susține acțiunea; iar apelul ce s'ar face n'ar ajuta la nimic: nu judecătorul e vinovat de pierderea procesului, nu s'a călcat nici un text de lege și nici nu s'a dat vre-o interpretare greșită în fapt sau în drept.

Pierzând represiunea, în felul acesta, ne stă în față un trist viitor: delictele vor deveni forma de exploatare cea mai periculoasă tocmai în timpul când problema refacerei masivelor și mărirea producției se pune mai acut ca un imperativ al noilor timpuri.

Recidiva la noi în țară domină scena delictelor de toate genurile culminând cu cele silvice. Cazierul delicuenților de drept comun este foarte încărcat. Ori, tocmai acest fapt se pierde din vedere. Când hoțul și criminalul vin în fața Justiției, să nu se judece numai faptul în sine ci recidiva să fie reprimată printr'o pedeapsă îndoită, fără a se mai face teorii savante sau dialectice pe tot felul de repere.

Starea de necesitate să nu mai fie o circumstanță de achitare sau absolvire. Șomajul, lipsa de mijloace, în condițiunile vieței noastre sociale, nu pot invoca iertarea. Să se termine odată cu năsdrăvăniile socialiste ale lui Cesare Lombroso și Enrico Ferzi.

Alături cu delictele slab reprimate, crimele se înmulțesc, tragedia „faptelor diverse" aduce necontenit material de îndrăsneală și degenerare morală. Orice șovăială în represiune este o încurajare.

Socotim că actualul Cod Silvic, dinamic prin esența lui, nu mai este în pas cu ritmul evoluției și în modificările cari fatalmente vor veni, pe lângă regruparea delictelor silvice și reprimarea proporționalizată cu importanța infracției,

vor trebui nu numai menţinute principiile art. 78 şi 81 dar redactate într'un sens mai categoric pentru a înfrâna înscrierea în fals sistematică din partea delicuenţilor la adăpostul mărturiilor de complezenţă şi chiar prevăzută deschiderea din oficiu a acţiunei publice, pentru delictul de calomnie cu asistenţa chiar şi materială din partea statului pentru agentul silvic vizat pe nedrept.

Das neue Straffverfahrengesetz und die Beweiskraft des aufgenommenen Protokoll im Falle eines frischen Forstfrevels.

La nouvelle procédure pénale et la force probante des procès-verbaux de flagrant délit forestier.

Certaines jurisprudences nouvelles de la procédure pénale laissent à croire qu'elle cherche à supprimer la force probante des procès-verbaux de flagrant-délit forestier.

A l'occasion de la modification de l'actuel cod forestier roumain, il faut donner aux articles concernant les délits, une rédaction catégorique.

PROBLEMELE ZILEI

SORTAREA MATERIALELOR LEMNOASE

CONTRIBUŢIUNI LA ÎMBUNĂTĂŢIREA CONDIŢIUNILOR DE SORTAREA MATERIALELOR

de Ing. I. LUNGU

Sortarea formează una din pietrele de temelie ale rentabilităţii exploatărilor forestiere. Fie că este vorba de sortarea calitativă, fie dimensională, trebue depusă aceeaşi grijă. De oarece sortarea pe dimensiuni este mai uşor de făcut, domneşte impresia generală că ea este mai puţin importantă decât cea calitativă. In realitate, o greşeală făcută la secţionarea trunchiului unui arbore în butuci, este aproape ireparabilă.

In ce priveşte sortarea calitativă, la noi în ţară se întâmpină oarecari dificultăţi datorită faptului că încă nu avem bine stabilite condiţiunile ce trebue să îndeplinească materialele dintr'o anumită clasă. Staţiunea de provenienţă a materialelor îngreunează şi mai mult sortarea.

La orice sortare calitativă trebue stabilită o bază.

Dacă într'un anumit loc, aceasta nu este aşa de greu de făcut, comparaţia între bazele de plecare pentru punctele situate în diferite locuri în ţară — în cazul pădurilor Statului — este foarte anevoioasă, pentrucă în cele mai multe cazuri ea nu se face de aceeaşi persoană.

Sortarea pentru anumite întrebuinţări ce se vor da materialelor, trebue să aibă drept fundament posibilităţile optime de valorificare. Această operaţiune cere în mai mare măsură simţ comercial, decât cunoştinţe technice.

In principiu, noi silvicultorii trebue să căutăm să scădem exigenţele cumpărătorilor în ce priveşte calitatea materialelor destinate la anumite întrebuinţări. Bine înţeles, aceasta în măsura în care avem posibilitatea să o facem.

De asemenea trebue să urmărim să stabilizăm condiţiunile ce le are materialul dintr'o anumită clasă, adică acestea să nu fie o funcţie a conjuncturei.

In raport cu conjunctura pieţei, să varieze numai preţurile unitare. Astăzi, din acest punct de vedere, sortarea lasă foarte mult de dorit.

Calitatea pe care o deţinem — în majoritatea cazurilor, de reprezentanţi ai Statului — trebue să aducă în comerţ elementul de cinste la măsura calitativă, aşa cum Biroul de măsuri şi greutăţi îl impune la măsura cantitativă.

Abolirea oricăror expediente, folosite de anumiţi negustoraşi, în această privinţă, constitue un imperativ.

Multe neînţelegeri, pe chestia calităţilor, se ivesc şi între organele CAPS., în cazul când se predau materiale dela o unitate la alta, în vederea unei prelucrări sau comercializări. Nu rare au fost cazurile când ele au format obiectul unor anchete, pentru a stabili vinovăţii. Conflictul între predător şi primitor are un caracter cronic. Rareori am întâlnit, de ex., situaţia, când cel care primeşte lemnul la fabrică, să fie mulţumit de ceea ce i se expediază dela pădure.

Iată câteva din cazurile cari dau ocazie la conflicte sau la critici:

1) La predarea lemnului rotund de răşinoase. Uneori se trimit dela pădure materiale cu diametru sub cel minim admis la fabricaţie. Aceasta se datoreşte faptului că la scoaterea materialului din pădure nu s'a stivuit separat acest material. Apoi se trimit butuci cu lungimi neuzuale (de ex. 7 m.) sau cu lungimi fără a avea rezerva în plus de 5 cm. de fiecare butuc ce va eşi din buştean. De asemenea, în multe cazuri, se aduc trunchii cari au un procent de putregai, peste limitele admise. De multe ori, nici cheltuelile făcute cu manipulaţia nu pot fi acoperite de valoarea materialelor ce se pot obţine din aceste părţi cu defecte. In unele locuri nu se fac nici scăzămintele uzuale pentru defecte.

1) La predarea lemnului rotund de stejar.

In dorinţa de a scădea diametrul materialelor destinate industrializării, se trimit la fabrică lemne cari ar fi putut fi mult mai bine valorificate — de exemplu ca piloţi. Desigur, diametrul unui lemn destinat industrializării, nu trebue să fie singurul criteriu la alegerea lemnului pentru fabrică.

In multe cazuri se trimit la fabrici lemne cu noduri cari, dela prima vedere, arată că sunt improprii industrializării.

La secţionarea trunchilor, de multe ori, nu se dă atenţie şi se trimit butuci cu strâmbături în 2 plane, ceeace-i face improprii pentru trecerea prin gater, lucru care ar fi putut fi uşor evitat cu ocaziunea secţionării.

Problema care s'a pus în anii trecuţi, de a se fabrica din lemne de foc, parchete, dovedeşte că sortarea în pădure lasă de dorit.

In fine, nu rareori, am văzut cazul când trimiterea restului dintr'un parchet de stejar, vândut incomplect, a fost ultima formă de valorificare găsită pentru ele.

3) La predarea cherestelei de răşinoase. Foarte adesea se aude critica: „sortează prea tare", „sortează prea slab", „nu sortează uniform", „a sortat cu o clasă mai sus, sau mai jos", etc.

In realitate, de multe ori diferenţele provin din cauza originei materialului, datorită calităţii lemnului brut din care a fost fabricat, sau datorită schimbării între timp a bazelor de sortare.

Măsurile cari s'au preconizat, sau au fost aplicate, pentru îndepărtarea acestor neajunsuri au fost:

— Punere exploatării pădurei şi a fabricei sub conducerea generală a unui inginer, numit şef de centru.

— Incredinţarea măsurilor de coordonare, inspectorului de control.

— Plata antreprenorilor angajaţi cu exploatarea la pădure, să se facă după măsura fabricei.

— Trimiterea din partea fabricei, la pădure, a unui reprezentant destinat să facă recepţia calitativă; aceasta în special la foioase.

— Incredinţarea unor inspectori centrali cu controlul sortării.

Aproape toate măsurile luate n'au dat rezultatul urmărit şi anume:

Centrele de exploatare, ca unităţi administrative, au trebuit să fie desfiinţate, de oarece nu şi-au găsit suficient rost ca organe cu mărimea între ocol şi Direcţie. Inspectorii de control, nu întotdeauna, au avut atât controlul fabricei res-

pective, cât şi al tuturor ocoalelor furnizoare de lemn brut. Plata antreprenorilor, după măsura făcută la fabrică, a adus desavantajul că, în majoritatea cazurilor, şeful de ocol s'a desinteresat complect de sortarea materialelor la pădure, nu însă fără pagube, atât pentru gospodăria ocolului, cât şi a fabricei. Trimiterea din partea fabricei, a unor recepţionari la pădure, a dat de multe ori naştere la conflicte în desavantajul serviciului. Nici contribuţia inspectorilor centrali n'a putut fi prea mare, datorită faptului că ea n'a fost continuă în timp şi a existat un mare interval între 2 verificări.

Cu ce s'ar putea ajuta în această situaţie?

Mai întâiu să luăm drept axiomă principiul admis de soc. mari de exploatarea pădurilor că „recepţionarii primitorului n'au ce căuta în depozitul fabricei; fabrica va livra exact sortimentul vândut!"

Pentru a putea aplica acest principiu, este însă necesar ca şeful de ocol, sau şeful de fabrică, să se ocupe personal de sortare. Şeful de Ocol, la fiecare descindere făcută pe teren, să considere ca o obligaţiune principală, controlul sortării. Acelaşi lucru trebue să-l facă zilnic, cel puţin odată, şeful de fabrică.

Fiecare ocol sau fabrică să-şi formeze un personal priceput la sortare, căruia să-i placă această operaţie şi să se îngrijească de o remunerare corespunzătoare a acestui personal.

Controlul pe Direcţie în ce privesc materialele predate fabricilor, să se facă de şeful biroului industrializărilor, care va fi un mediator între ocol şi fabrică, iar prin faptul că este un organ al Direcţiei, va putea, la nevoe, când se întoarce de pe teren, să ia imediat eventuale măsuri urgente, necesare.

In ceeace priveşte materialele industrializate, predate prin reprezentanţe din mai multe fabrici, ar trebui să se facă — la Galaţi pentru Orient şi la una din fabricile din Ardeal pentru Ungaria — conferinţe, cel puţin semestriale, cu şefii de fabrică, pentru a se uniformiza sortarea şi a se pune la curent cu cerinţele pieţii.

De asemenea, inginerul conducător al reprezentanţei, să verifice vagon cu vagon marfa primită, astfel ca să nu se mai constate, numai după livrarea unei partizi întregi, că sortarea nu corespunde.

Dacă nici cu aceste măsuri nu se va ajunge, la un rezultat — mai ales din cauza diferenţelor materialului brut din care s'a fabricat cheresteaua — atunci poate ar fi necesar să se înfiinţeze la Galaţi un depozit intermediar, în care să se facă o resortare a întregului material şi să se amestece în aşa fel, încât să nu mai existe nici o diferenţă pentru toată partida, indiferent de fabrica de proveniență. Această din urmă soluţie este însă împreunată cu cheltueli însemnate.

In încheere, subliniez că sortarea materialelor nu pune nici o problemă pe care inginerul silvic, cu cunoştinţele sale, să nu o poată perfect rezolva. Ceeace se cere numai, este ca să nu-i neglijeze importanţa şi să o urmărească continuu în deaproape. Fără un interes deosebit şi un control permanent nu se poate avea o bună sortare.

SORTAREA MATERIALULUI ÎN EXPLOATĂRILE FORESTIERE

de Ing. I. BANCU

Rentabilitatea unei exploatări forestiere este strâns legată de felul cum se face sortarea materialului exploatat. Dacă din materialul brut — arborii doborâţi — se scot piesele care la unitatea de volum sunt cel mai bine plătiţi de piaţă, dacă se face deci o sortare pricepută, exploatarea poate fi foarte rentabilă. Dacă arborii doborîţi sunt fasonaţi — nepriceput şi nechibzuit—în sorturi necăutate de piaţă, sau plătite prost, atunci în mod sigur exploatarea va constitui un dezastru pentru punga antreprenorului şi simţitoare pierdere pentru industria forestieră.

Preţul diferitelor sortimente de lemn fiind extrem de diferite, orice antreprenor sau exploatator de pădure caută să scoată din pădurea pe care o exploatează, sorturile cele mai scump plătite.

Pentru ilustrarea celor de mai sus, vom da un exemplu edificator:

Lemnul de lucru de tei se plăteşte astăzi loco-pădure cu 1000—1100 lei/mc.

Lemnul de foc de tei se plăteşte astăzi loco-pădure cu 90 lei/mc. (60 lei sterul).

Cheltuelile de fasonare fiind mai mari cu 1/3 la lemnul de foc, rezultă că lemnul de lucru este plătit de 12—15 ori mai scump ca lemnul de foc — la unitatea de măsură (mc.).

Se înţelege deci câtă grijă trebue să depună exploatatorul ca din teii ce-i exploatează, să scoată cât mai mult lemn de lucru.

Pentru atingerea scopului — mărirea rentabilităţii exploatării — sortarea materialelor rezultate dintr'o exploatare nu mai poate fi lăsată în grija numai a lucrătorilor sau a unui supraveghetor de ocazie, ci trebue încredinţată unui specialist, care trece pe la fiecare arbore şi arată lucrătorilor locul unde să facă secţionarea arborilor doborîţi, în aşa fel ca din fiecare arbore să rezulte piesele cele mai scump plătite.

Cheltuiala făcută cu retribuţia acestui specialist este cu prisosinţă compensată de surplusul obţinut la valorificarea materialelor rezultate din exploatare, sortate după indicaţiile sale.

Acest specialist îl găsim astăzi totdeauna la exploatările particulare importante.

Casa Pădurilor Statului, până astăzi, nu are încă aceşti specialişti în sortarea materialelor la toate exploatările sale mai importante. Şeful de Ocol este mult prea mult ocupat şi îi este imposibil de fapt să conducă sortările la 5—10 parchete principale şi la 15—30 parchete secundare, câte are într'un ocol obişnuit. Brigadierii şi pădurarii, care sunt însărcinaţi cu conducerea exploatării parchetelor din brigada şi cantonul lor sunt ocupaţi şi cu paza cantonului sau controlul brigăzii, astfel că nu pot sta tot timpul în mijlocul lucrătorilor fasonatori, care de cele mai multe ori — mai ales la câmpie şi deal — sunt lucrători de pădure de ocazie nepricepuţi şi puţin atenţi. Din aceste cauze, credem că rezultă mari pierderi la exploatări prin sortări neatente.

Pentru remedierea acestui neajuns, este necesar ca în cel mai scurt timp posibil, fiecare ocol silvic să-şi formeze un brigadier-conducător de exploatări, care să fie însărcinat numai cu conducerea exploatării parchetelor din care se pot scoate sorturi valoroase.

Cerinţele pieţii sunt într'o oarecare măsură variabile, în

comerțul lemnului dominând, ca și în alte compartimente ale activității omenești, moda. Până anii trecuți, lemnul de lucru cel mai căutat era stejarul și frasinul. Astăzi, sunt foarte puțini amatori pentru stejar; în schimb, toți intermediarii și negustorii de lemne caută lemn de lucru esență tei, plop, anin — esențe forestiere pe care silvicultorii de cele mai multe ori le considerau musafiri nepoftiți în pădure, trebuind dați afară la momentul potrivit.

Un bun sortator trebue să fie continuu în curent cu aceste cerințe ale pieții.

Pentru susținerea acestui principiu, voi arăta un caz petrecut la Ocolul silvic Răcăciuni. In toamna anului 1937, toți negustorii întrebau dacă nu avem lemn de tei de lucru. Le-am cerut relațiuni asupra calității și dimensiunilor ce-i interesau. Unul din ei mi-au spus, între altele, că primește chiar teiul cu putregai la mijloc, dacă diametrul putregaiului nu întrece 10 cm, iar ca dimensiuni de la 28 cm. diam. în sus și de la 1 m lung. în sus. In parchetul 8/I Păucești, ale cărui acte de punere în valoare erau aprobate de Direcțiune, aveam mulți tei, însă toți erau răi așa că toți erau destinați sortimentului „lemn de foc moale". M'am hotărît însă să încerc să scot din acest parchet și piese de lucru, după indicațiile pieții, adică cu lungimi de la 1 m. în sus și chiar cu putregai la mijloc. Am isbutit să scot 115 mc. pe care Direcțiunea Bacău i-a vândut la licitație cu 885 lei/mc, realizându-se deci 101.775 lei. Dacă acest material ar fi fost sortat și vândut ca lemn de foc — cum trebuia după exigențele vechi ale pieții — nu se realiza mai mult de 10.380 lei, socotind sterul cu 60 lei, maximum de preț cu care se poate vinde în pădurea Păucești.

Din cele de mai sus, se vede cât de important este faptul ca exploatările statului — proprietarul cu cele mai valoroase păduri — să fie conduse de persoane specialiste în sortarea lemnului. Retribuția lor este înzecit scoasă din diferența de valoare pe care o bună sortare o dă parchetului.

SCURTĂ PRIVIRE ASUPRA SORTĂRII MATERIALULUI LEMNOS IN EXPLOATAREA FORESTIERĂ

de ALEX. IVĂNESCU
Ing. subinspector silvic

Pădurea, considerată ca și o fabrică, nu produce o marfă pe care am putut-o comanda să se execute după nevoile noastre. Pădurea produce material lemnos după dărnicia și sub influența diferitelor elemente naturale. Natura nu poate fi modificată decât în foarte mică măsură; putem spune mai mult ajutată, pentruca pădurea să ne dea o materie lemnoasă proprie la cât mai multe întrebuințări.

Altfel stau lucrurile cu orice altă fabrică, în afară de pădure. Orice altă fabrică poate fi influențată de om să producă marfă după nevoie și în timpul dorit.

Materia lemnoasă dacă nu poate fi dirijată prea mult de om în timpul producției, în schimb, în momentul folosirii ei, sau mai bine zis pregătirii pentru a fi folosită, sau în timpul recoltării, cere multă pricepere și schibzuință din partea omului, pentru a o face proprie la cât mai multe întrebuințări, a o face cât mai valoroasă și a ridica la maximum rentabilitatea pădurii. Rentabilitatea pădurii stă deci în priceperea noastră de a alege materialul lemnos și a-l clasa în produsele cele mai valoroase, în a sorta arborii în piese pe cari se poate obține cel mai bun preț.

Pentru ca sortarea să ne conducă la scopul urmărit, trebue făcută neapărat, în momentul exploatării, de oameni pricepuți, cari să cunoască pe lângă calitățile technice ale lemnului și posibilitățile de valorificare ale diferitelor sorturi.

Inainte de a proceda la sortare, este neapărat necesar să se cunoască sorturile cele mai căutate și mai de preț, pe piață unde se desfac materialele dintr'o anumită pădure. In zadar vom sorta, într'un parchet, pari de mină, dacă nu se pot valorifica, din lipsă de piață, cu preț mai bun decât bulamacii de gard sau aracii de vie pentru cari piața locală oferă un preț mai bun decât cel obținut pe parii de mină transportați la un loc de consumație mai depărtat. Dacă este cerere mare de traverse,

cum a fost cazul în anii din urmă, putem sorta în acest scop părți din arborii cari altfel s'ar fi clasat ca lemn de foc. De multe ori sortatorul, în dorința de a scoate dintr'un parchet cât mai mare rentabilitate, este pus în dilemă dacă anumite piese trebue să le rețină ca lemn de lucru sau construcție (pentru care nu le vede o întrebuințare bine definită, din cauza calității prea slabe), sau trebue să le claseze ca lemn de foc.

In activitatea mea la Ocol, de multe ori am fost pus în această situație. Sfârșeam însă prin a reține piesa ca lemn de lucru, cu gândul că i se va găsi o astfel de întrebuințare. In acest caz, se realiza o valoare mult mai mare decât pentru lemnul de foc. Numai dacă vedeam că nu era posibil, ca într'un termen anumit, să desfac acel material ca lemn de lucru, îl fasonam ca lemn de foc, făcând în plus o mică cheltuială cu fasonarea în steri. Riscam dar această mică cheltuială, care se recupera de cele mai multe ori prin valorificarea pe preț bun a celuilalt material vândut ca lemn de lucru.

Sortatorul va avea în vedere deci — și în special la stejar — nu numai cerințele celei mai apropiate piețe, ci și eventualele cereri ce s'ar ivi și cari nu au fost cunoscute, mai ales acum când lemnul de stejar s'a împuținat. Cel însărcinat cu sortarea materialului trebue să cunoască și posibilitățile de manipularea materialului, pentru a nu secționa arborele în piese ce nu s'ar putea transporta ca fiind prea grele sau prea lungi, fapt care ar necesita noui secționări, dând lungimi și grosimi de valoare mai mică, decât dacă secționarea s'ar fi făcut dela început pe lungimi proprii mijloacelor de transport folosite. De exemplu: să nu se sorteze bușteni prea grei ce nu s'ar putea încărca pe o căruță, sau piese prea lungi ce nu s'ar putea pluti.

In general, sortarea în pădure, la rășinoase, este mult mai ușoară decât la foioase. Bradul și molidul se folosesc în întregime la debitat în fabrici după lungimi bine definite cari, în majoritatea cazurilor, se pot obține, dacă mijloacele de transport permit. La arborii foioși însă și în special stejarul, care se folosește mult în stare brută și semi-industrializat, pe lângă că are multe defecte ascunse, pe cari sortatorul trebue să le cunoască și să le caute amănunțit, pentru a le ocoli, trebue ca în funcție de aceste defecte să se scoată cele mai valoroase piese, față de mulțimea sorturilor cari se stabilesc chiar în parchet imediat după doborîrea arborelui.

Deşi sortarea nu este o operaţiune uşoară, totuşi ea se poate învăţa repede chiar de brigadierii mai destoinici. Datoria ocoalelor este să formeze în primul rând în această direcţie pe conductorul silvic şi apoi pe brigadieri, în aşa fel ca fiecare Ocol să aibă cel puţin 2 sortatori. Nu poate fi îngăduit niciunui Ocol să motiveze o rea sortare din lipsă de sortatori. Orice întreprindere particulară, chiar cu activitatea mai redusă decât a unui Ocol, îşi are sortatorul său. Instrucţiuni de sortare s'au dat şi în Administraţia Casei Pădurilor, încât orice şef de Ocol, cu cunoştinţele sale technice, poate fi el însuşi un bun sortator şi poate forma deasemeni din personalul său, buni sortatori, dacă este însufleţit şi convins de necesitatea unei bune sortări. Dela nici o exploatare, nu trebue să lipsească sortatorul, care chiar dacă nu stă în permanenţă, dar trebue să treacă cel puţin la 2 zile prin parchet, pentru a indica lucrătorilor, prin semne pe trunchiul arborilor doborîţi în lipsa lui, locul unde să facă retezările cu fierăstrăul.

Nu trebue să se piardă din vedere că arborii tăiaţi, pentru a putea da material de valoare, trebue doborîţi astfel ca în cădere să nu crape şi să nu se spargă, în acest scop, să se ia măsurile necesare pentru a se evita asemeni neplăceri.

Pentru a evita îngrămădirea arborilor unii peste alţii şi a-i feri de prejudicii, este recomandabil să se taie la rând toţi arborii destinaţi exploatării. Să se părăsească obiceiul folosit în unele exploatări, unde se doboară arborii pe calităţi, revenindu-se deci cu tăierea în acelaş loc.

Arborii doborîţi să se cureţe imediat de crăci, lăsându-se numai fusul până la vârf, încât arborii ce vor fi doborîţi ulterior să nu se împiedece în crăcile celor tăiaţi anterior.

Având numai trunchiurile arborilor fără crăci, sortarea se face mult mai uşor, dându-se sortatorului posibilitatea să vadă trunchiul în întregime şi să aprecieze calităţile, defectele, şi rectitudinea.

Arborii se vor însemna, aplicându-se semne distincte. Trunchii, sortaţi pe calităţi şi feluri de întrebuinţare, se vor trece imediat într'un carnet luându-se toate măsurile împotriva lucrătorilor, cari preferă să fasoneze mai mult lemn de foc, căutând a schimba semnele făcute de sortator. Retezatul trunchilor să se facă de echipe de muncitori pricepuţi, căutând ca secţiunea

să fie perpendiculară pe axa arborelui; contrariu scade valoarea trunchiului atât prin faptul că iese mai scurt într'o parte, dar şi aspectul este neplăcut.

Tot din sortare face parte şi modul de presentare al materialului. Referindu-ne la stejar, se va căuta ca nodurile să fie bine curăţate, iar trunchilor de valoare să li se cureţe şi ritidomul, lăsându-i cu aspectul lor roşu. Sub această formă se prezintă în general materialul de comercianţii particulari. Cheltuiala ce se face în plus nu este mare; în schimb, din acest mod de prezentare se obţine preţ mult mai bun.

In ceeace priveşte lemnul de foc se va pune şi aci destulă grijă în sortare. Consumatorul a devenit pretenţios. Piesele dintr'un ster să fie cât mai uniforme ca grosime şi ca lungime. Să nu se amestece speciile. Să nu se fasoneze în acelaş ster piese sparte cu piese rotunde, sau bucăţi de lemn cu putregai, cu cele bune. Lemnele să fie aşezate în ster cap la cap, iar deasupra sterului să fie bine nivelate. Toţi sterii să aibă înălţimea uniformă.

Conformându-se acestor mici reguli, se va da exploatării aspect plăcut şi fiecare bucată de lemn va putea fi desfăcută la adevărata ei valoare.

Ca încheere, trebue să recunoaştem că la o desăvârşită sortare nu se poate ajunge decât prin practică şi nu întotdeauna cei ce sunt chemaţi a se îndeltnici cu aceasta au practică suficientă. Deaceea nu trebue să ne surprindă rezultatele. Trebue însă să recunoaştem că avem şi buni cunoscători, cu suficientă practică în sortare. Practica lor însă nu este folosită îndeajuns în scopul formării a cât mai mulţi agenţi. Pentru iniţierea în primul rând a conducătorilor de unităţi, ca şefi de fabrică, de Ocol, de centru de exploatare, este recomandabil să se ţie cât mai numeroase şedinţe cu caracter de conferinţe regionale, practice, pe teren. Cu aceste prilejuri să se lucreze efectiv la sortare, sub controlul specialiştilor noştri, recunoscuţi. Din observaţiunile acestora s'ar trage multe învăţăminte în folosul economiei forestiere.

La classification des matériaux bois.

Die Sortierung des Holzmaterials.

Dans une exploitation forestière le prix de revient est presque toujours influencé de la manière dont on classifie les matériaux ligneux en diverses catégories. Ainsi, une classification qualitative doit avoir à la base le principe de chercher à obtenir le maximum de prix pour le bois exploité.

Pour aboutir a effectuer une bonne classification il faut disposer d'un personnel qui, en dehors des connaissances approfondies sur les qua- personnel qui, en dehors des connaissances approfondies sur les qualités technologiques du bois, et les conditions de s n manipulation, doit être mis au point avec les exigences du marché.

En vue d'éviter les conflits entre ceux qui livrent les matériaux et ceux qui les reçoivent, il faut tâcher établir précisément les conditions qui doivent remplir les matériaux d'une certaine catégorie. Celles-ci une fois établies, surtout quand il s'agit du bois tendre scié, ils n'y auront plus de divergences entre l'acheteur et le vendeur, parce que en ce cas, les scieries livreront justement la qualité vendue.

Telles sont les idées principales des trois articles reçus à l'occasion de l'enquête ouverte par notre revue, sur la classification des matériaux ligneux résultés d'une exploitation forestière.

MATERIAL DOCUMENTAR

O INSULĂ DE TISĂ PE DEALURILE HÂRLĂULUI

de Ing. AT. HARALAMB şi Ing. N. CALINIUC

Podişul moldo-basarabean, uşor turburat de mişcările pământului, sfârtecat apoi de acţiunea erozivă a apelor, dând astfel naştere dealurilor de azi cu straturi paralele, cline domoale şi înălţimi aproape egale (200—300 m.), prezintă totuşi două părţi unde relieful este mai săltat:

a) In mijlocul lui, pornind dela Roman, la Iaşi, Orhei şi Chişinău;

b) In Nord-Vestul lui, parte denumită de unii podişul Sucevei.

Din acest al doilea podiş se detaşează net o parte, care este cea mai înaltă din toate dealurile Moldovei (593 m.): Dealul-Mare. Mărginit la Nord de şeaua Bucecei ale cărei înălţimi sunt cu 200 m. mai jos decât ale lui, la Sud cu şeaua Ruginoasa pe unde trece linia ferată Paşcani-Iaşi, la Est cu depresiunea Jijiei, cunoscută şi sub numele de Câmpia Moldovei al cărei nivel inferior are uneori 35 m. altitudine şi la Vest cu valea largă a Siretului (260 m. alt.), — acest masiv apare şi mai impozant.

Contrastul dintre acest masiv şi restul podişului moldovean este determinat apoi de forma şi natura terenului şi de caracterele geografice, cari sunt cu totul deosebite.

Straturile aici nu mai sunt orizontale, ci uneori puternic boltite. Iar în constituirea rocelor, pe lângă argilă, gresii, nisip, găsim plăci groase de calcar oolitic şi conglomerate dure.

Datorită reliefului, care la rându-i determină un climat diferit de al împrejurimilor, datorită apoi naturii solului (podzol), acest masiv deluros a fost şi este încă acoperit de o manta păduroasă întinsă de circa 20.000 ha., în a cărei compoziţie apare în primul rând fagul, apoi pedunculatul şi gorunul, carpinul, paltinul, frasinul, teiul şi alte specii. Toată această vegetaţie forestieră, care în câmpie şi pe şei nu există, sau

există numai resturi din pădurile de altădată, adaugă la originalitatea acestui masiv.

Din această manta întinsă de păduri, care acoperă acest relief accentuat, face parte și pădurea Statului, Tudora, pendinte de Ocolul silvic Dolhasca. Teritorial, această pădure de 3328 ha, se găsește în județul Botoșani. Este situată în partea de Nord-Vest a masivului păduros amintit, dominând valea largă și despădurită a Siretului.

La 12 km. N-E. de Dolhasca, pădurea Tudora se află la 26°37' longitudine estică și 47°32' latitudine nordică. Altitudinea minimă este de 280 m., iar cea maximă de 593 m. (vârful Dealului-Mare).

Mărginindu-ne la această pădure, arboretele sunt constituite, în marea lor majoritate din fag (90%), apoi stejar pedunculat pe poale și gorun răspândit mai în toată pădurea, aninul negru pe văi, teiul, sorbul torminal, frasinul excelsior, plopul alb, plopul tremurător, mesteacănul, ulmul de câmp, carpinul (mai ales în partea de N-Vest a pădurii), paltinul de câmp și cel de munte. Dintre subarbuști menționăm: Corylus avellana L., Sambucus nigra L., Daphne mezereum L., Cornus sanguinea L., C. mas L., Salix capraea L. Vegetația erbacee, la rându-i, este deasemenea de o bogăție uimitoare. Semnalăm doar câteva specii: Telekia specioasa (Schreb.) Baumg., Campanula glomerata L., Epilobium angustifolium, Atropa belladonna L., Coronilla varia L., Impatiens nolitangere L., Scrophularia nodosa L., Pirola secunda L., Alectorolophus sp., Lactuca muralis (L.) Fres., Inula ensifolia L., Fragaria vesca L., Eupatorium cannabinum L., Carex silvatica Huds., Luzula sp., Trifolium repens L., Lotus cornicultus L., Dactylis glomerata L., Hypericum perforatum L., Melilotus offinalis (L.) Lam., M. albus Desr.

Dar ceea ce face să trezească și mai mult interesul din punct de vedere al florei este existența aici a unei importante stațiuni de tisă (Taxus baccata L.) [1]).

Tisa se găsește, după amenajamentul în vigoare, în parcelele 2 și 3 din afectațiile I și II, Seria V-a (Dealul Halicelor),

1) Această stațiune a fost semnalată și de d-l V. Tufescu în lucrarea sa: „Dealul-Mare Hârlău". Bul. Soc. Regale Române de Geografie, 1937, pag. 159.

dealungul văilor înguste și profund înfundate în straturile de argilă și gresii, văi având direcția generală vestică. Altitudinea mijlocie este de 400 m.

In parcela 2-a, cu o suprafață de 88 ha., se găsesc mai ales dealungul văilor T i s e i și R a c u l u i (care formează mai la vale pârâul P l e ș e i) 160 exemplare de tisă, cu diametrele la 1,30 m. dela sol, variind între 4 și 18 cm. și înălțimi de 3—10 m. Se poate vedea însă după tulpinile tăiate că au existat și exemplare mai groase (30 cm.).

In afară de aceste exemplare, se mai găsește răspândit un bogat semințiș (rezultat din sămânță), precum și exemplare rezultate din marcotare.

Arboretul principal este constituit mai ales din fag bătrân în stare de masiv strâns, având diseminat gorun, sorb terminal, carpin, paltin, tei și altele.

Pădurea Tudora (jud. Botoșani). Câteva exemplare de tisă (în parcela 2-a, afectația I-a, Seria V-a).

In parcela 3-a, în suprafață de 80 ha, tisa se găsește dealungul văii O c u p, care la rându-i debușează tot în pârâul Pleșa, vale la fel de îngustă și adâncită, având o expoziție vestică. Aici însă nu sunt decât 22 exemplare de tisă cu dia-

metrele de 2—5 cm. (la înălţimea pieptului) şi înălţimi de 0,5—1,2 m. Arboretul principal este constituit din 90% fag, iar restul carpin, tei, stejar.

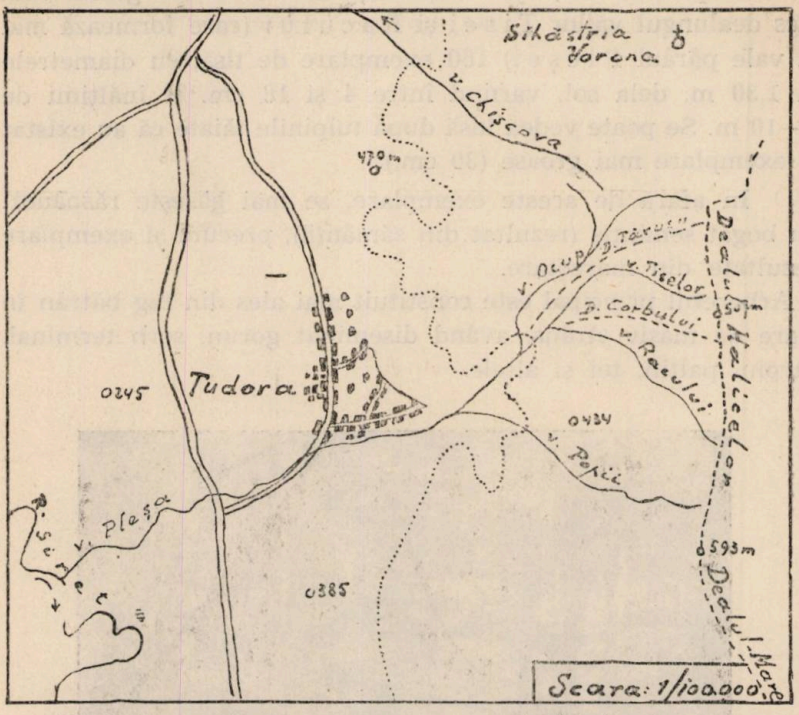
Sihăstria
Vorona
v. Chişcova
470 m
v. Tisei
v. Tisei
v. Tisei

Direcţia Regimului Silvic din Ministerul de Agricultură şi Domenii a pregătit proiectul unui nou cod silvic.

Publicăm o primă parte din acest proiect *).

PROPUNERI PENTRU MODIFICAREA CODULUI SILVIC

CAP. I

Pădure şi Regim Silvic

Art. 1. — Regimul Silvic urmăreşte la păduri:

a) Regenerarea, conservarea şi ameliorarea lor.

b) Asigurarea permanentei satisfaceri a folosinţei obşteşti cu produse lemnoase ale pădurilor.

Art. 2. — Toată pădurile Ţării sunt de drept supuse regimului silvic pe data promulgării prezentei legi.

Se socotesc păduri, toate suprafeţele acoperite cu vegetaţie forestieră, mai mari de 5000 m.p., indiferent dacă au fost sau nu undeva înregistrate ca atare. De asemenea sunt păduri supuse regimului silvic şi terenurile ce se vor împăduri în viitor, cu excepţia suprafeţelor menţionate la art. 130 din Codul Agricol, sau acele ce se vor creia din iniţiativa proprietarilor pe soluri vechi folosite în cultura cerealelor.

CAP. II

Amenajarea Pădurilor

Secţiunea I-a

Principii de amenajare.

Art. 3. — Exploatarea oricărei păduri se va face numai pe bază de amenajament. El va fi valabil pe toată durata unei revoluţiuni normale.

Revoluţiunea normală se fixează la: cel puţin 80 ani la codru, 20 ani la crânguri, 10 ani la salcâm, 3 ani la zăvoaie, un an la răchitării.

Exploatarea se va face anual.

---

*) Revista Pădurilor înserând în coloanele sale acest proiect înţelege să înlesnească o cât mai largă discuţie asupra unei legi de o importanţă capitală pentru viaţa forestieră. Colegii pot trimite observaţiunile lor direct direcţiei reg. silvic. Acelea dintre răspunsuri, cari vor fi redactate ca mici articole, le vom publica şi în revistă, la problemele zilei pe luna Octombrie, dacă ni se vor adresa nouă.

Excepţional, pentru păduri izolate sub 50 ha. la câmpie şi 200 ha. la munte, se poate admite exploatări periodice, exploatându-se posibilităţile acumulate, odată la 5 ani la câmpie şi dealuri şi până la 10 ani în regiunea de munte, dacă pădurile au atins vârsta revoluţiunei normale adoptate.

In tot cazul, suprafaţa totală a acestor posibilităţi acumulate la tăeri rase sau crânguri, nu poate depăşi 50 ha. de fiecare serie.

Art. 4. — Amenajamentul va fi făcut pe pădure, după situaţia juridică actuală, indiferent dacă aparţine unuia sau mai multor proprietari şi în urma unui studiu amănunţit al circumstanţelor fizice şi economice ale pădurei. El va fi bazat pe raport susţinut, adică pe un echilibru între posibilitate (ceea ce se taie anual) şi creşterea anuală a capitalului lemnos, în vederea continuităţii exploatării produselor principale şi a îndrumării pădurii către starea normală, precum şi asigurarea regenerării ei, cu specii de valoare proprii regiunei.

Pădurile vândute în loturi mai mici decât pot forma o serie de exploatare normală, se vor amenaja în comun pe proprietatea întreagă sau pe grupe cari pot constitui serii independente pentru exploatări continui.

Seria normală se socoteşte de minimum 50 ha. pentru regimurile de crâng şi de codru grădinărit şi minimum de 200 ha. pentru codru cu tăieri rase sau cu tăieri succesive.

Art. 5. — Amenajamentul va fixa: timpul necesar pentru regenerarea naturală sau artificială a suprafeţelor exploatate, care va fi complect asigurată şi nu va depăşi 2 ani dela golirea de material a fiecărui parchet tăiat ras şi 4 ani dela ultima tăiere de regenerare în codru.

Art. 6. — In amenajamente se va prevedea şi suma ce va trebui să se consemneze în fiecare an şi înainte de a se începe exploatarea pe seama Ministerului de Domenii, drept garanţie că obligaţiunea de împădurire se va aduce la îndeplinire. Această sumă se va stabili din 5 în 5 ani prin decizie ministerială, având de bază media cheltuelilor efective de replantare ce se fac de Minister pentru păduri similare.

Art. 7. — Ministerul Agriculturii şi Domeniilor va putea dispensa de depunerea acestei cauţiuni, în condiţiunile ce va crede de cuviinţă şi în urma unei cercetări la faţa locului, pe proprietarul care se va constata că exploatează pădurea pe bază de studiu de amenajare aprobat de cel puţin 10 ani şi că porţiunile exploatate în acest interval au fost regenerate în bune condiţiuni, fie în mod natural, fie artificial, şi că îngrijeşte de întreţinerea porţiunilor regenerate.

Art. 8. — Proprietarii, iar în caz de vânzarea pădurii, exploatatorii, chiar atunci când aceştia nu ar fi obligaţi prin contracte, sunt îndatoraţi a face şi a înainta Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, spre aprobare, amenajamentul acelei păduri, după ce şi-l vor fi comunicat unul altuia prin portărei conform art. 74 din procedura civilă prezentând dovadă, pentru ca fiecare să ia cunoştinţă de el.

In termen de o lună dela data depunerii la Minister, de către proprietar, sau de către cumpărător, după cum unul sau altul exploatează pădurea, fiecare din aceştia are dreptul a face întâmpinările ce ar crede de cuviinţă cu privire la dispoziţiunile amenajamentului.

Art. 9. — Dacă Consiliul Technic al Pădurilor, în urma examinării amenajamentului, îl găseşte bine întocmit, se va supune de îndată avizul său aprobării Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.

Când însă Consiliul Technic este de părere a se aduce modificări amenajamentului, atât proprietarul cât şi exploatatorul au dreptul a-şi face înscris obiecţiunile lor, în termen de două luni dela data comunicării pe cale administrativă a avizului Consiliului Technic, depunătorului amenajamentului la Minister. După trecerea acestui termen, Ministerul Agriculturii şi Domeniilor având în vedere şi întâmpinările, — de vor fi — decide în mod definitiv şi executoriu.

Secţiunea II-a

Anulări şi revizuiri de amenajamente

Art. 10. — Amenajamentul definitivat şi remis părţilor nu se poate anula decât dacă după aplicarea lui, minimum de 5 ani, se dovedeşte că prejudiciază regenerarea pădurei. Această revizuire se va face cu avizul conform al Consiliului technic al pădurilor.

Schimbările intervenite în persoana proprietarilor sau vânzări de pădure, nu interesează din punct de vedere al amenajamentului, de oarece amenajamentele se fac pe păduri şi nu pe proprietar.

Art. 11. — In cel mult 20 ani dela aprobare este obligatorie revizuirea amenajamentului, sub sancţiunea interdicţiei continuării exploatării pădurei.

Revizuirea, al cărui scop este ameliorarea pădurei şi îndrumarea către starea normală sau racordarea cu anumite evenimente neprevăzute, urmează aceiaşi examinare technică ca şi amenajamentele. Ea va cuprinde sub formă de proces-verbal: modificările intervenite în anii expiraţi, schimbările în descrierea parcelară, rezultatele obţinute pe urma tratamentului aplicat, în ce măsură se poate aplica în viitor, precum şi noi planuri speciale până la revizuirea viitoare.

Art. 12. — Amenajamentele şi revizuirile lor succesive se întocmesc numai de Inginerii silvici ce fac parte din Corpul Technic Silvic Român.

Art. 13. — Costul lucrării, când se va face prin funcţionarii Statului, se va stabili de către Ministerul Agriculturii şi Domeniilor printr'un tarif, ţinându-se seama la întocmirea acestuia de regiunile ţării, de felul perimetrului, regimul şi modalitatea de tratament adoptată şi de circumstanţele speciale.

Când o pădure are mai mulţi proprietari şi cel ce deţine majoritatea suprafeţei cere amenajarea, pe temeiul că a atins vârsta exploatabilităţii, fiecare din ei vor trebui să acopere costul de amenajare în

raport cu întinderea părţii sale; altfel acestea vor fi suportate de către Stat, care se va despăgubi dela restul proprietarilor, fără somaţie, judecată sau punere în întârziere, ci numai prin simpla aplicare a legii de urmărirea veniturilor Statului.

Art. 14. — In pădurile de protecţie şi în cele pentru nevoile apărării naţionale, tăierile rase se vor aplica exclusiv la crânguri şi la pădurile de molift sau fag, în măsura în care acestora nu li se poate aplica tratamentul „Codrului grădinărit" din cauza poziţiunii înfundate şi insuficienţii de rentabilitate la exploatarea posibiltăţii anuale.

In tot cazul, la aceste păduri, pe o adâncime de 200 m, plecând dela limita lor de vegetaţie, nu se poate aplica decât exclusiv tratamentul „Codrului grădinărit".

La tăierile rase astfel adoptate, se vor folosi mai multe guri de exploatare, pentru ca suprafaţa de exploatat anual când se apropie de maximum dela art. 3, să nu fie angajată pe o întindere prea mare, când aceasta se poate aplica şi din punct de vedere economic.

Secţiunea III-a

Abaterile dela Amenajamente

Art. 15. — Proprietarii sau exploatatorii cari exploatează pădurile fără amenajament ori contra dispoziţiunilor ce cuprind, vor fi supuşi în solidar la o amendă fixată acum, dela 3.000—5.000 lei, iar în caz de recidivă dela 6.000—8.000 lei, de fiecare ha. sau fracţiune de ha, în care s'au făcut tăieri. Această amendă se va fixa din 5 în 5 ani pe baza jurnalului Consiliului de Miniştri, după propunerea Ministrului Agriculturii şi Domeniilor.

Art. 16. — Afară de aceasta Ministerul de Agricultură şi Domenii prin inspectoratele silvice va opri, pe cale administrativă, pe baza constatării organelor silvice, tăierea pădurii fără amenajament, până ce proprietarul ori exploatatorul se va conforma dispoziţiunilor art. 3 şi urm. din această lege.

Dacă Ministerul va constata că aceştia se abat numai dela prescripţiile amenajamentului aprobat, tăierea va putea fi de asemenea oprită, în baza avizului Consiliului Technic al pădurilor, proprietarul ori exploatatorul având, în cazul acesta, dreptul de contestaţiune la Tribunalul situaţiunii imobilului, în termen de 15 zile dela înmânarea pe cale administrativă, a deciziunii Ministerului.

Tribunalul, ascultând organele silvice, va decide de urgenţă dacă menţine sau nu oprirea tăierii. Sentinţa Tribunalului în această privinţă va fi definitivă. Oprirea hotărîtă după regulile de mai sus, a tăierii fără amenajament ori pentru abateri dela dispoziţiunile ce cuprinde, nu îndreptăţeşte niciodată şi sub nici un motiv, de a se formula vreo pretenţiune de despăgubire în contra Statului.

Art. 17. — Dacă se dovedeşte că proprietarul pădurei în timp de 2 ani consecutivi a călcat dispoziţiunile amenajamentului, tinzând a

compromite regenerarea bună a pădurei, Ministerul luând avizul Consiliului Technic, va lua pădurea în administraţia Statului pe cheltuiala proprietarilor. Această stare va dura minimum 5 ani, după care se va preda din nou proprietarului, dacă o cere expres.

Art. 18. — Acei cari exploatează anual peste 30.000 m.c., sunt obligaţi a angaja pentru conducerea exploatării un inginer silvic, iar acei ce exploatează dela 2000 la 30.000 m. c., un conductor silvic, admişi în Corpul Technic Silvic Român.

La neconformare, Ministerul amendează până la intrarea în legalitate, cu suma reprezentând 1/2 salariul din bugetul Statului acordat primului grad al unui asemenea organ technic. Amenda se va încasa conform legii de urmărire prin dare în debit la Stat.

Art. 19. — Acelora cari taie după ce pădurea a fost oprită pe cale administrativă, li se va aplica de 5 ori amenda dela art. 16 şi închisoare până la 3 luni.

Secţiunea IV-a
Grupe de amenajare

Art. 20. — Pe lângă amenajamentele propriu zise, se pot întocmi planuri de valorificare pe grupe de păduri.

Ele au de scop, de a întruni eventualele serii de exploatare mici, pentru ca printr'o armonică participare a tuturor proprietarilor la cheltuelile de investiţiuni, de transport şi eventual industrializări, să înlesnească exploatări rentabile. In această situaţie, amenajamentul fiecărei păduri se mărgineşte numai la organizarea technică a gospodăriei, succesiunile de tăieri şi ciclul posibilităţii fiind efectuate de planul de valorificare.

Art. 21. — Planurile de valorificare pe grupe ale asocierilor cari s'ar face, deşi sunt ale unor instituţiuni comerciale, vor trebui să aibe avizul conform al Consiliului Technic deoarece asocierea trebuie să garanteze integrarea în principiile cuprinse în art. 4.

Asocierile vor trebui să aibe personalitatea juridică. Dobândirea ei se va face cu avizul conform al Consiliului Technic.

Nerespectarea principiilor înscrise la art. 3 şi următorii, precum şi din prezenta secţiune, îndreptăţeşte Ministerul Agriculturii şi Domeniilor că luând avizul Consiliului Technic, să oprească exploatările şi să lichideze asocierea pe cheltuiala administratorilor, fără a se putea formula pretenţiuni de despăgubire contra Statului.

Art. 22. — Singura formă de asociere posibilă, pe baza articolului de mai sus, este aceia care urmăreşte valorificarea integrală, proprietarului respectiv asigurându-i o rentă permanentă.

CAP. III
Administraţia şi paza pădurilor

Art. 23. — Se vor administra de către organele silvice ale Statului, toate pădurile Statului.

Toate pădurile aparţinând persoanelor de interes public şi privat inclusiv cele ale obştiilor de moşneni, răzeşi, obşteni sau composesori şi coproprietari se vor administra din punct de vedere technic silvic de către Stat, în cazurile în cari nu au administraţie silvică proprie recunoscută de Stat şi condusă de un Inginer Silvic din Corpul Technic Silvic Român.

Proprietarii acestor păduri administrate de Stat, din punct de vedere technic silvic, vor acoperi cheltuelile: de pază, administraţie, pepiniere, plantaţiuni, deplasare, întocmirea amenajamentului sau revizuirea lui, conform cu debitul ce se va stabili de Serviciul Silvic.

In aceleaşi condiţiuni, pot trece sub administraţia technică silvică a Statului, pădurile aparţinând proprietarilor particulari, la cererea lor.

De asemenea vor fi sub controlul şi asistenţa technic-silvică a Statului, toate păşunile împădurite şi golurile de munţi.

Art. 24. — La toate pădurile particulare, care nu se găsesc sub administraţia technic-silvică a Statului sau care nu au administraţie silvică proprie, recunoscută de Stat şi controlată direct de el, proprietarii sunt obligaţi a avea numărul de pădurari recunoscuţi de Stat, ca să poată asigura o bună pază a pădurii.

Proprietarii de mici păduri pot să se asocieze în acest scop pentru a suporta în comun susţinerea pădurarilor necesari la paza pădurilor.

Art. 25. — In caz de neconformare, li se vor aplica dispoziţiunile aliniatului 2 al articolului 18 din prezenta lege.

Art. 26. — Personalul silvic al Statului, al instituţiunilor şi al proprietarilor particulari, la intrarea lor în funcţiune, vor depune următorul jurământ:

„In numele A Tot Puternicului Dumnezeu, jur,

„Că voi observa cu sfinţenie Constituţia şi legile Ţărei;

„Că voi păzi cu zel şi sârguinţă pădurile, devotându-mă prosperităţii lor;

„Jur că voi constata şi urmări conform legii şi conştiinţei mele, fără consideraţie de persoană, pe toţi cari au făcut sau încearcă de a face stricăciuni pădurilor, limitelor lor, şi tot ce aparţine de ele;

„Că nu voi acuza nici odată vre-un nevinovat;

„Că nu mă voi sustrage dela îndatoririle serviciului meu şi nu-l voiu părăsi fără învoirea superiorilor mei;

„Jur că voiu păstra tot ce mi s'a încredinţat spre îngrijire;

„Jur credinţă Regelui şi Dinastiei Sale;

„Aşa să-mi ajute Dumnezeu".

Art. 27. — Membrii Corpului Silvic cari au depus jurământul dela art. precedent sunt agenţi ai forţei publice, având dreptul a purta arme de foc, reglementate de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, pentru apărare, fără alt permis special.

CAP. IV.
Impăduriri.

Art. 28. — Amenajamentul trebue să prevadă obligatoriu împădurirea poenilor sau locurilor goale aflate în perimetrul pădurilor, afară de acelea cari vor fi necesare pentru trebuinţele exploatării şi personalului de pază din cantoanele pădurii, a tuturor terenurilor improductive, precum şi cele ce s'ar cumpăra în scop de a se creia păduri de protecţie.

Statul prin organele sale va putea verifica oricând va crede necesar, starea de regenerare şi vegetaţie a pădurilor, indiferent dacă sunt sau nu amenajate.

Art. 29. — In caz când proprietarul sau exploatatorul nu-şi va îndeplini obligaţiunea de împădurire în termenul fixat de amenajament, ori dacă împădurirea s'a făcut în rele condiţiuni, atunci Ministerul Agriculturii şi Domeniilor este în drept ca ,fără somaţie, punere în întârziere sau judecată, să dispună a se face împădurirea, precum şi lucrările de întreţinere, necesare până la complecta reuşită a împăduririi, în contul proprietarului.

Fondurile se vor procura întrebuinţând garanţia consemnată conform art. 6 şi urmărind pe proprietari prin simplă dare în debit pentru eventuale plusuri de cheltueli peste suma de garanţie ce a fost consemnată.

Art. 30. — In pădurile moşneneşti, răzeşeşti, obşteşti sau composesorale, vândute spre exploatare, cauţiunea de regenerare sau cheltuelile de împădurire va privi pe exploatatori.

Osebit de aceasta, moşnenii, răzeşii, obştenii sau composesorii sunt datori pentru lucrările de împădurire şi de întreţinere să presteze munca lor în natură, în limita ce se va fixa prin regulamentul de aplicare a acestei legi.

Art. 31. — Statul va încuraja împăduririle:

a) Făcând gratuit prin agenţii săi silvici, după cererea proprietarilor particulari, planurile şi devizele pentru repopularea pădurilor acestora şi în anumite cazuri, dirijând în totul sau în parte, lucrările de împădurire;

b) Punând la dispoziţiunea proprietarilor particulari, pe costul de producţiune şi în limitele cantităţilor de care va dispune, sămânţa şi numărul de puieţi necesari pentru repopularea pădurilor lor;

c) Acordând premii de încurajare proprietarilor cari se vor fi distins prin bună exploatare a pădurilor lor; sau cari vor fi făcut împăduriri în bune condiţiuni, dând puieţii gratuit celor ce plantează pe locurile supuse surpăturilor, iar la câmp, pe terenurile cu nisipuri sburătoare sau mlăştinoase.

Art. 32. — Se vor reduce la jumătate dările către Stat, la care sunt supuse pădurile în exploatare, când proprietarii îşi vor transforma în codru pentru producerea lemnului de lucru şi de construcţiune, pădurile actualmente tratate în crânguri.

Reducerile aplicabile în epoca de convertire se vor face în baza

deciziei Ministerului Agriculturii şi Domeniilor dată cu avizul Consiliului technic al pădurilor şi comunicată Ministerului de Finanţe.

Defrişarea

Art. 33. — Suprafaţa păduroasă a Ţării nu mai poate fi micşorată, toate pădurile existente trebuesc menţinute, iar defrişările de păduri sunt oprite.

Excepţiunile pentru lucrări de utilitate publică se acordă de Minister, numai cu avizul conform al Consiliului technic.

Ele sunt:

a) când va fi nevoe să se construiască prin pădure instalaţiuni cu accesoriile lor (clădiri, case de locuit, etc.) şi anume:

In scopul exploatărilor miniere, cariere, guri de mine — sonde, clădiri şi diverse accesorii — ;

In scopul transportării energiei electrice—cabluri de mare şi mică tensiune;

In scopul transportării gazului pentru iluminat şi încălzit, precum şi al produselor petrolifere — conducte de gaze şi petrol;

In scopul apărării naţionale sau interes militar;

b) Pentru construiri de drumuri şi de căi ferate publice;

c) In scop turistic şi înfiinţări de staţiuni climaterice şi balneare sau schimburi cu terenuri străine, aflate în interiorul pădurii;

d) Pentru construirea canalurilor de drenaj şi irigaţiuni;

e) Când întinderea porţiunii defrişate, va fi compensată prin împădurirea anticipată şi în apropiere a unei întinderi egale de teren şi când tinerele plante, după minimum trei ani dela plantare, vor constitui masiv încheiat;

f) Pentru transformarea în păşuni împădurite, defrişarea nu e permisă, decât în acele păduri sau porţiuni de păduri, cuvenite comunelor pe baza reformei agrare şi a căror hotărîri de împroprietărire s'au pronunţat şi vor deveni definitive, precum şi a acelor păduri atribuite în mod definitiv ca păşuni, prin jurnalele Consiliului de Miniştri, pe baza prevederilor legii din 1933 (în complectarea păşunilor din păduri) până la promulgarea legei de faţă.

Defrişarea arboretelor în acest scop, nu poate trece în nici un caz de jumătate din suprafaţa păduroasă a păşunei, socotită după ce s'a dedus suprafaţa porţiunilor cari rămân împădurite pentru a asigura fixarea solului.

In acest caz, defrişarea nu se va face decât conform prevederilor unui studiu de defrişare, întocmit şi aprobat după procedura prevăzută în prezenta lege pentru amenajamente şi revizuirile lor.

Defrişările cu caracter temporar, pentru care se vor depune cauţiuni, vor trebui reîmpădurite de cei ce le-au efectuat, după un an dela data când nu mai sunt necesare.

Deschiderea liniilor de amenajament prevăzute prin amenajamentul aprobat, se vor executa fără nici o altă aprobare.

Defrişările pentru drumuri sau instalaţiuni de scoaterea materia-

lelor lemnoase din păduri, pentru construcţiunile de interes forestier şi pentru creiarea de pepiniere silvice, se vor face în baza autorizărei Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.

Art. 34. — Cel ce defrişează o pădure sau porţiuni de păduri, fără autorizarea Ministerului, va fi condamnat la plata unei amenzi de lei 20.000 de fiecare ha. sau porţiune de ha. defrişat şi obligat a reîmpăduri complect terenul defrişat în termen de un an dela condamnare.

Până la reîmpădurirea complectă a terenului, proprietarul lui va fi urmărit la plata anuală a unui impozit de 5.000 lei la ha.

Constatarea se va face de personalul silvic al Statului în baza planurilor de defalcare, în virtutea cărora s'a făcut exproprierea, sau planurile anexate la studiile, regulamentele de exploatare sau amenajamentele pădurii respective sau orice alte dovezi scrise.

După termenul de un an dela constatare, reîmpădurirea se poate face de către Stat în contul proprietarului, iar cheltuelile suportate vor fi urmărite asupra acestuia, fără punere în întârziere sau judecată, ci numai prin simpla şi directa aplicare a legii de urmărire a veniturilor Statului.

Art. 35. — Inclavele în păduri pot fi lichidate prin schimburi cu terenuri din părţile exterioare ale pădurii, cu obligaţiunea pentru proprietarul pădurei de a împăduri complect inclava schimbată, în termen de 2 ani dela aprobarea schimbului. Autorizaţia pentru această defrişare se va da de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor cu avizul Consiliului technic al pădurilor.

Art. 36. — Toţi acei ce au obţinut defrişări condiţionate dela Ianuarie 1930 până în prezent, vor fi inspectaţi anual timp de încă zece ani dela data prezentei legi de către personalul silvic al Statului, care va constata sub dresare de proces-verbal dacă condiţiunile autorizărei defrişărei au fost îndeplinite şi sunt menţinute.

In caz contrar, se vor aplica sancţiunile prevăzute la art. 33 din prezenta lege.

Incendiile în păduri

Art. 37. — Focul deschis nu este permis în pădure precum şi la o distanţă de 100 m. de aceasta decât numai cu autorizaţia personalului silvic local.

Este admis focul în pădure în locurile destinate pentru stână şi numai pentru trebuinţele ei, în acele făcute de pădurari, de tăietorii de lemne şi alţi lucrători, în porţiunile de păduri aflate în exploatare, de către agenţii silvici aflaţi în lucrări, precum şi de către acei cari iau parte la vânători. Toţi aceştia sunt obligaţi a îngriji însă la plecarea lor ca să-l stingă, sub pedeapsa de a fi supuşi la o amendă de 500—2.000 lei.

Art. 38. — Cel care prin neglijarea lui a provocat un incendiu în pădure, va fi pedepsit cu închisoare dela 1 lună la 6 luni.

Afară de aceasta, el va fi condamnat la plata daunelor suferite către proprietarul pădurei.

Dacă însă prin măsurile ce va fi luat, a reuşit să oprească incendiul, fără să se fi cauzat vre-o pagubă, el va fi scutit de orice pedeapsă.

Art. 39. — Acela care trecând printr'o pădure sau prin vecinătatea ei, dă peste un foc părăsit şi nestins încă, este obligat a-l stinge singur şi în mod complect. Dacă însă nu poate face aceasta, sau dacă a observat că pădurea a luat foc într'un punct oarecare, el este dator să dea de ştire imediat proprietarului sau personalului său silvic, primăriei sau postului de jandarmi cel mai apropiat. Contrar se va pedepsi cu o amendă de lei 500.

Art. 40. — Autoritatea comunală sau jandarmeria anunţată va obliga pe locuitorii din comunele vecine cu pădurea, de a eşi imediat la locul sinistrului cu uneltele necesare.

Conducerea lucrărilor pentru stingerea incendiului revine agentului forţei publice cel mai vechi în grad, în colaborare cu agentul silvic aflat la faţa locului.

Art. 41. — Locuitorii cari la somaţiunea făcută vor refuza să ia parte la stingerea focului sau nu se supun ordinelor date, vor fi amendaţi cu câte 1000 lei, iar funcţionarii agenţi ai forţei publice cărora li s'a adus la cunoştinţă existenţa incendiului, dar cari nu au luat imediat măsuri pentru stingere, vor fi amendaţi cu câte 5000 lei.

Distrugerea insectelor

Art. 42. — Proprietarii de păduri sunt ţinuţi a executa, în termenul prescris, dispoziţiunile ce se vor lua de către autorităţile silvice spre a se împiedica înmulţirea insectelor vătămătoare pădurilor.

Contravenienţii vor fi amendaţi cu suma de lei 1000 de ha. de pădure, în care se găsesc acele insecte după prima constatare a organelor silvice.

Lucrările necesare de combatere se vor face de personalul silvic al Statului în socoteala lor, iar cheltuelile făcute se vor încasa, fără somaţiune sau judecată, ci numai prin aplicarea legei de urmărire.

Apărarea contra vânturilor

Art. 43. — In pădurile expuse doborîrii din cauza vânturilor, se poate rezerva fâşii sub forma unei perdele, pentru apărarea pădurilor de pe proprietăţile vecine.

Pentru aceste fâşii pe pădure, se va proceda conform legii pădurilor de protecţie, la cererea părţii interesate.

Păşunatul în păduri

Art. 44. — Păşunatul şi introducerea vitelor neînhămate sau neînjugate în păduri este complect interzis. In anii de recoltă abundentă

la fag sau stejar, cu autorizarea Şefului Ocolului silvic, care va constata că regenerarea pădurei nu este compromisă, se pot învoi porci pentru consumarea ghindei.

Asemenea este complect oprită folosinţa frunzarelor şi a păturii moarte.

Art. 45. — Proprietarii vitelor care contravin la dispoziţiunile art. 43 vor fi pedepsiţi:

a) dacă pădurea e mai mare de zece ani, cu o amendă de 10 lei; pentru o oaie, un miel sau purcel; cu 20 lei pentru un porc; cu 25 lei pentru un viţel sau mânz, cu 30 lei pentru un cal, un măgar, un catâr sau o vită mare cornută; cu 40 lei pentru un bivol; cu 50 lei pentru o capră;

b) dacă pădurea va fi mai mică de 10 ani, amenda va fi îndoită.

Art. 46. — Proprietarul pădurei care învoeşte sau tolerează păşunatul în contra legei, se va pedepsi cu amendă înzecită, decât cea prevăzută în articolul precedent, socotită lunar.

Art. 47. — Proprietarul vitelor care se vor găsi în pepiniere sau în plantaţiuni mai tinere de 10 ani, cum şi în poienile sau grădinile destinate unui uz public, se va pedepsi cu o amendă întreită aceleia prevăzută la art. 44.

Caprele şi porcii găsiţi fără păzitori în lăstaruri, în însemînţişuri sau plantaţiuni, în parcuri şi pepiniere, vor fi împuşcaţi şi lăsaţi la dispoziţia prorietarilor lor. Dacă aceştia nu sunt cunoscuţi, personalul silvic va anunţa imediat pe Şeful Postului de Jandarmi din apropiere, care transportându-se imediat în localitate, va ridica animalul, vânzându-l prin licitaţie publică, procedând în conformitate cu Legea transporturilor materialelor lemnoase.

Art. 48. — Toate sumele cari se datorează de particulari pentru lucrările făcute în contul lor de către serviciile silvice, neavând caracter de amendă, se urmăresc prin aplicarea legei de urmărire, prin dare în debit, fără acte de punere în întârziere sau judecată şi se vor vărsa la fondul prevăzut de art. 27 al legei ameliorărei terenurilor degradate, din care se va face şi plata lucrărilor.

Entwurf eines neuen Forstgesetzen.

Projet d'un nouveau Code forestier.

C R O N I C A

LEGEA PENTRU PURTAREA TITLULUI, EXERCITAREA PROFESIUNEI DE INGINER ŞI INFIINŢAREA COLEGIULUI INGINERILOR

După legea de concentrare în Politehnici a învăţământului tehnic superior, un alt deziderat al inginerimii se realizează prin decretarea legii pentru purtarea titlului, exercitarea profesiunii de inginer şi înfiinţarea colegiului inginerilor. (Mon. Of. Nr. 183 din 10 Aug. 1938).

Ca în atingerea multor ţeluri, a fost nevoie de trecere de timp până ce ideia să ajungă realitate. Trebuia terenul pregătit. Şi se cade să semnalăm că în această pregătire, A.G.I.R.-ul are cea mai mare parte de contribuţie. După ce a desbătut această problemă timp îndelungat în Consiliul său de administraţie, a discutat-o în Adunările sale generale, a expus-o în ziare şi în memorii prezentate trecătorilor miniştri dela departamentele de rezolvarea cărora depindea.

Care este scopul acestei legi? Ni-o spune d-l N. Vasilescu-Karpen, Rectorul Şcoalei Politehnice din Bucureşti, într'un articol publicat în ziarul „Timpul" cu data de 15 August a. c.: „Legea colegiului inginerilor are de scop asigurarea unei bune concepţii, unei bune execuţii şi unei bune exploatări a tuturor lucrărilor cu caracter tehnic aparţinând Statului, industriilor, particularilor şi interesând, în cel mai înalt grad, buna stare economică a ţării".

Lucrările acestea tehnice, a căror proiectare, organizare şi exploatarea implică studii tehnice superioare, sunt din următoarele domenii: construcţii de orice fel, căi de comunicaţii terestre, fluviale, maritime şi aeronautice, armament, mijloace de transport, captarea şi utilizarea energiei sub orice formă, irigaţii, asanări de terenuri, maşini şi instalaţii industriale, mine şi metalurgie, aplicaţii de fizică, chimie industrială, chimie agricolă, agronomie, păduri, geodezie şi cadastru, edilitate şi urbanism (art. 11).

Toate aceste lucrări sunt în competinţa inginerilor. Se exceptează cele rezervate arhitecţilor, prin legea promulgată cu I. D. Regal Nr. 1607/932.

Lucrările specificate, care însă nu necesită studii superioare, sunt şi de competinţa tehnicienilor de natura: conductorilor, topometrilor, hotarnicilor, etc.

Pentru a se atinge scopul mai sus menţionat era nevoie să se statueze asupra titlului de inginer.

Legea, prin art. 3, arată cine are dreptul de a purta de azi înainte titlul de inginer. Pentru silvici se cere diploma dela Politehnică, sau

aceia a Şcolilor dela Bucureşti şi Braneşti. Cei veniţi din străinătate, trebue să-şi echivaleze în prealabil diploma obţinută.

Titlul însă nu poate fi purtat, dacă respectivul posesor al unei diplome nu este înscris şi în Colegiul inginerilor. (art. 2).

In viitor, inginerii sunt obligaţi ca atât în actele publice, cât şi în cele private de ordin profesional, să menţioneze, pe lângă titlul de inginer, specialitatea, precum şi denumirea completă fără nicio prescurtare a şcolii tehnice absolvite, care le-a conferit diploma sau certificatul de inginer. Eventuale prescurtări sunt admise, numai după indicaţiunile ce vor fi date de colegiul inginerilor.

Ca şi pentru cazul purtării titlului de inginer, pentru exercitarea profesiunii se cere să aparţină de Colegiul inginerilor (art. 5).

Acesta este organul creiat în vederea supravegherii purtării titlului şi exercitării profesiunii (art. 18)

Se înfiinţează în acest scop un colegiu care cuprinde 7 secţiuni: a) construcţiuni; b) mecanică şi electricitate; c) aeronautică, marină şi armament; d) mine şi metalurgie; e) industrie chimică; f) silvică; g) agronomie (art. 19).

Organele de conducere şi de judecată disciplinară ale fiecărei secţii sunt: adunarea generală a secţiei, comitetul secţiei, comisiunea disciplinară a secţiei (art. 20).

Adunarea generală se compune din totalitatea membrilor colegiului din secţia respectivă. Ea se întruneşte odată pe an, în cursul lunei Ianuarie. Adunări extraordinare se pot convoca oridecâteori va fi nevoie. Adunarea alege pe preşedintele ei şi pe Comitetul secţiei care se compune din 11 membri aleşi.

Aici legea are îngrădiri:

1) Şase din aceştia trebue să facă parte din serviciile publice.

2) Din aceştia, 3 trebue să aibă gradul cel mai mare existent între membrii secţiei la data alegerii.

3) Nimeni nu poate fi ales membru în comitet dacă nu are cel puţin 15 ani de activitate profesională.

Alegerea se face prin vot secret. Legea însă prevede şi participarea la vot prin corespondenţă. Modalitatea se va preciza prin regulament. De felul cum va fi statuată această participare socotim noi că depinde dacă această dispoziţie nu va fi una din cele sortite să aducă mai mult rău decât bine.

Membrii din comitet se aleg pe 3 ani. Dacă intre timp se produce o vacanţă, comitetul are dreptul să completeze locul prin cooptare, sub rezerva ratificării lui de către Adunarea generală.

Adunarea generală mai este chemată să se pronunţe asupra tuturor chestiunilor de ordin profesional sau de interes general în legătură cu specialitatea inginerească ce o reprezintă.

Comitetul, la rândul lui, alege dintre membrii săi un preşedinte şi un vice-preşedinte. El nu poate lucra legal decât cu 7 membri prezenţi în şedinţă. Deciziile se iau cu majoritatea membrilor prezenţi. Membrii comitetului cari vor lipsi nemotivat 5 şedinţe consecutive, vor fi consideraţi demisionaţi.

Prin art. 23 se stabilesc atribuţiile Comitetului secţiilor.

Al treilea organ al secţiilor este „Comisiunea disciplinară" (art. 24), care are în căderea sa să judece în primă instanţă abaterile profesionale (art. 41), abateri cari ating prestigiul profesiunii sau în caz de greşeli grave contra onoarei.

Comisiunea este compusă din 4 membri ai Colegiului secţiei, cu supleanţii lor. Şi aici, pentru a fi aleşi, tot prin vot secret, se cer 15 ani de activitate profesională. Membrii comisiunii se aleg pe 3 ani. Ea este prezidată de un preşedinte de tribunal numit prin Decret Regal, pe 4 ani (art. 24).

Peste aceste 7 secţiuni se situiază Colegiul general al Inginerilor.

Organele de conducere, control şi judecată disciplinară ale acestuia sunt (art. 25): a) Adunarea generală; b) Consiliul Colegiului; c) Decanul şi Pro-decanul Colegiului; d) Delegaţiile de ţinuturi; e) Comisiunea de control financiar; f) Comisiunea centrală de disciplină.

Adunarea generală se compune din totalitatea membrilor comitetelor secţiilor, precum şi din delegaţii ţinuturilor.

Avem şi aici adunări generale, cari se convoacă în fiecare an în luna Ianuarie, după adunările generale ale secţiilor, şi adunări extraordinare.

Hotărîrile se iau cu majoritate absolută a voturilor exprimate.

In art. 27 se arată atribuţiile Adunării generale a Colegiului.

Consiliul Colegiului inginerilor se compune, în afară de decan şi pro-decan, din: cei şapte preşedinţi ai comitetelor de secţii şi din şase membri aleşi de adunarea generală a Colegiului. Mandatul lor este de 3 ani (art. 28). Acesta lucrează legal cu 9 membri, iar deciziile se iau cu majoritate absolută a membrilor prezenţi.

Şi aici vacanţele se pot completa prin cooptare, sub rezerva ratificării de către Adunarea generală a Consiliului, iar cei ce absentează nemotivat 5 şedinţe consecutive sunt consideraţi demisionaţi .

Art. 30 din lege precizează atribuţiile consiliului Colegiului.

Art. 32 se ocupă de Decan şi atribuţiile lui.

Decanul şi pro-decanul sunt ajutaţi de Secretarul general al Colegiului, care trebue să fie inginer (art. 33).

Delegaţiunile ţinuturilor, cari intră în compunerea Adunării generale a Colegiului, sunt alcătuite din câte 5 membrii ai Colegiului, desemnaţi de Consiliul Colegiului dintre inginerii care au domciliul în ţinutul respectiv. Membrii fecărei delegaţiuni aleg din sânul lor în fiecare an, un prim delegat. (art. 34).

Controlul financiar al Colegiului şi Secţiilor se face după normele stabilite de Consiliul Colegiului şi aprobate de Adunarea generală, de către „Comisia de control financiar", care se compune din 3 membri şi 3 supleanţi, aleşi pe un an de Adunarea generală ordinară a Colegiului (art. 37).

Comisiunea disciplinară centrală se compune din 7 membri şi supleanţii lor, aleşi pe 3 ani de Adunarea generală a Colegiului, având o vechime de 15 ani în serviciu. Comisia este prezidată de un preşe-

dinte al Curţii de Apel din Bucureşti, numit pe 4 ani, prin Decret Regal (art. 38).

La judecarea apelurilor, Comisiunea Centrală Disciplinară se completează cu un membru delegat de Consiliul secţiilor respective, având aceeaşi specialitate ca şi aceea a apelantului.

In vederea constituirii Colegiului, Ministerul de Lucrări Publice va numi o comisie compusă din 12 membri, din care doi va trebui să fie ingineri silvici, recomandaţi de Ministerul de Agricultură şi Domenii (art. 39).

Mandatul acestei Comisiuni este limitat, el nu va depăşi termenul de 15 Ianuarie 1938 când Secţiunile şi Colegiul vor fi constituite.

Art. 41—43 se ocupă de acţiunea disciplinară. Cel ce s'a făcut vinovat de abaterile menţionate mai sus este trimis de decanu' Colegiului, pe baza hotărîrii Consiliului, în judecata Comisiei disciplinare a Secţiei din care face parte. Hotărîrile consiliului se iau pe temeiul unui raport de anchetă, întocmit de 2 membri ai Colegiului desemnaţi de decan şi cu avizul preşedintelui comisiei disciplinare. Unul din aceşti membri, delegat de decan, va îndeplini, în faţa Comisiei disciplinare şi rolul de acuzator (art. 41).

Comisiunile disciplinare pot pronunţa, după gravitatea faptului, una din următoarele pedepse disciplinare: a) avertismentul scris; b) amenda până la 10.000 lei în folosul Colegiului; c) interdicţia temporară a exercitării profesiunii până la maximum 2 ani; d) excluderea definitivă din Colegiu, afară de sancţiunile prevăzute de legile corpurilor speciale respective, sau a sancţiunilor codului penal. (art. 43).

Uzurparea de titlu (art. 44) este pedepsită cu închisoare corecţională dela una la trei luni şi amendă dela 500 la 100.000 lei. Cel ce poartă titlul, fără a fi înscris în Colegiu, se pedepseşte cu amendă dela 500—50.000 lei. Oricine profesează meseria de inginer fără a avea drepturile stabilite ca mai sus, poate fi pedepsit cu închisoare dela 1—3 luni şi amendă dela 5000—100.000 lei. Recidiva este pedepsită cu închisoare corecţională de 3—12 luni.

Prin dispoziţiile tranzitorii (art. 47—50) se ţine seamă de drepturile câştigate, legea mai prevăzând posibilitatea de a executa lucrări de inginerie, tuturor acelora cari au executat până azi asemenea lucrări, fără să posede o diplomă. Se exceptează însă dela aceste dispoziţii cei de specialitate silvică şi agricolă (art. 47—48).

Inginerii cari, la data intrării în vigoare a actualei legi, fac parte din cadrul Corpului tehnic al M. L. P. C., Corpului tehnic silvic şi Corpului ing. agronomi, vor fi înscrişi din oficiu de către Departamentele respective, în Colegiu (art. 14). Ceilalţi ingineri sunt obligaţi să ceară înscrierea, prezentând actele cerute prin art. 3 şi 6 al legii de faţă, până cel mai târziu la 1 Noembrie 1938.

Ne-am mărginit a expune numai economia acestei legi, fără a face comentarii. Legea are, după cum poate vedea oricine, şi dispoziţii oligarhice de natură a ridica animozităţi între membrii Colegiului sau ai secţiilor. Nu se poate spune însă că în totalitatea ei, face un

pas bun înainte, fiind menită să aducă rânduială în purtarea titlului şi exercitarea profesiunii de inginer.

SOLUŢIA PROBLEMEI AGRARE

Am mai relevat şi cu alt prilej articolele, atât de judicioase, publicate de d-l A. Corteanu în ziarul „Universul", în legătură cu problema ţărănească la noi. Am făcut-o atunci, cum o facem şi acum, nu fără a atrage atenţia cititorilor acestei reviste să reflecteze la consecinţele pe care le poate avea o anumită stare de lucruri asupra patrimoniului forestier românesc.

Vom semnala acum alte 5 articole publicate de d-l Corteanu în pomenitul ziar, în răstimp de 3 luni. Nu am citit însă zilnic acest jurnal, aşa că este probabil să fi mai fost şi altele cari mi-au scăpat.

In articolul intitulat „Soluţia problemei agrare", d-sa ţine să arate că atâta vreme cât lumea şi autoritatea ţin ca toţi ţăranii să fie bogaţi, să aibă ştiinţă de carte şi să fie agricultori de mâna întâia" nu poate să existe o deslegare. La noi populaţia rurală se înmulţeşte cu un milion de suflete la fiecare 5 ani. In această înmulţire nimeni nu vede o primejdie, din contră un bine. D-sa însă adaugă: „Inmulţirea populaţiei rurale într'o ţară în care proprietatea agricolă este împărţită în parcele mărunte, lungi şi foarte înguste, care nu mai îngădue să se schimbe nici felul culturilor, nici direcţia arăturilor, este ea o cauză de decădere a agriculturii". In felul acesta populaţia rurală „este condamnată să găsească din ce în ce mai puţine mijloace de traiu, deşi ea deţine isvorul principal de bogăţie al ţării: pământul agrar". Şi d-l Corteanu adaugă că se poate calcula încă de pe acum data când „tot ce se numeşte azi mare proprietate, va fi împărţită la ţărani, şi când nicio proprietate ţărănească nu va fi mai mare de un ha şi acela compus din mai multe parcele". In asemenea împrejurări, „cine este oare înţeleptul care să poată da astăzi o soluţie acestei probleme, fără a jigni pe nimeni?" se întreabă d-l Corteanu. Toate reformele agrare dela 1864 şi până azi au fost izvorîte din această grijă de echilibru social şi „de o vădită intenţie de a satisface pe ţărani, acordându-le ceea ce doreau ei: pământul".

„Rezultatele acestei politici de echilibru sunt satele, ţarinile şi ţăranii pe care-i vedem azi şi de situaţia cărora suntem cu drept cuvânt alarmaţi. Agricultura este în decădere şi ea este condamnată să decadă necontenit din cauza prăfuirii proprietăţii agricole. Sărăcia satelor creşte în măsura în care se înmulţeşte populaţia". (Universul, 31.V.1938).

In articolul „Desimea populaţiei rurale", d-sa combate anumite afirmaţiuni ale d-lui Cornăţeanu, profesor la Academia de agricultură din Capitală.

In prealabil d-sa arată că noi avem cea mai deasă populaţie agricolă: 81.59 oameni la 100 ha pământ arabil. Dacă se scoate însă din calcul proprietatea mare şi mijlocie, atunci numărul la ha se mă-

reşte şi România trece în fruntea tuturor ţărilor din Europa pe scara desimii populaţiei.

Ţinând seama că in Danemarca, de pildă, tot la 100 ha, nu sunt decât 33,97 oameni, înţelegem adevărata cauză a deosebirii dintre starea ţăranului şi a agriculturii dela noi şi cea din Danemarca. „Excesul de populaţie agricolă provoacă fărămiţarea proprietăţii şi împiedică aplicarea progreselor ştiinţei şi ale tehnicei agricole moderne". După statistica din 1930, noi avem 3.800.000 exploatări agricole mici, din cari 2.000.000 cu mai puţin de 2,5 ha. „Admiţând că fiecare exploatare înseamnă o familie ţărănească, compusă din 5 persoane, ajungem la rezultatul că zece milioane de ţărani au mai puţin de un pogon de om". O urmare a acestei situaţii este că ţărănimea noastră nu mai are loc pentru vite.

D-l Cornăţeanu crede însă că o gospodărie de 5 ha, cu 5—6 suflete, poate ţine cu uşurinţă 6—7 vaci, 6 oi, 20—30 păsări, 1—2 porci. Socoteala d-lui Cornăţeanu este următoarea: Terenul respectiv ajunge pentru hrana animalelor amintite. Familia ar trăi din produsul lor.

Dar, adaogă d-l Corteanu, ţăranul nostru, care din moşi strămoşi a fost crescător de vite, „nu face islaz de vite din locul lui de arătură şi dacă nu are unde ţine vita fără cheltuială el o vinde sau n'o mai creşte". Pe loc pune mai întâiu porumb şi cu cât locul se împuţinează cu atât pune numai porumb. „Aşa se explică împuţinarea necontenită a vitelor ţărăneşti". „Vitele au devenit pentru ţărani o povară pe cari ei caută s'o facă pe cât se poate mai uşoară".

„Problema suprapopulaţiei noastre rurale, „nu poate fi deci deslegată nici prin industrializarea agriculturii mici, transformând produsele solului în produse animale, fiindcă unde-i populaţie deasă, omul înlocueşte animalul cu munca grea de grădinar şi terenul agricol nu este înzestrat cu irigaţie necesară grădinărie". Urmarea: ţărănimea n'are unde să-şi întrebuinţeze braţele de muncă. „Proprietatea ţărănească este prea redusă ca să poată absoarbe întreaga ei capacitate de muncă. Proprietatea fărămiţată a ţăranilor, maschează un enorm şomaj pe care nu-l înregistrează nimeni" (Universul, 27.VI.1938).

Un articol special consacră d-l Corteanu ţăranului şi vitelor lui.

Civilizaţia şi progresele ţării strâmtorează din ce în ce mai mult pe ţăranul nostru, reducându-i mijloacele de existenţă.

In perioada din vara când islazurile sunt rase şi holdele încă neridicate de pe câmpuri, vitele ţăranilor dacă n'ar avea şanţurile drumurilor şi şoselelor unde există iarbă din belşug, ar muri de foame. Abia secerişul deschide vitelor, miriştile.

Dacă însă zonele şoselelor ar fi îngrijite şi miriştile s'ar întoarce aşa cum se spune la carte, situaţia ar deveni foarte precară. Nu trebue să se uite că ţăranul nostru — zice d-l Corteanu — n'a fost niciodată agricultor în sens apusean, „adică om care trăeşte, el şi familia lui, din produsul vânzării recoltelor lui". Acestea abia i-ajung pentru casă. Iar dacă vreodată vinde, o face din nevoia prea mare de bani. El trăeşte din vânzarea produselor vitelor şi din cărăuşie. De aceea „este absurd

de a vorbi despre valoarea agricolă a micei proprietăţi, unde ţăranul n'a văzut şi nu vede încă decât un mijloc de a-şi asigura mămăliga".

Dar civilizaţia-i pune mereu piedică. In produsele ce vinde, are concurenţa din ce în ce mai mare a fermelor, iar în cărăuşie, pe aceea a căilor ferate şi a autobuzelor.

Când şanţurile şoselelor vor fi curăţate de iarbă. aşa cum trebue, când miriştile vor fi întoarse, aşa cum cere ştiinţa agricolă, ţăranul nu va mai putea ţine vite. Cărăuşia va dispare şi ea. „Veniturile lui neagricole tind către zero, iar produsul ţarinei se reduce necontenit prin înmulţirea populaţiei şi prin uzura pământului. O vită bună a devenit un lux pe care ţăranul nu şi-l poate plăti" îşi încheie d-l Corteanu, articolul. (Universul, 26.VI.938).

In „Agricultura şi ţăranii", se arată că aceste două noţiuni sunt aşa de strâns legate una de alta, încât aproape se confundă. Această apropiere între cele două noţiuni este, după d-sa, produsul desvoltării istorice a agriculturii. Iniţial ea s'a făcut prin braţele ţărăneşti. Intre cantitatea de produse agricole şi numărul populaţiei ţărăneşti exista o proporţionalitate directă". Problema de căpetenie era organizarea muncii ţărăneşti şi asigurarea braţelor necesare.

Maşinismul şi ştiinţa schimbă însă feţele problemei. „Agricultura ţărilor fără ţărani a căpătat o superioritate zdrobitoare asupra agriculturii ţărăneşti vechi cu pământuri secătuite şi tradiţii seculare de luptă socială în jurul proprietăţii rurale şi a muncii agricole". Proporţionalitatea se răstoarnă, ea devenind inversă. Producţia agricolă este cu atât mai bună şi mai abundentă cu cât ea este mai scutită de munca braţelor ţărăneşti şi metodelor de cultură rutinară. Agricultura pentru comerţ tinde să devie monopolul ţărilor fără ţărani, iar agricultura ţărilor cu ţărani tinde să-şi reducă rolul numai la satisfacerea pieţei interne.

Agricultura ţărilor fără ţărani aduce uneori crizele de supraproducţie, cari se resfrâng dureros asupra ţărilor cu ţărani, aducând noui motive de sărăcie.

Autorul crede, că în sforţările cari se face pentru a găsi o ieşire cât mai fericită, trebue introdusă oarecare ordine. **„Ţăranii trebuesc despărţiţi de agricultură şi consideraţi numai ca o mare clasă socială lucrătoare cu braţele. Agricultura trebue considerată independent de ţărani, aşa cum este ea azi în toată lumea civilizată: arta de a ajuta natura prin mijloace tehnice bazate pe cunoştinţele ştiinţifice, să producă alimente şi materii prime în condiţiunile cele mai favorabile".**

Trebue să punem problema întrebuinţării braţelor ţărăneşti şi pe aceea a ridicării exploatării agricole la înălţimea cerinţelor tehnice şi ştiinţifice de azi. (Universul, 22.VII.938).

Cel de al cincilea articol pe care-l semnalăm este intitulat „Intrebuinţarea muncii ţărăneşti".

„Părăsind ideia greşită că ţăranii trebue să trăiască din proprietatea pământului şi că altă muncă decât cea agricolă nu se potriveşte

cu firea, nici cu demnitatea ţărănească — scrie d-l Corteanu — atunci putem ajunge la o înţelegere mai largă a problemelor rurale".

Noi nu avem şomaj agricol, căci maşinismul n'a fost încă introdus în agricultură. In ziua când nu ne vom mai putea sustrage progresului tehnic, „atunci abia se va vedea cât de gravă este problema şomajului la noi şi ce proporţii colosale ia lipsa de lucru în sânul clasei noastre muncitoare, a ţărănimei".

Cu cât se înmulţeşte populaţia şi îmbunătăţirea proprietăţii, va apare o adevărată clasă de şomeri. Exproprierea ne-a dat doar un răgaz de 20—30 ani, „ca să ne legănăm iluzia că am rezolvat problema existenţei clasei noastre lucrătoare, a ţărănimii". Scadenţa se apropie. Ţăranul cere de lucru. El caută mijloace de existenţă „alături de agricultură". Tendinţa de a considera agricultura pe bucăţica de pământ proprietate, numai ca supliment şi în special ca un mijloc mai ieftin de a-şi asigura mămăliga, se generalizează în toată ţara, pe măsură ce proprietatea devine mai îngustă"... Ţăranii noştri sunt din ce în ce mai puţin agricultori. Numai noi orăşenii ne încăpăţânăm să-i considerăm agricultori, deşi proprietatea moştenită nu mai îngăduie această profesiune ca ocupaţie principală".

Ce facem cu munca ţărănească ? Iată întrebarea de căpetenie a zilelor noastre. Aşa-şi sfârşeşte, d-l Corteanu, acest articol.

Redând o bună parte din conţinutul acestor articole, am făcut-o gândindu-ne la viitorul pădurilor noastre. Putea-vom folosi în muncile la pădure, cât mai multe din braţele ţărăneşti ? In acest caz, putem privi viitorul pădurilor noastre, cu oarecare linişte. Altfel...

INUNDAŢII IN PLINĂ VARĂ

Nu trebue să ne surprindă. Climatul nostru ne oferă astfel de fenomene. Se înţelege că efectele lor vor fi cu atât mai dezastroase cu cât „ruperile de nori" se produc în regiunile de deal şi munte. unde pătura vegetală a dispărut, iar aici, în mod violent, acolo unde terenul este mai slab la acţiunea distrugătoare a apei.

In cursul lunilor Iulie şi August o seamă de ploi torenţiale s'au produs in diferite puncte ale ţării.

Astfel, în Ţara Moţilor au avut de suferit comunele Galcia şi Lupşa de pe valea Arieşului. In multe locuri, aici, linia ferată şi şoselele au fost împotmolite cu materialele transportate, iar două poduri au fost luate de ape. Terasamentul căii ferate a suferit stricăciuni pe o distanţă de câteva sute de metri. Din această cauză, circulaţia trenurilor între Turda şi Câmpeni a fost întreruptă. (Universul 1.VII.938).

Se ştie că regiunea Arieşului este una din regiunile torenţiale ale ţării.

In Gorj, comunele Copăcioasa şi Scoarţa, au oferit la 10—11 Iulie un spectacol din cele mai triste. In urma unui „prăpăd" care a durat 2 ore, gospodăriile acestor 2 comune au avut mult de suferit. Circulaţia pe şosea a fost întreruptă. (Universul 14.VII.938).

La Tighina, au avut de suferit comunele Alexandreni, Ceaga, Sărăţica şi Tocuz. Au fost inundate mai multe culturi de zarzavat, iar câtorva poduri li s'a adus pagube însemnate. (Universul 14.VII.938).

In judeţul Sălaj, grindina a adus pagube „incalculabile pe mii de ha", comunelor Crişeni, Hereclean, Badon, Cristur. Vii, fâneţe şi culturi au fost distruse. (Universul 22.VII.938).

In judeţul Huniedoara, o rupere de nori a provocat multă supărare comunei Răcăştia şi împrejurimilor ei. Drumul judeţean Huniedoara—Nandru a fost împotmolit pe porţiunea dela Răcăştie până la Hunedoara. Circulaţia s'a făcut câteva zile cu mare greutate. (Universul 22.VII.938).

In Buzău, în comunele Gura Sărăţii, Sărăţeanca şi Atârnaţi, grindina a distrus 70% din viile aparţinând locuitorilor acestor comune.

In Timiş grindina a cauzat pagube în comunele Cenadu-Mare şi Besova Veche. (Universul, 22.VII.938).

In Tulcea, o ploaie torenţială însoţită de grindină s'a abătut în ziua de 23.VII.938 asupra părţii de Nord a judeţului. Au suferit satele: Hamcearca, Geaferca Rusă, Balabancea, Islam Geaferca, Regina Maria şi Isaccea. Apele de pe dealuri adunându-se au inundat recoltele comunelor Hamcearca, Geaferca, Ţiganca, Ortachioi şi Balabancea. Mai multe podeţe au fost rupte. Unele din locuinţe au fost slăbite. (Universul, 1 August 1938).

In jud. Târnava-Mare, o rupere de nori, produsă în ziua de 26 Iulie asupra comunei Vânători „a distrus jumătate din gospodării", producând pagube evaluate la 580.000 lei. Puhoiul de ape a făcut ravagii printre vite şi păsări. Casele de asemenea au avut mult de suferit. Terasamentul liniei ferate a fost şi el păgubit. (Universul, 4.VIII.938).

In Făgăraş, o ploaie torenţială, însoţită de descărcări electrice, pe lângă pagubele aduse gospodăriilor, a ucis 4 oameni. (Universul, 4 August 1938).

In Arad, ploaia însoţită de grindină de mărime neobişnuită, a păgubit în special comuna Covăşinţ. Aici şivoaiele de apă au spălat totul în calea lor. Se semnalează că această comună a mai suferit pagube asemănătoare şi în cursul anului 1927. (Curentul, 4.VIII.938).

In oraşul Braşov o ploaie torenţială căzută în ziua de 2 August, a ţinut o oră. Cu acest prilej, trăsnetul a ucis un om şi a rănit grav pe altul. (Curentul, 4.VIII.938).

In Prahova, o ploaie torenţială, însoţită de o furtună violentă, a desrădăcinat pomii şi a descoperit case. (Curentul, 4.VIII.938).

In Maramureş, linia ferată Borşa-Valea Vişeului a fost inundată şi ruptă pe o distanţă de 200 m. Trenurile au circulat prin transbordare până s'a refăcut linia.

De asemenea au mai fost slăbite câteva podeţe între staţiile Călăţele, Firesti şi Sugatag, de pe linia Sighet—Obor—Sugatag. (Universul, 11.VIII.938).

La Iaşi, o ploaie torenţială însoţită de o puternică furtună, a secerat copaci, a distrus acoperişuri de case, a spart geamuri. Câteva cartiere au fost inundate.

In județ, viile din regiune Galata, Doi Peri, Sorogani, Vișani și Copou au avut mult de păgubit din cauza grindinei. (Universul, 17 August 1938).

In jud. Lăpușna, plasa Vorniceni a fost cea mai năpădită de ploaie. In comunele Vorniceni, Lozova și Ciuciuleni au fost inundate mai multe case și grădini de zarzavat.

Linia ferată a fost inundată între stațiile Bucovăț și Ghidighici. Puhoaiele venite depe dealurile înconjurătoare au spălat complet terasamentul între kilometrul 500—507 și km. 512—513. Din această pricină circulația a fost întreruptă. Patru sute de lucrători au fost aduși să refacă terasamentul.

Fabrica de spirt „Unitas" a suferit pagube de 300 mii lei.

Un pod mare din com. Vorniceni a fost luat de ape.

Numeroase linii de telefon rupte.

In com. Ciuciuleni, la punctul numit Costeasa, puhoaele, venite de pe dealuri, au inundat 30 gospodării. Recolta de porumb și furaj de pe 400 ha a fost inundată.

In com. Strășeni apa a pătruns în pivnițele caselor, din care cauză unele locuințe s'au prăbușit.

La Căpriana, o fată a fost luată de ape și înecată. De asemenea au fost distruse 4 gospodării, numeroase poduri și garduri.

In com. Scoreni, situată pe valea Isnoveților apa a distrus 15 gospodării și șoseaua. Podul principal a fost luat de apă. Din această cauză circulația spre Chișinău s'a întrerupt.

La Pănășești a fost distrusă o mare cantitate de porumb.

Apa s'a revărsat pe mai multe islazuri.

In com. Lozova au fost înecate 4 gospodării. (Universul, 17 August 1938).

De asemenea au fost inundate mai multe linii ferate din Ardeal:

Intre stațiile Sălcuia de Jos și Baia de Arieș, de pe linia Turda-Abrud, din cauza slăbirii terasamentului circulația trenurilor se face prin pilotare.

Intre stațiile Lupșa și Bistra la km. 75+200 linia a fost împotmolită pe o distanță mică.

Intre stațiile Sebeș și Almaș, de pe linia Sântana-Brad, linia fiind slăbită din cauza spălării balastului în mai multe puncte circulația se face tot prin pilotare (Universul, 17.VII.938).

In jud. Constanța, o ploaie torențială însoțită de furtună și grindină a păgubit mult comuna Albești. Satul a fost inundat. Au fost ucise 12 vite mari și 30 oi. Numeroase case și atenanse au fost descoperite de furtună. Viile și porumburile sunt avariate pe circa 100 ha. Deasemenea au avut de suferit 36 ha de vie din comuna Limanul.

In Bucovina, din cauza deslănțuirii unor puternice ploi, apele râurilor s'au revărsat pe mari întinderi. Ținuturi din jud. Câmpulung, Rădăuți și Storojinet sunt amenințate. Râul Suceava a inundat o parte din teritoriile comunelor Seletin și Șipote. In județul Câmpulung au fost distruse numeroase poduri. (Curentul, 19.VIII.938)

Pentru încheere, cu prilejul acestor ploi, s'au semnalat şi alunecări de terenuri.

In jud. Cluj s'a produs o alunecare, la sfârşitul lunei Iulie, în apropiere de staţia de cale ferată Valea Florilor. In urma acestui fapt, linia ferată a fost, în parte, ruptă, în parte a rămas suspendată, aşa că circulaţia între Cluj şi Câmpia-Turzii a fost întreruptă. Trenurile au circulat prin transbordare. (Universul, 30.VII.938).

De asemenea, în jud. Vâlcea, în com. Roeşti, la punctul Valea Porcului din apropierea apei Cerniceoaia, o suprafaţă de peste 30 ha, acoperită cu păduri şi arături se scufundă. Crăpăturile se întind însă pe o suprafaţă de 100 ha. (Universul, 8.VIII.938).

At. Har.

RECENZII

J. BALTENSPERGER: La mensuration cadastrale suisse. 25-ème anniversaire, 1937; 88 pag.; 33 fig. în afară de text.

Lucrarea despre care ne ocupăm în rândurile de faţă a văzut lumina tiparului datorită iniţiativei Departamentului federal de justiţie şi poliţie din Elveţia, precum şi Soc. geometrilor elveţieni. Autorul ei, d-l Dr. J. Baltensperger, este actualul director federal al măsurătorilor cadastrale din Elveţia.

Volumul este scos cu prilejul împlinirii unui sfert de veac de activitate cadastrală în Elveţia.

A. In primul capitol se face istoricul cadastrării în Elveţia până în anul 1910, data intrării în vigoare a noului Cod civil, care prevede organizarea cadastrului elveţian. Până la această dată însă fiecare canton legifera singur în materie de tranzacţii imobiliare şi de măsurători parcelare. Confederaţia nu făcea decât triangulaţiile de I—III-lea ordin şi ridicările cerute de nevoile militare.

Autorul arată apoi că în privinţa cadastrării, Franţa este aceea care a servit drept model. Se ştie cât de mult a ţinut Napoleon să aibă un cadastru bun al întregii proprietăţi franceze. După Franţa, s'au luat: Belgia, Olanda, Westfalia, provinciile rhenane, Italia (Lombardia) şi apoi Elveţia. In Elveţia, primul care a decretat măsurătoarea cadastrală a fost cantonul Vaud, în anul 1803 După el s'au luat apoi şi celelalte cantoane. In 1910 nu mai rămăsese decât 2 cantoane care să nu posede măsurători cadastrale: Glaris şi Appenzell Rh. Int.

Autorul dă o hartă colorată, din care se văd suprafeţele ridicate până la 1910, precum şi metodele folosite.

Din tabloul care însoţeşte harta se poate vedea că din suprafaţa totală de 41.925 km^2 cât cuprinde întreaga Elveţie, din care 34.860 km^2 sunt terenuri productive, până în anul 1910 au fost ridicate 14.195 km^2, adică 41% din întreaga suprafaţă. Din aceasta, 8.838 km^2 au fost ridicaţi cu planşeta şi 5.357 km^2 prin poligonaţie. Rămăsese de ridicat 30.905 km^2, din care 10.232 km^2 improductive.

In 1912 când se începe organizarea Cadastrului federal pe baze unitare, se constată că numai o parte din ridicările amintite mai sus pot fi utilizate şi pentru viitor şi anume numai 3.963 km^2, adică numai 10% din suprafaţa Elveţiei. Pentru rest, rămânea să se facă o nouă mă-

surătoare — după nouile principii federale şi după metodele cele mai noui şi mai exacte. Rămâneau deci să fie ridicaţi 30.905 km², adică 74% din suprafaţa Elveţiei.

B. In capitolul II se arată studiile premergătoare întreprinse, în vederea începerii cadastrării. De reţinut că noul cod civil intrat în vigoare era în studiu încă din anul 1898, dată când poporul elveţian a fost chemat să se pronunţe asupra revizuirii constituţiei, având a hotărî cu această ocazie şi în sensul de a se extinde competinţa legislativă a Confederaţiei şi asupra tuturor materiilor de drept civil. De data aceasta, un nou cod civil era chemat „să suprime amestecul de legislaţii cantonale". Abia în 1904 Adunarea federală a fost chemată să se pronunţe asupra noului cod civil, deliberând asupra lui în cursul anilor 1905—1907.

Prin articolul 950 al acestui nou Cod civil se hotărăşte: „Imatricularea şi descrierea fiecărui imobil în registrul funciar se operează după un plan întocmit în regulă, pe baza unei măsurători oficiale. Consiliul federal decide după cari anume principii urmează să se facă ridicarea acestor planuri".

Până la începutul anului 1912 când s'a hotărît punerea în aplicare a noului cod civil, ministerul federal de justiţie a trebuit să facă lucrările preliminarii. Autorul face menţiune despre toate aceste lucrări.

După noul cod, Consiliul federal are însărcinarea să exercite supravegherea întocmirii registrului funciar şi asupra măsurătorilor de cadastrare, printr'o organizaţie specială. Tot el este obligat să întocmească instrucţiuni uniforme în vederea stabilirii, recunoaşterii oficiale şi conservării lucrărilor de cadastrare.

Executarea lucrărilor însă este dată în seama cantoanelor.

După ultima dispoziţie federală, ridicările cadastrale trebuesc făcute după metoda poligonometrică. Metodei de ridicare cu planşeta, care la data aplicării noului cod se mai utiliza încă în 4 cantoane, i s'a dat un ultim termen: anul 1930.

C. Restul lucrării d-lui Baltensperger (47 pagini), este consacrat perioadei de timp dela 1912 până în 1937, perioadă de timp când s'a lucrat după nouile metode unitare federale. In aceste pagini se expun rezultatele obţinute în cursul celor 25 ani de activitate cadastrală.

Aici distingem:

a) Organizarea măsurătorii de către Serviciul federal şi de către cantoane.

Noul birou federal al registrului funciar, care are în sarcină supravegherea generală a lucrărilor şi directivelor generale, a fost ataşat departamentului de justiţie şi poliţie, fiind organizat pe baze cât mai simple.

Autorul arată diferitele stadii de organizare ale acestui birou, felul cum a fost organizată măsurătoarea cadastrală în diferitele cantoane şi modul de plată al lucrărilor.

Privită sub experienţa a 25 ani, organizarea actuală a cadastrului elveţian este socotită de autorul broşurii că dă deplină satisfacţie şi că se găseşte în deplină armonie cu condiţiunile politice şi economice ale ţării.

Lucrările sunt luate în antrepriză de geometrii particulari. Sistemul este socotit avantajos şi practic, căci în felul acesta şi autoritatea de stat şi proprietarii particulari sunt, băneşte, la adăpost de orice dezagrament.

b) Programul general al măsurătorilor cadastrale executate în 25 ani.

S'a stabilit ca toate lucrările să fie executate în 60 ani, costul urcându-se la 132,3 milioane franci elveţieni. Confederaţia urma să contribue cu 94,9 milioane.

Lucrările n'au mers însă aşa cum se sconta. A venit războiul din 1914-1918, apoi criza economică. Pentru a nu fi sistate în întregime, Confederaţia a trebuit să intervină cu subvenţii importante. La 31.XII.1936 situaţia era următoarea: 10.248 km² (24,8%) lucrări aprobate a se executa, 4201 km² (10,2%) lucrări complimentare şi măsurători noui în execuţie, 2629 km² (6,4%) suprafeţe excluse dela măsurătoare, 24.216 km² (58,6%) de măsurat.

c) Remanierea parcelară şi alte măsuri aplicate în vederea ameliorării condiţiunilor proprietăţii funciare.

Aceasta prezintă o mare importanţă pentru Elveţia unde împărţirea proprietăţii a luat proporţii îngrijorătoare. In unele cantoane divizarea a fost aşa de mult împinsă încât exploatarea agricolă a devenit imposibilă. In districtele Leventina şi Blenio din Cantonul Tessin s'a ajuns să fie 34 parcele în medie la ha. In asemenea situaţie cheltuelile de cadastrare devin foarte mari, depăşind chiar valoarea terenului. De-aceea se tinde să se refacă parcelarea. Din fericire, ideia a prins.

d) Operaţiunile tehnice de măsurătoare cadastrală.

Metodele aplicate în primii ani, de către noul regim federal de cadastrare, pentru ridicările de detaliu, sunt :

α) metoda coordonatelor rectangulare cu ajutorul instrumentelor cu prisme şi oglindă şi cu măsurătoarea directă a distanţelor.

β) metoda coordonatelor polare (introdusă ulterior) cu măsurarea optică a distanţelor. (Această metodă a ajuns să micşoreze costul lucrărilor cu 25%. Ea se aplică mai ales în terenurile mult divizate, fără prea multe construcţii, unde aceste construcţii nu sunt prea apropiate, în terenurile deschise, la vii, păduri şi păşuni).

γ) Fotogrametria, este metoda indicată pentru ridicarea marilor întinderi de păşuni din Alpi şi Prealpi.

Această metodă a fost practicată cu titlu de încercare încă din anul 1892, în cantonul Berna. Primele lucrări cu aparate moderne au fost executate în anii 1920—22. Dela 1927—1936 s'au ridicat, prin fotogrametrie, următoarele suprafeţe:

80.627 ha după metoda terestră
276.676 ha după metoda aeriană.

Cu timpul s'a ajuns la cumpărarea unui tip special de avion: un monoplan parasol cu cabină. Motor cu compresor, 225 H.P., sistem Siddeley-Lynx; viteză maximă 175 km pe oră cu sarcina întreagă; viteză ascensională 4,6 m/sec. Plafon 7200 m. Se foloseşte pentru planuri la scara 1/5000 şi 1/10.000 pentru păşuni, 1/2000, 1/5000, 1/10.000 pentru culturile din Prealpi şi Alpii înalţi.

Se constată că fără fotogrametrie economia generală elveţiană ar fi fost, pentru multă vreme, lipsită de ridicarea topografică a păşunilor din munţi.

e) Personalul de execuţie.

Autorul se ocupă de personalul care face ridicările cadastrale, pregătirea lui şi condiţiunile de acordarea lucrărilor. Cu alt prilej, vom reveni asupra acestei chestiuni.

f) Adunări ale organelor federale şi cantonale de supravegherea cadastrului.

Acestea au loc în fiecare an, fiind destinate să examineze condiţiunile de admitere pentru topometrie, precum şi decernarea diplomelor. Cu acest prilej se discută şi programele de lucru.

g) Conferinţe şi cursuri de instruire profesională organizate de Societatea geometrilor din Elveţia.

Societatea actuală a geometrilor din Elveţia are 470 membri. Ea datează din 1911, succedând alteia, a cărei vechime datează din 1902. Societatea are ca ţel: progresul şi încurajarea măsurătorilor cadastrale. In acest scop organizează cursuri şi conferinţe de instruire, pentru a ţine la curent pe membrii ei cu perfecţionările intervenite în meserie. Conferinţele şi discuţiile sunt urmate uneori de exerciţii pe teren. Societatea are şi un organ de publicitate.

h) Congrese internaţionale.

e) Expoziţii.

In 1926 a luat fiinţă o asociaţie internaţională a geometrilor, în care s'a înscris şi Soc. elveţiană. Din 4 în 4 ani se ţin congrese, cu care ocazie se organizează şi expoziţii de instrumente şi lucrări executate. Aceste congrese au contribuit mult la propagarea măsurătorilor cadastrale.

In 1913 a luat fiinţă, la Viena, şi o asociaţie internaţională de fotogrametrie. La rândul ei, aceasta a organizat congrese la Berlin, Zürich şi Paris.

La toate aceste congrese şi expoziţii, Elveţia a luat parte activă.

D. Consideraţiuni finale.

Opera de cadastrare întreprinsă în Elveţia, timp de 25 ani, este mare, fiind condusă cu multă pricepere şi metodă. Adevărata ei perioadă de desvoltare a fost în cursul anilor 1920—1934.

Această operă n'a fost însă posibilă decât cu colaborarea zeloasă a autorităţilor federale, cantonale, comunale, a geometrilor şi a proprietarilor.

Ce a însemnat opera de măsurătoare cadastrală în această perioadă de 25 ani ni-o spune autorul cărţii de faţă în rândurile sale de încheere: „securitate juridică, ameliorarea condiţiunilor proprietăţii funciare, ridicarea creditului imobiliar, creiarea bazelor pentru confecţionarea hărţilor oficiale şi pentru multe alte lucrări ale economiei ţării, preparând în acelaş timp o exploatare mai fructuoasă a pământului".

Cu această experienţă plină de bune rezultate, autorul priveşte cu încredere în viitor, care va aduce definitivarea lucrărilor de cadastrare din Elveţia.

At. Haralamb.

Al doilea congres al Asociaţiei Inginerilor Diplomaţi ai Şcoalei Politehnice din Bucureşti, „Regele Carol II-lea“: Comunicări, referate, discuţii. 1937, Bucureşti, Inst. de Arte grafice Scrisul Românesc. 800 pagini.

In Noembrie 1935 a avut loc, în localul Şcoalei Politehnice din Bucureşti, cel de al 2-a congres al Asociaţiei Inginerilor Diplomaţi ai Şcoalei Politehnice din Bucureşti.

Comunicările, referatele şi discuţiile, prilejuite de acest congres au fost tipărite într'un volum, care însumează 806 pagini.

In cele de mai jos, nu vom releva decât partea de contribuţie a inginerilor silvici, absolvenţi ai secţiei silvice dela această Şcoală.

Din 206 participanţi, 30 au fost silvici. S'au prezentat 68 comunicări, repartizate în 5 secţii:

Tehnică (23 comunicări cu 310 pagini);

Economică (12 comunicări cu 100 pag.);

Profesională (13 com. cu 74 pag.);

Invăţământ tehnic (13 com. cu 88 pag.);

Apărarea naţională (7 com. cu 92 pag.).

Din acestea, opt au fost făcute, de ingineri silvici, fiind repartizate astfel: 4 la secţia tehnică [Dem. C. Stănescu, C. Chiriţă şi Gh. Nicolau-Bârlad (2)], 1 la secţia economică (Teofil Georgian), 1 la secţia profesională (A. Constantinescu-Fălciu), 2 la sect. învăţământ (C. Chiriţă şi P. Zaharia).

Să ne oprim câte puţin la fiecare din aceste 8 comunicări:

D-l D. C. Stănescu într'o comunicare de 4 pagini (322—325) face un „Scurt studiu comparativ asupra căilor ferate cu ecartament îngust“. Din acesta se desprinde concluzia că linia ferată cu ecartament îngust este un mijloc de transport care „poate fi luat în considerare cu toată seriozitatea la studiul desvoltărei reţelei noastre de căi ferate de interes local“, că este chemată să lege centrele lipsite de căi de comunicaţie cu centrele mai populate, că poate ridica nivelul cultural şi poate introduce civilizaţie în multe regiuni, că ne poate înlesni vizitarea multor regiuni naturale greu accesibile altfel.

D-l C. Chiriţă prezintă în 8 pagini (416—423) „Un procedeu simplu pentru studiul comparativ al compacităţii solurilor“. Imaginat de d-sa, instrumentul acesta „simplu, uşor, puţin voluminos, demontabil şi — relativ — ieftin“ ne dă putinţa să putem constata repede gradul de compacitate al solurilor.

D-l Gh. Nicolau-Bârlad, într'o comunicare de 8 pagini (424—431), se ocupă de „Cadastrul forestier al României“. După ce arată situaţia actuală, face propuneri „imediate“ de realizare.

In cea de a doua comunicare, de 10 pagini (432—441), îmbrăţişează „Problema investiţiilor în pădurile României“. Care este patrimoniul, ce investiţii s'au făcut în trecut şi ce investiţii se impun pentru viitor. D-sa conchide că este nevoie să se investească câte 100—150 milioane lei anual, nu câte 20—30 milioane ca până acum.

D-l Aurel Constantinescu-Fălciu într'o documentată expunere de 16 pagini (447—462), arată situaţia precară — de atunci — a unui număr de aproximativ 100 ingineri silvici absolvenţi ai Secţiei Silvice. Din fericire, situaţia de atunci s'a schimbat complet. Azi contingentul de ingineri silvici este mai mic decât cerinţele.

D-l Teofil Georgian, într'o comunicare de 3 pagini (605—607) se ocupă de „Exploatările rudimentare în industria forestieră şi rentabilitatea lor". Relevă consecinţele dezastroase pentru economia generală a ţării în urma unor astfel de exploatări. D-sa arată aspectul dureros al acestei probleme în regiunea Moţilor.

D-l C. Chiriţă: Pregătirea practică în învăţământul tehnic superior. In cele 6 pagini (640—645) cât cuprinde comunicarea, d-sa se mărgineşte să se ocupe numai de pregătirea practică a inginerilor „în acel domeniu comun de tehnică, pe care se întâlnesc toate ramurile ingineriei: topografie, construcţii civile, maşini, căi ferate, electrotehnică, instalaţii şi utilizări electrice". Interesante şi sugestive sunt soluţiunile pe care le propune pentru ca inginerul specialist într'o anumită ramură să poată să facă faţă şi în celelalte ramuri ale tehnicei (citate mai sus), nu numai în specialitatea lui.

D-l Petre Zaharia, în comunicarea sa „Invăţământul mediu silvic în România" (pag. 705—709), după ce arată rolul conductorului silvic în economia noastră forestieră şi starea actuală a învăţământului mediu silvic, face o serie de propuneri „pentru perfecţionarea acestui învăţământ şi asigurarea plasamentului conductorilor silvici".

Trebuie să mai adăogăm că în raportul prezentat secţiei economice, se face menţiune şi despre o comunicare a d-lui **Valeriu Dinu:** Aspecte din economia mondială în epoca de adaptare la criză" (pag. 78 şi 80). Comunicarea d-sale nu este publicată în extenso.

Inainte de a încheia, se cade să mai relevăm că d. C. Chiriţă, în calitate de secretar al Secţiei pentru învăţământul tehnic, a prezentat congresului raportul acestei secţii (pag. 91—98) şi că a făcut parte din comitetul de 3 care s'a ocupat de tipărirea acestui mare volum, scos în condiţiuni tehnice ireproşabile.

Putem încheia deci cu constatarea că inginerii silvici au colaborat rodnic la acest al 2-lea Congres al Absolvenţilor Şcoalei Politehnice din Bucureşti.

T. H. Crivăţ

REVISTA REVISTELOR

BULLETIN DE LA SOC. CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 6/1938.

W. Wauthoz:
Excursion de la Soc. For. de Belgique dans les domaines d'Assenois et de Mellier et dans la forêt d'Anlier. (7 pag.).
Excursiunea Soc. For. belgiene în domeniile Assenois şi Mellier şi în pădurea Anlier. (Va urma).

J. Leroux:
Le marché des bois et les tarifs de transport par chemin de fer. (21 pag.).
Piaţa lemnului şi tarifele de transport pe calea ferată.

Cuprinsul unei conferinţe ţinută de autor la Soc. forestieră belgiană în cursul lunei Aprilie 1938.

Lemnul belgian nu este protejat aşa cum trebue. Trebue să se impuie, oridecâte ori se prezintă ocazia, folosirea lui şi numai după aceea să se facă apel la lemnul străin.

L. Pardé:
Traitement des taillis sous futaie. (10 pag.).
Tratamentul crângurilor compuse.

Revista republică un articol al d-lui L. Pardé apărut în Revue des Eaux et forêts (Nr. 5/938), în care se emit judicioase consideraţiuni asupra importanţei rezervelor şi în special asupra numărului de fire în vârstă. Autorul atrage atenţia că nu trebue să se exagereze.

At. Har.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 7, 1 Aprilie 1938.

Prof .Fabricius.
Dr. Oec. publ. Vincenz Schüpfer, ord. Proffesor em. der Forstwissenschaft an der Universität München 70 Jahre alt.
Dr. Vincenz Schüpfer, profesor de ştiinţele silvice la Universitatea din München, ieşit la pensie.

Cu ocazia împlinirei vârstei de 70 ani a profesorului de amenajament şi dendrometrie, eşit la pensie acum doi ani, Vincenz Schüpfer, autorul, în cuvinte de o rară frumuseţe, face elogiul atât de meritat al persoanei şi activităţei sale ştiinţifice.

L. Fabricius.

Erbgut oder Umwelt?

Hereditate sau mediu înconjurător?

Aproape toată lumea admite azi că influența eredității este preponderantă față de influența mediului.

Autorul își propune să cerceteze cum se prezintă aceste influențe la pin și molift.

După ce a urmărit nouă ani o plantație de pin și de molift găsește că influența eredității este abia 1/5 față de 4/5 din influențele mediului înconjurător. Hereditatea la molift joacă rol mai mic decât la pin. Aceste concluzii ne arată că lucrurile stau altfel decât se credea până acum.

Dr. habil. E. Rohmeder.

Neuzeitliche Geräte und Arbeitsverfahren bei der Prüfung der Forstsaatgutes.

Instrumente moderne și metode de lucru la cercetarea semințelor forestiere.

(Articolul urmează).

Caietul 8, 15 Aprilie 1938.

W. Seeholzer.

Die Lärche im Spessart.

Laricele în Spessart. (Articolul continuă).

Dr. habil. E. Rohmeder.

Neuzeitliche Geräte und Arbeitsverfahren bei der Prüfung der Forstsaatgutes.

Instrumente moderne și metode de lucru la cercetarea semințelor forestiere.

(Articolul continuă).

Prof. Dr. K. Rubner.

Verbreitung und Rassen der Hainbuche (Carpinus betulus L.).

Răspândirea și rasele carpenului.

După ce se ocupă de răspândirea carpenului în Europa, autorul înfățișează rezultatele cercetărilor asupra raselor acestei specii.

Câteva plantații cu carpen — provenind din Prusia Orientală, Bavaria și Saxonia, arată carpenul din Prusia a fi mai repede crescător și cu tulpini mai drepte.

Caietul 9, 1 Maiu 1938.

Dr. habil. E. Rohmeder.

Neuzeitliche Geräte und Arbeitsverfahren bei den Prüfung des Forstsaatgutes.

Instrumente moderne și metode de lucru la cercetarea semințelor forestiere.

In anul 1936 s'a înființat pe lângă institutul de cercetări forestiere din Bavaria, un oficiu însărcinat cu cercetarea semințelor forestiere.

Conducerea acestui oficiu a fost încredințată autorului. D-sa ne raportează asupra lucrărilor ce se fac când este vorba de cercetat semințele forestiere și despre unele instrumente folosite pentru asemenea cercetări.

W. Seeholzer.

Die Lärche im Spessart.

Laricele în Spessart.

Dacă culturile de larice din Spessart n'au dat rezultate până acum, fie cele din sămânță provenită din Tirol sau Sudeți, spune autorul, este

din cauză că staţiunea n'a convenit laricelui.

Acolo unde staţiunea a fost bine aleasă culturile se bucură de reuşită.

Spre deosebire de Münch care vede chestiunea laricelui ca o problemă de rase, autorul crede că este mai mult în joc biologia speciei.

Prof. Dr. E. Münch.

Die Lärche in Spessart.

Laricele în Spessart.

Autorul combate afirmaţiile lui Seeholzer în legătură cu problema laricelui.

Emil Meyer.

Adventiwurzeln der Fichte.

Rădăcini adventive la molift.

Se credea că acoperind o parte din tulpina de jos cu pământ, aceasta cauzează producerea de rădăcini adventive, care fac să dispară rădăcina principală. Cercetările autorului arată, că aceste afirmaţiuni nu sunt exacte.

Caietul 10, 15 Maiu 1938.

L. Fabricius.

Pflanzenauslese im Saatbeet (II).

Selecţionarea puieţilor în pepinieră.

Autorul a pornit dela faptul că în pepinieră unii puieţi sunt mai viguroşi, iar alţii mai plăpânzi.

Cu astfel de puieţi a făcut două plantaţiuni în anul 1925. Astăzi plantaţiunea făcută cu puieţii plăpânzi este tot aşa de viguroasă ca şi cealalta cu puieţi bine crescuţi.

Dacă am fi tentaţi să credem că puieţii mai slabi n'au să crească bine, este o greşală.

W. Hohenadl.

Holzmessung und forstliche Forschung.

Cubarea lemnului şi cercetarea forestieră.

(Articolul urmează).

Ant. V. Răd.

JOURNAL OF FORESTRY

Iulie 1937.

Editorial.

Să aruncăm o privire înapoi (2 pg).

In legătură cu legea Fulmer, care pune la dispoziţia administraţiei silvice Federale anumite fonduri pentru achiziţionarea de păduri, se reaminteşte seria de dispoziţiuni luate (începând din 1891) pentru protejarea pădurilor, arătându-se progresul făcut în timp de circa 40 de ani în materie de conservaţiune.

Silvicultorii în comisiunie pentru studiul folosirii terenurilor (6 jum. pg.).

Toate statele din U.S.A. au anumite oficii care se ocupă cu studiul celei mai bune folosiri a terenurilor. In multe, dar nu în toate aceste oficii sunt reprezentaţi şi silvicultorii. De aceea avându-se în vedere importanţa măsurilor pe care le iau aceste oficii, consiliul societăţii silvicultorilor americani a adoptat o rezoluţie prin care cer ca silvicultorii să aibă dreptul de participare în toate aceste comisiuni.

Tom Gill:
Charles Lathrop Pack (1857-1937 (2 pg.)

Necrolog. Se scoate în relief în deosebi activitatea pe terenul educaţiei silvice — broşuri, reviste, fundaţiuni — a acestui pionier al silviculturii americane.

H. S. Newins:
Monumentul Austin Cary (2 jum. pg.).

Austin Cary, o altă proeminentă figură din lumea silvicultorilor americani, a murit în Aprilie 1936. Colegii şi prietenii au hotărît să-i ridice un monument cu munca şi cheltuiala numai a silvicultorilor.

W. H. Reinsmith:
Planul pentru monumentul lui Austin Cary.

In continuarea rândurilor lui Newins, se face o descriere a proiectului adoptat pentru monument.

W. B. Greely:
Industria forestieră va face partea ei (8 pg.).

Mişcarea forestieră iniţiată de silvicultorii crescuţi în concepţia europeană a permanenţii pădurilor înregistrează un succes dintre cele mai frumoase când reprezentanţii industriei declară: pădurea a fost pentru noi până acum o mină, de aci înainte o vom considera-o ca o recoltă. Principiul raportului susţinut a devenit cheia de boltă pentru activitatea viitoare a industriaşilor, cari consideră ca o datorie de buni cetăţeni exploatarea unei păduri numai în condiţiile care îi asigură regenerarea. Această mărturisire de credinţă apare şi mai importantă dacă ţinem seama că în 38 de state din U.S.A. industria forestieră este tot aşa de răspândită ca şi agricultura.

H. S. Graves:
Efortul colectiv în silvicultură (5¼ pag.).

Se face un istoric al evoluţiei silviculturii în America şi se arată că numai o colaborare a industriei cu practica silvică poate asigura o bună desvoltare a pădurilor.

A. C. Silvius:
Distrugătorii de pădure în regiunea de antracit de Pennsylvania (4 pg.).

In regiunea de antracit există circa 1 mil. ha. pădure constituind masive impunătoare şi peisaje încântătoare. In cea mai mare parte sunt însă în proprietate particulară şi de aceea — deşi vecinătatea minelor de cărbuni reprezintă o piaţă de desfacere importantă şi permanentă — soarta pădurilor este pecetluită. Autorul crede că numai o aplicare a principiului raportului susţinut poate salva pădurile şi ridica regiunea la frumuseţea şi utilitatea din trecut.

Bristow Adams:
Universitatea Cornell: o apreciere.

Un istoric al universităţii şi al corpului profesoral.

W. H. Cummings:
Compasul-furcă şi banda de oţel pentu măsurarea precisă a diametrelor mici (7 pg.).

Descrierea a două instrumente perfecţionate de dendrometrie, de folosit la staţiunile de experimentaţie forestieră.

J. H. Price:
Silvicultura particulară: sensul şi obiectivele ei (4 pg.).

Un referat prezentat la congresul anual al secţiunii din California a Soc. silvicultorilor americani. Cuprinde comentarii asupra gospodăririi pădurilor particulare, punând în comparaţie starea din America cu concepţia europeană a permanenţii pădurilor.

T. D. Woodbury:

Comentarii (2½ pag.).

In continuarea şi susţinerea tezei desbătută de J. H. Price în articolul de mai sus, Woodbury arată domeniul larg de activitate şi pregătire ştiinţifică al silvicultorului şi afirmă că în menţinerea standardului ridicat de civilizaţie pe care-l au acum Americanii, o contribuţie importantă aduce inteligenta tratare a pădurilor.

L. F. Cook:

Organizarea agrementului în parcurile naţionale (2½ p.).

In California, în 1935, parcurile naţionale au fost vizitate de 750.000 de persoane. Se crede că din ce în ce numărul vizitatorilor va creşte. Se impune deci organizarea pădurilor de agrement în sensul ca neglijenţa să nu cauzeze pagube iar cei bineintenţionaţi să găsească maximum posibil de recreaţiune.

G. W. I. Creighton :

Silvicultura în Noua Scoţie (2½ pag.).

Pădurile în Noua Scoţie sunt în cea mai mare parte proprietate particulară. Autorul descrie condiţiile forestiere şi administraţia silvică din această provincie.

N. W. Hosley:

Câteva relaţii între amenajamentul forestier şi cel al vânatului (5 pg.).

Legătura dintre cultura vânatului şi cultura pădurii este evidentă. Există totuşi oameni — şi anume, mai mult din tabăra vânătorilor — cari cred că practica forestieră e opusă creşterii vânatului. In articolul de faţă profesorul Hosley arată că problema vânatului trebue integrată în problema mai mare a folosirii celei mai bune a pământului ţării, în care mare problemă, pădurile îşi au rolul recunoscut. Nu uită să dea şi literatura în materie.

W. E. Fleming, F. E. Baker, L. Koblitsky:

Efectul aplicării arseniatului acid de plumb în combaterea larvelor de Popillia Japonica asupra germinării seminţelor şi desvoltării puieţilor de răşinoase (10 pg.).

Pentru combaterea lui Popillia Japonica în pepinieră s'a utilizat arseniatul acid de plumb. Este însă această otravă indiferentă pentru plante? Autorii au condus o serie de cercetări cu scopul de a determina înrâurirea pe care ar avea-o această substanţă asupra germinării seminţelor şi desvoltării puieţilor de răşinoase. Au constatat că germinaţia nu este influenţată, dar desvoltarea puieţilor e întârziată. Nu toate speciile reacţionează însă la fel. Concluzia studiului este că aplicarea acestei substanţe chimice trebue oprită până ce nu se găseşte o metodă care să nu influenţeze în rău plantele.

La recenzii:

C. C. C. Forestry de H. R. Kylie, G. H. Hieronymus şi A. G. Hall.

Norway spruce in Northeastern U. S. A. study of existing plantations, de N. W. Hosley.

Our natural resources and their conservation, de A. E. Parkins şi J R. Whitaker.

Development and succesion of forest fungi and diseases in forest plantations, de D. V. Baxter.

Forest pocketbock, de S H. Howard.

Introduction to research on plant diseases, de A. J. Riker, şi R. S. Riker.

International Yearbook of Forestry (1933—1935), alcătuit sub conducerea lui V. Dore.

August 1937.

Editorial

Care va fi recolta? (2 pg.)

Reflecţii pline de adâncă iubire de profesiune, de viitorul ei, de pădurea americană, de buna ei stare, bazată pe o sinceră recunoaştere a standardului intelectual şi al activităţii tânărului silvicultor american.

Un articol care ar trebui tradus şi răspândit pretutindeni pentru multe din analogiile cu stările româneşti.

S. B. Detwiller:

Povestea lui shipmast locust (4 pg.).

In lucrările de corecţiune a terenurilor degradate unde se foloseşte aşa de mult salcâmul, autorul recomandă o varietate de salcâm cultivată şi cunoscută mai mult în Long Island (Robinia pseudoacacia var. rectissima), care dă un lemn mult mai bun decât salcâmul obişnuit.

Charles F. Swingh.

Inmulţirea lui Shipmast locust. Experimentări (7½ pag.).

Robinia pseudoacacia var. rectissima produce puţine seminţe sau niciuna. In consecinţă nu poate fi înmulţit decât prin metode vegetative.

Ralph. C. Hall:

Creşterea şi producţia la Shipmast locust în Long Island şi rezistenţa lui la atacurile de Cyllene robiniae Forest (6½ pg.).

Un studiu comparativ arată că această varietate de salcâm numită Shipmast locust este mult mai rezistentă la atacurile de locust borer (Cyllene robiniae) şi trăeşte mai mult decât salcâmul (black locust).

E. A. Sterling:

Câteva aspecte financiare ale silviculturii (4 pg.).

Aplicarea principiului raportului susţinut ridică pentru proprietatea particulară câteva greutăţi de ordin financiar. Autorul atrage atenţia asupra acestora şi discută formula posibilă de intervenţie a guvernului pentru amenajarea pădurilor particulare.

Perkins Coville:

Comentarii (1¼ pg.).

In legătură cu articolul precedent, se arată câteva cazuri particulare din Sud pentru problema discutată.

William Maughan.

Table de cubaj pentru Juniperus virginiana L. (2 pg.).

T. Kachin şi H. T. Gisborne :

Technica calibrării hygrometrului pentru litieră (7½ pag.).

In marea luptă pe care o duc pentru combaterea incendiilor în pădure, Americanii utilizează între alte metode şi aceea a determinării gradului de inflamabilitate a unei

păduri, grad de inflamabilitate în directă legătură cu umiditatea litierii. Această umiditate o determină cu un hygrometru potrivit scopului. Pentru a se evita concluzii eronate, hygrometrul trebue calibrat din timp în timp, determinându-i-se precizia. In articolul de faţă autorii arată o metodă de calibrare, care nu cere prea mult timp dar care conduce totuşi la rezultate acceptabile.

H. R. Josephson:
Cercetări economice şi organizarea economiei forestiere (2½ pg.).

Aplicarea principiului raportului susţinut în pădurile americane au dat naştere la multe şi complicate probleme. Complectamente admisibil teoretic, raportul susţinut întâlneşte în practică obstacole nu intotdeauna de înlăturat. In articolul de faţă se discută o parte din aceste piedici, mai mult de ordin economic (legături, producţie, piaţă de desfacere în viitor).

Liter E. Spence.
Studii asupra sistemului radicelar la câteva serii de plante.

In partea sud-vestică din Idaho, la Boise River, s'a produs o importantă degradare (erosiune) a solului. Studii amănunitte au dovedit că acest fenomen se datoreşte înlocuirii plantelor cu sistem radicelar fasciculat cu plante cu rădăcini pivotante sau semipivotante. Prin urmare, combaterea acestei eroziuni e posibilă prin restabilirea asociaţiei de plante iniţiale.

Emanuel Fritz:
Programul forestier din regiunea Redwood compromis de apatia publicului faţă de foc (3½ pg.).

(Redwood este un nume generic, aplicat în special însă pentru giganţii din California: Sequoia sempervirens).

Exemple din regiunea Redwood dau posibilitate autorului să arate care să fie conduita publicului în materie de combaterea incendiilor în păduri.

L. Berriman şi W. Fischer:
Planurile pentru pădurile de agrement (3 pg.).

Autorii descriu metodele întrebuinţate în regiunea V din Serv. Forestier pentru amenajarea pădurilor pentru recreaţiune.

William G. Howard:
Politica de apărare a pădurilor în Statul New-York (7 pag.).

Un articol care întregeşte expunerea Dr. Ilick apărută mai înainte tot în Journal of Forestry privitoare la tendinţele silviculturii în Statul New-York.

Ernest George:
Depozitarea şi umezirea seminţelor de ulm american (3 pag.).

Autorul a stabilit o metodă de a păstra seminţele de ulm american 11 luni, astfel încât nu a mai fost obligat să samene sămânţa imediat după recoltare, adică în a doua jumătate a lui Mai, aşa după cum era obiceiul, când timpul de semănare putea să coincidă cu o secetă şi prin umare se întâmpla să aibe rezultate dezastruoase, ci în primăvara următoare, reuşind să obţină pueţi de plantat numai într'un singur sezon de vegetaţie.

J. H. Stoeckeler:
Ce înseamnă un puet plantabil? (5 pg.).

Invățăminte trase din lucrările de plantație făcute pentru ameliorarea terenurilor degradate, plantarea marilor benzi de protecție în contra vânturilor, etc.

Bailey Sleath și C. Bradford Bidwell:

Polyporus hispidus și un cancer de stejari (8 pg.).

In Connecticut s'a găsit un mare număr de stejari canceroși Autorii au stabilit că agentul provocator e Polyporus hispidus. Fac în acest sens descrierea ciupercii, plantelor gazdă, distribuției, arată în ce constă maladia și cum se îmbolnăvesc arborii, ce pagubă aduce arborilor și arboretului, indică metoda de combatere. La urmă, literatura utilizată.

Forstlicher Naturschutz und Naturschutz im nationalen Lebensraume Deutschlands, de A. Vietinghoff-Riesch.

Yield, Stand. and Volume Tables for evenaged upland Oak Forest de C. Luther Shnur.

The Pensylvania Bounty System, de Forestry Club, Colorado, Statele-Unite.

The Pensylvania Bounty, System, de Richard Gerstell.

Saatgutprüfung auf biochemischen Wege, de F. E. Eidmann.

The Sylvan, publicat de Forestry Society dela Pennsylvania State College.

Septembrie 1937

Editorial.

Oglinda profesiunii (2 pg.).

E vorba de Revista Societății („Journal of Forestry"), care trebue să reprezinte totdeauna interesele majore ale membrilor societății.

Pentru aceasta însă e nevoe de colaborarea tuturora și din timp. „A tuturora", adică și a celor tineri și a celor mai în vârstă, a celor din Institute de cercetări și școli, ca și a celor care practică meseria pe teren. „Din timp", pentru ca Comitetul de redacție să aibă manuscrise suficiente la îndemână, astfel încât să asigure apariția regulată a revistei dar și un conținut variat.

In felul acesta, desvoltarea și ridicarea nivelului revistei este o chestiune de responsabilitate a tuturor membrilor societății, căci celelalte profesiuni judecă pe silvicultori după prima carte de vizită a societății: Revista asociației.

Elers Koch:

Educația technică a unui silvicultor din Serviciul Federal (6 1/4 pag.).

După cum arată și titlul, autorul tratează o problemă de învățământ silvic în legătură cu necesitățile serviciului. Dar a modifica programe școlare nu înseamnă totdeauna a rezolva și problema învățământului; de aceea școala de proveniență va însemna numai un punct de plecare în aprecierea funcționarilor destinați funcțiunilor înalte. Sunt calități de ordin intelectual și social pe care numai cu timpul și direct în serviciu le poate dovedi. De unde rezultă că recrutarea funcționarilor superiori nu trebue ghidată numai de diploma școlară.

John F. Godfrey:

Zicale și mode în silvicultură (2½).

Comentarii pe marginea unui articol semnat de Dr. Hufnagl în Oesterreichische Viertelzeitschrift 1935.

A. F. Hough:

Pentru ce o ameliorare a arboretelor? (10 pg.).

Un studiu asupra sănătății și formei arborilor în pădurile bine încheiate dar neamenajate depe platoul Allegheny.

A. E. Moss:

Elagaj în revoluția a doua în Connecticut (6 pg.).

Din cauza metodelor de tăere din trecut, pădurile actuale (în revoluția a doua) sunt prea deschise pentru a se face un elagaj natural. Pe de altă parte, piața cere trunchiuri de bună calitate, cari pot fi obținute — crede autorul — practicându-se un elagaj artificial.

Joseph Howell, Jr.

Relația dintre diametrul coroanei și volumul arboreiui la Juniperus monosperma (Engelm) Sarg. 2½ pg.).

Juniperus monosperma din S. W. Statelor Unite prezintă la tulpină mai multe trunchiuri. De aceea determinarea volumului acestor arbori e dificilă. Autorul a făcut un studiu statistic la 124 de jenuperi și a găsit o relație între lărgimea coroanei și diametrul la un picior ca mai practic, pentru determinarea volumului decât utilizând diametrul la înălțimea pieptului.

J. B. Polivka și O. A. Alderman:

Problema selectării speciilor de pin dorite pentru plantarea în Ohio (3½ pg.).

Cele zece specii de pin plantate de obiceiu în Ohio suferă de diferite maladii criptogamice sau insecte. Un studiu comparativ al acestor esențe conduce la concluzia că pentru plantațiunile din Ohio sunt indicate:

white pine (Pinus strobus); jack pine (P. banksiana) și Norway pine (P. resinosa).

Raymond C. Rietz și Oscar W. Torgeson.

Temperaturile de cuptor pentru conurile de Pinus Strobus din Nord (4 pg.).

De mult timp, pentru extragerea semințelor de conifere se întrebuințează metoda uscării conurilor în cuptoare, alegându-se pe cale empirică temperaturile necesare de lucru. In articolul de față se prezintă studii urmărite cu toată grija pentru determinarea celor mai indicate temperaturi și umidități ce trebuesc respectate la cuptoarele de uscat. Se arată că ținând semințele 12 ore continuu la o temperatură de 140° F (=78° C) nu se reduce vigoarea de germinație pe când o temperatură de 160° F (= 89° C) reduce definitiv viabilitatea semințelor.

N. T. Mirov:

Aplicarea fiziologiei la problemele de genetică forestieră (5 pg.).

Până acum câțiva ani, nu se dădea mare atenție problemelor de genetică forestieră în Statele-Unite, pentru că sunt greu de urmărit și cer mult timp pentru a fi rezolvate. In prezentul articol, autorul discută genetica forestieră din punct de vedere al relației ei cu celelalte științe biologice, în deosebi cu fiziologia plantelor. Reese că specialistul în fiziologia plantelor poate aduce contribuții importante la rezolvarea problemei de genetică forestieră.

Besse B. Day și A. Z. Nelson.

Teoria și calculul impozitelor pe proprietate în materie de păduri (14 pg.).

Impozitele pe proprietatea forestieră n'au fost totdeauna calculate pe baze reale și exact. De aceea au-

torul face teoria acestor impozite şi arată o metodă pentru o mai bună aplicare a lor, în raport cu valoarea pădurilor şi diverse forme de amenajament.

W. A. Dayton:

Hicoria fernowiana Sadw. (6 pg.).

Nomenclatura pentru Hickory este foarte confuză. Pentru determinarea genului e nevoe de studii în colaborare de specalişti în sistematică, ecologie, etc. Articolul vrea să fie o contribuţie la rezolvarea acestei probleme.

M. E. Jelley:

Juniperus virginiana (2½ pag.).

In multe regiuni din Statele Unite J virginiana este un arbore important. Totuşi, despre o silvicultură, despre o producţie a lui s'a scris foarte puţin. Autorul arată importanţa acestei esenţe pentru Tennessee şi rezultatele obţinute în câteva lucrări experimentale pentru accelerarea germinaţiei seminţei.

R. F. Taylor:

O clasificare de arbori pentru Pinus contorta var. latifolia S. Wats (Lodgepole pine) în Colorado şi Wyoming (7½ pag.).

Pinii Lodgepole sunt clasificaţi în patru clase de vigoare, care cu puţin exerciţiu sunt uşor de recunoscut.

RECENZII

Headwaters control and Use publicată de Soil Conservation Service şi Forest Service.

Centralized management and utilisation adapted to Farm woolands in the Northeast de C. Eduard Behre şi C. R. Lockard.

Valuation of property de James C. Bonbright.

Forest Fire insurance in the Pacific Coast States de H. B. Stepard.

Estate Woolands publicată de Royal English Forestry Society.

Flood Control publicată de American Forestry Association.

Die Worratswirtschaft. Erster Teil.

Die Waldbautechnik der grössten Wertleistung de Konrad Rubner.

The Utilization of Sawmille Waste and Sawdust for Fuel de J. C. Jenkins şi T. W. Guernsey.

T. B.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. V, Heft 6(März 1938).

Dale:

Kenya Mangroves.

Speciile de mangrove din Kenya.

Se tratează în limba engleză (cu rezumat german) despre speciile respective, răspândirea lor, ca şi despre aspectele culturale, tehnologice, etc.

K. Rubner, Prof. Dr.:

Die Forstlich-Klimatischen Einteilung Europas.

Impărţirea Europei din punct de vedere al climatului forestier.

Referindu-se la o lucrare italiană asupra raportului dintre climă şi vegetaţia forestieră, lucrare prin care se verifică bazele acestei chestiuni stabilite de autorul de faţă într'o carte a sa din 1924, se revine, formulându-se o serie de puncte importante pentru problema împărţirei Europei în zone climatice forestiere

Internationaler Forst-und Holzwirtschaftsberich.

Cronica forestieră internaţională.

Preţios material informativ asupra stărilor şi faptelor forestiere din diverse ţări şi regiuni ale lumii.

Band V, Heft 7 (Aprilie 1938).

Fritz Hoyer, Dozent:

Kann Bambus eine drohende Papierfasernot abwenden?

Ar putea bambus-ul să prevină o iminentă lipsă de celuloză?

Lemnul de bambus câştigă continuu în importanţă ca materie primă pentru fabricaţia celulozei. Marea sa calitate rezidă în creşterea rapidă. După 3—4 ani, arborii pot fi recoltaţi spre a fi transformaţi în celuloză. Există câteva sute de specii de bambus, mai întâiu în India de Est, în Africa ecuatorială şi America sudică şi centrală. Dintre acestea, autorul socoteşte cinci specii ca mai potrivite.

Stoffels:

Über die Genauigkeit einfacher Höhenmesser mit indirekter Standlinienmessung.

Despre preciziunea dendrometrelor simple fără măsurare directă a distanţei până la arbore.

Se tratează probleme în mod comparat cu privire la dendrometrele Christen, Hub (sau D-A) şi Vorkampff-Lane, toate dintre cele mai simple şi expeditive. Autorul ajunge la concluziunile:

1) Dendrometrul Christen dă obişnuit cele mai bune rezultate;

2) Folosirea unei mire de 5 m în locul celei de 4 m reduce eroarea în mod considerabil;

3) Pentru lucrările practice se recomandă întrebuinţarea dendrometrului Christen, atât de simplu şi lesnicios în mânuire.

Se dau şi nişte tabele de erori mijlocii ale celor trei dendrometre.

Internationales Forst-und Holzwirtschaftsbericht.

Preţioase date asupra stărilor şi faptelor din domeniile respective în diverse ţări şi regiuni ale lumii.

Ilie C. Dem.

INFORMAŢIUNI

— D-l Ing. cons. silvic I. Moldovan a fost numit subadministrator al Caps-ului.

— Comitetul de Direcţie al CAPS-ului a fost constituit pe o nouă perioadă de 3 ani, din d-nii: Ing. cons. silvic Al. Popescu, Ing. cons. silvic C. Bunescu şi avocat C. Algiu.

— D-l ing. cons. silvic M. P. Florescu, a fost numit, pe data de 1 August a. c., la Casa Pădurilor Statului.

— D-l ing. N. N. Caragea a fost numit subdirector al Direcţiei Comerciale din centrala Casei Pădurilor Statului, pe data de 1 August a. c.

— D-l Ing. Cezar Cristea a ţinut, în ziua de 22 Iulie a. c., o conferinţă la Universitatea Populară dela Vălenii de Munte, tratând despre: „Spiritul nou în teritoriul României de azi şi de mâine".

— Printre inginerii silvici aflaţi în momentul de faţă la studii de perfecţionare în străinătate se găseşte şi d-l ing. I. Vlad, din serviciul Eforiei „Sf. Spiridon" din Iaşi.

— D-nii Ingineri silvici I. Rătan şi M. Prodan din serviciul Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, au fost trimisi de această instituţie, într'o călătorie de studii timp de 4 luni, în Cehoslovacia, Germania, Anglia, Suedia şi Polonia.

— Prin decizia Minist. de Agric şi Dome. Nr. 186.887 din 16.VII.938, publicată în M. Of. Nr. 164 din 20 Iulie 1938, d-l Gheorghescu Costin, absolvent al Şcoalei Politehnice din Bucureşti, Secţia silvică, a fost primit în Corpul tehnic silvic, cadrul de Stat, cu gradul de ing. silvic stagiar, pe data de 20 Iunie a. c.

— D-nii ing. insp. silv. Andrei Szabo şi ing. insp. silv. C. Negrescu, ambii dela Direcţia silvică Chişinău, au fost puşi în retragere din oficiu, pentru a-şi aranja drepturile la pensie; primul pe data de 1 Iulie a. c., iar al doilea pe data de 1 August a. c.

— In Mon. Of. No. 162 din 18.VII 1938, Regulamentul de aplicare al Decretului Lege Nr 1977 din 1938, a apărut Regulamentul de rialului lemnos".

— In Mon. Of. Nr. 161 din 16 Iulie a. c., se publică decizia Nr. 181.232 a Ministerului de Agricultură şi Domenii, în legătură cu aplicarea art. 42 şi 44 din legea şi regulamentul agriculturii, privind întocmirea amenajamentelor şi planurilor de exploatare silvo-pastorale.

In numărul pe Octombrie al revistei noastre, la „Problemele zilei", se vor publica obiecţiunile ce ni se vor trimite în legătură cu proiectul de cod silvic, a cărei primă parte o dăm în numărul de faţă.

NOUI CERERI DE ADMITERE CA MEMBRI IN SOCIETATE

Potrivit art 7 alin. a din statutele Societăţii „Progresul" Silvic" admiterea de noui membri se face în urma unei cereri susţinută de 2 membri activi, asupra căreia va decide Consiliul de Ad-ţie, după un termen de 6 luni dela data înregistrării cererii. In acest timp se pot face contestaţii motivate de orice alt membru al Societăţii.

Publicăm mai jos cererile primite, cu data înregistrării lor:

Ing. Dumitru D. Ionescu, Ocolul silvic Rădăuţi, cerea Nr. 1168 din 28 Dec. 1938.

Ing. Dorin Comaniciu, CAPS., Bucureşti, cererea Nr. 126 din 16 Martie 1938.

Ing. Theodor Agavriloaei, Depozitul de lemne CAPS, Chişinău, cererea No. 217 din 16 Martie 1938.

Ing. I. Pop, fabrica de hârtie Letea, Bacău, cererea No. 400 din 2 Mai 1938.

Ing. Grigore C. Chirculescu, Inspectoratul silvic Chişinău, cererea No. 438 din 12 Mai 1938.

Ing. Aurel Comşia, DirecţiaVânătoarei, cererea No. 453 b. din 17 Mai 1938.

Ing. Adalbert Spaniol, Inspectoratul silvic Craiova, cererea No. 519 din 20 Mai 1938.

Ing. Tudor Roşca, şeful Ocolului silvic Vânju Mare jud. Mehedinţi, cererea No. 520 din 20 Mai 1938.

Ing. Gheorghe Thomae, Inspectoratul silvic Constanţa, cererea No. 521 din 20 Mai 1938.

Ing. Radu Folescu, Inspectoratul silvic Constanţa, cererea No. 522 din 20 Mai 1938.

Ing. Gh. I. Dalametra, Inspectoratul silvic Constanţa, cererea No. 523 din 20 Mai 1938.

Ing. Corneliu D. Marcu, Inspectoratul silvic Constanţa, cererea No. 524 din 20 Mai 1938.

Ing. Constantin Zamfir, şeful Ocolului silvic Baia Sprie, cererea No. 562 din 2 Iunie 1938.

Ing. Mihai Ştefănescu, şeful Ocolului silvic Sâi-Satu Mare, cererea No. 564 din 2 Iunie 1938.

Ing. Miclea Lepădatu, şeful Ocolului silvic Câmpul Cetăţii, cererea No. 565 din 2 Iunie 1938.

Ing. Virgil Ionescu, şeful Ocolului silvic Tighina, cererea No. 566 din 2 unie 1938.

Gheorghe Felix B. Panaitescu, secretar şef Ocoala Politehnică „Regele Carol II“, cererea No. 567 din 2 Iunie 1938.

Ing. Eugeniu Tipa, Ad-ţiaF ondului Biser. ort. rom., cecerea No. 21 din 17 Ian. 1938.

Ing. Liviu Strătescu, Ad-ţia Fondului Biser. ort. rom., cererea No. 22 din 17 Ian. 1938.

Ing. V. Oprescu, Ad-ţia Fondului Biser. ort. rom., cererea No. 105 din 1 Febr. 1938.

Ing. Teodor Mărăşescu, Inspectoratul Reg. silvic Focşani, cererea No. 158 din 21 Febr. 1938.

Ing. Dumitru D. Crischi, Inspectoratul Reg. silvic Focşani, cererea No. 163 din 22 Febr. 1938.

N O T E

TABLOUL MONUMENTELOR NATURII DIN ROMÂNIA
decretate, în baza legii, până la data de 8 Aprilie 1938

cuvenit	OBIECTUL	Intinderea locului	Motivul principal al ocrotirii	Stă sub directa supraveghere a instituţiei
	A) PARCURI NAŢIONALE			
	Parcul Naţional Retezat (jud. Hunedoara)	cca 100 km²	Geologie, Peisaj, Faună, Floră	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii prin Comitetul Directoriu al Parcului
	B) REZERVAŢIUNI			
2	Pădurea Domugled (jud. Severin)	900 ha	Masive de Corylus Colurna	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii prin Comunitatea de avere Caransebeş
3	Fânaţele «Copârşaie» dela Cluj	12 jug. 1.100 stjp.	Formaţiuni de stepă, plante rare pontice	Grădina Botanică Cluj
3	Fânaţele Clujului	5 jug.	Vegetaţie de stepă	Grădina Botanică Cluj
5	Suat (jud. Cluj)	5 jug. 400 stjp.	Planta endemică Astragalus Péterfii	Grădina Botanică Cluj
6	Moineşti (Zau) (jud. Turda)	4 jug. 463 stjp.	Planta Paeonia tenuifolia	Grădina Botanică Cluj
7	Băile Episcopeşti — lângă Oradea — (jud. Bihor)	Lacul şi o parte din părâul Peţea	Planta endemică Castalia Lotus thermalis	Grădina Botanică Cluj
8	«Pietrile Roşii» dela Tulgheş (jud. Ciuc)	1 jug. 472 stjp.	Planta endemică Astragalus Roemeri	Grădina Botanică Cluj
9	Valea Bâlei din Munţii Făgăraşului	Lacul şi 200 jug. în jur.	Faună şi Floră Vegetaţie alpină	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii prin Societatea Carpatină Ard. S. K. V. Sibiu.
10	Pietrosul Mare dela Borşa (jud. Maramureş)	nedelimitat	Faună şi Floră Vegetaţie alpină	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii
11	Munţii Parângului (jud. Hunedoara)	nedelimitat	Geologie, Faună, Floră, Vegetaţie alpină	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii
12	Fânaţele seculare din Boianceni (jud. Cernăuţi)	22 ha, 78 ari, 15 mp.	Floră podolică şi pontică	Grădina Botanică Cernăuţi
13	Fânaţele seculare dela Pohorlăuţi (jud. Cernăuţi)	6 ha.	Floră podolică şi pontică	Grădina Botanică Cernăuţi
14	Fânaţul dela Boianceni	1 ha., 3.327 mp.	Floră podolică şi pontică	Grădina Botanică Cernăuţi

Nr. curent	OBIECTUL	Intinderea locului	Motivul principal al ocrotirii	Stă sub directa supraveghere a instituției
15	Fânaţele seculare dela Bosanci «Ponoare» (jud. Suceava)	22 ha, 88 ari, 88 mp.	Floră pontică	Grădina Botanică Cernăuți
16	Fânaţele seculare dela Bosanci «Frumoasa» (jud. Suceava)	14 ha, 16 arii, 95 mp.	Floră pontică	Grădina Botanică Cernăuți
17	Lunca dela Rogojeşti	460 mp.	Evonymus nana	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii
18	Pădurea de stejar «Mociar» dela Gurghiu (jud. Mureş)	48 ha, 8.200 mp.	Stejari bătrâni	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii prin Serviciul Silvic Gurghiu
19	Insula Şerpilor	Intreagă cu excepţia farului şi a grădinei	Faună, Floră, Peisaj	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii
20	Capul Caliacra	207 ha, 6.627 mp.	Vegetaţie (pădure de smochini, stepă), Peisaj	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii prin Serviciul Silvic
21	Pădurea Căpriana (jud. Lăpuşna)	Parcelele 2, 6, 9, 11. 17, 22, 23, 26, şi 27 dimpreună cu arboretele cuprinse între ele	Păduri seculare (Fagul la limita orientală extremă), Peisaj	Muzeul Naţional Chişinău
22	Rezervaţia Cărbuna (jud. Tighina)	35 ha.	Vegetaţia	Muzeul Naţional Chişinău
23	Rezervaţia Valea Mare (jud. Bălţi)	33,67 ha.	Floră, Faună	Muzeul Naţional Chişinău
24	Rezervaţia Gârbovăţ (jud. Tighina)	5 ha.	Pădure de stejari bătrâni	Muzeul Naţional Chişinău
25	Rezervaţia Hârjavca-Palanca (jud. Orhei)	5 ha.	Făget bătrân	Muzeul Naţional Chişinău
26	Rezervaţia Pâjolteni (jud. Lăpuşna)	10 ha.	Floră	Muzeul Naţional Chişinău
27	Rezervaţia Delacheu (jud. Tighina)	5 ha.	Floră, Peisaj	Muzeul Naţional Chişinău
28	Rezervaţia Ruhotin (jud. Hotin)	20 ha.	Făget bătrân	Muzeul Naţional Chişinău
29	Rezervaţia Cocorozeni (jud. Orhei)	80 ha.	Stepă străveche	Muzeul Naţional Chişinău prin Şcoala de Agricultură dela Cocorozeni

Nr. curent	OBIECTUL	Intinderea locului	Motivul principal al ocrotirii	Stă sub directa supraveghere a instituţiei
30	Pădurea Moghilău (jud. Tighina)	2 ha.	Pădure de stepă de compoziţie interesantă	Muzeul Naţional Chişinău
	Muntele Detunata Goală (jud. Alba)		Masiv vulcanic cu bazalt prismatic. Floră.	Ocolul silvic Abrud
	Gheţarul dela Scărişoara (j. Turda).	Peştera cu interiorul ei	Geologie (peşteră de gheaţă), Floră.	Secţia T. C. R. Frăţia Munteană
33	Muntele Piatra Craiului Mare	666 jug.	Floră foarte bogată. Planta endemică Dianthus callizonus.	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii
34	Hasmacul Mare din pădurea Letea (Delta Dunării)		Vegetaţie.	Ocolul Silvic Tulcea
35	Cheia Turzii		Peisaj, Floră. Allium obliquum Ferula sadleriana Dianthus integripetalus	Ocolul silvic şi Soc. Carp. Ard. E. K. E.
36	Dosul Laurului (jud. Arad)	10 ha.	Planta Ilex aquifolium.	
	C) SPECII DE ANIMALE			
1	Vultural bărbos — Zăganul — (Gypaetus barbatus grandis)	In toată ţara	Raritate.	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii
	Hoitarul — Vulturul egiptean — (Neophron percnopterus percnopterus)	In toată ţara	Raritate.	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii
3	Vulturul pleşuv sur (Gyps fulvus fulvus)	In toată ţara	Raritate.	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii
4	Vulturul pleşuv brun (Aegypius monachus)	In toată ţara	Raritate.	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii
	Stârcul alb mare (Egretta alba alba L)	In deltă	Raritate.	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii
	Stârcul alb mic (Egretta garzetta garzetta L)	In toată ţara	Raritate.	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii
	Femelele de spurcaci (Otis tarda tarda L)	In toată ţara	Raritate.	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii
	Femelele de spurcaci (Otis tetrax orientalis Hart.)	In toată ţara	Raritate.	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii
9	Fermele de cocoşi de munte (Tetrao urogallus urogallus)	In toată ţara	Raritate	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii

Nr. curent	OBIECTUL	Intinderea locului	Motivul principal al ocrotirii	Stă sub directa supraveghere a instituţie
	Pelicanul Babiţa (Pelecanus onocrotalus)	In delta Dunării şi limanuri	Raritate.	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii
	Ouăle de Acvilă (Aquila chrysaëtus)	In toată ţara	Raritate.	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii
12	Ouăle de corbi (Corvus corax)	In toată ţara	Raritate.	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii
13	Capra neagră (Antilope rupicapra)	In Munţii Bucegi şi ai Rodnei	Raritate.	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii
	Râsul (Lynx lynx L)	In toată ţara	Raritate.	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii
15	Foca cu pântecele alb (Monachus albiventer Bodaert)	Litoralul Mării Negre	Raritate.	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii
	D) SPECII DE PLANTE			
	Floarea Reginei — Siminic (Leontopodium alpinum)	In toată ţara	Primejdia stârpirii	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii
2	Floarea Lotus — Dreţe — (Castalia Lotus thermalis)	Băile Episcopeşti dela Oradea	Unica staţiune în Europa. Primejdia stârpirii.	Grădina Botanică Cluj
	Daphne Blagayana	Masivul Bucegilor şi regiunea Prahovei	Primejdia stârpirii	Comisia Centrală
4	Nigritella nigra şi N. rubra (Sângele voinicului)	Masivul Bucegilor şi regiunea Prahovei	Primejdia stârpirii	Comisiunea Centrală
	E) EXEMPLARE DE PLANTE			
1	Un exemplar bătrân de stejar (Quercus robur)	Seviş Jud. Sibiu	Raritate. Primejdia stârpirii	Comisiunea Centrală a Monumentelor Naturii prin Serviciul Silvic
2	Betula humilis Schrank.	400 mp. Băile Borsec	Raritate. Primejdia stârpirii	Composesoratul Borsec-Ditrău-Ciuc
3	Doi stejari şi un păr bătrân la Manzâr	Manzâr, jud. Tighina	Raritate. Primejdia stârpirii	Muzeul Naţional Chişinău
4	Un exemplar bătrân de stejar	Blaj. Curtea Mitropoliei	Raritate. Primejdia stârpirii	Mitropolia din Blaj.
5	Gorunul lui Horia	Com. Ţebea	Insemnătate istorică	Parohia Bisericei

N E C R O L O G

G. I. POPESCU

Ing. inspector silvic pensionar. Membru fondator.

In ziua de 9 Mai anul curent s'a stins din viaţă Inspectorul silvic Gheorghe I. Popescu. El făcea parte dintre bătrânii, cari compu-

neau „garda veche" a Corpului silvic a Statului şi totodată şi un membru statornic al Societăţii Progresul Silvic.

Fire cu totul blândă, mult îndatoritor faţă de cei din jurul său,

nu era capabil a face cuiva rău; era îngăduitor şi sfătuitor spre îndreptare.

Sub această prismă, a fost văzut totdeauna de către toţi câţi l-au cunoscut şi astfel el a fost apreciat, în tot timpul vieţii sale, fie în viaţa sa particulară, fie ca funcţionar al Statului.

După datele ce posedăm, Gheorghe I. Popescu s'a născut în anul 1853, în ziua de 23 Aprilie — patronul numelui său. A terminat cursurile Şcoalei de Agricultură şi Silvicultură dela Herăstrău şi a intrat în Corpul silvic la 1 Martie 1876, cu gradul de silvicultor asistent.

Numărul Inginerilor silvici la acea dată fiind mult redus, înaintarea nu era uşor posibilă, aşa că cu toată diligenţa în serviciu, ce fiecare depune la începutul carierei, nu a obţinut înaintarea ca silvicultor cl. II decât la 1 August 1879, iar la gradul de silvicultor cl. I, pe ziua de 1 Aprilie 1883.

După anuar, îl găsim ca silvicultor şef cl. III la 1 Aprilie 1887 şi tocmai la 1 Aprilie 1897 înaintat silvicultor şef cl. II, din lipsă de locuri spre înaintare.

El însă a rămas stăruitor în mersul carierei sale şi a primit gradul de Inspector silvic cl. II în anul 1910, la 1 Aprilie.

Enumerarea localităţilor pe unde a activat este o prelungă arătare, cum a fost şi cu înaintarea. Este destul de a arăta că în ultimul timp a ocupat funcţiunea de agent de control, cum puţini din timpul său înaintau. A fost în această funcţiune atât în Regiunea Silvică dela Piteşti cât şi la aceea dela Bucureşti.

In anul 1912, după un serviciu îndelung de peste 35 ani neîntrerupţi, potrivit legii de pensiunii de atunci, a fost chemat a-şi regula drepturile sale pentru serviciile prestate Statului.

Munca sa activă i-a adus şi suferinţa pe care a îndurat-o, mereu fiind sub îngrijirea familiei sale.

La această tristă ceremonie, din partea Corpului silvic şi a Societăţii „Progresul Silvic" au asistat D-nii: Consilier silvic M. P. Florescu, care a făcut şi panegiricul defunctului; Inspector general silvic G. N. Nicolau; Inspector silvic D. R. Rusescu, D. Ivanovici, Aurelian Ionescu şi N. Paia, depunând o coroană de flori naturale.

Inhumarea a avut loc în ziua de 11 Mai 1938 la cimitirul Bellu.

G. NICOLAU
Ing. inspector general silvic

ANTON SIMIGANOVSCHI

Inginer şef silvic

(1898, 5/IV — 1938 20/VI)

S'a născut în comuna Capul-Codrului, judeţul Câmpulung, dintr'o familie de gospodari cinstiţi şi bine înstăriţi. In casa părintească a învăţat a preţui munca cinstită, curăţenia sufletului neaoş românesc, gluma şi veselia moldoveanului şi mai presus de toate omenia şi respectul faţă de cei mai în vârstă. Aceste calităţi l-au călăuzit cu credinţă toată viaţa sa scurtă, dar curată şi mai rodnică în fapte bune. Sufletul său n'a fost deloc atins de modernismele unei culturi ce nu respectă drepturile aproapelui, ci a rămas nealterat, curat şi bun, prieten şi adânc înţelegător al păturei sociale celei mai curate din care îşi trăgea obârşia.

Şcoala primară a început-o în comuna sa natală şi a terminat-o la Suceava, unde apoi a continuat liceul, pe care îl sfârşeşte în 1918. In 1921 termină (cu diplomă) Şcoala Superioară de Silvicultură din Bucureşti, iar din 1922 până ce-şi dă sufletul său, bun şi prea blând în mâinele creatorului, stă în serviciul Ad-ţiei Fondului bisericesc.

In tot timpul vieţii sale a ştiut să-şi creeze numai prieteni devotaţi şi toţi câţi l-au cunoscut, l-au iubit. Om de o pricepere rară în ale silviculturii, spirit desgheţat şi continuu gânditor, avea pentru fiecare problemă soluţia cea mai bună. Scurt la vorbă, dar profund şi foarte logic, afirmaţie modestă, evita cu desăvârşire reclama şi afişarea, caracteristice oamenilor de duzină. A nesocotit însă forţele sale fizice şi nu şi-a cruţat sănătatea, servind interesele instituţiei mai presus de capacitatea sănătăţii sale. Adeseori cu temperatură şi răcit lucra în biuroul său 10—11 ore pe zi, numai ca să termine raţia hârţoagelor din acea zi.

Boala sa a fost de scurtă durată, căci la 9 Iunie n'a mai putut

veni la birou. O gripă acută cu temperatură l'a ţinut la pat. Câteva zile în urmă, a dat în pneumonie. Trecuse criza şi doctorul îl declarase bine şi scăpat în 18 Iunie. Repede a început a se întrema. Firea sa activă nu l-a lăsat însă în pace şi cea mai mică neascultare i-a fost fatală.

Toţi prietenii săi l-au urmat până'n comuna sa natală şi au vărsat lacrimi de durere şi pietate, îngenunchind în faţa gropii, care păstrează rămăşiţele pământeşti ale aceluia ce a fost inginerul şef silvic Anton Simiganovschi.

Familia sa pierde pe cel mai bun şi mai învăţat fecior al casei; prietenii pierd unul dintre cei mai buni camarazi; Ad-ţia Fondului bisericesc pierde pe unul dintre cei mai pricepuţi şi activi ingineri, iar Societatea „Progresul Silvic" şi cea a Inginerilor silvici din Ad-ţia Fondului bisericesc pierde un membru care a făcut numai cinste corpului ingineresc şi camarazilor săi.

Fie-i somnul lin şi sufletul său însetat de frumuseţea codrilor, avându-şi odihna bine meritată.

Cernăuţi, Iunie 1938.

N. PASCOVICI

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR
Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Cărămida şi Sălişte, jud. Alba, proprietatea Episcopiei Rom. Cat. Alba-Iulia, în suprafaţă de 424 ha. 1152 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii urbariale Strenţi, jud. Sălaj, proprietatea Composesoratului Stremţi, în suprafaţă de 67 ha. 8100 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani

c) Amenajamentul pădurii Mierea Văcăreasca, jud. Dâmboviţa, proprietatea Maria Vâlu ş. a., în suprafaţă de 24 ha. 0792 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

d) Amenajamentul pădurii Cudalba, jud. Ilfov, proprietatea Institutului de binefacere Provindenţa, în suprafaţă de 36 ha. 1160 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Taula, jud. Prahova, proprietatea Ecaterina Dumitrescu, în suprafaţă de 32 ha. 0347 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. I. Sişeşti.**

No. 142719 dn 30 Mai 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Cârligi, jud. Tecuci, proprietatea Obştei de cumpărare Izvorul, în suprafaţă de 292 ha. 6087 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. I. Sişeşti.**

No. 142720 din 30 Mai 1938.

a) Amenajamentul pădurii Bălcuţa şi Cărbuneşti, jud. Putna, proprietatea Academiei Romnâe Fundaţia Familiei M. H. Elias, în suprafaţă de 1139 ha. 6000 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Pădurea Lungă, jud. Cluj, proprietatea Composesoratului foştilor iobagi din Viştа, în suprafaţă de 501 ha. 5700 m. p. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Scroviştea, jud. Ilfov, proprietatea C. I. Băicoianu, în suprafaţă de 287 ha. 4900 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani.

d) Amenajamentul pădurii Vârtejul, jud. Ilfov, proprietatea Elena G. Mironescu, în suprafaţă de 140 ha. 7300 m.p. tratată în 2 serii de crâng cu revoluţia normală 15 şi 5 ani.

e) Amenajamentul pădurii Composesoratului Sumal., jud. Bihor, proprietatea Composesoratului Sumal în suprafaţă de 94 ha. 9000 m.p. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii Dealul Runcului, jud. Sălaj, proprietatea Composesoratului foştilor urbarialişti din Vălcăul de Jos, în suprafaţă de 79 ha. 9000 m.p. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani.

g) Amenajamentul pădurii Cenaloş, jud. Bihor, proprietatea comunei Cenaloş, în suprafaţă de 49 ha. 7000 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 40 ani.

h) Amenajamentul pădurii Oveşteni, jud. Someş, proprietatea comunei Ciaba, în suprafaţă de 33 ha. 3800 m.p. Regimul crâng. Revoluţia normală 40.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. I. Siseşti.**

oN. 164979 din 23 Iunie 1938.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul silvic Ostra, jud. Câmpulung, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafaţă de 10.414 ha. 5000 m.p. Regim şi tratament codru cu tăeri localizate. Revoluţia normală 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul silvic Frasin, jud. Câmpulung, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafaţă de 8914 ha. 6900 m.p. Regim şi tratament codru cu tăeri localizate. Revoluţia normală 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurilor din ocolul silvic Gura Humorului, jud. Câmpulung, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafaţă de 6836 ha. 1800 m.p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurilor din ocolul silvic Mânăstirea Humorului, jud. Câmpulung, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafaţă de 5271 ha. 4100 m.p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Zvoriştea lot. VI, jud. Dorohoi, proprietatea Constanţa V. Liteanu, în suprafaţă de 73 ha. 5700 m. p. Regim şi tratament crâng simplu, Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. I. Siseşti.**

No. 164980 din 23 Iunie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Vatra Mânăstirii Neamţu-Secu, jud. Neamţ, proprietatea Statului dată în deplină folosinţă M-rei Neamţu-Secu, în suprafaţă de 9713 ha. 8000 m. p. tratată în 2 serii de

codru cu tăeri succesive şi revoluţia normală 100 ani; una serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia normală 100 ani şi una serie de protecţie. Revizuirea după 10 ani.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **M. Drăcea.**

No. 170106 din 28 Iunie 1938.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Hârsa-Plop, jud. Prahova, proprietatea Ana C. Stere, în suprafaţă de 129 ha. 8400 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al păduri Gologanul, jud. Ilfov, proprietatea I. M. Grigorescu, în suprafaţă de 95 ha. Exploatarea în 5 parchete anuale egale, urmată de refacerea imediată a fiecărui parchet. Revizuirea în anul 1945.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. I. Siseşti.**

No. 179799 din 9 Iulie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Almaş S. I-a, jud. Neamţ, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2200 ha. 4800 m. p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 120 ani. Revizuirea după 16 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ploştina S. XII-a, jud. Mehedinţi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 383 ha. 1000 m.p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pentru operaţiuni culturale al pădurii Gorunul S. XI-a jud. Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 266 ha. 3600 m. p. Revizuirea în anul 1945.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. I. Siseşti.**

No. 179789 din 9 Iulie 1938.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Ludeşti, jud. Dâmboviţa, proprietatea Alina Cosma Vornicu, în suprafaţă de 200 ha. Regimul crâng. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Ulmeni-Tăuşanca, jud. Ifov, proprietatea Ana Maria Callimachi, în suprafaţă de 28 ha. 3600 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domennilor, (ss) **G. I.-Siseşti.**

No. 142683 din 28 Mai 1938.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Pojorâta, jud. Câmpulung, proprietatea comunei Pojorâta, în suprafaţă de 569 ha. 5100 m. p. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii comunale Nermiş, jud. Bihor, proprietatea comunei Nermiş, în suprafaţă de 248 ha. 5800 m. p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Ciuta, jud. Buzău, proprietatea Anton Gr. Finţescu, în suprafaţă de 54 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

d) Amenajamentul pădurii Valea Ciachii, jud. Someş, proprietatea Ioan Petruş, ş. a., în suprafaţă de 23 ha. 0200 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu-Siseşti.**

No. 152186 din 10 Iunie 1938.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eront sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (Regul. de expl.) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIO[illegible]STRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1938 :

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimănişteanu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari : **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Comaniciu I.
Demetrescu C. I.
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori : **Ionescu Gh., Chercea Gh., Pallade E.**
Cenzori supleanţi : **Teodorescu St., Constantinescu Gh. şi Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

I 24919

REVISTA PĂDURILOR

SEPTEMBRIE 1938

ANUL 50, — Nr. 9

ORGANUL SOCIETĂŢII

„PROGRESUL SILVIC"

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA:
BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31, — BUCUREŞTI

97

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

ANUL 50, Nr. 9 — SEPTEMBRIE 1938

SUMARUL:

Studii:

Distribuția naturală a pinului silvestru pe Domeniul Broșteni . . . . . H. Czoppelt

Referate — Comentarii:

Munca în gospodăria forestieră . . . . . A. Mălăescu
Analiza prețurilor . . . . . H. Manole
Incurajăm inițiativa particulară privitor la împăduriri? E. Palade
Valorificare forestieră, ajutorare socială, apărare națională . . . . . I. Rătan

Problemele zilei:

Caietele de sarcini

Caietele de sarcini și cunoașterea lemnului . . . . D. Sburlan
Necesitatea revizuirii caietelor de sarcini . . . . Gh. I. Ionescu
Furnizarea materialelor lemnoase și caietele de sarcini Al. A. Ivănescu
Caietele de sarcini pentru materialele industrializate . I. Lungu

Insemnări:

Institutul de genetică dela Placerville (California) . . N. N. Teodorescu

Cronica — Mercuriale — Recenzii — Revista Revistelor — Informațiuni — Necrolog — Publicații.

SOMMAIRE:

Études:

La distribution naturelle du pin silvestre sur le domaine forestier de Broșteni . . . . H. Czoppelt

Rapports — Commentaires:

Le travail dans les exploitations forestières A. Mălăescu
Analyse des prix de vente des bois de chauffage . . . . H. Manole
Faut-il encourrager l'initiative privée quand il s'agit de boisement? . E. Palade
Mise en valeur des forêts, assistance sociale, et défense nationale . I. Rătan

Problèmes à l'ordre du jour:

Les cahiers des charges.

Notes — Cronique — Mercuriales — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Nécrologie — Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Die natürlichen Standorte der gemeinen Kiefer auf dem Broșteni . . . . . H. Czoppelt

Mitteilungen:

Die Arbeit in den Waldbetrieb . . . A. Mălăescu
Analyse des Brennholzpreises . . . . . H. Manole
Soll die Privatinitiative betrefs Aufforstung unterstützt werden? . E. Palade
Bewertung der Waldprodukte, soziale Unterstützung, Landesverteidigung . . . . I. Rătan

Tagesfragen:

Holzlieferungbedingungen.

Kleine Angaben — Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Nachruf.

— Ocolul silvic Valea Râului. Canalul de apă Făina.
— Cantonnement forestier de Făina. Le chenal de flottage de Făina.
— Forstrevier Valea Râului. Wasserriese von Făina.

Clișeu V. Stoae

— Ocolul silvic Valea Râului. Canalul de apă Făina cu stăvilarul Nr. 1.
— Cantonnement forestier de Valea Râului. Le chenal de flottage de Făina avec l'écluse Nr. 1.
— Die Wasserriese von Făina mit der Schleuse Nr. 1.

Clișeu V. Stoac

- IUL. 2005
2014
1959

S T U D I I

DISTRIBUȚIA NATURALĂ A PINULUÎ SILVESTRU PE DOMENIUL FORESTIER BROȘTENI

de Ing. HELLMUT CZOPPELT

Domeniul forestier Broșteni situat în colțul nord-vestic al Moldovei este cuprins între 47°7'—47°27' latitudine nordică și 43°5'—43°29' longitudine estică, socotit dela Ferro.

Cu o suprafață de 40.000 ha, domeniul reprezintă o unitate ideală în ce privește gospodăria silvică, fiind situat în parte pe râul Bistrița și în majoritate pe afluenții săi: Neagra, Barnarul și Bârnărelul, teritoriu din care materialele se scurg lesnicios prin plutărit.

Intre altitudinea de 1794 m la vârful Pietrosul și altitudinea de 620 m la gura pârâului Cotârgași — diferența fiind 1174 m — găsim următoarele zone de vegetație, adoptând împărțirea stabilită de Enculescu [1]) în ce privește succesiunea climatelor sau zonelor de vegetație.

1. Zona alpină.

Subzona alpină inferioară, antestepa înaltă sau antestepa rece, este bine desvoltată numai pe vârful muntelui Pietrosul, unde aflăm tuferișuri caracteristice formate de Juniperus nana Willd și Alnus viridis D. C. (Pinus montana Mill. lipsește). [2])

---

1) Enculescu, P.: Zonele de vegetație lemnoasă din România, în raport cu condițiunile oro-hidrografice, climaterice, de sol și subsol, București, 1924.

2) Unica stațiune de Pinus montana Mill. var. mughus Willk se găsește pe teritoriul amintit, la pietrele Doamnei (Masivul Rarău). Stațiunile citate de Antonescu, G. P.: Contribuțiuni la studiul distribuțiunii geografice a coniferelor din România, București, 1926, dela Rarău, Pietrosul, Scăricica, Bărnarul sunt eronate.

39793

I. Zona forestieră.

1. Subzona coniferelor. Limita sa superioară este la cca 1500—1600 m; această limită are un mers foarte variabil şi subordonat expoziţiei şi influenţei vânturilor.

Speciile lemnoase reprezentate în această zonă sunt: Picea excelsa Link, Abies pectinata D. C., la care se asociază în anumite staţiuni Pinus silvestris L. Această din urmă specie, este socotită de Pax [3]) in subzona Fagului; noi o vom încadra pe teritoriul domeniului în subzona coniferelor, dat fiind că aci nu aflăm o limită inferioară a subzonei coniferelor care ajunge până la talvegul văii [4]). Larix decidua Mill lipseşte în mod natural [5]).

Fig. 1. — Pinetum îla pârâul Ursului, afluent al Barnarului. (Parc. 209 a).

Fig. 2. — Pin silvestru la punctul „Piciorul Trocii", pe Barnar. (Parc. 2 din secţia „Cpp").

In această subzonă mai întâlnim, în grupe sau în mod izolat unele foioase ca: Acer pseudoplatanus L., Acer platanoides L., Ulmus montana L., Fraxinus excelsior L., Sorbus aucuparia L., Betula pubescens Ehrh., Salix caprea L. şi Salix silesiaca Willd.

3) Pax, F.: Pflanzengeographie von Rumänien. Halle, 1919.

4) Enculescu P.: Op. citat.

5) Există o probabilitate vagă că laricii dela gura pârâului Arama-Chiril sunt autochtoni; până în prezent lipsesc cercetări mai amănunţite în privinţa aceasta.

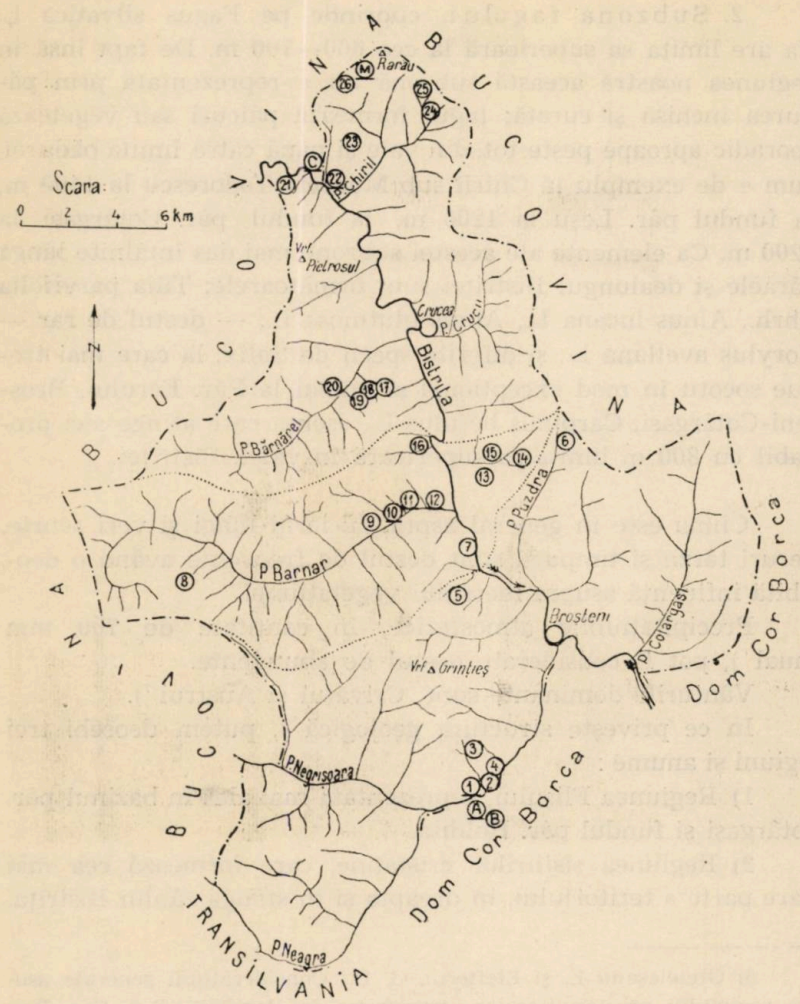

Legenda:

①–⑥ Ocolul silvic Broşteni
⑦–⑯ „ „ Barnar
⑰–㉕ „ „ Crucea
Ⓐ–Ⓑ Domeniul Coroanei Borca

© Oraşul Campulung
Ⓜ Pin de munte
Ω Staţiunile cunoscute din literatură
..... Hotar între ocoale silvice

Schiţa de plan a Domeniului Broşteni cu indicarea staţiunilor naturale de pin silvestru.

2. Subzona fagului, cuprinde pe Fagus silvatica L. Ea are limita sa superioară la cca 600—700 m. De fapt însă în regiunea noastră această subzonă nu e reprezentată prin pădurea închisă şi curată; fagul formează pâlcuri sau vegetează sporadic aproape peste tot, din vale şi până către limita pădurei, cum e de exemplu la Chiril sub Muntele Todorescu la 1400 m, la fundul pâr. Leşu la 1200 m, la fundul pâr. Cotârgaşi la 1200 m. Ca elemente ale acestei subzone mai des întâlnite lângă pâraele şi dealungul Bistriţei sunt următoarele: Tilia parvifolia Ehrh., Alnus incana L., Alnus glutinosa L., — destul de rar — Corylus avellana L., şi diferite specii de Salix, la care mai trebue socotit în mod excepţional şi numai la Păr. Ferului, Broşteni-Cotârgaşi, Carpinus betulus L., esenţa care atinge aici probabil cu 800 m limita sa superioară în valea Bistriţei.

Clima este în general aspră, cu ierni lungi şi veri scurte. Geruri târzii şi timpurii sunt destul de frecvente având o deosebită influenţă asupra mersului vegetaţiunei.

Precipitaţiunile atmosferice, în cantitate de 700 mm anual [6]), pot fi considerate destul de abundente.

Vânturile dominante sunt: Crivăţul şi Austrul [7]).

In ce priveşte structura geologică [8]), putem deosebi trei regiuni şi anume :

1) Regiunea Flişului, reprezentată mai ales în bazinul pâr. Cotârgaşi şi fundul pâr. Holdiţa.

2) Regiunea şisturilor cristaline, care formează cea mai mare parte a teritoriului, în dreapta şi în stânga râului Bistriţa.

---

6) Oteteleşanu E. şi Elefteriu, G. D.: Consideraţiuni generale asupra regimului precipitaţiunilor atmosferice în România. Bul. Soc. Reg. Rom. de Geografie, anul 39.

7) Sunt convins, că datele acestea sunt mai mult decât sărace; din nenorocire nu am avut posibilitatea să dau mai multe şi mai ales, mai precise, fiindcă nu există până în prezent nici o staţiune meteorologică pe teritoriul de care ne ocupăm.

8) Poni P.: Cercetări asupra mineralelor din masivul cristalin dela Broşteni. Analele Academiei Române, 1882.

Atanasiu S.: Morphologische Skizze der Nordmoldauischen Karpathen. Bul. de la Soc. des sciences de Bucarest, Anul VIII, 1899.

Krăutner Th.: Cercetări geologice în cuveta marginală mesozoică a Bucovinei, cu privire specială la regiunea Rarăului. An. Inst. geol. al României. Vol. XIV, 1929.

In această regiune aflăm mici insule de dolomite şi calcaruri cristaline, care formează cheile frumoase ale pâraelor Barnarul şi Bărnărelul.

3) Regiunea calcarurilor cretacice (triasice şi permice, — Klippenkalke), care se întinde dealungul graniţei către Bucovina, începând dela vârful Grebene până la stâncăria grandioasă a Pietrelor Doamnei (Masivul Rarău).

Repartiţiunea pinului silvestru în România este rezumată în lucrarea d-lui G. P. Antonescu [9]). Din harta alăturată lucrării reiese că Pinus silvestris L. este repartizat aproape egal în tot cuprinsul Carpaţilor româneşti, nelipsind nici în munţii Apuseni. El formează rareori păduri închise pe mai mari suprafeţe [10]), ca în ţările nordice. Se găseşte în grupe sau cel mult pădurici de câteva hectare pe solurile cele mai sărace şi mai ales stâncoase, aşa că ai impresia că acest conifer şi-a aflat pe diferite abrupturi stâncoase ultimul refugiu de soarta nemiloasă a eternităţii.

In cursul epocei preboreală, poate chiar glacială, — se ştie că Carpaţii au suferit numai glaciaţiuni parţiale, cum de exemplu regiunea Bucegilor [11]), munţii Rodnei [12]) şi mai ales Tatra-Mare — au existat de fapt păduri întinse de pin în tot lanţul Carpatic. In timpurile următoare, aceste păduri au dispărut nu atât prin schimbarea sau influenţa climatului, — deoarece nu avem un alt conifer aşa de adaptabil ca pinul, ca să poată trăi în aşa diferite climate —, cât din cauze oecologice. Sensibilitatea faţă de umbră, totală sau numai parţială, ne explică retragerea sa pe picioarele munţilor sau pe stâncării bine luminate, în faţa invaziunei celorlalte esenţe de pădure încheiată. Schimbarea climatului din boreal a favorizat răspândirea aşa de întinsă a molidului, — deja existent în epoca preboreală —, aşa

9) Antonescu, G. P.: Op. citat.

10) De exemplu cele 130 ha. păduri de pin de pe malul drept al râului Moldova între pârâul Făgeţel şi Deremoxa în Bucovina. Vezi: Guşulşeac M.: Consideraţiuni geobotanice asupra Pinului silvestru din Bucovina. Bul. Fac. de ştiinţe din Cernăuţi. Vol. IV, 1930.

11) Wachner, H.: Urme de gheţari în munţii Bucegilor. Anuar. Inst. geol. al României. Vol. XIV, 1929.

12) Kräutner, Th.: Die Spuren der Eiszeit in den Ost-un Südkarpathen. Verh. u. Mitt. des siebenb. Vereins für Naturwissenschaften zu Hermannstadt. Vol. LXXIX—LXXX, 1929/30.

că pinul a fost nevoit să se retragă încet în faţa rivalului său învingător, în locuri stâncoase.

In timpurile următoare, în subatlantic, fagul şi pe urmă bradul se răspândesc deasemenea tot în detrimentul pinului şi ajung culminaţia lor de desvoltare. Cu aceasta se termină faza mare postglacială de succesiunea esenţelor forestiere principale [13]).

Rezultatul acestor succesiuni se oglindeşte în mare parte în chipul sub care cunoaştem astăzi pădurile carpatine, adică sub forma de păduri întinse de molid, brad şi fag în care apar ici şi colea pâlcuri şi grupe de pin.

Fig. 3. — Pin silvestru pe pârâul Năruiturei, afluent al Bărnărelului. (Parc. 31 din secţia „Cpp")

Fig. 4. — Ritidom de pin silvestru, din staţiunea Nr. 1, pe valea Neagră.

Explorarea geobotanică a Carpaţilor în cuprinsul României în ce priveşte răspândirea pinului a dat rezultate considerabile dela 1900 încoace. La această epocă Schwappach [14]) scrie: „Pinul silvestru lipseşte în Carpaţii de Est şi în România cu desăvârşire"; o constatare pe care traducătorul găseşte

13) Pop, E.: Analize de polen în turba Carpaţilor orientali (Dorna-Lucina). Bul. Grăd. botan. şi al Muz. botan. dela Universitatea din Cluj, Vol. IX. 1929.

14) Schwappach, A.: O călătorie de studii forestiere în România şi Carpaţii de Est. Tradus de P. Grunau. Rev. Păd. 1905. Original in: Zeitschrift für Forst und Jagdwesen, 1904.

ca „prea absolută". Anii de urmă au confirmat pe deplin afirmaţiunea profesorului Grunau, căci în urma deschiderei pădurilor virgine carpatine pentru exploatări technice, corpul silvic. totdeauna un protector animat al curiozităţilor din păduri, descoperă continuu staţiuni naturale de pin în ţara noastră.

In lucrarea d-lui Antonescu, se centralizează staţiunile semnalate de diferiţi autori până în anul 1926. Dar chiar şi după această dată s'au mai semnalat diferite staţiuni naturale de pin în Transilvania [15]), în Carpaţii meridionali [16]) şi orientali [17]).

Lucrarea de faţă îşi propune să aducă de asemenea o contribuţie modestă în această problemă pentru un teritoriu încă în bună parte necunoscut în literatură.

In cuprinsul teritoriului păduros al domeniului Broşteni, găsim împrăştiate mici pâlcuri şi grupe de Pinus silvestris, care sunt instalate pe solurile cele mai sărace şi mai ales stâncoase şi constituesc adevărate relicte din timpul preboreal. Prezenţa pinului silvestru [18]). este aci legată exclusiv de stâncile uscate, calde şi bine luminate. El formează în câteva locuri arborete pure de câteva hectare, de ex. la pâr. Ursului-Barnar, în cea mai mare parte însă îl găsim amestecat cu molidul, mesteacănul şi plopul, în diferite proporţii (cea mai frecventă fiind: pin 5, molid 3, mesteacăn 1 şi plop 1).

Din cercetări numeroase de teren ne-am convins că aci nu există pinul de turbă (Pinus silvestris L. for. turfosa Woerl). Dar nu este exclus, că odinioară pe Tinovul Mic, pe versantul drept al Bistriţei, în faţa pâr. Crucii la satul Crucea, să se fi găsit şi această formă. Este de remarcat că astăzi acest tinov nu mai păstrează nici plantele tipice, de care aminteşte Pro-

---

15) Pop, E.: Date noi cu privire la răspândirea genului Pinus şi Picea în Transilvania. Rev. Păd. Nr. 5—6, 1932.

16) Haralamb, At.: O staţiune de Pinus Banatica Georg. et Jon. şi Pinus silvestris L. pe valea Sohodolului de Runc în Oltenia. Rev. Păd. Nr. 7—8, 1937.

17) Sburlan, D. A.: Asupra prezenţei pinului silvestru în munţii Vrancei. Rev. Păd. Nr. 1929.

Gusuleac, M.: Op. citat.

Haralamb, At.: Noui contribuţiuni la cunoaşterea staţiunilor naturale de Pin silvestru în Vrancea. Rev. Păd. Nr. 10, 1936.

18) Obiectul lucrării sunt numai pinii din staţiunile naturale.

copianu Procopovici [19]): Drosera rotundifolia şi Vaccinium oxycoccus L., în aşa fel s'a modificat acest avantpost al tinoavelor mari din cuprinsul Dornei [20]).

Pe harta alăturată, am figurat staţiunile naturale ale Pinului de stânci. Din ea se vede că ele sunt aglomerate în trei centre şi anume, în regiunile cele mai stâncoase ale domeniului, după cum urmează:

1) Centrul de Sud. Pe valea Neagră cu subsol de şisturi cristaline.

2) Centrul din mijloc cu trei subcentre şi cinci staţiuni răsleţe :

a) Cheile Barnarului cu subsol de calcaruri cristaline;

b) Pârâul Ursului cu subsol de şisturi cristaline;

c) Cheile Bărnărelului, pe versantul drept cu subsol de calcaruri cristaline, pe versantul stâng cu subsol de şisturi cristaline;

d) cinci staţiuni răsleţe, din care Nr. 5, 7 şi 16 pe subsol de şisturi cristaline. Nr. 6 pe subsol de calcaruri permice, şi Nr. 8 pe subsol de calcaruri cristaline.

3) Centrul de Nord, în cuprinsul Pârâului Chiril, staţiunile Nr. 21, 22, 23 şi C sunt instalate pe subsol de şisturi cristaline; staţiunile Nr. 24 şi 25 pe subsol de calcaruri permice şi staţiunile Nr. 26 şi M pe subsol de calcaruri dolomitice.

In total 30 staţiuni, din care 17 sunt instalate pe şisturi cristaline şi numai 13 pe subsol de calcaruri cristaline, permice sau dolomitice, fapt care ne arată indiferenţa pinului faţă de subsol. Din aceste 30 staţiuni, sunt amintite în literatură numai 10.

In tabloul alăturat, unde staţiunile sunt înşirate după

19) Procopovici, P.: Caracterele generale ale florei depe moşia regală Broşteni, Bucureşti, 1906.

20) Este surprinzător că tinovul dela Drăgoiasa, populat cu Pinus silvestris L., situat pe harta 1:75.000 la cotitura pâraelor Neagra şi Tomnaticul, în spre N-W-W dela cota 1029 (47°9' lt. şi 43°6' lgt. F.) nu este semnalat în literatură.

Vârsta unui Pin, cu înălţimea de 13 m. (Vârful rupt, — Storchnest) şi diametru terrier de 27 cm a fost calculată la 100 de ani.

Suprafaţa tinovului cca 1—1½ ha este aproape rotundă. Arboretul cu înălţimea de aproximativ 10 m creşte pe un sol mlăştinos, acoperit cu un strat considerabil de Sphagnum şi alţi muşchi, pătruns pretutindeni de Vaccinium Oxycoccus. In marginea lui spre E aflăm un arboret tânăr de pin cu o înălţime de peste 2 m. Păcat că nici tinovul acesta nu este ferit de păşunatul vitelor.

cele trei Ocoale silvice ale Domeniului Broşteni, găsim toate indicaţiunile necesare pentru orientare, pe baza hărţilor de gestiune, ridicate în plan de serviciul amenajării Domeniului.

Staţiunile Nr. 1 şi A de pe valea Neagră sunt cele mai cunoscute şi mereu citate în literatura respectivă. Probabil prima dată sunt citate de Grecescu [21]): „In Suceava prin valea Neagră spre brânzăria regală" acest autor determină, pe lângă esenţa noastră, în mod inexplicabil şi pe Pinus montana L. var. obliqua Saut [22]).

Autorii, cari citează eronat după Grecescu jneapănul din localitate sunt: Pax [23]), sub denumirea de Pinus uncinata; Popovici [24]) ca Pinus uncinata Ram. (Pinus montana forma uncinata Ram.), şi Antonescu [25]) ca Pinus uliginosa Neum.

După cum se ştie o deosebire exactă între Pinus silvestris şi Pinus montana este posibilă numai prin cercetarea microscopică a acelor. Spre a verifica precis observaţiunile noastre de teren, ne-am adresat d-lui Profesor Dr. C. C. Georgescu [26]) căruia i-am trimes material pentru determinare din diferite staţiuni ale domeniului. In urma examenului d-sale reese că pe domeniu nu se găseşte decât Pinus silvestris L., cu două sau chiar şi mai multe varietăţi şi anume: Pinus silvestris L. var. genuina Heer, f. gibba Christ, şi Pinus silvestris L. var. parvifolia Heer cu forme de tranziţie între cele două varietăţi.

După comunicarea prealabilă pe care ni-a făcut-o d-l Prof.

---

21) Grecescu, D.: Conspectul Florei României. Bucureşti, 1898.

22) Este inexplicabil cum toţi autorii cari s'au inspirat mai târziu după Grecescu, citează din această staţiune numai pe Pinus montana, care a fost dat aci eronat, şi omit pinul silvestru, care este frecvent.

23) Pax, F.: Op. citat. (După o comunicare privată, staţiunea aceasta a împrumutat-o din literatură; personal nu a văzut-o.

24) Popovici, Al.: Quelques mots sur la végétation d'une tourbière située à Nord-Ouest du district de Suceava. Anales scientifiques de l'Université de Jassy. VII, 1911.

25) Antonescu, G. P.: Op. citat.

26) Cu o deosebită recunoştinţă aduc vile mele mulţumiri D-lui Profesor Dr. C. C. Georgescu, pentru cercetarea materialului trimis şi sugestiile preţioase aduse lucrărei.

De asemenea mulţumesc D-lui coleg L. Albrich, şeful Ocol. silvic Crucea, pentru ajutorul ce mi-a acordat tot timpul.

Staţiunile naturale de Pinus silvestris L.

No. curent	Seria	Afectaţia	Parcela	Denumirea Staţiunei
Ocol. silv. Broşteni				
1				Pâr. Neagra v. st. la cota 724 . . . . .
2				Pâr. Neagra v. st. Căprăria mare v. st. gura .
3				Pâr. Neagra v. st. Căprăria mare mijloc . .
4				Pâr. Neagra v. st. Căprăria mică, gură . .
5				Pâr. Căpriţa v. dr.: Piciorul cu pini . . .
6				Pâr. Puzdra fund; Piciorul Fântânele . . .
Ocol. silv. Barnar				
7				Râul Bistriţa v. dr.: Poiana „In Popi“ . .
8	Secţia	Cpp	21	Pâr. Barnar v. dr. Pâr. Morii v. st. . . .
9	I	3	14 a	„ „ „ st. Faţa Pâr. Sec-Arşiţă . .
10	Secţia	Cpp	6 şi 7	„ „ „ „ Păr. Sec. v. st. gura . . .
11	„	„	1 şi 2	„ „ „ „ Pic. Trocei . . . . .
12	I	1	1	„ „ „ „ gura. — Pâr. Trocei . .
13	V	24	205 a	Pâr. Ursului v. st. mijolc . . . . .
14	V	24	206 a	„ „ „ „ fund . . . . .
15	V	24	209 a	„ „ „ dr. mijloc . . . . .
16	Secţia	Cpp	39	Râul Bistriţa v. dr.; Pâr. Scăricele v. st. gura
Ocol. silv. Crucea				
17	III	2	181 c	Pâr. Bărnărel v. dr.; pâr. Butucilor v. dr. .
18	Secţia	Cpp	33	„ „ „ „ „ Scăricele v. dr. . .
19	„	„	31, 32	„ „ „ „ „ Năruiturei v. dr. .
20	„	„	27	„ „ „ st.; „ Pietros v. st. . .
21	„	„	1, 2	Râul Bistriţa v. dr.; Pic. Coifului . . . .
22	„	„	62	„ „ „ st.; Păr. Arama-gura . . .
23	V	5	358ab	„ „ „ „ Pic. Toancele . . . .
24	Secţia	Cpp	56	Pâr. Chiril; Jgheabul lupării v. st. . . . .
25	„	„	57	„ „ Pâr. Ciurgău v. st. . . . .
26	„	„	61	„ „ Pâr. Năruiturei v. dr. . . . .
D-niul C-nei Borca				
A				Pâr. Neagra v. dr.; la cota 724 . . . . .
B				„ „ „ „ Pic. Ortoaia sub cota 1329 .
Oraşul Câmpulung				
C				Râul Bistriţa v. st.; Faţa Pâr. Arama-Pâr. Colbu . . . . .
Pin de munte				
M				La Pietrele Doamnei . . . . .

pe teritoriul Domeniului forestier Broşteni

Înălţimea în m.	Expoziţia N	NE	E	SE	S	SV	V	NV	Observaţii
cca 800						+	+		Pâlc.
„ 900						+			Câteva exemplare.
„ 1350						+			Un singur exemplar.
„ 730				+					Un singur exemplar.
„ 1200							+	+	Pâlc.
„ 1100						+			Un singur exemplar.
„ 700			+						Un singur exemplar.
„ 1300			+						Câteva exemplare.
„ 1000					+	+			Pâlc.
„ 900				+	+		+		Pâlc.
„ 800				+					Câteva exemplare.
„ 850					+				Câteva exemplare.
„ 1100	+								Câteva exemplare.
„ 1040								+	Un singur exemplar.
„ 900					+		+		Pâlc.
„ 800					+				Câteva exemplare.
„ 1200								+	Un singur exemplar.
„ 1000						+			Câteva exemplare.
„ 1000						+			Câteva exemplare.
„ 900				+					7 exemplare cu tineret.
„ 1000	+							+	Câteva exemplare.
„ 800						+			Pâlc.
„ 1100							+		Câteva exemplare.
„ 1000						+			Câteva exemplare.
„ 1200						+			Câteva exemplare.
„ 1400					+				Câteva exemplare.
„ 800							+		Pâlc.
„ 1000							+	+	Pâlc.
„ 850				+	+	+			Pâlc.
„ 1500	+						+		In grupe.
	3	—	2	5	7	11	8	5	

Georgescu, dăm mai jos caracterele pinului de stânci din regiunea noastră:

Acele în lungime de 3 (3,5)—4 (4,5)—5 cm, destul de groase 1,5—2 mm, dar răsucite.

Conurile slab pedunculate (peduncul 0,7 cm), deschise aproape rotunde și 3,5—4 cm lungime, din care:

1) var. genuina Heer f. gibba Christ cu ace de 4—5 (6) cm lungime; conuri 3—4 cm lung., desimea frunzișului normal.

2) var. parvifolia Heer cu ace până la 2,5—3 cm lungime; frunzișul rar chiar foarte rar.

3) forme de tranziție între cele două varietăți [27]).

In stațiunile de pe stânci am remarcat la pin că creșterea în volum este proporțional mai mare decât creșterea în înălține, fapt care explică că subsolul stâncos nu permite sau cel mult permite numai parțial pătrunderea rădăcinei la adâncimi mai mari, și deci ca urmare creșterea în înălțime este scăzută.

Forma trunchiului în majoritatea cazurilor este destul de bine desvoltată; elagajul nu e suficient, din cauza consistenței slabă a arboretelor. In plină perioadă de creștere pinul are coronament ascuțit; la pinii mai în vârstă ia formă de umbrelă.

Se mai poate observa că, cu cât subsolul este mai stâncos, în formă compactă de blocuri, cu atât crește și numărul arborilor cu trunchi supte și cu coroana în formă de umbrelă.

Arboretele cu pin au fost clasate, în ce privește fertilitatea solului în clasele IV și V (pentru pin).

In locuri cu subsol profund, pinul autochton crește excelent, de exemplu, în stațiunea 17. La marginea de N-V a unui pâlcușor de molid, s'a instalat un singur exemplar de pin (înălț. de 21 m., diametru ter. 24 cm, etatea 70 de ani) pe un sol de fertilitatea III pentru molid, egal cu I pentru pin, care ne arată o creștere viguroasă, un trunchiu drept și plin, o coroană foarte redusă și un elagaj perfect.

Exemplul acesta este un caz singuratic, dar de mare importanță, căci el ne oglindește posibilitățile de desvoltare ale pinului nostru. Acest exemplu ne îndrituește a propune ca pe

27) La pâraele Barnar și Arama, D-l prof. Georgescu a determinat și var. hamata Stev.

viitor plantaţiunile artificiale de pin să se facă numai cu rasa autohtonă. În acest scop sămânţa să se recolteze numai din arborii cei mai buni şi sănătoşi.

La distribution naturelle du pin silvestre sur le domaine forestier de Broşteni.

Die natürlichen Standorte der gemeinen Kiefer auf dem Gebiete der Domäne Broşteni.

Die Domäne Broşteni, in der nordwestlichen Ecke der Moldau gelgen, bildet mit ihren 40.000 ha grossen Waldbeständen, die von der goldenen Bistritz durchflossen werden, eine ideale Einheit in forstlicher Hinsicht.

Innerhalb der Höhen von 1794 m (Pietrosul) und 620 m (Mündung des Cotărgaşi-Baches) finden sich folgende Vegetationszonen, nach Enculescu's Einteilung.

I. — Alpine Zone.

2. Untere alpine Zone, gut ausgebildet nur am Pietros, mit den kennzeichnenden Holzarten: Juniperus nana Willd. und Alnus viridis D. C.; Pinus montana Mill. fehlt.

II. — Forstliche Zone

1. Nadelholzzone deren obere Grenze etwa bei 1500—1600 m liegt; im übrigen ist sehr abhängig von der Neigung des Bodens und dem Windeinfluss. Vorwiegende Holzarten sind: Picea excelsa Link., Abies pectinata D. C., zu denen sich in verhältnissmässig geringer Anzahl Pinus silvestris L. gesellt. Larix decidua Mill. fehlt auf natürlichen Standorten. Beigemischt in dieser Zone finden sich in kleinen Gruppen und eingestreut folgende Laubhölzer: Fagus silvatica fast überall anzutreffen, Acer pseudoplatanus L. und A. platanoides L., Ulmus montana L., Fraxinus excelsior L., Sorbus aucuparia L., Betula pubescens Ehrh., Salix caprea L. und S. sileziaca Willd.

2. Buchenzone, wobei zu bemerken ist, dass der reine Buchenhochwald tatsächlich fehlt, da die gesammte Bewaldungszone der nördlichen Moldau einer Herabsenkung der absoluten Höhe unterworfen ist, was auf klimatische Einflüsse zurückgeführt werden kann. Allenthalben ist die Buche aber eingestreut zu finden und erreicht z. B. in Chiril unter dem Todorescul 1400 m Höhe.

Geologisch können drei Zonen unterschieden werden und zwar eine Flyschzone im östlichen Teile, die Klippenkalke am nordöstlichen Rande des Gebietes gegen die Bukovina und die Zone der kristallinen Schie-

fer, die den überwiegenden Anteil am geologischen Aufbau des Gebietes haben, mit eingestreuten kristallinen Kalkinseln.

Die Verbreitung der gemeinen Kiefer in Rumänien, dargestellt von Antonescu, zeigt eine ziemlich gleichmässige Verteilung der Kiefer über den ganzen rumänischen Karpatenbogen und fehlt auch in siebenbürgischen Erzgebirge nicht.

Dabei finden sich nur ganz selten grosse zusammenhängende reine Kiefernbestände, wie z. B. in der Bucovina, vielmehr sind es meistens kleine Bestände und Gruppen, Relikte aus der Nacheiszeit, die zumeist auf gut besonnten Felspartien stocken.

Auf dem Gebiete der Domäne Broşteni findet sich nur die Felsenkiefer und auch hier sind sämmtliche Stationen an mehr oder weniger felsige Standorte gebunden. Wie aus der beigegebenen Übersichtskarte ersichtlich ist, finden wir die Kiefer vornehmlich in drei Zentren und zwar sind es die felsigsten Teile des Gebietes: im Süden im Neagratal, in der Mitte an den Felspartien der Barnar- und Bărnărel-Klamm und im Norden in dem Gebiete des Chiril-Baches.

Vom den 30 Stationen des Gebietes finden sich 17 auf kristallinem Schiefer und 13 auf Kalkboden; 10 Stationen waren bisher in der Literatur bekannt.

In der beigeschlossenen Tabelle sind diese 30 Stationen namentlich angeführt und enthalten alle Daten für ein sicheres Auffinden, sei es an Hand der Bestandeskarten der Domäne, sei es an Hand der Spezialkarte 1:75.000.

Die Stationen Nr. 1 und A im Neagratale sind die bekanntesten und am häufigsten zitierten in der einschlägigen Literatur. Von Grecescu, Pinus montana L. var. obliqua Saut. benannt, hat sich diese Fehlbestimmung bis auf unsere Tage in der Literatur behauptet. Herr Professor Dr. C. C. Georgescu, von der forstlichen Abteilung der techn. Hochschule in Bukarest, hatte die Liebenswürdigkeit, das von mir eingesandte Material zu prüfen, wofür ich auch an dieser Stelle herzlich danke. Die Prüfung ergab eindeutig Pinus silvestris L. auch für diese Stationen, mit zwei oder sogar noch mehrere Varietäten und zwar: Pinus silvestris L. var genuina Heer f. gibba Christ und var. parvifolia Heer mit Übergangsformen dieser beiden Varietäten. Nach einer vorläufigen Mitteilung sind die Merkmale dieser Varietäten die folgenden:

Nadellänge von 3 (3,5)—4 (4,5)—5 cm, ziemlich dick, 1,5—2 mm, gedreht. Zapfen kurz gestielt, geöffnet fast rund und 3,5—4 cm lang, davon:

1 var genuina Heer f. gibba Christ, Nadeln von 4—5 (6) cm Länge; Zapfen 3—4 cm lang, Nadeldichte normal.

2. var parvifolia Heer. Nadeln von 2,5—3 cm Länge; Nadeln schüttern.

3. Übergangsformen dieser beiden Varietäten.

Form und Wachstum der Kiefer in all diesen Stationnen ist bedingt durch die Beschaffenheit des Bodens. Im allgemeinen kann gesagt werden, dass je felsiger der Boden ist, Abholzigkeit der Stämme und Schirmbildung der Kronen vorherrschen, je weiter die Zersetzung des Bodens fortgeschritten ist, der Prozentsatz an vollholzigen, geraden spitzkronigen Stämmen wächst.

Es wäre daher zu begrüssen, wenn die Forstverwaltung in Zukunft für Aufforstung schwacher oder felsiger Böden nur aus örtlichem Kiefernsamen gezogene Setzlinge verwenden würde, der Samen aber selbstverständlich nur von den in jeder Beziehung einwandfreien Mutterbäume gesammelt werden müsste.

REFERATE—COMENTARII

MUNCA IN GOSPODĂRIA FORESTIERĂ

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU

Pentru a putea lega de întreprindere, sufletește, pe muncitorii permanenți și cu experiență, trebue să li se asigure, înainte de toate, un salariu just [1]).

Munca la pădure este în general grea; ea pretinde mare rezistență corporală dela muncitor, pentru ca acesta să poată face față, în timpurile nefavorabile (toamna și iarna), lucrărilor de doborîre și apropiat. Munca la pădure fiind aspră, expune pe muncitor vicisitudinilor vremii și unor pericole grele pentru viața sa. Timpul împiedică de multe ori continuitatea muncii, astfel că multe zile din an se pierd, din această cauză, nelucrate. Alte pierderi de timp și de energie mai cauzează și distanțele lungi dela așezările omenești locuite până la locul muncii din pădure.

De toate aceste împrejurări trebue ținut seamă atunci când se stabilește prețul muncii.

Cuantumul salariului fixat (în exploatarea pădurilor, de obiceiu după unitatea de lucru, volum sau bucată) depinde de cererea și oferta locală de brațele de lucru, apoi depinde de prețul momentan al articolelor alimentare, de valoarea banilor, de împrejurările economice și de înclinația muncitorilor spre lucrările forestiere.

Prețul muncii forestiere variază dela o epocă la alta în raport cu variația cauzelor determinante ale salariului și mai ales în raport cu prețul lemnului.

După Fribolin *), în Würtenberg, în perioada de timp 1847—1873, salariul unui ziler a sporit cu 105%, pe când al muncitorului forestier numai cu 63%, iar la muncile în acord numai cu 43%.

---

1) A se vedea începutul acestui studiu în Nr. 7—8/938 al acestei reviste.

*) H. Heber, opul citat.

In Westfalia între 1822—1871 sporul la zileri a fost de 75%, iar la lucrătorii de pădure de 33%

In pădurile domeniale din Baden, preţul zilei de lucru la bărbaţi a crescut în sezonul tăierilor, dela 1899—1908, cu 23%, în timpul culturilor cu 27% pentru bărbaţi şi cu 25% pentru femei.

După statistica lucrărilor forestiere din Bavaria, preţurile muncii

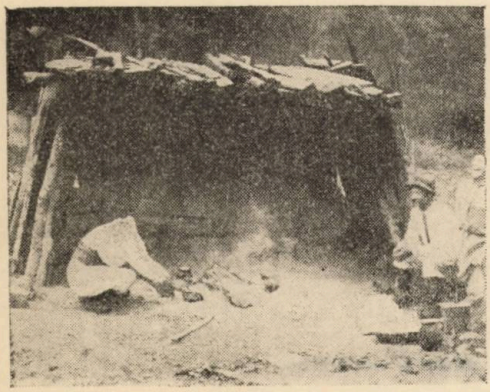

Fig 1. — Echipa de stânjinari în repaus, după amiază.

Fig. 2.—Echipa-şi împarte timpul liber: unul ascute fierăstrăul; altul pregăteşte mâncarea.

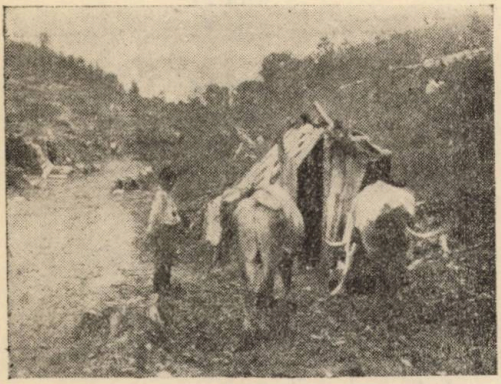

Fig. 3. — Cărăuşul îşi hrăneşte boii în faţa colibei.

Fig. 4. — O gospodărie de stânjenari în pădure.

forestiere s'au urcat totdeauna proporţional cu urcarea preţului la lemn. Astfel pe când preţul lemnului s'a urcat în perioada de timp 1900—1911 cu 48%, preţul de coborîre şi apropiat s'a urcat cu 45%.

Astăzi în Germania prețurile muncii forestiere sunt egale cu cele agricole, ba în unele părți chiar mai mari *).

Să vedem acum, cum a evoluat prețul muncii pe Domeniile Reșiței în raport cu variația prețului lemnului în cursul vremilor.

La 1880 prețul lemnului de lucru în pădure, pe tulpină, nefasonat era următorul pe m^3

Stejar	cl. I.	8 Fl.
	cl. II.	6 Fl.
Frasin	cl. I	7 Fl.
	cl. II.	6 Fl.
Paltin		
Ulm	cl. I.	7 Fl
Cireș	cl. II.	6 Fl.
Fag	cl. I.	5 Fl.
	cl. II.	4 Fl.
Brad	cl. I.	9,5 Fl.
	cl. II.	7,6 Fl.

Lemnul de foc, în pădure, neprodus.

Fag	despicătură	1,5 Fl. de m. st
	amestecat	1,2 Fl. „ „ „
	rotund	1,0 Fl. „ „ „
Stejar	despicătură	1,30 Fl. „ „ „
	amestecat	1,15 Fl. „ „ „
	rotund	1,00 Fl. „ „ „
Lemn moale	despicătură	1,00 Fl. „ „ „
	amestecat	0,80 Fl. „ „ „
	rotund	0,60 Fl. „ „ „

In același timp, ziua de lucru era:

Zidar	Dulgher	Muncitor bărbat	Adolescent sau femee	Copil	Căruşia			
					Cu 2 cai	Cu 4 cai	Cu 2 boi	Cu 4 boi
In Florini austriaci								
2,00	1,50	0,80	0,54	0,34	2,84	3,80	2,10	3,05

In 1938, preţul lemnului de lucru în pădure, pe tulpină, nefasonat este pe m³:

Stejar, gorun, gârniţă, frasin	cl. I.	260—280 Lei în medie	520 L/m³
	cl. II.	220—650 „ „ „	435 „
Paltin, ulm, salcâm, arţar	cl. I	240—700 „ „ „	470 „
	cl. II.	180—530 „ „ „	355 „
Teiu, cireş, anin, mesteacăn	cl. I	240—800 „ „ „	520 „
	cl. II.	230—600 „ „ „	415 „
Fag, carpen, cer, salcie		240—700 „ „ „	470 „
Brad, molid, pin		300—630 „ „ „	475 „

Preţurile mici se referă la sortimentele subţiri, cu diametrul la capătul subţire de 9—20 cm. Cele maxime se referă la sortimentele groase cu diametrul la capătul subţire peste 40 cm. Aceste ultime sortimente sunt foarte rare pe Domeniile Reşiţei, unde aproape că nu mai sunt păduri seculare.

Preţul muncii pe zi în lei

Anul	Zidar	Dulgher	Muncitor bărbat	Adolescent sau femee	Copil	Cărăuşie: Cu 1 cal	Cărăuşie: Cu 2 cai	Cărăuşie: Cu 2 boi	Observaţiuni
1932	117	100	50	40	30	110	150	125	Pe piaţă în 1938 ziua de zidar este 120—150 Lei iar cea de dulgher 100—120 Lei.
1938	103	97	60	45	34	160	250	180	
Sporul (+)	−12%	−3%	+20%	+12,5%	+13,33%	+45%	+66.66%	+44%	

Din comparaţia preţurilor de mai sus, rezultă că atât la 1880, cât şi în 1938 (cu 58 ani mai târziu), un muncitor forestier, bărbat, trebue să muncească cca 10 zile pentru a putea plăti valoarea unui m³ lemn de lucru de stejar pe tulpină, sau 10—11 zile pentru un m³ lemn de lucru de brad. Deci, aci în Banat, şi după 58 ani, s'a păstrat aceeaşi proporţie între preţul muncii forestiere şi valoarea lemnului.

Dacă comparăm preţurile din 1932 cu cele din 1938, constatăm următoarele:

Preţul pe tulpină a unui m³ lemn de lucru stejar, gorun, frasin cl. I sortimente peste 40 cm grosime, s'a urcat dela 600 Lei în 1932 la 780 Lei în 1938, adică cu 30%; la paltin, ulm, arţar, salcâm, dela 550 Lei în 1932, la 700 Lei în 1938, adică cu 27%; la teiu, cireş, anin, plop, me-

steacăn, dela 500 Lei în 1932 la 800 Lei în 1938, adică cu 60%; la fag, carpin, cer, dela 400 Lei în 1932, la 700 Lei în 1938, adică cu 75%; la brad, molid, pin, dela 360 Lei în 1932 la 650 Lei în 1938, adică cu 80%.

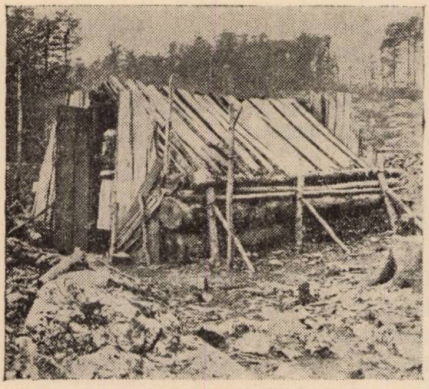

Fig 5. — Colibă de stânjenari.

Fig. 6. — Uneori oamenii și animalele lor sunt sub același acoperiș.

Făcând media acestor procente, ajungem la o scumpire generală a lemnului de 54%.

Fig. 7. — Adăpost pentru vitele de ham, în parchete.

In acelaș timp prețul muncii a variat după cum urmează:

1. La producerea de bușteni necojiți, dela 23 Lei/m³ în 1932, la 29 Lei în 1938, adică un spor de 26%,

2. La producerea de buşteni de răşinoase, cojiţi, dela 25 Lei/m³ în 1932, la 37 Lei în 1938, adică un spor de 27%;

3. La cărbunărit, dela 12 Lei/hl în 1932, la 16 în 1938, deci un spor de 33%;

4. La traverse C. F. R. dela 8 Lei/buc. în 1932, la 16 Lei în 1938, deci un spor de 100%;

5. La producerea şindrilei de brad de 32—62 cm. lungime, dela 65 Lei/1000 buc. în 1932, la 114 Lei în 1938, deci un spor de 75%;

6. La producerea lemnului de foc dela 27 Lei/m. st. de 150 cm. înalt, în 1932, la 40 Lei în 1938, deci un spor de 48%.

7. La încărcarea buştenilor dela 12 Lei/m³ în 1932, la 16 Lei în 1938, deci un spor de 33%;

8. La lucrările cu ziua pentru bărbaţi dela 50 Lei în 1932, la 60 Lei în 1938, deci un spor de 20%;

9. La cărăuşie, dela 110 Lei ziua cu un cal în 1932, la 160 Lei în 1938, deci un spor de 45%; dela 150 Lei ziua cu 2 cai în 1932, la 250 Lei

Fig. 8. — In repaus. Pregătirea mâncării.

în 1938, deci un spor de 66%; dela 125 Lei ziua cu 2 boi în 1932, la 180 Lei în 1938, deci un spor de 44%.

In medie generală, urcarea preţului muncii forestiere, în ultimii 6 ani a fost de 47%. Deci se apropie de procentul, cu care s'a urcat preţul lemnului.

Sporurile neuniforme, cari se constată la diversele munci forestiere, ne dovedesc că în intervale scurte, preţurile acestor munci nu variază numai în raport cu valoarea lemnului, ci variază în primul rând în raport direct cu oferta braţelor de muncă şi cu preţul articolelor alimentare din acea regiune, şi din acel interval de timp.

Astfel, de unde la 1880 prețul unui hl. de porumb era de 3,85—5,60 Fl., deci puteai să ți-l procuri cu 4,8 până la 7 zile de lucru a 0,80 Fl., astăzi un hl. de porumb valorează 200—220 Lei, și pe lângă ziua de lucru de Lei 60, ți-l poți procura cu numai 3,3 până la 3,6 zile de lucru.

Deasemenea un hl. de grâu în 1880 costa 8,0 Fl. sau 10 zile de lucru, astăzi costă 450 Lei sau numai 7,5 zile de lucru.

Un kg. carne de vacă în 1880 costa 0,35 Fl. sau 0,43 zile de lucru, astăzi costă 26 Lei sau 0,43 zile de lucru.

Un kg. slănină în 1880 costa 0,7 Fl. sau 0,87 zile de lucru, astăzi costă 40 Lei sau 0,66 zile de lucru.

Făcând comparație între prețurile articolelor alimentare din 1932 și 1938, constatăm următoarele:

Nr. curent	Articolul	Unitatea	Prețul în anii		Urcarea procentuală a prețului
			1932	1938	
			în Lei		
1	Griș	Kg.	6,00	10,50	75 %
2	Făină albă de grâu de lux	„	5,85	10,50	79 „
3	Făină de pâine	„	4,85	9,60	98 „
4	Făină de porumb	„	3,20	4,15	38 „
5	Tărâțe (Kleie)	„	2,95	3,50	18 „
6	Ovăs	„	4,00	5,70	42 „
7	Porumb	„	2,80	3,65	30 „
8	Fasole	„	5,50	7,55	37 „
9	Macaroane	„	26,00	28,00	7 „
10	Cafea boabe	„	108,00	165,00	52 „
11	Cacao	„	90,00	125,00	39 „
12	Mac	„	34,00	37,00	8 „
13	Ceai	„	320,00	460,00	44 „
14	Zahăr cubic	„	36,00	34,00	6 „
15	Unt de lemn	„	130,00	155,00	19 „
16	Brânză de oaie	„	28,00	28,00	— „
17	Carne de vacă	„	18,00	26,00	44 „
18	Carne de porc	„	26,00	32,00	24 „
19	Carne de vițel	„	20,00	34,00	70 „
20	Carne de oaie	„	16,00	20,00	24 „
21	Untura de porc	„	28,00	38,00	36 „
22	Slănina	„	28,00	40,00	43 „

Media urcării prețurilor la articolele alimentare: 39%.

Prețul fierului la 1932 a fost 9—10 Lei/Kg, iar în 1938 Lei 12,5 Kg, deci o scumpire de 14%.

La textile procentul de scumpire variază între 45—60%, în medie 53%.

Scumpirea medie a vieţii a fost deci în ultimii 6 ani, de 54+39+14+53=40%, iar scumpirea preţului muncii a fost de 47%.

Din cele de mai sus constatăm, că în raport cu preţul lemnului, preţul muncii este cu 7% mai mic. Plusul acesta la lemn este datorit conjuncturei favorabile de care se bucură lemnul în ultimul timp, din cauza înarmărilor masive ale ţărilor apusene.

Fig. 9. — Colibe igienice pentru muncitorii forestieri.

Insă, numai salariile juste, în sine, nu ajung pentru a putea câştiga şi păstra, în acelaş timp, braţele de muncă necesare muncii forestiere, deoarece oraşul le oferă mai multă libertate, mai multă comoditate, mai multe plăceri, ba chiar şi salarii mai mari şi o muncă mai uşoară.

Viaţa dela sat şi munca aspră dela pădure trebuesc compensate prin alte despăgubiri şi concesiuni, pe cari trebue să le asigure muncitorului forestier, proprietarul de pădure.

In primul rând trebue să i se asigure de lucru permanent chiar şi pentru toată iarna. Deaceea este recomandabil a

alege din totalitatea muncitorilor un anumit număr dintre cei mai tineri, robuşti şi destoinici, cari să fie ocupaţi anul întreg.

Se mai obicinueşte să li se acorde un spor de salariu pentru lucrările de iarnă.

Astfel, pe Domeniile Societăţii Reşiţa, pentru producerea lemnului de mină, iarna se plăteşte un spor de salariu de 30—35%, faţă de cel din timpul verii.

Să li se asigure muncitorilor plata la fiecare 15 zile.

Pe Domeniile Soc. Reşiţa, plata se face lunar, însă la fiecare 15 zile se dă un avans după câştigul realizat până atunci.

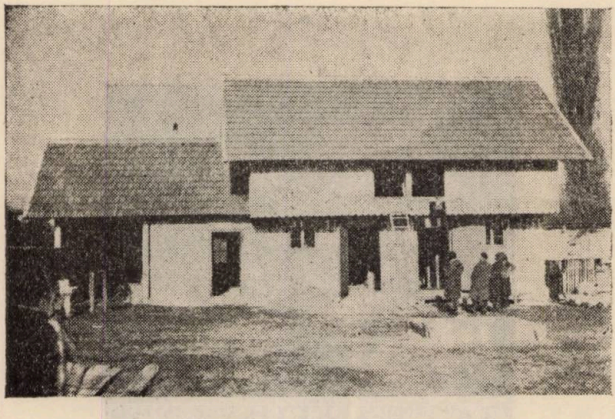

Fig. 10. — Grajdul unui canton de pădurar.

Colonizarea la pădure a muncitorilor forestieri n'a dat rezultate bune pe aceste domenii.

In notiţele istorice, pe cari le-am publicat de curând [1]), am amintit că imigranţii Bufeni şi-au construit colibe şi grajduri pentru vite chiar în parchete, unde rămâneau cu familiile şi cu animalele lor tot anul. Când însă dezordinea şi pagubele cauzate de aceste aşezări omeneşti în pădure, de cari s'au resimţit în deosebi parchetele proaspăt exploatate, au devenit bătătoare la ochi, atunci aceste familii de cărbunari au fost silite să se aşeze în sate.

Muncitorii cari locuesc în apropierea pădurii, sunt mai

1) Andrei Mălăescu — „Viaţa Forestieră".

legaţi de exploatare, dacă li se arendează terenuri pentru nevoile lor gospodăreşti.

La fel îi leagă de exploatare pe muncitori, acordarea anumitor drepturi de a beneficia de anumite produse din pădure, contra unor taxe minime ca: acordarea de lemn de construcţie, pe un preţ moderat pentru construcţii noui şi pentru renovarea locuinţelor muncitoreşti, cedarea de frunze moarte (tericiu) acolo unde exploatarea lor este permisă, lemne de foc, crăci,

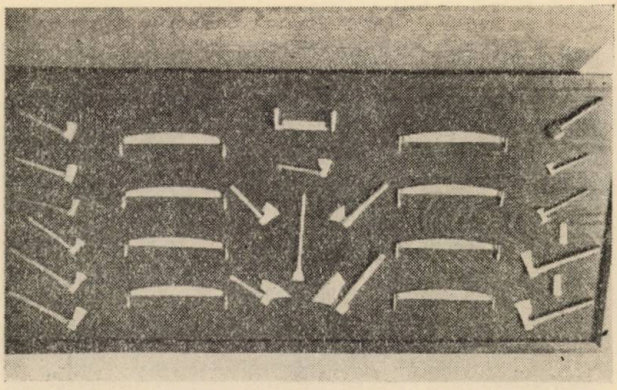

Fig. 11. — Unelte pentru doborît, retezat, cioplit şi descojit.

salcie de pădure, culesul smeurii, murelor, ciupercilor, seminţelor etc. Toate aceste avantajii vor fi mai bine apreciate, dacă nu se acordă complect gratuit [1]).

Ii ademenim pe lucrători, dacă alegem şi numim din sânul muncitorilor permanenţi, destoinici şi devotaţi, paznici la depozite, cantonieri de drumuri, îngrijitori de parcuri şi garduri, şefi de grupuri la exploatările în regie (pădurari de exploatare). Societatea U. D. R. obicinueşte a-şi complecta şi numărul pădurarilor din sânul muncitorilor forestieri merituoşi, pe cari îi angajează întâiu ca ajutoare de pădurar, pentruca mai târziu, după ce au învăţat bine meseria, şi întrucât s'au dovedit a corespunde nouii lor chemări, să-i desfinitiveze în aceste servicii. Ar fi de dorit ca asemenea elemente mai valoroase să se trimită la şcolile de pădurari şi de brigadieri ale Statului, pe chel-

1) Gayer Fabricius, opul citat.

tuiala Societății, sau a proprietarului de pădure respectiv, pentruca după aceea să se poată alege dintre ei viitorii brigadiri.

Să ne îngrijim de colibe de adăpost până în cele mai îndepărtate parchete și șantiere de lucru. Să ne îngrijim de mașini de gătit practice și simple, pentru încălzirea mâncărilor. Să montăm corturi pentru adăpost contra ploii și să ne îngrijim de bandaje și de vată pentru primele ajutoare în caz de vătămări și accidente [1]).

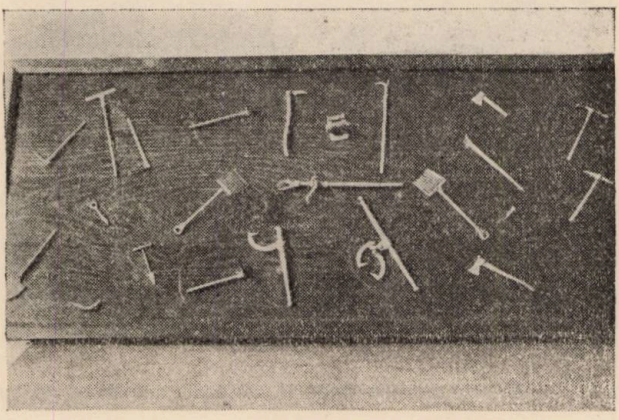

Fig. 12. — Unelte pentru pepinieră, plutit, depozitat bușteni și întreținerea căilor ferate.

Dăm aci câteva tipuri de colibe de adăpost întrebuințate de stânjenarii Români, cari sunt distrugătoare de sănătate și cari trebuesc neapărat scoase din uz și înlocuite cu alte tipuri mai igienice.

Asemenea colibe sumare, în care ești bătut de vânt din toate părțile și în cari ochii ți se umflă cât pumnul din cauza fumului, pot fi acceptabile cel mult în timpul verii, când, la altitudini mai mici omul poate fi câte odată și mulțumit într'ânsele.

La altitudinele de peste 1000 m., însă, unde nopțile sunt

1) Gayer Fabricius, opul citat.

reci şi ceţoase şi în timpul verii, poţi fi sigur, că nu scapi de încasarea reumatismului, dormind în asemenea colibe.

Deaceea, în ultimul timp, Societatea U. D. R. îşi dă toate silinţele, ca să împământenească pe domeniile ei un nou sistem de colibe mai igienice, arătat în fotografia Nr. 9, care a fost adus aci de muncitorii permanenţi Germani, din Maramureş.

Aceste colibe se construesc circulare, cu diametrul interior al cercului de 8 m. Pereţii laterali se compun din unul până la doi buşteni despicaţi în două, înălţimea acestor pereţi fiind de 0,8—1,0 m. Pe aceşti pereţi se fixează căpriorii, iar pragul lor superior serveşte şi de etajeră la capul fiecărui muncitor.

Dealungul acestor pereţi se construeşte priciul (patul), tot în cerc, iar vatra focului se aşează la mijloc, pentruca în felul acesta fiecare muncitor să ajungă cu picioarele în bătaia căldurii focului.

Vatra focului se construeşte cu 30 cm. mai sus decât vatra colibei, cam la acelaş nivel cu priciurile, iar deasupra ei se practică în acoperiş o deschizătură de cel puţin 1,0 m^2 pentru eşirea fumului. Intr'o asemenea colibă nu afumă de loc. Capacitatea ei este de 20—30 oameni.

Pereţii laterali se căptuşesc pe din afară cu pământ, care se taluzează cu aceeaşi înclinare pe care o are acoperişul, pentru scurgerea apei de ploaie.

Societatea construeşte pe cheltuiala sa proprie asemenea colibe, acolo unde are exploatări masive cu o concentrare mai mare de lucrători.

In ce priveşte maşinile de gătit, amintesc că în anul 1936 am construit o cale ferată în Valea Caraşului, în lunile Oct., Nov. şi Dec., când noaptea era frig, şi pentru a nu ne fugi lucrătorii, le-am improvizat în atelierul Căilor Ferate Silvice din Anina nişte sobe simple din butoaie de tablă pentru gudron, de câte 50—100 litri capacitate, punându-le trei picioare, o uşe laterală pentru alimentare cu lemne şi burlan. S'au dovedit atât de practice, încât după ce am aprovizionat primele 2—3 colibe cu ele, nici celelalte echipe n'au mai voit să rămână la lucru, până ce nu le-am instalat şi lor asemenea sobe. Aceasta însemnează, că muncitorul apreciază comoditatea acolo unde o poate avea.

*

Vorbind aci despre adăposturile pentru muncitori, nu putem să nu atingem şi chestiunea pădurarilor dela exploatări, şi în general a acelora, cari locuesc în pădure.

Pentru a-i lega de meserie şi pentru a le face viaţa mai plăcută, spre a nu crede că trăesc în surghiun, Societatea con-

struește pretutindeni cantoane moderne pentru pădurari și grajduri igienice, pentru vitele lor [1]).

Costul unui asemenea canton variază între 300.000 și 400.000 Lei.

*

Să ne îngrijim ca muncitorii să întrebuințeze numai unelte perfecționate, cari asigură un randament mare.

Dăm aci două fotografii, reprezentând uneltele întrebuințate pe Domeniile U. D. R., după miniaturile muzeului Direcțiunei Silvice din Oravița.

In legătură cu întrebuințarea uneltelor celor mai prac-

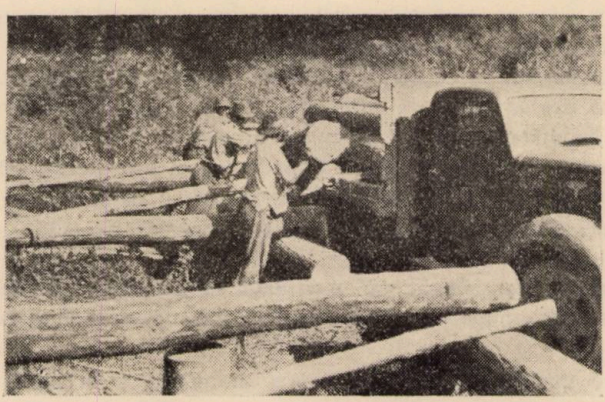

Fig. 13. — Incărcarea bușteniior în camioane cu brațele și pălugile.

tice, amintim ca exemplu faptul, că muncitorii localnici din partea sudică a Domeniilor U. D. R. n'au cunoscut până acum 2—3 ani rostul țapinei în depozitul de bușteni. Se canoneau cu pălugile (pari) la încărcarea bușteniior în vagoane și camioane, cheltuind o muncă în plus de 30—50%. Astfel la încărcarea vagoanelor și camioanelor cu bușteni, fără țapine (numai cu brațele și cu pălugile), era nevoie de 4—6 oameni, pe când la întrebuințarea țapinei sunt suficienți numai 2—3 lucrători.

Acolo unde se întrebuințează țapinele este ordine și este-

1) A se vedea, în afară de fig. 10, și figurile publicate de d-l F. Páll, în Rev. Pădurilor Nr. 11/1937 pag. 1154.

tică în depozitul de buşteni, pe când în depozitele, unde nu se cunoaşte întrebuinţarea acestei unelte, buştenii sunt aruncaţi în cea mai mare desordine unul peste celălalt, cu păugile neputând fi manevraţi şi deplasaţi după voe, aşa cum se întâmplă cu ţapina.

De vreo 2—3 ani, avem pe Domenii o echipă permanentă de lucrători nemţi maramureşeni, de vreo 30—50 oameni, specialişti în tot felul de lucrări forestiere. Pentru a deprinde şi pe muncitorii localnici cu metodele şi uneltele maramureşenilor îi amestecăm cu aceştia în echipe pe la diversele munci.

Die Arbeit in den Waldbetrieb.

Le travail dans les exploitations forestières.

A la suite d'un article publié dans le précédent cahier de cette revue, l'auteur continue à montrer d'autres aspects du travail dans les exploitations des forêts, propriété de la Soc. Reşiţa.

ANALIZA PREȚURILOR

de HORIA MANOLE

In ultimul timp s'a luat măsura de a se cerceta, cauzele care au determinat scumpirea diferitelor articole, procedându-se la analiza prețurilor componente, pentru o serie de articole, între care este enumerat și lemnul.

Socotesc cu cale a indica, mai jos, care sunt în momentul de față posturile ce intră în formația prețului de cost, referitor la lemnele de foc de fag, încărcate în vagon la stația de expediere:

I.	1. — fasonatul unui ster	lei	37
	2. — transportul din pădure (prin toate sistemele, ca: corhănit, dat pe canal, făcut canal) până la un drum principal, sau o cale ferată forestieră	„	95
	3. — încărcatul în vagoane forestiere . . .	„	5
	4. — descărcatul	„	2
	5. — transportul pe o cale forestieră pentru o distanță medie de 12 Km, socotind 2,40 lei de tonă/Km.	„	14
	6. — scrisoarea de trăsură, reîncărcat în vagoane c. f. r.; chirie pt. depozit în stația c. f. r. respectivă	„	18
II.	7. — Impozite.		
	a. — agricol	„	6
	b. — comercial	„	5
	c. — județ și comună	„	2
	d. — asociație patronală	„	4
III.	8. — cheltueli de regie și administrație (personal, procese, cai de serviciu, etc.)	„	21
	9. — cheltueli de reîmpădurire	„	6
IV.	10. — Dobânda pe 6 luni, cu 8% pe an, asupra capitalului învestit în exploatare	„	8

11. — Amortismente pentru diferitele instalaţiuni adequate . . . . . lei 4
12. — diferite, neprevăzute . . . . . „ 3

Total lei 230

Aşa dar, un ster de lemne de fag pentru foc costă — complet—pus în vagon ab staţia de expediţie, lei 230×20=4600 pentru un vagon de zece tone.

La acest preţ nu s'a indicat nici o centimă pentru valoarea lemnului la tulpină, cuvenită proprietarului de pădure.

Dacă considerăm că şi el are dreptul să trăiască, atunci — oricât de modest — trebue să i se considere 20 lei de ster sau 400 lei de vagon. Rezultă, deci, că preţul pentru un vagon de 10 tone, la o staţie de circa 300 Km. de capitală nu poate fi — în nici un caz — sub 5.000 lei, în împrejurările actuale de producţie.

Oricare ar fi plângerile consumatorilor, că lemnul ar fi scump, nu pot avea o bază de sprijin, mai ales când se înclină a se vorbi despre speculă. Mâna de lucru şi impozitele — după cum se constată — absorb marea majoritate a cheltuelilor de producţie, grevând costul de vânzare.

Dealtfel, dacă se ia în considerare, că faţă de situaţia din 1932—33, tot ce însemnează „bun de consum" şi-a dublat preţul, nu este nici-o mirare că lemnul de foc a urmat aceeaşi curbă de ascendenţă.

Mai mult decât atât:

să nu se mire nimeni, dacă în anul viitor se vor plăti şi mai scump, lemnele de foc, ca rezultat al depărtării progresive a masivelor, de staţiunile de încărcare.

An de an, această constatare se vădeşte mai mult. Fiecare impozit nou (şi în anul acesta el este majorat, faţă de anul trecut) aduce — implicit — o scumpire a produselor.

Incăodată: cărbunii, gazul metan, gazele de sonde trebue să înlocuiască lemnul, dela combustiune. Astăzi, lemnul e cu mult prea eftin, faţă de cum ar trebui să fie, dacă i s'ar calcula pământului producător, renta ce trebue.

Analyse des Brennholzpreises.

Analyse des prix de vente des bois de chauffage.

L'auteur considére que la lutte entreprise, il y a quelque temps, dans la presse roumaine, contre la hausse des prix de vente du bois de chauffage — ressentie surtout sur le marché de Bucureşti — n'est pas juste. En effet, cette hausse est tout à fait naturelle, car les impôts et la main d'oeuvre ont aussi augmentés. D'ailleurs, les forêts à exploiter sont de plus en plus éloignées de centres de consommation.

ÎNCURAJĂM INIŢIATIVA PARTICULARĂ PRIVITOR LA ÎMPĂDURIRI?

de Ing. EMIL PALADE

Legiuirile noastre forestiere conţin destule dispoziţiuni coercitive faţă de proprietarul de pădure, care nu înţelege să lase şi generaţiile viitoare un bun din care a tras foloase şi a cărui existenţă este o chestiune de ordin general.

Aplicaţiunea lor, cel puţin după războiul mondial şi pe zi ce trece tot mai mult, a dat cele mai bune rezultate, reuşind să apere domeniul forestier de tendinţa tot mai pronunţată a proprietarului de pădure de a schimba destinaţia solului, acolo unde se putea face o cultură mai rentabilă.

Dispoziţiuni însă care să conducă la sporirea patrimoniului forestier, adăugându-i terenuri ce nu au fost afectate în trecut culturii forestiere, aproape nu există. In afară de dispoziţiunile din legea ameliorării terenurilor degradate, care de fapt redă culturii forestiere, numai terenuri ce odinioară au aparţinut acesteia, cunoscut fiind că majoritatea lor au la origină despăduri:ea, şi legea pădurilor necesare apărării naţionale care obligă la împădurirea unor terenuri dintr'un înalt scop naţional iar nu forestier, — nu găsim alte dispoziţiuni care în special să încurajeze împăduririle prin afectarea de noui terenuri.

Din raporturile de serviciu cu proprietarii de bunuri rurale am avut ocazii să cunosc şi proprietari, care au intenţionat să afecteze culturii forestiere, terenuri ce au avut altă destinaţie. Bunele lor intenţii proveneau în general din unul din următoarele trei motive:

a) Dorinţa de a avea pe moşie un petec de pădure, în scop de estetică sau higienă.

b) Necesitatea de avea oricând la dispoziție materialul lemnos necesar gospodăriei moșiei.

c) O mai bună punere în valoare a unui sol, a cărui producție agricolă era inferioară, fără a fi însă degradat.

Mare parte din acești bine intenționați proprietari, luând cunoștință de regimul forestier la care ar fi fost supuși, au renunțat însă la punerea în aplicare a intențiunilor lor.

Indiferent care din aceste trei motive ar determina pe proprietar să creieze un petec de pădure, ne conduce precis la concluzia:

că acel proprietar simte necesitatea existenței unei plantații forestiere sau unei păduri pe moșie, pentru foloasele ei materiale sau imateriale;

că din momentul creerei, el prezintă garanția menținerei;

că are mai mult sau mai puțin o conștiință forestieră.

Legiuirile noastre sunt admirabile ca măsuri de prevedere, conservarea pădurilor și constrângerea proprietarilor refractari dispozițiunilor lor. Astăzi însă când se făuresc atâtea legi bune, când nota de preocupare a legiuitorului nu mai poate fi stăpânită de reclame și preocupări de ordin politic, care de multe ori erau în conflict cu bunele intenții, să ne gândim a schița în aceste legiuiri și un regim special pentru acești bine intenționați creatori de păduri, în care scop preconizăm:

a) O înlesnire, prin punerea gratuită la dispoziție de către Stat a materialului de plantație, necesar creerei pădurilor, așa cum se procedează în cazul terenurilor degradate.

b) O scutire sau reducere de impozite, cel puțin temporar, din partea fiscului.

c) O simplificare a formelor și regimului forestier cu ocazia exploatărilor, prin renunțare la garanția de regenerare, etc., rezumându-se numai la îndrumări din partea organelor silvice, astfel ca în nici-un caz să nu expună pe proprietar la cheltueli sau să-l împiedice la o folosire mai adequată interesului său personal a bunului ce și l-a creiat benevol, fără presiunea unui articol de lege.

Soll die Privatinitiative betrefs Aufforstung unterstützt werden?

Faut-il encourrager l'initiative privée quand il s'agit de boisement?

Dans le cas où les propriétaires particulaires se décident eux-même à boiser certains terrains qui auparavant n'étaient pas affectés à la culture forestière, l'auteur propose que „le régime forestier" à appliquer aux forêts, ainsi créées, soit plus doux.

VALORIFICARE FORESTIERĂ, AJUTORARE SOCIALĂ, APĂRARE NAŢIONALĂ

de Ing. I. RĂTAN

Sunt regiuni în ţara românească, unde populaţia îşi agoniseşte traiul numai din — şi prin — pădure, fără ca totuşi să se fi încercat până acum a soluţiona această problemă forestieră, într'un cadru mai larg, pe un plan naţional-social.

Una din situaţiile cele mai tipice de insuficientă şi deci şi iraţională valorificare forestieră este basinul superior al Dâmboviţei, adică dela Bădeni în sus, până la Dosul Dâmboviţei, asupra căreia voiu insista.

Dacă se examinează sumar această regiune a ţării, bogată în păduri, cu frumoşi codri de răşinoase şi foioase, uşor se constată câtă vitregie este încă aruncată peste populaţia acestui ţinut, din cauza neexistenţei unui mijloc de transport ieftin şi de mare capacitate.

Intr'adevăr, dela izvoarele Dâmboviţei până la Târgovişte, singurul mijloc de transport azi practicabil este şoseaua Podul Dâmboviţei—Rucăr—Dragoslavele—Stoeneşti—Târgovişte, pe o distanţă de cca. 80 km.

Pe acest unic drum — deseori avariat de apă — se pot scurge mai uşor materialele lemnoase din basinul superior al Dâmboviţei; pe artera — şoseaua naţională — Dragoslavele—Câmpulung, din cauza pantelor mult prea mari (şi pe mare lungime) capacitatea de transport se reduce considerabil, de aci şi scumpirea lui.

Cum materialul lemnos cel mai mult şi valoros se află azi în acest superior bazin al râului Dâmboviţei, este natural ca asupra acestui obiectiv să se îndrepteze parte din sforţările noastre, spre a se soluţiona problema transportului aşa fel, ca să se

poată valorifica integral, raţional şi imediat, toate produsele forestiere ale regiunii.

In prezent, spre Câmpulung, transportul cu căruţele este rentabil numai pentru cheresteaua de răşinoase, (ce se obţine la Rucăr şi Dragoslavele), iar la Târgovişte, pe 60—70 km de transport pe roţi este rentabil tot numai acelaşi material. Deci tot lemnul de foioase: fag, mesteacăn, plop, paltin etc. şi în general fasonat numai ca lemn de foc, nu se poate valorifica decât parţial, adică ceea ce se poate consuma în aceste comune sau în apropierea lor.

Din aceste motive, rămâne de actualitate aci problema unui mijloc de transport ieftin şi de mare capacitate, legat cu nodul Târgovişte—Titu.

Deosebit de aceste motive de ordin economic, avându-se în vedere că populaţia acestei regiuni este poate cel mai pur element românesc şi deci ar merita toată atenţia Statului nostru pentru ridicarea nivelului ei de viaţă, se impune ca lângă sforţările autorităţilor silvice să se ralieze şi celelalte forţe ce converg întru ridicarea neamului românesc: cooperaţie, turism, ajutorare socială şi apărare naţională.

Şi pe deasupra tuturora este cazul să menţionăm situaţia de mare interes strategic a întregului basin superior al Dâmboviţei, sau mai bine zis, capitala importanţă ce o are pentru apărarea naţională, artera Târgovişte (şi Piteşti—Câmpulung) — Rucăr, cu Braşovul, în existenţa unui mijloc de transport de mare şi rapidă capacitate pe Valea Dâmboviţei.

*

Adaptat nevoilor de valorificare forestieră pentru suprafaţa unui domeniu păduros de cca. 60.000 Ha. ce se află în basinul superior al Dâmboviţei, cât şi posibilităţilor de alte transporturi (mărfuri — persoane) aşa cum în multe regiuni forestiere ale Poloniei şi mai ales ale Cehoslovaciei şi Maramureşului românesc există, găsesc nimerit aci ca mijloc de transport, o cale ferată forestieră de 76 c/m.

Dar prima şi fundamentala condiţiune pentru realizarea unei astfel de lucrări, cu incalculabile bune rezultat, este:

Asocierea tuturor marilor proprietari forestieri din acest basin, în vederea valorificării complecte, raţionale şi imediate, a produselor pădurilor.

Ideia de cooperaţie este veche la noi, dar numai în forma

palidă a teoriei și biroucrației, motiv din care și unele încercări practice au condus la rezultate negative. Totuși cooperația forestieră s'a dovedit pentru România cea mai temeinică din punct de vedere practic, cu atât mai mult deci pe Valea Dâmboviței, unde ideia de asociație a proprietarilor de păduri constituiți în Obștii este o veche realitate socială.

Deci fundamentala condițiune, a Asociației de proprietari forestieri din basinul superior al Dâmboviței o considerăm posibilă și ușor de realizat prin intermediul Centralei Cooperative de Indrumare și Control și al Direcțiunii Regimului Silvic, în care caz analizăm sistematic soluțiunea propusă.

a) Avantajiile unei căi ferate forestiere dela Târgoviște la Rucăr, ar fi:

1°. Posibilitatea valorificării integrale a produselor pădurilor din acest basin, ceiace ar tripla (sau și mai mult) veniturile de azi;

2°. Ieftinirea vieții prin posibilitatea unui transport mai economic al alimentelor;

3°. Un mai mare izvor de câștig, ca urmare a unei mai mari cantități de muncă;

4°. O deplasare mai ușoară a populației spre centrele populate — și invers, cu rezultat favorabil turismului;

5°. O ușoară posibilitate de transport pentru armată și nevoile ei, legând mai direct Muntenia și Oltenia cu Brașovul (care prin Zărnești ar putea fi legat ulterior cu Rucărul, printr'un tren electric etc.).

b) Condițiuni de construcție și amortizare:

In condițiunile de teren date, construcția unei căi ferate forestiere de ecartament 76 c/m, fără material rulant, ar necesita în mediu 1.000.000 lei (un milion) pe Km., adică pentru cca. 70 km. (Târgoviște—Rucăr) ar fi nevoie de cca. 70.000.000 lei.

Cum cea mai mare parte — cca. 60% — este mâna de lucru, care prin concursul armatei și premilitarilor, s'ar putea reduce cu cca. 20% deci cu 8.400.000 lei.

Materialul rulant necesar primului început s'ar putea procura în limita sumei de 35.000.000—40.000.000 lei (inclusiv piese de ateliere), ceiace ar da un total necesar de:

100.000.000 lei, sumă care să fie avansată de Stat, prin Centrala Cooperativelor, în baza actului de asociaţie a proprietarilor forestieri, în scopul valorificării în comun a produselor pădurii, sub conducerea şi controlul Statului, prin Cooperaţie.

Socotind o producţie medie anuală de:

150.000 m³ lemn de răşinoase	pe 30.000 Ha
150.000 m³ lemn de foioase	„ 30.000 Ha
Total 300.000 m³ lemne	pe 60.000 Ha

şi grevând cu 30 lei m³ de lemn de răşinoase (în preţul de estimaţie) şi cu 10 lei m³ de lemn de foioase (în preţul de estimaţie) obţinem anual:

30×150.000= 4.500.000
10×150.000= 1.500.000

Total 6.000.000 lei

sumă care ar corespunde unei cote de amortizare către Stat a celor 100.000.000 lei, în timp de 30 ani, cu 5%.

*

Veniturile realizate prin transportul mărfurilor (cherestea, alimente) şi persoanelor, vor forma obiectul regiei acestei căi ferate, care în cazul acesta, nu ar avea scop de câştig net, decât pentru realizarea unui fond de eventuale îmbunătăţiri, etc.

*

Posibilităţile existente încă azi pentru rabursarea acestei lucrări de mare importanţă economică, depăşesc mult valoarea imediată a investiţiilor, a căror punct de inerţie e cazul să-l mişcăm, deslușind cel puţin de acum înainte interesul uriaş ce poate avea pentru viitorul nostru, asemenea opere.

Faţă de grandioasele proporţii în care alte ţări lucrează pe această direcţie a consolidării viitorului pe tărâmul strămoşesc, noi cel puţin, în minime dimensiuni şi în necesare locuri, e timpul să începem lucrări de valorificarea bunurilor naţionale, în ritm raţional şi continuu.

Bewertung der Waldprodukte, soziale Unterstützung und Landesverteidigund.

Mise en valeur des forêts, assistance sociale, et défense nationale.

Le basin supérieur de la vallée de Dâmboviţa est — à part le flattage — complètement privé de voies de transport nécessitées par une rationelle mise en valeur de ses 60.000 ha de forêts.

L'auteur du présent article envisage la construction d'une voie ferrée industrielle qui doit aboutir à Târgoviște. De cette façon, en dehors d'une meilleure exploitation forestière, la population de la ditte région et la défense nationale auront de très grands avantages.

Pour réaliser ce projet, il propose l'association des propriétaires des forêts de ce bassin, qui devreront avoir l'appui de l'Institut national de la Cooperation.

PROBLEMELE ZILEI

CAIETELE DE SARCINI

CAETELE DE SARCINI ŞI CUNOAŞTEREA LEMNULUI

de **D. A. Sburlan**

Origina conflictelor şi neajunsurilor, ce se ivesc cu ocazia furniturilor pe bază de caete de sarcini a materialelor lemnoase, se găseşte, fără îndoială, pe de o parte în necunoaşterea calităţilor şi defectelor lemnului, de către cei ce întocmesc aceste caete, iar pe de alta, în rigurozitatea condiţiilor de recepţie.

De partea sa, furnizorul, când este şi producător (proprietar, exploatator) sau comerciant de lemne, posedă de obiceiu suficiente cunoştinţe în această materie; iar când cunoaşte şi utilizarea ce urmează a se da materialului, ce formează obiectul licitaţii, oferă materialul corespunzător acestei întrebuinţări.

Despre priceperea în materie a recepţionarilor de lemne, cred că este mult de spus. Aceşti funcţionari, cărora marile ad-ţii publice le încredinţează aprovizionarea cu materialul lemnos, de care au nevoie, sunt recrutaţi, de multe ori, din rândurile întregii armate de salariaţi a instituţiei respective. Calitatea de recepţionar este dată adesea, de alte atribute personale, decât de o temeinică pregătire în materie şi de probitate. Am găsit bunăoară, la o recepţie de material lemnos din Ardeal: un fost şef de gară, un conductor-arhitect, un fost plutonier, un avocat ş. a., unii cu notaţii de serviciu foarte dubioase.

Fără a subestima cunoştinţele, ce o practică îndelungată le poate da unui asemenea recepţionar, când această practică e îndrumată de un cunoscător, trebuie să recunoaştem că lipsa de pregătire de specialitate se face prea adesea resimţită. Ori cât de bune caete de sarcini ar poseda o administraţie, inter-

pretarea lor este lăsată în ultimă analiză, la înţelegerea şi probitatea acestor funcţionari, atât de mult expuşi — după caz — sau să fie prea exigenţi, sau să depăşească anumite limite de îngăduinţă.

In actuala stare de lucruri, greutatea aprovizionării stă în mare parte şi în rigurozitatea caetelor de sarcini, la rândul ei, consecinţă a necunoaşterii calităţilor lemnului. Următorul exemplu, credem că va ilustra mai bine cele spuse mai sus: O administraţie publică face o licitaţie pentru aprovizionarea cu cherestea de brad, necesară la construirea unor magazii. Un particular ar cumpăra în acest scop, cherestea de brad pentru construcţie, cl. IV—V.

Caetul de sarcini al instituţiei respective prescrie însă (stereotip, pentru orice utilizare): „marfa livrată va fi de cea mai bună calitate, fără noduri, fără putregai, etc., şi alte condiţii, cari corespund în general cherestelei de tâmplărie, mult mai scumpă. Consecinţele acestor clauze necorespunzătoare scopului urmărit pot fi următoarele:

1. Unii furnizori, necunoscând destinaţia ce se dă materialului, vor oferi cherestea „de cea mai bună calitate", însă la preţuri urcate şi deci oferta lor va fi respinsă;

2. Alţi ofertanţi, ştiind la ce se va întrebuinţa cheresteaua cerută, vor oferi un material corespunzător, la preţul pieţii, însă oferta lor poate fi deasemeni respinsă, materialul neîndeplinind condiţiile caetului de sarcini (nu e „de cea mai bună calitate").

Ieşirea din această situaţie este deobiceiu publicarea unor noi licitaţii, până când legea permite aprovizionarea prin bună învoială. Atunci se găseşte materialul cerut, în calitatea corespunzătoare scopului, iar preţul este de obiceiu peste acela al pieţei.

Desigur, nu se poate cere Statului, să renunţe la măsurile de siguranţă, pe care le socoteşte necesare când face aprovizionarea prin licitaţie a instituţiilor sale. Dar nu trebuie deasemenea, să se exagereze în această privinţă şi să se cadă în cealată extremă, care face ca mecanismul concurenţei între ofertanţi să nu mai funcţioneze.

Un mijloc de a remedia aceste inconveniente este după părerea noastră următorul: Să se alcătuiască pentru toate necesităţile de material lemnos ale instituţiilor Statului, câte un

caet de sarcini-tip, cât mai complet şi mai corespunzător scopului. Utilizările mari, ce se dau bunăoară cherestelei, fiind grupate între anumite limite, (de ex. cherestea pentru tâmplărie, pentru astereală, pentru construcţii în aer liber, pentru cofraje, ambalaje, etc.) s'ar putea stabili în mod destul de precis, pentru fiecare caz în parte condiţiile ce trebuie să îndeplinească materialul în chestiune, indicând între altele toleranţa maximă a principalelor defecte admise de ex. mărimea, felul, frecvenţa şi poziţia nodurilor, a crăpăturilor, etc.).

Pentru fiecare gen de furnitură ar trebui, în acest caz, să se indice în mod precis şi utilizarea ce urmează a se da materialului. Această utilizare ar trebui să se arate chiar în publicaţiile prescurtate, ce se dau în ziare, fiindcă în acest mod s'ar mări cercul ofertanţilor. Cunoscând acest lucru, fabricanţii de cherestea ar putea produce din timp marfă de depozit din aceea cerută în mod curent la licitaţii şi ar putea-o oferi la preţuri mai avantajoase.

Intocmirea acestor caete de sarcini n'ar trebui să fie, ca astăzi, expresia unilaterală a condiţiilor de livrare. Spre a fi cât mai corespunzătoare scopului, ele ar trebui realizate printr'un consens general al marilor producători, comercianţi şi consumatori de cherestea.

Este datoria organelor de resort ale Statului să se realizeze acest lucru, fiindcă numai în acest mod se poate asigura aprovizionarea la timp şi în mod corect a instituţiilor publice.

In cealaltă ordine de idei, este necesar ca, până când mijloacele vor permite acestor instituţii să-şi angajeze pentru recepţii un personal calificat, să se întreprindă o pregătire unitară şi cât mai temeinică a acestuia. A lăsa interpretarea dispoziţiilor cuprinse în caetele de sarcini — oricât de perfecte ar fi acestea — la priceperea şi mai ales la discreţia acestor funcţionari, înseamnă a perpetua neajunsurile de zi şi a compromite interesele superioare ale Statului şi instituţiilor sale.

NECESITATEA REVIZUIRII CAIETELOR DE SARCINI

de **Gh. I. Ionescu**

Este un lucru cunoscut de toată lumea că, în ţara noastră, s'a făcut până acum câţiva ani o mare risipă de lemn şi că păduri întregi de stejar — şi anume, dintre cele mai frumoase şi valoroase — au fost „valorificate" ca lemn de foc. Nu rareori se văd şi astăzi sate întregi cu gardurile caselor făcute din blăni (dulapi) de stejar, lucrate din topor, care arată călătorului ce fel de păduri au existat, cu puţini ani în urmă, pe dealurile vecine.

Urmele abundenţei de odinioară se întâlnesc în preferinţa consumatorului român pentru stejar şi, mai ales, în existenţele caietelor de sarcini întocmite cu privire la aprovizionarea autorităţilor publice cu lemnărie brută sau prelucrată.

Astfel, în caietul de sarcini [1]) tip O. R. N. — H. 11, după care se face aprovizionarea armatei, şcolilor şi celorlalte instituţii publice, găsim următoarele condiţiuni cu privire la lemnele de foc de stejar, cer, salcâm, calit. I-a:

rotunde se admit numai în proporţii de maximum 25% din numărul pieselor;

sănătoase, fără lemn avariat, sau curăţate de putregai;

noduri se admit până la 10% din numărul bucăţilor.

La cele de calitatea II-a, condiţiile se îndulcesc puţin, prin aceea că se admite lemn avariat până la 15% şi noduri până la 20% din numărul total al bucăţilor.

Caietul de sarcini L 6 al Regiei C.F.R. pretinde, deasemenea, ca lemnul de foc să fie sănătos, lipsit de putregai, nescorburos şi fără noduri proeminente.

Din aceste condiţiuni se vede imediat că la sortarea lemnului de foc se sacrifică în mod inutil un material ce ar putea avea o întrebuinţare mai superioară, ca lemn de lucru şi construcţii.

Cerinţele calitative devin cu atât mai severe, cu cât sortimentul se află într'un stadiu de prelucrare mai avansată.

---

1) Publicat în Monit. Of. No. 183/1931.

In plus, se mai adaugă o altă serie de exigenţe dimensionale, fără a fi motivate de întrebuinţarea materialului.

Consecinţele exigenţelor din caietele de sarcini sunt dintre cele mai interesante, şi merită a fi relevate:

a) Lipsa de lemn resimţită în ultimii ani are ca efect satisfacerea tot mai anevoioasă a consumului intern. Astfel, pentru acoperirea stocului de traverse necesare întreţinerii şi măririi reţelei căilor ferate a fost nevoe să se recurgă la prohibirea exportului de traverse de stejar şi să se impună Casei Pădurilor furnizarea lor;

b) Exigenţele de calitate trebuind plătite, Statului, este obligat să suporte preţuri mai mari, ceeace înseamnă o risipă a banului public;

c) Consumul în interior al unor materiale ce ar putea fi exportate, fără ca nevoile indigene să sufere, se traduce cu pierderi pentru economia naţională românească;

d) Constrângerea exploatatorului şi industriaşului de a-şi declasa produsele lemnoase, afectează veniturile atât de scăzute ale proprietăţilor forestiere.

O reacţiune contra risipei de lemn --- care se petrece şi în alte ţări — s'a manifestat şi la noi în ţară, şi aiurea, constituind chiar una din preocupările conferinţei internaţionale de utilizarea lemnului, ţinută în Iulie 1937 la Paris. Astfel, în raportul prezentat de organizaţia germană „Arbeitsgemeinschaft Holz" asupra programului de lucru fixat în cadrul planului de patru ani, găsim enunţate şi următoarele obiective[1]):

a) Scoborîrea exigenţelor calitative şi normalizarea categoriilor de lemn;

b) Scoborîrea dimensiunilor lemnelor de construcţii, pentru a se realiza economii în întrebuinţarea lemnului;

c) Utilizarea lemnului de foc la fabricaţia pastei de hârtie şi celuloză;

d) Intensificarea fabricaţiei de panouri sintetice.

Măsurile preconizate în Germania le găsim oportune şi pentru ţara noastră, care — în viitor — pe măsura desvoltării industriei şi ridicării standardului de viaţă a poporului românesc, îşi va mări şi consumul de lemn.

---

1) Rapport de la troisième conférence internationale de l'utilisation du bois, pag. 13.

Inceputul raţionalizării folosirii lemnului trebue să-l constitue revizuirea caietelor de sarcini ale autorităţilor şi întreprinderilor de Stat, armonizându-se condiţiile referitoare la esenţe, calităţi şi dimensiuni pentru fiecare sortiment, cu utilizarea ce i se dă.

Iniţiativa soluţionării cât mai urgente a acestei probleme revine Casei Pădurilor, furnizorul principal de lemnărie al instituţiilor publice.

FURNIZAREA MATERIALELOR LEMNOASE ŞI CAIETELE DE SARCINI

de **Alexandru A. Ivănescu**
Ing. Subinspector Silvic C. A. P. S.

Instituţiile de Stat ca şi întreprinderile mari, consumatoare de materiale lemnoase sub orice formă, au fixat pentru fiecare sortiment ce-l foloseşte, anumite condiţiuni pe cari trebue să le îndeplinească. Aceste condiţiuni — norme — după cum ştim, alcătuesc caetele de sarcini.

Caetele de sarcini sunt întocmite cu toată grija pentru ca ele să cuprindă cele mai perfecte condiţiuni de calitate în favoarea consumatorului.

Toate caetele de sarcini cuprind condiţiuni optime pentru a se asigura maximum de durabilitate, rezistenţă, estetică, calorii la lemnul de foc, grad de umiditate, etc. etc. S'au luat coeficienţi de siguranţă cu mult mai mari peste cei raţionali, îndestulători.

Ca rezultat al acestor exigenţe s'a căutat a se da unor materiale lungimi şi grosimi mult mai mari decât cele necesare, cazul traverselor, stâlpilor de telegraf pentru C.F.R. — şi în special tuturor materialelor ce se procură pe bucată. Deasemenea s'au înscris în aceste caete de sarcini clauze prin care să se evite cele mai mici defecte, ce în majoritate nu-i lipsesc lemnului.

Pentru a ne da şi mai mult seama de pretenţiunile caetelor de sarcini, este suficient să examinăm caetul de sarcini întocmit de Oficiul Central de Licitaţii pentru lemnele de foc

în conformitate cu care însuşi Statul prin Casa Pădurilor furnizează lemne de foc la instituţiile Statului.

Dacă ar trebui să se respecte strict acest caet de sarcini, instituţiile ar rămâne fără lemne, iar Casa Pădurilor nu ar putea executa convenţia cu Ministerul Finanţelor. Găsim în acest caet de sarcini condiţiuni de grosime, formă, grad de uscăciune, — fixat printr'un număr oarecare de luni ce trebue să treacă dela tăere, etc.

Nu cunosc prea bine caetele de sarcini pentru materiale din fier şi oţel. Bănui că acestea sunt mai puţin pretenţioase decât cele pentru materiale lemnoase, deşi lemnul se produce în mod natural iar fierul şi oţelul se pot turna în tipare şi produce după dorinţă.

Este o scuză. Toate caetele de sarcini pentru diferitele sorturi de materiale lemnoase au fost întocmite când producţia de lemn era abundentă, cu mult peste consumul normal şi cred, fără să fie consultate şi organele competinte — inginerii silvici. Aceştia şi-ar fi dat foarte bine seama că este o supra producţie de lemn temporară, fiindcă era de scurtă durată. Ea nu reprezenta posibilitatea normală a pădurilor ţării, ci o forţare a exploatărilor prin expropriere, pentru islazuri. Cu toţii ştim că aceste exproprieri nu s'au făcut pentru islazuri, ci în majoritate pentru satisfacerea anumitor interese, dar mai ales în dorinţa de a se exploata pădurea de pe suprafaţa expropriată în goana după câştiguri.

Sunt încă astfel de islazuri neexploatate şi s'ar putea evita exploatarea lor, dacă s'ar lua măsuri energice. Cunosc un caz, vor mai fi poate şi altele. S'ar salva 140 ha. de pădure de gorun în stare de codru.

Sunt convins că toţi ne-am dat seama la timp de defectele caetelor de sarcini însă nu am întreprins nici o acţiune pentru a le armoniza cu interesele economiei forestiere.

Faţă de actualele caete de sarcini, se face multă risipă de lemn ce se poate evita. Posibilitatea pădurilor este sub consumul normal, astfel că nu se mai pot îndestula toate cerinţele.

In special lemnul de stejar s'a împuţinat deoarece pădurile populate cu această specie au fost cel mai mult sacrificate pentru islazuri, fie pentru că ele au fost situate în regiunea cea mai mult vizată de legile de expropriere, fie că această

specie a fost mai mult căutată prin valoarea sa, sau terenul puțin accidentat pe care se găsesc pădurile de stejar a necesitat mici investiții pentru exploatare, încât cu capitaluri mici s'au putut realiza câștiguri importante.

Aceste cauze ne impun să folosim la maximum puținul stejar ce se mai poate exploata în cadrul amenajamentelor ce acum, se întocmesc cu multă gripă de creșterea și conservarea speciilor de stejar.

Lemnul de stejar ce se întrebuința acum 10—15 ani ca lemn de foc numai pentrucă avea 2—3 noduri sau presenta o scurtă crăpătură sau vre-un mic defect, — motive pentru care fără multă chibzuială era scurtat și fasonat în steri, astăzi trebue bine apreciat înainte de a face o retezătură cu fierăstrăul, pentru ca din orice bucată cât de mică să se poată face cu totul altceva decât lemn de foc.

Lipsa a început să fie simțită, în special de Regia C.F.R., unul din cei mai mari, sau poate cel mai mare consumator. Incă de 2 ani această instituție și-a dat seama și a suprimat folosirea traverselor de stejar de 2,70 m. chiar și a celor de fag de această lungime, ca fiind un lux. Aceleași nevoi și le poate satisface cu traverse de 2,60 m. Ar putea renunța și la această dimensiune, mărginindu-se numai la traverse de 2,50 m., cu profil ceva mai mare ca cel actual. Dealtfel în alte țări nu se întrebuințează traverse mai mari de 2,50 m. lungime pentru liniile normale. Tot regia C. F. R. văzând că nu-și poate satisface nevoia de stâlpi de telegraf stejar, din cauza exigențelor catelor de sarcini și-a modificat dimensiunile și condițiunile de rectitudine din aceste caete, pentru a se putea îndestula cu acest sortiment.

Ar fi de dorit ca Regia C.F.R. să-și limiteze mai mult consumul de traverse de stejar și să sporească consumul de traverse de fag impregnate, în care scop să-și mărească numărul uzinelor de creuzotare.

Din cauza micșorării producției pădurilor, prin încetarea exploatărilor accidentale și revenirea la exploatarea posibilităților să zicem normale, s'a început a se complecta cantitățile de lemn necesare cel puțin consumului de lemn de foc, prin intensificarea operațiunilor culturale. Aceste operațiuni nu se puteau executa în trecut, întrucât din cauza supraproducției nu era timp și pentru ele, sau materialul nu se putea valorifica, fiindcă era altul mai de bună calitate. Acum aceste operațiuni

se practică intens în majoritatea pădurilor. Materialele rezultate sunt mai slabe calitativ, totuşi se valorifică foarte bine. Se întâmpină dificultăţi atunci când aceste lemne trebue să se predea la autorităţi în conformitate cu caetele de sarcini cari prevăd o anumită greutate pe ster şi aceste lemne au greutatea sub cea trecută în caetul de sarcini. Deasemenea nu se primesc, deoarece sunt lemne rotunde şi caetul de sarcini prevede lemne sparte, — numai cu un mic procent de lemne rotunde.

Calitatea materialelor lemnoase ce se oferă, nu mai poate corespunde şi nici nu trebue să mai corespundă actualelor caete de sarcini, dacă înţelegem să facem o bună gospodărie forestieră.

Deosebirea între prevederile caetelor de sarcini şi calitatea materialelor, dă naştere la dese neînţelegeri la recepţii.

Dacă se găsesc recepţionari cari din nepricepere nu sunt capabili a aprecia că anumite defecte nu scad cu nimic valoarea de întrebuinţare a unui material sau sunt prea conştincioşi şi cu teamă că cea mai mică abatere dela una din prevederile caetului de sarcini i-ar aduce nemulţumiri, desigur că procentul de refuz este destul de mare, deşi acel material refuzat poate fi întrebuinţat cu succes şi de multe ori lipseşte instituţia consumatoare de a-l avea la timp. In schimb se găsesc şi recepţionari pricepuţi care-şi dau seama în ce măsură anumite defecte pot influenţa asupra calităţii şi chiar dacă acele defecte ar impune refuzul materialului conform caetului de sarcini, totuşi este primit şi folosit în bune condiţiuni.

Contează deci în mare măsură şi calitatea recepţionarului, nu numai a materialului lemnos de recepţionat.

Pentru a evidenţia acest lucru, voi da un exemplu:

Un anumit material a fost refuzat de doi recepţionari în bloc, la 2 recepţii, pentru ca al 3-lea recepţionar să-l primească cu un foarte neînsemnat refuz.

Sunt şi recepţionari care dintr'un anumit obiceiu ce cu greu şi numai cu trecere de timp îndelungat va putea fi înlăturat, caută să facă şicane. In mâna acestora, actualele caete de sarcini prea exigente sunt dezastruoase pentru furnizor şi mai ales atunci când furnizorul este Statul — C.A.P.S.

Este timpul ca actualele caete de sarcini să fie revizuite și refăcute, punându-se în concordanță cu calitatea materialelor lemnoase ce se pot oferi. Lemnul nu mai poate satisface cerințele multiple, dacă consumatorii nu vor ceda pretențiilor de până acum — și aceasta se va produce, — sperăm — cât de curând, dacă vom căuta să sortăm lemnul în optime condițiuni și să estimăm fiecare piesă la justa ei valoare.

CAIETELE DE SARCINI PENTRU MATERIALELE INDUSTRIALIZATE

de Ing. **I. Lungu**

Baza contractului de vânzarea materialelor către autorități o constitue caetul de sarcini. Cuprinsul acestuia se poate împărți în două părți bine distincte și anume:

— Condițiuni în general comune tuturor furniturilor, derivând mai mult din raporturile cu caracter comercial și juridic,

— Condițiuni cu caracter technic, privind dimensiunile și calitatea materialului ce se va livra.

In cele ce urmează mă voiu ocupa numai de aceste condițiuni din urmă. Ca titlu informativ, menționez totuși toate capitolele ce trebue să cuprindă un caet de sarcini, privind materialele lemnoase. Acestea sunt:

Obiectul, depozitarea materialului în vederea predării, cererea de recepție, avize de recepție, recepția, marcarea materialelor, însemnarea stivelor și a pieselor, expedierea materialelor, refuzul în bloc, suspendarea recepției, contrarecepția și sancțiuni.

Caetul de sarcini, privit ca o parte a contractului de vânzare, are un caracter special, față cu aceleași elemente dintr'un contract obișnuit și anume: cealaltă parte contract obișnuit și anume: cealaltă parte contractantă (ofertantul), în general, nu ia parte la stabilirea condițiilor contractuale, ci are numai posibilitatea de a le accepta sau refuza în bloc. De aci rezultă un balast, destul de mare la încheerea unei afaceri, care trebue avut în vedere la întocmirea unui caet de sarcini.

In lumea comercianților de lemne, caetele de sarcini ale autorităților noastre, pentru materialele industrializate, sunt

văzute ca niște motive de a cere prețuri mari la oferirea materialelor, din cauza pretențiunilor, aproape fără excepție exagerate, asupra calității materialelor. După aprobarea ofertelor, caetul de sarcini e considerat de comercianți, ca ceva ce trebue neapărat călcat, pentrucă de multe ori cu cea mai mare bunăvoință, aceste condițiuni nu pot fi îndeplinite de materialele care în mod curent se găsesc pe piață. Pentru recepționarul conștiincios, caetul de sarcini constitue un coșmar, iar pentru cel incorect, un real izvor de venituri ilicite.

Din momentul în care există o asemenea atmosferă, se impune o cercetare mai amănunțită a acestor caete de sarcini.

Se pune întrebarea:

Cine întocmește de obiceiu aceste caete de sarcini?

Cu mici excepții, se poate spune că, de obiceiu, acei cari întocmesc aceste caete de sarcini, au puține cunoștințe, teoretice și practice asupra lemnului și aproape întotdeauna nici o cunoștință comercială în această chestiune.

De urmare, de multe ori în caetele de sarcini se găsesc condițiuni din cele mai exagerate asupra calității materialelor, destinate unui anumit scop. Astfel de exemplu, într'un caet de sarcini al Ministerului Apărării Naționale, pentru lemnărie destinată unor poduri de echipaje, s'au pus condițiuni la fel cu cele cerute pentru materiale de aviație. Nu este nevoe să mai insist asupra diferenței între un pod de echipaj și un avion (!).

Intr'alte caete, se pun condițiuni asupra epocii tăerii arborilor, provenienta bușteniloi etc., cari, aproape fără excepție nu pot fi controlate când materialul este gata fasonat.

La întocmirea caetelor de sarcini apoi, mulți nu-și pun întrebarea: ce anume calități trebuesc indicate, cele maxime, medii sau minime? Din această cauză, de obiceiu, caetele de sarcini conțin condițiunile maxime pe care trebue să le îndeplinească materialele și nu cele minime. Ori scopul caetului de sarcini este ca să fie de ajutor în special în cazurile îndoelnice.

Rolul nostru — al inginerilor silvici — ca organe specialiste ale Statului în această ramură a producției, este să căutăm să ajutăm organele Statului, consumatoare de lemn, punând sub o formă ușor de folosit, la îndemâna acestora, toate elementele necesare la întocmirea caetelor de sarcini. Vom

ușura în acest fel nu numai întocmirea caetelor de sarcini, ci în cel mai mare grad aprovizionarea cu materialele corespunzătoare și la prețuri potrivite. O mare economie va rezulta, din o bună reglementare a acestei chestiuni. Calitatea de organe de Stat, ne asigură, față de acei pe care-i povățuim, poziținea desinteresată și corectitudinea care stau la baza acestor sfaturi.

Autoritățile principale pe care le aprovizionăm cu materiale industrializate sunt: C.F.R., Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor, apoi diferite instituții pendinte de Ministerul Educației Naționale, Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Ministerul de Interne, etc.

La furniturile pentru C.F.R. s'au făcut deja reglementări, în baza sugestiilor C.A.P.S.-ului, din cele mai folositoare. Astfel pentru „Intreținere" s'au introdus dimensiunile comerciale uzuale. La „Ateliere" chestiunea a mers mai greu, totuși și aci s'ar mai putea încă ajuta.

Normalizarea și standardizarea condițiunilor din caetele de sarcini, ar trebui ca în general, să se orienteze după cerințele pieții interne. Se pune întrebarea: Ce consumă piața internă?

In general aceasta consumă materiale cari nu pot fi îndrumate la export. Cum exportul nostru principal este pe piața Orientului, cred că dimensiunile cerute de această piață, ar trebui să fie la baza standardizării.

Aceasta va aduce cu sine faptul că, chiar atunci când se tae comenzi speciale, marfa care cade paralel din fabricație, va putea fi comercializată în mod obișnuit și valoarea, sau declasarea ei, nu va greva comanda specială.

In sectorul cherestelei de rășinoase, această standardizare ar impune fabricarea grosimilor curente de 12, 18, 24, 28, 38 și 48 mm.

Prin adoptarea acestora, autoritățile ar realiza o economie de 4—5%. Astăzi de exemplu se prescriu grosimi de 20, 25, 30, 40 și 50 mm.

In acest caz furnizorul, dacă poate, înșală pe recepționar, și-i dă materiale cu dimensiuni scăzute, sau dacă nu, atunci fabrică materiale în dimensiuni pline și cu pierderea ce-i rezultă la valoarea materialului care cade paralel din fabricație din cauza supradimensionării, încarcă furnitura.

La lungimi adoptându-se lungimi în baza **4 m**, cu lungimi

ce cad din fabricaţie de 1; 1,5; 2; 2,5; 3; 3,5 m şi cu supralungime de 4,5; 5; 5,5 şi 6 m, s'ar face mare economie. Lungimile de 1—3,5 m când se găsesc în depozit sunt mult mai eftine, ca marfa curentă de 4 m. Asemnea, în Vechiul Regat, lungimile 4,5—6 m sunt mai eftine.

La lăţimi, gama de lăţimi curente, a pieţii, este suficientă pentru a satisface marea majoritate a pretenţiilor. Aceste lăţimi sunt:

înguste: 8, 10, 12 şi 15 cm.

late: 17, 19, 22, 25, 28, 30 şi eventual 33 cm.

Marfa îngustă căzând din fabricaţie, este mai eftină ca marfa lată.

In ce priveşte calitatea, sortimentele comerciale uzuale, la scânduri şi dulapi: R şi HR (Tâmplărie de export), Tombant I, II, III), Clasa IV-a, clasa V-a, cântar cubat (clasa VI-a), reprezintă o gamă de calităţi, aproape prea mare, pentru necesităţile autorităţilor noastre. In orice caz însă nu insuficientă, cum este considerată.

De asemenea, la rigle şi grinzi, calitatea I-a şi a II-a, sunt suficiente.

Adoptarea clasificării comerciale uşurează şi controlul, care astăzi se poate spune că aproape nu se poate face.

Pentru a dovedi cât este de grea încercarea de a stabili condiţiuni diferite, decât cele comerciale, pentru materialele necesare autorităţilor, este suficient să arăt care sunt defectele ce le întâlnim la lemn şi anume:

Creştere creaţă, creştere neregulată, pungi de răşină, crăpături din uscare, crăpături de ger, crăpături inelare, excentricitate, fibră torsă, scoarţă înfundată, noduri, lunură, dungi roşii sau brune, dungi negre, pete verzi cenuşii etc. Toate acestea se pot găsi în diferite proporţii, alterând sau nealterând calitatea materialului, pentru anumite întrebuinţări.

Acel care nu cunoaşte în profunzime această ramură a lemnului, cu greu va putea stabili norme pentru calitatea materialului destinat unei anumite întrebuinţări.

In comerţul de cherestea de foioase, situaţia nu este mai simplă. Din contră, poate mai complicată. Aci uzanţele comerţului de lemnărie ale burselor de mărfuri din Ardeal ar fi de un real sprijin.

Dacă Casa Pădurilor şi-ar stabili în „condiţiuni generale

de vânzare" sortimentele, după tipul uzanţelor amintite, ca aranjament general, munca celor cari întocmesc caete de sarcini ar fi mult uşurată.

Un studiu detailat făcut de organele Casei Pădurilor asupra consumaţiei de materiale industrializate ale autorităţilor, ar putea-o pune pe aceasta în situaţia de a sfătui pe autorităţile cumpărătoare, asupra calităţilor ce trebue să aibă, materialele destinate unor anumite întrebuinţări.

Astfel o autoritate, care are nevoe de materiale de cofraje, va cere marfă de cântar sau clasa V-a, în loc să pună condiţiuni de felul celor cerute astăzi, care scumpesc în mod inutil marfa.

Reglementarea normelor caetelor de sarcini ale autorităţilor, reprezintă nu numai o chestiune internă a fiecărei autorităţi, ci şi o problemă generală de bună gospodărie a banului public şi de bună îndrumare a unei însemnate părţi a consumaţiei lemnului.

Holzlieferungbedingungen.

Les cahiers des charges.

L'approvisionnement des diverses institutions publiques et particulières avec des matériaux ligneux de toute sorte, crée souvent des difficultés et même des désagréments aux fournisseurs de bois.

La cause doit être cherchée dans les cahiers des charges qui, rédigés avec un zèle un peu trop grand, demandent presque toujours des qualités supérieures, en désaccord avec les emplois qu'on va donner au bois.

Les quatre auteurs, qui ont repondu à l'enquête ouverte par notre revue, ont bien mis en évidence cette fausse situation.

Pour la remédier, ils proposent qu'à l'avenir, les cahiers des charges soient modifiés, en cherchant à mettre d'accord les qualités du bois avec leurs destinations. On doit établir des cahiers des charges-type, pour chaque genre de matériaux.

De plus, on demande (Mr. Lungu) de prendre, en poursuivant l'idée d'obtenir de qualités et dimensions standard, le marché de la Méditerrannée comme point de départ, ce marché étant le plus grand débouché de notre bois.

I N S E M N Ă R I

INSTITUTUL DE GENETICĂ DELA PLACERVILLE (CALIFORNIA).

de **N. N. Teodorescu**

Până în ultimul timp, problema selecţionărei şi ameliorărei speciilor forestiere a fost privită in silvicultură drept aproape imposibil de realizat, cu toate că progresele obţinute în agricultură, în urma introducerei raselor ameliorate, au arătat bine utilitatea ei. Neatenţia, care i s'a arătat, se datoreşte atât longevităţei arborilor forestieri, din care cauză e nevoie de mult timp pentru a avea un rezultat, cât şi din cauza complexităţei problemei.

Cu multe sute de ani în urmă, agricultorii, văzând că producţia plantelor şi animalelor sălbatice este cu totul neîndestulătoare, au început a face sforţări pentru a obţine tipuri ameliorate. Astăzi după o lungă perioadă de selecţionare, aceştia au la dispoziţia lor un mare număr de rase de plante agricole, de arbori fructiferi şi de animale domestice, care produc maximum calitativ şi cantitativ. Din tipurile sălbatice orginare, din care au derivat cele ameliorate, cea mai mare parte au fost lăsate deoparte, fiind considerate economiceşte nefolositoare.

In tot acest timp, în silvicultură nu s'a făcut nici un progres, căci nu s'au împădurit suprafeţe corespunzătoare întinselor culturi agricole. Iar toate împăduririle făcute au avut în general o reuşită parţială, deoarece s'au întrebuinţat mai întotdeauna tipuri de arbori forestieri primitivi, ne adaptaţi bine nevoilor de azi. Dealtvel era natural ca lucrurile să se petreacă astfel, fiindcă nevoia ameliorărei raselor de arbori forestieri n a fost necesară, oamenii satisfăcându-şi trebuinţele de material lemnos din pădurile existente. Rezerva de lemn, acumulată de veacuri de natură, a putut satisface mult timp nevoile omenirei.

Acum însă, când în cele mai multe ţări rezervele de lemn s'au epuizat, când agricultura din ce în ce cedează silviculturei toate terenurile nefolosite de ea şi când se cere lemn de mare valoare tehnică şi cantităţi mereu crescânde, lemnul devine un produs de cultură intensivă şi deci este normal ca, oamenii să înceapă a se ocupa şi de selecţionarea şi ameliorarea speciilor de arbori forestieri.

Până acum, importanţa acestei probleme a atras în special atenţia silvicultorilor danezi şi americani.

In Danemarca s'a urmărit în acelaş timp: să se selecţioneze speciile forestiere prin întrebuinţarea seminţei provenită de la arborii cu cele mai frumoase creşteri şi fără defecte, şi să se obţină hibrizi cu calităţi excepţionale (din încrucişarea unor varietăţi de larice şi brazi americani).

In America problema a fost însă privită în mod deosebit, constituind acum singura preocupare a Institutului de genetică forestieră de la Placerville (California), ataşat, din 1935, Staţiunei de experimentaţie forestieră din California. Numărul din Septembrie 1937 al revistei „American Forest", conţine un articol asupra istoricului şi activităţei Institutului dela înfiinţarea lui din anul 1925 şi până astăzi şi care s'a specializat în studiul speciilor de pin şi în special de Pinus ponderosa.

Pentru toate cercetările de genetică, a fost aleasă localitatea Placerville, deoarece corespunde perfect condiţiilor de climat şi sol şi din cauză că, acolo se găsesc şi cele mai frumoase arborete de Pinus ponderosa. In regiunea înconjurătoare Institutului, cresc spontan cel mai mare număr de rase din această specie, într'o proporţie necunoscută în alte părţi. Climatul regiunei este mediteranean cu un sezon de vegetaţie de 237 zile, temperatura minimă înregistrată vreodată acolo fiind de 16° Fahrenheit (—9° C.). Aceste condiţii au permis Staţiunei să adune o colecţie mare de arbori de experienţă, provenind aproape din toate părţile lumei. Staţiunea dispune de o zonă ce se întinde pe o rază de 50 de mile, pe versanţii şi vârfurile munţilor Sierra, unde minimile de temperatură variază între +16° şi —30° F. (—9° şi —34°½ C.).

Institutul şi-a îndreptat activitatea în următoarele direcţii:

a) Selecţionarea arborilor forestieri.
b) Incercări de hibridări.
c) Studierea fecundaţiei.
d) Studierea altoirei.

In scurt, rezultatul tuturor acestor cercetări este următorul:

a) In urma observaţiilor făcute timp de 10 ani, dela înfiinţarea Institutului, s'a văzut că, genetica forestieră nu numai că-i realizabilă, dar chiar ca rezultate practice se pot obţine într'un timp relativ foarte scurt. Pe de altă parte, s'a observat că, marea longevitate a arborilor nu prezintă un inconvenient în genetică ci din contră un avantaj, căci face posibilă aprovizionarea continuă cu sămânţă. Un singur arbore, numai la o recoltă poate da cantitatea necesară producerei a 5.000—20.000 puieţi de prima calitate.

Pentru încercările preliminare, din observaţiile făcute până acum, se pare că fecundaţia naturală convine cel mai bine, chiar dacă se studiază numai un singur arbore reproducător.

Metoda întrebuinţată pentru selecţionarea arborilor a fost aceia a izolărei dintr'o specie naturală, a raselor numite nobile, care posedă caracterele cele mai superioare. Iar pentru aplicarea ei, s'a întrebuinţat aşa numitul sistem al încercărei progeniturei. După descoperirea şi izolarea în diversele regiuni a masivelor, care au cei mai frumoşi arbori, se face un număr oarecare de încercări în pepinieră şi plantaţiuni cu

sămânța acestora. Cei care dau cele mai bune rezultate ca vigoare și creștere, sunt izolați în pădure ca seminceri. Ei sunt arborii superiori, arborii de elită, cari vor furniza sămânța necesară tuturor experiențelor de genetică. Ceilalți, care nu dau rezultate bune la încercările de progenitură (arborii inferiori), sunt suprimați din arboret. Polenul lor fiind astfel eliminat din fecundația naturală, producția sămânței ameliorate este asigurată. In acest mod, calitățile mijlocii ale sămânței pot fi mult mărite. Prin acest sistem de lucru s'a putut determina la Institut, nu numai cei mai buni seminceri, ci s'a pus în evidență și marile diferențe, care există în caracterele generale ale diferitelor rase locale. Astfel prin studierea a 765 de seminceri de Pinus ponderosa, repartizați în 12 state ale Uniunei și în Columbia Britanică, s'au determinat până acum 23 rase geografice bine distincte, având caractere speciale în ce privește volumul și calitatea lemnului produs.

Un alt rezultat practic al tuturor cercetărilor făcute până acum, este determinarea maximului de vigoare ereditară, care pentru Pinus ponderosa în Sierra Nevada (California) este în funcție de altitudinile joase ale zonei pinului. Cea mai mare vigoare ereditară o are pinul dela altitudinile joase ale regiunei numite. Totuși acest rezultat și cu alte câteva, vor trebui controlate din nou în cursul altor încercări. Intrucât, poate nu se vor găsi pentru fiecare specie de pin, o rasă superioară, ameliorată, unică pentru tot felul de terenuri și climaturi existente, va fi nevoie să se facă multe încercări în păduri cu unele din ele căci pe măsura răspândirei lor, prin aclimatizare, vor apărea cu siguranță varietăți ereditare cu caractere în totul corespunzătoare stațiunei. Așa că, se va putea obține pentru fiecare regiune, rasa de arbori forestieri, care în funcție de sol și climat, va produce maximum de lemn din punctul de vedere al calității și cantității.

b) Un al doilea rezultat practic cu consecințe mari pentru genetica forestieră, a fost constatarea precocității raselor nobile de pin cultivate în Arboretul Institutului. Până acum, se socotea în general că trebuie un timp de 15—20 de ani, pentru ca un puiet să poată produce sămânța necesară experiențelor asupra arborilor, proveniți prin însămânțări artificiale. In Arboretul Institutului în anul 1932, erau înflorite 44 specii de arbori forestieri, deși cea mai veche plantație făcută acolo data din 1926 și mai mult chiar, se găseau mai mulți puieți de pin roșu japonez (Pinus densiflora) în vârstă de 2 ani ieșiți din sâmânța recoltată în Arboret. Nu-i mai puțin adevărat că, pinul este recunoscut ca o specie precoce și din acest punct de vedere, el poate fi în mare măsură asemănat porumbului și hameiului; deci aceleași metode întrebuințate pentru selecționarea acestora pot fi aplicate cu succes și în cultura lui. La acestea trebuie adaugată și longevitatea mare a polenului de pin, care poate fi ușor și ieftin conservat un an sau chiar doi. De unde, posibilitatea de a face fecundația încrucișată chiar și în cazul când indivizii studiați nu vegetează în acelaș loc.

Având toate aceste date la îndemână, Institutul a început tot felul de încercări pentru găsirea unor hibrizi de pin, superiori din toate punc-

tele de vedere. Până acum cel mai remarcabil rezultat l-a dat hibridarea prin încrucişarea a două varietăţi de pin: una, Pinus attenuata, arbore cu creştere înceată dar foarte rustic şi alta, Pinus radiata (Pin de Monterey), o specie puţin rustică, dar cu creşteri foarte mari, — are creşterea cea mai rapidă dintre toate speciile de pin provenind din 40 de ţări diferite. Hibridul obţinut a moştenit rusticitatea arborilor seminceri şi rapiditatea de creştere a arborilor purtători de polen.

In concluzie, pe calea asta se pot obţine tot felul de hibrizi, corespunzând caracterelor dorite de noi.

c) Din studiul fecundaţiei florilor şi germinaţiei seminţelor produse pri auto-fecundaţie şi încrucişare, cercetările au dat rezultate cu totul neaşteptate. Astfel sămânţa, obţinută prin fecundaţia florilor cu polen dela acelaş arbore, este cantitativ foarte mică, cu putere de germinaţie redusă, iar puieţii produşi sunt adesea mai puţin viguroşi decât cei proveniţi din sămânţa, produsă prin încrucişare cu arborii vecini. S'ar părea chiar că, mulţi arbori sunt în parte sterili şi nu se regenerează abundent decât prin încrucişări cu polen venit de la alţii de aceiaşi specie. Din acest punct de vedere, analogia pinului cu porumbul se poate face din nou, căci nu rare ori se vede o scădere a vigoarei de creştere după autofecundaţia porumbului selecţionat, în special la prima generaţie.

Pentru silvicultură, această constatare este importantă, căci condiţionează în mod notărit producţia şi recoltarea seminţei pentru împădurit. Va trebui să se evite pe cât posibil recoltarea sămânţei de pe arborii izolaţi, iar rezervele lăsate în parchetele, în care se face regenerarea pe cale naturală, să fie puţin depărtate unele de altele, sau în buchete, pentru ca fecundaţia naturală (încrucişată) să fie posibilă.

d) In fine, paralel cu toate aceste categorii de cercetări, s'a început un mare studiu asupra altoirei, pentru a se vedea în ce condiţii se pot suplea eventualele caractere, pe care le-ar pierde hibrizii reproduşi prin sămânţă. Tot odată se urmăreşte să se vadă întru cât această metodă de reproducere este aplicabilă în practica silvică. Cum experienţele sunt la început, rezultate sigure nu se pot da, deşi încercările făcute până acum au satisfăcut toate aşteptările.

Cu cât se studiază mai mult genetica, cu atât se vede aplicaţia mai mare a legilor fundamentale ale eredităţei şi importanţa în viitor a generaţiilor de mâine. Generalitatea acestor consideraţiuni poate fi apreciată observând strânsa legătură, care a existat totdeauna între silvicultură şi societatea omenească. Precum în timp de răsboi, sunt trimişi la luptă cei mai apţi soldaţi, dintre cari mulţi nu se mai întorc, tot aşa şi în pădure, de multe ori, se tae cei mai frumoşi arbori, lăsându-se ca rezerve în vederea împădurirei, cei mai proşti. Rezultatul final al acestei politici este degenerarea raselor. Acelaş lucru se constată şi cu sămânţa, care de cele mai multe ori, din cauza uşurinţei culesului, se recoltează depe arborii mici, izolaţi, rău conformaţi, etc. Unele din defectele, pe

care le pot avea aceştia, nu sunt ereditare, altele însă ca: fibra torsă, predispoziţia de boală, etc. sunt, încât totdeauna când în pădure rezervăm arborii de rebut şi întrebuinţăm sămânţă de provenienţă necunoscută, să fim siguri că vom avea eşecuri şi că ajutăm la degradarea speciilor.

Din studiul activităţei Institutului dela Placerville, lăsând la o parte rezultatele obţinute la studierea pinului, care pentru noi nu au mare interes, din cauza diferenţei de climat dintre România şi California, se desprinde totuşi deosebita importanţă a geneticei în silvicultură. Aplicaţiile ei, prin întrebuinţarea metodelor încercate acolo, asupra altor specii în raport cu interesele şi posibilităţile locale, vor ajuta considerabil la progresul silviculturei tuturor ţărilor, care se vor interesa de ea.

MERCURIALE

PIAŢA INTERNAŢIONALĂ A LEMNULUI PROMITE SĂ DEVINĂ ACTIVA

Vasile C. Filip

Desvoltarea pieţii lemnului în lunile Mai-Iunie a. c. a lăsat să se întrezărească posibilitatea ameliorării situaţiei internaţionale a lemnului, ceea ce ne-a făcut să concludem că preţurile lemnului au atins nivelul cel mai scăzut.

Chiar cercurile importatorilor au sperat într'o îndreptare a situaţiei generale, dată fiind reducerea contigentelor de export ale ţărilor exportatoare provocată de:

— mărirea consumului intern a tuturor ţărilor exportatoare,

— reducerea cantităţilor de lemne rotunde pentru alimentarea fabricelor de cherestea din Suedia şi Finlanda,

— diminuarea exportului forestier al Austriei, după alipirea la Germania, cu cca. 470.000 m^3. cherestea de brad.

In realitate, exportatorii din bazinul baltic au redus de mai multe ori preţurile lor, ceea ce a provocat o mare neîncredere în rândurile importatorilor, la cari au sperat într'o stabilizae a preţurilor cel puţin la sfârşitul lunei Iunie a. c.

Reducerea volumului afacerilor în compartimentul lemnului, trebue atribuită mai mult factorilor psihologici, aşa că firmele importatoare încep să se convingă că nu mai au de aşteptat mult pentru a se aproviziona cu materialele necesare la preţuri şi mai mici decât cele cotate la începutul acestei luni.

Stocurile de materiale pe pieţele importatoare s'au redus atât de mult, încât nu mai fac posibile vânzările în specificaţii normale. Firmele importatoare, sunt nevoite a face angajamente mai mari, în vederea aprovizionării depozitelor lor cu materiale suficiente până la începutul anului 1939.

Orice nouă speculare, în aşteptarea reducerii preţurilor de cumpărare, face să se întârzie aprovizionarea din timp a depozitelor şi preţurile de prevenire CIF. vor suferi majorări simţitoare din cauza navlurilor cari vor fi influenţate favorabil de transporturile ce se vor intensifica chiar în preajma închiderei navigaţiei din Marea Baltică.

Desvoltarea comerţului internaţional al lemnului, este stimulată şi de ameliorarea tot mai vizibilă a mersului economiei mondiale înregistrată la bursele din Wallstreet (New-York) şi Londra în lunile Iulie şi August a. c.

Sezonul de toamnă al vânzărilor de lemnărie, promite să fie mai activ decât în prima jumătate a anului, în sensul că volumul vânzărilor să se mărească şi încheerile să se facă la preţuri ceva mai bune decât ultimele preţuri atinse în lunile Iunie—Iulie a. c.

Politica exportatorilor din Baltica.

La începutul anului, toate ţările din bazinul Mării Baltice, întrunite în conferinţa dela Varşovia a ETEC-ului după ce au examinat toate elementele conjucturale, au hotărît să menţină preţurile atinse în toamna anului trecut, mai ales că orice sacrificii în reducerea preţurilor n'ar fi putut provoca mărirea angajementelor, atât timp cât depozitele importatorilor erau congestionate cu mărfurile importate în anul precedent.

Se recomanda tuturor exportatorilor cât mai multă rezistenţă.

U. R. S. S.-ul, a înţeles să urmeze însă o politică a sa, care a dus la scăderea treptată a preţurilor.

Desvoltarea preţurilor pentru mărfurile ruseşti, începând cu prima listă, se poate vedea din cifrele de mai jos, privind lemnul roş de Arhanghel în dimensiunea uzuală pentru piaţa engleză (2,5"×7"):

lista	No. 1	12 Februarie	1938	£ 15.0.0
„	„ 2	8 Aprilie	„	£ 14.5.0
„	„ 3	4 Mai	„	£ 13.10.0
„	„ 4	28 Iunie	„	£ 12.15.0

Până la publicarea ultimei liste, U. R. S. S.-ul a plasat pe piaţa engleză numai 200.000 Stds., şi se scontează ca restul de 200.000 Stds. rezervaţi tot pentru această piaţă să fie plasaţi în cel mai scurt timp.

Exportatorii finlandezi şi suedezi nu forţează vânzările şi aşteaptă ca piaţa importatoare să absoarbă toată marfa rusească, pentru a mări imediat preţurile lor fob, cari şi astăzi sunt mai mari cu ½ £/Stds. faţă de listele ruseşti.

„Informations economiques" şi Buletinul lunar statistic „Exportations Européennes de bois" ce apar la Bruxelles, cred că preţurile lemnului de răşinoase trebue să încerce majorări simţitoare pe piaţa engleză, deoarece Canadienii au majorat preţurile lor cu 1—2 £/Stds., ca o consecinţă a cererilor mari ce vin din Statele Unite pentru executarea lucrărilor anunţate de Roosvelt, cât şi din cauza măririi navlurilor.

Se speră ca preţurile lemnului de răşinoase să se redreseze spre toamnă, după ce vor fi plasate partizele ruseşti (cca. 400.000 Stds. faţă 440.000 Stds exportaţi în anul 1937) pe piaţa engleză.

Exportul României în primul semestru 1938.

Piaţa internaţională a lemnului a suferit o depresiune mare în ce priveşte cantităţile şi preţurile. Produsă mai întâi pe piaţa londoneză, această depresiune a cuprins treptat toate ţările importatoare din Vestul Europei şi a determinat pe exportatori să reducă de mai multe ori preţurile lor de vânzare.

Această depresiune produsă pe piaţa nordică a lemnului european a influenţat într'o măsură redusă ţările exportatoare din Europa Centrală, cari şi-au plasat mărfurile lor mai mult în Germania şi Italia, unde cererile de lemnărie sunt mai mari decât în anul trecut.

In raport cu alte state, situaţia României este destul de bună.

Deşi situaţia generală a pieţii internaţionale a lemnului este mult inferioară faţă de anul trecut, exportul forestier al României a marcat în primele 7 luni din anul în curs o scădere numai de 19,6% faţă de perioada corespunzătoare în 1937, cifrându-se la 497.584 tone faţă de 612.229 tone în 1937.

In acest interval s'au exportat următoarele materiale lemnoase (exprimate în tone):

	1938	1937
cherestea	283.302	433.597
lemene de foc	85.835	57.875
lemn rotund pentru gatere	38.047	30.636
cioplitură	41.816	45.453
lemn pentru celuloză	19.268	2.299
lemn pentru mină	15.077	12.846
traverse	1.746	15.935
părţi de lăzi	8.728	13.712
doage	2.344	2.081
foi de placaj	865	166
lemn contraplacat	2.562	1.628
	497.584	616.229

A scăzut exportul cherestelei cu 35% şi s'a mărit exportul lemnelor de foc cu 50%

S'a mărit exportul lemnului de celuloză, care a fost în majoritate expediat în Germania şi Italia.

Debuşeurile lemnului românesc

Situaţia internă şi externă dela începutul anului, provocase o stare de nesiguranţă atât în rândurile exportatorilor cât şi ale importatorilor.

In lunile Ianuarie—Martie s'au exportat diferite partide de lemnărie în majoritate de către firmele mari, în timp ce micii exportatori aşteptau să vină cereri din Grecia, Syria, Palestina şi Egypt.

In acest interval s'au exportat cantităţi mari de lemnărie în Germania, Ungaria şi Italia.

Exportul nostru forestier a fost reluat într'o alură mai vie deabia din luna Mai, când s'au făcut mai multe angajamente pentru Orientul apropiat şi Turcia.

Principalele ţări cumpărătoare din România sunt următoarele:

Ungaria a importat 167.000 tone, adică 23,5% din totalul exportului forestier al României, din care 68.714 tone lemne de foc. Poziţia lemnului nostru pe piaţa ungurească s'a consolidat şi mai mult în urma Anschluss-ului. Preţurile de vânzare sunt aceleaşi ca şi în anul trecut.

Germania, un bun debuşeu pentru mărfurile de calitate bună, a importat dela noi 73.000 tone produse forestiere faţă de 43.099 tone în 1937 din care 11.338 tone sunt lemne de celuloză.

In ultimul timp au venit tot mai multe cereri din Germania pentru cherestea de răşinoase.

Italia a importat în primele luni cantităţi masive de cherestea şi lemn de celuloză pentru metropolă şi colonii.

Grecia, deşi nu mai cumpără lemnărie din Austria, continuă să importe însă din România cantităţi mici.

Egyptul, Syria şi **Palestina,** importă cantităţi mai mici de lemnărie din România. Pe aceste pieţe s'au plasat cantităţi mari de tei şi plop sub formă de buşteni şi la preţuri mai mari decât anul trecut.

Turcia, cu toate dificultăţile de plată, a angajat cantităţi mari de lemnărie, necesare în majoritate pentru construirea caselor în care se se vor instala emigranţii turci din România şi Yugoslavia.

Bulgaria, care în ultimii şase ani n'a importat din România nici un fel de lemnărie, promite să redevină un bun debuşeu al lemnului românesc. In anul curent se exportă în Bulgaria cca. 800.000 m.l. lemn de mină (cca. 650 vagoane) şi cca. 8.000 m³ cherestea de brad cl. III, IV şi V-a şi cioplitură de brad. Plata se va face în lei blocaţi proveniţi dela grădinarii bulgari ce au lucrat în România. Dacă se stabileşte o modalitate de plată lesnicioasă, s'ar putea plasa în Bulgaria până la 200.000 m³ lemnărie de răşinoase.

America de Sud (Brazilia şi Argentina), redevine vechiul debuşeu al lemnului românesc. In urma acordului încheiat cu Argentina, urmează ca în al doilea semestru să se livreze în această ţară până la 20.000 m³ cherestea de brad.

Exportul în celelalte ţări este destul de redus, în special pentru Franţa, unde am exportat numai 2.087 tone faţă de 6.426 tone exportate în aceeaşi perioadă din anul 1937.

In sezonul de toamnă se prevede o mărire a cererilor externe, în special în bazinul mediteranian. Situaţia lemnului românesc va continua să fie bună, mai ales că fabricele de cherestea nu dispun de stocuri mari de lemnărie.

Avem certitudinea că măsurile energice luate în acest an de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor prin Direcţiile Regimului Silvic şi a pădurilor particulare adminstrate de stat, pentru normalizarea exploatărilor forestiere, vor provoca:

— reducerea tăerilor în pădurile de răşinoase,

— mărirea exploatărilor şi industrializării lemnului de foioase, în special a lemnului de fag,

— cruţarea pădurilor de stejar, cari nu mai pot produce lemnul de lucru necesar nici pentru nevoile interne,

— consolidarea pieţii lemnului de răşinoase.

EXPORTUL DE LEMNĂRIE VIA MARE

Până în anul 1936, exportul forestier al României a fost efectuat jumătate cu vagoanele prin graniţele de Vest şi Nord şi jumătate cu vapoarele prin porturile Brăila, Galaţi, Reni şi Constanţa.

In anii 1936 şi 1937, date fiind cererile mari de lemnărie pentru Anglia, Germania şi America de Sud, exportul nostru forestier a suferit o deplasare spre graniţele de Vest şi Nord, prin punctele Orăşeni, Halmei, Curtici, Valea lui Mihai, etc., deplasare ce s'a făcut în detrimentul porturilor noastre maritime.

Orientarea exportului de lemnărie spre graniţele de Veşt şi Nord a fost determinată în mare măsură de lipsa vapoarelor suficiente pentru transporturile de lemnărie în Oceanul Atlantic şi de mărirea navlurilor peste orice limită, ceea ce au făcut nerentabile transporturile pe mare.

Anul acesta, când în primele şase luni Anglia n'a mai importat din România decât 17.105 tone faţă de 99.502 tone în 1937, în Statele Unite s'au livrat 11.192 tone faţă de 19.438 tone în 1937, iar în America de Sud 1.865 tone faţă de 5.055 tone în 1937, exportul prin graniţele de Vest şi Nord a scăzut simţitor.

Exportul prin porturile noastre maritime a fost diminuat într'o proporţie apreciabilă, datorită faptului că piaţa preţurilor la lemnărie s'a format proriu zis duă 18 Aprilie a. c.

Pentru a vedea cum a evoluat exportul de lemnărie via mare, dăm mai jos cantităţile de lemnărie exportate prin porturile dunărene şi Constanţa.

Exportul de lemnărie prin porturile dunărene.

După datele statistice ale Reprezentanţei C.A.P.S. Galaţi şi a Comisiei de Control a lemnului din Galaţi, s'au exportat prin porturile dunărene în primele şase luni din anii 1934—1938, următoarele cantităţi de lemnărie (în metri cubi):

	1934	1935	1936	1937	1938
Ianuarie	8.141	9.123	7.779	590	—
Februarie	349	—	2.595	—	1.382
Martie	11.401	3.546	3..612	10.672	4.626
Aprilie	34.442	42.123	21.524	25.048	22.596
Mai	80.311	59.197	51.229	46.553	32.762
Iunie	97.380	66.443	80.394	71,154	57.060
	242.024	180.432	167.133	163.528	118.424

Exportul forestier prin porturile dunărene, în anul curent, a suferit o scădere de 27% în raport cu exportul efectuat în anii 1936 şi 1937.

Pentru a analiza modul cum s'a desfăşurat acest export, dăm mai jos cantităţile de lemnărie exportate în primele şase luni prin porturile dunărene după ţările de destinaţie, comparativ cu anii 1934—1938 (în metri cubi):

	1934	1935	1936	1936	1938
Egypt	54.223	37.430	3.490	50.398	33.301
Syria	18.005	22.919	24.138	22.103	10.722
Palestina	42.882	21.115	6.149	7.158	2.650
Grecia	58.149	62.562	55.933	32.053	42.389
Cyprus	—	—	997	8.004	3.482
Anglia	—	—	10.419	14.785	5.600
Franţa	20.095	6.548	10.685	7.888	815
Africa de Nord	18.327	5.569	8.484	14.936	1.466
Italia	21.000	17.802	—	286	7.728
Spania	2.555	989	473	804	997
Ungaria	—	—	—	2.062	1.650
Austria	—	—	—	210	—
Bulgaria	—	—	—	—	4.250
Turcia	—	—	—	—	2.858
Diverse	6.788	5.498	19.365	1.922	516
	242.024	280.432	167.133	163.528	118.424

A scăzut exportul de lemnărie în ţările din Levant.

Grecia a importat cantităţi mai mari decât în anul trecut, în special pentru ţinutul Tesalonicului şi insulele din Arhipelagul Mării Egee.

S'au exportat in Franţa şi Africa de Nord numai 2.381 m^3 faţă de 22.824 m^3 exportaţi în anul 1937, adică 10%.

S'a mărit exportul în Italia, Spania şi Turcia.

S'au exportat în Bulgaria 4.250 m^2, ceea ce constitue un eveniment important pentru piaţa lemnului românesc.

In urma angajamentelor făcute pe pieţele din Orientul apropiat, se speră ca exportul de lemnărie prin porturile dunărene să se redreseze în a doua jumătate a anului.

Exportul de lemnărie prin Constanţa.

După datele statistice întocmite de Comisia de Control a lemnului din Constanţa, s'au exportat în primele şase luni din anii 1937 şi 1938 următoarele cantităţi de lemnărie (în metri cubi):

	1937	1938
Ianuarie	37.599	28.090
Februarie	34.083	28.194
Martie	31.593	24.382
Aprilie	11.554	17.932
Mai	13.604	10.849
Iunie	22.300	15.581
	150.733	125.028

Reducerea generală a exportului forestier a avut repercusiuni şi asupra exportului de lemnărie efectuat prin portul Constanţa, care a scăzut cu 17% faţă de exportul din anul treçut.

Pentru a stabili cauzele cari au determinat scăderea exportului de lemnărie prin portul Constanţa, dăm mai jos cantităţile exportate, pe ţări de destinaţie, în primul semestru din 1937 şi 1938 (în metri cubi):

	1937	1938
Egypt	22.580	11.030
Syria	9.398	16.109
Palestina	67.266	42.621
Grecia	13.397	12.012
Cyprus	6.627	4.841
Anglia	8.739	6.711
Franţa	3.730	2.728
Africa de Nord	7.147	43
Italia	1.413	12.457
Spania	—	304
Turcia	7.812	13.074
Germania	2.530	2.911
Olanda	94	187
	150.733	125.028

S'a redus exportul în Egypt şi Palestina la 53.651 m^3 faţă de 89.846 m^3 cât s'au exportat în anul trecut.

S'a majorat exportul in Syria, Turcia şi Olanda.

S'au livrat pentru Italia 12.457 m^3 faţă de 1.413 m^3 exportaţi în anul 1937.

Exportul forestier pe mare

Conexând cantităţile de lemnărie exportate prin porturile dunărene şi Constanţa, rezultă următoarele:

— Exportul forestier al României — via mare, — în primele șase luni din acest an, este de 243.432 m^3 față de 314.261 m^3 exportați în aceeași perioadă din anul trecut, încercând o scădere de 22%.

— S'a mărit exportul pentru Turcia, Italia și Bulgaria, cari redevin treptat vechile debușeuri ale lemnului românesc.

— Reducerea exportului în țările din Mediterana orientală, ca o consecință a stocurilor mari de lemnărie rămase din anul trecut, când s'au forțat transporturile pentru crearea rezervelor în cazul unei conflagrațiuni internaționale.

C R O N I C A

CONTRIBUŢII BIBLIOGRAFICE

Presa forestieră, pe luna Iunie 1938

Timpul, 1 Iunie: Badea Marinescu: parcuri frumoase,... parcuri uitate.

Universu, 2 Iunie: Declarări de păduri de protecţie (jud. Bihor); Contestaţii la lucrările de măsurătoare la CAPS şi PARID, făcute de Cadastru; Lămuriri pentru proprietarii de păduri; Lucrări cadastrale în întreaga ţară. Ingrijirea suprafeţelor împădurite; Consfătuirea C.I.B. la Praga.

Gazeta Sporturilor, 2 Iulie: Solitarul (rubrica Vânătoarei): Crescătoriile de fazani.

Prezentul, 3 Iulie: Impasul exportului de cherestea spre Egipt.

Argus, 3 Iunie: Aprovizionarea Capitalei cu lemne de foc; Inlocuirea lemnului cu gaze şi cărbuni.

Universul. 4 Iulie: Adunarea generală a Soc. „Progresul Silvic"

— Distrugerea ulmilor uscaţi. reglementarea vânzării păstrăvilor. Complectarea vacanţelor de brigadieri şi pădurari, la C.A.P.S.

Curentul, 4 Iunie: Al. G. Tutoveanu: Adunarea generală a Soc. „Progresul Silvic", şedinţa festivă.

Semnalul, 4 Iulie: O zi la pădurea Andronache, pentru recrearea Bucureştenilor.

Neamul Românesc, 4 Iunie: Delicte şi Contravenţii silvice pe 1937, la Ocolul Câmpulung-Bucovina. Rândul celor cari au devastat pădurile.

Timpul, 4 Iunie: Reprezentanţii silviculturii au examinat problemele forestiere actuale (Congresul Soc. „Progresul Silvic"); declaraţiile d-lui prof. G. Ionescu-Şişeşti.

România, 4 Iunie: Adunarea generală a Soc. „Progresul Silvic".

Gazeta Sporturilor, 4 Iunie: Rubrica Vânătoarei. Solitarul: răspuns unui vânător.

Curentul, 5 Iunie: Al. G. Tutoveanu: Breslaşii pădurii discută problemele forestiere: raportul susţinut şi creditul forestier.

Dreptotea, 5 Iunie: Vişoiau: Problemele economiei forestiere în discuţia ing. silvici: exploatarea pădurilor.

Prezentul, 5 Iunie: Ad. G-lă a Soc. „Progresul silvic", Necesitatea înfiinţării Institutului de credit forestier. Exploatarea şi refacerea pădurilor.

Universul, 5 Iunie: Ad. Soc. „Progresul silvic": ziua II-a dim. şi d. a. m. Exploatarea pădurilor. continuitate, raport susţinut; creditul forestier.

Neamul românesc: Devastarea pădurilor (art. fond).

România: Ad. G-lă a Soc. „Progresul silvic" Ziua II.

Universul, 6 Iunie: Ad. G-lă a Soc. „Progresul silvic" Ziua III. —

România, 6 Iunie: Idem. Moţiunile Soc. „Progresul silvic".

Dreptatea, 7 Iunie: Nevoia unui „Credit forestier", cum ar putea avea exploatarea pădurilor întreaga rentabilitate

Curentul, 7 Iunie, Al. G. T.: Inchiderea desbaterilor Congresului silvic, Moţiunea votată, Cuvântarea d-lui preşed. Drăcea.

Neamul Românesc, 7 Iunie: Fl. Stănescu-Gigher: Drama forestieră din Bucovina — (devastarea codrilor). Ad. G-lă a Soc. „Progresul silvic", Moţiunile.

Semnalul, 7 Iunie: Să deprindem lumea a cruţa lemnul; declaraţiile d-lui Ministru Siseşti.

Frontul, 7 Iunie: Dora: Capitalul jidovesc investit în exploatările de păduri trebue înfrânt. Continuitate, raport susţinut în exploatări şi credit forestier românesc.

Curentul, 8 Iunie: Art. fond Pamfil Şeicaru: Politica forestieră.

Porunca Vremii, 8 Iunie: I. P. Prundeni: Dela Tischler Mohr, la fraţii Grödel, pădurile româneşti pe mâna Iudei.

— Problema înfiinţării Creditului forestier.

— Tragedia forestieră din Bucovina; cum au pătruns jidanii. Vina politicianismului.

Prezentul, 8 Iunie: Chestiunea administrării Composesoratelor şi Comunităţilor de avere.

Semnalul, 8 Iulie: Urs. Se pregăteşte un nou regim pentru cheresteaua de export.

Porunca Vremii, 9 Iulie: I. P. Prundeni: dela Tischler Mohr la fraţii Grödel, drama forestieră şi politica de prevedere, alarma Corpului silvic.

Frontul, 10 Iulie: Eroismul din trecut şi suferinţele Moţilor. Otto Grödel distrugătorul pădurilor seculare din Munţii Apuseni.

Gazeta Sporturilor, 10 Iunie, rubrica vânătoarei: Solitarul. O mentalitate ce nu-şi are rostul.

Dreptatea, 11 Iunie: Mare export de cherestea.

Argus, 11 Iunie. H. Brauner: Cronica lemnului: relaţiile României cu Germania, Ungaria şi Orientul apropiat; oprirea exportului de stejar.

— Art. 8 din Constituţie e constituţional (starea indiviză a pădurilor aparţinând obştiilor persistă şi în caz de exploatare; recursul Soc. „Năvropul" bazat pe Art. 17 din Constituţie respins de Casaţie.

Neamul Românesc, 11 Iulie. Cum vom putea alunga din păduri pe exploatatorii evrei.

Frontul, 11 Iulie: Cum înţelege O. Grödel să-şi distrugă concurenţii; între „Arboria" şi Cooperativa „Munteana".

Curentul, 12 Iunie: Inventarierea proprietăţii forestiere.

Gazeta Sporturilor, 12 Iunie: Solitarul (rubrica vânătoarei): Delta Dunării şi informaţii vânătoreşti.

România, 12 Iunie: Prăpădul din pădurile comunale şi obşteşti ale Bucovinei.

Ordinea, 12 Iunie: Problema lemnelor de foc în Capitală, un plan de eftenire; C.A.P.S.-ul nu poate face faţă să îndestuleze piaţa.

Dreptatea, 12 Iunie: P. I.: Pădurile noastre.

Curentul, 13 Iunie: Vizita d-lui ministru Siseşti în jud. Dolj, comunele: Filiaşi, Floreşti şi Melineşti.

— Congresul brigadierilor silvici.

România, 13 Iunie: Cezar Petrescu (art. fond): Pădurile devastate. Contravenţiile silvice — marii exploatatori.

— Vizita d-lui ministru Ionescu-Siseşti la Craiova.

— Promovarea agriculturei, măsuri de proteguire a pădurilor.

Curentul, 14 Iunie: Al. G. Tutoveanu: Congresul brigadierilor silvici. Ziua I.

Gazeta Sporturilor, 14 Iunie: Solitarul (rubrica vânătoarei): Iepurele.

Timpul, 14 Iunie: „Timpul vânătorilor". Schimbarea permiselor de vânătoare şi port armă.

— Sporirea taxelor de vânătoare; bibliografie: tratatul de pescuit al d-lui Brătescu-Voineşti.

— „Kinegeticos" de Valerian Petrescu.

Argus, 15 Iunie: H. Brauner, Cronica lemnului, preţul lemnului de nord şi al celui rusesc.

— Situaţia pieţei forestiere europene — lemnăria, scăderile importului englez; Germania mare cumpărătoare cu toată bogăţia ei forestieră. Licitaţii: Casa pădurilor Statului — cherestea de Ierbuş.

Curentul, 15 Iunie: Doleanţele Corpului silvic inferior. Moţiuni şi un memoriu.

Frontul, 15 Iunie: Exploatatorul de păduri Soil Sadornic — din nou la pândă.

Viaţa Bărăganului, 15 Iunie: Ing Cezar Cristea. Ogor şi Codru.

Viitorul, 17 Iunie: Şcolile primare obligate să aibă pomi fructiferi şi pueţi forestieri — dispoziţia Ministerului Educaţiei Naţionale. „Straja Ţării" şi împăduririle. Programul de activitate al Min. agr. şi domenii.

Timpul, 17 Iunie: Măsuri pentru ieftenirea lemnelor de foc.

Prezentul, 17 Iunie: I. Comerţul mondial de lemne în mare scădere.

Semnalul, 17 Iunie: I. Ionescu: Mari cantităţi de cherestea destinate Argentinei.

Gazeta Sporturilor, 17 Iunie: Solitarul, rubrica vânătoarei: Inspectoratele de vânătoare.

Gazeta Sporturilor, 18 Iunie: Solitarul: Un zâmbet pentru un confrate.

Neamul Românesc, 18 Iunie: Speculatorii lemnelor de foc împiedică aprovizionările din vreme — Măsurile de luat împotriva lor.

România, 19 Iunie: Ing. Cezar Cristea: Se schimbă obrazul satelor şi al ţării noastre.

România, 20 Iunie: Ing. Cezar Cristea: Campania de împăduriri în jud. Tutova.

Curentul, 19 Iunie: Dron: Adunarea generală a vânătorilor din România, la Braşov, problema monopolizărei terenurilor de vânătoare şi protecţia caprelor negre.
Cum se acordă permisele de vânătoare.
Dela Asoc. brigadierilor silvici.

Gazeta Sporturilor, 19 Iunie: Solitarul: Educaţia vânătorească a maselor şi susţinătorii ei.

România, 19 Iunie: Ing. Cezar Cristea: Perdele de protecţie, — scut contra vânturilor şi secetei.

— Eliberarea nouilor permise de vânătoare, — lămuririle Ministerului de Interne.

Neamul Românesc, 21 Iulie: Cariul pădurilor noastre': Cooperativele forestiere şi străinii.

România, 22 Iunie M. C. Panaite: O bogăţie naturală ce se iroseşte: Stuful din Delta Dunării: combustibil şi pastă de celuloză. Ard pădurile. Revărsarea Dunării şi Siretului în jud. Brăila, inundă terenuri de cultură şi păşuni.

Prezentul, 22 Iunie: Reducerea tarifelor de transport pe calea ferată; exportul de lemn al Iugoslaviei; Cum va fi reorganizată Cooperaţia.

Argus, 22 Iunie: H. Brauner, Cronica lemnului; piaţa lemnului tare, exportul spre Orient; Rusia şi Iugoslavia.

— Aprovizionarea Capitalei cu lemne de foc, Propunerile Comisiei pentru eftenire.

Curentul, 23 Iunie: Legea pentru organizarea Colegiului inginerese.

Gazeta Sporturilor, 23 Iunie: Solitarul: (rubrica vânătoarei): Organizarea turismului vânătoresc.

România, 23 Iunie: M. C. Panaite: Stuful din Delta Dunării se poate transforma în celuloză.

Ordinea, 23 Iunie: Ing. I. Scutaru: Purificări necesare la Cooperativele forestiere şi pescăreşti.

Neamul Românesc, 23 Iunie: Scumpetea şi specula: C.A.P.S., trusturile şi lemnul Capitalei.

Timpul, 24 Iunie: Averile bisericeşti din Basarabia împărţite între Episcopiile Bălţi şi Ismail şi Mitropolia dela Chişinău.

Gazeta Sporturilor, 24 Iunie: Solitarul (rubrica vânătoarei): Prepeliţa.

Semnalul, 25 Iulie: Raul Gheorghiu: Praful, păstrăvul şi turismul. Aprovizionarea Capitalei cu lemne.

Excelsior, 25 Iulie: Cronica lemnului, tratativele comerciale şi exportul forestier (rom. şi in fr.).

Dreptatea, 25 Iunie: Lemnele de foc se vor scumpi, soluţii ce se cer rezolvate, transportul pe CFR., înfiinţarea Oficiului de vânzare.

Gazeta Sporturilor, 26 Iunie: Solitarul, rubrica vânătoarei: Infăptuiri silvice în vânătoare, graţie C.A.P.S.-ului şi Societăţii „A.V.I.S.".

Prezentul, 27 Iunie: I. Sn.: Perspectivele comerţului de lemne cu Ungaria. Oficiul pentru comerţul exterior.

Curentul, 27 Iunie: Al. G. Tutov.: Sărbătorirea silvicultorului pensionar Gh. Nicolau. Procesul fraudelor dela C.A.P.S. (Ovidiu Cratero).

Gazeta Sporturilor, 27 Iunie: Rubrica vânătoarei: informaţii vânătoreşti.

Curentul, 28 Iunie: Terenurile de vânătoare comunale se vor arenda de Minister, Serv. vânătoarei.

Gazeta Sporturilor, 28 Iunie (rubrica vânătoarei) Solitarul: Câinele de vânătoare.

România, 29 Iunie: Măsuri pentru protecţia vânatului şi a pădurilor (dispoziţiile C.A.P.S.).

Curentul, 29 Iunie: Infăptuiri silvice în domeniul vânătoarei.

Frontul, 29 Iunie: V. Dora: Aprovizionarea Capitalei cu lemne, fără afacerişti şi gratuităţi.

— De ce a rămas CA.P.S.-ul fără lemne ?

— C. Cr.: Mai multe păduri vor purta denumirea de „Monumente vii".

Gazeta Sporturilor, 29 Iunie: Solitarul (rubrica vânătoarei): Mistreţul şi păunul.

— O frumoasă manifestaţie vânătorească.

Dreptatea, 29 Iunie: Sfaturi pentru agricultori — treburile şi nevoile pădurii.

Lumea Românească, 30 Iunie: Noui proecte decrete-legi: Modificarea legii vânătoarei şi a pescuitului în apele de munte.

Timpul 30 Iunie: Dr. N. Lupu: Lipsuri. Să refacem marile păduri din trecut şi iazurile, pentru a scăpa ţărănimea de: foame, pelagră şi ftizie.

INFORMAŢIUNI

In fiecare toamnă, cel puţin în timpul din urmă, problema lemnelor de foc se pune sub diferite aspecte. Publicul consumator se plânge de preţuri ridicate şi de o oarecare lipsă pe piaţă, autorităţile publice au dificultăţi cu aprovizionarea în general şi apoi în special cu recepţia calitativă şi cantitativă, depozitarii susţin că şi aşa la preţurile de vânzare, nu rămân cu un câştig mulţumitor, însfârşit, autorităţile forestiere şi exploatatorii de păduri, au şi ei dificultăţi cu lemnele de foc: nu le pot tăia la timp, căci n'au sumele necesare, nu le pot transporta la vreme pentru aceleaşi cauze, — transportul este prea scump, lemnul se împuţinează în păduri, publicul este prea exigent, când ar trebui să meargă la foc numai materialul de rea calitate, etc.

In această mulţime de plângeri, de puncte de vedere diferite, chiar contrarii uneori, trebue cu timpul să se facă lumină. Dela silvicultori, în tot cazul, trebue să afle şi publicul în ce măsură şi cât mai poate conta pe o aprovizionare generalizată cu lemnele de foc, întrucât Capsul şi Cooperaţia pot contribui la rezolvarea problemei, în ce măsură trebue schimbat sistemul nostru de încălzire, etc.

Aşteptăm dela colaboratorii noştri, ale căror articole le vom publica în luna Noembrie, oarecare lumină în această complicată problemă.

Societatea „Progresul Silvic" a primit din partea Mareşalatului Curţii Regale următoarea telegramă: „Majestatea Sa Regele mă însărcinează a vă transmite Inalte mulţumiri pentru coroana de flori depusă la catafalcul Augustei Defuncte".

— D-l Prof. M. Drăcea, preşedintele Soc. „Progresul Silvic" şi Secretar General al Ministerului de Agricultură şi Domenii, a fost delegat să reprezinte ţara noastră la congresul internaţional de tehnologie şi utilizarea lemnului care a avut loc la Bruxelles în cursul lunei Septembrie.

Cu prilejul acestei călătorii în străinătate, D-sa va mai vizita laboratoriile de tehnologia lemnului de la Eberswalde (Germania), Paris şi Princess Risborough (Londra).

— D-nii Ingineri silvici Anastase Nedelcovici, Ion Moldovan, Alex. Popescu şi C. Bunescu, din Administraţia Casei Pădurilor Statului,

au fost decoraţi cu „Meritul Agricol", în grad de „Cavaler".

Deasemenea s'a mai conferit acest ordin, în aceleaşi grad. d-lui Ing. I. Comanici fost preşedinte al Consiliului Tehnic al pădurilor şi d-lui Dem. Grozescu directorul Direcţiei Ameliorărilor şi pădurilor administrate de Stat.

— D-l Ing Consilier silvic I. Comanici Preşedintele Consiliului Tehnic al Pădurilor a fost pus în retragere din oficiu pentru a-şi aranja drepturile la pensie, pe ziua de 1 Septembrie a. c.

— Societatea „Progresul silvic" a mai primit următoarele două cereri de înscriere: Ing. O. L. Georgescu (Jn. 634 din 15.VII. a. c.) şi Ing. N. T. Vintilescu (Jn. 635 din 15.VII a. c.).

— In cursul lunei August, inginerul silvic O. Farski de la Institutul de cercetări silvice din Brno (Cehoslovacia) a făcut o călătorie de studii forestiere în ţara noastră. Tot timpul, d-sa a fost însoţit de ingineri silvici dela I.C.E.F. şi Caps.

— Deasemenea, în cursul aceleaşi luni, am mai fost vizitaţi şi de d-l Bergogne, ofiţer de ape şi păduri în Franţa.

— In urma organizării ţării pe ţinuturi, inspectoratele de Regim Silvic dela Focşani şi Braşov îşi vor muta reşedinţele la Galaţi şi Alba Iulia.

Prin Decretul Regal No. 2519/938 publicat în Mon. Of. 196/938 s'a aprobat rectificarea numelui d-lui Pavel Casianov inginer şef silvic, în cel de Pavel Casian, care a fost înstrăinat în decursul vremii.

— La 9 Octombrie a. c. se va face târnosirea capelei ortodoxe din cuprinsul Şcoalei de brigadieri silvici dela Gurghiu (Mureş), de către P. S. S. Nicolae Colan Episcopul Vadului, Clujului şi Feleacului şi Ministru al Cultelor şi Artelor.

— Caietul de sarcini pentru executarea lucrărilor tehnice în vederea aplicării legilor de reformă agrară şi a legii pentru organizarea cadastrului financiar, a apărut în Mon. Of. No. 183 din 10 August a. c.

— Ministerul de Agricultură şi Domenii prin Serv. Vânătoarei a instituit premii de câte 330 lei pentru fiecare lup împuşcat, prins sau otrăvit. Premiul se dă numai acelora cari prezintă autorităţilor locale pielea în stare proaspătă sau crudă. Plata se face direct de Minister prin mandat poştal.

— Erată: La articolul d-lor V. Ivăncianu şi V. Negulescu intitulat: „Inclavele în pădurile Statului" publicat în Nr. 4/938 al acestei reviste, s'au strecurat următoarele greşeli: La pag. 404, rând. 3, să se citească incomodat în loc de încomod; la rândul 14, următoarele cuvinte: „gime, în folosul embaticarilor, pământul folosit cu titlu de arendă", să fie înlocuite cu „cari deţineau diverse terenuri pe domeniile sale cu titlu de arendă"; la rândul 18, în loc de dată, se va citi rată. La pag. 406, rândul 4, cuvintele proprietăţile Statului, vor fi urmate de următoarele: „după războiu, — uneori ascunse sau distruse chiar de"; la rândul 31, cuvântul material se va înlocui cu imaterial.

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi că, Regia Autonomă a Intreprinderilor Miniere şi Metalurgice ale Statului din Ardeal (R.I.M.M.A) cu sediul la Bucureşti, Str. Bursei Nr. 5, are nevoie de următorul personal silvic, de preferinţă dintre începători, pentru exploatările forestiere pendinte de Uzinele Hunedoara şi anume :

1 inginer silvic
2 conductori silvici
3 brigadieri silvici.

Doritorii se vor adresa Direcţiunii Technice R.I.M.M.A. în orice zi de lucru între orele 12—13½ şi 17—19.

RECENZII

Salvador A. Brădeanu: Către o nouă legislaţiune funciară.
1938. Tipogr. Viaţa Liberă, Str. Gutemberg 19, Bucureşti, 272 pagini, 150 lei.

Autorul, referend la Consiliul Legislativ, delegat cu conducerea lucrărilor de Carte Funduară, a fost unul din autorii legii care reglementează funcţiunea cărţilor funduare la noi.

Cunoscător al problemei, d-l Brădeanu expune în lucrarea pe care o prezentăm cetitorilor în rândurile de faţă, cum se prezintă şi cum trebue să se puie problema Cărţilor Funduare, învederând în deosebi aspectele ei de ordin tehnic.

In capitolul: „Curentele economice, sociale şi opera de legiferare" se caută a se arăta că marea operă a improprietăririi ţăranilor la noi, începută în anul 1864 şi culminând cu legile de reformă agrară de după războiul cel mare, nu a fost urmată — aşa cum se cerea — de o organizare menită „a o consolida şi a o valorifica". Această operă de completare ar fi fost introducerea pe tot cuprinsul ţării a instituţiei cărţilor funciare, care ar fi dat siguranţa tranzacţiilor imobiliare şi operilor de credit, şi mai ales ar fi permis Statului „asigurarea eficacităţii unei politici agrare tinzând la consolidarea şi întărirea păturii rurale": păstrarea în stăpânirea păturilor rurale a pământurilor provenite din împroprietărire, oprirea reconstituirii marei proprietăţi agrare, împiedicarea fărămiţării proprietăţii agricole rurale sub 2 ha.

In locul acestei politici agrare sănătoase, „legile de reformă agrară, pe lângă că învederează lipsa de organizare şi de prevedere, au fost realizate şi în condiţiuni defectuoase". S'a făcut, spune autorul, o politică de miopie agrară.

Astfel, această mare operă oferea unicul prilej de a proceda la o reglementare completă a proprietăţii, făcându-se, odată cu inventarierea tuturor imobilelor printr'o măsurătoare generală, lucrările de cadastrare, comasare şi îmbunătăţire funciară. In schimb s'a făcut o măsurătoare parţială „de o valoare ştiinţifică redusă", fiind în acelaşi timp şi foarte costisitoare. Această măsurătoare nu poate servi, spune autorul, nici măcar drept îndreptar pentru a controla „proporţiile ce îmbracă la noi fenomenul de concentrare sau de fărămiţire a proprietăţii, ca nefiind ţinută la zi".

Rezultatele acestei politici de miopie sunt: lipsa de credit, lipsa de inventar agricol şi o excesivă fărămiţare a proprietăţii, ce ameninţă

cu „prăbuşirea“ pătura noastră rurală, care în curând „nu va mai avea nici întinderea de pământ necesară satisfacerii nevoilor, nici posibilitatea de a-şi procura hrana necesară prin alte îndeletniciri.

In capitolul următor, autorul arată importanţa introducerii cărţilor funciare pentru consolidarea proprietăţii rurale.

Grija de organizarea şi întărirea păturii rurale se poate vedea în toate legiuirile noastre agrare începând cu anul 1864 şi sfârşind cu 1920. Autorul arată că fiecare legiuire avea în vedere împiedicarea fărămiţirii lotului ţărănesc, la început sub 5 ha, mai târziu 2 ha. Autorul analizează apoi dispoziţiunile privitoare la transmiterea şi ipotecarea proprietăţii agricole rurale provenite dela Stat şi prin Stat şi cele privitoare la îndrumarea, disciplinarea şi raţionalizarea muncii pământului, aflate în legea privitoare la „organizarea şi încurajarea agriculturii“ din 1937.

Autorul arată superioritatea Cărţilor funduare faţă de registrele de transcripţiuni şi inscripţiuni.

In ce priveşte transmiterea şi ipotecarea proprietăţii, sistemul registrelor de transcripţiuni şi inscripţiuni utilizat în Vechiul Regat şi Basarabia, are un caracter represiv, pe când sistemul cărţilor funduare, utilizat în Transilvania şi Bucovina, are un caracter preventiv. Cărţile Funduare împiedică desăvârşirea unor operaţiuni juridice nevalabile, pe când sistemul registrelor de transcripţiuni şi inscripţiuni anulează tot şirul de acte ce s'ar fi întemeiat — fără să se ştie — pe acte viciate.

Când e vorba de împiedicarea formării marii proprietăţi, sistemul registrelor de transcripţiuni nu ne poate oferi nici-o posibilitate pentru a urmări această problemă. Cu totul altfel se prezintă Cartea Funduară.

In ce priveşte împiedicarea fărămiţirii proprietăţii, intenţiunile legiuitorului nu pot fi realizate decât prin cadastrare şi Carte Funduară.

Odată cadastrarea făcută şi Cărţile funduare întocmite, se poate realiza uşor şi celălalt deziderat al organizării raţionale: comasarea, căci aceasta cere în prealabil lista exactă a proprietarilor de terenuri ce urmează a fi comasate, întinderea acestor terenuri şi valoarea lor, date ce sunt oferite de Cadastru şi Cartea funduară.

In capitolul III, se arată cum se prezintă problema introducerii cărţilor funduare în lumina datelor tehnice.

Autorul face în prealabil un istoric al legiferării la noi în materie de Cărţi funduare şi activitatea de început, desfăşurată în câteva circumscripţii judecătoreşti din judeţul Ilfov. In acest judeţ s'au lucrat 78 teritorii cadastrale în suprafaţă totală de 160.426 ha, corespunzând cu teritoriile a 54 comune.

In afară de aceasta se arată şi situaţia din restul ţării:

Astfel, lucrări de reformă agrară s'a măsurat o suprafaţă de 11 milioane ha din care 7 milioane au fost parcelate şi atribuite prin împroprietărire ţăranilor. Aceste lucrări însă „nu corespund cerinţelor unui cadastru ştiinţific, deşi pe alocuri costul măsurătorii a întrecut chiar valoarea pământului măsurat“. A mai rămas să se facă, în

executarea reformei agrare: a) măsurătaoarea a 1964 moşii cu o suprafaţă de 180.739 ha; din acestea, 606 moşii cu o suprafaţă de 155.739 ha sunt sortite a fi date ca islazuri comunale; b) Aplicarea liniei de defalcare pe teren la 3600 moşii. Pentru terminarea acestor lucrări se cere o sumă totală de 50 milioane lei.

In Cadrilater, s'au executat lucrări complete de cadastrare pe 91.631 ha; în plus alte 747.900 ha unde nu s'au măsurat intravilanele.

Ia Basarabia de Sud s'au făcut măsurători complete de cadastrare, mai puţin intravilanele, pe o suprafaţă de 31.596 ha.

Bucovina este provincia unde a existat cadastrul tehnic cel mai complet, care a ţinut în evidenţă toate schimbările ivite în cuprinsul material al parcelelor. Din nefericire — spune autorul — în timpul războiului, un număr apreciabil de registre funciare au fost distruse (circa 49.000), iar dela unire încoace s'a neglijat serviciul evidenţei cadastrale.

Transilvania a avut şi are instituţia Cărţii Funduare, dar dintre toate provinciile fostului imperiu Austro-Ungar, era cea mai neglijată. Din suprafaţa ei de 9.521.000 ha, numai 5.002.000 ha (adică 53%) posedă planuri întocmite pe bază de măsurătoare şi anume:

a) 1.588.000 ha cu planuri cadastrale la care se ţine evidenţa tehnică;

b) 1.473.000 ha cu planuri cadastrale;

c) 618.000 ha cu planuri de comasare veche;

d) 933.000 ha cu planuri de comasare nouă;

e) 330.000 ha cu planuri făcute în urma segregărilor (ieşirilor din indiviziune).

De remarcat faptul că totalizând cifrele de sub literile a—e nu obţinem 5.002.00, ci cu 60.000 ha mai puţin.

Pentru rest: 3.963.000 ha (adică 41%) nu posedă decât hărţi concretuale (schiţe făcute din ochiu, fără măsurătoare); iar 556.000 (6%) n'are nici atât.

Ce urmează să se facă.

A. Din suprafaţa totală a ţării de 29.902.400 ha, 18.087.700 ha sunt în Vechiul Regat şi Basarabia, iar restul de 10.912.300 ha în Transilvania şi Bucovina.

Şi aici semnalăm că totalizarea cifrelor parţiale nu ne dă totalul de 29.902.400 ha.

Deci în Vechiul Regat şi Basarabia, urmează să se întocmească lucrări de Cărţi Funduare pe 18 mil. 87.700 ha. Din această suprafaţă s'au executat până acum măsurători pe următoarele suprafeţe:

7.634.215 ha lucrări de reformă agrară.

1.031.553 ha lucrări de cadastrare.

Cum în lucrările cadastrale se înglobează şi lucrările de reformă agrară executate în jud. Ilfov, pentru a nu fi socotit aceeaşi suprafaţă de două ori, autorul socoteşte 9.528.000 ha suprafaţa teritoriului nemăsurat.

Deşi lucrările de cadastrare din Ilfov au costat 300 lei la ha, având în vedere anumite îmbunătăţiri ale metodei de lucru: măsurarea viitoare a distanţelor cu mira, se presupune că preţul la ha ar putea scădea în acest caz la 120 lei. In felul acesta măsurătoarea celor 9.528.000 ha ar costa 1.143.360.000 lei.

Autorul face oarecari rezerve şi în ce priveşte celelalte 8.559.700 ha măsurate.

Astfel:

Măsurătorile de reformă agrară (7.527.647 ha) sunt defectuoase, încât „ele nu pot servi decât drept material informativ". Aşa de pildă, în lucrările de cadastrare executate în Ilfov, a trebuit să se măsoare din nou capetele de tarlale atât la partea parcelată, cât şi la partea rămasă proprietarului.

Socotind că lucrările de reambulare se plătesc numai pe jumătate, adică cu 60 lei ha, această operaţiune va costa 451.658.820 lei.

Numai cele 1.031.553 ha măsurate după toate cerinţele cadastrului pot fi imediat folosite la întocmirea Cărţilor Funduare

In Transilvania, trebue—aşa cum s'a arătat mai sus — să se facă planuri cadastrale pentru 4.519.000 ha. Având însă în vedere că o parte din această suprafaţă cuprinde Carpaţii, pentru cari — autorul zice — nu se vor face prea mai cheltueli de măsurătoare, şi că pentru altă parte s'au făcut deja lucrări de reformă agrară, se socoteşte că numai 2.655.200 ha vor necesita noui măsurători. Deci pentru 2.655.200 ha va trebui 318.624.000 lei (socotite cu 120 lei ha), iar pentru aproximativ 1.000.000 ha numai 60 milioane lei (socotit cu 60 lei ha) necesitate de reambularea lor. Rezultă că în total pentru Transilvania va necesita 378.624.000 lei. Pentru restul teritoriului transilvănean: 3.061.000 ha care posedă planuri cadastrale (din care 1.588.000 sunt ţinute la zi), şi 1.941.000 ha (numai cu planuri de comasare şi segregare), se mai socoteşte 250.100.000 lei necesari pentru lucrările de reambulare (socotite cu 50 lei ha).

In Bucovina, lucrările de reambulare vor necesita pentru cele 1.391.000 ha, 69.550.000 lei.

In total deci, lucrările de cadastrare şi de reambulare vor necesita un fond de 2.293.322.820 lei, la care s'ar mai adăoga:

a) Cheltuelile de triangulaţie de ordin superior (circa 10 lei de ha);
b) Costul lucrărilor de întocmirea Cărţilor funduare (12 lei de ha).

B. — Rapiditatea executării lucrărilor depinde de numărul tehnicienilor existenţi pentru executarea lor şi de mijloacele financiare ce se pun la dispoziţie.

Ca tehnicieni, se dispuse azi de 300 echipe de liber profesionişti, utilizaţi cu cele mai moderne aparate şi cu ajutoare bine pregătite.

O echipă poate lucra pe teren şi la birou, într'un an, 3500 ha.

Deci cu actualul personal, întreaga lucrare de cadastrare pentru cele 9.528.000 ha ar necesita 9—10 ani în Basarabia şi Vechiul Regat; iar reambulările din aceleaşi provincii 3—4 ani.

In afară de liber profesioniştii amintiţi ma sus, Direcţia Cadastrului din Min. de Agr. şi Dom. mai dispune de 46 funcţionari tehnici superiori şi de 86 funcţionari tehnici de execuţie. Cei superiori ar controla şi recepţiona lucrările executate, iar cei de execuţie ar putea seconda Comisiunile de Carte Funduară la cercetările si lucrările ce au de făcut.

Ca fonduri. Potrivit art. 70 din legea Cadastrului, în urma aplicării unor taxe, s'ar putea încasa anual circa 141.621.846 lei. De fapt însă aceste taxe nu se încasează. Din a-

ceastă cauză nu s'au executat lucrări decât din fondurile bugetare. Acestea însă au fost totdeauna infinit de mici. Spre pildă: In anul 1938/39 s'a prevăzut 19.000.000 lei, cari potrivit unei decizii s'au afectat toţi pentru lucrări de reformă agrară. Deci nu se va putea face nici-o lucrare de cadastrare.

Trebue deci să se găsească fondurile necesare. Numai aşa se va putea purcede la executarea unor lucrări de cea mai mare importanţă pentru ţara noastră.

C. — Autorul arată apoi că lucrările viitoare să nu se mai facă disparat, ci pe regiuni compacte. Propune deci să se termine mai întâiu lucrările începute în judeţul Ilfov. Apoi să se înceapă în regiunea petroliferă, iar de acolo să se treacă în Dobrogea Nouă şi Basarabia de Sud unde ar urma să se termine lucrările de cadastrare în părţile unde nu au fost măsurate intravilanele. Toate aceste lucrări s'ar putea termina într'un an sau un an şi jumătate. S'ar trece apoi la terminarea judeţelor Prahova, Dâmboviţa şi Buzău, după care ar urma celelalte judeţe potrivit programului anual alcătuit de Ministerul de Agricultură şi Domenii.

D. — Lucrările de întocmirea Cărţilor Funduare depind de amploarea celor de cadastrare. Autorul arată cum trebue să se organizeze şi aceste lucrări. Trebue să se ţină seama că o comisiune nu poate lucra anual mai mult de 3—4 comune. Se preconizează înfiinţarea unei şcoli pregătitoare de carte funduară, unde să se formeze elementele necesare administraţiei Cărţilor Funduare în spiritul nouei legislaţii funciare.

D-l Brădeanu publică apoi raportul Consiliului Legislativ privitor la proiectul de lege pentru unificarea dispoziţiunilor privitoare la Cărţile funciare. Acest raport cuprinde 47 pagini.

Un capitol special al cărţii este consacrat problemei Comasării proprietăţii agricole (20 pag.)

Autorul a înfăţişat problema comasării scoţând în relief aspectele ei de ordin tehnic, juridic şi financiar. Nu a scăpat din vedere atunci când a expus dificultăţile mari ce se pun în calea realizării acestei mari opere, pe aceea de ordin psihologic: Fiecare crede că bucata lui de pământ este mai bună decât a vecinului şi nu ar schimba-o cu prea multă uşurinţă. Deaceea, în această privinţă, se cere o acţiune de educare a populaţiei noastre rurale.

Autorul arată că Comasarea trebue să urmeze lucrărilor de Cadastru, Carte Funciară, Credit Agricol.

Partea II-a a lucrării cuprinde, în 140 pagini, legile şi regulamentele astăzi în vigoare în materie de carte funciară, precum şi instrucţiunile ministeriale date pentru executarea lucrărilor de Carte funciară.

Lucrarea este utilă din multe puncte de vedere. Privită chiar numai dintr'un singur punct de vedere — acela al luminării celor mulţi asupra însemnătăţii problemei şi asupra stadiului în care se găseşte Ţara Românească atunci când este vorba de Cadastru şi Carte Funduară — utilitatea lucrării apare tot aşa de mare.

At. Haralamb

V. CHIPER, AUREL TĂLĂȘESCU și ȘT. DUMITRIU: Exploatarea rațională a pășunilor. 1935, Tipogr. „Graiul Românesc", București, vol. I, 224 pag., 100 lei.

Autorii, toți din specialitatea agriculturii, au sortit această carte tuturor celor chemați „să administreze și să îmbunătățească pășunile comunale și cele obștești".

Dintr'un început trebue precizat că lucrarea nu se ocupă numai de pășunile privite în sensul îngust al cuvântului, adică numai de cele naturale. Autorii având ca țintă finală procurarea unei hrane abundente vitelor țării noastre, mai îmbrățișează problema pășunilor artificiale și pe aceea a fânețelor — naturale și artificiale.

In primul capitol (9 pagini) se tratează despre pășunile naturale. Ce ierburi intră în compoziția lor, cum le putem îmbunătăți și ce lucrări de întreținere necesită.

Capitolul II se referă la pășunile artificiale (9 pg.). Ce este o pășune artificială, cum se înființează, ce amestecuri de ierburi trebuesc folosite pentru a realiza o pășune bună.

Fânețele și fânul formează următoarele 2 capitole (23 pag.). Se disting: fânețele naturale și cele artificiale. Ierburile ce le compun. Ingrijirea ce trebue să li se dea. Când se coseste fânul și cum se păstrează.

Plantele furajere anuale de toamnă constitue capitolul V (11 pagini). Aici se tratează despre: mazărea furajeră de toamnă, măzărichea de Panonia, măzărichea păroasă, măzărichea pleșuvă, orzul furajer de toamnă, secara furajeră, borceagul de toamnă.

Capitolul VI este rezervat plantelor furajere anuale de primăvară (25 pg.) care sunt: mazărea furajeră, măzărichea de primăvară, măzărichea de Panonia, iarba de Sudan, porumbul de nutreț, orzul și ovăzul furajer, măturile, sorgul zaharat, gaoleanul, trifoiul roșu, dughia.

Dintre acestea, autorii insistă în mod cu totul deosebit asupra ierbii de Sudan (12 pg.), care este sortită să ofere agricultorilor din câmpia uscată a țării noastre, un furaj hrănitor și abundent. Datorită bogatei și puternicei ei înrădăcinări, Iarba de Sudan rezistă secetelor din câmpia noastră. In regiunile unde precipitațiunile sunt sub 400 mm. anual, întrece în producție orice altă plantă. Din punct de vedere al substanțelor hrănitoare, ea conține multă proteină. Ea produce 8000—15.000 kg fân la ha, în 4 coase.

Pământurile preferate sunt cele argiloase sau argilo-nisipoase. Autorii fac însă mențiunea ca atunci când este cu putință a cultiva lucerna sau trifoiurile, nu trebue să stăm la îndoială să le preferăm pe acestea, fiindu-i superioare.

Plantele vivace de nutreț ocupă la rându-le un capitol important (32 pag). Aici are primul lor lucerna, căreia i se acordă o atenție cu totul specială. Dă o cantitate mare de nutreț (3000—10.000 kg pe an și ha), foarte hrănitor, cosindu-se de 2—3 și chiar 4 ori pe an. Lucernierele sunt însă greu de realizat în regiunile de secetă. Durează 4—5 ani. Restul capitolului

tratează despre: trifoiuri, sparcetă (Onobrychis), vătămătoarea (Anthyllis vulneraria L.), sulfina (Melilotus), ghizdeiul (Lotus corniculatus L.).

In afară de ceea ce s'a tratat despre lucernă în capitolul VII, datorită importanţii şi locului pe care ar trebui să-l ocupe ea la hrănirea vitelor în regiunile secetoase ,autorii ii consacră un capitol întreg (18 pag.), arătându-se cum se face cultura ei.

Nu s'a uitat să se spună ceva (Cap. IX) şi despre duşmanii cei mai temuţi ai lucernei şi trifoiului: cuscuta (Cuscuta europaea L. şi C. trifolii Bab.), gramineele, lupoaica (Orobanche), omida rusească (Phlyctaenodes sticticalis L.), gândacul roşu (Phytodecta rufipes), (9 pag.).

Capitolul X (15 pag.) se ocupă de rădăcinile furajere, adică de sfecla de nutreţ (Beta vulgaris L.), napii porceşti (Helianthus tuberosus L.) şi cartoful (Solanum tuberosum L.).

Penultimul capitol tratează despre: principalele plante de nutreţ care se găseşte pe păşunile şi fâneţele noastre (32 pag.). Se citează: golomăţul .Dactylis glomerata L.), Poa prataensis L., pirul gros (Cynodon dactylon Rich.), iarba oilor (Festuca ovina L.), păişul roşu (Festuca rubra L.), obsiga (Bromus inermis Leyss.), iarba vântului (Agrostis stolonifera L.), şi alte 20 plante.

Insfârşit, în ultimul capitol (XII), se dau câteva reguli despre felul cum trebue efectuat păşunatul islazurilor şi despre îngrijirile ce urmează să li se dea (10 pag.).

In general privită lucrarea, credem că autorii ei au isbutit să-şi atingă scopul propus, acela de a fi folositori gospodarilor. Cei pe care-i interesează această problemă -- şi ar trebui ca aceştia să fie cât mai mulţi — pot găsi în adevăr în lucrarea de faţă suficiente învăţăminte folositoare de pus imediat în practică.

Pe cât le-a fost cu putinţă, autorii au dat şi fotografiile unora din plantele care au format ţinta preocupărilor lor.

Lucrarea are însă şi scăderi. Astfel, numirile latineşti cari însoţesc numele plantelor apar cu foarte multe greşeli şi uneori lipsite de autorii lor. De asemenea, cartea suferă din lipsa unei table de materii. Apoi, atunci când se dau reţete de amestecuri de ierburi pentru creiarea de fâneţe şi păşuni artificiale, se folosesc — este drept, sub titlu de „curiozitate“ — datele autorilor străini. Nu facem din aceasta o culpă, dar de aici se poate vedea sărăcia cercetărilor noastre în această direcţie.

T. H. Crivăţ

REVISTA REVISTELOR

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 7/1938.

V. Wauthoz:

Excursiunea Soc Centrale forestiere din Belgia pe domeniile Assenois, Mellier şi în pădurea Anlier. (14 pag.).

Urmarea unui articol început în precedentul număr.

Va urma.

G. Delevoy:

Răşinoasele (13 pag.).

Observaţiuni asupra încercărilor cu răşinoase pe câmpul de experienţe dela Belle-Étoile (pădurea Soignes).

F. Schmitz:

In legătură cu planul de lăsarea rezervelor în crâng compus (2 pag.).

Răspuns la articolul publicat de d-l L. Pardé în aceeaşi revistă.

* * *

Dispariţia Ailantului (5 pg.).

At. Har.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 11, I Iunie 1938.

Ernest Rohmeder.

Versuch mit einem Schutzmittel gegen Buchenstocken.

Incercare cu un mijloc de protejare contra răscoacerei lemnului de fag.

Se ştie că lemnul de fag nu poate să fie păstrat după tăiere fie în pădure fie în depozit fără ca dela un timp să înceapă a putrezi. Folosindu-se un preparat nou, s'au uns capetele buşteanului de fag şi locul rămas de pe urma tăerii crăcilor, lăsându-se în stea aproape doi ani în pădure. După doi ani, buşteni astfel unşi au fost tăiaţi în fierăstrău. S'a găsit că ciupercile nu pătrunseseră mai adânc de 30 cm dela capătul buşteanului.

W. Hohenadl.

Holzmessung und forstliche Forschung.

Cubarea lemnului şi cercetarea forestieră.

(Articolul urmează).

Dr. Heinrich Härdtl.

Die Formbildende Wirkung der Eigenlast von Stamm und Zweigen bei einem Nadelbaum.

Acţiunea greutăţii proprii a trunchiului şi ramurilor unui conifer asupra formei arborelui.

(Articolul urmează).

Caietul 12, 15 Iunie 1938.

Rudolf Hoffmann.

Untersuchungen über das Wachstum der Pappelheister.

Cercetări asupra creşterei butaşilor de plop.

(Articolul urmează).

Witzgall.

Zur Plenterwaldfrage.

In legătură cu chestiunea pădurei grădinărite.

Anul trecut a apărut lucrarea lui Walter Ammon, despre principiul grădinăritului în economia forestieră elveţiană. Articolul de faţă se ocupă cu analizarea acestei lucrări căutând să scoată cât mai mult în evidenţă importanţa grădinăritului pentru silvicultură.

Goetz.

Eignet sich die Sudetenlärche für den Bayerischen Wald.

Este proprie laricea de sudeţi pentru pădurea bavareză?

La această întrebare, autorul răspunde că se poate cultiva cu succes laricea de Sudeţi în Pădurea bavareză, dar, numai până la altitudinea maximă de 600 m. Peste această altitudine trebuie să se folosească laricea din Tirol.

Hohenadl.

Holzmessung und forsliche Forschung.

Cubarea lemnului şi cercetarea forestieră.

Autorul a publicat de mult câteva îmbunătăţiri la metodele de cubare ale arborilor şi arboretelor. In aceste calcule se foloseşte mai mult table de cubaj, de producţie şi coeficienţi de formă.

Ant. V. Răd.

JOURNAL OF FORESTRY.

Octombrie 1937.

Editorial.

O cumpănă în viaţă.

Silvicultorii de peste ocean, mai mult decât oricare altă profesiune, şi-au avut „ziua" lor în timpul ultimilor ani. Grandioasele proecte de lucrări au generat o mişcare cu obiectele cele mai umane, sociale şi conservatoare. A fost nevoie de multe braţe de muncă şi de mulţi silvicultori educaţi ca atare. Acum, aceşti silvicultori trebue să-şi găsească o altă întrebuinţare mai stabilă. Autorul editorialului discută situaţia şi recomandă celor interesaţi drumuri de urmat.

H. H. Chapman:

Proiectul de ameliorare Colorado-Big Thompson (7¼ pg.).

Ee vorba despre un tunel care ar fi să treacă pe sub parcul Naţional din Munţii Stâncoşi şi care ar interesa populaţia respectivă în modul cel mai vital.

Mildred B. Williams:

Consideraţiile unui bibliotecar asupra educaţiei forestiere. (3½ pag.).

Câmpul întins de activitate al silvicultorului îi cere o pregătire dintre cele mai variate în domeniul cul-

turii generale şi al diferitelor specializări. Pentru aceasta însă trebue să aibă la dispoziţie un arsenal întreg de cărţi, care de multe ori lipsesc. Aceasta e părerea autorului articolului de faţă, care arată ce ar mai fi de realizat în interior.

Katharine M. Stokes:

Comentarii (1½ pag.).

O interpretă a articolului precedent, în care se arată cum poate activa mai bine un bibliotecar astfel încât un student să folosească mai mult biblioteca.

R. H. Westveld:

Educaţia forestieră în învăţământul agricol (4 pag.).

S'a recunoscut de mult cât de folositor este să ştie şi agronomii ceva despre silvicultură. Numai că practic nu este chiar aşa de uşoară realizarea acestui deziderat. Autorul arată căile de urmat pentru împlinirea acestor gânduri.

O. L. Meade:

O nouă desvoltare în materie de întreţinerea liniilor de protecţie în contra focului (5 pag.).

Staţiunea de experimentaţie pentru protecţia pădurilor în contra focului (din Michigam) a găsit o metodă practică şi relativ eftină pentru instalarea liniilor de protecţie în contra focului, adoptând la un camion-automobil un sistem de cuţite de pluguri cu ajutorul căror instalarea liniilor este comodă şi nici prea scumpă.

Emanuel Fritz:

Avantajele tractorului în regiunea Redwood (9½ pag.).

In exploatarea pădurilor, întrebuinţarea unei metode care să însemne o protecţie a viitorului şi o economică manipulare a produselor este de mare însemnătate. In California, auto-camionul nu avea perspectiva să fie utilizat, pentru că se credea că nu este în stare să transporte uriaşele trunchiuri de arbori, caracteristice în regiune. Practica a dovedit uşor că serviciile pe care le aduce sunt mari şi de aceea autorul arată cu cifre aceste avantaje

Donald N. Matthews.

Metoda micilor suprafeţe de experimentaţie pentru judecarea combustibilităţii pădurilor (2½ pag.).

Combustibilitatea unei păduri ne poate spune cât de repede se poate întinde un foc şi cum s'ar putea lucra pentru stingerea lui. De aceea se determină în prealabil gradul de combustibilitate cu o metodă experimentală întrebuinţată pe coasta Pacificului, pe care ne-o descrie autorul.

G. A. Mulloy şi H. W. Beall:

O comparaţie a diferitelor metode de compunere a tabelelor de cubaj (9½ pag.).

Problemă de dendrometrie. Se arată avantajele unei metode grafice.

H. R. Offord şi R. P. D'Urbal:

Intrebuinţarea chimicalelor în arderea tufişurilor (5½ pag.).

E vorba de distrugerea plantelor-

gazdă, în marea acţiune de combatere a bolilor criptogamice, pe cale chimică.

J. Hugo Kraemer:

Sugestiuni pentru măsuri de ordin silvicultural în arboretele de molift în acele cu brad în N. E. (5½ pag.).

Consideraţiuni şi condiţiuni de ordin general, care n'au pretenţia să rezolve problema arboretelor de molift şi brad, dar care aplicate cu discernământ ar putea asigura un venit periodic relativ frecvent.

H. H. Chapman:

Asociaţia funcţinarilor din „National Conservation" (4 pag.).

Se arată activitatea şi obiectivitatea acestei asociaţii în comparaţie cu Soc. Silvicultorilor.

RECENZII:

Soil erosion and Stream flow on range and forest lands of the Upper Rio Grande watershod in Relation to land resources and human welfare, de Charles K. Cooperrider şi B. A. Hendricks.

La forêt, le papier, le journal, de Paul Gémon.

Elements of Forestry de Franklin F. Moon şi Nelson C. Brown.

Studies on the developarent of conifers in Raw Lumus, de P. R. Gast.

Nov. 1937.

Editorial.

Politicianismul triumfător (2 pag.).

Sistemul politic din Statele Unite permite Preşedintelui şi guvernatorilor statelor să numească în diverse funcţii persoane care simpatizează cu idealurile lor sociale. Când alegerea e fericită, nu-i nimic de contrazis, dar dacă împuternicitul lucrează în contra intereselor, sigur trebue să se ia atitudine.

Symposium asupra amenajării bazinelor de recepţie

Cam în genul rubricei „Problemele zilei" dela Revista Pădurilor, Journal of Forestry publică relativ frecvent aşa numitele symposium-uri în legătură cu chestiunile de actualitate în America. In Symposium-ul de faţă, chestia amenajării bazinelor de recepţie este discutată pe articole.

Dăm ca o orientare generală numai titlurile articolelor, pentru cei interesaţi:

Ch. A. Lory:

Valoarea economică şi socială a amenajării bazinelor de recepţie (5 pag.).

Reed W. Bailey:

Un nou epiciclu de eroziune (8½ pag.).

F. C. Hart:

Precipitaţiunile şi scurgerile în legătură cu altitudinea în reg. Munţilor Stâncoşi (5½ pag.).

Robert E. Horton:

Aspectele hidrologice ale problemei stabilizării cursurilor de apă (12½ pag.).

C. L. Forsling:

Stabilirea cursurilor de apă văzute de un silvicultor (5 pag.).

J. Kittredge :

Vegetaţia naturală ca factor în pierderea şi creşterea apei (4½ pag.).

L. R. Parshall:

Măsurători de laborator pentru pierderile prin transpiraţiune şi evaporaţie (7¼ pag.).

W. C. Lowdermilk:

Metode de folosirea terenurilor în combaterea eroziunii.

E. R. Martell:

Ce este probabilitatea la incendii (10¾ pag.).

Este fapt recunoscut că vocabularul întrebuinţat în silvicultură bogat şi variat este totuşi, de multe ori inexact, ceea ce se vede în literatura de specialitate unde autori diferiţi tratând aceleaşi subiecte, vorbesc parcă altă limbă. Desigur, în America silvicultura este o meserie prea tânără pentru a avea deja câştigat un limbaj technic rigid dat de o viaţă mai lungă, dar asta nu micşorează necesitatea de a avea un vocabular mai precis. In cazul de faţă autorul examinează numai un sector din marea literatură forestieră, şi anume: prevenirea şi combaterea incendiilor în pădure, arătând ceea ce trebue să fie clar şi propunând noui termeni în acest sens.

Lloyd J. Meuli şi H. C. Shirley:

Efectul originei seminţei de frasin, asupra rezistenţei la secetă în statele din prerie (2½ pag.).

Reuşita plantaţiilor în regiunea de câmpie (prerie) depinde, între altele, de utilizarea speciilor de arbori rezistenţi la secetă. Autorii au încercat artificial rezistenţa la secetă a puieţilor de frasin crescuţi din seminţe provenite din 39 localităţi diferite. Au constatat că seminţele din N-W dau puieţii cei mai rezistenţi, pe când cel din Sud şi Est dau puieţii cei mai slabi. Au fost notaţi de asemenea mărimea puieţilor obţinuţi, culoarea aparatului foliaceu, timpul reînceperii activităţii vegetaţiei în primăvară. Toate aceste diferenţe arată existenţa raselor climatice înăuntrul unei specii.

Cu titlu de completare, următoarele: e vorba de Fraxinus campestris Britt (= prairie ash) şi Fraxinus pennsylvanica lanceolata (Borkh.) Sarg. (= green ash), practic ambele esenţe numite green ash.

RECENZII

Oregon's wildlife resource, de V. L. Sexton.

Tax delinquency of Forest lands în Arkansas 1932-33, de R. B. Craig şi O. J. Hall.

Ranger Trails, de John Riis.

Land utilization in New Hampshire, d. H. C. Woodworth, M. F. Abell şi J. C. Holmes.

Der Lössboden in seiner Beziehung zur Waldvegetation, de A. F. Kofoedhansen.

Growth of second-growth Pine on the Coastal Plain soil, of Arkansas, de L. M. Turner.

Forest conservation in the western pines, de Western Pine Ass.

Decembrie 1937.

Editorial:

Consideraţiile Serviciului forestier asupra fermei (2 pg.).

O lege nouă asupra fermelor forestiere dă prilej editorului să arate punctul de vedere al silvicultorilor asupra acestei chestiuni de mare importanţă socială în America.

A. Ebner:

Sugestiuni pentru înfiinţarea unei academii internaţionale de silvicultură (3 pg.).

O contribuţie la promovarea silviculturii este şi organizarea legăturilor internaţionale. Mulţi forestieri americani sau europeni călătoresc să studieze în diferite ţări variatele condiţii staţionale.. Pentru Europa centrală, Germania pare a fi cea mai corespunzătoare acestui scop, şi în special Bavaria, unde pe întinderi relativ mici, pot fi întâlnite păduri de câmpie, deal, ori munte. Ca centru al acestor călători-studenţi, este propus München, care în afară de faptul că ar fi „locul geometric" al acestor staţiuni, oferă şi aspectul unui oraş de artă şi cultură generală. Practic, ideea ar fi realizabilă, căci stau la îndemână reşedinţele fostelor asociaţii studenţeşti, unde s'ar putea organiza o „Casă a Silviculturii" pentru silvicultorii străini veniţi la studii în Germania, din punct de vedere al cursurilor de specializare ca şi al vieţii în sine.

H. H. Chapman:

Silvicultura într'o democraţie (6½ pag.).

Stabilirea diferenţelor rasiale, de religie şi mai ales politice, reprezintă drumul cel mai sigur pentru distrugerea unui grup profesional. In contra politicei trebue să se lupte însă cel mai dârz, pentru că politica destramă cel mai mult. Până acum, Serviciul Forestier din America a fost scutit de această nefastă influenţă, dar acum sunt semne că politica dă asalt Serviciului Silvic.

Preşedintele Chapman atrage atenţia asupra acestui fapt şi arată în concluzie că numai oamenii liberi pot servi un popor liber. Deci, afară cu politica.

Alexis J. Panshin:

De ce nu o mai mare specializare în silvicultură? (3½ pag.).

Meseria de silvicultor e de dată prea recentă în America, pentruca să-şi aibă tradiţia ei în materie de carte. De aceea partea teoretică a fost importată din Europa. S'a constatat însă că aplicarea principiilor silvice nu-i însă tot aşa de uşoară ca şi importarea teoriei. A fost nevoe de staţiuni de experimentaţie care să „interpreteze" pentru America, teoria Europeană. Acesta a fost rostul specialistului; dar specializarea conduce prea departe uneori de silvicultura însăşi. Şi atunci se pune iarăşi întrebarea: ce este silvicultura? E ceea ce începe să discute acum autorul cu speranţa că va provoca răspunsuri din partea altor colegi, pentru ca, în concluzie, buna desvoltare a şcolilor silvice să fie asigurată.

R. V. Reynolds şi A. H. Pierson.

Cât s'a tăiat în America din 1801—1935 (2½ pag.).

Un studiu statistic.

Edwin C. Jahn:

Cercetări şi desvoltări în folosirea chimică a deşeurilor de lemne. (4 pag.).

Se arată cât de valoros e lemnul privit ca materie primă, trecându-se în revistă variatele lui utilizări în chimia modernă, şi ce trebue să se facă pentru o raţională folosire a lui.

S. A. Wilde:

Descoperiri recente privitoare la utilizarea acidului sulfuric pentru combaterea maladiilor criptogamice. (4½ pag.).

Studiul aruncă o nouă lumină asupra problemei utilizării acidului sulfuric ca desinfectant în pepiniere. Se accentuează asupra importanţei: concentraţiunii, perioadei de aplicare şi influenţelor pe care le are acidul asupra însuşirilor solului. Experimentările din Wisconsin au arătat că acidul sulfuric e cel mai eftin dintre desinfectanţii obişnuiţi, şi totodată cel mai inofensiv când e întrebuinţat în diluări potrivite

James D. Curtis şi R. E. Trippensee:

O propunere pentru studiul producţiei lemnoase şi a vânatului în partea centrală din New-England (4½ pag.).

Lemnul şi vânatul sunt două produse care în problema utilizării terenului pot fi împreună tratate. Autorii arată în acest articol nu atât cât s'a făcut ci mai mult ceea ce ar fi bine să se facă.

O. D. Diller şi E. D. Marshall:

Relaţia dintre înălţimea trunchiului şi lăstărire la Ostrya virginiana în Nordul Statului Indiana. (4 pag.).

Observaţiuni făcute pe secţiuni longitudinale de trunchiuri de O. virginiana arată că lăstarii acestei specii provin mai de grabă din mugurii dorminzi decât din mugurii adventivi. O tăiere experimentală asupra circa 3.000 de arbori tineri arată că cea mai potrivită înălţime pentru a preveni lăstărirea este cât mai aproape posibil de suprafaţa solului.

E. P. Meinecke:

Organizarea recreaţiunii, o discuţie (9 pag.).

Autorul analizează concepţia care stă la baza organizării pădurilor în parcuri de agrement, — obiectivele urmărite, tratamentele aplicate pădurilor şi evoluţia acestora. Arată că desvoltarea suprafeţelor în pădurile de agrement distruge o anumită ordine biologică şi că anumite consecinţe serioase sunt de prevăzut.

G. A. Cromie:

Metode simple în arhitectura peisagistă forestieră (4½ pag.).

Mai multe procedee simple şi deci practice sunt descrise pentru o largă aplicare şi la îndemâna amenajistului, primul responsabil în materie de organizare a pădurilor.

H. Krauch:

Creşterea şi producţia arboretelor de Pinus ponderosa exploatate în Arizona cu diferite metode de tăiere (14 pag.).

Unul dintre cei mai importanţi

arbori ai Statelor-Unite mai ales în Sud este Pinus ponderosa. Viitorul industriei de lemn depinde în mare măsură de creşterea şi producţia arboretelor de P. ponderosa. Pentru acest motiv şi încă pentru faptul că pieţele de experimentaţie de care s'a servit autorul sunt cele mai vechi din Statele-Unite, studiul de faţă este dintre cele mai importante pentru cei interesaţi în silvicultura St.-Unite.

A. B. Recknagel :

Creşterea moliftului şi bradului în Nordul Statului New Hampshire (2 pag.).

J. G. Kuenzel şi C. E. Sutton:

Un studiu asupra pagubelor ocazionate de exploatare în arboretele de foioase din regiunea de coline în S.-W. Statului Illinois (5½ pag.).

Se arată pagubele înregistrate în raport cu speciile de arbori existente şi mărimea lor în arboretele parcurse de diferite tăieri.

W. A. Campbell:

Probabilitatea maladiilor ca urmare a vătămărilor produse de ghiaţă în arboretele de foioase din N. (2½ pag.).

Un studiu rar în această materie. Se arată pe specii vătămările suferite de furtunile de zăpadă şi ghiaţă

RECENZII

Range Plant Handbock, sub îngrijirea Serviciului Silvic din M. A. D.

Journal of the American Society of Farm managers and rural appraisers, de C. M. Case.

Deutsche Grosswaldbrände, publicat de Secţia sportivă a Soc. de asigurare Gladbacher.

Rationalization and Conservation of the Timber Resources of the World, A. H. Unwin.

The employment of species, types and individuals in Forestry, de C. Syrache Larsen.

Timber products und Industries, de N. C. Brown.

Der Wald als Rohstoffquelle, de J. A. Monroy.

Holz als Rohstoff der Weltwirtschaft, de J. A. Monrov.

The Theory and practice of Forest fire protection in The United States, de A. D. Folweiler.

T. B.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.
Nr. 5, 1938.

A. Barbey:

Reportage forestier dans la zone rouge.

Reportaj forestier în zona roşie (8 pg.).

Zona roşie este fâşia de teren francez ce se întinde dela Marea Mânecii şi până în Jura, care a constituit teatrul de războiu în 1914—1918. Se ştie că în această zonă, sate întregi, păduri, fâneţe şi păşuni au fost distruse şi răscolite de prăpădul războiului. Din această cauză o bună parte din această suprafaţă de teren a fost trecută Administraţiei Silvice pentru a fi transformată în pădure. Numai în jurul oraşului Verdun se găseşte o asemenea suprafaţă de 12.395 ha.

Autorul arată sforţările făcute de Serviciul forestier francez pentru a împăduri această porţiune de teren. Acolo unde a mai fost pădure, lu-

crul merge ceva mai uşor decât acolo unde nu a fost deloc. Se foloseşte pinul negru şi silvestru, mesteacănul, aninul, toate cu scopul ca să protejeze instalarea viitoare a fagului şi stejarului.

M. Dubas:

Le chauffage centrale au bois.

Încălzirea centrală cu lemne (6 pg.).

In Elveţia şi aici mai ales în regiunea de Apus a ei, există o criză în producţia forestieră în special la lemnul de foc. Din această cauză multe posibilităţi rămân neexploatate. Această criză se resfrânge asupra bugetelor comunelor şi asupra populaţiei care trăia din munca la pădure.

Cauzele: 1) progresul altor modalităţi de încălzire; 2) lipsa de adaptare a lemnului în progresele tehnice, atunci când este vorba de folosirea lui în bucătărie; 3) higiena şi confortul; 4) producătorii nu-şi fac reclamă.

Reacţiune. Tehnica începe să construiască sisteme de încălzire cu folosirea lemnului. Sistemele moderne pornesc dela principiul că lemnul trebue gazeificat înainte de a arde, pentru a putea trage maxim în de calorii.

Se descrie o maşină de această natură.

In finală, autorul face apel la toată lumea să utilizeze resursele ţării.

Conferinţele forestiere dela Zürich

Anual Inspecţia federală a pădurilor organizează o serie de conferinţe de interes profesional. Pentru anul 1938 conferinţele au ca temă: „Producerea lemnului de calitate".

Astfel, prof. W. Schädelin a vorbit despre:

1) „Selecţiunea ca mijloc de utilizat pentru producerea lemnului de calitate".

Mijlocul care stă la îndemâna silvicultorului este răritura. In trei sferturi din pădurile Elveţiei nu se fac răriturí.

(Va urma).

Nr. 6, 1938.

Sam. Aubert:

Les genévriers.

Ienuperii (3 pg.).

O scurtă monografie a lor.

In Elveţia există: J. comun, J. pitic. Cel de al doilea sub două formă: un tip mediteranean, ieşit din specia mediteraneană J. oxycedrus şi un tip boreal, provenit din J. comun. Infine mai există, în anumite districte calde şi uscate ale Alpilor, în cantonul Valois, şi J. Sabina.

E. Favre:

Evolution de la sylviculture et l'amélioration de la production ligneuse, envisagées par un practicien.

Evoluţia silviculturei şi ameliorarea producţiei lemnoase, văzută de un practician (6 pg.).

Parte din cuprinsul unei conferinţe ţinută la Şcoala politehnică din Zürich, personalului superior forestier din Elveţia.

(Va urma).

Conferinţele forestiere de la Zürich (4 pg.).

A doua conferinţă a fost a profesorului Gäumann, care a vorbit

despre „Influența epocei doborîtului lemnului asupra durabilității lui".

Nr. 7, 1938.

E. M.:

Données historiques sur la forêt du Sihlwald, à la ville de Zürich.

Date istorice asupra pădurii Sihlwald, proprietatea orașului Zürich (6 pg.).

E. Favre:

Evoluția silviculturii și ameliorarea producției lemnoase, văzută de un practician.

Urmarea cuprinsului conferinței ținută la Școala Politechnică din Zürich, în prezența inginerilor silvici din Elveția.

Ch. Gut:

Observațiuni asupra regenerării pădurilor în regiunea de munte. (6 pg.).

Se referă la pădurile depe malul stâng al apei Grande-Eau, situată între 1400 și 1900 m. altitudine.

Nr. 8, 1938.

S. Aubert:

A propos du boisement des éboulis dans le Jura (4 pg.).

In legătură cu împădurirea grohotișurilor din Jura.

Mici indicațiuni asupra felului cum se instalează arborii forestieri și vegetația erbacee pe asemenea locuri.

Ch. Gut:

Observațiuni asupra regenerărilor la munte (8 pg.).

Urmarea observațiunilor făcute de autor în valea Grande-Eau asupra felului cum se face și cum trebue făcută regenerarea pădurilor în regiunea amintită, unde zăpada este unul din cei mai temuți inamici ai ei.

Dorin Comanici

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band V, Heft 8 (Mai 1938).

Franz Erich Eidman, Forsmeister, Dr.:

Die Aufgaben der Forstwirschaft bei der Lösung bevölkerungspolitischer Probleme in tropischen Ländern unter besonderer Berücksichtigung der Verhältnisse in Niederländisch-Indien.

Rolul economiei forestiere în deslegarea de probleme de politică socială în țări tropicale, cu specială considerare a împrejurărilor din Indiile olandeze.

Socotind condițiunile social-economice și forestiere din Indiile olandeze nu ca ceva specific, ci ca generale pentru toate ținuturile tropicale, autorul arată rolul etxraordinar, cu mult mai important decât în țările zonei temperate, pe care economia forestieră îl are de îndeplinit în mediul social-economic dat.

Alberto Cotta:

Die Bedeutung der Pflanzensoziologie für die Forstwirtschaft.

Insemnătatea sociologiei vegetale pentru economia forestieră.

Plantele, aşa cum le vedem în natura neturburată, sunt rezultatul unei colaborări; ele sunt membre dependente ale unei vieţi sociale, rezultate dintr'o îndelungată evoluţiune. O silvicultură, ca şi o agricultură raţională, nu poate fi concepută decât plecând dela acest punct de vedere sociologic şi cunoscând viaţa socială a plantelor.

Internationaler Forst-und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Ca de obiceiu, ni se dau şi de astă dată, o mulţime de interesante date asupra stărilor şi faptelor forestiere din lume.

Ilie C. Dem.

N E C R O L O G

† TEODOR ŢABREA

Ing. şef silvic
(10.V.1889—27.VII.1938).

La 27.VII.1938 a încetat din viaţă inginerul silvic T. Ţabrea din Serviciul Fondului Bisericesc Ortodox din Bucovina.

Născut în comuna Pârteştii de Jos, în 1889, ing. T. Ţabrea a făcut studiile liceale la Suceava, iar cele academice la Şcoala superioară de silvicultură din Viena.

In serviciul Fondului bisericesc a intrat în 1918, fiind ataşat mai întâi Ocolului silvic Gura-Humorului, apoi Ocolului silvic Pojorâta, iar în 1922 a fost numit şef al Ocolului silvic Iacobeni. In 1924 preia conducerea Ocolului silvic Seletin, în 1928 Ocolul silvic Codrul Voevodesei şi în fine din 1936 a fost însărcinat cu conducerea Ad-ţiei Ocolului silvic Cuciurul Mare.

In tot timpul serviciului ce i s'a încredinţat a arătat mult zel şi pricepere. Fiind suferind în ultimul deceniu al vieţii sale, boala i s'a agravat în timpul din urmă şi l-a răpus în floarea vieţii.

Cu bunătatea şi nobleţa sa a ridicat Ocolul silvic în care activa, la un nivel apreciat de autorităţile superioare.

Cu aceiaşi bunătate a sporit dragostea şi activitatea personalului său pentru cauza forestieră şi interesul pentru conservarea codrilor noştri. N'a fost numai şef, ci şi un îndrumător valoros pentru subalterni şi un iubitor pentru tot ce a creiat natura.

Ad-ţia Fondului Bisericesc încearcă iarăşi o nouă şi ireparabilă pierdere prin trecerea la cele eterne a Inginerului T. Ţabrea.

Colegii de breaslă varsă o lacrimă duioasă la mormântul aceluia, care le-a fost un sincer şi bun coleg, păstrându-i veçinic scumpă amintire.

La înhumarea rămăşiţelor pământeşti ale celui ce a fost Ing. Ţabrea a luat parte d-l Ing. Silviu Iliuţ care a reprezentat Administraţia Fondului, colegii ingineri şi personalul Ocolului Cuciurul Mare.

Au rostit cuvântări: d-l Ing. Iliuţ din partea Administraţiei Fondului, precum şi d-l Bernhauser conductor silvic, din partea personalului silvic al Ocolului silvic Cuciurul Mare.

Corpul neînsufleţit a fost înmormântat în cimitirul din comuna Cuciurul-Mare.

Să-i fie ţărâna uşoară!

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului Silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având nî vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Fântânele seria II-a, judeţul Bacău, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1478 ha. 9000 m.p Regimul Codru cu trei tăieri succesive la 7 ani interval. Revoluţia normală 84 ani.

b) Amenajamentul pădurii Stâna Cadânei Seria I-a, judeţul Caliacra, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 1294 ha. 2400 m.p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani.

c) Amenajamentul pădurii Nadejda seria II-a, judeţul Caliacra, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 1032 ha. 3800 m.p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani.

d) Amenajamentul pădurii Găinari, seria XIII-a, judeţul Caliacra, proprietatea Statului, în suprafaţă de 784 ha. 2200 m.p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Podari-Palilula, seria VI-a, judeţul Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 660 ha. 0300 m.p Regim crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

f) Amenajamentul pădurii Asan-Bei seria VII-a, jud. Constanţa, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 707 ha. 1200 m.p. Regimul crâng simplu cu tăieri în scaun. Revoluţia normală 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Bujorescu seria IX-a. judeţul Teleorman, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 397 ha. 7100 m.p Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

h) Amenajamentul pădurii Zăvoaiele şi Ostroavele Caiane seria VI-a, judeţul Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 305 h. 7800 m.p Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

i) Amenajamentul pădurii Măcăreşti, judeţul Iaşi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 208 ha. 3800 m.p. Regimul crâng simplu Revoluţia normală 30 ani.

Dată astăzi 10 August 1938, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Drăcea.**

Nr. 205.256/938.

---

a) Amenajamentul pădurii Căpriorul, formând seriile I-a Bobla şi a II-a Satul Vechi-Daidâr, jud. Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 2668 ha. 5100 m.p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani, în ambele serii lăsându-se câte 30—50 rezerve la ha. de stejar, ulm şi jugastru.

b) Amenajamentul pădurii Lipova şi Coasta Rea, seriile I şi II, jud. Timiş-Torontal, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2327 ha. 3800 m.p. Regimul seria I-a Lipova: codru cu trei tăieri succesive şi Revoluţia normală 105 ani; Seria II-a de protecţie extrăgându-se numai arborii uscaţi.

c) Amenajamentul pădurii Vetreni seria III-a, jud. Caliacra, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1756 ha. 6800 m.p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurii Dolhasca, jud. Baia, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1629 ha. 6800 m.p. Regimul codru cu trei tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 120 ani

e) Amenajamentul pădurii Balota seria IX-a, judeţul Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1203 ha. 1900 m.p. Regimul codru cu trei tăieri succesive. Revoluţia normală 108 ani.

f) Amenajamentul pădurii Plantaţia Cârna, seria VI-a, judeţul Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 977 ha. 2700 m.p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Piscul-Tunari Câmpineanu, seria XI-a, jud. Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 870 ha 7500 m.p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

h) Revizuirea amenajamentului pădurii Teiş, seria III-a, jud. Dâmboviţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 563 ha. 5000 m.p. Regimul Conversiunea în Codru cu 3 tăieri succesive, aplicându-se tăieri de crâng compus. Revoluţia normală 108 ani.

Dată astăzi 10 August 1938.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Drăcea.**

Nr. 205.257/938.

---

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Tihu-Brad, judeţul Mureş, proprietatea S. Roman şi Sergiu Nenişor, în suprafaţă de 1341 ha. Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 90 ani.

b) Amenajamentul pădurii Sighiştel, judeţul Bihor, proprietatea comunei Sighiştel, în suprafaţă de 813 ha. 5500 m.p. Regimul: două serii de codru cu 2 tăieri succesive şi revoluţia normală de 100 ani. Neexecutarea regenerărilor aşa cum se specifică în Dec. Ministerială dată asupra avizului Nr. 527, opreşte aplicarea amenajamentului numai în baza cercetării locale.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Drăgăeşti, Pământeni şi Pârvuleşti, jud. Dâmboviţa, proprietatea Zoe General Teodor Petrescu, în suprafaţă de 31 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea 1945/50.

d) Regulamentul pentru exploatare al păduri Popeasca, jud. Argeş, proprietatea Dumitra Pr. I. Mozăcescu şi Magistrat Ion I. Mozăcescu, în suprafaţă de 16 ha. 6800 m.p. Regimul 2 serii de crâng Revoluţia normală 18 şi 40 ani.

Dată astăzi 10 August 1938.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Drăcea.**

Nr. 205.258/938.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eront sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (Regul. de expl.) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUTIU BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1938 :

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari : **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Comaniciu I.
Demetrescu C. I.
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori : **Ionescu Gh.**, **Chercea Gh.**, **Pallade E.**
Cenzori supleanţi : **Teodorescu St.**, **Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

I D4920

REVISTA PĂDURILOR

ANUL 2022

OCTOMBRIE 1938

ANUL 50, — Nr. 10

18 86 S.P.S.

ORGANUL SOCIETĂȚII

„PROGRESUL SILVIC"

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31, — BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

ANUL 50, Nr. 10 — OCTOMBRIE 1938

SUMARUL:

Studii:

Cauzele uscării frasinului din pădurea Comarova . . — M. Petcuț și Gr. Eliescu

Contribuții la flora Maramureșului . . . . . — A. Coman

Floarea reginei în Maramureș . . . . . — A. Coman

Referate — Comentarii:

Problema reformării învățământului în funcție de firea administrațiilor forestiere . . . . . — Ilie C. Demetrescu

Greșeli în silvicultură . . . . . — O. Sperling

C.A.P.S.-ul are datoria să cumpere păduri . . . — V. P. Negulescu

Problemele zilei:

Noul proiect de Cod silvic

Observațiuni pe marginea noului proiect de Cod silvic — Ilie Dan

Observațiuni la proiectul de modificare a Codului silvic — I. Moldovanu-junior

Câteva observații asupra proiectului modificator al Codului silvic . . . . . — N. N. Tănăsescu

Insemnări:

Flora tăului Băiței . . . . . — A. Coman

Cronica — Recenzii — Revista Revistelor — Informațiuni — Necrolog — Societatea „Progresul Silvic" — Publicațiuni.

SOMMAIRE:

Études:

Les causes du dépérissement du frêne dans la forêt de Comarova . — Gr. Eliescu et M. Petcuț

Contributions á l'étude de la flore de Maramureș . . . . . — A. Coman

Leontopodium alpinum Cass. en Maramureș . — A. Coman

Rapports—Commentaires:

Le problème de la réforme de l'enseignement forestier est fonction du caractère de l'Administration forestière. — Ilie C. Dem.

Fautes en sylviculture . — O. Sperling

L'Administration forestière a le devoir d'acheter des forêts . . — V. P. Negulescu

Problèmes à l'ordre du jour:

Le nouveau projet de code forestier

Notes — Cronique — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Nécrologie. — Soc. „Progresul Silvic" — Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Warum vergeht die Esche im Walde Comarova? . . . . — Gr. Eliescu und M. Petcuț

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureș-Bezirkes . . . — A. Coman

Leontopodium alpinum Cass. in Maramureș . — A. Coman

Mitteilungen:

Umgestaltung des forstlichen Unterrichte und das Wesen der Forstverwaltungen . . . . — Ilie C. Dem.

Irrtümer in Waldkultur. — O. Sperling

Die Staatsforstverwaltung soll Wälder erwerben . . . . — V. P. Negulescu

Tagesfragen:

Der neue Forstgesetzentwurf

Kleine Angaben — Chronik — Bücherschau — Zeitschriftenschau — Nachrichten — Nachruf — Verein „Progresul-Silvic".

I 29920

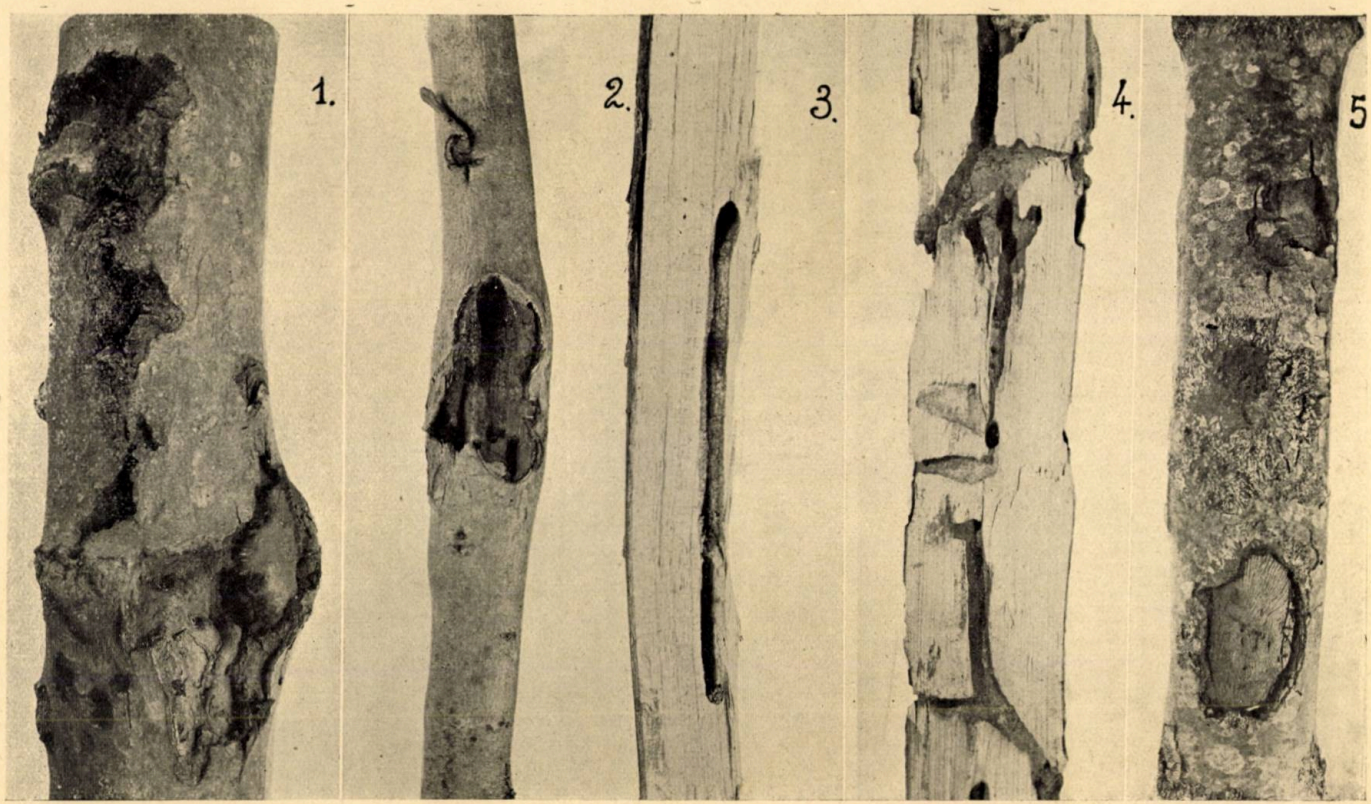

Fig. 1 și 2. Atacul de Cossus cossus și Zeuzera pyrina, la exterior; Fig. 3 Atac de Zeuzera pyrina; Fig. 4. Atac de Cossus cossus; Fig. 5. Atac de Hylesinus oleiperda.

Fig 1 et 2. Attaque de Cossus cossus et Zeuzera pyrina, à l'extérieur; Fig. 3. Attaque de Zeuzera pyrina; Fig. 4 Attaque de Cossus cossus; Fig. 5. Attaque de Hylesinus oleiperda.

- IUL 2005
97

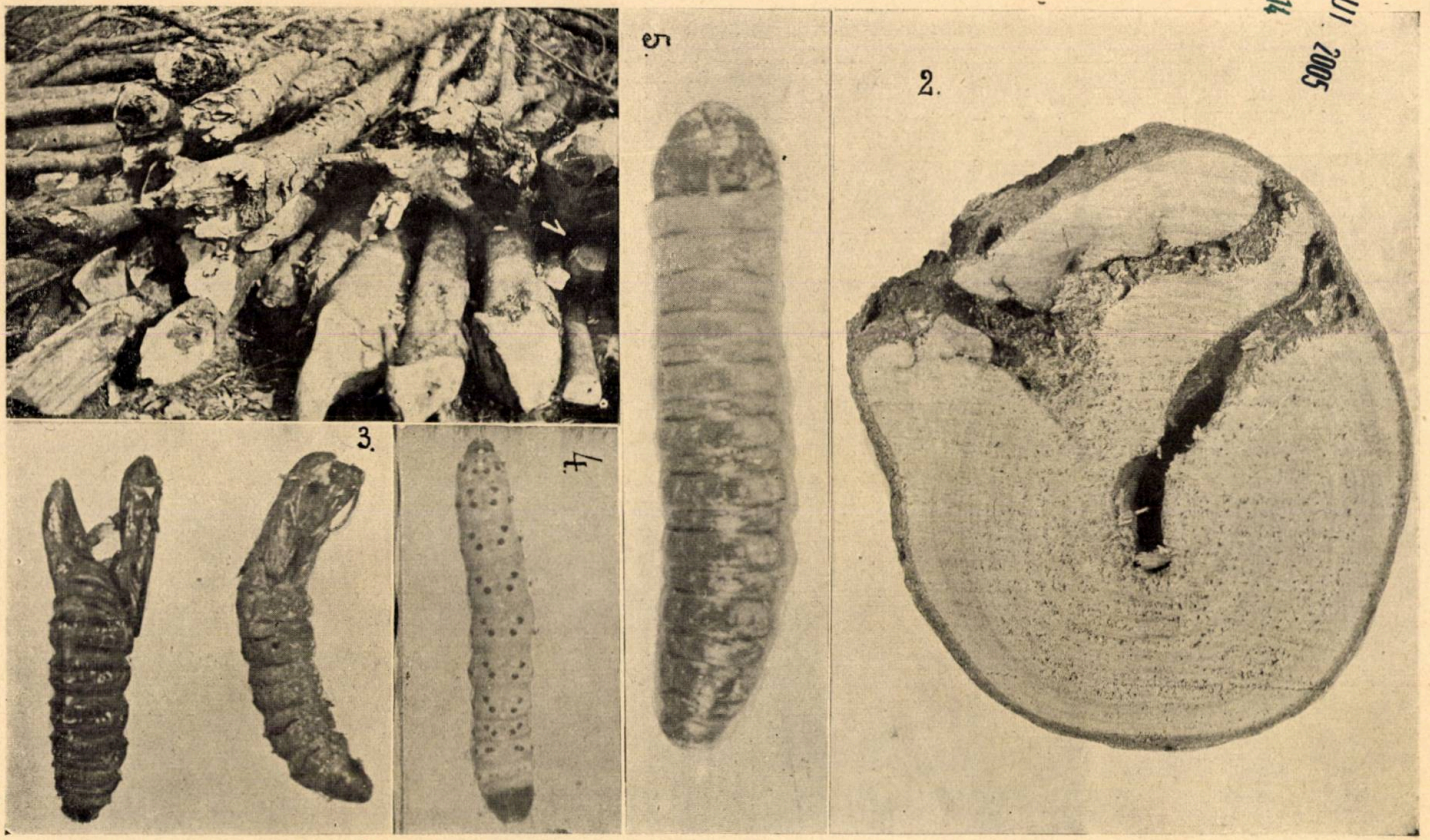

Fig. 1 şi 2. Atacuri în tulpini; Fig. 3. Cămăşi (exuvii) pupale; Fig. 4. Larvă de Zeuzera pyrina; Fig. 5. Larvă de Cossus cossus.

Fig. 1 et 2. Attaques à l'intérieur des fûts; Fig. 3. Exuvies poupales; Fig. 4. Larve de Zeuzera pyrina; Fig. 5. Larve de Cossus cossus

S T U D I I

Din lucrările Institutului de cercetări și experimentație forestieră.

CAUZELE USCĂRII FRASINULUI DIN PĂDUREA COMAROVA

de M. PETCUȚ și Dr. Gr. ELIESCU

In luna Octombrie 1937, am fost informați că frasinul comun din pădurea Comarova, județul Constanța, se usucă în masă.

Socotind că fenomenul ar putea să pericliteze, prin urmările lui, toate plantațiunile din regiune făcute cu această specie sau să fie o indicație hotărîtoare pentru lucrările viitoare, am examinat acest caz pentru a trage concluzii și a propune măsuri de luat. In cele ce urmează, arătăm constatările noastre.

1. Situația și stațiunea arboretului.

A. Situația.

Pădurea Comarova este situată pe podișul stepei dobrogene, între șoseaua Constanța-Mangalia și Marea Neagră.

Arboretul, care face obiectul preocupărilor de față, ocupă fâșia de teren mai mult sau mai puțin ondulată cu o ușoară înclinare spre mare, lată de 100—200 de metri. Această suprafață face legătura între podișul, pe care se găsește restul pădurii, și Mare, de care nu-l desparte decât un cordon litoral de nisip calcaros spre N.E., și o baltă, populată în întregime cu stuf, lată de 200—300 de metri, spre Sud-Est.

39794

B. Staţiunea.

a) Clima.

Arboretul de care ne ocupăm, ca şi întreaga pădure Comarova, a fost creiat într'un ţinut de stepă cu 350—400 mm. precipitaţii anuale.

Rperatizate pe anotimpuri, aceste precipitaţii sunt distribuite în modul următor: 75—100 mm în timpul iernei şi în jurul cifrei de 100 mm primăvara, vara şi toamna.

Faţă de regiuni cu acelaş regim de ploi, dar aşezate mai în interiorul ţării, acest ţinut are avantajul unui plus de umezeală atmosferică. In timpul nopţilor senine de primăvară şi vară, cade aşa de multă rouă, că nu se ridică decât la câteva ore după răsăritul soarelui.

Temperatura este şi ea mai dulce decât în stepa din interiorul ţării; media lunei Ianuarie, care este cea mai friguroasă, este cuprinsă între —0°,5 şi —1°. Temperatura medie a lunilor Iulie şi August nu trece peste 22°.

Ceiace caracterizează, în deosebit, ţinutul pe care creşte pădurea de care ne ocupăm, este regimul vânturilor. Vânturile sunt aici mai frecvente decât în stepele interioare şi de o intensitate mai mare.

In timpul iernei, pe litoralul unde ne găsim, locul de frunte îl ocupă vânturile de N. şi N.W. şi cele de S.W.; în timpul verii, dimpotrivă, sunt mai frecvente vânturile de S. şi S.E. de o parte şi cele de W. şi SW. de altă parte. Acestea din urmă, în deosebi cele cari bat dela W. sunt şi foarte uscate.

b) Roca şi solurile pe care s'a creiat pădurea.

Solurile pe care s'a creiat pădurea Comarova diferă, dela un loc la altul, în raport cu relieful. Cartarea făcută de Laboratorul de Soluri I.C.E.F. indică soluri bălane, soluri castanii, cernosiomuri, foste lacovişti şi chiar cernoziomuri degradate în depresiuni. Roca pe care s'a format aceste soluri este loesul cuaternar, sprijinit pe formaţiuni terţiare, argilă roşie şi calcar cochilier.

2. Natura şi origina arboretului.

Arboretul, în care frasinul a început să se usuce, este provenit dintr'o plantaţiune de salcâmi în amestec cu frasin

comun, în care se găsesc diseminaţi câţiva stejari izolaţi şi 1—2 pâlcuri de câte 150—200 m.p. alcătuite din aceeaşi specie. Frasinul este şi el împrăştiat tot sub forma de indivizi izolaţi sau de pâlcuri, cu deosebire că atât indivizii cât şi pâlcurile de frasin sunt în număr mai mare pe unitatea de suprafaţă, şi ocupă şi o suprafaţă mai întinsă.

Plantaţiunea s'a făcut între anii 1888—1891.

In timpul războiului, deci la vârsta de 26—29 de ani, arboretul, exceptând stejarul, a fost tăiat în crâng.

In anul 1932—1933 acelaş arboret, mai puţin stejarul şi, de data aceasta şi frasinul, a fost parcurs cu o nouă tăiere de crâng.

Astăzi stejarul are înălţimi de 8—16 m şi diametrul, la 1,30 m dela suprafaţa pământului, de 15—40 cm şi se găseşte încă într'o vigoare de creştere impresionantă.

Frasinul este şi el foarte bine crescut: fără muşchi, cu înălţimi de 7—14 m şi cu diametre de 10—25 cm, în majoritate de 18—20 cm. Uscarea acestei specii, care a început întâi în pâlcuri şi se continuă şi la exemplarele din amestec, este într'adevăr puternică.

Salcâmul are înălţimi de 3-5 m şi diametre de 5-7 cm.

Spre N. şi N.W. de acest arboret se găsesc plantaţiuni mai tinere în care frasinul s'a plantat pur sau în amestec cu mojdreanul, pe suprafeţe de câte 1—2 şi chiar 3 hectare. Aceste pâlcuri, peste vârsta lor, — au 20 până la 25 de ani — sunt mai puţin crescute: înălţimile nu depăşesc 5—6 m şi diametrele 5—10 cm. Aci n'am observat niciun fransin uscat.

3. Cauzele cari au dus la uscarea frasinului.

Vestea uscării frasinului din pădurea Comarova am primit-o nu fără oarecare emoţie. Această specie, după observaţiile făcute în această regiune şi în altele cu staţiuni asemănătoare, constituia una din nădejdile noastre pentru împăduririle viitoare în stepa Dobrogei. Ne temeam, înainte de cercetarea amănunţită a cauzelor care au provocat acest fenomen, că uscarea acestei specii ar putea să provină din cauza marei cantităţi de săruri din sol, fenomen obişnuit în stepă.

Examinând mai de aproape arboretul în chestiune, ne-am putut da seama că această ipoteză trebue înlăturată. Sărurile din sol n'au putut fi cauza uscării acestei specii fiindcă, acolo

unde se găsește această specie, solul este destul de evoluat — cernoziom sau cernoziom degradate — pentru ca, acest fenomen să mai poată avea loc, pe el. Este știut că pe acest fel de soluri întâlnim arborete naturale. Și apoi, dacă uscarea acestei specii ar fi fost provocată de sărurile din sol, trebuia să se întâmple acelaș lucru și la stejar; și la el, chiar înaintea frasinului, fiindcă el își trimite rădăcinile mult mai adânc în pământ. Ori, nici la această specie și nici chiar la salcâm, care suportă mult mai puțin sărurile din sol, n'am observat acest fenomen. In plus, dacă acesta ar fi fost cauza, frasinul s'ar fi uscat în 1918—1920, înainte de exploatare, când fiind în vârstă de 30 de ani, desigur avea coronamente mai mari și deci și evaporația era mai puternică.

Uscarea ar mai fi putut fi cauzată și de schimbarea mediului de viață al arboretului. Această cauză, dacă putea fi pusă în discuție acum 4-5 ani când s'a exploatat arboretul de salcâm din jurul frasinului, în niciun caz, ea nu mai poate fi luată în considerație azi.

Am putut să constatăm însă altceva: Un foarte puternic atac al omizilor fluturilor Cossus cossus L. și Zeuzera pyrina L.

Amândoi acești fluturi atacă foioasele și sunt dintre cei cari fac pagube serioase pădurilor.

Fluturele Cossus cossus L. sboară prin Iunie—Iulie, când are loc și depunerea ouălor în grămezi pe sub solzii scoarței, la partea de jos a arborilor. Acolo, omizile mici încep să facă galerii în scoarță, apoi între scoarță și lemn, și în fine in lemn. Pe măsură ce cresc, fac galerii neregulate, mari, late, care se ridică în sus în tulpină sau se coboară în rădăcinile principale. Din galerii cade rumegușul pe care îl împinge înafară omida roșie, de un roșu caracteristic cum e carnea, a acestui fluture. Atacă mai ales plopii și sălciile, dar și pomaceele, ulmul, stejarul, frasinul, etc.

Majoritatea tulpinilor atacate și observate de noi aveau lângă pământ galerii largi, în parte descoperite de scoarță precum și grămezi mici de rumeguș de culoare gălbue.

Fluturele Zeuzera pyrina L. are cam acelaș fel de viață. Atacă mai mult foioasele cu lemn tare. Fluturele depune ouăle pe muguri, la suprafața frunzelor sau pe scoarță. Larva pătrunde de preferință în sortimentele tinere. Pe măsură ce crește face galerii mai mari, neregulate, de regulă spi-

ralate, în lemn și între scoarță și lemn provocând uscarea ramurilor.

Atacurile omizilor acestor fluturi usucă arborii nu dintr'odată, ci treptat.

Atacul din pădurea Comarova a fost de o intensitate puțin obișnuită. Aceasta se putea observa atât după pâlcurile de arbori uscați dar și după cantitatea de larve ce trăiau pe aceiaș tulpină. S'au găsit pe o porțiune de circa 1 m de tulpină cu diametru circa 20 cm până la 9 cămăși de pupe ale fluturilor ieșiți în vara anului 1937. Această bogată populație de larve și deci puternica intensitate a atacului se explică, credem, prin clima uscată a regiunii Comarova în epoca favorabilă înmulțirii insectelor. In asemenea condițiuni nu ne miră cimitirul de frasini pe care l-am găsit. Au fost atacați circa 1500 arbori cu dimensiunile arătate mai înainte, răspândiți pe o suprafață de circa 10 ha.

Omizile acestor fluturi iernează de două ori. In primăvara celei de-a doua iernări (în Mai) se împupează, după ce și-au făcut o galerie cu o gaură la suprafața scoarței. Pe această gaură va putea ieși pupa cu partea ei anterioară în afară și va da astfel posibilitate fluturelui să sboare. După sbor cămășile pupelor rămân pe jumătate ieșite și constituesc astfel un mijloc de recunoaștere al atacului.

La tăierea arborilor și spargerea lemnului lor au fost găsite omizile fluturilor: omida de Cossus cossus L. roșie cum e carnea, ce dea Zeuzera pyrina L. albă-gălbue cu puncte negre. Larvele erau mari, în ultimul stadiu de desvoltare, ceiace însemna că ar fi dat fluturi în vara anului 1938. Dar prezența numeroaselor exuvii pupale (cămăși) găsite pe tulpini în bună stare arată că în anul 1937 a avut loc un sbor al fluturilor. Rezultă că în această regiune generațiile fluturilor erau încrucișate, cu alte cuvinte deși fluturii au o generatie de doi ani, roirea în pădurea Comarova avea loc în fiecare an.

In afară de aceste atacuri de omizi am mai observat și un atac de Hylesinus oleiperda F. Acesta e un gândac de scoarță și atacă între scoarță și lemn făcând o galerie în acoladă orizontală. Scoarța arborelui în dreptul acestor galerii se usucă și cade desgolind galeriile.

Atacul de Hylesinus oleiperda F. nu a fost însă atât de intens ca cel al omizilor, așa că putem trage concluzia că

uscarea se datorește acestora din urmă, iar înmulțirea, se pare din ce în ce mai mare a lui Hylesinus oleiperda F. se datorește tocmai stării de deperisare a frasinilor în urma atacurilor omizilor. Totuș am găsit și frasini pe cale de uscare datorită numai lui Hylesinus oleiperda F.

4. Mijloace de combatere.

Am recomandat, ca măsură de combatere, tăierea, până în luna Mai, a tuturor frasinilor din pâlcurile infectate, lucru ce a și fost executat de Ocolul silvic Murfatlar, în raza căreia cade pădurea Comarova. Din arborii uscați și atacați s'a obținut circa 100 steri.

Această măsură a fost dictată de următoarele considerațiuni:

a) Majoritatea frasinilor din pâlcuri erau uscați, iar frasinii cari mai erau în viață prezentau atâtea urme de galerii la suprafața scoarței și atâtea cămăși de pupe ieșite, încât era imposibil ca arborii să nu se usuce în anul următor sau să nu fie infectați în urma sborului fluturilor din vara anului 1937.

b) Trebuia încercată împiedicarea cu orice preț a răspândirii calamității în arboretele învecinate mai tinere. Calamitatea de care vorbim se datorește tocmai unei nestingherite și treptate măriri a numărului fluturilor din cauza neobservării ei. După părerea noastră calamitatea arătată își are începuturile cu cel puțin 6 ani înainte. Prin tăerea făcută s'a stânjenit răspândirea fluturilor căci numeroasele larve găsite la tăiere au fost omorîte iar cele rămase în lemn au fost scoase din pădure odată cu materialul și deci distruse odată cu utilizarea lui.

c) Tăierea mai trebuia făcută și fiindcă, chiar dacă arborele ar mai fi trăit câtăva vreme, lemnul din punct de vedere tehnic era complet inutilizabil.

Am fost de părere ca scoaterea materialului să se facă până în luna Mai, fiindcă s'au găsit larve foarte mari cari în primăvară sigur ar fi dat fluturi în vara anului 1938 și ar fi periclitat arboretele încă tinere din vecinătate.

Aceste măsuri de combatere au fost bune nu numai împotriva fluturilor dar și împotriva lui Hylesinus oleiperda F., care s'ar fi putut mai mult înmulți dacă materialul atacat de fluturi, deperisant, ar mai fi rămas în pădure.

Concluziuni

Din constatările de mai sus, se pot desprinde următoarele concluziuni:

1. Uscarea frasinilor din pădurea Comarova se datorește atacului de Cossus-cossus L. și Zeuzera pyrina L.

2. Inmulțimea peste măsură a acestor insecte a fost favorizată și de uscăciunea mare a stațiunii. Este însă puțin probabil ca atacul în sine să fie urmarea unei stări rele de vegetație a frasinului din cauza condițiunilor staționale; vigoarea de creștere a frasinilor atacați, cât și faptul că acest atac nu se constată nici la frasinii din pădurea Casamcea, nici la exemplarele depe zona căii ferate între această pădure și Constanța, crescuți, și unii și alții în stațiuni similare din pădurea Comarova pledează în favoarea tezei că ne găsim în fața unei infecții locale, neluată în seamă la vreme.

3. Concluziuni definitive nu se pot trage însă din acest singur caz; problema trebuește urmărită și mai departe.

4. Pentru a ușura sarcina Institutului care își propune să urmărească mai departe această problemă, colegii din exterior sunt rugați să observe și să semnaleze la vreme atacurile care se vor mai observa și în alte regiuni.

Warum vergeht die Esche im Walde Comarova?

Les causes du dépérissement du frêne dans la forêt de Comarova.

Les auteurs font la description d'un attaque d'insectes, dont l'objet a été le frêne (Fraxinus excelsior L.) planté dans la forêt de Comarova. Celle-ci est située en Dobrogea, sur le bord de la Mer Noire.

L'attaque, qui a eu une grand intensité, a été causé par Cossus cossus L. et par Zeuzera pyrina L. Ils ont provoqué le dépérissement d'environ 1500 exemplaires répendus sur 10 ha.

Parallèlement avec l'attaque de ces deux insectes, on en a observé un autre de Hylesinus oleiperda; celui-ci d'une étendue plus restreinte.

Pour empêcher, à l'avenir, la propagation de la calamité, on a décidé d'enlever tous les arbres atteints.

MATERIAL DOCUMENTAR

CONTRIBUȚIUNI LA FLORA MARAMUREȘULUI

de Ing. ARTUR COMAN

Flora Maramureșului prezintă mult interes. Cercetătorii o apreciază într'un grad superlativ.

In cele de mai jos, vom semnala alte câteva specii interesante aparținând acestei flore [1]).

Sesleria Heufleriana Schur. Graminacee întâlnită de mine pe dealul Solovan de lângă orașul Sighet. La 18 Aprilie anul acesta, era în floare. Expoziție Nord-West. Altitudine 616 m.

Salix herbacea L. Salcie polară. Am găsit-o pe muntele Pietrosul din Borșa, dela 2100 m în sus. In altă parte n'am întâlnit-o.

Oxyria digyna (L.) Hill. Este o plantă rară. Pe Pietrosul, deasupra casei de adăpost de sub iezer, până sub vârf. Cel mai coborît punct unde am găsit-o marca 1673 m pe expoziție nordică. Cel mai ridicat 2294 m, expoziție sudică. Se găsește împreună cu Doronicum styriacum (Vill.) D. T. și cu Saxifraga racemosa (Townson) Simk.

Silene nivalis (Kit.) Borb. Endemică. Crește numai în munții Rodnei, pe Pietrosul. Numai într'un singur loc: lângă ezer. Abundentă, pe expoziție nordică. Altitudinea 1830-1860 m.

Aquilegia vulgaris L. var nigricans Baumg. Căldărușă (In Maramureș, cupe). Toată lumea o cunoaște. Am găsit multe exemplare pe Pietrosul, pe formațiunea calcaroasă numită Turnul Roșu. Expoziție estică. Inălțimea 1817 m.

---

1) A se vedea și: Artur Coman: Câteva plante interesante din Maramureș. Rev. Păd. Nr. 3/938 pag. 249—250.

Aconitum anthora L. Omag galben. In Maramureş l-am găsit pe calcar, şi numai deasupra pădurii, în păşunile alpine, pe munţii: Farcău, Petriceaua din hotarul comunei Repedea, Cearcăn, Pietrosu (Turnu Roşu şi Arsiciora). Exemplarul de pe Turnu Roşu pe care îl posed în herbarul meu, l-am găsit pe expoziţie estică, la altitudinea de 1791 m.

Fragaria vesca L. Fragi. Un exemplar pe Pietrosul (Turnu Roşu), la expoziţie estică şi altitudine 1771 m.

Waldsteinia ternata (Stef.) Fritsch. După I. Prodan este o plantă caracteristică a districtului floristic Harghita. Am găsit-o în hotarul comunei Vişeul de Sus în Gura Văii Grebenului la marginea parchetului. Acolo creşte în abundenţă, la expoziţie estică şi sud-estică, la altitudinea de 591 m.

Primula farinosa L. Literatura botanică o pomeneşte pe Pietrosul din Borşa. Am căutat-o, dar n'am găsit-o nici aici şi nici în altă parte.

Dintre Primulaceae, pe Pietrosul se găsesc numai: Primula longiflora All., Primula minima L. şi Primula elatior (L.) Schreb.

Armeria elongata (Hoffm.) Koch. Această plantă foarte rară am găsit-o în hotarul comunei Poienile de sub Munte, la „Luhii" lângă pod, vis-à-vis de locul unde locueşte pădurarul, pe malul stâng al râului Rica. Expoziţia văii este sudică. Înălţimea 609 m. D-l Prodan spune că se găseşte în Mehedinţi, la Poiana Ciobanului.

Veronica fruticans Jacq. E o „şopârliţă" lemnoasă. Plantă caracteristică munţilor Rodnei. In mare măsură se găseşte prin munţii Faţa Meselor şi Păltiniş din Borşa. In alte locuri este rară.

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureş — Bezirkes.

Contributions à l'étude de la flore de Maramureş.

L'auteur signale quelques éspèces intéressantes de la flore de Maramureş — région nordique et montagneuse de la Roumanie.

FLOAREA REGINEI IN MARAMUREŞ

de Ing. ARTUR COMAN

Floarea Reginei — Leontopodium alpinum Cass. — în Maramureş, se găseşte numai în trei locuri. Toate cele trei locuri sunt pe malul stâng al Râului Vişeu, în complexul munţilor Rodnei.

Se găseşte pe munţii: Piatra Rea, Aria Zimbrului şi Izvorul Cailor. Aceşti trei munţi formează un complex, fiind situaţi în hotarul comunei Borşa, pe Valea Fântânei, aproape de şoseaua naţională care merge spre Bucovina. Stâncile calcaroase se pot vedea depe şosea. Aici creşte împreună cu o plantă foarte rară, anume cu Melandryum Zawadzkii (Herb) A. Br. Ambele înfloresc în acelaşi timp.

Al doilea loc se găseşte tot în hotarul comunei Borşa, pe Pietrosul cel Mare, pe formaţiunea calcaroasă Turnu Roşu. In alt loc pe Pietrosul nu am mai găsit-o.

Al treilea loc este la Fântâna lui Răţifoi, la hotarul munţilor Căţini, Neguiesele şi Obârşia Rebrii. Fântâna lui Râţifoi este situată în hotarul comunei Moiseiu. Acest loc este mai puţin cercetat, fiind prea departe de oriunde te-ai găsi.

Floarea reginei este mult culeasă de ciobani în primele două luni, aşa că prin luna August, nu mai poate fi găsită decât pe stâncile absolut inaccesibile.

Leontopodium alpinum Cass. en Maramureş.

Leontopodium alpinum Cass. in Maramureş.

En Maramureş il n'y a que trois endroits où se trouve Leontopodium alpinum Cass.

REFERATE—COMENTARII

PROBLEMA REFORMĂRII ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SILVIC, FUNCȚIE DE FIREA ADMINISTRAȚIILOR FORESTIERE

de ILIE C. DEMETRESCU

Duhul vremurilor actuale, de nesfârșite și grăbite prefaceri, își găsește răsunet și în lumea noastră a slujitorilor pădurii naționale. Astfel, chestiunea reorganizării unei părți a învățământului silvic este pusă din nou pe ordinea de zi a preocupărilor profesionale.

Insemnătatea sa pentru condiționarea administrațiilor noastre forestiere este excepțională, neputând fi, de altfel, pusă și discutată decât în funcție de firea și interesele acestora.

Sesizându-se de moțiunile votate la diverse congrese ale conductorilor și brigadierilor noștri silvici, Direcțiunea Regimului silvic a provocat, pe la începutul anului trecut, o anchetă printre diversele instanțe ale administrațiilor noastre forestiere și instituțiuni anexe, asupra problemei respective. Cu acel prilej, a fost trimis și un proect de reformă spre a servi ca bază de răspuns pentru participanții la anchetă. Acesta privește două fețe ale chestiunii: a) Condițiunile de admisibilitate în școli; b) durata învățământului.

Și anume, ar fi ca pe viitor, în deosebi condițiunile de admisibilitate în școlile de conductori și brigadieri silvici, să fie cu mult ridicate față de situația actuală. In ceeace privește conductorii, ar fi să se treacă dela 4 la 8 clase secundare, iar brigadierii, dela clasele primare la 4 clase gimnaziale. Deasemenea, ar fi să se creieze și școli de pădurari, condițiunile de admisibilitate fiind cele actuale pentru brigadieri. Intr'un asemenea caz, ar fi, evident, să se ridice și nivelul intrucțiunii de specialitate, în consecință.

Cu prilejul lucrărilor pregătitoare din această toamnă, ale legii de organizare a Corpului tehnic, problema a fost din nou repusă, cel puțin în ceea ce privește pe conductori.

Din răspunsurile primite la ancheta amintită, reese că mai toată lumea este pentru menținerea actualei situațiuni în ceea ce privește condițiunile de admitere și durata instrucțiunii. De reținut, că în acest sens pledează — și în forma cea mai hotărâtă — însăși cele două școli de brigadieri. Deasemenea, este demn de reținut pentru semnificația și interpretarea cerințelor de reformă, că cei mai aprigi luptători pentru reformă sunt reprezentanții corpurilor constituite ale conductorilor și brigadierilor.

Un început de realizare anticipată a deziderateloor de mai sus, s'a făcut prin felul cum s'au statornicit în acest an condițiunile de admitere în Școala de Conductori silvici „Casa Verde" și în Școlile de Brigadieri dela Brănești și Gurghiu. Intr'adevăr, în ceea ce privește Școala de Conductori, găsim la punctul 2 al condițiunilor, referitor la actele de prezentat, odată cu cererea de înscriere:

„Certificatul de absolvirea studiilor, minimum 4 clase de liceu sau o școală echivalentă...".

„Dacă însă se vor prezenta la examen absolvenți de liceu în număr mai mare decât locurile vacante, concursul se va ține numai între acești concurenți" [1]).

La fel și cu școlile de brigadieri. Litera c dela punctul 8 sună:

„Dacă numărul candidaților cari au la bază absolvirea a 4 clase de liceu este mai mare decât numărul locurilor vacante, examenul de admitere se va ține numai între acești candidați" [2]).

De aci și până la definitivarea deziderateloor maxime exprimate de corpurile constituite, amintite, nu mai este, într'adevăr, decât un pas și încă foarte mic. Intreaga chestiune este făcută funcție numai de putința de a se afla candidați. Și lucrul nu va fi greu deocamdată, dată fiind mulțimea de șomeri intelectuali de cari mișună pământul. După aceea, vor urma

1) Buletinul Informativ al Ministerului Agriculturii și Domeniilor, IX (1938), pag. 507.

2) Idem, pag. 508.

revendicările de salarizare și de atribuțiuni. Și aceasta nu numai din partea absolvenților pe baza nouilor norme, ci din partea întregei categorii de brigadieri și conductori. Însemnătatea deosebită a problemei respective, din punctul de vedere al administrațiilor noastre silvice, este ușor de înțeles.

* * *

In fața acestei situațiuni, ni se impun următoarele două întrebări:

1. Ținând seamă de nevoile actuale și viitoare ale administrațiilor noastre forestiere publice și particulare, este într'adevăr nemulțumitor actualul nostru sistem de învățământ forestier?

2. In caz afirmativ, este oare calea aleasă cea mai proprie și cea mai practică spre cel mai mare folos al cauzei?

Mai înainte de a trece la desvoltarea și examinarea întrebărilor acestora, câteva puneri la punct generale.

Primul lucru de care trebue să se țină seama la organizarea unui învățământ forestier, este că acel învățământ nu constitue un scop în sine, ci un mijloc întru atingerea unui scop: pregătirea de agenți cât mai potriviți pentru condițiunile actuale și viitoare ale exploatațiunilor forestiere și în general, ale serviciilor ce vor avea de îndeplinit în cadrul diferitelor administrațiuni forestiere.

Aprecierea acestui grad și felul de pregătire, nu poate fi exprimată în cifre sau alte date concrete. Ea ține de arta bunului conducător de oameni și orânduitor al lucrurilor. In orice caz, cei mai potriviți agenți pentru anumite împrejurări, nu este totdeauna identic cu agenți cât mai bine pregătiți sub raportul intelectual. Acest din urmă lucru implică pretenții mai mari în ceea ce privește remunerarea, locuința, mijloacele de transport, mediul de trai, apoi o crescândă incapacitate de lucru în mediul rustic al pădurii. Alegerea celui mai potrivit agent pentru un post oarecare e chestie de cumpăneală gospodărească și administrativă. Ea este identică cu cea mai bună rezultantă a trei componente:

cât mai bună pregătire profesională;

cât mai mare rezistenţă fizică şi adaptabilitate la mediul de viaţă rustică a pădurii;

cât mai puţine pretenţii materiale.

Luarea în seamă numai a uneia din aceste componente şi desvoltarea sa unilaterală, poate constitui o greşală. Ceea ce se câştigă într'un sens, se poate să constitue o scădere mai însemnată în sensul celorlalte două componente. De pildă, desvoltarea laturii intelectuale atrage după sine, în condiţii egale altfel, o creştere a pretenţiunilor de remunerare şi o scădere a dispoziţiei de adaptare la condiţiile de lucru şi de viaţă rustică din mediul pădurii. Numai atâta timp poate fi luată în seamă o desvoltare a laturii intelectuale, întrucât avantajele ce rezultă, sub acest raport, sunt mai mari decât desavantajul ce rezultă în mod necesar în celelalte două direcţii. In toată această chestiune, este vorba de urmărit lucrurile, ca şi în cazul unei curbe crescătoare până la un anumit maximum şi apoi descrescătoare.

Economia forestieră românească se caracterizează printr'un grad al culturii şi exploatării mult mai scăzut, mai extensiv, faţă de Europa occidentală. Pe de altă parte, ea se află într'un ritm de prefacere şi de progres deosebit de viu, prezentând extraordinar de mari variaţiuni teritoriale: dela gospodăria de munte, de o formă foarte extensivă, la gospodăriile de câmpie destul de rafinate, apoi silvicultura de Dobrogea, de Basarabia, de Bucovina, etc. Rentabilitatea în cultura noastră forestieră este relativ scăzută, dat fiind preţul mic al lemnului.

Condiţiunile de trai şi de transport sunt în general grele şi rudimentare: locuinţe puţine şi în general neconfortabile, lipsă de şosele, drumuri în păduri, mediul rural înapoiat sub raportul vieţii materiale, cât şi intelectuale. In asemenea împrejurări, se cere personal administrativ de concepţie şi conducere cu solidă pregătire profesională şi de largă perspectivă de înţelegere şi mai ales de o foarte ridicată capacitate de adaptare la împrejurările atât de variate în spaţiu şi de schimbătoare în timp. Personalul de execuţie, în schimb, trebue să fie, înainte de toate, disciplinat, corect şi cu o mare rezistenţă fizică şi de o rusticitate deosebită. Se poate spune că la noi personalul silvic — cel puţin din administraţiile forestiere mari, cum este aceia a Statului — trebue să se caracterizeze prin desvoltarea extremelor. Situaţiile mijlocii caracteristice

economiilor forestiere aşezate şi cu tradiţia din Occident, sunt mai puţin proprii pentru împrejurările noastre.

* * *

Inainte de război, învăţământul nostru silvic era organizat pentru pregătirea a două categorii de agenţi:

1. un învăţământ superior, reprezentat prin fosta Şcoală sup. de Silvicultură dela Brăneşti, cu examen de admitere intre candidaţi având bacalaureatul la bază, 3 ani cursuri teoretice şi un an de practică, pentru pregătirea personalului de concepţie şi conducere;

2. un învăţământ elementar, reprezentat printr'o şcoală de brigadieri şi alta de pădurari la Brăneşti. Admiterea se făcea prin concurs între candidaţi având şcoala primară la bază, durata cursurilor fiind de 2 ani, resp. 6 luni. Contingentul de absolvenţi fiind redus, majoritatea personalului de pază şi execuţie respectiv din serviciile adminstraţiilor forestiere publice şi mai ales particulare, era format din agenţi fără vreo şcoală specială, ci numai cu practica de teren.

Lucrurile corespundeau în mod perfect cerinţelor diverselor administraţii silvice şi cu deosebire celei de Stat.

Provinciile foste sub stăpâniri străine ne-au adus o nouă categorie de agenţi: conductorul silvic, ca şi o şcoală de conductori: cea dela Casa Verde.

După oarecari schimbări, mai mult de amănunt, învăţământul nostru silvic se prezintă astăzi dispus în trei trepte, frumos echilibrate:

1. Invăţământul superior, de grad universitar, este reprezentat prin Facultatea silvică dela Şcoala Politehnică. Admiterea elevilor se face pe cale de concurs, dintre candidaţi având bacalaureatul, cercetaţi fiind mai întâi, sub raportul sănătăţii. Durata cursurilor este de 4 ani cel puţin, cu practică în lunile de vacanţă. Indatoririle studenţilor sunt atât de mari, încât mai niciun student nu poate termina şcoala în termenul teoretic dat. Acest învăţământ are rostul de a produce absolvenţi cu o cultură de specialitate academică: ingineri silvici, care să posede nu numai o sumă dată de cunoştinţe de specialitate, ci mai ales o anumită capacitate de continuă perfecţionare şi de creaţie ştiinţifică. Aceşti absolvenţi sunt sortiţi să îndeplinească funcţiuni de concepţie şi conducere înaltă în administra-

ţiile silvice, să aibă îndeletniciri ştiinţifice în institute de cercetări, să constitue personalul didactic al şcolilor de învăţământ silvic;

2. Invăţământul mediu, de gradul şcolii secundare, este reprezentat prin Şcoala de Conductori dela Casa Verde. Admiterea elevilor se face pe cale de concurs, dintre candidaţi absolvenţi a cel puţin 4 clase secundare. Durata învăţământului este de 3 ani studii teoretice şi un an de practică. Acest învăţământ are rolul de a pregăti specialişti cu un anumit bagaj de cunoştinţe teoretice şi practice, mai ales de natură tehnică: conductori silvici. In exercitarea profesiunii lor, aceştia au să execute, să supravegheze executarea anumitor lucrări tehnice în cadrul administraţiilor mai mari forestiere, cum ar fi ocolul silvic la Stat sau chiar să conducă anumite exploataţiuni anexe ale unui ocol silvic de Stat, cum ar fi: o fabrică de cherestea, un depozit de lemnărie, o cale ferată, etc. Oricum, în cadrul administraţiei propriu zise a pădurilor Statului, locul conductorului silvic este puţin cam greu de stabilit ca oficiu uniform de organizare. Cel de ajutor de şef de Ocol, singurul care ar putea avea acest din urmă caracter, nu se pretează însă ca ocupaţie permanentă şi definitivă pentru întreaga viaţă profesională a unui funcţionar. El este mai curând un post de trecere, de iniţiere în administraţie, cum ar fi pentru cazul inginerilor începători. Rămân ca cele mai potrivite pentru conductori: conducerea de exploataţiuni anexe pe lângă unele ocoale silvice, specialişti în comisii de amenajeri, etc. Dar asemenea posturi nu sunt caracteristice pentru fiecare unitate din administraţia silvică a Statului, care este ocolul silvic, ci excepţionale. Un post foarte potrivit pentru conductorul silvic este acela de şef al unor administraţiuni mai mici forestiere din proprietatea particulară sau alta decât a Statului (în sistemul gestiunii parţiale).

3. Invăţământul elementar, ceva sub gradul învăţământului gimnazial, este reprezentat prin şcolile de brigadieri (Brăneşti şi Gurghiu). Admiterea elevilor se face pe cale de concurs, dintre candidaţi având şcoala primară la bază. Durata învăţământului este de 3 ani (2 de studii normale şi al treilea de specializare). Absolvenţii respectivi au un loc foarte bine definit în administraţia forestieră a Statului. Ei sunt şefii serviciului de pază şi protecţie într'o porţiune din ocolul silvic,

denumită brigadă şi concură la executarea şi supravegherea tuturor lucrărilor curente din brigadă, alături de şeful de Ocol sau de conductor. Adesea pot fi folosiţi şi în lucrări mai speciale, după o anumită pregătire practică, ca şi în conducerea unor mici administraţiuni forestiere. Aceste cazuri sunt însă excepţionale. Adevăratul loc al brigadierului este în serviciul de pază şi protecţie din brigadă.

4. Cu foarte multă bunăvoinţă, abia dacă mai pot fi denumite ca un învăţământ şi alăturat celui elementar, cursurile de pădurar. Noi am avut asemenea cursuri înainte şi câtăva vreme după război. Se pare că astăzi devin iarăşi de actualitate. Durata lor era de 6 luni, candidaţii trebuind să aibă şcoala primară la bază şi o bună prezentare fizică. In practică, ei execută serviciul de pază şi protecţie într'o unitate denumită canton şi totodată concură la execuţia şi supravegherea diverselor lucrări culturale de exploatare şi valorificare. Faptul că acele cursuri de pădurari n'au avut o viaţă prea lungă, faptul că procentul de asemenea pădurari absolvenţi, din masa totală a pădurarilor din diversele administraţii forestiere, este extrem de redus, denotă că împrejurările noastre nu le simt atât de mult nevoie [1]).

Din puţinele lucruri care s'au putut expune în cele de mai sus, se poate vedea că învăţământul nostru a suferit însemnate schimbări, mai ales în ceea ce priveşte lungirea timpului de studii. Dacă ţinem seama de numărul mare de candidaţi şi de severitatea şi pretenţia ridicată a examenelor de admitere, trebue să însemnăm şi sub raportul acesta importante schimbări. La şcolile de brigadieri s'au prezentat şi se prezintă şi azi candidaţi având nu numai gimnaziul, dar chiar şcoala normală sau chiar şi liceul absolvit, spre a nu mai vorbi de Şcoala de Conductori silvici. Oricum, în evoluţia chipului de ordonare a personalului nostru forestier din aceşti ultimi 20 de ani se desemnează, cu precizie, două caracteristici:

---

1) După încheierea şi culegerea la tipografie a studiului de faţă, aflăm în Monit. Oficial No. 254 p. I din 1 Nov. a. c. „Condiţiunile de admitere în şcolile de pădurari dela Brăneşti-Ilfov şi Căiuţi-Bacău". Potrivit acestora, este vorba de un concurs între candidaţi având cursul primar la bază, vârsta de 28 de ani şi serviciul militar satisfăcut. Durata cursurilor este de un an.

o lărgire a extremelor, ceea ce convine firii actuale a economiei noastre forestiere;

o înmulțire a treptelor și o mai echilibrată dispoziție a lor, prin introducerea conductorului și ridicarea pregătirii brigadierului față de pădurar. Acest lucru este cerut, nu atât de o mai bună organizare și funcționare a administrațiilor noastre forestiere mari, cât mai ales de funcțiuni anexe, dela periferia sferii de atribuții normale ale acelor administrații (exploatări în regie prea departe extinse, industrializarea lemnului, comerțul cu amănuntul, etc.) și apoi de nevoia dotării și a gospodăriilor forestiere particulare mai mici, cu un personal mai modest sub raportul pregătirii de conducere și deci și al pretențiunilor materiale.

Cu toate acestea, în cercurile reprezentatoare ale ultimelor două trepte din ierarhia Corpului nostru silvic general, se manifestă, cum am arătat mai sus, dorința unor noui schimbări. Argumentele folosite în susținerea acestor dorinți sunt:

nevoia de a ține pas cu ritmul de progresare al vremii și anume, față de profesiuni înrudite sau asemănătoare(conductori tehnici, etc.);

mulțimea de candidați cu studii mult superioare celor minime pretinse la examenul de admitere.

La primul argument se poate răspunde, cum am arătat mai sus, că progres în sensul propus nu înseamnă numai decât un avantaj din punct de vedere al folosirii absolvenților respectivi în administrație. Apoi, pildele din profesiunile înrudite sau asemănătoare, nu pot fi urmate decât, eventual, în urma unui examen critic al situațiunilor. Ceea ce poate fi practic și indicat alături, se poate să nu se potrivească la noi. In această privință nu trebuesc uitate condițiunile cu totul speciale ale profesiunii și administrațiilor noastre.

Referitor la cel de-al doilea argument, va trebui să ținem seama că mulțimea acea de candidați este un fenomen patologic trecător. Măsurile luate de guvernanți prin reducerea numărului școlilor secundare, etc., vor aduce lucrurile, în câțiva ani, la proporții mai rezonabile. Dar chiar așa, păstrând condițiunile actuale de admitere, nu îndepărtăm întru nimic candidații cu studii mai înalte, dacă cumva le convine situația actuală din serviciu. Ceva mai mult, putința de alegere, prin examenul de admitere în școli, este mai mare, întrucât, nu

este exclus, ca unele elemente cu studii mai reduse să fie mai dotate în alte privințe. Punând stavilă unora ca aceștia, vom avantaja pe cei cu studii mai ridicate la bază, care adesea sunt naufragiați ai școlii românești viciate în acești din urmă ani de politicianism urât.

Să admitem că reforma propusă ar fi luată în considerare. La ce s'ar reduce ea în fond? S'ar desființa gradul de brigadier, atât de util și potrivit condițiunilor economiei și administrațiunilor noastre forestiere. Ne-ar rămâne cel de conductor în forma sa actuală, despre care am văzut că prezintă și așa puncte vulnerabile, chiar dacă ar fi să-l denumim tot brigadier silvic. Am câștiga un nou grad denumit poate subinginer silvic, foarte apropiat ca formă de cel de inginer, și anume despărțit numai printr'un an de studii, dar foarte depărtat ca fond. Ar fi deci, să turnăm apă în vin, în ceeace privește inginerul silvic. Ori, acest lucru nu este trebuitor, dată fiind:

tendința de continuă perfecționare, pe care o urmărim în această privință, din nevoi reale ale administrațiilor silvice de Stat și apoi

capacitatea ridicată a Facultății noastre silvice de a pregăti cu prisosință absolvenți pentru nevoile administrațiilor forestiere din Țară. De asemenea, nu ne putem dispensa de brigadierul silvic. Oricum, dispoziția ierarhică a categoriilor din Corpul nostru silvic general ar apărea deformată, lipsită de simetrie, față de actuala situație.

Să admitem totuși, că reforma propusă ar prezenta întrucâtva unele avantajii. Chiar și în acest caz, nu vom putea trece cu vederea faptul că totdeodată se impun sarcini indirecte foarte ridicate administrațiilor vechi forestiere, cum este în special aceea a Statului. Intreg personalul foarte numeros din servicii, având nu același grad de instrucție profesională inițială ca nouii absolvenți, ci numai pur și simplu aceeași denumire, vor cere același tratament ca aceștia, sub raportul retribuțiunii. Păstrând condițiunile minime actuale de alegere ale candidaților, vom putea profita eventual de faptul că se prezintă unii candidați cu studii mai superioare, fără să ne luăm vreo obligațiune în plus.

Poate merită a fi amintit exemplul Germaniei în materie, adică al unei țări, în care ideia de economisire a forțelor, ideia de organizare se află la un nivel cu totul superior.

Invățământul silvic superior este cam de tipul celui dela noi, fie că ține de universități, fie de școli speciale (academii). Și anume, se pretinde studenților să aibă absolvența liceului humanistic sau real, ori aceia a unei școli reale superioare (în general cu 9 clase). Durata cursurilor universitare este de 4 ani. Este adevărat, că aceste studii de specialitate implică, mai totdeauna, conform tradiției, o practică premergătoare de ½—1 an pe lângă o administrație forestieră. De asemenea, admiterea definitivă în serviciu, cere o perioadă de inițiere în treburile administrației forestiere de 2—3 ani. (Referendarzeit), urmată de examenul de Stat.

Un învățământ mediu nu aflăm în Germania. A fost însă unul, până către mijlocul secolului al XIX-lea, din care s'a desvoltat cel superior, adică cam cum s'au petrecut lucrurile și la noi, cu Școala specială de Silvicultură dela Brănești, după 1900.

Invățământul elementar îl aflăm și în Germania. Este însă foarte diferit dela țară la țară, fără să depășească nivelul celui dela noi. Durata sa se întinde între 1 și 4 ani, cu tendință sigură de restrângere. Referindu-se la un caz extrem, Prof. Schwappach spune: „Părerile asupra organizării școlilor bavareze de silvicultură sunt unanime că învățământul dat, față de scopurile sale și îndatoririle viitoare ale funcționarilor respectivi, a depășit limitele, apropiindu-se mai curând de acela mediu, decât ar fi de dorit față de interesele Serviciului"... „Dealtfel, școlile de silvicultură sunt momentan închise și vor urma să fie esențial modificate la redeschiderea (probabil cursuri numai de un an)" [1]).

In ceea ce privește pădurarii, ei se aleg, obișnuit, dintre lucrătorii de pădure cu calități deosebite.

Este adevărat, că ideia de curs de perfecționare își găsește o largă aplicare în Germania și anume, în forme foarte simple și practice.

Prin exemplul Germaniei, nu preconizăm deloc adoptarea fără rezervă a sistemului expus mai sus pe scurt. Gradul de cultură generală a mediului, stadiul de organizare a administrațiilor silvice, etc., stau, incomparabil, mai sus decât la noi. Apoi, condițiunile naturale și economia sunt mai simple și mai cristalizate decât la noi. Totuși, sunt anumite limite pe care ni le indică și acel exemplu.

* * *

Prin cele de mai sus nu vrem să ne ridicăm împotriva unei continue perfecționări a instrucțiunii personalului nostru forestier. Dimpotrivă, o socotim absolut necesară și în intere-

1) Forstverwaltungslehre in Handbuch der Forstwissenschaften. IV Auflage, 3 Band, pag. 592/3.

sul imediat al administrațiilor forestiere, însă, pe alte căi decât cea propusă.

In stabilirea programelor analitice ale școlilor noastre de specialitate și mai ales în ceea ce privește conținutul diferitelor materii de studii și al spiritului în care se predau, nu s'a ținut seama îndestulător, de ceea ce au să îndeplinească în profesiunea lor viitoare, categoriile de absolvenți respectivi. Cursurile de specialitate sunt ca natură, în linii generale, cam aceleași la toate școlile noastre silvice. Conținutul lor este un fel de rezumare de ordinul I, după cele din învățământul superior, în ceea ce privește Școala de Conductori și un rezumat la patrat, în ceea ce privește școlile de brigadieri. Cât privește cele generale, ele erau împrumutate, pur și simplu, dela liceu (p. conductori) sau gimnaziu (p. brigadieri).

Ca spirit, elevii respectivi sunt hrăniți în idealul — cel puțin în ceea ce privește conductorii — că școala lor reprezintă numai o treaptă spre celălalt învățământ, cel superior. La începutul profesiunii sale și anume numai după 9 luni de serviciu, semnatarul acestor rânduri a fost numit, împotriva voinții sale, conferențiar la Școala de Brigadieri Căiuți. Nu am cunoștință precisă de starea actuală a lucrurilor; atunci însă, rolul organizator, conducător și de supraveghere al organelor din Administrația centrală, era aproape nul. Programele de învățământ, compuse, cum am arătat mai sus; regulamentul disciplinar, redus la hotărîrile consiliului profesoral, dela caz la caz; personalul didactic, prins cu arcanul sau format din persoane cu lipsuri sanitare, începători în serviciu, fără aptitudini bine constatate. In asemenea condițiuni, se înțelege, nu se puteau obține nici pe departe rezultatele pe care le-ar fi îndreptățit râvna personalului didactic și mai ales admirabilele aptitudini de asimilare, spiritul de disciplină, rezistența fizică și modestia elevilor, fii de țărani. Intre altele, îmi reamintesc, cu un sentiment de revoltă, situația tragi-comică a bieților elevi, cari trebuiau să arate la examen care sunt mamiferele din era terțială și altele cam de acelaș fel. Vă închipuiți cum va fi ieșit din gura unui flăcău de țară acele bâzdâgănii linguistice ca: dinosaur, plesiosaur, arheopterix, etc. La ce va fi slujit acest lucru viitorului brigadier și mai ales, întru cât asemenea lucruri au dreptul să ia locul altor preocupări de nasul

şi meseria sa, capul meu n'a putut nici atunci şi nici astăzi nu poate să priceapă.

Iată o direcţie în care se poate lucra foarte mult, cu mare folos pentru cauză şi fără de noui sacrificii de bani şi timp.

Plecând dela principiul elementar al economiei forţelor, care trebue să stea la baza unei bune administraţiuni, socotim că diversele categorii ale învăţământului nostru silvic, trebue să fie considerate perfect definite, ca cicluri închise, iar nu ca trepte ale aceleaşi scări. Şi aceasta, pentru că absolvenţii respectivi au de împlinit în profesiunea lor viitoare funcţiuni bine definite şi de sine stătătoare. In aceeaşi administraţie, inginerul, conductorul, brigadierul şi pădurarul au locuri şi rosturi specifice, ca şi diversele rotiţe şi mecanisme, să zicem, într'un ceasornic. Aceste diferite categorii de personal ar trebui să se complecteze constituind un tot administrativ, iar nu să se dedubleze, dacă vrem să obţinem maximum de folos cu minimum de cheltueli (bani şi energie naţională). Este adevărat, că există o cantitate de cunoştinţe comune la toate aceste categorii, dar trebue să aibă şi fiecare specialitatea sa impusă de principiul diviziunii muncii. Dr chiar şi acele cunoştinţe, zise comune, au ca atare, mai mult denumirea, decât conţinutul însăşi. In materie de amenajament, de pildă, punctul de greutate al instrucţiunii inginerului se va pune pe chestiunile mari de concepţie şi largă sinteză, în care considerentele economice, culturale, de rentabilitate, etc., să fie puse pe primul plan. In cazul conductorului, vor prima anumite cunoştinţe de ordin tehnic, (cubaje, ridicări în plan, etc.), iar al brigadierului, mai mult o îndemânare în chestiuni practice de amănunt (deschideri de linii, etc.). Pentru acest motiv şi în învăţământ trebue să avem două categorii de materii:

1. Materii cu denumire identică, dar desvoltare şi mai ales ca spirit, diferite;

2. Materii cu totul specifice fiecărei categorii de învăţământ.

Absolventul învăţământului superior trebue să fie un element de concepţie, organizare şi dirijare, cu o largă perspectivă profesională şi cu o deosebită capacitate de adaptare la situaţiile schimbătoare în timp şi spaţiu. In instrucţia sa, trebue să se dea o cât mai mare atenţie cunoştinţelor economice, organizatorii, administrative, alături de cele tehnice şi anume,

mai ales sub aspectul lor teoretic. Socotim o exagerare a învăţământului nostru, faptul că se pune atât de multă greutate pe categoriile tehnice ale învăţământului nostru ingineresc, atunci când în viaţa practică cei mai mulţi din absolvenţii respectivi vor organiza şi conduce întreprinderi şi vor face administraţie.

In cazul conductorului, trebue să predomine spiritul practic. Disciplinele tehnice trebue să dea nota particulară în învăţământul respectiv. Conductorul urmează a fi tehnicianul [1]) pe care să-l folosească conducătorul după nevoile gospodăriei.

Credem că e de prisos să mai arătăm, cât apare de evidentă nevoia, ca în pregătirea brigadierului să se aibă în vedere aproape numai latura practică. Din disciplinele purtând un nume identic cu cele din programul de învăţământ al conductorului şi inginerului, trebue să se reţină numai acele părţi, în care va avea să colaboreze în practică. Dar chiar şi desvoltarea acelor părţi, se va face în sensul amănuntelor, de care nu au a se preocupa conductorul şi cu atât mai puţin, inginerul.

In ceea ce priveşte pădurarul, stăm la îndoială dacă are sens o şcoală cu anumite cursuri. Inclinăm spre o ucenicie pe lângă anumite ocoale model, ţinând mai curând de diversele şcoli silvice sau poate chiar de Institutul de Cercetări forestiere. Prin aceasta, nu voim în nici un caz să-i micşorăm însemnătatea în administraţia noastră. Dimpotrivă, vrem să ţinem seama de condiţiile grele ale funcţiunii sale şi ale mediului în care are de trăit şi lucrat. Mult mai însemnată este grija cu care se aleg viitorii pădurari dintre solicitanţii, fii de ţărani sau, şi mai bine, dintre tinerii lucrători de pădure.

O altă cale de perfecţionare a diverşilor agenţi silvici, complimentară învăţământului propriu zis, este aceea a cursurilor de perfecţionare. Punerea sa pe ordinea de zi a preocupărilor noastre, este în interesul special al administraţiilor forestiere ale Statului. S'ar da, totodată, satisfacţie şi corpurilor

1) In alte părţi, tehnicianul este socotit ca mai inferior omului de concepţie. De pildă, în Germania, Rusia, America, etc., „Techniker" este mai puţin decât un inginer, ceva cam de gradul conductorului. Şi pe bună dreptate. In viaţa de toate zilele, gândirea şi activitatea tehnică este subordonată, e numai mijlocul de realizare pus la îndemâna organizatorului.

constituite ale categoriilor din profesiunea noastră, dornice de mai multă pregătire.

In strânsă legătură cu problema unei cât mai utile pregătiri a personalului forestier, stă şi problema salarizării şi a înaintărilor. Revendicările pe care corpurile noastre constituite caută să şi le satisfacă pe calea amplificării actualului sistem de învăţământ, cată a fi luate în studiu cu toată solicitudinea de forurile noastre conducătoare. Salarizarea agenţilor noştri silvici trebue să fie nu numai la înălţimea celorlalţi funcţionari, cu instrucţie şi pregătire profesională similară, dar chiar mărită cu un coeficient corespunzător condiţiunilor de trai şi lucru cu totul grele ale profesiunii noastre: uzarea rapidă a hainelor şi încălţămintei, nevoia transportului pe distanţe mari, cheltueli de hrană şi locuinţă accesorii, etc. Deasemenea, trebue luată în studiu problema înaintărilor. Pădurarii, brigadierii şi conductorii silvici au mult prea reduse perspective în această privinţă, faţă de funcţionarii de Stat. Interesul material şi moral personal constitue, după părerea noastră, un element tot atât de important ca şi instrucţiunea profesională în stimularea şi desvoltarea puterii de muncă şi mai ales a râvnei într'o gospodărie şi administraţie inteligent condusă.

* * *

In rezumat:

Socotim sistemul nostru de învăţământ forestier, în ceea ce priveşte, atât capacitatea minimă a candidaţilor la examenul de admitere, cât şi durata instrucţiunii, cel puţin îndestulător, dacă nu chiar excesiv, faţă de condiţiunile actuale şi cele din viitorul apropiat ale admnistraţiilor forestiere. Incercările de a se reforma acest învăţământ, prin ridicarea pretenţiunilor în cele două direcţiuni arătate, pot fi calificate, cel puţin, ca un exces de zel păgubitor. Sub raportul tehnic, s'ar strica simetria categoriilor profesionale date:

desfiinţându-se o categorie admirabil validată până acum în administraţiile noastre silvice: aceea a brigadierului silvic, în favoarea alteia, cu o situaţie mult mai dificilă în ierarhia marilor administraţii forestiere: aceleia de conductor silvic;

creindu-se o nouă categorie, intermediară între conductor şi inginer: aceea de subinginer silvic, cu o situaţie mult mai fără rost, chiar şi decât aceea de conductor.

Din punct de vedere practic, s'ar ajunge la un personal mai puţin apt să îndeplinească lucrările grele, impuse de nivelul gospodăriilor noastre forestiere şi de condiţiunile de rusticitate ale vieţii noastre rurale.

Din punctul de vedere financiar, s'ar creia dificultăţi noui administraţiilor silvice, incompatibile cu veniturile reduse din gospodăria forestieră permanentă.

O perfecţionare a învăţământului respectiv este de dorit, în interesul administraţiilor noastre forestiere şi trebue să constituie grija permanentă a forurilor conducătoare şi a personalului didactic respectiv. Ea se poate face cu foarte mult folos şi trebuie să se facă, în direcţia adaptării stricte a programei de învăţământ, la ceeace vor avea să facă în viaţa lor profesională absolvenţii şcolilor. In această privinţă, şcolile corespunzătoare categoriilor din profesiunea noastră, trebuia să constitue cicluri închise, în aşa fel, ca să avem grupe de specialişti definiţi în câte un sens dat, care să se completeze, iar nu să se dubleze. Inginerul silvic trebuie să fie un element de concepţie, organizare şi dirijare, cu o largă perspectivă şi o deosebită capacitate de adaptare la împrejurările schimbătoare în timp şi spaţiu. In instrucţia sa, trebuie să domine elementul teoretic. Cunoştinţele economice, organizatorii, administrative, se cuvin a fi puse pe acelaş picior de egalitate cu cele tehnice. Conductorul va fi în primul rând un tehnician, iar brigadierul un bun practician, sănătos, corect şi înţelegător. Pădurarul abia dacă mai merită a fi menţionat între categoriile cu o instrucţiune şcolărească propriu zisă de specialitate.

O măsură complimentară faţă de învăţământul nostru o constituiesc cursurile de perfecţionare, cărora trebue să li se afle o deslegare cât mai neîntârziată. Asemenea cursuri pot fi puse în legătură cu examenele de înaintare la toate categoriile noastre profesionale, dându-se astfel şi o bază mai obiectivă arbitrariului şi lipsurilor actuale în materie.

Oricum, problema reformării învăţământului nostru silvic nu poate fi atacată ca o problemă de sine stătătoare. La punerea şi rezolvarea sa, nu-i iertat să pierdem deloc din vedere condiţiunile actuale şi probabile din viitorul apropiat ale administraţiilor forestiere, avizate la serviciile absolvenţilor

respectivi. Invăţământul nu constituie un scop în sine, ci un mijloc spre o cât mai utilă dotare a administraţiilor respective cu ceea ce formează însăşi sufletul lor: elementul om. Iar „cât mai util", în sens administrativ, nu e totdeauna identic cu „cât mai bine instruit".

Umgestaltung des forstlichen Unterrichts und das Wesen der Forstverwaltungen.

Le problème de la réforme de l'enseignement forestier est fonction du caractère de l'Administration forestière.

En comparaison avec l'état d'avant-guerre, l'enseignement forestier de Roumanie, s'est beaucoup développé dans les 20 années dernières.

Aujourd'hui on a mis en discution une nouvelle réforme, avec la tendance d'élever les conditions d'admission des candidats dans les écoles (moyennes et inférieures), ainsi que la durée et la nature des études.

L'auteur montre qu'au moment où se pose un tel problème, s'impose de ne pas ignorer les nécessités réelles de l'Administration forestière avisée aux services de ceux qui terminent les cours des écoles respectives. Il est d'avis que le système actuel d'enseignement en Roumanie, est absolument suffisant. La réforme préconisée peut être qualifiée comme un dangereux excès de zèle.

Le cas où l'on adopte, on aura de sérieux désavantages d'ordre administratifs et financiers.

Un vrai perfectionnement de l'enseignement respectif peut être réalisé en changeant le programme des études et même son ésprit, afin qu'on puisse tenir compte des réalités et des nécessités diverses de l'Administration forestière.

GREȘELI IN SILVICULTURĂ

de Ing. O. SPERLING

Folosirea unor esențe forestiere în afară de staţiunea lor, a condus şi ne conduce la eşecuri, deşi pentru moment, poate, unele succese aparente ne-ar turbura oarecum judecata dreaptă a situaţiei. Veniturile mari şi mai les uşurinţa cultivării lor, au redus uneori silvicultura la folosirea lor peste tot locul şi pe mari suprafeţe, speciile şi condiţiile staţionale unde se foloseau nefiind suficient cunoscute.

Aşa spre pildă, care este viitorul faimoaselor împăduriri făcute cu salcâm în Ungaria, cu pin în Boemia şi cu molid în Germania?

Aceste lucrări, făcute la timpul lor cu mare vâlvă, au influenţat şi silvicultura noastră.

Astăzi cred că mulţi sunt de acord că cele câteva mii de ha plantaţii de salcâm făcute în Basarabia, nu sunt altceva decât oraşele lui Potemkin. Nădăjduim că în curând folosirea lui în această parte a ţării, va înceta.

Nu sunt contra salcâmului, căci ştiu ce servicii imense ne face atunci când îl întrebuinţăm pe nisipuri sau pe coaste surpătoare. Să ne menţinem însă aici. Dar şi în aceste două cazuri, să-l socotim doar o specie de tranziţie. Sub el să venim cu specia de viitor, definitivă.

Dacă mai socotim apoi, că prin folosirea unei specii pe un teren oarecare, nu urmărim numai arboretul ca atare, ci şi îmbunătăţirea sau menţinerea însuşirilor bune ale solului, atunci rezerva noastră faţă de salcâm trebue să fie şi mai mare. Se ştie doar că aceasta nu se poate realiza prin folosirea lui. Este epuizant şi are acoperiş slab.

Pinul, la rândul lui, s'a folosit în foarte multe ţări: în Karst, în Franţa, obţinându-se succese frumoase. Ce s'a întâm-

plat însă cu plantaţiile de pin făcute pe dealurile Boemiei? Frumoase în tinereţe, s'au dovedit inferioare mai târziu.

La noi s'a folosit pinul, în locurile naturale ale modidului. După o desvoltare frumoasă în tinereţe, atunci când au înaintat în vârstă ne-au oferit trunchiuri strâmbe şi noduroase. Il găsim şi în zona bradului. Şi aici aceeaşi greşală, căci ne oferă acelaş material de calitate inferioară.

Pinul are, se înţelege, reale însuşiri pentru folosirea lui pe terenuri degradate. Nu este însă suficient de folosit.

Tot încercări ratate, au fost şi acelea ale folosirii laricelui în Burgenland şi în multe părţi ale Transilvaniei. Cu totul altfel se prezintă calităţile laricelui din Bucegi faţă de acelea ale laricelui plantat la poalele munţilor, lângă Săcele (Braşov). Aceasta însemnează că nu putem să scoatem o specie din zona ei de vegetaţie, fără a ne aştepta la pagubă. Aceste plantaţii premiate pe vremea lor de Statul ungar, nu sunt azi decât amintirea unor încercări nereuşite.

Trecând acum la molid, putem constata că, mai mult decât celelalte specii, s'a abuzat de el. Se ştie doar ce dezastru a provocat furtuna în plantaţiile de molid din Germania. Strigătul de alarmă al silvicultorilor germani: Verfichtet Eure Wälder nicht!, a pătruns în toate ţările.

Trebue să se precizeze odată că folosirea lui în stare pură nu este indicată decât în regiunile muntoase unde nu mai creşte natural bradul. Apoi, nu trebue să facem plantaţiuni de molid pe terenuri unde formaţiunea geologică a solului este în continuu pericol pentru aceste plantaţiuni. In această privinţă, un exemplu tipic ne oferă regiunea muntoasă din judeţele R.-Sărat şi Putna. Aici găsim formaţiuni sedimentare cu sol argilos, adânc, pe un strat de ardezie; caracteristic terenurilor fugitive. Aici molidul nu-i la locul lui decât dela 1200 m. în sus, pe formaţiuni calcaroase. Sub această altitudine, numai pe conglomerate. Cazul ultim se întâlneşte numai sub formă de insule mici presărate în masa mare de fag şi brad. Folosirea bradului ar fi în schimb cea mai indicată. Dacă cercetăm structura lemnului de brad din această regiune, ea ne oferă omogenitate, nelăsând nimic de dorit, întrecând cu mult molidul, care oferă o structură grosolană, neomogenă, cu inele largi şi cu urme de putrezire.

Cu toate acestea, şi în aceste regiuni observăm o vie activitate în sensul folosirii molidului şi nu al bradului.

Să nu ne lăsăm seduşi de uşurinţa cultivării şi de reuşita momentană a molidului. Să reacţionăm. Altfel vom fi puşi în faţa unor arborete de o valoare inferioară.

Irrtümer in Waldkultur.

Fautes en sylviculture.

L'auteur — reprenant une idée bien connue — recommande que les reboisements avec les diverses éspèces se fassent seulement dans leurs aires naturelles de végétation et dans des stations qui leur conviennent. Autrement on s'expose à un échec sûr. A l'appui de cette idée, il signale les mauvais résultats obtenus chez nous et en quelques pays étrangers où on n'a pas tenue compte de cette régle.

CAPS-UL ARE DATORIA SĂ CUMPERE PĂDURI

de Ing. V. P. NEGULESCU

„Pădurea este un patrimoniu de civilizaţie, frumuseţe, bucurie şi forţă. Ea este protectoarea ţării, sursa de materii prime şi oferă muncă pentru lucrători. Pădurea trebue condusă conform trebuinţelor şi intereselor colectivităţii".
Mareşalul H. Goering (din discursul rostit la Stettin în Aug. 1936).

Pădurea satisface numeroase nevoi materiale şi imateriale ale colectivităţii omeneşti.

Pentru ca pădurea să poată corespunde în condiţiuni optime acestor nevoi, ea trebue să fie aşa fel gospodărită, încât să se asigure realizarea primului principiu fundamental al Economiei Silvice: conservarea şi ameliorarea patrimoniului său.

Dacă urmărim pădurea românească, vedem că numai Statul — Caps-ul — şi un număr relativ mic de proprietari particulari sunt în măsură să satisfacă acest principiu.

Majoritatea proprietarilor particulari urmăresc să obţină maximul de profit din păduri, fără a se preocupa de conservarea, dar mai ales de ameliorarea lor. Unii din aceşti proprietari, lipsiţi de venituri, prin exproprierea moşiilor ce le aveau, au căutat şi caută despăgubirea prin forţarea exploatărilor în pădurile ce le-au mai rămas, pe care apoi le parcelează, vânzându-le la săteni, ca aceştia să le defrişeze imediat pentru obţinerea terenurilor de cultură, fâneaţă şi păşune. Iar alţi mulţi proprietari, după exploatarea pădurilor, caută să obţină prin defrişare, terenuri cu rentabilitate imediată.

Pădurile moşnenilor, composesorilor n'au avut o soartă mai bună. Mari întinderi din aceste păduri au intrat în mâinile străinilor, care le-au exploatat sălbatec, fără a se mai preocupa de regenerarea lor.

Concluzia acestor stări de lucruri o vedem în degradarea şi irosirea pădurilor particulare româneşti. Şi cum aceste păduri ocupă cam 2/3 din domeniul păduros al ţării, vom înţelege perspectivele dezastruoase pentru apărarea naţională (ca scut al armatei în timp de răsboi), pentru economia naţională (din punct de vedere al regimului apelor, al fixării coastelor, al favorizării unei bune agriculturi, al preocupării de materie primă: lemnul atât de necesar poporului nostru ca şi hrana de toate zilele, cât şi pentru export, fiind al treilea ca importanţă după petrol şi grâu), precum şi pentru sănătatea poporului nostru, într'un cuvânt pentru existenţa şi propăşirea neamului românesc.

Soluţia cea mai proprie şi mai sigură pentru îndreptarea acestei situaţiuni este: Statul să-şi mărească patrimoniul păduros prin cumpărări de păduri particulare cât mai numeroase.

Prin aceste cumpărări se asigură:

a) Conservarea şi ameliorarea pădurilor intrate în patrimoniul Statului, prin lucrările de regenerare şi ameliorare, ce se vor face de organele sale technice.

Ca corolar se obţine: mărirea domeniului păduros al ţării prin împădurirea numeroaselor goluri din aceste păduri;

b) Obţinerea maximului de randament continuu şi permanent din pădurile cumpărate, prin măsurile ce se pot lua şi învestiţiile ce se pot face de C.A.P.S.;

c) Obţinerea de cantităţi mari de lemn de lucru şi construcţie de mari dimensiuni, mult cerute atât pe piaţa internă cât şi pentru export, C.A.P.S.-ul fiind aproape singurul producător de astfel de materiale;

d) Naţionalizarea pădurilor, atât ca proprietate, cât mai ales ca exploatare, scăpând astfel multe păduri particulare din ghiarele străinilor;

e) Evitarea pulverizării pădurilor particulare,

cu întreaga gamă de neajunsuri pentru economia silvică, ajutând din contră la comasarea proprietății.

f) In particular, pentru Stat: mărirea rentabilității pădurilor sale, deoarece prin cumpărări de păduri particulare se vor mări actualele cantoane de păduri ale Statului, mici și numeroase în regiunile de câmpie și deal și astfel se vor micșora cheltuelile de pază și administrație la ha.

Cum vedem, soluția cumpărării de păduri de către Stat, rezolvă printre altele marea problemă a refacerii pădurilor particulare românești, așa că mărirea patrimoniului păduros al Statului constitue o măsură fundamentală de politică forestieră realistă pentru țara noastră.

*

Statul nostru a fost preocupat, încă înainte de anul 1910, de chestiunea sporirii patrimoniului său păduros, pe care o găsim înscrisă printre primele rânduri în legile:

a) de organizarea Casei Pădurilor în anul 1910 și

b) de administrarea pădurilor din anul 1930.

Efectele practice ale acestor preocupări au fost foarte slabe, deoarece abia s'au cumpărat următoarele suprafețe păduroase:

In anii 1910/1916 — suprafața de 48.256 ha. cu lei 17.967.470
In anii 1919/1938 — suprafața de 5.414 ha cu lei 29.334.941
In total în anii 1910/938 supr. de 53.414 ha cu lei 47.302.411

Totuși, după prevederile din legile de mai sus și după cele bugetare, ar fi trebuit să se cumpere mult mai mult.

Astfel, în baza art. 3 al. c din Legea C. P. din 1910, s'a prevăzut câte 5 milioane lei în bugetele anilor 1910/1916 și 1918/1931, deci în 18 ani au fost prevederi de 90 milioane lei cu care s'ar fi cumpărat 170.000 ha păduri (calculând procentual după valorile și suprafețele cumpărate cu lei aur și lei hârtie).

De asemenea în baza art. 5 al. c din Legea de administrarea pădurilor din 1930 și a regulamentului pentru crearea „Fondului de refacerea patrimoniului C.A.P.S.", s'a prevăzut în bugetul anului 1931, lei 60 milioane, în anul 1932, lei 30 milioane, sumă minimă ce trebue să admitem că s'ar fi prevăzut și în anii 1933/938, ceea ce în anii 1931/938 ar reveni la 240.000, cu care s'ar fi putut cumpărat încă 230.000 ha.

Deci în anii 1910/1938 ar fi trebuit să se cumpere 400.000 ha păduri, față de care realizările arătate mai sus reprezintă abia 13%.

De asemenea observăm că în perioada 1910/1916, de 6 ani, s'a cumpărat 90% din totalul realizărilor, iar în perioada 1918/1938, de 20 ani, s'a cumpărat abia 10% din acest total.

Cele mai puține păduri s'au cumpărat în perioada vitregă pentru păduri de după război, — cum prea bine a caracterizat-o distinsul coleg, d-l Ilie C. Demetrescu, în raportul său asupra problemii „Consolidarea proprietății forestiere" —, deși în această perioadă, în anul 1930, s'a pus foarte bine problema acestor cumpărări, prin regulamentul de crearea „Fondului de refacerea patrimoniului C.A.P.S.". Tot in aceeaș perioadă a fost o conjunctură foarte favorabilă cumpărărilor de păduri, provocată de împrejurările economice, dar mai ales politice, prin Legile de Reformă Agrară, care au adus nestabilitatea proprietății.

*

Pentru a se putea păși cu rezultate sigure la cumpărarea de păduri, trebue ca conducătorii politici respectivi să fie convinși de importanța covârșitoare a acestor cumpărări și să aibă toată solicitudinea la acordarea fondurilor necesare.

Fondurile pentru cumpărări de păduri se pot obține în trei moduri:

1. Crearea fondului special al „Cumpărărilor de păduri".
2. Prevederi bugetare.
3. Imprumuturi.

*

Fondul special al „Cumpărărilor de păduri" se va alimenta cu veniturile C.A.P.S.-ului, rezultate din diverse operațiuni de reducerea patrimoniului său și anume:

a) Vânzarea bunurilor imobile:
   α) păduri mici izolate și nerentabile, care îngreunează administrația, prin mărirea cheltuelilor de administrație și pază la ha și deci contribuesc la micșorarea rentabilității;
   β) terenuri extraperimetrale, ce nu sunt necesare serviciului silvic.

Aceste venituri sunt limitate, deoarece bunurile imobile

enumerate sunt limitate, însă vor contribui cu sume apreciabile la mărirea fondului special.

b) Din orice fel de defrişeri de păduri.

α) din exproprieri de utilitate publică: căi de comunicaţii, diverse construcţiuni, etc.;

β) defrişeri petrolifere, etc.

c) Din învoeli la păşunat în păduri.

Crearea şi funcţionarea acestui fond special urmează a se stabili printr'un decret lege, care se impune a se întocmi cu atât mai mult, cu cât alte Ministere au astfel de fonduri speciale pentru cumpărarea de bunuri patrimoniale poate de mai mică importanţă, realizate din vânzarea bunurilor similare uzate sau reformate (Minist. Apărării Naţionale).

*

Cum fondul special va fi mic faţă de necesitatea cumpărărilor de păduri, trebue să se depună stăruinţă la timp pentru prevederea fondurilor bugetare, în completarea fondului special de mai sus, atât din veniturile ordinare, cât şi din cele extraordinare.

Ca limită inferioară pentru prevederile bugetare, trebuie să admitem cel puţin 5% din bugetul C.A.P.S.-ului, ceeace revine la circa lei 40 milioane anual.

*

Al treilea mod de obţinerea fondurilor intră în cadrul creditului forestier, prin împrumuturi, ce urmează a se face de C.A.P.S.

Pădurile cumpărate vor produce venituri, fie din exploatarea lor, fie din exploatarea seriilor în care s'au înglobat aceste păduri, aşa că beneficiul net al acestor exploatări vor acoperi cu prisosinţă anuitatea împrumutului.

*

Pentru a avea o isbândă desăvârşită pe tărâmul cumpărărilor de păduri, se impune a se introduce în noul cod silvic — ce sperăm că va apare în anul 1939, — dreptul de preemţiune al Statului asupra tuturor pădurilor particulare oferite spre vânzare (extinzându-se astfel acest drept şi asupra celorlalte categorii de păduri în afară de păduri moşneneşti, răzeşeşti, composesorate şi păduri de protecţie, acordat prin codul silvic şi legea pădurilor de protecţie).

Noul cod silvic va însemna al treilea stadiu important evolutiv al Economiei forestiere românești, de consolidarea și refacerea pădurilor românești, pe lângă celelalte două stadii din anii 1881 și 1910, data apariției celorlalte două coduri silvice, așa că stadiile de evoluție forestieră în țara noastră au perioada de 29 ani, foarte apropiată de perioada obișnuită de exploatare a codrului românesc.

*

Problema cumpărărilor de păduri a fost mult desbătută, în conferințe, congrese, cât și în reviste. A venit timpul să se treacă la fapte!

Cu bunăvoință și hotărîre, pe linia realizărilor de creație, se pot obține fondurile necesare, ca astfel să se poată păși efectiv la sporirea patrimoniului Statului și totdeodată la refacerea pădurii românești.

Die Staatsforstverwaltung soll Wälder erwerben.

L'Administration forestière a le devoir d'acheter des forêts.

L'auteur se montre partisan de l'idée que l'Etat agrandisse son domaine forestier.

Par conséquent il faut mettre à la disposition du service forestier de l'Etat (Caisse des forêts) les moyens nécessaires, afin qu'il puisse acheter les propriétés particulières boisées qui lui sont offertes.

PROBLEMELE ZILEI

NOUL COD SILVIC

OBSERVAȚIUNI PE MARGINEA NOULUI PROECT DE COD SILVIC

de Ing. **Ilie Dan**
dela Fondul Bisericesc Ortodox
din Bucovina

Era o veche necesitate de a se aduse codului nostru silvic din 1910, foarte minuțios pentru acea epocă, modificările cerute de împrejurările de astăzi. Noul proect de cod silvic, publicat în „Revista Pădurilor", este străbătut de acea dorință vie a întregului Corp silvic de a conserva, exploata, regenera și ameliora toate pădurile țării în condițiuni optime. Este deci în linii generale expresia voinței Corpului silvic și necesităților vitale ale țării. Totuși sunt unele variațiuni de concepție sau nedumeriri, mai ales în ceea ce privește amenajarea pădurilor. Pe acestea vreau să le enumăr, pe scurt, mai jos și nu pot decât să felicit pe acei ce au avut buna ideie de a da publicității noul proect, pentru ca întreaga lume silvică să-și dea obolul său, ținându-se cont de toate observațiunile, pentru ca opera să fie cât mai desăvârșită.

1. Amenajarea pădurilor.

Art. 3 fixează revoluția normală la codru la cel puțin 80 ani. Eu cred că e greșit a prevedea în lege asemenea detalii, cari puteau figura foarte bine în regulamentul de aplicare a legii sau în instrucțiunile de amenajare. Cred apoi că nu e bine a se generaliza și fixa un termen, la codru, de 80 ani. Acest termen trebue fixat deosebit după tipurile de arborete dela noi din țară. Nu putem fixa același termen la arboretele pure de molid, ca și la cele de brad și fag sau stejar. Alt termen va fi în arboretele situate la limita vegetației, pe soluri

slabe, pietroase, etc. și altul la arboretele cu creștere viguroasă din regiunea câmpiei. Termenul de 80 ani, la brad de exemplu, va aduce o complectă degradare a acestor arborete, iar la stejar echivalează cu o transformare a codrului în crâng, fiindcă până la 80 ani, când se face ultima tăiere definitivă, nu se poate asigura o regenerare naturală a arboretelor de stejar. Mai indicat ar fi să se adopte, la arboretele de stejar termenul minim de 150 ani, la brad cca 120 ani și la molid între 80—100 ani, după situația locului.

2. Scopul și țelul amenajamentului fixat în art. 8 nu ne mulțumește. Se precizează aici că amenajamentul va fi bazat pe raport susținut, adică pe un echilibru între posibilitatea ce se taie anual și creșterea anormală a capitalului lemnos, în vederea continuității exploatării produselor principale și a îndrumării pădurii către starea normală, precum și asigurarea regenerării ei cu specii de valoare proprii regiunei. Majoritatea pădurilor particulare însă au fost exploatate în mod abuziv, iar starea lor este degradată. Este destul să amintesc starea rea a arboretelor de fag, mai ales din pădurile particulare provenite în majoritatea lor din puieți fără valoare; apoi arboretele de stejar regenerate cu carpen. Se impun deci ameliorarea lor. In acest scop noțiunea de a îndruma pădurea către starea normală și când o să fie această stare, apoi esențele de valoare asemenea sunt felurite și depinde totul de o largă interpretare.

Noi trebue să tindem mai departe și spre mai bine, căci nu e destul a menține numai raportul susținut și a regenera arborete cu esențe de valoare proprii regiunei.

Noi susținem că amenajamentul, ținând cont de condițiunile interioare și exterioare ale pădurii, trebue să tindă a regula astfel exploatarea și regenerarea arboretelor încât din aplicarea lui să rezulte o ameliorare continuă și progresivă a pădurii cu privire la sol și arboret (capitalul de exploatare), cât și o ridicare a veniturilor pădurii. Deci, după cum se vede, nu e vorba numai de a menține raportul susținut și regenerarea pădurii cu specii de valoare, ci de o serie întreagă de măsuri ce au drept scop ridicarea întregei gospodării forestiere.

3. Obligațiunea impusă prin art. 5 de a regenera, fie na-

tural, fie artificial, parchetele tăiate ras, în termen de 2 ani dela golirea lor de material, este nelogică şi în practică, mai ales în regiunile înalte, imposibilă. Nu este bine ca la tăierile rase să se prevadă termenul de 2 ani, iar la tăieri progresive 4 ani; invers era mai normal. Cine a împădurit suprafeţele tăiate ras în regiunile de munte, mai ales pe soluri superficiale, pante repezi etc., ştie câţi ani trebue să treacă până se împădureşte un asemenea parchet şi câtă muncă trebue depusă.

A se fixa termenul în funcţie de golirea parchetului de material nu e bine, findcă un exploatator recalcitrant, pentru a tergiversa lucrările de împădurire, poate lăsa materialul inferior şi rămăşiţele să zacă ani dearândul în parchet, fără să-i putem constrânge la împădurire, pe când dacă se fixează acest termen în funcţie de data tăierii parchetului, situaţia e mult mai limpede şi nu poate da naştere la felurite interpretări şi abuzuri.

4. Art. 11 prevede că în cel mult 20 ani dela aprobare este obligatorie revizuirea amenajamentului, sub sancţiunea interdicţiei continuării exploatării pădurii.

Este un termen prea lung şi nu înţeleg dece s'a fixat 20 ani. Cine a revizuit numai la 10 ani amenajamentul a putut vedea, mai ales în arboretele bătrâne de răşinoase, ce schimbări importante au putut surveni în structura arboretelor în urma diverselor evenimente naturale ca: vânturi, atacuri de insecte, geruri etc. Nu mai vorbim de neglijenţa omenească, exploatări abuzive, etc., când amenajamentul n'a fost aplicat în litera lui. Suntem deci pentru termenul de 10 ani, care până acum s'a arătat a fi cel mai potrivit realităţilor noastre.

Revizuirea amenajamentului trebue să aibă exact acelaş scop ca şi amenajamentul iniţial, deci nu suntem mulţumiţi cu dispoziţiunea ca revizuirea să cuprindă numai procesele-verbale cu modificările survenite şi noui planuri speciale, ci, cu ocazia revizuirii, să se întocmească amenajamentul în regulă cu toate părţile lui componente, căci altfel la sfârşitul revoluţiei va fi o întreagă babilonie. Apoi, rostul amenajamentului este şi acela de a ţine evidenţa exploatărilor, împăduririlor şi tuturor operaţiunilor culturale, în raport cu prevederile sale, pin înregistrarea oricărei operaţiuni în cursul deceniului. Cu ocazia revizuirii amenajamentului, datoria amenajistului este

de a controla pe baza datelor concrete, astfel înregistrate, executarea întocmai, în perioada expirată, a tuturor prevederilor amenajamentului. Fără acest control, amenajamentul riscă să rămână numai o literă moartă. După prevederile menționate în noul proiect, acest control nu e posibil.

5. Proectul de lege prevede numai scopul ce-l urmărim prin amenajarea pădurilor, nu și modul cum trebuesc întocmite amenajamentele, pentru a ajunge la scopul dorit. Este drept că nu este cazul ca aceste dispoziţiuni detaliate să fie trecute în lege. Propunem însă să se treacă un alineat prin care să se dispună ca amenajamentele să fie întocmite conform instrucţiunilor de amenajare a pădurilor emise de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, iar aceste „Instrucţiuni" să fie întocmite cât mai complect, după studierea situaţiei tuturor pădurilor și după ascultarea tuturor oamenilor cunoscători în materie, dela toate Instituţiunile din ţară.

6. In concluzie, trebue să observ că la întocmirea acestei legi e necesar să se studieze minuţios și profund toate aspectele problemei forestiere și mai ales să se ţină cont de realităţile noastre sociale și naţionale, ca legea să nu cuprindă, soluţii extremiste și să nu aibă un aspect de opresiune, mai ales a păturei noastre săteşti. Altfel și această lege nu va fi lege și nu se va aplica ca și vechiul cod silvic.

La fel, să se studieze, înainte de a se impune norme severe prin această lege cu privire la supunerea regimului silvic a tuturor pădurilor până la 1/2 ha, dacă aparatul administrativ și corpul silvic sunt în măsură a executa această operă impusă prin noua lege.

OBIECŢIUNI LA PROECTUL DE MODIFICARE A CODULUI SILVIC

de **Ion Moldovan-Junior**

Legea de unificare a Codului silvic promulgată în anul 1923 a însemnat pentru teritoriile alipite o etapă mai avansată în domeniul legiuirilor silvice dela noi, întrucât, a supus regimului silvic și pădurile particulare din aceste ţinuturi, a căror îngrădiri legislative se mărgineau numai la obligaţia regenerărilor, fără a reglementa felul, mărimea și succesiunea tăierilor de orice natură.

Proectul de lege publicat în numărul 7—8 al Revistei Pădurilor, continuă drumul spre o perfecționare a măsurilor destinate a dirija gospodăria forestieră impunând și pădurilor particulare raportul susținut.

Reflectând asupra acestui proect, ne oprim la alineatul al doilea din art. 2, prin care se supun regimului silvic pădurile ce se vor crea în viitor și găsim, că dispozițiile, prin cari se vor lăsa libere unele păduri înființate din inițiativă particulară, sunt absolut insuficiente și extrem de severe.

In coloanele acestei reviste s'a desbătut, pe larg, problema impozitelor fiscale și am văzut cât de precară este situația pădurilor sub raportul rentabilității, față de terenurile de orice cultură agricolă. In astfel de împrejurări, numai o deplină conștiință a utilității publice a pădurii, o pasiune nestăpânită sau dragoste nețărmurită pentru frumusețile ei, pot îndemna pe un proprietar să-și împădurească o parte din terenurile sale agricole dându-le altă destinație. Față de proprietarii stăpâniți de astfel de sentimente, trebue să ne purtăm cu mână largă și în loc ca să le punem în perspectivă rigorile legii, mai bine să le acordăm un eficace sprijin material, care să nu fie concretizat numai în premii efemere, ci în restituirea integrală sau parțială a cheltuelilor de împădurire, iar pentru viitor să-i lăsăm să-și administreze pădurile după bunul lor plac și să avem deplină încredere, că motivele din cari s'au inspirat la întemeierea pădurii îi vor îndruma și în viitor indicându-le mijloacele și metodele cele mai adecvate pentru ocrotirea și păstrarea ei. Iar dacă bunele intențiuni dela început îi vor părăsi cu timpul și se vor hotărî să-și defrișeze pădurile — lucru puțin probabil, n'ar face nici atunci altceva, decât ar restabili situația existență înainte de intervenția lor benevolă. Aceasta însă numai după ce pădurile create de ei vor fi răspândit binefacerile lor asupra împrejurimilor timp de mai multe decenii având în vedere, că o pădure nu se poate înființa și apoi desființa de azi pe mâine. Intre timp însă, s'ar putea ca evoluția lucrurilor să impună o nouă modificare a codului silvic, în cadrul căreia și aceste păduri s'ar putea supune — în caz de nevoie — regimului silvic. Oricare ar fi natura solurilor, cari vor fi în viitor împădurite din inițiativă particulară, ele trebue să se bucure de un regim absolut liber neîngrădit de nici un

fel de lege silvică; numai astfel vom încuraja acțiunea de sporire a patrimoniului forestier și vom stimula pe cei ce iubesc pădurea și vor s'o cultive.

Dacă însă oarecari considerațiuni de doctrină juridică nu ar admite introducerea acestui spirit de liberalism în cuprinsul legii, atunci cel puțin cu excepțiile, prin cari se scot de sub tutela legii unele păduri, trebue să fim mai generoși punând în afară de lege nu numai pădurile create pe „soluri vechi folosite în cultura cerealelor", ci și pe cele înființate pe soluri de orice altă cultură agricolă (fânețe, grădini și vii) adoptând astfel distincția, ce se face în codurile silvice germane, de „sol condiționat forestier", adică apt pentru cultură agricolă și „necondiționat forestier", adică nepotrivit pentru altă cultură decât forestieră și pastorală" (pășune), urmând ca pădurile înființate pe soluri de natura celor din urmă să fie supuse regimului silvic.

*

Revoluția normală în pădurile tratate în codru, de care se ocupă art. 3, alineat 2 este astfel fixată, încât în limitele ei se pot realiza aproape toate genurile de exploatabilități cunoscute până acum.

Pentru unele întrebuințări technice însă limita minimă de 80 ani nu ni se pare destul de coborîtă. Industria celulozei și hârtiei, precum și exploatările miniere au anual nevoe de peste o jumătate de milion de m^3 de lemn subțire, cantități cari între împrejurări normale s'ar putea extrage din operațiuni culturale. Considerând însă, că astfel de exploatări de produse secundare nu se prea practică la noi decât pe o scară foarte redusă, și aceste industrii sunt nevoite a-și acoperi o parte din trebuințe cu material lemnos de dimensiuni mai mari— cu material propriu pentru debitare în gatere — fiind silite a se angaja la un adaus de cheltueli necesitat de crăparea lemnului până la dimensiunile lor uzuale.

Din punct de vedere technic-economic și al unei raționale sortări a lemnului având tendințe de a da fiecărei piese întrebuințarea cea mai potrivită proprietăților sale fizice și anatomice, acest procedeu constitue o risipă de bunuri, care nu poate fi evitată, decât dacă dăm acestor industrii și proprietarilor din raza lor de aprovizionare cu lemn, posibilitatea să-și

amenajeze pădurile cu revoluţii mai mici, pentru ca majoritatea produselor principale să fie de dimensiuni mai reduse.

Pentru acest motiv, socotim că minimul revoluţiei normale trebue să fie coborît la 50 ani, vârstă, care coincide la arboretele instalate pe soluri de fertilitate medie, cu maximul creşterii curente. In aceste condiţii, am înfiinţa, pentru realizarea unui material mai subţire, o nouă exploatabilitate tehnică, care nu s'ar plasa prea departe de cea financiară dat fiind faptul, că în condiţiile arătate n'ar mai putea fi vorba de un spor de preţ al lemnului de dimensiuni mari; împrejurare, care face mai ales ca această exploatabilitate financiară să treacă peste vârsta de 50 de ani, câtă vreme am văzut, că industriile în cauză concurează cu fabricile de cherestea la achiziţionarea lemnului de dimensiuni mari.

*

Alineatul 4 şi 5 al aceluiaşi articol 3, tratând despre exploatări periodice, ne înfăţişează o concepţie, care echivalează, în raport cu practicile de până cum, cu un salt gigantic de pe piedestalul unei toleranţe fără margini, spre sferele înalte ale unei perfecţionări ideologice; dela metoda de exploatare în vreo câţiva ani a posibilităţilor de pe întreaga revoluţie, cu nesfârşite perioade de aşteptare, se preconizează intrarea fără nici o transiţie la sistemul de a nu adopta cu mici excepţii nici exploatări periodice a posibilităţilor economisite.

Acest punct de vedere, găsim că este fundamental greşit şi nejustificat de situaţia pădurilor noastre, faţă cu posibilităţile de transport ale materialului lemnos exploatat, spre pieţele de desfacere. Mai există şi astăzi complexe întregi de păduri inaccesibile şi nedeschise de nici un fel de căi de comunicaţie. Exploatarea acestor păduri nu prezintă rentabilitate, fără acumulări de tăeri. In astfel de împrejurări, socotim că legea trebue să admită exploatări periodice ulterioare a tuturor parchetelor economisite în decurs de o perioadă, conform unui plan de amenajament aprobat în regulă, adică până la data când va fi scadentă revizuirea. Numai în caz de tăieri rase se impun restricţii motivate de raţiunea de a diminua neajunsurile tăierilor rase, precum: slăbirea şi înierbarea solului, invazii de insecte, insolaţii, geruri târzii, etc.

Combaterea acestora se prevede în proect prin maximalizarea la anual 50 ha a suprafeţelor ce se vor tăia ras din câte

o serie. Noi suntem de părere că s'ar putea permite anual și mai multe parchete de câte 50 ha de serie, dacă ele vor putea avea cel puțin 1000 m. distanță una de alta.

Motivând în cele arătate necesitatea admiterii tăierilor periodice ulterioare, s'ar părea că nu am făcut altceva decât să reeditäm stereotipele justificări ale multora din amenajamentele de până acum. In realitate, deosebirea este enormă între una și alta, considerând că în cazul dat nu este vorba de sacrificarea raportului susținut, ci numai de un oarecare prejudiciu adus „stării normale" a pădurii, la care socotim că nu se poate ajunge fără tranziție.

*

Nu atât la art. 13, cât mai ales la regulamentul de aplicare a legii, sau la operațiunile administrative ulterioare menite a pune în aplicare dispozițiile legii, am face observația, ca valoarea lucrărilor de întocmire a amenajamentelor și revizuirilor de amenajamente privind pădurile administrate de stat, să fie încasată anual și concomitent cu cheltuelile de administrație ale pădurii, nu de-odată cum se practică în prezent. Am cruța astfel Administrația silvică de multe bănueli și suspiciuni la care este pe nedrept expusă din partea unor proprietari incapabili să aprecieze la justa ei valoare o lucrare technică.

*

Pe cât de insuficientă ni se pare cantitatea de 2000 m^3 dela art. 18 pentru a putea suporta angajarea unui conductor la exploatare, fiindcă ar încărca bugetul cu suma enormă de circa 35 lei de m^3 (leafă anuală de lei 70000 — cu accesorii cu tot), pe atât de mare găsim că este cantitatea de 30000 m^3 indicată ca minimă, pentru obligația de a angaja un inginer silvic. De aceea propunem 5000 m^3 în loc de 2000 și 20000 m^3 în loc de 30000; iar exploatatorul să fie scutit de amenda prevăzută în alineatul 2 al aceluiaș articol, dacă poate produce dovezi — acceptabile (publicarea în revistele de specialitate), că nu găsește nici un technician spre a fi angajat.

Pădurile, a căror posibilitate nu sunt exploatate de însuși proprietarii lor scapă de sub tutela acestor dispoziții cu toate că aici variatele probleme technice și culturale reclamă mai degrabă prezența unor technicieni. De aceea, propunem ca și proprietățile păduroase a căror suprafață depășesc 5000 ha,

să fie obligate a ţinea în serviciu un conductor, iar cele cari trec de 15000 ha. un inginer silvic.

*

Am osândit întotdeauna sistemul de a obliga pe exploatator să facă regenerări pentru simplu motiv, că această operaţie nu intră în preocupările lui: n'are pricepere, n'are personal, n'are organizaţie (pepinieră, unelte, paznici etc.) şi mai ales n'are stabilitate pentru a rămânea legat ani de zile de îndeplinirea unor îndatoriri suplimentare exploatării. Tot astfel şi azi, în epoca când apare ca un fapt indiscutabil, că un real progres în orice domeniu de activitate tehnică nu este posibil fără o excesivă specializare în toate ramurile ştiinţei, nu putem considera stăruinţa în această eroare, decât ca o aberaţiune paradoxală. Aceasta întrucât oricare din industriile forestiere are atâtea probleme de deslegat, încât absorb toată activitatea unui industriaş, fără a fi nevoe să mai venim să-i cerem să mai fie şi silvicultor, în timp ce ocoalele cu întregul lor personal şi utilaj să fie condamnate să stea cu mâinile încrucişate şi să se uite cum sunt substituite de exploatatori, în principala lor atribuţiune pădurărească.

Cu toate că acest anachronism l'am avut legiferat şi până acum, pentru motivele arătate, socotim că numele de „exploatator" se cuvine să fie şters din art. 30.

*

Pădurile tratate în crâng şi convertite în codru merită să se bucure în faţa instanţelor fiscale de un favor şi mai mare decât cel arătat în art. 32 preconizând aplicarea dispoziţiilor de impunere asupra clădirilor noi, cari au fost în vigoare până în 1933. In spiritul acestei legi, pădurile suszise ar urma să beneficieze în primele două trimestre (jumătate) din perioada de aşteptare impusă de convertire de scutire totală, în trimestru III, de 50% şi în al IV-lea de 75% la impozitul agricol dimpreună cu adiţionalele aferente. Datorită faptului, că acest precedent este creat de fisc, socotim că este cazul să ne folosim de el asigurând celor îndreptăţiţi o recompensă binemeritată.

Pentru evitarea oricăror confuzii şi interpretări greşite, credem că la art. 43 alineat. 2, legea trebue să precizeze, că „ . . . . . se va proceda" conform art. 8 din „Legea pentru pă-

durile de protecție" publicată în Mon. Of. No. 94 din 20 Aprilie 1935".

CÂTEVA OBSERVAȚII ASUPRA PROIECTULUI MODIFICATOR AL CODULUI SILVIC

de Ing. silv. **N. N. Tănăsescu**

Conservarea pădurilor existente și împădurirea terenurilor neproductive și degradate au devenit astăzi necesități de interes național, pe care tot publicul românesc, cu răspundere de viitorul Țării, le înțelege perfect de bine. Asupra importanței lor pentru Economia Națională, din ce în ce mai mult insistă astăzi nu numai specialiștii, dar chiar și scriitorii și militarii și oamenii politici prin publicații de tot felul.

Insă pentru ca refacerea și conservarea domeniului forestier să se poată face bine, trebue ca acestea să aibă sprijinul legei fiind încurajate, când rezultatele obținute sunt pozitive și corectate și pedepsite, când acestea-s negative. Ori tocmai aceasta-i rolul unui cod silvic.

Codul nostru silvic creiat de mai bine de 50 ani, a adus până acum reale servicii pădurei românești, dar ca orice lege, el trebuie să evoluieze pentru a fi totdeauna în armonie cu ideile așa de schimbătoare ale societății omenești și cu legislația modernă. Cu atât mai mult, cu cât încă de după războiu s'a văzut că el nu mai putea fi aplicat cu succes în toate provinciile alipite.

Din cele de mai sus, reiese rolul noului proiect de cod silvic, publicat și supus discuției generale în Revista Pădurilor; de a modifica pe cel vechi, stabilind noile raporturi dintre necesitățile actuale și domeniul forestier.

Asupra lui avem de făcut următoarele observațiuni:

*

Asupra art. 3, relativ la Principii de Amenajare. Aliniatul 2 vorbind de revoluția normală spune: „Revoluția normală se fixează la: cel puțin 80 ani la codru, 2o ani la crânguri, 10 ani la salcâm,....".

In cazul că se stabilește revoluția astfel, pădurile de crâng pentru producerea aracilor de vie sunt lăsate în afara legei. Indiferent de specie, pentru ca un crâng să dea buni araci pentru

vie, are nevoie de o revoluţie de 6—10 ani în raport cu solul pe care el se găseşte. Obligând pe micul proprietar, de obicei şi exploatator şi vânzător al produselor lui, să-şi schimbe revoluţia pădurei lui, înseamnă a-i cere sau să-şi vândă bucata de pădure, căci n'are timp să aştepte 20 ani pentru a câştiga ceva de pe urma ei, sau să contravină legii, exploatând-o ca şi mai înainte, când produsele, pe care le aşteaptă de la ea, au cea mai mare valoare comercială.

De obicei acestea se găsesc toate situate în regiunile viticole şi constituie într'un fel corelativul viilor, fiind într'o interdependenţă continuă. De multe ori ele sunt proprietatea viticultorilor, cari le cultivă în acest scop. Impunându-le o revoluţie de minimum 20 ani, indiferent de natura produselor, cari se au în vedere, înseamnă pe de o parte să se împiedice producţia aracilor, iar pe de alta să se îngreuneze cultura viticolă, căci viticultorii sau îi vor cumpăra mai scump, sau vor fi obligaţi să întrebuinţeze alte materiale pentru satisfacerea trebuinţelor lor.

Din aceste motive, cred că acest aliniat ar trebui schimbat, făcându-se o excepţie pentru acest caz. Ar fi destul ca la aliniatul de mai sus să se adauge: ...20 ani la crânguri, cu excepţia celor exploatate pentru producţia aracilor de vie, la care revoluţia va fi de minimum 10 ani....

Tot la articolul 3 ultimul aliniat, cred că ar trebui ca limita maximă de 50 hectare, posibilă de a fi exploatată ras, să fie stabilită pentru toate cazurile, indiferent dacă este vorba de posibilităţi acumulate sau normale. Poate legiuitorul, formulând acest aliniat, a înţeles că este vorba şi de posibilitatea normală şi de cea acumulată; însă din redactarea lui reiese că s'a luat în considerare numai posibilitatea acumulată.

Mai mult de cât atât, ar fi chiar avantajos ca ea să fie scoborîtă la o suprafaţă mult mai mică, de exemplu de 25—30 hectare la câmpie, unde posibilităţile de comunicaţie sunt mai uşoare şi de 50 de hectare la munte, unde se simte mult lipsa de drumuri.

O pădure în loc de a forma o singură serie de exploatare, cu o posibilitate anuală limită de 50 ha. recoltată de pe o singură parcelă, să formeze de ex. 2 serii cu aceiaşi posibilitate

totală, dar care să fie adunată de pe două parcele fiecare de 25 ha.

Procedând astfel se obțin următoarele avantajii:

a) Posibilitatea degradării parcelei exploatate este redusă cel puțin la jumătate față de primul caz;

b) Materialul va fi mai bine valorificat în cazul vânzării „en-gros", căci la cantități de material mai mici, se vor prezenta mai mulți cumpărători și deci concurența va fi mai mare și prețul mai ridicat;

c) Cum în general pădurile de câmpie și deal nu sunt mai mult depărtate de sate, parchetele împrăștiate sunt mai ușor accesibile tuturor sătenilor din împrejurimi decât unul mare, care poate avantaja numai unul sau două sate în paguba celorlalte.

In cele peste o sută de păduri de crâng compus, pe care le-am vizitat în vara asta în Franța (fără a socoti și pădurile de codru), n'am găsit nicăieri, nici în pădurile Statului și nici în cele comunale și particulare, parchete mai mari de 15—20 hectare și excepțional numai unul singur de 27 ha.

Obiceiul este aici, dacă posibilitatea pe suprafață întrece 10—20 ha., să se împartă această posibilitate în două, așa ca întotdeauna să nu se exploateze anual decât o jumătate.

Nu trebuie să se uite că este vorba de crâng compus, în care rezerva nu rare ori ajunge a lua aspectul unui codru, în care se fac tăierile de regenerare.

*

Asupra articolului 18 dela Secțiunea III-a: „Abateri dela Amenajament" admirabil pentru a asigura o bună gestiune silvică în pădurile particulare, socotesc inaplicabil criteriul propus de a se stabili după volumul exploatat, natura tehnicianului ce urmează a asigura administrarea domeniului respectiv.

In cazul pădurilor bine îngrijite, când ele produc normal cantitatea de material necesară angajării unui inginer silvic, mă întreb dacă se va găsi un proprietar, care să-și țină registrele oficiale exact și dacă se va supune de bună voie legii.

S'ar mai putea întâmpla ca un proprietar, căruia i se știe posibilitatea anuală a pădurilor lui, destul de mare, pentru a fi obligat să încredințeze gestiunea proprietății lui unui inginer silvic, să prefere să-și ruineze pădurile exploatându-le abuziv

şi apoi să le lase liniştite sau să nu mai exploateze ca mai înainte, numai să nu aibă un specialist, care pentru el nu reprezintă decât o cheltuială inutilă.

Dar în cazul când un proprietar îşi vine „en-gros" materialul exploatabil în picioare unui antreprenor, cum se va putea şti, care-i este posibilitatea anuală în volum?

In starea de vegetaţie în care se găseşte astăzi majoritatea pădurilor particulare, după câte ştiu nu tocmai bună, se găsesc proprietăţi forestiere imense a căror producţie rar ajunge la 30.000 m. c. anual, deşi normal ar trebui să producă mai mult. Ori tocmai în aceste păduri este mai necesară acţiunea unui inginer silvic.

Deaceia, pentru a se împiedica ori ce abuz, cel mai practic sistem este de a se alege drept criteriu nu volumul lemnos exploatabil, ci suprafaţa pădurei. In felul acesta, cea mai potrivită suprafaţă, pentru ca un inginer să fie ocupat destul de mult în pădure, este întinderea de 5.000—6.000 hectare. In ipoteza că producţia la noi pe an şi pe hectar este de 5—6 m. c., atunci această suprafaţă ar reprezenta aproximativ întinderea, de pe care se poate avea cei 30.000 m. c. impuşi de legiuitor.

Poate aceste cifre nu sunt cele adevărate şi atunci suprafaţa de mai sus poate fi mărită sau eventual micşorată proporţional cu posibilitatea anuală reală a pădurilor noastre.

Pentru angajarea conductorilor silvici, natural ar urma să se stabilească deasemenea limitele luându-se în consideraţie tot suprafaţa şi nu volumul.

*

In fine, asupra articolului 28 dela Cap. IV „Impăduriri", aliniatul întâi, relativ la împădurirea poenilor existente în păduri.

In felul cum este întocmit acum acest articol, este perfect aplicabil în pădurile Statului, unde este normal ca pădurea să producă numai lemn, nu şi fân.

In pădurile particulare însă, cred că aplicarea integrala a acestei obligaţiuni: „de a împăduri obligatoriu orice poiană sau loc gol ce se află în perimetrul pădurei", nu se va face niciodată aşa cum doreşte legiuitorul.

Producţia fânului poat fi tot atât de rentabilă ca şi producţia lemnoasă, şi în acelaş timp poate servi proprietarului

respectiv de a avea la dispoziţia lui totdeauna mâna de lucru de care are nevoe, numai prin jocul vânzărei fânului.

Dealtfel cele două excepţii la această obligaţie: ...„afară de acelea cari vor fi necesare pentru trebuinţele exploatărei şi personalului de pază"... dau posibilitatea oricărui proprietar să dispună cum va crede de cuviinţă de proprietatea lui, căci, „trebuinţele exploatării", pot fi extraordinar de mari sau inexistente.

In felul acesta, printr'o argumentare destul de simplă, articolul 28, va putea fi totdeauna elucidat.

Der neue Forstgesetzentwurf.

Le nouveau projet de code forestier.

La Direction du Régime forestier appartenant au Ministère de l'Agriculture et des Domaines a rédigé un nouveau projet de Code forestier déstiné à remplacer celui qui date depuis 1910.

Une première partie de ce projet a été publiée dans le cahier de Juillet-Août de notre Revue, pour que nos collaborateurs puissent faire de remarques utiles.

On a reçu 3 articles qui discutent questions de details: l'obligation que le projet impose au propriétaires de respecter une certaine révolution, de réaliser un état normal, etc.

I N S E M N Ă R I

FLORA TĂULUI BĂIȚEI

de Ing. ARTUR COMAN

Tăul Băiței e o mlaștină de circa 4 ha, ascunsă în pădurea de molid de pe muntele Băița.

Pe creasta acestui munte trece hotarul între comunele Vișeul de Sus și Poienele-de-sub-Munte, jud. Maramureș, iar tăul amintit nu este mai departe de 100 pași de hotarul Vișeului-de-Sus.

Când a existat pădurea mare — acum e tăiată — tăul Băiței era așa de bine ascuns că de multe ori se trecea pe lângă el, fără să i se bănuiască existența.

Muntele Băița are o altitudine de 1673 m. Am observat mlaștina în toamna anului 1937 din vârful muntelui. Nefiind citată în literatură și nici cercetată până azi de oamenii de știință, credem că este interesant să ne oprim puțin asupra ei, având o floră caracteristică.

Situat în hotarul comunei Poienele de Sub Munte, având o expoziție vestică, tăul se găsește la o altitudine de 1407 m. Pădurea se găsește acum la 300—350 m. depărtare de el.

Dela distanță, se poate observa că, pe marginea mlaștinei, creșterea molizilor e cu mult mai slabă, decât a celor cari nu sunt deloc în legătură cu mlaștina. Mai către centrul mlaștinei, jur-împrejur lângă pădurea mare, se văd ochiuri negre de apă, adânci de câțiva metri.

Intre ochiurile de apă sunt molizi cu consistență 0.3, cel mai înalt nedepășind înălțimea de 1,5 m. La marginea dinspre apus a mlaștinei, se găsește un pâlc de Pinus montana Mill, în suprafață de vreo 3—4 arii. Nicăiri în pădurea mare nu se mai

găsește Pinus montana Mill. La mijloc, pe o suprafață de 2 ha nu-i nici un arbore, ci numai mlaștină goală. Acolo nu mi-a fost cu putință să ajung.

Printre molizii cei mari am găsit, Eriophorum vaginatum L., Vaccinium myrtillus L., Vaccinium vitis idaea L.

La 11 Iunie a. c. când am cercetat eu această mlaștină — 4—5 săptămâni după topirea zăpezii — această vegetație era în floare.

In regiunea molizilor mici am găsit, în mare cantitate, Andromeda polifolia L. și ea în toiul înfloritului, precum și câteva tufișuri de Vaccinium uliginosum L. înflorite și Empetrum nigrum L. neînflorit.

Pe marginea mlaștinei fără arbori, am găsit Oxycoccos quadripetala Gilib. (sinonim cu Vaccinium oxycoccos L.) cu fructele roșii din anul trecut, Carex dioica L. înflorind și Drosera rotundifolia L. cu florile pe jumătate desvoltate.

Alte plante nu am găsit.

Carex dioica L. e o Cyperaceae foarte rară; în Maramureș este citată doar dela Rodna (Simonkai Fl. Trans. 1886 pag. 545).

Tăul Băiței e unul din acele locuri, puține în țară, unde se găsesc toate cele 4 feluri de Vaccinium.

Eriophorum vaginatum L., într'o mocirlă de lângă tăul Băiței, era deja după înflorit, iar aici, în tăul Băiței, numai atunci înflorea, semn că apa mlaștinei este rece, din care cauză vegetația era cu mult mai puțin desvoltată de cât în jur.

La flore du marécage de Băița.

Flora des Teichs Băița.

C R O N I C A

UN OCTOGENAR TÂNĂR

La 24 Octombrie a. c., silvicultorimea din Bucureşti a sărbătorit, în cadrul unei agape, pe silvicultorul D. R. Rusescu, care a împlinit 80 de ani de viaţă.

Se poate ca unii dintre noi să nu fi cunoscut personal, până acum, pe înaintaşul nostru în ale silviculturii. Imprejurările vieţii şi obligaţiile de serviciu nu-i vor fi pus în plăcută situaţie de a-i fi făcut cunoştinţa.

Care însă dintre noi nu a avut prilejul şi curiozitatea mai ales, să aibă în mână una măcar din lucrările D-sale?

Acum treizeci şi patru de ani (în 1904), d-sa a căutat să explice cauzele nesiguranţei recoltelor agricole în România şi să dea soluţiile de îndreptare. Impăduririle tot mai numeroase pe care le facem azi în bărăganele noastre, erau de atunci preconizate de D-sa, sub forma „nenumăratelor buchete mici de păduri, repartizate pe întreaga suprafaţă a ţării".

Trei ani mai târziu (în 1907) d-sa dă publicităţii monumentala sa lucrare „Cestiunea împăduririlor artificiale în România". Cercetătorii de azi şi realizatorii marei idei a împăduririi Bărăganului—problemă pusă odată cu începuturile silviculturii româneşti (1850), — vor găsi în această lucrare, preţioasă documentare. Cât timp ne-ar trebui nouă azi, să putem strânge preţioasele documente aflate în cele 330 pagini de „anexe"? Dar cine ar putea fi cercetătorul de azi, după trecerea a 30 ani, care să aibă răbdarea să caute prin arhivele învechite — dacă s'ar mai găsi — acele documente , pe care le are acum de-a-gata în cartea amintită ?

D-l D. R. Rusescu are 80 ani. Este o vârstă când, în mod obişnuit, unuia care o are i se spune bătrân. D-l Rusescu însă la această vârstă este încă tânăr. Privindu-l azi la 80 ani, nu ştii ce să admiri mai întâiu: vigoarea, tenacitatea, optimismul, sau interesul pe care-l pune la studierea aceleaşi probleme care l-a preocupat în prima parte a carierei sale de silvicultor.

In seara sărbătoririi sale, d-nii: V. N. Stinghe, Dem. Grozescu, Dem. Drâmbă, H Lazăr, Vencu Georgescu, N. Vintilescu s'au întrecut punând în relief multele d-sale calităţi.

Tuturor le-a răspuns sărbătoritul. Ce păcat că nu poate fi redată

aci cuvântarea sa. In esenţă, a fost îndemn la muncă încordată pe tărâmul silviculturii, cu credinţa că trebue să reuşim, că vom reuşi. A arătat în cuvântarea sa aceeaşi credinţă tare, pe care a mărturisit-o şi acum 30 ani în carte sa: „trebue reuşit cu orice preţ".

CRUŢAREA PĂDURILOR

In ultimul timp, cu prilejul uneia din conferinţele săptămânale ale directorilor din Ministerul de Agricultură şi Domenii, d-l Ministru G. Ionescu-Siseşti titularul departamentului, a ţinut să-şi exprime odată mai mult atitudinea sa faţă de pădurile şi economia forestieră românească.

Redăm mai jos, o parte din declaraţia făcută de d-sa în acest sens: „Sunt foarte bucuros când am prilejul să constat că lemnul este cerut şi utilizat ca materie primă, sau prelucrat, în mod cât mai raţional şi rentabil. Deasemeni, oriunde găsesc un alt produs care să înlocuiască lemnul.

Fiindcă eu atribui lemnului şi pădurii, în genere, un rol mult superior: acela de a conserva însăşi baza economică a ţării şi de a fi scut apărării naţionale.

Aş fi mulţumit să văd aplicat sistemul producerii celulozei din stuful abundent al bălţilor şi deltei Dunării, în locul lemnului ce trebuie cruţat. Deasemeni mă bucură ideile pe cari le doresc traduse în fapte cât mai curând, ce preconizează aducerea gazelor de sondă pentru încălzitul Capitalei, folosind totodată şi lignitul, însă economisind lemnul care trebuie să răspundă unei întregi serii de cerinţe. Nu vom privi pădurile numai din punct de vedere al foloaselor imediate şi rentabilităţii, ci drept instrument sau ocrotitor al persistenţei neamului. Am mai spus-o în atâtea ocazii şi conferinţe: sunt regiuni întregi, ţări cari au cunoscut o înfloritoare civilizaţie, iar astăzi pustiite, în urma dispariţiei codrilor vestiţi; odată cu despăduririle s'a întins şi pustiul, sărăcia; apele fără nicio frână au săpat ogaşe şi torenţi, măcinând şi ruinând pământul.

In jud. Mehedinţi am constatat recent realităţi ce mi-au dat o impresie cutremurătoare, preludiul unor dezastre ce nu vor întârzia prea mult! Trebuie urmărit cu tenacitate un vast program de împăduriri sau de restaurare a domeniului forestier, iar Statul — prin organele sale — să afirme o politică forestieră cât mai conservatoare, apreciind funcţia socială a pădurii, dar şi caracterul său de durabilitate, de permanenţă şi de echilibru între forţele naturii". (Ziarul „Universul" din 9.XI.1938).

SUSŢINĂTORII DIN AFARĂ

Necesitatea păstrării şi măririi patrimoniului forestier al ţării, a format în cursul anilor, în special preocuparea corpului silvic în totalitatea lui. Argumente de tot felul n'au lipsit în sprijinirea acestei lupte.

Incet, încet însă s'au adăogat şi personalităţi din afară, grupul lor mărindu-se zi de zi.

Ne-am bucurat oridecâte ori susţinători noi ai ideii forestiere s'au adăogat la lupta care se duce în acest sens.

Din grupa celor din afară, se cade să semnalăm în rândurile de faţă pe d-l Gh. Ionescu-Brăila. D-sa, într'una din conferinţele ţinute la Ministerul de Agricultură şi Domenii, punând în relief sumele enorme ce se cheltuesc anual pentru cumpărarea bumbacului din afară, a arătat necesitatea procurării materiei prime din ţara noastră. Soluţia ar fi amestecarea bumbacului artificial produs din lemn, cu celălalt bumbac, aşa cum se practică azi în Germania. Să se folosească deci celuloza din lemn pentru fibra vegetală şi obţinerea mătasei vegetale, materii pe care alte state le extrag şi din caseină. Căci, adaogă d-sa, „nu trebue să mai comitem greşala de a exporta lemnul ca materie brută şi a-l importa prelucrat cu preţuri înzecit de mari" („Curentul" din 6.XI.938).

SPICUIRI DE PRIN ZIARE

Am obişnuit ca să redăm în această rubrică spicuiri din cele ce se scrie despre pădure, prin ziare. Menţinându-ne pe făgaşul obişnuit, vom mai semnala câteva articole apărute.

D-l Andrei Corteanu, despre ale cărui articole privind problema ţărănească am făcut dese menţiuni în paginile acestei reviste, a publicat, nu de mult, în „Universul", trei articole cu subiecte forestiere.

Primul, din 24 August a. c., este intitulat „Iubiţi pădurea". Se arată aici cum civilizaţiile agricole înaintează pe urmele securii, şi cum vine un moment când „pădurea a făcut destul loc civilizaţiei agricole şi când, în însuşi interesul acesteia, pădurea trebue păstrată, îngrijită şi reprodusă după regulele ei de viaţă". Intr'un astfel de moment se găseşte azi ţara noastră. Azi se dă la noi o luptă aprigă între tendinţa distructivă şi cea păstrătoare.

In contra pădurii stau în primul loc ţăranii, cari mai păstrează încă „reamintirea timpurilor patriarhale când pădurea se întindea peste tot şi omul vrednic îşi făcea loc cu plugul şi cu vitele distrugând arborii".

Pentru pădure, sunt în primul rând silvicultorii. Finalul articolului ne informează cum răspunzând unei invitaţii, a însoţit pe conducătorii actuali ai Ministerului de Agricultură la o cercetare, al cărei obiect era să vadă la faţa locului „cum luptă pe tăcute şi uneori pe ascuns corpul ales al silvicultorilor împotriva distrugerii pădurilor. Neajutaţi de opinia publică, şi până mai ieri hărţuiţi de politiciani, silvicultorii noştri aleargă unde este primejdia mai mare şi fac tot ce omeneşte se poate, ca să salveze pădurea". Autorul dă apoi două exemple de luptă întreprinsă de silvicultori pentru salvarea pădurii.

Cel de al doilea articol este intitulat: „Exploatări forestiere de

stat" (27.VIII.938). Autorul se întreabă dacă Administraţia pădurilor Statului trebue să facă ea singură industrializarea şi comercializarea pădurilor sale. Răspunsul autorului, judecând împrejurările speciale de azi din ţara noastră, este afirmativ. Regia de Stat din pădurea Mislea-Cocoraşti, pendinte de Ocolul silvic Ploeşti, „care cuprinde toate fazele unei exploatări forestiere de munte", pare a fi fost destul de convingătoare pentru autorul articolului.

In fine, cel de al treilea articol: „Rănile pământului" (4.IX.1938) este consacrat terenurilor degradate şi luptei întreprinsă pentru consolidarea şi punerea lor în valoare. Vizitarea perimetrului dela Comarnic (Prahova) şi a torentului Ruşeţul dela Moroeni (Dâmboviţa), dă prilej autorului să scrie un foarte interesant articol, interesant mai ales prin asemuirea pe care o face între pământ şi o fiinţă vie.

Colegul Vasile Filip publică în „Curentul" din 20.IX. a. c. un articol în legătură cu necesitatea lucrărilor de împădurire din Bugeag.

Colegul A. Rusu, detaşat pe lângă Fundaţia Regală „Principele Carol", arată în „Curierul Echipelor Regale" cu data de 20 August a. c., în ce constă colaborarea organelor silvice la opera întreprinsă de această Fundaţie, pentru ridicarea satelor.

Colegul N. Vintilescu, în „Gazeta Municipală" din 28 August a. c., răspunzând unora — desigur rău informaţi, sau rău intenţionaţi — cari tăgăduiau inginerilor silvici dreptul de a ocupa anumite funcţii, arată în ce constă pregătirea şi deci îndreptăţirea noastră.

At. Har.

TERENURILE DEGRADATE DIN PRAHOVA ŞI DÂMBOVIŢA, VIZITATE DE LOCUITORII DIN ŞIŞEŞTI-MEHEDINŢI

Lucrările de ameliorarea terenurilor degradate ce se execută îndeosebi pe micile proprietăţi rurale, acolo unde nechibzuinţa lor folosire a dus la provocarea unor adevărate dezastre ce se inregistrează frequent în ţara noastră, trebuesc făcute cât mai cunoscute masei ţărăneşti, care de multe ori s'a opus la executarea vastului program de lucrări al Regimului Silvic şi al Direcţiei Ameliorărilor şi Pădurilor administrate de Stat din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.

In această lumină trebue apreciată vizita informativă, în cuprinsul Inspectoratului Silvic din Bucureşti, a locuitorilor comunei Şişeşti-Mehedinţi, pornită din iniţiativa şi cu concursul d-lui Prof. Ionescu-Şişeşti, Ministrul Agriculturii, fiul acestui ţinut.

Grupul sătenilor din comuna Şişeşti-Mehedinţi, condus de d-nii ingineri inspectori silvici I. Niţescu şi Stelian Georgescu, a vizitat în zilele de 28 şi 29 August, cele mai caracteristice terenuri degradate,

ravene şi surpări, corectate de Inspectoratul silvic Bucureşti, cum şi câteva gospodării săteşti ce pot fi date de model din judeţele aflate în cuprinsul acestui Inspectorat.

S'a vizitat pe rând: Târgul Cârcinovului cu dispensarul, baia comunală, şcoala de menaj şi cooperativa vinicolă; perimetrele de ameliorare a terenurilor degradate şi ravenele din comunele Priboeni şi Dobreşti de pe Valea Cârcinovului jud. Muscel, cu lucrările de artă (baraje, cleionaje, gărduleţe şi fascinaje), executate în anii 1929—1938. Locuitorii din Şişeşti au fost impresionaţi de modul cum s'a putut opri repetarea dezastrelor din trecut şi mai ales cum un loc degradat din comuna Dobreşti s'a transformat în parc comunal, lucrare la care au dat mână de ajutor toţi locuitorii acelei comune.

S'au vizitat apoi perimetrele şi lucrările dela Gheboeni-Dâmboviţa şi Stoeneşti-Muscel, ale căror ravene produceau mari pagube livezilor, terenurilor de cultură şi şoselei Târgovişte-Rucăr. După 5 ani de lucrări constând din: baraje de piatră, cleionaje şi masive plantaţiuni, aceste terenuri degradate cu ravene şi surpături, s'au ameliorat, oprind cu desăvârşire procesul distructiv al eroziunilor.

La Dragoslavele-Muscel, Obştea de moşneni le-a făcut în deosebi o primire călduroasă, atât cu ocazia recepţiei dela sediul obştei, cât şi la masa comună, locuitorii din Şişeşti fiind foarte mişcaţi de atenţia ce li s'a arătat.

A doua zi s'au îndreptat către comuna Râşnov, prin Rucăr şi Bran, unde s'a vizitat gospodăriile săteşti, remarcându-se ordinea, disciplina, buna stare a sătenilor, unde munca de folos obştesc se aplică de ani de zile. Aci primirea a fost extrem de cordială.

In continuare, s'au vizitat islazurile împădurite, pădurile comunale folosite raţional, remarcându-se lipsa completă a trenurilor degradate şi întrebuinţarea judicioasă a fiecărui petec de pământ.

In jud. Prahova, s'au vizitat pepinierele silvice „Valea Largă" şi „Pucheni", unde se produc puieţii pentru plantarea terenurilor degradate şi a zonelor şoselelor, şi perimetrul de ameliorare „Comarnic" unde s'a oprit degradările prin baraje de piatră.

In general, locuitorii din Şişeşti au plecat la căminurile lor cu convingerea fermă că lucrările de ameliorarea terenurilor degradate sunt o mare binefacere pentru regiunile unde s'au executat, şi că la efectuarea lor contribue munca desinteresată a Corpului Silvic, care e solicitat peste tot să execute aceste lucrări. Dar mai presus de toate au văzut că Statul nu urmăreşte deposedarea locuitorilor de aceste terenuri, ci din potrivă, sătenii fiind datori să primească personalul silvic cu multă dragoste şi înţelegere, pentru desăvârşirea acestor opere în satele lor.

Iată măsuri şi fapte pilduitoare prin care se face o bună propagandă forestieră.

C. Cr.

PĂDURILE IN SPAŢIUL NAŢIONAL ROMÂNESC

D-l ing. inspector silvic Cezar Cristea a ţinut la Universitatea Populară „N. Iorga" din Vălenii de Munte, la finele lunii Iulie a. c., o conferinţă despre: „Pădurile în spaţiul naţional românesc".

Conferenţiarul a expus interesante date statistice, pentru a arăta situaţia reală a pădurilor pe provincii, înainte şi după război, cât şi situaţia actuală.

D-sa a scos în relief sărăcia unor judeţe din Basarabia, cum sunt de pildă: Cahul, Ismail, Bălţi şi Tighina, prin contrast faţă de bogăţia Ardealului şi Bucovinei şi a câtorva judeţe din Vechiul Regat, cu un mare procent forestier.

Pe specii şi clase de vârstă, tablourile prezentate nu sunt mai puţin alarmante, arătând că am epuizat speciile de valoare şi clasele bătrâne, deci exploatabile. In loc să mai fim o ţară de export a lemnului, în curând vom fi avizaţi la import, periclitând întreaga economie şi chiar apărarea naţională.

Faţă de optimul staţional (calitatea solului şi a climatului nostru), producţia medie sau posibilitatea anuală, sunt cu totul inferioare.

Industria să-şi adapteze capacitatea după forţa de producţie a pădurilor. Să se tindă spre naţionalizarea sectorului industriei şi al comerţului forestier, spre a nu mai îndura regimul quasi-colonial pe care ni l-au impus capitalurile străine.

Conferenţiarul a făcut apoi, interesante tablouri din „viaţa intimă a pădurii", arătând lupta dintre indivizi şi specii, rostul semincerilor pentru regenerarea pădurii, precum şi al tinerilor puieţi, făcând comparaţii plastice cu însăşi viaţa socială, subliniind totodată cât de necesară este liniştea pentru desvoltarea pădurii.

Consecinţele despăduririlor au fost şi sunt: secetele, inundaţiile, prăbuşirile de terenuri, ivirea torenţilor, schimbarea climei şi a regimului normal al apelor, lipsa materialului de foc şi de lucru, scumpirea preţului lemnului.

S.

ŞCOALA SUPERIOARĂ DE SILVICULTURĂ THARANDT

Primim spre publicare programul cursurilor din semestrul de iarnă 1938/39.

Bavendamm: Patologia speciilor forestiere; Protecţia pădurilor contra ciupercilor, 2 ore; Exerciţii de determinarea plantelor staţionale (II, Criptogame îndeosebi muşchi) şi de recunoaşterea speciilor iarna, 2 ore. Gierisch: Biochimie, 1 oră. Grosskopf: Introducere în soluri pentru inginerii hotarnici, 1 oră; Introducere în pedologia şi studiul staţiunei în colonii. Heske: Politica forestieră şi geografia economică forestieră, 3 ore; Introducere în economia pădurilor coloniale, 2 ore; Aprovizionarea cu lemn a lumii, 2 ore. Huber: Botanica gene-

rală, 3 ore; Constituţia şi viaţa arborilor forestieri, 2 ore; Exerciţii de microscopie botanică I şi II-a, 2 ore; Lucrări ştiinţifice după învoire. Hugershoff: Matematică (capitole alese), 2 ore; Fotogrametrie II, 2 ore; Exerciţii de fotogrametrie II, 4 ore; Exerciţii speciale de fotogrametrie, după învoire. Jentsch: Introducere în ştiinţele forestiere, 2 ore; Studiul administraţiei forestiere, 3 ore. König: Meteorologie generală, 2 ore. Mantel: Istoria dreptului forestier, 1 oră; Dreptul german, 1 oră; Popor şi stat, 1 oră; Popor şi economie, 1 oră; Finanţe, 2 ore; Legislaţie forestieră (Politică forestieră II), 1 oră; Legislaţie vânătorească, 1 oră; Drept pentru silvicultori I; Drept civil, 2 ore; Drept pentru silvicultori II: Drept penal, 1 oră; Drept pentru silvicultori III: Dreptul administrativ, funcţionăresc şi al asigurărilor, 2 ore. Mühlsteph: Chimie anorganică, 3 ore. Peschel: Topografie forestieră, 2 ore; Exerciţii de topografie, 2 ore. Pieper: Introducere în agricultură, 2 ore. Prell: Entomologie forestieră, 4 ore; Exerciţii de entomologie, 3 ore; Lucrări ştiinţifice, după învoire. Röhrl: Protecţia pădurilor în general, 2 ore; Dendrometrie, 2 ore: Exerciţii de dendrometrie, 2 ore; Studiul gospodăriei forestiere inclusiv estimaţia pădurilor, 3 ore; Exerciţii de estimaţie, 2 ore; Amenajamentul Pădurilor I: Teorie, 2 ore; Exerciţii la amenajament, 2ore. Rubner: Silvicultură I: Bazele, 3 ore; Phitosociologie, 1 oră; Seminar de silvicultură, 2 ore; Exploatarea pădurilor I: Studiul lemnului, 1 oră; Explotarea pădurilor III: Valorificare, 1 oră; Istoria forestieră 2 ore. Sachsse: Soluri II-a: Aplicări, 3 ore; Exerciţii, excursii; Schmutzsch: Exerciţii de gimnastică, 4 ore; Schreiter: Geologie I: Mineralogie, Petrografie pentru forestieri, Principii generale, 3 ore; Exerciţii la geologie I, 1 oră. V. Vietinghoff: Vânătoare, 2 ore; Pescuit I, Principii, 1 oră; Protecţia naturii forestiere şi a frumuseţei forestiere, 1 oră. Wienhaus: Technologie chimică forestieră, 3 ore; Aplicaţie de chimie vegetală, 2 ore; Progrese în chimia plantelor I, 1 oră; Lucrări ştiinţifice, Excursii la industriile chimice, după învoire.

VÂNĂTOAREA IN ROMÂNIA

Revista franceză „Vie à la Campagne" consacră numărul pe luna Septembrie, vânătoarei şi în special bogăţiei vânatului din România.

In primele pagini găsim un documentat articol despre o vânătoare în pădurea Wangenbourg, datorit valorosului scriitor d. Albert Maumené, directorul acestei preţioase reviste, care numără 35 de ani de apariţie. Pădurea Wangenbourg este una din cele mai bogate în vânat, din Franţa, mai ales în căprioare şi vulpi.

„O zi de vânătoare în câmpie", este subiectul unei frumoase descrieri vânătoreşti, dintr'o Duminică, care s'a soldat cu un neaşteptat rezultat.

In Béarn, „ţinutul vânătoarei", se găsesc pe coastele munţilor, două confortabile case de întâlnire a vânătorilor — asemănătoare cu

cele din pădurea Alsaciei, sau din pădurea Marly — şi prevăzute cu tot confortul. Nu lipseşte nici tradiţionala imagine a Sfântului Hubert — patronul vânătoarei, nici statuia Dianei — zeiţa vânătoarei. In fiecare încăpere, altături de paturi, scaune sau mese, se află câte un „semn" vânătoresc: un cap de cerb, un fazan, o trompetă. Astfel că, vânătorii adunaţi de întâmplare, se simt mai apropiaţi, mai dispuşi de a-şi povesti isprăvile, învăluindu-le în nourii deşi ai fumului de pipă.

Vânătoarea cocoşului sălbatec a pasionat totdeauna pe vânători. Decanul vânătorilor din Franţa, d. Ernest Gay, povesteşte, într'un scurt articol, cum a vânat, în 1904, un superb exemplar de cocoş sălbatec, cu coada bifurcată, specie cunoscută sub numele de „cocoş-lră".

Dar, cea mai mare parte din paginile acestui număr al revistei „Vie à la Campagne", sunt închinate vânătoarei în România. Ţara bogăţiilor de tot felul — nu-şi desminte faima nici din acest punct de vedere. Vânătorii amatori de vânat mare şi de păsări de baltă, găsesc în ţara noastră cele mai fericite ocazii de a-şi valorifica şi calităţile de buni ţintaşi.

Autorul articolului consideră România ca fiind una dintre primele ţări bogate în vânat, din Europa, la aceasta contribuind atât situaţia sa geografică, cât şi climatul său.

Crestele muntoase ale Carpaţilor şi Delta Dunării oferă o atracţie, cu totul deosebită, amatorilor de vânat mare şi păsări de baltă.

Vânatul mare din Carpaţi este reprezentat prin specii variate şi interesante. Cerbul din munţii Transilvaniei şi, mai ales, cel din Nordul Moldovei, este cel mai căutat. In păduri, se găsesc specii rare de urşi negri. Vulpile şi lupii completează această faună bogată.

Vara lupii se ascund prin frunzişuri, aşa că, numai norocul te poate ajuta să-i vânezi; iarna însă, se organizează vânători speciale şi sunt împuşcaţi în număr mare.

In fine, lynxul (râsul), care a devenit foarte rar, contează printre exemplarele excepţionale.

Pentru amatorii de păsări de baltă, Delta Dunării constituie un adevărat paradis. Numeroase şi diferite păsări de baltă împânzesc Delta, prin care curg braţele Dunării, legate cu diferite canale şi braţe mai mici.

Frumoase vânători în Deltă, au loc primăvara şi toamna. Vânătoarea de toamnă începe în general, în a doua jumătate a lunii Octomvrie. In Deltă nu există nici un alt arbore, decât salcia şi trestii uriaşe, de zeci de ani, pe suprafeţe de mii de kilometri pătraţi, neexploatate. Uscându-se, ele se adaugă stratului subţire de pământ, dând astfel vânătoarei un aspect inedit. Aceste depozite îşi schimbă înfăţişarea dela o zi la alta, iar condiţiile de vânătoare se transformă astfel într'un mod cu totul interesant şi deosebit.

La venirea zilelor friguroase, păsările se ascund în pădurile de sălcii şi trestii.

Primăvara, în România, începe prin întoarcerea păsărilor călătoare. Iar păsările de baltă ies din ascunzişurile lor şi se împrăştie pe

câmpiile din vecinătatea malurilor Dunării, în regiunile fertile cu pământ negru, cel mai bun pentru cultura grâului şi a porumbului.

Autorul acestui elogios articol—despre vânătoarea în România,—subliniază că: „la noi este oprit vânatul păsărilor cântătoare, al căror ciripit îmblânzeşte moravurile".

Textul articolului este însoţit de o splendidă serie de fotografii, luate la secţia vânătoarei, din pavilionul României, dela Expoziţia internaţională din Paris, 1937.

Drag.

Nu scăpaţi din vedere!

Trimeteţi-ne articole scurte.

RECENZII

Ministerul de Agricultură şi Domenii: Darea de seamă asupra organizării şi activităţii Direcţiei Păşunilor. 31 pagini; Tiparul „Oltenia", 1938.

In reuniunile săptămânale ce se ţin la Ministerul de Agricultură şi Domenii, cu şefii de autorităţi ce aparţin de acest Minister, se fac şi dări de seamă asupra realizărilor acestor instituţiuni.

Aceea a Direcţiei Păşunilor a fost publicată de curând şi în broşură. Are 31 pagini. Ea a fost prezentată Ministerului de către d-l Virgil Ionescu-Darzeu, directorul acestei Direcţii.

Din ea cetitorul poate afla că ţara noastră are azi o suprafaţă de 3.857.137 ha păşuni, repartizată astfel:

1.645.482 ha păşuni comunale şi comune constituite prin diferitele legi de dinainte de marele războiu;

1.068.104 ha păşuni comunale constituite după războiul mondial;

1.143.551 ha păşuni aparţinând statului şi particularilor.

Aceeaşi suprafaţă repartizată după configuraţia terenului, se prezintă astfel:

870.568 ha păşuni de munte şi goluri alpine;

1.752.874 ha păşuni de deal;

1.111.477 ha păşuni de şes;

122.228 ha păşuni de baltă.

După ce se expune modul actual de administrare al păşunilor comunale, se arată situaţia bugetară. Cifrele sunt în adevăr impresionante.

Astfel, în anul 1938, bugetul păşunilor comunale se urcă la 1.162.721.163 lei.

Această cifră se repartizează în felul următor:

1.065.000.000 lei, eforiile comunale de păşuni;

76.327.459 lei, eforiile judeţene de păşuni;

21.393.704 lei, eforia centrală de păşuni.

Dacă la cifra de 1 miliard lei, se mai adaugă 300.000.000 lei cât reprezintă bugetele asociaţiilor şi composesoratelor de păşuni, însemnează că bugetul total al păşunilor se urcă, în 1938, la frumoasa cifră de 1.462.721.163 lei.

Din nefericire aceste bugete sunt grevate de anuităţi şi impozite care, „pentru eforii ajung şi chiar întrec veniturile lor anuale". Din această cauză şi realizările tehnice sunt uneori prea reduse. Aşa, în anul 1937, când bugetul total al păşunilor comunale nu întrecea suma de

883.000.000 lei, lucrările de natură tehnică au atins abia 14,6%, pe când necesităţile administrative au folosit 85,4%. In 1938 însă procentul cheltuelilor făcute cu lucrările de îmbunătăţire a crescut la 19,4%.

Printre îmbunătăţirile aduse, se citează, pentru 1938: 391.723 ha curăţate, 465.857 ha grăpate, 6.935 ha muşuroaie împrăştiate, 1.563 ha alte lucrări; 37.810 ha însămânţate cu plante de nutreţ; 92.931 kg seminţe de plante furajere distribuite eforiilor; 26.986.723 pueţi de arbori şi pomi, plantaţi; 10.361 ha. pepiniere de arbori şi pomi. Apoi s'au distribuit 1.000 grăpi, s'au construit 106 grajduri pentru reproducători, s'au făcut 140 puţuri, s'au cumpărat 5.838 reproducători şi alte câteva realizări.

Direcţia Păşunilor relevă apoi acţiunea de propagandă întreprinsă prin conferinţele convocate în diferite centre.

Programul de viitor cuprinde o altă parte din darea de seamă de care ne ocupăm

Se preconizează însămânţarea unui sfert din întreaga suprafaţă a islazurilor, adică 1.950.000 ha.

Justificarea acestei măsuri este următoarea:

Cele 3.800.000 ha păşuni, în situaţia lor actuală nu pot hrăni decât circa 8 milioane vite mari. (2 vite mari la ha). Ori, vitelor noastre (transformate în vite mari) însumează un număr de 9 milioane capete. Deci, 1 milion n'are unde păşuna. „Prisosul acesta — spune autorul — este cauza pentru care Ministerul a fost nevoit să admită, an de an, păşunatul în păduri".

Pentru a găsi păşune, pentru prisosul de 1 milion, autorul arată că singura soluţie nu-i decât cultivarea de plante de nutreţ pe islazuri. In felul acesta „producţia vegetală la ha, pentru suprafaţa cultivată s'ar spori de cel puţin 5 ori faţă de producţia actuală naturală. Un singur milion ha ar întrece trebuinţele de hrană pentru epoca de păşunat a celor 9 milioane de capete de vite de azi şi un spor de încă 7 milioane".

In al doilea rând, se va continua cu plantarea arborilor şi perdelelor de protecţie. Se va da însă nucului o importanţă deosebită.

In al treilea rând, se va stărui în direcţia procurării abundente şi a păstrării în bună stare a nutreţului de iarnă.

Apoi, fecundarea artificială, construcţiunile şi lucrările de consolidare, unelte şi maşini pastorale, iazuri de peşte, punerea în valoare a produselor şi diverselor bunuri aflate pe islazuri.

Nu lipsesc din expunere şi anumite sugestii în ce priveşte organizarea acestei instituţii. Astfel, se preconizează înfiinţarea unei Case Autonome a Păşunilor, care să înglobeze — zice autorul — toate păşunile cari fac parte „atât din direcţiunile cât şi din Instituţiile dependente de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor". Se vizează aici şi golurile de munţi cari se găsesc acum în administrarea organelor silvice.

Este bine ca toată lumea să ia cunoştinţă de pretenţiunea ridicată, precum şi de răspunsul dat în acest an, în conferinţa ţinută, la cercul de studii forestiere, răspuns care a apărut şi în broşură.

T. H. Crivăţ

Prof. Ing. Dr. Leon Hauska: Der Strassenbau; Die Fahrzeuge und der Verkehr auf spurfreien Bahnen; I Abschnit: Die Fahrzeuge, der Verkehr auf spurfreien Bahnen und die wirtschaftliche Trassenführung, Band III/1,1; 346 pag.; 192 fig. şi planşe, 1938, Editura Carl Gerold's Sohn, Wien und Leipzig; 31,20 RM.

Construcţia drumurilor, Vol. III, Secţiunea 1: Vehiculele, traficul pe căi neşinuite şi alegerea economică a traseului.

Vol. III al enciclopediei technice forestiere „Das forstliche Bauingenieurwesen", editată de casa Gerold din Viena sub conducerea prof. Hauska, are de obiect studiul drumurilor terestre şi este împărţit în două secţiuni:

Prima cuprinde, în afară de definiţiuni şi clasificări, bazele trasării economice a drumurilor, precum şi studiul căilor neşinuite, din punct de vedere technic şi al exploatării.

Partea doua tratează în mod special despre căile ferate înguste si a apărut şi ea de curând.

Din cauza extensiunii ce a luat-o materia tratată, editura a simţit nevoia să publice în volume separate cele 2 secţiuni amintite, astfel că, în afară de volumul III/1 secţia 1, cu conţinutul arătat mai sus, urmeaza să mai apară un alt volum (III/1, 2) tratând despre: Execuţia drumurilor, trasarea reţelelor de drumuri şi scoaterea lemnului pe drumuri terestre în America

Secţiunea I a acestui volum desvoltă următoarele chestiuni:

A. Prefaţă; B. Generalităţi asupra drumurilor de uscat; 1. Clasificări (drumuri şi căi ferate); 2 Puncte de vedere generale asupra trasării economice a drumurilor (capitalul ce se poate investi; debuşee; drumuri de scoatere, etc.).

Partea I: Construcţia drumurilor şi şoselelor.

Secţ. I: A. Vehiculele pe şosele: Vehicule trase de animale, cu roţi rigide şi cu roţi pneumatice; Autovehicule, Vehicule de animale, cu roţi rigide motori şi carburanţi;

B. Rezistenţele la tracţiune: rezist. datorită frecării, rampelor şi curbelor.

C. Alegerea economică a traseului şi redactarea proiectului. 1. Proiectul general şi 2. Antreproiectul; Piese scrise şi desenate. Metode de trasare, comparaţii.

3. Redactarea proiectului de detaliu: pichetarea traseului, trasarea curbelor, ridicarea datelor pentru proiectul de detaliu; redactarea acestuia; discuţie asupra aplicabilităţii diverselor metode.

Bibliografie, Tabele, index alfabetic.

Marile progrese şi perfecţionări realizate în construcţia motoarelor şi vehiculelor, precum şi folosirea a noi carburanţi, în ultimul deceniu, au exercitat după cum era şi de aşteptat o influenţă puternică asupra traficului pe drumuri. Amintim în această privinţă: palierele cu bile şi roţile pneumatice la vehiculele trase de animale; camionul rapid cu osii decalate, tractorul omidă, tractorul cu şea, autovehicule cu gaz de lemn, etc.

Toate aceste înnoiri au avut drept rezultat o revizuire generală a principiilor şi technicei trasării şi construirii şoselelor. In consecinţă autorul, după ce descrie detailat toate

vehiculele ce circulă pe şosele, studiază influenţa modului cum ele parcurg aliniamentele şi curbele şi trage interesante concluzii în privinţa alegerii traseului, profiluiui transversal şi lucrărilor de artă. La timp, se dau şi detalii specifice transporturilor forestiere.

Cea mai mare parte a acestor chestiuni apar pentru prima oară în literatură şi astfel se explică extensiunea ce li s'a dat, cam mare pentru nevoile silvicultorului.

Expunerea detaliată şi pe o bază pur mecanică şi matematică a multor chestiuni, în special a celor privitoare la trasarea curbelor de racordare şi serpentinelor (studiul diverselor curbe speciale, în special al klothoidelor, xyloidelor, etc.) şi al supraînălţării şi supralărgirii platformei drumului în curbe este justificată, pe deoparte prin contribuţiile noi ce le aduce autorul în aceste probleme ale technicei moderne a drumurilor şi pe de alta, prin necesitatea de a obişnui pe constructor cu studiul critic al diverselor metode, pe care el este chemat a le aplica.

Chiar dacă, astfel concepută, lucrarea Prof. Hauska pare că depăşeşte nevoile construcţiilor de drumuri forestiere, ea conţine încă destule metode şi procedee practice, care o fac deosebit de utilă inginerului silvic. Fiindcă, ceeace nu trebuie să se uite este că, teoreticianul Hauska este dublat de calitatea de a fi el însuşi silvicultor şi ca atare nu i-au scăpat nici una din particularităţile acestei ramuri de producţie.

D. A. Sburlan

Prof. Ernst Münch:

„Statik und Dynamik des schraubigen Baues der Zellwand, besonders des Druck- und Zugholzes".

„Statica şi dinamica structurii spiralate a peretelui celular, îndeosebi a lemnului de compresiune şi de tensiune".

(Rev. Flora, Vol. 32, pag. 357-424; 12 fig. în text).

In decurs de aproape un veac dela apariţia teoriei lui Nägeli asupra structurii micelare a peretelui celular, o literatură extrem de vastă a fost scrisă cu privire numai la această chestiune. O lucrare de sinteză şi de coordonare a tot ce s'a scris în această chestiune se poate spune că era necesară. O asemenea lucrare nu putea fi făcută decât de cineva care să fi urmărit foarte de aproape această problemă. Profesorul Münch, aşa cum ne mărturiseşte singur într'o notiţă la una din pag'nile acestei lucrări, a purtat cu sine gândurile acestei probleme aproape 30 de ani. In acest timp a făcut numeroase cercetări de laborator şi fructul acestor cercetări este lucrarea de faţă. Dar, ceea ce trebue în deosebi accentuat, această lucrare nu este numai o privire critică a tot ce s'a scris până acum, ci ea conţine şi lucruri cu totul noui, graţie cărora s'a marcat un pas mai departe în explicarea structurii fine a lemnului.

Mare parte din cercetătorii de până acum ai structurii pereţilor celulari s'au mulţumit cu constatarea faptelor fără a căuta vreo explicaţiune. Unii, mai mult chiar, au lăsat să se înţeleagă că dispunerea lamelelor şi a fibrilelor în anumit mod, aşa cum se întâlneşte la lemn, nu este decât jocul întâmplării.

In contra acestor păreri în special, se ridică Münch, arătând că nimic în natură nu este făcut fără un anumit scop. Cele trei sau patru lamele din care este constituit peretele celular (lamela mijlocie, primară, secundară şi uneori şi terţiară), au o anumită structură în conformite cu funcţiunea ce o au de îndeplinit.

Poate fi vorba după caz, de o acţiune statică sau dinamică şi în fiecare din aceste cazuri, de compresiune sau de tensiune.

Autorul în urma cercetărilor microscopice şi a numeroaselor experienţe ajunge să determine poziţia fibrilelor în fiecare din aceste lamele şi găseşte şi explicaţia pentru fiecare caz. El face o comparaţie cu structura oaselor pe care o găseşte foarte asemănătoare, în ce priveşte dispunerea lamelelor, cu structura pereţilor celulari la lemn. Se ocupă în special de cele două forme speciale sub care pot apare pereţii celulari şi anume de „lemnul de compresiune" şi de „lemnul de tensiune".

Lemnul de compresiune, este numit şi „lemnul roşu" fiindcă, are în general o culoare mai închisă ca restul lemnului. El apare la răşinoase pe partea inferioară a ramurilor şi pe tulpini în partea în care a fost cândva încovoiat. Acest lemn are rolul de a îndrepta tulpina încovoiată sau de a ridica o ramură în sus; operaţiuni pe care le execută datorită structurii speciale a pereţilor celulari.

S'a crezut multă vreme că acest lemn are această structură din cauză că el a fost comprimat. Profesorul Münch arată că această părere este greşită şi că din contră acest lemn are misiunea de a exercita el însuşi o presiune, are deci în acelaşi timp un rol static şi dinamic. Cele susţinute sunt ilustrate cu cercetări şi experienţe.

La foioase se petrece un fenomen invers. O tulpină odată încovoiată este adusă din nou în poziţie verticală datorită unei acţiuni de tensiune, exercitată de lemnul, aşa denumit, „de tensiune". Acest lemn se formează pe partea de pe trunchiu opusă încovoierii" (partea convexă a trunchiului).

Structura fină a pereţilor celulari şi a lamelelor din care sunt constituiţi, pentru fiecare din aceste cazuri, este pe larg studiată de autor care explică în acelaşi timp şi mecanismul acţiunii de compresiune şi de tensiune exercitată de lemn.

Dau mai jos, spre o mai bună orientare, titlurile diferitelor capitole pe care le tratează lucrarea:

— Influenţa dinamică şi cauzele producerii lemnului de tensiune şi de compresiune.

— Insuşirile statice ale lemnului de compresiune şi de tensiune.

— Structura microscopică a lemnului de compresiune şi de tensiune.

— Discuţii asupra mecanicei structurii microscopice a pereţilor celulari la lemnul de tensiune şi de compresiune.

— Structura şi statica oaselor.

— Mecanica fibrelor lemnului de compresiune.

— Mecanica fibrelor lemnului de tensiune.

— Considerațiuni matematice asupra schimbării dimensiunilor fibrelor cu structura spiralată.
— Concluziuni.

Lucrarea se încheie cu o bogată listă de literatura consultată, numai ea în sine de mare preț pentru cel ce se interesează de această problemă.

Ing. E. Vintilă

REVISTA REVISTELOR

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 8/1938.

A. Lamy:

Contribuţiuni la istoricul pădurii „Bois du Pays". (14 pagini).

L. Brichet:

Notiţă asupra pădurii Maerdael. (14 pag.).

E. R.

In legătură cu laricele japonez. (3 pag.).

Rezultatele încercărilor făcute până acum in Belgia, nu sunt de natură a încuraja cultura lui.

G. Delevoy:

Incă un dendrometru. (6 pag.).

Un tip derivat din dendrometrul Christen, imaginat de subinspectorul belgian Latteur.

Cronica forestieră:

a) Dispoziţiunile date cu prilejul deschiderii sezonului de vânătoare.

b) Date asupra pădurilor Letoniei.

At. Har.

FORSTWIRSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 13. 1 Iulie 1938.

Rudolf Geiger und Fritz Schnaidt: Das neue Versuchsfeld des Forstmeteorolcgischen Instituts in München — Feldmoching.

Noul câmp de cercetări al institutului meteorologic din München — Felmoching.

Pentru nevoile institutului meteorologic s'a amenajat în anii 1936—37 un câmp de cercetări în suprafaţă de 1,3 ha, la câţiva kilometri de München. Autorul face o descriere a acestui câmp şi a măsurătorilor ce au început să se facă asupra microclimei.

Rudolf Hofmann: Untersuchungen über das Wachstum der Pappelheister.

Cercetări asupra creşterii butaşilor de plop.

Autorul publică rezultatele cercetărilor sale, în legătură cu creşterea în formă de sabie a butaşilor de plop şi în ce priveşte creşterea în înălţime.

Intre aceste două creşteri există o dependenţă accentuată.

Exemplarele ce cresc prost în înălţime au o mai pronunţată tendinţă să crească în formă de sabie.

Dr. Heinrich Härdtl.

Die formbildende Wirkung der Eigenlast von Stamm und Zweigen bei einem Nadelbaum.

Acţiunea greutăţii proprii a trunchiului şi a ramurilor unui conifer, asupra formei arborelui.

Autorul caută să dovedească că forma arborelui, derivă din faptul, că el este ca un suport supus presiunei, datorită propriei greutăţi. Chiar şi ramurile acţionează prin presiune asupra formei arborelui. Ca să dovedească aceasta a măsurat la un duglas bine îmbrăcat cu ramuri de sus până jos, greutatea, forma... la toate ramurile.

Caietul 14, 15 Iulie 1938.

Dr. H. Pechmann.

Der Wert forstgeschichtlicher Forschung für die waldbauliche Wissenschaft und Praxis.

Valoarea investigaţiunei istorico-forestiere pentru ştiinţa şi practica silvică

Istoria pădurilor este plină de multe învăţăminte pentru silvicultură. Sprijinit pe însemnările asupra pădurilor germane, autorul arată cum şi cât sunt de însemnate aceste date ce le găsim asupra pădurilor.

Din aceste însemnări ne putem lămuri asupra celor ce au fost odată, dându-ne indicaţii preţioase, în ce priveşte probabilităţile de cultură într'un loc anumit a unei specii oarecare. Aşa se ştie că în Evul-Mediu în celebra Lüneburger-Heide se găseau stejari şi fagi...

Dr. Wilhelm Mantel:

Eine einfache Formel zur überschäglichen Ermittlung eines Gesamtderbholzhiebssatzes in Kiefernrevieren?

O formulă simplă pentru determinarea aproximativă a posibilităţii în ocoalele cu pin?

Intr'un număr mai vechiu al revistei s'a publicat de către Weck o formulă pentru determinarea posibilităţii. Autorul face câteva observaţiuni asupra acestei formule găsind-o greu de aplicat.

Dr. Wilhelm Neubauer:

Zur Theorie und Praxis der Waldwertrechung.

Relativ la teoria şi practica estimaţiei pădurilor.

Autorul este un adept al teoriei celei mai mari rente a pădurei. D-sa a desbătut acest lucru în cartea ce a dat la lumină în anul trecut, intitulată: „Zur Theorie und Praxis der Waldwertrechung".

In recenzia ce a făcut acestei lucrări prof. Dr. Gerhard Rheinhold, care este adeptul teoriei celei mai mari rente a solului, s'a exprimat, cum era de aşteptat, puţin favorabil.

De data aceasta, autorul arată că teoria rentei maxime a solului este perimată, ca fiind combătută de foarte multă lume, chiar în Germania, unde a cunoscut cea mai mare cinste datorită lui Endres.

Este însă regretabil că, deşi nu mai este în loc de cinste renta maximă a solului, totuşi nu s'a găsit o formulă care să fie pusă în loc.

Krammer:

Gedanken über die Hebung der Ertragfähigkeit der Sandbäden in Trockengebieten.

Reflecţii asupra sporirei rentabilităţii solurilor nisipoase în ţinuturi uscate.

La lucrările de împădurire, ce se fac pe pământuri nisipoase, este nevoie să se ia toate măsurile să se împiedice uscarea solului, prin înlăturarea păturei ierbacee şi prin ferirea lui de isolaţie.

Se va planta mai des, la 1—1,2 m. depărtare rândurile şi 30—50 cm. între pueţi. Este bine să se amestece şi foioase, stejar, plop tremurător, anin alb, mesteacăn şi salcâm.

Ant. V. Răd.

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul 1, Caetul 6, Martie 1938.

J. S. Cammerer:

Die wärmeschutztechnischen Eigenschaften von Holz und holzhaltigen Baustoffen.

Proprietăţile tecnice ale lemnului şi a materialelor lemnoase de construcţie de a păstra căldura.

Pentru păstrarea căldurii sunt necesare materiale poroase, iar pentru rezistenţa construcţiilor se cer materiale dense. Materiale, care să împace aceste două condiţiuni sunt foarte puţine. Dintre ele cele mai preţioase sunt lemnul şi materialele lemnoase de construcţie. Articolul tratează despre coeficientul de conductibilitate al căldurii, căldura specifică, coeficientul de absorbţie al razelor de căldură şi al razelor solare la aceste materiale.

E. Suenson.

Zulässiger Druck auf Querholz.

Rezistenţa admisibilă la compresiune perpendicular pe fibrele lemnului.

Rezistenţa la compresiune perpendicular pe fibrele lemnului nu se poate calcula nici după încărcarea la ruptură, deoarece această încărcare se poate mări după voie fără a se obţine precis un punct de rupere, şi nici pe baza comprimării până la o anumită limită. Autorul propune o metodă de calcul bazată pe aflarea unei suprafeţe ideală de compresiune. Se dau şi câteva aplicaţiuni.

E. Becker.

Holz als Rohstoff bei der Kunststoffherstellung.

Lemnul ca materie primă la fabricarea materiilor artificiale.

Lemnul serveşte, parţial sau total transformat chimiceşte, în mare măsură la fabricarea materiilor artificiale ca: lignostone, lignofol, linoleum, răşini artificiale, fibră Vulkan, celuloid etc. Consumul de lemn pentru aceste produse este de 45.000 tone anual, în Germania.

L. Metz.

Untersuchungen über den Feuerschutz von Holz.

Incercări asupra apărării lemnului contra focului.

Se dau rezultatele încercărilor de apărare a lemnului contra focului cu ajutorul diferitelor săruri.

Mici comunicări:

Congresul lemnului la Viena.

Institutul de cercetări al Academiei pentru studiul construcţiilor.

Circulaţia lemnului pe căile ferate germane.

Economia pădurilor şi lemnului în Ungaria.

Uzine de curăţat răşina.

Producţia de celuloză în Italia.

Industria suedeză de plăci din fibre.

Intrebuinţarea castanelor porceşti.

Cleiul Kaurit în pulbere.

Revista patentelor aprobate şi anunţate.

Referate asupra literaturii.

Sunt cuprinse 107 referate asupra literaturii nou apărută.

Recenzii:

O. Graf şi **K. Egner,** Versuche über die Eigenschaften der Hölzer nach der Trocknung. III Tl.

B. Eck, Ventilatoren. Entwurf und Betrieb der Schleuder- und Schraubengebläse.

H. Vogel, Möbel aus Leimischem Holz.

N. Ghelmeziu

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 1. Ianuarie 1938.

T. François:

La composition théorique normale des futaies jardinées de Savoie.

Compoziţia teoretică normală a codrului grădinărit în Savoia.

Construirea unei curbe în funcţie de No. arborilor şi No. anilor pe diametre în care se vede câţi arbori din acel diametru se găsesc la o anumită vârstă.

P. Silvy Leligois:

Construction et entretien des chaussées des routes forestières.

Construirea şi întreţinerea drumurilor forestiere.

Drumurile forestiere sunt expuse foarte mult la uzură. Autorul arată diverse incercări făcute pentru întreţinerea şoselelor.

Paul Buffault:

Les maladies des arbres contaminés par des organismes exotiques.

Bolile arborilor contaminaţi de organisme exotice.

Câteva maladii de care s'au contaminat arborii din America de Nord.

R. Sargos.

Statistique de production bois et gemme de la forêt landaise — 1937.

Statistica producţiei de lemn şi răşină a pădurii din lande în 1937.

Autorul dă câteva date asupra producţiei de lemn de foc şi lucru şi de răşină din pădurile din Lande pe anul 1937.

No. 2. Februarie 1938.

T. François:

La composition théorique normale des futaies jardinées de Savoie.

Compoziţia teoretică normală a codrului grădinărit în Savoia.

Urmare şi sfârşit asupra construirii curbei din care se vede No. normal de arbori de un anumit diametru la diverse vârste.

R. Sargos.

Statistique de production bois et gemme de la forêt landaise — 1937.

Statistica producţiei de lemn şi răşină a pădurii din lande în 1937.

Urmare şi sfârşit asupra producţiei pădurei din regiunea landelor. Preţurile produselor recoltate şi importanţa acestei păduri.

Léon Schaeffer.
La Tchécoslovaquie forestière.
Cehoslovacia forestieră.
Pădurile Cehoslovaciei. Suprafaţă, proprietari, regim, tratament, preocupări economice, etc.

P. Harlé:
Le V-e congrès de la fédération pyrénéenne d'économie montagnarde.
Al 5-lea congres al federaţiei din Pirinei de economie alpină.
Desbaterile şi problemele discutate în acest congres.

Roger Ducamp:
Le problème du papier.
Problema hârtiei.
Autorul pune problema producţiei hârtiei din lemn acum când materia primă se scumpeşte şi se răreşte.

Gr. Vasilescu

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. V, Heft 9 (Juni 1938).

Artur H. Schrader:
Die Entwicklung der Forstwirtschaft und der Wälder Lettlands.
Evoluţia economiei forestiere şi a pădurilor în Lituania.

Cu tot titlul său, lucrarea tratează, propriu zis, actualele stări din economia forestieră respectivă, îmbrăţişând şi ultimii 8—10 ani. Pentru a ne da seama de întinderea şi valoarea lucrării, nu putem decât să redăm titlurile diverselor sale părţi:
Introducere: Orientare generală asupra Statului şi economiei letone; Administraţia forestieră letonă şi desvoltarea sa; Invăţământul forestier; Experimentaţia şi Cercetarea forestieră; Literatura forestieră şi cinegetică; Despre economia şi politica forestieră; Pădurile: întindere, raporturi, distribuţie, compoziţie, clase de vârstă, bonităţi, etc. Pădurile Statului; Amenajare, producţiune, incendii, delicte, cultură, ameliorări şi investiţii, etc. Protecţia pădurilor şi a naturii; promovarea economiei forestiere ţărăneşti; legislaţie forestieră, etc.

Este fără îndoială o lucrare bogată în date felurite, inteligent orânduite şi prelucrate. Sarcina autorului a fost mult uşurată de existenţa unei bogate şi disciplinate publicistici în materie de statistică forestieră. După cum remarcăm şi într'o altă împrejurare, (a se vedea R. Păd. 1936, pag. 1125) este de mirare şi deosebit de trist pentru noi, cum o ţară atât de mică, cu aşa de reduse resurse materiale şi cu o atât de scurtă existenţă politică, manifestă totuşi o pilduitoare acţiune de organizare şi în producţiunea forestieră.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.
Cronica forestieră internaţională.

Ca de obiceiu, aflăm şi de astădată un foarte bogat şi felurit material asupra domeniilor respective, din diferite ţări şi ţinuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

INFORMAŢIUNI

LEMNUL CA POTENŢIAL DE RĂZBOIU

In timpul din urmă spectrul unui nou răsboiu ameninţă tot mai insistent Europa. Pregătirile în vederea lui se fac cu o febrilitate necunoscută până acum.

Credem că nu este nimeni la noi care să-l doresacă. Totuşi în vederea lui trebue să ne pregătim serios.

Pădurile unei ţări ridică considerabil potenţialul de răsboiu. Iată o ideie pe care înţelegem să o precizăm împreună cu colaboratorii noştri.

Răspunsurile cari ni se vor trimite, vor fi publicate în numărul pe Decembrie.

Mai departe, date fiind serviciile pe care le poate aduce pădurea naţională în viitorul răsboiu, este cazul să se armonizeze politica de valorificare şi de comercializare a materialului lemnos, cum şi politica de împădurire, cu interesele apărării naţionale, idee care dealtfel este reprezentată dejà în legea specială care o avem din anul 1935.

Fără a intra desigur în discuţii militare care nu privesc lumea inginerilor silvici, nici cadrul revistei noastre, credem că se poate privi chestiunea din punct de vedere forestier şi se pot da preţioase indicaţii şi sub acest raport, de către co-colaboratorii noştri.

— D-l Ing. N. Ghelmeziu dela I. C E. F. s'a întors dela Eberswalde (Germania), unde, timp de 2 ani, s'a perfecţionat în Tehnologia lemnului, la Institutul prusian de cercetarea lemnului, sub conducerea profesorului F. Kollmann.

Incununarea străduinţelor D-sale în această direcţie, a fost obţinerea titlului de „Doctor-Inginer", la Şcoala Politehnică dela Charlottenburg (Berlin).

Lucrarea prezentată în acest scop este intitulată: „Incercări asupra re-

zistenţei la şoc a lemnelor de construcţii". (Untersuchungen über die Schlagfestigkeit von Bauhölzern)

— D-l Inginer silvic Mircea Ene dela I. C. E. F. a obţinut un concediu de 2 ani, pentru a merge în Germania, în vederea specializării în Entomologie forestieră şi protecţia pădurilor.

— Pe data de 1 Septembrie a. c., au fost primiţi în Administraţia Casei Pădurilor Statului următorii ingineri silvici: Popovici T. Ion, Dascălu Gh., Bay David, Agavriloaei Thedor, Minea Ion, Tomiţa, Comanici Dorin, Lupe Ion.

— Deasemenea au mai fost primiţi în serviciul silvic al Statului, la Regimul Silvic, d-nii Leon Gheorghe, Vlaicu D. şi Vintilescu Nicolae, fiind numiţi: primii doi ca şefi ai ocoalelor de regim Gorj şi Mehedinţi, iar ultimul ca ajutor la ocolul Dâmboviţa.

— Prin rezoluţia ministerială din 10 Octombrie, dela Jurnalul nr. 17669/938, s'a aprobat rezultatul examenului depus în luna Septembrie a. c., de către inginerii şefi silvici candidaţi la gradul de subinspector.

Publicăm lista celor reuşiţi:

Bădulescu Virgil, Böhm Mihail, Bozdog Pavel, Caloianu Ion, Cioc Gh., Ciolofan Victor, Cormoş Procopie, Cucer Terenţiu, Dinu Valeriu, Dobrescu Pascu, Dogaru Nicolae, Georgescu Silviu, Georgeanu George, Georgeanu Teofil, Georgescu Alexandru, Gheorghiu Miron, Gheorghiu Şt. Armand, Grecu Ion, Iancovici N., Ionescu Constant, Ionescu Teodor, Iţoaie Virgil, Lazăr Vasile, Lungu Ion, Magy Acaţiu, Mălăescu Andrei, Marcu Const., Molceanovschi Ion, Păcuraru Ion, Pătraşcu Eugen, Rădulescu Anton, Scraba Vasile, Şerbănescu Stelian, Stănescu Alexandru, Stănescu D-tru, Tomescu Const., Vendel Alex., Vulpe Filip.

— D-l Ing. Insp. gl. silvic Gr. Burda din Administraţia Casei Pădurilor Statului a fost pus în retragere din oficiu, pentru a-şi regula drepturile la pensie, pe ziua de 1 Sept. a. c.

— In Mon. Of. din 11 Oct. a. c. s'a publicat decizia ministerială de înfiinţare a 2 noui ocoale silvice de „regim silvic":

a) Ocolul Mehedinţi, cu reşedinţa la Tr.-Severin;

b) Ocolul Gorj, cu reşedinţa la Tg.-Jiu.

Primul va fi condus de d-l ing. silv. D. Vlaicu, iar cel de al doilea de d-l Ing. silv. Gh. Leon.

— Ministerul de Agricultură şi Domenii a luat iniţiativa de a organiza o săptămână silvică, în scop de propagandă.

— In Mon. Of. Nr. 218 din 20 Septembrie a. c. s'a publicat noua lege privitoare la pescuitul în apele de munte.

— Congresul A. G. I. R.-ului care urma să aibă loc la 2 Octombrie a. c., s'a amânat pentru o altă dată care se va anunţa din timp. Probabil în Ianuarie 1939.

— In Mon. Of. din 4 Noembrie a. c. a apărut noua lege a învăţământului superior.

CĂRŢI NOI

Al. Butoi, C. Chiriţă, Val. Dinu, Gr. Eliescu, Al. Ivănescu, C. Georgescu, Mircea Popescu, Popescu Zeletin, V. Sabău, Z. Przemeţchi, D. Sburlan şi Gh. Toma: **Cartea pădurarului**. Mică enciclopedie silvică pentru personalul inferior.

At. M. Haralamb: Pădurea şi golul alpin un tot inseparabil. 32 pagini.

At. M. Haralamb: Consolidarea şi punerea în valoare a terenurilor degradate. 32 pagini.

Colaboratorii Revistei Pădurilor sunt rugaţi să nu ne trimită decât articole care n'au mai fost sau nu sunt destinate a fi publicate şi în altă parte.

Republicarea în alte reviste a articolelor apărute în Revista Pădurilor nu se poate face fără aprobarea redacţiei sau indicaţiunea necesară.

N E C R O L O G

† SABIN POPOVICI
1900—1938
Inginer Sub. Insp. silvic
Șeful Ocolului Oradea

Cumplită durere te cuprinde atunci când vezi, că un silvicultor, în floarea vieții, corect până unde nu-și poate da seama nimeni în afară de cei cu cari a colaborat, muncitor neobosit, coleg neprețuit, se stinge înainte de vreme.

Acesta a fost Sabin Popovici.

In dimineața zilei de Joi 22 Septembrie, când urma să desfacă obișnuita corespondență a Ocolului, în care, printre altele, se afla și ordinul de avansare la gradul de subinspector, Sabin Popovici se stinge, înainte de aşi vedea cu ochii rezultatul sforțărilor lui în viața de silvicultor.

Și-a îndeplinit funcția până în ultimul moment. Luni 19 Septembrie a lucrat toată ziua pe teren; a doua zi, Marți, a fost toată ziua în cancelarie; Miercuri s'a simțit rău și a stat în casă, unde însă personalul i-a adus corespondența, spre a fi rezolvată. Seara s'a simțit însă rău de tot, iar noaptea la 11 a fost dus de către ai săi la primul spital, unde cu toate ajutoarele date de doctori, în dimineața zilei următoare s'a stins. Autopsia ce i s'a făcut, a stabilit un fapt extrem de grav: Sabin Popovici era bolnav de mult, o veche nefrită i-a măcinat rinichii, slăbindu-i în acelaș timp inima, așa că o intoxicare i-a fost fatală.

Pentru ca oricine să-și poată da seama de cine a fost Sabin Popovici, voi aminti aici un singur fapt: la locul de veci a fost petrecut (în afară de colegi), de toate, dar aproape toate personalitățile proemi-

nente ale intelectualilor din Oradea, magistraţi, profesori, medici, ofiţeri, funcţionari, etc.

Figura lui, veşnic zâmbitoare este atât de întipărită în mintea tuturor acelora, cari l'am cunoscut, că nu o vom uita nici odată.

In lumea noastră a silvicultorilor, de obicei îşi creiează un nume acei pe cari natura i-a dotat cu darul de-a scrie în cuvinte frumoase fapte, tot atât de frumoase, sau cari printr'o muncă încordată ajung în posturile de comandă ale erarhiei noastre. Sunt însă prea puţin cunoscuţi acei colegi, cari atât în serviciu, cât şi în viaţa socială pe care o duc, contribuie la ridicarea prestigiului corpului silvicultorilor în câte un colţ răzleţ al ţării. Am ţinut să subliniez această notă caracteristică a lui Sabin Popovici, pentru a ne da seama de pierderea mare pe care a suferit-o Corpul Silvic, prin dispariţia lui.

In lumea funcţionarilor era cunoscut ca un exemplar unic de corectitudine şi amabil cu toată lumea, astfel că regretele unanim exprimate cu tristul prilej al trecerii lui în lumea eternă, au fost cu desăvârşire sincere.

Din activitatea rodnică a acestui nepreţuit coleg, smuls înainte de vreme de necruţătorul destin, voi remarca râvna pusă de el în organizarea Expoziţiei permanente — Secţia Silvică — deschisă sub auspiciile Camerei de Agricultură Bihor, în anul 1937, unde Sabin Popovici era un membru foarte activ, aducând silviculturii mari servicii în capitala unuia din cele mai mari judeţe ale ţării. Această expoziţie stă la dispoziţia tuturor, putându-se oricând vedea, în ea, râvna pe care a pus-o acest coleg în organizarea ei.

Inainte de acoperirea sicriului lui cu pământ, în faţa unei asistenţe neobişnuit de numeroasă şi de selectă, D-l Ing. Inspector General J. Caraminu, şeful Inspectoratului Timişoara, atât în numele Societăţii „Progresul Silvic", cât şi în numele colegilor din Inspectoratul Silvic Timişoara, a rostit o cuvântare emoţionantă, umplând cu lacrimi de durere ochii asistenţilor, afirmând şi cu această tristă ocazie dragostea şi solidaritatea dintre membrii Corpului Silvic.

Pentru acei cari l'am cunoscut mai de-aproape, colaborând cu el în serviciu în ultimii ani, cu care prilej am descoperit în el şi un nepreţuit coleg, pierderea lui lasă un gol imens.

Dormi în pace iubite coleg şi prieten.

EMIL DRĂGAN
Ing. Sub. Insp. Silvic

Beiuş în 4.X.1938.

Societatea «Progresul Silvic»

TABLOU DE CĂRŢILE INTRATE IN BIBLIOTECĂ

în lunile Aprilie, Mai, Iunie, Iulie, August şi Septembrie 1938

In ceeace priveşte periodicile, sunt notate în „Revista Pădurilor" No. 2 din Februarie 1936, la pag. 242.

1) Vasilescu Grigore: Piaţa internaţională a lemnului în anul 1931

2) Th. Rădulescu: Beiträge zur kenntnis der Baumkrankheiten

3) E Herovan: Tratat teoretic şi practic de procedură civilă. Vol. I.

4) Prof. Dr. Săvulescu şi Dr. Rayss: Materiale pentru flora Basarabiei Part. II.

5) M. Pizanty: Le pétrole en Roumanie.

6) W. E. Hiley: The economics of forestry.

7) Em. Staudacker: Der Baustoff Holz.

8) Dr. G. Făcăoaru: Somajul în Romnâia.

9) Albert Richter: Geschichte der Organization der sächsischen Staatsforstverwaltung.

10) Henrik Hesselman: Über den Durchmesserzuwachs der Kiefer in den letzen zehn Jahren.

11) Gunnar Schotte: Die Beschaffenheit der Kiefernzapfen und des Kiefernsamens in Erntjahre 1903—1904.

12) Haach: Die Kiefernsamen.

13) G. Schotte: Kiefernplanzen aus Samen verschidener Heimat.

14) Dr. Dem. Brândză: Vegetaţia Dobrogei.

15) Kurt Vogel von Falkenstein: Untersuchung von märkischen Dünensaudboden mit Kiefernbestand.

16) Dr. Dem. Brândză: Contribuţiuni noi la flora României.

17) Haach: Die Beschaffund des Kiefern- und Fichtensamens.

18) Soc. „Progresul Silvic": Păşunatul şi pădurile.

19) Dr. Wohlfarth: Die Ergebnisse der badischen Durchforstungsversuche.

20) Fritz Gerathewohl: Richtigen Deutschsprechen.

21) G. Ionescu-Sişeşti: Mijloace de lucru şi înfăptuiri din primăvara anului 1938.

22) Julius Ech.: Wald und Wildhege.

23) Juri Semjonow: Die Gûter der Erde.

24) Goriadin Z.: Pădurea în serviciul reconstrucţiei socialiste în U. R. S. S. (în limba rusă).

25)Loer von W.: Formhehenreihen. Ergäuzungsband zu den „Massenberechnungs-Tafeln.

26) Leon et Maurice Pardé: Arbres et forêts.

27) Dr. At. Haralamb: Pădurea şi golul alpin, un tot inseparabil.

28) Frantz Grünwold: Internationales Adressbuch für Forstwirtschaft, Holzwirtschaft Iagd und Naturschutz.

29) A. I. Brătescu-Voineşti: Tratat de pescuit.

30) Prof. G. Arion: Cărăbuşul de Mai (Mellolontha Melolontha L.).

31) Marin Popescu-Spineni: Pădurea României.

32) I. Baltensperger: La mensuration cadastrale suisse; 25-ème aniversaire.

33) Ing. N. Pascovici: Molidul ca lemn de rezonanţă.

34) R. Blanchard: Les Alpes Occidentales. Tome I.

35) Anghel Julea: Călăuza Agricultorului.

36) Ing. Cezar Cristea: Pădurile de protecţie pentru apărarea naţională; Extras din România Militară, Nr. 7 şi 8 din 1938.

37) M. G. Stafelt: Die physiologisch-oekologischen Bedingungen der Kronenreiningung.

38) Analele Institutului de Cercetări şi experimentaţie forestieră, Bucureşti, Vol. III, 1937.

39) Prof. N. N. Stoica: Legislaţia şi tehnica burselor de valori.

40) Izdanie na Ministerstvoto na narodnota. Kniga za Balgarskata. gara.

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

PROCES-VERBAL No. 12.
Şedinţa din 30 Mai 1938, orele 21.

Membri prezenţi Domnii: N. N. Caragea; M. D. Drăcea; I. C. Demetrescu, **C. C. Emanoil; Dem. Grozescu; At. Haralamb; Tr. Heroiu; H.** Lazăr; G. Năstăsescu; V. N. Priboianu: M. Rădulescu; D. A. Sburlan şi **V. N. Stinghe.**

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui Prof. M. D. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea ordine de zi:

1) Chestiuni în legătură cu Adunarea generală 1938.

2) Raportul Comisiunei de cenzori pentru descărcarea Consiliului de Ad-ţie de gestiunea sa pe anul 1937.

3) Diverse — Administrative.

Se citesc procesele verbale No. 5, 6, 7, 8, 9, 10 şi 11 ale şedinţelor Consiliului din 11, 13, 15, 18 şi 28 Aprilie, 2 şi 16 Mai a. c. şi se aprobă.

Consiliul ratifică apoi lucrările Comitetului de Direcţie specificate în procesele verbale No. 5, 6 şi 7 ale acestui Comitet.

Consiliul aprobă apoi următoarele ajutoare:

20.000 (două zeci mii) lei Societății Elevilor Ingineri Silvici dela Școala Politehnică din București, pentru excursia de studii ce proiectează în Cehoslovacia.

5.000 (cinci mii) lei D-lui Ing. Gr. Vasilescu, ajutor pentru imprimarea tezei de doctorat susținut la Academia Comercială.

5.000 (cinci mii) lei D-lui Ing. Gh. Nicolau-Bârlad, drept ajutor pentru imprimarea lucrării de doctorat în străinătate.

Nu se aprobă cererea D-nei Margareta M. Mateescu de a i se aproba o cameră gratuit la vila Sylva dela Govora.

Luându-se apoi în cercetare ofertele făcute de D-na Maria V. A. Golescu din Câmpulung și Ing. D. Mihăescu din București pentru vânzarea unor imobile la Câmpulung (Muscel) și Mangalia, **Consiliul** găsește că nu se pot cumpăra.

Cererea D-nei Golescu se va îndruma Casei Pădurilor Statului.

Se ia act de adresa Casei Pădurilor Statului, prin care se face cunoscut prevederea unei subvenții de 300.000 lei pentru reînființarea școalei de pădurari dela Căiuți (Bacău).

Consiliul stabilește apoi ultimile detalii în legătură cu Adunarea Generală a Societății care va avea loc la 2—5 Iunie c. și a excursiei care se va face la Giurgiu și Rusciuc.

D-l Ing. **C. C. Emanoil** informează Consiliul asupra stadiului lucrărilor sanatoriului dela Amara. Se lucrează la planul localului. I se dă deslegare să înceapă fabricarea cărămizii.

D-l **Andrei Ionescu:** Pentru propagarea ideii forestiere propune: premierea celor mai bune plantațiuni forestiere executate de elevii școlilor.

Aceste premii ar putea să fie colective, acordându-se școalelor pentru stimularea școlilor între ele, și individuale pentru stimularea inițiativelor individuale.

Să se dea o cât mai întânsă publicitate acestor premii, informându-se și Ministerul Educației Naționale.

Ședința se ridică la ora 24.

p. Președinte, (ss) **V. N. Stinghe.**

Secretar General, (ss) **Tr. Heroiu**

PROCES-VERBAL No. 13.

Ședința de Vineri 10 Iunie 1938, orele 21.

Membri prezenți D-nii: **N. N. Caragea; I. Comaniciu; I. C. Demetrescu; C. C. Emanoil; M. P. Florescu; Dem. Grozescu; Tr. Heroiu; At. Nedelcovici; Gh. Năstăsescu; M. Rădulescu.**

Ședința se deschide la orele 21,30 sub președinția Domnului Prof. **M. D. Drăcea,** președintele Societății.

D-l Președinte M. Drăcea mulțumește Consiliului de felul cum a lucrat și cum a știut să prezinte Adunării Generale chestiuni de mare interes și bine studiate, cari au fost bine primite. Mulțumește și pentru realegerea președintelui și consilierilor, deși e de părere că mai trebuiesc reînoite forțele din Consiliu.

In ce privește moțiunile, trebuie să stăruim a le transforma în proiecte de legi.

D-l Comaniciu face observații cu privire la moțiunea în chestiunea continuității exploatărilor, cerând să se corecteze moțiunea, înlocuindu-se cuvântul „excesiv" cu cuvântul „neeconomic".

D-l Tr. Heroiu cere măsuri practice de punerea în valoare a moțiunilor. Cere un administrator al unei moțiuni, al legii — cum fac Germanii — care să se țină de moțiune până se realizează ideia.

Consiliul dă delegația raportorilor să ducă la bun sfârșit realizarea moțiunilor.

Comunicări.

D-l Ministru intenționează să facă la ziarul **„România"** o pagină agricolă, a pământului. Noi să salutăm această pagină. Cum punem mâna pe ea, cine se angajează s'o ducă la bun rezultat?

Prefectul de Vlașca a venit la Minister cu insigna Societății, ceea ce ne-a bucurat. A elogiat felul cum s'a prezentat excursia.

De altfel, peste tot, prefecții apreciază pe silvicultorii noștri.

D-l Grozescu pune chestiunea, dacă n'ar fi necesar ca moțiunile să fie prezentate și Ministerului de Finanțe și al Economiei Naționale și Consiliul aprobă.

D-l Năstăsescu e de părere ca odată cu moțiunile să se prezinte miniștrilor și o expunere de motive a proiectului de lege.

D-l M. Drăcea întreabă ce poziție luăm ca să recâștigăm vârsta de pensionare la 65 de ani pentru consilieri sau ne plecăm, acceptând vârsta de 60 de ani

Ar fi cazul ca Societatea să acorde asistență judiciară consilierilor pensionați în caz de proces.

D-l A. Ionescu e de părere să nu se ia avizul Contenciosului care se pare a ne fi defavorabil.

Cu privire la noua lege administrativă:

D-l M. Drăcea propune ca Marți să se adune la Minister cei în drept pentru a propune amendamente.

D-l Grozescu propune să se adune tot Consiliul Societății.

Se va întruni aci la Societate, Marți la ora 9 dimineața.

D-l A. Ionescu: Prin comparație, avem punct de sprijin cu unii înalți funcționari cari au obținut limite de vârstă mari: 65, 64 ani. la Casație, Consiliul Legislativ, Curtea de Conturi, etc.

E însărcinat D-l Andrei Ionescu să facă un referat în acest sens arătând cum e și în Franța și Germania.

D-l Grozescu spune că în adresa către Minister să se pună și chestiunea că deja suntem prea puțini. N'avem nici tineri ca să înlocuiască pe cei pensionați.

Diverse.

D-l I. Sulea mulțumește pentru sală și roagă pe D-l Președinte să ia parte la congresul brigadierilor.

Consiliul roagă pe D-l Victor Ivănceanu să ia parte la acest congres din partea Societății.

Se respinge cerea curierului Ciumacenco de sporirea salariului.

Se aprobă D-nei Eufr. Stătescu 3.000 (trei mii) lei ajutor.

Se acordă 6.500 lei Capir-ului, conf. bugetului.

Se aprobă a se publica în Revista Pădurilor cererile de înscriere a 27 ingineri silvici.

D-l Năstăsescu face o expunere a discuţiunilor ce au avut loc la CAPIR. în legătură cu viitoarea lege electorală ce se va vota pe baza nouei Constituţiuni.

Şedinţa se ridică la orele 24.

p. Preşedinte, (ss) **V. N. Stinghe.**

Secretar General, (ss) **Tr. Heroiu**

PROCES-VERBAL No. 14.

Şedinţa de Marţi 14 Iunie 1938.

Membri prezenţi D-nii: **C. Alimănişteanu; N. N. Caragea; I. Comaniciu; D. Grozescu; Andrei Ionescu; Gh. Năstăsescu; V. N. Priboianu.**

Şedinţa se deschide la orele 9,30 dimineaţa, sub preşedinţia Domnului **C. Alimănişteanu,** vice-preşedinte al Societăţii.

S'a discutat noua lege administrativă şi amendamentele ce ar fi necesare de adus, din punctul de vedere al apărării intereselor silviculturii.

Şedinţa se ridică la orele 11.

p. Preşedinte, (ss) **V. N. Stinghe.**

Secretar General, (ss) **Tr. Heroiu**

PROCES-VERBAL No. 15.

Şedinţa din 18 Iulie 1938, orele 21.

Membri prezenţi D-nii: **C. M. Bunescu; Al. Butoi; N. N. Caragea; I. Comaniciu; M. Drăcea; M. P. Florescu; Dem. Grozescu; At. Haralamb; Andrei Ionescu; Horia Lazăr; At. Nedelcovici; V. N. Priboianu.**

Şedinţa se deschide la orele 21,30 sub preşedinţia Domnului Prof. **M. D. Drăcea,** preşedintele Societăţii, având următoarea

Ordine de zi:

1) Proiectul de decret-lege pentru purtarea titlului de inginer, exercitarea profesiunii şi înfiinţarea colegiului inginerilor.

2) Intervenţia Societăţii în chestiunea menţinerii limitei de vârstă prevăzută de legea de organizare a corpului silvic.

3) Admiteri de noui membri.

4) Diverse — Administrative.

5) Comunicări.

Se interverteşte ordinea de zi şi se ia în discuţiune ultimul punct Comunicări.

D-l Preşedinte M. Drăcea omagiază memoria Reginei Maria a României, decedată în ziua de 18 Iulie orele 17.

D-l Al. Butoi întreabă ce se va face cu camerile date la Tekirghior, în urma revocării concediilor.

Consiliul dă libertate pentru eventualele substituiri. Aceasta în ce privește numai aprobările date pentru luna August.

Se ia în discuțiune **punctul 2:**

Intervenția Societății în chestiunea menținerii limitei de vârstă prevăzută de legea de organizare a corpului silvic.

D-l Andrei Ionescu citește proiectul de memoriu pe care urmează să-l prezinte Societatea Progresul Silvic Ministerului de Agricultură, pentru a se menține dispozițiunile legii de organizare a corpului silvic

După discuțiuni ample la care au luat parte D-nii: Drăcea, H. Lazăr, Grozescu, Nedelcovici, M. P. Florescu, C. M. Bunescu, și Priboianu se hotărăște prezentarea memoriului cu modificările semnalate.

Trecându-se la punctul 1: **Proiectul de decret lege pentru purtarea titlului de inginer, exercitarea profesiunii și înființarea colegiului inginerilor, D-l Andrei Ionescu** expune economia proectului de decret lege, pregătit de Ministerul Lucrărilor Publice.

Consiliul ia act de cele comunicate și roagă pe D-l A. Ionescu să caute să obțină anumite modificări de redactarea la câteva articole cari privesc pădurile și inginerii silvici.

Ședința se ridică la ora 24.

p. Președinte, (ss) **V. N. Stinghe.**

Secretar General, (ss) **Tr. Heroiu**

PROCES-VERBAL No. 16.
Ședința de Luni 5 Septembrie 1938.

Membri prezenți D-nii: **C. M. Bunescu; Al. Butoi; N. N. Caragea; M. Drăcea; I. C. Demetrescu; C. Emanoil; D. Grozescu; At. Haralamb; Tr. Heroiu; Andrei Ionescu; H. Lazăr; V. N. Priboianu; M. Rădulescu** și **V. N. Stinghe.**

Ședința se deschide la orele 9,0 sub președinția D-lui Prof. **M. D. Drăcea**, președintele Societății, având următoarea

Ordine de zi:

1) Probleme de organizarea Corpului Silvic.
2) Diverse — Administrative.
3) Comunicări.

D-l președinte citește scrisoarea primită de Societate din partea M. S. Regelui Carol II, care îi mulțumește pentru coroana de flori depusă la catafalcul M. S. Regina Maria.

Se hotărăște publicarea scrisorii în Revista Pădurilor.

Se intră în ordinea de zi.

D-l Președinte M. Drăcea face o expunere asupra lucrărilor de organizarea Colegiului Inginerilor și anunță că se lucrează la modificarea legii corpului tehnic, cu care prilej se va preciza și poziția celorlalte organe subalterne ale inginerilor.

Faţă de aceasta, Societatea Progresul Silvic trebue să precizeze atitudinea sa în ce priveşte conductorii silvici.

Serviciul are nevoie de un organ cu pregătire medie, trebue însă să i se fixeze precis aceste ţeluri. Conductorii trebuiesc la lucru practic.

In esenţă, pe viitor, conductorii silvici trebue să aibă ca pregătire prealabilă 4 clase de liceu, în şcoala de conductori să se predea un program mediu, cu pregătire eminamente practică. Să nu se mai admită treceri de la o treaptă la alta.

D-l Emanoil face o expunere asupra lucrărilor comisiunilor instituite la Ministerul de Lucrări Publice privind corpul subinginerilor şi cel al antreprenorilor de lucrări.

D-l Andrei Ionescu ridică problema încadrării conductorilor silvici în viitoarea lege a corpului tehnic.

După discuţiuni la cari iau parte D-nii: Stinghe, Grozescu, Demetrescu, Caragea, se hotărăşte ca în corpul nostru nu avem nevoie de subingineri.

In concluzie se adoptă punctul de vedere al D-lui preşedinte M. Drăcea.

Ora fiind înaintată se amână discuţiunea celorlalte puncte din ordinea de zi, în şedinţa viitoare, care va fi Luni 12 Septembrie 1938.

p. Preşedinte, (ss) **V. N. Stinghe.**

Secretar General, (ss) **Tr. Heroiu**

PROCES-VERBAL No. 17.
Şedinţa de Luni 19 Septembrie 1938.

Membri prezenţi D-nii: **C. Alimănişteanu; Al. Butoi; I. C. Demetrescu; Tr. Heroiu; Andrei Ionescu; H. Lazăr; Mircea Manollescu; At. Nedelcovici; V. N. Priboianu; D. A. Sburlan** şi **V. N. Stinghe.**

Şedinţa se deschide la orele 21,30 sub preşedinţia D-lui Prof. **V. N. Stinghe**, vice-preşedinte al Societăţii, având următoarea

Ordine de zi:

1) Legea de organizare a Corpului Silvic.
2) Comunicări.
3) Diverse — Administrative.

D-l Grozescu face o expunere Consiliului asupra stadiului în care se află problema modificării legii de organizare a Corpului silvic, în legătură şi cu evoluţia lucrărilor de elaborare a legii pentru organizarea unitară a Corpului Tehnic. Crede că e practic a se lăsa în suspensiune lucrările legii noastre până ce legea Corpului tehnic se apropie mai mult sau mai puţin de forma sa definitivă.

D-l Andrei Ionescu aduce noui date referitoare la lucrările de elaborare a legii Corpului Tehnic şi cu deosebire asupra colaborării AGIR-ului în materie. Dă asigurare că vederile şi interesele noastre îşi află o justă satisfacere. Se raliază la propunerile D-lui Grozescu.

D-l V. N. Stinghe susţine necesitatea deosebită pentru Societate de a se ţine în neîntreruptă legătură cu evoluţia lucrărilor de mai sus.

Consiliul după ce ascultă şi intervenţia în acelaş sens a D-lui Grozescu, roagă pe D-l Andrei Ionescu să mijlocească contactul dintre AGIR nu numai cu Societatea noastră, dar cu toate corpurile afiliate. Până la epuizarea chestiunii, se menţine continuu pe ordinea de zi.

D-l V. N. Stinghe, în numele Comisiunii însărcinată cu decernarea premiului Crăciunescu, face o expunere asupra chestiunii. S'a prezentat o singură lucrare cu motto: „Prezenţa pădurii pe un teren (oarecare) împiedică formarea torenţilor". Surell.

Comisiunea, compusă din D-nii: V. N. Stinghe, D. Grozescu şi Gh. Năstăsescu, a cercetat-o, întocmind un raport prin care se propune acordarea premiului acestei lucrări, raport pe care Consiliul şi-l însuşeşte, unindu-se cu concluziunile raportorilor. Procedându-se la deschiderea plicului anexă, premiul revine D-lui Ing. At. Haralamb, ca autor al lucrării respective.

D-l Grozescu ridică chestiunea acordării de premii persoanelor care au executat lucrări de împădurire remarcabile. Aduce la cunoştinţa Consiliului că Ministerul a deschis un fond de 500.000 lei pentru asemenea premii, de acordat proprietarilor particulari. Societatea are datoria să dea atenţia cuvenită acestei chestiuni. In acelaş sens, D-sa propune ca Societatea să alăture manifestaţiunii respective a Ministerului.

D-l Andrei Ionescu face propuneri similare.

D-l C. Alimăniţeanu susţine să se dea amploarea acestei chestiuni, printr'o organizare de sărbătoriri la faţa locului şi cât mai urgent, până ce arborii îşi păstrează încă frumoasa înfăţişare a frunzişului.

D-l Manoilescu Mircea pentru păstrarea separaţiei dintre Societate şi Minister, privitor la această chestiune de premii, atât pentru faptul păstrării prestigiului nostru şi apărării tradiţiei ce ne parţine, cât şi pentru motivul că destinaţia premiilor este diferită în ceea ce priveşte persoanele respective.

D-l Grozescu susţine că Societatea n'ar avea decât de câştigat din colaborarea cu Ministerul, putând să-şi păstreze foarte bine şi să-şi pună în relief acţiunea sa în materie.

D-l V. N. Stinghe arată infirmitatea Societăţii faţă de Minister în materie: fondul bănesc redus. Socoteşte şi D-sa colaborarea utilă cu condiţie de a ne păstra distinctă colaborarea noastră. Asupra acestui ultim punct, **D-l Grozescu** arată că nici nu mai poate încăpea deosebire de vederi.

D-l I. C. Demetrescu propune ca, faţă de modicitatea fondului respectiv al Societăţii, noi să ne mărginim la a bate o medalie comemorativă, care să se acorde premiaţilor.

D-l D. A. Sburlan propune ca Societatea să acorde totuşi ceva premii şi anume personalului forestier, care a dirijat lucrările proprietarilor premiaţi, de Minister.

D-l V. N. Stinghe propune să se acorde D-lui Grozescu împuternicirea de a studia şi trata colaborarea respectivă.

D-l D. Grozescu dă relaţii asupra chipului cum ar fi să se organizeez lucrul.

Consiliul ia hotărîrea de a se bate o medalie comemorativă şi tot deodată de a se acorda şi premii personalului silvic merituos. Pentru baterea medaliei se poate găsi fondul trebuitor la articolul propagandei. Se numeşte o comisiune cu depline puteri de a lua hotărîrea în materie, compusă din D-nii: Grozescu, Heroiu şi Ilie C. Demetrescu.

Administrative.

Se respinge cerea AVIS prin care cere o cameră, nefiind disponibile.

Se ia în considerare cerea CAPS-ului, acordându-i-se camera N. G. Popovici, de la etajul I-iu.

Admiteri de noui membri.

Se votează admiterea în Societate, ca membri, pe ziua de Ianuarie 1938, a D-lor: **Ionescu D. Dumitru, Tipa Eugeniu** şi **Strătescu Liviu.**

Şedinţa se ridică la orele 23,30.

p. Preşedinte, (ss) **V. N. Stinghe.**

Secretar General, (ss) **Tr. Heroiu**

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Regimului Silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Amenajamentul pădurii Bistrița Dranovăț seria I-a și II-a, jud. Romanați, proprietatea Statului, în suprafață de 2122 ha. 0060 mp. tratâ în 2 serii de codru cu tăeri succesive și revoluția normală 100 și 108 ani. Revizuirea în 1948 pentru seria I-a și 1959 pentru Seria II-a.

b) Amenajamentul pădurii Reșca Hotărani S. V și VI, județul Romanați, proprietatea Statului, în suprafață de 1648 ha. 7500 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea în anul 1951.

c) Amenajamentul pădurii Comani și altele seriile III, V și VI, județul Olt, proprietatea Statului, în suprafață de 1378 ha. 0900 m. p. tratâ în o serie de codru cu tăeri succesive și revoluția normală 108 ani, și 2 serii de crâng compus cu revoluția normală 30 ani. Revizuirea în anul 1944

d) Amenajamentul pădurii Răchitoasa de Răsărit seria V-a, județul Tecuciu, proprietatea Statului, în suprafață de 1308 ha. 3000 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri succesive Revoluția normală 120 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Racova Runcu, județele Bacău și Neamț, proprietatea Statului, în suprafață de 1106 ha. 4100 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 96 ani Revizuirea în anul 1944

f) Amenajamentul pădurii Negru Vodă S. II-a, județul Constanța, proprietatea Statului, în suprafață de 932 ha. 8100 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani

g) Amenajamentul pădurii Basarabi S. I-a, judeţul Constanţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 740 ha. 2800 m. p. Regimul crâng. Revoluţia normală 36 ani. Revizuirea după 12 ani.

h) Amenajamentul pădurii Uzun Ada Seria IV-a, jud. Constanţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 474 ha. 8900 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Amenajamentul pădurii Buhaiu S. I, jud. Dorohoiu, proprietatea Statului, în suprafaţă de 310 ha. 0900 m. p. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 3 Sept. 1938.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Drăcea.**

No. 226920/938.

---

a) Amenajamentul pădurii Căzăneasca-Licuriciu, jud. Teleorman, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, în suprafaţă de 558 ha. 8443 m. p. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dumbrava, jud. Sălaj, proprietatea Amalia Goldlanz, în suprafaţă de 67 ha. 1100 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Valea Sipotului ş. a., jud. Muscel, proprietatea Nelu Prislopeanu, în suprafaţă de 65 ha. 1775 m p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii Oacheşul, jud. Gorj, proprietatea Maria Caramaliu şi C. I. Popescu, în suprafaţă de 25 ha 9700 m p. Regim şi tratament crând simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii Bradul Mare, jud. Trei Scaune, proprietatea Zahariaş Grigore şi soţia, în suprafaţă de 21 ha. 2200 m. p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Stejeriş, jud. Odorheiu, proprietatea Borbath Dionisie, în suprafaţă de 20 ha. 4200 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 16 Septembrie 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu Sisești.**

No. 235835/938.

---

a) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic Lazova, jud. Lăpuşna, proprietatea Statului, în suprafaţă de 10905 ha. 9700 m. p. tratată în două serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia normală 108 ani; trei serii de crâng compus cu revoluţia normală 35 ani şi una serie de crâng simplu cu revoluţia normală 30 ani. Revizuirea în 1945.

b) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic Străşeni seriile X, XI şi XII, jud. Lăpuşna, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2867 ha. 5600 m. p. tratate în trei serii de crâng cu revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Muereasca şi Gura Văii seria VII-a, jud. Vâlcea, proprietatea Statului, in suprafaţă de 2461 ha. 2000 m. p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesivea Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Ciutura Bătrână seria IV-a, jud. Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 821 ha. 2600 m. p. Regimul crâng compus. Revoluţia normală 35 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Mangalia seria III-a, jud. Constanta, proprietatea Statului, în suprafaţă de 801 ha. 9900 m. p. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Pârveşti-Puntişeni seria V-a, jud. Tutova, proprietatea Statului, în suprafaţă de 661 ha. 0500 m. p. Regimul crâng compus. Revoluţia normală 33 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Plantaţia Dossa seria XIV-a, jud. Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 383 ha. 6500 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 16 Septembrie 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu Sisești.**

No. 235836/938.

---

a) Amenajamentul pădurii Merieni-Portari, jud. Vaslui, proprietatea Academiei Române, în suprafaţă de 408 ha. 1400 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Şerbăneşti, judeţul Tecuci, proprietatea G. Georgiade, Eliza C. Alexiu şi Valentina M. Orleanu, în suprafaţă de 468 ha. 0682 m. p. tratată în două serii de crâng cu revoluţia normală 1 şi 15 ani. Revizuirea după 5 ani.

c) Amenajamentul pădurii Adoriantelec, judeţul Sălaj, proprietatea Bisericei romano-catolice din Carastelec, în suprafaţă de 218 ha. 6500 m. p. tratată în una serie de codru cu tăieri succesive şi revoluţia normală 90 ani şi una serie de crâng simplu cu revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Teştioara, judeţul Sălaj, proprietatea Comunei Brâglez, în suprafaţă de 138 ha. 1665 m. p. Regimul şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Doscior, jud. Someş, proprietatea Composesoratului Doscior, în suprafaţă de 46 ha. 7400 m. p. Regimul Crâng. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Poiana Statului, jud. Caraş, proprietatea Composesoratului Foştilor Urbarialişti din Bogodinţi, în suprafaţă de 45 ha. 9700 m. p. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 27 Septembrie 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu Sisești.**

No. 247029/938.

---

a) Amenajamentul pădurii oraşului Bistriţa, jud. Năsăud, proprietatea Oraşului Bistriţa, în suprafaţă de 1117 ha. 2800 m. p. tratată în o serie de codru cu tăierie succesive şi revoluţia normală 100 ani; una serie de crâng simplu cu revoluţia normală 30 ani şi una serie de agrement tratată în codru grădinărit. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Balta ş. a., jud. Tecuciu, proprietatea Academiei Române, în suprafaţă de 799 ha. 5900 m. p. tratată în patru serii de crâng cu revoluţia normală 30 ani pentru primele două serii; 12 şi 6 ani pentru celelalte două precum şi una serie de codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Cheişoara-Cosorusul, jud. Trei-Scaune, proprietatea Balea Gh. ş. a., în suprafaţă de 364 ha. 8400 m. p. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii Piscul Cârlanului, jud. Muscel, proprietatea Ion şi Alex. Slavu, în suprafaţă de 292 ha. 9700

m. p., tratată în o serie de protecţie cu exploatabilitate fizică şi una serie de codru şi tăeri rase şi revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 8 Octombrie 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu Sisești.**

No. 259478/938.

---

a) Amenajamentul pădurii Arăneagu, jud. Arad, proprietatea Societăţii Anonime Pâncota, în suprafaţă de 1546 Ha. 9300 m. p. Regimul crâng compus. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Lespezi lot. 6, jud. Muscel, proprietatea C. Răcaru ş. a., în suprafaţă de 531 Ha. 6000 m. p. tratată în o serie de protecţie cu exploatabilitate fizică şi una serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Faţa Stânei ş. a., jud. Alba, proprietatea Episcopiei Romano-Catolice Alba Iulia, în suprafaţă de 407 ha. 6000 m. p. Regimul crâng compus. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Brăteni ş. a., jud. Botoşani, proprietatea Const. Eugen Hynek, în suprafaţă de 380 ha. 3900 m. p. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Balaurul Rediul Focşei, jud. Tutova, proprietatea Anton M. Cincu, în suprafaţă de 350 ha. 1700 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani

f) Amenajamentul pădurii Todireşti, jud. Suceava, proprietatea Iancu şi Roza Fischer, în suprafaţă de 262 ha. 1600 m p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurii Lespezi Lot. 7, jud. Muscel, proprietatea I. Ghica Anastase, în suprafaţă de 220 ha. tratată în o serie de protecţie cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 11 Octombrie 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu Sisești.**

No. 262772/938.

---

a) Amenajamentul pădurii Composesoratului I, din Chileni, jud. Ciuc, proprietatea Composesoratului I din Chileni, în suprafaţă de 633 ha. 5300 m. p. Regim şi tratament codru cu tăieri rase, revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Groşii Noi, jud. Arad, proprietatea Composesoratului din Groşii Noi, în suprafaţă de 82 ha. 1800 m. p. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Drăgăneasca, jud. Teleorman, proprietatea Mihail şi Const. Protopopescu, în suprafaţă de 55 ha. 5700 m. p Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii Smeuriş, jud. Odorheiu, proprietatea Soos Rozalia, în suprafaţă de 23 ha. 7000 m. p. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 11 Octombrie 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu Sisești.**

No. 262774/938.

---

a) Amenajamentul pădurii Smochina Repat ş. a., jud. Ciuc, proprietatea Composesoratului Imper, în suprafaţă de 1082 ha. 9864 m. p.

tratată în o serie de codru cu tăieri rase şi una de codru cu tăieri succesive; revoluţia normală 100 ani pentru fiecare serie. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 11 Octombrie 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu Sişeşti.**

No. 262775/938.

---

a) Amenajamentul pădurii Palanca, jud. Tecuci, proprietatea G-ral Cleante Davidoglu, în suprafaţă de 104 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăvoiul dela Bâlci, jud. Romanaţi, proprietatea Paulineta Prodan, în suprafaţă de 56 ha. 6000 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pădurea Deasă, jud. Sălaj, proprietatea Ardai Ştefan ş. a., în suprafaţă de 53 ha. 5200 m. p. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Hotarul din sus — Faţa Cornilor — jud. Târnava Mare, proprietatea Ecaterina Theil şi Ion Hartman, în suprafaţă de 31 ha. 3100 m. p. Regom şi tratament crâng simplu Revoluţia normală 30 ani. Revizuire adupă 10 ani.

Dată astăzi 13 Octombrie 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. Ionescu Sişeşti.**

No. 265975/938.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eront sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (Regul. de expl.) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIO TRA"

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1938 :

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari : **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Comaniciu I.
Demetrescu C. I.
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori : **Ionescu Gh., Chercea Gh., Pallade E.**
Cenzori supleanţi : **Teodorescu St., Constantinescu Gh. şi Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

I 24921

REVISTA PĂDURILOR

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNEA SIBIIU

NOEMBRIE 1938

ANUL 50, — Nr. 11

18 86 S.P.S.

ORGANUL SOCIETĂȚII

„PROGRESUL SILVIC"

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31, — BUCUREȘTI

1990
2005

REVISTA PĂDURILOR
PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"
Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE
Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

ANUL 50, Nr. 11 NOEMBRIE 1938

SUMARUL:

Studii:

Determinarea păsărilor agățătoare din România . Gr. Eliescu
A doua contribuție la cunoașterea florei pădurilor din regiunea văii Cerna . . . . . P. Crețoiu

Referate — Comentarii:

Opustul Șimoneac din Cârlibaba . . . . . Ilie Dan
Munca în gospodăria forestieră (III) . . . . Andrei Mălăescu
Principiul comparabilității în statistica forestieră Ilie C. Demetrescu

Problemele zilei:

Lemnele de foc

Este o criză a lemnului de foc? . . . . . I. Paladian
Inlocuirea lemnului de foc . . . . . G. I. Ionescu
„Criza" din economia noastră a lemnului de foc . Ilie C. Demetrescu
Prețul lemnului de foc . . . . . I. Moldovanu-junior
Lemnul de foc problemă de economie națională . I. Rătan
Tot despre lemnul de foc . . . . . Horia Manole

Cronica — Mercuriale — Jurisprudența — Revista Revistelor — Informațiuni — Necrolog — Publicațiuni

SOMMAIRE:

Études:

La détermination des oiseaux grimpeurs de Roumanie . . . . . Gr. Eliescu
Deuxième contribution à l'étude de la flore des forêts de la vallée de Cerna . . . . . P. Crețoiu

Rapports—Commentaires:

L'écluse de Șimoneac en Bucovina . . . . . Ilie Dan
Le travail dans les exploitations forestières . A. Mălăescu
Le principe de la comparaison dans la statistique forestière . . . . Ilie C. Dem.

Problèmes à l'ordre du jour:

Le bois de chauffage

Chronique — Mercuriales — Jurisprudences — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Nécrologie — Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Eine Bestimmungstabelle der Racken-, Kletter- und Singvögel Rumäniens . . . . . Gr. Eliescu
Weitere Beiträge zur Kenntnis der Waldflora des Cerna-Tales . . P. Crețoiu

Mitteilungen:

Klause Șimoneac in Bucovina . . . . . Ilie Dan
Die Arbeit im Waldbetrieb . . . . . A. Mălăescu
Grundsatz der Vergleichbarkeit in der Forststatistik . . . . . Ilie C. Dem.

Tagesfragen:

Das Brennholz

Chronik — Bücherschau — Zeitschriftenschau — Nachrichten — Nachruf — Verein „Progresul-Silvic".

124921

REVISTA PĂDURILOR ANUL 50 — Nr. 11/1938

S T U D I I

DETERMINAREA PĂSĂRILOR AGĂȚĂTOARE DIN ROMÂNIA

de Ing. Dr. GR. ELIESCU

I.

Tabela de față este urmarea tabelei pentru „Determinarea păsărilor răpitoare din România", publicată în Revista Pădurilor No. 1 din 1936. Ea cuprinde păsările agățătoare, afară de o parte a ordinului păsărelelor, care va forma obiectul părței a doua a acestei tabele.

La alcătuirea determinatorului am ținut seama de aceleași considerațiuni ca și la tabela pentru determinarea păsărilor răpitoare. Am redus cât a fost posibil sistemul de determinare bazat pe dichotomie, am căutat să aleg caracterele cele mai evidente, având în vedere păsările adulte. Toate acestea cu singurul țel de a da o orientare cât mai ușoară și rapidă în lumea păsărilor.

Am utilizat lucrările lui Dombrowski, Friderich, Flöricke, Hartert, Naumann, Zimmer și Rensch, precum și materialul laboratorului de Zoologie forestieră și Protecția pădurilor al Facultății Silvice dela Școala Politechnică din București.

39795

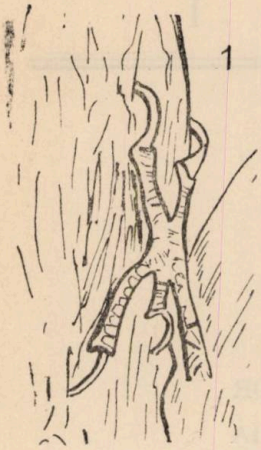
1

2

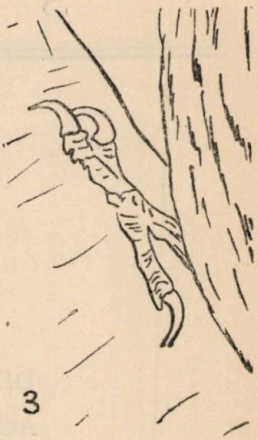
3

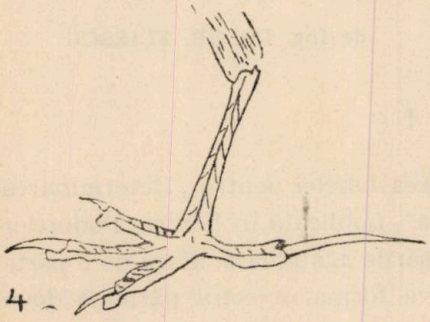
4

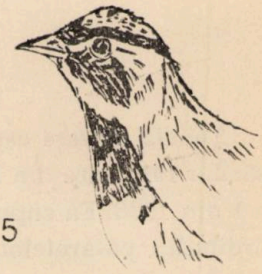
5

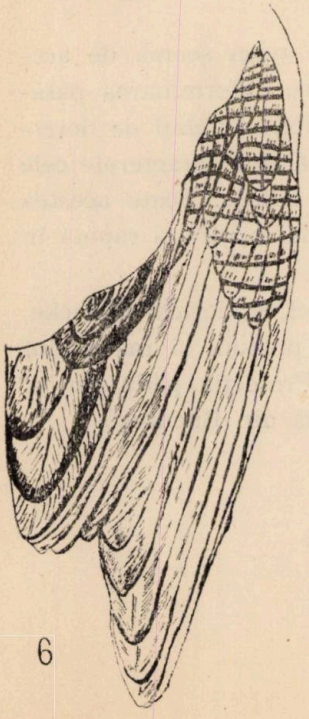
6

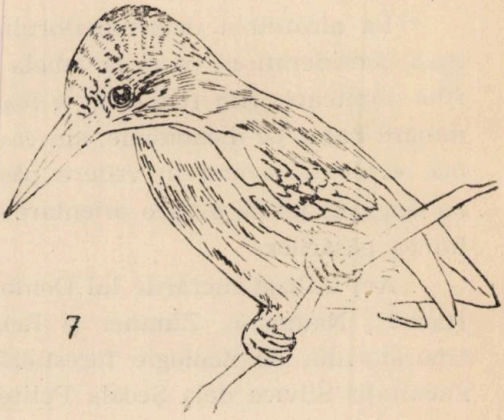
7

8

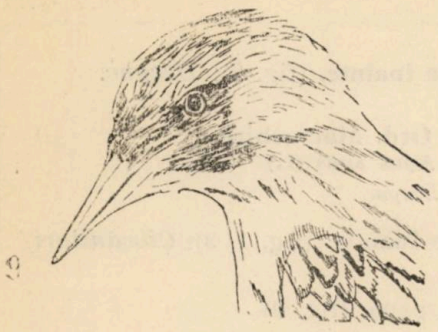

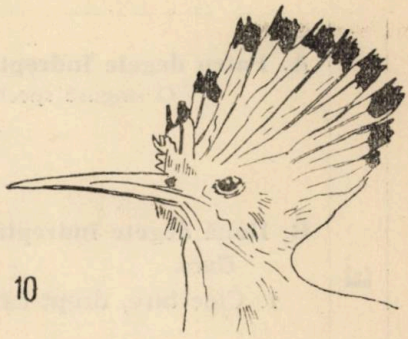

10

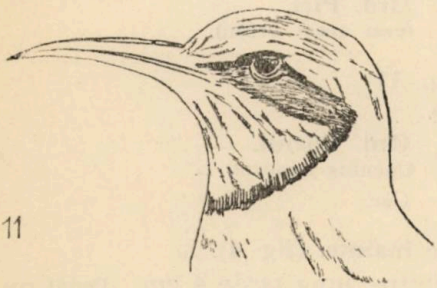

11

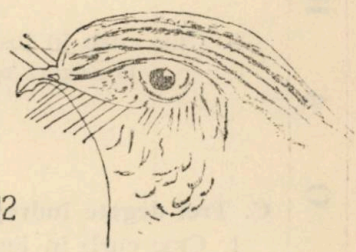

12

13

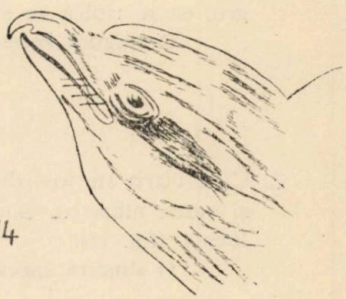

14

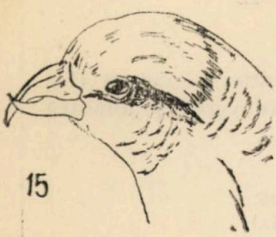

15

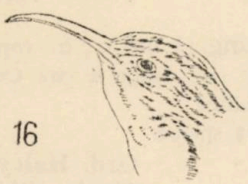

16

17

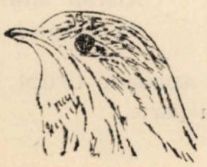

18

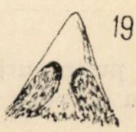

19

DETERMINAREA

A. Patru degete îndreptate înainte. (fig. 2): *Drepne.*
O singură specie.

Ord. Macrochires.
Apus apus (L.)
Drepne.

B. Două degete îndreptate înainte. (fig. 1, 3): *Ciocănitori, Cuci.*

1. Cioc tare, drept ca o pană. (fig. 9).

Ord. Pici.
(vezi acest ordin).

2. Cioc curb în jos. (fig. 17).
O singură specie.

Ord. Cuculi.
Cuculus canorus L.
Cuc.

C. Trei degete îndreptate înainte. (fig. 4).

1. Cioc curb în jos, subțire, lung peste 4 cm. Penaj ruginiu, negru și alb. Pe cap o creastă de pene ruginii cu negru, ce se ridică în sus. (fig. 10).
O singură specie.

Ord. Upupae.
Upupa epops L.
Pupăză.

2. Cioc curb în jos, de 3,5 cm. Penaj colorat în brun roșcat și verde albastru. Gâtlej galben mărginit de o dungă verde închis. (fig. 11).
O singură specie.

Ord. Meropes.
Merops apiaster L.
Prigorie, Albinar.

3. Cioc drept, lung (4 cm.), în comparație cu corpul (fig. 7). Aripa 7,5—8 cm, coada 4 cm. Culoare verde și albastră cu reflexe metalice.
O singură specie.

Ord. Halcyones.
Alcedo atthis (L.)
Pescar verde.

4. Cioc puțin curb, aproape drept, de 2,4—3 cm. Penaj albastru cel puțin în parte.

AGATATOARE

a. Numai o oglindă albastră (fig. 6) pe aripi formată din pene dungate cu negru, albastru și alb. Pe cap o perucă.

Ord. Passeres.
Garrulus glandarius L.
Gaiță.

b. Aripi albastre, cap verde albastru, dorsal brună. O singură specie.

Ord. Coraciae.
Coracias garrulus L.
Dumbrăveancă.

5. Cioc foarte lat, scurt, foarte despicat, până în urma ochilor, cu peri lungi ca țepi pe marginea ciocului. (fig. 12). Penaj moale, cenușiu castaniu dungat cu negru, ca de bufniță. O singură specie.

Ord. Caprimulgi.
Caprimulgus europaeus L.
Lipitoare.

D. Alte caractere. *Păsările*

Ord. Passeres.
(vezi acest ordin).

Ord. PICI Ord. Ciocănitorilor, Ghionoilor

A. Două degete îndreptate înainte, un deget îndreptat înapoi. (fig. 3).

Picoides tridactylus (L.)
Ciocănitoare cu trei degete.

B. Două degete înainte, două înapoi.

1. Ciocănitori verzi sau galben-verzi.

a. Cap roș, pe frunte și creștet.

Picus viridis L.
Verdoaică.

b. Cap cenușiu cu frunte roșie.

Picus canus Gm. ♂
Verdoaică sură.

c. Cap cenușiu.

Picus canus Gm. ♀
Verdoaică sură.

2. Ciocănitori negre, fără pene albe.

Dryocopus martius (L.)
Ciocănitoare neagră.

Ord. PICI Ord. Ciocănitorilor. Ghionollor

3. Ciocănitori pestriţe, pene negre, albe şi roşii.

a. Aripa sub 110 mm

Dryobates minor (L.)
Ciocănitoare pestriţă mică.

b. Aripa peste 110 mm.
— Penajul spatelui alb.

Dryobates leucotos (Behst.).
Ciocănitoare albă 'n spate.

— Penajul spatelui negru, faţă galbenă ruginie fără dungă neagră. Aripa 120—130 mm.

Dryobates medius (L.)
Ciocănitoare pestriţă mijlocie.

— Penajul spatelui negru, pe faţă o dungă neagră. Aripa 130—145 mm.

Dryobates major (L.)
Ciocănitoare pestriţă mare.

4. Păsări de culoare brună deschis, cu desenuri negre, marmorate.

Jynx torquilla L.
Cap întortură.

Ord. PASSERES Ord. Păsărelelor

A. Coadă cu vârful penelor de culoarea galbenă. Cap cu moţ de pene.

Bombycilla garrulla (L.)
Mătăsar.

B. Cioc cu mandibule încrucişate ca o foarfecă. (fig. 15): *Forfecuţe.*

1. Cu două dungi albe pe aripi.

Loxia leucoptera Gm.
Forfecuţă cu bandă albă.

2. Cioc la bază înalt de 9—10 mm, lat 13—16 mm.

Loxia pytyopsittacus Borkh.
Forfecuţă roşie.

3. Cioc la bază de 7—8 mm, lat 10—11 mm.

Loxia curvirostra L.
Forfecuţă galbenă.

Ord. PASSERES Ord. Păsărelelor

C. Cioc curb în jos, subțire lung cât capul sau mai mult. (fig. 16): *Cojoaice.*

1. Aripi roșii pe jumătatea superioară.
Tihodroma muraria (L.)
Cojoaică de munte.

2. Cioc 11—14 mm; ghiara posterioară lungă.
Certhia familiaris L.
Cojoaică.

3. Cioc 14—19 mm, ghiara posterioară scurtă.
Certhia brachydactyla Brehm.
Cojoaică.

D. Cioc drept, mandibula superioară îndoită la vârf, cu un dinte bine vizibil, lângă vârf. La colțul gurii peri tari. (fig. 14): *Sfrâncioci (Lupii vrăbiilor).*

Remigele		Aripa	
cele mai mari	celelalte	în mm.	
3=4	2<3 4>5	109—122	**Lanius excubitor L.** *Sfrâncioc mare, de iarnă.*
3	2=4>5	111—123	**Lanius minor Gm.** *Sfrâncioc mic.*
3	4>2>5	89—99	**Lanius collurio L.** *Sfrâncioc roș.*

E. Cioc foarte mic, turtit, lat la rădăcină, mai lat ca lung. (fig. 18, 19). Aripi foarte lungi, coadă furcată: *Rândunici.*

1. Picioare și degete penate alb.
Dolichon urbica (L.)
Rândunică de casă.

2. Dorsal de culoare neagră lucitoare.
Hirundo rustica L.
Rândunică de câmp.

3. Dorsal de culoare cenușie brună mată.
Riparia riparia (L.)
Lăstun de mal.

Ord. PASSERES Ord. Păsărelelor

F. Torsul împărţit în scuturi dreptunghiulare atât în faţă cât şi înapoi. (fig. 4). Penaj de regulă cenuşiu pătat: *Ciocârlii.*

1. Culoare neagră.

Melanocorypha yeltoniensis (Forst. ♂)

2. Două moaţe de pene mici negre aşezate lateral pe cap şi îndreptate înapoi. O pată neagră pe ochi şi faţă, o pată neagră mare pe guşe. (fig. 5). Aripa 102—113 mm.

Eremophila alpestris (L.)
Ciocârlie urechiată.

3. Un moţ adevărat pe creştet îndreptat înapoi, putând fi ridicat în sus. (fig. 8). Aripa 95—120.

Galerida cristata (L.)
Ciocârlie moţată, păcurar.

4. Cioc subţire. Aripa 92—98 mm. Penele 2, 3 şi 4 (dela exterior) ale cozii cu pete albe.

Lulula arborea (L.)
Ciocârlie fluierătoare.

5. Cioc relativ subţire. Aripa 98—120 mm. Penele exterioare ale cozii albe, cu marginea internă brună închis.

Alauda arvensis L.
Ciocârlie de câmp.

6. Cioc gros, înalt. Aripa 8,8—9,6. Cu câte o pată neagră de fiecare parte a guşei.

Calandrella brachydactyla (Leisl.).
Ciocârlie cu deget scurt.

7. Cioc gros, înalt, puternic. Aripa 100—126 mm.

Melanocorypha sibirica Gm.
Ciocârlie siberică.

8. Aripa peste 126 mm. Pe fiecare parte a guşei câte o pată neagră.

Melanocorypha calandra (L.)
Ciocârlie de Bărăgan.

9. Aripa peste 126 mm. Acoperitoarele inferioare ale aripei de culoare neagră.

Melanocorypha yeltoniensis (Forst.)

Ord. PASSERES Ord. Păsărelelor

G. Aripa peste 110 mm: *Ciori, Sturji, Grauri, Granguri, Mierle.*

1. Culoare galben cu negru sau verde măslinie.
Oriolus oriolus (L.)
Grangure.

2. Culoare trandafirie cu negru, moț de pene. (fig. 13).
Pastor roseus (L.)
Lăcustar.

3. Culoare neagră în întregime.
— cioc galben.
Turdus merula L. ♂
Mierlă.

— cioc negru, aripa 420—470 mm.
Corvus corax L.
Corb.

— cioc negru, aripa 295—345 mm.
Corvus frugilegus (L.)
Cioară de câmp.

4. Culoare neagră și cenușie.
— Aripa 298—345 mm.
Corvus cornix L.
Cioară sură.

— Aripa 225—250 mm.
Coleus monedula L.
Stăncuță.

5. Culoare neagră cu alb.
a. Aripa peste 150 mm, coada peste 210 mm.
Pica pica (L.)
Coțofană, țarcă.

b. Aripa sub 150 mm, guler semilunar alb sau cenușiu.
Turdus torquatus L.
Mierlă gulerată.

6. Culoare neagră cu pete albe (Penaj pestriț).
a. Aripa peste 140 mm.
Nucifraga carryocatactes (L.)
Alunar.

b. Aripa sub 140 mm.
Sturnus vulgaris L.
Graur.

Ord. PASSERES Ord. Păsărelelor

7. Culoare brună, brună cenuşie, brună măslinie, ruginie ventral cu pete brune, negre, ruginii.

a. Coada sub 75 mm.

Monticola saxatilis (L.)
Mierlă de piatră.

b. Coada peste 75 mm. Aripi sub 135 mm.

— Ventral brun, ruginiu.

Turdus merula L. ♀
Mierlă.

— Ventral alb gălbui, penele acoperitoare inferioare ale aripelor sunt roşii ruginii.

Turdus musicus L.
Sturg roş.

— Ventral alb, penele acoperitoare inferioare ale aripelor galben ruginii.

Turdus philomelos Brehm.
Sturz cântător.

c. Aripi peste 135 mm.

— Capul şi partea posterioară dorsală a corpului de culoarea cenuşie ce se deosibeşte bine de culoarea castanie sau castanie brună a spatelui. Ventral pete triunghiulare, lungi.

Turdus pilaris L.
Cocoşar, Sturz de iarnă.

— Dorsal o singură culoare brună cenuşie. Ventral pete mari brune. Pieptul şi jumătate pântece alb.

Turdus viscivorus L.
Sturz mare, de vâsc.

H. Aripi sub 110 mm.

Eine Bestimmungs-Tabelle der Racken-, Kletter- und Singvögel Rumäniens.

La détermination des oiseaux grimpeurs de Roumanie.

Man gibt eine Bestimmungs-Tabelle der Racken-, Kletter- und zum Teil der Singvögel Rumäniens.

Diese Tabelle verfolgt den Zweck eine leichte Identifizierung der Vögel zu ermöglichen.

MATERIAL DOCUMENTAR

A DOUA CONTRIBUȚIUNE LA CUNOAȘTEREA FLOREI PĂDURILOR DIN REGIUNEA VĂII CERNEI

de PAUL CRETZOIU

Lucrarea de față este continuarea contribuțiunei mele publicată în anul 1932 tot în Revista Pădurilor [1]).

Materialul care a servit la determinările făcute a fost recoltat după cum urmează:

de către D-l Dr. C. C. Georgescu, în August 1931 (în Herbarul Laboratorului de Botanică al Școalei Politechnice din București).

M. Badea și P. Cretzoiu, în August 1932 (în Herbarul autorului) și

Dr. C. C. Georgescu și M. Badea, în Iunie—Iulie 1933 (în Herbarul Laboratorului de Botanică al Școalei Politechnice și în Herbarul Institutului de Cercetări Forestiere).

S'a ținut seamă aci numai de plantele recoltate în cuprinsul basinului Văii Cernei, dela Muntele Gârdomanul până mai jos de Băile Herculane (Muntele Domogled) și anume numai de Fanerogame și Cryptogame vasculare. Lichenii recoltați în număr destul de mare din această regiune au fost publicați într'o lucrare deosebită [2]).

Partea fitogeografică precum și studiul sistematic al genului Pinus din regiune a format obiectul unui studiu special al D-lui Prof. Dr. C. C. Georgescu [3]).

---

1) P. Cretzoiu: Contribuțiuni la cunoașterea florei regiunei văii Cerna.

2) M. Servit, J. Hillmann, C. F. E. Erichsen și P. Cretzoiu, Zur Kenntnis der Flechtenflora von Rumänien, in Fedde, Repertorium sp. nov. XXXVI, Berlin 1934.

3) C. C. Georgescu, Studii phyto-Geografice în basinul inferior al văii Cernei, în Analele I. C. E. F., București 1935.

Lucrarea de față a fost executată sub conducerea D-lui Prof. Dr. C. C. Georgescu în Laboratorul de Botanică al Școalei Politehnice, București.

Acer campestre L. subsp. eucampestre Hayek:

var. eriocarpum Wallr. (Syn.: A. campestre var. hebecarpum DC.; A. campestre subsp. hebecarpum Pax.) — Samarele vilos-păroase caracterizează această varietate, găsită aci ca:

f. mollissimum Tsch. (Syn.: Acer molle Op.) — Frunze cu segmenți trilobi, obtuși, pe fața inferioară dens pubescente. — Valea Cernei la Crucea Ghizelei.

Acer campestre L. subsp. eucampestre Hayek:

var. leiocarpum (Op.) Wallr. (Syn.: Acer leiocarpum Op.) — Are samarele glabre; forma recoltată este

f. collinum Wallr., cu frunzele păroase pe fața inferioară (forma cu frunzele glabre se numește f. glabratum Wimm. et Grab.) — Băile Herculane, spre Grota-cu-aburi.

Acer pseudoplatanus L. var typicum Pax.

f. quinquelobum (Gilib.) Schwer. (Syn. Acer quinquelobum Gilib.) — Muntele Domogled, la Grota-Domogled.

Cotinus Coggygria (L.) Scop. var. levis Engl. — Muntele Domogled, la Crucea-Albă; muntele Țesna, la poale; în defileul Oslei, împreună cu Syringa vulgaris.

Hedera Helix L. subsp. euhelix Hayek. — Băile Herculane la Grota-Hoților.

Cynanchum Vincetoxicum (L.) Pers. var. typicum Beck.— Muntele Domogled, în Poiana-Ascunsă; Băile Herculane, spre Grota-Hoților.

Carpinus orientalis Mill. (Syn. Carpinus duinensis Scop.). — Valea Cernei, la Crucea-Ghizelei; Mt. Domogled.

Betula verrucosa Ehrh. — Muntele Domogled, în Poiana-Ascunsă.

Corylus colurna L. — Muntele Domogled, sub Crucea-Albă.

Lithospermum purpureo-coeruleum L. — Băile Herculane, prin poieni.

Campanula sibirica L. — Muntele Domogled, prin stâncării în Poiana-Ascunsă și la Crucea-Albă; poieni în Valea-Cernei sub muntele Gârdomanul.

Lonicera xylosteum L. f. typica Beck. — Muntele Domogled la Grota-Domogled.

Silene Armeria L. — Muntele Domogled, la Grota Domogled.

Silene saxifraga L. subsp. eusaxifraga Hayek, var. petraea (W. K.) J. Maly (Syn. S. petraea W. K.). — Defileul Jerălău; muntele Domogled, la Crucea-Albă; valea Cernei, în defileul Oslei.

Silene italica (L.) Pers. subsp. nemoralis (W. K.) Hayek, f. platypetala (Gris.) Hayek. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Silene vulgaris (Moench) Garcke, Subsp. angustifolia (Guss.) Hayek. — Muntele Domogled, la poale.

Dianthus giganteus D'Urv. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Dianthus petraeus W. K. (Syn. D. Kitaibelii Janka). — Se prezintă sub două frome:

f. uniflorus Cretzoiu. — Caules uniflori. Tulpinile uniflore. — Muntele Șușcu;

f. biflorus (Beck) Gürke. (Syn. D. Kitaibelli var. biflorus Beck). — Tulpinile cu câte 2—3 flori. — Muntele Domogled, la Crucea-Albă.

Dianthus Carthusianorum L. subps. Pontederae (A. Kern.) Hayek. (Syn. D. Pontederae A. Kern.). — Muntele Domogled, la Crucea-Albă.

Tunica saxifraga (L.) Scop. — Muntele Șușcu.

Lychnis coronaria (L.) Desv. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Moehringia muscosa L. f. typica Beck. — Băile Herculane prin stâncăriile din Valea Cernei.

Minuartia setacea (Thuill.) Hayek, var. banatica (Heuff) Hayek. (Syn. Sabulina banatica Heuff.). — Muntele Domogled, la Crucea-Albă.

Centaurea atropurpurea W. K. — Muntele Domogled, la Crucea-Albă.

Chrysanthemum macrophyllum W. K. — La Băile Herculane, în pădure de Carpinus orientalis.

Tanacetum vulgare L. — Muntele Gârdomanul, la poale, spre Valea Cernei.

Calystegia silvestris (Willd.) Roem. et Sch. — Valea Cernei la Crucea-Ghizelei.

Lunaria pachyrrhiza Borb. — Defileul Jerălău.

Lunaria rediviva L. — Defileul Jerălău, împreună cu precedenta.

Arabis pauciflora (Grimm.) Garcke. — Muntele Şuşcu, prin stâncării.

Draba lasiocarpa Rochel, var. elongata (Host.) Beck. — Muntele Domogled, la Crucea-Albă.

Cardaminopsis Halleri (L.) Hayek. — Muntele Domogled, la Crucea-Albă.

Alyssum edentulum W. K. — Muntele Domogled, la Crucea-Albă.

Erysimum repandum L. — Muntele Domogled, la Crucea Albă.

Tamus communis L. — In defileul Jerălău.

Knautia silvatica (L.) Duby, var. dipsacifolia (Host.) Godet. — Muntele Şuşcu, la Stâna Padina, în pădure de Carpinus orientalis.

Scabiosa columbaria L. subsp. columbaria (L.) Rouy et Fouc., var. banatica (W. K.) Hayek. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Vaccinium myrtillus L. f. typicum Beck. — Valea Cernei, la Crucea Ghizelei.

Euphorbia mehadiensis Kit. — Muntele Şuşcu, la poale.

Quercus sessilis Ehrh., Ind. Arb. et Frut., Beitr. V. (1790) p. 161 (Syn.: Quercus sessiliflora Salisb., Prodr. stirp. hort. Chap. Allert. vig. (1796) p. 392).

var. typica (Beck.) C. K. Schn. — Frunze la bază rotunzite sau slab cordate, obovate, cu lobi rotunjiţi. Fructe sesile.— In Valea Cernei, la Crucea-Ghizelei şi Valea Cociului.

Trebue remarcat că denumirea valabilă a acestei specii este Quercus sessilis Ehrh. (1790) şi nu Quercus sessiliflora Salisb. (1796), prima având prioritatea [1]).

Fagus silvatica L. var. typica C. K. Schn. f. vulgaris Dom., On the Variability of the Beech, in Bull. internat. de l'Acad. des Sciences de Bohème, 1932, p. 2. — Arbori cu coronament extins, dens, cu ramuri mai mult sau mai puţin orizontal-întinse; frunze de mărimea mijlocie, ovat-eliptice sau obovat-eliptice, de cca 5—7 cm lungime şi 4—5 cm lăţime, cu

1) A se vedea şi A. V. Rădulescu, Relativ la nomenclatura stejarului şi gorunului, în Revista Pădurilor 1935, XLVII, Nr. 6, p. 442—6.

vârful ascuțit și baza cuneată, la maturitate glabrescente, numai pe margini ciliate, nervurele laterale în număr de 6—8, cu marginea aproape întreagă sau rareori puțin dințată; pețiolul frunzelor de ca 1 cm lungime. Cupule mediocre, echinate; pedunculii cupulelor egali sau mai scurți decât cupulele. — Muntele Domogled, la Grota-Domogled.

Fagus silvatica L. var. moesiaca Dom., l. c. p. 9 (Syn. Fagus silvatica var. macrophylla Velen.; F. silvatica A. typica c. Moesiaca Maly; F. silvatica b. moesiaca K. Maly.) — Frunze mari, scurt sau foarte scurt pețiolate, cu pețiolii viloși; lamina frunzelor subțire-erbacee, lat-ovate sau ovat-eliptice, cu baza rotunjită sau slab de tot cordată, bine desvoltată, ca 9—12 cm lungi și 5½—8½ cm late, nervii laterali în număr de 8—10, nervațiunea reticulat proeminentă; marginea frunzelor lung ciliată. — Muntele Domogled, la Grota-Domogled.

Fagus silvatica L. var. Borzae Dom., l, c., p. 9. — Frunze mici sau mijlocii, rotund-eliptice sau rotund-ovate, cu lățimea cea mai mare la jumătate, cu baza rotunjită, vârful subacut; cupule mari cu squame lungi și dense. — Băile Herculane spre Grota-cu-Aburi. — Exemplarele cercetate de aci au frunze cu pețioli de ca 1 cm lungime iar laminele sunt de 6—8 cm lungi și 4—5 cm late; nervii laterali în număr de 6—7. Cupule lungi de ca 3 cm cu pedunculi viloși, de 1½ cm lungime.

Gentiana asclepiadea L. — Valea Cernei, locuri umede, în dreptul muntelui Țesna.

Geranium Robertianum L. subsp. eu-Robertianum Briquet. — Defileul Jerălău.

Geranium Robertianum L. subsp. purpureum (Vill.) Murb. — Valea Cernei, la Crucea Ghizelei.

Geranium macrorrhizum L. subsp. eumacrorrhizum Hayek. — Defileul Jerălău.

Chrysopogon Gryllus Trin.—Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Agropyrum repens (L.) Beauv. var. glaucum (Host.) Hayek. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Hypericum perforatum L. var. vulgare A. Fröl. — Muntele Șușcu, spre vârf.

Hypericum Rochelii Gris. et Schenk. — Muntele Domogled, la Crucea Albă.

Stachys silvaticus L. — Valea Cernei la Crucea-Ghizelei, în pădure de Carpinus orientalis.

Stachys germanicus L. subsp. germanicus (L.) Briquet.— var. typicus Pospich. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Stachys rectus L. subsp. rectus Briquet. var. glabratus Simk. — Muntele Domogled, la Crucea Albă.

Melittis melissophyllum L. — Defileul Jerălău.

Prunella laciniata L. var. pinnatifida Briquet. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Satureja Acinos (L.) Scheele. — Muntele Domogled, sub Crucea-Albă.

Thymus Serpyllum L. subsp. parviflorus (Op.) Lyka. — Locuri aride la Cornereva.

Salvia pratensis L. subsp. vulgaris (Rchb.) Briquet. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Cytisus hirsutus L. subsp. ciliatus (Whlb.) Briquet. — Muntele Domogled sub Crucea-Albă și în defileul Jerălău.

Cytisus nigricans L. var. typicus Beck. — Valea Cernei la Crucea-Ghizelei.

Cytisanthus radiatus (L.) Lang. (Syn. Spartium radiatum L.; Cytisus radiatus Koch.; Genista radiata Scop.; Enantiospartium radiatum K. Koch.).

var. sericopetala Buchegg. — Muntele Suşcu, sub Stâna-Podaru; Muntele Domogled în Poiana-Ascunsă.

Trifolium alpestre L. subps. eualpestre Asch. et Graebn.— Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Trifolium medium L. — Muntele Domogled, prin pajiști, la poale.

Lathyrus vernus (L.) Bernh. var. genuinum Ducomm. — Băile Herculane la Grota-Hoților; muntele Domogled, la Grota-Domogled.

Astragalus glycyphyllos L. var. typicus Beck. — Valea Cernii la Crucea Ghizelei.

Allium flavum L. — Valea Cernei, în crăpături de stânci în defileul Oslei.

Lilium Martagon L. var. typicum Beck. — Valea Cernei, la Crucea Ghizelei.

Anthericum ramosum L. var. simplex Klinggr. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Muscari comosum (L.) Mill.—Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Polygonatum officinale All. — Muntele Domogled, sub Crucea Albă.

Ruscus aculeatus L. — Băile Herculane, la Grota Hoților.

Ruscus hypoglossum L. — In defileul Jerălău.

Linum flavum L. var. typicum Beck. — Muntele Domogled, la Crucea Albă.

Oenothera biennis L. — Muntele Șușcu, la poale.

Epilobium montanum L. — Băile Herculane, în pădure de Carpinus orientalis.

Fraxinus Ornus L. var. typica Lingelsh.—Muntele Șușcu; Valea Cernei, la Crucea-Ghizelei.

Fraxinus Ornus L. var. juglandifolia Ten. (Syn. Fr. Ornus var. rotundifolia Ten.; Fr. Ornus var. latifolia Dipp.; Fr. petiolata Bss. et Kotschy.) — Valea Cernei, la Crucea-Ghizelei.

Syringa vulgaris L. — Valea Cernei, tufărișuri prin stâncării în dreptul muntelui Țesna și în dreptul Oslei.

Cephalanthera rubra (L.) Rich. — Muntele Șușcu.

Orchis ustulata L. — In poiană la poalele muntelui Domogled.

Platanthera chlorantha (Cust.) Rich. — In defileul Jerălău.

Polygala comosa L. var. stricta Chodat. — Valea Cernei, la Crucea Ghizelei; Muntele Domogled, în Poiana-Ascunsă.

Primula Auricula L. subsp. Bauhinii (Beck.) Lüdi, var. serratifolia Roch. — Muntele Domogled, la Grota-Domogled și în Poiana-Ascunsă.

Thalictrum aquilegifolium L. var. typicum Beck. — Muntele Șușcu, la Stâna-Padina.

Clematis recta L. — Muntele Domogled în Poiana-Ascunsă.

Clematis vitalba L. var. banatica Wierzb. — Valea Cernei, în dreptul muntelui Țesna.

Anemone Hepatica L. — Valea Cernei în dreptul Oslei și la poalele muntelui Țesna.

Rhamnus cathartica L. — Muntele Domogled, în Poiana-Ascunsă.

Rhamnus saxatilis Scop. f. glabriuscula Bornm. — Valea Cernei, locuri stâncoase, în dreptul muntelui Țesna.

Potentilla recta L. var. pilosa (Willd.) Led. — Valea Cernei la Crucea Ghizelei.

Rosa pendulina L. var. pubescens (Koch.) R. Kell. f. levilagenis Borb. — Muntele Domogled, la Grota-Domogled.

Rosa arvensis Huds. var. repens (Scop.) Borb. — Valea Cernei la Crucea-Ghizelei.

Rosa canina L. subsp. lutetiana (Lem.) Hayek. — Se prezintă aci sub două forme:

f. euoxyphylla Borb. — Muntele Şuşcu, aproape de vârf;

f. syntrichostyla (Rip.) H. Br. — Muntele Domogled, pe drum spre Crucea Albă; Muntele Şuşcu, spre vârf.

Prunus Mahaleb L. var. typica A. et Gr. — Băile Herculane, în pădure de Carpinus orientalis; defileul Jerălău.

Cotoneaster tomentosa Lindl. — (Syn. Mespilus orientalis Mill.; Mespilus tomentosa Ait.; Mespilus eriocarpa DC.; Mespilus coccinea W. et Kit.; Cotoneaster coccinea Steud.; Mespilus nebrodensis Bert.; Pirus nebrodensis Guss.; Cotoneaster nebrodensis C. Koch.).

Pe abruptul muntelui Domogled, în stâncării, la Grota-Domogled. Această specie n'a mai fost indicată cu preciziune din România decât tot din Valea Cernei, pe muntele Ciorici (A. v. Degen, Die Flora von Herculesbad, in „Herculesbad und seine Thermen" Budapest 1901, p. 101) şi muntele Domogled (P. Cretzoiu, Contribuţiuni la cunoaşterea florei pădurilor din regiunea Văii Cernei, p. 5, în „Revista Pădurilor" XLIV, 1932, Nr. 4); plantele publicate aci de mine au fost determinate în 1931 după material cu fructe, iar acestea de mai sus după exemplare cu flori, astfel că reese în mod neîndoelnic prezenţa lui Cotoneaster tomentosa Ldl. în flora României. In lucrarea: J. Prodan, Flora pentru descrierea şi determinarea plantelor ce cresc în România, Cluj, 1923, p. 549, se indică această specie numai din Muscel (muntele Sturu), cu semn de întrebare.

Sorbus Mougeotti Soy. Will. et Godr. (Syn. Aria Mougeoti Back.). — A fost găsit aci ca:

subsp. austriaca (Beck.) Hayek. (Syn. Aria Mougeoti var. austriaca Beck.; Sorbus austriaca Hedl.) — Frunze lat-ovate, 8—11 cm lungi şi până la 9 cm late, cu baza scurt cuneată. — Muntele Şuşcu, spre vârf.

Sorbus Aria (L.) Crantz. subsp. eu-Aria Hayek. var. typica C. K. Schn. — Frunze ovate sau lat-obovate, duplicat se-

rate, cu 7—12 nervi laterali. Varietate reprezentată aci sub două forme:

f. obtusifolia (DC.) Hayek. (Syn. Pirus Aria var. obtusifolia DC.). — Frunze lat-obovate, rotunjit-obtuze, cu dinți obtuzi. — Muntele Domogled, la Grota-Domogled;

f. lanigera Kern. — Frunzele tinere tomentoase pe fața superioară, apoi glabre. — Muntele Domogled, la Grota-Domogled.

Sorbus Aria x Sorbus Aucuparia = Sorbus pinnatifida Berkh. (Syn. Sorbus semipinnata Hedl.; Pirus semipinnata Roth.; Sorbus thuringiaca Ilse; Sorbus intermedia Vel.).—Muntele Șușcu, la Stâna Podaru. — Acest interesant hibrid între Sorbus Aria și Sorbus Aucuparia are frunzele la bază cu 1—3 perechi de aripi și spre vârf lobate, amestecate însă și cu frunze aproape întregi sau numai lobate.

Galium Kitaibelianum Roem. et Sch. — Valea Cernei, la Crucea-Ghizelei.

Salix capraea L. var. elliptica Kern. — Muntele Domogled, la Crucea Albă și la Grota Domogled.

Saxifraga Aizoon L. var. robusta Engl. — Muntele Domogled, la Crucea Albă.

Saxifraga rotundifolia L. var. hirsuta Sternb. (Syn. Saxifraga Heuffelii Schott, Nym. et Kotschy; Saxifraga lasiophylla Schott, Nym. et Koschy; Saxifraga rotundifolia var. glandulosa Gris.; S. rotundifolia var. repanda DC.; S. olympica Panc.) — In defileul Jerălău. Valea Cernei, la Crucea Ghizelei.

Verbascum Lychnitis L. — Muntele Șușcu.

Verbascum banaticum Schrad. — Muntele Domogled, la Crucea-Albă.

Veronica hederaefolia L. subsp. hederaefolia (L.) Hayek. — In defileul Jerălău.

Veronica serpyllifolia L. var. typica Beck. — In defileul Jerălău.

Veronica urticifolia Jacq. — Muntele Domogled, la Grota Domogled.

Veronica teucrium L. subsp. crinita (Kit.) Vel. — Muntele Domogled, în poiană, la poale.

Veronica spicata L. subsp. orchidea (Cr.) Hayek. — Muntele Domogled, la Crucea-Albă.

Physalis Alkekengi L. — Valea Cernei, la Crucea Ghizelei. Băile Herculane, spre Grota-Hoţilor.

Staphylea pinnata L. — Băile Herculane, spre Grota-Hoţilor.

Daphne Mezereum L. — Muntele Domogled la Grota-Domogled — Muntele Şuşcu.

Tilia platyphyllos Scop. var. obliqua V. Engl. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Tilia platyphyllos Scop. var. cordifolia (Bess.) V. Engl.— (syn. T. cordifolia Bess.; T. corallina Host.; T. platyphyllos var. opaca Wierzb.; T. Braunii Simk.) — Muntele Şuşcu, spre vârf. Muntele Domogled, la Crucea-Albă.

Orlaya grandiflora (L.) Hoffm. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Sanicula europaea L. — Băile Herculane, în pădure de Carpinus orientalis.

Parietaria officinalis L. — In defileul Jerălău. Valea Cernei, în dreptul muntelui Ţesna.

Valeriana tripteris L. — Muntele Domogled, la Grota Domogled.

Valeriana officinalis L. var. latifolia Vahl. — Muntele Domogled, la Grota Domogled.

Vitis silvestris Gmel. — Muntele Domogled, în pădure, spre Poiana Ascunsă.

Juniperus communis L. subsp. eucommunis Hayek. — Muntele Şuşcu, sub Stîna Pogana, în arboret de Pinus Pallasiana.

Aspidium Lonchitis Sw. — Muntele Domogled, la Grota Domogled.

Asplenium trichomanes L. — Muntele Domogled, la Grota Domogled, Valea Cernei în defileul Oslei.

Asplenium ruta-muraria L. var. pseudofissum Heufl. — Valea Cernei în dreptul muntelui Oslea, în crăpături de stânci.

Scolopendrium vulgare Sm. — Muntele Domogled, la Grota-Domogled. In defileul Jerălău. Valea Cernei în dreptul muntelui Ţesna.

Ceterach officinarum DC. — Băile Herculane, spre Grota Hoţilor.

Ceterach officinarum DC. f. platylobum Geysenh. — Valea Cernei, în dreptul muntelui Ţesna şi în defileul Oslei.

Deuxième contribution à l'étude de la flore des forêts de la vallée de Cerna.

Weitere Beiträge zur Kenntnis der Waldflora des Cerna-Tales.

Die Aufzählung lässt sich an einen Aufsatz des Verf. der in 1932 in dieser Zeitschrift veröffentlicht wurde, anschliessen. Hier werden weitere Standorte bekanntgemacht und insbesondere den Variationen und Formen der Holzgewächsgattungen mehr Interesse entgegengebracht (Fagus, Sorbus, Tilia, etc.).

REFERATE—COMENTARII

OPUSTUL ŞIMONEAC DIN CÂRLIBABA

de Ing. ILIE DAN

Intreg basinul Dornei, valea superioară a Bistriţei şi afluenţii ei, era stăpânit până acum câţiva ani de câţiva exploatatori de păduri, străini, cari, obţinând an de an concesiunea de plutărit, exercitau o adevărată extorcare a tuturor cumpărătorilor de lemne din pădurile respective, iar proprietarii de păduri sufereau pagube însemnate.

Cei doi mari proprietari de pădure, adică Fondul grăniceresc al celor 44 comune grănicereşti din jud. Năsăud şi Fondul bisericesc ort. rom. al Bucovinei au stat în mare parte într'o pasivitate condamnabilă.

Abia în anul 1927 a obţinut concesiunea de plutărit Direcţiunea regională Bistriţa, iar în anul acesta a solicitat-o şi Fondul bisericesc, obţinând: Regia cooperativă „Regna" concesiunea pe Dorna etc., iar Fondul bisericesc pe Bistriţa dela izvoare până la Broşteni şi afluenţii ei. Plutăritul este administrat în comun de un comitet al plutăritului, cu sediul în Vatra Dornei. Credem că, intervenind aceşti doi mari proprietari de păduri şi direct interesaţi, problema plutăritului va fi de acum înainte rezolvită totdeauna în conformitate cu interesele noastre naţionale.

Pentru a-şi afirma interesul său în chestia plutăritului şi pentru a putea mai uşor transporta lemnul din pădurile sale situate în raza căii sale de plutărit, Fondul bisericesc s'a gândit că e necesar să refacă instalaţiile de plutărit de pe această cale începând cu opustul Buhăescu care era complect putred şi neîntrebuinţabil.

Intrucât însă vechiul opust Buhăescu era şi prea mic şi situat la un loc nepotrivit, Comitetul de direcţie a aprobat construirea unui nou opust, în vale de pârâul Şimoneac.

Serviciul silvic tehnic respectiv fiind delegat cu executarea acestei lucrări de reconstrucţie a îndrumat toate cele necesare pentru realizarea acestei opere în bune condiţiuni, delegând cu întocmirea proectului şi supravegherea tehnică a lucrării pe d-l ing. şef Remigiu Strutinschi, şeful secţiei construcţiilor dela acest serviciu, care s'a achitat conştiincios de însărcinarea primită, ceeace ţinem s'o relevăm şi pe această cale.

Lucrarea a fost executată în regie cu un şef de echipă (Klein) din Iacobeni, costând 1.400.000 lei, sumă în care se cuprinde şi costul casei păzitorului opustului şi a unei variante de drum în lungime de 800 m.

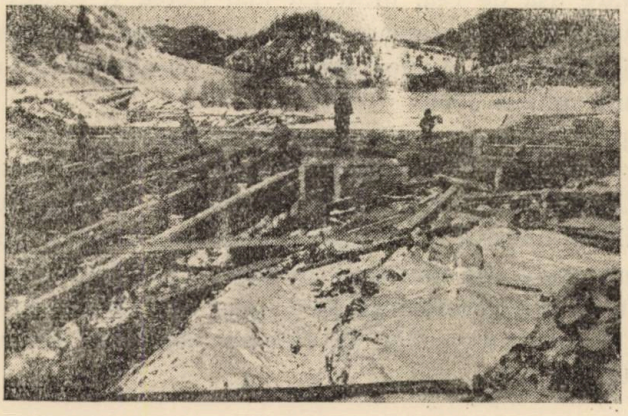

Clişeu Ing. Strutinschi

Fig. 1. — Ocolul silvic Cârlibaba. Opustul Şimoniac în construcţie.

Comparând această sumă cu cele ce s'au cheltuit în altă parte pentru lucrări similare, vedem că s'a lucrat foarte economic, iar lucrarea a fost foarte bine executată, lucru certificat şi de Serviciul Apelor. Toată lucrarea s'a executat într'un interval de timp scurt, începând la 1 Februarie şi fiind gata la 15 Iunie 1938.

Credem că nu este lipsit de interes să dăm câteva date asupra acestui opust.

1. Istoricul opustului Buhăescu

Fondul bis. ort. rom. al Mitropoliei Bucovinei posedă în valea părâului Cârlibaba, un afluent al râului Bistriţa, o su-

prafaţă păduroasă de aproximativ 4700 ha cu o posibilitate anuală de cca. 10.000 m³ lemn de lucru. Cum în această regiune nu putea fi vorba de o altă cale de transport — drumul de pe această vale fiind prea lung şi anevoios iar costul de transport prea ridicat — Fondul bisericesc a construit încă din anul 1904 prin contractantul său de pe atunci, cu firma Götz et Comp., un opust numit „Buhăescu" la km 17 al drumului de pe valea Cârlibaba, pentru plutăritul lemnelor în formă de plute pe porţiunea superioară a părâului Cârlibaba.

Deşi în anii 1921 şi în 1928 Fondul a executat oarecari lucrări de reparaţii, opustul „Buhăescu" se afla în ultima vreme într'o stare aşa de rea, încât nu mai putea fi folosit pentru înmagazinarea apei necesare plutăritului, fapt constatat şi de delegaţii Serviciului Apelor, Regiunea V cu ocazia unei anchete din tomna anului 1936.

Lipsind complect alte posibilităţi mai rentabile pentru transportul produselor lemnoase ce provin din bazinul superior al văii Cârlibaba, în urma studiilor făcute la faţa locului, pentru a înlocui opustul vechiu „Buhăescu" şi pentru a putea înmagazina o cantitate mai mare de apă într'un lac cu mult mai mare, s'a hotărît construirea unui opust nou, situat cu 1500 m în aval de opustul vechiu, la vărsarea părâului Şimoneac în părâul Cârlibaba.

2. Descrierea locului opustului

Opustul este construit pe terenul Fondului bisericesc golul No. 87, din comuna cadastrală Şipotele Sucevei, judeţul Rădăuţi.

Valea Cârlibabei devine aici foarte îngustă de aproximativ 70 m, iar malurile şi albia părâului fiind în cea mai mare parte stâncoasă, prezintă astfel un loc foarte potrivit pentru construirea unui baraj, fiind precedat de o vale destul de largă cu o pantă potrivită. Muchea superioară a barajului are cota 1109,0 m deasupra nivelului mării.

Basinul întreg de recepţie care aprovizionează lacul opustului este de 29 km². Acest basin aparţine în cea mai mare parte formaţiunei geologice cretacee, constând din grezii şi conglomerate calcaroase. In partea sud-estică se găsesc şi roce şistoase (micaşiste). Solul format prin desagregarea acestor roce

este nisipo-argilos, a cărui grosime pe versanţi este destul de profund (cca 50 cm) şi în mare parte împădurit.

Curtea apei (lacul opustului) presupunând ridicarea apei reţinute până la 6,0 m înălţime la peretele frontal, ar avea drept urmare o lungime de 460 m cu o pantă medie de 1,16% şi o lăţime medie de 70 m.

Rezultă deci o suprafaţă a lacului de 3,20 ha, iar volumul apei înmagazinate este, conform calculelor făcute, de 74.860 m^3.

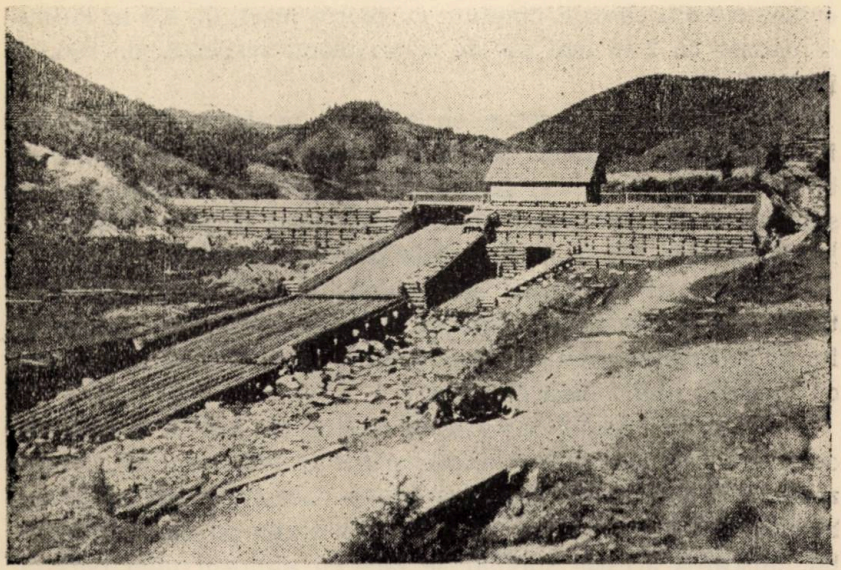

Clişeul Romanciuc

Fig. 2. — Opustul Şimoniac văzut din aval.

3. Felul construirii opustului şi dimensiunile lui.

Opustul nou este construit după tipul obişnuit în regiunea munţilor Carpaţi, adică are un schelet din căsoaie de lemne rotunde îmbinate (bloc) şi umplute cu bolovani. Pentru fundaţia opustului s'a desfundat un pat în trepte de 70 m lungime, 2,0 m lăţime şi 1,5 m adâncime, în care s'a aşezat un strat de argilă albastră şi apoi talpa peretelui frontal.

Acest perete este construit din grinzi de 0,28—0,35 m grosime, cioplite pe trei părţi şi bine încheiate (călăfătuite)

fixate unele de altele cu cuie de lemn lungi de 90 cm şi groase de 5 cm, bătute în găurele făcute cu sfredelul în mod alternativ în fiecare serie de 2—3 grinzi subjacente.

Ceilalţi pereţi ai căsoaielor sunt construiţi asemenea din lemne rotunde de 25 cm grosime la pereţii longitudinali şi de 20—23 cm la cei transversali.

Corpul propriu zis al opustului are un coronament de cca 75 m lungime şi 4,0 m lăţime. Pentru a mări rezistenţa lui s'au construit 2 rânduri de proptele sau sprijinitoare, executate tot din căsoaie umplute cu pietre mari, de 4,0 m lăţime şi aşezate cu 2 m mai jos de coronament, respectiv de rândul întâi.

Opustul este înzestrat cu 3 canale pentru scurgerea apei înmagazinate şi anume: a) canalul principal (de alimentare); b) canalul de plute şi c) canalul de fund. Pereţii acestor canale sunt construiţi din grinzi cioplite pe 3 părţi şi bine călăfătuite, iar la capetele lor sunt construite stavilare (vane).

Canalul de fund este aşezat pe locul cel mai jos al tălpii pârâului în scopul curăţirii nămolului din curtea opustului; el se închide şi se deschide printr'o portiţă, pusă în mişcare cu ajutorul unui bulon ghintuit.

Canalul de alimentare, este aşezat cu 0,6 m mai sus decât cel de fund; el se închide printr'un stăvilar care, reprezentând o tablă boltită compusă din un cadru acoperit cu dulapi bine călăfătuiţi, se mişcă între 2 stâlpi fixaţi pe peretele frontal. Mişcarea acestui stăvilar se face cu ajutorul unei pârghii de lemn, care băgată în găurele unei muterci de fier, ridică sau coboară bulonul ghintuit. Acest bulon cuprinde cu 2 braţe un stâlp, care iarăşi e adus în legătură cu stăvilarul prin fiare corniere.

Stăvilarul canalului de plute constă din 2 porţi cari se mişcă în direcţia verticală cu concursul unei pârghii de lemn.

4. Calculele privind construcţia opustului.

a) Calculul de rezistenţa opustului.

Admiţând că opustul trebue să reziste presiunei P numai prin greutatea proprie G, şi luând un coeficient al apei înmagazinate, de siguranţă n, scriem ecuaţia de echilibru:

$$G = n\,P.$$

Insemnând:

Înălţimea barajului:	I =	6 m
greutatea apei	γ =	1000 kg;
greutatea specifică a materialului din care se se construeşte opustul	γ_1 =	1800 kg;
coeficientul de siguranţă	n =	2
coeficientul de frecare între trupul opustului şi pământ	f =	0,75 m

avem: C. I. γ_1 f = n. γ. $\frac{I^2}{2}$, deunde găsim că lăţimea coronamentului C este:

$$C = \frac{I}{2} \times \frac{\gamma}{\gamma_1} \times \frac{n}{f} = \frac{6}{2} \cdot \left\{ \frac{1000}{1800} \times \frac{2}{0,75} \right\} = 4,44$$

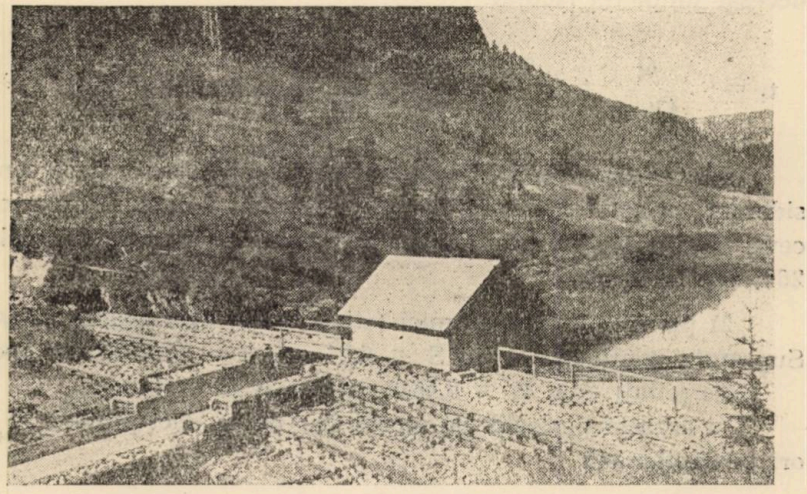

Clişeu : Romanciuc

Fig. 3. — Opustul, văzut din altă poziţie.

b) Calcul cantităţii de apă pe secundă (Q_1) cu care se alimentează lacul şi timpul (t_1) necesar pentru umplerea lacului.

1) pe vremea apelor normale (primăvara şi vara). Pentru acest calcul s'au constatat în baza cercetărilor la faţa locului următoarele date:

Suprafaţa udată $s = 1{,}20$ m²
Perimetrul udat $p = 7{,}20$ m

Raza hidraulică $r = \frac{s}{p} = \frac{1{,}20}{7{,}20} = 0{,}16$ m

Panta apei $i = 1{,}16\% = 0{,}0116$
Viteza apei $v = c\sqrt{r.\,i.}$

După Bazin coef. c are valoarea $c = \frac{87}{1 + \frac{a}{\sqrt{r}}} = 16{,}16$

$V = c\sqrt{r.\,i.} = 16{,}16\sqrt{0{,}16 \times 0{,}0116} = 0{,}696$ m/sec.

deci Q_1 (cantitatea de apă pe sec.) = s. v. = $1{,}20 \times 0{,}696 = 0{,}8352$ m³/sec.

Impărţind capacitatea lacului (Q) prin Q_1, aflăm timpul necesar umplerei lacului:

$$t_1 = \frac{Q}{Q_1} = \frac{74.860}{0{,}8352} = 89.631 \text{ secunde} = 27 \text{ ore.}$$

Se va putea plutări în sezonul principal zilnic, dacă considerăm, că acest debit de 0,8352 m³/sec. se va mai putea urca ceva şi prin ploi intermitente, reducând timpul umplerii dela 26½ ore la 24 ore.

2) pe vremea apelor mici (etiaj) avem următoarele date: Suprafaţa udată prin etiaj S = 0,71 m², v = 0,65 m/sec. deci Qe (etiaj) = s. v. = 0,4615 m³/sec. şi te = 46 ore.

In această perioadă de secetă s'ar putea deci plutări de 3 ori pe săptămână.

c) Calculul cantităţii de apă (Q_2) necesară pentru plutărit.

Suprafaţa udată $S = 4{,}5$ m²
Perimetrul udat $P = 8{,}5$ m

Raza hidraulică $R = \frac{S}{P} = 0{,}53$ m

Panta apei $I = 1{,}25\% = 0{,}0125$
Viteza apei ($V = C\sqrt{R.I.}$) $V = 2{,}15$ m/sec.

Q_2 = s. v. = $4{,}5 \times 2{,}15 = 9{,}68$ m³/sec.

d) Calcul timpului (t_2) până când apa lacului poate servi la plutărit.

$$t_2 = \frac{Q}{Q_2 - Q_1} = \frac{74.860}{9,68 - 0,84} = 8468 \text{ sec.} = 2 \text{ ore şi } 35'.$$

5. **Dimensionarea canalului principal de alimentare.**

După formula: $Q_2 = \alpha . a . b . \sqrt{2 . g . b}$ în care

α = coeficientul de scurgere = 0,61;

a = lăţimea canalului;

b = înălţimea canalului = a

g = acceleraţia datorită gravitaţiei = 9,81 m.

Inlocuind pe b prin a şi ridicând la pătrat avem:

$Q_2^2 = \alpha^2 . a^4 . 2 g . a = a^5 . \alpha^2 . 2g$

sau

$$a^5 = \frac{Q^2_2}{\alpha^2 . 2 . g} \quad ; \quad a = \sqrt[5]{\frac{Q^2_2}{2 . \alpha^2 . g}} = \sqrt[5]{\frac{9,68^2}{2 \times 0,3721 \times 9,81}} = 1,70 \text{ m}$$

De fapt s'a construit un canal de alimentare cu 2 m. lăţime şi 1,55 m înălţime, adică cu o secţiune de 3,10 m^2 în loc de 2,89 m^2, cât a reieşit din calcul.

Canalul de fund are în mod obişnuit 1 m lăţime şi 1 înălţime, iar canalul de plute a fost dimensionat în aşa fel, încât să permită lansarea plutelor; el are 6,0 m lăţime şi 1,80 m înălţime.

In fine, menţionăm că o construire a opustului din zid de piatră nu a fost posibilă din cauza cheltuelilor de construcţie prea urcate şi pentru care au lipsit prevederile bugetare.

Klause Şimoneac in Bucovina.

L'écluse de Şimoneac en Bucovina.

L'auteur nous présente la description de l'écluse construite par l'Administration des forêts appartenant à l'Eglise orthodoxe roumaine de Bucovina.

MUNCA IN GOSPODĂRIA FORESTIERĂ [1])

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU

Nu numai uneltele cele mai perfecţionate trebuesc impuse lucrătorilor, ci şi metodele de lucru cele mai practice.

Astfel până acum 2—3 ani, apropiatul lemnelor de pe coaste se făcea aci, fie prin corhănit, fie prin scocuri de lemn, construite din despicături (ţăpligi) sau din bârne. In ultimul timp s'au introdus pe Domenii, printr'o echipă permanentă de mușceleni, cușcaele construite din scânduri, simplu, rapid şi eftin, fără risipa de material a scocurilor din bârne. De când s'au introdus aceste cușcae, parchetele sunt scutite de bătătorire, iar semințișurile preexistente sunt salvate dela ruperi şi sdreliri. (fig. 1).

Societatea se silește să deprindă şi pe muncitorii localnici cu construcţia şi exploatarea acestor cușcae, deoarece îşi dă seama, că atunci când vor exista mai multe echipe concurente, costul apropiatului cu ajutorul acestui mijloc de scoatere se va reduce considerabil, dela sine.

Pentru mărirea randamentului cărăuşilor, Societatea U. D. R. se îngrijeşte de întreţinerea în stare bună a drumurilor forestiere.

Pentru a nu rămâne în pană cu această întreţinere, din cauza lipsei de lucrători producători de piatră şi pietriş, la timpul oportun, Societatea U. D. R. prin Direcţiunea Silvică din Oravița, şi-a procurat un compresor „Ingersoll" pentru acţionarea sfredelelor mecanice cu aer comprimat, pentru executarea găurilor necesare aşezării încărcăturilor de explosivi în roci şi un concasor automotor, pentru producerea mecanică a pietrişului. (fig. 2 şi 3).

Randamentul muncii mai depinde şi de organizarea ei pe şantier.

---

1) A se vedea începutul acestui articol în Revista Pădurilor Nr. 7—8 şi 9/1938, pag. 668—681 şi 780—793.

Să ne îngrijim de ajutoare de boală pentru muncitori, în cazuri de accidente, apoi de ajutoare de bătrâneţe şi de pensii pentru urmaşi.

Astăzi această sarcină a trecut asupra Statului, prin intermediul Casei Asigurărilor Sociale. Legea pentru unificarea asigurărilor sociale din 1934, fiind destul de recentă, este bine cunoscută cercurilor forestiere, deaceea nu mă voiu ocupa aci de ea.

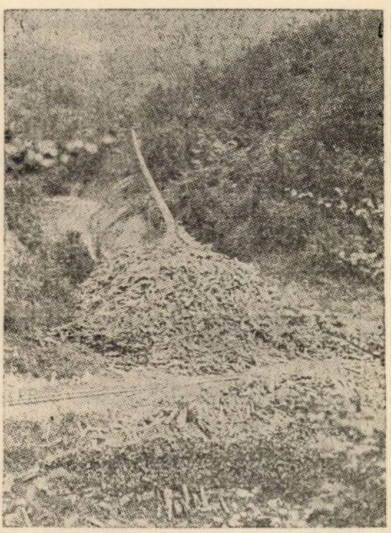

Fig. 1. — Apropiatul lemnului cu ajutorul cuşcaelor.

Cum obligativitatea asigurărilor sociale s'a extins şi asupra muncitorilor Societăţii U. D. R. abia la 1927, când aşa numita „Casă frăţească minieră", fond particular, înfiinţată de Societate, pentru asigurarea muncitorilor săi, a trecut la asigurările sociale ale Statului [1]), credem că nu e lipsit de interes să arătăm jertfele pe cari le-a făcut Societatea timp de 70 ani înainte de 1927 pentru a corespunde desideratului social enunţat mai sus, privitor la îngrijirea muncitorilor în caz de boală, accidente, bătrâneţe, etc.

[1]) Administraţia fondului „Casei frăţeşti miniere" de pe lângă U. D. R. a trecut în sarcina Casei Cercuale din Reşiţa prin Dec. Min. Nr. 173.184 din 12 Dec. 1927.

Societatea s'a născut încă dela înfiinţarea ei, în anul 1855, să îmbunătăţească situaţia funcţionarilor şi muncitorilor ei şi să le asigure viitorul prin desvoltarea instituţiunilor existente în acest scop la preluarea Domeniilor, şi prin înfiinţarea altora noui.

Astfel deja pe la 1876 existau aci următoarele instituţiuni:

1) Institutul de pensie pentru funcţionari.

2) Institutul de proviziune şi de ajutor pentru servitori şi muncitori, numit şi „Casa pentru bolnavi, invalizi şi orfani".

3) Societatea de asigurare în favoarea muncitorilor.

4) Magazii pentru alimente şi îmbrăcăminte.

5) Case muncitoreşti, împrumuturi pentru construcţiuni de case.

6) Patronatul bisericilor şi al şcolilor din Banat.

7) Diverse dispoziţiuni.

In cele ce urmează vom da o scurtă şi succintă descriere a acestor instituţiuni.

1. — **Institutul de pensie pentru funcţionari.**

S'a înfiinţat la 1 Ianuarie 1856, iar statutele lui au intrat în vigoare la 1 Ianuarie 1857.

In baza acestor statute, fiecare funcţionar, membru al institutului, trebuia să plătească o taxă de înscriere egală cu 20% din salariul primului an de serviciu, apoi o contribuţie de 50% din fiecare spor de salariu şi o contribuţie normală de 3% din salar, pe toată durata serviciului activ.

Contribuţia Societăţii era tot de 3% din salariul fiecărui angajat al său.

Timpul minim de contribuţie era de 10 ani.

Pensia se stabilea la 5/6-a parte din cotizaţiile de 3% plătite de funcţionar.

Pensia maximă nu putea depăşi 3/4 din ultimul salariu, iar pensia văduvelor era stabilită la 1/3 parte din aceea a soţului.

Orfanii lipsiţi de ambii părinţi, primeau îngrijire şi ajutoare până la vârsta de 18 ani, cari însă nu puteau depăşi pensia văduvei.

La 1859 se modifică statutele, în sensul, că pensia văduvei se ridică dela 1/3 parte la 2/3 parte din aceea a soţului.

La 1863 şi 1872 se aduc alte modificări statutelor, în sensul, că pensia nu se mai stabileşte după totalul plăţilor de 3%, ci după ultimul salariu avut; după 10 ani de cotizare, angajatul avea dreptul la o pensie de 40% din ultimul salariu, care se majora de aci înainte anual cu 2%, putându-se ajunge, după 40 ani de cotizare, la o pensie egală cu întregul salariu.

Până la 1883 statutele au mai suferit o nouă modificare în sensul, că pensia după 10 ani de cotizare este de 40% din ultimul salariu, în proximii 10 ani se sporeşte cu 3% anual, după aceea cu 2% anual, putându-se ajunge după 35 ani de contribuţie la o pensie egală cu salariul ultim.

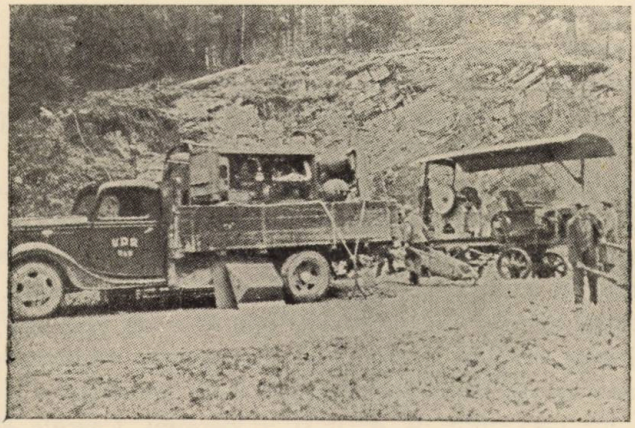

Fig. 2. — Compresorul „Ingersoll" (într'o camionetă) şi concasorul.

La 1883 fondul acesta de pensie se ridică la 5.086.426,91 Florini, la care Societatea a contribuit cu 1.444.720,97 Florini.

Acest fond de pensie mai este în vigoare şi astăzi cu anumite modificări ale statutelor.

Astfel astăzi cotizaţiile se plătesc nu după salariul brut, ci după anumite categorii de salarii de bază.

Cotizaţiile sunt:

a) 25% asupra primului salariu anual sporit cu 25%, plătibile în 24 rate lunare;

b) 50% asupra sporului de salariu de bază prin avansare sporit cu 25% plătibile în 12 rate lunare;

c) 7% asupra salariului normal lunar, sporit cu 25%, plătibile lunar.

Cotele pensiei sunt aceleași (procentual) ca și la 1883, cu singura deosebire, că acestea se calculează după ultimul salariu de bază sporit cu 25%.

Vechiul fond de pensie s'a vărsat Soc. U. D. R.

Tot ei i se plătesc și cotizațiile de mai sus. In schimb Societatea garantează pentru totdeauna, cu întreaga ei avere, plata pensiilor (Art. 27 din statute).

2. — **Institutul de proviziune și ajutor pentru servitori și muncitori (Kranken-Invaliden-Witwen und Weisen-Casse).**

La înființarea Societății existau pentru liniile ferate preluate de aceasta, trei Casse (fonduri), pentru bolnavi (Kranken-Cassen), pentru servitori și pentru funcitori și anume, una în Praga, pentru liniile ferate nordice; a doua în Pesta, pentru liniile sud-estice și a treia în Viena, pentru linia ferată Viena-Raab; în fine mai exista o asemenea Cassă peutru muncitorii Fabricei de mașini din Viena.

Pentru muncitorii exploatărilor miniere și domeniilor din fost Ungarie și Boemia, preluate de Societate, existau 5 (cinci) așa numite „Casse Frățești" (Bruderladen) absolut independente una de alta, și anume în: Oravița, Reșița, Bocșa, Gladna, Brandeisl. Scopul acestor Case Frățești era de a da ajutoare în cazuri de boală, precum și îngrijire invalizilor și văduvelor.

Toate aceste instituții aveau fonduri adunate, însă administrația lor lăsa mult de dorit și în deosebi, Cassele Frățești prezentau puțină garanție pentru ființarea lor.

Fiecare din aceste instituțiuni având altă administrație și alte norme de ajutorare, era inadmisibil, ca muncitorii diverselor exploatări, aparținând aceluiaș proprietar, să se bucure de tratamente deosebite.

Aceste împrejurări au decis Societatea în 1859 să unifice toate aceste instituțiuni într'una singură, sub denumirea de „Institutul de Proviziune și Ajutor pentru servitori și muncitori" („Provisions-und Unterstützungs-Institut für Diener und Arbeiter").

Fondurile vechilor casse diferite s'au vărsat la fondul noului institut și anume:

Dela cassele pentru bolnavi (Kranken-Cassa)	70.201,53 Fl.
Dela „Cassele Frățești" (Brüderladen) . .	371.584,15 „
Total . .	441.785,68 Fl.

Membrii acestui institut erau împărțiți în două categorii:

a) Servitori și muncitori stabili. Aceștia cotizau cu 6% din salariu și aveau dreptul la îngrijire în caz de boală, la cheltueli de înmormântare și de îngrijire permanentă în caz de invaliditate și în fine de îngrijire pe seama văduvelor și orfanilor.

b) Toți muncitorii nestabili (sezonieri). Aceștia cotizau cu 2% din salariu și aveau dreptul la îngrijre în caz de boală, la cheltuelile de înmormântare și de alte ajutoare pentru ei și familiile lor; nu aveau dreptul însă la îngrijirea permanentă în caz de invaliditate.

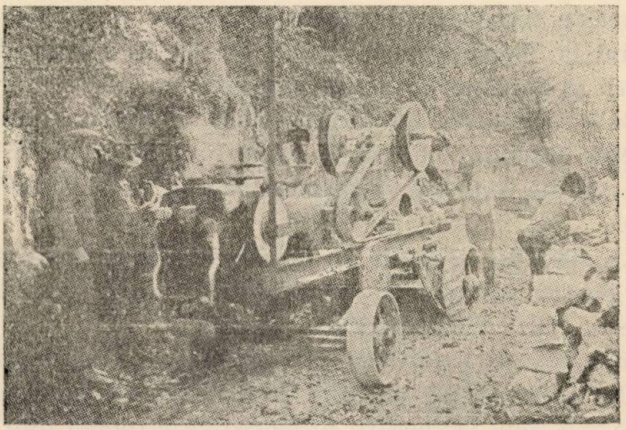

Fig. 3. — Alimentarea concasorului cu piatră.

Societatea contribuia și ea cu 27% din contribuția membrilor de mai sus, anual, la fondurile acestui institut.

Institutul avea două fonduri, unul pentru ajutoare și altul pentru proviziune (îngrijire permanentă).

Din fondul de ajutoare se plăteau onorariile medicilor, cheltuelile cu medicamente, băi, spital, ajutoare de boală pentru membri, cheltuelile de înmormântare, ajutoare la nașteri și alte ajutoare facultative.

Din fondul de proviziune, se plăteau membrilor, după 10 ani de cotizare, pensii în caz de invaliditate, a căror cuantum era după 10 ani de cotizare, 30% din media salariilor pe ultimii trei ani; pentru fiecare an de participare în plus, această cotă se sporea cu 2%, totalul pensiei neputând depăși 70% din salariu.

Văduvele şi orfanii lipsiţi de ambii părinţi, până la vârsta de 15 ani împliniţi, primeau 2/3-a parte din pensia soţului, respectiv a tatălui. Pentru copiii fără tată, văduva primea un ajutor lunar de 1 florin de fiecare, pentru creşterea lor.

Pentru membrii cari încă n'au împlinit 10 ani de cotizaţie, se acordau ajutoare temporare, a căror durată depindea de timpul cât au cotizat. Văduvele şi copiii acestora, primeau o despăgubire odată pentru totdeauna.

Dacă invaliditatea sau moartea au provenit datorită unui accident în serviciu, la stabilirea pensiei se adaugă 10 ani în plus, la timpul cotizat.

Aceste fonduri erau administrate de o comisie centrală cu sediul la Viena şi de 8 comisii locale; în acestea din urmă servitorii şi muncitorii având delegaţii lor.

Dela înfiinţarea fondurilor, până la sfârşitul anului 1883, cheltuelile fondului pentru ajutoare s'au urcat la 4.372.682,69 Florini, iar ale fondului de proviziune s'au urcat la 2.972.117,83 Florini.

La sfârşitul aceluiaş an (1883) averea fondurilor era: la fondul pentru ajutoare de 461.452,88 Fl., iar la fondul de proviziune de 2.816.298,34 Florini.

In afară de aceste îngrijiri, Societatea mai asigura funcţionarilor ei definitivi, pe timp de boală, leafa întreagă pentru primele trei luni, iar pentru următoarele 9 (nouă) luni leafa pe jumătate, şi completă pe seama servitorilor definitivi ajutorul de boală primit la Cassa pentru ajutoare, până la măsura descrisă mai sus şi aplicată funcţionarilor bolnavi.

Dispoziţiunile actuale ale regulamentului de serviciu sunt mai defavorabile, deoarece în caz de boală, prevăd acordarea salariului întreg numai pentru prima lună de boală; pentru proximele 5 luni, se prevăd 70% din salariu, iar după 1/2 an de boală, contractul de serviciu poate fi desfiinţat.

Faţă de muncitori se respectă prevederile Legii Asigurărilor Sociale.

3. — Societatea de asigurare în favoarea urmaşilor.

Institutul de pensie asigură viitorul funcţionarilor definitivi şi al familiilor lor, iar Institutul de proviziune pe acela al servitorilor şi muncitorilor, precum şi al familiilor acestora.

Dacă însă se producea moartea angajatului înainte de a fi avut dreptul la pensie, atunci familia lui, în afară de o neînsemnată despăgubire, nu mai avea nici o altă sursă de ajutor pentru viitor.

Nu odată s'a întâmplat și cazul, că prin boala capului de familie și prin cheltuelile de înmormântare ale acestuia, s'a desorganizat starea materială a familiei în așa măsură, încât nu s'au cheltuit numai micile economii, ci s'a mai înglodat și în datorii oneroase.

Fig. 4. — Pietruirea unei șosele forestiere.

Aceste cazuri au determinat înființarea unei societăți, din inițiativa funcționarilor și cu aprobarea Societății, în anul 1864, al cărei scop era de a asigura urmașilor funcționarilor și servitorilor definitivi, decedați, câte o contribuție de 250, 500 sau 1000 florini, din care se acopereau, în primul rând, cheltuelile ocazionate de ultima boală și de înmormântarea celui decedat, iar restul servea la ameliorarea situației familiei pe timpul de tranziție următor pierderii capului familiei.

Societatea era condusă de un comitet de 6 membri, aleși din sânul totalității asiguraților.

Până la 31 Decembrie 1883, această Societate de asigurare a încasat 1.856.782,74 Florini și a cheltuit 1.048.058,78 Florini, dispunând la această dată de un capital de 808.723,94 Florini.

Numărul membrilor la această dată era de 5.258, cari erau asigurați pentru suma de 3.970.750 Florini.

Dela înființare (Aprilie 1864) până la 1883, societatea a

plătit urmaşilor celor asiguraţi, drept ajutoare asigurate, suma de 851.210 Florini şi în afară de aceasta, a mai venit, în cazuri grele, de strâmtorare, în ajutorul membrilor avizaţi, prin acordare de avansuri (împrumuturi), cu suma totală de 2.403.139,03 Florini, salvându-i în felul acesta dela ruină.

In locul acestei Societăţi de asigurare, astăzi există Cassa de economii a funcţionarilor şi subfuncţionarilor U. D. R., care acordă împrumuturi egale cu salariul pe trei luni, cu o dobândă de 7%, rambursabile în 9 rate lunare.

4. — **Magazine pentru articole alimentare şi îmbrăcăminte.**

Societatea a înfiinţat pentru funcţionarii şi muncitorii ei, magazii, cari erau şi mai sunt şi astăzi prevăzute cu articole alimentare, textile şi haine gata, cumpărate pe preţ de „en gros". Aceste magazii puneau şi mai pun încă la dispoziţia angajaţilor şi muncitorilor aceste articole, pe preţul de cost plus un anumit procent pentru cheltuelile de regie, contra reţinere din salariu. La cumpărături mai mari (de ex. haine sau textile în general) reţinerile se pot eşalona pe trei luni, iar la funcţionarii cari se bucură de mai mult credit moral şi material, chiar şi pentru mai multe luni.

In trecut au existat asemenea magazii, pentru căile ferate administrate şi exploatate de societate, în Praga, B.-Trüban, Viena, Simmering, Stadlau, Budapesta, Marchegg, Neuhäusel şi Baziaş, iar pentru exploatările uzinale şi miniere şi pentru domenii, la Reşiţa, Oraviţa, Steierdorf, Dognecea, Sasca, Moldova Nouă, Bocşa şi Brandeils.

Toate aceste magazii au fost administrate de conducerile exploatărilor respective, până la 1 Octombrie 1928, când au fost concesionate la particulari.

Cât timp au fost sub conducerea Societăţii, aceste magazii nu sporeau preţul de cost al articolelor vândute, decât cu 5—7,5%, pentru acoperirea cheltuelilor de regie.

Astăzi însă, când au fost date pe mâna iniţiativei particulare, se caută să se realizeze câştiguri cât mai mari, astfel că angajaţii şi muncitorii nu mai au decât avantajul, că li se vinde pe credit (contra reţinere din salariu).

Atât în trecut cât şi în prezent, creditul angajaţilor şi al muncitorilor n'a fost nelimitat la aceste magazii, ci a fost sta-

bilit de şeful erarhic la 1/3—2/3-a parte din câştigul lunar, după împrejurări.

Cât timp aceste magazii au fost administrate de Societate, angajaţii şi muncitorii au realizat o economie de 15—20% faţă de preţurile pieţei, la cumpărăturile făcute aci. Astăzi acest avantaj s'a pierdut. Binefacerea acestor magazii mai rezidă numai în faptul, că în localităţile puţin accesibile (Anina, Văliug, Dognecea) permit muncitorilor, aprovizionarea cu tot ceeace le lipseşte.

5. — **Case muncitoreşti şi împrumuturi pentru construcţii.**

Având în vedere că uzinele Societăţii au fost instalate în regiuni, unde nu se găseau braţele de muncă necesare în număr

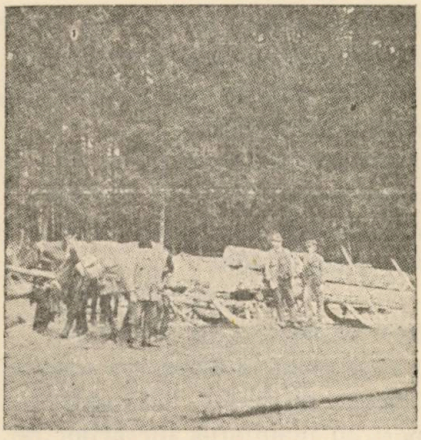

Fig. 5. — Tip de sanie folosită de cei mai buni cărăuşi, din Com. Steierdorf, pe domeniile Soc. U. D. R.

suficient, ci acestea au trebuit ademenite şi aduse din altă parte, a fost nevoe ca Societatea să se îngrijească înainte de toate de adăpostirea acestei muncitorimi.

Această nevoe a fost satisfăcută prin înfiinţarea de colonii şi prin construire de case muncitoreşti, din cari o parte s'a vândut, chiar muncitorilor, în deplină proprietate, iar începând cu anul 1864 s'au început a se distribui şi împrumuturi muncitorilor, pentru construiri de case.

La finele anului 1883, Societatea dispunea de următorul

număr de case şi de colonii muncitoreşti, pe cari le închiria pentru o chirie foarte modestă.

a) In Reşiţa: 157 case în valoare de 206.906 Florini cu 1238 locuinţe, locuite de 1076 indivizi.

b) In Steierdorf: 479 case în valoare de 501.029 Florini, cu 784 locuinţe, locuite de 4041 indivizi.

c) In Brandeisl: 26 case în valoare de 243.013 Florini cu 240 locuinţe, locuite de 1277 indivizi.

Până la finele anului 1875 s'au vândut muncitorilor, contra reţinere din salariu, în rate lunare de câte 8 şi 12 Fl. şi pe lângă o dobândă de 5% pentru restul preţului de cumpărare, următoarele case:

In Steierdorf: Una casă simplă şi 61 case coloniale duble, la 123 familii muncitoreşti, pentru suma de 74.032 Fl. (în medie 600 Fl. de bucată).

In Reşiţa: Una casă în valoare de 200 Flo.

In 1883 situaţia acestor case muncitoreşti era :

In Reşiţa: 136 case în valoare de 310.000 Fl. cu 464 locuinţe, locuite de 2320 indivizi.

In Steierdorf-Anina: 441 case în valoare de 710.000 Fl., cu 795 locuinţe, locuite de 3975 indivizi.

Imprumuturi pentru construiri de case s'au acordat în perioada dela 1863 până la 1883:

In Reşiţa:	216.743,68 Fl.
In Steierdorf-Anina	81.300,— Fl.

Terenurile se puneau la dispoziţia angajaţilor şi muncitorilor pe preţuri foarte moderate, iar împrumuturile se plăteau progresiv în raport cu înaintarea lucrărilor de construcţie.

In felul acesta, până la 1875 s'au construit în Reşiţa 289, iar în Steierdorf 149 case.

In afară de aceste împrumuturi acordate de Societate, se mai acordau împrumuturi şi de către Institutul de proviziune şi de ajutor, servitorilor şi muncitorilor, după cum am mai amintit aceasta.

Imprumuturile acordate de acest institut, pentru construcţie de case şi pentru reparaţiuni, până la finele anului s'au ridicat (1883) la suma de 669.026,50 Fl., din cari la sfârşitul anului 1883 mai era de rambursat suma de 75.265,91 Fl.

Casele din colonii şi cele muncitoreşti s'au construit după 11 planuri tip întocmite de Societate.

Asemenea împrumuturi, pentru construiri de case şi reparaţiuni radicale s'au acordat funcţionarilor şi servitorilor până la izbucnirea crizei din 1929—1930, când din lipsă de fonduri s'au sistat şi până azi nu s'a mai revenit asupra acestei dispoziţiuni.

Astfel între anii 1924—1928, Direcţiunea Silvică U. D. R. a acordat împrumuturi, în total în valoare de 1.600.000 Lei la 11 angajaţi, pentru construiri de case.

6. — **Patronatul bisericilor şi al şcolilor.**

Odată cu cumpărarea Uzinelor şi Domeniilor, Societatea a preluat şi servitutea patronatului asupra bisericilor şi şcolilor din 22 localităţi din Banat. In virtutea acestui patronat, Societăţii îi incumbă obligaţiunea de a se îngriji de întreţinerea bisericilor şi şcolilor şi de plata personalului acestora.

Preoţii primeau un salariu anual de 300-1000 Fl., locuinţa şi încălzit în natură, grădină şi alte terenuri de hrană.

Invăţătorii primeau un salariu anual de 300—700 Fl., locuinţă şi încălzit în natură.

Intreţinerea bisericilor şi plata personalului acestora a costat (în 1854) 20.032,72 Fl., pe când sub Societate, aceste cheltueli s'au ridicat de ex. în anul 1883 la 31.101,04 Fl.

Intreţinerea şcolilor şi plata învăţătorilor s'a ridicat în anul 1854 la 9.392,24 Fl., pe când sub Societate aceste cheltueli s'au ridicat în 1883 la 39.821,34 Fl.

Astăzi aceste obligaţiuni au trecut asupra Statului şi asupra comunelor bisericeşti respective. Totuşi, Societatea apreciind influenţa mare pe care o au bisericile în frunte cu conducătorii lor asupra spiritului populaţiunii locale, din care îşi recrutează majoritatea lucrătorilor, plăteşte încă şi astăzi anumite subvenţii benevole preoţilor, cari au stat în trecut sub patronatul ei. Aceste subvenţii se ridică lunar la suma totală de 36.000 Lei sau anual 432.000 Lei.

Societatea a construit pe cheltuiala sa proprie următoarele biserici şi şcoli:

Biserica rom. cat. şi şcoala din Văliug; capela rom. cat. din Colonia Crivaia din Văliug; biserica rom. cat. din Steierdorf; şcolile din Steierdorf şi Anina; biserica rom. cat. şi casa parohială din Tirol; biserica greco-catolică din Bocşa Montană.

A mai contribuit cu 1000 Fl. la construirea şcoalei din

Oravița Română; cu 1278 Fl. la construirea școalei din Padina Matei; cu 589 Fl. la reconstruirea bisericii gr. ort. din Cărbunari; cu 469 Fl. la construirea bisericii gr. catolice din Oravița Română.

Astăzi nu există biserică, școală sau primărie din satele de pe Domeniile U. D. R. care să nu fi primit sau să nu primească vreo subvenție, fie în bani, fie în materiale.

In general cheltuelile Societății cu subvențiile acordate pentru diverse opere de interes obștesc din satele de pe Domeniile sale, se ridică anual la peste un milion.

7. — **Dispoziţiuni diverse.**

In afară de instituțiunile descrise pe scurt în cele ce preced, Societatea mai venea și pe altă cale în ajutorul funcționarilor și servitorilor săi.

a) Astfel când avea și căile ferate sub administrația ei, acorda în caz de concediu, călătorii gratuite angajaților, iar familiile acestora nu plăteau decât ⅓-a parte din costul biletului întreg.

b) Angajaților și servitorilor, cari locuiau în centre, unde nu se puteau aproviziona cu articolele alimentare necesare, li se acorda lunar câte o călătorie gratuită pe calea ferată până la centrul cel mai apropiat de aprovizionare, iar transportul articolelor alimentare cumpărate se făcea deasemenea gratuit pe calea ferată.

c) Lemnul de foc necesar nevoilor proprii se punea la dispoziția personalului pe prețul de cost, contra reținere din salariu, în rate lunare moderate.

Astăzi ni se acordă o reducere de 20% din prețul de piață a lemnului. Cumpărarea lemnului de foc se poate face tot contra reținere din salariu.

d) La înființarea Academiei Comerciale din Viena, Societatea a contribuit cu 6300 florini austriaci. In schimbul acestei contribuții a primit dreptul la 2 locuri gratuite, cari se puneau la dispoziția studenților fii ai unor funcționari merituoși.

e) Societatea acorda burse de studii în valoare de câte 500 florini anual pe seama copiilor funcționarilor merituoși. Astfel în anul 1875 s'au dat 5 asemenea burse.

f) In fine, Societatea a introdus mai multe feluri de premii, pentru a stimula personalul la economii.

Alte opere actuale de binefacere ale Societăţii pentru muncitorii ei.

1) **Banca cărăuşilor.**

Pentru a stimula sporirea numărului cărăuşilor, Societatea a înfiinţat un fond, din care acordă amatorilor de a se face cărăuşi, precum şi cărăuşilor, cărora le-a murit vreo vită, împrumuturi fără dobândă, până la concurenţa sumei maxime de 18.000 Lei, rambursabilă în rate lunare de câte 500—1800 Lei, după împrejurări.

Imprumutul se acordă pe baza girului unui pădurar sau brigadier sau a doi oameni cu avere, iar cărţile vitelor se păstrează la casieria Societăţii, până la complecta amortizare a împrumutului.

2) **Pensii de graţie pentru muncitorii nevoiaşi.**

Există muncitori, cari din anumite motive n'au fost înscrişi ca membri la „Casa Frăţească" în trecut şi cari astăzi au îmbătrânit fără să aibe mijloace de existenţă. Societatea a înţeles să vină şi în ajutorul acestei categorii de muncitori, acordându-le benevol, câte o pensie de graţie, dacă îndeplinesc anumite condiţiuni.

Astfel li se cere să dovedească că au lucrat cel puţin 20 ani consecutivi la Societate şi anume anual cel puţin ¾ din an şi că nu au copii cari să-i susţină.

Pensia lunară variază între 30 şi 100 Lei, la care se mai adaugă 120 Lei pentru alimentaţie şi dacă are şi soţie, i se dă şi pentru aceasta 120 Lei pentru alimentaţie. Pensia maximă este de 300 Lei lunar. Pensionarii, cari se bucură de pensie de graţie se numesc „milaşi". Ei trebue să solicite anual această pensie, deoarece anual se verifică situaţia fiecărui milaş.

Cheltuelile anuale ale Societăţii cu aceşti milaşi forestieri, se ridică la 220.000—250.000 lei.

3) **Bucătăria muncitorilor.**

La lucrările de transporturi cu camionetele, avem în permanenţă 40 şofeuri şi 40 muncitori pentru încărcat şi descărcat şi pentru întreţinerea drumurilor.

Acești muncitori se incuartiruesc la un loc în bărăci și colibe comune.

Și fiindcă acești muncitori sunt deobiceiu aduși din altă parte, de ex. din Maramureș, pentru a le asigura curățenia, Societatea le angajează pe cheltuiala ei o spălătoreasă în permanență, care face curățenie în bărăci și colibe și le spală rufele.

La fel le plătește și o bucătăreasă.

Tot Societatea se îngrijește de mașină de gătit și de vase (cazane, cratițe, albii, etc.).

Fiecare șofeur este prevăzut de Societate cu pat, saltea și pătură.

Și deoarece îndeosebi toamna târziu și iarna, când e frig, e mare nevoe ca muncitorii să mănânce cel puțin odată pe zi mâncare caldă, Societatea a încercat să le ofere în loc de alte prime, câte două mese pe săptămână. Acestui scop însă, cazanele obicinuite n'au corespuns, iar cazane militare n'am găsit în comerț. Totuși nu s'a abandonat ideia și se caută încă soluția cea mai practică în această privință, conservarea vigorii fizice fiind un element capital pentru asigurarea eficienței muncii.

O altă grijă a fost alimentarea cu apă potabilă a muncitorilor. Se știe că nu ori unde și nu în toate parchetele unde lucrezi găsești apă de băut, îndeosebi în regiunea calcaroasă din sudul Domeniilor U. D. R.

Pentru a nu pierde muncitorii vremea în căutarea apei de băut, Societatea și-a procurat mai multe butoaie, cari se umplu cu apă la un isvor principal și se transportă cu comioneta la centrele unde se lucrează.

*

Am intrat în toate aceste detalii pentru a arăta cercurilor forestiere, în cari se discută astăzi problema muncitorească, câtă jertfă, câtă stăruință, câtă grijă și osteneală s'a depus și se mai depune pe Domeniile U. D. R. pentru pregătirea și asigurarea muncitorilor stabili încercați pe seama gospodăriei forestiere de aci, experiența de peste 80 ani, dovedindu-se că numai cu asemenea umncitori încercați și mulțumiți poți produce, în condițiuni favorabile și calitativ și cantitativ.

Am admis să facem menţiune aci despre necesitatea selecţionării muncitorilor, prin eliminarea celor fără elan şi în deosebi a celor cari suferă de patima beţiei, cari deobiceiu sunt sfătoşi şi filosofi şi cari uşor ni i-ar putea strica şi pe cei buni.

Pentru muncitorii cei răi, cari părăsesc lucrul după ce au ridicat avansuri şi lasă în felul acesta datorii neacoperite, şi pentru cei cari ne cauzează pagube de ex. prin delicte silvice sau prin alte stricăciuni, purtăm la zi o „carte neagră" la toate ocoalele şi la Direcţiune, ba chiar şi la Direcţiunea Minelor şi Uzinelor din Reşiţa, în care se trece numele muncitorului, domiciliul şi datoria.

Oridecâte ori îi prindem din nou la lucru, pe ei sau pe rudele lor, îi urmărim, reţinându-le din câştig datoria respectivă.

Şi deoarece astfel de reţineri sunt ilegale, dacă n'au la bază o sentinţă judecătorească, noi obicinuim să le luăm câte o declaraţie prealabilă, mai ales când e vorba de rudele celui urmărit, prin care aceştia declară, că se învoiesc ca să li se reţină din câştigul lor lunar, datoria respectivă. Dacă sumele sunt mari, atunci cădem de acord asupra cuantumului ratelor lunare, acceptând eşalonarea pe mai multe luni, acolo unde avem siguranţa, că respectivul va rămâne în lucru mai multă vreme. Cei ce refuză să dea asemenea declaraţii, sunt eliminaţi din lucru. Metoda aceasta este mai sigură şi mai puţin costisitoare, decât judecata prin instanţele judecătoreşti.

*

Observăm, că specializarea muncitorilor din trecut se păstrează şi în zilele noastre. Astfel avem: cubicaşi (săpători de terasamente), şoterari (producători de pietriş), cărbunari, stânăpari (producători de lemn de mină şi buşteni, dela cuvântul ştenap = lemn de mină, uzitat pe aceste domenii), stânjenari, şindrilari, cărăuşi (chirigii) etc.

*

Pentru evitarea oricărui diferend şi neînţelegeri ulterioare, e necesar ca la primirea muncitorilor în lucru, să le stabilim dela început şi clar, condiţiunile de muncă şi obligaţiunile, preţul, condiţiunile de plată, anumite restricţiuni şi pedepse în caz de neexecutare a muncii conform condiţiunilor de muncă stipulate (ca de ex. anumite reţineri din salariu); obligativitatea

asigurării etc. Să se prefere băştinaşii la lucru, cari sunt cei mai puţin pretenţioşi.

Tratament demn din partea angajaţilor noştri. Să fim severi, dar drepţi în serviciu şi în judecarea diferendelor dintre ei şi angajaţii noştri.

Procedând după aceste norme nu vom avea niciodată motive de plângere, că ne părăsesc muncitorii.

Die Arbeit im Waldbetrieb.

Le travail dans les exploitations forestières.

Le présent article est la suite de deux autres articles publiés dans les numeros 7—8 et 9/1938 de cette revue, où on a exposé les divers aspects du travail dans les exploitations forestières sur les domaines appartenant à la Soc. Reşiţa.

Cette fois on montre ce que la Société Reşiţa a realisé dans le passé pour faciliter la vie des ouvriers et des bûcherons.

PRINCIPIUL COMPARABILITĂȚH ÎN STATISTICA FORESTIERĂ

de ILIE C. DEMETRESCU

Ca ori și ce lucru în lumea aceasta, la fel și datele statisticei forestiere, privite ca mărimi independente, nu spun absolut nimic. Abia atunci capătă ele un sens oarecare, când le putem raporta la alte mărimi date. Cunoștințele noastre nu sunt, de altfel, mărimi absolute, ci rapoarte.

Cu cât datele de care vorbim vor fi apte de stabilit rapoarte în mai multe direcțiuni, adică, cu cât vor prezenta o capacitate de comparare mai ridicată, cu atât mai mult se va putea vorbi de date utile. Valoarea lor practică merge paralel cu această capacitate de comparare — și se înțelege — și cu natura rapoartelor obținute prin comparare.

In cele de față, am dori să ne oprim, pe scurt, asupra a trei direcțiuni de comparare a datelor statistice:

1. Compararea în timp;
2. Compararea în spațiu și
3. Compararea între mărimi referitoare la domenii învecinate.

* * *

1. Compararea în timp a datelor statistice forestiere se referă la economia forestieră a uneia și aceleiaș țări sau a uneia și aceleiaș regiuni date dintr'o țară oarecare, privită, însă, la diferite date succesive.

Ea ne poate pune în situațiunea de a ne da seama de schimbările, de dinamismul manifestat de acea economie, măcar în vreunul din sectoarele sau aspectele sale. Pentruca o atare comparare să fie cu putință, se impune, nu numai ca bazele acelei statistici să fie păstrate neschimbate cât mai îndelungat timp,

dar chiar ca și metoda de grupare și de prezentare a datelor sale să rămână aceiaș [1]). Statisticele publicate succesiv — și pe cât posibil la intervale periodice egale — să conteze ca ediţiuni ale uneia și aceleiaș lucrări. Un frumos exemplu aflăm, în această privinţă, în literatura de specialitate germană. In scurt timp după instalarea dominaţiei germane în Alsacia și Lorena, s'au pus bazele unei statistici forestiere de către Administraţia forestieră de Stat a provinciilor respective. Primă statistică publicată privește situaţia anului 1872. Astfel s'au urmat, absolut pe aceleași baze, an de an, până în vremea războiului din 1914. După o întrerupere explicabilă de câţiva ani, lucrurile au fost reluate de Administraţia forestieră franceză, păstrându-se deasemenea aceeaș bază, cu foarte mici schimbări de prezentare. Astfel, s'a ajuns, pentru anul 1930 — cel puţin — la broșura No. 47. Datorită acestei disciplinate continuităţi, putem afla la finele broșurilor respective tablouri recapitulative și reprezentări grafice foarte clare și simple ale felului cum s'au desfășurat lucrurile în Administraţia respectivă.

Pilde de aceeaș natură ne dau și celelalte ţări germane. Astfel, Baden-ul publică a 50-a ediţie anuală, iar Würtemberg-ul a 52-a, pentru anul forestier 1935. Tablourile recapitulative redau sub totalul lor și totalurile pe o serie de 3—5 ani din urmă, pentru ca să se poată astfel vedea cu uşurinţă, și în toate privinţele, evoluţia lucrurilor. Pentru câteva elemente mai de căpetenie, cum ar fi recolta anuală de lemn, procentul sortimentelor principale, etc., aflăm uneori, la începutul statisticii, reprezentări grafice de felul cum au evoluat acele mărimi pe mulţi ani în urmă. Se înţelege că într'o asemenea situaţie, atât conducătorul administraţiilor respective și în general factorii de politică forestieră, cât și cetăţeanul particular

1) Toate acestea privesc, se înţelege, cercul nostru restrâns forestier. Pot interveni însă, și influenţe datorite împrejurărilor externe, care să mărginească sau să împiedice capacitatea de comparare a statisticelor forestiere. Cităm — fără să putem insista mai mult asupra acestei laturi — fluctuaţiile valutare, schimbările teritoriale ale ţărilor sau ţinuturilor unitare, modificările anului gospodăresc, financiar, etc.

proprietar de pădure și în general factorii economici, vor acționa în cunoștință de cauză.

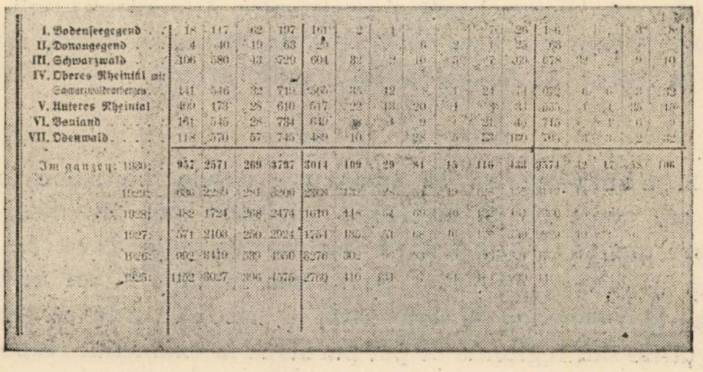

Fig. 1. — Infracțiuni forestiere. (A se remarca sub totalurile pentru 1930 repetirea totalurilor corespunzătoare celor 5 ani precedenți).

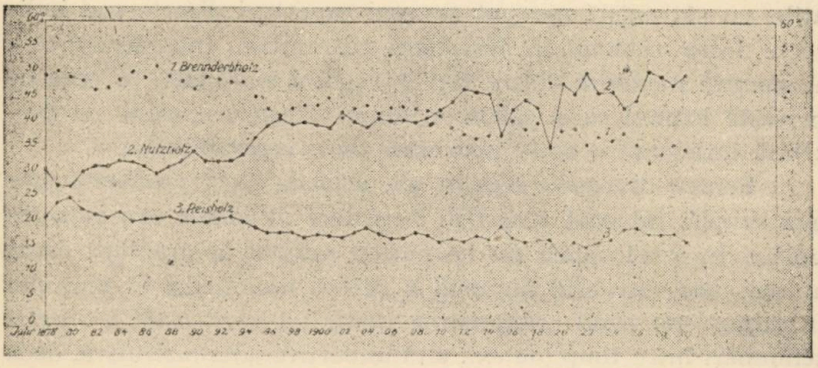

Fig. 2. — Procentele ocupate de primele trei sortimente, în volumul total al recoltelor anuale (Administrația forestieră a Statului din Baden) *). (1. Lemn de foc plin; 2. Lemn de lucru și construcție; 3. Lemn mărunt).

Statisticele noastre forestiere n'au ținut aproape de loc seama de acest principiu elementar al continuității în uniformitate al bazelor și formei lor de prezentare. Cu deosebire statisticele forestiere generale sunt defectuoase în această privință. Fiecare este de sine stătătoare, fără legătură cu cele precedente. O notă bună, în această privință, se cuvine „Situațiunilor Casei Pădurilor" care au păstrat până la un punct oarecare o conti-

*) Cele două figuri de mai sus sunt luate din Statistische Nachweisungen der badischen Forstverwaltung für das Jahr 1930.

nuitate a materialului cifric, deşi nu îndestulătoare. Un pas serios pe această cale s'a făcut cu publicarea „Buletinului Statistic" anual al Casei Pădurilor Statului. Pentru acest singur fapt, se cuvine să aducem laudă şi mulţumire Administraţiunii respective. Totuşi, mai este încă ceva de făcut. De pildă, raportarea la trecut, în fiecare ediţie a publicaţiunii.

* * *

2. Compararea în spaţiu a datelor statistice forestiere are drept obiect economia forestieră sau diversele sale sectoare din ţări deosebite sau din regiunile diverse ale uneia şi aceleiaş ţări. Ea se poate referi la un moment dat sau la o perioadă de timp dată, în orice caz, aceiaş pentru toate ţările sau regiunile ce pot participa la examenul respectiv.

O atare comparabilitate face cu putinţă stabilirea poziţiei unei ţări, respectiv a unei regiuni, faţă de altele, sub raportul forestier. Ea este cu atât mai necesară şi mai bogată în urmări utile, cu cât există sau pot surveni raporturi directe sau indirecte între economiile forestiere respective. Interdependenţa economică modernă dintre ţări şi regiuni naţionale, în ceea ce priveşte lemnul ca şi celelalte bunuri forestiere, pune cu deosebită insistenţă o atare problemă de comparabilitate.

Pentru diversele regiuni ale aceleiaş ţări, problema este mai simplă, întrucât statistica forestieră naţională are caracter unitar. In acest cadru nu ne putem aştepta la greutăţi, decât atunci când teritoriul naţional a suferit modificări în plus sau în minus sau când compunerea unităţilor teritoriale a suferit schimbări între timp (de ex.: altă împărţire administrativă, dacă aceasta a fost luată ca bază şi pentru statistica forestieră). Un exemplu interesant în această privinţă ne oferă, între altele, şi Ţara noastră. Forma sa actuală este rezultatul a mai multor uniri şi anexiuni succesive a provinciilor surori sau cuvenite, aflate sub dominaţiuni foarte diferite. Fiecare dintre aceste provincii îşi are un oarecare trecut al său şi sub raportul statisticii forestiere. Dar bazele acestor statistici, cât şi înţelesul ce s'a dat diverselor mărimi şi noţiuni este diferit, în cazul cel mai bun, dacă nu chiar necunoscut. Incercarea de a continua înapoia lui 1918 firul unitar al statisticei noastre forestiere cere multă circumspecţiune şi mai ales un adânc studiu, fiind legată de serioase dificultăţi.

Abia după închegarea actualei noastre Țări, s'a putut pune problema adevăratei statistici forestiere unitare.

Cât privește comparabilitatea statisticelor forestiere din diferitele țări ale lumii, chestiunea devine excepțional de spinoasă. Greutatea rezidă în aceia că n'a existat o voință unică, în stare să impună sau cel puțin să dirijeze adoptarea unor baze cât de cât unitare. Fiecare țară a lucrat de sine stătător, după cerințele și putința proprie.

Nevoia unei unificări a statisticii forestiere internaționale este de multă vreme simțită și exprimată. Aproape n'a fost congres forestier mai mult sau mai puțin internațional, în care problema aceasta să nu fie pusă și asupra deslegării căreia să nu se fi formulat deziderate. Congresul internațional de Silvicultură dela Roma, ținut în 1926, de pildă, a înscris ca prim punct între cele cinci puncte ale programului său, studierea „posibilității de unificare a metodelor de statistică forestieră actualmente în uz, de reglementare a periodicității în diferitele țări și de stabilire a unui serviciu regulat internațional de statistică forestieră și de informațiuni asupra silviculturii". In ultimii 10 ani, s'a putut ajunge la remarcabile realizări, sub acest raport, fără să poată fi vorba totuși despre o desăvârșire a lucrului. Institutul Internațional de Agricultură dela Roma a desfășurat o laborioasă activitate și în domeniul respectiv, reușind să publice o serie de statistici forestiere internaționale, din ce în ce mai complete și cu tendința de a ajunge la o periodicitate regulată. Deasemenea, alte organizațiuni internaționale, cu un caracter mai limitat, au adus frumoase servicii acestei idei. N'avem decât să citâm C. I. B.-ul, ale cărei statistici asupra comerțului internațional de lemnărie au ajuns la o mare perfecțiune, constituind singurile mijloace de orientare de acest fel [1]).

In calea desăvârșirii lucrului, stau multe greutăți. Ceea ce s'a putut face până acum, este rezultatul unei dificile operațiuni de recalculare și adaptare a datelor din statisticile naționale spre a le face comparabile și deci apte spre a fi însumate. Deși grevată de multe lipsuri și puncte vulnerabile,

1) Date mai ample asupra acestei probleme a statisticii forestiere internaționale se găsesc în lucrarea noastră, în pregătire: „Politica forestieră internațională".

este totuşi singura metodă de a se scoate ceva din situaţia dată. Idealul ar fi, dacă diversele State are conveni să adopte o bază comună pentru statisticile lor forestiere. Prima greutate constă în a obţine adeziunea tuturor pentru cele mai potrivite baze comune. Condiţiile forestiere, de recoltare şi sortare a lemnului, etc., în diferitele ţări din lume sunt atât de felurite. O a doua greutate o prezintă trecutul. Multe ţări au angajată statistica lor forestieră uneori de timp îndelungat, pe anumite baze şi pe un anumit făgaş. Acestea renunţă deobiceiu cu greu, dacă nu chiar de loc, la continuitatea lor, de dragul conlucrării internaţionale. Apoi, unele ţări, cum ar fi cele mai mult sau mai puţin autarchice sub raportul economiei forestiere, se pot dezinteresa de chestiune. In sfârşit, ar mai putea fi o dificultate de ordin tehnic: sisteme de măsură, monetare diferite, formă de prezentare proprie, etc.

* * *

3. Compararea între mărimi referitoare la domenii învecinate, se impune din mai multe consideraţiuni. Economia şi producţiunea forestieră nu este şi nu se manifestă ca ceva independent. Sunt o mulţime de elemente comune, care o leagă de restul vieţii economice şi administrative. Citâm numai câteva cazuri. Pământul, de pildă, este baza comună a producţiunii forestiere, agricole şi altor folosinţe. Impărţirea administrativă a ţării constituie deasemenea un element comun pentru diferitele ramuri de economie legate de pământ. Comparabilitatea dintre acestea este trebuitoare, atunci când, prin însumare, vrem să ştim modul de folosire al teritoriului naţional. Lucrătorul constituie deasemenea un element comun al întregei vieţi economice şi sociale din cadrul naţional. Datele ce privesc şi acest element din statistica forestieră, trebuie să fie comparabile şi deci susceptibile de însumare cu cele similare din celelalte ramuri de producţiune. Deci, nevoia de a privi unitar viaţa naţională, ne cere ca anumite elemente fundamentale comune, atât economiei forestiere, cât şi altor ramuri de economie naţională, să fie comparabile.

Acest fel de comparabilitate se poate referi atât la timp cât şi la spaţiu.

Din cele de mai sus, reiese — credem — ce cunoștințe întinse și mai ales, câtă circumspecțiune se impune atunci când este vorba să se pună bazele și să se organizeze o statistică forestieră. Obiceiul de a improviza ceva, cum o da Dumnezeu, cu gândul de a adapta lucrurile, după „văzând și făcând" este dezastros din punct de vedere statistic.

Deasemenea ne mai putem da seama de valoarea statisticilor noastre forestiere de până acum.

In cazul că ni s'ar pune eventual problema creierii unei statistici forestiere adevărate, va trebui să facem două distincțiuni:

1. Lucrarea de stabilire a bazelor și de organizare, care trebuie să se facă cu multă știință și mare grije și

2. Lucrarea de ținere a mașinei în funcțiune, care cere înainte de toate, voință nesovăitoare și persistentă.

Aceasta nu înseamnă că o statistică forestieră odată pusă în funcțiune nu mai comportă o perfecționare. In unele împrejurări, da. Totuși ea nu s'ar putea face decât în sensul unei desvoltări de amănunt a elementelor mai generale ale formei precedente.

Grundsatz der Vergleichbarkeit in der Forststatistik.

Le principe de la capacité de comparaison dans la statistique forestière.

La valeur pratique d'une statistique croit dans la mesure dont on peut comparer ses données avec les résultats des autres relevées.

Par rapport à la statistique forestière, on compare parfois les données, espacées dans le temps mais concernant le même objet, parfois les chiffres enregistrés en même temps mais se référant à des objets distancés dans l'espace.

Mais on peut aussi comparer souvent certains éléments de la statistique forestière avec certaines données d'une autre statistique économique.

La première manière de comparer met en évidence la dinamique de l'économie d'un pays ou d'une région quelconque par rapport à ses forêts.

La deuxième, donne le moyen d'établir la position forestière d'un pays (ou d'une contrée) vis-à-vis des autres.

Enfin la troisième manière donne la possibilité de considerer l'économie forestière dans l'ensemble des conditions économiques (ou sociales) d'un pays.

PROBLEMELE ZILEI

LEMNUL DE FOC

ESTE O CRIZĂ A LEMNULUI DE FOC?

de Ing. **I. Paladian**

Pentru precizarea subiectului acestui articol, titlul mai potrivit ar fi: „Lipsa lemnului de foc, în unele regiuni, este o criză reală — consumul intern, depăşeşte producţia normală a pădurilor — sau e datorită altor cauze şi care anume?"

Pentru a se putea spune ultimul cuvânt, asupra acestei probleme, ar trebui să avem la dispoziţie, date statistice riguroase, asupra producţiei normale a pădurilor ţării şi asupra nevoilor consumului intern.

In lipsa acestor date statistice, este natural ca toate concluziunile ce se trag, să fie socotite ca relative.

Cercetări asupra creşterilor anuale a pădurilor ţării, în vederea determinării capacităţii normale de producţie a pădurilor, s'au făcut înainte de 1926 şi rezultatele cercetărilor s'au consemnat în referatul „Les forêts en Roumanie", prezentat de Casa Pădurilor, la Congresul Internaţional de Agricultură, dela Roma, ţinut în anul 1926.

In pădurile Statului şi în parte din pădurile instituţiunilor publice, s'au făcut destule determinări de creşteri şi s'a calculat posibilitatea normală a pădurilor; suntem însă departe de a avea aceste date la restul pădurilor ţării, la care nu cunoaştem nici cel puţin rezultatele exploatărilor efective. Cauza principală, a lipsei unei statistici forestiere complecte şi la timp întocmite, fiind datorită în primul rând, insuficienţei ca număr a personalului silvic ingineresc al României Mari, cât şi a fondurilor băneşti necesare, sperăm că viitorul cel mai apropiat, va

rezolvi şi această lacună, datele statistice, fiind atât de necesare elaborării şi realizării programului unei organizări raţionale, a producţiei forestiere.

După datele cuprinse în lucrarea menţionată, capacitatea normală de producţie a pădurilor ţării s'a evaluat la aproximativ 18.600.000 m³. Această capacitate de producţie, s'a stabilit în funcţie de creşterile comerciabile, pe an şi pe hectar, reduse la consistenţa medie reală a arboretelor, — apreciată faţă de starea pădurilor noastre — la 0,6. S'a estimat deasemenea, că din producţia normală, cantitatea comerciabilă de 18.600.000 m³, ar cuprinde: 12.600.000 m³ lemn de foc, 2.800.000 m³ lemn de lucru foioase şi 3.200.000 m³ lemn lucru răşinoase.

In ceeace priveşte consumul intern al lemnului, trebuieşte să recurgem la evaluările ce s'au făcut, în lucrările de specialitate, de către inginerii noştrii silvici.

In aceste lucrări, consumul pe cap de locuitor a fost estimat pe baza datelor statistice ce avem, ajustate în comparaţie cu täerile ce au o structură economică, asemănătoare ţării noastre.

Media acestor calculări, asupra consumului de lemn, pe cap de locuitor, a fost evaluată de D-l Ing. Dr. V. Sabău, la 0,810 m³, din care: 0,310 m³ lemn de lucru şi 0,500 m³ lemn de foc, adică egală cu al Cehoslovaciei.

Acest consum, poate fi socotit ca maximum, deoarece, standardul nostru de viaţă, este mai redus ca al acestei ţări, iar în Franţa, acest consum, este evaluat la 0,760 m³.

Admiţând această cotă, în raport cu populaţia ţării, consumul total pe sortimente, revine în cifre rotunde, la circa:

9.200.000 m³ lemn de foc
2.700.000 „ „ „ lucru foioase şi
3.100.000 „ „ „ lucru răşinoase
adică consumul intern ar totaliza 15.000.000 m³.

Dacă presupunem, că se exploatează anual, numai capacitatea normală de producţie a pădurilor (18.000.000 m³), prin diferenţa ce facem cu cantităţile admise ca necesare consumului intern (15.000.000 m³), rezultă că exportul normal al ţării, ar trebui să fie în jurul următoarelor cifre:

3.400.000 m³ lemn de foc,
100.000 „ „ „ lucru foioase și
100.000 „ „ „ lucru rășinoase
sau în total 3.000.000 m³.

Deși cifrele de mai sus, pot fi discutabile, totuși ele reprezintă o suficientă aproximație față de realitate, deoarece câteva sute de mii de m³, în plus sau în minus, nu influențează cu mult rezultatele și deci pe baza lor se pot trage concluziuni destul de judicioase. Fără să ne absolvim lipsurile, trebuiește să se știe, că chiar țări cu o civilizație mai veche și cu o reputație mai însemnată în materie de statistică forestieră, nu dispun de date mai bune ca noi.

Având în vedere, că la evaluarea capacității normale de producție, a pădurilor țării, posibilitatea pe an și pe hectar a fost calculată la 2,900 m³, — care, față de puterea de productivitate a solurilor noastre, printr'o cultură rațională, poate fi simțitor mărită, — ținând seama pe de altă parte, că față de standardul redus de viață, consumul de 0,810 m³ pe cap de locuitor este exagerat în plus, se poate afirma, că suntem o țară exportatoare de lemn și în orice caz, nevoile consumului intern, le acoperim cu prisosință.

Cercetând datele statistice, asupra exportului de după războiu, se va constata, că față de disponibilitățile la export, există o extrem de mare disproporție între capacitatea normală de producție a pădurilor, cantitățile efectiv exploatate și cele exportate.

In afară de satisfacerea nevoilor consumului intern — care a crescut dela an la an, pentru refacerea și înzestrarea țării după războiu, — exportul a atins cifre foarte mari. Lemn de foc, cherestea de foioase și în special cea de fag, s'au exportat în general mult mai puțin, comparativ cu cantitățile evaluate ca disponibile la export, în schimb, cherestea de rășinoase s'a exportat considerabil mai mult decât capacitatea de exploatare a pădurilor.

Lemne de foc, s'au exportat în anii 1922—1926, între 2—3 milioane m³, în anii 1927—1931, în mediu cam 1.400.000 m³, după care, exportul acestui lemn, a scăzut la aproximativ 200.000 m³ în anii 1932—1936.

Din datele de mai sus, rezultă, că nu poate fi vorba de o lipsă a lemnului de foc şi că din contră, rămâne un prisos apreciabil peste nevoile consumului intern, mai ales că de o desvoltare a exportului acestui sortiment, nu poate fi vorba.

Dacă chestiunea lemnului de foc, preocupă opinia publică şi cercurile diriguitoare, însemnează totuşi, că este o problemă a lemnului de foc. In ce consistă atunci această problemă?

In regiunile cu populaţie densă, domeniul forestier a fost supraexploatat, pădurile valoroase au fost epuizate în mare parte prin exploatarea lor pe termene scurte de Societăţile industriale, bancare şi diverşi exploatatori.

In afară de epuizarea în mare măsură a rezervelor de lemn, domeniul forestier a mai fost şi diminuat prin exproprierea a peste 1 milion ha pentru islazuri.

Pădurile cele mai rentabile şi accesibile, fiind intens exploatate, raza de aprovizionare a marilor centre populate şi a regiunilor lipsite de păduri (regiunea de câmpie, regiunile de stepă şi antestepă) s'a mărit şi în mod normal, în aceste regiuni, lipsa lemnului de foc s'a făcut simţită iar preţul lui s'a ridicat apreciabil.

Concluzia. Producţia pădurilor depăşeşte cu prisosinţă nevoile în lemn de foc, a consumului intern.

Repartiţia pădurilor exploatabile bine situate — uşor accesibile, a celor din regiunile cu populaţie densă, — precum şi terminarea exploatărilor materialelor depe islazuri, — au făcut, ca preţul lemnului de foc să se ridice şi să se creadă într'o criză a lemnului de foc, în sensul că producţia pădurilor nu mai acopere nevoile consumului intern.

Soluţiuni. Remediul stă în următoarele măsuri:

1) Inzestrarea cu mijloace de transport a pădurilor înfundate, spre a se pune în stare de valorificare şi aceste păduri care în prezent sunt evaluate în jurul cifrei de 500.000 ha.

Pentru creiarea mijloacelor de transport necesare, la pădurile Statului să se prevadă fondurile necesare, astfel ca într'un termen de 3—5 ani, toate pădurile inaccesibile să fie înzestrate cu drumurile necesare, iar pentru ceilalţi proprietari de păduri, Statul să înlesnească procurarea de credit ieftin pe termene lungi.

Dotarea pădurilor cu mijloacele de transport necesare, trebuieşte făcută, după un plan de ansamblu ca să fie racordate la

căile publice de transport existente şi cele ce urmează a se mai construi, astfel ca acest capitol însemnat al cheltuielilor de transport, să revină cât mai redus la preţul lemnului.

2) Să se inaugureze o cât mai bună politică de înlesniri tarifare de transporturi pe C. F. R. şi Dunăre, în funcţie de distanţe, pentruca materialul lemnos, să poată fi desfăcut cât mai convenabil pe pieţele consumatoare cele mai depărtate.

3) Dar, valorificarea pădurilor ţării, — pentru toate categoriile de interesaţi, Stat, proprietari, consumatori, — depinde de realizarea unui întreg program de politică forestieră şi politică a lemnului care să urmărească atât aportul însemnat de ordin economic şi financiar, cât şi cerinţele de ordin social ca, procurarea de lucru şi furnizarea de materiale lemnoase, la preţuri accesibile, populaţiei ţării.

Pe lângă măsurile referitoare la conservarea, regenerarea, îmbunătăţirea şi exploatarea raţională a patrimoniului forestier care să aibă de scop înlăturarea diverselor interese dăunătoare pădurilor, ca să dea posibilitatea gospodărirei lor în cele mai bune condiţiuni, mai este necesar a se da impuls:

a) creierei industriei auxiliare pentru prelucrarea şi industrializarea lemnului, în vederea satisfacerii integrale a nevoilor consumului intern şi măririi contingentului la export.

Să se îndrumeze şi să se înlesnească, modernizarea şi construcţia fabricelor necesare, de cherestea, de furniruri, de placaje, de distilarea lemnelor şi fabricarea produselor rezultate din distilarea lui etc., pentru a se mări randamentul şi capacitatea de concurenţă pe pieţele străine a produselor româneşti;

b) încurajarea exportului, prin înlesniri tarifare de transport, spre a se putea câştiga noui debuşeuri şi lărgi cele existente.

Se impun aceste măsuri, fiindcă după cum am văzut, cantităţile lemnoase ce urmează a se exploata anual s'au redus, astfel că valoarea exportului nu poate fi menţinută decât printr'o industrializare cât mai complectă şi cât mai bună, a lemnului.

Dacă celelaltei ramuri înrudită, agriculturei, i se acordă încurajarea şi ajutorarea necesară ca, prime la export ce revin producătorilor etc., nu trebuieşte ignorată nici producţia forestieră, care deţine un loc de prim ordin, în economia naţională.

In sfârşit, ca să încheiem cu lemnul de foc, mai avem de adăugat un caz special. Pentru Bucureşti, se preconizează aducerea gazelor rezultate din exploatarea petrolului. Socotim că acest proiect ste plin de riscuri. Investiţiunile legate de această realizare, sunt foarte mari şi durata exploatării gazelor problematică.

In afară de aceste considerente, înlocuirea lemnelor de foc cu gazele dela sonde, s'a experimentat la Ploeşti, şi rezultatele se cunosc: nu sunt nici mai ieftine ca lemnul de foc — şi-au făcut instalaţii pentru gaze numai locuitorii înstăriţi, — şi nici nu pot înlocui cu succes calităţile lemnului de foc, atât din punct de vedere higienic, cât şi al siguranţei consumatorului.

INLOCUIREA LEMNULUI DE FOC

de Gh. I. Ionescu

Greutăţile întâmpinate în aprovizionarea Capitalei în iarna 1937/938 au pus, în primul plan al preocupărilor autorităţilor de resort, problema limitării consumului lemnului de foc şi înlocuirea lui cu alţi combustibili. Deşi studierea problemei nu este terminată, lucrările specialiştilor şi comisiunilor instituite se îndreaptă către următoarele soluţiuni:

1. aducerea gazului metan şi a gazelor de sondă în Bucureşti;

2. răspândirea cărbunelui drept combustibil casnic.

Pentru realizarea primei soluţiuni se proiectează folosirea gazului metan din câmpurile de exploatare dela Sărmăşel — Bazna — Sarmaş, cu o putere calorifică de 8.125 calorii pe m. c., şi a gazelor de sondă din regiunile petrolifere aflate la 80 Km. de Capitală. Investiţiile necesitate de instalarea conductei pe o lungime de 272 Km. — distanţa de la locul de producere a gazului metan, la Bucureşti — şi a compresoarelor au fost estimate la 2.300 milioane lei [1]).

Extinderea consumului de cărbune este susţinută pe necesitatea asigurării unei mai raţionale folosiri a avuţiei fores-

1) Gazul Natural în Capitală — Bursa, Nr. 1769 din 16.X.1938.

tiere a țării și a curmării risipei ce se face cu lemnul de foc [2]). In sprijinul acestei teze, se invocă imensele rezerve de cărbuni din România, care se ridică — după calculele d-lui prof. Mrazec — la 2800 milioane tone, rezerve suficiente să acopere consumul intern cel puțin 1000 ani [3]).

Sensul în care se dirijează rezolvarea problemei combustibilului casnic interesează în deaproape pădurile țării și socotim oportună o definire a atitudinei inginerilor silvici.

După opiniile exprimate în trecut, înlocuirea lemnului de foc ar însemna realizarea unor desiderate ale corpului silvic, fiindcă pe această cale lemnul sacrificat azi drept combustibil, ar putea fi destinat unor întrebuințări mai superioare și mai rentabile, ca lemn de construcție, lucru, mătase artificială, carburanți, etc.

Luând însă în considerare faptul că producția pădurilor noastre — pentru încă multe decenii — se întemeiază pe un fag cu un lemn de o calitate discutabilă, poziţiunile destinate în prezent de lemnul de foc se impun a fi apărate. Pădurile românești vor continua să dea mari cantități de lemn de foc, oricât de riguroasă ar fi sortarea lemnului de lucru, încât pierderea debușeului intern, ar provoca în mod fatal sistarea multor exploatări. Valorificarea pădurilor inaccesibile — compuse în majoritate din fag bătrân, cu inimă roșie — și desvoltarea rețelei de drumuri și căi ferate publice, care atingând și regiuni bogate în păduri, va înlesni scoaterea materialelor din păduri, vor aduce o sporire, în special, a volumului lemnului de foc. De asemenea, intensificarea culturii pădurilor va mări producția la hectar.

Ținând seama, apoi, de scăderea exportului în Ungaria — scădere ce se va accentua și mai mult în urma recentei încorporării a unor regiuni din Cehoslovacia — și de foarte anevoiosa creștere a consumului populației rurale, credem că datele problemei lemnului de foc s'au schimbat, față de trecut și că asigurarea desfacerii lui va fi una din preocupările de mâine ale silvicultorilor.

---

2) Ing. A. Panaitescu: Scăderea producției petrolifere și lipsa lemnelor de foc în România. — Finanțe și Industrie, Nr. 19/938.

3) Ing. Al. Panaitescu: O bogăție a țării insuficient cunoscută: cărbunele. — Finanțe și Industrie Nr. 24/938.

In concluzie, atitudinea din trecut, amintită mai sus, trebue revizuită, iar participarea noastră la soluţionarea problemei combustibililor casnici se cere a fi mai efectivă.

„CRIZA" DIN ECONOMIA NOASTRĂ A LEMNULUI DE FOC

de **Ilie C. Demetrescu**

In ultimii 1—2 ani, se vorbeşte din ce în ce mai insistent la noi, despre o criză în economia lemnului de foc. Dar criză înseamnă deranjarea unui echilibru, mai mult sau mai puţin stabil, deranjare însoţită de suferinţă în raporturile dintre producţiunea şi consumul de lemn de foc. Intr'adevăr, sunt destule semne ale unei atari suferinţe. Preţurile, cel puţin de detaliu, manifestă o vie şi statornică tendinţă de creştere. Publicul consumator se alarmează. Protestele sale împotriva „speculanţilor" îşi află un puternic şi părtinitor ecou în presa zilnică. Autorităţile intervin, impunând Statului sacrificii prin reducerea tarifelor de transport pe C. F. R., statornicind preţuri maximale, practicând direct un comerţ de manevră cu lemne de foc (de ex.: depozitele C. A. P. S.), etc. Proprietarii şi exploatatorii de păduri şi comercianţii în materie se plâng, la rândul lor, de afaceri proaste.

Ceace interesează pe cercetătorul obiectiv în această problemă, este de a şti:

1. Intrucât avem de a face cu o criză reală, trecătoare, sau cu un proces de schimbare structurală în economia noastră a lemnului?

2. Intrucât se poate ajuta desfăşurarea procesului respectiv, printr'un intervenţionism din afară, în aşa fel, ca suferinţele ce-l însoţesc să fie cât mai uşor de suportat cu putinţă?

Infăţişarea unei economii ca cea în cauză este condiţionată, pentru un moment dat, de ofertă, de cerere şi de măsura şi natura intervenţionismului factorilor determinanţi în materie.

Dinspre partea ofertei de lemn de foc, au un efect determinant, în primul rând: producţiunea obişnuită a pădu-

rilor, chipul de sortare al lemnului produs, lichidările sau constituirile de capitol lemnos de producţiune. Acestea din urmă se fac în favoarea sau defavoarea ofertei momentane şi invers în cea ce priveşte oferta mai îndepărtată. Lichidările sau constituirile de capital lemnos de producţiune au loc, la rândul lor, pe de-oparte, pe calea reducerii sau ridicării vârstei de exploatare a pădurilor, iar pe de-alta, prin defrişeri de păduri sau prin împăduriri de terenuri până aci neforestiere.

In ceace priveşte economia forestieră românească, se ştie că proprietarul de pădure, în general, dar mai cu seamă cel particular, este animat de o foarte puternică dorinţă de reducre atât a vârstei de exploatare, cât şi a suprafeţei împădurite, prin defrişarea şi schimbarea de destinaţie în producţiune a solului păduros. El face, cu alte cuvinte, ca oferta momentană de material lemnos să crească în mod artificial şi să descrească cea dintr'un viitor mai mult sau mai puţin îndepărtat. Creşterea momentană a ofertei este egală cu partea de capital lemnos redus. Descreşterea celei viitoare faţă de cea actuală însă, este mult mai mare, ea fiind compusă din două părţi negative: partea de capital care se lichida mai înainte şi nu se mai lichidează acuma şi partea de producţiune obişnuită corespunzătoare capitalului lichidat. In acelaş timp, el face ca procentul de material lemnos de foc să crească — lucrează deci tot în sensul măririi ofertei momentane — prin aceia că scade neîncetat vârsta de exploatare sub cea normală (exploatabilitate) [1]). Această pornire a proprietarului român de pădure a fost şi este înfrântă din ce în ce mai eficace prin intervenţionismul de Stat (legile de poliţie forestieră).

In aceşti din urmă douăzeci de ani, factorii de care vorbim mai sus, au lucrat în sensul unei hipertrofii a ofertei. Legile care conţineau prescripţiuni de înfrânare a reducerii capitalului lemnos, atât prin scăderea vârstei de exploatare a arboretelor, cât şi prin defrişarea de păduri, au fost aproape ca şi abrogate de morala partidelor noastre politice. Ceva mai mult, însăşi Statul a patronat o vastă operă de defrişare de păduri. Sute de mii de hectare de sol forestier a fost schimbat în sol agricol

1) Se ştie că procentul de lemn de foc descreşte în general cu vârsta până la un moment dat, pentru ca să înceapă apoi să crească din nou.

sau de păşune cu prilejul reformei agrare. Multe milioane de metri cubi de lemnărie au fost aruncate pe piaţă, prin lichidarea arboretelor respective.

Cu aceşti din urmă doi ani, intrăm într'o perioadă cu tendinţe exact opuse. Reforma agrară îşi trăeşte ultimile sale clipe de încheiere. Defrişerile de păduri în scopul creierii de păşuni comunale sunt suspendate aproape cu totul şi în mod violent. Legislaţia de poliţie silvică creşte prin noi dispoziţiuni, în sensul opririi lichidării de capital lemnos, dacă nu chiar a creşterii sale. Voinţe de aplicare a legilor respective se afirmă cu nestrămutată hotărîre. Toate aceste împrejurări concură la a reduce în chip masiv oferta de lemn în general şi de lemn de foc în special, la proporţia producţiunii obişnuite a pădurilor noastre, reduse la actuala lor suprafaţă.

In ceace priveşte cererea de material lemnos de foc, trebue să deosebim cererea internă de cea externă. Cererea internă manifestă, în general, un ritm relativ aşezat. Se ştie că lemnul de foc face parte dintre acele bunuri de consumaţie cerute mai mult sau mai puţin cam în aceiaş cantitate, în orice caz, cu variaţiuni relativ mici dela an la an. A la longue, se poate totuşi, vorbi la noi de o tendinţă de creştere a cererii în materie, ca urmare a creşterii populaţiunii noastre cu cca. ¼ milion de suflete anual şi a ridicării standardului de viaţă al populaţiunii. Elementul într'adevăr nesigur şi îngrijorător îl constituie cererea externă care este foarte capricioasă prin schimbarea partenerilor şi a intervenţionismului de Stat. Ţara noastră are în această privinţă o situaţie dintre cele mai grele. Noi suntem cel mai mare exportator de lemn de foc din Europa, dacă nu chiar din lume. In anii postbelici acest comerţ a variat dela cca 50 mii m^3 în 1920, la 2.300 mii în 1922, 3.100 mii în 1924, 2.100 mii în 1926, 1.600 mii în 1929, 1.100 mii în 1931, 140 în 1933, 200 în 1935. Din aceste simple cifre, se poate înţelege în ce măsură stă economia noastră a lemnului la discreţia străinătăţii şi a guvernelor străine. Cu cât se va reduce mai mult exportul nostru de lemn de foc, cu atât va deveni mai determinant consumul intern în fixarea preţului, cu atât se va consolida situaţia economiei respective.

Din cele de mai sus, reiese că aşa zisa criză prin care trece actualmente economia noastră a lemnului reprezintă, în primul rând, un proces de transformare structurală, de intrare pe calea normală. Putem spune că ceace am străbătut până acuma a fost o stare patologică, căreia trebuia să-i urmeze o reacţiune.

Restrângerea ofertei de lemn de foc din aceşti din urmă 2 ani, faţă de o cerere cu tendinţă de creştere, nu poate avea drept efect decât o creştere a preţurilor. Fenomenul acesta din urmă este mai departe accentuat prin îngreunarea neîncetată a impozitelor şi taxelor de tot felul, prin scumpirea tarifelor de transport pe C. F. R. [1]) şi apoi prin creşterea în general a indicelului de scumpete, ca consecinţă a devalorizării monedei.

Credinţa că cele ce vedem sunt un efect al speculei este eronată. Lemnul de foc se pretează greu manevrelor speculative, din mai multe împrejurări. In primul rând, oferta este fracţionată în mai multe mâini (comercianţi propriu zişi, ţărani şi diverşi mici proprietari de păduri improvizaţi în negustori de ocazie şi pasageri, etc.), apoi, alături de lemn mai sunt şi alte materii de întrebuinţare similară (cărbunii de pământ, păcura, etc.), care pot interveni cu atât mai eficace cu cât preţul lemnului se ridică mai mult.

Va trebui ca factorii participanţi în vre-un fel oarecare în determinarea economiei noastre a lemnului de foc să se împace cu ideia că tendinţa de ridicare a preţurilor acestui articol de primă necesitate este mai mult sau mai puţin permanentă, fiind isvorâtă din situaţiuni reale, pe deoparte ale producţiunii noastre forestiere şi pe de-alta ale consumului dat.

Ca în orişi care altă împrejurare, factorii noştrii oficiali pot aduce o ameliorare oarecare a situaţiei, prin măsuri chib-

---

1) In faţa creşterii prea rapide a preţurilor, conducerea C. F. R a convenit la o reducere a tarifelor respective. Aceasta priveşte însă numai piaţa Bucureşti-ului, se acordă adică numai transporturilor dela o anumită distanţă încoace. Măsura este unilaterală şi nedreaptă, favorizând numai o parte de proprietari de păduri şi comercianţi în defavoarea celorlalţi.

zuite. După convingerea noastră, asemenea măsuri se pot grupa în două:

1. Trecerea dela regimul de dezmăţ din anii trecuţi la cel al folosirii ordonată a pădurilor să nu se facă prea brusc, ci prin intermediul unei perioade de tranziţie mai mult sau mai puţin lungă. Cu deosebire pretenţia multor personalităţi dela noi de a se impune raportul susţinut în exploatarea tuturor pădurilor ni se pare exagerată.

2. In materie de preţuri, autoritatea nu are ce căuta, decât să stimuleze dreapta concurenţă care să ducă la mărimea de preţuri cea mai corespunzătoare raportului obiectiv dintre ofertă şi cerere. Metoda preţurilor maximale s'a dovedit, odată mai mult, nu numai ca ineficace, dar chiar dăunătoare, producând un efect opus celui urmărit. Cel puţin în această materie şi în situaţia dată, ea trebuie părăsită. Metoda ofertei de lemn de foc sub preţul pieţei prin depozitele CAPS, în scopul de a provoca o depresiune artificială a acestuia, trebuie deasemenea a fi evitată. Existenţa lor nu poate fi îndreptăţită decât de realizarea unui câştig real, în plus faţă de celelalte căi de valorificare a lemnului obişnuite în Administraţia C.A.P.S. (vânzare la pădure, cu ridicata sau cu amănuntul). Ele trebuie să se conformeze cu strictеţe preţului obiectiv al pieţei, rezultat din jocul liber al cererii şi ofertei.

PREŢUL LEMNULUI DE FOC

de I. MOLDOVANU-JUNIOR

Valoarea de circulaţie a lemnelor de foc, ca şi în general a tuturor mărfurilor puse în comerţ, este determinată de legea economică implacabilă a cererei şi ofertei, care este în stare să anihileze orice prezumpţii şi să dărîme calcule şi proecte întocmite cu oricâtă scrupulozitate şi iscusinţă.

Acestei legi i se atribue şi tendinţa fermă a preţului lemnelor de foc, care încearcă în ultimii ani o continuă urcare cauzată de lipsa lemnelor pe piaţă, efect al subproducţiei practicată de teama puţinei rentabilităţi la valorizare.

Psihologia acestei atitudini rezervate a producătorilor este o creaţie a ultimelor două decenii caracterizate printr'un desechilibru total între producţie şi consumaţie.

Aviditatea, cu care s'a angajat lumea industrială şi negustorească la exploatarea şi valorizarea materilului lemnos aruncat pe piaţă de reforma agrară în cantităţi neobicinuite, a avut repercursiuni variate şi adeseori contradictorii în diferitele ramuri ale comerţului forestier, soldat în compartimentul cherestelei cu un bilanţ extrem de activ; datorită căruia industria acestei ramuri de activitate forestieră a înregistrat un progres uimitor, câtă vreme aceleaşi cauze de supraproducţie au avut în compartimentul lemnului de foc efecte contrare, paralizând orice iniţiative bine intenţionate şi dejucând planuri de viitor şi speranţe de câştiguri proectate.

Explicaţia acestui fenomen bizar este a se căuta în puţina mobilitate a lemnului de foc, care nu suportă transporturi lungi în opoziţie cu cheresteaua care-şi găseşte plasament convenabil şi în ţări mai îndepărtate.

Depresiunea, care a dominat zeci de ani pe piaţa lemnului de foc, a avut drept urmare, că exploatarea şi comercializarea acestui lemn a ajuns să fie considerate ca operaţiuni nesigure şi puţin rentabile astfel, încât găsim cazuri când parchete întregi de fag cumpărate dimpreună cu alte esenţe — mai ales cu răşinoase — au fost abandonate pe loc în pădure fără a fi exploatate, neoferind convenienţă.

Criza aceasta de valorizare, secundată de terminarea suprafeţelor de păduri condamnate a fi defrişate şi convertite în păşuni, a dat naştere actualei crize de subproducţie şi unei fermităţi excepţionale a preţurilor.

Reacţia produsă de aceste stări în cercul consumatorilor dedaţi cu preţuri mai accesibile şi celor nevoiaşi este o manifestaţiune normală şi nu trebue să ne surprindă având în vedere că, marele public nu caută justificarea acestor schimbări, ci se orientează numai după efecte, cari îi aduc un incontestabil prejudiciu material. De aici provine uşurinţa şi superficialitatea cu care se caută refugiu în alte ţări şi se atribue aceste schimbări exclusiv speculei, care ar căuta să exploateze pe cei lipsiţi.

Cu toate că, în prezent, lemnul de foc se bucură de o conjunctură excepţională, totuşi credem, că actualele preţuri nu vor mai ceda, ci se vor menţinea ferme fără a mai reveni la valorile reduse de altă dată, cari au persistat atâta timp numai

graţie faptului, că preţul la tulpină al lemnului de foc a fost derizoriu şi capitalul-muncă extrem de slab retribuit.

Luând de bază împrejurările pieţii lemnului din judeţele Făgăraş, Braşov şi Treiscaune, ale căror preţuri stau sub nemijlocita influenţă a Capitalei şi ale căror masive de fag sunt situate în regiunea muntoasă, de unde nu poate fi scos lemnul decât cu scocuri sau canale de apă; apoi cu transporturi cu vehicole ţărăneşti pe distanţă de 15—20 km, găsim că actualele preţuri de Lei 5000—5400 franco vagon sunt destul de reale. Astfel stabilite, în cuprinsul lor şi-ar putea găsi expresie atât riscul şi beneficiul antreprenorului, cât şi o rentă mai acceptabilă a solului pădurii, care până acum era aproape ca inexistentă, fiindcă cei 10—15 Lei de ster ce s'au obţinut la vânzări nu pot fi consideraţi drept o valoare reală a unui lemn căruia i-a trebuit zeci şi poate sute de ani până ce a devenit exploatabil, ci mai mult o milostenie făcută în amintirea pădurii exploatate.

Analizând actualele preţuri, al căror material derivă încă de pe vremuri de valorizări patriarchale de 10—15 Lei de ster, găsim că renta solului, care este de fapt autorul întregei afaceri, nu participă decât cu cota derizorie de 6—8%, câtă vreme riscul şi beneficiul negustorului începe la preţul de vânzare cu cota parte de 25—30%, manopera cu 15—20%, căraşia cu 30%, administraţie, pază etc. 7%, fisc, casa cercuală 6—8%, diferite 5%.

Suprimarea aceasta anormală a preţului cuvenit pădurii, socotim că este o adâncă aberaţiune economică, care în împrejurări normale nu poate dăinui. Perspectivele unei reabilitări ale acestui important factor de producţie, care este solul pădurii, le întrevedem în spiritul vremurilor noi, pe cari le trăim, caracterizate printr'o cuvenită preţuire a valorilor morale şi spirituale ale naţiei, în reintegrarea competenţei şi priceperii în drepturile ei; precum şi în reformarea opiniei publice şi mai ales a celor în drept în ceea ce priveşte rolul şi importanţa pădurii în economia naţională a Statului.

Chiar criza actuală, ce s'a declarat în compartimentul lemnului de foc, este o dovadă a noilor îndrumări, a unui nou spirit de gospodărie a pădurilor, având ca idee călăuzitoare sistematizarea diferitelor folosinţe şi punerea lor de acord cu

posibilitatea de producție a capitalului sol, care în viitor nu se va mai putea mulțumi cu situația de cenușăreasă, la care a fost condamnat de o lipsă totală de organizare în materie de producție, ci își va reclama și el partea ce i se cuvine în raport cu aportul ce-l aduce la realizarea produselor puse în comerț. In cazul dat și desvoltat în cele ce preced, această participare nu poate rămânea sub 25% din prețul de realizare, fiind susceptibilă de majorări atunci când situația pădurii în raport cu piața de desfacere se ameliorează și transportul, fie pe drumuri de alunecare, fie pe drumuri carosabile va trebui să cedeze o parte din cotă în favorul rentei solului.

Legea circulației lemnelor a contribuit și ea și va mai contribui în iarna ce se anunță, la accentuarea crizei, considerând că aprovizionarea cu lemne de foc a celor mai multe orașe din provincie situate în regiuni păduroase, au făcut-o până acum în mare parte sătenii din jur, invadând în zile de târg piețele cu carele lor încărcate cu lemne de foc și întruchipând în persoana lor atât pe micul producător cât și pe micul negustor, care în structura economică a acestor orașe a îndeplinit un rol bine determinat. Este o fatalitate că acești factori, a căror lipsă se resimte pe piață, în afară de „micile" lor îndeletniciri, au mai întrunit în persoana lor și pe marele delicvent și risipitor de material în pădure, care se vede acum încoltit de rigorile legii și stânjenit și în executarea preocupărilor sale de aprovizionare.

Prin felul cum se vor pune în aplicare dispozițiile legii de circulație a lemnelor, delicvenții vor trebui fără îndoială să dispară din arenă; vor trebui însă căutate căi și mijloace, ca sătenilor bine intenționați și de bună credință, cari posed lemne din parchete autorizate spre exploatare și au o singură vină, că au solicitat acest material pentru acoperirea nevoilor proprii, să nu le fie închis accesul în orașe; cel puțin acum în primul an de aplicare a legii, când atât piața cât și micii producători au fost surprinși nepregătiți și dezorientați de nouile legiuiri.

Tot astfel ar trebui menajate și micile depozite din gări, cari au fost înființate în baza unei alimentări cu lemne din partea locuitorilor din împrejurimi având în vede, că și ele

astupă un gol în mecanismul de aprovizionare al populaţiei şi autorităţilor cu combustibilul necesar.

In epoca de transiţie a acestor prefaceri se vor ivi cu siguranţă mici negustori şi exploatatori, cari vor umplea aceste goluri şi vor fi buni bucuroşi, că se pot angaja la îndeplinirea unor funcţiuni economice de atâta importanţă în viaţa provincială. Abia după această transferare de atribuţiuni ar fi potrivit să intre în deplină vigoare legea circulaţiei, atât în ceea ce priveşte litera, cât şi spiritul ei.

La scumpirea lemnului în general contribue în mare măsură şi autorităţile de Stat consumatoare de combustibil cu condiţiile lor de furnizare extrem de oneroase pentru vânzător, atât în fond cât şi relativ la formă şi aplicare. Statul într'adevăr este foarte exigent faţă de lemnul de foc, neadmiţând, în cadrul celor două clase de calitate fixate, decât un procent redus de lemn rotund de esenţă fag şi carpen, de 5—25% şi 5—15% de bucăţi atinse de putrigai; restul trebuind să fie numai blane absolut sănătoase şi intacte.

Numai cunoscând puţina durabilitate a fagului şi extrema lui vulnerabilitate faţă de agenţii atmosferici, ne putem da seama ce cantităţi de material de foc rămâne astfel nevalorizat, ajungând, pe preţuri de nimic, pe mâna depozitarilor din centrele mari, cari îl amestecă în diferite proporţii, vrăjindu-l să devină de calitate bună.

In acelaşi timp, la bursele din Viena şi Budapesta — importante centre în materie de uzanţe comerciale cu privire la lemn — existau încă înainte de războiul mondial, când altele erau aspectul şi resursele pădurilor, trei clase de lemn de foc de blane şi două clase de merteci. Metoda oferea tuturor celor interesaţi un punct de sprijin şi orientare, ferindu-i de speculanţi şi profitori.

La noi lemnul rotund nu are căutare decât de stejar, cer şi salcâm, faţă de care se manifestează chiar şi în comparaţie cu despicăturile de fag — mai ales în Capitală — o preferinţă nejustificată prin nici un criteriu technic. Mertecii din fag sau din esenţe moi, nici nu sunt cotaţi, cu toate că în ultimul timp lemnul de fag, drept şi sănătos, este tot mai mult căutat în

industrie, astfel încât nu mai rămâne pentru foc decât lemnul subţire sau cu defecte.

Normal ar fi, ca autorităţile să-şi modifice caetele de sarcini adaptându-le realităţilor schimbate şi posibilităţilor de producţie în materie de lemne de foc; altfel însemnează că se complac în situaţia de a cere lucruri excepţionale, cari trebue scump plătite.

In desfăşurarea formalităţilor de furnizare de lemne de foc către autorităţi, mai sunt încă atâtea momente sensibile şi delicate, încât cu greu se poate preciza cari dintre ele sunt mai extravagante. In tot cazul, greutatea, dacă nu imposibiliatea, de a încasa valoarea materialelor furnizate este una din cele mai serioase pedici din cauza căreia micii producători nu-şi pot oferi marfa lor autorităţilor lăsându-le pe mâna societăţilor cu capitaluri mari, cari îşi vor pune cu vârf şi îndesat în calcul aceste circumstanţe, fiindcă n'au de cine să fie concurate. Ca să ne putem face o idee cât de vagă despre enormitatea acestei aberaţiuni, este suficient să ne reamintim de unele fapte caracteristice petrecute nu demult în sferele de conducere ale C.A.P.S.-ului, cari la un moment dat s'au văzut constrânse a opri producţia de traverse de cale ferate şi a fasona şi din acest material lemne de foc, pentrucă dela C.F.R. nu era chip să se încaseze valoarea traverselor furnizate.

Actul acesta caracterizează îndeajuns oameni, obiceiuri şi moravuri şi stigmatizează cum se cuvine unele administraţii ale noastre.

Această anomalie nu poate fi egalată, decât de o altă absurditate practicată la recepţia materialului lemnos de foc, conform căreia furnizorul nu este pus la adăpost de şicane după recepţia făcută de organele oficiale de recepţie ale autorităţii, ci el mai poate fi hărţuit şi de titularul expediţiei. Acarul din halta Cunţa sau Răhău spre exemplu, care a cumpărat 10—12 steri lemne de foc îşi poate exercita şi el dreptul lui de veto şi poate refuza primirea mărfei „văzută şi plăcută" odată de cei în drept a face aceste constatări.

Nu ne putem mira, dacă aceste fapte bizare se cer să fie plătite contribuind şi ele într'o proporţie însemnată la scumpirea lemnului.

In concluzie, putem afirma, că cu toată situaţia precară a

pieței, nu se poate vorbi de o criză a lemnului de foc, în sensul că necesitățile nu ar putea fi acoperite de posibilitățile pădurilor, ci mai mult de o criză de producție cu caracter trecător, care va dispărea pe măsură ce raporturile între producător și consumator vor deveni de o mai mare urbanitate, pretențiunile exagerate vor fi puse de acord cu realitățile, exigențile prin nimic justificate vor pieri, iar prețurile vor dobândi o stabilitate, care le va permite să nu reacționeze decât la schimbări normale survenite în economia generală a țării; nu să fie — cum au fost până acum — o jucărie a capriciului și neprevăzutului.

LEMNUL DE FOC, PROBLEMĂ DE ECONOMIE NAȚIONALĂ

de Ing I. RĂTAN

Problema lemnului de foc ca articol de utilitate socială se prezintă dela an la an tot mai alarmantă, exigența consumatorilor evidențiindu-se pe două fronturi: prețul și calitatea.

Această problemă s'a desbătut în ziare mai ales, cu argumente obiective și subiective, în mod calm sau furios. Din toate aceste confuze ploi de acuzații se degaja doar o singură concluzie: prețul prea ridicat al lemnului de foc, care rănește viața economică a bietului cumpărător.

Dacă se analizează just problema, se constată mai întâiu că:

Oficialitățile noastre poartă vina de a nu fi informat lumea asupra prețului real al lemnului de foc, funcție de renta solului, cheltueli de administrație, pază, impozite, cheltueli de exploatare și transport etc., cari trebue să formeze obiectul unei reglementări oficiale pe regiuni (centre naturale de producție și de consum).

Astfel publicul cumpărător ar fi fost pus în fața unei situații, căreia pentru reglementarea ei, dându-i-se justificările cifrelor reale, ar fi înfruntat-o în perfectă cunoștință de cauză, scutindu-l de nedumeriri, alarmări și speranțe inutile.

*

Partea pozitivă a problemei lemnului de foc, azi impune dela început (și pentru țara noastră) că publicul trebue să se obicinuiască neapărat cu următoarele:

1. Lemnul de foc este un articol scump (ca tot lemnul);

2. Lemnul de foc este o marfă numai pentru foc;

3. Aprovizionarea cu lemn de foc este o problemă de viitor nu numai a administraţiilor silvice, dar a Statului întreg, în cadrul economiei noastre naţionale.

Şi acum să vedem pentru ce consumatorul lemnului de foc este obligat să-şi circumscrie exigenţele sale acestor imperative.

Că lemnul de foc este şi devine un articol scump e un fapt natural, gândindu-ne numai că pădurile şi ele ca elemente de cultură, trebue să producă o rentă oarecare proprietarului, căci numai astfel îşi legitimează existenţa lor şi deci numai aşa se poate vorbi azi de continuitatea şi păstrarea pădurilor, de al căror rol şi foloase nu-i cazul să mai vorbim aci.

Dacă cheltuelile de exploatare, fasonare, scoaterea lemnului la gări sau şosele naţionale; impozitele aferente şi cotele de amortizare pentru diferitele drumuri de pădure, canale etc., făcute în acest scop, sunt cca. 200 lei/m. st. preţ mediu pe toată ţara (în unele regiuni trece peste 250 lei/m. st.), la care cotă dacă evaluăm la 50 lei/m. st. renta şi cheltuelile de administraţie, rezultă că:

Lemnul de foc scos numai în gări sau la drumurile publice costă cca. 250 lei/m. st.

Transportul la centrele de consumaţie, se ridică uneori la încă 150 lei, chestiune, care-i în mare măsură funcţie de modalitatea de organizare a producţiei şi consumului lemnului de foc, problemă ce rămâne în sarcina Statului şi a instituţiilor respective, să o rezolve de comun acord.

Deci un vagon de lemne de foc netăiate trebue să fie plătit azi, în gările marilor centre de consumaţie, cu minimum 7000 lei; şi asta numai dacă se va duce o bună politică a transportului acestui articol.

Că lemnul de foc trebue să fie o marfă care serveşte numai în calitate de combustibil, este un al doilea şi mai grav imperativ al economiei noastre naţionale, adică să se fasoneze ca atare, numai lemnul impropriu celorlalte multe alte întrebuinţări, pe cari azi necesităţile sociale le reclamă cu cerere crescândă.

S'au făcut destule crime economice arzându-se lemnul de traverse, doage, de cherestea, de furnir şi placaje (stejar, tei,

plop, mesteacăn) etc. valorificându-se lemnul numai cu 20—30% din valoarea lui reală.

Azi cerinţele industriei şi tehnicei impune şi la noi cât mai multă atenţie, dacă nu toată atenţia, în acţiunea de sortarea lemnului de foc.

Aşa dar, economia, tehnica şi industria, impun ca lemn de foc (combustibil) numai materialul exclus dela alte întrebuinţări, adică cel nodoros, viciat de insecte şi ciuperci, subţire, strâmb, etc.

Deci consumatorul va trebui să renunţe (fără pierderi efective) la plăcerea de a avea ca lemn de foc, un material frumos. De azi începând, lemnul de foc trebuie să piardă în ochii cumpărătorului valoarea afectivă, rămânând numai valoarea lui pur comercială, şi ea bine stabilită, adică pe clase de calitate, funcţie de puterea calorică a lui.

Intr'adevăr, consumatorul vrea şi calitate şi asta are tot dreptul s'o ceară, dacă o plăteşte, dar plătindu-o s'o aibă efectiv. Deaceea este necesar ca Administraţiile noastre forestiere să-şi impună, pe lângă altele şi sortarea calitativă a lemnului de foc, (aşa cum face şi am văzut recent în Cehoslovacia, Polonia şi Suedia) în 5 clase şi anume:

Cl. I lodbe despicate — lemn sănătos,
Cl. II lodbe despicate şi merei 50% — lemn sănătos,
Cl. III merei — lemn sănătos,
Cl. IV lodbe şi merei cu părţi de putregaiu,
Cl. V lemn subţire de crăci (3—5 cm. diam.).

iar surcelele până la 3cm diametru se leagă în fascii, cari se vând ca atare, mai ales ca lemn de bucătărie şi de vară.

Toate esenţele se valorifică la fel, atât cele moi şi răşinoasele, cât şi cele tari.

Numai astfel vom ajunge să avem suficient lemn de foc pentru punga tuturor şi să nu devenim importatori de lemn de doage şi traverse, arzându-ne materialul propriu pentru aceasta.

Aprovizionarea cu lemn de foc este o problemă tot atât de mare pentru economia forestieră şi satisfacerea nevoilor sociale, ca şi aceia a producerii acestui material şi dacă ea nu-i atacată în cadrul problemelor noastre de economie naţională (necesitate socială) nu numai silvică, chestiunea lemnului de foc

nu se pote rezolvi nici curând, nici economicos, menţinând psihoza socială de azi.

Şi pe chestia aprovizionării centrelor populate s'au făcut mari sforţări ce-i drept, dar pe cât au fost de mari, pe atât au fost de provizorii şi lipsite de coordonare. Aceasta poate din cauza grabei cu care ne obligăm în general să ne ducem viaţa, poate şi dintr'o nepăsare faţă de alţii şi de ziua de mâine.

S'au dat asalturi disperate la problema transporturilor pe C. F. R. (natural una din marile şi permanentele cauze ce scumpesc şi întârzie aprovizionarea cu lemne a marilor centre populate, şi mai cu seamă a capitalei noastre).

Tot aşa şi cu numărul şi mărimea depozitelor: improvizaţii, iar la controlul preţurilor, vorbe, referate, cereri, procese-verbale.

In locul acestora — toate măsuri provizorii — trebue să li se opună măsuri de permanenţă, de echitate, de producţie şi supraveghere, la aprovizionarea cu lemn de foc.

Aceasta impune însă existenţa anticipată a unui program de exploatări organizate, eşalonat în timp şi pe tot cuprinsul ţării nu numai la instituţiile de Stat, dar pentru toate pădurile ţării, program ale cărei baze să fie reale şi realizabile, sprijinit pe:

a) O lege generală stabilind modalitatea valorificării surplusului lemnului de foc din pădurile ţării (indiferent de proprietar), creindu-se centre de producţie, având ca bază organizarea repartizării lemnului foc;

b) Un oficiu central al lemnului de foc, care să urmărească planurile de exploatare şi repartizarea acestui articol, în cadrul programului de lucru;

c) Măsuri generale de fasonarea lemnului de foc, în sensul împiedicării risipei ce se face în cursul exploatărilor;

d) Un acord de durată între Ministerul Agriculturii şi cel al transporturilor — pe 4 ani de exploatare — cu C. F. R. şi N. F. R. privind transportul lemnelor de foc, pe baze cunoscute (cantităţi, centre de depozitare, termen de livrare etc.), la un preţ care rentează şi pentru C. F. R. şi pentru producător.

Se pune întrebarea cu aspect de îngrijorare, dacă faţă cu creşterea populaţiei, vom avea în viitor suficient lemn de foc, pentru a putea acoperi nevoile întregii ţări. In ceea ce mă pri-

veşte afirm cu multă certitudine că da, însă numai în condiţiunile următoare:

1) Exploatările pădurilor ţării să fie puse sub controlul general al Statului, şi să se facă raţional, adică fără nici o risipă de material, atât la exploatare, cât şi la transport;

2) Organizarea repartizării lemnului de foc să-şi găsească aplicarea ei firească, valorificându-se întâiu lemnul pe zone regionale, raioanele mai productive să cedeze celor din vecinătate şi numai prisosul să-l pună la dispoziţia celor mai apropiate centre mari de consumaţie;

3) Raţionalizarea întrebuinţării lemnului ca element de combustiune, care s'ar baza pe:

a) Intrebuinţarea lemnului tare, pentru sezonul iernei;

b) Valorificarea deşeurilor şi rumeguşului dela atâtea fabrici de cherestea, care-l aruncă în râuri, sau îl lasă putreziciunii (atât de bun brichetat pentru calorifere, etc.);

c) Valorificarea ca lemn de foc a materialului mărunt, aschii, vreascuri, coji, etc. pentru gospodăriile rurale din timpul verii, locomobile de ateliere, etc.;

d) Modificarea sistemului de încălzire în gospodăriile ţărăneşti, unde se consumă iraţional combustibilul, în sobe a căror arhaică formă exclude orice limită cantitativă a lemnului ca mijloc de încălzire;

e) Sistematizarea cuptoarelor de var, cărămidă, etc., a căror consum reclamă, calitativ numai lemn bun, fără să poată întrebuinţa lemn inferior şi mărunt;

Reglementarea exportului de lemn de foc, funcţie de prisosul real.

In aceste circumstanţe, pădurile de azi ale ţării noastre vor putea asigura cu perpetuitatea lor, nevoile populaţiei în lemn de foc.

Problema deci nu-i simplă; ea reclamă concursul ţării întregi, nu numai al Administraţiilor silvice, ci şi al diriguitorilor economiei noastre naţionale, cât şi pe cel al educatorilor sociali pe terenul practic: învăţător, echipe regale etc.

Ce pot face C.A.P.S.-ul, Cooperativele forestiere? Iată întrebări al căror răspuns este în mare parte dat în cele de mai sus şi asupra cărora se mai poate încă stărui puţin.

Rolul C.A.P.S.-ului este şi trebue să fie precumpănitor,

reprezentând cel mai mare proprietar forestier, cu cele mai mari resurse materiale şi tehnice şi deci putând lua directiva organizării în mare, a tuturor problemelor noastre de economie forestieră, în cadrul unei politici de reală necesitate şi viitor naţional.

— Pivotul unei activităţi de durată, de mare capacitate şi de raţională valorificare forestieră, îl formează problema investiţiilor adică acţiunea constructivă prin care se permite exploatarea pădurilor pe bază de continuitate. Aici precumpăneşte instalaţiile de transport (drumuri, şosele, căi ferate forestiere, canale, etc.) cu caracter de durată, de care am ştiut mai mult să improvizăm decât să definitivăm. Azi vremea ne prezintă la semnat toate poliţele scadente ale unei concepţii neintegrată în ritmul progresului, care impune totdeauna piloni de beton armat pe linia orientărilor, nu ţăruşi de mesteacăn.

— Raţionalizarea tehnicei exploatărilor este un lucru uşor, deşi şi ea cere stăruinţă şi convingere în acţiune. Dar pe lângă aceste măsuri de ordin tehnic se cere azi cele de administraţie şi economie, cele de gospodărie reală, raţionalizând repartiţia şi consumul lemnului de foc.

Astfel s'ar putea ajunge chiar la un standard al preţurilor pe regiuni, din toate pădurile ţării, determinând politica de valorificare bună a lemnului, în mod uniform pentru proprietarii particulari, composesorate, obştii, etc.

Problema lemnului de foc nu cere numai solicitudinea C.A.P.S.-ului, dar şi pe cea a Regimului silvic, Cooperaţiei, etc. şi a Statului întreg, ea fiind de ordin prea cuprinzător, pentru nevoile ţării întregi.

TOT DESPRE LEMNUL DE FOC

de Ing. HORIA MANOLE

Intr'un număr trecut al revistei, arătam analiza de preţuri în producţia acestui material [1]). In alte împrejurări arătam, caşi mulţi alţii, că lemnul pus pe foc, spre încălzire, este un lux, iar luxul... se plăteşte.

1) Horia Manole: Analiza preţurilor. Rev. Păd. Nr. 9/1938.

Se discută din ce în ce mai inzistent, posibilitatea substituirii lemnului de foc, prin succedanee (gaz de sonde, cărbuni, gaz metan). A început — în fine ! — să se recunoască, de către cei mai mulți, că lemnul este pe sfârșite.

Cât timp o să mai dispunem de păduri, pentru lemne de foc, ar fi foarte greu de precizat. Cert este, că lemnele vor fi din ce în ce mai scumpe. Consumul este mai mare decât producția, după cum socotiam în paginile revistei mai de mult (că este normal să fie astfel), având aproape un sfert de milion de suflete excedent anual. Implicit, va veni un moment când lemnul nu va mai putea îndeplini funcția, care i se cere la sobă!

Ce se va întâmpla, atunci, dacă nu se iau măsuri din timp, pentru a evita întâmplări, pe care nimeni n'ar trebui să le dorească ?

Câteva date nu trebue scăpate din vedere, atunci când se atacă această problemă, de o copleșitoare importanță, pentru economia națională, precum și pentru ordinea publică.

Sunt două categorii de consumatori ai lemnului de foc: orășenii și ruralii.

In prima categorie se pot cuprinde: 1) locuitorii marilor orașe și 2) târgoveții.

Pe categorii de locuitori, va urma să se împartă în viitor și combustibilele. In marile orașe, în scurt timp, va trebui introdus gazul de sondă, sau metan, pentru a fi folosit în sobele cunoscute (teracotă).

In orășele și târguri, unde conductele de gaze nu vor putea ajunge, se va arde cărbunele în sobe de fier, sau brichetele de cărbune, în sobe de teracotă și de fier.

La țară (în locul plantațiilor de hibrizi, dacă s'ar fi plantat salcâm, se rezolva dela sine o mare problemă) tot cărbunele va fi întrebuințat, în locul lemnului, în regiunile nestrăbătute de conductele de gaze.

Gazul metan a străbătut în câteva orașe și târguri din Ardeal. Este acum vorba de extinderea lui până la București. Dar... vecinic aceeași piedică: „lipsa de fonduri", a fost opusă ideii enunțate.

De curând, s'a făcut socoteala, că ar trebui cam două miliarde lei, pentru instalarea de conducte, până în Capitală, pentru a debita gazul metan.

Iată dar, nodul problemii: fondurile.

Socot însă, că acest „nod" are şi el un „nod": iniţiativa. Este imposibil a nu se găsi sumele trebuitoare, căci fiinţează institute de credit industrial; există sisteme de împrumuturi cu obligaţiuni; mai sunt posibilităţi de sporiri de capital; se găsesc institute bancare cu enorme sume disponibile, care stau neîntrebuinţate; în fine toată gama de finanţări. Şi, toate acestea se pot face cu banul românesc şi munca naţională.

Nici nu ne putem imagina câte opere, cu adevărat măreţe, s'ar putea realiza, în timp scurt, pentru producţia naţională, dacă iniţiativa ar fi pusă la treabă.

Das Brennholz.

Le bois de chauffage.

La consommation du bois de chauffage est généralisée dans le pays.

Le prix de ce matériel augmente continuellement.

Les consommateurs demendent sa réduction, tandis que les producteurs en résistent.

Quelles sont les causes de cet état de choses et quelles sont les perspectives ?

Nos collaborateurs les discutent.

Les réponses reçu sont assez différentes.

La production du bois dépasse encore la consommation, affirment Mrs Paladian, Moldoveanu et Rătan. Il s'agit seulement d'une crise de répartition, qui provient du fait que les forêts ne sont pas uniformement distribuées sur le territoire du pays et qu'elles sont éloignées des centres peuplés. Il faut donc: organiser la circulation du bois, ayant à la base un plan d'ensemble; créer de nouvelles voies d'accès pour les forêts non accessibles; établir des tarifs spéciaux sur les chemins de fer et sur le Danube, etc.

Au contraire, Mr. H. Manole est d'avis que la consommation devient toujours plus grande, qu'elle dépasse la production et qu'on doit épargner le bois. Aussi il faut introduire tous les sortes de combustibles dans le chauffage ménager et approvisioner les diverses catégories de localités avec des matériaux différents. Ainsi les grandes villes doivent utiliser les gaz-méthane et de sonde; les petites villes, le charbon; les villages, le charbon et le bois.

Mr. Ionescu éstime qu'on doit défendre la position du bois vis-à-vis des autres combustibles, car pour beaucoup d'années, les forêts roumaines auront une assez élevée production de bois de hêtre de qualité inférieure.

Enfin, Mr. Demetrescu, comme d'ailleurs tous les autres, croit que la hausse des prix du bois doit être considerée plus ou moins normale et permanente, car elle émane de la situation réelle de la production forestière et de la consommation.

C R O N I C A

SILVICULTURA IN INVĂȚĂMÂNTUL NORMAL

Se cunoaște de toată lumea interesul pe care-l pune Societatea noastră pentru propagarea ideii forestiere în masele largi ale poporului românesc.

In acest scop, socotind că este mult mai bine ca generațiile viitoare să ia contactul cu pădurea încă din fragedă vârstă, Societatea a intervenit pe lângă Ministerul Educației Naționale să introducă în programele analitice ale învățământului primar, supraprimar și normal, dispoziții privind predarea cunoștințelor de economie forestieră.

In darea sa de seamă pe anul 1936, Societatea noastră ne aducea la cunoștință că Ministerul Educației Naționale a trecut în noua programă analitică a învățământului supraprimar (Mon. Of. 109 din 13.V.1936), pentru clasa V-a, și câteva noțiuni privind pădurea. Societatea ne asigura însă că „vom fi satisfăcuți integral pentru propunerile referitoare la cursul normal".

Iată acum că ne găsim în plăcuta situație de a vedea realizată și acea promisiune. Aflăm aceasta din Monitorul Oficial Nr. 229 din 3 Octombrie a. c., unde s'a publicat programa analitică a școalelor normale de băieți și de fete.

Inainte de a arăta ce cuprinde această programă în materie de păduri, credem util să arătăm spiritul nou care stă la baza nouei așezări a învățământului nostru normal. In felul acesta vom înțelege și mai bine câștigul nostru în direcția urmărită.

Prin noua organizare, Ministerul caută să dea cu totul altă pregătire viitorilor învățători, așa ca ei să poată corespunde nevoilor de azi ale țării.

Inainte de războiu — ni se spune în introducerea la noua programă analitică — „nevoia cea mai însemnată a Statului nostru a fost de a părăsi formele de viață orientală, pe care le trăia pătura noastră conducătoare și a ne ridica la înțelegerea formelor de viață occidentală". Școala a trebuit să producă deci ingineri, avocați, doctori, negustori și mai ales funcționari.

Cu timpul însă s'a văzut că țara mai are și alte nevoi de împlinit, „unele din ele mai vitale". Dintre acestea „ridicarea economică și culturală a satelor s'au impus tot mai insistent". Mișcarea haretistă a avut de scop să umple aceste nevoi.

După războiu, noui probleme s'au ridicat. Din acestea, ridicarea culturală a satelor se face tot mai simțită. A o neglija ar fi însemnat „părăsirea în primitivism, înstrăinarea unei părți din populația țării de sufletul poporului întreg". Se cerea deci să se asigure „înțelegerea prin cultură, între toate categoriile sociale". Afară de aceasta, cum „în cursa de întrecere, angajată între toate popoarele lumii, va supraviețui acela care are conștiință mai unitară și mai trează, mai multă liniște și mai ordonată și spornică muncă între hotarele sale" și din acest punct de vedere lupta pentru luminarea cât mai mult a satelor se impunea și cerea a nu fi amânată. In felul acesta, școala poporului trebue să devină tot mai mult, „o problemă dintre cele mai de seamă pentru Stat". Pentru rezolvarea ei se cere însă a se depăși cadrul celor 4 clase primare și a căuta să se întindă „pe toată vârsta copilăriei, adolescenței și pubertății". In felul acesta și importanța învățătorilor trebue să crească, căci ei sunt aceia care trebue să facă față tuturor acestor nevoi. Deaceea este nevoie de o altă pregătire în școală. Viitorul învățător trebue să fie, pe lângă un bun învățător, un om de cultură.

Principiile de bază ale noului învățământ normal sunt grupate în două:

1) unele cu caracter general, valabile pentru orice școală secundară;

2) altele cu caracter special, adică acelea care disting școala normală de cea secundară.

Lăsăm la o parte pe cele din prima grupă, pentru a insista asupra celor care privesc școala normală și chiar pe noi. Principiile care stau la bază sunt:

a) pedagogia trebue să fie fundamentată nu numai psihologicește ci și sociologicește.

(„Educatorul practic — ne spune introducerea amintită — trebue să posede cunoștințe și o metodă cât mai practică, pentru a cunoaște atât sufletul, cât și societatea căreia își dedică munca sa. El trebue să cunoască mai ales celula specifică neamului nostru — satul — pentru ca pe ea să poată clădi, în primul rând, o cultură românească și un Stat românesc puternic").

b) învățătorul străjer și muncitor pentru cultura poporului.

(Un principiu, „în strânsă legătură cu concepția unei pedagogii sociale, cu specială privire spre problemele educației românești").

Aici două sunt problemele care se pun: problema tineretului și aceea a satului. „Formarea tineretului pentru idealurile mari ale neamului și țării noastre și ridicarea satelor, la un nivel superior de viață civilizată, fără a le înstrăina de preocupările lor firești". In acest scop, școala normală va trebui să formeze „nu numai suflete de străjeri, ci educatori în spirit străjeresc; nu numai iubitori de sat, ci tehnicieni ai muncii pentru ridicarea satului".

c) Pregătirea învățătorului — și aceasta este ceea ce ne interesează pe noi, în special, ca forestieri — pentru o școală îndrumată practic și regional.

Acesta este unul din principiile noui de bază ale învățământului normal.

In acest scop s'a dat o deosebită atenție practicei agricole, cooperației, lucrului manual și gospodăriei.

Dar noua școală nu va mai căuta ca până acum să facă din învățător un cultivator ci un îndrumător, pe liniile mari ale gospodăriei sătești, iubitor de ordine și de cultură rațională în țarină și la fermă.

„Invățătorul — continuă a preciza introducerea la noua programă analitică — trebue să fie deprins **„a vedea și problemele practice legate de realitatea ce-l înconjoară...** El trebue să vadă că o bună gospodărie, nu se poate înjgheba decât conformându-se cerințelor naturale și sociale ale locului. Viața practică, mai mult decât cea spirituală este legată de regiunea sau ținutul unde se desfășoară". Punerea în practică a acestui principiu duce la creiarea de școli cari să nu semene între ele, din moment ce regiunile în care se găsesc se deosebesc între ele. Vom avea deci de a face cu instituții „adaptate perfect mediului lor de viață".

A iniția pe învățător în rosturile pădurii este a-l putea pune în măsură să vadă mai bine acele probleme practice „legate de realitatea ce-l înconjoară" și a-l face să-și dea seama cum trebue să se desfășoare acea viață practică „legată de regiunea sau ținutul unde se desfășoară". Iată ce are să-i lămurească lui și cunoștințele despre pădure și economia forestieră ce are să i se dea în școala normală. De felul cum i se vor da însă depinde ceea ce vom realiza. Trebue să urmărim desvoltarea acestor idei, de care depinde în bună măsură realizările noastre pe tărâmul propagării ideii forestiere.

Educația „agricolă" a sătenilor, de care se specifică în programa analitică, după cât am arătat, ocupă un loc de frunte în preocupările de pregătire ale viitorului învățător.

Astfel, în învățământul supraprimar, se va căuta să se desvolte și interesul elevilor pentru mediul în care trăesc, îmbogățindu-le cunoștințele de cultură agricolă generală, „ca să poată înțelege mai târziu noțiunile științifice din domeniul agricol". Se vor da cât mai puține noțiuni teoretice și cât mai multe practice.

In grupa mare a științelor agricole, este cuprinsă, în programa analitică, și silvicultura.

Ea urmează să se predea în clasele VI-a și VIII-a. In clasa VI-a, cursul se va mărgini la noțiuni de „cultura pădurilor", iar în clasa VIII-a cele de „folosirea pădurilor".

Pentru „cultura pădurilor", programa analitică prevede (pagina 4656):

1) Pădurile țării. Repartizarea suprafeței pe categorii de proprietari și pe esențe. Zone de vegetație. Date statistice. Rezerva lemnoasă.

2) Importanța pădurilor în economia națională, în îmbunătățirea climei, regimul apelor, turism, apărare națională, sănătatea populației (asanarea regiunilor insalubre, etc.).

3) Monografia esenţelor indigene şi exotice mai importante ce se pot aclimatiza la noi şi care prezintă un interes pentru ţara noastră.

4) Păduri şi arbori izolaţi. Solul forestier. Arborete: viaţa arborilor în arboret; tipuri de arborete şi regenerarea lor; îngrijirea arboretelor.

5) Seminţe forestiere (recoltarea şi păstrarea lor): pepiniere (înfiinţarea şi îngrijirea lor).

6) Infiinţarea arboretelor pe cale artificială, plantaţiuni, răchitării; îngrijirea lor.

7) Terenuri degradate: punerea lor în valoare prin plantaţiuni. Lucrări de consolidare; corecţiunea râpelor şi torenţilor.

8) Protecţia pădurilor. Pericolele ce ameninţă pădurea: exploatările abuzive şi vicioase, păşunatul, delictele, incendiile, atacurile de insecte, boli criptogamice. Prevenirea şi combaterea lor.

La „folosirea pădurilor" se preconizează:

1) Proprietăţile şi calităţile lemnului. Imbunătăţirile şi întrebuinţările lemnului.

2) Noţiuni de dendrometrie.

3) Amenajarea pădurilor. Cantităţile ce se pot extrage anual dintr'o pădure (posibilitatea). Regulamentul de exploatare.

4) Exploatarea (sensul raţional al cuvântului): doborîrea, sortarea şi fasonarea. Unelte de muncă.

5) Transportul. Mijloace de transport la mică şi mare distanţă.

6) Munca şi viaţa muncitorilor în pădure.

7) Produse secundare nelemnoase ale pădurii: scoarţa, frunzele, florile, seminţele, plantele medicinale, etc. Răşina şi derivatele ei. Celuloza. Materii tanante. Vânatul şi pescuitul în apele de munte. Golurile munţilor.

8) Comerţul şi industria lemnului. Piaţa internă. Cooperaţia forestieră.

9) Contribuţia pădurii la civilizaţia gospodăriilor rurale.

10) Legislaţia silvică.

Precum vedem, programa analitică în materie de cunoştinţe silvice însumează o întreagă „enciclopedie". Numai că toate aceste noţiuni vor trebui date cât mai sumar, enunţate abia, dacă ţinem seama că nu este destinată decât o oră pe săptămână şi că în afară de silvicultură: în clasa a VI-a trebue să se mai predea — în aceeaşi oră pe săptămână, — pomicultura, legumicultura, floricultura, viticultura, iar în clasa VIII-a şi economia rurală, construcţii rurale, legislaţia agrară.

Va trebui ca noi să căutăm să punem la îndemâna învăţătorilor manuale cât mai bune, pentru consultarea lor, în cursul activităţii lor la sate.

Programa analitică specifică şi în cazul silviculturei că trebue să se respecte principiul regiunilor, dându-se importanţă acelei discipline care primează în regiunea respectivă.

Demnă de relevat este observaţiunea care este înserată la sfârşitul programei de silvicultură pentru clasa VIII-a. Iată ce spune:

„Fără să socotim ca argument în plus la necesitatea completării programei analitice, dar credem că nu este inutil să arătăm contribuţia cu care a fost şi vor fi încă solicitate pădurile pentru construcţia, înzestrarea cu mobilier şi aprovizionarea cu material de foc a localurilor de şcoală.

Numai în ultimii ani dela războiu s'au dat gratuit din pădurile Statului materiale în valoare de circa 700 milioane lei".

CONFERINŢE

In ziua de 3 Noembrie a. c., d-l Ing. Insp. G-ral silvic M. Petcuţ dela I.C.E.F., a ţinut la Societatea Română de Ştiinţe, Secţiunea de Ştiinţe Agricole, o comunicare tratând despre „Vitalitatea rădăcinilor de stejar"

Se arată în prealabil că înmulţirea plantelor lemnoase se face pe două căi: prin sămânţă sau pe cale secsuată şi pe cale vegetativă sau asecsuată.

Inmulţirea pe cale vegetativă se realizează prin: lăstari, butaşi, marcote şi drajoni.

Prin drajoni se înţelege de obiceiu lăstarii cari dau din rădăcinile secundare care merg mai mult sau mai puţin paralel cu suprafaţa pământului. Dintre speciile ce au această facultate fac parte: plopul, salcâmul şi ulmul.

Alte specii dau şi ele lăstari din rădăcini, însă acestea nu pornesc din rădăcinile secundare ci din pivotul principal. In această categorie, literatura forestieră cuprinde: mesteacănul, castanul bun şi alunul.

Stejarul pedunculat şi cerul posedă şi ei facultatea de a emite lăstari din rădăcină. La pedunculat se întâlnesc cazuri şi de lăstari daţi din rădăcinile secundare şi mai ales din pivot. La cer se întâlnesc numai cazuri de lăstari din pivot.

Pentru ca aceste specii să poată emite astfel de lăstari, se cer îndeplinite anumite condiţiuni:

La stejarul pedunculat, drajoni din rădăcinile secundare se întâlnesc numai atunci când aceste rădăcini sunt retezate în apropiere de pivot. In acest caz, lăstarii dau din locul unde s'a operat tăetura şi numai dacă aceasta rămâne descoperită sau este acoperită cu un strat foarte subţire de pământ. Cazul a fost observat într'o defrişare din pădurea Comana şi s'a obţinut şi pe cale experimentală.

Lăstari din rădăcini, la cer şi la pedunculat, se obţin atât în exploatările obişnuite (retezarea tulpinii deasupra coletului), cât şi atunci când arborele a fost lipsit complet de aparatul său aerian (tulpina tăiată sub colet).

In cazul exploatărilor obişnuite, stejarul pedunculat şi cerul dau lăstari din rădăcină obişnuit la distanţă de 10—15 cm depărtare de cioată şi în foarte rare cazuri la distanţe mai mari, ajungând până la 70 cm.

Această potenţă a celor două specii de stejar se întâlneşte numai

în condiţiuni staţionale neprielnice. Spre pildă: în stepa cu păduri şi formaţiunile torenţiale de pe terasele râurilor. Deci, în soluri uscate, înţelenite, întărite prin păşunat şi foarte compacte.

Lăstari ieşiţi din plante lipsite complet de aparatul lor aerian, se întâlnesc în plantaţiuni sau în însămânţări naturale, atunci când acestea au fost extirpate prin păşunat abuziv. Pentru obţinerea lor se cere ca solul să fie mobilizat de noi, sau ameliorat printr'o schimbare intervenită în viaţa acestor plantaţiuni sau însămânţări.

Aceeaşi lăstari pot lua naştere în urma unor răriturí sau curăţiuni sau însămânţări naturale de stejar.

Pentru ilustrarea ultimilor două cazuri, conferenţiarul a produs o serie de fotografii, care reprezintă lăstari din rădăcini apăruţi după mobilizarea solului în nişte poeni complet înţelenite şi fără nicio urmă de arbori pe ele, dar în care, cu mulţi ani în urmă, se făcuse plantaţiuni dau însămânţări naturale de stejar.

Deasemenea conferenţiarul a produs fotografii cu lăstari crescuţi pe rădăcini fără ca arborii să fi avut cioată. Acestea au fost luate din cuprinsul unor arborete parcurse cu operaţiuni culturale (răriturí şi curăţiri).

In încheere, s'a subliniat importanţa acestor din urmă feluri de lăstari, socotiţi ca un mijloc foarte util de a reînvia arboretele tinere de stejar degradate prin păşunat.

At. Har.

OPERA SILVICĂ A PREMILITARILOR ŞI STRĂJERILOR

In Capitală s'a inaugurat de curând noul an de pregătire premilitară.

Cu acest prilej postul de radio a difuzat Duminecă 13 Noembrie, în cadrul „orei premilitare" apelul-îndemn al d-lui Lt. col. Aurel Gheorghiu, prin care se stimulează din nou propaganda silvică şi pomicolă, pe care le vor sluji cu devoţiune tinerii premilitari.

D. col. Gheorghiu a evocat patetic nobila misiune a străjerilor şi premilitarilor, cari vin în campaniile de toamnă şi primăvară — ca nişte adevăraţi samariteni milostivi — să lege rănile coastelor şi ponoarelor desgolite, să refacă pădurile despoiate de podoaba lor.

Sădind falnici stejari, nuci şi pomi fructiferi, după caz, nevoie şi regiune, premilitarii înalţă cel mai frumos şi durabil monument viu al naturii, menit să dăinuiască peste veacuri, pe linia frontului rezistenţei dela Oituz până la Dunăre, scriind peste viitorime povestea epopeei neamului românesc.

— „Străjeri, premilitari, voi flăcăi din judeţele: Bacău, Putna, Tecuci, R. Sărat, Covurlui, Brăila şi Ismail, începeţi să plantaţi stejari urmând hatul tranşeelor, de pe care, cu netezirea lor prin ogoare, se şterge orice amintire a luptelor pentru Intregirea Neamului.

„Toamna se vădeşte lungă. E timpul plantaţiilor. In voi flăcăi români, feciori ai brazdei, gâlgâie puteri deosebite. In păduri pomi-

şorii râvnesc către lumină, în timp ce deacurmezişul Moldovei, linia tranşeelor din 1917 stă biruită de vremuri. O nouă chemare sfântă. Păşiţi vrednici la faptă şi ţara întreagă vă trimite binecuvântarea ei".

Am redat textual acest fragment din inspirata cuvântare a d-lui comandant Gheorghiu.

Recent, d. ministru Şişeşti a avut o convorbire cu d. general Scheleti, comandantul premilitarilor, schiţând desigur şi viitorul plan de acţiune ce rezultă din colaborarea „străjei ţării" şi a premilitarilor cu organele silvice dela: Ameliorări, Caps şi Regimul silvic, consultate de d. ministru şi care activează intens de câţiva ani în această direcţie. In unele judeţe, graţie mai ales prefecţilor militari şi comandanţilor, cu străjerii şi premilitarii s'au făcut adevărate minuni. Satele şi-au schimbat faţa lor!

O operă educativă, patriotică, dar şi de foloase practice apreciabile.

Râvna depusă la inspectoratul de regim Focşani, pentru crearea acelor „monumente vii", sau a „pădurilor sacre", aşa cum le-a numit iniţiatorul lor d. Pamfil Şeicaru, se cade a fi relevată.

Se cere pretutindeni un animator. Ar fi preferabil ca el să rămână anonim, ori să dispară atunci când devine de prisos, când opera e aproape înfăptuită, iar ideea a prins teren.

Ceva din fiinţa ta, un strop de suflet şi bunăcredinţă, e necesar să fie puse între ziduri, ca ele să dureze, înfruntând vremea, biruind invidii, patimi şi micimi omeneşti.

Manevrele recente, prin Sudul Basarabiei, Covurlui şi Nordul Dobrogei, au pus pe tapet grava problemă pentru apărarea naţională a pustiului din acest ţinut de antestepă, al Bugeagului. Mai anii trecuţi, scrisese tot Pamfil Şeicaru în „Curentul", acel articol plin de sumbre prevestiri şi avertismente: „Inaintează stepa rusească, pustiul şi comunismul". Cerea şi d-sa mobilizarea tuturor forţelor active: silvicultori, agronomi, tineret şi armată, pentru a ridica stăvilare verzi, barajul plantaţiilor, împotriva pustiului ce vrea să ne înghită pe noi şi... civilizaţia apusului. Chiar şi Sahara a fost înfrântă şi cucerită de om şi tehnică. Cum n'am izbuti atunci noi, în condiţiuni de lucru mai puţin vitrege?!

La noi problema se pune implacabil pentru economia şi apărarea naţională, iar trecutul ne cere atâta fărâmă de suflet şi pietate, ca să-l reînviem prin cultul amintirii, întreţinut de aceste troiţe — monumente verzi.

Premilitari şi străjeri, noi silvicultorii şi pădurea, aşteptăm cu braţe larg deschise ofranda tinereţii voastre generoase.

Cezar Gr. Cristea

DECERNAREA PREMIULUI „GH. CRĂCIUNESCU"

In Martie 1929, decedatul Inginer Inspector silvic Gh. Crăciunescu a donat Soc. Progresul Silvic suma de 3948 lei cât reprezenta partea subscrisă de D-sa la „Cercul Inginerilor", cu dobânzile aferente, în vederea constituirii unui premiu, ce urma a fi atribuit celei mai bune lucrări, prezentată în manuscris, privind: „Punerea în valoare a terenurilor fugitive şi surpătoare de pe proprietăţile de moşneni şi răzeşi devenite improductive de pe urma despăduririlor sau abuzului de păşunat".

Suma de mai sus a fost apoi mărită până la 10000 lei, de către Soc. Progresul Silvic.

In şedinţa sa dela 14 Mai 1935, Societatea a aprobat în acest scop, un regulament cuprinzând normele de care urma să se ţie seamă la întocmirea lucrării. La întocmirea regulamentului s'a ţinut în bună măsură seamă şi de indicaţiunile generale date de donator. Amintitul regulament a fost publicat în Nr. 9—10/935 al Revistei Pădurilor (pag. 711—712).

Termenul pentru predarea manuscriselor, după ce fusese fixat iniţial la 1.II.1936, a fost prelungit cu un an, până la 1.II.1937.

Până la data fixată, nu s'a prezentat decât o singură lucrare, de 136 pagini, intitulată: „Refacerea dealului Tojanul" proprietatea moşnenilor vrânceni din Comuna Spulber (jud. Putna), purtând, în loc de semnătură, aşa cum se cerea, următorul motto: „Prezenţa pădurii pe un teren oarecare împiedică formarea torenţilor".

Comisiunea instituită de Societate pentru cercetarea acestei lucrări, constatând că ea a fost întocmită în spiritul regulamentului şi că ea merită să fie premiată, a referit în acest sens Consiliului de Administraţie al Societăţii, care în unanimitate, în şedinţa sa dela 19 Septembrie a c., a hotărît decernarea premiului. Procedându-se apoi la desigilarea plicului care conţinea numele autorului, s'a aflat că lucrarea prezentată aparţine d-lui Ing. At. Haralamb.

Este cunoscută de noi toţi pregătirea colegului nostru Haralamb în domeniul terenurilor degradate, deaceea socotim drept un aport însemnat adus de D-sa, prin lucrarea de faţă, pe care am dori-o tipărită, pentru ca astfel să poată lua cunoştinţă cât mai mulţi de cuprinsul ei.

C. Gr. Cr.

MERCURIALE

ÎMBUNĂTĂȚIREA PIEȚII INTERNAȚIONALE A LEMNULUI

In prima jumătate a lunii Septembrie, piața internațională a lemnului a devenit mai fermă datorită transacțiilor mari ce au fost încheiate între exportatorii și cumpărătorii din vestul Europei.

Evenimentele politice au întrerupt însă la sfârșitul aceleași luni multe negociațiuni în curs de perfectare.

Situația politică fiind clarificată și pericolul unui război general fiind înlăturat cel puțin până în primăvara anului 1939, s'a produs o adevărată repriză a activității în cumpărăturile importatorilor, ale căror stocuri sunt atât de reduse.

Tendința de urcare se observă mai ales la lemnăria de rășinoase albe, din cauza stocurilor în această marfă, cari au devenit cu totul neînsemnate.

La începutul lunei Noembrie însă, ne informează Monatsberichte des C. I. B. din 10 Noembrie a. c., datorită înfrânării totale a crizei politice, însufleţirea pieții internaționale a lemnului s'a accentuat tot mai mult, volumul încheierilor mărindu-se dintr'odată.

Ne găsim în perioada când cererile pieţelor importatoare sunt destul de importante, în timp ce stocurile de lemnărie ale exportatorilor sunt reduse.

Factorii esențiali ce au determinat fermitatea pieții internaționale a lemnului sunt datoriți următoarelor împrejurări:

1. Este stabilită convingerea generală că prețurile pentru campania următoare vor fi cel puțin la nivelul de astăzi, cu probabilitatea destul de mare că ar putea fi chiar mai mari la începutul campaniei viitoare;

2. In urma înghețării timpurie a unui număr de porturi rusești, organizația de export a U. R. S. S.-ului s'a găsit cu un număr important de contracte pe care nici n'a început să le execute. Din această cauză, importatorii au fost siliți, să-și acopere deficitele prin cumpărături prompte în alte țări furnizoare de lemnărie;

3. Anglia, față de mărirea stabilității în Franța, Belgia și Olanda, se găsește cu stocuri foarte mici de lemnărie, datorită reducerii treptate a importului în primele zece luni din 1938.

In majoritatea țărilor importatoare și exportatoare, stocurile de

lemnărie nu sunt mai mari faţă de stocurile dela sfârşitul anului 1935, adică sunt destul de reduse faţă de stocurile normale.

4. La licitaţiile din Finlanda şi Suedia s'au cumpărat cantităţi neînsemnate de lemn rotund, astfel încât se poate prevedea cu toată siguranţa că producţia şi oferta pentru export a acestor ţări va fi în mod necondiţionat mai redusă decât în anii normali.

Datorită cauzelor de mai sus, afacerile de lemnărie din această toamnă sunt bune şi vor fi mai bune la sfârşitul sezonului.

Preţurile sunt ferme şi au încercat o majorare de cel puţin 10 sh./Std. (cca. 2—3 sh./m³) faţă de nivelul cel mai scăzut din luna August a. c.

Exportul european de lemnărie în primele nouă luni

După publicaţiile C. I. B.-ului, exportul total de lemnărie al celor 12 ţări marchează o reducere de cca. 30%, fiind de 19.180.000 m³. faţă de 27.370.000 m³. în anul trecut.

Dăm cantităţile totale de lemnărie exportate de cele 12 ţări în primele zece luni din 1936, 1937, 1938, exprimate în m³.

	1938	1937	1936
Norvegia	175.620	224.946	214.229
Suedia	2.594.766	3.295.603	3.055.869
Finlanda	4.869.471	6.502.617	6.585.414
Estonia	143.396	271.295	285.065
Letonia	895.904	1.832.284	927.184
Lituania	239.724	284.495	245.465
U. R. S. S.	3.423.705	6.351.464	8.734.626
Polonia	2.143.510	1.995.006	2.317.679
Cehoslovacia	1.531.221	1.522.653	1.853.780
Austria	925.295	2.353.222	1.724.766
Jugoslavia	1.023.136	1.284.657	607.563
România	1.214.226	1.451.909	1.257.519
Total	19.179.974	27.370.151	27.809.159

Exportul ţărilor nordice a scăzut cu 24% dela 10.023.000 m³. în anul trecut la 7.640.000 m³.

Ţările baltice au încercat o reducere de 53,6% faţă de exportul efectuat în anul precedent.

U. R. S. S. a exportat numai 3.424.000 m³. faţă de 6.351.000 m³. în anul precedent, adică cu 46% mai puţin, reducere mare fiind la lemnul pentru hârtie (483.000 m³. faţă de 1.316.000 m³. exportaţi în anul precedent).

Reducerea exportului european de lemnărie, fiind cu totul anormală, se aşteaptă o reacţiune din partea pieţelor importatoare, cea ce va produce mărirea preţurilor.

Reducerea exportului de răşinoase

Acţiunea ETEC-ului.

Ţările exportatoare de lemnărie din Europa, duc de trei ani o politică dirijată, în scopul de a realiza oferta de lemnărie în raport cu consumul probabil al fiecărei ţări importatoare şi a evita căderea bruscă a preţurilor.

Faţă de depresiunea economică generală, ce s'a accentuat şi mai mult în prima jumătate a anului 1938, ETEC-ul (European Timber Exporters Convention) organul internaţional care stabileşte cantităţile de cherestea de răşinoase ce pot exporta anual ţările membre (Suedia, Finlanda, U. R. S. S., Letonia, Polonia, Cehoslovacia, Jugoslavia şi România), a redus aceste cote sub cantităţile exportate în anii precedenţi.

In scopul de a evidenţia reducerea exportului european de răşinoase, dăm mai jos cantităţile de cherestea de răşinoase exportate în anii 1934—1937 precum şi cantităţile maxime ce pot fi exportate în cursul acestui an:

Ţara exportatoare	1934	1935	1936	1937	1938
	mii standarzi cubici				
Suedia	874	714	816	810	690
Finlanda	1.046	985	1.036	962	845
U. R. S. S.	1.019	1.088	1.003	908	842
Polonia	331	266	313	342	259
Cehoslovacia	98	68	63	105	76
Austria	247	266	220	309	—
Jugoslavia	171	156	90	190	135
România	270	268	261	258	214
Norvegia	29	23	27	25	20
Estonia	72	42	34	53	45
Letonia	149	114	117	127	103
Lituania	28	43	39	38	30
Total . . .	4.336	4.035	4.051	4.100	3.259

Cifrele de mai sus echivalează cu o reducere de 841 Stds., adică 20% din contigentul normal care se ridică la 4.100.000 Stds.

Cantitatea de 3.259.000 Stds. ce se exportă în acest an trebue considerată ca fiind extraordinar de redusă, căci nu atinge nici cifrele ex-

porturilor efectuate de țările de mai sus în anul 1932, când criza a atins maximum de intensitate.

Această cantitate este la limita inferioară a nevoilor actuale, și reducerea cantităților exportabile a provocat o stabilizare a pieții.

Exportles (organizația de export a lemnului rusesc) a redus exportul în Anglia cu 20% și a urcat prețurile cu 5 sh./Stds. în luna Septembrie și cu 10 sh/Stds. în luna Noembrie a. c.

Limitarea exportului de lemnărie la nevoile piețelor importatoare evită căderea prețurilor, asigurându-se rentabilitatea întreprinderilor forestiere.

Repriza economică, anunțată după înlăturarea totală a crizei politice găsește țările exportatoare cu cantități reduse de lemnărie și se va produce urcarea și mai departe a prețurilor după cum am prevăzut în cronica lemnului din Aprilie (R. P. pag. 429).

Reducerea exploatărilor forestiere din România.
Legea pentru controlul circulației materialului lemnos.

Exploatările forestiere din România, făcute pe o scară mare de societățile internaționale cât și de proprietarii particulari, convertiți la distrugerea bunului lor păstrat cu sfințenie de strămoși, au dus la impuținarea pădurilor din România.

Legile silvice și întreaga acțiune a corpului silvic pentru a se pune stavilă exploatărilor abuzive practicate în pădurile țării, au fost răsturnate de puterea politicienilor din slujba capitaliștilor străini, ce au nesocotit tot ce este românesc în această țară și au deposedat generațiile viitoare de niște bunuri ce nu ne aparțineau.

Industria forestieră din România, după cum am arătat și repetat în nenumărate cronici, a urmat conjunctura pieții externe, legile și regulamentele silvice n'au fost luate în seamă și posibilitățile de producție ale pădurilor au fost adoptate capacității de debitare a fabricelor de cherestea.

In acest mod, majoritatea marilor masive forestiere au fost lichidate în întregime.

Numai o normalizare a exploatărilor forestiere poate aduce o normalizare a exportului de lemnărie și stabilizarea prețurilor lemnului — atât pe piața internă cât și la export — la un nivel mai ridicat, pentru a se asigura fondului forestier o rentă ridicată.

Evenimentele politice interne dela începutul anului au determinat pe comercianții de lemnărie — majoritatea evrei — să retragă volumul afacerilor și să cumpere cantități reduse de lemn rotund de rășinoase și foioase. Datorită împrejurărilor, exploatările forestiere din anul curent s'au redus simțitor, oferta de lemnărie a fost mică și prețurile s'au putut menține aproximativ la nivelul atins în anul 1937.

N'au fost desființate însă exploatările în delict, pe cari le-au preferat întotdeauna elementele străine.

Legea pentru controlul circulației materialului lemnos, publicată

în M. Of. din 22 Mai a. c. vine să oprească toate tăerile abuzive în pădurile particularilor şi să limiteze exploatările forestiere la producţia normală a pădurilor.

Introducerea foilor de transport cu o valabilitate de 24 ore, obligativitatea jandarmilor, primăriilor şi tuturor autorităţilor să controleze transporturile forestiere şi simplificarea fomalităţilor pentru confiscarea şi vânzarea materialelor lemnoase exploatate în delict, pun capăt unei stări ruşinoase.

Avem convingerea că reducerea exploatărilor forestiere din România, se va produce treptat şi este în funcţie de conştiinciozitatea organelor silvice chemate să aplice legea pentru controlul circulaţiei materialului lemnos.

Exportul forestier al României în primele nouă luni.

După datele statistice întocmite de Asociaţia Industriilor Forestiere, exportul de lemnărie, în lunile Ianuarie—Septembrie, pe sorturi, s'a desfăşurat după cum urmează:

Felul sortimentului	1935	1936	1937	1938
	t o n e			
lemne de foc	74.651	64.278	86.971	108.178
lemn pentru debitare	32.551	47.498	37.988	43.469
lemn de mină		19.943	16.934	23.007
traverse	60	29.263	21.293	1.746
lemn pentru hârtie		14.943	3.475	21.706
cioplitură		48.512	61.661	55.212
doagé	2.000	2 258	3.372	3.569
cherestea	479.729	475.916	548.552	400.297
scânduri geluite				
părţi de lăzi		1.897	19.272	12.557
foi de placaj	377	55	237	882
lemn contraplacaj	763	687	2.227	3.134
Total . . .	590.131	694.802	801.982	673.777

Exportul de lemnărie din anul curent este cu 18% mai mic decât în anul precedent, însă la nivelul exportului din 1936 şi mai mare decât în 1935.

Exportul lemnelor de foc s'a mărit dela 8697 vagoane exportate

în 1937 la 10818 vagoane, din care 10058 vagoane în Ungaria şi 681 vagoane în Germania.

Lemnul de celuloză apare în acest an ca un articol important, exportul său ridicându-se dela 3475 tone în 1937 la 21706 tone în anul curent din care 16075 tone în Germania, 4023 tone în Ungaria şi 1566 tone în Italia.

Cioplitura de răşinoase începe să intereseze nu numai Grecia şi Ungaria, cari anul trecut au importat cantităţi mari de lemnărie, dar chiar şi alte ţări, exportându-se 831 tone în Bulgaria, 1143 tone în Turcia şi 509 tone în Franţa.

Exportul cherestelei de răşinoase şi foioase a scăzut cu cca. 25%, în timp ce alte sortimente au încercat majorări simţitoare.

A scăzut exportul cherestelei de răşinoase în Anglia, (10958 tone faţă de 115.201 tone în 1937), Egypt (30.373 tone faţă de 48.230 tone exportate în 1937), Franţa (1182 tone faţă de 7119 tone în 1937).

S'a mărit exportul cherestelei de răşinoase în următoarele ţări:

Grecia	33.791	tone	în	1938	faţă	de	25.556	tone	în 1937
Syria	17.557	„	„	„	„	„	12.589	„	
Italia	5.844	„	„	„	„	„	1.239	„	
Germania	80.250	„	„	„	„	„	53.613	„	

Pieţele debuşeuri ale lemnului nostru rămân Germania, Italia, Grecia, Egypt şi Syria, cari necesită cantităţi importante de lemnărie de răşinoase şi foioase.

Urcarea preţurilor lemnului exportabil din România

In anul 1938 a fost redus într'o proporţie anormală importul cherestelei de răşinoase în Egypt şi Anglia, cari au ajuns să lichideze în mare parte stocurile obişnuite de lemnărie cari se găsesc pe lagărele depozitelor de desfacere.

Anglia a importat în acest an numai 4.081.191 m^3. cherestea de răşinoase faţă de 6.329.397 m^3. din anul 1937, adică cu 34% mai puţin faţă de anul precedent.

Ingheţarea porturilor ruseşti determină piaţa engleză, care duce lipsă de lemnărie să-şi acopere nevoile pe alte pieţe, între cari cea mai vizată este România. In ultimele zile chiar au început să vină numeroase cereri de lemnărie din Anglia.

Egyptul a importat în primele nouă luni din acest an 132.601 m^3., adică cu 46% mai puţin. Importul de cherestea de răşinoase al Egyptului îl formează:

Finlanda	2.341	m³.	în 1938	față de	28.096	m³	în 1937
U. R. S. S.	33.428	„	„ „	„	68.585	„	„
Jugoslavia	10.513	„	„ „	„	28.926	„	„
România	60.750	„	„ „	„	96.480	„	„

Această piață necesită importante cantități de lemnărie, pe care va fi nevoită să le acopere în majoritate din România.

Față de reducerea simțită a importului de lemnărie și ținându-se seamă de nevoile piețelor importatoare cari au lichidat în mare parte chiar stocurile normale de lemnărie, Comitetul de direcție al Asociației Industriilor Forestiere în ședința sa din 11 Noembrie a. c. a hotărît următoarele:

1. Pentru exporturile cu destinația Ungaria urmează a se obține pentru cheresteaua de rășinoase cu permise cumpărate în Ungaria, prețurile stabilite în lista redactată la 27 Mai 1938, iar pentru cioplitură 2 (doi) Pengoe în plus peste această listă.

2. Petru exporturile cu destinația Palestina urmează a se obține: pentru marfa de 4 m. lată și morali 3—4 m. 2 sh. în plus față de lista din 2 Mai a. c.; pentru marfa îngustă și scurtă 1 sh. în plus față de lista din 2 Mai a. c.; pentru morali peste 4 m. lungime 4 sh. în plus față de lista din 2 Mai a. c.

3. Pentru exportul cu destinația Italia vânzările urmează a se face în sh. englezi la baza de 4,70 lit. un sh. engl. sau în Lit. la baza de 94 Lit. o Lstg. Deasemeni urmează a se prevede în încheeri clauza că lichidarea liretei în România se va face la cursul actual de 7,17 lei.

4. Pentru exportul de cioplitură cu destinația Grecia și Egypt se majorează prețurile cu 2 sh. peste prețurile din lista din 2 Mai a. c. Se atrage cu această ocazie atenția exportatorilor că în cazul vânzării cif să aibă în vedere navlul și asigurarea efectivă, în caz contrar astfel de încheeri se vor viza la prețurile respective fob.

Dată fiind tendința de urcare a prețurilor este recomandabil ca vânzările de lemnărie să fie făcute cu prudență și cu termene de livrare numai până la 1 Martie 1939.

In ultimele săptămâni, s'au făcut vânzări de cherestea de rășinoase pentru Grecia la prețuri mai mari decât cele fixate prin listele U. G. I. R.-ului.

Se intenționează ca și prețurile pentru alte pieți (Egypt, Italia, Syria, Anglia, etc.) să fie majorate cu 2—3 sh/m³.

Prețurile cherestelei de rășinoase pentru Egypt s'au urcat dela sine cu cca. 20—30 lei/m³. (1600 lei/³. specificate și 1500 lei/m⁶. înguste predate fob Galați). Fabricanții de cherestea cer însă și 1700 lei/m³. cherestea tip Egipt.

Se prevede că exportul de lemnărie prin Constanța să fie destul de mare în campania de iarnă, când Dunărea este înghețată.

Din cauza cererilor din străinătate, a comenzilor masive ce se aşteaptă din partea instituţiilor publice cât şi realizarea campaniei construcţiilor, pe care o prevedem destul de activă în sezonul viitor, preţurile lemnului rotund de răşinoase vor fi destul de ferme (250—400 lei/m^3. în picioare).

Fermitatea preţurilor lemnului rotund de răşinoase este în funcţie de felul cum se va aplica legea pentru controlul circulaţiei materialului lemnos din partea tuturor agenţilor silvici din cele trei mari direcţii forestiere (C. A. P. S., Regimul Silvic şi A. P. P. A. S.).

Vasile C. Filip

Galaţi, 25 Noembrie 1938.

UZINA SILVICĂ ŞI CARIERA DE PIATRĂ R. P. C. SATU-MARE
ad. No. 764/1938

Publicaţie de concurs

Consiliul de Administraţie, publică concurs pe data de 1 Ianuarie 1939, pentru un post de inginer silvic.

Concurenţii îşi vor depune petiţia până la data de mai sus la registratura uzinei, împreună cu actele înşirate mai jos:

1. Extractul de naştere,
2. Certificat de naţionalitate,
3. Certificat de studii,
4. Actul de membru în Corpul Silvic,
5. Livretul militar,
6. Certificat medical.

Salariul va fi cel din tabloul anexat Ordinului Direcţiunei Regim. Silvic No. 148650/938.

Satu-Mare, la 25 Nov. 1938.

Consiliul de Administraţie

JURISPRUDENȚE

ASIGURĂRI SOCIALE

C. Dr.

I. INTREPRINDERE PUBLICĂ

Serviciul județean al drumurilor neavând o existență juridică proprie și neurmărind un scop comercial nu poate fi considerat ca o întreprindere publică.

(Prefectura jud. Năsăud cu Casa Asig. Soc. și Iohan Mihai).

Curtea:

Având în vedere că prin motivele de casare recurenta se plânge de violarea art. 128 din legea de unificare a Asigurărilor Sociale, săvârșită de instanța de fond prin aceia că Serviciul Județean al Drumurilor nu poate fi considerat ca o întreprindere a județului, spre a-i angaja responsabilitatea de a plăti accidentatului o pensie de accident.

Considerând că potrivit art. 128 al. 4 și urm. din legea de unificare a Asig. Sociale prin derogare dela art. 2, litera b din aceiaș lege, salariații Casei Autonome a Monopolurilor Regatului României (C. A. M. R. R.) vor continua asigurarea pentru invaliditate din boală și bătrânețe la Casa Centrală a Asigurărilor Sociale.

Ei vor contribui împreună cu patronul lor (C.A.M.R.R.) în părți egale, cu o cotizație al cărei quantum se va stabili de Consiliul de Administrație al Casei Centrale; că în ce privește asigurarea de accident, salariații prevăzuți de aliniatul precedent, vor primi dela C.A.M. R.R. cel puțin drepturile minimale stabilite de prezenta lege, fără ca această Instituție să mai fie obligată la plata cotizației suplimentare, stabilit prin această lege la art. 48.

Că ultimul aliniat prevede că acelaș regim se va aplica salariaților dela întreprinderile de Stat, Județ și Comună, în ce privește asigurarea de accident, adică Statul, județul sau comuna, vor fi obligate să asigure salariaților din întreprinderile lor pensiunea minimală prevăzută de articolul 48 din legea citată.

Că prin urmare, spre a se putea decide dacă pensiunea de accident a lui Iohan Mihai urma să fie plătită de Prefectura jud. Năsăud trebuia să se stabilească în prealabil dacă Serviciul județean de drumuri poate avea caracterul unei întreprinderi a județului, fiindcă nu-

mai în acest caz, potrivit expunerii de mai sus, Prefectura era obligată să asigure accidentatului pensiunea minimală prevăzută de legea asigurărilor sociale.

Considerând că noţiunea de întreprindere, fie de Stat, Judeţ sau Comună, fie particulară, între alte elemente trebue să cuprindă în mod necesar un element de speculă, de comercialitate şi să aibe o existenţă juridică proprie.

Că Serviciul judeţean al Drumurilor neavând o existenţă juridică proprie, întrucât este un serviciu subordonat al judeţului, singur cu existenţă juridică aparte, şi neurmărind prin realizările sale un scop comercial de realizarea unor beneficii pentru judeţ, ci numai unul de pură gospodărie internă, nu poate fi considerat ca întreprindere judeţeană şi deci judeţul nu poate fi obligat să plătească pensiune de accident angajaţilor Serviciului judeţean de drumuri pentru accidente suferite cu prilejul executării muncii lor în folosul acestui judeţ şi pe care judeţul le-a făcut în regie.

Ca instanţă de fond decizând altfel, a violat dispoziţiunile art. 123 din legea de unificare a asigurărilor sociale, pronunţând o decizie casabilă.

(Preşedinţia d-lui D. G. Lupu, Preşedinte Cas. III, deciziunea No. 1262 din 23 Iunie 1937).

II. **Casa Centrală a Asigurărilor Sociale**
Comisiunea de Apel

DECIZIA Nr. 2873

Şedinţa dela 5 Sept. 1938.

Sub preşedinţia D-lui P. Davidescu.

Membrii D-nii: C. Bănică şi I. Jumanca.

Astăzi fiind pe rol judecarea apelului făcută de Casa de Asigurări Lugoj în contra hotărîrei cu Nr. 7477/936 a instanţei de judecată a acelei Case.

La apelul nominal prezinte apelanta prin d-l avocat Sion, prezinte intimata Ad-ţia Pădurilor Statului din Ministerul Domeniilor prin avocat cu delegaţie.

Procedura fiind complectă şi apelul în termen, s'a citit petiţia de apel, hotărîrea apelată şi celelalte acte din dosar, după care s'a dat cuvântul părţilor.

D-l avocat Sion, pentru apelantă, cere admiterea apelului.

Intimata prin procuratorul său, cere respingerea apelului.

Comisiunea:

Asupra apelului făcut de Casa de Asigurări Lugoj în contra hotărîrei cu Nr. 7477/936 a Instanţei de judecată a acelei Case, prin care admiţându-se incidentul ridicat de reprezentantul contestatoarei, s'a

admis contestaţia, anulându-se ordinul de plată Nr. 6979/936 în sumă de Lei 65.518.

Având în vedere că pentru a da această hotărîre, instanţa primă constată că impunerea a fost făcută pe numele Fabricei de cherestea Mănăştur, care este întreprindere industrială a Casei Pădurilor Statului care neavând personalitate juridică nu putea fi impusă, actele de procedură pe seama sa fiind eronate în conformitate cu art. 110 a legii U. A. S. aceasta fiind incapabilă a se apăra în faţa instanţelor de judecată.

Având în vedere că în contra acestei hotărîri Casa de Asigurare Lugoj a făcut apel, iar prin concluziunile reprezentantului său a pus în discuţie aceleaşi chestiuni cari au fost ridicate şi în faţa instanţei prime şi cari au fost soluţionate prin hotărîrea apelată.

Având în vedere motivele de fapt şi de drept ale hotărîrei atacate pe care Comisiunea găsindu-le juste şi întemeiate le adoptă în totul şi ţinând seama că potrivit legii de organizare a Ministerelor şi dispoziţiunilor de procedură din dreptul comun, impunerea neputând fi făcută şi comunicată decât la mâna administratorului Casei Pădurilor Statului din Ministerul Domeniilor, cea făcută unei fabrici de cherestea lipsită de personalitate juridică, cată a fi socotită ca nulă, urmează că apelul Casei de Asigurare este neîntemeiat şi urmează a fi respins ca atare.

Pentru aceste motive,

In virtutea Legii,

Decide:

Respinge ca neîntemeiat apelul făcut de Casa de Asigurare Lugoj în contra hotărîrei cu Nr. 7477/936 a instanţei de judecată a acelei Case.

Dată şi citită astăzi 5 Sept. 1938 în şedinţă publică.

(ss) P. Davidescu, (ss) C. Bănică, (ss) I. Jumanca.

Grefier avocat, (ss) Stoia.

SCRIŢI ŞI TRIMETEŢI-NE ARTICOLE SCURTE

RECENZII

A. I. BRĂTESCU-VOINEŞTI: **Tratat de pescuit.** Editura Fundaţiei pentru literatură şi artă „Regele Carol II" 1938; 132 pagini; 90 lei.

Autorul acestei cărţi, pe care o prezentăm cititorilor noştri, este — după cât se ştie — inspectorul general al pescuitului în apele de munte din Serviciul vânătoarei şi pescuitului în apele de munte, pendinte de Ministerul de Agricultură şi Domenii.

Se ştie că această funcţie, potrivit dispoziţiunilor legii (art. 91 al. e) nu poate fi deţinută decât de „specialişti reputaţi în materie de pescuit în apele de munte". Este deci firesc ca o carte pornită dela o astfel de personalitate să trezească un interes deosebit şi să aibă, în acelaşi timp, înrâuriri. Cine ştie ceva, este şi păcat să nu împărtăşească şi altora puţin din ceea ce ştie. Din acest punct de vedere, nu i se poate imputa nimic, d-lui A. I. Brătescu-Voineşti. D-sa ne pune la dispoziţie acest volum, pe care-l consideră „un cât mai clar rezumat al metodelor moderne de a pescui", căutând în acelaşi timp ca „prin desenuri şi explicaţiuni" să încerce să ajute pescarul începător „să practice, în mod efectiv, acest sport care, odată stăpânit, este un nebănuit isvor de fericire".

Nu avem deci de aface cu o carte de piscicultură, ci cu o carte pentru prinzătorii de peşte. Dar şi aici trebue făcută o preciziune: este vorba de prins peştii numai cu undiţa. Altceva nu putea să trateze în cartea sa, un inspector gl. al pescuitului în apele de munte, căci legea respectivă nu permite un alt mod de a pescui în aceste ape.

Aşa dar, cei ce practică acest sport şi mai ales începătorii, vor descoperi în acest volum tainele prinsului peştelui: cu musca artificială (34 pag.), pescuitul aruncat (32 pag.) şi pescuitul staţionar (10 pag.). Apoi, vor afla cum se întreţine şi repară materialul de pescuit (12 pag.) şi cum se fabrică muştele artificiale (11 pag.).

Ca unul din cei mai puţin pricepuţi în prinsul peştelui, nu voiu îndăsni să mă ocup de miezul lucrării. Las această sarcină altor specialişti. Eu sunt mulţumit că mi s'a luat o mare piatră de pe inimă, când am văzut cum stau lucrurile cu muştele artificiale. Aflasem pe vremuri că folosirea lor nu este dat oricui să o ştie şi că procurarea unor astfel de momeli, nu se poate face decât dela anumite magazine din Londra, ştiute de puţini.

Să-mi fie însă iertat a mă ocupa puţin de capitolul de început, unde

se tratează chestiuni mai familiare mie, precum și de cel de încheere.

Primul capitol se ocupă de speciile de pești de sport din România (11 pag.). Din el aflăm că în țara noastră trăesc „trei varietăți de păstrăvi care, asemănându-se ca formă, se deosebesc prin moravuri și mai cu seamă prin colorațiune". Este vorba de „varietatea indigenă (Salmo fario)", de „varietatea fântânelul (Salmo fontinalis)" și de „varietatea păstrăvul curcubeu sau american (Salmo irideus)".

Să fie deci adevărat că ne găsim în fața a trei varietăți de păstrăv? Nu. Ne găsim în fața a trei specii deosebite. Așa de deosebite, încât după clasificația Linné, nici nu fac parte toți din același gen. Astfel păstrăvul indigen și cel curcubeu țin de genul Trutta, pe când fântânelul ține de genul Salmo sau Salvelinus. Avem deci de afăcut pe deoparte cu Trutta fario L. și Trutta iridaea L., iar pe de alta cu Salmo (Salvelinus) fontinalis L.

Spunând aceasta, cădem pe a doua greșală pe care o face d-l A. Brătescu-Voinești, atunci când nu însoțește numirea latinească cu numirea autorului care a dat-o. Se știe doar că o specie poate fi numită de un autor într'un fel, iar de altul în alt fel. Lipsind această indicație, ne încurcăm și ne disputăm.

Ca o precizare, necesară, ar fi trebuit să se accentueze că atât curcubeul cât și fântânelul nu sunt specii indigene, ci introduse. Dacă asupra curcubeului, căruia i se mai spune și american, cititorii nu s'ar putea înșela, nu același lucru s'ar întâmpla cu fântânelul, despre care nici-o vorbă din carte nu lasă a se înțelege că nu-i indigen.

Să trec ceva mai departe.

Cred că termenii de bărbat și femeie dați sexelor de pești, nu sunt cei mai proprii; este mai bine ca în aceste cazuri să se folosească cuvintele mascul și femelă.

Atunci când ni se vorbește de lostriță, ni se spune că trăește în torenți puternici. Pentru noi silvicultorii, cari folosim cuvântul torent numai cu un anumit sens, termenul acesta apare aici impropriu. Cerna, Oltul, Jiul, Lotrul, Bistrița, pentru noi, nu sunt torenți, ci râuri.

In ce privește epocile când pescuitul este oprit, constat că cele indicate de autor nu corespund în totul cu cele date de lege. Pentru păstrăvul comun, legea oprește pescuitul între 15 Sept.—15 Aprilie, iar nu între 15 Sept. și 1 Martie. Pentru păstrăvul american, lostriță și lipan se interzice între 1 Martie—1 Iunie, iar nu între 15 Martie—15 Iunie.

Terminând cu speciile din familia Salmonidae, autorul se ocupă pe scurt și de câteva alte feluri de pești din alte familii. In această privință, cred că n'ar fi stricat să se facă mențiune de familia din care face parte fiecare. Această lipsă de indicație, ar putea determina pe mulți să creadă, de pildă, despre clean că nu face parte din familia Cyprinidae, din moment ce între clean deoparte și mreană, crap, lin, roșioară și plătică de altă parte, s'au intercalat specii din alte familii ca știuca (Fam. Esocidae), bibanul (Fam. Percidae), șalăul (Fam. Percidae) și avatul (Fam. Cyprinidae).

In felul acesta, am terminat cu primul capitol. Să trecem acum la cel din urmă, care tratează despre: eticheta pescuitului.

Aceasta cuprinde: „un număr de reguli, a căror respectare înlesnește relațiunile sociale pe deoparte și

stăvileşte pe de altă parte abuzuri care, fără să poată intra în cadrul legilor, nici să atingă pe cineva, sunt nedemne de un om de onoare".

Pescuitul în apele de munte, ca şi vânătoarea, este în primul rând un sport. Cum sportul „este joc, este recreare, fără scop lucrativ", spune autorul, „nerespectarea regulilor n'are scuza necesităţii". Deaceea este de condamnat acela care-şi umple — cum spune autorul — sacul cu peşti „de toate dimensiunile, întorcându-se cu chilograme de victime cu care nu ştie ce să facă". Iar ca urmare, d-l A. I. Brătescu-Voineşti scrie: „Ce drept mai are un astfel de pescar să protesteze împotriva stârpirii peştelui prin metode sălbatice, dacă el însuşi distruge cu undiţa? Fiindcă nu este adevărat că nu se pot stârpi peştii cu undiţa".

Iată o afirmaţie pe care eu o subscriu şi o subliniez. Să se ia deci aminte la pescarii „dibaci şi abuzivi", cari totuşi posedă permise.

Cu rezervele pe care le-am făcut, pescuitorii cu undiţa vor găsi în cartea d-lui A. I. Brătescu-Voineşti — tipărită în condiţiuni tehnice excelente — numai lucruri folositoare. Cele 89 ilustraţiuni, date „după desenele şi fotografiile autorului", fac lectura cărţii mai atrăgătoare şi mai uşor de înţeles.

T. H. Crivăţ

Institut International d'Agriculture:

Annuaire International de Statistique Forestière. 1933-35.

Volume II. — Amérique.

Rome, Villa Umberto I, 1938, pag. 201. Preţul 30 lire it.

In urma deziderateloor exprimate cu prilejul Congresului internaţional de Silvicultură dela Roma, din 1926, Institutul Internaţional de Agricultură şi-a luat sarcina, între altele, să se îngrijească de strângerea elementelor trebuitoare pentru întocmirea şi publicarea de statistici forestiere internaţionale. O asemenea lucrare avea să se izbească, din capul locului, de greutăţi deosebit de mari. Multe ţări din lume nu au statistici asupra pădurilor şi comerţului lor de lemnărie. Sau, dacă le au, multe sunt dubioase şi în cazul cel mai bun, întocmite pe alte baze, ceea ce îngreunează enorm compararea şi însumarea datelor.

Cu toate aceste greutăţi, Institutul a reuşit să ne pună la dispoziţie, în aceşti din urmă 12 ani, câteva asemenea lucrări. Un fapt îmbucurător vedem în tendinţa de a se ajunge la o periodicitate regulată a apariţiei lor.

Lucrarea ce ne preocupă în cele de faţă, este o continuare. Sora sa geamănă a fost publicată în 1936 (Volume I. — Europe et U. R. S. S.). Despre ea s'a ocupat şi Revista noastră (1937, pag. 369).

Ca şi în cazul celui precedent, materia volumului de faţă este dispusă în două părţi: Statistica pădurilor (producţiunea) şi Statistica comerţului de lemnărie. Tablourile corespunzătoare sunt întocmite odată pe ţări şi odată totalizate. La începutul lucrării aflăm o introducere utilă pentru înţelegerea datelor din tablouri, iar la sfârşit, informaţiuni asupra câtorva esenţe de lemn (numele obişnuit în comerţ, numele ştiinţific al arborilor respectivi, ţinutul de origină).

Materialul folosit la întocmirea lucrării îl constituie, în primul rând, statisticile oficiale. A fost folosit însă şi materialul documentar aflat

în lucrările diverşilor autori, ca o completare sau în cazul lipsei celui oficial. Totuşi, întocmirea acestui al doilea volum s'a izbit de mai mari greutăţi decât primul. Multe ţinuturi americane acoperite de vaste întinderi de păduri sunt încă virgine şi necercetate. Evaluările mărfurilor lemnoase sunt legate, la rândul lor, de mari încertitudini, între altele şi din pricina diversităţii unităţilor de măsură, atât de mare în statele americane. Pentru acest motiv, aflăm oarecari lipsuri. Acolo unde au lipsit datele numerice, s'a făcut uz de note descriptive şi de aprecieri, se înţelege, dintre cele socotite ca mai demne de luat în considerare.

Cu toate lipsurile sale, lucrarea prezentată este utilă şi meritorie, reprezentând tot ce se putea realiza pentru moment. Institutul Internaţional de Agricultură dela Roma merită toată lauda şi mulţumirile.

Să sperăm că publicarea acestei lucrări, cu arătarea felului statisticilor oficiale ale diverselor ţări, va face cu putinţă un examen al lor comparativ, care să conducă cât mai repe la o perfecţionare şi mai ales la o uniformizare a bazelor lor în toată lumea.

Ilie C. Demetrescu.

TH. STREYFFERT: **The forests of Sweden** — Stockholm-Alb. Bonniers Boktryckeri 1938.

Intr'o carte mică de 70 pagini sunt redate caracteristicile pădurilor şi economiei forestiere suedeze. Cartea conţine următoarele capitole: Introducere. Condiţiile naturale cari influenţează vegetaţia forestieră. Regiunile forestiere din Suedia. Exploatarea pădurilor şi politica forestieră: O privire retrospectivă. Industriile forestiere. Industria şi materialul brut. Condiţiile de transport şi aşezarea industriilor forestiere. Plutitul lemnului. Silvicultura şi condiţiile de proprietate ale pădurilor. Opera forestieră de astăzi, scopul şi organizarea ei. Cercetările şi învăţământul forestier. Asociaţii pentru promovarea silviculturii. Pădurea ca sursă de întrebuinţare a mâinii de lucru. Intreţinerea patrimoniului forestier naţional. Creşterea anuală comparată cu tăierile anuale.

Fiecare capitol conţine fotografii şi date expresive aşa că din citirea lor se capătă o impresie exactă asupra proporţiilor pădurii şi industriei lemnului din Suedia.

Voiu reveni asupra mai multor chestiuni, pe cari le-am cercetat în călătoria pe care am făcut-o în Suedia, aşa că aici voiu da numai un rezumat scurt al cărţii:

Condiţiile naturale de vegetaţie în Suedia variază foarte mult dela un capăt la altul, din cauza întinderii mare dela Nord la Sud (55°20'—69°04' Lat. nord. adică peste 1600 Km dela Nord la Sud). Suedia se poate împărţi din acest punct de vedere în următoarele regiuni:

1°. Regiunea alpină a mesteacănului care ocupă regiunea munţilor dela graniţa dintre Norvegia şi Suedia, nu are nici o importanţă economică, fiind considerată ca improductivă.

2°. Regiunea de nord a coniferelor, care se poate considera că se întinde la sud până la limita de nord a stejarului unde în afară de pin şi molid întâlnim şi ulm montan, paltin şi tei. Aceasta e regiunea marilor întinderi de păduri cuprinzând 3 sferturi din suprafaţa totală a pădurilor Suediei.

3°. Regiunea de sud a coniferelor, se întinde dela limita stejarului în spre sud. Această regiune e mai populată, clima e mai favorabilă, aşa că pe aici creşte şi fagul şi frasinul precum şi bradul care marchează limita de sud a acestei regiuni.

4°. Regiunea de sud a fagului cuprinde numai o fâşie fără importanţă de coastă între mare şi limita sudică a bradului. (Bradul dispare dela această limită până pe la mijlocul Poloniei când apare iarăşi).

Din restul capitolelor se vede importanţa plutăritului ca mijloc de transport, precum şi desvoltarea industriilor cari folosesc lemnul ca materie primă: fabricile de cherestea, de celuloză, de pastă mecanică, de plăci de lemn (Wallboards) şi tendinţa acestor întreprinderi de a se uni în mari consorţii, precum şi de a cupla fabricile de cherestea cu cele de celuloză şi cu cele de plăci artificiale de lemn pentru o mai bună întrebuinţare a lemnului.

Din inventarierea patrimoniului naţional păduros (56.5% din suprafaţa totală a ţării, a rezultat că tăerile au fost mai mici decât ar fi permis creşterile anuale, aşa că în urma acestei inventarieri totale care s'a făcut între 1923—1929 (asupra căreia vom reveni), rezultă că Suedia se prezintă ca o ţară cu rezerve bogate de păduri.

Deasemenea ni se înfăţişează legislaţia de conservare a pădurilor cu societăţile de regim silvic (Skogsvärdsstyrelsenna şi Skogsvärdsföreningarna) precum şi repartizarea pădurilor după natura proprietarilor din care reese că:

Statul are 18,3%, celelalte instituţiuni publice 5,8%, marile societăţi anonime 25,8%, celelalte proprietăţi particulare 50,1%. Acestea se repartizează astfel: —25 ha: 7,9%; 25-50 ha: 9,1%; 50—200 ha: 20,0%; 200 ha şi peste: 13,0%, din totalul pădurilor ţării.

Cu toate aceste date, cartea constitue un preţios mijloc pentru a-l introduce pe străin în condiţiunile aşa de caracteristice ale pădurilor Suediei.

Ing. **M. Prodan**

LUCRĂRI NOI APĂRUTE:

1) **Prof. C. C. Georgescu:** Pădurile Cadrilaterului în Analele Dobrogei. (Cernăuţi, Institutul de Arte Grafice „Glasul Bucovinei". Anul XIX, 1938).

2) **Prof. I. Simionescu:** Tinere, cunoaşte-ţi arborii. Bucureşti, Editura „Cartea Românească, 1938.

REVISTA REVISTELOR

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE DE BELGIQUE.

Nr. 9—10/938.

A. Lamy:

Contribution à l'historique du „Bois du Pays" forêt usagere de l'ancienne Seigneurie de Durbuy. (19 pag.).

Contribuţie la istoricul pădurii „Bois du Pays", pădure folosită în vechime de Senioria din Durbuy.

Inceputul se găseşte într'un număr precedent. De data aceasta se arată: descrierea şi amenajamentul pădurii, comunităţile cari se folosesc de ea şi drepturile de folosinţă.

Articolul va urma.

R. Mosseray:

Notes sur les associations végétales renconírées au cours de l'excursion de la Société en 1938. (13 pag.).

Note asupra asociaţiilor vegetale întâlnite în cursul excursiei Societăţii făcute în anul 1938.

Aceste note au fost luate în regiunea cuprinsă între Rochefort şi Barrière de Transinne.

In articol se descrie cele mai tipice dintre asociaţiile vegetale forestiere întâlnite.

* * *

La IV-e conférence internationale pour l'utilisation du bois.

A patra conferinţă internaţională pentru utilizarea lemnului. (12 pag.).

Conferinţa a avut loc la Bruxelles, la 15—17 Septembrie 1938. Ea a fost organizată de Comitetul Internaţional al lemnului (Cib), care după amputarea Cehoslovaciei şi-a mutat sediul la Bruxelles.

In programul conferinţei a figurat următoarele chestiuni:

a) Studii asupra rezistenţei lemnului faţă de ordonanţele existente de construcţii;

b) Lemnul la construirea mijloacelor de circulaţie (avioane, corăbii, căruţe, vagoane, etc.).

c) Posibilităţi noui de folosirea resturilor din fabricile de cherestea.

d) Chestiuni generale de propagandă în sprijinul folosirii lemnului.

La sfârşitul acestei dări de seamă se dă rezoluţiile votate de conferinţă.

At. Har.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 15, 1 August 1938.

Robert Domes:

Die Forstwirtschaft der Ostmark und ihre Beziehungen zur gesamtdeutschen Volkswirtschaft.

Economia forestieră a Austriei şi legăturile ei cu economia germană. (Articolul continuă).

Dr. S. H. Flatscher:

Das forstliche Hochschulstudium in Österreich.

Invăţământul superior silvic în Austria.

Alipirea Austriei la Germania pune o serie de probleme. Intre acestea este şi chestiunea învăţământului superior silvic.

Datorită condiţiunilor particulare ale acestui ţinut, cu regiuni mai mult muntoase, s'a desvoltat în Austria un învăţământ superior silvic cu o accentuată înclinare spre technică. Toate acestea sunt datorite nevoiei de a armoniza necesităţile economiei silvice care cere ca silviculturul să ştie şi o serie de lucrări din domeniul geniului civil: căi ferate, construcţii de baraje.

In Germania învăţământul nu are acest caracter technic; acolo se are în vedere formarea de silvicultori, nu de ingineri. Se pune acum întrebarea, se va contopi învăţământul din Austria cu cel din Germania, sau îşi va păstra caracterul său particular?

Autorul arată că ar fi o greşală să nu se ţină seamă de ceeace a fost până acum, adică, să se formeze ingineri silvici şi de aici mai departe, necesari economiei forestiere austriace.

Caietul 16, 15 August 1938.

Wilhelm Neubauer.

Ein Neues Verfahren des Bestandsaufnalme.

O metodă nouă pentru inventarierea arboretelor. (Articolul continuă).

Robert Domes:

Die Forstwirtschaft der Ostmark und ihre Beziehungen zur gesamt deutschen Valkswirtschaft.

Economia forestieră a Austriei şi legăturile ei cu economia germană. (Articolul continuă).

Ing. Hans Schwarz:

Die Neugestaltung der Forstwirtschaft in der Ostmark im Geiste des Nationalsozialismus.

Reorganizarea economiei forestiere din Austria în spiritul National socialismului.

Autorul arată că în ultimii decenii s'a neglijat formarea de buni silvicultori, în Austria. S'a urmărit mai mult a face technicieni. In noua organizare d-sa cere ca învăţământul forestier să fie şi în Austria la fel cu cel din Germania. Cum se vede părerea este contrară celei exprimate în articolul lui Flatscher.

Starck:

Das Lärchensterben.

Uscarea laricelui.

După lucrările lui Münch se atribuie gerului un rol însemnat în propagarea ciupercei Peziza Wilkommii.

Găsind unele plantaţiuni bolnave, situate în locuri ce nu erau expuse gerului, autorul crede că ceeace ajută la infectare este atacul insectei Grapholita Zebeana Rtzb. care permite în urma lui să pătrundă ciuperca.

Ant. V. Răd.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 9—10/938.

H. By:

Encore le triptyque forestier. (3 pag.).

Din nou tripticul forestier.

Combate ideia unora că pădurea este numai un produs al solului.

Dacă unii pretind că pădurea este „fica" solului, zice autorul, tot aşa de bine se poate spune că pădurea este „mama" propriului său sol.

Ch. Gut:

L'occupation de l'atmosphère. (7 pag.).

Ocupaţia atmosferei.

Urmarea unui studiu început mai de multă vreme, asupra căruia a apucat să publice deja în 1929, ceva sub titlul: „Gazul carbonic în atmosfera forestieră".

Intrucât în acest număr nu se dă decât o parte din acest studiu, vom face o dare de seamă îndată ce vom avea întreg studiul.

A. Barbey:

De la culture du mélèze dans les taillis en conversion. (2 pag.).

Despre cultura laricelui în crângurile pe cale de conversiune în codru.

In regiunea de câmp unde este introdus laricele pentru înrăşinarea crângurilor, acesta se îndoaie din cauza preexistenţilor foioşi, fie că aceştia sunt arbori sau arbuşti. Din această curbură nu-şi mai revine nici cu trecerea anilor. Din această cauză trebue să se caute ca prin lucrări de degajare să se protejeze laricele, pentru a-i evita îndoiturile, iar plantaţiile cu acest arbore să fie făcute rare. Recomandă apoi ca laricilor plantaţi să li se puie câte un tutore de care să fie uşor legaţi cu o sfoară.

R. Niggli.

Considérations sur les forêts particulières du Pays-d'Enhant vaudois.

Consideraţiuni asupra pădurilor particulare din Pays-d'Enchant din cantonul Vaud. (6 pag.).

Eric Badoux:

Notes sur la valeur forestière du cyprès de Lawson en Suisse. (6 pag.).

Note asupra valorii forestiere a lui Chamaecyparis Lawsoniana Parl.

Comunicare a Institutului de cercetări silvice din Elveţia.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FUR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band V, Heft 10 (Juli 1938).

Wei-Yen Whang:

Untersuchungen über das Vertrocknen junger Holzpflanzen.

Cercetări asupra uscării puieţilor.

Chestiunea de faţă stă în strânsă legătură cu marea şi greua problemă ce se pune pentru guvernământul Chinei: împădurirea nesfârşite-

lor ţinuturi despădurite în decursul mileniilor, formate azi din soluri sterile şi erodate. Cercetările se întind asupra următoarelor puncte:

1. Care este gradul de umiditate al solului care face ca seminţişul şi puieţii să se vestejească şi în sfârşit să moară;

2. Până la ce grad poate să crească puterea de absorbţie a diferitelor specii lemnoase în tinereţe;

3. Ce relaţiuni există între vestejirea şi uscarea tinerelor plante pe de-o-parte şi puterea de absorbţie a diverselor feluri de soluri pe de alta.

4. Dacă printr'o mai prelungită şi repetată întrerupere a udatului se poate ridica rezistenţa la uscăciune a tinerelor plante;

5. Dacă diferitele condiţiuni de lumină exercită o influenţă asupra uscării.

Speciile asupra cărora s'au făcut observaţiunile sunt:

Picea excelsa, Pinus silvestris şi Alnus incana (europene) şi Pinus massoniana şi Aleurites montana (chinezeşti).

Rezultatele cercetărilor, a căror expunere aici depăşeşte spaţiul disponibil, sunt interesante nu numai pentru împrejurările care au determinat studiul, dar cel puţin tot atât şi din punctul de vedere general, al ştiinţei şi culturii forestiere.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Bogat material informativ asupra stărilor şi faptelor din domeniul respectiv în diverse ţări şi regiuni ale lumii.

Ilie C. Dem.

PĂDUREA ŞI GOLUL ALPIN
de d-l AT. HARALAMB

32 pagini, Bucureşti, 1938; 20 lei.

Se poate procura de la Soc. „Progresul Silvic"

INFORMAŢIUNI

După o întrerupere de câteva numere, reluăm la „problemele zilei" o chestiune de pură specialitate silvică. Conversiunea crângurilor (simple sau compuse) în codru preocupă silvicultura modernă a apusului. Ideia s'a accentuat paralel cu rezolvarea chestiunei combustibilului: lemnul este un produs prea scump, pentru a mai fi ars. Dacă lemnul drept combustibil trebue să cedeze locul cărbunelui şi altor combustibile, tratarea pădurilor în crâng pierde ca sens.

Asupra laturei economice a problemei, asupra celei tehnice, asupra aspectului amenajistic al ei şi eventual chiar asupra oportunităţii acestei schimbări, aşteptăm sugestiile colegilor noştri. Ele pot să constitue punctul de plecare a unei gospodării forestiere raţionale.

Răspunsurile se vor publica în numărul din Ianuarie 1939.

— D-l Ing. cons. silvic Gh. Năstăsescu a fost numit preşedinte al Consiliului Tehnic al Pădurilor, în locul d-lui I. Comaniciu, care a ieşit la pensie.

— In comisia dela Ministerul de Lucrări publice, însărcinate cu redactarea proiectului de lege pentru organizarea corpului tehnic inginerese şi a Consiliului tehnic superior, Ministerul de Agricultură şi Domenii a delegat din partea corpului silvic pe d-nii M. Drăcea, Dem. Grozescu şi Andrei Ionescu.

D-l Ing. insp. silvic Gr. Burda din Dir. silvică Chişinău, a fost pus în retragere din oficiu, pentru a-şi aranja drepturile la pensie.

— De curând s'a reînfiinţat Şcoala de brigadieri silvici şi pădurari de la Căiuţi (jud. Bacău). Condiţiunile de admitere sunt publicate în Mon. Of. Nr. 234 din 1 Noembrie a. c.

— O altă şcoală de pădurari a mai luat fiinţă şi la Şcoala de brigadieri silvici dela Brăneşti (Ilfov).

— Exportul ramurilor verzi şi pomilor de Crăciun a fost interzis.

— In Mon. Of. Nr. 230 din 4 Octombrie a. c. a apărut modificarea articolelor V şi X din legea pentru pădurile de protecţie din 1935.

— In Mon. Of. Nr. 191 din 19 August a. c. a apărut legea pentru mo-

dificarea unor articole din legea pentru protecţia vânatului.

— In Mon. Of. Nr. 228 din 1 Oct. a. c. a apărut legea pentru desvoltarea şi încurajarea pisciculturei sistematice în eleştee.

— In Mon. Of. Nr. 258 din 5.XI. 938 a apărut „legea pentru instituirea concursurilor agricole şi înfiinţarea sărbătorii primăverii şi sărbătorii recoltei".

— In Mon. Of. Nr. 229 din 3.X.938 şi Nr. 257 din 4.XI.938, au apărut deciziile Ministerului de agricultură şi domenii pentru predarea către mânăstiri a unor suprafeţe de păduri, potrivit legii pentru înzestrarea mânăstirilor publicată în Mon. Of. Nr. 74 din 30.III.1938.

— Au mai fost primiţi în Corpul tehnic silvic următorii ingineri silvici, absolvenţi ai Secţiei silvice a Şc. Politehnice din Bucureşti (Mon. Of. 280/938):

In cadrul de Stat: Stănciulescu C. Dorin, Müller Fridrich, Marinescu I. Constantin, Calciu M. Ion, Vlahali D. Ion, Bartolomeu F. Defour, Kerschnig Wilfried, Zamfir Ion.

In cadrul particular: Secărescu Gh. Teodor.

CERCUL DE STUDII FORESTIERE
al Societăţii „Progresul Silvic"

începe cel de al 6-lea ciclu de conferinţe, în cursul lunei Ianuarie 1939.

Pentru acest nou ciclu, s'a fixat următoarea ideie directoare: „Sporirea producţiei forestiere". Cu toate acestea, oricine este liber, făcând abstracţie de ideia directoare, să-şi aleagă subiectul, pe care doreşte să-l trateze.

Cei ce doresc să conferenţieze sunt rugaţi să ne anunţe, din timp, titlul conferinţei şi data când ar dori s'o ţie.

Ca şi în anii precedenţi, conferinţeele vor avea loc, în fiecare Miercuré, ora 17 şi 30', în sala de festivităţi a Societăţii.

NECROLOG

† INGINER ION UNGUREANU

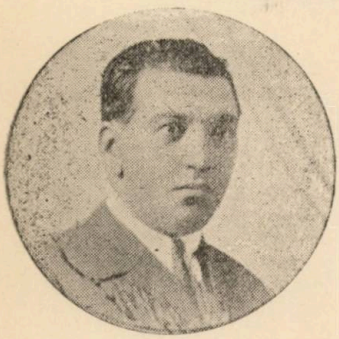

In seara zilei de 24 Noembrie, s'a stins din viaţă — după o scurtă, dar crâncenă suferinţă — unul dintre cei mai modeşti ingineri, ale cărui rare calităţi sufleteşti, puţini au avut mulţumirea să le fi descoperit.

Căci Inginerul Ion Ungureanu a fost o victimă a modestiei sale!

De o bunătate de părinte şi frate, faţă de cei umili — din mijlocul cărora se ridicase — era de o corectitudine colegială şi camaraderească, fără comparaţie, atât faţă de cei ce-l desconsiderau, cât şi faţă de cei ce — înţelegându-l — se apropiau de el, cu prietenie.

De o cinste personală şi profesională, care nu era strigată în gura mare, spre a căpăta vre-o răsplată.

Bunătatea, prietenia şi cinstea, pentru el erau creaţiuni naturale ale sufletului omenesc, — de aceia nici nu înţelegea să se laude cu ele şi nici să profite de pe urma acestor daruri omeneşti.

Era un profesionist priceput — deşi nu întotdeauna apreciat!

Modestia şi timiditatea sa — cari erau virtuţi, pentru puţinii lui prieteni — pentru cei mulţi, erau scăderi sau greşite răstălmăciri a posibilităţilor sale profesionale.

Era un pasionat matematician! Studiile de mecanică şi hidraulică, erau pentru el o pasiune şi o satisfacţie sufletească! O vastă bibliotecă din această specialitate, stă mărturie postumă, în săraca lui casă închiriată în suburbia oraşului Piteşti.

Din cauza modestiei sale, nici această aplicaţie — pe care poate foarte puţini din profesioniştii silvici o au — n'a fost apreciată. Ba a fost chiar jignit, când dăduse la lumină o lucrare originală de hidrau-

lică. Modestia şi timiditatea lui, nu l-au lăsat să protesteze, ci şi-a închis în sine mâhnirea, că n'a găsit înţelegerea cuvenită.

Victimă a datoriei, Ing. Ion Ungureanu cade la pădure şi moare pe un pat de spital, după o săptămână de chinuri, în vârstă de 48 ani.

Pentru cei mai mulţi, moare un anonim; dar pentru cei puţini, cari s'au apropiat de sufletul său nobil, moare un om.

Măcar aceste postume recunoaşteri le merita acest bun coleg.

P. I. T.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Regimului Silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Amenajamentul pădurii Hânțești, jud. Dorohoiu, proprietatea P. A. Fillemon-Pruncul, în suprafață de 468 ha. 7500 m.p. Regimul crâng compus. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Felcheriu, jud. Bihor, proprietatea comunei Felcheriu, în suprafață de 71 ha. 3600 m.p. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Tomeșești. jud. Arad, proprietatea Composesoratului urbarial Tomeșești, în suprafață de 66 ha. 4700 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Prisaca, jud. Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial Prisaca, în suprafață de 60 ha. 3000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Vălani, jud. Bihor, proprietatea Composesoratului Vălani de Beiuș în suprafață de 45 ha. 8000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluița normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Făget jud. Someș, proprietatea comunei Hășdate, în suprafață de 39 ha. 8000 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată azi, 16 Septembrie 1938, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **G. I. Șișești.**

No. 235834 din 16 Sept. 1938.

a) Amenajamentul pădurii Hadâmbu Mironeasa S. VI-a, jud. Iaşi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1941 ha. 8400 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 96 ani. Revizuirea în anul 1951.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Albuleşti Seria II-a, jud. Mehedinţi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1016 ha. 4600 mj. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 96 ani. Revizuirea în anul 1957.

c) Amenajamentul pădurii Alaclise S. XII-a, jud. Caliacra, proprietatea Statului, în suprafaţă de 845 ha. 8600 mp tratată în o serie de crâng simplu cu revoluţia normală 35 ani şi o serie de protecţie formată din parcela C. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Ciocăneşti Mihai Vodă (Bogdana) Seria II-a, jud. Ialomiţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 317 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Veja, jud. Roman, proprietatea Statului, în suprafaţă de 238 ha. 7925 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 105 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 27 Sept. 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **G. Ionescu-Siseşti.**

No. 247030 din 27 Sept. 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Tâlva Mică, jud. Caraş, proprietatea oraşului Oraviţa, în suprafaţă de 154 ha. 9000 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive, revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Caraş ş. a., jud. Mureş, proprietatea Comunei Filipişul Mare, în suprafaţă de 77 ha. 8100 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploarea pădurii Ulieş, jud. Trei Scaune, proprietatea Timar Vasile ş. a., în suprafaţă de 23 ha. 4100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 11 Oct. 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **G. Ionescu-Siseşti.**

No. 262769 din 11 Oct. 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Forău, jud. Bihor, proprietatea comunei Forău, în suprafaţă de 111 ha. 5100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Baca, jud. Caraş, proprietatea Composesoratului din Ciclova Română, în suprafaţă de 60 ha. 1300 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 11 Octombrie 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **G. Ionescu-Siseşti.**

No. 16740 din 11 Oct. 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii foştilor iobagi, jud. Alba, proprietatea Composesoratului din comuna Daia Română, în suprafaţă de 136 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Lugojel, jud. Severin, proprietatea

comunei Lugojel, în suprafaţă de 44 ha. 3800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 11 Octombrie 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **G. Ionescu-Sisești.**

No. 262770 din 11 Oct. 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Composesoratului Slatina de Mureş, jud. Arad, proprietatea Composesoratului din Slatina de Mureş, în suprafaţă de 82 ha. 1600 mp. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani. Răşinoasele nu se vor exploata.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Strâmbu Vulcana, jud. Gorj, proprietatea Lucia M. Popescu, în suprafaţă de 79 ha. 0932 mp. Regimul crângi revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Dumbrava Poeniţa, jud. Târnava Mică, proprietatea Albert Simion Deutsch, în suprafaţă de 57 ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Cladova, jud. Arad, proprietatea Composesoratului din Cladova, în suprafaţă de 57 ha. 4500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Pocola, jud. Bihor, proprietatea Composesoratului din Pocola, în suprafaţă de 53 ha. 9000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 11 Octombrie 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **G. Ionescu-Sisești.**

No. 262773 din 11 Oct. 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Sâmbureşti, jud. Olt, proprietatea Moştenitorilor Vintilă I. C. Brătianu, în suprafaţă de 454 ha. 6700 mp. tratată în o serie de crâng cu revoluţia normală 25 ani şi una serie de codru grădinărit cu termenul exploatabilităţii 75 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 11 Oct. 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **G. Ionescu-Sisești.**

No. 262776 din 11 Oct. 1938.

---

a) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic Ţeleneşti, jud. Orhei, proprietatea statului, în suprafaţă de 8218 ha. 6900 mp. tratate în trei serii de crâng compus şi revoluţia normală 35 ani; una serie de crâng simplu cu revoluţia normală 35 ani şi două serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia normală 108 ani.

Dată astăzi 20 Octombrie 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **G. Ionescu-Sisești.**

No. 271818 din 20 Oct. 1938.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârâul Inghețat, judetul Ciuc, proprietatea Szaba Alexandru şi soţia, în suprafaţă de 116 ha. 5000 m.p. Regim şi tratament codru cu tăieri rase, revoluţia normală 60 ani, revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 20 Oct. 1938, în cobinetul nostr.u

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. I. Şişeşti.**

No. 271.819 din 20 Oct. 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Odoba Tina Neagră, judeţul Buzău, proprietatea Virginia Palada, în suprafaţă de 134 ha. 9750 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ialovicioara, judeţul Rădăuţi, proprietatea Procop Foiciuc, în suprafaţă de 42 ha. 0400 m.p. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Silvia Lunca Rădăuţi, judeţul Dorohoi, proprietatea Haim Moscovici, în suprafaţă de 25 ha. 1500 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 4 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 25 Oct. 1938, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. I. Şişeşti.**
No. 277.853 din 25 Oct. 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Statului din Ocolul Silvic Babadag, Seriile I—VII, jud. Tulcea, proprietatea Statului, în suprafaţă de 13737 ha. 4400 mp. tratată în trei serii de codru cu tăieri succesive şi revoluţia nomală 84 ani, precum şi patru serii de crâng cu revoluţia normală 40 ani, petru trei din aceste serii, iar pentru ultima, revoluţia normală 35 ani. Revizuirea după 1 0ani, cu excepţia seriei IIa- codru, care se va revizui după 21 ani.

b) Amenajamentul pădurii Adâncata Seria XIV-a, jud. Constanţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1437 ha. 1700 mp. Regimul crâng; revoluţia normală 35 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Valea Carului Seria V-a, jud. Iaşi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1068 ha. 5300 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive, revoluţia normală 96 ani. Revizuirea în anul 1952.

d) Revizuirea amenajamentului pădurii Luncile Liveni, jud. Dorohoi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 23 ha. 4200 mp. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

Dată astăzi 25 Octombrie 1938.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **G. Ionescu-Siseşti.**
No. 277856 din 25 Oct. 1938.

---

a) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii Piatra Şoimului Seria IV-a, judeţul Bihor, proprietatea Ion Iacob ş. a., în suprafaţă de 364 ha. 5700 m.p. prevăzând operaţiuni culturale. Revizuirea în anul 1948.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Plopşorului, judeţul Gorj, proprietatea Niţă Ghizdăveanu, în suprafaţă de 128 ha. 0300 m.p. Regim şi tratament crâng simplu; revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Dărmăneşti, judeţul Suceava, proprietatea Malvina Ebner şi Mali Schwartz, în suprafaţă de 156 ha. 4800 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 70 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Lazurile, judeţul Argeş, proprietatea C. I. Hodoroagă şi D. Burdescu, în suprafaţă de 89 ha. 0900 m.p. Regim şi tratament codru cu tăeri rase, revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Faţa Poenii, judeţul R.-Sărat, proprietateaTudoriu Drăgan, în suprafaţă de 61 ha. 6269 m.p. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Odăile Mierlari, judeţul

Ilfov, proprietatea Nicolae A. Teodoru, în suprafaţă de 34 ha. 9745 m.p. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 5 ani pentru eseneţle moi şi 20 ani pentru cele tari.

Dată astăzi 25 Oct. 1937, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. I. Şişeşti.**
No. 277.854 din 25 Oct. 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Hudeşti, lot. I, judeţul Dorohoi, proprietatea Cecilia Rozin, în suprafaţă de 100 ha. 4300 m.p. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Rmenajamentul pădurii Ogina, judeţul Rădăuţi, proprietatea Serghie Alexandru ş. a., în supr. de 99 ha. 7600 m.p. Regim şi tratament codru grădinărit, termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Checera Dolha, judeţul Rădăuţi, proprietatea Nicolae Zaeţ ş. a. în suprafaţă de 83 ha. 5000 m.p. Regim şi tratament codru grădinărit; termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Hrobşce Haliciu, judeţul Rădăuţi, proprietatea Calena Hrenciuc, în suprafaţă de 76 ha. 5700 m.p. Regim şi tratament 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 25 Oct. 1938, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. I. Şişeşti.**
No. 277.855 din 25 Oct. 1938.

---

a) Regulamentul de exploatareal pădurii Crasna, judeţul Braşov, proprietatea moştenitorilor Artaxerxe Tăranu, în suprafaţă de 1352 ha. 8700 m. p. tratată în trei serii de codru cu tăieri succesive şi revoluţia normală 80 ani precum şi una serie de protecţie tratată în codru grădinărit cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Asău, judeţul Bacău, proprietatea Ileana R. Rosetti, în suprafaţă de 1336 ha. 8000 m.p. Regim şi tratament codru grădinărit; termenul exploatabilităţii 90 ani.
Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Coroberţ şi Boncul, judeţul Trei Scaune, proprietatea Hadnagy Carol şi alţii, în suprafaţă de 875 ha. 4200 m.p. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 105 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Valea Moşului, judeţul Lăpuşna, proprietatea Nicolae Al. Ievreinov, în suprafaţă de 98 ha. 6746 m.p. Regimul crâng, revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Stevioaraè judeţul Rădăuţi, proprietatea Maria Perdei, în suprafaţă de 52 ha. 3500 m.p. Regim şi tratament codru grădinărit; termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Revizuirea amenajamentului pădurii Groapa Tufei şi Poenile, judeţul R.-Sărat, proprietatea Ioana P. Antonescu, în suprafaţă de 150 ha. 6800 m.p. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 1 Noembrie 1938, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **G. I. Şişeşti.**
No. 284.609 din 1 Noembrie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Sendreşti-Lăscăroaia, jud. Tecuci, proprietatea Clery şi Filip Sachelarie, în suprafaţă de 117 ha. 6490 mp. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 7 Noembrie 1938.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **M. Drăcea.**

No. 291312 din 7 Noembrie 1938.

---

a) Regulamentul de exploatarea pădurii Feţele Valea Măcrişului, Valea de Peşti şi Gropul Sec, jud. Gorj, proprietatea A. Săulescu, în suprafaţă de 1677 ha. 9600 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase; revoluţie normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 7 Noembrie 1938.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **M. Drăcea.**

No. 291313 din 7 Noembrie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Buciumeni, jud. Ilfov, proprietatea Alexandru Costescu, în suprafaţă de 128 ha. Regim şi tratament crâng simplu; revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Halicin, jud. Rădăuţi, proprietatea Agafia Păuşen, în suprafaţă de 58 ha. 9500 mp. Regim şi tratament Codru grădinărit, termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Ruja, jud. Sălaj, proprietatea Composesoratului din Păţal, în suprafaţă de 52 ha. 0900 mp. Regim şi tratament crâng simplu; revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 7 Noembrie 1938.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **M. Drăcea.**

No. 291313 din 7 Noembrie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Dealuroasa, jud. Satu Mare, proprietatea oraşului Baia Mare, în suprafaţă de 6536 h. 1500 mp tratată în o serie de codru cu trei tăeri succesive şi revoluţia normală 105 ani precum şi una serie de codru cu 2 tăeri succesive şi rexoluţia normală 80 ani.

Revizuirea după 7 ani pentru prima serie şi 10 ani pentru a doua.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Puntea Oii, jud. Argeş, proprietatea Ion Ilie Ion, în suprafaţă de 103 ha. 0211 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri rase şi una serie de codru cu tăeri succesive — amebele cu revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 19 Noembrie 1938.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **M. Drăcea.**

No. 303782 din 19 Noembrie 1938.

---

a) Regulamentul de exploatarea pădurii Tina-Dia-Bucov, jud. Teleorman, proprietatea N. Brătescu, în suprafaţă de 400 ha. 2600 mp. Regim şi tratament crâng simplu; revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Lupăria, jud. Teleorman, proprietatea Maria Teodosiu ş. a., în suprafaţă de 30: ha. 8400 mp., tratată în trei serii de crâng cu revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Plantaţia de salcâmi Ghidiciu, jud. Dolj, proprietatea Emil S. Naiculescu, în suprafaţă de 303 ha. 4100 mp. Regim şi tratament crâng simplu; revoluţia normală 20 ani; revizuirea la finele revoluţiei.

d) Amenajamentul pădurii Romulus Motorca, jud. Arad, pro-

prietatea Romulus Motorca, în suprafaţă de 174 ha. 1500 mp. Regim şi tratament crâng simplu; revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii Fagul Curat — Pietroasa, jud. Trei-Scaune, proprietatea Szabo Iosif, în suprafaţă de 24 ha. 1100 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive şi revoluţia normală 90 ani pentru seria I-a şi crâng simplu cu revoluţia normală 30 ani la Seria II-a. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 19 Noembrie 1938.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **M. Drăcea.**

No. 303819 din 19 Noembrie 1938.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Bătanii Mari, jud. Trei-Scaune, proprietatea Composesoratului Bătanii Mari, în suprafaţă de 861 ha. 1100 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive, revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 14 ani.

b) Amenajamentul pădurii Brătila de Jos, jud. Bacău, proprietatea Aurel Agemoglu ş. a., în suprafaţă de 196 ha. 6800 mp. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Rocănita, jud. Argeş, proprietatea Constantin C. Popescu, în suprafaţă de 40 ha. 5510 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase; revoluţia normală 90 ani.

Dată astăzi 24 Noembrie 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **G. Ionescu-Sişeşti.**

No. 308331 din 24 Noembrie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Ghicea-Verşiţi, jud. Rădăuţi, proprietatea Petru Rumane ş. a., în suprafaţă de 145 ha. 9300 mp. Regim şi tratament codru grădinărit; termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Meleş Porohna, jud. Rădău4î, proprietatea Petre Gorban, în suprafaţă de 49 ha. 8600 mp. Regim şi tratament codru grădinărit; termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 24 Noembrie 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **G. Ionescu-Sişeşti.**

No. 308332 din 24 Noembrie 1938.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eront sau între timp au suferit schimbări din

cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (Regul. de expl.) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1938 :

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari : **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Comaniciu I.
Demetrescu C. I.
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori : **Ionescu Gh., Chercea Gh., Pallade E.**
Cenzori supleanţi : **Teodorescu St., Constantinescu Gh. şi Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

I 24922

REVISTA PĂDURILOR

complet
1938
BIBLIOTECA CENTRALĂ
2022

DECEMBRIE 1938

ANUL 50, — Nr. 12

18 86
S.P.S.

ORGANUL SOCIETĂŢII

„PROGRESUL SILVIC"

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA:
BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31, — BUCUREŞTI

97

- IUL. 2005

IAN 2014

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

ANUL 50, Nr. 12 DECEMBRIE 1938

SUMARUL:

Studii:

Studiu asupra limitei spre golul alpin în basinul superior al Ialomiței (Bucegi) . . . . . Prof. C. Georgescu și Ing. C. D. Ionescu

Referate — Comentarii:

Câțiva torenti periculoși la Pietroșița și Moroeni (Dâmbovița) . . . . . At. Haralamb

Norme pentru fasonarea lemnului de construcție și de cherestea de rășinoase . . . . . M Prodan

Noțiunea și obiectul statisticei . . . . . V. Sabău

Valorificarea pășunei alpine în Polonia . . . . I. Rătan

Problemele zilei:

Lemnul ca potențial de războiu.

Problema lemnului în războiu . . . . . D. Drâmbă

Generalități asupra potențialului de războiu în materie de lemn, cu oarecare privire asupra condițiunilor românești . . . . . Ilie C Demetrescu

Pădurea în apărarea țării . . . . . I. Moldovanu-junior

Insemnări:

Vânătoarea la Tătari . . . . . G. I Ionescu

Cronica — Mercuriale — Recenzii — Revista Revistelor — Informațiuni — Soc. „Progresul silvic" — Publicațiuni.

SOMMAIRE:

Études:

Étude sur la limite supérieure de la forêt dans le bassin supérieur de la vallée de Ialomița . . . . Prof. C. Georgescu et Ing. C. Ionescu

Rapports—Commentaires:

Quelques torrents dangereux à Pietroșița et Moroeni (Dep. Dâmbovița) . . . . . At. Haralamb

Normes concernant le débitage des résineux M. Prodan

La notion et l'objet de la statistique . . . V. Sabău

Mise en valeur des alpages en Pologne . . I. Rătan

Problèmes à l'ordre du jour:

Le bois comme potentiel de guerre.

Notes — Chronique — Mercuriale — Les livres — Revue de revues — Nouvelles — Société „Progresul Silvic" — Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Ueber die alpine Waldgrenze im höheren Ialomițatale . . . Prof. C. Georgescu und Ing. C. Ionescu

Mitteilungen:

Einige gefährliche Wildbäche bei Petroșița und Moroeni (Bez. Dâmbovița) . . . At. Haralamb

Anweisungen über die Formung des Bau-und Schnittnadelholzes . M. Prodan

Das Wesen und der Gegenstand der Statistik V. Sabău

Alpwirtschaft in Polen . I. Rătan

Tagesfragen:

Holz und Kriegsbedarf.

Chronik — Bücherschau — Zeitschriftenschau — Nachrichten — Verein „Progresul Silvic"

S T U D I I

STUDIU ASUPRA LIMITEI PĂDUREI SPRE GOLUL ALPIN ÎN BAZINUL SUPERIOR AL IALOMIȚEI (BUCEGI)

de Prof. CONST. C. GEORGESCU
și Ing. CONST. D. IONESCU

In bazinul superior al Ialomiței, considerat în amonte de ultima localitate a văii, condițiunile sunt foarte variate și ne permit a vedea influența diferiților factori asupra mersului limitei.

A. Tipuri de limită.

Să enumerăm mai întâi tipurile de limită, care se pot observa pe teritoriul arătat.

1. Limită cu asociații de molid. Pe plaiuri, unde limita pădurii a fost coborîtă în mod artificial, arboretele de molid se termină brusc spre gol. Dacă după aceea limita pădurii a rămas nestânjenită, iar influențele dăunătoare nu s'au manifestat decât restrâns, pădurea își cucerește locul pierdut, înaintând prin o fâșie formată la început din molizi pitici. Pe unele locuri (M-ții Oboare, Dichiu) pădurea cu limita puțin stânjenită se termină prin asociații permanente de molizi pitici.

In această fâșie altitudinală aflăm molizi roși de vite, care afectează forma de căpițe atât de des întâlnită în munții noștri. Pe M-ții Bătrâna și Cocora, din dreptul Peșterei Ialomiței, aflăm

1) C. Schroeter: Das Pflanzenleben der Alpen. Zurich, 1926, Cap. III Die Baumgrenze.

39796

asociaţii de limită cu molid şi larice, care constituesc pentru Bucegi o particularitate. Ca şi molidul, laricea pătrunde în zona alpină — atât în Bucegi cât şi pe Ceahlău, — sub formă de exemplare izolate sau tuferişuri pitice.

Molidul, formând masivele alăturate golului, trece izolat sau în pâlcuri până la altitudinea de 2000 m şi în asociaţiile următoare lemnoase de limită.

2. Limită cu asociaţii de Juniperus. Asemenea asociaţii întâlnim pe întreg teritoriul nostru. Ele sunt formate de Juniperus nana, care se menţine în apropierea limitei vegetaţiei şi nu coboară decât puţin în zona forestieră, spre deosebire de Juniperus communis, care invadează în jos izlazurile şi prundişurile râurilor. Pe culmile înalte jenuperul pitic se asociază cu Vaccinium vitis idaea, V. myrtillus, V. uliginosa şi Rhododendron.

Acest tip de terminaţie are o întindere foarte mare pe întregul bazin al văii Brăteiului. Pe valea Ialomiţei îl găsim pe golul munţilor Deleanul, Lucăcila şi urcă până la înălţimi mari (2200 m.).

3. Limită cu asociaţii de Alnus viridis. Este un tip de limită, care este caracteristic vâlcelelor alpine în lungul cărora înaintează ca un pinten către gol. In regiunea noastră acest tip de limită este în general slab reprezentat în comparaţie cu Carpaţii Orientali.

4. Limită cu asociaţii de Jneapăn. Această specie apare în regiunea noastră către extremitatea superioară a văii Ialomiţei. Un fapt nesemnalat încă, îl aflăm pe Muntele Lăptici. Aici tuferişurile de Jneapăn, care pornesc de pe platoul Bucegilor (dispre Valea Isvorul Dorului şi a afluentului său Valea cu Apă) nu ajung până la limita pădurii de molid, lăsând un spaţiu altitudinal liber ocupat de păşune. Abia pe versantul nordic al Cocorei şi Obârşiei, pădurea de molid se întâlneşte cu tuferişurile de Pinus montana şi astfel se formează forma tipică de terminaţiune a pădurii, întâi prin o bandă de tuferişuri de Pinus montana cu molizi pitici şi apoi o ultimă bandă cu tuferişuri pure de Pinus montana. La acest tip de limită se mai asociază pâlcuri de Juniperus nana, iar dinspre văi de Alnus viridis.

Pe Munții Obârșiei, Colții (pe Valea Horoabei) în tuferișurile de jneapăn se întâlnesc exemplare izolate de Pinus cembra.

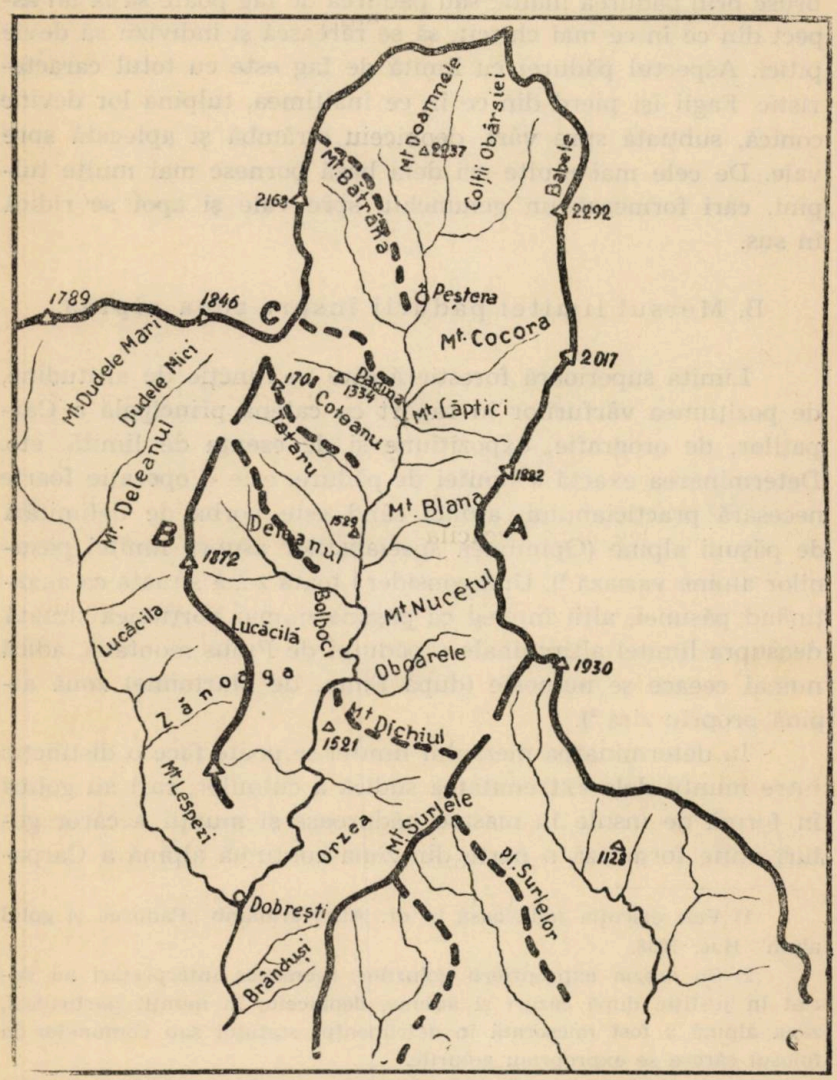

Fig. 1. — Schița de plan a basinului superior al Ialomiței (în amonte de uzina Dobrești). A. Culmea principală a Bucegilor. B. Culmea secundară a Strungei-Bucegi. C. Culmea principală a Munților Bârsei.

5. Limită cu asociații de fag, molid și brad. Pădurile de amestec pot să ajungă și ele la limită (mt. Surlele, Pri-

porul, Brâncuşi). In aceste cazuri bradul rămâne în masiv; indivizii izolaţi de deasupra sunt molizii şi fagii.

6. Limită cu făget. Acest mod de terminaţie poate să fie brusc prin pădurea înaltă, sau pădurea de fag poate să ia un aspect din ce în ce mai chircit, să se răărească şi indivizii să devie pitici. Aspectul pădurei cu limită de fag este cu totul caracteristic. Fagii îşi pierd din ce în ce înălţimea, tulpina lor devine conică, subţiată spre vârf, deobiceiu strâmbă şi aplecată spre vale. De cele mai multe ori dela bază pornesc mai multe tulpini, cari formează un genunchiu spre vale şi apoi se ridică în sus.

B. Mersul limitei pădurii înspre zona alpină.

Limita superioară forestieră este în funcţie de altitudine, de poziţiunea vârfurilor în raport cu catena principală a Carpaţilor, de orografie, expoziţiune şi de esenţa de limită, etc. Determinarea exactă a limitei de pădure, este o operaţie foarte necesară practicianului, atunci când este vorba de delimitări de păşuni alpine (Opiniunea specialiştilor asupra limitei păşunilor alpine variază [1]). Unii consideră toată zona situată ca aparţinând păşunei, alţii înţeleg ca păşune numai porţiunea situată deasupra limitei altitudinale a pădurei de Pinus montana, adică numai ceeace se numeşte (după Emm. de Martonne) zonă alpină propriu zisă [2]).

In determinarea mersului limitei se poate face o distincţie între munţii dela extremitatea sudică a culmilor, cari au goluri în formă de insule în masive păduroase şi munţii a căror goluri unite formează o parte din zona continuă alpină a Carpa-

1) Vezi discuţia judicioasă în dr. At. Haralamb „Pădurea şi golul alpin" Buc. 1938.

2) Cu ocazia exproprierii golurilor, asemenea interpretări au variat în justiţie după cazuri şi anume, deobiceiu, în munţii particulari, zona alpină a fost micşorată în detrimentul statului sau comunelor în folosul cărora se expropriau golurile.

Din contră în cazul exproprierilor de munţi din proprietatea statului în folosul comunelor, golul a fost considerat de jos, mergând cu delimitarea pădurei până la pădurea înaltă. Aceste fapte trebuesc avute în vedere la studiul limitei, şi neglijarea lor ne conduce la deducţiuni greşite. Vezi delimitarea zonei alpine în Enculescu pg. 63. Zonele de vegetaţie lemnoasă din România. Bucureşti. 1924.

ţilor. Goluri în forma de insule apar pe primele vârfuri ce se ridică între coline, cum ar fi: Orlea, Piscul cu brazi, Măgura,

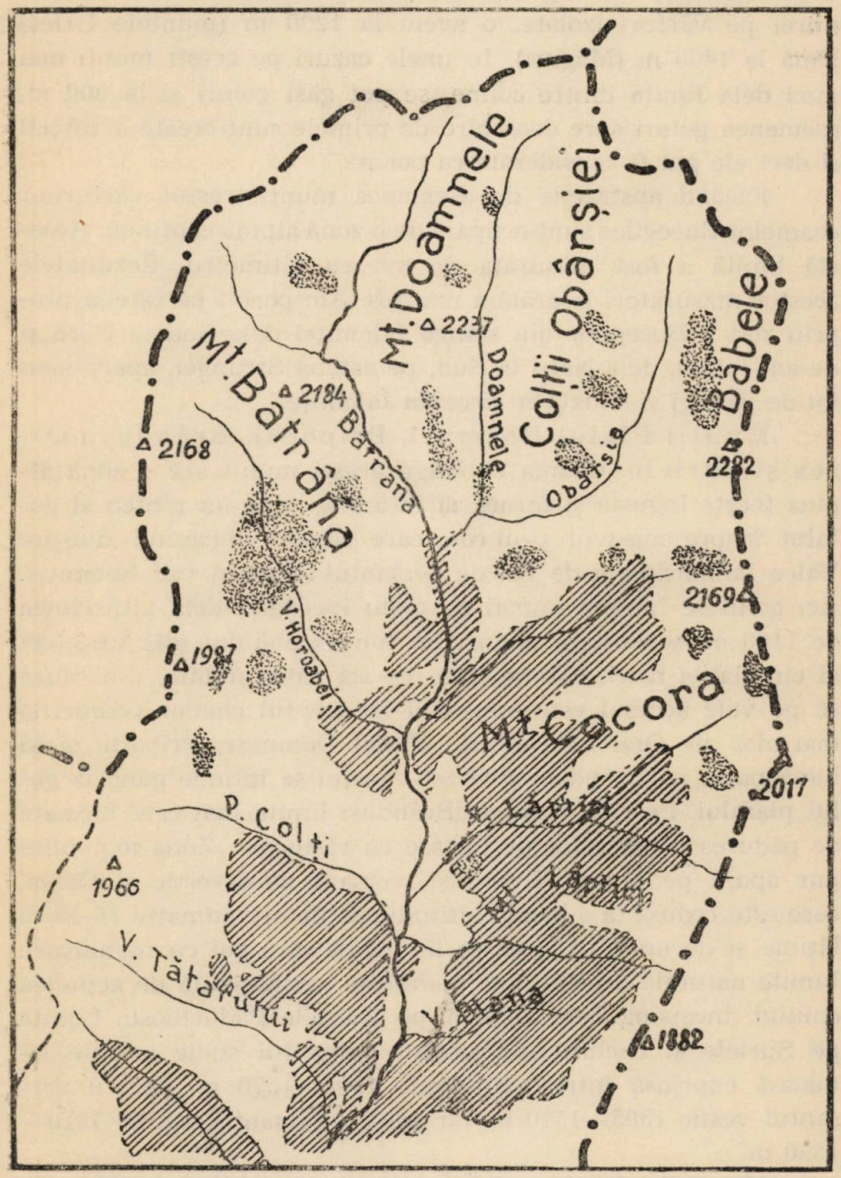

Fig. 2. — Schiţa de plan a fundului văii Ialomiţei, cu indicarea staţiunilor de Pinus montana (tuferişurile de pin: părţile punctate; pădurea de molid: părţile haşurate)

Raciu, etc. După cum ne arată Enculescu, pe asemenea vârfuri izolate, ce preced regiunea muntoasă, limita altitudinală a pădurei scoboară. In regiunea noastră, limita altitudinală a pădurei pe vârfuri izolate, o avem la 1200 m (muntele Orlea) până la 1400 m (Măguri). In unele cazuri pe aceşti munţi mai mici dela limita dintre coline, se pot găsi goluri şi la 800 m; asemenea goluri spre deosebire de primele sunt create artificial şi deci ele pot fi considerate ca poieni.

Făcând abstracţie de asemenea munţi, restul vârfurilor coamelor Bucegilor sunt ocupate de o zonă alpină continuă. Această limită a fost măsurată de noi cu altimetru. Rezultatele acestor măsurători le arătăm mai jos. Am pornit pe catena propriu zisă a Bucegilor din stânga Ialomiţei dela Sud la Nord şi ne-am întors, dela Nord la Sud, pe catena Strungei, aparţinând tot de Bucegi şi situată în dreapta Ialomiţei.

Munţii Plaiul Doamnei, Priporul, Brânduşi, Orzea şi Surlele. Coama ce leagă aceşti munţi are o zonă alpină foarte îngustă şi formează în acelaş timp un pinten al golului înspre masivul păduros, care separă versantul dinspre Valea Ialomicioarei de Est de versantul stâng al văii Ialomiţei. Aci golul se întinde numai pe plaiu începând dela altitudinea de 1100 m; scoborîrea pădurii în lungul plaiului este un efect al circulaţiei mari, care se face pe aci către munte, din cauză că pe vale accesul este imposibil în dreptul cheilor Gâlmei şi mai ales ale Orzei. Pe Munţii Plaiul Domnesc, Priporul şi în bună parte pe Brânduşi şi Orzea făgetul se întinde până la golul plaiului. Pe faţa Muntele Brânduşi limita mai este formată de pădurea de amestec de foioase cu răşinoase. Zona molidului pur apare pe Munţii Brânduşi, versant nord-vestic şi Orzea, care este redusă la o bandă altitudinală de aproximativ 10-15 m lăţime şi de unde pădurea se limitează spre gol cu molidişuri. Limita naturală a pădurii se manifestă nestânjenită de acţiunea omului, începând dela 1400 m. pe Muntele Păduchiosu. Limita pe Surlele şi Dichiu este pentru versantul sudic o linie sinuoasă cuprinsă între altitudinile 1505—1570 m, pentru versantul vestic 1505—1510 m, iar pentru versantul nordic 1510—1590 m.

Muntele Dichiu. Pe acest munte ca şi pe Surlele putem urmări variaţiunile limitei pe diferiţi versanţi, cum s'a arătat mai sus.

Cea mai scoborîtă limită o avem pe versantul vestic, care aparţine piciorului dinspre cheile Zănoagei, unde în urma explicaţiei de mai sus ne apare lămurită înaintarea golului în pădure pe acest plaiu. Efectele păşunatului se văd şi în faptul că pe versantul nordic limita aflată la 1550 m în medie este mai ridicată decât pe cel sudic la 1537 m.

Terminaţia pădurii pe versantul sudic se face prin pâlcuri de molid tânăr, în etate de 10—15 ani, ceeace ne arată că prin restrângerea păşunatului, pădurea are tendinţa de a-şi recâştiga terenul pierdut către gol. Acest munte este proprietatea Statului şi în consecinţă păşunatul a fost limitat.

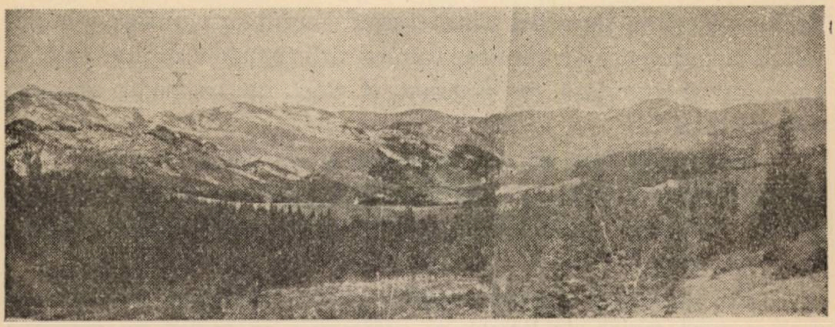

Clişeu P. Cretzoiu

Fig. 3. — Vedere generală asupra versantului estic al catenei II Bucegi (culmea Strungei cu limita pădurei spre gol. (Banda despădurită din mijloc se află în lungul potecilor de legătură a Văii Ialomiţa cu Strunga-Bran).

Pe versanţii vestici şi nordici pădurea se termină aproape brusc prin exemplare bătrâne de molid ce ating înălţimi de 12—15 m; rezultă că şi pe aceşti versanţi pădurea a fost scoborîtă, întrucât aspectul limitei nu ne arată o dispariţie treptată a pădurei către gol.

Trecând mai departe, dela Muntele Dichiu spre Nord până în dreptul Muntelui Cocora, Bucegii prezintă un versant cu expoziţie aproape uniformă vestică.

Văile care-l brăzdează sunt puţin adânci, mai ales către limită, unde se pierd, aşa încât linia de limită are mici variaţiuni de expoziţie.

Muntele Oboare are o linie de limită spre gol foarte

sinuoasă, coborîndu-se pe picioare şi urcându-se pe văi, ceeace ne arată că terminaţia pădurei este influenţată deasemenea de păşunat.

S'a măsurat la punctele de inflexiune ale limitei spre gol, următoarele altitudini dela Sud spre Nord: 1570 m (pârâul Oboarele), 1505—1525—1580—1485—1550—1545—1570 m (pârâul Stânei), 1550—1560 m şi 1555 m (pârâul Nucetului).

Pe acest munte apare pentru prima dată în drumul nostru o zonă tipică de limită, care porneşte dela pădurea înaltă şi se termină cu o fâşie de arbori pitici. Fâşia de limită nu are însă o desvoltare deplină din cauza păşunatului, aşa încât datele altitudinale asupra limitei acestei fâşii nu s'au mai dat. Tipurile de limită aflate pe acest munte sunt: molidişuri pitice, jenuperişuri şi aninişuri de munte. Limita tuferişurilor alpine este în continuu influenţată de păşunat şi deci nu se poate măsura mersul său.

Muntele Nucet. S'a măsurat şi s'a găsit în ordine succesivă următoarele valori pentru limita pădurei înalte: 1555 (pe pârâul Nucet), 1530—1540—1520—1560—1540—1580—1530—1650 (pe pârâul Blana).

Pe versantul dinspre pârâul Nucet, pădurea se termină prin o zonă tipică de limită de tufărişuri de molid, în amestec ici, colo, cu jenuperi. Pe versantul dinspre Blana, limita pădurei de molid este mai puţin tipică, fâşia de molizi piperniciţi fiind mai slab reprezentată. Pe acest munte locurile stâncoase dela limită au făcut ca influenţa păşunatului să se resimtă mai puţin decât pe munţii vecini.

Muntele Blana are o linie de limită a pădurei care se ridică treptat pe acelaş versant dela Sud către Nord. In lungul acestei linii s'au măsurat altitudinile de: 1650 (pârâul Blana), 1675 m, 1670 m, 1645 m, 1640 m, 1730 m, 1740 m (pe pârâul Lăpticiu). Ultimele exemplare izolate de molid sunt la altitudinea de 1690 m. Dela această linie mai sus urmează o fâşie de molizi pitici, care este aproape paralelă cu limita pădurei propriu zise şi are o lăţime de 40—50 m altitudine. Tipurile de limită sunt: molidişuri pitice şi jenuperişuri cu molizi pitici răzleţi.

Pe Muntele Lăptici avem aceiaş situaţie ca şi pe Blana. Linia de limită are puncte de inflexiune la 1740—1715—1720, 1680 (plaiu cu potecă), 1735, 1745 m (pe pârâul Cocora). Deasu-

pra limitei pădurei înalte s'a desvoltat o zonă bine reprezentată de pădure pitică de molid, având o lățime în altitudine de 35—70 m. Este de remarcat că această bandă a molidișurilor pitice se lățește pe plaiuri și este aproape nulă în dreptul pâraelor. Dinspre platoul Bucegilor coboară tuferișurile de Pinus montana, care se opresc la o altitudine de 1800 m — 1850 m.

Muntele Cocora prezintă doi versanți.

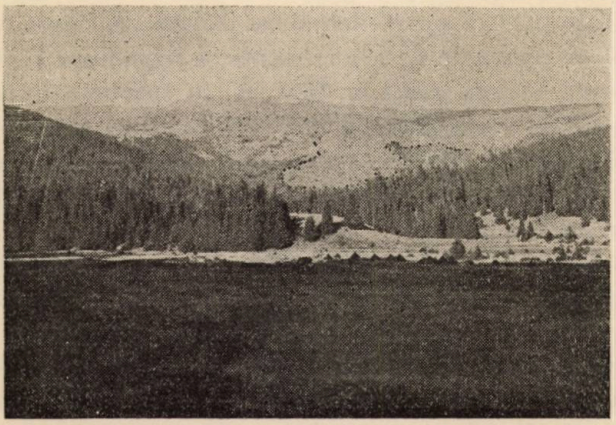

Clișeu: P. Cretzoiu

Fig. 4. — Vedere generală asupra versantului vestic al Muntelui Cocora. (Se observă scoborîrea liniei de limită pe plaiuri).

Pe versantul vestic limita pădurei înalte este foarte sinuoasă — s'a măsurat și s'a găsit: 1755, 1715, 1735, 1650—1720, 1685, 1730, 1780 m. d. M.; iar pe versantul nordic, către valea Obârșia aceiaș limită este la 1700, 1685, 1730 și 1780 m. Deasupra acestei linii urmează banda de molidișuri pitici în lungul căreia s'au măsurat punctele de scoborîre către altitudinile 1745, 1730, 1725, 1720 m.; molizii pitici ating punctele de ridicare 1800—1810 m. alt. După această bandă urmează către gol jnepenișurile, care se urcă până la 2000 m. Tipurile de limită pe acest munte sunt: jnepenișuri, molidișuri pitice, aninișuri, jenuperișuri și înfine molidișuri cu larice (înspre gura văii Obârșiei).

In urma datelor luate pe teren observăm că limita masivului de molid este mai scoborîtă pe versanții vestici, decât pe cel nordic. Acest fapt trebue atribuit tot influenței pășunatului,

întrucât versanţii vestici au o pantă mai redusă şi sunt mai apţi pentru păşunat decât versantul nordic, stâncos.

Muntele Obârşia. Pădurea de molid se întinde numai dealungul văii Obârşia, unde prin măsurări cu altimetrul s'au găsit succesiv 1750, 1710, 1795 m. In lungul văilor pădurea înaltă de molid se urcă până la 1795 m (pe pârâul Doamnelor). Deasupra pădurei înalte urmează o fâşie de molizi pitici care este destul de îngustă şi capătă o desvoltare mai mare pe picioare. Dela 1810 m apar exemplare izolate de Pinus montana. Pela 1840 m pâlcurile de Pinus montana se încheie şi formează brâuri largi, întinse până la 2105 m. In tuferişurile de Pinus montana aflăm exemplare de molizi pitici (cari rareori trec de 3—4 m înlăţime şi sunt în mare parte uscaţi) şi câte-va exemplare de Pinus cembra. Ultimele exemplare de molizi pitici se urcă până la 1950 m.

Muntele Babele (situat între Cocora şi Obârşia). Acest munte nu are pădure de molid. Abruptul său N—Vestic este acoperit de o fâşie de Pinus montana, care începe dela 1900 m şi se urcă până la 2100 m. Acesta are legătură laterală cu pâlcurile depe muntele Cocora. Această fâşie constitue cel mai frumos masiv de Pinus montana depe întreaga vale.

Munţii următori până la Omul nu au către Valea Ialomiţei zonă forestieră.

Trecând acum pe culmea Strungei pe dreapta Ialomiţei, putem urmări deasemenea tipurile de limită şi mersul liniei de limită. Această culme o vom parcurge invers, începând cu Muntele Doamnele şi terminând cu Muntele Lespezi, ultimul din catena II a Bucegilor.

Versantul drept al Ialomiţei are o expoziţie generală estică. Spre deosebire de versantul opus, acesta este mai bogat în văi profunde, care trec de limita pădurei în sus şi a căror scurgere nu urmează linia de cea mai mare pantă, astfel că se formează versanţi cu expoziţii variate. Intre aceste văi, avem Valea Horoabei foarte cunoscută turiştilor, Valea Coteanului, Valea Tătarului, Valea Mircei, Valea Bolboci, cu scurgere de regulă NV—SE.

Să luăm deci în cercetare aspectul limitei pe diferiţii munţi ce formează versantul drept al Ialomiţei.

Muntele Doamnei este lipsit de pădure de molid. Pe talvegul văei, ca şi pe abruptul său estic dinspre valea Doam-

nelor, aflăm pâlcuri compacte de Pinus montana. In aceste pâlcuri avem exemplare izolate de Pinus cembra (pe vale), molizi pitici și tuferișuri de Juniperus nana. Limita superioară a tuferișurilor de jenuper este de 2100 m, iar pe vale, jenuperișurile scoboară până la 1900 m.

Muntele Bătrâna. In porțiunea ocupată de pădure, acest munte este foarte stâncos. Limita superioară a pădurei s'a măsurat obținându-se următoarele date: 1790—1730, 1710, 1760, 1700, 1810 (pe pârâul Colții). Deasupra acestei linii și mai ales pe picioare, există o fâșie foarte îngustă de molizi pitici în amestec cu Juniperus nana și Pinus montana. Pâlcurile de

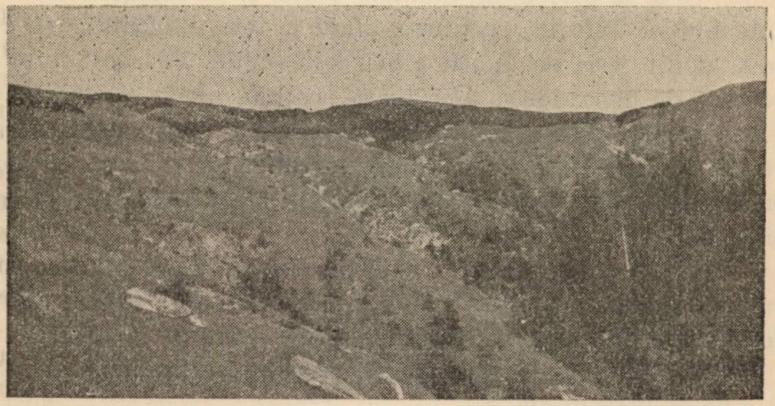

Clișeu : I. Lupe

Fig. 5. — Aspect de limită pe Muntele Lăptici. (Fășia pădurei de Pinus montana este situată cu mult deasupra limitei pădurii de molid. A se vedea textul).

Pinus montana, încheiate, ocupă o fâșie, a cărei limită inferioară este dată de o linie ce trece pe la 1930, 1850, 1830-1840 și o limită superioară ce trece pe la 2005, 1990, 1960 m. Ca și pe muntele Cocora, pădurea înaltă se termină printr'o asociație de molid și larice. Acest tip de limită de aci, spre deosebire de muntele Cocora, este ajuns în mod natural la limită.

Intre 1700 și 1760 m proporția de larice și molid este aproape egală, laricele atingând aci înălțimi destul de mari (cca 10 metri). Laricele sub forma pitică, trece deasupra limitei superioare a pădurei.

Muntele Colței. Linia de limită trece pela 1820—

1795—1780—1800—1765—1865 m. alt. Pădurea se termină printr'o bandă regulată de molizi pitici, în amestec cu Juniperus şi cu pâlcuri izolate de Pinus montana. Masivul de Pinus montana începe dela o linie care are 1870 m spre valea Horoabei şi 1895 m spre pârâul Colţei. Limita superioară a acestor masive este la 1920 m. alt. In masivul de Pinus montana la 1875 m, se găsesc circa 8—10 exemplare de Pinus Cembra, ce ating înălţimea de vreo 4 m.

Muntele Padina. Linia de limită: 1725, 1610, 1700, 1715. Spre limită avem o bandă îngustă de molizi pitici, precum şi tuferişuri de Pinus montana şi Juniperus nana. Pe acest munte, ca şi în partea din muntele Colţei şi pe munţii următori (Coteanul şi Tătarul), pădurea mare a fost exploatată şi n'a rămas decât fâşia de molizi pitici dela limită. Pe acest munte, procesul de despădurire este foarte vechiu, aşa încât toată regiunea de pădure nu se mai recunoaşte, s'ar părea că golul se întinde până aproape de vale. Este cazul să se remarce că zona despădurită este în lungul potecii către Bran prin trecătoarea Strunga.

Muntele Coteanul. Pădurea de pe acest munte este complect exploatată. Spre limită avem o fâşie de molizi pitici, care începe dela o linie de 1705—1745—1700 şi se urcă până la 1790—1775. Banda tuferişurilor de Juniperus nana se găseşte pe la 1810 m alt.

Muntele Tătarul. Pădurea depe acest munte este deasemenea exploatată. Numai în lungul văii Mircei mai există o fâşie de pădure care se urcă până la 1805 m, atingând limita zonei forestiere. Inspre valea Ialomiţei se găseşte o fâşie de pădure tânără de molid regenerată natural, iar restul pădurei este plantată. In partea superioară avem o bandă de pădure naturală îngustă, care formează limita pădurei exploatată, după o linie ce trece pe la 1760 m (muchia Tătarului) — 1790 m (versantul văii Tătarului). Limita pădurei pitice este o linie aproape orizontală care trece pe la 1835 [1]).

1) Pe harta actuală a Statului Major, ambii versanţi ai văii Tătarului se văd despăduriţi până la 1530 m; probabil că, procesul de despădurire al acestui munte a avut loc de foarte multă vreme, iar cu ocazia ridicării în plan nu s'a ţinut seamă de linia molizilor pitici, care indică linia naturală de limită; datorită acestui fapt, pe plan, limita pădurei se află figurată cu aproximativ 250 m altitudine mai jos decât limita reală dată de noi.

Muntele Plaiul Mircei. Acest munte constă dintr'un picior cu doi versanți, unul cu expoziția spre Nord și altul cu expoziția S—SV către valea Bolbocilor. Pe ambii versanți pădurea se menține până la altitudinea de 1805—1830 m. Pe versantul sudic pădurea înaintează ceva mai mult spre gol. Dela 1825 m încep tuferișurile de Juniperus, care se întind pe o bandă îngustă.

Fundul Muntelui Deleanul. In acest punct pădurea se urcă până la 1795—1800—1785—1845 m alt.

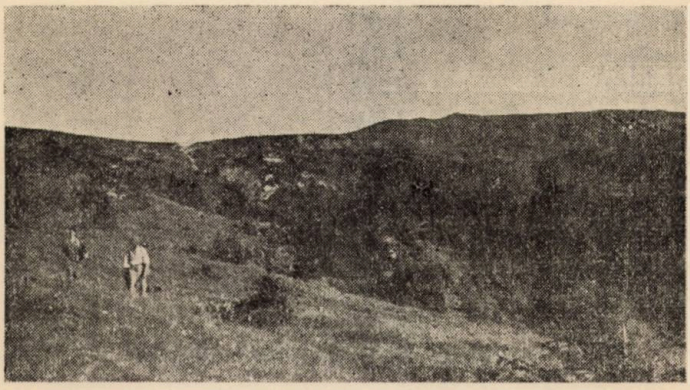

Cliseu : I. Lupe

Fig. 6. — Limita naturală a pădurii de molid pe muntele Lăptici.

Pe alocuri sunt numeroase tuferișuri de Juniperus nana și aceasta mai ales pe versantul pârâului Bolboci.

Fundul muntelui Lucăcila. Linia de limită pentru acest munte urmează altitudinile 1845, 1820, 1835, 1830, 1840, 1835—1850 m alt.

Pădurea se termină prin molizi pitici, cari ajung până la 1850 m, apoi prin tufe de Juniperus nana, Vaccinium vitis-idaea și Rhododendron Kotschyi.

Muntele Zănoaga. Linia de limită aci, trece pe la 1700, 1680, 1620, 1755 m alt. Golul său este legat printr'o fâșie foarte îngustă, pe culme, cu zona alpină a muntelui Lucăcila. Pe muntele Zănoaga se termină zona alpină continuă a catenei Strunga.

Muntele Lespezi. Acest munte are un gol ca o insulă înconjurată de pădure, care se urcă pe versanții muntelui până la 1610—1720 m alt.

Tabloul numeric al limitei vegetaţiei forestiere [1])

In urma celor expuse mai sus putem da tabloul de mai jos:

Versantul stâng al râului Ialomiţa

Nr.	Numele Muntelui	Limita pădurei înalte	Limita fâşiei de molizi pitici	Limita inferioară a tufeiişurilor de jneapăn	Limita superioară a tufeiişurilor de jneapăn
1.	Păduchiosul . .	1400	—	—	—
2.	Surlele . . .	1500	—	—	—
3.	Dichiul . . .	1544	—	—	—
4.	Oboare . . .	1546	—	—	—
5.	Nucet . . .	1556	—	—	—
6.	Blana . . .	1667	1685	—	—
7.	Lăpticiu . .	1721	1735	1850	2000
8.	Cocora . . .	1717	1730	1780	2100
9.	Obârşia . . .	1735	1840	1840	2110

Versantul drept al râului Ialomiţa

1.	Bătrâna . . .	1750	1800	1830	2000
2.	Colţi . . .	1804	1860	1880	1920
3.	Padina . . .	1685	1730	—	—
4.	Cotenul . . .	1725	1800	—	—
5.	Tătarul . . .	1775	1820	—	—
6.	Plaiul Mircei .	1807	1830	—	—
7.	F. Deleanul şi Lăcăcila . .	1820	1855	—	—
8.	Zănoaga . . .	1700	—	—	—
9.	Lespezi . . .	1640	—	—	—

Observaţiunile şi măsurătorile de pe teren ne permit a formula următoarele legi asupra mersului liniei de limită în

1) Valorile medii altitudinale date în tablou au fost calculate grafic după datele luate pe teren cu altimetru la punctele de inflexiune ale liniei de limită.

Mulţumim D-lor Truia S., Anibal Ştefănescu şi M. Bârdeanu, care ne-au executat măsurătorile altimetrice pe teren.

bazinul superior al Ialomiței, cuprins de cele două catene ale Bucegilor.

1. Limita pădurei pe același versant al catenelor se urcă dela Sud spre Nord. In tabloul de mai sus putem face o clasificare a munților după limita altitudinilor a pădurei; vârfurile dinspre coline au această limită cuprinsă între 1200 și 1400 m (munții Păduchiosu, Plaiul Domnesc, etc.), vârfurile mijlocii ale catenelor au limita cuprinsă între 1550 și 1700 (munții Surlele, Oboare, Nucet, Zănoaga, Lespezi) și în fine vârfurile

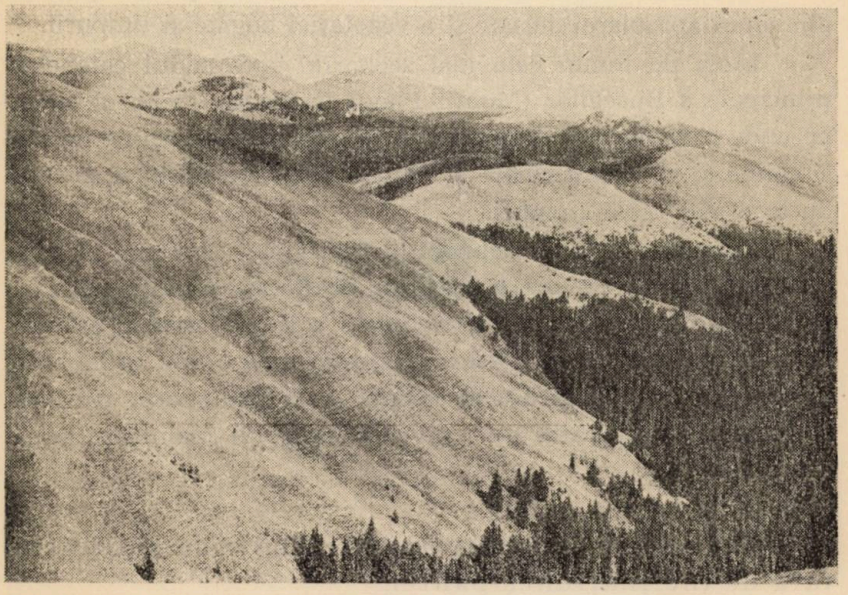

Clișeu: M. Băcăoanu

Fig 7. — Limită artificială a pădurii de molid Versantul estic al culmei Leaota (Muntele Răteiul).

înalte dinspre catena principală a Carpaților au limita pădurei cuprinsă între 1700 și 1840 m alt. (munții Cocora, Lăptici, Bătrâna, Colții).

Cauzele fenomenului semnalat pot fi multiple.

a) Vânturile uscate venind dinspre câmpie scoboară pe munții dela extremitatea sudică a coamelor, limita pădurei, nepermițând instalarea pădurei pe vârfurile izolate.

b) Vânturile violente dela Nord, cari trec coama Carpaţilor îşi capătă violenţa pe munţii mijlocii ai catenei.

In adevăr, dacă cercetăm căzăturile ce se ivesc în păduri, vom constata că acestea se produc în pădurile situate pe munţii mijlocii ai catenelor (Nucet, Oboare, Dichiu, Blana). Pădurile pe munţii dela extremitatea nordică a catenei din cauza altitudinei ridicate se desvoltă numai către poalele versanţilor şi sunt deci mai adăpostite în contra vântului dominant N—NV decât pădurile, cari se urcă până spre coamele munţilor mijlocii.

c) Munţii sudici au fost folosiţi cei dintâi pentru păşune din cauza apropierei de sate şi a vegetaţiei bogate şi timpurii.

Linia de limită este mai scoborîtă spre sudul catenelor principale a Bucegilor (Munţii Plaiul Domnesc, Priporul, etc.), pe unde trec marile căi de comunicaţie între regiunea de munte şi coline şi văile învecinate şi pe cari folosinţa păşunei se face dn cele mai vechi timpuri.

Culmea a II-a (a Strungei) a Bucegilor fiind mai izolată, a păstrat limita superioară a pădurei nealterată şi limita pădurei se urcă foarte sus (Media altitudinală a limitei pentru culmea I-a este de 1600 m, iar pentru culmea II-a de 1745). In locurile unde păşunatul a influenţat limita zonei păduroase, pădurea se termină brusc către gol ; pe picioare golul înaintează până către vale, etc.

II. Pe acelaş versant linia de limită este influenţată de inclinaţiunea pantei.

Pe picioare cu panta uşoară, sau platouri, prin influenţa omului se crează goluri, care înaintează către pădure. In locuri cu pante foarte repezi, procesul de despădurire a fost mai mic. Aşa se explică că cele mai frumoase tuferişuri de Pinus montana se găsesc pe versanţii abrupţi ai munţilor Babele şi Doamnele, unde acestea formează un brâu lat. Tot aşa şi pe muntele Deleanul spre valea Brăteiului, versanţii săi fiind spre coamă foarte abrupţi, pădurea înaintează mai sus ca pe ceilalţi munţi din jur cu versanţi mai puţin înclinaţi.

III. Pe acelaş versant înaintarea pădurii spre gol este favorizată de prezenţa sau absenţa stânci-

lor. Pe stâncile Dichiului, Lespezilor, Zănoagei, Deleanu ca și pe Munții Mitarca, Răteiul (din culmea Leaotei), molizii înaintează foarte mult. De exemplu, Zănoaga (1780 m) și Lespezi (1716 m) au pădure ce ocupă stâncile, până în vârf, pe când pe expoziţiunile similare fără stânci din Dichiu și Surlele (munți imediat învecinați) pădurea se termină la 1550 m alt.

Această urcare a pădurii pe stânci se explică:

a) stâncile calcaroase acumulează căldura pe care apoi o radiază, permițând astfel instalarea vegetației lemnoase, chiar desupra limitei;

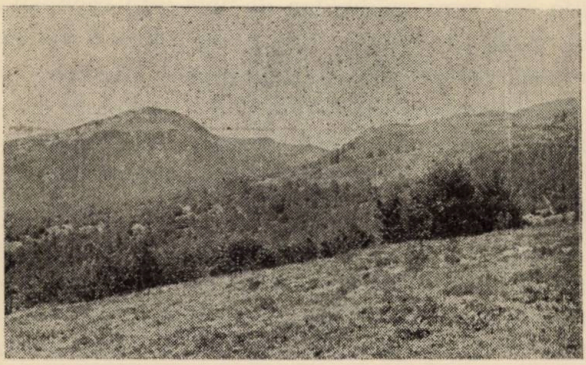

Clișeu: P. Crețoiu

Fig. 8. — Tip de limită cu tuferișuri de fag, pe muntele Păduchiosul.

b) Apărarea, pe care stâncile o dau indivizilor izolați situați în direcția contrară bătăii vântului;

c) protecțiunea pe care o oferă stâncile, contra păşunatului sau folosinței omului, prin inaccesibilitatea lor.

Speciile cari se pot urca printre stânci sunt: molidul, laricele, jenuperii și jnepenii.

IV. Pe munții lipsiți de stânci, pădurea înaintează spre gol prin văi. In acest caz în tuferișurile de limită predomină aninișurile alpine.

V. Fâșia tuferișurilor alpine, în aceleași situații ca mai sus, este mai lățită pe plaiuri și se îngustează în dreptul văilor.

VI. Pe acelaș munte linia de limită poate fi mai ridicată pe versantul sudic sau vestic, decât pe cel

nordic[1]). Pe munţii sudici ai catenei, sub influenţa păşunatului, pe versanţii cu expoziţie sudică, limita pădurii se scoboară mai jos decât pe cei nordici.

După cum s'a arătat, în aceşti munţi, influenţa omului a fost hotărîtoare în stabilirea actualei limite. Este natural ca ciobanii să fi căutat să-şi cucerească versanţii sudici, cari au o vegetaţie mai timpurie şi deci pe versanţii sudici limita o aflăm mai scoborîtă decât pe cei nordici.

Astfel de anomalii sunt cunoscute şi în alţi munţi, mai ales pe masivul Cumpătul şi Zamora, de pe valea Prahovei.

VII. Limita este condiţionată de esenţă.

Limita din zona pădurilor de fag este scoborîtă datorită faptului că fagul se opreşte cam pe la 1300—1350 m.

Pe multe vârfuri izolate dela Sudul catenelor principale, limita se datoreşte nu numai vânturilor uscate, ci şi faptului că aci vegetaţiunea, din cauze necunoscute, nu şi-a desăvârşit formarea succesiunei, în urma căreia iau naştere diferite zone altitudinale.

Pe asemenea vârfuri, cum se mai petrece şi în bazinul superior al văii Doftanei (în munţii vecini ai Gârbovului) pădurea deşi a avut la dispoziţie munţi destul de înalţi, a rămas totuşi numai în faza pădurei de fag şi deci limita pădurilor sale către gol este mult mai scoborâtă decât în Bucegi.

In zona pădurei de molid, limita pădurei este condiţionată de putinţa de ridicare a acestei esenţe, dacă nu intervin alţi factori.

VIII. Distribuţia tuferişurilor de Pinus montana, este limitată către fundul văii Ialomiţa[2]).

Pe versantul stâng, Pinus montana îşi face apariţia dinspre platoul Bucegilor, pe muntele Lăpticiu — iar pe cel drept, îl aflăm numai cu începere depe muntele Colţi, în dreptul trecătoarei Strunga. S'a arătat că între tuferişurile de Pinus montana şi pădurea de molid, pe muntele Lăpticiu şi o parte din Cocora, se găseşte o zonă liberă. Fâşia de Pinus montana este

1) C. Rubner: Die forstliche Verhältnisse Rumäniens in pflanzengeographischer Betrachtung. Forstwissenschaftliches Centralblatt. 1926, pag. 203

2) In harta dela pag. 1079 cu răspândirea pinului târîtor, nu a putut fi indicată staţiunea de pin târîtor din Cheile Zănoagei pe Muntele Dichiu, situată la 1350—1500 m. alt., din lipsă de spaţiu.

foarte întreruptă, astfel că ea este astăzi formată din pâlcuri mai mari sau mai mici, izolate. Aspectul pădurei de Pinus montana ne arată că această fâșie a fost stingherită în desvoltarea ei de păşunat.

Este de menționat că Pinus montana are în munții Bârsei o răspândire insulară; astfel îl aflăm pe Ciucaș, Piatra Mare, Postăvarul, Bucegi și Piatra Craiului, lipsind pe culmile Gârbovei și Leaotei.

Über die alpine Waldgrenze im höheren Ialomițatal.

Etude sur la limite supérieure de la forêt dans le bassin supérieur de la vallée de Ialomița.

Les auteurs étudient les formations de limite (supérieure) de la forêt dans le bassin supérieur de la vallée de Ialomița, qui tire ses eaux du massif montagneux de Bucegi (Carpathes méridionales).

Tout d'abord on établit les divers types de limite, puis on déduit les règles suivantes concernant la limite de la forêt dant le dit bassin:

1) La limite de la forêt sur le même versant est plus élevée quand on s'approche de la crête principale des Carpathes, c'est à dire elle monte progressivement du Sud vers le Nord;

2) Sur le même versant, la limite monte plus haut, si la pente du terrain est grande;

3) Sur le même versant, l'avancement de la forêt dans la zone alpine, est favorisée par la présence des rochers;

4) Dans les montagnes où les rochers manquent, la forêt avance au fond des vallées et déscend sur les pieds des montagnes;

5) La bande des buissons d'épicéa ou de genévriers est plus épaisse sur les pieds et plus mince au fond des vallées; le phénomène se présente inversement, quand il s'agit des buissons d'Alnus viridis;

6) Dans les montagnes parcourues par le bétail, la limite de la forêt est plus haute sur le versant Nord;

7) Sur les montagnes isolées, situées au Sud du bassin, la limite de la forêt monte seulement jusqu'à 1300—1350 m.

REFERATE—COMENTARII

CÂŢIVA TORENŢI PERICULOŞI LA PIETROŞIŢA ŞI MOROENI (DÂMBOVIŢA)

de Ing. AT. HARALAMB

Suntem azi în situaţia că mai unde ne-am îndrepta paşii în regiunile de munte şi mai ales de deal, din ţara noastră, nu se poate să nu întâlnim terenuri neproductive şi degradate cu torenţi periculoşi.

In rândurile de mai jos, vreau să relev un punct din judeţul Dâmboviţa, care necesită o grabnică intervenţie.

Judeţul acesta, privit prin prisma suprafeţelor socotite degradate de către Direcţia ameliorării terenurilor degradate, nu ar putea prezenta prea mare importanţă, în comparaţie cu altele. El nu cuprinde decât 1474 ha, din care 818 ha sunt înglobate în zona de apărare şi 656 în aceea de consolidare.

In cifra aceasta nu trebue să vadă lumea decât terenurile cari prezintă o gravitate deosebită. In cuprinsul aceloraşi comune se mai găsesc încă alte multe sute şi mii de ha de terenuri inculte, care aşteaptă numai priceperea şi energia necesară să le pună în adevărata lor valoare.

Aceste 1474 ha inventariate se găsesc în cuprinsul a 32 comune. Cele mai întinse terenuri degradate se află în comunele: Ţâţa (119 ha), Bezdead (160 ha), Isvoarele (169 ha), Manga (92 ha), Bogaţi (147 ha). In rest, suprafeţele variază între 10 şi 80 ha.

De remarcat de asemenea faptul că în cuprinsul acestui judeţ, ca urmare a aplicării legii pentru ameliorarea şi punerea în valoare a terenurilor degradate, s'au făcut lucrări de punere în valoare în cuprinsul a şase comune : Manga (92 ha),

Gheboeni (43 ha), Boțești (53 ha), Bogați (147 ha), Priboiul (17 ha) și Tătărani (61 ha). In ce privește reușita, se știe că aceste lucrări sunt din cele care fac să crească încrederea în rostul pădurii pe terenuri de această natură.

Nu întotdeauna însă întinderea mare ne indică și gravitatea situației. Câți ar putea crede, spre pildă, că în cuprinsul a două comune din cele mai nordice ale județului, Pietroșița și Moroeni, care în inventarierea Direcției ameliorării și punerii

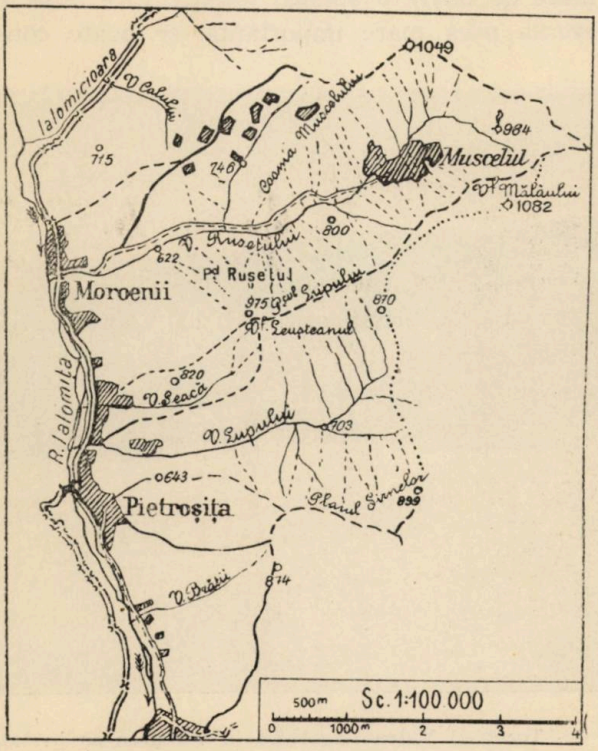

Fig. 1. — Schița de plan a torenților cari constitue obiectul articolului de față.

în valoare a terenurilor degradate contează numai cu 19 ha Pietroșița și 39 ha Moroeni, — se găsesc torenți din aceia cari au creat și mențin o situație de netolerat.

O călătorie pe șoseaua națională Târgoviște-Sinaia, care trece prin aceste comune, poate convinge pe oricine de gravitatea situației. Dintre toți, trei sunt mai periculoși: Valea Lupului, Valea Seacă și Valea Rușețului.

Ieşind din basinele lor de recepţie, ei trebue să traverseze şoseaua, în lungul căreia se înşiră casele şi pe o parte şi pe alta, ca să se verse în Ialomiţa, ai cărei afluenţi de stânga sunt.

Cu câţiva ani în urmă, ca urmare a unor ploi bogate şi violente, aceşti torenţi au provocat un adevărat dezastru: şoseaua a fost puternic ruptă în mai multe puncte, podurile la fel, iar curţile şi casele situate în calea viiturii, serios avariate. Puterea mare de târâre a acestor torenţi, care după hartă par a nu prezenta prea mare importanţă, se poate constata din

Fig. 2 — Torentul Valea Ruşeţului la vărsarea sa în Ialomiţa. (In partea stângă se vede podul de pe şoseaua Târgovişte-Sinaia).

cantitatea mare de pietriş cărat, şi mai ales, privind blocurile de piatră de proporţii impresionante. Albia torentului Ruşeţul, în partea unde traversează şoseaua, măsoară câteva sute de metri în lăţime, fiind toată încărcată cu pietre şi blocuri, dintre care unele cântăresc mai multe sute de kilograme fiecare. Podul de peste Ruşeţul este şi azi dărîmat. Livezile de pruni din aval de pod, împotmolite cu un strat gros de pietriş, sunt socotite ca pierdute. Şoseaua, redată circulaţiei imediat după

dezastru, nu poate să ascundă nici azi, după trecerea anilor, muşcăturile şi unele depuneri ale torenţilor.

*

Dintre cei trei torenţi amintiţi, Ruşeţul este cel mai de temut. La aceasta contribue, se înţelege, amploarea aparatului său torenţial, în comparaţie cu ale celorlalţi doi. Are 8 km lun-

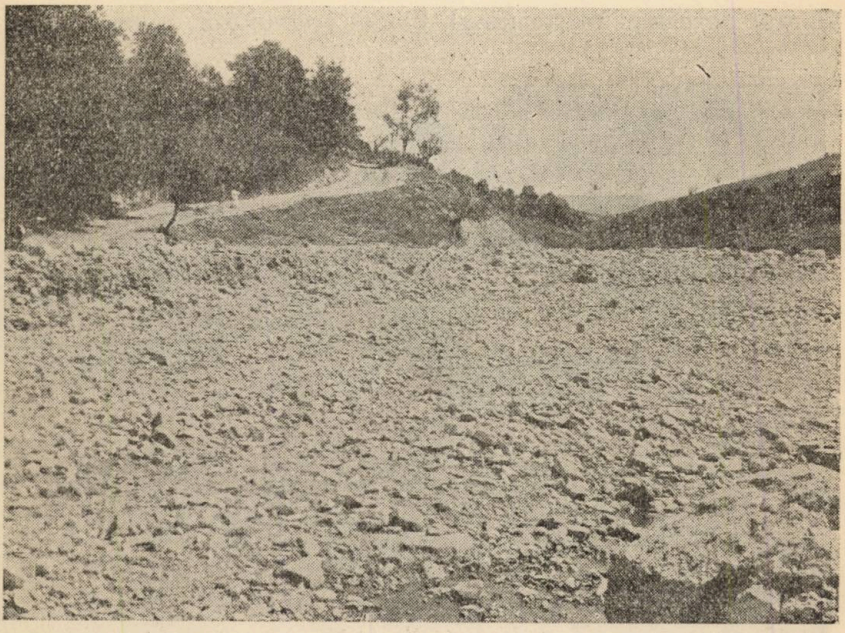

Fig. 3.—Alt aspect al torentului Valea Ruşeţului, la vărsarea în Ialomiţa.

gime, drenând o suprafaţă de 1400 ha. Altitudinea minimă este de 590 m la podul depe şosea şi maximă de 1082 m în vârful Mălăului. Culmile de deal ce-l încadrează ating înălţimi între 800 şi 1000 m. Cursul principal al torentului are o pantă generală de 6,25%. Afluenţii lui însă — foarte numeroşi — au pante ce pornesc dela 20% în sus.

Torentul curge dela Est spre Vest. Basinul său de recepţie are o formă alungită. Albia, numai pe o lungime de 1 km, are lăţimea amintită de câteva sute de metri. In rest se îngustează aşa de mult, încât abia atinge uneori 4 m lăţime.

Geologiceşte, regiunea aparţine Cretacicului inferior. Intâlnim în cuprinsul acestor torenţi: marne moi şi plastice, al-

ternând cu calcare compacte, gresii și uneori conglomerate. De asemenea se găsesc marne de ciment, tari. Dacă, în general, materialul adus este mărunt, nu-i mai puțin adevărat că printre materialele cărate de ape se găsesc și blocuri mari de gresie și calcar.

Din punct de vedere al vegetației forestiere, ne găsim aici în zona fagului, căruia i se mai adaogă frasinul excelsior, ulmul de câmp, mesteacănul, plopul tremurător, aninul alb și

Fig. 4. — Blocuri mari de gresie și calcar, transportate de torentul Valea Ruşeţului.

sălciile. Dintre arbuști citäm: cătina albă, gherghinarul, dârmoxul, lemnul câinesc, cornul, sângerul, alunul.

Din ce a fost odată podoaba forestieră a acestui basin, n'au mai rămas azi decât porțiuni mici de păduri, care toate la un loc nu întrec 25% din suprafață. Restul a fost defrișat încă din vechime de om, pentru a-și creia locuri de fâneață, pășune și livezi. Așezat atât la gura lui (o parte din comuna Moroeni), cât și la origina lui unde există satul Muscelul, omul

a început prin a defrișa versantul însorit al torentului. Privit depe partea opusă, acest versant este presărat numai de fânețe și livezi de pruni în stare proastă de întreținere. Cu timpul, a atacat și versantul stâng cu expoziție nordică. Reforma agrară din 1920 a acordat locuitorilor o suprafață apreciabilă din pădurea ce exista, pentru a le creia loc de pășune. Efectul defrișării și al pășunii se poate vedea la fața locului; firișoarele

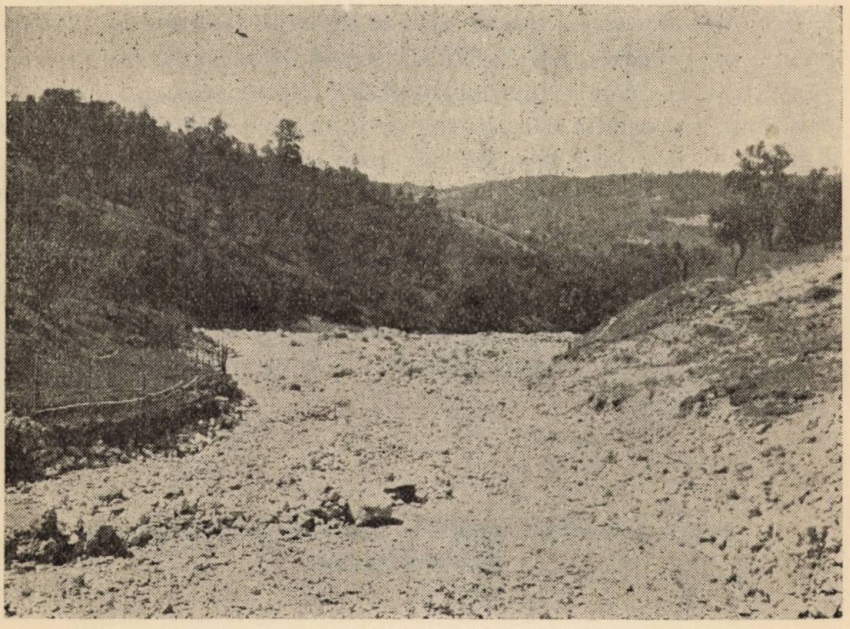

Fig. 5. — Torentul Valea Rușețului la punctul unde-și lărgește albia, în apropiere de vărsare.

de apă inofensive care abia se prelingeau prin vâlcele pe când era pădurea, au devenit astăzi active, săpând și alimentând cu materiale torentul principal. Un profan se poate minuna de mărimea materialelor purtate de acești tributari socotiți neputincioși.

Pe de altă parte, prezența marnelor moi și plastice în acest basin de recepție, provoacă peste tot locul alunecări de teren, care în anumite puncte se întind pe suprafețe mari.

Desigur că aceste alunecări au partea lor de contribuție la strâmtorarea albiei. Din această cauză, drumul de acces la

satul Muncelul nu ține fundul văii, ci merge o bucată de loc pe coasta versantului drept.

In timpul verii, Ruşeţul este ca şi sec; o prelingere de apă nu isbuteşte să învingă masa mare de pietrişuri dela gura lui, în mijlocul căreia se pierde.

*

Dat fiind caracterul de torenţialitate al acestor torenţi, din ce în ce mai accentuat, şi mai ales ţinând seamă de faptul că ei traversează o arteră de comunicaţie deosebit de importantă, se impune ca lucrările de corecţiunea lor să înceapă neîntârziat. In albia torenţilor se găsesc pietre suficiente, a căror mărime să permită construirea gabioanelor. Apoi, într'o măsură mică, se pot face praguri din blocuri mari, sau praguri cu mortar din cele mai puţin mari. Lucrările de împădurire vor avea o amploare mică. Ceia ce urmează însă să se reglementeze pe viitor, este folosirea raţională a terenurilor agricole: fânețe, livezi, păşuni, pentru a evita degradarea terenurilor şi mai ales infiltraţiunile de apă, provocătoare de alunecări de teren. Pentru alunecările existente, trebue neapărat să se facă lucrări de drenare.

Einige gefährliche Wildbäche bei Petroşiţa und Moroeni (Bez. Dâmboviţa).

Quelques torrents dangereux à Pietroşiţa et Moroeni (Dep. Dâmboviţa).

On présente la description de quelques torrents dangereux situés dans le département de Dâmboviţa, et on montre la nécessité d'intervenire toute de suite avec de travaux de correction.

NORME PENTRU FASONAREA LEMNULUI DE CONSTRUCȚIE ȘI DE CHERESTEA DE RĂȘINOASE

de Ing. M. PRODAN

I

Prin statornicirea unor norme scrise și stabile în ce privește fixarea condițiunilor de fasonare a lemnului de construcție și de cherestea, o instituție sau o întreprindere cu caracter silvic are următoarele avantaje :

1. Se instituesc considerente unitare pe întreg teritoriul acelei instituții cu privire la modul cum să se prezinte lemnul de lucru și de cherestea.

2. Se ușurează modalitățile de vânzare-cumpărare prin faptul că cu trecerea timpului, modul de prezentare al lemnului fasonat după norme stabile în vigoare, devine unanim cunoscut, astfel că în acelaș timp întreprinderea sau instituția forestieră își poate face un „tip" al ei propriu. La noi s'ar putea d. ex.: „Tipul C.A.P.S.", „Tip Fond. Bis.", după cum am întâlnit în Polonia la marile întreprinderi din regia Statului „Tip L. P." = pădurile Statului, cunoscut în toată lumea consumatoare.

3. Se ușurează controlul și buna executare a ordinelor date.

Ca și marile instituțiuni din țările mai înaintate, Administrația Fondului Bisericesc a avut astfel de instrucțiuni și norme în mod permanent încă dinainte de războiu, deși după războiu nu se poate desprinde din evoluția lor o orientare precisă.

Socot alcătuirea acestor norme, ca fiind de interes general, de aceea le aduc în discuție, cu atât mai mult cu cât prefacerile continui ale sistemelor de valorificare din toate pădu-

rile nu au îngăduit decât în puține locuri statornicirea acestor îndreptări pe considerente științifice și practice valabile.

Normele pentru fasonarea lemnului de construcție și cherestea în vigoare la diferite exploatări sunt rezultanta a doi factori esențiali: elementul tehnic, care însumează calitățile și defectele lemnului și elementul comercial, care depinde de condițiunile die fiecare moment ale pieței locale și generale.

Vedem că avem un element variabil: condițiunile conjuncturale comerciale și un element stabil: calitățile și defectele lemnului.

Statornicindu-se norme pentru fasonarea lemnului de lucru, pentru unitățile de teren, o Administrație poate avea în vedere una din următoarele 2 elemente:

1) numai însușirile tehnice ale acestui lemn

2) ambele elemente (deoarece nu se pot caracteriza cerințele comerțului fără a raporta aceste cerințe la diferite însușiri ale lemnului).

Pe când însă elementele însușirilor tehnice sunt fixe și caracterizarea lor poate fi socotită ca permanentă, elementul comercial caracterizat prin jocul echilibrului între cerere și ofertă e un element de apreciere, în mare parte, subiectivă. Astfel fiind, se pot fixa mai ușor norme tehnice, cari să fie înțelese la fel de toate organele executorii din teritoriul unei Administrații și rezultatul acestor norme, lemnul să fie adaptat pieței numai de către Administrația centrală, prin fixarea prețurilor. Pe când, normele stabilite pe baza echilibrului, dintr'o perioadă dată, între cerere și ofertă, nu vor da rezultate unitare decât cu dificultăți foarte mari întrucât:

a) nu toate organele apreciază la fel admisibilitatea diferitelor defecte într'o epocă conjuncturală dată;

b) Chiar piața locală diferă după regiune, astfel că aceleași norme vor fi interpretate în mai multe grade de strictețe, în ce privește calitățile și defectele tehnice ale lemnului, ceeace aduce la diferite neajunsuri pentru Administrație atât în ce privește controlul executării corecte a instrucțiunilor pentru fasonare, cât și în ce privește perfectarea vânzărilor.

Din aceste simple considerațiuni teoretice chiar, se poate vedea că e mai avantajos pentru o Administrație să fixeze

norme numai cu privire la însuşirile tehnice ale lemnului, norme tip cari să rezulte din cunoaşterea lemnului cu caracteristicele lui staţionale. Aceasta cu atât mai mult cu cât instituţiile proprietare de pădure dispun de personal tehnic, care de cele mai multe ori cunoaşte îndeajuns lemnul, pentru a înţelege unitar nişte norme cari se referă la înfăţişarea lui. E însă departe de a aprecia obiectiv, gradul de uşurinţă a plasării lemnului într'un anumit timp.

Referindu-mă la o serie de norme, date de Administraţia Fondului Bis. ort. rom. din Bucovina din 1923 şi până astăzi, cari pot servi ca exemplu de încercări de acest fel, interesante pentru toate instituţiunile şi întreprinderile forestiere, voiu căuta să stabilesc câteva concluziuni bazat pe observaţiunile asupra debitării lemnului rotund în fabricile de cherestea (către care se scurge marea majoritate a „lemnului rotund de construcţie şi de cherestea") şi asupra exploatărilor în pădure.

II

1. Instrucţiuni în adevăratul înţeles al cuvântului au fost: „Dispoziţiunile generale pentru lucrări în pădure în cuprinsul Direcţiei generale a Fondului Bis. ort. rom. din Bucovina" No. 326/1923. Aceste instrucţiuni tipărite cuprind 10 capitole dintre cari cap. 5 „Lucrări în exploatarea lemnului" cuprinde următoarele dispoziţiuni, interesând lucrarea de faţă:

„Doborîrea arborilor trebue să se facă în aşa mod, ca să fie evitată orice vătămare a trunchilor doborîţi, cât şi a subarboretului şi a arborilor limitofi".

„Înălţimea cioatelor nu va întrece diametrul acestora".

„Securea va fi întrebuinţată numai pentru crestătură, pe când despărţirea complectă de cioată cât şi divizarea în secţiuni se va face numai cu ferăstrăul".

„In teren înclinat se vor doborî arborii, cu vârful spre deal".

„Lemnul de construcţie şi cherestea de răşinoase se va coji complect". Dimensiunile lui vor fi hotărîte prin contract.

„Ca lemn de construcţie şi cherestea, se va fasona, dacă dispoziţiuni speciale nu stabilesc altfel, toate trunchiurile de cel puţin 16 cm grosime la capătul desmembrat de cioată, apoi secţiuni de trunchiuri în lungime dela 3 (trei) metri în sus până la grosimea la vârf de 13 cm, întrucât aceste lemne nu sunt deteriorate în aşa grad, încât după părerea Ocolului, care singur decide, exclude întrebuinţarea lor pentru scopuri de clădire sau lemn de cherestea, adică pentru debitare de cherestea, prin urmare cuprinzând şi bracul.

„Se vor fasona lungimi întregi (pentru lemn de construcţie) şi lungimi mercantile (obişnuite pe piaţă) pentru lemnul de cherestea. „Nu este permis însă ca părţi, cari depăşesc şi sunt sub lungimea minimală să fie desmembrate de secţia respectivă a lemnului de trebuinţă, dacă aceste părţi sunt potrivite pentru lemn de cherestea".

„Dacă împrejurările de transport reclamă, şi asupra acestui caz decide Ocolul, lemnele de construcţie şi cherestea vor fi prevăzute la capete cu câte o tivitură (şpronţ), a cărui lăţime o stabileşte Ocolul"

„Capetele subţiri sub 23 cm rămân de regulă fără tivitură".

„Lemnele de construcţie şi de cherestea în lungime sub 6 m se vor fasona, exceptând tivitura fără supralungime, cele dela 6 m la 13,50 m lungime primesc o supralungime de aproximativ 20 cm şi cele peste 13,500 m, o supralungime de 25 cm".

„Lungimile se vor socoti în gradaţiuni de 0.1 m aşa că părţi de lungime de mai mult de 0.05 m se vor calcula şi trece în carnetele de cubaj ca 0.1 m, iar lungimi mai mici se vor neglija cu totul"

2. Ofertele de cumpărare Nr. 288/933 prevăd aceleaşi dispoziţiuni, prescurtate, cuprinzând şi clauza că piesele sub 3 m lungime, nu sunt a se detaşa dela buşteanu-cotor, dacă sunt apte pentru lemn de cherestea.

Aceste dispoziţiuni cuprind deci norme generale fără a specifica în mod precis calităţile lemnului de cherestea, precum şi defectele ce sunt a se admite, lăsând la părerea Ocolului putinţa de a alege sau a fasona într'un parchet lemnul de cherestea.

In acest mod nu s'a putut obţine o fasonare unitară în toate ocoalele.

3. Ordinul circular No. 4710/23.III.936 aduce precizări în privinţa defectelor admisibile la lemnul de construcţie şi cherestea prevăzând:

„Ca lemn de construcţie şi cherestea este a se fasona molidul dela 18 cm diam. terier până la 13 cm, diam. la vârf, iar bradul până la partea trunchiului din vârf care începe a deveni buturugă noduroasă (unde distanţa între nodurile grosolane nu este mai mare decât 10—15 cm)."

„La fasonare nu se vor elimina buşteni şi nici nu se vor acorda reduceri la volum pentru piesele cu noduri negre, căzătoare, putrede, mici, sau mari, rar sau des alocate pe suprafaţă, nici la buştenii găuriţi de insecte sau cari prezintă desvălituri inelare sau sunt putrezi mai puţin decât 1/3 din diam. (centric sau excentric)".

„Nu se va considera nici putregaiul vârtos (lemn mort) şi nici deformaţiile din regiunea coletului".

4. Prin ordinele circulare 20734/936 şi 21974/936 se complectează aceste dispoziţiuni în sensul ca tăierea să se facă chiar dela pământ (unde regiunea permite), sau de unde începe lăbărţarea, cât mai de jos.

Aceste dispoziţiuni date într'o epocă de mare conjunctură a lemnului, au dus la rezultatul exagerat, că tot lemnul rău al cioatelor

(buturugilor), considerându-se ca îndeplinind condiţiunile cerute nu s'a retezat din buşteni, astfel că primii buşteni dela cioată (fasonaţi de regulă în 9 m), aveau 0.5—1.5 m de lemn rău care:

a) Deprecia calitatea buşteanului de 9 m, dacă rămânea întreg, sau

b) Prin retezare, diminua preţul mărfii de cherestea, rezultând scurtătură.

Reese că buştenii au fost fasonaţi astfel pe baza conjuncturii excepţionale a lemnului, dar au fost fasonaţi necorect din punct de vedere tehnic, lucru de care chiar Fond. Bis. a avut de suferit, industrializând o parte din acest lemn rău fasonat în regie proprie.

Aceste condiţiuni sunt şi astăzi în vigoare, în publicaţiunile de vânzări de lemn. In realitate însă ele au fost îmblânzite prin ultimul ord. circular de care ne interesăm No. 31209/29.IX.938, prin care se prevede că:

„1. Să se execute tăierea de jos, cf. ord. No. 20734/936".

„2. Secţionarea buştenilor, ca să fie bună pentru orice debuşeu (german) englez, (orient) se va face astfel: a) Nu se va socoti ca lemn de lucru şi cherestea, putregaiul, iescari în parte, sau în trunchiuri intregi; b) La trunchii cari în regiunea coletului prezintă defecte ca: putregaiu, desveliturí inelare (ruluri, lunuri), creşteri sălbatice, cari fac lemnul inapt pentru debitarea lemnului în fabrică sau depreciază considerabil calitatea scândurilor, se va secţiona porţiunea care are aceste defecte; c) Din arborii curaţi şi semicuraţi, precum şi cei cu noduri rare albe şi sănătoase, se va fasona primul buştean de 9 m cu o supralungime de 15 cm, nesocotindu-se tivitura (spronţul); d) Restul trunchiurilor, rămase după această primă secţionare, precum şi arborii cari nu întrunesc condiţiunile calitative dela punctul c, se vor secţiona în lungimi cari corespund multiplului de 4 m cu supralungimi de 10 cm la 4 m, 15 cm la 8 m şi 20 cm la 12 m lungime, preferându-se lungimi de 8 şi 12 m. e). Lungimile de nevoe (3; 3.5 m; 4; 4,5 m; 5; 5.5 m, 6; 7 m) nu vor întrece 5—6% din cantitatea totală a lemnului fasonat".

Prin acest ordin se face derogare dela condiţiunile generale specificate în publicaţiunile de vânzare, deşi nu se specifică acest lucru, aşa că negustorul primeşte acum o marfă mai bună decât aceea la care se aştepta din publicaţiunile de vânzare şi aceasta din cauză că conjunctura nu mai e aşa de favorabilă şi negustorii cer o manipulare mai bună.

III

Am trecut în revistă mai multe instrucţiuni interesante pentru toţi cari cunosc greutăţile încadrării în norme a elementului aşa de complex şi variat care este lemnul.

Aceste instrucţiuni s'au schimbat cam după conjunctură, din care cauză după cum am şi arătat s'au întâmplat şi ine-

vitabile greşeli deoarece lemnul fasonat incorect din punct de vedere tehnic se sprijinea pe condiţiunile comerciale cari sunt foarte schimbătoare şi era bun cât durau şi condiţiunile cari l-au impus.

Printr'o manipulare tehnică corectă — prin manipulare şi fasonare corectă din punct de vedere tehnic înţelegem acea care duce la producerea sortimentelor celor mai potrivite posibile, luând în considerare calităţile şi defectele lemnului, în cele mai multe cazuri printr'o astfel de manipulare se atinge şi rentabilitatea comercială cea mai mare pentru instituţie — putem stabili sortimentele cari rezultă dintr'un lemn de calităţi cunoscute într'o regiune dată. In felul acesta, normele privitoare la manipularea tehnică optimă pot fi în vigoare un şir îndelungat de ani. iar personalul poate lucra cu continuitatea cea mai binefăcătore. Adunându-se experienţe şi învăţături în acelaş sens, normele se pot îmbunătăţi şi sortimentele stabilite pot ajunge a avea un renume comercial bun.

Cu aceste sortimente, Administraţiile şi Direcţiunile pot opera în orice împrejurări comerciale.

Să vedem ce ar trebui să cuprindă astfel de norme?

In pădurile germane (V. Holzmessanweisung — Homa vom 1 April 1936) se stabilesc pentru lemnul de lucru şi cherestea trei clase de calitate :

„Clasa A : Buşteni frumoşi, sănătoşi, drepţi, plini, curaţi şi semicuraţi, fără defecte, sau cu puţine defecte cari nu influenţează valoarea de întrebuinţare..."

„Clasa B : buşteni obişnuiţi, sănătoşi şi cu lemn mort, cu defecte neînsemnate sau compensate de calitatea lemnului".

„Clasa C : buşteni foarte noduroşi, foarte conici sau foarte torşi, precum şi părţi dela vârf, conice şi noduroase, precum şi bucăţi atacate, cât timp mai pot fi lemn de lucru, mai ales piese cu crăci putrede adânci, putregaiu roşu şi alb şi alte atacuri de ciuperci, precum şi pese cu desvelituri inelare însemnate..."

Să considerăm un arbore de molid sau brad. Să-l doborîm şi să vedem ce ne arată acest arbore :

1. Doborîrea se face în multe părţi din munţii noştri, lăsând cioate înalte de 1—1.5 m, lăsând în parchet o mare cantitate din lemnul cel mai preţios, îngreunând fasonarea ulterioară şi mărind procentul pierderilor în rupturi.

Din aceste cauze s'a introdus la Fondul Bisericesc din 1936 ca şi în regiunile forestiere din Vestul Europei, tăierea dela faţa pământului sau de unde începe lăbărţarea.

Lemnul astfel doborît poate prezinta unul sau mai multe din următoarele defecte:

a) Putregaiu roşu dela rădăcină,
b) Putregaiu excentric,
c) Lemn mort şi putregaiu vârtos,
d) Creşteri sălbatice şi lemn pietros,
e) Desvelituri inelare (ruluri),
f) Lăbărţări şi strâmbături,
g) Crăpături.

Lemnul poate avea aceste defecte într'o măsură mai mare sau mai mică; aceste defecte nu sunt a se considera separat, ci împreună cu cele ce se mai întâlnesc dealungul trunchiului şi anume:

a) Creşteri răsucite (torse) şi neregulate,
b) Strâmbături,
c) Noduri putrede, căzătoare, concrescute, mari şi mici, repartiţia lor,
d) Putregaiu dela crăci (iescarii), putregaiu provenit din răni, etc.

Cum lemnul din parchetele de răşinoase, mai ales în regiunile muntoase, este destinat producţiei de cherestea, în considerarea acestor defecte trebue să avem mereu înaintea ochilor modul în care putem obţine la fabrică un randament calitativ optim.

Deci trebue să avem în vedere că în mod curent la o fabrică putem deosebi — în afară de calităţi speciale — 4 categorii de buşteni.

I. Buşteni cu totul lipsiţi de defecte, cari dau cherestea de o calitate superioară atât în ce priveşte dimensiunile cât şi în privinţa calităţii. Aceşti buşteni se obţin de obiceiu din partea dela cioată a arborilor (primii 8—10 m), prin eliminarea defectelor cari se întâlnesc de obiceiu pe secţiunea făcută prea aproape de rădăcină.

II. Buşteni obişnuiţi, din cari se obţine marfa curentă, cu defectele amintite într'o măsură moderată.

III. Buşteni cari dau cherestea de calitate inferioară, având noduri mari, căzătoare, ceva putregaiu, etc., dar cari sunt totuşi de industrializat în fabrică.

IV. Lemnul care nu corespunde ultimei calități, care deci nu rentează, să se debiteze în fabrică. Acest lemn se poate valorifica fie ca lemn de foc, despicătură sau pentru aprovizionarea ferăstraelor cu apă sau a micilor fabrici primitive cari produc pentru trebuințele locale.

Având în vedere și aceste considerente putem trage concluzii în ce privește fasonarea lemnului de cherestea în pădure.

Chiar dacă calitățile arătate mai sus nu se valorifică pe clase după cum le-am specificat, totuși ele reprezintă niște grade de calități tehnice cari trebuesc avute mereu în vedere, pentru a se obține bușteni cât mai superiori posibili.

In acest scop se pot da următoarele principii bazate pe cunoașterea defectelor și calităților lemnului și a randamentului calitativ al debitării în gatere.

I. Bușteniĭ fasonați să fie pe cât posibil de aceiași calitate pe toată lungimea lor (luând în considerare lungimile cerute de piață). In alte țări (Germania, Cehoslovacia), unde căile de transport permit, se fasonează bușteni în lungimi întregi (12 m — 20 m), retezându-se la fabrică după trebuințele respective. In acest caz bușteniĭ sunt mai bine sortați în depozitul de bușteni decât în pădure.

La noi se fasonează bușteni de 8—16 m (rar 3—7 m).

II. Bușteniĭ de calități superioare nu se vor lăsa în partea dela cioată cu defectele mai sus amintite, ci aceste părți se vor elimina pentru a nu se deprecia calitatea bușteniloř.

III. Lăbărțările se vor îndrepta cu toporul.

IV. In cazul când aceste defecte se află concentrate pe 1/3 din diam. bușteanului (la inimă, sau excentric), bușteanul se poate considera ca apt pentru cherestea, mai ales când de altfel bușteanul e de calitate bună.

In regiunile noastre are mare importanță mai ales stabilirea condițiilor ultimei categorii de lemn : aceea care nu mai e bună pentru debitarea în fabrică. Pentru aceasta se pot preciza următoarele :

V. Iescarii se elimină.

VI. Bușteniĭ buni de altfel dar cari au mai mult de 1/3 din diam. putregaiu.

VII. Bușteniĭ noduroși sau strâmbi și cu putre-

gaiu mai puţin de 1/3, sau buştenii foarte strâmbi cari nu pot intra în gatere.

VIII. Buştenii cu noduri mai mari de 6 cm distanţaţi la mai puţin de 30 cm pe toată lungimea buşteanului

IX. Noduri negre mai mari de 5 cm, prea dese.

X. Buştenii stătuţi cu mantaua putredă.

Pentru condiţiunile din munţii noştri e încă prematur să se vorbească de sortarea în 3 calităţi chiar la fasonare cum e prescris în instrucţiunile germane sau cum se face la fabricile de cherestea pentru buştenii secţionaţi în lungimi de 3—6 m. E însă foarte important să se stabilească, atât pentru întreprinderile în regie proprie cât şi pentru stabilirea condiţiunilor de vânzare a lemnului din parchete, limita până la care un buştean poate fi considerat bun pentru fabrică. Am încercat să stabilesc această limită bazată pe calităţile tehnice ale lemnului, abstracţie făcând de piaţa lemnului.

Instituţiile cu caracter silvic pot stabili astfel de norme pe circumscripţii mai mult sau mai puţin întinse. Aceste norme au avantajul că pot fi valabile un timp foarte îndelungat, mai ales când se descriu mai multe clase de calitate.

Astfel fiind personalul e învăţat să producă anume produse aproape standardizate, făcând mereu apel la cunoştinţele lui de specialitate în ce priveşte clasificarea diferitelor defecte şi calităţi. Aceste cunoştinţe se adâncesc şi se experimentează, aşa că personalul astfel format poate urmări apoi cu uşurinţă şi schimbarea normelor, când acestea se referă la însuşirile tehnice ale lemnului şi la înfăţişarea lui.

Pe de altă parte materialul fasonat corect din punct de vedere tehnic, e bun în orişice împrejurări nebazându-se pe un negustor anumit.

Pe de altă parte Administraţiile pot fixa preţurile în funcţie de elementul comercial, de care am amintit la începutul acestei lucrări.

O parte slabă ar fi tocmai limita dintre elementul apt şi neapt pentru cherestea, limită care ar varia totuşi şi în funcţie de elementul comercial, dar şi în acest caz se pot fixa elemen-

tele tehnice pe care un personal obișnuit le caracterizează destul de unitar, mai ales când îl obișnuim să lucreze cu aceste elemente.

BIBLIOGRAFIE

1. Dispoziţiuni generale pentru lucrări în pădure în cuprinsul Direcţiei generale a Fondului Bis. ort. rom. din Bucovina. No. 326/1923, Tipărit „Glasul Bucovinei".
2. Oferta de cumpărare No. 282/1928, „Glasul Bucovinei".
3. Oferta de cumpărare No. 288/1933, „Glasul Bucovinei".
4. Ordinul circular Ad. Fond. Bis. No. 4710/1936. Litografiat.
5. Ordinul circular Ad. Fond. Bis. No. 20734/1936 şi 21974/1936. Litografiat.
6. Ordinul circular No. 31209/1938.
7. Die Forstbenutzung. — Gayer-Fabricius, Berlin, 1935.
8. Holzaushaltung. H. H. Hilf. Iffa Drucksache A. 26. 1929.
9. Bestimmungen über die Ausformung, Messung und Sortenbildung des Holzes in den deutschen Forsten (Holzmessanweisung Homa) Vom 1 April 1936. Deutscher Holz-Anzeiger, Berlin.

Anweisungen über die Formung des Bau- und Schnittnadelholzes.

Normes concernant le débitage des résineux.

L'auteur montre la nécessité d'établir des normes générales concernant l'abatage et le débitage des résineux.

Puis il passe en revue les efforts faits dans cette direction par l'administration des forêts appartenant à l'Eglise orthodoxe roumaine de Bucovina.

Enfin, il expose ce qu'elles doivent contenir, ces normes générales.

NOȚIUNEA ȘI OBIECTUL STATISTICII

de Dr. V. SABĂU

Numele statisticii se rostește dela o vreme încoace din ce în ce mai insistent, în legătură cu organizarea și îndrumarea vieții sociale. In serviciile publice, ca și în întreprinderile private, statistica trece drept lozinca dela care se așteaptă rezolvarea judicioasă a tuturor problemelor de ordin administrativ și în genere îndreptarea stărilor economice.

Cu tot rolul acesta de seamă, ce-l joacă statistica în preocupările contemporane și importanța ce i se atribue în cadrul unei administrații, sau impecabile guvernări, totuși, foarte puțini sunt acei cari cunosc conținutul adevărat al acestei expresii. In afară de cercurile restrânse ale specialiștilor, sensul noțiunii statistice, adesea, este greșit sau, în orice caz, incomplet interpretat. Moda popularizând acest cuvânt, astăzi se scrie și se vorbește frecvent despre statistică, cu toate că nu întotdeauna cunoștințele sunt limpezi asupra acestei discipline.

Dacă, de pildă, în mod întâmplător s'ar face într'un cerc restrâns o anchetă asupra înțelesului acestei expresii, răspunsurile primite ar fi cât se poate de imprecise. Majoritatea celor anchetați ar identifica în statistică o înșiruire de numere, o seamă de cifre înscrise într'o tabelă. Alții, mai inițiați, ar recunoaște în ea un rezultat numeric al unui recensământ sau numărători.

Ambele răspunsuri, deși conțin un sâmbure de adevăr, totuși încadrează noțiunea statisticei în limite atât de largi, încât pe baza lor nu-și poate forma cineva o idee precisă despre natura acestei discipline și nici evita derutări sau confuziuni supărătoare.

O simplă prezență a cifrelor nu este încă o statistică. Mersul trenurilor, cartea de telefon, anuarele, inventarele și re-

gistrele de comandă ale croitorului, deşi abundă în cifre, totuşi nu sunt statistici. De asemenea, nu îndeplineşte funcţiunea de statistician nici copilul care de plăcere numără merele servite la masă, sau conductorul de tramvai care la o oră neaglomerată, din plictiseală, stabileşte numărul pasagerilor din vagonul ce însoţeşte. Ce-i drept, statistica îndeplineşte şi o funcţiune de numărătoare, însă o numărătoare metodică şi cu un scop precis. Astfel că rolul de a număra ce i se atribue nu este decât o frântură din opera ce îndeplineşte un statistician.

O altă interpretare curentă se dă noţiunei statistice de către persoanele care în mod direct sau indirect, au avut o contingenţă cu lucrări numerice. In deosebi, în viaţa de birou se aude foarte adesea vorbindu-se de anumite însărcinări primite de a întocmi o statistică, care, după uzul birocratic, ar trebui să fie o lucrare numerică descriptivă cum ar fi, de pildă o situaţie: a personalului, a cantităţilor de materiale exploatate sau vândute, a stocurilor de lemne disponibile, etc.

Cu toate că nici această interpretare nu precizează în mod suficient natura preocupărilor statistice, totuşi constituie un progres remarcabil faţă de primele două interpretări laice. De astă dată, în afară de rolul de a număra, i se mai atribuie statisticei şi funcţiunea de a descrie o anumită stare de lucruri, exclusiv sau de preferinţă cu ajutorul cifrelor.

Această interpretare biurocratică nu este de dată recentă. Ea îşi trage origina din înţelesul vechiu al statisticii şi constituie o reminiscenţă de pe vremurile când statistica trecea drept o artă de a descrie stările sociale şi economice dintr'un Stat şi de a-i caracteriza rânduielile juridice, administrative, etc.

Rolul statisticii fiind pe atunci acela de a descrie tot ceea ce ar putea interesa pe un bărbat de Stat, obiectul ei era tot atât de cuprinzător, vag şi imprecis, ca şi preocupările multiple şi variate ale omului de Stat.

In opoziţie cu interpretarea veche, în concepţia contemporană obiectul de studiu al statisticii este perfect definit. Preocupările statisticii fiind încadrate în limite precise având un obiect propriu de studiu şi fiind considerată de unii ca o disciplină independentă în sistemul ştiinţelor.

Este adevărat că şi în noua concepţie statistica cercetează şi descrie anumite fenomene, însă, acest rol îl îndeplineşte numai cu ajutorul cifrelor. Cât priveşte descrierea cu ajutorul

textelor, statistica recurge la ele numai atunci când aceste texte sunt necesare la explicarea metodelor de observaţie şi la interpretarea rezultatelor numerice obţinute. De asemenea, din vechea ei interpretare, statistica şi-a mai păstrat nota critică, element impus pe atunci de rostul cercetărilor întreprinse şi natura ei de a releva stările anormale sau, cum se spunea pe atunci, de a sublinia „curiozităţile" ce se petrec.

In concepţia modernă câmpul de aplicare al statisticei se limitează numai la studiul numeric al fenomenelor sau faptelor sociale, care se produc într'o aparenţă de haos şi ansamblu atât de complex, încât, cu ajutorul observaţiunii directe, nu se pot descifra norme sau descoperi raporturi de cauzalitate sau exprima tendinţe constante.

Ce sunt aceste fenomene sociale şi de ce este nevoie a se recurge la auxiliare ştiinţifice pentru a le studia, şi a descoperi asemenea raporturi dintre ele?

Toate fenomenele — prin care se înţelege orice manifestare în starea lucrurilor — se împart în fenomene tipice şi netipice, numite şi fenomene sociale sau colective.

După cum însuşi denumirea lor arată, fenomenele tipice se produc în mod absolut identic adică după o regulă fixă, indiferent de număr, loc sau timp. Pentru a descoperi legea după care se produc aceste fenomene, este suficient a observa un singur fenomen care precizează odată şi pentru totdeauna modul lor de producere.

Asemenea fenomene tipice ne oferă într'un număr infinit de mare reacţiunile chimice a două sau mai multe elemente, reacţiuni care sunt absolut constante, ori de câte ori s'ar repeta o combinaţie între aceleaşi elemente.

De pildă: două molecule de hidrogen şi una de oxigen, la acţiunea unei descărcări electrice dau în mod constant apă. Pentru a ne convinge de acest lucru şi a stabili o regulă valabilă pentru toate cazurile, este suficient a face o singură experienţă sau o singură observaţie. In aceleaşi condiţiuni de puritate şi presiune apa îngheaţă în mod constant la o temperatură de 0° C. şi fierbe la 100° C. Presupunând condiţiuni constante, punctul de topire al unuia şi aceluiaşi metal este neschimbat oricâte încercări de topire s'ar face.

Fenomenele tipice, caracterizate prin constanţa producerii lor, nu face obiectul cercetărilor statistice, întrucât din produ-

cerea și manifestarea unui singur fenomen se poate stabili, pe cale experimentală, o regulă, fără a utiliza alte auxiliare științifice.

In contrast cu fenomenele tipice, fenomenele netipice, deși sunt între ele de aceiași natură și cu toate că se produc în condițiuni absolut identice, prezintă o infinitate de manifestări individuale. Datorită modului de a se manifesta sub diferite aspecte, din producerea acestor fenomene nu se poate desprinde cu ajutorul unei singure observațiuni o lege sau normă, fiindcă la prima vedere, datorită variațiilor infinite a uneia față de altele, fenomenele sociale par a fi rezultatul unui capriciu al naturii sau al întâmplării.

De pildă, arborii dintr'o pădure, deși cresc în condițiuni staționale absolut identice, prezintă totuș variațiuni dela individ la individ în ce privește vârsta, dimensiunile, portul sau alte caractere exterioare sau morfologice.

Puieții răsăriți pe aceiași rigolă a pepinierii, cu toate că au fost semănați la aceiași dată, cresc în condițiuni naturale absolut similare, și aparțin acelorași specii, încă din primele zile, diferă, ca mărime și aspect, atât de considerabil unul față de altul, încât numai în mod întâmplător se pot găsi două firișoare identice sub toate raporturile.

Cât capriciu, câtă lipsă de regularitate și cât haos aparent există în producerea fenomenelor colective rezultă și dintr'o exemplificare a lui De Vries[1]). Acesta a constatat că nici măcar caracterele uneia și aceleiași plante nu sunt identice. Astfel, din 222 de exemplare de Ranunculus bulbosus a găsit că 133 au câte 5 petale; 56, câte 6; 23, câte 7; 7, câte 8; 2, câte 9 și 2, câte 20.

Populația unei țări reprezintă, de asemenea, o pluralitate de cazuri, o masă de fenomene netipice, în care indivizii ce o compun constituiesc o varietate infinită de fenomene diferite unele de altele ca vârstă, sex, religie, profesiune, naționalitate sau alte particularități sau manifestări individuale.

Măsurată în același loc și la aceiași dată, temperatura sau presiunea atmosferică variază în cursul unui an. Dacă, de pildă, s'ar întreprinde observațiuni sistematice, într'un interval de timp oarecare, s'ar putea observa că citirile de pe termometru

1) Benini: Principii di Statistica metodologica, 1932, pag. 2

diferă dela caz la caz și ar prezenta o totalitate de valori, masă de fenomene, obținute în condițiuni similare în ce privește technica de observație și totuși, ca valori absolute, diferite una de alta.

Fenomenele economice se produc, de asemenea, într'un câmp, foarte diferite în ce privește natura sau valoarea lor precum și locul sau timpul.

Domeniul păduros al unei țări constituie și el un agregat social, compus dintr'o masă de elemente (unități economice) de aceiași natură în ce privește caracterele principale, dar deosebite în structura lor în ce privește caracterele secundare.

In această lume complicată a fenomenelor colective există totuși o lege sau se poate desprinde o tendință — constantă — în modul de producere sau manifestare.

Rostul statisticei este tocmai descoperirea acestui aspect neschimbat, acelei tendințe constante în masa colectivă care, la prima vedere, este mascată de înfinitatea de variații ale fenomenelor, și odată cu desprinderea acestei tendințe să se ajute la formularea de legi sau reguli.

Din exemplele date se poate vedea că ceiace caracterizează natura fenomenelor netipice este omogenitatea caracterelor lor principale și variația sau eterogenul în ce privește elementele lor secundare.

Aceste două condiții ale fenomenelor de masă sunt atât de importante, încât, în lipsa lor, nici nu se poate concepe un studiu statistic.

De pildă, indivizii care aparțin uneia și aceleiași rase au caracterele principale omogene, însă diferă unul de altul, în ce privește caracterele secundare cum sunt: naționalitatea, cultura, religia, vârsta, sexul, profesiunea, etc. Prin analogie, deși toate fabricile de cherestea au anumite elemente comune, ele diferă una de alta, după mărimea lor, după instalațiile technice, numărul de mașini, de lucrători, capital investit sau social, etc.. O unitate forestieră variază în ce privește, speciile, vârsta, capitalul lemnos, proprietarul, tratamentul, revoluția, venitul, adus, creșterile, situația geografică etc. etc. Aceste caractere diferite constituiesc, așa dar, elementul netipic, particularitățile eterogene ale fenomenelor ce compun masa statisticei.

Revenind la exemplele de mai înainte, un inventar deşi conţine o masă de obiecte, se deosibeşte de o statistică prin faptul că aceste obiecte nu au o omogenitate între ele. Lipsindu-le această omogenitate, obiectele respective nu se pot cuprinde într'un studiu statistic.

La rândul său, mersul trenurilor nu conţine un fenomen de masă netipic, ci unul tipic, deoarece, din acest mers, în comparaţie cu cazul precedent, lipseşte elementul variabil şi natura netipică a fenomenelor ce înregistrează, întrucât distanţa kilometrică dintre două staţii sau timpul notat în care ar trebui să parcurgă un tren o distanţă este un fenomen fix, care nu variază, ci rămâne constant.

Un astfel de fenomen colectiv netipic ar conţine şi registrul de comandă al croitorului, dacă s'ar cerceta, pe baza datelor ce conţine, de pildă evoluţia numărului clienţilor într'un interval de timp sau variaţia anumitor dimensiuni corporale ale clienţilor după vârstă, profesiuni etc. De asemenea, conductorul de tranvai ar putea creia o masă de fenomene netipice, dacă nu şi-ar limita numărătoarea pasagerilor la un act izolat şi întâmplător, ci, în mod sistematic, ar stabili, la anumite ore de zi, gradul de aglomerare al vagonului ce conduce, pentru a trage concluziuni utile în ce priveşte reglementarea traficului de vagoane din cursul zilei, în funcţie de aglomeraţia călătorilor.

In ambele cazuri exemplificate fenomenele ar fi omogene sau de aceiaşi natură, dar eterogene în ce priveşte anumite particularităţi secundare. Deci, studiul statistic poate avea loc.

*

Noţiunea fenomenelor colective este foarte cuprinzătoare şi se poate da exemple nenumărate din toate domeniile vieţii sociale, mai ales că însăşi omogenitatea fenomenelor poate fi de diferite grade, după cum le concordă în număr mai mare sau mai mic anumite caractere principale.

Dată fiind această sferă largă de interpretare a fenomenelor netipice sau colective, ele se pot găsi în toate domeniile de activitate ştiinţifică, care se bazează pe experienţe ca: antropologia, antropometria, psihologia, biologia, chimia, fizica, botanica, medicina, agricultura, silvicultura, etc., etc., unde metoda statistică de cercetare găseşte un larg câmp de aplicaţie. De aceia nici nu există astăzi o ramură de ştiinţă pozitivă în care să nu fie utilizată metoda statistică de observare.

Domeniul de aplicație cel mai cunoscut al metodei statistice este însă sociologia sau științele sociale și mai nou științele economice, unde se pun mari străduințe pentru a creia lumină în masa fenomenelor variabile ce formează obiectul de studiu al acestor discipline.

După câte se vede interpretarea modernă a statisticii nu i-a adus acesteia o limitare în aplicare, ci numai o precizare a obiectului de studiu, constituit din fenomenele sociale. Prin această precizare însă, câmpul de aplicare al disciplinei numerice s'a lărgit, cuprinzând toate ramurile științelor experimentale și pozitive, în vreme ce statisticile vechi, deși erau foarte nedefinite ca obiect, totuși, după câte se știe, ele nu vizau decât descrierea Statelor și aveau o utilitate limitată numai la un anumit domeniu al științelor politico-administrative. In noua concepție, posibilitățile de aplicare a studiilor statistice sunt imense față de trecut, iar metoda statistică de investigație a devenit, cu drept cuvânt, universală.

BIBLIOGRAFIE

Decusară, C. E.: Elemente de statistică teoretică și aplicată.
Deculescu, P.: Noțiuni de statistică, 1923.
Pizanty: Statistică 1935.
Muster, D. Dr. — Chiappella Al. Lt.: Elemente de statistică aplicată 1938.

La notion et l'objet de la statistique.

Das Wesen und der Gegenstand der Statistik.

Verfasser erläutert den Begriff der Statistik und zeigt als ihrer Gegenstand die zahlenmässige Erforschung der nichttypischen Massenerscheinungen. Im Sinne dieser Auslegung, ist, sowohl die Aufgabe der Statistik im allgemeinen, wie auch der Forststatistik insbesonderen, die systematische Beobachtung und quantitative Beschreibung der sozialen Massen, mit dem Zwecke aus dem unübersichtlichen und scheinbar zufälligen Gang dieser Massen konstanten Zusammenhänge und allgemeingültigen Kausalgesetze zu begründen.

VALORIFICAREA PĂȘUNEI ALPINE ÎN POLONIA

de Ing. I. RĂTAN

Păşune alpină tip găsim în Polonia, la ocoalele silvice din Carpaţi, anume la Vorochta şi Miculiczyn. Primul are cca. 500 ha. şi al doilea, 102 ha. păşune de munte, proprietatea Statului, Au fost exploatate, înainte cu 4 ani prin arendare, de obiceiu anuală, ceiace a condus la sărăcirea solului şi a păşunei, care a fost invadată de Rumex alpina, Nardus stricta şi Deschampsia caespitosa. Ienuperul s'a instalat mai puţin.

Pentru ameliorarea acesteia, administraţia silvică a Statului polonez a procedat direct, atacând frontal chestiunea, prin exploatarea în regie, putând deci adopta simultan toate metodele ce converg spre acelaşi scop: valorificarea golului alpin şi îmbunătăţirea păşunei, care sunt:

1. Azotizarea solului, târlind cât mai mare suprafaţă;
2. Curăţirea şi stârpirea buruenilor şi plantelor vătămătoare păşunei;
3. Imbunătăţirea calitativă a păşunei, prin introducerea de noui specii de ierburi;
4. Păşunarea raţională a golului de munte.

*

1. Din motive pe cari le vom analiza şi mai jos, golul de munte, după ce a fost delimitat şi ridicat în plan, s'a împărţit în mai multe (4—6) afectaţii de păşune, cari sunt exploatate succesiv, funcţie de evoluţia vegetaţiei.

Pe fiecare din aceste afectaţii se stabileşte la timpul său, locurile cu cea mai sărăcită păşune, unde se începe cu târlirea sau gunoirea, acolo unde prima operaţie nu-i posibilă.

Strunga rămâne numai 24 de ore pe acelaşi loc, astfel că târlirea solului (azotizarea) se execută în scurt timp, pe o mare suprafaţă.

In cazuri bine constatate, pe suprafeţe unde păşunea a fost prea sărăcită, durata strungii este dublă, spre a se putea asigura o şi mai bună ameliorare a solului respectiv.

2. De obiceiu înainte cu 5—10 zile de a se veni cu târlirea sau gunoirea, locurile fixate pentru aceasta sunt bine curăţate de plantele ierboase mari (Rumex) şi de ienuperi. Operaţiunea de îmbunătăţirea păşunei se face deci complect şi în mod treptat, tocmai pentru a se asigura deplina reuşită a lucrării, care conform planului iniţial de lucru, se desfăşoară în etape succesive şi dependente astfel ca într'un timp determinat să se asaneze o suprafaţă dată.

Planul acesta de lucru s'a întocmit având ca bază suprafaţa totală şi numărul normal de vite ce se primesc la păşunat.

*

3. Concomitent însă cu aceste două operaţiuni, se duce şi a treia, anume introducerea de noui specii ierboase, de mare capacitate calitativă şi cantitativă pentru păşunea de munte înalt.

Pentru aceasta nu se seamănă la întâmplare anumite ierburi, ci în mod cu totul ştiinţific, ca rezultat al unor încercări speciale ce se fac chiar în acea regiune.

In acest scop s'a instalat în apropiere o staţiune de încercări şi experimentaţie a speciilor ierboase ce urmează a se introduce în păşunea de munte, care staţiune urmăreşte deci:

a) Dacă o anumită plantă e proprie sau nu acestei regiuni;

b) Puterea calitativă a ierbei, ca plantă de păşune;

c) Modalitatea de introducerea ei în păşune, cu reuşită optimă;

d) Comportarea ei în ansamblul exploatării.

Acest institut nu-i nici academic, nici costisitor. Este însă pivotul necesar pentru reuşita şi siguranţa lucrărilor de ameliorarea păşunei, lucrări ce nu se fac nici fără scop, nici fără rezultat. Deaceia nu se lasă hazardului reuşita sau nereuşita lor, în care caz aportul acestei staţiuni de experimentaţie şi control, este de considerabilă importanţă, faţă de cota cheltuelilor cu care grevează întreprinderea respectivă.

*

Pe lângă operaţiunea de semănare prin împrăştiere pe

anumite locuri uşor mobilizate a seminței ierburilor de introdus în păşune, toamna se mai desfundă parcelele de teren îngrăşat, pe cari apoi primăvara se seamănă plante furajere dintre cele mai proprii păşunii.

După ce acestea au ajuns la maturitate se cosesc, se culege apoi sămânța, care urmează a servi pentru îmbunătățirea ierbii.

Se recoltează astfel suficientă sămânță pentru fiecare an, ieftină şi tocmai în regiunea de semănat.

Fânul rezultat de pe aceste parcele, ca şi cel cosit din alte locuri ale păşunei, formează hrana vitelor în zilele cu ploi îndelungate şi prea reci, când acestea se reţin în staule, hrănindu-se cu furaje uscate (ceiace este şi din punct de vedere higienic-sanitar, un avantaj).

4. Păşunarea raţională a golului de munte se bazează pe:

a) Introducerea unui număr de vite, proporţional cu capacitatea normală a păşunii;

b) Păşunarea porţiunilor (afectaţii) înierbate succesiv, deci funcţie de deschiderea treptată a vegetaţiei;

c) Evitarea păşunatului pe timp de ploi de durată, când solul s'a înmuiat.

Funcţie de capacitatea normală a păşunii, numărul de vite se fixează anual luându-se de bază, pentru întreg sezonul, un hectar de păşune efectivă (nu de gol) necesar unei vite mari, sau echivalent la 4 oi.

In mod obicinuit, aci se lucrează numai cu vite mari, bovine. Deoarece exploatarea acestui bun se face de către proprietar cu scopul ameliorării lui, numărul normal de vite introduse se respectă cu toată strictețea.

In ceeace priveşte normele de păşunat, pentru ca vitele să aibă totdeauna iarbă proaspătă, în cantitate suficientă şi să nu o calce prea mult, acestea pasc un timp determinat, numai pe o porţiune (afectaţie). Se înţelege că după aceea trec în altă afectaţie ce s'a destinat aceluiaşi scop, şi aşa mai departe, până ce ajung la ultima, după care apoi iarăşi se revine în prima afectaţie (sau în a doua), adică unde păşunea s'a refăcut, urmându-se mereu circuitul.

Este natural că se începe acolo unde iarba a crescut mai repede, adică pe locurile mai călduroase şi apoi din ce în ce

mai târziu pe porţiunile mai de sus ale muntelui, unde vegetaţia s'a deschis mai încet.

Tot astfel se păşunează de două ori numai anumite afectaţii, iar cele mai de altitudine numai o singură dată pe an, atât din cauză că sezonul e scurt, cât şi din motivul că puterea

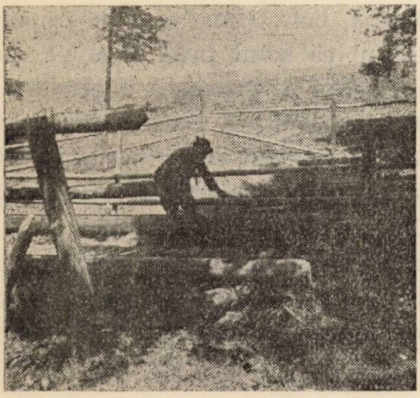

Fig. 1. — Adăpători cu decantoare, la Vorochta.

Clişcu : M. Prodan

de vegetaţie a ierbii este mai mică. Se ţine seama ca în zona de sus şi mijlocie, să se păşuneze cu sterpele, iar zona de jos, cu plecătoarele.

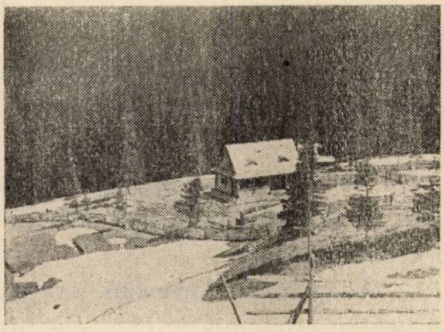

Fig. 2. — Clădirea regiei alpine Vorochta.

Clişcu : I. Băian

Aşa dar totul se sprijină pe elementele naturale, care fiind bine cunoscute şi coordonate în vederea celei mai mari rentabilităţi, formează un sistem articulat ce denunţă desordinea. Şi ordinea în timp şi în spaţiu, sunt baza progresului şi randamentului maxim al oricărei întreprinderi.

— Pe timpuri de furtuni și ploi reci, când durata lor este lungă și solul s'a înmuiat, vitele se reţin în staul, unde se hrănesc cu fânul cosit, atât de pe parcelele de ierburi semănate în vederea recoltării seminţei, cât și de pe cele rezervate special în acest scop, în cadrul pășunei.

Hrănirea la grajd a vitelor pe astfel de vreme nu-i impusă numai de a le feri de răceală, boli și mai ales de împuţinarea laptelui, cât și din motivul că solul prea înmuiat, sub copita grea a vitelor alunecă și astfel se provoacă degradări, a căror agravare așteaptă numai începutul lor. Ba mai mult, pășunea se bătătorește și suprafaţa ei efectivă se reduce prin frământarea solului devenit fără rezistenţă, cauzând astfel mari pagube, de cari trebue să se ţină seama în mare măsură.

Apoi amestecul de hrană a vitelor (nu numai iarbă pășunată, mai ales udă), pentru calitatea și cantitatea laptelui, ca și pentru sănătatea lor, este de mare importanţă.

*

Ducerea la bun sfârșit a lucrărilor de ameliorarea pășunei alpine se face însă într'un cadru de tehnică și economie, cari asigură și rentabilitatea regiei și în același timp se integrează programului general de ridicarea și ajutorarea populaţiei de munte.

Partea practică a valorificării golului alpin apare sub aspectul următor:

Pentru vite s'au construit grajduri mari de lemn, igienice și curat întreţinute, servind pentru adăpost la vreme rea și toamnă târzie.

De obiceiu în podul acestor staule se păstrează și fânul recoltat în timpul anului, sau sunt adăposturi laterale în acelaș scop construite.

— Adăpătorile formează iarăși un punct de mare importanţă pentru economia vitelor, ele fiind făcute:

— Cât mai aproape de raza pășunii propriu zise, spre a nu obosi nici vitele, nici să nu expună prea mult teren trecerii la adăpat, ceiace micșorează suprafaţa pășunii. De aceia, s'au instalat adăpători în apropierea grajdurilor, apa fiind adusă din alte părţi (când lipsește), pe ţevi de plumb;

— Curată și lipsită de bacterii, în care scop s'au

creiat fântâni artificiale prin cari se decantează apa înainte de a fi apoi condusă la adăpători. Aceasta asigură sănătatea vitelor (evită epizotiile) şi le fereşte de a bea apă prea rece sau neaerisită, ceiace ar conduce nu numai la îmbolnăvire, dar şi la scăderea cantitativă şi calitativă a laptelui.

*

Fierbătoarea, biroul şi magaziile sunt cuprinse în cadrul unei clădiri, al cărui plan de distribuţie a încăperilor se integrează perfect cerinţelor acestei întreprinderi. Astfel găsim aci o încăpere servind de birou, unde se ţin lucrările de tehnica ameliorării păşunii şi cele de contabilitate; o alta este destinată vara baciului şi paznicului ce locueşte aci în timpul sezonului mort, supraveghind păstrarea inventarului obiectelor de lucru etc., apoi fierbătoarea, construită după principii de igienă şi tehnică specială, magazia pentru păstrarea fabricatelor (brânzei) şi magazia pentru obiectele de lucru.

Contabilitatea în bani şi materie se ţine cu multă rigurozitate, dând posibilitatea încheierii de bilanţuri exacte şi concludente, asupra mersului întreprinderii.

Personalul specialist este actualmente provenit din şcoli (cursuri) de ciobani, fără de cari, azi nu se mai angajează în Polonia astfel de personal.

Cota de plată pentru fiecare vită, sau cantitatea de brânză de dat proprietarului, se fixează funcţie de cele două probe (una la primirea vitei şi alta la mijlocul sezonului) ce se fac asupra cantităţii de lapte. Din datele statistice medii şi din cunoştinţe speciale asupra vitelor, se deduce uşor cotele de produse ale laptelui, ce se cuvin fiecărui proprietar.

Pentru vitele sterpe, se plăteşte deasemeni o cotă bine calculată, iar pentru cele cu lapte mai puţin, se compensează uneori aceasta cu cheltuelile de regie.

In orice caz, tablouri şi grafice deduse din practică formează baza de calcul în această întreprindere.

Vitele se primesc numai pentru sezonul complect, adică numai la data fixată prin anunţuri speciale.

Intrarea la păşune deseori nu coincide cu primirea vitelor la munte, deoarece sunt cazuri când primăverile târzii împiedică eşirea la păscut, iar vitele sunt atunci hrănite în staul, cu fân rămas din anul trecut.

*

— Valorificarea brânzei și a celorlalte produse ale laptelui se face vânzându-se (în cont) ocolului silvic respectiv, pentru aprovizionarea lucrătorilor de pădure cu alimente lactate, proaspete, igienice și hrănitoare, putându-se astfel desface în regie toate aceste produse, la un preț foarte convenabil, atât lucrătorilor, cât și întreprinderii.

Calitativ aceste preparate nu lasă nimic de dorit, ele fiind executate de specialiști trecuți și prin școli.

*

In Polonia mai mult ca oriunde, s'a sudat azi legătura între golul alpin și pădurea propriu zisă, din motivele următoare:

a) Majoritatea proprietarilor de pădure având și gol alpin, poieni, etc., sunt și păstori, cari exploatează aceste pășuni (ceiace a început să facă și Statul însuși cu pășunile sale de munte);

b) Flora alpină este de fapt o stare de tranziție a florei forestiere, cu care are o înlănțuită continuitate;

c) Pășunea alpină este numai un accesoriu temporar al economiei vitelor, legată de pădure prin toate mijloacele ei de existență;

d) Raționalizarea exploatării golurilor alpine și mai ales ameliorarea lor, se sprijină pe elementele pădurii și silviculturii, de care o separare nu-i posibilă, nici economicește, nici tehnicește.

e) Incadrată în cuprinsul adâncului pădurilor, administrația ei normală — firească — se face tot prin aceleași elemente ca și pădurea, unde două administrații deosebite ar aduce grave perturbări valorificării și ameliorării pădurii și ocrotirii vânatului, cât și pășunii alpine însăși.

Alpwirtschaft in Polen.

La mise en valeur des alpages en Pologne.

A la suite d'un voyage d'études, l'auteur montre ce qu'il a vu d'intéressant au point de vue d'une bonne exploitation pastorale, dans quelques montagnes polonnaises.

PROBLEMELE ZILEI

LEMNUL CA POTENȚIAL DE RĂZBOI

PROBLEMA LEMNULUI IN RĂZBOI

de **Dr. D. Drâmbă**
Inginer consilier silvic

Evenimentele externe, la care cu toții suntem martori, ne dovedesc că războiul este oricând posibil. Războiul de mâine ca și cel de ieri, va fi un război al națiunii.

Conflictul din 1914—1918 a avut un caracter de război total și nimic nu ne oprește să credem că tot așa va fi și în viitor.

Războiul va cere punerea în mișcare a unui maximum de resurse umane și materiale, naționale și internaționale.

Durata și înfățișarea luptei va depinde de mijloacele de ripostă ale adversarului, de moralul forțelor armate și a populațiunii sale, de precauțiunile pe care acesta le-a luat mai dinainte, pentru a se apăra împotriva efectelor noilor procedee de război.

Nu trebuie scăpat din vedere nimic, în ordinea internațională. din ceeace ar putea constitui un obstacol pentru un război și că, în același timp, nu trebuie neglijat nimic din ceeace ar putea să dea apărării naționale eficacitatea cea mai mare posibilă.

Pregătirea țării noastre trebuie să fie făcută prin mijloace care să se poată adapta și la ipoteza unui război scurt și la aceea a unui război lung, la ipoteza unui război de efective cași la aceea a unui război de materiale, la un război în domeniul economic, cași la un război în domeniul militar, adică să adoptăm o organizare care să ne permită eventual utilizarea tuturor factorilor, nu numai actuali, dar și „potențiali" ai puterii țării.

Elementele puterii de război ale unei națiuni se identifică cu cele din timp de pace și, cu toate că rolul acestor ele-

mente este diferit în timp de războiu de cel din timp de pace, randamentul lor depinde de condițiunile de pregătire în care le găsește războiul.

Printre elementele care constituiesc ceeace se numește astăzi „Potențialul de războiu al unei țări", se numără — după cum foarte bine se știe — factorii următori: situațiunea geografică, situațiunea politică internă și externă, puterea financiară, utilajul și căile de comunicație și, într'o mare măsură, resursele materiale.

In acest articol, voi vorbi despre păduri numai ca factor potențial al puterei de războiu în cadrul resurselor materiale.

Nu voi trata rolul de protecțiune al pădurii, așa de cunoscut în apărarea teritoriului, atât în ofensivă cât și în defensivă.

In războiul din 1914—1918, prudența germană a reînviat o metodă de luptă, rezervată altă dată pentru atacul sau apărarea fortărețelor, orașelor sau câmpurilor întărite.

Cu începere dela sfârșitului anului 1914, după victoria dela Marna, a început, după cum așa de bine se știe, pentru imensele armate care se aflau față în față pe teritoriul francez, războiul de tranșee.

Pădurea deveni furnizorul de lemn necesar pentru aceste locuințe de troglodiți (cum spune poetul) în care timp de 4 ani — vară și iarnă — zi și noapte — pe ploaie și pe ninsoare, în nămol sau pe îngheț — sub rafalele aproape nesfârșite de obuze — au trebuit să se imobilizeze luptătorii.

Trebuiau lemne pentru a sprijini, a consolida, a repara pereții acestor culoare săpate pe mii de kilometri.

Trebuiau lemne pentru a le pardosi cu reteveie rotunde și evita astfel ca să nu se transforme în niște băltoace de nămol.

Trebuiau deasemenea lemne pentru a căptuși posturile de observație, de comandament și de ajutor pentru răniți.

Organizarea unui sector de divizie, pe un front de 4 km., necesită pentru pari și rețele, căptușeli, adăposturi, caverne, galerii, puțuri de mine, baterii, posturi de comandă, drumuri de acces, de comunicații și diferite alte lucrări de organizarea terenului ca crenele, capre de sârmă, arici, baricade, gratii, ca-

muflări, etc. etc., zic, necesită 1500 vagoane de lemne, deci un tren, care ar avea ultimul vagon în Gara de Nord, iar locomotiva dincolo de gara Chitila.

Francezii au adus lemne și din colonii „les bois coloniaux". Portul Hâvre unde a fost reședința guvernului belgian, refugiat pe teritoriul francez, a fost amenajat cu cel mai mare utilaj pentru importul lemnelor coloniale.

Trebuiau în fine enorme cantități de lemne de foc pentru prepararea hranei și pentru a feri de frig soldații.

Și pe lângă această aprovizionare a tranșeelor, mai revenea, pentru pădure, obligația de a îngriji de toate instalațiile din spatele armatelor: campamente, ambulanțe, magazii, parcuri de artilerie, de geniu, de aviație; toate acestea au cerut atât pentru armatele franceze, cât și pentru armatele aliaților, milioane de m. c. de lemn, fapt ce s'a petrecut întocmai, într'o anumită măsură, și pe frontul nostru.

Cu ocazia unui stagiu de studii, pe care l-am făcut anii trecuți în Franța, am constatat că chestiunile silvice intră într'o largă măsură în preocupările organelor militare, lucrurile fiind împinse până acolo, încât corpul silvic francez este militarizat.

In Franța, forestierii, deși mai toți sunt proveniți dela politechnică, nu se numesc ingineri silvici, ci „ofițeri forestieri", fiind asimilați cu grade până la gradul de general de brigadă.

Găsindu-mă pentru un anumit timp în orașul Nancy, capitala Lorenei, acolo unde este punctul sensibil al politicei naționale franceze, cum ar fi la noi Clujul, și aflând dela Inspectoratul Apelor și Pădurilor din localitate că, la regiunea 20-a militară, se țin o serie de conferințe în legătură cu pădurile și apărarea națională, mi-am exprimat dorința, dacă mi-ar fi îngăduit să asist la acele conferințe ca civil, căutând să mă prevalez de faptul că mă aflam ca inginer silvic român într'o misiune oficială.

Răspunsul primit dela General comandant al Corpului de Armată a fost:

„C'est un pays bien ami".

Astfel că am avut prilejul să asist la acele „séances militaires", cum li se spunea și în care se desbăteau toate chestiu-

nile forestiere, între ofiţerii combatanţi şi ofiţerii forestieri, în cadrul resurselor naţionale, regimului apelor, protecţiei frontierelor, transporturilor, etc.

In desvoltarea subiectului, pe care mi-am propus să-l tratez, în cadrul unui articol, izvorul principal al documentării îmi va fi, pe deoparte, literatură forestieră postbelică, iar pe de altă parte, notele ce am cules personal, la acele şedinţe militare, coroborate cu referinţele şi informaţiunile a numeroşi camarazi forestieri francezi, foşti în serviciile forestiere ale armatelor în timpul războiului.

Clasificare.

Lemnul, în cadrul resurselor materiale, ca potenţial al puterei de război, se împarte în două mari grupe:

Prima: Lemnul de construcţie şi de luptă cunoscut în armată franceză cu numele de „bois de défense" şi

A doua: Lemnul de încălzit şi preparat hrana trupelor, denumit generic în armata franceză „bois de chauffage".

Organizarea Serviciilor lemnului în Franţa.

Organizarea anterioară războiului

Ministerul de război francez nu preparase niciun fel de organizare în timp de pace, în vederea creerii unui serviciu central al lemnelor în caz de război.

In general, se admitea că războiul, provocând mobilizarea tuturor resurselor ţărilor beligerante, n'ar putea fi de lungă durată.

Se prevedea un război de mişcare, care nu putea să ceară decât o consumaţiune de lemn moderată, aşa că toate aprovizionările constituite din timpul de pace, pentru întreţinerea şi reînoirea materialului de război, se credea că vor fi suficiente pentru durata războiului. Mai mult, cum mobilizarea generală trebuia să reducă la minimum cerinţele interioare, altele decât cele ale războiului propriu zis, se considera ca îndreptăţită credinţa în a admite că, în orice caz, aprovizionările aflate normal în timp de pace, în comerţul şi industria lem-

nului, vor fi suficiente pentru a satisface toate nevoile, complectându-le, în caz întâmplător, cu resursele producţiunii care ar fi mai putut funcţiona încă, în interiorul ţării, sub starea de războiu.

Aceeaşi situaţiune era şi pentru Direcţiunea generală a Apelor şi Pădurilor din Franţa, care nu făcuse nici o pregătire pentru timpul de războiu, fie pentru o intensificare posibilă a tăerilor în pădurile supuse regimului silvic, fie pentru organizarea exploatărilor directe în regie de stat, care ar fi putut să înlocuiască exploatările particulare, oprite prin mobilizarea celei mai mari părţi ale lucrătorilor specializaţi, fie în fine pentru înfiinţarea unui veritabil serviciu al lemnelor de războiu.

De altfel, cea mai mare parte din personalul Direcţiunii generale a Apelor şi Pădurilor, ofiţeri forestieri şi pădurari, erau ei înşişi mobilizaţi, la trupele combatante sau la diferite servicii militare, cu totul străine de specialitatea lor, ca: intendenţă, căi ferate, state majore, etc.

Personalul rămas pe loc, pentru a asigura serviciul forestier propriu zis, în interiorul ţării, era aşa de redus, încât a trebuit să fie completat prin rechemarea în activitate a ofiţerilor forestieri, ieşiţi la pensie, spre a ţine locul celor care erau mobilizaţi.

In fine, nici o prevedere nu fusese, nici chiar din partea serviciilor publice, mari consumatoare de lemn ca: şantierele navale, manufacturile de stat (chibrituri, ambalaje, etc.), Ad-ţia Poştelor şi Telegrafelor (stâlpii de telegraf), companiile de drum de fier (pentru traverse, lemne pentru reparaţiunea vagoanelor, etc. etc.).

Toţi contau că războiul va fi scurt şi că aprovizionările constituite de fiecare, în timp de pace, ajutate, în caz de nevoie, cu oarecari achiziţionări de pe la stocurile, aflate în mod normal în comerţul de lemn, vor fi suficiente pentru satisfacerea tuturor nevoilor lor, cât va ţine războiul.

Perioada de războiu.

Dela început, trebue să spun că toate prevederile, făcute în timp de pace, au fost repede date peste cap de evenimente.

Stabilizarea frontului armatelor, după bătălia dela Marna, organizarea războiului de tranșee, ca o consecință imediată, pregătirea unei campanii de iarnă, desvoltarea nebănuită și imperioasă a stabilimentelor dinăuntrul țării ca: uzine, magazii, spitale, lagăre, etc., în fine consumarea considerabilă a materialelor de tot felul, care era și ea o consecință însăși a operațiunilor, toate acestea au făcut să se întrevadă chiar din ultimele luni ale anului 1915, imense nevoi de lemn.

Cum acestea nu fuseseră prevăzute din timp de pace și cum nu fusese pregătită nici o organizare de ansamblu pentru a le face față, fiecare serviciu din interior se sforța ca să asigure cât mai bine furnizările în specilitatea lui: Geniu, lemnele pentru construcțiunile militare, lemnele pentru mine și tranșee, apoi traverse de drum de fier;

Aviația, lemnele speciale, indispensabile pentru intensificarea continuă a construcției avioanelor;

Artileria, lemnele de platforme, lemnul pentru puști, lemnul pentru căruțărie, traversele pentru căi ferate particulare, etc.

De partea lor, armatele căutând să se aprovizioneze ele însile pentru nevoile cele mai urgente și găsind neîndestulătoare resursele din zona lor și prea anevoioasă sosirea expedițiilor dinapoi, veneau și ele să cumpere în interior, unde se întâlneau cu cumpărătorii serviciilor dinapoia frontului, precum și cu antreprenorii și cu furnizorii acelor servicii.

Pe piața deja restrânsă din cauza războiului, această situație făcea să se nască o concurență îndârjită între cumpărători, cari operau toți, la urma urmelor tot pentru apărarea națională, ceeace provoca o ridicare continuă a prețurilor și făcea ca toate resursele disponibile să le ia cel care da mai mult, în loc să fie rezervate pentru satisfacerea celor mai urgente nevoi.

O asemenea stare de lucruri nu putea să nu ajungă puțin câte puțin anarhică și paradoxală.

Se impunea deci a o face să înceteze prin organizarea unui Serviciu de reaprovizionare cu lemn.

Această necesitate care era imperioasă, când nu fusese vorba decât numai de folosirea cumpănită a stocurilor aflate în comerț, se impunea și mai mult atunci când a venit rândul să se reîmprospăteze acele stocuri, prin o exploatare rațională

a rezervelor forestiere ale teritoriului francez, sau prin cumpărături din străinătate.

Trebuie să recunoaștem însă că organizarea unui asemenea serviciu nu a putut să fie decât lentă și progresivă; abia către sfârșitul anului 1917, după 3 ani de război, o putem, în fine, considera ca înfăptuită.

Serviciul general al aprovizionărilor cu lemn, ținut să cunoască toate nevoile, ordinea lor de urgență și resursele existente, pentru a le face față, a fost înființat, în 1917 sub numele de Inspectoratul general al Serviciului lemnelor având sub ordinele lui mai multe servicii pe arme: geniu, artilerie, aviație, etc.

Consecințele războiului pentru pădurile României.

Dacă trecem acum la consecințele războiului asupra pădurilor țării noastre, acestea, în câteva cuvinte, ar fi următoarele:

Pe lângă enormele suprafețe distruse prin operațiunile de război, pe lângă consumul armatelor ruso-române și al armatelor inamice, pe lângă consumul populațiunii civile, Comandamentele trupelor inamice au ridicat din teritoriul ocupat, dela 1 Dec. 1916 și până la 1 Oct. 1918, după însăși situațiile oficiale germane (Mann: Kriegswirtschaft in Rumänien) 26.000 de vagoane de lemn brut și prelucrat, din care 8100 au fost expediate în Germania, 9200 în Austria, 8200 în Bulgaria și 630 în Turcia.

Trupele de ocupație au avut în vedere, în prima linie, acele specii care le lipseau ca: frasin pentru avioane, stejar pentru poduri și traverse și brad și molid pentru construcții, nuc pentru paturi de arme din care s'au ridicat peste 500 de vagoane, ceeace a dus la o pustiire a livezilor noastre.

Inginerii silvici români, rămași în Administrația silvică a teritoriului ocupat, au protestat în repetate rânduri în contra acestei pustiiri a pădurilor țării, în special a celor de stejar, însă protestul lor a rămas fără rezultat.

Invăţămintele ce putem trage din războiu.

Din tot ceea ce am spus până acum, se desprind două învăţăminte:

Primul, grija pe care trebue să o avem, chiar dela începutul unui conflict armat, de a menaja cât mai mult materia lemnoasă, a cărei producţiune necesită timp îndelungat, de a veghea la cea mai bună utilizare a ei posibilă, de a evita risipa, chiar dacă operaţiunile s'ar desfăşura pe teritoriul inamic.

Nu trebuie să uităm deasemenea că, graţie sistemului de alianţe în care suntem anagajaţi, n'ar fi exclus ca să avem şi noi armate aliate pe teritoriul nostru.

Al doilea învăţământ: nevoia ca în timp de războiu când mijloacele de producţiune şi de transport sunt reduse, când resursele financiare trebue să fie menajate, să se centralizeze comerţul şi industria şi să se înlocuiască individualităţile, care lucrează izolat, prin grupuri care să cumpere şi să repartizeze marfa sub controlul Statului.

Al treilea, cruţarea din timp a puţinelor păduri ce au mai rămas şi care conţin lemn cu calităţi technice superioare necesare apărării naţionale: molidul de rezonanţă aviatică, frasinul, nucul, ulmul, etc.

O organizare, sănătoasă a apărării naţionale, trebue să caute să tragă cel mai mare profit, în timp de războiu, din elementele activităţii naţionale normale din timp de pace. O coordonare între activitatea economică din timp de pace şi cea din timp de războiu, se impune.

Nu trebue lăsată ca această chestiune complexă să se rezolve prin soluţiuni brutale şi simpliste, pe cale rechiziţiilor arbitrare, care pot provoca abuzuri mai grave pentru economia postbelică a ţării, decât toate avantajele pe cari le-ar aduce războiul.

Casa Pădurilor este singurul organ al Statului, care poate să aprecieze capacitatea de producţiune lemnoasă a ţării, disponibilităţile materiei prime a diferitelor industrii lemnoase şi a mânei de lucru respective.

Acest mare serviciu public al Statului este singurul care, ascultând de sugerările Inaltului Comandament, cunoscând cererile din timp de pace şi apreciind tonajul şi na-

tura produselor lemnoase disponibile, poate face, în înţelegere cu marile grupuri ale industriei lemnoase, ca anumite uzine prost utilate sau prost situate să se închidă, pentru a face să lucreze altele până la capacitatea lor maximă. Spre a ajunge la o raţionalizare indispensabilă în timp de război şi a trage cel mai mare profit din resursele lemnoase, fatalmente limitate, Statul, ca cel mai mare proprietar de păduri, va trebui ca, prin Casa Pădurilor, să ia el în mână controlul repartiţiunii materialelor lemnoase, pentru a economisi transportul şi a menţine tranzacţiunile la un preţ uniform.

In ultimul război, în Franţa în 1918, s'a văzut născându-se anumite grupuri şi consorţii ale lemnului cu capital naţional francez, în care se grupau importatorii şi consumatorii de lemn şi care asigurau cumpărarea acestei materii şi repartizarea ei pe preţuri cu un beneficiu foarte redus, pentru a uşura finanţele ţării.

La Paris, funcţionează astăzi, în Direcţia Generală a Apelor şi Pădurilor un birou aşa zis al Mobilizărei industriale, condus de un Inspector Silvic care se ocupă numai de capacitatea de lucru a diferitelor uzine, care prelucrează lemnul, şi care studiază toate posibilităţile de import de lemn, în raport cu diferitele ipoteze de război.

Pentru ca pregătirea de război să nu aducă o adevărată desorganizare în producţiunea şi industria lemnului şi pentru ca perioada imediat după război să nu mai aducă o adevărată desorientare, cum a fost aceea prin care am trecut în anii 1919-1922, când în unele părţi lemnul lipsea cu desăvârşire, iar în alte părţi preţurile înregistrau variaţiuni, care înlăturau orice bază sigură a tranzacţiunilor comerciale, în special cu străinătatea, şi când, aproape în toate părţile, toată lumea, autorităţi, societăţi de funcţionari, redacţiuni de ziare se năpustiau asupra rezervei lemnoase a statului şi cereau păduri în exploatare, zic, pentru a evita toate acestea, un război modern va trebui să aducă un amestec al Statului şi deci o mobilizare şi o conlucrare, în jurul Casei Pădurilor, a producţiunii, a comerţului şi industriei lemnoase, dându-se atenţiunea cuvenită muncii, comerţului şi industriei forestiere naţionale.

GENERALITĂȚI ASUPRA POTENȚIALULUI DE RĂZBOIU ÎN MATERIE DE LEMN CU OARECARE PRIVIRE ASUPRA CONDIȚIUNILOR ROMÂNEȘTI

de **Ilie C. Demetrescu**

Prin apariția sau chiar numai apropierea războiului, economia națională sufere schimbări atât de însemnate în înfățișarea, ritmul și în oarecare măsură, chiar în structura sa, încât mulți autori vorbesc de un tip specific de economie națională: economia de război (économie de guerre, Kriegswirtschaft, War-economy). Dintre multele caractere proprii acestui tip de economie, relevăm aici:

accentuarea, eventual până la aproape desăvârșire a autarchizării;

tendința de trecere dela o economie de schimb (Tauschwirtschaft) la o economie de acoperire directă a trebuințelor (Bedarfsdeckungswirtschaft);

creșterea intervenționismului de Stat, atât în sensul planificării economiei, cât și în cel al producțiunii proprii (economie de Stat).

In lumina acestor caractere, ne propunem să privim problema ce ne preocupă aici.

Prin potențial de război în materie de lemn, am putea înțelege capacitatea economiei naționale de a răspunde la nevoile de lemn care i se pot pune eventual în vreme de război. Sau altfel spus: raportul dintre nevoile de lemn ale economiei de război și capacitatea de satisfacere proprie.

Nevoile de lemn în vreme de război se schimbă brusc față de acelea ale economiei naționale. In noua situațiune, se pot distinge doi consumatori deosebiți: populațiunea civilă și războiul. In ceace privește primul consumator, cererea de lemn este mai redusă cu ceva decât în timp normal și anume în chip deosebit după sortimentele mari ale acestui articol. Lemnul de construcție și cel de lucru încetează aproape de a mai fi cerut de populațiunea civilă, în primul rând, fiindcă puterea de cumpărare a acesteia se reduce în chip masiv și apoi, pentrucă nevoia de noi construcții și diverse obiecte devine dintre cele dispensabile. Cel mult s'ar mai putea ține seama de micile reparațiunii reclamate de locuințele, etc., stricate de războiu

(bombardamente, incendieri, etc.). Cantitativ însă, acestea nu joacă aproape nici un rol. Se schimbă lucrurile când e vorba de lemnul de foc. In această privință, nu se modifică mai nimic. Nevoia de un atare material se cere a fi satisfăcută aproape cu aceiaș insistență ca și în timp normal. Ea face parte dintre nevoile elementare de viețuire. Ooarecarea slăbire a cererii respective este determinată numai de o scădere excepțională a puterii de cumpărare a populațiunii. Ceace caracterizează în general consumul acesta este relativa păstrare a distribuției sale în spațiu, cu excepția regiunilor depopulate de lupte și eventual de molime.

Economia de lemn ce se poate realiza prin consumul mai redus al populațiunii civile, poate fi precumpănită și întrecută cu mult de noul și ferocele consumator de bunuri cari este războiul. Nevoile sale privesc atât lemnul de contrucții (tranșee, adăposturi, barăci, poduri, etc.), cât și cel de lucru și industrie (paturi de arme, obezi de roată pentru tunuri, aeroplane, celuloză, etc.) și nu mai puțin pe cel de foc (încălzitul încăperilor și așezărilor de sub cerul liber, ca și al mâncării). Sub raportul cantitativ, aceste nevoi sunt relativ nedefinite, fiind greu de evaluat. Ceace se poate spune este că ele sunt foarte ridicate; și apoi, că se cer satisfăcute fără prea multă socoteală asupra costului lor. Războiul trebuie câștigat cu orice preț. O altă caracteristică a lor, față de cele ale populațiunii civile, este că sunt în general neregulat dispuse în spațiu, fiind legate, în cea mai mare parte, de teatrul luptător, de concentrările de trupe și de stabilirea centrelor de instrucție. Excepție ar face consumul diverselor fabrici, arsenale și ateliere lucrând în slujba războiului, care sunt fixate în locuri știute.

Problema acoperirii nevoilor de lemn ale economiei de război, prin mijloace proprii, are două fețe distincte:

existența unor izvoare naționale de acoperire a nevoilor de lemn;

organizarea unei cât mai bune condiționări a izvoarelor respective și celor mai potrivite căi de punere a lor în serviciul economiei de război.

Izvoarele naționale de acoperire a nevoilor in lemn sunt pădurile, plantațiunile diverse și depozitele de lemnărie comerciale sau ale diverselor fabrici și ateliere. Fiecare dintre aceste izvoare își are caracterele sale definite, din punctul de vedere

ale temei ce ne preocupă aici. Pădurea este cel mai serios, adevăratul izvor de lemnărie. Pentru cazul special a economiei de război, — când toate forțele materiale și morale ale națiunii sunt mobilizate într'un efort suprem — ea contează prin producțiunea sa anuală, dar mai ales prin eventuala rezervă lemnoasă și până la un punct oarecare chiar prin capitalul său de producțiune. Singura rezervă ce se poate face în privința acestui izvor, este că exploatarea lemnului și transportul său până la locul de consum, poate fi legată de greutăți serioase. Plantațiunile diverse, altele decât pădurile propriu zise, cum ar fi arborii izolați și unii pomi chiar de prin ogrăzi, grădini, lunci, de pe margine de drumuri, hotare de locuri, etc. pot constitui deasemenea un oarecare izvor de acoperire a nevoilor de lemn. Ele joacă însă, sub raportul cantitativ, un rol foarte redus. Prezintă totuși, avantajul unei mai ușoare utilizări pentru cazuri de extremă nevoie. Depozitele diverse de lemnărie pot conta, deasemenea, nu atât cantitativ, cât mai cu seamă prin promptitudinea răspunsurilor la primele nevoi după izbucnirea războiului, adică pentru perioada de căutare a noilor căii de adaptare la starea de războiu.

Condițiunile forestiere ale României, prezintă plusuri dar și minusuri în privința unui favorabil potențial de război, de care trebue să ținem seama și să le adaptăm prin măsuri politice de Stat, spre o cât mai potrivită folosire.

Sub raportul cantitativ se poate spune, fără teamă de exagerare, că stăm mulțumitor. De mai multe decenii România se prenumără printre țările exportatoare de frunte în comerțul de lemnărie al Europei. După toate semnele, acest export se face în cea mai mare parte pe seama capitalului de producțiune. Fie chiar așa, dar dacă lucrul a fost practicat atâta timp în condițiuni mai mult sau mai puțin normale, cu atât mai mult va putea fi admis în caz de război. In privința sortimentelor, stăm deasemenea mulțumitor. Pe lângă consumul intern, care a fost acoperit până în prezent aproape exclusiv din pădurea națională, exportul nostru este compus în perioada postbelică cam din 65% lemn de lucru și construcție și din 35% lemn de foc. Categoria lemnului de lucru și construcție este formată, în cea mai mare parte, din lemn de rășinoase. Dacă ținem seama de calitatea lemnului nostru de lucru și de diversitatea compoziției pădurii românești, cât și de restul arbo-

rilor și pomilor necuprinși în statisticile noastre ca păduri, putem să conchidem că cel puțin consumul de masă poate fi asigurat fără nici-o teamă în vreme de război. Tot ca un activ al situației respective putem înscrie și condițiunile noastre de proprietate forestieră. Intr'adevăr, cca 30% din toate pădurile Țării — și anume dintre cele cu un mai ridicat capital lemnos, dintre cele mai bine organizate și gospodărite — se află în mâna Statului. Tot cam aceiaș suprafață stă sub administrație de Stat ca păduri ale anumitor persoane juridice. Intr'o asemenea situație, se înțelege, interesele publice vor putea fi mai cu ușurință împlinite. Alături de activul menționat, va trebui să ținem seama și de un serios negativ al condițiunilor noastre forestiere: neuniforma răspândire teritorială a pădurilor noastre. Marea majoritate a pădurilor noastre sunt localizate astăzi dealungul lanțului muntos și a colinelor înalte. Câmpia și în general ținuturile dinspre granițele Țării sunt dacă nu literalmente lipsite de păduri, în orice caz foarte slab împădurite, cu procente între 0—7%. Deosebit de aceasta, pădurile dela câmpie, dela coline, datorită atât compoziției arboretelor, cât și vârstelor scăzute, nu pot da decât aproape numai lemn de foc. Izvorul lemnului de lucru, construcție și industrie cerut prin excelență de război îl constituie rășinoasele. După cum știu, acestea sunt localizate în părțile superioare ale munților, aproape în centrul Țării, deci cel mai departe de eventualele regiuni ale luptelor.

Insemnătatea acestor atribute ale economiei noastre forestiere, din punctul de vedere al potențialului de război, poate fi corectată și crescută prin măsurile politice de Stat și de bună organizare a Administrațiilor noastre forestiere. Depășind spațiul îngăduit de Revistă, rezervăm tratarea acestei a doua față a problemei pentru un alt prilej.

PĂDUREA IN APĂRAREA ȚĂRII

de Inginer **Ioan Moldovan-junior**

In materie de armament, metalele, cu deosebire fierul și oțelul, apoi betonul armat au cucerit în ultimele decenii multe din pozițiile deținute de lemn ca material brut de confecționare și construcție a mijloacelor de luptă atât ofensive cât și defen-

sive. Insă cu toată invazia acestor materiale technice moderne unele proprietăți technologice ale lemnului sunt mult apreciate și-l fac indispensabil în industria de înarmare.

Dintre calitățile esențiale, cari asigură lemnului un însemnat avantaj și-l situează înaintea metalelor, se impun a fi semnalate greutatea specifică redusă, elasticitatea mare, relativ mica tărie, în urma căreia se poate ușor lucra și modela fără utilizare de mijloace și unelte complicate, precum și infima lui conductibilitate de căldură.

De aceea în confecționarea armelor ostășești individuale patul puștii se face și în prezent întocmai ca și în trecut din lemn, cu deosebirea că, nucul, paltinul și frasinul creț, cari se bucurau în trecut de o excepțională preferință din cauza puținei lor fizibilități și hygroscopicități, precum și a înfățișării lor frumoase și estetice, au rămas să ilustreze și perpetueze o epocă de luxuriantă execuție, proprie în prezent numai îndeletnicirilor vânătorești distractive, câtă vreme la fabricarea în serie a puștilor simple, esențele nobile amintite sunt înlocuite cu ulm, mesteacăn și chiar cu fag aburit.

Cerințele acestei industrii, față de lemnul brut, sunt destul de modeste și se mărginesc numai la excluderea putrigaiului, a inimei roșii la fag și a defectelor de formă, cari implică în sine și o întrerupere sau separare a masei lemnoase, ca gelivură, rulură, crăpături de torsiune etc., iar ca dimensiuni numai piesele sub grosimea de 25 cm Ø nu sunt admise. Forma sub care se poate negocia lemnul brut este bușteanul de diferite lungimi sau scurtat la un metru și necrăpat, adică fasonat în steri.

*

Dacă arma de foc a luptătorului din front nu are nevoe de mult lemn și din acest punct de vedere pădurea nu are de suportat decât o sarcină neînsemnată, atât sub raport calitativ cât și cantitativ, aprovizionarea acestor combatanți cu cele necesare traiului și îndeletnicirei lor de moment, ridică mai mari pretențiuni față de pădure.

Trenurile militare de echipaje și de artilerie, chesoanele, convoiurile de proviziuni compuse din vehicule cu tracțiune animală sau din camioane cu tracțiune mecanică, necesită o însemnată cantitate de produse ale pădurii și nu din calitățile cele mai inferioare.

Gorunul și ștejarul, frasinul, ulmul și salcâmul, mestea-

cănul, plopul și fagul trebue să-și dea contribuția lor la producerea lemnului de „rotărie" necesar la confecționarea multiplelor și variatelor piese, ce intră în compoziția vehicolelor ce deservesc nevoile armatei. Ca dimensiuni, rotăria nu este pretențioasă considerând că-și recrutează materialul din lemn sub 25 cm Ø. Mai grele sunt condițiile ce se cer, din punct de vedere calitativ preconizând lemn curat, fără nod, cu fibra dreaptă și uniformă, lemn „vânjos" și fără nici un fel de defect, nici de formă nici de structură.

In aceeași categorie aparțin și afeturile destinate a transporta tunurile artileriei. Doar la dimensiuni dacă vom înregistra oarecari deosebiri reclamate de încărcătura lor mai mare.

Materialul cerut de această meserie este negociat în formă de semifabricate fasonate parte în prăjini „împestrițate" din cioplit, parte în formă de cioplituri puse în comerț cu suta de bucăți.

*

Trupele de geniu cu diviziunile lor de fortificații, comunicații și diferite construcții, cu subdiviziile de pionieri și pontonieri constitue în ceea ce privește cantitatea materialului lemnos, ce-l întrebuințează, un mare balast asupra pădurii. Cele mai variate sortimente de produse lemnoase ale industriei forestiere mici și mari își găsesc plasament în acest domeniu de activitate militară. Mașini făcute și legate din nuelele speciilor de lemn, ce se găsesc la îndemână, susținute de cadre de dulapi sau de merteci și întrebuințate la căptușirea tranșeelor de legătură, prăjini drepte și deșeuri de scânduri, servind același scop, sunt tot atât de frecvente în front ca și materialul de cofraj recrutat din cherestea clasa V destinat construcțiilor de fortificații de beton armat servind ca adăposturi de trupe, arme și materiale, precum și de tranșee de luptă.

Traversele de cale ferată, cu deosebire de decovil frecvente în câmpul de operațiuni, grindăria simplă pentru adăposturi provizorii sunt tot atât de căutate, ca și cioplitura grea de dimensiuni apreciabile necesară la restabilirea comunicațiilor, refacerea podurilor distruse, precum și în deschiderea de noi căi de comunicații la traversarea impiedimentelor naturale, ca râuri, prăpăstii, gropi etc.

Scândura de calitate inferioară, întrebuințată la căptușirea adăposturilor subterane, cheresteaua ceva mai bună cerută de

nevoia de a înzestra aceste adăposturi cu mobilier și a construi pe de altă parte case de adăpost (bărăci), pentru trupele de rezervă și unitățile aflate în refacere, este tot așa de imperios reclamată, ca și materialul de tâmplărie necesar la înzestrarea acestor case cu uși, ferestre, mese, dulapuri, birouri și alte obiecte mai pretențioase.

In clădirile militare cu caracter civil, precum, căzărmi, pavilioane de ofițeri, cercuri militare, grindăria de dimensiuni mari a planșeelor și în parte a acoperișelor a cedat locul betonului armat fiind cantitativ înlocuită cu material de cofraj, care este prea puțin exigent din punct de vedere calitativ. Au rămas neschimbate nevoile de lemn pentru podele, parchete, tâmplărie simplă la uși, ferestre și fină pentru eventualele tapete și obiecte decorative în interior, dintre cari unele se mulțumesc cu material de „rindea", altele reclamă marfă curată mai greu de achiziționat.

La construcții de bărci, eventual și pontoane, dacă nu există de metal, pentru trecerea trupelor peste ape, operație, care intră în sfera de activitate a unităților de pontonieri, se cere deasemenea marfă curată, cu fibra dreaptă și de o excepțională flexibilitate. Aceasta, sub raportul bonității, nu poate fi întrecută, decât de lemnul de avioane, care concurează în exigențe cu lemnul de rezonanță, ba este chiar mai pretențios în privința fineței și omogenității de structură, rămânând însă neschimbate restul proprietăților cerute ca: fibră dreaptă și lungă, lipsă totală de noduri, de „ochiuri" etc.

Numai din bușteni de excepționale dimensiuni dela 50 cm Ø la capătul subțire în sus se pot extrage piesele, cari întrunesc toate însușirile unui bun lemn de avioane.

Inainte cu 10—20 ani s'a crezut că numai lemnele exotice se pot afecta acestor fel de întrebuințări; azi s'a ajuns la convingerea, că se poate conta cu certitudine pe lemnul continental și încă pe esențele cele mai răspândite în pădurile Europei. Molidul, fagul și bradul ne pot furniza piese cu aceleași proprietăți technice, ca și oricare lemn de peste mări.

*

Puține dintre nevoile de înzestrare ale armatei au fost

acoperite până acum de industria noastră indigenă, astfel că în acest domeniu nu suntem în situația de a putea conta pe o tradiție, care să ne servească drept temelie pentru înfăpturile de prezent și viitor. Noile industrii de armament recent create au pus pădurea românească în fața unor noi probleme necunoscute până acum, determinate nu numai de nevoia imperativă de a ne face independenți în materie de fabricare a armelor și mijloacelor de luptă cunoscute până în războiul mondial, ci și de desvoltarea rapidă ce a luat-o în ultimii ani aviația militară.

Economia forestieră a țării trebue să țină seamă de acest nou consumator și să caute să-l servească prompt cu produsele lemnoase, de cari are nevoe, fiindcă numai astfel își poate da și pădurea contribuția sa prețioasă la realizarea principiului de autonomie technică și industrială a armatei.

Am văzut cari sunt sortimentele de produse ale lemnului cerute de industria de armament și ne putem da seama, că ele fac parte din categoria celor mai bune calități și dacă producerea acestora n'ar fi constituit nici o greutate până acum douăzeci de ani, când pădurile țării aveau alt aspect și aveam multe masive trecute de vârsta exploatabilității. Astăzi ea se prezintă sub forma unei probleme dificile și greu de rezolvat, fiindcă resursele de păduri virgine, despre cari se credea, că ar fi inepuizabile, sunt pe sfârșite. Reforma agrară și atâtea alte necesități reale și închipuite le-au măcinat în mare parte. Pe măsura dispariției acestor păduri cresc însă și nevoile în lemn brut ale industriilor de război motivate atât de perfecțiunea și înmulțirea armelor cât și de caracterul totalitar al războiului modern, care angajează și înarmează toate energiile vitale ale unei națiuni.

Pe viitor nu ne mai putem lăsa în nădejdea exclusivă a naturei, care s'a arătat atât de generoasă în crearea de rezerve lemnoase, ci vom fi obligați a interveni și noi îndrumând economia forestieră așa fel, ca pădurea să-și poată îndeplini misiunea și sub acest raport și să poată corespunde așteptărilor și speranțelor puse în ea.

Spre atingerea acestui scop, nu ne putem mulțumi numai cu ceea ce face statul major al armatei prin declararea unor

păduri ca fiind necesare apărării naţionale, pentru cari sunt prevăzute apoi regimuri speciale având în vedere, că aceste îngrădiri au un caracter mai mult tactic, decât technic sau economic. Pentru satisfacerea acestor din urmă nevoi, se impun măsuri de ansamblu, cari să cuprindă toate ramurile de activitate forestieră îndrumându-le pe căi, cari să conveargă înspre principala ţintă concretizată în necesitatea de a produce lemn de calitate superioară atât ca structură cât şi ca dimensiuni.

Acest scop trebue urmărit chiar dela reînfiinţarea pădurii punând în aplicare metode de regenerare, cari se permită realizarea acestor deziderate atât de vitale şi de importante din punct de vedere al înzestrării armatei noastre. In alegerea tratamentelor vom da deci necondiţionată întâietate codrului cu exploatabilităţi technice şi oricât de odios şi puţin agreat ni s'ar părea regimul regenerărilor pe cale naturală va trebui să-l adoptăm, fiindcă numai astfel putem conta pe un arboret sănătos, des şi rezistent, care se va închide de timpuriu provocând o elagare rapidă, o creştere dreaptă şi frumoasă, care va avea drept rezultat un produs de calitate şi valoare superioară.

Misiunea noastră sub acest raport este cu atât mai grea, cu cât cu gospodăria noastră silvică extensivă, cu ocoale de cari aparţin trupuri de păduri răspândite nu arare-ori pe teritorul mai multor judeţe şi la depărtări de mai multe zeci de Km una de alta şi de sediu, însumând ca suprafaţă mai multe zeci de mii de ha, nu sunt date condiţiile administrative propice a promova îndeplinirea acestui scop. Vor trebui găsite totuşi căi şi mijloace pentru a generaliza aceste metode pretutindenea, ori de câte ori situaţia locală şi natura esenţelor, ce compun arboretele, o permit şi ne-o indică.

In deplină cunoştinţă, că lemnul face parte integrantă din materiile prime indispensabile industriei naţionale de armament, nici un sacrificiu nu poate fi prea mare, nici o stăruinţă îndeajuns de insistentă, pentru a înlesni neatârnarea acestei industrii şi în ceea ce priveşte producerea şi procurarea acestui material din pădurile noastre proprii.

Lipsa uneia dintre aceste materii prime şi deci şi a lemnului stânjeneşte şi chiar anihilează activitatea industriilor de

armament, aservește interesele țării altor puteri și poate reduce forța combativă a armatei noastre la valorile, catastrofale din timpul războiului de întregire, când lipsa de arme așteptate să ne sosească de peste granițe a provocat înfrângeri considerate de dezastruoase pe aceea vreme.

In era mijloacelor celor mai moderne de recunoaștere, când aviația inamică poate pătrunde până la sute de Km în dosul frontului și poate fotografia întreaga înfățișare a câmpului parcurs fixând pe film toate reliefurile terenului și sinuozitățile liniilor, cari reprezintă râuri sau șosele, drumuri și căi ferate; toate obiectele de artă, întreaga vegetație, vietăți în repaus sau mișcare, grupări de oameni și vehicole ce se găsesc la un moment dat pe întreaga întindere de pământ scrutată, pădurea cu covorul ei verde, ruginiu sau sur format de coronament în diferite anotimpuri și așternut de-asupra câmpului apare ca un neprețuit tovarăș de luptă, care ocrotește cu un devotament legendar pe toți cei cari își caută refugiu la sânul ei.

Sub protecția acestui excelent și natural mijloc de camuflaj, care este pădurea, investigațiile inamicului cu privire la operațiuni rămân infructuoase și fără efect. Pădurea însemnează siguranță pentru luptător. Ea-i insuflă încredere și liniște sufletească, pentrucă cel puțin când este în dosul frontului se știe ascuns și nevăzut de inamic și mai ales nehărțuit de el, astfel, că se poate bucura din plin de repausul ce i s'a acordat. El știe că aprovizionarea la timp cu alimente, îmbrăcăminte, munițiuni și alte efecte militare este mult înlesnită prin prezența pădurii. De aceea și forța lui morală rămâne neschimbată.

Tacticianul, deasemenea are concepții mai îndrăznețe, operează mai rapid, când știe că efectul dispozițiilor cu privire la mișcări de trupe, deplasări de arme de luptă și alte materiale de război rămân nevăzute și neștiute de cei nechemați să le vază și să le știe.

Dacă la aceste fapte mai adăugăm și ușurința cu care se știe afla în labirintul creat de pădure un om crescut și de-

prins cu ea în opoziție cu un străin, care este complect desorientat, ne putem da seama de valoarea tactică incomensurabilă a acestei bogății a țării.

Este just și îndreptățit deci, ca armata să-și spună și ea cuvântul — după cum a început să și-l spună — în materie de ocrotire și conservare a pădurii, chemată a-i spori în atâtea feluri și cu atâta dărnicie potențialul său de război.

Holz und Kriegsbedarf.

Le bois comme potentiel de guerre.

A la suite d'une enquête entreprise par notre revue, les trois auteurs qui nous ont envoyé leurs contributions, montrent ce qu'on a demandé et probablement on demandera à l'avenir au bois et à la forêt, en cas de guerre. Puis ils examinent, en général, la mesure dans la quelle la forêt roumaine peut correspondre à ces exigences. Enfin, ils n'oublient pas aussi de rappeler la nécessité d'une attention spéciale à ce point de vue, lorsqu'on prend des dispositions administratives et culturales en matière de forêts.

I N S E M N Ă R I

VÂNĂTOAREA LA TĂTARI

de **Gh. I. Ionescu**

Cercetările și documentările noui dau istoricilor posibilitatea de a întregi și revizui, adesea, cunoștințele de până acum, privitoare la viața din trecut a popoarelor.

Astfel, invaziunea Tătarilor (1241) — care a bântuit ca un uragan pustietor Europa dintre Urali, coastele Dalmației, Buda, Leignitz și Breslau — a însemnat un moment favorabil pentru istoria noastră, deoarece a oprit „înaintarea ungurească spre răsărit" [1]). Mai mult, în războiul pe care Basarab, întemeietorul Țării Românești, l-a avut la 1330 cu Ungurii — și în urma căruia Statul muntean și-a câștigat independența, — „voevodul nostru a fost ajutat chiar de Tătari" [2]).

Dar existențele Tătarilor în istoria universală n'a rămas numai prin: devastările, cruzimea, agilitatea lor de buni călăreți și „săgetători incomparabili", ci mai ales prin imperiul pe care acest popor mongol din podișul Gobi, de lângă lacul Baikal, reușește să-l fondeze sub Gengis-han (1162—1227) și să-l întindă de la Oceanul Pacific, pe ruinele imperiului chinezesc, peste Urali și Asia Mică.

In istoricul acestui imperiu, scris de Harold Lamb [3]), găsim că Gengis-han a fost un geniu militar — care a depășit pe Napoleon și Alexandru Macedon — dublat de un organizator fără asemănare.

---

1) C. G. Giurescu: Istoria Românilor, pag. 349 — Vol. I, ediția III, 1938.

2) Idem.

3) Harold Lamb: Gengis-Khan. — Librairie Stock, Paris, 1929.

Deşi neştiutor de carte şi crescut departe de formele de viaţă organizată, Gengis-han întocmeşte un cod de legi — **Yassa** — bazat pe voinţa sa şi pe cele mai judicioase obiceiuri ale triburilor (pag. 69). In acest cod de legi, destinat pentru 50 de popoare (pag. XII), se întâlneşte — în afară de o largă toleranţă religioasă (pag. 70) şi de afirmarea superiorităţii rasei mongole, ce ar putea fi socotită ca origina doctrinei rassiste [4]) — o reglementare a vânătoarei enunţată în felul următor: „Pentru ca bărbaţii din armată să se antreneze, va avea loc în fiecare iarnă o mare vânătoare. Pentru acest motiv, este oprit tuturor bărbaţilor de a ucide, în împărăţie, între luna Martie şi luna Octombrie, cerbi, căprioare,..." (pag. 255).

Din ordonanţa de mai sus, se vede că, pe lângă grija de a proteja animalele sălbatice şi păsările, dela cari îşi procurau hrana şi blănurile, Gengis-han considera vânătoarea ca un mijloc de disciplinare şi de exerciţiu pentru trupe [5]). O vânătoare mongolă, spune istoricul H. Lamb, n'avea nimic comun cu o partidă de plăcere (pag. 51) fiind: „o campanie în regulă contra animalelor. Hoarda lua parte în întregime la aceasta, iar regulile fusese stabilite de han însuşi, adică ele erau de neschimbat" (pag. 178).

Tactica urmată şi anume: „mişcarea în cerc închis asupra inamicului era folosită la fel de bine şi în războiu, contra oamenilor" (pag. 182).

In capitolul VI. — Gengis Khan va à la chasse — şi anume, la pag. 177 şi următoarele, H. Lamb redă, după isvoarele folosite, modul cum se desfăşura o vânătoare mongolă pe timpul lui Gengis-han.

Epoca în care se statornicea în codul de legi Yassa, că urmează să aibă loc expediţiile de vânătoare, era iarna „între primele zăpezi mari şi apariţia primelor tufe de ierburi" (pag. 76).

Importanţa deţinută de vânătoare în viaţa Mongolilor, re-

4) „Niciun supus al imperiului nu poate să ia un Mongol ca servitor sau ca sclav. Orice bărbat, afară de rare excepţii, trebuie să facă parte din armată" (pag. 256).

5) Este interesant de relevat că şi la Moldoveni, vânătoarea se bucură de o consideraţie similară. (D. Cantemir: Descrierea Moldovei, pag. 171).

zultă şi din faptul că slujba de Maestru al Vânătoarei se situa în fruntea demnităţilor.

Impărţirea funcţiilor între cei patru fii ai lui Gengis-han, recunoscuţi ca prinţi imperiali şi moştenitori, s'a făcut astfel: „Djuci, cel mai mare, a fost numit Maestrul al Vânătoarei (Mongolii îşi trăgeau încă din aceasta o mare parte din hrana lor); Djatgai deveni maestru al Legilor şi Pedepselor; Ogotai, Maestrul al Consiliului. Cât despre cel mai tânăr, Ton Loni, şeful nominal al armatei, el rămase lângă han" (pag. 177).

C R O N I C A

POMII DE CRĂCIUN

Un obiceiu străin, acela al pomului de Crăciun, a început din ce în ce mai mult să se încetăţenească şi la noi. Cu apropierea fiecărui Crăciun, brădacii încep să cadă în regiunea munţilor, ca să ia drumul oraşelor unde să împodobească efemer casele. De fiecare dată s'au ridicat obiecţiuni împotrivă, dar mare lucru nu s'a putut obţine pentru remedierea răului. Anul acesta două măsuri luate par a fi avut ceva mai mult succes.

Prima este aceea de a se interzice exportul pomilor de Crăciun. De fiecare dată lua drumul străinătăţii sute de vagoane încărcate cu brazi în plină vigoare de creştere. Măsura luată, de a se interzice exportul, este salvatoare. Dacă cei ce-i luau dela noi, vor să facă „pom de Crăciun", n'au decât să-i taie din pădurile lor. Să vedem atunci dacă mai sunt tot aşa de mulţumiţi ca atunci când, pe nimic, îi luau dela noi.

A doua măsură este aceea luată de Straja Ţării, care interzice tuturor celor ce cad sub directa ei conducere sau control, de a mai face serbarea pomului de Crăciun, cerându-le să-l înlocuiască cu obiceiuri româneşti. Măsură tot aşa de salvatoare, ca şi prima.

Cu toate acestea, nu toată lumea a înţeles. Este adevărat că nu poate fi făcută toată lumea să înţeleagă dintr'odată. Un brăduţ împodobit şi luminat, câteva zile în atmosfera sărbătorească de iarnă, este frumos şi cu efect asupra copiilor mai ales. Din cauza aceasta, pieţele Capitalei noastre, şi anul acesta, au fost încărcate cu brazi, ce-şi aşteptau cumpărătorii.

Să nădăjduim totuşi că încetul cu încetul, menţinând dispoziţiunile luate în anul acesta, vom ajunge, dacă nu să desfiinţăm cu totul acest obiceiu, cel puţin să circumscrim folosirea lui la cât mai puţini. Aşa cum o pornisem, cu siguranţă, ajungeam la generalizarea lui.

Noua lege a Casei Rurale

Din ziarele din preajma Crăciunului am luat cunoştinţă de intenţiunea guvernanţilor noştri de a modifica legea „Casei Rurale", în scopul de a-i da putinţa să ia asupră-şi şi dreptul de preemţiune al Statului, cumpărând toate proprietăţile rurale scoase în vânzare, mai

mari de 1 ha. Ea urmează apoi să le revândă în condițiunile stabilite de lege: Ministerului de Agricultură și Domenii, persoanelor juridice, obștiilor de cumpărare și agricultorilor individual, în loturi dela cel puțin 10 ha, până la 100 ha.

Știu că în vechea ei organizare, Casa Rurală putea să cumpere și păduri. Statul, prin Casa Pădurilor, a intrat pe această cale în posesia unor însemnate masive forestiere.

De data aceasta nu știu dacă se menține dispoziția veche. Ar fi bine să fie menținută; ceva mai mult, dacă s'ar putea să fie extinsă. Poate în felul acesta, dezideratul nostru, de atâtea ori exprimat, de a mări patrimoniul forestier al Statului, va putea să devie o realitate.

N'avem pentru noi, dar avem să dăm la alții

Povestea hrănirii vitelor la noi este arhicunoscută. Ea a fost desbătută și para-desbătută. Nu avem nutreț, s'a strigat întotdeauna. Deci, dați-ne din păduri, ca să facem islazuri. Dați-ne apoi voie în restul de păduri ca să pască vitele în primăvară, căci iarna a fost lungă și nutrețul s'a terminat înainte de vreme. Aceasta este o poveste ce se repetă în fiecare an.

Ce poate crede însă cineva, despre gospodărirea noastră, atunci când i-ar cădea în mână o informație de natura aceleia pe care am citit-o eu în ziarul „Universul" cu data de 14 Decembrie a. c. Iată de ce este vorba. In noua convenție comercială, stabilită între România și Germania, s'ar fi prevăzut ca noi să exportăm și 500.000 tone de nutreț. Acestea socotite în vagoane, reprezintă 50.000 vagoane. O cifră impresionantă.

Notița la care mă refer nu spune ce fel anume de nutreț. Este probabil vorba din cel ce se numește „concentrat". 50.000 vagoane de nutreț Câte vite ar fi hrănit acest nutreț la noi și pe cât timp? Și mai ales, câte ar fi scos el din iarnă?

Există o problemă a nutrețului în țara noastră, să o cred. Dar dacă există, atunci, ea nu-i decât o problemă de organizare, de repartizare și de educare a populației.

O anumită funcție a Presei

In ultimul timp una din funcțiunile presei, aceia de a răspândi în massele largi ale populației, cunoștințe folositoare, în toate domeniile de activitate, s'a accentuat.

Mi-a fost dat astfel să constat o abundență de articole de vânătoare, publicate în numeroase ziare. Intâmplător am văzut unul chiar într'o revistă în care nici nu te aștepți: „Ilustrațiunea română" (Nr. 34 din 17.8.1938).

Dacă această acţiune este organizată sau nu, eu nu ştiu. Şi nici nu prea interesează. Ea este lăudabilă şi cu atât mai lăudabilă, dacă ea porneşte dela inşi, pasionaţi de această preocupare. Dintre cei ce le semnează, remarc pe neobositul „Solitarul" şi în ultimul timp pe d-l C. A. V. Popescu.

At. Haralamb

ŞEDINŢELE SOC. ROMÂNE DE ŞTIINŢE

In cadrul şedinţelor Soc. române de ştiinţe, secţiunea de ştiinţe agricole, au avut loc, în ziua de 1 Decembrie a. c., în amfiteatrul Institutului de cercetări agricole al României, alte două comunicări cu caracter forestier, ţinute de d-nii Dr. Ilie C. Demetrescu şi Dr. Gr. Eliescu.

Redăm mai jos ideile exprimate:

I. **Dr Ilie C. Demetrescu:** Funcţiunea financiară a pădurii în cadrul exploataţiunii agricole şi al economiei naţionale.

Timpurile noastre de nesiguranţă monetară şi de prăbuşiri economice au pus în lumină încă o faţă a binefacerilor pădurii sau mai exact al pădurăriei, aproape ne luată în seamă până acum: funcţiunea sa financiară. Bunele sale efecte se manifestă cu deosebire în gospodăria financiară a agricultorului, contribuind astfel indirect la consolidarea economiei naţionale.

Din cauza climatului nostru continental, cu o distribuţie atât de neregulată a precipitaţiunilor apoase, producţiunea agricolă prezintă variaţiuni deosebit de mari dela an la an. Rentabilitatea exploataţiunii agricole scade astfel, iar gospodăria financiară a proprietarului se înfăţişează neconvenabil. Economia naţională se resimte şi ea rău de o atare stare de lucruri şi aceasta cu atât mai mult cu cât agricultura este baza materială de câştig şi subzistenţă a naţiunii.

Producţiunea forestieră lemnoasă prezintă şi ea variaţiuni anuale în funcţie de vicisitudinile mediului. Ele sunt însă mai atenuate (climat de pădure mai dulce, rezerve de substanţe hrănitoare în alburn, etc.) decât în cazul agriculturii. Apoi, în pădure noi nu recoltăm fiecare produs lemnos anual ci media anuală la termenul exploatabilităţii. Aceasta este constantă într'o pădure normală.

Pădurăria mai oferă marele avantaj de a putea varia cantitatea de lemn de tăiat anual, după voinţa gospodarului, încât să se compenseze, în mare măsură, deficitele financiare rezultate din nesiguranţa recoltelor agricole sau să se acopere nevoi excepţionale (constituirea unei dote, etc.). Aceasta se înţelege, între anumite limite de toleranţă.

Privite lucrurile astfel, ideia de raport susţinut se impune a suferi o oarecare corectare, în sensul unei binevoitoare toleranţe.

Π. **Dr. Gr. Eliescu:** Contribuţiuni la bionomia lui Hylesinus oleiperda.

In prezent Hylesinus oleiperda atacă puternic frasinii din pădurile Comarova şi Caramurat.

Cercetând acest atac, d-l Eliescu a constatat că, în România, insecta atacă, nu numai frasinul comun şi moşdreanul, cum se cunoştea până acum din literatură, ci şi frasinul holotrica şi frasinul american.

Deasemenea, s'a observat pentru prima dată la Hylesinus oleiperda un atac de maturizare, întocmai ca şi la alte Hylesinae, precum şi un atac de iernare.

Insfârşit s'a remarcat la atacurile de Hylesinus oleiperda o colorare violetă a scoarţei în jurul galeriilor.

D-l Eliescu a descris apoi cum se prezintă atacul de maturizare.

T. H. Crivăţ

MERCURIALE

CRONICA LEMNULUI

FERMITATEA PIEȚII LEMNULUI FAȚĂ DE REDUCEREA EXPLOATĂRILOR FORESTIERE

In luna Decembrie 1938, piața internațională a lemnului a devenit tot mai fermă și prețurile au încercat ușoare majorări, cu toate că volumul transacțiilor a scăzut datorită închiderii sezonului de toamnă.

Campania cumpărăturilor pentru 1939 n'a început încă, totuși, perspectivele pentru noul an se arată a fi bune. Se așteaptă ca prețurile să încerce noi majorări, dată fiind tendința de urcare din ultimele luni.

Reducerea contingentelor țărilor producătoare de lemnărie, diminuarea stocurilor și o bună consumație ce se prevede în țările importatoare de lemnărie au provocat o atmosferă plină de încredere atât pe piețele importatoare cât și pe cele exportatoare de lemnărie, astfel încât **anul 1939 va fi favorabil pentru comerțul forestier și prețurile vor încerca noi urcări.**

Speculațiunile importatorilor vor fi reduse, din cauza epuizării stocurilor de lemnărie.

Situația principalelor piețe este desvoltată pe larg în **Rapports Mensuels du C. I. B.**, din 10 Decembrie 1938, din care redăm caracteristicele lor:

Anglia dispune de stocuri foarte reduse de lemnărie, ce vor ajunge deabia până la deschiderea navigației din 1939. Deși cumpărăturile importatorilor englezi pentru livrările din 1939 nu au început, se așteaptă toate cererile la o majorare a prețurilor cu cel puțin 10 sh, majorare ce se va accentua spre mijlocul anului.

Franța, sub impresia măsurilor anunțate de guvernul Daladier, se găsește în pragul unei reprize economice foarte active. Perspectivele pentru sezonul viitor al importațiunilor de lemnărie sunt destul de promițătoare, deoarece repriza economică va provoca o activitate a construcțiilor.

Stocurile de lemnărie sunt foarte reduse.

Belgia și **Olanda**, ale căror stocuri de lemnărie sunt la un nivel inferior celui din anul precedent, promit să devină piețe active pentru importul lemnului.

Germania și **Italia**, cari și-au mărit producția industrială și acti-

vitatea economică în general, necesită cantităţi de lemnărie tot mai importante de peste graniţe. Importaţiunile de lemn românesc devin tot mai active.

Ungaria, în urma măririi teritoriului său cu 12.400 Km^2, a obţinut şi cca jumătate milion hectare pădure; cu o producţie anuală de cca 1 milion m^3 din care 750.000 m^3 foioase şi 250.000 m^3 răşinoase. Dacă aprovizionarea cu foioase se va face numai prin producţia internă, în schimb, aprovizionarea cu răşinoase se va face prin importaţiuni masive de lemn românesc şi jugoslav ca şi până astăzi.

Ţările producătoare de lemnărie şi-au restrâns producţia forestieră cu cca 20% faţă de producţia din 1937, astfel încât disponibilele exportabile vor fi mai mici decât în anul precedent.

In anul 1939, vom avea sezonul de primăvară caracterizat printr'o mărire a volumului transacţiilor, într'o atmosferă de multă încredere, şi la preţuri mai mari decât în anul 1938.

Din cauza lichidării stocurilor din ţările importatoare, cererile vor fi destul de susţinute, iar ţările exportatoare, cari nu dispun de cantităţi mari de lemnărie vor fi destul de rezervate şi vor cere preţuri mai mari.

Cercurile noastre producătoare de lemnărie, trebue să fie convinse de realitatea arătată mai sus şi să nu angajeze cantităţi mari şi cu termene lungi de livrare.

Firmele importatoare din Orientul apropiat, cunoscând tendinţa pieţii lemnului în 1939, au angajat din toamnă cantităţi masive de lemnărie cari se exportă în prezent prin portul Constanţa, deoarece navigaţia pe Dunăre a fost sistată dela 28 Decembrie 1938.

Exportul forestier european şi al României în lunile Ianuarie—Octombrie 1938.

Exportul total al celor 12 ţări europene exportatoare de lemnărie a atins în primele zece luni din 1938 — 22.343.000 m^3 faţă de 31.406.000 m^3 în 1937, ceace reprezintă o reducere de 29%.

Cu excepţia lemnului de foc, diminuarea exportului forestier se constată la toate categoriile de lemnărie, fiind mai pronunţată la exportul lemnului rotund pentru gatere, la lemnul pentru hârtie şi mai ales la cheresteaua de răşinoase.

După datele statistice publicate de C. I. B. în **Rapports mensuels** din 10 Decembrie 1938, exportul european de cherestea de răşinoase se cifrează în primele zece luni din 1938 la 11.295.505 m^3 faţă de 16.011.141 m^3 în cursul aceleaşi perioade din 1937, şi reprezintă o reducere de 29%.

Dăm mai jos cantităţile de cherestea de răşinoase exportate de cele 12 ţări exportatoare în primele zece luni din 1938, 1937 şi 1936:

	1938	1937	1936
Norvegia	65.464 m³	105.018 m³	114.093 m³
Suedia	2.117.066 „	3.029.296 „	3.002.181 „
Finlanda	2.807.876 „	3.670.162 „	4.227.476 „
Estonia	95.329 „	210.149 „	146.592 „
Letonia	389.570 „	506.333 „	441.163 „
Lituania	130.681 „	151.652 „	154.385 „
U. R. S. S.	2.793.963 „	3.965.108 „	4.476.659 „
Polonia	891.484 „	1.203.817 „	1.390.696 „
Cehoslovacia	323.714 „	365.046 „	258.898 „
Austria	346.471 „	1.181.010 „	838.534 „
Jugoslavia	567.936 „	735.776 „	309.998 „
România	755.948 „	987.774 „	929.314 „
Total	11.295.505 m³	16.071.141 m³	16.289.989 m³

In acest interval, importul cherestelei de răşinoase a principalelor ţării a fost următorul:

	1938	1937	1936
Anglia	4.937.963 m³	7.347.772 m³	7.805.534 m³
Franţa	209.307 „	628.232 „	690.892 „
Belgia	398.222 „	838.419 „	953.818 „
Olanda	1.088.202 „	1.538.769 „	1.316.599 „
Germania	1.886.860 „	1.708.295 „	1.664.323 „
Italia	462.591 „	729.097 „	595.122 „
Ungaria	209.309 „	466.563 „	461.685 „
Grecia	151.904 „	216.942 „	223.189 „
Palestina — Siria	133.865 „	151.033 „	78.871 „
Egipt	171.615 „	267.104 „	258.875 „

Ţinând seama de faptul că cheresteaua de răşinoase reprezintă 48% din totalul exportului european de lemnărie şi 60% din totalul exportului forestier al României, putem trage concluziunile următoare:

1°. In anii 1937 şi 1936 exportul şi importul cherestelei de răşinoase a fost aproape la acelaş nivel, datorită conjuncturei de război şi a reprizei economice mondiale.

2°. In anul 1938 a scăzut importul cherestelei de răşinoase în ţările industriale din Vestul Europei şi Orientul apropiat, din cauza stocurilor anormale formate în 1937, cari n'au putut fi lichidate decât treptat.

3°. Importul de lemnărie din 1938 trebue considerat ca fiind subnormal, deoarece este inferior exportului din 1932 şi 1933.

4°. Stocurile de lemnărie pe pieţele importatoare sunt destul de reduse şi aproape insuficiente până la redeschiderea navigaţiei.

5°. In primăvara anului 1939, cererile de lemnărie ale ţărilor importatoare vor fi destul de numeroase şi vor privi cantităţi mai mari de lemnărie.

Din cauza reducerii exploatărilor forestiere în ţările exportatoare,

ofertele de lemnărie în 1939 vor fi mai mici decât în anul 1938 şi 1937, şi preţurile, datorită cererilor mărite ale pieţelor importatoare, vor încerca simţitoare urcări.

Piaţa lemnului nostru va fi destul de favorabilă în 1939, după cum rezultă şi din cifrele de mai sus.

Fermitatea pieţii lemnului românesc va fi provocată de cererile de lemnărie din afară, dar mai ales de reducerea exploatărilor forestiere, cari sunt o consecinţă a aplicării cu rigurozitate a legii pentru controlul circulaţiei materialului lemnos.

Noile preţuri pentru lemnăria exportabilă din România.

Faţă de reducerea simţitoare a importului de lemnărie, şi având-du-se în vedere scăderea stocurilor de lemnărie şi limitarea exploatărilor forestiere, Asociaţia Industriilor Forestiere din România — secţia forestieră U. G. I. R. — în şedinţa din 5 Decembrie a. c. a comitetului de conducere, a revizuit lista de preţuri dela 27 Mai 1938, întocmind o altă listă în care preţurile tuturor sorturilor de lemnărie au fost majorate cu 80—120 lei/m^3.

S'au majorat preţurile pentru Egipt, Siria, Italia, Belgia, Germania, etc.

După informaţiile noastre particulare, preţurile vor încerca noi urcări în lunile Februarie—Martie.

Se prevede deplasarea exportului de lemnărie mai mult spre ţările cu devize forte.

Din cauza majorării preţurilor, Ministerul Economiei Naţionale a hotărît să suprime primele de export pentru vânzările ce se vor face după 5 Ianuarie a. c. Pentru vânzările anterioare, sunt valabile primele de export, numai pentru livrările ce se vor face până la 28 Februarie a. c.

Exportul forestier prin porturile dunărene.

După datele statistice întocmite de Comisia de Control a lemnului din Galaţi, organul Asoc. Industriilor Forestiere, exportul de lemnărie, prin porturile dunărene a fost de 495.334 m^3 în 1938 faţă de 537.406 m^3 exportaţi în 1937, încercând o reducere de 8%.

Faţă de reducerea de 15% suferită de exportul forestier total al României, exportul forestier prin porturile dunărene s'a menţinut în anul 1938 la un nivel satisfăcător.

A scăzut exportul în Africa de Nord, (1750 m^3 faţă de 29.464 m^3 în 1937), Anglia (5.600 m^3 faţă de 26.311 m^3 în 1937), Egipt (150.138 m^3 faţă de 172.037 m^3 în 1937), Franţa (3.883 m^3 faţă de 14.024 m^3 în 1937), Irak (1.322 m faţă de 19.927 m^3 în 1937).

S'a majorat exportul în Italia (42.240 m^3 faţă de 22.587 m^3 în 1937), Grecia (129.911 m^3 faţă de 89.454 m^3 în 1937), Palestina (43.186 m^3 faţă de 33.196 m^3 în 1937), Turcia (40.840 m^3 faţă de 26.913 m^3 în 1937), Bulgaria (21.314 m^3 faţă de 2.304 m^3 în 1937).

Piața lemnelor de foc.

In opoziție cu piața cherestelei, care s'a menținut sub nivelul din anul trecut, lemnele de foc au avut o piață destul de bună.

Fermitatea pieții lemnului este datorită: măririi exportului lemnelor de foc în Ungaria, reducerii exploatărilor forestiere prin lichidarea suprafețelor păduroase afectate islazurilor electorale, interzicerii exploatărilor în delict, cât și a curentului creiat și susținut în opinia publică că prețurile lemnului de foc se vor urca tot mai mult.

Prețurile lemnelor de foc au atins nivelul cel mai ridicat în lunile Septembrie—Octombrie 1938, și au cedat în lunile următoare.

Prețurile de vânzare, loco depozite, Galați și Brăila, astăzi în vigoare sunt următoarele:

fag și stejar — loasbe	8600—8800	lei/10 tone
fag și stejar — despicate	9400—9500	„
salcâm 4 m	10500	„
salcâm 2 m	9400	„
tei	6200	„
salcie	5900—6200	„

Din cauza stocurilor de lemne, cât și a timpului care se menține frumos, piața lemnelor de foc a mai slăbit din fermitate și chiar prezintă tendința de slăbire cu cca. 50—150 lei/10 tone.

Vasile C. Filip

COLABORATORII NOȘTRI SUNT RUGAȚI SĂ NE TRIMITĂ ARTICOLE CÂT MAI SCURTE.

RECENZII

PROF. I. SIMIONESCU: **Tinere, cunoaşte-ţi ţara.** 1938, Bucureşti, Editura „Cartea Românească". 156 pagini, 70 lei.

Cine nu cunoaşte însuşirile deosebite de scriitor ale d-lui I. Simionescu profesor universitar şi membru al Academiei Române, care ştie să îmbrace în forme atrăgătoare „spre a nu înegura dorinţa de a fi citite", noţiuni şi adevăruri cari altfel spuse ar fi pentru unii greoiu de citit şi înţeles.

Abia un an a trecut de când d-sa a dat la lumină „Ţara noastră", concepută ca „lucrare mai largă de sinteză asupra României", apărută în editura Fundaţiei pentru literatură şi artă „Regele Carol al II-lea". Determinat însă de nenumărate rugăminţi, scrie cartea de faţă, cu scopul de a fi accesibilă pungilor mai mici, urmând să aibă din această pricină „o mai întinsă răspândire".

Autorul ne spune în introducere că nu este vorba aci de o prescurtare a lucrării „Ţara noastră". Ea este „alcătuită mai mult ca o pregătire pentru folosirea acesteia". Şi adaugă că a înţeles-o mai degrabă ca o lărgire a unei cărţi scoasă în „Biblioteca pentru popularizarea ştiinţei", întemeiată la Casa Şcoalelor.

„Tinere, cunoaşte-ţi ţara", cuprinde următoarele capitole: Cât e de mare România; Cu cine ne învecinăn; Infăţişarea pământului românesc; Ţinutul munţilor; Ţinutul dealurilor; Ţinuturi de câmpie; „Ţările"; Vremea; Apele curgătoare din România; Lacuri, marea; Vieţuitoarele altele decât omul; Locuitorii; Caracterele generale ale poporului român; Valoarea energiei româneşti; Aşezările omeneşti; Cetăţi, mânăstiri, biserici; Darurile naturii; Munca pământului; Forţa motrice; Munca industrială; Transport şi comerţ; Trecut şi viitor.

Trecerea în revistă numai a capitolelor acestei cărţi ne arată că ne găsim în faţa unui manual de geografie, fiecare din aceste capitole cuprinzând, în pagini puţine, un minim de cunoştinţe, redate — aşa cum o spune şi autorul — în forme atrăgătoare, spre a nu îngreuia dorinţa de a fi citite.

Se înţelege că autorul nu a scăpat să vorbească despre păduri, cu rolul şi importanţa lor, ori de câte ori a trebuit, în diferite capitole. Ceva mai mult însă stăruie în capitolul XIX „Munca pământului", unde, în două pagini. arată ce au fost pădurile noastre altădată şi ce au ajuns azi, nescăpând din vedere să ne facă atenţi asupra dezastrului ce ne ameninţă, încheind: „Fie-vă milă de păduri! e strigătul ce trebue să se audă mai des, căci altfel ajungem la sărăcie".

At. Haralamb

Institut International d'Agriculture:

Forêts privées. Gestion — Régime fiscal. Reboisement des terrains incultes — Propagande forestière.

Volume I. — Europe.

Rome, 1938. 386 pag. Preţul 25 lire it.

Proprietatea forestieră particulară ocupă în cele mai multe ţări din lume dacă nu un loc preponderant între celelalte felurî de proprietate forestieră, totuşi important. Aceasta, mai întâi, ca întindere. Insemnătatea sa din punct de vedere al efectului economic este nu mai puţin de luat în considerare. Caracterul său deosebit, face în unele ţări gestiunea sa să lase de dorit; în altele dimpotrivă, ea se prezintă la un nivel superior faţă de alte genuri de proprietate forestieră. Trebuie să existe deci, anumite împrejurări, care să o orienteze într'un sens sau altul.

Diferitele congrese forestiere internaţionale s'au preocupat în deaproape de situaţia acestei proprietăţi. Prin moţiunile lor au preconizat o serie de măsuri politice de Stat. Intre altele, Congresul internaţional de Silvicultură dela Roma din 1926, a exprimat dezideratul: „Să se pregătească, prin îngrijirea Institutului internaţional de Agricultură, ...un studiu asupra stării actuale a legislaţiei forestiere, a inpozitului forestier, în diversele ţări, cu privire la pădurea particulară".

Lucrarea de faţă împlineşte un atare deziderat.

Ea este întocmită după aceiaş metodă, ca şi lucrările similare editate de Institut în anii precedenţi [1]). Pe baza obiectivelor fixate de numitul Congres internaţional, s'a întocmit un chestionar de anchetă. Materialul primit de la diferite instituţiuni de Stat şi personalităţi, ca şi literatura respectivă au fost prelucrate de D-l Ing. Dr. Géza Luncz, din Administraţia forestieră ungară, detaşat pe lângă Institut. Tot D-sale îi datorăm şi redactarea lucrării.

Chestionarul se compune din 11 puncte:

1. Care sunt legile şi dispoziţiunile legale actualmente în vigoare în ţara Dv., privitor la gestiunea pădurilor particulare (textul acelor legi)? Care sunt temeiurile care au făcut să ia naştere şi care justifică şi astăzi existenţa acelor dispoziţiuni?

2. Cum se face, potrivit dispoziţiunilor legale din ţara Dv., impunerea pădurilor particulare?

3. Legile şi dispoziţiunile legale de care se vorbeşte la punctele 1 şi 2, corespund ele, după învăţămintele căpătate, nevoilor impuse de însemnătatea conservării durabile a pădurilor?

4. Există în ţara Dvs. putinţa de a efectua — şi prin care organe — o acţiune potrivită pentru creşterea randamentului în materie şi a capacităţii de protecţie actuală a pădurilor particulare? De ce natură ar putea fi această acţiune?

5. Privitor la împădurire şi reîmpădurire de interes general a terenurilor degradate, proprii pentru cultura forestieră, care este maniera de lucru cea mai obişnuită în ţara

1) A se vedea recenzia noastră asupra lucrării: „Enquête internationale sur la corrction des torrents et sur la restauration des montagnes en Europe". Revista Pădurilor, 1938, p. 82.

Dvs.? a) Achiziţia şi împădurirea unor atari terenuri de către Stat sau comunitate, sau b) încurajarea împăduririlor prin particulari?

6. Există în ţara Dvs. asociaţiuni formate din particulari cu scopul împăduririi de terenuri ca cele indicate la punctul 5? Ce relaţiuni sunt între ele şi Stat? In ce constă activitatea lor?

7. Care sunt măsurile luate în Stat în ţara Dvs. pentru încurajarea împăduririlor prin particulari?

8. Care sunt esenţele forestiere, metodele de plantat şi regimul forestier preferat actualmente de proprietarii particulari care execută singuri împăduriri?

9. Există în ţara Dvs. iniţiative în favoarea educaţiei forestiere a populaţiunii? Care sunt acele iniţiative?

10. Se poate vorbi despre proiecte de legi în ţara Dvs., referitoare la chestiunile tratate în primele 9 puncte? Care au fost cele mai însemnate proiecte de legi, după epoci, şi care au fost cauzele care au împiedicat intrarea lor în vigoare?

11. Ţinând seama de însemnătatea pădurilor din punct de vedere internaţional, credeţi utilă sau necesară o înţelegere internaţională asupra vreunuia din subiectele tratate în acest chestionar şi în caz afirmativ, privitor la care? Care este forma pe care o preconizaţi pentru a se ajunge la o atare înţelegere?

Fiecare din punctele chestionarului conţine note explicative în paranteză.

Materia lucrării este dispusă după cele 11 puncte ale chestionarului, iar în cadrul fiecărui punct, după ţările ce au luat parte la anchetă sau asupra cărora Institutul a putut dispune de documentaţia necesară.

Ultimile 38 de pagini, cu litera mică şi îndesată sunt rezervate bogatei literaturi folosite.

Lucrarea poate fi calificată ca o lucrare de politică forestieră comparată, asupra unui domeniu mărginit al disciplinei respective.

Ea este întocmită cu multă competinţă, bazată pe o foarte bogată documentaţie. Expunerea este suficient de echilibrată, atât cât o putea permite inegalitatea de situaţiuni din diferitele ţări europene. Utilitatea sa este excepţională, prin exemplele comparate pe care ni le oferă şi prin sugestiunile utile pe care ni le poate ocaziona. Mulţumirea noastră faţă de Institutul internaţional de Agricultură este cu atât mai îndreptăţită, cu cât greutăţile inerente unei atari lucrări sunt deosebit de mari.

Cu prilejul recenziei menţionate prin nota de mai sus, ne-am arătat părerea de rău pentru faptul că Ţara noastră a fost absentă în cele 4 lucrări similare publicate mai înainte. De astă dată, trebuie să ne exprimăm satisfacţia de a afla o situaţie schimbată. In general, ţările cuprinse în tratare sunt mult mai numeroase decât în lucrările precedente. Ţara noastră este mulţumitor, dacă nu chiar copios menţionată la toate punctele lucrării. Datorăm acest lucru, credem, în cea mai mare parte, bunelor dispoziţiuni creiate în mediu respectiv de D-l Prof. Drăcea, delegat al nostru în multe reuniuni forestiere internaţionale, ca şi îndreptărilor utile pe care D-sa le va fi dat. Sperăm, ca la următoarea anchetă, colaborarea noastră să fie şi mai întinsă, pentruca imaginea forestieră a Ţării noastre să fie pusă într'o şi mai reală lumină.

Ilie C. Demetrescu

ING. PAVEL GOANŢĂ: **Reglementarea pescuitului în apele de munte.** 1938, Tiparul Tip. Diecezane, Caransebeş. 8 pagini.

Colegul nostru, d-l Ing. Pavel Goanţă dela Caransebeş este un pasionat vânător şi pescuitor de peşti în apele de munte. Din dragostea pentru aceste sporturi, convins fiind că cea mai mare parte din delictele de braconaj se săvârşesc din necunoaşterea dispoziţiunilor legilor şi din lipsa de cultură şi educaţia a oamenilor, s'a hotărît să publice broşura de faţă. Ea este sortită să lămurească populaţia rurală şi chiar organele de poliţie, asupra principalelor dispoziţiuni ale legii pentru pescuitul în apele de munte şi mai ales asupra pedepselor la care sunt supuşi cei prinşi că au contravenit la lege.

Broşura publicată nu are decât cinci pagini de text. Şi nu-i rău că nu are decât atât. Cinci pagini se citesc uşor şi de cei cari ştiu prea puţină carte. Ori, de aceşti sunt cei mai mulţi prin sate. Dacă ar fi mai mare, oamenii cu puţină carte s'ar lăsa păgubaşi de citit şi deci scopul propus de autor, nu poate fi atins.

Odată cu dispoziţiunile principale ale legii, d-l Goanţă are grijă să indice şi pâraiele din Banat cari cad în prevederile legii amintită.

Pentru a pune şi mai mult în evidenţă intenţiunea autorului, mai menţionăm că D-sa a tipărit cărticica sa în 2000 exemplare, pe cari le-a împărţit gratuit personalului silvic de pază, jandarmilor şi sătenilor din Banat.

Se cade să dăm laudă acţiunei întreprinsă de colegul nostru d-l Ing. Pavel Goanţă, acţiune care trebue să fie îndemn şi pentru mulţi alţii.

T. H. Crivăţ.

PĂDUREA ŞI GOLUL ALPIN
de d-l AT. HARALAMB

32 pagini, Bucureşti, 1938; 20 lei.

Se poate procura de la Soc. „Progresul Silvic"

REVISTA REVISTELOR

JOURNAL FORESTIER SUISSE.
Nr. 11/938.

F. Aubert:
„Le point" des chauffages au bois.
„Punctul pe i" în legătură cu încălzirea cu lemne (4 pag.).

Autorul răspunde unor critici aduse sobelor şi maşinilor de foc cari utilizează lemnul.

Pentru ca acestea să funcţioneze se cere:

a) lemnul să fie perfect uscat;
b) să aibă un tiraj bun;
c) cel ce le foloseşte să fie atent.

Ch. Gut.:
L'occupation de l'atmosphère.
Ocupaţiunea atmosferei (7 pag.).

Primele rezultate ale observaţiunilor făcute în acest sens în pădurea comunei Couvet din Jura elveţiană.

Articolul va urma.

Nr. 12/1938.

H. Badoux:
Après le passage de la pyrale grise du mélèze.
După ce a trecut pirala gris (Semasia diniana) a molezului (5 pag.).

Observaţiuni făcute în arborete de melez, după trecerea atacului de Semasia diniana Guenée. A se vedea şi articolele publicate în aceiaşi revistă, în cursul anilor 1937 şi 1938, în cari se arată, aspectele acţiunei acestei insecte şi gravitatea pagubelor cauzate.

Ch. Gut:
L'occupation de l'atmospherè.
Ocupaţiunea atmosferei (8 pag.).

Acesta constitue cel de al treilea şi ultimul din articolele publicate de autor sub titlul de mai sus.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. V. Heft 11 (August 1938).
Hermann Eidmann:
Forstentomologie in den Tropen, mit besonderer Berücksichtigung des Atta-Problems.
Entomologie forestieră la tropice cu deosebită considerare a problemei furnicilor din genul Atta.

Preocupări de entomologie forestieră nu pot avea sens pentru regiunile tropicale, decât în cazul că se pune, în mod serios, trecerea dela folosirea actuală a pădurilor de tipul exploatării, la o organizare a producţiunii în sensul modern.

Pentru exemplificarea unei probleme de entomologie forestieră, autorul se ocupă în studiul de faţă cu problema furnicilor din genul Atta, pe care o consideră ca o problemă mondială de entomologie aplicată. Se ocupă cu sistematica lor, răspândirea, însemnătatea economică, viaţa, combaterea, istoricul cercetărilor, etc.

Erwin Buchholz:
Der Urwald Bialowieza in Polen, Eine jagdgeschichtliche Studie über einen der bekanntesten europäischen Naturschutzparks.

Pădurea virgină Bialowieza din Polonia. Studiu de istorie a vânătorii asupra unuia dintre cele mai cunoscute parcuri de protecţia naturii din Europa.

Internationaler Forst-und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Preţios material de informaţei asupra stării şi faptelor din diversele ţări şi ţinuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

CERCUL DE STUDII FORESTIERE
al Societăţii „Progresul Silvic"

începe cel de al 6-lea ciclu de conferinţe, în cursul lunei Ianuarie 1939.

Pentru acest nou ciclu, s'a fixat următoarea ideie directoare: „Sporirea producţiei forestiere". Cu toate acestea, oricine este liber, făcând abstracţie de ideia directoare, să-şi aleagă subiectul, pe care doreşte să-l trateze.

Cei ce doresc să conferenţieze sunt rugaţi să ne anunţe, din timp, titlul conferinţei şi data când ar dori s'o ţie.

Ca şi în anii precedenţi, conferinţele vor avea loc, în fiecare Miercure, ora 17 şi 30', în sala de festivităţi a Societăţii.

INFORMAŢIUNI

Problema traverselor de cale ferată, adică a aprovizionării ad-ţiei Căilor ferate române cu cantităţile de care are nevoie, cauzează în fiecare an motive de discuţiune între producători, pe de o parte şi cumpărător de alta.

Ceeace nu se poate contesta însă este, că ad-ţia C. F. R. întâmpină dificultăţi în aprovizionarea sa cu traverse: cele de stejar sunt tot mai greu de găsit, iar cele de fag sunt devalorizate prin procentul mare de inimă roşie şi greutatea manipulării înainte de impregnare etc.

Colegii ing. silvici cari s'au lovit zilnic de aceste greutăţi ne pot da sugestii preţioase pentru găsirea unei soluţii, care să împace şi interesele producătorilor de traverse şi cerinţele cumpărătorului.

Răspunsurile se vor publica în numărul de pe Februarie 1939 al revistei noastre.

— D-l Ing. At. Haralamb a fost ales membru corespondent al Institutului de Ştiinţe al României (fost Academia de Ştiinţe), secţia de Biologie aplicată.

— D-l Ing. Dimitrie Obadă, şeful ocolului silvic Moldaviţa (Bucovina), a fost numit inspector onorific de vânătoare al judeţului Câmpulung Moldovenesc.

— D-nii Dem. Grozescu şi At. Haralamb au fost realeşi şi pentru anul 1939, de către Adunarea Generală a Secţiei I (Funcţionari Publici) a A.G.I.R.-lui, în Consiliul de Administraţie al acestei asociaţii.

Deasemenea au fost realeşi D-nii Em. Palade şi Cezar Cristea în Comitetul acelei Secţii.

— In Mon. Of. Nr. 289 din 12 Decembrie a. c. s'a publicat decizia ministerială privind atribuţiunile de competenţa Ministerului de Agricultură şi Domenii, delegate rezidenţilor regali.

— In Mon. Of. Nr. 292—298—299 din 1938 s'au publicat listele cu inginerii silvici înscrişi în secţiunea silvică a Colegiului Inginerilor.

— A apărut calendarul de perete pe anul 1939, editat de Societatea „Progresul Silvic". El se va distribui prin ocoalele silvice, dându-se gratuit celor mai buni lucrători de pădure.

— Articolul intitulat „Institutul de genetică de la Placerville (California)" publicat în Nr. 9/938 (pag. 818) al Revistei Pădurilor, se datoreşte d-lui N. N. Tănăsescu, iar nu d-lui N. N. Teodorescu cum din eroare a apărut.

LUCRĂRI NOI APĂRUTE:

1) **Ing. I. Andriescu-Cale:** Actualitatea problemei irigaţiilor în România.
Iaşi, Tip. Alex. A. Ţerek., 1938 — 112 pagini şi 2 hărţi; 50 lei.

2) **Dr. R. I. Călinescu:** Vânatul cu pene din România. (Cheie dichotomică).
Biblioteca agricolă a ziarului Universul, Nr. 84—85. 104 pagini cu 68 figuri; 20 lei.

TABLOU DE CĂRȚILE INTRATE ÎN BIBLIOTECĂ IN LUNILE OCTOMBRIE ȘI NOEMBRIE 1938

(în ceeace privește periodicele, sunt notate în Revista Pădurilor pe 1936 pagina 242).

1) Dr. Hauska Leo: Waldeisenbahnbau und Feldbahnen.

2) Enciclopedia României, vol. I. Statul.

3) Enciclopedia României, vol. II.

4) Ing. Dr. Gr. Vasilescu: Bazinul mediteranian ca piață de desfacere a lemnului românesc.

5) A. Lutz: 100 alter Berner Holzhauser und Bauernstuden.

6) I. Kempf: Das Holzhaus als Wohnstätte der Gegenwart.

7) Dr. W. Neubaner. Zur Theorie und Praxis der Waldwertrechnung.

8) K. Müller: Abies grandis und ihre Klimarassen.

9) W. Schoenichen: Jagd und Naturschutz.

10) W. Ammon: Das Plenterprinzip in der Schweizerischen Forstwirtschaft.

11) L. Hufnagl: Lehrbuch der Forsteinrichtung.

12) J. Seger: Brandversuche an Holzbauten.

13) Stoy. Braunschweig und Seidl: Schrifteinreiche der arbeitgewerkschaft Holz. Schrift 6: Holznagelbau.

14) Graf und Egner K.: Versuche über die Eigenschaften der Hölzer nach der Trocknung.

15) W. Frickmann: Die Wildhäsung.

16) R. Wiesner: Lehrbuch der Forrellenzucht und Teichwirtschaft.

17) K. Egner: Neuere Erkentnisse über die Vergütung der Holzeigenschaften.

18) F. Hermansen: Die Forstliche und wirtschaftliche Bedeutung

19) K. Glassewald: Vogelschutz und Vogelhege.

20) W. Bieger: Die formelmässige Bewertung unserer Jagdtrophäen.

21) H. Künanz: Buchenwirtschaft wärmeren Zone des oberhessischen Buchengebietes.

22) Wiedemann: Ertragstafeln für Buche, Fichte und Douglaisie.

23) J. Weiss: Allgemeine Waldbestandestafeln.
24) R. Gallinger :Orientieren und Messen mit dem Bezard-Kompas.
25) M. Zeyler: Beiträge zur Fällungstechnik im Haungsbetrieb.
26) W. Poetsch: Die Staaten der Ameisen.
27) O. Heinroth: Aus dem Leben der Vögel.
28) Schweizerischen Forstkalender 1938.
29) Hamangiu: Codul general al României vol. XXV — 1937, I.
30) Hamangiu: Codul general al României, Vol. XXV — 1937, II.
31) Hamangiu: Codul general al României, vol. XXVI — 1938, I.
32) Pojoga I.: Creşterea peştilor.
33) Salvator A. Brădeanu: Către o nouă legislaţiune funciară.
34) Ing. N. Ganea: Construcţii de lemn, part. I.
35) III Congresso internazionale del carbono carburante: Atti del Congresso, vol. II. Carburanti sussidiarii solidi.
36) III Congresso internazionale del carbono carburante: Atti del congresso, vol. III. Carb. sussidiare liquide.
37) III Congresso internazionale del carbono carburante: Atti del congresso. vol. IV. Carb. gaz. Aplicazioni etc. Statistica.
38) I. Andreescu-Cale: Actualitatea problemei irigaţiilor în România.
39) Dr. Ath. M. Haralamb: Consolidarea şi punerea în valoare a terenurilor degradate.
40) Alfred Püschel: Kurzgefasste Forst-Encyklopaedie.
41) Ministerul Agriculturii şi Domeniilor: Darea de seamă asupra organizării şi activităţii Direcţiei Păşunilor.
42) Academia de Inalte Studii Agronomice, Cluj: Dare de seamă 1918—1938.

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

PROCES-VERBAL Nr. 18
Şedinţa din 10 Octombrie 1938

Prezenţi D-nii: C. M. Bunescu, I. C. Demetrescu, C. Emanoil, C. P. Georgescu, D. Grozescu, H. Lazăr, G. Minescu, G. Năstăsescu, V. N. Priboianu, D. Sburlan, V. N. Stinghe şi Eug. Vâlceanu.

Şedinţa se deschide la orele 21,30, sub preşedinţia D-lui V. N. Stinghe, vicepreşedinte.

Se ia în discuţiune Legea pentru organizarea Corpului Technic şi, după ample discuţiuni, se hotărăşte ca o comisie compusă din d-nii: D. Grozescu, Andrei Ionescu, C. Emanoil, D. Sburlan, Tr. Heroiu, să se întrunească Joi 13 Octombrie ct. spre a întocmi un memoriu în această chestiune.

Şedinţa se ridică la orele 23,30.

p. Preşedinte, **V. N. Stinghe.**

Secretar General, **Tr. Heroiu.**

PROCES-VERBAL Nr. 19

Şedinţa din 17 Octombrie 1938

Prezenţi D-nii: C. M. Bunescu, I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, A. Nedelcovici, M. Rădulescu, V. N. Stinghe.

Şedinţa se deschide la orele 21, sub preşedinţia D-lui V. N. Stinghe, vice-preşedinte, cu următoarea ordine de zi:

1. Legea de organizare a Corpului silvic.

3. Comunicări.

3. Diverse — Administrative.

Se citesc şi se aprobă procesele-verbale ale şedinţelor din 30 Mai, 10 Iunie, 14 Iunie, 18 Iulie, 5 Sept. şi 19 Sept. 1938.

Se ratifică procesul-verbal al Comitetului de Direcţie din 4 Octombrie 1938.

1. D-l Andrei Ionescu referă asupra stadiului de elaborare a proectului de lege pentru organizarea Corpului technic, întocmit de Comisiunea dela Ministerul Lucrărilor Publice. Privitor la anumite dificultăţi ce ating pe inginerii silvici, d-sa atrage atenţiunea că interesele noastre nu pot fi apărate decât de Societatea noastră.

D-l D. Grozescu dă noui referinţe în această chestiune.

D-l C. P. Georgescu este de părere să ne apărăm interesele cu îndârjire, având toate drepturile de partea noastră.

D-l Preşedinte V. N. Stinghe, rezumă discuţiunile ajungându-se la încheierea :

a) D-l Andrei Ionescu dimpreună cu D-l Tr. Heroiu va întocmi un memoriu pentru susţinerea cauzei noastre;

b) D-l Preşedinte împreună cu o comisie formată din reprezentanţi ai Societăţii şi ai promoţiunilor absolvente dela Şcoala Politechnică să se prezinte d-lui Ministru.

D-l Andrei Ionescu referă asupra proectului de lege pentru organizarea corpului technic român întocmit de A.G.I.R. După discuţiuni ample la cari iau parte D-nii Consilieri, se fac observaţiuni până la art. 29. Restul rămâne a fi examinat şi adnotat de o comisiune formată din D-nii: Hori Lazăr, D. Grozescu, Andrei Ionescu, având în vedere urgenţa chestiunii şi imposibilitatea de examinare în Consiliu.

Diverse—Administrative:

1. Consiliul aprobă să se închirieze C.A.P.S.-ului etajul I-u din imobilul Societăţii din Bd. Tache Ionescu No. 31 şi folosinţa sălii de festivităţi pentru conferinţele de serviciu cu Directorii Regionali şi Inspectorii de Control, cu preţul de 150.000 lei anual.

Se va întocmi contract de închiriere cu condiţiunile de amănunt.

2. Se ia act de comunicarea D-lui consilier I. Comaniciu, care, fiind pensionat pe ziua de 1 Septembrie a. c., deci încetând de a mai fi Preşedinte al Consiliului Technic al Pădurilor, a încetat şi mandatul

de membru de drept în Consiliul de administrație al Societății „Progresul Silvic".

Ședința se închide la orele 24.

p. Președinte, **V. N. Stinghe.**

Secretar General, **Tr. Heroiu.**

PROCES-VERBAL No. 20

Ședința de Luni 31 Ooctombrie 1938, orele 21.

Membrii prezenți D-nii: M. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. Emanoil, D. Grozescu, At. Haralamb, Andrei I. Ionescu, Ionescu Heroiu Traian, H. Lazăr, Mircea Manoilescu, George Minescu, Gh. Năstăsescu, V. N. Priboianu, V. N. Stinghe.

Ședința se deschide la o rele 21,30 sub președinția D-lui Prof. M. D. Drăcea, președintele Societății, având următoarea ordine de zi:

1. Transformări și adăogiri la palatul Societății noastre (parterul, podul, încă un etaj).
2. Legea de organizare a Corpului Technic.
3. Comunicări.
4. Diverse — Administrative.

1. Palatul din București.

D-l V. N. Stinghe arată necesitatea ridicării unui nou etaj la palatul nostru din București.

D-l M. Manoilescu: Problema trebue studiată ceva mai general. Dacă facem un nou etaj suntem noi siguri că vom continua a avea C.A.P.S.-ul drept chiriaș? Contrariu suntem expuși a ne angaja cu noui cheltueli, fără a mai avea și veniturile corespunzătoare. In caz când pleacă C.A.P.S.-ul, veniturile noastre vor fi și mai mici.

D-l Tr. Heroiu: Căminul s'a dovedit a fi insuficient. Să transformăm cel puțin restul de pod.

D-l H. Lazăr: C.A.P.S.-ul se va muta în noua aripă pe care o construește azi Ministerul. Aceasta va fi gata până cel mult în 2 ani. In acest caz, suntem siguri că nu vom mai avea veniturile de azi, căci nu se va găsi o instituție care să ocupe localul în distribuția lui de azi. Ar fi poate cazul ca, cu banii ce urmează să mai încasăm dela C.A.P.S. să facem amenajarea casei potrivit cu viitoarea lui folosință.

D-l Președinte M. Drăcea: Constată că până acum nu a existat dezacorduri între Progresul Silvic și Instituția chiriașă. In cazul când C.A.P.S.-ul va pleca, căci totul merge odată spre un sfârșit, să ne gândim la exploatarea comercială viitoare a casei.

D-l V. N. Priboianu: Ca să putem lua o hotărîre, trebue să avem planul clădirii și un deviz de reparații și evaluarea locului.

D-l G. Minescu: Nu ar fi rău dacă am încerca să cumpărăm și locul viran de lângă noi. Este de mare interes. Inainte de a porni să construim sus, să ne gândim la lumina părții de clădire de jos.

D-l M. Drăcea: Să constituim o comisie care să ne prezinte o hotărîre de principiu. Ce facem? Transformăm podul? Facem un nou etaj?

Dăm o altă amenajare interioară localului? Facem magazine? Pentru fiecare din aceste probabilități ce cheltuială ni se cere.

D-l V. N. Priboianu: Aici unde ne găsim un m.p. de teren costă 10—12.000 lei. Dacă am vinde localul acesta, cu banii luați am putea cumpăra pe strada Nisipari, unde este un loc corespunzător și construi după nevoile noastre.

D-l G. Năstăsescu: Pentru viitoarea amenajare a localului trebue să căutăm a constitui și să blocăm un fond la o bancă.

D-l Andrei Ionescu: Se declară partizanul rămânerii în acest local.

D-l Dem. Grozescu: Ideia schimbării localului ar fi cea mai bună. Să căutăm a o urmări. Până atunci, să ne gândim la actualul imobil. Să ne ocupăm de partea de jos. Studiile făcute au ajuns la concluzia că este foarte greu de făcut ceva. Pentru aceasta trebue să avem cel puțin 2 metri dela locul viran de alături. După aceea, putem reflecta și la modificările de adus în partea de sus. Nevoia de mărirea căminului se poate rezolva în cazul mutării C.A.P.S.-ului, prin rezervarea etajului VI.

D-l M. Manoilescu: Să ne gândim și mai departe. In cazul când propunerea D-lui Grozescu se realizează, vom avea o intrare frumoasă în sala de sus, sală însă care nu este suficientă.

Un cămin la etajul de sus, în cazul mai multor viitor chiriași, ne va aduce mari dezagremente din partea chiriașilor.

Deci, practic, în actualul local vom fi jenați. In consecință, ar fi mai bine să lichidăm ce avem aci și să ne facem un alt local în altă parte.

D-l G. Minescu: Banca Națională a devenit proprietara unui loc de 10.000 metri patrați în apropiere de Muzeul Simu. Ea ar avea nevoie de un imobil la Govora. Vila Sylva îi convine. Să încercăm să facem schimb cu imobilul de lângă Muzeul Simu. Aici să construim cu banii ce ar rezulta din ipotecarea localului din București.

D-l Tr. Heroiu: S'au luat informațiuni asupra locului viran de lângă noi. Proprietarul nu vinde nimic.

D-l V. N. Stinghe: Să angajăm un arhitect specialist în distribuirea interioară a localurilor. Să ne facă un studiu.

Se dă numele câtorva arhitecți.

D-l M. Drăcea: In cazul organizării viitoare a casei pe apartamente trebue să ne gândim la ascensor de serviciu.

D-l C. Emanoil: Nu putem să ne angajăm în altă cheltuială până nu știm dacă actualul chiriaș mai rămâne la noi. Mai avem cheltueli de făcut și în alte părți. Momentan să amenajăm restul de pod. Aceasta ar risca circa 100.000 lei. In rest, să punem bani deoparte de pe acum, pentru eventualitatea mutării C.A.P.S.-ului și necesității de noui amenajări. Viitoarea amenajare ne va costa cel puțin 2.000.000 lei.

Incheiere: Să angajăm un arhitect care să studieze:

1) Cum se va putea pe viitor folosi această clădire (pentru închiriat la o instituție publică și în cazul când noi continuăm a rămâne aici).

2) Lucrările de ameliorare în prima ipoteză.

3) Ce transformări va necesita pentru exploatarea comercială viitoare a localului, în cazul când soluţia 1 cade.

4) Cât ar costa folosirea mai raţională a podului, eventual ridicarea unui nou etaj.

5) O estimaţie a clădirii în starea ei de azi.

II. Legea pentru organizarea Corpului Tehnic.

D-l Andrei Ionescu: Face o expunere asupra stării de lucruri la A.G.I.R şi la comisia dela Ministerul Lucrărilor Publice.

Din această comisie nu fac parte membri din toate specialităţile.

Se pare că această comisie nu agreiază cuprinderea inginerilor silvici şi agronomi în viitorul corp tehnic.

Se pare că toată modificarea se rezumă la o punere la zi a vechei legi a corpului tehnic. D-sa face un expozeu asupra proiectului A.G. I.R.-ului.

D-l V. N. Stinghe arată demersurile făcute de D-sa pe lângă parte din membrii cari compun actuala comisie dela Ministerul Lucrărilor Publice. Se pare că se va ajunge la organizarea fiecărei specialităţi în corp aparte.

D-l Andrei Ionescu: Crede că trebue să respingem ideia pulverizării Corpului Tehnic Român în Corpuri divizionare pe specialităţi şi să susţinem proiectul A.G.I.R.-ului, care are în vedere un corp unic, totalitar, al tuturor specialităţilor inginereşti din colegiu.

D-l M. Drăcea: Atmosfera generală este pentru bresle mari. Nu se mai pot creia mişcări de disoluţie. Să susţinem proiectul A.G.I.R.-ului. Să-l cunoaştem însă în detalii.

Se hotărăşte ca Domnii Horia Lazăr şi Andrei Ionescu să studieze proiectul A.G.I.R.-ului şi să refere în viitorul consiliu. Pentru aceasta se fixează o nouă şedinţă a Consiliului Joi 3 Noembrie a. c.

III. Comunicări:

D-l G. Minescu: a constatat că la Carmen Sylva nu fusese plătită electricitatea pe 12 luni, deasemenea paznicul de acolo nu era plătit. Propune şi consiliul aprobă ca pe viitor să nu se mai plătească personalul central până ce nu se plătesc cei din exterior.

D-l At. Haralamb: arată că în darea de seamă — tipărită — a Direcţiei Păşunilor din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor se preconizează o organizare care vizează şi luarea golurilor alpine din administrarea administraţiilor silvice.

D-sa a ţinut anul acesta la Cercul de Studii forestiere o conferinţă în care arată netemeinicia cererilor organelor agricole şi motivele care leagă golurile alpine de pădure. Conferinţa aceasta s'a tipărit. Cere să se hotărască asupra difuzării ei.

Consiliul hotărăţşe ca în şedinţa viitoare să se discute chestiunea ridicată.

D-l M. Drăcea: Face o dare de seamă asupra călătoriei făcută de D-sa în străinătate în cursul lunilor Septembrie şi Octombrie ct.

A constatat că inginerii silvici aflaţi la studii în străinătate (Germania şi Franţa) lucrează. Profesorii lor sunt mulţumiţi de ei. Ne fac

cinste, spre deosebire de alţi studenţi pretinşi români, cari ne compromit, dela alte specialităţi.

La Nancy, directorul Şcolii de Ape şi Păduri s'a arătat mulţumit de bursierii noştri, D-nii Răşcanu şi Ionescu.

In Franţa a mai vizitat:

a) Şcoala superioară a lemnului din Paris, care se desvoltă în raporturi strânse cu Şcoala dela Nancy;

b) Laboratorul lemnului dela Paris, pendinte de Ministerul de Aviaţie;

c) Direcţia de Ape şi Păduri din Paris;

d) Laboratorul nou de tehnologia lemnului ce se creiază pe lângă Ecole du Bois.

La Bruxelles, a luat parte ca delegat oficial al Ţării, la congresul de tehnologia lemnului şi la şedinţele C.I.B.

— Memoriul prezentat de D-l N. Mateescu, în legătură cu lucrările sale în cuprinsul Direcţiei Piteşti. Se deleagă D-l Marin Rădulescu să facă o cercetare a împăduririlor realizate

— Avansul D-lui D. Topa de 5.000 lei, Consiliul hotărăşte să nu i se restitue din moment ce nu s'a ţinut de angajament. Se pierde arvuna.

— Direcţia III Bacău mulţumeşte pentru cei 5.000 lei daţi de Societate pentru Muzeul silvic local. Consiliul ia act.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, **M. Drăcea.**

Secretar General, **Tr. Heroiu.**

PROCES VERBAL No. 21
Şedinţa din 3 Noembrie 1938

Membri prezenţi D-nii: Al. Butoi, N. N. Caragea, M. Drăcea, D. Grozescu.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri, şedinţa nu s'a putut ţine.

Preşedinte, (ss) **M. Drăcea.**

Secretar general, (ss) **Tr. Heroiu.**

PROCES VERBAL Nr. 22
Şedinţa de Luni 14 Noembrie 1938

Membrii prezenţi D-nii: M. Drăcea, C. Alimănişteanu, Gh. Năstăsescu, V. Priboianu, A. Ionescu, Tr. Heroiu, C. Emanoil, N. Caragea, At. Haralamb, C. M. Bunescu.

Şedinţa se deschide la orele 21,30 sub preşedinţia Domnului Prof. M. D. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea ordine de zi:

1. Legea de organizare a Corpului Technic.
2. Discuţiuni asupra comunicării D-lui Ing. At. Haralamb.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei dela 31 Octombrie c. şi se aprobă.

I. Legea de organizare a Corpului Tehnic.

D-l Andrei Ionescu arată că trebue să hotărîm ce avem de făcut, faţă de curentul, oficial şi neoficial, de a nu fi cuprinşi în legea Corpului Tehnic.

Trece în revistă dispoziţiunile proiectului A.G.I.R. — întocmit în acest scop — care prevede întocmirea unui singur corp, cuprinzând şi pe silvicultori.

Să provocăm o adunare generală extraordinară a Societăţii „Progresul Silvic", care să se ocupe de această chestiune.

Trebue să cerem o audienţă la D-l Ministru al Lucrărilor Publice, căruia să-i expunem punctul nostru de vedere.

După discuţiuni, Consiliul hotărăşte:

Ia act că elaboratul A.G.I.R.-ului desvoltă liniile pe care le-am urmărit în colaborarea noastră cu această asociaţie şi că dispoziţiunile lui corespund cu năzuinţele de totdeauna ale Societăţii noastre, de a se produce o unificare cu pregătirea tehnică a inginerilor. Consiliul se raliază la proiectul întocmit de A.G.I.R.

Pe de altă parte, având în vedere că există o mişcare de fărămiţare în ce priveşte constituirea corpului tehnic, socoteşte că această mişcare constituie o negare a principiului realizat deja prin legea Colegiului Inginerilor.

D-l Vice-preşedinte C. Alimănişteanu, a cărui contribuţie la unificarea învăţământului superior tehnic şi colegiului inginerilor este bine cunoscută, este rugat să ia contact cu parte din membrii comisiei speciale numită de Ministerul de Lucrări Publice, pentru întocmirea proectului de modificare a Corpului Tehnic, cărora să le expună punctul de vedere al Corpului Silvic.

IV. Comunicări.

D-l Preşedinte M. Drăcea felicită pe d-l G. Năstăsescu, care a fost numit preşedinte al Consiliului Tehnic al Pădurilor.

D-l G. Năstăsescu: mulţumeşte şi arată că va lupta ca şi până acum pentru propăşirea pădurii româneşti. D-sa arată că Joi 17 Noembrie a. c. are loc o şedinţă importantă la C.A.P.I.R., care discută organizarea profesiunilor în cadrul noului regim constituţional.

Cere să desbatem şi noi această chestiune, pentru a putea să ne expunem acolo, punctul nostru de vedere.

D-l C. Alimănişteanu: este de părere să se schimbe ora ţinerii şedinţelor Consiliului.

Se hotărăşte ca pe viitor şedinţele să aibă loc Vinerea la ora 18.

Consiliul aprobă apoi admiterea în Societate a D-lor ingineri: Vasile Oprescu, Teodor Mărăşescu, Dumitru Crischi, Dorin Comaniciu, Teodor Agavriloaiei.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, **M. Drăcea.**

Secretar General, **Tr. Heroiu.**

PROCES VERBAL No. 23
Şedinţa de Vineri 18 Noembrie 1938

Şedinţa se deschide la orele 19,30 sub preşedinţia D-lui Prof. M. D. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea ordine de zi:

1. Legea corpului tehnic.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Se interverteşte ordinea de zi, luându-se în discuţie punctul 3. Comunicări.

Se comunică rezultatul întrevederii care a avut loc între D-l vicepreşedinte C. Alimănişteanu şi D-l Ing. Vasilescu-Karpen, Rectorul Şcoalei Politehnice, în legătură cu legea corpului tehnic.

De asemenea, D-sa informează Consiliul că în urma unei întrevederi între D-nii miniştri Ionescu-Siseşti dela Domenii şi Ghelmegeanu dela Lucrări Publice, comisia dela Lucrări Publice însărcinată cu redactarea noului proiect de lege a Corpului tehnic, va fi completată cu câte 3 delegaţi şi un supleant ai corpurilor silvic şi agronomic. Din partea corpului silvic au fost delegaţi D-nii: Drăcea, Grozescu şi Andrei Ionescu, iar ca supleant D-l prof. V. N. Stinghe.

Se intră în ordinea de zi.

1. Intâmpinarea unui grup de membri ai societăţii „Progresul Silvic“ prin care cer convocarea unei adunări generale extraordinare a Societăţii „Progresul Silvic“, având drept ordine de zi: Noua lege a corpului tehnic.

Faţă cu noua situaţie creiată, cererea urmează să se supună discuţiei Consiliului în şedinţa viitoare.

D-l Prof. V. N. Stinghe citeşte memoriul întocmit de D-sa pentru a fi înaintat Ministerului de Lucrări Publice. In acest memoriu se expune punctul de vedere al Corpului silvic privitor la încadrarea sa în noua lege a Corpului technic.

Consiliul aprobă memoriul, care va fi înaintat Comisiei dela Lucrări Publice, prin delegaţii Corpului silvic.

Consiliul aprobă apoi sala de festivităţi pentru ţinerea Adunării generale extraordinare a A.G.I.R.-ului, în ziua de 27 Noembrie 1938.

Şedinţa se ridică la orele 21.

Preşedinte, **M. Drăcea.**

Secretar General, **Tr. Heroiu.**

PROCES VERBAL Nr. 24
Şedinţa de Luni 28 Noembrie 1938.

Membri perzenţi D-nii: Alimănişteanu C., Bunescu M. C., Caragea N. N., Drăcea D. M., Demetrescu C. I., Emanoil C. C., Florescu P. M., Georgescu P. C., Grozescu D., Haralamb Ath., Ionescu A., Lazăr H., Năstăsescu Gh., Nedelcovici Ath., Priboianu N. V., Rădulescu M.

Şedinţa se deschide la orele 19 sub preşedinţia D-lui Prof. M. D. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea ordine de zi:

1. Legea corpului tehnic.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Inainte de a se intra în ordine de zi,

D-l C. Alimănişteanu expune rezultatul întrevederii cu D-l Karpen şi acela al D-lui Karpen cu D-l Bunescu, secretarul general al Ministerului Lucrărilor Publice, cari au fost de acord în a susţinea intrarea în corpul tehnic şi a inginerilor silvici, pentru care li se aduc mulţumiri în şedinţă.

D-l H. Lazăr: arată că şi D-l C. Buşilă a fost de aceeaş părere, cu atât mai mult cu cât D-sa a fost de această părere încă din 1917 dela înfiinţarea A.G.I.R.-ului.

D-l Preşedinte M. Drăcea mulţumeşte D-lui C. Alimănişteanu pentru lupta pe care o duce pentru noi în toate momentele grele. Apoi arată drumul ce s'a definit în această chestiune. S'a întocmit o comisie plenară. In comisie D-l Ministru Ghelmegeanu atrage atenţia asupra dificultăţilor de a intra în corpul tehnic şi ingineri noui. Legea corpului tehnic va fi şi a Consiliului Tehnic Superior. Apoi salariile nu vor fi egale pentru toţi inginerii. E de rezolvat problema raportului dintre grade şi funcţiuni.

Mai sunt şi alte probleme între cari: ierarhizarea cadrului particular, etc., poziţia celor mici: pădurari şi brigadieri cari vor face un corp aparte. Apoi: avansarea, la alegere, grade mari, grade şi clase, secţiuni.

De atunci s'au mai ţinut două şedinţe restrânse în cari s'au desbătut 2 chestiuni:

1. Cadrul particular. D-l Drăcea a susţinut ideia ca cei din cadrul particular să poată trece în anumite condiţii la Stat. D-l Drăcea a susţinut că nu se mai pot pronunţa hotărîri de economie şi technică generală, în Consiliul Tehnic fără specialistul silvic.

D-l G. Nicolau a afirmat că nimeni nu s'a gândit la o desolidarizare.

2. Chestiunea examenului pe care D-l Drăcea l-a susţinut şi D-l Manoilescu l-a combătut.

3. Consiliul Tehnic Superior, care va avea numai secţiuni tehnice nu profesionale. Consiliul Tehnic va stabili numai cadrul avansărilor din fiecare secţie. Cu avansările se va ocupa o comisie specială, cu recurs la Consiliul Tehnic Superior. S'a mai discutat dacă avizele Consiliului Tehnic vor fi conforme sau neconforme.

D-l D. Grozescu: Miniştrii departamentelor respective — recte Ministrul Agriculturii — s'a desbrăcat de o atribuţie, care trece Ministerului Lucrărilor Publice, anume aceea a cadrelor inginereşti, avansări, salarii, etc.

D-l Buşilă a cerut o federaţie a inginerilor, nu un colegiu. Am ţinut la prestigiul ingineresc.

D-l Grozescu semnalează că vor fi obiecţiuni tari. De aci rezervele D-lui Ministru Ghelmegeanu, cu privire la unele renunţări ale silvicilor şi agronomilor, la încadrări şi salarizare. Rămâne de precizat

proporţia gradelor, pentrucă lor le-ar fi mai uşor, fiindcă au cam avut-o deja.

In ce priveşte situaţia Corpului silvic inferior, noi i-am avut în legea noastră. D-l Ministru a obiectat şi desigur că se va rezolva ca un corp aparte.

Altă chestiune: Dacă secţiile din Consiliul Tehnic Superior ţin de Ministerul de Lucrări Publice sau fiecare secţie va ţine de Ministerul respectiv. Idem numirea membrilor din Consiliul Superior.

Apoi, dacă toate chestiunile tehnice speciale trec la Consiliul Superior sau rămân şi la Consiliile tehnice speciale.

Trebue să lăsăm ceva şi Consiliului Tehnic Superior.

In legătură cu chestiunea salarizării, s'ar putea ca în lege să nu se treacă ceva precis, ci vag, tocmai pentru a fi mai uşor Ministerului de Finanţe să fixeze salariile numai pentru ei. Ar fi mai bine să se precizeze ceva, chiar cu eventuali coeficienţi.

D-l Andrei Ionescu: prin hotărîrea noastră anterioară am stabilit că proiectul A.G.I.R.-ului ne satisface, totuşi, mă raliez la punctele de vedere ale D-lui Grozescu, pentru a ne verifica şi a şti până unde mergem. Decât să trecem pe un plan minor, mai bine ne retragem şi vom vedea ce vom face. Deci, să ne spunem cuvântul nostru cel puţin principial. De ex.:

1. Care este punctul nostru de vedere în ce priveşte secţiunile? Trecem cu totul la Ministerul Lucrărilor Publice sau ne păstrăm fiinţa noastră, ca să nu mergem într'un haos. Vom veni la o concurenţă mare într'un corp de 10.000 de ingineri.

II. Să reexaminăm şi chestia înaintărilor.

D-l M. Drăcea: noi ne-am raliat la proiectul A.G.I.R.-ului dar se poate naşte divergenţe. Eu mă raliez la punctul de vedere al D-lui A. Ionescu. E bine să fim lămuriţi, să precizăm.

Propune o şedinţă pentru mâine seară, ca să discutăm şi să stabilim punctul nostru de vedere, tot la orele 6. Schiţează punctele de discuţie:

1. Atitudinea asupra condiţiei inginerilor în cadrul particular.

2. Chestiunea secţiilor: a) la dispoziţia cui e Consiliul Tehnic al secţiei, la Ministerul Lucrărilor Publice sau Ministerul de Domenii?

b) Atribuţiile Consiliului Tehnic superior în materie silvică;

c) Se supun aprobării Ministrului avizele Consiliului Tehnic superior? Şi care Ministru aprobă?

3. Ce este Consiliul secţiei şi ce atribuţiuni are?

4. Atitudinea noastră asupra gradelor noastre din corp: enunţarea gradelor, claselor şi gradaţiilor de salarizare.

5. Norme de avansare.

6. Problema încadrării gradelor actuale în nouile grade.

7. Corelaţiuni între grade şi funcţiuni.

8. Problema salarizării şi drepturi în natură.

9. Disciplina Corpului.

10. Problema corpului brigadierilor şi pădurarilor.

11. Concedii de studii, etc.

D-l A. Ionescu roagă să se citească proiectul A.G.I.R.-ului şi să se discute.

D-l C. Alimănişteanu susţine categoric să nu acceptăm ideia secţiunilor în corpul tehnic, căci vom pierde astfel chestia salarizării.

Altfel vom pierde tot ce am urmărit de atâţia ani.

Secţiuni numai la Consiliul Superior Tehnic.

Mâine şedinţa va începe cu cererea de lemne a unei părţi a inginerilor silvici dela Domenii.

Se ia în discuţiune adresa Casei Pădurilor care oferă 80.000 lei pentru camerele dela etajul I-iu.

Consiliul aprobă 100.000 lei cu obligaţia pentru Casa Pădurilor să ne pună bufetul la dispoziţie la cerere.

Şedinţa se închide la orele 22.

Preşedinte, **M. Drăcea.**

a) Amenajamentul pădurii Samurcaş şi Şimuloaica, judeţul Buzău, proprietatea Laurenţiu Zera, în suprafaţă de 179 ha. 8500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani. Revizuirea după 14 ani

b) Amenajamentul pădurii Cozmeşti, judeţul Tecuciu, în suprafaţă de 130 ha. 2000 mp. proprietatea Soc. T. Raux — Sp. D. Lalu et Co. — Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Dosul Cireşului, judeţul Vâlcea, proprietatea I. Marinescu ş. a., în suprafaţă de 105 ha. 3700 mp Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Clinul Padinelor judeţul Vâlcea proprietatea Marcu I. Lopătaru ş. a., în suprafaţă de 63 ha Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Muscelul Dării, judeţul Buzău, proprietatea Nic. Gr. Mihăescu Nigrim, în suprafaţă de 54 ha. Regim şi tratament simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Dosul Napului, judeţul Vâlcea, proprietatea Eremia Vangu, în suprafaţă de 37 ha. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii In Pleaşa, judeţul Vâlcea, proprietatea Zaharia Lopătaru ş. a., în suprafaţă de 26 ha. 8000 mp. Regim şi tratament codru grădinărit, exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 10 Decembrie 1938, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor,
(ss) **Gh. I. Siseşti.**
No. 322992 din 10 Decembrie 1938.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Vulcana Pandele, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Cleopatra Xenocrat Kiriazi, în suprafaţă de 497 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea la finele revoluţiei normale.

Dată astăzi 10 Decembrie 1938, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor,
(ss) **Gh. I. Siseşti.**
No. 322993 din 10 Decembrie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii proprietatea moştenitorilor Paul Kemeny, judeţul Turda, în suprafaţă de 230 ha. 1000 mp. tratată în 6 serii de crâng simplu şi revoluţia normală 30 ani pentru primele; 4 şi 7 pentru ultimele 2 serii. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Lipoveanca, judeţul Vlaşca, proprietatea Const. şi Ileana Angelescu, în suprafaţă de 40 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Baiculeşti, judeţul Argeş, proprietatea Maria C. Drujan, ş. a., în suprafaţă de 31 ha. 7206 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Menţii din Dos, judeţul

Mehedinţi, proprietatea Elena Gh. Bălteanu, în suprafaţă de 25 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani începând din anul 1938/1939. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 10 Decembrie 1938, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor,
(ss) **Gh. I. Siseşti.**

No. 322994 din 10 Decembrie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Cărpiniş, judeţul Sălaj, proprietatea Beniamin Czell, în suprafaţă de 72 ha. 1100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Alexandreşti Bădeni ş. a., judeţul Buzău, proprietatea Ştefan Gr. Popescu, în suprafaţă de 71 ha. 8600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Amenajamentul pădurii Strunc, judeţul Câmpulung, proprietatea Toader Gavrilescu, în suprafaţă de 59 ha. 5100 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Brabova şi Botoşeşti Paia, judeţul Dolj, proprietatea Mitrică Barbu, în suprafaţă de 44 ha. 0300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Racoviceanu, judeţul Muscel, proprietatea moştenitorilor I. Vişoianu, în suprafaţă de 40 ha. 7900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Baloteşti, judeţul Ilfov, proprietatea Glichera E. Begiu, în suprafaţă de 22 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 10 Decembrie 1938, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor,
(ss) **Gh. I. Siseşti.**

No. 322995 din 10 Decembrie 1938.

---

a) Revizuirea Regulamentului de exploatare al pădurii Lespezi lot No. 4, judeţul Muscel, proprietatea Ion Lazea Dumitrescu, în suprafaţă de 150 ha. 9900 mp. tratată în o serie de protecţie cu exploatabilitatea fizică şi una serie de codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 100 ani Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Torhovna Cnişev, judeţul Rădăuţi proprietatea Ludviga Motrescu ş. a., în suprafaţă de 99 ha. 7200 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Fundătura, judeţul Someş, proprietatea Composesoratului Fundătura, în suprafaţă de 26 ha. 6000 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Lunca, judeţul Ialomiţa, proprietatea Ion Stoenescu, în suprafaţă de 25 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Revizuirea după 12 ani.

e) Amenajamentul pădurii Berc, judeţul Târnava Mică, proprie-

tatea comunei Petrisat, în suprafaţă de 22 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani cu întocmirea a noui planuri speciale după zece ani.

Dată astăzi 10 Decembrie 1938, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor,
(ss) **Gh. I. Siseşti.**
No. 322996 din 10 Decembrie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Fundoaia, judeţul Baia, proprietatea Dumitru Verdeanu, în suprafaţă de 179 ha. 7819 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Peşteleasa, judeţul Muscel, proprietatea Suzana I. Prislopeanu, în suprafaţă de 142 ha. 9200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Uideşti, judeţul Suceava, proprietatea Raul Lustgarten, în suprafaţă de 102 ha. 8900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Bischiu, judeţul Rădăuţi, proprietatea Herţco Schnap, în suprafaţă de 43 ha. 8600 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Albeşti, judeţul Botoşani, proprietatea Andrei Bâznoşeanu, în suprafaţă de 23 ha. 1100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 14 Decembrie 1938, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor,
(ss) **Gh. I. Siseşti.**
No. 328370 din 14 Decembrie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Cicou, judeţul Sălaj, proprietatea Composesoratului din comuna Borla, în suprafaţă de 156 ha. 2220 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Fişcălia, judeţul Vâlcea, proprietatea Natalia Rădulescu, în suprafaţă de 69 ha. 0545 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Hanciarivsca Riza, judeţul Rădăuţi, proprietatea Ştefan Vasilasciuc, în suprafaţă de 35 ha. 3100 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Sfoara Năeni ş. a. judeţul Buzău, proprietatea Stelian Vasilescu ş. a., în suprafaţă de 31 ha. 4700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 14 Decembrie 1938, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor,
(ss) **Gh. I. Siseşti.**
No. 328371 din 14 Decembrie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Zăvoiul, judeţul Brăila, proprietatea Ion Eremia, în suprafaţă de 351 ha. Regim şi tratament crâng simplu; revoluţia normală 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

b) Amenajamentul pădurii Enoşeşti, judeţul Romanaţi, proprietatea Maria Mitescu, în suprafaţă de 133 ha. 2417 mp. Regim şi tratament crâng simplu; revoluţia normală 25 ani începând din anul 1940/41. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Căpreni, judeţul Dolj, proprietatea Ecaterina D. Căpreanu, în suprafaţă de 121 ha. 8700 mp. Regim şi tratament crâng simplu; revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 19 Noembrie 1938.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **M. Drăcea.**
No. 303.781 din 19 Noembrie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Groapa, judeţul Someş, proprietatea Iuliu Moraru ş. a., în suprafaţă de 132 ha. 9500 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Tăbărjinceasca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Elena D-tru N. V. Preda, în suprafaţă de 25 ha. 7916 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pohăneşti-Bobaica, judeţul Rădăuţi, proprietatea Tatiana Serednic, în suprafaţă de 22 ha. 7900 mp. Regim şi tratament Codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 24 Noembrie 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **G. I. Sisești.**
No. 308.330 din 24 Noembrie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Corbeanca, judeţul Ilfov, proprietatea Al-drina Florescu, în suprafaţă de 171 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Amenajamentul pădurii Vipcina-Haliciu, judeţul Rădăuţi, proprietatea Trufin Vasile al lui Ion ş. a., în suprafaţă de 99 ha. 5000 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 24 Noembrie 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **G. I. Sisești.**
No. 308.333 din 24 Noembrie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurilor Statului din bazinul Crăcăului Seriile IV, V şi VI, judeţul Neamţ, în suprafaţă totală de 9750 ha. 4800 mp., tratată în codru cu 3 tăeri succesive cu revoluţia normală 112 ani pentru primele 2 serii şi 120 ani pentru ultima serie. Revizuirea după 14 ani pentru primele 2 serii şi 10 ani pentru ultima.

b) Amenajamentul pădurii Surăneşti, judeţul Vaslui, proprietatea Statului, în suprafaţă de 174 ha. 5600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 14 Decembrie 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **G. I. Siseşti.**
No. 328.369 din 14 Decembrie 1938.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Băleanca lot. No. 1, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Barbu Catargiu, în suprafaţă de 283 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Revizuirea la finele revoluţiei normale.

b) Amenajamentul pădurii Plosca Minte, judeţul Rădăuţi, proprietatea Roza Greif, 3n suprafaţă de 188 ha. 9400 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Filipeni, judeţul Bacău, proprietatea Mina Gorovei, în suprafaţă de 180 ha 1550 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Tăplăuşi, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Aghireş, în suprafaţă de 104 ha. 7344 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 44 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Vipcina Putila, judeţul Rădăuţi, proprietatea Henţar Dumitru ş. a., în suprafaţă de 27 ha 1400 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Oşoi, judeţul Sălaj, proprietatea Văd. Orban Carol, în suprafaţă de 25 ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 20 Decembrie 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **G. I. Siseşti.**
No. 333.118 din 20 Decembrie 1938.

---

a) Regulamentul de exploatarea pădurii Dărnău, judeţul Trei-Scaune, proprietate C. M. Vasilescu, în suprafaţă de 131 ha. 7924 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Răduceşti, judeţul R.-Sărat, proprietatea Leon C. Leonida, în suprafaţă de 110 ha. 7650 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 20 Decembrie 1938.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, **G. I. Siseşti.**
No. 333.119 din 20 Decembrie 1938.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor nece-

sare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (Regul. de expl.) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PADURILOR
ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC" — ANUL 50

TABLA DE MATERII

PE ANUL 1938

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

TIP. «BUCOVINA» I. E. TORGUTIU BUCUREȘTI

TABLA DE MATERII

ARTICOLE

(Studii, referate, comentarii, problemele zilei):

Autorul:	Titlul articolului:	Pag.
Bancu I.:	Sortarea materialelor în exploatările forestiere — — — — — — — — —	699
Cernescu Tib.:	Câteva însemnări pe marginea legii pentru pădurile de protecţie şi a legii pentru pădurile necesare apărării naţionale	275
Coman A.:	Câteva plante interesante din Maramureş	249
Coman Artur:	Contribuţiuni la flora Maramureşului —	872
Coman Artur:	Floarea reginei în Maramureş — — —	874
Creţoiu Paul:	A doua contribuţie la cunoaşterea florei pădurilor din regiunea Văii Cernei —	967
Criveanu C.:	Impozitele silvice — — — — — —	44
Czoppelt Helmut:	Distribuţia naturală a pinului silvestru pe domeniul forestier Broşteni — — —	765
Dan Ilie:	Observaţiuni pe marginea noului proiect de cod silvic — — — — — — — —	900
Dan Ilie:	Opustul Şimoneac din Cârlibaba — —	979
Demetrescu Ilie C.:	Administraţia pădurilor Statului şi practica aprovizionărilor — — — — —	270
Demetrescu Ilie C.:	Necesitatea şi modalitatea românizării capitalurilor din întreprinderile forestiere	301
Demetrescu Ilie C.:	Inclavele, sarcini ale exploatării forestiere — — — — — — — — —	391
Demetrescu Ilie C.:	Problema reformării învăţământului silvic, funcţie de firea administraţiilor forestiere — — — — — — — — —	875
Demetrescu Ilie C.:	Principiul comparabilităţii în statistica forestieră — — — — — — — — —	1003

Autorul:	Titlul articolului:	Pag.
Demetrescu Ilie C.:	„Criza" din economia noastră a lemnului de foc — — — — — — — — —	1017
Demetrescu Ilie C.:	Generalităţi asupra potenţialului de războiu în materie de lemn cu oarecare privire asupra condiţiunilor româneşti —	1134
Demetrescu-Gârbovi St.:	Cooperativele forestiere — — — —	388
Dinu Valeriu:	Statistica forestieră — — — — —	505
Direc. Regim. Silvic:	Proiect pentru modificarea codului silvic	711
Dragu C.:	Problema delictelor silvice în anul 1887 —	30
Drâmbă Dem.:	Ridicările topografice speciale pentru studiul terenurilor în alunecare — — 251 şi	356
Drâmbă Dem.:	Problema lemnului în răsboi — — —	1125
Eliescu Gr.:	Elementele unei statistici relative la protecţia pădurii — — — — — —	502
Eliescu Gr.:	Determinarea păsărilor agăţătoare din România — — — — — — — —	957
Eliescu Gr. şi M. Petcuţ:	Cauzele uscării frasinului din pădurea Comarova — — — — — — —	865
Florescu Ion:	Regimul proprietăţilor particulare intrate în patrimoniul persoanelor juridice prin testamente — — — — — — —	280
Florescu Ion:	Cutropirile de păduri — — — — —	578
Florescu Ion:	Noua procedură penală şi forţa probantă a proceselor-verbale de flagrant delict silvic — — — — — — — —	691
Georgescu C. Prof. şi Ionescu C.:	Studiu asupra limitei pădurii spre golul alpin în basinul sup. al Ialomiţei —	1075
Haralamb At.:	Cifre edificatoare — — — — — —	51
Haralamb At.:	Experienţe în materie de ameliorăţiuni alpine. — Lucrări şi rezultate preliminarii — — — — — — — —	120
Haralamb At.:	Corecţiuni de torenţi pe valea Prahovei —	483
Haralamb At.:	Câţiva torenţi periculoşi la Pietroşiţa şi Moroeni (Dâmboviţa) — — — —	1094
Haustein F.:	Controlul circulaţiei lemnelor — — —	606
Heroiu Tr.:	Atenţie la muncitori — — — — —	148
Ionescu C. şi Georgescu C. Prof.:	Studiu asupra limitei pădurei spre golul alpin în basinul superior al Ialomiţei —	1075
Ionescu Gh. I.:	Conjunctura lemnului în 1937 — — —	133
Ionescu Gh. I.:	Naţionalizarea valorificării lemnului românesc — — — — — — — —	293

Autorul:	Titlul articolului:	Pag.
Ionescu Gh. I.:	Statistica noastră forestieră — — —	495
Ionescu Gh. I.:	Necesitatea revizuirii caietelor de sarcini	807
Ionescu Gh. I.:	Inlocuirea lemnului de foc — — — —	1015
Ivăncianu V. şi Negulescu V. P.:	Inclavele din pădurile Statului — —	404
Ivănescu Al.:	Scurtă privire asupra sortării materialului lemnos în exploatarea forestieră —	702
Ivănescu Al.:	Furnizarea materialelor lemnoase şi caietele de sarcini — — — — — —	809
Ivanovici C.:	Asupra statisticei forestiere — — —	500
Lungu I.:	Realităţi din domeniul muncii în exploatările dela munte, C.F.F. şi fabricile de cherestea ale Statului — — — —	158
Lungu I.:	Românizarea capitalurilor învestite în întreprinderile forestiere — — — —	296
Lungu I.:	Preţuri unitare la Casa Pădurilor. Tarife şi analize de preţuri — — — — —	373
Lungu I.:	Preţuri unitare la Casa Pădurilor. Norme şi dispoziţiuni pentru reglementarea lor	474
Lungu I.:	Formule pentru calculul rentei — — —	561
Lungu I.:	Renta de antrepriză. Analiza formulei folosită de C.A.P.S. — — — — —	653
Lungu I.:	Contribuţiuni la îmbunătăţirea condiţiunilor de sortarea materialelor — —	695
Lungu I.:	Caietele de sarcini pentru materialele industrializate — — — — — —	813
Magdaş V.:	Din cultura bradului — — — — —	262
Mălăescu Andrei:	Opustul Oaşa. Observaţiuni de ordin tehnic — — — — — — — — —	104
Mălăescu Andrei:	Munca în gospodăria forestieră —	668; 780; 986
Manole Horia:	Românizarea capitalurilor învestite în întreprinderile forestiere — — — —	286
Manole Horia:	Prestaţie la păduri — — — — —	385
Manole Horia:	Controlul circulaţiei lemnului — — —	604
Manole Horia:	Analiza preţurilor — — — — — —	794
Manole Horia:	Tot despre lemnul de foc — — — —	1032
Moldovan I.-Junior:	Impozitele forestiere — — — — —	34
Moldovan I.-Junior:	Contracte şi sisteme de muncă — — —	151
Moldovan I.-Junior:	Capitalul românesc în întreprinderile forestiere — — — — — — — —	288
Moldovan I.-Junior:	Bonuri de transport de lemne — — —	600
Moldovan I.-Junior:	Lemnul de fag pentru celuloză — —	682

Autorul:	Titlul articolului:	Pag.
Moldovan I.-Junior:	Obiecţiuni la proiectul de modificare a Codului silvic — — — — — —	903
Moldovan I.-Junior:	Preţul lemnului de foc — — — —	1021
Moldovan I.-Junior:	Pădurea în apărarea ţării — — — —	1137
Nahlik Alf.:	A început declinul exploatărilor în regie	22
Nedelcovici N.:	Câteva date din rapoartele prezentate congresului gazogen — — — —	140
Negulescu V. P.:	Ocupaţiunile — — — — — — —	398
Negulescu V. P. şi Ivăncianu V.:	Inclavele din pădurile Statului — —	404
Negulescu V. P.:	Fişa de activitate — — — — — —	493
Negulescu V. P.:	Capsul are datoria să cumpere păduri —	894
Pall F.:	Problema inclavelor în pădurile Reşiţei	412
Palade Em.:	Incurajăm iniţiativa particulară privitor la împăduriri? — — — — — —	797
Paladian I.:	Este o criză a lemnului de foc? — —	1010
Paşcovschi S.:	Contribuţiuni la flora Cadrilaterului —	241
Paşcovschi S.:	Hibrizi între Alnus glutinosa (L.) Gaertn şi A. incana (L.) Mnch. — — — —	352
Petcuţ M. şi Eliescu Gr.:	Cauzele uscării frasinului din pădurea Comarova — — — — — — —	865
Petö Ion:	Degajarea pădurilor de cutropiri — —	408
Petrescu Ef.:	Origina parcului Snagov numit şi Principesa Maria — — — — — — —	27
Prodan M.:	Norme pentru fasonarea lemnului de construcţie şi de cherestea de răşinoase —	1101
Przemeţchii Z.:	Putem întocmi acum o statistică bună a pădurilor? — — — — — — —	498
Rădulescu Anton:	Apariţia cancerului laricei în România —	661
Rădulescu Marin:	Producerea puieţilor de pomi în pepinierele silvice — — — — — — —	283
Rătan I.:	Aprovizionarea şi colonizarea lucrătorilor forestieri — — — — — — —	170
Rătan I.:	Valorificare forestieră, ajutorare socială, apărare naţională — — — — —	799
Rătan I.:	Lemnul de foc, problemă de economie naţională — — — — — — — —	1027
Rătan I.:	Valorificarea păşunei alpine în Polonia —	1118
Revista Pădurilor:	Măria Sa Voevodul Mihai la lucru în pădure — — — — — — — —	101
Sabău V.:	Noţiunea şi obiectul statisticei — — —	1111

Autorul:	Titlul articolului:	Pag.
Sburlan D. A.:	Anul forestier 1937 — — — — — —	13
Sburlan D. A.:	Vehicule cu roți pneumatice pentru tracțiunea animală — — — — — —	457
Sburlan D. A.:	Caietele de sarcini și cunoașterea lemnului — — — — — — — — —	804
Secărescu T.:	Defectele lemnului de salcâm — — —	345
Sperling O.:	Greșeli în silvicultură — — — — —	891
Tănăsescu N. N.:	Câteva aspecte ale problemei lucrătorilor în întreprinderile forestiere — — —	174
Tănăsescu N. N.:	Câteva observațiuni asupra proiectului modificator al Codului silvic — — —	909
Teodorescu D. T.:	Problema muncitorească la exploatările de păduri — — — — — — — —	155
Vasiliu V. V.:	Contribuțiuni la studiul laricelui — —	1
Vasiliu V. V.:	Exploatările de păduri și asigurările sociale — — — — — — — — —	585

INSEMNĂRI:

Caliniuc N. și Haralamb A.:	O insulă de tisă pe dealurile Hârlăului —	707
Coman Artur:	Flora Tăului Băiței — — — — —	914
Comisia Monumentelor Naturii:	Tablou cu monumentele naturii din România, declarate până la data de 8.IV 1938 — — — — — — — — —	753
Haralamb At. și Caliniuc N.:	O insulă de tisă pe dealurile Hârlăului —	707
Ionescu Gh.:	Vânătoarea la Tătari — — — — —	1145
Rădulescu Anton V.:	Un pin exotic rar în România — — —	184
Pașcovschi Serghie:	1) A doua înflorire — — — — — —	54
	2) O stațiune nouă a lui Evonymus latifolius Scop — — — — — — — —	55
Tănăsescu N. N.:	Institutul de genetică dela Placerville (California) — — — — — — — —	818

CRONICA:

Colpacci Gr.:	Rolul pădurilor în producția forestieră —	308
Cristea Cezar:	Inzestrarea Mânăstirilor cu păduri — —	419
Cristea Cezar:	Pădurea învățătorilor eroi la Poiana Tecuci — — — — — — — — —	613
Cristea Cezar:	Terenurile degradate din Prahova și Dâmbovița vizitate de locuitorii din Șișești-Mehedinți — — — — — — — —	919

Autorul:	Titlul articolului:	Pag.
Cristea Cezar:	Opera silvică a premilitarilor şi străjerilor	1040
Cristea Cezar:	Decernarea premiului G. Crăciunescu —	1042
Cristea Cezar:	Contribuţiuni la bibliografia forestieră —	62, 192, 310, 419, 512, 614, 831
Crivăţ T. H.:	Şedinţele Soc. române de ştiinţe — —	1150
Drag.:	Vânătoarea în România — — — — —	922
Haralamb At.:	Unde mergem? — — — — — — —	58
Haralamb At.:	Se descreţesc frunţile — — — — —	183
Haralamb At.:	Problemele pământului românesc — —	305
Haralamb At.:	Serbarea sădirii arborilor — — — —	415
Haralamb At.:	Năzuinţe — — — — — — — —	509
Haralamb At.:	A 52-a Adunare generală a Societăţii Progresul Silvic — — — — — — —	610
Haralamb At.:	Legea pentru purtarea titlului, exercitarea profesiunei de inginer şi înfiinţarea colegiului inginerilor — — — — —	722
Haralamb At.:	Un octogenar tânăr — — — — — —	916
Haralamb At.:	Silvicultura în învăţământul normal —	1035
Haralamb At.:	Pomii de Crăciun — — — — — —	1148
Ionescu Gh. I.:	Bismarc şi pădurea — — — — — —	56
Răşcanu Romeo:	Tradiţie forestieră — — — — — —	191
S.:	Pădurile în spaţiul naţional românesc —	921
Tănăsescu N. N.:	Arboretul Amance — — — — — —	618

CERCUL DE STUDII FORESTIERE:

C. Ivanovici: Lemnul şi pădurea la expoziţia internaţională dela Paris, 1937. (Recenzent: At. Har.) — — — — — 222

Prof. C. Georgescu: Silvicultura şi biologia. (Recenzent: T. H. C.) 222

Ilie C. Demetrescu: Politica forestieră internaţională. (Recenzent: T. C.) — — — — — — — — — — — — — 224

Gr. Eliescu: Domeniul protecţiei pădurilor ca ştiinţă şi tehnică. (Recenzent: At. Har.) — — — — — — — — 332

M. Petcuţ: Discuţiuni în legătură cu estimarea patrimoniului C.A.P.S. — — — — — — — — — — — — 333

Şt. Bărbulescu: Organizarea păşunatului — o problemă de protecţia pădurilor — — — — — — — — — 335

V. C. Filip: Naţionalizarea valorificării lemnului — — — — 436

Th. Rădulescu: Organizarea Serv de Protecţia plantelor în România — — — — — — — — — — — — — 433

At. Haralamb: Pădurea şi golul alpin — — — — — — — 440

Valeriu Dinu: Politica forestieră naţională — — — — — — 441

V. Săbău: Statistica forestieră — — — — — — — — — 442

Autorul: Titlul articolului: Pag.

MERCURIALE:

V. C. Filip: Cronica lemnului — — 69, 203, 427, 624, 1043, 823, 1152
G. I. Ionescu: Consecinţele Anschlusului din punct de vedere forestier — — — — — — — — — — — — 518
Gr. Vasilescu: Piaţa internaţională a lemnului în 1937 — — — 196
Comunicate Cib — — — — — — — — — — — 75, 320, 631

RECENZII:

(cărţi)

Baltensperger J.: La mensuration cadastrale. (Recenzent: At. Haralamb) — — — — — — — — — — — — 733
Brădeanu Salvador A.: Către o nouă legislaţie funciară. (Recenzent: At. Haralamb) — — — — — — — — — — — 839
Brătescu-Voineşti A. I.: Tratat de pescuit. (Recenzent: T. H. Crivăţ) 1055
Ching-hsing Tsi Dr.: Der Einfluss der Temperatur auf dei Keimung von Nadelholzsamen verschiedener Standortsrassen und Holzarten als Ausdruck erblicher Strukturunterschiede. (Recenzent: Ion Lupe) — — — — — — 324
Chiper V., Tălăşescu Aurel şi Dumitriu Şt.: Exploatarea raţională a păşunilor. (Recenzent T. H. Crivăţ) — — — — 844
Ciomac I. L. şi Valeriu Popa Neacşa: Munţii Apuseni. (Recenzent: Gh. I. Ionescu) — — — — — — — — — — 211
Al doilea Congres al Asociaţiei Inginerilor diplomaţi ai Şc. Politehnice din Bucureşti. (Recenzent: T. H. Crivăţ) — — 737
Economie Alpestre française. (Recenzent: At. Haralamb) — — 523
Gerlai Arnold: Keimphysiologische Untersuchungen mit Verwendung Künstlicher Lichtquellen. (Recenzent: I. Lupe) — 434
Goanţă Pavel: Reglementarea pescuitului în apele de munte. (Recenzent: T. H. Crivăţ) — — — — — — — — — 1160
Hauska Leon Dr.: Wassertransportanlagen. (Recenzent: D. A. Sburlan) — — — — — — — — — — — — 78
Hauska Leon Dr.: Der Strassenbau; Die Fahrzeuge und Verkehr auf spurfreien Bahnen. (Recenzent: D. A. Sburlan) — 927
Holzprobleme der Gegenwart. (Recenzent: N. Ghelmeziu) — — 214
Institut international d'Agriculture: Annuaire International de statistique forestière 1933—35. vol. II, Amérique. (Recenzent Ilie C. Demetrescu) — — — — — — 1056
Institut international d'Agriculture: Forêts privées. Gestion Régime fiscal. Reboisement des terrains incultes. Propagande forestière. (Recenzent: Ilie C. Demetrescu) — 1158
Escherich Karl Prof.: Die Erforschung der Waldverderber. Drei Jahrzehnte im Kampf gegen Forstschädlinge Rückblick und Ausblik. (Recenzent: Gr. Eliescu) — — — — 80

Autorul:	Titlul articolului:	Pag.
Ministerul de Agricultură și Domenii:	Dare de seamă asupra organizării și activității Direcției Pășunilor. (Recenzent: T. H. Crivăț)	925
Münch Ernst Prof.:	Statik und Dynamik der Schraubigen Baues der Zellwand, besonders des Druck- und Zugholzes. (Recenzent: E. Vintilă)	928
Nedici Gh. Dr.:	Curs de vânătoare. III. Ocrotirea vânatului mare. (Recenzent: V. Dinu)	522
Pardé L. et *Pardé M.:*	Arbres et forêts. (Recenzent: At. Har.)	633
Pflanzenschutz.	(Recenzent: Gr. Eliescu).	210
Rădulescu Theodor:	Beiträge zur Kenntnis der Baumkrankheiten. (Recenzent: An. V. Rădulescu)	322
Salev K. (Estonia):	Ajauurimusi meie okasmetsade ülestőőtamisel. (Recenzent: I. C. Dem.)	321
Simionescu I. Prof.:	Tinere, cunoaște-ți țara. (Recenzent: At. Haralamb)	1157
Statistique forestière de la Letonie et activité du Département des Forêts du 1.IV.1935 au 31.III.936. (Recenzent: G. I. Ionescu)		433
Streyffert Th.:	The forests of Sweden 1938. (Recenzent: M. Prodan)	1057
Tomè Giovanni:	Enquête internationale sur la correction des torrents et sur la restauration des montagnes en Europe. (Recenzent: Ilie C. Demetrescu)	81
Topographie Lesu V. Ceskoslovensko Republica.	(Recenzent: M. Prodan)	524

REVISTA REVISTELOR:

L'Arbre. (Recenzent: Cezar Cristea) — 327

Bulletin de la Soc. Centrale de Belgique: (Recenzent: At. Har.) 83,216, 327, 528, 637, 739, 846, 931, 1059

Forstarchiv (Recenzent: T. B.) — 84

Forstwissenschaftliches Centralblatt. (Recenzent: Ant. Rădulescu) 85, 216, 328, 446, 633, 931, 739, 1060, 846

Holz als Roh- und Werkstoff (Recenzent: N. Ghelmeziu) — 87, 529, 933

Journal forestier suisse. (Recenzenți: At. Har. și Dorin Comanici) 218, 330, 447, 1061, 853, 1161

Journal of Forestry. (Recenzent: T. B.) — 741, 847

Revue des Eaux et Forêts. (Recenzent: Gr. Vasilescu) — 92, 448, 934

Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen. (Recenzent: Dorin Comanici) — 449

Silva. (Recenzent: N. Ruc.) — 531

Autorul: Titlul articolului: Pag.

Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen. (Recenzent: Dr. Th. Rădulescu) — — — — — — — — — — — — — 220
Zeitschrift für Weltfortwirtschaft. (Recenzent: Ilie C. Demetrescu) 219, 331, 451, 537, 639, 748, 935, 1061, 855, 1161

INFORMAŢIUNI:

Informaţiuni: — — — 77, 209, 326, 526, 636, 750, 936, 1063, 836, 1163

JURISPRUDENŢE:

C. *Dragu:* Intreprindere forestieră — — — — — — — — 1051
C. *Dragu:* Casa Centrală a Asigurărilor Sociale — — — — — 1052

SOC. „PROGRESUL SILVIC":

Cereri de admitere ca membri în societate — — — — — — — 751
Scrisoarea de răspuns a d-lui T. Cudalbu la felicitările de anul nou trimise de Societate — — — — — — — — — 226
Cărţi intrate în Biblioteca Societăţii — — — — — 337, 941, 1165
Procesele-Verbale ale şedinţelor Consiliului de administraţie al Societăţii — — — — — — 227, 544, 640, 942 şi 1166
Convocări — — — — — — — — — — — — — — 538, 445, 336

NECROLOGIE:

B. N. Pretorian — — — — — — — — — — — — — — 94
Gh. Dumitrescu — — — — — — — — — — — — — 234
Apostol Demetrescu — — — — — — — — — — — — 235
Const. Pepa — — — — — — — — — — — — — — 556
G I. Popescu — — — — — — — — — — — — — — 757
Anton Simiganovschi — — — — — — — — — — — — 759
Teodor Ţabrea — — — — — — — — — — — — — 857
Sabin Popovici — — — — — — — — — — — — — 939
Ion Ungureanu — — — — — — — — — — — — — 1065

C E A C S :

Convocare — — — — — — — — — — — — — — — 236

PUBLICAŢII:

Ministerul de Agricultură şi Domenii — 96, 339, 452, 558, 647, 761, 950, 1067, 859, 1177
Alte publicaţii. — — — — — — — — — — 68, 82, 93, 215, 838

BIBLIOTECA „STRA"
SIBIU

: 24922

REVISTA PADURILOR
ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC" — ANUL 50

BIBLIOTECA CENTRALA
„ASACHI"
SIBIU

TABLA DE MATERII

PE ANUL 1938

TIP. «BUCOVINA» I. E. TOROUTIU BUCUREȘTI

TABLA DE MATERII

ARTICOLE

(Studii, referate, comentarii, problemele zilei):

Autorul:	Titlul articolului:	Pag.
Bancu I.:	Sortarea materialelor în exploatările forestiere — — — — — — — — —	699
Cernescu Tib.:	Câteva însemnări pe marginea legii pentru pădurile de protecţie şi a legii pentru pădurile necesare apărării naţionale	275
Coman A.:	Câteva plante interesante din Maramureş	249
Coman Artur:	Contribuţiuni la flora Maramureşului —	872
Coman Artur:	Floarea reginei în Maramureş — — —	874
Creţoiu Paul:	A doua contribuţie la cunoaşterea florei pădurilor din regiunea Văii Cernei —	967
Criveanu C.:	Impozitele silvice — — — — — —	44
Czoppelt Helmut:	Distribuţia naturală a pinului silvestru pe domeniul forestier Broşteni — — —	765
Dan Ilie:	Observaţiuni pe marginea noului proiect de cod silvic — — — — — — —	900
Dan Ilie:	Opustul Şimoneac din Cârlibaba — —	979
Demetrescu Ilie C.:	Administraţia pădurilor Statului şi practica aprovizionărilor — — — — —	270
Demetrescu Ilie C.:	Necesitatea şi modalitatea românizării capitalurilor din întreprinderile forestiere	301
Demetrescu Ilie C.:	Inclavele, sarcini ale exploatării forestiere — — — — — — — — —	391
Demetrescu Ilie C.:	Problema reformării învăţământului silvic, funcţie de firea administraţiilor forestiere — — — — — — — —	875
Demetrescu Ilie C.:	Principiul comparabilităţii în statistica forestieră — — — — — — — —	1003

Autorul:	Titlul articolului:	Pag.
Demetrescu Ilie C.:	„Criza" din economia noastră a lemnului de foc	1017
Demetrescu Ilie C.:	Generalităţi asupra potenţialului de războiu în materie de lemn cu oarecare privire asupra condiţiunilor româneşti	1134
Demetrescu-Gârbovi St.:	Cooperativele forestiere	383
Dinu Valeriu:	Statistica forestieră	505
Direc. Regim. Silvic:	Proiect pentru modificarea codului silvic	711
Dragu C.:	Problema delictelor silvice în anul 1887	39
Drâmbă Dem.:	Ridicările topografice speciale pentru studiul terenurilor în alunecare	251 şi 356
Drâmbă Dem.:	Problema lemnului în războiu	1125
Eliescu Gr.:	Elementele unei statistici relative la protecţia pădurii	502
Eliescu Gr.:	Determinarea păsărilor agăţătoare din România	957
Eliescu Gr. şi M. Petcuţ:	Cauzele uscării frasinului din pădurea Comarova	865
Florescu Ion:	Regimul proprietăţilor particulare intrate în patrimoniul persoanelor juridice prin testamente	280
Florescu Ion:	Cutropirile de păduri	578
Florescu Ion:	Noua procedură penală şi forţa probantă a proceselor-verbale de flagrant delict silvic	691
Georgescu C. Prof. şi Ionescu C.:	Studiu asupra limitei pădurii spre golul alpin în basinul sup. al Ialomiţei	1075
Haralamb At.:	Cifre edificatoare	51
Haralamb At.:	Experienţe în materie de ameliorăţiuni alpine. — Lucrări şi rezultate preliminarii	120
Haralamb At.:	Corecţiuni de torenţi pe valea Prahovei	483
Haralamb At.:	Câţiva torenţi periculoşi la Pietroşiţa şi Moroeni (Dâmboviţa)	1094
Haustein F.:	Controlul circulaţiei lemnelor	606
Heroiu Tr.:	Atenţie la muncitori	148
Ionescu C. şi Georgescu C. Prof.:	Studiu asupra limitei pădurei spre golul alpin în basinul superior al Ialomiţei	1075
Ionescu Gh. I.:	Conjunctura lemnului în 1937	133
Ionescu Gh. I.:	Naţionalizarea valorificării lemnului românesc	293

Autorul:	Titlul articolului:	Pag.
Ionescu Gh. I.:	Statistica noastră forestieră — — —	495
Ionescu Gh. I.:	Necesitatea revizuirii caietelor de sarcini	807
Ionescu Gh. I.:	Inlocuirea lemnului de foc — — — —	1015
Ivăncianu V. şi Negulescu V. P.:	Inclavele din pădurile Statului — —	404
Ivănescu Al.:	Scurtă privire asupra sortării materialului lemnos în exploatarea forestieră —	702
Ivănescu Al.:	Furnizarea materialelor lemnoase şi caietele de sarcini — — — — — —	809
Ivanovici C.:	Asupra statisticei forestiere — — —	500
Lungu I.:	Realităţi din domeniul muncii în exploatările dela munte, C.F.F. şi fabricile de cherestea ale Statului — — — —	158
Lungu I.:	Românizarea capitalurilor investite în întreprinderile forestiere — — — —	296
Lungu I.:	Preţuri unitare la Casa Pădurilor. Tarife şi analize de preţuri — — — — —	373
Lungu I.:	Preţuri unitare la Casa Pădurilor. Norme şi dispoziţiuni pentru reglementarea lor	474
Lungu I.:	Formule pentru calculul rentei — — —	561
Lungu I.:	Renta de antrepriză. Analiza formulei folosită de C.A.P.S. — — — — —	653
Lungu I.:	Contribuţiuni la îmbunătăţirea condiţiunilor de sortarea materialelor — —	695
Lungu I.:	Caietele de sarcini pentru materialele industrializate — — — — — —	813
Magdaş V.:	Din cultura bradului — — — — —	262
Mălăescu Andrei:	Opustul Oaşa. Observaţiuni de ordin tehnic — — — — — — — — —	104
Mălăescu Andrei:	Munca în gospodăria forestieră — 668; 780;	986
Manole Horia:	Românizarea capitalurilor învestite în întreprinderile forestiere — — — —	286
Manole Horia:	Prestaţie la păduri — — — — —	385
Manole Horia:	Controlul circulaţiei lemnului — — —	604
Manole Horia:	Analiza preţurilor — — — — — —	794
Manole Horia:	Tot despre lemnul de foc — — — —	1032
Moldovan I.-Junior:	Impozitele forestiere — — — — —	34
Moldovan I.-Junior:	Contracte şi sisteme de muncă — — —	151
Moldovan I.-Junior:	Capitalul românesc în întreprinderile forestiere — — — — — — — —	288
Moldovan I.-Junior:	Bonuri de transport de lemne — — —	600
Moldovan I.-Junior:	Lemnul de fag pentru celuloză — —	682

Autorul:	Titlul articolului:	Pag.
Moldovan I.-Junior:	Obiecţiuni la proiectul de modificare a Codului silvic — — — — — —	903
Moldovan I.-Junior:	Preţul lemnului de foc — — — —	1021
Moldovan I.-Junior:	Pădurea în apărarea ţării — — — —	1137
Nahlik Alf.:	A început declinul exploatărilor în regie	22
Nedelcovici N.:	Câteva date din rapoartele prezentate congresului gazogen — — — —	140
Negulescu V. P.:	Ocupaţiunile — — — — — — —	398
Negulescu V. P. şi Ivăncianu V.:	Inclavele din pădurile Statului — —	404
Negulescu V. P.:	Fişa de activitate — — — — — —	493
Negulescu V. P.:	Capsul are datoria să cumpere păduri —	894
Pall F.:	Problema inclavelor în pădurile Reşiţei	412
Palade Em.:	Incurajăm iniţiativa particulară privitor la împăduriri? — — — — — —	797
Paladian I.:	Este o criză a lemnului de foc? — —	1010
Paşcovschi S.:	Contribuţiuni la flora Cadrilaterului —	241
Paşcovschi S.:	Hibrizi între Alnus glutinosa (L.) Gaertn şi A. incana (L.) Mnch. — — — —	352
Petcuţ M. şi Eliescu Gr.:	Cauzele uscării frasinului din pădurea Comarova — — — — — — —	865
Petö Ion:	Degajarea pădurilor de cutropiri — —	408
Petrescu Ef.:	Origina parcului Snagov numit şi Principesa Maria — — — — — — —	27
Prodan M.:	Norme pentru fasonarea lemnului de construcţie şi de cherestea de răşinoase —	1101
Przemeţchii Z.:	Putem întocmi acum o statistică bună a pădurilor? — — — — — — —	498
Rădulescu Anton:	Apariţia cancerului laricei în România —	661
Rădulescu Marin:	Producerea puieţilor de pomi în pepinierele silvice — — — — — — —	283
Rătan I.:	Aprovizionarea şi colonizarea lucrătorilor forestieri — — — — — — —	170
Rătan I.:	Valorificare forestieră, ajutorare socială, apărare naţională — — — — —	799
Rătan I.:	Lemnul de foc, problemă de economie naţională — — — — — — — —	1027
Rătan I.:	Valorificarea păşunei alpine în Polonia —	1118
Revista Pădurilor:	Măria Sa Voevodul Mihai la lucru în pădure — — — — — — — —	101
Sabău V.:	Noţiunea şi obiectul statisticei — — —	1111

Autorul:	Titlul articolului:	Pag.
Sburlan D. A.:	Anul forestier 1937 — — — — — —	13
Sburlan D. A.:	Vehicule cu roți pneumatice pentru tracțiunea animală — — — — — —	457
Sburlan D. A.:	Caietele de sarcini și cunoașterea lemnului — — — — — — — — —	804
Secărescu T.:	Defectele lemnului de salcâm — — —	345
Sperling O.:	Greșeli în silvicultură — — — — —	891
Tănăsescu N. N.:	Câteva aspecte ale problemei lucrătorilor în întreprinderile forestiere — — —	174
Tănăsescu N. N.:	Câteva observațiuni asupra proiectului modificator al Codului silvic — — —	909
Teodorescu D. T.:	Problema muncitorească la exploatările de păduri — — — — — — —	155
Vasiliu V. V.:	Contribuțiuni la studiul laricelui — —	1
Vasiliu V. V.:	Exploatările de păduri și asigurările sociale — — — — — — — —	585

INSEMNĂRI:

Caliniuc N. și Haralamb A.:	O insulă de tisă pe dealurile Hârlăului —	707
Coman Artur:	Flora Tăului Băiței — — — — —	914
Comisia Monumentelor Naturii:	Tablou cu monumentele naturii din România, declarate până la data de 8.IV 1938 — — — — — — — —	753
Haralamb At. și Caliniuc N.:	O insulă de tisă pe dealurile Hârlăului —	707
Ionescu Gh.:	Vânătoarea la Tătari — — — — —	1145
Rădulescu Anton V.:	Un pin exotic rar în România — — —	184
Pașcovschi Serghie:	1) A doua înflorire — — — — — —	54
	2) O stațiune nouă a lui Evonymus latifolius Scop — — — — — — —	55
Tănăsescu N. N.:	Institutul de genetică dela Placerville (California) — — — — — — —	818

CRONICA:

Colpacci Gr.:	Rolul pădurilor în producția forestieră —	308
Cristea Cezar:	Inzestrarea Mânăstirilor cu păduri — —	419
Cristea Cezar:	Pădurea învățătorilor eroi la Poiana Tecuci — — — — — — — — —	613
Cristea Cezar:	Terenurile degradate din Prahova și Dâmbovița vizitate de locuitorii din Șișești-Mehedinți — — — — — — —	919

Autorul:	Titlul articolului:	Pag.
Cristea Cezar:	Opera silvică a premilitarilor și străjerilor	1040
Cristea Cezar:	Decernarea premiului G. Crăciunescu —	1042
Cristea Cezar:	Contribuțiuni la bibliografia forestieră —	62, 192, 310, 419, 512, 614, 831
Crivăț T. H.:	Ședințele Soc. române de științe — —	1150
Drag.:	Vânătoarea în România — — — — —	922
Haralamb At.:	Unde mergem? — — — — — — —	58
Haralamb At.:	Se descrețesc frunțile — — — — —	188
Haralamb At.:	Problemele pământului românesc — —	305
Haralamb At.:	Serbarea sădirii arborilor — — — —	415
Haralamb At.:	Năzuințe — — — — — — — —	509
Haralamb At.:	A 52-a Adunare generală a Societății Progresul Silvic — — — — — — —	610
Haralamb At.:	Legea pentru purtarea titlului, exercitarea profesiunei de inginer și înființarea colegiului inginerilor — — — — —	722
Haralamb At.:	Un octogenar tânăr — — — — — —	916
Haralamb At.:	Silvicultura în învățământul normal —	1035
Haralamb At.:	Pomii de Crăciun — — — — — —	1148
Ionescu Gh. I.:	Bismarc și pădurea — — — — — —	56
Răşcanu Romeo:	Tradiție forestieră — — — — — —	191
S.:	Pădurile în spațiul național românesc —	921
Tănăsescu N. N.:	Arboretul Amance — — — — — —	618

CERCUL DE STUDII FORESTIERE:

C. Ivanovici: Lemnul și pădurea la expoziția internațională dela Paris, 1937. (Recenzent: At. Har.) — — — — — 222

Prof. C. Georgescu: Silvicultura și biologia. (Recenzent: T. H. C.) 222

Ilie C. Demetrescu: Politica forestieră internațională. (Recenzent: T. C.) — — — — — — — — — — — — — 224

Gr. Eliescu: Domeniul protecției pădurilor ca știință și tehnică. (Recenzent: At. Har.) — — — — — — — — — 332

M. Petcuț: Discuțiuni în legătură cu estimarea patrimoniului C.A.P.S. — — — — — — — — — — — 333

Șt. Bărbulescu: Organizarea păşunatului — o problemă de protecția pădurilor — — — — — — — — — — 335

V. C. Filip: Naționalizarea valorificării lemnului — — — — 436

Th. Rădulescu: Organizarea Serv de Protecția plantelor în România — — — — — — — — — — — — 438

At. Haralamb: Pădurea și golul alpin — — — — — — — — 440

Valeriu Dinu: Politica forestieră națională — — — — — — 441

V. Săbău: Statistica forestieră — — — — — — — — — — 442

Autorul: Titlul articolului: Pag.

MERCURIALE:

V. C. Filip: Cronica lemnului — — 69, 203, 427, 624, 1043, 823, 1152
G. I. Ionescu: Consecinţele Anschlusului din punct de vedere forestier — — — — — — — — — — — — — 518
Gr. Vasilescu: Piaţa internaţională a lemnului în 1937 — — — 196
Comunicate Cib — — — — — — — — — — 75, 320, 631

RECENZII:

(cărţi)

Baltensperger J.: La mensuration cadastrale. (Recenzent: At. Haralamb) — — — — — — — — — — — — 733
Brădeanu Salvador A.: Către o nouă legislaţie funciară. (Recenzent: At. Haralamb) — — — — — — — — — — — 839
Brătescu-Voineşti A. I.: Tratat de pescuit. (Recenzent: T. H. Crivăţ) 1055
Ching-hsing Tsi Dr.: Der Einfluss der Temperatur auf dei Keimung von Nadelholzsamen verschiedener Standortsrassen und Holzarten als Ausdruck erblicher Strukturunterschiede. (Recenzent: Ion Lupe) — — — — — — 324
Chiper V., Tălăşescu Aurel şi Dumitriu Şt.: Exploatarea raţională a păşunilor. (Recenzent T. H. Crivăţ) — — — — 844
Ciomac I. L. şi Valeriu Popa Neacşa: Munţii Apuseni. (Recenzent: Gh. I. Ionescu) — — — — — — — — — — 211
Al doilea Congres al Asociaţiei Inginerilor diplomaţi ai Şc. Politehnice din Bucureşti. (Recenzent: T. H. Crivăţ) — — 737
Economie Alpestre française. (Recenzent: At. Haralamb) — — 523
Gerlai Arnold: Keimphysiologische Untersuchungen mit Verwendung Künstlicher Lichtquellen. (Recenzent: I. Lupe) — 434
Goanţă Pavel: Reglementarea pescuitului în apele de munte. (Recenzent: T. H. Crivăţ) — — — — — — — — — 1160
Hauska Leon Dr.: Wassertransportanlagen. (Recenzent: D. A. Sburlan) — — — — — — — — — — — — — 78
Hauska Leon Dr.: Der Strassenbau; Die Fahrzeuge und Verkehr auf spurfreien Bahnen. (Recenzent: D. A. Sburlan) — 927
Holzprobleme der Gegenwart. (Recenzent: N. Ghelmeziu) — — 214
Institut international d'Agriculture: Annuaire International de statistique forestière 1933—35. vol. II, Amérique. (Recenzent Ilie C. Demetrescu) — — — — — — 1056
Institut international d'Agriculture: Forêts privées. Gestion Régime fiscal. Reboisement des terrains incultes. Propagande forestière. (Recenzent: Ilie C. Demetrescu) — 1153
Escherich Karl Prof.: Die Erforschung der Waldverderber. Drei Jahrzehnte im Kampf gegen Forstschädlinge Rückblick und Ausblik. (Recenzent: Gr. Eliescu) — — — — 80

Autorul: Titlul articolului: Pag.

Ministerul de Agricultură şi Domenii: Dare de seamă asupra organizării şi activităţii Direcţiei Păşunilor. (Recenzent: T. H. Crivăţ) — — — — — — — — — — — 925

Münch Ernst Prof.: Statik und Dynamik der Schraubigen Baues der Zellwand, besonders des Druck- und Zugholzes. (Recenzent: E. Vintilă) — — — — — — — — 928

Nedici Gh. Dr.: Curs de vânătoare. III. Ocrotirea vânatului mare. (Recenzent: V. Dinu) — — — — — — — — — 522

Pardé L. et *Pardé M.:* Arbres et forêts. (Recenzent: At. Har.) — 633

Pflanzenschutz. (Recenzent: Gr. Eliescu). — — — — — — 210

Rădulescu Theodor: Beiträge zur Kenntnis der Baumkrankheiten. (Recenzent: An. V. Rădulescu) — — — — — — 322

Salev K. (Estonia): Ajauurimusi meie okasmetsade ülestőőtamisel. (Recenzent: I. C. Dem.) — — — — — — — — 321

Simionescu I. Prof.: Tinere, cunoaşte-ţi ţara. (Recenzent: At. Haralamb) — — — — — — — — — — — — 1157

Statistique forestière de la Letonie et activité du Département des Forêts du 1.IV.1935 au 31.III.936. (Recenzent: G. I. Ionescu) — — — — — — — — — — — — — 433

Streyffert Th.: The forests of Sweden 1938. (Recenzent: M. Prodan) 1057

Tomè Giovanni: Enquête internationale sur la correction des torrents et sur la restauration des montagnes en Europe. (Recenzent: Ilie C. Demetrescu) — — — — — — 81

Topographie Lesu V. Ceskoslovensko Republica. (Recenzent: M. Prodan) — — — — — — — — — — — — 524

REVISTA REVISTELOR:

L'Arbre. (Recenzent: Cezar Cristea) — — — — — — — — 327

Bulletin de la Soc. Centrale de Belgique: (Recenzent: At. Har.) 83,216, 327, 528, 637, 739, 846, 931, 1059

Forstarchiv (Recenzent: T. B.) — — — — — — — — — 84

Forstwissenschaftliches Centralblatt. (Recenzent: Ant. Rădulescu) 85, 216, 328, 446, 638, 931, 739, 1060, 846

Holz als Roh- und Werkstoff (Recenzent: N. Ghelmeziu) — 87, 529, 933

Journal forestier suisse. (Recenzenţi: At. Har şi Dorin Comanici) 218, 330, 447, 1061, 853, 1161

Journal of Forestry. (Recenzent: T. B.) — — — — — — 741, 847

Revue des Eaux et Forêts. (Recenzent: Gr. Vasilescu) — 92, 448, 934

Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen. (Recenzent: Dorin Comanici) — — — — — — — — — — — — 449

Silva. (Recenzent: N. Ruc.) — — — — — — — — — — 531

Autorul: Titlul articolului: Pag.

Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen. (Recenzent: Dr. Th. Rădulescu) — — — — — — — — — — — — — 220

Zeitschrift für Weltfortwirtschaft. (Recenzent: Ilie C. Demetrescu) 219, 331, 451, 537, 639, 748, 935, 1061, 855, 1161

INFORMAŢIUNI:

Informaţiuni: — — — 77, 209, 326, 526, 636, 750, 936, 1063, 836, 1163

JURISPRUDENŢE:

C. Dragu: Intreprindere forestieră — — — — — — — — 1051

C. Dragu: Casa Centrală a Asigurărilor Sociale — — — — — 1052

SOC. „PROGRESUL SILVIC":

Cereri de admitere ca membri în societate — — — — — — 751

Scrisoarea de răspuns a d-lui T. Cudalbu la felicitările de anul nou trimise de Societate — — — — — — — — 226

Cărţi intrate în Biblioteca Societăţii — — — — — 337, 941, 1165

Procesele-Verbale ale şedinţelor Consiliului de administraţie al Societăţii — — — — — — 227, 544, 640, 942 şi 1166

Convocări — — — — — — — — — — — — — — 538, 445, 336

NECROLOGIE:

B. N. Pretorian — — — — — — — — — — — — — — 94

Gh. Dumitrescu — — — — — — — — — — — — — 234

Apostol Demetrescu — — — — — — — — — — — — 235

Const. Pepa — — — — — — — — — — — — — — 556

G. I. Popescu — — — — — — — — — — — — — — 757

Anton Simiganovschi — — — — — — — — — — — — 759

Teodor Ţabrea — — — — — — — — — — — — — — 857

Sabin Popovici — — — — — — — — — — — — — — 939

Ion Ungureanu — — — — — — — — — — — — — — 1065

C E A C S :

Convocare — — — — — — — — — — — — — — — 236

PUBLICAŢII:

Ministerul de Agricultură şi Domenii — 96, 339, 452, 558, 647, 761, 950, 1067, 859, 1177

Alte publicaţii. — — — — — — — — — — 68, 82, 93, 215, 838

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1938 :

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari : **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Demetrescu C. I.
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori : **Ionescu Gh.. Chercea Gh., Pallade E.**
Cenzori supleanţi : **Teodorescu St., Constantinescu Gh. şi Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI